

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Rec^d 1827

HOMERI

ODYSSEA

CUM SCHOLIIS VETERIBUS.

ACCEDUNT

BATRACHOMYOMACHIA

HYMNI

FRAGMENTA.

TOMUS I.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXVII.

Clar. Press.

54. a. 18.

Digitized by Google

MONITUM.

IN contextu *Odyssææ* describendo secuti sumus editionem Oxoniensem a. 1800. Ex eadem editione repetivimus var. lectt. cod. Harl. 5674. magna cum cura a R. Porsono enotatas, quibus intertexuimus scripturam cod. Vesp. quam e margine exemplaris Aldini a. 1524. in bibliotheca serenissimi Ducis Vimariensis custoditi publici juris fecit Villoisonus in libello cui titulus, “*Epistolæ Vimarienses*” Turici 1783. 4°. His brevem digammi notitiam addidimus, Heyniana in plerisque freti auctoritate.

De scholiis consulatur Buttmani præfatio statim accudenda.

In *Batrachomyomachia* et *Hymnis* recensionem Wolfianam adoptavimus.

COLLATIO

CODICIS HARLEIANI 5674

CUM

ODYSSEA EDITIONIS ERNESTINÆ 1760.

ANTEQUAM ad varias lectiones enotandas accedemus, non abs re fortasse erit quædam de codicis habitu et indole præfari.

Codex est membranaceus, forma, quam in folio vocant, minori; quod ad altitudinem scilicet et latitudinem attinet, Aldino Herodoto similis. Membrana crassa est et firma, sed aliquando pinguis; unde fit, ut scholia quædam lectu difficiliora sint, quædam minus eleganter scripta. Plerumque vero et textus et scholia nitide sunt exarata. Totus primo, ut opinor, uno tenore textus absolutus est; deinde scholia addita, eademne an diversa manu, non certo dixerim. Neque id sane multum refert, cum satis constet, unius jussu et consilio totum MS. concinnatum esse. Pauca quædam bonæ notæ margini insunt, ceteris recentiora quidem, ut colligo ex liquoris colore, qui est ruber flavescens, sed exiguo intervallo recentiora. Quotquot vel emendationes vel notæ multo recentiores videntur, de iis, quantum mihi compertum erit, sedulo monebo. Sed imprimis tenendum est, ubi scalpello et rasura textus mutatur, sæpe difficillimum esse emendatoris ætatem discernere. Post rasuram enim, fibrarum divortia ita atramentum interceptiunt, ut diversos diversarum manuum characteras prorsus confundant. Quocirca, veniam me impetraturum spero, sicubi primæ manus emendationem recenti, aut recentis interpolationem primæ tribui. Metri peritissimus haud fuisse videtur Scholiastes; is enim præcipuus est emendator; in iis e. g. verbis, quæ vel simplex σ vel duplex $\sigma\sigma$ pro re admittunt, is fere semper alterum addit, aliquando quidem postulante metro, sæpius vero respuente. Hunc codicem decimo tertio seculo adscribit CAS-

LEIUS, nec quicquam habeo, quod contradicam. Illud notandum, scriptum esse cum jam dubitari coeptum esset, utrum iota ad la-
 jus an infra poni deberet. Nostri enim textus media quadam via
 incedit; cujus exempla aliquot in collatione videbis. In scholiis
 vix usquam iota, quod subscriptum vocamus, ullo modo compa-
 ret. Porro aberrationes omnes curiose enotare partium mearum
 haud duxi; satis vero multas me dedisse reor, unde codicis inge-
 nium perspicui queat. Ubicunque enim variae lectioni librario-
 rum error adhæsit, corruptelam fideliter servavi. Exempla vide
 λ'. 634. μ'. 54. Hic etiam codex, ut id obiter moneam, collatus
 est a THOMA BENTLEIO, sed negligenter admodum. Nullas
 enim, certe rarissimas ejus lectiones, præter eas, quas in textu in-
 veniebat, enotavit. Sed finem præfandi faciam, postquam addi-
 dero, longe plura in prioribus libris scholia esse usque ad medium
 voluminis, pauciora deinde esse in posterioribus; in postremis
 paucissima.

RICHARDUS PORSON.

PRÆFATIO

PHILIPPI BUTTMANNI.

CUM anno præterito dudum illa promissa Ilias Ambrosiana cum adjecto scholiorum ad Odysseam, quæ Maius e codd. ejusdem bibliothecæ congesserat, libello ad nos transmissa esset, illud statim intelligebamus, Germanorum maxime esse, omnia quæ in tantæ molis volumine et nonnisi magno pretio comparando, ad rem criticam et philologicam spectarent separare et cum pulvisculo in parabiliorem librum transferre. Quam provinciam suasu amicorum in me suscepi. Cumque re nondum satis examinata putarem intra paucorum mensium spatium fieri hoc posse, populum litteratum de hoc meo consilio certiores statim feci. Mox aliquot foliis transcriptis id facile sentiebam, scholia ista, quamquam suo merito non destituta et digna utique quæ publici juris facta essent, tamen, quod Maius putabat, cum Villoisonianis illis non esse comparanda, certe pro mole sua studiosis satisfacere non posse: unde verebar ne expectationem fallerem. Itaque consilium meum non quidem mutavi, sed ampliavi, neque repetitionem tantum Ambrosianorum illorum, sed scholiorum librum in Odysseam, quantum nunc quidem fieri posset, plenissimum dare constitui. Primum enim excerpta Porsoni Harleiana quæ partim quidem, ut apparet, ex iisdem scholiis in Harleiano etiam codice obviis, partim ex aliis consimilibus in illo solo conservatis, sumpta sunt, ad partes vocanda erant. Tum in collectione *breviorum* quæ vocari solent scholiorum persepe eadem, quæ in Ambrosianis, inveni: unde iis quæ collectioni illi peculiariter essent nostrum librum eo minus carere posse intellexi, quod illius etiam exempla in perpauco manibus sunt. Denique cum constaret inter Palatinos illos codices qui nunc denuo Heidelbergæ asservantur, unum esse Odysseæ qui scholia ad aliquot libros uberius contineret, hujus etiam compos fieri studui: et si quid ejus generis aliunde adhuc corradi posset, illud non negligere certum

erat. De quibus omnibus nunc paulo accuratius exponendum est.

Et de Ambrosianis quidem scholiis primum e Maii præfatione excerpemus quæ scire nostra interest. Sic ille: "Inter codices
"Homeri Ambrosianos, quos ego diligenter omnes excussi, quin-
"que Odysseam continere comperi, atque ex his tres quæsitum
"illum commentariorum thesaurum exhibere. Primus in 4to
"codex—Part. sup. B. 99.—in bombycina charta quarto decimo
"sæculo scriptus frequentia habet scholia sed tamen plerumque
"brevia usque ad librum XXI. inceptum. Secundus item bom-
"bycinus in 4to codex—Part. sup. E. 89.—sub eadem ætate scri-
"ptus Chioque in Italiam devectus novem tantum priores libros
"complectitur cum scholiis copiosis, ita tamen ut, siquando re-
"centiore charta quod non semel accidit est suppletus, ibi scholia
"pauciora sint^a. Tertius in fol. codex lineus—Part. sup. Q. 88.
"—haud antiqua manu exaratus universam Odysseam pretiosis-
"simis et uberrimis scholiis instructam habet, quæ tamen scholia
"in postremis libris rarescunt. Hic codex ab Italo homine Ca-
"millo Bosio bibliothecæ nostræ olim donatus Græca nihilominus
"manu sine dubio scriptus fuit. Singuli vero codicum horum
"scriptores satis difficilibus litterarum compendiis delectati viden-
"tur. Jam ego ad hæc scholia exscribenda seu prolixa seu etiam
"contracta, nec non ad glossas versibus interjectas diligenter ex-
"cerpendas, patienti complurimum mensium opera incubui: ne-
"que sane labor modicus fuit trium codicum partes in unum vo-
"lumen compingere, sua quodque scholium sede collocare, inter-
"punctionem adjungere, laudatos, præsertim Homeri, locos ab
"innumeris mendis purgare, Eustathium et minora edita scholia
"pro re nata consulere, plagulas quotidie emendare, typis instare,
"sic omnia denique moderari ut quam citissima editio et politis-
"sima evaderet." In his verbis quanta seges indicata sit ei cui
"licebit hos codices iterum tractare, vix monitu opus est. Nam
"Maium tali labori nequaquam parem esse tot ab eo edita volumina

^a De hac re ad calcem libri *1.* accuratius Maius ita: "Ultra hunc librum nonum
"nihil est in codice E. mutilo. Immo et complura folia charta lineæ recentiore in
"eodem codice suppleta fuerunt, cum vetustiora bombycina folia excidissent. Jam
"in chartis his recentioribus paucissima scholia erant præterquam initio. Quod si
"quis cupit cognoscere quænam scholia codicis E in suppletis novisque foliis exti-
"terint, is sciat nova esse folia *α'*. 1—61. *β'*. 20—97. 235—280. *γ'*. 21—108. *ζ'*.
"308. ad fin. *α'*. 1—12. *β'*. 26—71. 394. ad fin.: tum et liber *1.* universus in recen-
"tioribus codicibus E supplementis scriptus est."

satis jam testata sunt, immo ipse suis nos verbis docet, qui “lau-
 “datos, praesertim Homeri, locos ab innumeris mendis se pur-
 “gasse” in gloriae parte sibi ponit. Interim illis quae tamen ad-
 sunt fruamur; praesertim cum permultos quoque Homeri locos,
 sibi fortasse non inventos, Maius cum ipsis mendis, quorum usum
 critici norunt, apposuerit.

Jam ex longiori oratione, qua meritum horum scholiorum ita
 extollit, ut quam parum idoneus harum rerum aestimator sit sponte
 cuique pateat, pauca haec excerpta sunt. “Et in Veneto qui-
 “dem, ait, Iliadis codice signa etiam critica versibus apposita
 “erant: verum haec in nostris multo recentioribus Odysseae ex-
 “emplaribus praetermissa fuerunt, linea excepta, quae ad versuum
 “spuriorum ac veluti circumscriptorum caput plerumque, in co-
 “dice praesertim Q, producit.”——“Scripturae mendis Ambro-
 “siana exemplaria non carent: idque vitii genus codicem E praes-
 “sertim obsedit. Haec ego saepe sustuli, interdum vero prope in-
 “tacta reliqui: paucissimos denique hiantes aut conclamatos lo-
 “cos asteriscis distinxi. Neque enim Graecis scholiis Latina mea
 “scholia quasi quaedam pondera appendenda esse putavi.” Ni-
 mirum notas Maius scholiis hisce nullas adjecit, sed emendationes
 aliquot suas ipsis scholiorum verbis uncis inclusas inseruit. Nos
 utramque rationem, prout quoque loco commodum visum est,
 adoptavimus.

Tandem ubi Ambrosiana Odysseae scholia cum *Venetis Iliadis*
 comparat, haec profert Maius, quorum ad ipsa scholia indicata ra-
 tionem melius habuissim, si praefationem prolixam et tam pauca
 tamen utilia propinquantem ad singulos locos semper conferre per
 festinationem licuisset. “Duos tantummodo notavit Villosionus
 “locos quibus Venetus interpret *suorum* in Odysseam scholiorum
 “meminit: nimirum ad Il. α'. 294. εἰ δὲ σοὶ πᾶν ἔργον, ait scho-
 “liastes, αὐτως ὀρθοτομητέον τὴν ἀνταρμιάν· ἀντιδιασταλτικὴ· γὰρ
 “ἐστὶν περὶ δὲ ταύτης τῆς ἀναγνώσεως ἐντελέστερον διαληφόμεθα ἐν τῇ
 “γ'. τῆς Ὀδυσσεύας, ὅταν περὶ τῆς Ὀδυσσεύας γραφῆς ἐπιζητῶμεν, πό-
 “τερον, τοῦ ἕνεκά σοι προτέρω, ἢ, τοῦ ἕνεκά τοι. Jam vero hic pro-
 “missus a Veneto scholiaste locus apparet nunc in Ambrosianis
 “scholiis ad Od. γ'. 50.” Vides, quam lepide Maius eum ipsum
 locum testem unitatis horum interpretum producit, qui diversita-
 tem potius probat: nam scholium allegatum nihil praebet nisi ad
 scripturam τοῦνεκά σοι lectionem Zenodoti τοῦνεκά τοι cum hujus

ratione, quam brevissimis; de ἐντελεστέρα autem illa pro contraria ratione διαλήψει ne vestigium quidem. Pergit Maius, verbaque apponit Veneti scholiastæ ad Il. μ'. 157. ὃς τ' ἄνεμος ζαῆς ὥς ὕγις. οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. παραιτητέον δὲ τοὺς βουλομένους βαρύνειν ἴσως πλανηθέντας ἐκ τῆς αἰτιατικῆς τῆς εἰς ὕ. περατωθείσης. ρηθήσεται δὲ ἐν τῇ μ'. τῆς Ὀδυσσεύας περὶ τῆς προσφθίας: quoniam autem tale præceptum in scholiis ad Od. μ'. invenit nullum, legendum apud Venetum censere se ait ε'. pro μ'. Nimirum ob scholium codicis sui B. ad ε'. 368. quod ita habet: Ὁξυτόνος τὸ ζαῆς: nihil amplius. Maius, si ad manus sibi fuissent Porsoniana codicis Harl. excerpta, ex illis quæ inde apposuimus ad μ'. 313. (ζαῆν) ipse, opinor, auguratus esset plenius illud a Veneto indicatum scholium in Harleiano codice quærendum esse. Deinceps alia e Venetis scholia cum Ambrosianis comparanda Maius indicat hæc: ad Il. σ'. 375—ad Od. δ'. 131. ad Il. σ'. 382.—ad Od. θ'. 267. E. ad Il. υ'. 30.—ad Od. α'. 35. ad Il. χ'. 80.—ad Od. β'. 300. ad Il. χ'. 51.—ad Od. τ'. 183. et μ'. 70. ad Il. χ'. 494.—ad Od. σ'. 312. ad Il. λ'. 147.—ad Od. τ'. 34. E quibus ultimum gratus accipio; quamvis rectius cum versu Od. τ'. 28. comparandum. Nam cum ibi ad vocem χοῖνιξ scholiastes scripserit καὶ οὐ διὰ τοῦτο χωριστέον τῆς Ἰλιάδος τὴν Ὀδύσειαν· κάκει γάρ εἰσι τοῦδε εὐτελέστερα ὀνόματα· ὅλμον δ' ὥς ἔσσειε βαλόν: quæ verba sunt ex Il. λ'. 147.: sero nunc admoneor de simili ad illum versum scholio: ἢ διπλῇ—ἔτι ἐν Ἰλιάδι εὐτελέσι· κέχρηται λεξιδίοις, οὐ μόνον ἐν Ὀδυσσεύα χοῖνικος καὶ λύχνου· πρὸς τοὺς χωρίζοντας: quo cognito notam meam, quam inutile pondus scholio illi appensum vere Maius dixerit, nunc retracto.

Ceterum e tribus his Ambrosianis quod facile lector ipse peritus sentiet, solus codex Q. scholia continet melioris generis pleraque et in quibus haud paucæ reperiuntur et genuinæ antiquiorum grammaticorum reliquæ. Contra quæ e codd. B. et E. solis prodeunt maximam partem aut levia aut futilia sunt et inepta, atque ideo tantum typis hic etiam repetenda, ne quid pereat in quo criticæ veritatis vel scintillæ quædam aliunde fortasse focillandæ lateant. Nihil autem magis doleo, quam quod scholia hæc omnia, qualiacunque sunt, ex ipsis codicibus transcribere mihi non licuerit. Nam Maui exemplum mihi legenti et exscribenti et iterum legenti nimium quantum patuit, in Græcis certe codicibus legendis non satis illum versatum esse. Hinc nullum fere scho-

lium paulo disertius est in quo non verum sensum vel interpunctione vel mala in minutioribus lectione oblitteratum ex sola re et ex orationis natura agnoscere et restituere facile potuerim. Idque ubi vel minimæ dubitationi locus esse posset, ita feci ut correctionem meam uncis inclusam apponerem. Sed in certis iisque minutis levibusque hoc idem ubique si fecissem, tædium legentium, præsertim in talibus auctoribus, movissem. Itaque tacite talia quam plurima correxi. Quod quanto meo jure fecerim, paucis aliquot speciminibus planum opinor fecero. Ac talia quidem, quale est ad η'. 75. ubi apud Maium legitur *παρὰ πόντον διαλαχθέντων*, pro *πόντον*; et μ'. 104. ubi *δια* explicatur *φοβερὰ παρὰ τὸ Διὸς* pro *παρὰ τὸ θεός*; et λ'. 298. ubi Leda ridicule dicitur *Θέτιδος* filia pro *Θεστίου*; hæc, inquam et alia similia multa e scholiis vulgatis vel e codice Palatino corrigere poteram; uti et ad η'. 148. mendosum Mediol. *πάλην*, ope scripturæ Palatinæ *πᾶσιν* transit in verum *παισίν*. Quemadmodum itaque talia tacitus merito, et tacita etiam auctoritate, nisi quod singulis scholiis codices, unde prodeat quodque, omnes una subnotantur, correxi; ita recte, opinor, tacitus itidem egi quando sine ulla auctoritate ad ι'. 364. pro *Ἰβυας* reposui *Ἰβυκος*, et ad δ'. 274. pro *τὸν Ἑλενον*—*τὴν Ἑλένην*, et bis μ'. 51. τ'. 574. pro *τῆς τριπόδος*—*τῆς τρόπιδος*, et τ'. 574. pro *δρυϊνοὺς τελείους*—*δ. στελασοὺς*, et ι'. 301. pro *οὐμὴν*—*δ' ὕμην* et ρ'. 442. pro *ᾧ πέπυσται*—*ᾧ πέπυσται*, et τ'. 183. pro *ἰστίασε*—*ἰστασίασε*, et κ'. 279. (ubi in ipso quod præcedit scholio legitur *ὁ χνοῦς*) pro *χαράζων*—*χνοάζων*, et ad θ'. 279. pro *λύοιτο δοκοῦν*—*λύει τὸ δ.* Tam manifesta hæc sunt ut in exemplo, ubi talia non correctæ leguntur, repetendo liberum, in minoribus potissimum, editori iudicium relictum sit. Neque si quid in talibus ego peccaverim, magnum damnum fuerit; cum necessarium sit omnino ut codices hi Ambrosiani, cum primum fieri poterit, iterum diligentius excutiantur, et graviora etiam illa ulcera sanentur, quæ plane intacta reliqui.

Codex Palatinus quo usus sum est is quem indicavit Fr. Wilken in libro *Geschichte der alten Heidelbergischen Büchersammlungen* Heidelb. 1817. 8vo. p. 277. num. 45. ejusque usum deo humanitati et liberalitati præfectorum Bibliothecæ Heidelbergensi, Schlosseri et Kayseri. Cetera quæ ei codici præter *Odyseam* et *Batrachomyomachiam* insunt a Wilkenio paucis verbis indicata, parvi vel nullius pretii sunt, et aliunde nota. E versi-

bus autem barbaris et inficetis *Odyssææ* subjectis liquet scriptum esse codicem anno nostræ sæcæ 1200. Jam libris *Odyssææ* α'—γ. et δ'. sqq. scholia quidem sunt allita, sed pauca, eaque non optima. Libri autem δ'. ε'. ζ'. η'. margines habent repletos scholiis scriptis a manu longe diversa, scriptura minutissima et propter compendia lectu difficili. Et hæc quidem scholia melioris utique sunt notæ maximamque partem conspirant aut cum Q. aut cum Harleianis, quantum quidem ex Porsonianis excerptis videre licet.

Harleiana illa scholia dolendum quidem est huic collectioni inseri nondum potuisse. Interim Porsonus ita excerpavit ea, ut eorum quæ ad rem criticam proxime faciant, non ita multa videantur desiderari; nisi quod, ut ex collatione Palatinorum et Ambrosianorum apparet, causas judiciorum et censurarum suppressit fere. Repetivi autem excerpta illa omnia, et quidem ita ut Porsonus ea dedit: quare nemo Latinum sermonem inter scholia ista antiqua miretur: quo semel admissio, satius esse censui, me et ipsum, quæ ad constitutionem et adornationem horum scholiorum spectarent, meo passim sermone illis interserere.

In Vindobonensibus etiam codicibus scholia, quamvis oppido pauca, extare ex Alteri, qui ea excerpavit omnia, editione notum est. Ea itaque inde transumsi, maximam quidem partem nonnisi crisi ceterorum inservientia, pauculis tamen aliunde non notis, neque spernendis illis, hinc quoque prodeuntibus.

E scholiis vulgaribus, uti dixi, nonnisi ea assumenda duxi quæ paulo uberiora sunt, vel, quamvis brevia, justam tamen ad locum Homericum adnotationem continent. Pars eorum longe maxima quæ, ut constat, meras et quidem fere putidas, certe notissimas, glossas continet, aut etiam tenuem breviationem eorum quæ pleniora nunc e ceteris codd. prodeunt, in nota sede reliqui: ubi eam, quam tamen habent, utilitatem criticis semper præbent. Nam minus doctis longe melius hodie in lexicis et in animadversionibus provisum est. Tamen diligenter vel hæc minutiora in vulgatis scholia perlustravi, et ubi quidquam inesset quod sive ad criticam lectionis, sive ad res faceret, aut qualicunque de causa mirum et inexpectatum esset, illud secrevi et nostræ huic scholiorum congeriei inserui. Dolebam autem quod ad hanc operam usus mihi non esset editionis scholiorum vulgatorum principis Romanæ. Sed in tam imperfecta horum omnium editione, qualem hodie dare possumus, quibus maxima eorum pars,

Ambrosiana puta, nonnisi negligenter exscripta, Harleiana nonnisi excerpta ad manus sunt, hoc profecto non ita magnum desiderium esse videbitur. Quodsi integra olim Homericorum omnium scholiorum ex ipsius fontibus haustorum editio parabitur, tum brevioris etiam hujus, qui dicitur, scholiastæ ratio plenius habenda erit. Atque tum quidem glossæ quoque non erunt negligendæ. Cumque in antiquioribus editionibus hæc scholia non modo sine textu, sed sine numeris etiam versuum descripta sint, solisque lemmatibus, haud raro corruptis, ad locos suos relata: utilissimam ea apponendi rationem esse censeo hanc, ut separatim singulis ceterorum scholiorum paginis subjiciantur, ordine eorum, qui est in edd. antiquis, non mutato, immo numeris etiam versuum ad quos referenda videntur nonnisi interdum velut per conjecturam inter uncas additis. Tamen uberiora quæ isti congeriei insunt scholia in ejusmodi etiam editione majori collectioni inserenda videntur; sed ita ut in minori locus eorum ubique indicetur. Nam multum valere ad crisin harum rerum ordinem, quem in exemplis antiquis servant singula, et viciniam, satis perspectum est criticis.

Universa autem hæc scholia ita dispescui et adornavi, ut quam fieri posset rarissime eadem dicta iterarentur. Itaque ubi idem scholium in diversis libris quoad sermonem discreparet aliquantum, illam ejus formam quæ plenior et melior esset, prætuli, ejusque siglæ primam posui, de varietatibus et omissionibus tunc tantum monens ubi aliquanto graviores essent. Designant autem siglæ B. E. Q. tres codd. Ambrosianos supra memoratos, Pal. Palatinum sive Heidelbergensem, Harl. Harleianum, Vulg. scholia vulgata sive quæ dicuntur breviora, Vind. Vindobonenses codices, cui siglæ numerum codicis cujusque ut est apud Alterum addidi, præterquam quod ab initio ubi e codice tantum 56. scholia afferuntur hunc numerum addere neglegebam.

Jam quod ad meam in emendandis hisce scholiis operam attinet illud minime quisquam credat velim, me omnia ea quæ plane intacta reliqui, vel intelligere, vel probare. Nihil enim æque tædiosum mihi quidem videtur ac si, in talibus præsertim quæ tanti plerumque non sunt, aut conjecturæ quæ quidem parum sint evidentes, aut signa et verba dubitantia vel mirantia cumulentur. Sed in levioribus etiam vitiis, quibus tollendis facile quemque parem judicabam, satius duxi scripturam exempli mei, sive codex

fuerit manuscriptus sive liber editus, sine mutatione representare, ut de natura ejus judicium esset etiam lectoribus.

. Ceterum cum in priori potissimum operæ meæ parte paulo festinantius agerem, multa quæ ad emendanda loca corrupta aut ad illustranda alia facerent non statim animadvertēbam. Hinc factum ut totum librum postea relegenti haud pauca se offerrent, quæ cum lectoribus tamen communicare meum esse putarem. Quare non dubitavi Addendorum satis largam segetem in libri calce addere. Quid, quod nunc etiam ubi hæc scribo aliqua suppetunt, quæ quin hic etiam mantissæ loco apponam idonea nulla est causa.

β. 195. ἀπομω. Scr. ἀπόμω.

γ. 50. Vid. supra p. ix.

γ. 171. Ad Alcmanis fragm. cf. etiam Suid. in Ψόρα et Parœmiographos. Reddideris autem metro dactylico mutatione revera nulla scribendo: Πάρ' ὅ' ἱερόν.

ζ. 235. ἢ ἐκεῖνος χρυσουργός. Scrib. ἢ, ᾗ ἐκεῖνος χρυσὸν ἀργύρῳ.

θ. 80. Ἀρεβίβασε. Scr. vid. ἀρεβίβασε: quanquam hoc etiam verbum de oraculo aliunde mihi non notum.

η. 11. extr. Scr. ἐπιστάτης, ut schol. ε'. 187. h. e. exhibet, demonstrat antea.

κ. 7. Facile in hoc scholio agnoscas hominem Alexandrinum regibus suis adulantem.

λ. 120. Scrib. Ἀντὶ τοῦ καὶ. ἵππος δὲ ᾗ, καὶ δὲλφ καὶ φανερῶς. In seqq. autem in hunc fere sensum sermo refingendus est: καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὸ ᾗ δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ. ἀπὸ θανόν γὰρ κ. τ. λ.

λ. 266. init. Restituendus pluralis numerus, τοὺς Ἡλεκτρῶνας παῖδας—ἀγωνιζομένους, ex insequentibus et ex historia apud Apollodorum.

μ. 313. Vid. supra p. x.

ς. 321. Confudisse dixi glossatorem δραστην cum δαιτησίῳ. Sed collato schol. ad ε'. 76. et Hesychii glossa Δραστήρας, τοὺς ὁλοκαυτοὺς, μαγείρους, video nunc, fuisse jam inter antiquiores qui vocem δραστήρ ita intelligerent, ducti fortasse hoc ipso Homeri loco, ubi versibus 322. 323. hujus potissimum ministerii opera nominantur.

ζ. 28. Vid. supra p. x.

ς. 250. Conf. schol. β. 300.

ς. 302. in schol. Vulg. priori, Φασὶ τὸν ἡφαιστότευκτον, ante articulum τὸν ins. Τάλας e Suida et Zenobio.

χ. 84. Etym. M. ex Oro: Περιβήτης. περιβράγης, περιβρύης. οὕτως Ἀλέξανδρος ὁ Κοριαεύς. Πῶς δὲ περιφάγης, περιβρύης.

χ. 188. ἐκ τῆς κέρης. Emendandum hoc ex Etym. M. v. κερύσινα, ubi leguntur hæc: Κερύξ (sic), ἐκ τῆς κέρης, τεντέστι τῆς κεφαλῆς, ἴθεν καὶ ἡ κερὰ. ἐν ᾿Τρομύματι χ. ᾿Οδυσσεύς.

Sane omnium horum supplementorum utilitatem perditam fere existimo, cum vix credibile sit, quemquam, quoties hæc scholia consulat, additiones etiam in singulis circumspecturum esse. Quare, si usquam, hic certe quam maxime opus est, ut notulas ubique ad Addenda illa vel ad hanc Præfationem remittentes ante omnem libri usum quisque apponat.

Finem dicendi facio spondendo, si quando satis larga ad hunc librum accessio unde unde prodeat, ea possessores hujus voluminis, quantum quidem in me erit, non esse carituros.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ*.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπῆλθε σκηπὴν. καὶ διὰ τῆς νυκτὸς ἀδήλως ἐσφάγη ὁ Αἴας, καὶ εὐρέθη πρῶτος κείμενος. στάσις οὖν γέγονε μεγάλη ἐν τῷ στρατῷ καὶ πάντες ὑπεισὺν δόλῳ φονεῦσαι ταῦτον τὸν Ὀδυσσεύα. μελλόντων δὲ εἰς ἀλλήλους τῶν Ἑλλήνων χωρεῖν καὶ ἐμφυλίου κρίνεσθαι πολέμου πρῶτος Ὀδυσσεὺς ἐλκύσας τὰ ἑαυτοῦ πλοῖα ἀφώρμησε τῆς Τροίας καὶ μετ' ἐκείνους ἅπαντες ἐφεξῆς. καὶ ταῦτο γέγονεν αἴτιον τοῦ διαλεχθῆναι (scilicet διαλυθῆναι) τὸ στράτευμα τῶν Ἑλλήνων καὶ καταλιπεῖν τὴν Τροίαν μετὰ τὴν αὐτῆς ἄλωσιν.

Ὡς οὖν Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν ἰδίαν ἡπείγετο πατρίδα περιπλεύσας εἰς χώραν λεγομένην Μαρώνειαν καὶ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι διακρίνεται τούτοις πολέμῳ. καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἐκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ βορύβους κινᾷσαν λίθων βολαῖς ἀνέϊλε καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν καλύπτει ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα. καὶ παραγίνεται εἰς χώραν λεγομένην Λατοφάγων, ἐκεῖ δὲ πάλιν πολεμήσας ἠττήθη. καὶ φυγὼν καταλαμβάνει νῆσον λεγομένην Σικανίαν, τὴν νυνὶ λεγομένην Σικελίαν. ἡ δὲ νῆσος αὕτη τρίγω-

* Nugax hoc argumentum, quod e cod. Palat. transcripsi, e nugacissimi scriptoris Io. Malelæ de Ulyssæ narratione (Chronogr. 5. p. 144: sqq. ed. Hod.) brevium esse dicas. Obstat tamen quod extrema de Alcinoο, Telegono etc. ibi non extant, sed cum iis quæ apud Dictyem lib. 6. p. 5. 6. et 15. ed. Dacer. leguntur fere conspirant. Atqui Malelas ma etiam illa e Dictye se hausisse testatur p. 134. quæ tamen in Dictye nostro Latino non inveniuntur. Illis itaque qui criticam horum auctorum tractant, non inutilis fortasse erit hæc lacinia.

νος οὖσα ἀπὸ τριῶν ἀδελφῶν ἐκρατεῖτο ἀλλήλοις συνερχόμενον (sc. συνερχομένων) οὓς οἱ τῆς χώρας ἀνόμεζον Κύκλωπας. ὁ μὲν γὰρ πρῶτος ἐκαλεῖτο Κύκλωψ, ὁ δὲ δεύτερος Πολύφημος, καὶ ὁ τρίτος Ἀντιφάτης. οὗτοι γεγόνασι παῖδες Σικανοῦ ἀνδρὸς δυνατοῦ καὶ ἄγριοι κατακρατοῦντες τῆς χώρας καὶ τοὺς ἐμπύπτοντας ἀναιροῦντες. ὡς οὖν Ὀδυσσεὺς περὶ τῶν (sic) Ἀντιφάτου ἦλθεν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ διαφθειρομένους εἶδε, ἔφυγεν εἰς ἕτερον μέρος τῆς νήσου καὶ περιπίπτει τῷ καλουμένῳ Κύκλωπι καὶ συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πολλοὺς μὲν τῶν ἐταίρων ἀπαλλύει, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατακλεισθεὶς ἐμηχανάτο πῶς ἄφειλε σαθῆναι. καὶ προσαγαγὼν αὐτῷ λύτρα χρυσοῦ τὲ καὶ ἀργύρου πλῆθος τὸν ὑπ' ἐκείνου διέφυγε θάνατον. καὶ διὰ νυκτὸς ἐπιβὰς τῇ ὀλκάδι περιπίπτει τῷ λεγομένῳ Πολυφῆμῳ καὶ καταπιηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν ὕμους αὐτὸν καὶ οἶκον προσενεχθέντι μετέβαλεν. ἦν γὰρ αἰήτης τῆς τοῦ οἴκου γυνέως, ἀπαλυθεὶς δὲ λοιπὸν ἔφυγεν ἀρπάσας τὴν ἐκείνου θυγατέρα ἣν εἶχε μονογενῇ. ταῦτα Σίσυφος ὁ Κῶος^b ἔξεθετο. οἱ γὰρ ἄλλαι ποιητικῶς ἔγραψαν, ὅτι τρεῖς ὀφθαλμοὺς εἶχον οἱ Κύκλωπες σημαίνοντες τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς ἀλλήλοις συγκαμμένους, ὁ δὲ Πολύφημος ἓνα. ὃν καὶ ἐτύφλωσε μετὰ πυρὸς, ὅτι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐκκαυθεὶς ἔρωτι ἀφείλατο. Ἐκείθεν δὲ εἰς τὰς Αἰολίδας νήσους ἐλθὼν πρὸς Κίρκην καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Καλυψὶν τὰς θυγατέρας Ἀτλαντος ὑπ' αὐτῶν ἐδέχθη (sc. ἐδέχθη vel ἐδεξιώθη), αἱ τὰς νήσους κρατοῦσαι ἱέρειαι ἡλίου καὶ σελήνης ὑπῆρχον. ἡ οὖν Κίρκη ἱέρεια οὖσα ἡλίου καὶ μυστικὰς ἠπίστατο πράξεις καὶ τοὺς ὁρωμένους ὑπ' αὐτῆς ἄνουςεν (f. ἀνούσιον) εἰς φαντασίαν μετέβαλε καὶ παραμένειν αὐτῇ λυσσῶντας ἐρωτικῶς παρυσκεύαζεν. ἡ δὲ Καλυψὶς ἔχουσα πλῆθος ἀνθρώπων τούτους ἐν ὅπλοις ἐγύμναζεν ὡς

^b Commenticius scriptor, quem ut alios ejus farinae tractos praeter Malelam nemo novit. Vid. Vossium et Fabricium.

καὶ φερῶν αὐτὴν ἦν τῇ ἀδελφῇ^c. ἡ δὲ Κίρκη τὸν Ὀδυσσεὺς ὑπο-
 δεξαμένη ἐθεράπευεν ἐλπίδι τοῦ κρατεῖν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ καὶ
 σὺν αὐτῇ βασιλεύειν. οὗτος δὲ γνωρίσας τινὰς τῶν ἐκ τῆς Ἑλ-
 ληνικῆς στρατείας ἐκυνθάνετο παρ' αὐτῶν τίνος χάριν ἐν ἐκείνῃ
 διάγουσι τῇ νήσῳ. οἱ δὲ εἶπον ὅτι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκριφέτεες
 προσεπέλασαν τῇ νήσῳ καὶ πόμα μαγικὸν παρὰ τῆς Κίρκης
 λαβόντες ἔρωτι κεκράτηται αὐτὴν καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλάβοντο
 πατρίδος. ὅπερ Ὀδυσσεὺς μαθὼν τοῖς ἰδίοις ἐκέλευσε μηδένος
 εἰσέσθαι τῶν ἀπὸ τῆς Κίρκης αὐτοῖς φερομένων βρωμάτων ἢ
 πομάτων. ἡ δὲ Κίρκη θαυμάσασα πῶς εὔρειν αὐτὸς εἰδὼς τὰς
 αὐτῆς μαγικὰς ὑπῆλθε τὸν ἄνδρα δώροις πολλοῖς καὶ ἤτησεν
 αὐτὸν μένειν παρ' αὐτῇ τὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος ὁμόσασα αὐτῷ
 ἐν τῷ ἱερῷ ὡς οὔτε αὐτὸν οὔτε τινὰ τῶν σὺν αὐτῷ βλάβει. αἶψα
 τοῖνον Ὀδυσσεὺς διατρέψας μετ' αὐτῆς καὶ μυγῆς αὐτῇ ἐγκύ-
 ρα καταλείψας αὐτὴν ἀποκλέει τῆς νήσου. Ἐκεῖθεν δὲ
 ἀνήχθη εἰς ἐτέραν νῆσον ἣς ἐπράτει Καλυψὼ τῆς Κίρκης ἀδελ-
 φή. μεθ' ἣς πάλιν χρονίσας παραγέγονεν εἰς τὴν λίμνην τὴν κα-
 λουμένην Νεοποντὸν (σρα. Νεκυοπομπὸν οὐ Malela), ἐν ἣ δια-
 φασμάτων ἔγνω τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτῷ. ἐκεῖθεν εἰς
 τὰς Σειρηνικὰς ἐκρίπτεται πέτρας, καὶ τὴν καλουμένην Χάρυ-
 βδιν καὶ Σκύλλαν, ἧτις ἐν στενωπῷ τόπῳ καιμένη ὑποδέχεται
 τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ρεύματα καὶ τοὺς παρεμπιπτόντας βυθίζει. ἐκεῖ
 δὲ πάντας τοὺς ἐταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν αὐτὸς
 περικαθίσας στανίδι ἐν τοῖς ρεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο.
 Ταῦτον ἐωρακότες τινὲς Φοίνικες πλέοντες ἐν τοῖς ὕδασι φερόμενον
 ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομενέα γυμνόν. ὃν ἐωρα-
 κὼς Ἰδομενεὺς ὑπεδέξατο καὶ κρατήσας τὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος
 ἐξέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἀλκινόου εἰς Φαιακίαν τὴν νυνὶ λεγο-
 μένην Κέρκυραν δειδωκὼς αὐτῷ ναῦς δύο καὶ ἄνδρας ἐπιλέκτους

^c Latet in mendosis hisce, διάφορον sive ἰχθρὸν eam fuisse sorori. Vide Maleham.

πεντήκοντα· παραλαβὼν οὖν ταῦτον Ἀλκίνοος ὁ βασιλεὺς καὶ
 θεραπεύσας αὐτὸν πέμπει πρότερον κατασκόπους εἰς Ἰθάκην ἐν
 σχήματι πραγματείας ὀφείλοντας τὰ περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
 τὴν γυναῖκα μαθεῖν. οἱ δὲ γνόντες τὰ περὶ τούτων ἐπαγγέλθον
 πρὸς Ὀδυσσεῖα εἰς Φαιακίαν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα.
 Συμπαράλαβὼν οὖν Ὀδυσσεὺς (f. inserendum γαῦν παρ')
 Ἀλκίνοου μετὰ πλείονων στρατιωτῶν καταλαμβάνει τὴν Ἰθά-
 κην. καὶ τοῖς μνηστῆρσιν ἐπελθὼν ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ εὐωχουμένοις
 ἅπαντας ἀνείλε, καὶ καθάρας τὸν οἶκον ἐκ τῶν ἐπιβουλευμά-
 των αὐτῷ δόλον (sic) ἀνακτᾷται καὶ τῆς βασιλείαν καὶ τὴν
 γυναῖκα. Καὶ βιώσας χρόνους πολλοὺς ὑπὸ τοῦ ἰδίου παιδὸς
 Τηλεγόου τοῦ ἀπὸ τῆς Κίρκης αὐτῷ γενομένου καταλύει τὸν
 βίον. τὸν γὰρ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ θάνατον ἐκ τινων μαντευμάτων ἐλ-
 πίζων, τὸν Τηλέμαχον ἐφυλάττετο καὶ συνεῖναι αὐτῷ παρηγεῖτο.
 ὅτε οὖν ὁ Τηλέγονος τὴν Ἰθάκην κατέλαβε καὶ ἑαυτὸν τῷ πατρὶ
 κατεμήνυε μὴ προσδεχομένων αὐτὸν τῶν φυλάκων κἀνταῦθεν
 κραυγῆς γενομένης ὥς ἐτι νυκτὸς οὔσης, νομίσας Ὀδυσσεὺς τὸν
 Τηλέμαχον εἶναι, ἀνίσταται μετὰ ξίφους. καὶ συμπεσὼν Τη-
 λεγόνῳ πλήττεται ὑπ' αὐτοῦ τῷ κέντρῳ τῆς τρυγόνος. καὶ ταύτῃ
 τῷ τρόπῳ Ὀδυσσεὺς ἀναιρεῖται. μαθὼν οὖν Τηλέγονος ὅτι τὸν
 πατέρα ἀνείλε πειθήσας αὐτὸν πικρῶς ἀνεχώρησε τῆς Ἰθάκης.

Sequitur in cod. Palat. aliud, et justum quidem argumentum
 Odysseæ, quod exhibitum etiam a Clarkio ante Odysseam, cum
 ad verbum transcriptum sit e Tzetzes Comm. ad Lycophr. 818.,
 hic repetere nolui.

ἌΝΔΡΑ μοι ἔνεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ

1. πολλά] πάντων H.

1. Εἰπέ μοι ἄνδρα Μοῦσα τὸν κλαυθύνοντα μετὰ τὸ παρθῆσαι τὴν Τροίαν καὶ ἐκ τῆς τριακτῆς πλάτης ἰδόντα ἄσπετα πολλά, καὶ νῦν ἔχοντα ἐκ τοῦ ἐμυλῆσαι ἀλλεδαποῖς ἀνθρώποις. ἃ γὰρ εἶχον ἐκ εἶναι πολιτευόμενοι ταῦθ' αὖτος τῇ πεῖρᾳ μαθὼν, νῦν γυναι, λέγεται. νῦν γὰρ ἐνταῦθα τὴν πεῖραν νητίον. ἔγνω ἄν νῦν, ἀντὶ τοῦ ἐμπαρικῆν γυνῶσιν εἶχεν. Ε. Ἄνδρα μοι ἔνεπε Μοῦσα] Γελοῖαι αὖ τὸ, ἄνδρα μοι, ἀνδρείων ἀκούοντες. ἔσται γὰρ, ἀνδρείων καὶ πολύτροπον ἔνεπε. τὰ γὰρ ἐπίθετα πρὸς τὰ κύρια προσηγορικὰ τάττεται^a. τὸ οὖν ἄνδρα κυρίως παρ' αὐτῷ τίθεται, τὸν ἀντιθέμενον (scilicet ἀντιτιθέμενον hic et in sq. schol.) τῇ γυναικί, ὥσπερ ὁ ἄρην, ὃς ποτε ἔφη, ἀνὴρ ἢ γυνή. Εἴ τ' ἐπὶ τύμβῳ Ἄερος ἐστήκει τεθνεῖστος^b ἢ γυναικίος (Il. ε'. 434.), καὶ, Ἄνὴρ ἀπ' αἰῶνος ἔρχετο^c νέος (Il. ω'. 725.), καὶ, Ὅς γε μετ' ἀνδρῶν ἵξει ἀριθμῷ (Od. λ'. 449.),

καὶ τὸν (scilicet τὸν) Ἄνδρα γέροντα (Od. σ'. 53.), ὡσεὶ ἔφη ἄρρηκτα γέροντα καὶ, Ῥεῖα λαθὼν φύλακας ἀνδρῶν ἐμῶας τε γυναῖκας (Il. ι'. 477.) καὶ συγκριτικῶς ὡς πρὸς τὰς γυναῖκας αὐτὰς γὰρ ἔφη, Οὐ γὰρ πῶ τοῖον εἶδον^d βροτῶν ἐφθαλμαῖσιν Οὐτ' ἄνδρα οὔτε γυναῖκα (Od. ζ'. 160.). καὶ ἀνδρότης δὲ ἢ τοῦ ἀνδρὸς δύναμις ἢ πτωχὸς Ἄνδρότητα καὶ ἔβην (Il. χ'. 363.). ἐπ' ἄλλων γὰρ τῶν μὴ σωζόντων ἔξιν φησὶ, Κτενέει δέ με γυμνὸν ἰόντα Αὔτως ὥστε γυναῖκα (Il. χ'. 124.), οὐχ ὡς ἄνδρα καὶ ἄρρηκτα, ὥσπερ ἐν ἄλλαις, Ἀχαιῖδες οὔτ' Ἀχαιοί (Il. β'. 235.). καὶ, Μή σ' ἀπογυμνωθῆντα καὶ ἀνέρορα θεῖη (Od. κ'. 301.), μὴ σε θηλύνη. Q. Ἄνὴρ σημαίνει τέταρτα, τὸν φύσει, ἥτοι τὸν ἀντιθέμενον γυναικί, ὃς ποτε ἔφη, Ἄνὴρ εἰ οὐ γυνή^e (Il. ω'. 707.?), καὶ, Μή σ' ἀπογυμνωθῆντα κακὸν καὶ ἀνέρορα θεῖη. οὐ γὰρ εὐρίσκεται δύο ἐπίθετα ἄνεν κυρίου ἢ

^a Hoc vult. Si ἄνδρα hic esset instar epitheti, aliud desideraretur substantivum. Cf. schol. sq. Quae hic sequuntur pessime quoad sensum permixta sunt: melius habet schol. sq. BUTTM.

^b Hic statim monebo, me ob usum horum auctorum criticum, qui nemini praeripi debet, in verbis Homeri aliorumque veterum auctorum omnes vel minutissimas aberrationes mendasque, nisi quae sunt manifesta operarum Mediolanensium peccata, intactas relinquere, idque, ut tempori chartaeque parcam, ne monito quidem, nisi ubi utile visum fuerit, lectore; qui facili negotio Homeri certe, quem ad manus habebit, versus ipsos evolvere et potest et debet. BUTTM.

^c Perhona hinc efficitur lectio ἔρχομαι pro eo quod nunc ibi legitur, quodque difficultate non caret, Ἄνις, ἀπ' αἰῶνος νέος ὄντις (v. Heyn.) Nam Homerum formam ἔρχομαι in eadem temporis ratione usurpare potuisse, quae alias ἔρχομαι, patebit conferenti Od. ε'. 415. cum ε'. 294. Quanquam usitatius sane eo sensu ἔρχομαι: quare α'. 242. ex antiquis editis et ex nostro scholiaste, ἔρχομαι ἀνέρος reponendum, ut Il. λ'. 288. ἔρχομαι ἀνέρος ἀνέρος. BUTTM.

^d Memorabilis haec quoque lectio, pro ea quae nunc ibi obtinet, oblitterato digam-mo, τριακτῆς πλάτης. BUTTM.

^e Corrupta haec sunt ex illis ἀνὴρ ἢ γυνή. quae in Schol. praec. praemittuntur loco Il. ε'. 434. ob haec ἀνέρος—ἢ γυναικίος. Mox verba, οὐ γὰρ ἐρίσκειται—προσηγορικῶς, quae in scholio vulgato recte subjiciuntur explicationi, οὐ γὰρ εἰς φῆμι, in scholio isto E. Q. non habent quo referantur. Quare melius fecissem si ejus loco solum scholium vulgatum posuisssem, ex altero autem, ut nihil egliceret periret, praeclearam tantummodo quae in fine legitur etymologiam. BUTTM.

πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·

2. πλάγχθη] πλάχθη V.

προσηγορικῷ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνδρείον, ὡς τὸ, Ἄνδρὸς ἀκοντίσαντος (Il. δ'. 498.)· ἢ καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς τὸ, Ὅσου νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζη ἀριθμῷ· καὶ τὸν γήμαυτα, ὡς τὸ, Ἄνδρα φ' ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ (Il. ε'. 291.)· καὶ τὸν φύσει, ὡς τὸ, Ἄνδρες κίκλησκον καλλίζοντο τε γυναῖκες (Il. η'. 139.). Ἄνῃρ δὲ γέγονε παρὰ τὸ ἀνύειν δύνασθαι, γυνή παρὰ τὸ γενναῖον, ἄρσην παρὰ τὸ ἀρῆσαι. E. Q. Ἄνδρα, νῦν τὸν φύσει. οὐ γὰρ εὐρίσκεται κ. τ. λ. usque ad καλλίζοντο τε γυναῖκες. Vulg. Ἀπορία. Πολύτροπον]. Οὐκ ἐπαινεῖν φησιν Ἀντισθένης¹ Ὅμηρον τὸν Ὀδυσσεῖα μάλ- λον ἢ ψέγειν, λέγοντα αὐτὸν πολύτροπον. οὐκ οὔτ' τὸν Ἀχιλλεῖα καὶ τὸν Αἴαντα πολύτροπους πεποιμένους ἀλλ' ἀπλῶς καὶ γενναίους· αὐτὸ τὸν Νέστορα τὸν σοφὸν

οὐ μὰ Δία δόλιον καὶ παλίμβολον τὸ ἦθος· ἀλλ' ἀπλῶς τε Ἀγαμέμνονι συνόντα καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν, καὶ εἰς τὸ στρατό- πεδον εἴ τι ἀγαθὸν εἶχε συμβουλευόντα καὶ οὐκ ἀποκρινόμενον² (ἀπακριπτόμενον em. Mai.). τοσοῦτον ἀπεῖχε τοιοῦτον τρόπον ἀποδέχεσθαι ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι ὁμοίως τῷ θανάτῳ ἐκείνου ἐς χ' ἕτερον μὲν καθεῖν ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπε (Il. ι'. 313.). Λύσις. Λέγων (Λέων em. Mai.) οὗν ὁ Ἀντισθένης φησὶ, Τί οὖν; Ἄρα γε παντὸς ὁ Ὀδυσ- σεύς ἐτι πολύτροπος ἐκλήθη; καὶ μὴ διότι σοφὸς οὕτως αὐτὸν προσείρηκε; μή- ποτε οὖν ὁ τρόπος τὸ μὲν τι σημαίνει, τὸ ἦθος, τὸ δὲ τι σημαίνει, λόγου χρῆσις; εὐτροπος γὰρ ὁ τὸ ἦθος ἔχων εἰς τὸ εὖ τε- τραμμένον· τρόπον δὲ³ λόγου αἵτις (scilicet αἵτις) αἱ πλάσεις. κέχρηται τῷ τρόπῳ

¹ Antisthenes inter multa quae Homerum spectantia scripsit, aliquot etiam libellos soli Odysseum et Ulyssae atque ejus ingenio explicando destinaverat. Vid. Diog. vi. 15—17. Ex his igitur excerpta sunt ea quae leguntur ad h. l. et ad ι'. 211. σ'. 257. ι'. 525. BUTTM.

² Scribendum puto οὐκ ἀποκρινόμενον. BUTTM.

³ Altius insidet vulnus. Scribendum videtur: τρέσει δὲ, λόγῳ αἱ πλῆσι. BUTTM.

Quae sequuntur inde a κέχρηται usque ad τοῦ λόγου τὸ μάλιστα, ut sero indice Porsono ad σ'. 521. cognovi, leguntur etiam inter scholia ad Iliadem quae e cod. Leid. specimenis loco Valckenarius edidit ad calcem suarum ad Ammonium animadv. p. 243. Posita autem ibi sunt instar scholii justi et integri quod Valck. relatum putabat ad Il. ι'. 308. (πολυμήχαν' Ὀδ.), sed Porsonus verius ad vers. 496. (500.) παραστραπῶς Ἀνδραπῶν. Qui simul refert idem scholium extare etiam in cod. Harl. ad Od. σ'. 1. non tamen dicit solane haec ibi legantur an totum illud quod e cod. Q. hic editum est scholium. Ambigi autem hoc quoque potest, Porphyriusne, qui scholii Leidensis auctor laudatur, ad nostrum locum illa etiam de Antisthene praemisit, idemque cetera ejusdem aliis locis excerpserit; an potius vox κέχρηται novum hic quoque scholium ordiatur, idque solum et totum sit Porphyrii; cui illa certe de Pythagora debemus uni. Sed operis pretium videtur scholium ad Il. ι'. ipsum, prout dedit illud Valck., hic repetere.

Πορφύριον. Κέχρηται τῷ τρόπῳ (τραπῶ em. Pors.) καὶ ἐνὶ παντὶ καὶ ἐνὶ μάλῳ ἱερίῳ, καὶ ὡς [In Q. et Harl. deest ὡς: Pors. servato ὡς delet καί.] ἐνὶ τῇ ἀνδρείῳ, ἥτις θαυμά τραπῶσα χίλις μυριάσις γῆρας ἀειδήν [Ad hunc locum Porsonus ita: "Videntur dum lectiones in unum confusae: μυριάσις γῆρας, et μυλίζῃρον [immo μιλίζῃρον] ἀειδήν. At vero idem scholion exstat in Harl. ad primum Odysseum versum, "et nullam varietatem [in versu Homérico, puta] praebet nisi τραπῶσα." Itaque teste Porsono cod. Harl. sicut noster Q. lectionem dat receptam πολυμήχαν' Ὀδῶν. Quae autem sequuntur Leidensis scholii verba Porsonus cum Harl. non amplius con- tulit.] (Od. σ'. 521.). εἰ δὲ οἱ σοφοὶ διπλοῖ αἰεὶ διαλύσθαι καὶ ἐνίστασθαι τὸ αὐτὸ νόημα

πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἶδεν ἄστια, καὶ νόον ἔγνω·

3. Ἰδὲ φάσκει.

καὶ ἐπὶ φωνῇ καὶ ἐπὶ μελῶν ἐξαλλαγῇ καὶ ἐπὶ τῇ ἀηδονίᾳ, "Ἡ τε θαυμασιώτατα χίη πολυγλῶσσα φωνήν (Od. τ'. 521.). εἰ δὲ εἰ σοφοὶ δεινοὶ εἰσι διαλέγεσθαι, καὶ ἐπίστανται (f. ἐπίστανται καὶ) τὸ αὐτὸ πῆμα κατὰ πολλοὺς λόγους τρόπους ἐπιστάμενοι δὲ πολλοὺς τρόπους λόγους περὶ αὐτοῦ (f. περὶ τοῦ αὐτοῦ), πολύτροπον αὖ εἰσι. εἰ δὲ σοφοὶ καὶ ἀγαθοὶ εἰσι. διὰ τοῦτό φησι τὸν Ὀδυσσεῖα Ὅμηρος σοφὸν ἔσθαι πολύτροπον εἶναι ὅτι δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἡπίστατο πολλὰς τρόπους συνῆται. αὐτῷ καὶ Πυθαγόρας λέγεται πρὸς παῖδας ἀξιουθεῖς πηήσασθαι λόγους διαβῆναι πρὸς αὐτοὺς λόγους παιδικούς, καὶ πρὸς γυναικᾶς γυναιξὶν ἀρμόδιους, καὶ πρὸς ἀρχοντας ἀρχοντικούς, καὶ πρὸς ἐφήβους ἐφηβικούς. τὸν γὰρ ἐκάστης (f. ἐκάστῃς) πρόσφορον τρόπον τῆς σοφίας ἐξυρίσκειν σοφίας ἐστίν· ἀμαθίας δὲ εἶναι τὸ πρὸς τοὺς ἀνομαίους ἐτυγχάνοντα τοῦ λόγου τὸ μονότροπον. ἔχειν¹ δὲ τοῦτω καὶ τὴν λατρικὴν ἐν τῇ τῆς τέχνης

κατορθώσει, ἡσκηκίας τῆς θεραπείας τὸ πολύτροπον διὰ τὴν τῶν θεραπευμένων πικρίας εἴσταςιν. τρόπος μὲν αὖ τὸ καλὸν βάλαν, τὸ τοῦ ἥθους πολυματάβηλον. λόγου δὲ πολυτροπία καὶ χρῆσις πικρῶν λόγου εἰς πικρίας ἀκαῶς μονότροπία γίνεται. ἂν γὰρ τῷ ἐκάστῳ εἰκαῖν. διὸ καὶ τὸ ἀρμόδιον ἐκάστῳ τὴν πικρίαν τοῦ λόγου εἰς ἂν συναγέροι τὸν ἐκάστου πρόσφορον. τὸ δ' αὖ μανιὰς ἀνάρμοστον τὸν πρὸς ἀκαῶς διαφόρους πολύτροπον ποιᾷ τὸν ἐπὶ πολλῶν ἀπόβλητον ὅς αὐτοῖς ἀπόβλητον λόγον. Q. Πολύτροπον] Πολλῶν τρόπων ἔμπειρον ἢ ἐπὶ πολλὰς τέχνῃς τὴν διάνοιαν. Pal. 2. Ἰερὸν πτελίεθρον] Διὰ τὸ κτισθῆναι (τετελιχθῆναι Vulg.) ἐπὶ θεῶν. ἢ διὰ τὴν πρὸς Δία εὐσέβειαν. E. Vulg. ἢ πᾶν τὸ τιπὸς περιμακρὸν καὶ φυλακτικὸν ἱερῷ τῶν θεῶν. E. Ἐπερσε] Διὰ τὸ Ὅμηρος εὖ τὸν Ἀχιλλεῖα ἐπαινεῖ ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεῖα πτελίεθρον, καὶ ταῦτα πῶς αὐτοῖς ἀπείρους τοῦ Ἀχιλλεῖος περὶ ἑσσαν-

κατὰ πολλοὺς τρόπους λόγους, ἐπιστάμενοι δὲ πολλοὺς τρόπους λόγους περὶ τοῦ αὐτοῦ πολλὰς εἴσεις ἔσθαι, εἰ δὲ σοφοὶ καὶ ἀγαθοὶ εἰσι. [Hanc periodum deteriorem hic habes quam est in cod. Q. nisi quod τοῦ αὐτοῦ hic legitur ut nos illic correximus. Ordo autem verborum καὶ ἐπίστανται hic est ut illic: et potest fortasse apodosis incipere a particula καὶ etiam significante. Transit autem haec apodosis statim in sequentis propositionis protasin per participium ἐπιστάμενοι ἢ: cetera lege apud nostrum supra.] διὰ τοῦτό φησι τὸν Ὀδυσσεῖα Ὅμηρος σοφὸν ἔσθαι πολύτροπον εἶναι, ὅτι δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἡπίστατο πολλὰς εἴσεις συνῆται. αὐτῷ καὶ Πυθαγόρας λέγεται πρὸς παῖδας ἀξιουθεῖς πηήσασθαι λόγους διαβῆναι πρὸς αὐτοὺς λόγους παιδικούς καὶ πρὸς γυναικᾶς γυναιξὶν ἀρμόδιους καὶ πρὸς τοὺς ἀρχοντας ἀρχοντικούς καὶ πρὸς ἐφήβους ἐφηβικούς. τὸν γὰρ ἐκάστης πρόσφορον τῆς σοφίας ἐξυρίσκειν [Omnia hic vides verba nostri scholii, σοφίας ἐστίν, quae tamen abesse non possunt: nam quod apud Valcanarium post εἴσεις incisum est, ut ἐπὶ intelligatur ad εἴς σοφίας, id mihi quidem non satisfacit; quamvis idem haeream in repetito illo σοφίας, pro quo priori loco aut τοῦ λόγου oportuit aut nihil.] ἀμαθίας δὲ εἶναι τὸ πρὸς τοὺς ἀνομαίους ἐτυγχάνοντα τοῦ λόγου τὸ μονότροπον.

Sic luxato sermone in Leid. terminatur scholium, ut in nostro periodus. Quae autem in nostro sequuntur tam necessario cum praeced. coherent, ut facile appareat illorum ad Iliadem scholiorum compilatorem e scholio ad Od. ε'. 1. sumptis quae sibi viderentur ad illum Iliadis versum explicandum facere. Sed homo ineptus qui subistere poterat in allato Odysseem versu ε'. 521. multa etiam e proximis quasi somnolentus allevit donec expectatus tandem finem exscribendi itidem sine ratione fecit. BUTTM.

¹ Hoc ἔχειν libenter praecedentibus affigerem, si haberem quomodo sequentia constituerem. BUTTM.

παλλὰ δ' ὄγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
 ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων
 5 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ἐρρύσατο ἰέμενός περ,
 αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
 νήπιοι, οἱ κατὰ βούς ὑπερίονος Ἡελίοιο
 ἥσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
 τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἰπέ καὶ ἡμῖν.

10

4. ὄγ. 5. ἦν. 6. ἐρρύσατο] ἐρύσατο H. ib. ἰέμενός. 9. δ] ὃ W.
 10. Διὸς omittit textus. τοῦ Διὸς inter lineas super θύγατερ H. ib. ἑρπέ.

τος; καὶ λέγομεν, ἐπεὶ ὁ Ἀχιλλεὺς πολυδριὰ τινα ἐπέσχευ, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οἰκείας φρονήσεως τὴν περίφημον Τροίαν ἐκέρθησε, δι' ἣν οἱ Ἕλληνες πολλῆς κακοκαθείας μετέσχηκαν^κ κατασχέειν αὐτὴν θέλοντες, διὰ τοῦτο οὐ τὸν Ἀχιλλεὺς ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεὺς ἀνομάζει πολύπορον. E. 3. Νόον ἔγνω] Νόος τριχῶς λέγεται, θεωρητικὸς, φυσικὸς, πραγματικὸς. θεωρητικὸς, ὡς ὅταν ὁ φιλόσοφος τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν περισκοπῇ· φυσικὸς, ὡς ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐπίσης τοῦν ἔχομεν· πρακτικὸς, ὡς ὅταν τις ἰδὼν πολλὰς πόλεις καὶ χώρας κάκεῖνων γενόμενος ἔμπειρος ἐξ ἐκείνων γνῶσιν συνάξῃ. ἐκ γὰρ τῆς ἐμπειρίας ἡ γνῶσις συνάγεται. E. 4. Ὅν κατὰ θυμόν] Ἐνταῦθα στικτέον εἰς τὸ, ὃν κατὰ θυμόν ἀρνύμενος^λ. τὸ ἐφ' ἑαυτῷ^μ περιποιῶν καὶ σώζων ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἐταίρους. ἡ ἀντικαταλλάσσόμενος τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἐταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων ἵνα σώσῃ τοὺς ἐταίρους. διαληπτέον δὲ ἐπὶ τὸ νόστον. Q. Vulg. 5. Ἀρνύμενος] Ἀντικαταλλάσσω, ἀντιδιδούς τὰ ἄλγεα διὰ τὴν ἣν ψυχὴν καὶ διὰ τὸν νόστον τῶν ἐταίρων. ἡ ἀντιδιδούς τὴν οἰκείαν ψυχὴν διὰ τὸν νόστον, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ νόστου,

τῶν ἐταίρων, οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι. B. Ἀντικαταλλάσσόμενος, ἀντικαταλλάσσόμενος καὶ περιποιούμενος. Pal. 8. Οἱ κατὰ βούς] Μυθικῶς μὲν λέγει ὅτι οἱ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐταῖροι τὰς βούς τοῦ ἡλίου ἔφαγον καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐδυνήθησαν ὑποστρέψαι εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν. ἀλληγορικῶς δὲ βούς ἡλίου τὰς ἡμέρας νοεῖ, ἃς οἱ τοῦ Ὀδυσσεὺς φίλοι κακῶς διεβίβασαν, ὅτερον δὲ (scg. δὴ) θελήσαντες ὑποστρέψαι πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν. E. Ἐμνήσθη τούτων ἐπεὶ ἐκ προαιρέσεως ἀδικήσαντες ἀπέλονται. Vulg. Ἐπερίονος] Ἐπιθετικῶς τοῦ ἡλίου, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. Ἡσίοδος δὲ (Θ. 374.) Ἐπερίονος αὐτὸν ἐγκαλόμενον. Vulg. 10. Ἀμόθεν] Παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἔστιν ἄνομα ἀμός ἰσοδυναμοῦν τῷ τίς. καὶ ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ ἀμόθεν. δηλοῖ δὲ τὸ ἀπὸ τίνος μέρους τούτων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμόθεν γίνεται καὶ τὸ οὐδαμῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμῶς ἐπιβρῆματός γίνεται τὸ ἀμωσγένως καὶ τὸ οὐδαμῶς. E. Τῶν ἀμόθεν γε] Τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσεὺς ὀπόθεν θέλεις πράξῃς ἀπὸ τίνος μέρους ἀρξάμενη διηγοῦ ἡμῖν. ἀμόθεν ποθέν, ἔστι λέξις τῶν Ἀττικῶν. ἡ ἀπὸ τίνος μέρους ὀπόθεν θέλεις. Vulg. Εἰπέ καὶ ἡμῖν] Ὡς σὺ οἶδας ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

^κ Sic, pro μετισχέπει: v. Gramm. ineam ampliore §. 37. Obs. 5. BUTTM.

^λ Rectius editum in schol. vulg. πάθεν ἄλγεα] Ἐνταῦθα στικτέον· ὥς δὲ κατὰ θ. π. BUTTM.

^μ H. e. quantum quidem in ipso erat: ne videlicet obijciatur, non servasse illum socios. BUTTM.

^ν Vid. schol. μ'. 353. BUTTM.

Ἐὰν ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
 ὅκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν
 τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
 νύμφη πότνι ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
 τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
 καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
 νόσφι Ποσειδάωνος· ὃς ἀσπερχὸς μενέαινεν 20
 ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
 οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,

12. φοῖκοι. 14. διῖα. 15. ἐν σπέσι γλαφυροῖσι et sic, sed sine i
 subscripto, infra 73. ε'. 155. H. ἐν σπέσι V. pro v. l. 16. περιπλο-
 μένων] περιτελομένων V. pro v. l. ib. ἔτος. 17. φοι. ib. φοῖκόνδε.
 19. οἷσι φίλοισι] οἷς ἐτάροισι V. ib. μεθ' ἑαῖσι. 20. μενέαινεν] μαινέ-
 αινεν H. 21. ἦν. 22. μετεκίαθε] μετεκείαθε H. 23. δεδαίαται] δεδαίατε H.

Vulg. 11. Φύγον αἰπὺν ὄλεθρον] Χει-
 μῶτος γεγονένος πολλοὶ τῇ τῆς θαλάσ-
 σης κύματι κατεκλύσθησαν. E. 13.
 Ἦδὲ γυναικὸς] Οἰκείως προστέθεικεν, ὥς
 καταφρονήσῃ καὶ θεᾶς ἐρώσεως. Vulg.
 14. Καλυψὼ θυγάτηρ ἦν τοῦ Ἀτλαντος.
 ἦρος δὲ ἦν μέγα ὑπερ καὶ λέγουσι βα-
 σταίνειν κίονας κατέχοντα· τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν. Q. 18. Ἐνθα] Τότε.
 χρονικὸν ἐπίρρημα καὶ τόπου. Vulg.
 21. Ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ] Ὀδυσσεὺς δὲ λέ-
 γεται παρὰ τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ ὤω, τὸ βρέ-
 χω. λέγουσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ ἐγενήθη.
 ἐγὼ δὲ καὶ Νικόλαος λέγει ὅτι Ὀδυσσεὺς
 λέγεται παρὰ τοῦ Ὀδυσσεύω, τὸ μισῶ.
 ὅτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός, ὥς
 καὶ ἐκ τῶν ραιφιδίων ἔξεστι μαθεῖν.
 Schol. Cod. Vind. 56. Cf. infra ad
 75. 22. Ἄλλ' ὁ μὲν εἰς Αἰθίοπας] Μυ-
 θικῶς μὲν φασὶ τὸν Ποσειδῶνα εἰς Αἰθίο-

πας κατὰ καιρὸν ὀρισμένον παραγγιγμέ-
 νον παρ' ἐκείνων τιμᾶσθαι. ἀλληγορικῶς
 δὲ Ποσειδῶν λέγεται τὸ ὕδωρ. ἐπεὶ δὲ
 τὸ ὕδωρ ἦται ὁ ὠκεανὸς τὴν πᾶσαν χθόνα
 κυκλοῖ, καὶ ὅτι ὁ Νεῖλος κατὰ καιρὸν
 ὀρισμένον ἀρδεύει τὴν τῶν Αἰθίοπων γῆν
 καὶ αὔξει τὰ δένδρα, κατὰ τοῦτο λέγουσι
 τὸν Ποσειδῶνα ἦται τὸ ὕδωρ τιμᾶσθαι
 παρ' αὐτῶν ὡς πολλῶν ἀγαθῶν ἐκείνοις
 παρεκτικόν. E. Μετεκείαθε] Τὸ κεῖ
 δὲ διὰ τὸ μέτρον. Harl. Γρ'. ὅφθ.
 (h. e. γράφεται δίφθογγος) διὰ τὸ μέ-
 τρον. Pal. 23. Διχθὰ δεδαίαται] Αἰθίοπες ἀνατολικοὶ καὶ δυσμικοί. κατ-
 οικοῦσι δὲ ἀμφότεροι πρὸς τῷ ὠκεανῷ.
 τούτου χάριν φησὶν, ἔσχατοι ἀνδρῶν. E.
 Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. οἱ μὲν
 γὰρ αὐτῶν ἐπ' ἀνατολὰς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ
 δυσμᾶς. τινὲς δὲ πρὸς τοῦ Νεῖλου σχίζε-
 σθαι αὐτοὺς λέγουσιν. Vulg. Q. Pal.

* Hoc est, ut exhibeat illum contemnentem.— Notandus tironibus hic usus di-
 cendi cum particula ὥς in hisce scholiis, e. g. Schol. ε'. 353. BUTTM.

ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνείων ἑκατόμβης. 25
 ἐνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθροοὶ ἦσαν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 μῆσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
 τὸν ῥ' Ἀγαμέμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης· 30
 τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
 ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
 ἐξ ἡμέων γάρ φασι κακ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόνον ἄλγος ἔχουσιν.

25. Ἀρνείων. 27. ἀθροοὶ] ἀθροοὶ H. 31. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα H.
 ib. ἔπεα. 34. ἔχουσιν] ἔχοντες H. ib. ὑπὲρ μόνον] ὑπέρμορον, et sic v. 35. W.

27. Ἀθροοὶ] Δασινητέον¹ τὸ α' καὶ πρὸ
 τέλους ἢ ἄρξιν ἐπειδὴ σημαίνει ὁμαῶν.
 Harl. 28. Τοῖσι δὲ] Ἐν τούτοις δὲ
 τοῖς θεοῖς. Vulg. 29. Ἀμύμονος Αἰ-
 γίσθοιο] Ἡ τοῦ καλοῦ πρὸ τοῦ μοιχεύ-
 σαι, ἢ τοῦ κατὰ γένος ἀγαθοῦ. Pal.
 Vulg. 30. Τηλεκλυτός] Ὁδ' ὁρῶν ἢ
 δόξα διέρχεται. Pal. Vulg. Ὀξυτο-
 νητέον τὸ τηλεκλυτὸς ὡς ἀγακλυτός. εἰ
 μὲν πτωτικὸν κατ' ἀρχὴν συντεθείη, βα-
 ρύνεται, εἰ δὲ ἄλλο τι τῶν ὑπὲρ μίαν
 συλλαβὴν, ὀξύνεται. διὸ σημειούμεθα τὸ
 ναυσικλυτός² ὀξυνόμενον· τὸ δὲ δουρικλυ-
 τὸς ἐν παραθέσει ἐστίν. Q. 31. Ἐπεα
 πτερόεντα προσηύδα] Γράφεται, ἔπε'
 ἀθανάτοισι μετηύδα. Harl. Pal. 32.
 ὦ πόποι] ὦ πάποι. ἔστι δὲ ἐπιβρῆμα
 σχετλιασμοῦ δηλωτικόν. Vulg. Πό-

ποι οἱ θεοὶ κατὰ τὴν τῶν Δρυόπων φωνήν
 καὶ ἐπιβρῆμα ἀντὶ τοῦ φεῦ. E. 33. Ἐξ
 ἡμέων] Ταῦτα οὐ συμφωνεῖ τῇ πάσῃ
 μυθοποιᾷ καθ' ἣν εἰσάγει τοὺς θεοὺς
 πολλῶν αἰτίους συμφορῶν. δυνατὸν μὲν
 οὖν λύειν τῷ προσώπῳ διὰ τὸ τότε μὲν
 τὸν ποιητὴν λέγειν, νῦν δὲ τὸν Δία.
 μᾶλλον δ' ἂν τῇ λέξει λύετο· οἱ δὲ καὶ
 αὐτοὶ σφίσιν ἀτασθαλίῃσιν· ὡς καὶ τῶν
 θεῶν αἰτίων, οὐ μὴν ἀπάντων γὰρ καθάπερ
 οἱ ἄνθρωποι νομίζουσι. Q. οἱ δὲ καὶ
 αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν] Τὸ ἐξῆς, οἱ
 δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίαις, ἡ ἐστὶ
 ταῖς ἑαυτῶν, ἐν ἴσῳ τῷ αὐτοὶ αἰτιοί
 εἰσιν. οἱ δὲ περισσὸν τὸν καὶ σύνδεσμον
 ἢ στικτέον, οἱ δέ. Vulg. 34. Ὑπὲρ
 μόνον] Μόνον τὴν μοῖραν. Ἡ ῥα' καὶ
 γὰρ κακὸν μόνον ἠγγελάσεις (Od. λ'.

¹ Cf. ad β'. 185. not. BUTTM.

² Sic ὀξυνόμενον in schol. Paris. Apollon. Rh. i. 131.; et quod infra ad β'. 185. in
 antiq. ed. schol. vulg. legitur δασινητέον id ipsum est hoc δασινητέον. Nam huc qui-
 dem formæ quas grammatici quidam ab usu asciverunt non corrigendæ sunt, sed
 condonandæ illorum incuriæ grammaticorum. HEINRICH. Assentior; nisi quod ob
 id ipsum etiam δασινητέον illud servo, verens ne alii item suas delicias auferam
 grammatico, qui bonam formam ὀξυνόμενον sibi visus sit exprimere. BUTTM.

³ Vide Piersonum ad Mœriū p. 19. Sed hanc regulam parum constanter servasse
 videntur antiqui; dixere enim ἄλγος et ἀδελφός cum leni. Alibi tamen (ad δ'. 405.)
 rem repetit Scholiastes. POHLL.

⁴ Vocem ναυσικλυτός non item ut alteram δουρικλυτός dicit esse ἐν παραθέσει, quo-
 niam si ita esset Homeri sermo requireret πρὸς κλυτός. Vid. schol. δ'. 39. Sed
 ipsa grammaticorum de hac re qualiacunque præcepta neque ex hoc scholio neque
 ex illo extricare valeo. Conf. ad ζ'. 32. et quæ scripsi in Lexil. i. 24. 9. BUTTM.

⁵ Non mala hinc efficitur lectio ἢ ἔρε—pro vulgato ἢ τινος καὶ εὐδ. π. μ. π. BUTTM.

ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόνον Ἀτρεΐδαο
 γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
 εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
 Ἑρμείαν πέμψαντες εὐσκοπον Ἀργειφόντην,

35

35. Ἀτρεΐδαο.

37. Γειδῶς.

ib. Foi. Γείκομεν.

618.). καὶ ἄλλαχού φησι, Μαίραν δ' εὐτὶνά φημι (Π. ζ'. 488.). ῥητέον ὅτι τῆς μοίρας τὸ μὲν οἶδε μονότροπον τὸ δὲ ἀμφίβολον, ὡς ἐν Ἰλιάδι ἀπέδειξεν ὡς ἐν τῷ, Μήτηρ γάρ τέ μέ φησι Διχθαδίας κῆρας φερέμεν (Π. ι'. 410.) Q. 35. Ὡς καὶ νῦν] Σημειοῦται. Ἀρίσταρχος λέγει τὸν καὶ περιττεύειν. Τὸ δὲ, ὑπὲρ μόνον, αὐτὸ σύνθετον, ὡτὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ περιττόμενον. Q. 36. Γῆμ' ἄλοχον] Γαμήλιος ὢν ὁ θεὸς ἀναγκαίως τῶν γάμων προνοεῖται. ἢ τὸ πᾶν προκατεσκευάσται πρὸς τῷ μέλλοντι λελθῆναι ὑπ' Ἀθηνᾶς. Q. 38. Ἑρμείαν πέμψαντες] Ἐκπέμψατε δούκως γάρ ἢ ἐπὶ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας γαμήλιος γὰρ αὐτοῖς ἢ ἐπὶ θεῶν καὶ θεαινῶν ἢ ἐπὶ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. οὕτως δὲ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος. Q. Ἡ Μασσαλιωτική^a γράφει, Πέμψαντε Μαίας ἐρικυδέας (sic) ἀγλαὸν υἱόν. * Harl. Πέμψαντε

δούκως Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος. Harl. Ἀργειφόντην] Τὸν ἀργὸν φόνου καὶ εἰρηνικόν ἢ τὸν φονεύσαντα Ἄργον τὸν πολυέμματος κύνα, ὃς ἐφύλασσε τὴν Ἰῶ. Vulg. Ὁ Ἑρμῆς πεμφθεὶς πρὸς τὸν Αἴγισθον ἀντικρὺς ταῦτα δηλοῖ τὴν ἐκ θεῶν ἀνθρώποις λόγου τοῦ κατ' ἀρετὴν δωρεάν, φύσιν ἔχοντος ἀποτρέπει μὲν τῶν κακῶν ἐπὶ δὲ τὰ ἀγαθὰ παρορμῶν. Μυθικῶς μὲν Ἑρμῆς διάκτορος καὶ Ἀργειφόντης λέγεται ἐκ τοῦ διακτορεῖν^a καὶ ἀγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν καὶ Ἀργειφόντης ὅτι Ἄργον ἀνείλε τὸν πανόπτην ἄν ἢ Ἥρα φύλακα τῆς Ἰουῆς (sic) ἐπέστησε τῆς Ἰνάχου παιδός. ἀλληγορικῶς δὲ ὁ προφορικὸς λόγος Ἑρμῆς λέγεται παρὰ τὸ ἐρμηνευτικὸς εἶναι, καὶ διάκτορας ὅτι δι-εξάγει τὰ τῆς ψυχῆς καὶ νοῦ ἐνθυμήματα, Ἀργειφόντης δὲ ὡς ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνου. παιδεύει γὰρ καὶ βυθμίζει καὶ πρᾶννει τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς. ἢ ὅτι τὸν

^a Solus hic locus est ubi MS. noster Massiliensem editionem commemorat. Massiliensem Iliadis editionem aliquoties laudat Eustathius; saepe scholia a Villosano edita. PORS.

^b Nunc demum animadverto, lectionem, Πέμψαντε Μαίας ἐρικυδέας ἀγλαὸν υἱόν, producta ultima primæ vocis syllaba justum præbere hexametrum. Sed cum causa sic nulla appareat cur ejus lectionis auctores dualem formam prætulere, jam non dubito fuisse in Massiliensia. Πέμψαντε Μαίας ἐρικυδέας ἀγλαὸν υἱόν. Aristophanem contra et Zenodotum, quibus dualis forma diserte tribuitur, legisse censeo Ἑρμείαν Πέμψαντε διακτορὸς Ἀργειφόντην: sic enim, nisi quod mendose ibi scriptum Πέμψαντε, habet Cod. Vind. 307. BUTTM.

^c Apparet hos grammaticos legisse Ἑρμείαν Πέμψαντε Μαίας ἐρικυδέας υἱόν, ut appellatur deus in Hymn. Merc. 89. At hic secundum illam lectionem prima in Μαίας corripienda esset. Pro ἐκπέμψαντε in schol. Q. videtur fuisse Γε. Πέμψαντε. BUTTM.

^d A verbo διακτορεῖν ficto vocem διάκτορας repetere non potuit grammaticus. Reponendum itaque διακτορεῖν, cui verbo a voce διάκτορας, τρεῖς, σαφῆς significatio nuntiandi tribui potuit. Sic διακτορεῖν apud Theophrastum male scriptum esse pro διακτορεῖα demonstravi in Lexil. i. 54. not. ult. Derivatum autem nomen διακτορεῖν a voce διάκτορας, ut alibi ita: vide infra ad ε'. 43. BUTTM.

μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν
 ἐκ γὰρ Ὀρέστας τίσις ἔσται Ἀτρεΐδαι,
 ὅππότεν ἂν ἤβησῃ τε καὶ ἤς ἰμείρεται αἷης.
 ὥς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀβρόα πάντ' ἀπέτισε.

40

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρῳ·
 ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ρέζοι.
 ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
 δυσμόρῳ, ὅς δ' ἤδη φίλων ἀπο πῆματα πάσχει,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
 νῆσος δειδρήμεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
 Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης

45

50

40. Ἀτρεΐδαι. 41. ἤς. 46. εἰκότι. 47. ἀπόλοιτο] ἀπόλλοιτο H.
 48. δαΐφρονι. 49. Ita citat Schol. ad init. ε. ὃ δὲ δὴ δὴ φίλων κ' ἀπο
 τῆλ' ἀλάληται. [εἰς δὲ δὴ φίλων κ' ἀπο τῆλ' ἀλάληται] N. B. Cum MS.
 cito, omnia vitia religiosè conseruo; quicquid corrigendum judicabo, un-
 cinis includam. PORS. 51. δώμασι] δώματα W.

Ἄργον κύνα ἀναιρεῖ, τουτέστι τὰ λυσ-
 σάδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα. καὶ
 παρὰ τὸ ἀργεννὰ ἦτοι καθαρὰ φαίνειν
 τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα. E. 39.
 Κτείνειν] Γράφεται, κτείνειν. Harl.
 40. Ἀτρεΐδαι] Μετὰ τοῦτο ὑποστι-
 κτέον. ἢ τούτου Ἀτρεΐδου Ἀγαμέμνο-
 νος, τοῦ Ὀρέστου. Vulg. Pal. 42.
 Ἀλλ' οὐ φρένας] Καὶ τούτου δῆλον ὅτι
 δύο περὶ ἑκαστὸν εἰσιν εἰμαρμέναι, αἰ-
 ρεῖται δὲ ἑκαστος ἢ βούλεται^b. Vulg.
 46. Εἰκότι] Ὁμοίῳ. Vulg. 47. Ὡς
 ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος] Ἐμφαίνει τοὺς μνη-
 στῆρας. Vulg. Ὡς ἄλλοι] Γράφε-
 ται, ἀπέλατο. Pal. ῥέζει] Ἐπιτε-
 λοῖη, παρὰ τὸ αἶμα πράττων. Vulg.
 48. Δαΐφρονι] Πυλεμόφρονι. δαΐς γὰρ
 ἡ μάχη, ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης^c λέ-

γη, δεδακυῖα (Barnes. e. MS. δεδακ-
 κυῖα) κατὰ φρένας τουτέστι μεμαθη-
 κυῖα, ἐξ οὗ τὴν συνετὴν καὶ σόφροναν
 βούλεται δηλοῦν. Vulg. Δαίεται]
 Διακόπτεται. τὸ γὰρ καίεται ἐρώσης.
 Vulg. 49. Δηθὰ] Πολλὰ. Vulg.
 50. Ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θ.] Μέση τῆς
 περὶ αὐτὴν θαλάσσης ἢ τὸ βάθος. Vulg.
 Barnes. 52. Ἀτλαντος θυγάτηρ] Ἡ-
 σίοδος δὲ ἐν Θεογονίᾳ (359.) φησὶ τὴν
 Καλυψὶν θυγατέρα Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος.
 Vulg. Barnes. Ὀλοόφρονος] Ὀλε-
 θρίου ἐπεὶ πολέμιος τοῖς θεοῖς καὶ γὰρ
 τοῖς θεοῖς ἐπολέμει. οἱ δὲ τὸ ἐξῆς θα-
 λάσσης ὀλοόφρονος. οἱ δὲ ἐδάσαντο, ἐν ᾗ
 περὶ τῶν ὄλων φρονούντος. αὐτὸς γὰρ δ'
 Ἀτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδίδο-
 ται. ἢ γέγραπτο κατὰ τὴν ἀρχαίαν

^a Pal. τῶ. Scrib. vid. τῶ τῶ i. e. τῶ εἰῶ τῶ. BUTTM.

^b Cf. supra schol. 34. et II. i. 410. sqq. BUTTM.

^c Immo de Euryclea conjuge Laertis s. 356. BUTTM.

πάσης βέβητα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
ταῦ θυγάτηρ δῦστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει· 55
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αἰτὰρ Ὀδυσσεύς,
ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἰμείρεται· οὐδὲ νύ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς 60

53. Γαῖαν. 54. ἔχουσι] ἔχουσιν H. semel monuisse satis sit nulla certa aut constanti ratione uti codicem in v finali addenda vel omittenda. Sæpe, ut hic, eam addit in fine versus, ubi sequens a consonante inchoatur: sæpe addit in cæsura, ubi liquida vel duæ consonantes sequuntur; sæpe omittit ubi ad metrum necessaria videtur. τῶσιν τε μοχ 101. τῶσι, 151. ἀλλήλοισιν, 209. ἀποθρῶσκον, 283. πᾶσι, 71. προέειπεν, 107. PORS. 56. αἰεὶ δ' ἐν μαλ. κ. α. λόγισι. H. NB. Hic MS. nunquam habet quod nos sigma finale vocamus ε. PORS. αἰεὶ ἐν V. pro v. l. 57. θέλγει] θέλγει V. pro v. l. 58. ἰέμενος. 59. ἦς. 60. οὐ νύ τ' οὐ νύ τ'. H. οὐτα'. V.

γραφὴν ἐλοῖφρον ὃ ἔστιν ἐλοῖφρον· εἰτά τις μὴ νοήσας προσέθηκε τὸ ἐς. Vulg. Pal. Q. d. 53. ἔχει δέ τε] Nyn, ἐπιμελεῖται· ὅς καὶ ἐκεῖ, Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον (Od. δ. 737.). ἡ κρατεῖ καὶ βραστάζει. Vulg. Pal. 56. Αἰμυλίοισι] Παραλογιστικοῖς. ἡ εἰνυκτοῖς καὶ οἷον συγγενικοῖς*. τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προσηγόισιν. Vulg. 58. ἰέμενος καπνὸν ἀποθρῶσκοντα] Τρόπον ἑρμηνείας ἀντίστροφον φασιν εἶναι, ἵταν ἀναστρέψωσι τὸν σχηματισμὸν αἱ λέξεις καὶ τὸ, λωσάμενος πολυμυθεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐχέσαστο (scil. χασάμενος πολυμυθεῖς) ἀντὶ τοῦ ἐχάσ-

σαστο· Κωίσσαλος αἰὼν* (sic) ἀόλλης (Il. γ'. 13.), ἀντὶ τοῦ κωισσάλου· καὶ, Παρφόρηκε πλέων νῆξ Τῶν β' μοῖραν (Il. κ'. 252.), παρὸν οὕτως φάναι, τὸ πλέων τῆς νυκτὸς δύο μοῖρας. τὸν αὐτὸν τρόπον κἀνθάδε. Ὀδυσσεύς δὲ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα ἰμειρόμενος ἰδεῖν ἧς γαίης θανέειν ἰμείρεται. τινὲς δὲ λέπειν φασὶ τὸ ταύτου. Q. 59. ἥς γαίης]. Ἐνταῦθα στικτίον. τὸ γὰρ ὅλον, ὃ πρότερον ἐπιθυμῶν κάπνεν τῆς πατρίδος ἰδεῖν οὔ εὔχεται διὰ τὰ κατέχοντα θάνατον. Vulg. 60. Οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς Ἀ. κ. ν. χαρίζετο ἱερὰ βέζην] Ἐκεῖνος μὲν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐπιθύων, σὺ δὲ εὐ κεχαρισμένος

* Verba ἐλοῖφρον ὃ ἔστιν ἐλοῖφρον, apud Barnesium tantum comparent, qui ex MS. GC. scholium hoc se supplevisse refert: contra in Q. ultima sic sunt corrupta et decurtata: ὃ ἰγγέγραπτο παρὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν: nihil amplius. BUTTM.

* Nimirum ab αἶμα derivat: in ultima autem explicatione (deest enim ὃ ante τοῖς) ab αἶμα. BUTTM.

† Pro θανέειν ἰμείρεται scribendum est θ. ἵτασι: grammaticus enim verbum ἰμείρεται, ut quod desiderium rei jucundæ indicet, cum altero ἵεσθαι, quod voluntatem et nimum in malum quoque, a poeta veluti transposita esse docet. Rationem autem eorum qui τούτων subandirent nemo perspexerit. Sed scribendum haud dubie: οὐ, πρὸ τούτων, ut quod desit ad ἰέμενος: cf. schol. sq. Idem autem mendum admissum habes in schol. ad β'. 77. altero, ubi scriptum ἐν προσηγορίᾳ pro ἐν προσηγορίᾳ: et schol. γ'. 444. ubi pro αἰὲν φέρεται ex Eustathio rescribendum αἰὲν προφέρεται. BUTTM.

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ἠδύσαο, Ζεῦ;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,

65

ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν

ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;

ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖήσχος ἀσκελὲς αἰεὶ

Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,

ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον

70

πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,

61. Ἀργείων. 62. ἠδύσαο] ἠδύσσαο H. ἠδύσαιο V. 63. Ζεῦ] ζεῦς H. 64. ἔπος. 66. περὶ] πέρι, V. 69. κεχόλωται] κεχόλωτο V. 71. Κυκλώπεσσι] Κυκλώπεσι H. μοx 76. περιφραζόμεθα. et 82. μακάρων. 184. αἶψα. Sed hujusmodi errores posthac parcius attingam. FORS. πᾶσι Κυκλώπεσσι V. ἐν πᾶσι pro v. l.

(Barn. e MS. -ως) ἐλάμβανες. Vulg. 62. Ὀδύσαο] Ὀργίσθης ἢ προσέκρουσας. τῇ γὰρ Ὀδύσασθαι ἐπὶ τοῦ προσκρούσαι ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. E. 63. Καλῶς τὸν Δία νεφεληγερέτην φησί. Ζεὺς γὰρ λέγεται ὁ ἀήρ· τῶν δὲ ἀναθυμιάσεων κυκλῶν μὲν ἐν τῇ ἀέρι ἐγείρονται αἱ νεφέλαι. καὶ διὰ τοῦτο νεφεληγερέτην τὸν Δία φησί. E. 66. Περὶ μὲν νόον κ. τ. ε.] Ἀντὶ τοῦ περίεστιν ἀπάντων καὶ συνέσει καὶ εὐσεβείᾳ. Vulg. 67. Οὐρανόν] Οὐρανῷ τὴν κεφαλὴν ἀναλογεῖν λέγει. θεοὺς δὲ φησι τὰς αἰσθήσεις. E. 68. Γαῖήσχος λέγεται ἢ ὁ ἔχων ἥτοι σιωχῶν τὴν γῆν, ἢ ὁ ὀχεύμενος ἢ βασταζόμενος ὑπὸ τῆς γῆς. E. Ἀσκελὲς σημαίνει τὸ ἄγαν σκληρόν, σκέλλειν γὰρ ἐστὶ τὸ σκληροποιεῖν, καὶ ὁ σκελετὸς κατεσκευασμένος διὰ τὴν ἀσαρκίαν. καὶ Ἀσκληίδης κατὰ στέρησιν μετὰ ἡπιότητος, καὶ διὰ τῆς ἱατρικῆς μὴ εἶναι σκέλεσθαι. ἐνίοτε δὲ ἀσκελὲς τὸ ἐπὶ πᾶσι σημαίνει. καὶ ὁ Σόφοκλῆς (Antig. 475.) Σίθῃρον ὅπτην ἐκ τοῦ τυ-

ρὸς περισκέλλειν (sic, pro περισκελῇ). Θραυσθέντα καὶ βρωγόντα πλείστ' ἂν ἐσθί-δαις. Ὁ δὲ ἀπιδόκεν ἀσκελέως ἀδινά-λειπτως κατὰ μετάληψιν· τὸ γὰρ ἀσκε-λὲς ἄβατον ἀπόρευτον. Πορφύριος. E. Q. Ἀσκελὲς, ἀμετακινήτως, κατὰ στέ-ρησιν τῶν σκελῶν· ἢ ἀδινάλειπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. Vulg. Ἀλέν (sic)] Ἀεὶ καὶ διὰ παντός. Vulg. 69. Ὀν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν] Ὀν τῆς θυγατρὸς ἐστέρησεν. μίαν θυγατέρα εἶχεν ὡς ὀφθαλμόν. Pal. (Vid. supra in Ar-gum. Odysseae p. 4. med.) 70. Ἀν-τίθεον Πολύφημον] Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν διὰ τὴν ἀνοιαν ἐξισάζων τοῖς θεοῖς. ἐστὶ γὰρ εἰς ἐκείνων περὶ ὧν λέγει, Οἱ βα καὶ ἀ-θανάτοισι ἐρίζεσκον περὶ τόξων (Od. θ'. 225.). κοινῶς γὰρ λέγεται (scilicet. λέγει) περὶ αὐτῶν ὁ Παλῆφημος, Ὁ γὰρ Κύκλω-πες Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν Οὐδὲ θεῶν μακάρων (ι'. 275.). E. Ἀντίθεον νῦν τὸν ἐναντιούμενον θεοῖς, τὸν ἀσεβεῖν. Vulg. 70. Ἔσκεν] Ἐπῆρχεν. Vulg. 71. Θόωσα] Μήτηρ Παλῆφημον Κό-

* Sic jam in antiquis scholiorum editionibus, ut e MS. reposuit Barnes. pro eo quod in Schrevel. ed. est ἱερὰ. In textu Homeri est ἱερὰ μέγιστον: pro quo fuerunt itaque qui legerent ἱερὰ μέγιστον. BUTTM.

Φόρκυνος θυγάτηρ ἄλως ἀτρυγέτιο μέδοντος,
 ἐν σπέσσι γλαφυραῖσι Ποσειδάωνι μυγῆσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 αὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμῖς οἶδε περιφραζόμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
 ἀθανάτων ἀέκῃσι θεῶν, ἐριδαινόμεν εἶος.

75

Τὸν δ' ἡμίζειτ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρείντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν ταῦτο φίλον μακάρεσσι θεῶσι,
 ἰοτῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δέμονδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
 ἦσον ἐς Ὀγυγίην ὀτρύνομεν, ὅφρα τάχιστα

80

85

78. fίν. 79. ἀέκῃσι. 82. νῦν primo omissum deinde repositum
 inter lineas H. 83. δαΐφρονα. ib. fόνδε.

κλωπος κυρίως οὕτως λεγομένη. Vulg. Νόμφη] Γράφεται, μήτηρ. Pal. 72. Φόρκυνος θυγάτηρ] Ἐκάλως γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυν. Vulg. Μέδοντος] Μέδοντος ἐν σπέσι^h, ἦτοι τοῦ Ποσειδάωνος ἦτοι Ἰωνία ἔτεκεν ἐν σπέσι τοῦ μέδοντος τῆς ἄλως τῆς ἀτρυγέτου, ἦτοι τοῦ Ποσειδάωνος. Q. Βασιλείαντος. συνήθως γὰρ καὶ τοὺς ὑπάρχους (ὑπάρχοντας Pal.) βασιλεῖς ἔλεγον. ἢ συνεκτέων, μέδοντος ἐν σπέσι, ὥστε καὶ ἐν σηλαίοις τοῦ Ποσειδάωνος γεννηθῆναι τὸν Κίκλωπα. Pal. Vulg. 74. Ἐκ τοῦ δὴ] Ἐκ ταύτης δὴ τῆς αἰτίας. Vulg. 75. Πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἵης] Ταύτου δ' ἔτεκεν ἐνοσιχθὼν μὴ εἶναι μέγχι δεῦρο, αὐτὸ γὰρ δὴ

πέρας τούτου εἶδεν ἐκεῖνός τι ἐβούλετο κατ' αὐτοῦ, πλὴν τοῦ διατρίβειν μόνον ἐν τῇ πλάτῃ. E. Σιλπὸς ὁ Χῖος¹ ἐν τῇ δευτέρῃ βιβλίῳ τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν Ἀντίκλειον φησι τὴν Ὀδυσσεὺς μητέρα ἐγκύματα οὐδύνουσαν παρὰ τὸ Νήριτον τῆς Ἰθάκης ἔρος ἑσάντος πολὺ τοῦ Διὸς ἐπὶ ἀγῶνίαις καὶ φάβῃ καταπεσούσαν τὴν Ὀδυσσεά ἀποτεκεῖν, καὶ διὰ ταῦτα ταύτης τῆς ἐνομοσίας τυχεῖν ἐπειδὴ κατὰ τὴν βῆλιν ὤσεν ὁ Ζεὺς. E. Cf. ad 21. 85. Ὀγυγίην] Ἐν τῇ κατ' Ἀντίμαχον Ὀγυλίῳ γράφεται². Διαφέρουσι δὲ εἰ τόποι. τὴν μὲν γὰρ Ὀγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἰσθμὸν, τὴν δὲ Ὀγυλίαν κατὰ Κρήτην³. Ἡσιόδός φησι κεῖσθαι τὸν δ'

¹ Hanc fuisse Aristophanis rationem disces e schol. v. 96. ubi improbatu illa, quanquam quaestione per corruptionem obscura. BUTTM.

² Eodem auctore et iisdem fere verbis haec narrat Tzetzes ad Lycophr. 786. BUTTM.

³ In Harl. et Q. γράφου. in Pal. sigla γε. Usque ad hanc vocem autem Porsonus scholium Harl. transcripsit. BUTTM.

⁴ Hincque Majus e cod. Q. unde mendosam in aliquibus Pal. scripturam correxi: sequentia mendosissima intacta reliquenda erant. Conf. Steph. Byz. v. Ὀγυγίαι. Hesiodica autem illa locum videntur habuisse in illa γῆ περιόδῳ quam citat Strabo 7. p. 307.; coque, sive separatim hoc fuerit carmen sive alius pars (cf. Heyn. ad Apollod. i. 9. 21.), alia etiam fortasse geographica retuleris quae sub Hesiodi no-

νύμφη εὐπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλὴν,
 νόστον Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὥς κε νήται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐστελεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἷτε οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόοντα,
 νόστον πεισόμενον πατρὸς φίλου, ἣν ποῦ ἀκούσῃ,
 ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.

90

95

Ὡς εἰπαῦς, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πίδαλα,

86. *Γείτη*. 88. *δ' omittit W.* *ib. fci.* 89. *fci.* 91. *ἀποφει-
πέμεν. fci.* 92. *ἑλίκας.* 96. *Γειπαῦς'.*

Ὀγύλιον. ἥδ' Ὀγύλη. νῆσαν δὲ ταύτην οἱ καλεῖς καλοῦσιν. Pal. Τὰ παλαιὰ πάντα ὀγύγια καλοῦσιν ἀπὸ τινος ἀρχαίου Ὀγύγου βασιλεύσαντος Ἀθηναίων. ἴσως δὲ καὶ οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος αὕτη. E. 87. Ὡς κε νήται] Γράφεται, ὥς κεν ἴκηται. Pal. 88. Ἰθάκηνδ'] Γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ δε, Ἰθάκην ἐστελεύσομαι. Harl. 89. Θείω] Γράφεται, θήσω^m. Harl. 92. Ἀδινά] Ἦτοι λεκτὰ πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀδινῶς, ἵνα ᾗ πυκνῶς καὶ συνεχῶς. E. Q. Vulg. Εἰλίποδας λέγει βόας, ὥς ποιῶντας τὴν τῶν ποδῶν κίνησιν ὥστερ ἑλικοειδῆ· ἑλικας δὲ ὥς ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας. Q. Pal. Ἦτοι ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας ἢ μέλανας· ἑλικὰν γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν. ἔθεν καὶ ἑλικόπιδα κόρην τὴν μελανόφθαλμον. Q. Cf. ad γ'. 320. 93. Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην] Εἰς τὴν Μεσσήνην, διὰ τὸ ἵστερον τῶν ἄλλων τοῦτων ἐλθεῖν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. E. Ἀποπος εἶναι δεκεῖ Τηλεμάχου ἢ ἀποδημία πρῶτον μὲν κίν-

δυσιν προξενούσα τῇ νύφ, δεύτερον ἐπα-
 νάστασιν τῶν μνηστήρων ἀπειλαῦσα,
 τρίτον οὐκ ἀφελούσα τὴν ζήτησιν τοῦ
 πατρὸς. ἀλλ' ἔδει τὸν ἐν γυναιξὶ τε-
 θραμμένον, λύκαις τεταπεινωμένον, βη-
 τορεῖδιν οὐ πεπειραμένον εὐδεπέποτε, πο-
 λύτροπον γενέσθαι παρακλησίᾳς τῇ κα-
 τρὶ, καὶ τοῦτο κερδάναι τῇ πλάνῃ, καὶ
 κοινωνεῖν τῇ πατρὶ τῶν καπορθωμάτων ἐν
 τῇ μνηστηροκτονίᾳ. ἀσφαλίζεται δὲ τὰ
 κατ' οἶκον πρῶτον μὲν ἐκασαστήσας τὸν
 ὄμιλον κατὰ τῶν μνηστήρων ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ, δεύτερον ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀν-
 εξικακεῖν διδάξας τοὺς μνηστῆρας εἰπὼν,
 Καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω (β'. 223.). E.
 Post versum 93 adduntur in mar-
 gine codicis Q. item in margine
 Cod. Harl. versus duo hi: Ἐκεῖθεν
 δ' ἐς Κρήτην τε παρ' Ἰδομενῆα ἀνακταί.
 Ὁ γὰρ δεύτερος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχι-
 τάνωνⁿ. 95. Ἐχῃσιν] Ἐν τῇ κατὰ
 ἄρῳⁿ γράφεται, λάβῃσι. Harl.
 96. Τὸ λέγειν τὴν Ἀθηναίων καλὰ πίδαλα
 φορεῖν οὐκ ἄλλο δηλοῖ ἢ ὅτι τῆς φρονή-

mine leguntur ap. Strab. l. c. p. 300. 327. Schol. Apollon. 4. 892. Etymol. v. βίβλας. BUTTM.

ⁿ In Pal. hæc vox appicta est sine sigla γρ. ut glossa. Conf. not. in β'. 334. BUTTM.

ⁿ Vid. infra schol. γ'. 313. it. β'. 359. γ'. 702. Ceterum prior versus emendatius ita scribendus Κῦθον ἢ Κρήτηνδ': posteriorem habes α'. 286. BUTTM.

ⁿ Lege Ριανί. Rhiani editio vel editiones sæpe citantur. Vide ad β'. 311. γ'. 24. FORS.

ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων αἰξάσας·

102. Οὐλύμπιοι] οὐλύμπιοι H.

σεως αἱ ἐνεργητικαὶ δυνάμεις στιβαραὶ καὶ ἄλκιμοι εἰσι. τὸ δὲ ἐπέχειν ἔγχος ἐν ᾧ τισι θαμάζει τοὺς ἥρωας τὸ πλεονεκτητικὸν ὑποσημαίνει τῆς φρονήσεως. ὁ γὰρ φρόνησις διὰ τοῦ οἰκείου λόγου πλεῖν τὸν ἀτακτοῦνται. τὸ δὲ τὴν Ἀθηναίων ἐξ οὐρανῷ καταλθεῖν οὐκ ἄλλο αἰνιττεται ἢ ὅτι ἡ φρόνησις ἐκ τοῦ νοῦ κατέρχεται (cf. ad 101.). E. 97. Τά μιν] Τπέρ, αὐτήν. Τὸ μὲν τριγενὲς ἔστιν, ἀρσενικὸν, Καὶ μιν φωνήσας (Π. α'. 201. et al.), θηλυκὸν, ὡς ἐνθάδε, αὐδέτερον, Ἀλτέ μιν υἱες Ἀχαιῶν (Π. α'. 237.). Pal. 98. Ἀπείρονα γαῖαν P] Τὴν πέρας μὴ ἔχουσαν διὰ τὸ εἶναι στρογγυλοειδῆ. ἢ σφαιρικὴν καὶ κυκλικήν· ἢ καθ' ὅσον πρὸς ἡμᾶς ἀπειρὸς ἔστι εἰ καὶ τῇ φύσει πεπέρασται· τεταρτημῶριον γὰρ μόνον τῆς γῆς οἰκεῖται· ἢ ἀντὶ τοῦ περικαλλῆς καθάπερ τοῖς διωγράφευσιν τὰ κατ' αὐτὴν βουλομένοις ἐστὶ πρόδηλον. λαμβάνεται γὰρ τὸ ἀπειρον καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἔργον καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγῆνορος παιδὸς Δημοδόκης, Τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνδρῶν Μνηστέοντα, καὶ πόλλ' ἀγλαὰ (scg. ἀνθρώπων Μνήστευον καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ) δῶρ' ἀνέμωσαν Ἰφθίμοι βασιλῆες

ἀπειρίσιον κατὰ εἶδος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπειρος ὁ κύκλος καὶ ἡ σφαῖρα λέγεται ἢ διὰ τὸ μὴ πέρας διὰφοροῦς ἀφορίζεσθαι κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἢ διὰ τὸ πολλὰ τέρατα (πέρατα em. Mai.) ἔχειν κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. οὐ γὰρ ἂν ἔλθοι τις τοῦτο ἐπ' αὐτὸ τὸ πέρας ἴσως ἔχον διὰ τὸ ἰσοπέραστων εἶναι διὰ τὴν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς τὸ περίεξ ἴσῳ ἀπέστασιν κατ' ἰσότητά τοῦ α. οὕτως Ἀριστοφάνης Δαναοῖσι, Δακτύλιον χαλκοῦν φέρειν ἀπείρονα, ἔφη δηλοῦν τὴν σφενδόνην μὴ ἔχοντα πέρας¹ καὶ διὰ τοῦτο ἡμισομέρῃ ἴστα. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος, τὰς ἐν κύκλῳ ἰστώσας καὶ ἀπείρων σχήματι φησι ἰστασθαι· Τρεῖς δὲ βωμὸν τέσσα καὶ πυρὸν γέρας· Κύκλῳ περίστατε ἐν λόχῳ τ' ἀπείρων Εἰξάσθε· τουτέστι ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὁ γὰρ λόχος ἐστὶ τάξις, ἐπεὶ καὶ λοχαγὸς ὁ ταξίαρχος. E. Ἀμα πνοιῆς ἀνέμοιο] Ἀμα, ὁμοίως· ἀλλαχῇ δὲ χρονικὸν ἐπιβήρημα, ὡς τὸ, ἅμα γίνεται τότε καὶ ἅμα τότε. E. 99. Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος] Ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκου, ὅτι ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος (primus κ'. 135. duo sequentes ε'. 746.) καλῶς. Vulg. 101. Ὀβριμοπάτρη λέγεται ἢ Ἀθηναῖα διότι τῆς φρονήσεως πατὴρ ὁ νοῦς ἔστι. πάντων δὲ κρεῖττων καὶ

¹ Conf. prolixius appositum hoc Porphyrii scholium in Schol. Ven. ad Il. ξ. 200. in quo eadem quae hic habemus veterum poetarum fragmenta partim emendatius partim mendosius leguntur. BUTTM.

² Leg. τὸν σφενδόνην μὴ ἔχοντα πέρας. Pollux vii. 33, 7. τὸν δὲ περιφρῆν καὶ ἀλλοι δὲ ἀπείρων καλοῦσιν. Aliud exemplum ministrat Boeckhius simulque errorem corrigit commissum sibi in libro Staatshaush. d. Athen. ii. p. 300. ubi in inscriptione Attica (Chandl. ii. 4. lin. 39.) in verbis Δακτύλιος πειρὸν χρονοῖς Chandlero praesente reposuit ἀπειρος, cum deberet ἀπείρων pro ἀπείρων. Hesych. ἀπείρων· πείρας μὴ ἔχοντα. BUTTM.

³ Scribe ὁ schol. cit. πρὸς εἰλας: et mox pro περίστατε—περίετνε. em. Hermann in Diss. de Aeschylī Danaidibus, ex qua fabula sumptos hos versus conjicit. BUTTM.

στῇ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδ' αὖ ἐπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνῳ, Τάφίων ἡγήτορι, Μέντῃ.

106

εὖρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγένορας· οἱ μὲν ἔπειτα
πесσοῖσι προπάραιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
ἤμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐταί.

κέρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἱ δ' αὖτε σπόνγῳσι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα παλλὰ δατυῖντα.

110

Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἦστο γὰρ ἐν μνηστήρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ' ἰσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἶποθεν ἐλθὼν

115

104. παλάμη] παλάμη H. 105. Γειδμένη. 110. φαῖνον. 112.
ἰδέ. 113. ἶδε] εἶδε ex emend. H. ib. ἰδε. θεοειδής. 114. ἦτορ]
ἦτορ H. sed ἦτορ supra 48. 115. ὀσσόμενος] ὀσσόμενος V.

ισχυρότερον ἢ τοῦς. E. 103. Δῆμῳ] Τόπῳ
ἐν Ἰθάκῃ ἔκω ἦν τὸ Ὀδυσσεὺς βασι-
λειῶν. Vulg. Pal. 105. Ταφίων] Τάφος
ἢ νῆσος τῶν Ἐχινάδων ἦν κατέκειτο Τη-
λεβίαι. Vulg. 107. Πесσοῖσι] Τοῖς
κύβεις. ἀπὸ δὲ τοῦ παίζου ἰσχυμάτι-
σται· ἢ παρὰ τὸ πίπτειν βολαῖς τὸ πε-
σεῖν· πεσσοὶ δὲ οἱ (sic) ψῆφοι. Vulg.
108. ῥινοῖσι] Διὰ τούτου τὸ βίαιον ἐμ-
φαίνει τῶν μνηστήρων, τὸ (scr. τῷ) καὶ
τὰς βύσσας ὑπεστρουγγίει τοῖς θρόνοις.
Q. Vulg. 109. Αὐταῖσι] Νικίας δύο
μέρη τοῦ λόγου ποιῶ, αὐ, καὶ, τοῖσιν·
Ἀρίσταρχος δὲ ἐν, ὃ καὶ ἄμεινον. E. Q.
110. Οἱ μὲν, κέρυκες, οἱ δὲ, θεράποντες.
οἱ μὲν, οἱ δὲ, σχῆμα, γοργότης. MS.

Barnes. 112. Ἀμεινόν φησιν Ἡρα-
κλῆς ἀναγινώσκων, καὶ προτίθεντο· οὐ
γὰρ ἔλας τὸ μᾶλλον ἀκίλευθαι· οἱ μὲν
οὖν ἔμισγον, οἱ δὲ σπόνγῳσι νίζον, οἱ δὲ
κρέα ἐμέριζον. καὶ ἄλλως τῶν παρατα-
τικῶν τοῦ τίθημι ἐναργητικῶς οἶδε λεγέ-
μενον ὁ ποιητής, αὐ παθητικῶν, Παρὰ δὲ
σφι τίθει (Od. α'. 142.). ἀκόλουθον
πληθυντικῶν, νίζον καὶ προτίθεντο². E.
Νίζον] Ἀπέναντον. Ἰδέ] Ἀντὶ τοῦ καί.
Προτίθεντο] Προτίθεσαν. Vulg. 113.
Καλῶς πρῶτος Τηλέμαχος Ἀθηναίων ὄρεται
ὡς αὐτὸς μόνος ἀπὸ τῶν ἄλλων φρονιμώ-
τερος, τῶν μνηστήρων περὶ συμπόσια
ἀσχολουμένων. E. 115. Ὀσσόμενος]
Ἀνειδωλοποιούμενος καὶ φανταζόμενος.

* Conspirat Stephanus v. Δῆμῳ: sed recte utrumque reprehendit Barnesius com-
parans versum v. 97. BUTTM.

² Verba βολαῖς τὸ πεσεῖν, quae e MS. inseruit Barnesius, ita videntur emendanda
β'. ἀρίστη πεσεῖν. BUTTM.

³ Verba scholii emendare, nisi quod ἐναργητικῶν et παθητικῶν videtur scribendum,
nunc non vacat contento variantem apud antiquos lectionem inde eruisse hanc Νίζον
καὶ πρότερον, τοὶ δὲ κρέα παλλὰ δατυῖντα. Quae nuice vera est lectio. Atque in glossis
etiam vulgatis quas huic scholio subjunxi apparet tertium lemma corruptum esse
e γρίτθις. Ordo autem earundem ostendit, hunc quidem scholiasten legisse Νίζον ἰδὲ
πρότερον, τοὶ δὲ κ. π. δ. BUTTM.

μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἰσὶδ' Ἀθήνη·
βῆ δ' ἰδυς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
ζεῖνον δὴλὰ θύρῃσιν ἐφιστάμεν· ἐγγυθὶ δὲ στὰς
χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

120

Χαῖρε, ζεῖνε· παρ' ἅμμιν φιλήσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεται ὅττιό σε χρεῖ.

Ὡς εἰπὼν ἠγείθ', ἡ δ' εἶπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
αἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,

125

ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν,
δορυδόκης ἔντοσθεν εὐξόου, εἴθα περ ἄλλα

ἔγχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴστατο πολλά·

αὐτὴν δ' εἰς θρόνον εἰσεὶ ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσας,
καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσσὶν ἦεν.

130

117. κτήμασιν] δόμασιν V. ib. ἀνάσσοι] ἀνάσσει H. V. ib. κτή-
μας' εἶσοι φανάσσοι. 118. ἦιδ'. 119. βῆ δ'] βῆ θ'. 122. ἔπεα.
124. πασσάμενος] γυστάμενος V. pro v. l. 125. Γεγκών. 130. ἄγων
omitit H.

προδοκῶν ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.
Vulg. 119. Βῆ δ' ἰδύς] Ἐπερεύθη ὡς
ἐκ τῶ προθύρου εἰς ἔνδον ἀλλὰ πρὸ τοῦ
ἔκω ἐν τῇ τυκτῇ καλουμένῃ δακτέφῃ
(γ. 627.) Q. Vulg. 121. Ἐδέξατο]
Ἐλέβετο μὲν τῆς δεξιᾶς σπενδόμενος τῇ
φίλῃ. ἐδέξατο δὲ τὸ ἔγχος ὑποκῶν μὴ
ἄρα τῶν ἐχθρῶν τις εἴη. E. 124.
δείπνου] Τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀρίστου.
Vulg. Μυθήσεται] Γράφεται, μυθήσει.
Pal. 126. Ὑψηλοῖο] Γράφεται, ποι-
ητοῖο. Pal. 127. Πρὸς κίονα] Νοη-
τὸν δὲ ἀπεξίσθαι τοὺς κίονας (E. τὰ
ῥῖλα) καὶ ἐνταῦθα ἀποτίθεσθαι τὰ δό-
ματα. E. Vulg. Οἰκονομικῶς δὲ εἶπεν,
ὅσῳτε ἄλλα ἔγχεια Ὀδυσσεὺς, ὥα μὴ

ἀπορήσῃ τις ἔμπροσθεν γ', ὅτι, τοῦ αὐρέ-
θησαν τὰ δόματα πρὸς φῶνα τῶν μνη-
στήρων. E. 128. Ἐυξόου] Ἀπέξεν
τὰς κίονας καὶ ἐν αὐταῖς ἐπετίθειν τὰ
δόματα. E. 130. Αὐτὴν δ' εἰς θρόνον]
Ἀποφαίνει διὰ τοῦτο καὶ ἄλλο τι καθή-
κον, ὅτι τοῦ ἰδίου θρόνου παρεχώρησε τῇ
ξένῃ δὲ Τηλέμαχος. πάντα οὖν ἐλέγχει
τὸ σῶφρον τοῦ νέου τὰ τοῦ . . . τέγε
ἔγχος ἀναλαμβάνων καὶ τοῦ θρόνου πα-
ραχωρῶν. Θρόνος δὲ ἀπὸ τοῦ αἰῶν θεω-
ρεῖν, ἥτοι ὁ ἐπηρμένος. E. Ὑπὸ λῖτα]
Προπερισπασθέν· ἐνικὸν γάρ ἐστι μετα-
πλασθέν ἀπὸ τοῦ λῖτον. Q. Pal. Λεπτὸν
περιβόλαιον ἢ λεπτοῦν ὕφους. Pal. Κλισμὸν]
Δίφρον ἀνάκλιτον ἔχοντα, καθέδραν.

* Pro τῇ φίλῃ scribendum ὡς φίλῃ. BUTTM.

* Non tibi constant haec scholia in usu hujus vocis, quam hic quidem et ad 139.
habes de inferiori poematis parte, sicut deinde ad γ'. 366. δ'. 456. de superiori, sed
ad β'. 107. γ'. 442. Imprimis etiam de superioribus. BUTTM.

παρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο παικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων μὴ ξείνος, ἀνηθείς ὀρυμαγδῷ,
 δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἥδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι παρὰ δὲ ξέστην ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρόντων.
 δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παγτοίων, παρὰ δὲ σφί τιθει χρύσεια κύπελλα.

135

140

132. αὐτὸς] αὐτὴν V. pro v. l.

134. ἀδήσειεν] ἀνήσειεν V. ἀδήσειεν

W.

138. παρὰ] παρ. H.

140. παρόντων] παρ' ἐόντων. V.

141. δαιτρός] δαιτὸς H. pro v. l. δαιτρεῖς V. Hunc et v. 142. uncinis includit W.

Vulg. Cf. ad 145. et δ. 123. 132. Ἐκτοθεν ἄλλων] Τὸ γὰρ μεταβῆναι εἰς ἕτερον οἶκον ὑπαίφιν ἂν παρέσχεεν τοῖς μνηστήρεσιν ἐπιβουλῆς. ὁπότε καὶ ἐξῆς διὰ τὸ βιολογεῖν αὐτὸν πολυπραγμονεῖ, τίς ἂν ξείνος. E. Q. 133. Ὀρυμαγδῷ] In marg. Harl. ὀρυμαγδῷ κυρίως. PORS. in Add. ad i. 135. (Cf. eund. primo loco ad eund. versum et Schneid. in Lex.) Ὀρυμαγδῷ (sic)] Κυρίως μὲν τῷ ἐν ὄρει ψόφῳ. ἔστι γὰρ κατὰ τὸ ἔτυμον ὀρυμαγδῷ, ὅν δὲ ἀντὶ τοῦ θορύβου. Vulg. 134. Ἀδήσειεν] Ψιλωτέον τὸ ἀδήσειεν. ἔταν γὰρ ἐν συναλοιφῇ τὸ ψιλούμενον ἐν ἀρχῇ φωνῆν ἐπικρατήσῃ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπικρατεῖ. οἷον ᾧ ἑταῖρε, ᾧταῖρε*. Q. Ὑπερφιάλοισι] Ὑπερπρόδοις οἷον οἱ Πριάμου παῖδες, οἱ ὤμοσαν τοῖς Ἑλλήσι μὴ καταλῦσαι τὴν ἀγάπην ἐκεῖνοι δὲ παρέβησαν τὰ ὅρη (scilicet, ὅρκια.) ὤμοσαν δὲ μετὰ φιάλης ὅρκον εἰπόντες ὥσπερ τὸ ὕμνῳ χέεται ἐκ τῆς φιάλης, οὕτως ἡ ψυχὴ τοῦ ἀθετήσαντος τὸν ὅρκον. E. 136. Ἀμφίπολος]. Ἀπὸ τοῦ περὶ

τὸν δεσπότην πολεῖσθαι. καὶ ἔστιν ἐπὶ γυναικὸς, πρόσκυλος δὲ ἐπὶ ἀνδρός. Deest Codicis Ambr. sigla. Προχόῳ] Ἀγγεῖον προχυτικῷ, ἀπὸ τοῦ χέειν τὸ ὕδωρ. τῷ καθ' ἡμᾶς ξέστη. Vulg. Λέβητος] Τοῦ καθ' ἡμᾶς χερνίβου. Vulg. 138. Νίψασθαι] Πρὸ τῶν βρωμάτων ἐνίσταντο, ἵνα εὐαγῶς ἐπὶ τὰς σπονδὰς ἔλθουσι μετὰ δὲ ἄριστον εὐκέτι καὶ γὰρ δὲ* παικίλοις ἐχρῶντο βρέμασιν. ἄλλως τε ἄσπεμον ἀκωλύεσθαι μετὰ σπονδῶν. E. Q. 139. Σῆτον δ' αἰδοίῃ] Σωφρόνως ἔφρασε κοσμίως ἀνέμασιν ἐπὶ δὲ τῶν ἀσπεβῶν ἐμπροσθεν (147.) Παρέθηκεν ἐν κανέοισι. E. 140. Εἶδατα] Καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ ἐσθίω, εἶδας, τὸ ἐνικόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, εἶδας, τὸ πληθυντικόν, τὰ εἶδατα. Pal. Χαριζομένη παρ' ἐόντων] Ἐκ τῶν ὄντων ἀφθίνως παραβιάλλουσα. τινὲς δὲ, παρὰ μανόντων καὶ μὴ ταχέως σηπομένων, ἵνα ἐκ τούτου τὰ ἐν τῷ κελλαρίῳ ἀποθετα δηλώσῃ. E. Q. Ἐκ τῶν παρόντων ἐπιδιδούσα. Vulg. 142. Κύπελλον ἐτυμολογεῖται παρὰ τοῦ ἐν αὐτῷ χεῖσθαι

* Spectat scholium ad derivationem formae ἀδήσειεν a pleniori ἀνήσειεν, docetque spiritum asperum vocis ἰδὼς absorptum esse a levi in syllaba ἄ. BUTTM.

* Ἀν καὶ γὰρ εἶ—? an εὖ γὰρ δὴ? BUTTM.

κήρυξ δ' αὐτοῖσι θάμ' ἐπ' ἔχετο οἰνοχοεύων.

Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἔπειτα

ἔξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε 145

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

σίτον δὲ δμῶαί παρηνήνιον ἐν κανέοισιν·

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἱάλλον·

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπιστέφαντο ποτοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο 150

μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,

μολπή τ' ὄρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε

Φημίω, ὅς ῥ' ἦεῖδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.

143. *οἰνοχοεύων.* 146. *ἔχευαν,* *ἔχευαν* H. Plerumque puncta addidi vel omisi prout textus et scholia addunt vel omittunt. Sed sicubi hanc regulam imprudens violavi, condonabit, uti spero, æquus lector. **PORS.** *ἔχευαν* V. 147, 148, 149. hoc ordine, Γ' σῖτον δὲ—α' κοῦροι δὲ—δ' οἱ δ' ἐπ'—et in m. β'. *νόμισαν* δ' ἄρα πᾶσι παρξάμενοι δεπάεσσι H. Hoc ordine σῖτον δὲ—κοῦροι δὲ—νόμισαν δ' ἄρα—οἱ δ' ἐπ'. V. eodem ordine quo H. omisso versu qui in margine adscribitur W. 153. γάρ τ' ἀναθήματα] γὰρ ἀναθήματα H.

τὸν πῆλιν ἢ τὸν αἶων, χύπελλον καὶ κύπελλον E. Q. 143. Θάμ'. ἐπ' ἔχετο] Τὸ σπουδαῖον τοῦ κήρυκος καὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ ξένου δηλοῖ. E. Q. 145. Κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε] Κλισμοὶ μὲν εἰσιν οἱ ἔχοντες καὶ ἄπερ εἰσιν ἐξέχοντα (Pal. om. εἰσιν: scr. vid. ἔχοντες κλιστῆρα ἐξέχοντα) πρὸς τὴν τῶν ὅμων ἀνάγκην. ἐν αὐτοῖς γὰρ ἐπερεΐδουσι τοὺς ὅμους οἱ καθήμενοι. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ταῦτα, θρόνοι. E. Q. Pal. Cf. ad 132. 147. Παρηνήνιον] Παρεσώρευον. ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐδεσμάτων ἐκφαίνει. Τὸ δὲ ὀνείατα δηλοῖ τὰ ὄρησι δμῶαίοντα, τὰ ἐδέσματα

τα. Pal. E. Vulg. 149. ἱάλλον] Ἐδέδωκαν, ἐξέτειναν (scr. -ον.) Νόμισαν] Ἐμέρισαν. (150.) Αὐτὰρ ἐπεὶ] Ἐπειδὴ δέ. Vulg. b. 151. Ἄλλα μεμήλει] Πιθανῶς, ὅτι ὁ Τηλέμαχος καιρὸν σχῆ. Vulg. 152. Μολπή] Ἡ μετ' ὀδῆς παιδιὰ. Vulg. Ἀναθήματα] Πληρώματα, κοσμήματα. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς θεοῖς ἀνατιθεμένων. E. Τῆς εὐχρίας τὸ κόσμημα. ἢ μεταφ. etc. Vulg. 154. ὅς ῥ' ἦεῖδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη] Προανεφώνησεν, ὅτι ὁ Φημίω· σωθῆν ἐν τῇ μνηστηροφωνίᾳ. Vulg. Ἀνάγκη μαρτυρεῖ τῇ φῶϊ (Pal. Σύνεσις μ. τοῦ αἰδοῦ) προκαλλάσσαν

^b Harum glossarum media spectat ad versum a grammaticis rejectum, de quo vid. Barnesium. Qui tamen, cum dicit appositam esse a scholiorum compilatore hanc glossam “ad v. 148.” non recte dicit, ut apparet ex ordine quo eam ex ed. ant. posui. Nam in Schreveliana edit. glossa quæque ad numerum sui versus revocata est, cum in edd. ant. glossæ singulæ sæpe contra verum etiam versuum ordinem disjectæ sint. Ceterum versum *Νόμισαν* etc., si admittitur, recte poni potest v. 147. et ego censeo. BUTTM.

^c Vid. not. ad β'. 20. BUTTM.

ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖν. 155
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 Ξεῖνε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσῆσαι, ὅττι κεν εἶπω;
 ταῦτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοδῇ,
 ῥεῖ, ἐπεὶ ἀλλότριον βίον νήποινον ἔδουσιν 160
 ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ' ὅστέα πύθεται ὄμβρος,
 κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἀλὶ κῦμα κυλίνδει.
 εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρησαῖατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε. 165
 νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μόνον, οὐδέ τις ἡμῖν

158. καὶ] κεν a prima manu, καὶ ex emend. H. ἢ pro ei W. ib. κε
 φαίτω. 163. ἰδοῖατο. 165. ἐσθῆτός. 166. ἡμῖν] ἡμῖν H.
 ἡμῖν. W.

αὐτὸν (Pal. ins. δικαίως) τῆς μνηστῆ-
 ροφονίας. E. Q. Pal. Sed in E. Q.
 perperam subiungitur, καὶ προκατα-
 λαμβάνων τὴν κατηγορίαν etc. quae
 mox iterum leguntur suo loco ad
 158. 155. Φορμίζων] Τὰς χορδὰς
 βυθμίζων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φορμίζω καὶ
 φορμίζω, φορμίζω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ
 ρ καὶ ἐκβαλὼν τοῦ ι. Deest sigla Cod.
 158. Ξεῖνε φίλ'] Προκαταλαμβάνει
 τὴν κατηγορίαν ἵνα μὴ νεμεσῇ παρὰ τῇ
 ξένῃ τῆς ἀταξίας αἰτίας εἶναι. E. Q.
 160. ῥεῖ] ἐπεὶ ἀλλότριον] Τὸ ἐξῆς,
 ἐπεὶ φαίτω. Ἠρέμα παραδηλοῖ ὅτι οὐκ
 ἀρέσκειται τοῖς δρομέταις, κυλίνδων δὲ
 ἀμήχανος. E. Q. 161. Λεύκ' ὅστέα]
 Προληπτικῶς, ἵνα μὴ παραμυθούμενος
 αὐτὸν ὁ ξένος πολλάκις ψεύσῃται. Στέρ-
 γει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελος κακῶν ἐπ' αὐτῷ
 (Soph. Antig. 277.) E. 162. Ἐπ'

ἠπείρου (sic in ed. ant.)] Ἐπὶ τῆς
 γῆς. Vulg. 163. Ἰθάκηνδε] Καὶ τὴν
 Ἰθάκην, φησὶν, εἶδεν ὁ Ὀδυσσεύς τῆς
 πλάνης ἐκναυζεύξας, ἠΐξαντο δὲ ἅπαν-
 τες οἱ μνηστῆρες ἐλαφρότεροις κτήσασθαι
 πόδας πρὸς τὸ φυγεῖν αὐτοὺς τὴν τοῦ
 Ὀδυσσεύς ὁργὴν, παρὰ⁴ πλουσιώτεροι
 γενέσθαι. Q. 164. Ἐλαφρότερος ἐτο-
 μολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἑλαφρός, ἐλαφρὸς,
 καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἢ ἐλαφρός. Q. 165.
 Ἡ ἀφνειότεροι] Καίματος τὸ ἢ δια-
 σαφηνεῖται γὰρ ἐστίν, ἀπὸ τοῦ εἶπερ
 (εἶπερ, ἥπερ), εὖ διασημειώτως, εἰς αὐτὸν
 μᾶλλον ταχεῖς εἶναι ἥπερ πλεῖστοι. Q.
 166. Οὐδέ τις ἡμῖν] Τούτῳ τὸ ρητὸν αὐ-
 τὸς συντακτικῶς οὐδέ τις φησὶν αὐτὸν εἶπερ
 ἀπὸ τῶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, τὸν Ὀδυσ-
 σεύα ἐλεύσεσθαι πρὸς ἡμᾶς, εἶπερ, ἦτοι
 ἐπειδὴ, ὅλετο τοῦδε, καὶ τούτου, τὸ νό-
 στικον ἡμᾶς, ἦτοι ἡ ἡμέρα τῆς ἐκείνου

⁴ Παρὰ hoc sensu valuit etiam μάλλον ἢ: vid. ad 321. ὅ. 143. et ἄ. 58. ubi παρὰ est
 pro nudo ἢ: eademque voce utuntur glossographi quoties particulam ἢ comparandi
 significatione distinguere volunt. Vid. infra schol. ὅ. 491. et Hemst. ad Ar. Plat. p.
 459. b. 462. b. BUTTM.

⁵ Desunt verba quaedam sic fere supplenda: οὐδέ τις ἡμῖν θαλασσοῦ, καὶ τις φῆσιν, ἢ,
 αὐτὸν εἶπερ, ἀπὸ τῶν ἰ. ἄ. Aberravit scriba a priori ὅτι ad alterum, et verbum φῆσιν quod
 grammaticus voluerat conjunctivum esse (vid. mox ad 168.) mutavit in tritum illud
 φησὶν: quo facto excidit explicativum ἢ. BUTTM.

θαλπωρή, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φησὶν ελευθεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἐτοκῆς; 170
 ἐπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πιζόν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἥνέον μεθέπεις, ἥ καὶ πατρώϊός ἐσσι 175
 ξείνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

169. Γενέ. 174. Γενέ. 178. προσέειπε. 179. τῷ ἦ H. et
 infra 214.

ἐπιστροφῆς. Q. 167. Θαλπωρή] Χα-
 ρά· κατ' ἐνόους δὲ τῶν πάντων ἀξιολόγων
 ἡλπιωρή. ἵνα λήπει (scf. λήπη) ὁ καὶ
 αἰδεμία ἡμῶν ἡλπίς ἐστιν ἐκείνου, καὶ ἐ-
 τις εἴπει αὐτὸν ελευθεσθαι. E. 168.
 φησὶν] Ἐν δὲ τῇ φησὶν (scriptum vo-
 luit φῆσιν) ἐν παραλήπῃ ἐστιν ἡ σι. διὰ
 καὶ προπερισπαστίαν. Q. ΦΗΣΙΝ. φαίη,
 εἴη. Vulg. 171. Ὁπείσης ἢ δ' ἐπὶ
 νηὸς] Εἰσὶν ἢ ἰδίας. Q. Ἀρίσταρχος
 ὁπείσης τε. Ἄλλως. Οἰκειότερον ἀπὸ
 Εὐμαίου ἂν λέγαντο (sic). διὰ ἂν τισιν
 εἰς ἐφέρωντο. Harl. 172. Εὐχετό-
 οντο (sic)] Ἐκαυχῶντο. Vulg. 173.
 Οὐ μὲν γάρ τί σε] Ἐθικὸν ταῦτο ὡς τὸ,
 Οὐ γὰρ ἀπὸ δυνάεως ἐσσι (Od. τ'. 163.).
 ὡς εἰ ἔλεγε ποῖον μὲν γὰρ σε ἀδύνατον
 ἐκλυθῆναι. E. Q. 174. Εὖ εἰδῶ]
 Τὸ εἰδῶ Τυραννίδων μὲν βαρύνει, Ἀρί-
 σταρχος δὲ περισπᾷ, φ' καὶ πειστίαν. Q.
 175. Ἡδὲ νέον μεθέπεις] Ὁ δεύτερος ἢ
 περισπᾷται ἐρωτηματικῶς (scf. -δες)
 γὰρ ἐστι. καὶ τὸ ἐσσί ἐγκλιτικόν. E.
 μεθέπεις] Γράφεται, μεθέπῃ. Harl.

Sed μεθέπεις Schol. infra 255.
 PORS. Ἡ καὶ] Ἐκ πλήθους (cod. Q.
 πλήρους: conf. schol. Ὑ. 519. ε'.
 104.) ὁ καί. τῇ καὶ γὰρ ἐκείνος οὐ
 χρήται εἰ μὴ ἀναγκασθῇ ὑπὸ τοῦ μέ-
 τρου. ὡς Ἀρίσταρχος. E. Q. 176.
 Γράφεται, ἴσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον.
 Harl. Ἰσαν conflatum est ex
 duabus lectionibus ἴσαν et ἴσαν.
 PORS. Quicquid est, scribendum
 in scholio ἴσαν. 177. Ἐπίστροφός]
 Τὸ ἐπίστροφος ἦγον ἐπιστρεπτικὸς ἦν
 τῶν ἀνθρώπων. εἰς ἑαυτὸν ἐστρεφε τοὺς
 ἀνθρώπους ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρετῆς καὶ φρο-
 νήσεως καὶ εὐγενείας. B. Ἐπιμελής.
 ἐστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἢ οὐ λόγῳ
 ἐποιῶντο πάντες ἄνθρωποι, ἢ ἐπερχόμενος
 καὶ ἐπιδημῶν. Ἄλλως. Ἐπίστροφος ὁ
 φροντιστής, ὁ ἐπιστρεφόμενος τῶν ἀνθρώ-
 πων φιλέωντες, ἦγον ἐπιστροφὴν καὶ
 ἐπιμέλειαν ποιούμενος τῶν ἀνθρώπων ἢ
 οὐ λόγῳ ἐποιῶντο πάντες ἄνθρωποι E.
 Cf. Vulg. 179. In scholio τοι
 (non σῶ) legitur. PORS. ex Harl.

¹ Vid. infra ad ζ. 188—190. BUTTM.

Μέντης Ἀγχιάλῳ δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέμοισιν ἀνάσσει·
 νῦν δ' ὧδε ζῶν νῆϊ κατήλυθον ἥδ' ἐτάροισι,
 πλῆων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον.
 νῆς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης,
 ἐν λιμένι Ῥεΐθρῳ, ὑπὸ Νηϊῶ ὑλήεντι.

180. δαΐφρονος. 181. ἀνάσσει. 183. φαίνοτα. 185. πόλης] πό-
 λος H. et sic ζ. 40, et alibi. PORS.

182. Νῦν δ' ὧδε] Οὐδέποτε κείται τὸ
 ὧδε [οὕτως ὡς ὁρᾷς] τοπικὸν παρὰ
 τῷ ποιητῇ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ οὕτως.
 E. Q. Vulg. Ἦτοι οὕτως ὡς ὁρᾷς,
 ὡς ἰδιότης, οὐχ ὡς ἐπέβαλε βασι-
 λεῖ. Τὸ δὲ, ἀλλοθρόους, ἀντὶ τοῦ ἀλ-
 λογλώσσους. ἐπεὶ οὗτ' Ἦν ἡμῶς θρόος
 οὗτ' ἰα γῆρυς (Il. δ. 437.). Q.
 183. Ἐπ' ἀλλοθρόους] Γράφεται, ἐς
 ἀλλοθρόους. Harl. 184. Ἐς Τεμέ-
 σση] Πόλιν ἐν Οἰνότροις ἢ νῦν Τέμ-
 ψον καλουμένη, ἢ Βρεντησία. Q. Τὸ
 νῦν Βρεντησίαν καλούμενοι κατὰ δέ τινας
 Ἰταλοῦς. E. Τεμέση πόλις Κύπρου
 κατὰ δέ τινας τῆς Ἰταλίας, ὃ νῦν Βρεν-
 τίσιον (Vind. Βρενδέσιον) καλοῦσι
 (Vind. addit καὶ Τέμψον). Vulg. et
 Cod. Vind. 56. Αἶθωνα σίδηρον] Ἡ

μέλανα διὰ τὸ ἀνέργαστον, ἢ λαμπρὸν
 ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ αἶθωντος. E. Vulg.
 185. Νῆς δέ μοι ἥδ' Προφασίζεται
 νόσφι εἶναι τὴν ναῦν, πρὸς τὸ μὴ καὶ
 ἐτέρους ἐθέλειν ξενίσαι· τὸν δὲ πλοῦν
 μακρὸν τε καὶ ἀναγκαῖον εἶναι, πρὸς τὸ
 μὴ κατασχεθῆναι παρ' αὐτοῦ. Πορφυ-
 ρίου. E. Τὸ ἥδε ἀναφορικῶς εἴρηκεν
 ἀντὶ τοῦ δευτικῶς. Vulg. Περιστα-
 στέω δὲ τὸ ἥδε. ἔστι γὰρ ἀντισημία
 ἀναφορική. Προηθετοῦντο δὲ (sc.
 versus 185, 186.) ἐπὶ Ἀριστοφάνους
 κατ' ἐνίαν δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδ' ἐφέ-
 ροντο. Q. 186. Ἐν λιμένι Ῥεΐθρῳ]
 Ὄνομα τοῦ ἐν Ἰθάκῃ λιμένος, τὸ Ῥεΐ-
 θρον, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἐπειδὴ ἐκ-
 ρουν ἔχει ἢ ἀπὸ τοῦ συρρεῖν εἰς αὐτὸν
 χειμάρρους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ Νηϊῶ ὄρους.

¶ Verba inclusa hic alieno loco inserta desunt in schol. vulg. BUTTM.

¶ Verbum *προηθετοῦν* aliquoties etiam in Venetis occurrit et diserte quidem ubique
 de Aristophane vel de Zenodoto. In omnibus autem illis locis praecedit admonitio
 de *ἀθιγῶν* quam communis opinio sequatur, quaeque Aristarchi auctoritate nitatur.
 Vide locos a Wulfo citatos in Prolegg. p. 271. Aristarcho igitur, ut vere observat
 idem, *προηθετοῦν* illi. Atque sic in nostris quoque infra ad β. 322. quanquam non
 nominato Aristarcho: *Ἀθιγῶναι ὡς προητέ. προηθετοῦν δὲ καὶ Ἀριστοφάνης*. Eo magis
 mirum quod hic et ad γ. 199. γ. 276. verbum hoc legimus sine praevia tali observa-
 tione: nam quod hic quidem subjicitur, in quibusdam exemplis versus hos non esse
 positos, id aut factum erat auctoritate Aristophanis aut jam ante illum. Altero au-
 tem loco, ad γ. 199. ubi schol. Q. ita: *παρὰ Ἀριστοφάνη προηθετοῦντο*, in schol. Harl.
 simpliciter scriptum *Ἀριστοφάνης ἀθίγει*: quanquam dici potest, Aristarchum ibi, ut
 qui Aristophani fortasse astipulatus sit, non memorari: sed in loco ad γ. 276. ubi
 verba *προηθετοῦντο παρ' ἰσίων* (nam sic videtur scribendum) ad Aristophanem et Zeno-
 dotum referri possunt, damnatio Aristarchi auctoritate tam parum stabilita videtur,
 ut scholiastes verum defendat potius contra *ἰσίων* illos. Videtur itaque his locis
 verbum *προηθετοῦντο* spectare non *ἀθιγῶν* aliquam posteriorem, sed omnino justam
 illam et continuam poematum Homericorum recensionem, quae ab Aristarcho in-
 stituta est. *Προηθετοῦν* itaque hos versus illi, antequam Aristarchus de omnibus Ho-
 meri versibus ita pronuntiasset, ut iudicium ejus ab eo tempore instar omnium es-
 set. BUTTM.

ξείνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
 Λαερτήν ἦρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγρῷ πῆματα πάσχειν 190
 γῆνι σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρώσιν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν,
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νῦ τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. 195
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

189. Λαέρτην. 191. φοι. 192. ἄν μιν] ἄμιν H. ib. λάβησιν] λάβη-
 σιν H. 193. ἀνὰ γουνὸν] ἀναγουνὸν H. Nullo certo consilio prae-
 positiones jungunt aut disjungunt MSS. Sed Harleianus saepe prae-
 positiones a verbis suis per tmesin disjunctas sine accentibus representat.
 PORS. ib. οἶνοπέδοιο. 194. μιν] μιν τ' H. 196. ἄλφος.

Vulg. Νηῖον] Τῷ πρὸς ὑποδοχὴν νεῶν
 εἰθέτω ὄρει Ἰθάκης. Vulg. Ἐπὶ Νηῖον
 ἰληνέτι.] Διαφέρει Νηρίων καὶ Νήϊον.
 δύο δέ ἐστιν ὅρη τῆς Ἰθάκης· Τεῦτο δὲ
 Νηρίων ἐστὶν ὄρος καταειμένον ὕλη (Od.
 γ'. 351.). καὶ, Ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ
 Νηῖον εἰλήλασθμεν (Od. γ'. 81.). ὅπερ
 κάθυγρον ἦν εἰς τὸν ὑποκαίμενον λιμένα
 πλεῖστον βεῦμα ἐνδίδωσι. ὅθεν ἀπὸ τοῦ
 συμβεβηκότος Ῥεῖθρον προσηγόρευσε τὸν
 λιμένα. νῆς δέ μοι ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ
 νόσφι πόλιος ἐν λιμένι Ῥεῖθρον ἐπὶ Νηῖον
 ἰληνέτι. τῷ γάρ, λιμένι Ῥεῖθρον, δηλαῶς,
 ἐν καλῷ λιμένι Ῥεῖθρον, ὡς εἰ τις ἔλεγετο
 ἐν καλῷ λιμένι τὸ Ῥεῖθρον. Τὸ δὲ Νη-
 ρίον (scr. hic et mox Νήρικον) πέ-
 λισμά ἐστι τῆς κατ' ἀντικρὺς Ἡκείρου·
 Ὡς ὅτε Νηρίον εἶλον ἐκτίμενον στελ-
 ἐθρον, Ἀκτὴν Ἡκείρου (Od. α'. 377.).
 E. Q. 188. Εἴπερ τε γέροντ' εἶρηαι]
 Εἰς ἀξιώχρεων μάρτυρα τὴν πίστιν ἀνα-
 φέρει. δευτέρων πίστιν τῆς καθαρῆς φι-
 λίας ποιεῖται τὴν ἀκριβολογίαν τῆς κακο-
 δουλείας¹. Q. 192. Παρτιθεῖ] Ἐν-

εστῶς χρόνος, ἀπὸ τοῦ τιθῶ, διὰ περισπᾶ-
 ται. Pal. 193. Ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς]
 Ἀλῶν καὶ τὴν πολυδενδρον γῆν φησιν·
 Ἐνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλῶν (Od. η'.
 122.)· καὶ τὴν ἀμπελόφυτον, Σταφυ-
 λῆσι μέγα βρῖθουσιν ἀλῶν (Il. δ'.
 561.)· ἐμείως καὶ τὴν σιτοφόρον γῆν.
 Deest sigla codicis. Ἀλῶν λέγεται
 καὶ ἡ πολυδενδρος γῆ, καὶ ἡ ἀμπελόφυ-
 τος, καὶ ἡ σιτοφόρος, καὶ ἡ δασεῖα. B.
 E. Βαδίζοντα εἰς τὸν γονιμώτατον τό-
 πον τῆς γῆς εἰσφόρου. ἐσήμενε τὸν ἐπὶ
 τοῦ γήρεος μετὰ δδύνης καὶ ἀνίας ἡρέμα
 καὶ βαρίως βαδίζοντα. Q. 194. Νῦν
 δ' ἦλθον] Διὰ γὰρ ταῦτο ἐβελπισοῦσι ποιεῖ τὸν
 νέον. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἔφαντο γὰρ δὴ αὐ-
 τόν. Pal. 195^k. Ἀλλ' ἔτι που] Διὰ
 τοῦτο δύσελπισο ποιεῖται τὸν νέον. διὰ δὲ
 τοῦ εἰπεῖν, νῆσφ ἐν ἀμφιρύτῃ (198.),
 δυσχερές αὐτῷ τὸ ἐκφυγεῖν ὑπεσήμενε
 ὡς ἐν νῆσφ ἄντι· οἱ γὰρ ἐν γῇ εὐχερῶς
 δραπετεύουσιν. E. Q. 196. Οὐ γάρ
 πω τέθνηκεν] Οἷδά, φησι, ὅτι οὐ τέθνη-
 κε· ὥδμην δὲ αὐτὸν καὶ ἐπανεληλυθέναι.

¹ Tam absorta haec vox ut fere suspicer scriptum olim fuisse ἀποδομίας, respiciques
 versus 259. sqq. ubi cf. schol. BUTTM.

² Aut scribendum 197. aut lemma ponendum ἀλλὰ νῦ τόνγε. Sed rectius omnino
 habet schol. Pal. ad 194. Q. ad 255. BUTTM.

ἀλλ' ἔτι που ζῶς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 ἦσ'ω ἐν ἀμφιρύτῃ χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι, οἳ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' αἰέκοντα.

αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ

200

ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἶα.

οὔτε τι μάντις ἔων, οὔτ' αἰωνῶν σάφα εἰδώς·

οὔτοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης

ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·

φράσσεται ὥς κε νήται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.

205

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλιξον,

εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἴς 'Οδυσῆος.

αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

198. ἀμφιρύτῃ] ἀφιρύτῃ H.

199. ἐρυκανόωσ'] ἐρυκάνουσ. V. 19. ἀφέ-

κοντα. 202. Γειδώς.

203. ἀπὸ] ἀπὸ V.

205. φράσσεται]

φράσσεται ὅ. V. 206. Γειπέ.

207. εἰ δὴ τοι ex emend. H.

208.

ἔφοικας.

Q. Pal. 198. Χαλεποὶ δέ μιν] Χαλεποὶ ἄνδρες, ἦσαν δὲ Κύκλωες καὶ οἱ μετ' αὐτῶν. Ἀρκάσας 'Οδυσσεὺς τὴν θυγατέρα τοῦ Κύκλωος, δὲ Κύκλωος μετὰ πολλῆς ἰσχύος νῆας ποιήσας κατὰ τοῦ 'Οδυσσεύος ἐφέρειτο, καὶ οὕτως οἰκ εἶα αὐτὸν πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπιτρέψαντες (f. ἐπιστρέψαι). Pal. 202. Οἰκέτι] Οἰδαμῶς. Vulg. ed. ant. Nam in recentioribus lemma mutatum in οὔτε τι. Οὔτ' αἰωνῶν σάφα εἰδώς] Ἡρέμα παρεδήλωσεν ἡ Ἀθηναῖς ἦτις ἦν. οἳ γὰρ ἄνθρωποι καὶ μάντις (scr. μάντιον) καὶ τῶν οἰκῶν δαίμονες, τὸ δὲ θεῖον ἐξ αὐτοῦ προμυνώσκει τὸ μέλλον. E. Q. 204. Οὐδ' εἴπερ τε] In margine Cod. Harl. Ἀλλ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματα ἔχῃσι φράσσεται

ὥς κε νήται. καὶ ἔχῃ (lege ἔχῃ) ἔμφασιν ἢ γραφή. FORS. Δέσματ' ἔχῃσι] Ἀντὶ τοῦ δεσμεῖα (scr. δεσμοί) Ἀττικῶς· τὰ γὰρ Ἀρσενικά αὐδετέρως λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ δέω δέσμα (Vulg. δέσματα) καὶ ἀπὸ τοῦ ξέω ξέσματα. ἐκτέταται δὲ ὅς τὸ ὀπίρατα, προπύρατα. E. Cf. Vulg. 207. Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο] Πειραστικῶς συνθάνεται, πῶς 'Οδυσσεὺς ὡς οἰκ ἀνδρίζεται. λείπει δὲ εἰς τὸ τόσος τὸ ὦν, ὅς ἢ τηλικαῦτος ὦν. E. Q. Πῶς πῶς ἔν ψυχῇ πῶς πῶς ἐπὶ σώματος¹. E. 208. Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε] Ἀριστοφάνους καὶ Ἀρίσταρχος, αἰνῶς μὲν, ἔχει καὶ ἔχει τι αἶδος (scr. εἰδός) ἢ γραφὴ αἶψα. Τὸ δὲ, τοῖον ἐμμογήμεθα, ἀντὶ τοῖον², ὥς νῦν (scr. ἀντὶ τοῦ, ὥς εἶν) καὶ ἡμεῖς

¹ Hæc quomodo huc venerint non exputo. BUTTM.

² Ipse nunc nescio cur in articuli post ἀντὶ omissione hic tantopere offenderim, qui, quod multo magis mirum esse debebat supra ad 97. ubi vocis αἶν scriptum est "αἶν, αἶν,," h. e. αἶν εἶνε ἀντὶ τοῦ αἶν, sine annotatione prætermisimus. Postea scripsimus in his scholiis defectum articuli post ἀντὶ observavi ut γ'. 184. ε'. 108. 314. ε'. 229. item ξ'. 4. ubi propter genitivum αἰνῶν inserendum esse εἶν monui. Idque propter similitudinem siglarum, quibus ἀντὶ τοῦ et simplex ἀντὶ scribi solet, ubique fortasse statuendum est præsentibus Bastio et Schæfero ad Greg. Cor. ubi vide Indicem. Utique autem vocem αἶν intactam hic relinquere debebam, qua alibi quoque utitur grammaticus ad explicandam formam αἶν, ut ad γ'. 496. Verba autem αἶν εἶν α. v. s. ulterioris explicationis causa subiecta sunt. BUTTM.

κείνων· ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔθθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν καίλης ἐνὶ νηυσὶν·
ἐκ τοῦδ', αὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, αὐτ' ἐμὲ κείνος.

210

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀπίον ἦδ' αὖ
τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε

215

209. ἐμισγόμεθ' ἐμισγόμεθ'. V.

211. Ἀργεῖων.

212. Ἴδον.

ἐγὼ τε καὶ σὺ. Q. 209. Ἐπεὶ θαμὰ
τῶν ἐμισγόμεθα] Οὕτως ὡς ἡμεῖς ἐμί-
χθημεν σήμερον, καὶ μετὰ τοῦ σοῦ πα-
τρὸς ἐμισγόμεθα. Q. 212. Ἐκτοτε
(sic ant. edd.)] Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρό-
νου. Vulg. 214. Τοι γὰρ ἐγὼ τοι]
Τὸ πρῶτον τοῖ οὐκ ἔστιν ἀντωνυμία· οὐ-
δέποτε γὰρ ἀρσενικὸν (scf. ἀρκτικὸν) τὸ
τοῖ· ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ δή. B. Ἀτρε-
κέως] Ἀπὸ τοῦ α στερητικῷ μορίου καὶ
τοῦ τρέχω· ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλή-
θειαν. ἢ ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ τρῶ τὸ φο-
βῶμαι. ὁ γὰρ τὴν ἀλήθειαν λέγων οὐ
δέδιεν. γίνεται γοῦν ἀτρεχὴς καὶ ἀτρεκής.
E. Καταλέξω] Γράφεται, ἀγορεύσω.
Harl. 215. Μήτηρ μὲν τέ μέ φησι]
Εἰ μηδεὶς τῶν γεννημένων δύναται γινῶ-
ναι τὸν πατέρα, πόθεν ἢ γινῶσις τοῖς
παισὶ τοῦ πατρὸς; τὸ γὰρ, μήτηρ μὲν τέ
μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε οὐκ
οἶδα ὅπως μὲν ἔχῃ, ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου·
ἔτε γὰρ ἀπεδήμησε παῖς ἦν μαζῶ, διὰ
μόνον τοῦ ἐνὸς παρὰ τῆς μητρὸς γί-
νεται ἀκραυγῆς ἀκούων ὅτι τοῦ Ὀδυσσεύς
ἐστὶ παῖς· εἰ δὲ καθόλου, οὐ γὰρ πῶ τις
ἐὼν γόνον ἀνέγνω, πόθεν ἢ γινῶσις; ἔδει
γὰρ φάναι, ἐγὼ γὰρ οὐκ εἶδον τὸν γε-
γονηκότα, ἀλλὰ μὴ καθόλου ποιεῖται
(scf. ποιεῖσθαι) τὴν ἀπίφασιν ὡς μηδε-
νὸς εἰδότες τὸν αὐτοῦ πατέρα. Ὁρθῶς
οὖν ὁ Σέλευκος εἶρηκεν ὅτι δεῖ λαβεῖν τὸ
εἰ μὴ μήτηρ φαίη τοῦ ἔμμεναι, καὶ γὰρ

εἰ καὶ τέθηκεν ἄμα τῇ γενέσθαι τὸν
παῖδα, ἢ μήτηρ διδάσκει τοῦ πατρὸς τοῦ-
νομα· καὶ περὶ καὶ παρῇ ἢ μήτηρ δει-
κνυσιν ὅτι τούτου ἐστὶ παῖς· ὥστε τὸ,
οὐ γὰρ πῶ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω,
προσλαβόντες (scf. -ας) δεῖ τὸ, εἰ μὴ
μήτηρ φαίη τοῦ ἔμμεναι, δοκιμάζειν εἰ
μὴ ὀρθῶς εἴρηται. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ζη-
τοῦσι τίς ὁ νοῦς τοῦ μὲν ξένου ἐρωτήσαντος,
Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως
κατάλεξον, εἰ δὲ ἐξ αὐτοῦ τόσος παῖς εἰς
Ὀδυσῆος· Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὀμ-
ματα καλὰ ἔοικας Κεῖνῳ. τοῦ δὲ ἀπο-
κρινομένου, Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ'
ἀτρεκέως ἀγορεύσω· Μήτηρ μὲν τέ μέ
φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε οὐκ οἶδα·
οὐ γὰρ πῶ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
τίς γὰρ ἢ διάνοια τοῦ λέγοντος, οὐδεὶς τὸν
πατέρα ἀνεγνώρισε; οὐ γὰρ αὕτη ἢ ἀκο-
λουθία, ὅτι μὴ παρόντος ὁ ἐστὶν ὁ λόγος εἰ
γνωρίζεις τούτον, ἀλλὰ περὶ ἀπόντος περὶ
οὗ οὐκ, εἰ μὴ γνωρίζεις, ἐχρῆν λέγειν
ἀλλ', εἰ μὴ πεπίστευκεν. ὁ γὰρ λόγος,
εἰπέ μοι εἰ τοῦ Ὀδυσσεύς εἰ παῖς, ὁ δ'
ἔφη, οὐκ οἶδα· παρὰ γὰρ τῆς μητρὸς
ἀκήκοα Ὀδυσσεύς εἶναι· οὐ γὰρ αὐτὸς
ἑώρακα. πρὸς δὲ τὸ, παρὰ μητρὸς ἤκουσα,
οὐκ ἔχει λόγον τὸ, οὐ γὰρ τις δι' ἑαυτοῦ
τὸν πατέρα ἐγνώρισε. ἔστιν οὖν τὸ ἀνέγνω
ὡς πρὸς τὴν ἀκοὴν ἐπίστευσε. καὶ οὕτω
λαμβάνηται ἔσται ὁ λόγος, ἢ μήτηρ μὲν
ἔφη ἐκείνου εἶναι, ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα· οὐ

* Verbum λαβεῖν interpretandum, et fortasse corrigendum, προσλαβεῖν, ut mox
lin. 6. BUTTM.

* Scf. μὴ περὶ παρόντος. Versus finem autem scholii corrupta hæc, καὶ σιβ. λαβέτω τὸν λόγον. Pro ὅπως
denique legendum εἰ ὅπως. BUTTM.

οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις εὖν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε·
νῦν δ', ὅς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
ταῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με ταῦτ' ἐρεῖνεις. 220

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ κώνυμνον ὀπίσσω
θήκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγένεατο Πηνελόπεια.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλαπίν', ἥ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν· 225

216. εἶδ'. εἶδν. 218. ἐφοῖς. 221. προσέειπε. 222. γε] τε V.
224. φασί. 225. τίς δὲ] τίς δ' H. δαῖς τ. δ. ο. δδ'. V. 226. εἰλαπίν']
εἰλαπίνη V. W.

γάρ τις δι' ἑαυτοῦ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ πα-
τρὸς⁹ τὴν πίστιν ἔσχεν. ἐνθάδε δεῖ κά-
λιν ἀκοῦσαι, εἰ μὴ παρὰ πατρός πύθοιτο,
καὶν σεβαστικῶς ἐκδέξῃ λόγον· οἷδεις
γὰρ αὐτοῦ τὸν πατέρα ἀνεζήτησε καὶ
ἀνηρεύνησεν, ὥτως εἶη ὁ λεγόμενος. λε-
γουσῇ δὲ τῇ μητρὶ πᾶς πεπίστευκεν ἄνευ
ζητήσεως διὰ τὸ σέβειν τὸ πρὸς τοὺς
τεκόντας. Q. Οὐ γάρ πώ τις εὖν γόνον]
Καὶ ἀλλαχοῦ, Τὸν δ' ἐμὸν πατέρα φάσ'
ἔμμεναι (Od. δ'. 387.). ὁμοίως Εὐρι-
πίδης⁹, Μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πα-
τρός. Ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδ' ἐόντας, ὁ δ'
οἶεται. καὶ Μένανδρος, Αἰτῶς γὰρ οὐ-
δεῖς οἶδε πῶς ποτ' ἐγένετο⁹, Ἀλλ' ἵππο-
οῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν. Τισὲς δὲ
ταῦτα τὸν Τηλέμαχόν φασι λέγειν ἐπεὶ
μικρὸς καταλέλειπται. E. Πορφυρίου
εἰς τὸ αὐτό. Καὶ τὸ, οὐκ εἶδα, οὐκ ἀπι-
στοῦντός ἐστιν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεῆα
φησὶν ἀγνοεῖν οὐχ ἑωρακώς. οἷδὲ γὰρ αὖ
δύναιτό τις τοὺς γονεῖς ἐξ αὐτοῦ γινῶναι.
E. 217. Ὀφελον] Τὸ ὄφελον ἀντὶ τοῦ
εἶθε, ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον. ἡνύχονην ἐγώ

εἶναι τινος υἱὸς μάκαρος ἀνδρὸς ἢν ὁ θάνα-
τος κατέλαβεν ἐν ταῖς ἰδίαις κτήμασι καὶ
μὴ ἐν πλάνῃ καὶ ξέναις τόποις. Q. 218.
Ἐπὶ γῆρας] Οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἐπί-
την νεότητος δὲ εἰς μεираκιώδη προné-
νευκεν ἀφελείαν, εὐδαίμονα λέγων τὸν ἐν
ἰδίαις αἰκοῖς τελευτῶντα. B. E. 221.
Γλαυκῶπις] Γίνεται μὲν καὶ ἀπ' ἄλλων,
γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γλαύσσω, τὸ
βλέπω. B. 225. Τίπτε δέ] Τί σε ἀνα-
γκαῖον ἔχει. Εἰ γὰρ ἦν, φησὶ, ἔρανος
φειδωλῶς ἥσθιον αὖν ὥς ἰδία ἐσθίοντες.
Pal. 226. Εἰλαπίν' (Schol. Vulg.
εἰλαπίνη)] Λέγεται ἢ πολλῶν εὐωχία,
ἐν ᾗ κατὰ εἰλας καὶ συστροφὰς εὐωχοῦν-
ται. E. Vulg. Ἐπεὶ οὐκ ἔρανος] Ὡς
τοῦ ἐράνου (Cod. E. male ὡς γάμου)
κοσμιωτέρου καὶ εὐτελεστέρου ὄντος· καὶ
εἰκότως· ὁ μὲν γὰρ γάμος καὶ αἱ ἄλλαι
εὐωχίαι φίλῃ τιμῇ γίνονται, ὁ δὲ ἔρανος
ὡς ἕκαστός τι κομίσσειεν. ἔρανος οὖν λέ-
γεται τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον. E.
Vulg. Εἰλαπίνη ἢ πολλῶν εὐωχία ἐν
ᾗ κατὰ εἰλας πίνουσιν· ἔρανος ἢ ἐκ κοι-

⁹ Serib. vid. περὶ τοῦ ἰ. π. et mox παρὰ μητρὸς πύθοιτο. Sed nimis impedita totius
hujus loci argumentatio ut pro certo quicquam pronuntiem. BUTTM.

⁹ Fragm. inc. 57. BUTTM.

⁹ Ap. Eustath. ad h. l. τοῦ ποτ' ἵγιντο, unde Clericus (fr. inc. 157.) fecit τοῦ πρην-
γίγντο, nescio quo auctore. BUTTM.

ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νημεσσήσαστό κεν ἀνὴρ
αἴσχια πόλλ' ὀρώων, ὅστις πινυτός γε μετέλθαι.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δαί- 230
ζυν, ἐπεὶ ἄρ' ὅθι ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς,
μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
ἦν δ' ἑτέρως ἐβάλλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες, 235
εἰ κείνον μὲν αἴστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχαίμην,

229. πόλλ' πόλ', et 322. μάλλον, et 347. ὅση H. 232. τοῖκος. 233. ἐπιδήμιος] ἐπὶ δῆμος H. 234. ἐβάλλοντο] ἐβόλυντο, sic textus ab eadem manu, sed longe recentior addidit u post o primum et fecit ἐβούλυντο H. PORS. 235. περὶ] πέρι V. ib. αἴστον. 236. οὐ κε] οὔτε H.

πῶ εὐτυχία. Ἡσίοδος (ε. 721.), 'Ἐκ
καυτοῦ πλείστη τε χάρις', τὸ κόσμον τῶν
ἐάντων δηλῶν. εἰ γὰρ ἦν ἱρανος φειδωλῶς
ἔσθαι ὡς ἰδία ἐσθίοντες. B. Q. 227.
'Ὡς τέ μοι] Τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. τὸ δὲ
ἔφη, ὅτι μοι δοκοῦσιν ὑβρίζοντες ὑπερ-
φιάλως. Q. 228. Νημεσσήσαστο] Τὸ
συναθροισθῆναι τοὺς μεσητῆρας οὕτως
(ins. ὡς) ἔτυχεν καὶ εὐωχεῖσθαι εἰς τὴν
αἰκίαν τοῦ Ὀδυσσεὺς μέμνηται ἂν τις
ἀπὸρ συνετός. Q. 231. Μεταλλάς]
Πολυπραγματικῆς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν με-
τάλλων. B. Ζητεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν μέταλλων ψηλαφόντων. Pal. 232.
Μέλλεν μὲν ποτε] Ἀδτη ἡ λέξις οὐδέποτε
κῆται παρὰ τῇ ποιητῇ ὡς ἐν τῇ σιν-
φείᾳ χρονικῇ, ἀλλ' ἐκάστοτε ἀντὶ τοῦ
ἔφην. E. (hic et ad ε. 274.) Q.
Vulg. 234. Νῦν δ' ἑτέρως βούλυντο]
'Ἦντο ἐβουλεύσαντο. τινὲς δὲ γράφουσιν,
ἐβόλυντο θεοὶ, ἀντὶ τοῦ μετέβαλον.
ἔχει μέντοι λόγος καὶ τὸ ἐβόλυντο ἦτοι
ἐβουλεύσαντο, ὡς τὸ, Τρωσὶ δ' ἐβόλετο
ἰάνη (Il. γ'. 21.) E. Q. 'Εβούλυντο]

Ἰωνικὴ συστολή. Τινὲς ἀντὶ τοῦ, εἰ
θεοὶ κακὰ ἔβαλον. Pal. Porsonus de
Harleiano scholio ita: "Scholia-
" stes agnoscit ἐβούλυντο addens ta-
" men τινὲς δὲ γρ. ἐβάλλοντο θεοὶ ἀντὶ
" τοῦ μετέβαλλον."—Schol. Vulg.:
'Εβούλυντο] 'Ἐβούλυντο ἤθελον. Mi-
rum si notissimam formam ἐβό-
λυντο revera sic explicarit Scholia-
stes. 236. 'Ἐπεὶ οὐ κε θανόντι] 'Ἐπεὶ
ἐάν Ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν ἰδίων φίλων
ἰθαμάσθῃ ἦτοι ἀπέθανεν ἐν τῇ Τρωϊκῇ
πολέμῳ, οὐκ ἂν ἀκαχαίμην ἦτοι ἐλυπεύ-
μην. Q. 'Ἐπεὶ οὐ κε' (sic.) PORS.
ex Harl. 238. 'Ἦν φίλων] Τοὺς ἐτ-
αίρους ἀπὸ τῶν φίλων διακριτῇ ὁ ποιητής.
εἰ μὲν γὰρ ἐταῖροι εἰ προσωκεκλιθέντες
κατὰ φίλων· εἰ δὲ φίλοι αἰκίᾳ καὶ
κατὰ γένος προσήκοντες ὥστερ ὁ ἔφη.
ἔται γὰρ καὶ εἰ συνίστανται, γέγονες δὲ
οἱ πλησίον μένοντες Γεῖτονες ἦδὲ ἔται
Μενέλαου κυδαλίμοιο (Od. ε. 16.).
καὶ ὅτι ἐταίρους² τοὺς συνδιαίτους καὶ
ἡγαπημένους οἶδε, καὶ φησι, 'Ἐπεὶ εἰ

¹ Non peior profecto haec lectio quam vulgata (ελευνεν δ) qua disjunguntur membra versus. BUTTM.

² Verba Καὶ οἱ ἰταῖρους sic littera majuscula distinguere debebam; novum enim scholium ordiuntur pendentque a σημειῶνται (vid. not. ad ζ'. 8.). Paulo post ante φίλοι γὰρ αἰς excidit: φίλοι δὲ αἱ αἰκίαι. Conf. schol. Vulg. ad 184. φίλοι γὰρ τὸ εἶπεν. —Versus finem turbatus sermo ita fere corrigi potest: Καταχαίμην δὲ καὶ εἰ φίλων τῶν φίλων ἰταῖρους λέγει, φῶζα, λέγων, φίλους ἀγνόντας ἰταῖρον. BUTTM.

εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,
 ἢ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπυσσε·
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 ἥδ' ἐκεῖ καὶ ὦ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω·
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἀρπυιαί ἀνιρέψαντο·
 ὥχετ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

240

245

237. μετὰ τοῖς. 239. τοὶ παναχαιοί. 240. ὦ. 241. ἀκλειῶς.
 ἀρπυιαί] ἀκλειῶς ἀρπυιαί H. 242. αἴστος. 243. οὐδ' ἔτι] οὐδέ τι V.
 244. θεοὶ ἄλλα ex emend. H. 246. Ζακύνθῳ] Ζακύνθῳ H.

ἐταῖρος ἦν εὐλαμπαστής (Il. ρ'. 577.)· καὶ Ἐρίφρας ἐταῖρους τοὺς διὰ τὰς χρεῖας φίλους· καὶ τὸ, τοῖος γὰρ τι (ins. ἐταῖρος) ἐγὼ πατρώϊός εἰμι, "Ὡς τι νῆα θοὴν τελείω καὶ ἄμ' ἔφομαι αὐτός (Od. β'. 286.), καὶ, Ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐτάρους Αἴψ' ἐβελοντῆρας συλλέξομαι (291.). φίλος γὰρ υἱός, καὶ φίλη μήτηρ, καὶ φίλος γυνὴ, καὶ φίλος χεῖρες. Καὶ διακρίνων φησὶ, Ἐἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ ἢ φίλων ἐν χερσὶν ἐπεὶ πόλεμον τολύπυσσε. οἷς ἂν φησὶ ἐλυπήθην εἰ ἐν τῇ Τροίᾳ μετὰ τῶν ἐταῖρων ἀπώλετο πολέμῳ, ἢ εἰ κατεργασάμενος τὸν πόλεμον ἐπαμειβόμενος ἐν ταῖς χερσὶ τῶν οἰκείων ἐτελεύτησε. Καταχρώμενος δὲ καὶ τοῦ φόβου τὴν φῆξαν ἐτέρᾳ λέξει φύζα λέγει φόβου κρύβεντος ἐταῖρῃ (Il. ι'. 2.)· καὶ, Ἄνεμον (scg. Ἰκμενον) οὖρον ἴει πλησίον αἰσθλὸν ἐταῖρων (Od. λ'. 7.). καὶ πάλιν ὅλων (scg. ὅλων) τὴν οἰκειότητα δηλῶν φησιν, Ὀφρα ἴδῃ πρότερόν τε πῶσω, πρὸς τε φίλους τε (Il. γ'. 163.), τὸν ἄνδρα, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς οἰκέλους. E. Q. Ἐπεὶ πόλεμον τολύπυσσε] Κατεργάσατο μεταφορικῶς. τολύπη γὰρ εἶδος βοτάνης θανάσιμου· καὶ τὴν τῶν ἐρίων ἥδη κατεργασμένην εἴλησιν τολύπην λέγομεν.

E. Cf. Vulg. 239. Τύμβον μὲν ἐποίησαν] Διὸς ἂν αὐτῷ ἐποίησαν τύμβον διὰ τὸ ἀποθανεῖν ἐν τῇ πολέμῳ. πρὸς τὸ πρῶτον δὲ ὑπὸντησεν. B. 241. Ἀρπυιαί] Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί, ἢ αἱ τιμωρητικαὶ θεαί. B. Νῦν τοὺς ἀνέμους τοὺς ἀρπακτικούς, ἢ τὰ ἀρπακτικά ὄνεια. E. Δαίμονες, ἢ ἀνέμοι ἀρπακτικοί. Vulg. Ἀνιρέψαντο] Ἠρπαξαν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἱερεῖα κατεργαζομένων. Pal. 242. Ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τὸ, ὥχετ' αἴστος, κατὰ ἀναφώνησιν. B. 244. Ἄλλα θεοὶ] Ἀστυκαῖον μὲν ἢ λύση τοῦ πατρός· τῆς δὲ λύσης τὸ δεινὸν ἐκ τῆς ἀπυλίας τρόπος. E. 245. Ὅσσοι γὰρ] Διὰ ταύτην ἀπολογίαν τοῦ μὴ ἐπιχαίρειν (scg. ἐπιχειρεῖν) ἐμφαίνει τὸ πλῆθος ἐξαριθμώματος. διὰ δὲ τοῦ ἀριστοῦ δηλοῦν ὅτι οὐ πρὸς ἰδιώτας ἀλλὰ πρὸς πόλεις ὅλας ἐστὶν αὐτῷ ὁ ἀγών. ὅπερ ἐπισημαίνεται καὶ διὰ τοῦ, Ἰθάκην κατακυρατεύουσιν· ὥστε εἰκότως κρατεῖται. E. 246. Δουλιχίῳ] Νήσῳ κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Ζακύνθῳ, νήσῳ καὶ αὐτῇ τῆς Κεφαλληνίας. Σάμῃ. τὴν Σάμον Σάμῃν εἶπε. ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Vulg. Σάμῃ τε] Τὴν Σάμον Σάμῃν καλεῖ. τρεῖς δὲ Σάμαι, Ἰωνικὴ, Κεφαλληνικὴ, Θρακικὴ.

ἢ δ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μυνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἢ δ' αὖτ' ἀρνέϊται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύνάται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν. 250

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
 δεύῃ, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι 255

248. τρύχουσι] τρύχουσι H. ib. φαῖκον. 251. διαρραίσουσι] διαραί-
 σουσι et sic saepe in compositis H. ib. φαῖκον. 252. ἐπαλαστήσασα]
 ἐκαλαστήσασα V. 254. δεύῃ] δευεῖ pro v. l. κε] κε V. 255. πρώ-
 τῃ] πρώτῃσι. et in marg. H.

B. Σάμος αὐτὴ κατὰ τὴν Κεφαλλή-
 νη. Schol. Cod. Vind. 56. 249.
 Στυγερὸν γάμον] Αὐτῇ στυγερὸν διὰ τὴν
 πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα πίστιν ἢ Τηλεμάχῳ
 στυγερὸν εἰ βούλοιο ἰδεῖν ἄλλῃ συνοῦσαν
 τὴν μητέρα. E. Ἡ ἐμὴ φησι μήτηρ
 αἵτε ἀπαρνέεται τὸν στυγερὸν τῶν μνη-
 στῆρων γάμον τῶν βιαζόντων αὐτήν, οὔτε
 τέλος αὐτῇ δίδωσι, τὸν ἰσὺν δὲ ὡς ἐγ-
 γνητὴν ἐκείνους δέδωκεν παρ' ἑλπὴν μὲν ἡ-
 μέρας ὑφαίνουσα, παρὰ δὲ τὴν τῆς ἡμέ-
 ρας τελευτὴν ἐκλύουσα καὶ ἀφανίζουσα,
 ὡς μὴ πέρας λάβῃ τὸ ἔργον τὸ τοῖς μνη-
 στῆρσιν αὐτοῖς καταθύμιον. Q. 251.
 Τάχα] Αὐτὴ ἢ λέξις οὐ τίθεται παρὰ τῇ
 ποιητῇ διστακτικῶς ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ,
 ἀλλ' ἐκάστοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως. Vulg.
 252. Ἐπαλαστήσασα] Τὸ ἐπαλαστή-
 σασα δηλοῖ τὸ ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσιν ὡς ἀ-
 λάστοις καὶ δεινοῖς αἰσι δεινοπαθήσασα.
 ἔω δὲ ἢ χωρὶς τοῦ ε, παλαστήσασα, ἔ-
 σται τῇ παλαιστῇ*, ἢ ἴσται τῇ ἀγκῶνι

(cod. Q. τῇ ἀγωνιστῇ) τῆς χειρὸς νύ-
 ξασα. E. Q. Vulg. Ἀναστεινάξασα,
 δεινοπαθήσασα. ἢ μετὰ τῶν παλαμῶν
 τόψασα αὐτόν. Pal. Παλλὰς] Ἐπιβε-
 τικῶς ἢ Ἀθηναῖα, ἀπὸ τοῦ πάλαιεν τὸ
 δόρυ ἢ ἔτι Πάλλαντα ἀνέϊλεν, ἕνα τῶν
 γυγνάτων. Vulg. 254. Δεύει] Ἐν τῇ
 κατὰ Ἀριστοφάνην ἐγγράπτῳ δεύῃ, ἴσ'
 ἢ πρὸς τὸν Τηλέμαχον ὁ λόγος· ἀλλὰ μὴ
 πολλοὺς δεῖτ' καὶ τὸ πολλὸν συνάπτῃ
 (scr. -ει) τῇ δεύῃ. ποτὲ δὲ ἄμεινον ἢ
 διὰ τοῦ εἰ γράφειν*. καὶ ἔστιν οἷον τῆς
 ἀρχαίας γραμματικῆς ἐν τι καὶ τοῦτο
 τῶν ὑπολειμμένων. Q. Ἡ πολλὰν
 δεύει*] Ἐπὶ πολλὴ λείπει τούτους τιμη-
 ρίαν ὑποσχεῖν. δεύει, ἐνδεῖ, λείπει. Vulg.
 255. Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν] Τὰ ἔπει ταῦτα
 ζητοῦμεν (ἐξαυτοῦμεν Q.), τὸ, Εἰ γὰρ
 νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι Σταίη
 ἔχον πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε
 τοῖος ἐὼν εἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἶκον ἐν ἡμετέρῳ πένοντά τε τερπόμενον

* De verbis παλαιστής, παλαστή et παλαστήσασα vid. Phryn. et Lobeck. p. 295. BUTTM.

† Scr. vid. ἀλλὰ μὴ, πολλὰν δὲ. Nimirum ceteris διότι erat pro impersonali διῷ (vid. mox schol. vulg.) ut Od. i. 540. ἰδιότης. BUTTM.

‡ Scr. μέμνηται—γράφει; ut sit commendatio scripturae 2. pers. -μ pro -η tanquam antiquioris. BUTTM.

§ Hoc διῷ, quod est in antiquis edd. in recentioribus hic et mox mutatum est in διῷ. BUTTM.

σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δαῦρε,
τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἔξ' Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·

257. ἐγὼ] ἐγὼν H.

258. φαίειν.

τε· εἴτα μετ' ἄλλων, τοῖος ἐὼν μνηστῆρ-
σιν ἐμυλῶσειεν Ὀδυσσεύς, καὶ στῆ ἐν
ταῖς μνηστῆρσι τερπόμενος, ἀπαντας ἀκυ-
μόρους γενέσθαι. πῶς γὰρ ἂν ᾗ φοβερὸς
ὁ εἰς ποτὰ καὶ τέρψιν δέκτων τρέψας τὴν
διάνοιαν; πῶς οὐκ ἄτοκον τῷ Μέντῃ μὲν
ἀμωμμένῳ τὴν Ἀθηναίαν, τῷ Ἀγχιάλῳ
παιδὶ λεληθέντως ἀσεβείας κατηγορεῖν τοῦ
πατρὸς; εἰ γὰρ ὁ Ἴλλος θεοὺς σεβόμενος
τὸ θανάσιμον φάρμακον ἔδωκεν, ἐμω-
λωμένως ἂν εἴη ἀσεβής^β. Τὸ μὲν αὐτὸν
(scg. πρῶτον) ζήτημα οὕτως ἂν λυθῇ.
ἐλχεται γὰρ αὐτὸν ἰδεῖν ἐν ταῖς μνηστῆρ-
σιν ἔχοντα πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο
δαῦρε, τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ τοῦ σώματος
βῶμῃ τοῖον ἴοντα, οἷον τὰ πρῶτα ἐνόησα
παρὰ τῷ Ἀγχιάλῳ ξανίζμενον. τὸ δὲ
λέγειν, πίνοντά τε τερπόμενόν τε, οὐ τῆς
σῆχης ἐστὶ μέρος, τῆς δὲ πρὸς τὸν Ὀδυσ-
σεῖα πατρικῆς ξυσίας ἐπιμνησικ. ἐπεὶ γὰρ
ἀμωμῶνται Μέντῃ καὶ ἡρότητα ἐπὶ Τη-
λεμάχῳ, Ἡὲ νῦν μεθέπεις ἢ καὶ πατρώ-
ιός ἐσσι Πένης (175.), καθόλου δὲ λέγει,
Ἡεῖναι δ' ἀλλήλους^γ πατρώϊον ἐλχόμεθ' εἶ-
ναι (187.). κατὰ μέρος δὲ ἐξηγεῖται,
ὅτι ἐν οἴκῳ ἡμετέρῳ πολλάκις αὐτὸν εἶδον
πίνοντά τε τερπόμενόν τε. τὸ αὖν, τοῖος
ἐὼν οἷόν μιν τὰ πρῶτ' ἐνόησα οἴκῳ ἐν ἡ-
μετέρῳ, οἷα ἔχει ἀναφορὰν πρὸς τὸ, πί-
νοντά τε τερπόμενόν τε, ἀλλὰ πρὸς τὸ
τῆς ἡλικίας βωμάλειν, οἷος ἄφθῃ εἰλθὼν
τότε. καὶ ἐπὶ (scg. ἔστι) τὸ ἐξῆς, εἰ
γὰρ νῦν εἰλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι

τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ἐμυλῶσειεν Ὀδυσ-
σεύς, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο
δαῦρε, πάντες τ' ἀκύμοροι γενεάτε πι-
κρόγαμαί τε. ἐνθάδε μὲν αὖν ταιούτου
ἐφθνησμένου ἀνδρείου καὶ μετὰ ἔπλων
χρεῖα· ἐπὶ δὲ οἴκῳ τῷ ἡμετέρῳ ἐνόησα
πίνοντά τε τερπόμενόν τε. Q. E.^δ 258.
Πίνοντά τε τερπ. τε] Τὸν ἀγαθὸν πᾶς
δείκνυσι καιρὸς, οἷος ἂν ᾗ ἐν ταῖς ἔργαις.
Vulg. 259. Ἐξ' Ἐφύρης] Καρίνου.
Ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Ἐφύρη ἢ λογομένη
Βαρυετία. B. Πόλις Θεσπρωτίας. δύο
δὲ εἰσιν, ἡ τε Θεσπρωτικὴ ἢ νῦν καλου-
μένη Κέρυνθος ἢ τῆς Ἡλίδος, καὶ ἡ κατὰ
τὴν Ἠπειρὸν. E. Πόλις Θεσπρωτίας.
Ἐφύραι δὲ τρεῖς εἰσὶν ἢ τε Θεσπρωτικὴ,
ἢ νῦν Κέρυνθος, καὶ ἡ τρίτη Ἡλίδ. Vulg.
Cf. Schol. β'. 328. Παρ' Ἴλου] Τι-
νὲς Ἴροι γράφουσι*. . . πᾶς καὶ Πρίξ-
νος ἐν Ἠπειρωτικῇ Ἰρὸν φησι Μερμέ-
ρου παῖδα. Hagl. Ἀνωτέρω μὲν γρά-
ψαντες λαλῶκαμεν τοῦ (scg. τὸ τοῦ),
σταίη πήληκα καὶ δύο δαῦρε, ἐπεὶ ἐστὶ
τὸ πρῶτον ζήτημα. νῦν δὲ σκοπήσωμεν
πῶς καὶ τὸ δεύτερον τοῦ, παρ' Ἴλου Μερ-
μερίδαο. καὶ φαμεν οὕτως ἐλόντες, ἔτι
ἀμφοτέρως (scg. -ω) εἶχον τὸ θανάσι-
μον φάρμακον, ἢ τ' Ἴλος καὶ ὁ Ἀγχιά-
λος· καὶ εἰ ἦν ἀσεβὲς τὸ διδόναι, ἀσεβὲς
ἦν καὶ τὸ κεκτῆσθαι (ἰνα. εἰ δὲ μὴ ἀσε-
βὲς τὸ κεκτῆσθαι,) αἰδ' ἀσεβὲς τὸ διδό-
ναι. ἀλλ' ὁ μὲν Ἴλος οἷα ἔδωκε, τοὺς θε-
οὺς φάμενος εὐλαβεῖσθαι, ὁ δὲ Ἀγχιάλος

^β Sententia sic fere supplenda εἰ γὰρ ὁ Ἴλος θεοὺς σεβόμενος τὸ ἐκεῖ. φάρμ. οἷα Πένης, ὁ
δ' Ἀγχιάλος Πένης, ἰμ. δὲ οἷα ἀσεβής. BUTTM.

^γ Cod. Q. ἀλλήλων: in loco ipso vulgatur ἀλλήλων. BUTTM.

^δ Posui scholium integrum ut est in Cod. Q.: ex cod. autem E. qui breviando
multa persummedit, scripturam tamen aliquoties, et plerumque quidem tacitus, et
supplevi et emendavi. BUTTM.

^ε Lege Ἰρην. Sequitur verbum, quod legere nequeo. PORS.

ἔχετο γὰρ κἀκεῖσε θεῆς ἐπὶ τῆς Ὀδυσσεύς, 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ἔφρα οἱ εἶη
 ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ αἶ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νημεσίζετο αἰὲν εἶοντας·
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἑμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
 τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς, 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·

260. κἀκεῖσε] καὶ κεῖσε W.
 εἶεν] ὁμιλήσειεν H.

261. 262. 264. Fu.

265. ὁμιλή-

ἔχετο, εἰδὲ εὐλαβήθη πρὸς τὴν δόσιν ὅτι
 αὐτὴν κτῆσιν. οὐτ' οὖν αὐτὰς αὐτὸς ἢ
 Ἴλος τοὺς θεοὺς εὐλαβήθησαν. ἀλλ' ὁ
 μὲν εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἀνάγκας οὐκ ᾔετο εἰ
 ἐκείνητο ἀσεβεῖν, τὸ δὲ ἄλλοις διδόναι
 πλημμέλειαν ἔχειν· ὁ δ' Ἀγχιάλος τῇ
 (scg. τῇ) θεῶναι Ὀδυσσεὶ φίλος ὄντι, ὡς
 ἴσῃ ἑαυτῇ τιμᾷ τις ἐχθρῷ, οὐκ ᾔετο
 πλημμέλῃς εἶναι. ὦν (ins. γὰρ) ἡ κτῆ-
 σις οὐκ ἀθῆλος αὐτὸς ἢ τούτων μεταδόσις
 πλημμέλῃς, εἰ φίλοι εἶεν οἱ λαμβάνον-
 τες καθ' (scg. καὶ) ὧν ἡ κτῆσις εἰς τὰς
 ἀνάγκας οὐκ ἀσεβῆς, τούτων ἡ μετάδοσις
 τῆς ἄτης φίλοις οὐ νημεσιγῇ. διὰ τῇ μὲν
 Ἴλῳ μεταδόντι ἀπολογία, ὅτι μὴ ἄγαν
 αὐτῷ εἶχε φίλον, τῇ δὲ Ἀγχιάλῳ με-
 ταδόντι οὐδεμία ἀσεβεία· φιλέεσκε γὰρ
 τὸν Ὀδυσσεῖα αἰνῶς. E. Q. 261. Φάρ-
 μακον διζήμενος] Προκατασκευάσεν, ἵνα
 μὴ ζητῶμεν πῶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναι-
 ρῶνται οἱ μνηστῆρες. E. Q. Vulg.
 Ὀφρα οἱ εἶη] Ζητούμενος, ἔφρα δαεῖν. ἐ-
 λέγχεται δὲ ἐκ τοῦ ἐπομένου, ἀλλὰ πα-
 τὴρ οἱ δῶκεν. Harl. 262. Ἰοὺς χρί-
 εσθαι] Ἐζήτηται πῶς ἐν τῇ Ἰλιάδι εἴτε
 τοὺς ἥρωας φασὶ (ins. χρυσθεῖσι) χρῆ-
 σθαι βέλεσι· τῶν γὰρ τοξευθέντων πολ-
 λὰ σώζονται· εἴτε τὸν Ὀδυσσεῖα τέξῃ
 χρῆσθαι φασιν. ἀμέλει ἐν τῇ Δολονίᾳ
 καὶ παρὰ Μηριόνου χράται τέξῃ (Il. κ'.
 260.) καὶ πάλιν, τὸ δ' οἶπτε δῖος Ὀ-

δυσσεύς· Ἐρχόμενος πόλεμόνδε ἤρετο (Od.
 φ'. 38.). ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεῖα καὶ περὶ
 τῶν χρυσθέντων ἰὼν φησι, καὶ, Ἀθῆνας
 καμπύλα τέξῃ καὶ αἰγυῖας δολιχαό-
 λους Εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν (ι'. 156.)· καὶ, Ἐδ
 μὲν τέξῃ οἶδα εὖξιν ἀμφαφάσθαι (θ'.
 215.) δῆλον οὖν ὅτι προκατασκευάσματα
 τῆς μνηστηρεκτοῦς εἰσὶ καὶ τοῦ λέγειν,
 Ὀφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἴσῃσι, ἰὼν
 Τόφρ' ὄγε μνηστήρων ἵνα γ' αἰεὶ φ' ἐν
 οἴκῳ Βάλλε τιτυσκέμενος, τοὺς δ' ἀγγι-
 στῖναι ἔπειτα (χ'. 116.). ἦν γὰρ τὸ
 βέλος οὐ μόνον διὰ τοῦ σιδήρου ἀλλὰ καὶ
 διὰ τοῦ φαρμάκου ἀναιρῶν. ἴδεν αὐτὸς
 δένται δευτέρως πληγῆς. E. Q. 263.
 Ἐκεῖ ῥα θεοὺς] Φασὶ, καὶ πῶς αὐτὰς
 ἐκείνητο εὐσεβῆς ὦν; ἀλλ' ὁ μὲν Ἴλος εἰς
 τὰς Ἰλίας ἀνάγκας οὐκ ᾔετο τὴν κτῆσιν
 ἀσεβῆ. E. Θεοὺς αἰὲν εἶοντας] Δίξαι
 φέρονται περὶ τοῦ κόσμου, ὧν ἡ μὲν γενη-
 τὸν καὶ φθαρτὸν τοῦτον ὑποτίθεται ἡ δὲ
 γενητὸν μὲν, ἀφθαρτὸν δὲ ἡ δὲ ἀγένη-
 τος μὲν, φθαρτὸν δὲ ἡ δὲ ἀγένητων καὶ
 ἀφθαρτων, ἧς δόξης φαίνεται εἶναι καὶ
 Ὀμηρῶς διὰ καὶ τοὺς θεοὺς, ἦτοι τὰ
 στοιχεῖα, αἰὲν εἶοντας λέγει. E. 264.
 Φιλέεσκε γὰρ] Καὶ αἶδεν ὅτι κατ' ἐχθρῶν
 στήσεται (scg. χρήσεται). Vulg. 267.
 Θεῶν ἐν γούνασι] Ταῖς τῶν ἀστέρων κη-
 ρήσεσι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν γονάτων.
 ἀπὸ γὰρ τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως γί-

* Scriptum in Mediol. φασί; quod ratione non careat, si Homeromastigem mente
 conspicias. Reposui tamen φασί, collatis aliis locis, maxime ad ι'. 47. ubi vid.
 BUTTM.

ἥ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἥ καὶ οὐκί,
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων,
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔσταν·
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
μήτηρ δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμάται γαμέεσθαι,
ἂψ ἴτω εἰς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀργυνέουσιν ἔεδνα

270

275

269. ἐνὶ] ἐνὶ H. 270. κεν] κε H. W. et inf. 295. 272. Ἀχαι-
φαίς. 273. ἐπιμάρτυροι] ἐπὶ μάρτυροι H. 275. φαί.

νῶνται τοῖς ἀνθρώποις τὰ εἰμαρμένα. Pal.
hic et ad vers. 400. 268. "Ἡ κεν νο-
στήσας] Καλῶς εἰς ἀμφιβολίαν κατ-
έστησεν ἐπεχείρυσεν τὸ μεираκίον. ὅταν
δὲ ἐκ τῆς ἐπιφορᾶς, σὲ δὲ φράζεσθαι
ἄνωγα, δηλώνει μὴ περιμένοντα ἐκεῖνον.
E. Q. 270. "Ὅπως καὶ μνηστῆρας
ἀπώσεται] Τὸ τὴν Ἀθηαῶν παρατρύνειν
τὴν Τηλέμαχον εἰς ἀποσέβησιν τῶν μνη-
στήρων οὐκ ἄλλο αἰνίσσεται ἢ ὅτι Ἀθηαῶ
λέγεται ἡ φρόνησις, ὑπὸ δὲ τῆς οἰκείας
φρονήσεως ὁ Τηλέμαχος παρατρύνει τοὺς
μνηστῆρας ἀποσέβησαι. E. 272. Αὔ-
ριον] Ψιλωτέον τὸ αὔριον· ἡ γὰρ αὐτὴ δι-
φθογογος πρὸ συμφώνου ψιλαῖται, αὐλὸς,
αὔρα· αὐτὸ τὸ φλογίζω· αὐτὸ δὲ, τὸ ξη-
ραίνω, δασύνεται. E. Εἰς ἀγορὴν] "ἵνα
ἔχῃ μαρτυροῦν τὸ πλῆθος τῶν ἐκείνων δι-
καίων κολάσεων. Q. 275. Μητέρα δ'
εἴ εἰ] Τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐγγράφητο
μῆρ'. τοῦτο ἀγνοήσας τις προσέθηκε τὸ
αἰ'. "Ἡ στικτίαν, μητέρα δὲ, ἐπακρινό-
μενον τὸν διασκεπτόμενον. τὸ μὲν ἀκ-

λουθὸν ἦν αὐτὸς· μητέρα δὲ, εἴ οἱ θυμὸς
ἐφορμάται γαμέεσθαι, αὐτὴ ἀπείτω εἰς τὸ
μέγαρον. οὐ γὰρ ἂν ἐτοίμως ἐδέξατο ὁ
νεανίσκος ἐκδιῶσαι τὴν μητέρα¹. E. Q.
276. Ἀψ] "Ὅπισιν καὶ ἀποκοπῇ τοῦ ο
ῆς, καὶ συγκοπῇ τοῦ ι ῆς, καὶ τροπῇ τοῦ
ο εἰς α, καὶ τοῦ π καὶ ς εἰς ψ, ἂψ. B.
"Βεβήρημα συντακτικὸν καὶ καιροῦ παρα-
στατικόν, πάλιν, εἰς ταύπισιν, καὶ ἐκ
δευτέρου. Vulg. Barnes. Μέγα δυνα-
μένοιο] "Ἐν τῇ γάμῳ τῆς θυγατρὸς, οἶον
πολλὴν οὐσίαν ἔχοντος καὶ μέγα ισχύον-
τος εἰς τὸ ἐκδοῦναι. "Ἐδνα δὲ λέγει τὰ
ὑπὸ νυμφίων διδόμενα παρὰ τὸ ἔδραν καὶ
παραμονὴν προξενεῖν τῇ νύμφῃ. τὰ δὲ
ὑπὸ πατρῶν κειμήλια². ἔδνα τὰ διδό-
μενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμιούντος τῇ γυναικί·
φεραὶ δὲ τὰ ὑπὸ τῆς γυναίκος, παρὰ τὸ
φέρειν εἰς εὐνήν. E. Q. 277. Οἱ δὲ
γάμον] Συνεκδοχικῶς οἱ περὶ τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα Ἀστεροδῖαν. ἀδελφοὶ δὲ
αὐτῆς Πελοπύμῃλος, Ἀμάσιος καὶ Δασο-
δίκη¹. E. "Ἐδνα] Ἀπὸ τοῦ ἔδω, τὸ εὐ-

¹ Hucusque Porson. ex Harl. e quo solo istud compendium μῆρ' enotatum est; pro quo scholium vulg. (quod procedit usque ad v. διασκεπτόμενον) perverse exhibet μη-
τέρα ἀπὸ τοῦ μῆτις. Barnesius vero nescio unde edidit μῆτις ἀπὸ τοῦ μήτηρ. Cf. supra
ad v. 52. Ex Ambrosianis codd. loco horum cujusque Mainus protulit vocem Ἄλλως,
quasi a verbo τοῦτο novum scholium inciperet. BUTTM.

² Mens enarratoris est, Minervam, quam voluerit dicere, matrem dimitte, sermo-
nem suum corrigere, et, quasi precedat nominativus, pergere ita, αὐτὰ ἀπείτω.
BUTTM.

³ Eustath. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πατέρων ἱερμύλια (ex Il. i. 147.) Sed κειμήλια repetitum
etiam in schol. horum codd. ad β'. 195. ubi in schol. vulg. est μύλια. BUTTM.

⁴ Vid. ad β. 797. BUTTM.

πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεισθαι.

τὰ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἷ κε πίθηαι·

ἢ ἄρσας ἐρέτησιν εἰκόσιν, ἣτις ἀρίστη,

280

ἔρχο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·

ἢ τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσης

ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρεי κλέος ἀνθρώποισι.

πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθε, καὶ εἶρεο Νέστορα δῖον·

κῆθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·

285

ὅς γάρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοντον καὶ νόστον ἀκούσης,

ἢ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ὅτι τλαίης ἐνιαυτὸν·

εἰ δέ κε τεθνεῖώς τοι ἀκούσης, μῆδ' ἔτ' ἔοντος,

278. ἔπεισθαι] ἔπεισθαι, H.

ib. εἴποιε.

280. ἐρείκωσιν.

282. εἴπῃσι.

284. δῖον.

285. Σπάρτηνδε] Σπάρτην τε H. vide

supra ad 93. PORS.

ib. Μενέλαον.

286. δεύτατος] δεύτερος pro v. l. ut

videtur H. PORS.

287. ἀκούσης] ἀκούσεις ex emend. H.

288.

primò erat ἢ τ' ἂν, nunc est εἴ τ' ἂν ex emend. H.

289. τεθνεῖώς] τεθνεῖώς

ex emend. H. W.

φράσω, τὰ ἡδονὴν ἐμποιοῦντα. B. Δῶρα τὰ ὑδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμῶντι, εἴρηται δὲ τὰ ἔδνα τὰ τὴν ἔρωσιν καὶ παραμονὴν προξενίζοντα τῇ νέμφῃ. Vulg. Barnes. Cf. Schol. 276. 278. "Ἐπεισθαι] Ἀκολουθεῖν. Harl. 279. Σοὶ δ' αὐτῷ] Τὰ μὲν γὰρ πρῶτα περὶ τῆς κτήσεως ἦν καὶ τῶν μνηστήρων καὶ τῆς μητρὸς· τὰ δὲ ἔξῃς πρὸς αὐτὸν μῶνον, ὅσα ἐμελλεν ἀφελθῆσθαι ἐκ τῆς ἀποδημίας συντηχῶν τοῖς πρεσβυτέροις ἀνδράσι. E. Q. 283. Φέρει κλέος] Τὰς γὰρ φήμας εἰς Δία ἀναφέρουσιν. ἔνθεν καὶ πανομφαίου Διὸς εἰς ὃν πᾶσα φήμη καὶ κληδὼν ἀναφέρεται· ὅσων δὲ τὴν ἐκ θεῶν κληδὼνα περὶ ἀγνωσμένων. E. "Ἦτε μάλιστα φέρει] Κληδὼνα καὶ φήμην περὶ ἀγνωσμένων. Κλέος] Νῦν κληδὼνα τουτέστι κλέος καὶ δόξαν. Vulg. 284. Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον] Πέμπει αὐτὸν παιδευθόμενον, καὶ ἅμα ἐνδοξον γενόμενον, ἐπεὶ διὰ κατέρω ἀπεδήμησεν. Vulg. Πέμπει αὐτὸν πευσόμενον παρὰ τοῦ Νέστορος αὗτος γὰρ εἶχε τὴν ἀπὸ γῆρας ἐμ-

πειρίαν· εἴτα εἰς Σπάρτην πρὸς Μενέλαον· αὗτος γὰρ ἀπὸ τῆς ἐκταέτους πλάτης ἐπανηλλύθει νεωστί· κοινῶς δὲ δοξασθῆσόμενον διὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ πατρὸς. E. Τῆς Ὀδυσσεΐας οὐκ ἐχούσης ἐξ αὐτῆς ποικιλίαν ἱκανὴν, τὸν Τηλέμαχον ἐξελεῖν εἰς Σπάρτην καὶ Πύλον ποιεῖ, ὅπως ἂν τῶν Ἰλιακῶν ἐν παρακβάσεσι πολλὰ λεχθεῖν διὰ τε τοῦ Νέστορος καὶ τοῦ Μενέλαου. E. Παιδευθόμενον αὐτὸν ὡς Νέστορα πέμπει. Περί δὲ τῆς ἀποδημίας Τηλεμάχου εἵπομεν (ins. εἰς τὸ), Πέμπει δ' ἐς Σπάρτην τε (93.) καὶ νῦν δὲ λεκτέον ὡς ὑπόθεσιν αὐτὴν πεποιήκεν ὁ ποιητὴς ποικιλίας λόγων καὶ ἐξαλλαγῆς θεῶν, ἵνα μὴ μονότροπος ἦ τῆς ποιήσεως ὁ τρόπος. Q. 285. Κῆθεν δ' ἐς Σπάρτην τε] Πῶς εἰς Σπάρτην ἔλθων οὐ συντηγχάνει Ἰκαρίῳ; ἢ ἐπεὶ (ἢ ἐκείνου) καθ' Ὅμηρον ἐν Ἰθάκῃ ὄντος· ἢ ἀπέχθονται αὐτῷ αὐτὸς τε καὶ ἡ μήτηρ ἀναγκάζοντι αὐτὴν γαμῆθῃναι, ὡς αὐτὴ φησι, Μάλιστα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς Γήμασθαι (τ. 158.) E. Q. 289. Εἰ δέ κε τεθνεῖώς] Ἐναντίον τοῖς προ-

νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν, 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὶ δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὅπως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι 295
 κτείνῃς, ἢ ἐδόλῳ, ἢ ἀμφιδόν' αὐδὲ τί σε χρῆ
 νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἔσσι.
 ἢ οὐκ αἰεὶς, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300
 καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὀφειγόνων εὖ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
 ἡδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλώουσι μένοντες.
 σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων. 305
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 ἕϊν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,

291. χεῦσαι] χεῦσαι W. ib. κτερεῖζαι] κτερεῖζαν pro v. l. H. ib. φοι.
 292. φέροικε. 295. κεν] δὴ V. 297. ὀχέειν] ὀχεύειν ex emend. H.
 298. ἢ] ἢ W. ib. ἔλλαβε] ἔλαβε H. ib. δῖος. 299. ἐπεὶ] ἐπεὶ β' ex
 emend. H. 300. φοι. 302. ἔσσι] ἔσο V. ib. φέκη. 303. κατελεύ-
 σομαι] καταλεύσομαι H. 304. ἀσχαλώουσι] ἀσχαλώουσι H.

ειρημένους ὅπου μαντεύεται τὴν παρουσίαν
 αὐτοῦ. ἀναγκαίως ποικίλως ἐκφέρει τὰς
 γνώμας, ὑπὲρ τοῦ μὴ πάντα προσανέχειν
 αὐτὸν τῇ Ὀδυσσεύς παρουσίᾳ (Q. ἐπαν-
 ἔχειν—τῆς—ας). E. Q. Τεθνηῶτος
 διὰ τοῦ η. Harl. 291. Κτερεῖζω]
 Τὰ κάτω τῆς ἔρας νενομισμένα τοῖς νε-
 κρεῖς ἐπιτάφια, ἢ τὰ ἐναγίσματα, ἢ
 καθάρματα. κυρίως δὲ τὰ ἐπὶ τοῖς κτει-
 νομένοις ἐντάφια, ἀπὸ τοῦ ἱκετήριον τι
 εἶναι. E. 294. φράζεσθαι] Γενναίως
 χρῆται τῇ συμβουλῇ. οὐ γὰρ σπεύσασθαι
 τοῖς μνηστῆρσιν αὐτὸν ἀξιοῖ καὶ τέρπε-
 σθαι τοῖς ἰδίῃς ὅπως οἱ πολλοὶ ὑπ' ἀργίας
 συμβουλευεῖν εἰώθασιν, ἀλλὰ τιμωρίαν
 παρὰ τῶν ἀδικησάντων λαβεῖν. E. Q.
 297. Νηπιάας ὀχέειν (Vulg. νηπιάχους

ὀχεύειν)] Τὰ νέων φρονεῖν καὶ φέρειν ἢ
 ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, τουτέστιν ἀφρονα
 εἶναι. Q. Vulg. Τηλίκος ἔσσι] Τὸ ἔσσι
 γίνεται ἐκ τοῦ ἔω, ἐμὶ, ἔς. αὐδέποτε δὲ
 ῥῆμα μονοσύλλαβον βραχυκαταληκτεῖ
 πλὴν τοῦ θές, δός, ἔς. γίνεται δὲ προσ-
 θήκη τοῦ ἐτέρου σ, ἔσο. ἐπεὶ δὲ πάλιν
 λέξις Ἑλληνικὴ αὐδέποτε καταλήγει εἰς
 δύο σύμφωνα τὰ αὐτὰ, προσθήκη τοῦ ε
 γίνεται ἔσσι. E. 298. ἢ οὐκ αἰεὶς]
 Ἐξ ὁμοίων ἢ τροπῇ. καὶ οὗτοι γὰρ ὅσον
 ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ Πηνελόπην ἐμολέουσιν
 καὶ τὴν βασιλείαν ἀφείλαντο. E. 300.
 Αἰγισθον] Οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὴν Κλυ-
 ταίμνηστρας ὑπὸ παιδὸς φόνον^m. E.
 ἔκτα] Πολλοὶ συστήλλουσι τὸ α τοῦ
 ἔκτα, νομίζοντες ἀποκοπὴν εἶναι τοῦ

= Cf. ad γ'. 303. cum not. BUTTM.

ὥς τε πατὴρ ἢ παιδί, καὶ οὐποτέ λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπεγυόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμοῦ· οἶα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.

310

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
 δῶρον δ', ὅ, τι κε μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
 αὐτὶς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλόν ἐλῶν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

315

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὄρνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἦκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρός

320

308. f. g. 310. τε secundum omittit H. 314. τὸν δ' ἀπα-
 κειμένη προσέφη γ. α. ex emend. sed manus antiquæ H. primo scripta
 erat vulgata lectio. Sed hoc in omnibus locis intelliges, ubi emen-
 dationem simpliciter memoro. PORS. 315. μή μ' ἔτι] μηκέτι V.
 317. τοῖόνδε. 319. φειπούσ'. 320. ἀνόπαια] ἀνοπαῖα. V. 321. f. e.

ἔκταν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκταίνει. Q. 308. "Ὡς τε πατὴρ] Μιμούμενος πατρι-
 ῶν ἔστιν ἐπιτιμῆσει ἐχρήσατο. ὁ δὲ συν-
 τῆς οὐκ ἐβουχέρανεν, ἀλλὰ καὶ χάριν
 ἡμολογεῖ. E. 313. Διδούσι] "Ἀπὸ τοῦ
 διδῶ. αἶδε δὲ αὐτοῦ τὴν κλίσην ὁ ποιητής·
 δῶρα μὲν οἰκέτ' ὀνομαστέα διδοῖς (Π. ε'.
 164.)· αἶδε δὲ καὶ τὸ διδωμι E. Q.
 (sed Q.: αἶδε καὶ τὴν δύναμιν.). 316.
 Δῶρον δ' ὅ τοι καὶ μοι (sic text. sed e
 correct.)] Γράφεται, ὅτι κέν μοι. Pal.
 317. Αἷτις ἀνερχομένῳ] "Προστρέφωσι
 ἐκ τῆς Ἰταλίας. Vulg. 318. "Ἀξίον
 ἔσται ἀμοιβῆς] "Ἀξίως ἀμείβεται, ἢ τοῦ-
 κατὶν παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβεις ἂν,
 ὥστε ἄξιον ἀμοιβῆς γενέσθαι. καὶ γὰρ
 οἱ ξουισθέντες ἐδίδουσαν δῶρα· Βελλερο-
 φόντης δὲ χρυσοῦν ποτήριον. (Π. ζ'. 220.)
 Q. Vulg. 320. "Ὀρνις δ' ὥς ἀνόπαια]
 Εἶδος ὄρνιθος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω πέτεσθαι, ἢ
 ἀπὸ τοῦ ἄνω ἔχειν τὰς ἄπας. B. "Ὁ μὲν
 Ἀρίσταρχος ἀνόπαια προπαροξυνόντως ἀνα-

γινώσκει ἄνομα ὄρνιθος λέγων· ὁ δὲ Ἡρω-
 διανδὲς ἀνόπαια ἀντὶ τοῦ ἀοράτως, ἢ ἢ
 οὐδέτερον πληθυντικόν, ὥς τὸ Πικρὰ μάλα
 στενάρων (Π. σ'. 318.)· διὰ καὶ προπε-
 ρισκαστέων φησὶν. οἱ δὲ, ἀνὰ ὄπην, ἢ καὶ
 καπνοδόχος καλεῖται. Καλῶς (κακῶς
 em. Mai.) δὲ ὁ Ἡρακλείδης φησὶν, ἐν
 ταῖς ἡμετέροις μὴ ἐπιφέρεισθαι τὸ ὄρνις,
 τὸ κύριον. ἔλαθε γὰρ αὐτὸν τὸ "Ὀρνιθὶ
 λογυρῇ ἐναλγῆκας (Π. ζ'. 290.). "Ἀλ-
 λως. Οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ, ταχέως ὄρμησεν.
 ἔστι γὰρ εἶδος ὄρνέου. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ,
 ἀπὸ τῆς καπνοδόχου, ἢν ὄπην λέγουσι Φω-
 κεῖς. ἔνιοι δὲ ἀνὰ τοὺς ὄπας ὅ ἐστι
 τοὺς ὀφθαλμούς. E. Q. Cf. Vulg. 321. Ἦκε μένος] Τὸ μένος ἐπὶ ψυχικῆς
 προθυμίας λαμβάνεται, τὸ δὲ θάρσος ἐπὶ
 τῆς ἀνδρείας. Διαφέρει δὲ θάρσος θρά-
 σους. τὸ μὲν γὰρ θάρσος εὐλογόν ἐστι
 παράστημα τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ θράσος τοῦ-
 ναστίον. E. "Ἐθηκε δὲ εἰς τὴν ψυχὴν

* Sic e schol. vulg. male in Mediol. ἀντὶ τοῦ. BUTTM.

μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δὲ, φρεσὶν ἤσι νοήσας,
θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπ' ὤχετο ἰσόθεος φῶς·

Τοῖσι δ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, αἱ δὲ σιωπῇ
εἶατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Ταῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοιδῆν
κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·

325

322. φρεσὶ ἤσι.
326. Ἀχαιῶν.

323. οἶσσατο] οἶσατο W.

324. ἰσόθεος.

τοῦ Τηλεμάχου μένος καὶ προθυμίαν τῆς
τοῦ πατρὸς ἀναψλησθήσεως καὶ τοῦ
φόνου τῶν μνηστῆρων νῦν παρὰ ὁ πρότερον.
Q. 324. Αὐτίκα] Καλῶς τὸ αὐτίκα·
οὐ γὰρ ἔδει ἐγγραυρίζοντα παρέχειν αὐταῖς
ὑποψίαν τῆς συνουσίας τοῦ ξένου. E. Pal.
325. Ἀειδός] Οὗτος ὁ αἰοιδὸς ἀδελφὸς ἦν
Χαρίου τοῦ Κλυταιμνήστρας φδοῦ, συν-
άρας ἀπὸ Λακεδαιμόνος Ἰθάκῃ. E.
326. Εἶατ' ἀκούοντες] Δαδυνάειον τὸ εἶ-
ατο· ἔατο γὰρ ἔστι. τὸ δὲ ἰ. προσελθὼν
τηρεῖ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα, ἕως εἰως, ἔνεκα
εἵνεκα. οὐδὲ μάχεται τὸ εἶλως ἀπὸ τοῦ
ἔλως (scf. Ἐλος) γεγονός. οὐ γὰρ δισσοῦν
τὸ τῆς χρήσεως οὐδὲ ἔστι τις ἔλως, ἀλλ'
αὐτόθεν παρὰ τοῦ ἔλως (scf. Ἐλος)
ἐσχηματίσθη πνευματικῇ πλεονασμῷ. E.
Q. 327. Ἐπετείλατο] Φησὶν ὅτι ἡ
Ἀθηναῖα προσέταξε τῇ Φημίᾳ ἵνα τὸν ἐκ

τῆς προνοίας νόστον τῶν Ἀχαιῶν εἰς αἰ-
κείαν αἰοιδῆν ἔχῃ (f. ἐνθῇ). οὐκ ἄλλο δὲ
τοῦτο αἰνίττεται ἢ ὅτι Ἀθηναῖα λέγεται ἡ
φρόνησις, ἐπὶ δὲ τῆς αἰκείας φρονήσεως
συνῆκεν ὁ Φημίος τὸ ἀεῖδειν τὸν νόστον
τῶν Ἀχαιῶν. Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγον-
τες διὰ τί ὁ Φημίος τοῦτο ποιεῖ; καὶ ταῦτα
τῆς Πηνελόπης ἐπὶ τῇ ταιαύτῃ φδοῇ δακ-
ρυμένης. καὶ φαμεν ὅτι οἰκονομικῶς ὁ Φη-
μίος τοῦτο ποιεῖ· ἵνα τῆς ταιαύτης αἰοιδῆς
τοῦ Φημίου ἡ Πηνελόπη ἀκρωμένη τοῦ αἰ-
κείου ἀνδρὸς μνημονεύῃ καὶ ἀποσβεθῇ τοὺς
μνηστῆρας. E. 328. Ὑπερωϊόθεν] Κο-
λύεται τὰ περὶ Ὀδυσσεὺς λέγειν ὁ αἰοι-
δὸς, ἐπεὶ τάχα ἀκούσας ὁ Τηλέμαχος οὐκ
ἂν ἐπεδήμησε (scf. ἀπεδ.), καὶ οἱ μνη-
στῆρες ἀπηλλάττοντο τῆς Πηνελόπης,
ᾧ τω δὲ ἡ πᾶσα οἰκονομία τῆς ὑποθέσεως
διελύετο. Q. 329. Πηνελόπεια] Ὡς περ

* Vid. not. ad 163. BUTTM.

• Charium, Clytemnestra cantorem nominari ceptum in Posthomerica, cum Cha-
ridemo ejusdem hominis nomine in schol. ad γ'. 267. conciliandum sic puto, ut ibi
pro Χαρίδημος cum Eustathio scribatur Χαριμένη, id quod compendio scriptum in illud
facile abiit. Nam Χάρις et Χαριμένη nonnisi duplex forma est ejusdem nominis ut
Θέσις et Θεσιμένη et similiter multa alia. HEINRICH.

• Immo Πηνελόπη; ut hanc igitur et Clytemnestram, sorores patruelas, duo fra-
tres cantores Lacedaemone, alter illam in Ithacam alter hanc Mycenae secutus sit.
Vide ampliora in scholiis ad γ'. 267. ubi pro Chario Charidemum dictum Clytemne-
strae cantorem, et praeterea duo alia ejusdem nomina invenies. BUTTM.

• Ex perversa hujus scholii oratione hic qualiscunque sensus est eliciendus. Diph-
thongum « asperum non admittere nisi ubi poetica sit ectasis litterae », ut in εἶατο,
εἶως, εἵνεκα. Neque adversari huic regulae vocem εἶλως: quamvis enim haec non ex
alio ejusdem sensus vocabulo ἔλως productione facta sit, derivari tamen illam ab no-
mine urbis Ἐλος, ita ut ex hoc statim, pleonasmo illo alias poetico, formatum sit ap-
pellativum εἶλως. Conf. Lex. de Spirit. Valck. p. 240. BUTTM.

• H. e. Phemius, e consilio Homeri ad oeconomiam Odysseum spectante, ita facit.
Ne forte corrigas ὁ ποιητὴς τοῦτο ποιῇ. BUTTM.

κλίμακα δ' ὑψηλήν κατεβήσατο οἷο δόμοιο, 330
 οὐκ οἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δ' ἔποντο.
 ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅτα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη 335
 δακρύασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·

Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
 τῶν ἐν γέ σφιν αἰεὶ παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
 οἶον πινότων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340
 λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τύρει· ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·

330. κατεβήσατο Γοῖο. 332. διῖα. 335. Γοῖ. 337. Γοῖδας.
 338. Γέργ'. 339. παρήμενος] παρείμενος H. 340. ἀποπαύε'] ἀπο-
 καὶ H. ἀπύκων V. ib. Γοῖον

ὁ ἀρχὴ τῆς Ἰλιάδος τὸ περιμάχητον πρόσω-
 πον Ἑλένης ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ ποιητὴς
 ὅτε καὶ οὖν τὴν περιμάχητον σωφροσύ-
 νην Πηνελόπης. καὶ Ἑλένη γὰρ ἐπιφειτῆ
 τῷ ἀρίστῳ (Od. 8. 121.), καὶ Ἀρήτῃ
 τῆς Φαίακας οὐ φεύγει (ἡ. 141.) E.
 Q. Alter scribit in cod. Vind. 5.
 post hunc versum legi istum: Ἐξ
 πῶν ἰμβεβαῦσα τριδάκτυλος ἐξεφάνθη.
 330. Κλίμακα δ' ὑψηλήν] Καὶ πῶς ἤρ-
 χητι πρὸς ἐραστάς; ἀλλ' ἐνικᾶτο τῇ διὰ
 τῆς Ὀδυσσεὺς μνήμης πένθει, καὶ παύειν
 ἄλλως τὸν ἀοιδὸν οὐκ ἐδύνατο. ἄλλως τε
 περὶ τὸν ἐχέφρονα πόσιν φιλόστοργον ἦθος
 ἀποδείκνυσιν, τῶν ἐραστῶν ἕκαστον ἐκκα-
 λίσσασθαι πρὸς σωφροσύνην. οὐ γὰρ ἀπλῶς
 βιάσασθαι τὴν γυναῖκα τοῖς μνηστῆρσιν
 ἄριστα, ἀλλὰ νόμον γαμεῖν τὸν ἀρεσκό-
 μων αὐτῇ. E. Q. Κατεβήσατο (sic
 in ed. ant. non -ατο)] Κατήλθεν.

Vulg. 334. ἅτα παρειάων] Τὸ, ἅτα
 παρειάων σχομένη, οὐ πάρεργον, ἀλλὰ
 δηλαδὴ καθελούσα τῆς κεφαλῆς μετὰ
 χειρῶν εἶλε· καὶ ἄλλως παρ' Ὀδυσσεὺς
 ἔμαθε κρύπτειν ἐν συμποσίαις τὸ δάκρυον.
 ἀλλ' οὐδὲ ἡ τῆς στάσεως τῶν θεραπειῶν
 ἢ κατὰστασις ὑποφαίνει τῆς δεσποικῆς
 τὴν κατὰστασιν. (sequuntur verba
 ταυτέστι προκαλιψαμένη κ. τ. λ. quae
 vide mox in scholio cod. Q.) E. Τὸ
 δὲ ἅτα παρειάων οὐ πάρεργον οὐδὲ ἐτε-
 ρορρετές· ἀλλὰ πρὸ τῶν παρειῶν παρα-
 σχοῦσα, ταυτέστι προκαλιψαμένη τῇ κα-
 λύμνῃ τοῦ προσώπου, φησὶν ὁ ποιητὴς,
 καὶ πρὸ τῶν λόγων σωφροσύνην αὐτῆς ἐκ-
 φαίνει. Q. 337. Οἶδας] Τὸ (scr. τῇ)
 οἶδας οὐκ ἐχρήσατο.—Ζηνόδοτος γράφει
 εἶδεις, καὶ Ἀρίσταρχος οὐ δυσχεραίνει τῇ
 γραφῇ. Harl. 340. Ταύτης δ' ἀπο-
 παύε' ἀοιδῆς] Δέδωκε γὰρ μὴ θάνατον

Ἡ Versus iste, qui nescio quo casu in textum Vind. 5. se insinuavit, videtur esse
 alicujus eorum poetarum qui Homerici carmina in jocularum sermonem transformare
 conabantur. Talem enim non dodecebat, de Penelope, quae duabus famulis innixa
 prodierat et in ipso limine constiterat, dicere Ἐξ πῶν ἰμβεβαῦσα τριδάκτυλος ἐξεφάνθη.
 BUTTM.

ἡ ἀλλ' οὐδὲ—ἡ κατὰστασις, intell. πάρεργος e superioribus, et post ὁποφαίνει ins. γάρ.
 BUTTM.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 345
 μήτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονεῖς ἐρίηρον ἀοιδὸν
 τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ γὰρ τ' ἀοιδὸν
 αἴτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκάστω.
 350
 τούτῳ δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
 τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ἥτις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
 355
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,

346. ἄρ' αὖ] ἄρα W. 347. ὅππῃ] ὅπῃ W. ib. f. u. 349. ἐκάστω.
 356. φοῖκον. ἔργα.

Ὀδυσσεὺς ὅσας ἀναπτέρωσεν τοὺς μνη-
 στῆρας. E. 344. Καθ' Ἑλλάδα] Ἑλ-
 λάδα τῆς Θεσσαλίας φησί. Ἑλλὰς γὰρ
 πόλις Θεσσαλίας· Φεύγων ἔπειτ' ἀπά-
 νειθε καθ' Ἑλλάδα* (Π. 1. 474. 8.
 478.) E. 346. Φθονεῖς] Λαμβάνεται
 ἐπὶ τοῦ λύειν (scg. κωλύειν ex Eust.)
 καὶ μέμφεσθαι. γράφεται δὲ καὶ φθο-
 νέεις ἀντὶ τοῦ συνετίσεις γ. E. Ἐρίηρον
 ἀοιδόν] Τὸν ἄγων ἀρμύζοντα τὴν φωνὴν
 αὐτοῦ πρὸς τὸ μέλος τῆς κιθάρας. E.
 349. Ἀλφειστῆσιν] Ἐπιστητικοῖς, ἐφευ-
 ρητικοῖς, ἀπὸ τοῦ ἀλφῶ, τὸ εὐρίσκω (cod.
 B. ψηλαφῶ), ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἄλφα. B.
 E. 352. Νεωτάτῃ ἀμφιπέληται] Περί-
 τινον λέγεται συνετελεσθῆναι. Vulg.
 353. Ἐπιτολμάτω] Ἐπιμένετω. διὰ
 τῆς τέλμης ὑποφαίνει τὸ τοῦ πάθους μέ-
 γθος. E. 354. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς]
 Ὡς πεπαιδευμένος ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς ἦδη
 καὶ συμβουλεύει τῇ μητρὶ, οὐκ ἐξαίρετον

λέγων δυστυχεῖν τὸν πατέρα. τῷ αὐτῷ
 δὲ φησιν εἰς βαθυμίαν τοὺς μνηστῆρας
 προκαλούμενος ὥστε μένειν ἀπαραφυλά-
 κτως τὸν Ὀδυσσεῖα. E. Q. Ἀποκιν δὲ
 καὶ τὸν μὴ δυνάμενον τὰς πράξεις τῶν
 μνηστῆρων κωλύειν ἀτόπως (scg. ἀποτί-
 μως, vel ἀόκως) ταύταις ἐπιτιμῶν. Ὡς
 ἐν δέον ἀναγνωσθῆναι τὸν στίχον, Οὐ γὰρ
 Ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ.
 E. Cf. sq. 355. Ἐν Τροίῃ] πολλοὶ
 διασπαστικῶς (Vulg. διασπαστικῶς) ἀναγνω-
 στέον. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς οὐκ (Vulg. οὐ
 γὰρ Ὀδυσσεύς: addend. vid. μένος) ἐν
 Τροίᾳ ἀπώλετο. Q. Vulg. 356. Ἀλλ'
 εἰς οἶκον] Ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος εὐπρεπῶς εἶ-
 χον οἱ στίχοι πρὸς Ἀνδρομάχην (Π. ζ.
 490.) καὶ ἐν τῇ τοξείᾳ τῶν μνηστῆρων
 (Od. φ'. 350.). Q. Ἀλλ' εἰς οἶκον
 ἰούσα] Ὅσοι μεταγράφουσι, Ἀλλὰ σὺ γ'
 εἰσελθοῦσα*, καὶ πάλιν, Θαμβήσασαι
 (ins. πάλιν) θαλαμῶνδε βεβήκει, ἀγνο-

* Valgatur ibi δὲ Ἑλλὰς εἰρηχέαις: noster nisi memoriter recitat, habuit καθ' Ἑλλάδα καλλίγοναι. BUTTM.

† Videtur hoc verbum positum esse sensu reprehendendi, castigandi, sicut σφρα-
 γίζειν. Variam autem lectionem fuisse credo φρονίμω, quod transitive vel causative
 usurpari potuisse censebant hi grammatici. BUTTM.

* Hoc ex Harleiano quoque scholio refert Porsonus. BUTTM.

ιστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξι
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
ἦδυν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιάοντα, 365
πάντες δ' ἤρψαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
ῥῶν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοήτῃς
ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν αἰοῖδ' αὖ 370
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.

358. ἔργον. 359. φοίκα. 360. φοικόνδε. 363. φοί. 365. ὁμάδησαν] ἡμάδησαν V. 370. τόγε] τότε γε. Schol. in marg. διὰ τοῦ Γ' τόγε καλὸν Ἡ. γε tantum fuisse primo videtur sed δὲ ab eadem manu additum. PORS.

αὐτες (ἢ ἀποροῦντες) ὡς σκληρῶδες, οἴ-
κει τὴν Πηνελόπην εἶσαν ἠρωτάσσεσθαι
ἅκαδε ἀπελθεῖν, ἀγνοοῦντες (ἢ ἀγνοοῦσιν)
ὡς Ὀμηρος τὸν οἶκον ποτὲ μὲν καθολικῶς
λαμβάνει· ἄλλοτε δὲ μερικῶς ἐπὶ τοῦ ἀν-
δρῶνος ἢ τῆς γυναικωνίτιδος, ὡς ἐκεῖ, Σιγῇ
δ' ἐξ οἴκου Φιλοτίμος αἰτοῦ θύραζε, Κλήϊσ-
σον δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερέος αὐλῆς
(Od. φ'. 387.). E. Q. Ἀρίσταρχος
δὲ ἀθετεῖ, ἄμεινον λέγων αὐτοὺς ἔχειν ἐν
Ἰλιάδι, καὶ ἐν τῇ τοξείᾳ τῶν μνηστῆρων.
Q. Harl. Addit Porsopius ex alio
scholio: ἐν δὲ ταῖς χαριστέραις γρα-
φαῖς οὕτως ἦσαν. 360. Οἰκόνδε βεβήκει]
τὴν αἰφνιδίαν σίνεσιν ἐκπλαγεῖσα τοῦ
παιδός. Τὸ δὲ, ἔνθετο θυμῷ, τὸ παιδευ-
τικόν ὅτι οὐ χρὴ εἰς τὴν τῶν λόγων δύ-
ναμιν. Q. 361. Μῦθον] Γρ. λόγον.
Pal^c. 365. Ὀμάδησαν] Ἐθορίβησαν
καταλογούμενοι περὶ τῆς Πηνελόπης, ὅτι

συνετὴ γυνή, ὅτι εὐμορφος. Ἰδεν Τηλέ-
μαχος μὴ ἐνεγκὼν ἐξήλεγξε τὴν ὕβριν.
E. Q. Ἐθορίβησαν] ἡμάδος γὰρ ἡ
θροῦς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμοῦ ἦδεν. B.
Διὰ τὴν Πηνελόπην ἐθορυβήθησαν (sic)
οἱ μνηστῆρες, ὅτι συνετὴ γυνή καὶ φρόνι-
μος. Pal. Ἀνὰ μέγαρα σκιάοντα] Τὰ
μεγάλα, τὰ ἀποτελούντα σκιάαν διὰ τὸ
ὑψος. ἢ τὰ σκιώδη, τὰ κυλινθικά καύ-
συνος καὶ χιόνος (scr. χειμῶνος ex
Eust.), πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐκαί-
θρων εἰκημάτων, οἷα τῶν ἀσκεπῶν ἡλια-
κῶν. E. 366. Κλιθῆναι] Ἦτοι μετὰ
ταῦτα τοῦ κοιμηθῆναι ἤλξαντο ἐπεὶ ἐθαύ-
μασαν αὐτὴν ἰδόντες. B. 370. Καλὸν
ἀκουέμεν ἔστιν αἰοῖδ' αὖ] Μικρὸν ἀνῆκεν ἡ
αἰοῖδος (κιθααρῶδες Q.) καὶ εὐθέως πᾶσα
ἀκροαμία. ἄμεινον οὖν ἡγεῖται τοῦ αἰοῖδ' αὖ
ἀκούειν αὐτοῖς ἢ παρέχειν αὐτοῖς σχολήν.
E. Q. 371. Τοιοῦδ' οἷος] Ταῦτο κατὰ

• Scr. πρὸς τὴν σίνεσιν. BUTTM.

• Scr. ὅτι οὐ χρὴ εἰς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. BUTTM.

• Pseui hoc, ut appareat in hoc etiam codice interdum glossas introduci cum sigla γρ. Vid. et c. 267. et cf. not. ad β'. 334. BUTTM.

ἤωθεν δ' ἀγορήνδε καθεζόμεσθα κίοντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξίέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλέσθαι,
 κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
 αἱ κ' ἐποθὶ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε. 380
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·

372. καθεζόμεσθα] καθεζόμεθα H. 373. ἀποείπω. 375. οἴκους.
 377. ὀλέσθαι] ὀλέσθαι H. V. W. 379. αἱ κ' ἐποθὶ τε Ζεὺς δῶσι H. In-
 zertum est τε ab eadem manu ex recensione. Nempe duplex erat
 lectio ποθὶ et ποτε, ut liquet ex β'. 144. Adde quod unicus Hesychii
 codex habet, Αἴκε ποθὲ, εἰάν ποτε, fluctuante, ut videtur, librario. PORS.
 δῶσι W. ib. ἔργα. 380. δόμων ε. ὀλοισθαι H. 383. αἶ] αἶντ'
 et 399. H. W.

τοῦ (scr. τὸν) Πυθαγόρου λόγον. ἐκεῖνος
 γὰρ φησιν, ὡς ἔξω γινόμενος τοῦ σώμα-
 τος ἀκήκοα ἐμμελῶς (ἐμμελῶς em.
 Mai.) ἀρμυνίας. E. Θεοῖς ἐναλγέκιος]
 *Ἡ ταῖς μοῖσαις, ἢ ταῖς τῶν ἀστέρων
 ἀπηγήσεσι. Pal. Quamquam sæpius
 ordo in glossulis vulgatæ collection-
 nis turbatus est, illud tamen præ
 ceteris mirum, hoc loco inter glos-
 sas ad κίοντες et ἀπηλεγέως legi hanc:
 Κατακείετε] κοιμάσθε: quam Barne-
 sius delevit ut ad γ'. 188. (dixerim
 potius ad δ'. 408.) pertinentem.
 373. 'Απηλεγέως]' Αποτόμως, ἀπαγορευ-
 τικῶς, ἀφροντίστως ἀπὸ τοῦ ἀπέ καὶ τοῦ
 λέγω (scr. ἀλέγω] τὸ φροντίζω. E.
 374. 'Εξίέναι μεγάρων] Προλέγων παλ-
 λάκις ἀναπολόγητον αὐτοῖς παρίστησι τὴν
 κατηγορίαν, ὡς καὶ τῷ Αἰγίσθφ. E. Q.
 375. 'Αμειβόμενοι]' Ἐκ διαδοχῆς ἀλλή-

λους καὶ ἀμοιβῆς ἀποδεχόμενοι εἰς τοὺς
 οἰκείους οἴκους, οὐκ εἰς τὸν ἐμὸν. B.
 *Ἦγουν κατ' ἀμοιβὴν ἀπερχόμενοι· καθ-
 εκάστην ταῖς ἰδίαις κατασκηνώσεσι. Pal.
 378. Κείρετ'] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἱερῶν
 τῶν ἀκελθόντων ἐν χωραφίῃ¹, καὶ κατα-
 νεμομένων τὰ ἐν αὐτῇ. E. 'Ἐπιβώσο-
 μαι]' Ἐπιβοήσομαι, κατὰ τριπλὴν τοῦ ο
 καὶ η εἰς ο μέγα· ἐπιμαρτύρομαι, ἐπικα-
 λέσομαι. E. 379. Δῶσι] Διαμερίζεται
 δῶ· τὸ δὲ σι κατ' ἐπέκτασιν. B. Πα-
 λίντιτα] Ὅτι ἐν ἑτέρου τιμωρία γί-
 νεται. Vulg. Vid. et schol. 394.
 380. Νήποινοι] Πολύπονοι· ἐκτὸς διοική-
 σεως (scr. δικήσεως)· ἦτοι ἀβοήθητοι,
 εἰρωνικῶς. E. 381. Ὀδᾶξ] Μετὰ τῶν
 ὀδόντων· ἀπὸ τοῦ δήκω, δήξω, δήξ καὶ
 δᾶξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀδᾶξ, ἦτοι θα-
 κόντες τὰ χεῖλη. E. 383. Ἀντίνοος]
 Πρῶτος τῶν μνηστήρων ἀπὸ τοῦ ἐψηλῶς

¹ Plane cæcutiebam qui non statim viderem illum ipsum versum δ'. 408. in aliqui-
 bus olim exemplis hic etiam ante versum ἠῶθεν δὲ lectum fuisse. BUTTM.

* Pro ἀπερχόμενοι iterum leg. ἀποδεχόμενοι. BUTTM.

¹ Χωράφιον, prædium, ager cultus. Vid. Ducangium. BUTTM.

Τηλέμαχ', ἥ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτὰ
ὑφαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν
μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσκειν· ὁ τοι γενεῇ πατρῷον ἔστι.

385

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ δα
Ἀντίνο', εἶπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι, ὅ, ττι κεν εἴπω,
καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διὸς γε δίδοντας, ἀρέσθαι.

390

ἥ φῆς τούτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένον· αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμνέστερος αὐτός.

387. ὁ τοι γενεῇ] ἔτι γενεῇ. In schol. ὁ τοι H. 389. εἶπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι] ἥ καὶ μοι νεμεσήσεται W. Περ μοι καὶ habet ex emend. H. ib. κε γέλω.

392. φοι.

ἀγορεύειν. B. 386. Ἀμφιάλῳ] Τῇ ἀμφοτέρωθεν ρεομένῃ ἐν θαλάσῃ. B. 389. Porsonus ad lectionem vulgatae εἶπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι refert, in margine cod. Harl. scriptum esse: ἐν ἐνίῳς, νεμεσῆσαι: et in alio scholio, εἰ καὶ μοι νεμεσῆσεται. Ἀντίνο'] Πῶς Ἀντινόου εἰπόντος, Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων ποιήσκειν, ὁ τοι γενεῇ πατρῷον ἔστιν, ὁ Τηλέμαχος ὥσπερ τῶναντίον ἀκούσας φησὶ, Καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι θεοῦ δίδοντας ἀρέσθαι; εἰ μὲν γὰρ εἰρήκασιν, βασιλῆά σε ποιήσκειαν οἱ θεοὶ, ἀκόλουθον ἦν φάναι, καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, ὥς καὶ αὐτοῦ ἐθέλοντος τὸν Δία δῆθεν πιστεῦσαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν καὶ συνευχομένον· τῇ φημένῳ δὲ, μὴ ποιήσσειέ σε μηδὲ δοῆή σοι ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν, ἀλλ' οὐ τῶναντίον ὅτι βασιλεύσας εὖχεται, ὥσπερ τί παραστήσαι βούλεται ὁ Τηλέμαχος; Ῥητέον ὅτι ἔστι, τοῦτο, τὸ δευτικόν, καὶ οὐ κοινῶς τὸ προειρημένον ὑπὸ τοῦ Ἀντινόου ἀναφέρεται· ἀλλ' ὅτι ἡ περίοδος τοῦ λόγου ἀντέστραπται. ἔστι γὰρ αὕτη, Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένον, Αἰψά τέ οἱ δῶ Ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμνέστερος αὐτός· Καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διὸς γε δίδοντας ἀρέσθαι.

Ἡ ὁ φῆς τούτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι; καὶ ἐπάγει, καὶ μὴν οὐκ ἔστι κακόν· οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένον· διατί δέ; αἰψά τέ οἱ δῶ, καὶ τὰ ἐξῆς. Εἶτα περὶ μὲν τῆς βασιλείας φησὶ μὴ ἀμφισβητεῖν, περὶ μέντοι τοῦ κρατεῖν τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου. ἀλλ' ἤτοι βασιλῆές εἰσιν Ἀχαιοὶ καὶ ἄλλοι, καὶ τὰ ἐξῆς, ὥς τῆς βασιλείας μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ τύχῃ καμένης, τῶν δὲ κτημάτων ὃν δέδοκεν ὁ βασιλεὺς ἀφείλοντα κύριον εἶναι ὃν (f. φ) δέδοκε. Πᾶς ὅν ὁ λόγος ῥητορικὸς καὶ ἐνθυμηματικὸς. διὸ καὶ τῆς περιόδου ἀνηραμμένης προσήνεκται (sc. ἀντεστραμμένης προσήνεκται. E. Ἄλλως. Ὁ μὲν ἠύχετο μὴ τυχεῖν αὐτὸν τιμῆς· ὁ δὲ σαρκάζων αὐτὸν φησι, βούλομαι βασιλεύειν, καὶ εἰ διδάσκειν οἱ θεοὶ λάβοιμι αὖ· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰσιν ἐπιτήδαιοι εἰς βασιλείαν ἕτεροι, αὐταρκες ἐμοὶ τῶν ἐμῶν ἄρχειν. Ἡρέμα δὲ πως παραδηλοῖ τῷ Ἀντινῷ ὅτι, καὶ αὐτὸς ἐκβληθῇ τῆς τιμῆς, οὐκ ἀποητὶ κρατήσῃ ὁ Ἀντίνοος ἢ ἕτερός τις τῶν μνηστήρων· εἶναι γὰρ καὶ ἄλλους ἐπιτηδείους εἰς τὸ ἄρχειν. E. Q. Καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι] Τὸ ἰδιωτεύειν Διὸς βουλομένου· οὐδὲ γὰρ ἔστι πᾶν κακόν (ol.

ε Legendum puto: ἀλλὰ τῶναντίον, ὅτι βασιλεύσας εὖχεται sc. ἀκόλουθον ἦν φάναι. Sequentia autem sic, ὥς ἐστι τῇ—; h. e. Quid ergo significare vult. T.? BUTTM.

ἥ Sic in edd. quoque Homeri antiquioribus; non ἥ: recte. BUTTM.

ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί· 395
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,
καὶ δμῶων, οὓς μοι ληίσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ἦδ' αὖ
Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δῶμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίῃφι
κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι, 405
ὅππότεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
γαίης· ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατὴρ ἄρουρα·
ἢ τίς ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἢ εὖν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε 410
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὦπα ἑώκει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ

394. 401. Ἀχαιῶν. 396. 398. δῖος. 397. ἔσομ'] ἔσομαι H.
ib. φοίκοιο φάναξ. 398. ληίσσατο] ληίσσατο H. 402. φοῖσι φανάσσοις.
403. ἀέκοντα. 407. φοι. 408. γρ. πρὸς οἰχομένοι φέρει [sic tantum
vult οἰχομένοιο pro ἐρχομένοιο]. ἢ τίς. Scriba dederat primo ἢ τίς, sed prius-
quam pergeret mutavit in τι et deinde ὃ addidit H. PORS. τιν' W.
409. φοβόν. 411. ὦπ' ἐφεφοίκει.

καλόν). Vulg. 394. Ἀλλ' ἦτοι βασι-
λῆες] Ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστι βασιλεῖς
εἰσι πολλοὶ ἐν τῇ ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἦτοι
ἐπιτήδευοι εἰς τὸ ἄρχεῖν ἀφ' ὧν τίς τὸ
βασιλεύειν ἔχει (f. ἔξει) ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ
ἐμοῦ πατρὸς Ὀδυσσεύς, διὰ τὸ θανεῖν
ἐκεῖνον; εἰ μὴν ὁ Ζεὺς δώσει ἔργα κα-
λόντροπα¹, ἦτοι ἐναντία τῶν πράξεων τῶν
μνηστήρων, καὶ βοηθήσει, ἐγὼ ἔσομαι
ἀναξ τοῦ ἐμοῦ οἴκου καὶ οὐχ ὕμεις. Q.
398. Ληίσσατο] Ἀπὸ λείας πολεμικῆς
ἐκτῆσατο. λεία γὰρ κυρίως ἡ τῶν πολε-
μικῶν λαφύρων συναγωγή. Pal. Vulg.

403. Βίῃφι] Γρ. βίηται. Pal. 404.
Ναιεταώσης] Τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθη-
τικοῦ, φκισμένης οἴσης, ἦτοι ἡμῶν ζών-
των. B. 405. Ἐρεσθαι] Περὶ τοῦ ξέ-
νου ἦτοι Ἀθηναῖς τῆς μεταβληθείσης εἰς
τὸ εἶδος τοῦ Μέντου. Q. 406. Εἶναι]
Ἀντὶ τοῦ ἵεναι, ὡς Ἡσίοδος (E. 351.)
Καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι· ἐπεὶ τοιγε
δισσολογία εὐρίσκεται. Q. 408. Πα-
τρὸς φέρει ἐρχομένοιο] Τινὲς γράφουσι,
οἰχομένοιο· ἄμεινον δὲ εὐφημίζεσθαι τὴν
ἄφιξιν τὸν Εὐρύμαχον ὑποθαπεύοντα Τη-
λέμαχον πρὸς τὸ μαθεῖν περὶ τοῦ ξένου.

¹ Var. lect. pro πωλόντροπα vers. 379. BUTTM.

Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατὴρς ἑμῶν
 οὐτ' οὖν ἀγγελίης ἐτι πείθομαι, εἵποθεν ἔλθαι,
 αὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ
 εἰς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
 ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ,
 Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὖχεται εἶναι
 υἱός· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
 αἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοῖδ' ἦν
 τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἔλθειν.
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθε·
 δὴ τότε κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

415. ἦν τινα] ἦντινα W. 418. Μέντης δ'] μέντης δ' sed δ' abstersit
 dum madebat atramentum et punctum addidit H. PORS. ib. δα-
 δάφρονος. 419. Γανάσσει. 422. ἑσπερον. 423. δ' post μέ-
 λας H. ib. ἑσπερος. 424. Γαῖκόνδε. ἑκάστος

E. Q. 413. Εὐρύμαχ' ἦτοι] Ἡ μὲν ἐρώτησις ἀπλὴ περὶ τοῦ ξένου εἴ τι ἀγγέλῳ (sic)· δὲ δὲ ἐν κεφαλαίῳ δηλώσας τὸ κεχαρισμένον Εὐρυμάχῃ πάντα (scr. ταῦτα) ἐπάγει, ὅταν, ἴαν τις ἐλαίς ἐφ' ἡμᾶς ἀγγελοῦσα μαντείας· αὐτὸς δὲ προσέχειν οὐδεὶς φησι. διόλου οὖν ἔργον ἐστὶ Τηλεμάχῃ ἐν βαθυμίᾳ αὐτοῦ διαφυλάσσειν. E. Q. Ἑμῶν] Ἀγνωστές τινες, ἑμῶν, γράφουσιν· ὁμοίως Ἰλιάδῃ, Μνησαι πατὴρς σέω (σ'. 486.), δῖον Ἀττικῶς (f. κτητικῶς. PORS.). Harl. Vid. Heyn. ad Iliadis locum et Wolf. Proleg. p. 209. not. 415. ἦντινα μήτηρ] Τινὲς ψιλῶσι τὸ, ἦντινα μήτηρ, ἦν ἦ, εἴτινα. (Mucusque ex Harleiano Porsonus.) ἄμεινον δὲ ἐστὶ δασύπειν. Ἐξεφαδλίσαν ὡς γυναικεῖον ἐν ταῖς τριαύταις μαντείαις πιστεῖν. E. Q. 416. Ἐς μέγαρον] Δεόντως περὶ τοῦ προσώπου τάλῃθ' ἰσχυρῶς λέγει εἰς τὸ τὴν ὑπερίαν ἀπελεῖν τοῦ πεποιθέσθαι παρ' αὐτοῖς· περὶ Ὀδυσσεύς. Q. Καλέσασα θεοπρόπον] Τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ ἡ Πηνε-
 λόπη τοὺς μάντις καλοῦσα ἡρώτα περὶ τοῦ Ὀδυσσεύς. B. 417. Ἐκ Τάφου] Τάφος σημαίνει τέσσαρα· τὴν νῆσον, ὡς τὸ, Ταφίοισιν φιληρέτμοισιν ἀνάσσει· τάφος ἢ ἐκκληξίς, ὡς τὸ, Ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς (Π. ε'. 193.)· τάφος δὲ ἐπιτάφιος δεῖπνος, ὡς τὸ, Δαίπνυ (sic) τάφον Ἀργείοισι (Od. γ'. 309.)· τάφος καὶ τὸ μνημαῖον. E. Cf. schol. ad γ'. 309. 420. Ἐγνώ] Ἐγνώ καὶ ἐβουλεύσατο μὴ εἰπεῖν αὐτοῖς τὴν βουλὴν ἣν συνέθετο αὐτῷ δὲ Μέντης. Pal. 421. ἱμερόεσσαν] Τὰς κίστις πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν λαμβάνουσιν· ἐμφρόνων δὲ ἦν τὸ μὴ πιστεῖν ἐχθρῷ. E. Q. 422. Ἐπὶ ἑσπερον] Ὅπως (scr. οὕτως) εἶπε τὴν ἑσπέραν. Ἀκρις δὲ κατηγορεῖ τῆς τῶν ἀργῶν ἀπραξίας. Ἐπὶ γὰρ ἀργίας προσδέχονται, πότε νύξ ἐκπύνηται. E. Q. 423. Ἐσπερος] Μετέτλασε τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ἑσπερινὸν δεῖπνον. Vulg. 424. Δὴ τότε κακχείοντες] Κατακοιμηθῆσμεν, ἔφασιν ἔχοντες κοιμηθῆναι. E. Q. Ἐποῖ, Δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ἔπνου δῶ-

¹ F. ἴαν τις ἴλθῃ ἐλαίς ἐφ' ἡμᾶς ἐξ ἀγγελίας ἢ μαντείας. BUTTM.

² Ἀπὸ τοῦ πεποιθέσθαι παρ' αὐτοῖς? sc. τῶν μαντιῶν. Ἀπὸ πᾶς αὐτῶν sc. τοῦ Μέντους. Nam videtur mihi hoc scholium spectare potius ad v. 417. BUTTM.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς 425
 ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
 τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδνὸν εἰδυῖα
 Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο
 τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν, 430
 πρωθήβην ἔτ' εἴουσιν, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν.
 ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
 εὐνῇ δ' οὔ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.
 ἢ αἰ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἑ μάλιστα
 δμῳάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα. 435
 ᾧ ἔξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
 ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἢ μὲν τὸν πτύζασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι, 440

425. Foi. 428. εἰδυῖα. 430. λαέρτην. ἐοῖσιν. 431. εἰκοσάβοια.
 432. ἴσα. 434. Foi. Fe 435. τυτθὸν] τιτθὸν H. 436. ᾧ ἔξεν] γρ.
 ᾧ ἔξεν H. 437. ἔκδυε] ἔκδυαι H. 440. ἀγκρεμάσασα] ἐγκρεμάσασα ex
 emend. ejusdem manus H. ib. τρητοῖσι λέχεσσι H. ubi aut τρητοῖς, aut
 λέχεσσι, prout mavis, legere potes. PORS. τρητοῖς λέχεσσι W.

ρων ἔλαιντο. μεταποιηθῆναι δὲ φασιν ὑπὸ
 Ἀριστοφάνους τὸν στίχον. E. Q. Harl.
 ἐν δὲ τῇ Ἀργολικῇ προστίθεται. E. Q.
 426. Περισκεπτῷ] Ὑψηλῷ, ὅθεν ἔστι
 περισκέψασθαι^m, ἢ πανταχόθεν ὁρωμένῳ,
 τῷ μεσαιτάτῳ. E. Ἐν τῷ μεσαιτάτῳ
 τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστιν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ καὶ
 πανταχόθεν ἐκ τῆς αὐλῆς σκοπευμένῳ.
 Q. 427. Μερμηρίζων] Καὶ εἰς πολλὰ
 μερμηρίζων (scr. μέρη μερίζων) τὴν ψυ-
 χὴν, καὶ ἐνθυμούμενος περὶ τῆς ἐσομένης
 ἐκκλησίας. E. Q. Cf. Vulg. 429.
 Εὐρύκλει' ὦπος] Ἀκριβῶς διέξεισι τὰ
 περὶ αὐτῆς, ἐπεὶ πολλὰ μέλλει δὲ αὐτῆς
 γίνεσθαι. Q. ὦπος, προπερισπαστέον,
 διὰ τὴν ἀντέκφρασιν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν.
 Vulg. Πεπλασμένα εἰσι (sic) τὰ παρ-
 ὄντα ὀνόματα. Εὐρύκλεια ἢ εὐρὺ καὶ

μέγα κλέος ἔχουσα, ἢ θυγάτηρ τοῦ ὦπος,
 τοῦ περιβλέπτου, ἀπὸ τοῦ ὤψ ὃ ὀφθαλ-
 μός, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πεισηνορος, ἤτοι τοῦ
 ἰσχυροῦ, τοῦ τοὺς ἀνδρας πείθοντος ἢ τοὺς
 ἀνδρείους, ἀπὸ τοῦ πείθειν τὴν ἀρετήν (scr.
 ἡνρέην). Pal. 431. Ἐικοσάβοια] Εἴ-
 κοσι νομίσματα ἐγκεχαρογμένους ἔχοντα
 βοῦς ἢ εἴκοσι βοῶν τιμὴν. (Deest sigla
 codicis). 433. Ἀλέεινε γυναικός]
 Τῷτο πρὸς τὸ ζεῖναι τὸ σῶφρονⁿ ἐκ γέ-
 νους. ἅμα δὲ στοχάζεται τῶν πολλῶν ὃ
 Ὀμηρος, τίνας ποτὲ ἔχουσιν ὑποψίας. E.
 Q. (sed Q. τίνας ποτὲ ὑποψίας ἔχου-
 σιν.) 438. Γραίης] Γρ. γραίης. Pal.
 Πυκιμηδέος] Καὶ τῷτο πεπλασμένον . . .
 τῆς^o, ἤτοι τῆς πυκνῆς καὶ συνετῆς μήδεας
 εἰδυῖα (sic). Pal. 440. Τρητοῖσι]
 Τρητοῖσι, ἱμαντοδότοις. Q. 441. Ἐπέ-

^m Conf. schol. ξ. 5. cum not. ad ξ. 6. BUTTM.

ⁿ Telemachi scilicet. BUTTM.

^o Quam punctis notavi legere non potui: sed videtur esse ἰωνίς, ut vox eius sit de-
 lenda. BUTTM.

βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρή· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάκυσσεν ἱμάντι.
 ἔθ' οὕνε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶος ἄνθρωπος,
 βούλευε φρεσὶν ἥσιν ὁδόν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

444. δὲ post βούλευε ex emend. ejusdem manus H. ib. ἥσιν.

μυσε κορώνη] Ἐπεσπάσατο τῇ κόρακι
 λεγόμενῃ. E. Vulg. Κορώνη τὸ ἄκρον
 τοῦ τῆξου εἰς ὃ P ἢ νευρὰ τίθεται. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὁ κρίκος τῆς θύρας καὶ τὸ
 ζῶν καὶ ὄρνειν ἄλλο θαλάσσιον ὃ κα-
 λεῖται αἰθυῖα, λάρκος⁹ καὶ εἶδος στεφά-
 νου ὁ (scilicet. τὸ) ἐκ τῶν ἰῶν πεπλεγμένων
 καὶ ὁ κέραξ. Τῇ κρικίῃ, ἣ ἐπισπώμεθα
 τὴν θύραν, ἥτοι τῇ λεγόμενῃ κόρακι, καὶ
 τῇ ἐπισπαστρῇ (ita hic et in Vulg.)
 τῆς θύρας. Q. 442. Ἐτάκυσσεν ἱμάντι.]
 Τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῶν (Vulg. ἐφ'
 ἡμῶν) κλειῖθρον. δύο δὲ εἶχε τοὺς ἱμάν-
 τας ἐξηρητημένους διὰ τῶν τρήσεων, ὅν
 μὲν ἐκ δεξιῶν, ὅν δὲ (Mediol. ἐν μὲν—

ἐν δὲ) ἐξ ἀριστερῶν εἰς τὸ δύνασθαι καὶ
 ἀνοῖξαι καὶ κλεῖσαι. νῦν μὲν τὸ κλειῖθρον
 παρέτεινε καὶ παρήγαγε τῇ ἱμάντι. E.
 Q. Vulg. Ἄλλως. Ὡς ἐνημμένον τι-
 νος ἱμάντος τῇ κλειῖθρῃ πρὸς τὸ παραλι-
 σθεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐξωθεν ἐπικλείοντος.
 E. Ἐτάκυσεν] Ἦγον ἐκρέμασεν τὴν
 κληῖδα (sic) τῇ χάρῃ. Pal. 443. Οἷος
 ἄνθρωπος] Τῇ ἄνθει καὶ τῇ καλλίστῃ τοῦ
 προβάτου λέγει δὲ τῶν ἐξ ἀπαλῶν ἐρίων
 γηγονότων περιβαλαίων. Vulg. Ἦγον
 τοῖς κέκλις τοῖς ἀπὸ τῶν ἀπανθισμάτων
 τῶν μαλλίων· τῶν προβάτων κατεσκευ-
 ασμένους. Pal.

⁹ Adde infr. schol. s. 90. BUTTM.

¹ Vid. schol. s. 66. BUTTM.

² Μαλλίον, sic duplici λλ scribenda videtur hæc vox ubicunque vellus et floccus significat, ut infra ad ὁ. 135. ubi vel ex accentu patet pro μαλίον scribendum esse μαλλίον. Contra μολιον uno λ et proparoxytone non nisi de capillis in usu fuisse videtur: cf. Schneid. et Ducangium. BUTTM.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥια γρη῏ς, πλοῦν μετ' Ἀθάνας.

ΗΜΟΣ δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,

ῥωθόθεσις. Συναγωγὴν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξίέναι τῆς οἰκίας Ὀδυσσέως. καὶ λαβὼν παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ Ἀθηναῖς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται ἡλίου δύναντος. Vulg. E. Q. Pal. Ἄμα ἔω Τηλέμαχος συναγωγὴν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἰθακησίους κελεύει τῆς οἰκίας μνηστῆρας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ναῦν αἰτήσας παρ' αὐτῶν ὅπως εἰς Πύλον καὶ Σκάρτην πορευθῆ ἀποτυγχάνει. παρὰ δὲ Νηήμορος λαβὼν καὶ ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τῆς τροφοῦ λάθρα τῆς μητρὸς ἐκπλεῖ. MS. Barnes. 1. Τὸ ἦμος τροχαῖκόν ἐστι καὶ διὰ τοῦτο φιλοῦται. Ἀπὸ μέρους καλῇ ἡριγένεια, ἣ ἢ τῇ ἡριγενωμένη ταυτέστι τῇ ὀρθρῇ, ἣ ἢ τὸ ἡριγενῶσα ταυτέστι τὴν πρωΐαν. E. Ἡριγένεια] Ἡρ γενῶσα, ταυτέστι τὴν πρωΐαν, ἣ ἐν τῇ ἡριγενωμένη, ὅπερ ἐστὶν ὀρθρος. Q. Vulg. Ῥοδοδάκτυλος δὲ ἀπὸ τῆς πρωΐνης ἀνατολῆς καὶ τοῦ χρώματος τοῦ περὶ τὸ διάστημα τὸ πρωῒνόν τὴν ἡμέραν δι' ἐπιθέτου κακώσμηκεν. Vulg. Ῥοδοδάκτυλος ἠώς] Ἡὼς διάφορα σημαίνει τὴν τε σωματοειδῇ θεὸν διὰ τοῦ φάναι τὸν ποιητὴν, Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ'

ἀγαυοῦ Τιθωνοῦ (Π. λ'. 1.) καὶ τὸν ὄρθρον φερωνόμος κληθέντα ἀπὸ τοῦ ὀρθῶσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοίτης καὶ περὶ τὰ οἰκεῖα τρέπεσθαι ἔργα, ὡς ἔστι φησὶν, Ἡὼς μὲν ἡ (sic Mediol.) κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐκ' αἶαν (Π. θ'. 1.) καὶ τὸ ἀπὸ πρωῒας μέχρις ὄρας ἑκτῆς διάστημα, ὡς τὸ, Ὀφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο (Pal. -αι) ἱερὸν ἡμαρ (Π. θ'. 66.) καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ὃ σημανόμενον ἡμέρα νοεῖται ὃ ἀπὸ ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὁρόμος μέχρι δύσεως (Vulg. ins. ὅποτε τὴν ὁπὲρ ἡμᾶς ποιεῖται φερὸν ὃ θεὸς αὐτός, τὸ παρ' ἡμᾶς διεξιὼν ἡμισφαίριον) ὡς τὸ, Οἴ ρ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμειβοὶ (Pal. ἀμειβῇ) Ἡὼ τῇ προτέρῃ (Pal. ins. τότε δὲ ὁ Ζεὺς ἤρχε μάχεσθαι.—Π. ν'. 793.) καὶ, Ἡματι τῇ προτέρῃ ὄτ' ἐμαίνεται φαίδιμος Ἔκτωρ (Π. φ'. 5.) καὶ τὸ συναμφότερον ἡμέρων τε καὶ νύκτα καθ' ὃ σημανόμενον καὶ τοῖς (Vulg. et Pal. καὶ παρὰ τοῖς) μαθηματικαῖς νοεῖται, ὡς τὸ, Ἡὼς δέ μοι ἐστὶν Ἡδε δωδεκάτῃ ὄτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα (Π. φ'. 80.) καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τὸν τόπον ἴδαν ἀνατέλλει ὃ ἥλιος κατὰ Ἀρίσταρχον Ὡ φίλοι οὐ γὰρ ποὶ ἴδμεν ὅτῃ ζέφος*, οὐδ' ὅτῃ ἥλιος

* Sic E. Q. Pal., nisi quod Pal. habet οὐ γὰρ ποὶ. Schol. vulg. integriori sermone Οὐ γὰρ ποὶ ἴδμεν ζέφος, οὐδ' ὅτῃ ἥλιος Οὐδ' ὅτῃ ἥλιος π. τ. λ.: quae omnia fortasse non negligenda sunt, ob digamma laesum in vulgata apud Homerum, Οὐ γὰρ ποὶ ἴδμεν, ὅτῃ ζέφος, οὐδ' ὅτῃ ἥλιος. Quamvis enim facillimum sit οὐ omittere, ex illis tamen indicibus fortasse colligas lectum etiam olim fuisse Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ ποὶ ἴδμεν ζέφος οὐδ' ὅτῃ ἥλιος eo sensu formulam εὔων. qui est μ'. 208. Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ ποὶ τι κακὸν ἀδελφοί μοι εἴμεν, et alibi. BUTTM.

ἄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός,
 εἴματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὅζυ θείτ' ἅμω·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλά πέδιλα·
 βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἐναλύγκιος ἄντην.
 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λογυφθόγγυοισι κέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἠγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

5

3. ἑσσάμενος] ἑσάμενος V. 10. εἴματα ἑσσάμενος. 4. ὑπὸ] ὑπαι V.
 5. θαλάμοιο] μαγάρου V. 6. κέλευσε] κέλευε H. 7. Ἀχαιοὺς.

φασίμβροτος εἶς' ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅτῃ
 ἀνέται (Od. κ'. 190.)· νῦν γὰρ, καθά
 φησιν ὁ Κράτης^b, τῶν τεσσάρων τοῦ κό-
 σμου μέμνηται μερῶν, ἄρκτου, μεσημ-
 βρίας, ἀνατολῆς καὶ δύσεως, ὅπερ ἀλλή-
 λως ἐξ ἀντιθέτου ἀντίκειται, ἡ μὲν ἄρ-
 κτος τῇ μεσημβρίᾳ ἡ δὲ ἀνατολὴ τῇ δύ-
 σει. E. Q. Pal. Vulg. Εἴπωμεν δὲ
 καὶ τί τὸ διάφορον τῆς ῥοδοδάκτυλου πρὸς
 τὴν κροκόπεπλον. διὰ μὲν τοῦ κρέαν το
 πάλῃ τῆς νυκτὸς ὀλέγον δὲ τῆς ἡμέρας δη-
 λαῖ, ἐν οἷς καὶ μετὰ τὸν ἑωσφόρον αὐτὴν
 ἀνατέλλει φησὶν, Ὅντε μετὰ κροκόπε-
 πλον (Π. ψ'. 227.). διὰ δὲ τοῦ ῥόδου τὸ
 πάλῃ μὲν τῆς ἡμέρας ὀλέγον δὲ τῆς νυ-
 κτὸς δηλαῖ, ἐν οἷς τῇ ὀρθρῇ αὐτὴν ἐπάγει,
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάωη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
 καὶ τὸ, Ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φέως ἑρέαν
 ἐπὶ γαῖαν Ὅντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ
 ἄλα κίδνατο ἠώς (Π. ψ'. 226.). γενή-
 σας δὲ ἐκ τῆς κροκόπεπλου τὸν ὄρθρον ἐπ-
 αίνει τὴν ῥοδοδάκτυλον. Ἐν δὲ τῇ, Ἦως
 μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ'
 αἶαν, τὸ ἐκίδνατο παράτασιν ἔχει, οὐ
 συντέλειαν. ἐπεὶ γὰρ σφαιροειδοῦς ὅντος
 τοῦ κόσμου καὶ τῆς γῆς οὐχ ἅμα πᾶσι
 κατὰ τὸ αὐτὸ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει οὐδὲ
 κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἡμῖν ἐνίσταται, εἰ-
 κότως τὸ ἐκίδνατο ἔφη, τὴν ἐν παρατά-
 σει ἄλλοτε πρὸς ἄλλους ἐπιβαλὴν παρ-
 ιστάς τῆς πορείας. Καὶ ὅτι σὺν τῇ ἀπο-

τελέσματι καὶ τὸν κύριον τοῦ ἀποτελου-
 μένου εἶναι βούλεται. εἰ μὲν (scr. ἡ
 μὲν) γὰρ θεὸς κροκόπεπλος, ὡς ἂν αἶσα
 ἔνους τὲ καὶ ἔμψυχος καὶ ἐν σώματι· τὸ
 δὲ ὅπ' αὐτῆς φῶς σκεδάννυτο περὶ τὴν
 γῆν. ὁ δὲ λαβὼν τὴν σωματοειδῆ θεὸν ἐν
 τῇ κροκόπεπλος συνήρτησεν αὐτὴν τῇ
 σκεδαννυμένῃ ἀπ' αὐτῆς φωτὶ, εἰπὼν αὐ-
 τὴν ἀλλ' οὐχὶ τὸ ὅπ' αὐτῆς φῶς σκεδάν-
 νουσαι. ἔνθα δῆπου ἡ σωματοειδὴς ἐπε-
 πόρευτο, ἄλλα τὸ ὅπ' αὐτῆς φῶς ἡμε-
 ρινόν. ἀλλ' οἶδεν, ὅπου τὸ ἀποτελεσμα,
 ἐκεῖ καὶ τὸ ἀποτελεῖν. E. Q. 2. Ὀρ-
 νυτ' ἄρ'] Τὸ διὰ τῆς προτροπῆς τῆς θεοῦ
 πρὸς τὸν νέον διὰ τοῦ ἄρνυτο ἐσθί-
 μαν. Q. 3. Εἴματα ἑσσάμενος] Λι-
 τὴν τῆς προσόδου τὴν ἀφήγησιν ὡς καὶ
 τοῦ κοῖτου πεπύηται, οἰκείως τῇ ὀρφανείᾳ
 καὶ τῇ πατρὸς πένθει· οὐχ οἷός ἐστιν
 Ἀγαμέμνων πρῶτον, Μαλακὸν δ' ἔνδωκε
 χιτῶνα, Περὶ δὲ μέγα βάλλετε φάρος (Π.
 β'. 42.). B. Q. Περὶ δὲ ξίφος] Ση-
 μαίνει ὅτι τὸ παλαιὸν ὅμοις τὰ ξίφη πε-
 ριβάλλοντο καὶ ὡς ἐν Ἰλιάδι φησὶν ὁ
 ποιητής, Τῇ ῥα δῖο τελαμῶνε περὶ στή-
 θεσσι τετάσθην, Ἦται ὁ μὲν σάκεος ὁ δὲ
 φασγάνου ἀργυροῦλου. (Π. ε'. 404.). E.
 7. Κηρύσσειν] Οὐδὲν ἀντιπράττουσιν οἱ
 στίχοι πρὸς τὴν παρούσαν ὑπόθεσιν, οἰκει-
 ὅτεροι δὲ μᾶλλον εἰσιν ἐν Ἰλιάδι (β'.
 51.) Q. 9. Αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἠγερθεν] Οὐ

^b Sic e schol. vulg. Nam in Ambros. et Pal. est ὁ Σωκράτης. BUTTM.

^c ἄλλα τὸ— Scr. vid. ἀλλ' οὐ τὸ— BUTTM.

^d προσόδου. Scrib. πρῶτον. BUTTM.

βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, 10
 οὐκ αἶος· ἅμα τῶγε δύο κύνες ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχουεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῶντο.
 ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν, 15
 ὅς δ' ἡ γῆραι κυφὸς ἦν, καὶ μυρία ἦδη.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλὸν ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν,
 Ἀντιφῶς αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύνκλωψ
 ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον. 20

11. τῶγε κύνες πόδας ἀργοὶ H. W. δύο omittit Apollonius v. Ἀργόν.
 PORS. 13. λαοί. 16. ἦδη. 18. Εἴλων.

γὰρ εἶδει προφθάσειν αὐτὸν τὴν σύνεδον
 ἀλλὰ συνειλεγμένων τῶν πολιτῶν ἀπιέ-
 και. E. 10. Παλάμη δ' ἔχε χάλκεον
 ἔγχος] Ὡς κυνηγὸς πρόεισιν ὁ νέος οὐκ
 ἀποθεῖν τῶν τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύματων.
 καὶ γὰρ ἐκεῖνος περὶ τὸν Ἀργὸν ἐσθλαδα-
 κῶς φαίνεται (Od. β'. 291. sqq.). καὶ
 τὸ σύμβολον τοῦ σώματος ἀπὸ κυνηγε-
 σίας ἔσχε*. Ἐν τῇ χλαυδίᾳ αὐτοῦ Ἐν προ-
 τέροις πόδεσσι κύων ἔχε περικλῶ ἑλλάν
 Ἀσπαίροντα λάαν (Od. γ'. 328.). αὐτῷ
 γὰρ οἱ εὐγενεῖς τῶν νέων ἐκαιδεύοντο. καὶ
 ὁ Μένανδρος, Ἐλευθέρον τι τόλμης εἶ, πο-
 νεῖν Θῆραν λέγοντας, ἔπλα βαστάζειν†.
 ἢ ἀντὶ τοῦ μὲν σκῆπτρου τὸ δέρον κατ-
 ἔχει ὡς οὐ συγχωρούμενος δὲ εἶναι βασι-
 λεὺς‡, κύνας ἔχει ἐπομένους, δηλονότι διὰ
 τὴν ἐπιβουλὴν τῶν μνηστῆρων, οὐδὲ ἀκο-
 λούτους ἔχει θεράποντας. E. Q. 11.
 ἅμα τῶγε δύο κύνες] Τοῦτό τις πρὸς
 τὸν ἄγρικον παλαῖον βίον. ἢ ὡς φιλ-
 ακόλουθον τὸ ζῶον ἔπεται οὐ κατὰ προαί-
 ρεσιν αὐτοῦ. E. Q. 14. Εἶξαν δὲ γέ-
 ροντες] Τοῦτο εἰς ἑλεγχον τῶν μνηστή-

ρων. ἤτοι ὅτι ἐτίμων οἱ γέροντες διὰ τὸ
 γένος. τοῦτων ὑβρίζον αὐτοὶ καὶ ἀπηξίου-
 βασιλέα εἶναι αὐτόν (scilicet αὐτῶν.) E.
 Q. 15. Τοῖσι δ' ἔπειθ' Εἰκότως δημο-
 γορεῖ. δέδωκε γὰρ ἀμφὶ τῶν παιδῶν, τοῦ
 μὲν τῇ ἀπουσίᾳ, τοῦ δὲ τῇ ἀξίᾳ. ἅμα
 δὲ τῷ γέροντι τοῦ δημογορεῖν ὁ Τηλέμα-
 χος ἤρξατο. καὶ οὐκ ἐπαίρεται τῇ τιμῇ
 τῶν γερόντων ὁ νέος, ἀλλὰ μιμεῖται τὸ
 ἐθνικὸν τοῦ πατρὸς. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ
 Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ λέγειν, οὐ ταχέως ἀρ-
 χόμενος, ἀλλὰ, Στάσκειν ὑπαὶ δὲ ἴδσκε
 κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας (Il. γ'.
 217.) E. Q. 16. Καὶ μυρία ἦδη] Ἐπειδὴ
 ἐκ τῆς γῆρας κυφαὶ γίνονται καὶ
 οἱ τυχόντες, καὶ οὐ διὰ τὸ γῆρας δεῖ θρα-
 σίνεσθαι, πρόκειται (scilicet πρόσκειται),
 καὶ μυρία ἦδη. E. 18. Εὐπωλῶν] Κα-
 λοῖς ἰστικοῖς χρωμένῃ ἢ ἐν ᾗ καλῶς ἀνα-
 στρέφεται τις. Q. Pal. Cf. Barnes. 20. Πύματον] Ἦτοι προφαγὼν ἄλλους
 ἐν πρώτοις ὑστατον ἔφαγεν αὐτόν. B.
 Ὅτι τάχα ἐτιμωρήθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς
 καὶ οὐκέτι ἄνθρωπον ἔφαγεν. ἢ τὸν ἐν

* Scribe, praesente Eustathio, ἀπὸ κυνηγεσίᾳ οὐλὴν (Od. γ'. 393.) ἔσχε, καὶ ἐν τῇ
 α. τ. ι. BUTTM.

† Scr. vid.—ἰλιθίον σι τολμήου ποιεῖν, Θῆραν λίσσας, ἔπλα βαστάζειν.— BUTTM.

‡ Schol. vulg. haec tantum excerpit: Ἀπὸ σκῆπτρου τὸ δέρον κατεῖχεν ὡς οὐ συγχω-
 ρούμενος εἶναι βασιλεὺς. Recte. Hinc in supra positis voculam δὲ post συγχω-
 ρούμενος inde post vocem κύνας, ubi recte respondebit superiori μέν. Nam illud quoque οὐδὲ
 ἀκολούτους ἔχει θεράποντας commodiori loco ponere nil attinet. BUTTM.

τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθεται ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.

τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω· 25

οὐδέ ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένητ', οὐδὲ θόωκος,

ἔξ οὔ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσί·

νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρεὶά τόνον ἴκει,

ἢ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;

ἢ τίς τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο, 30

21. *For.* 22. *ἔργα.* 24. *τοῖς]* τοὺς a prima manu ut videtur H.
PORS. *ib.* μετέειπε. 25. *εἴπω.* 26. *οὔτε bis* H, W. 27. *ῶτος.*
30. *ἔκλυεν]* ἔκλυον H.

τάξει ἔσχατον. ἢ ἐπιφανῶν (vid. mox)
ταῦτα εἶρηκεν. Q. Ἦτοι τὸν ἐν τάξει
ἔσχατον. ἢ ἐπηφρονέον¹ τοῦτο εἶρηκε, ἄν-
της κύματον καὶ ἔσχατον, διὰ τὸ τιμω-
ρῆσθαι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσεύς. ἢ κύμα-
τον τῶν ἔξ· ἢ δόρπον κύματον· οὐκέτι
γὰρ ὁ Κῦκλῳ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῇ
φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Vulg.
Barnes. Δόρπον] Τὸν καθ' ἡμᾶς δεῖ-
πνον. Τρισσαῖς δὲ τροφαῖς ἐχρῶντο· καὶ
τὴν μὲν πρώτην ἐκάλεον ἄριστον, ἣν ἐλάμ-
βανον πρώτας σχεδὸν ἔτι σκοτίας οὔσης·
καὶ ὀνομάσθη ἄριστον ἢ παρὰ τὸ τοὺς
λαμβάνοντας εἰς ἀριστείαν ἐρχεσθαι
(Vulg. εἰς τὴν ἀριστείαν προέρχεσθαι),
ἢ ἀπὸ τοῦ προσφέρεσθαι ταύτην πρώτην
τροφὴν, (Vulg. inserit παρὰ τὸ ἄειρε
ὀνομασμένης τῆς λέξεως· Μὴ μοι οἶνον
ἄειρε μελίφρονα πότνια μήτηρ, Π. ζ'.
264.)· τὴν δὲ δευτέραν δεῖπνον, τὸ καθ'
ἡμᾶς λεγόμενον ἄριστον, μεθ' ὃ δεῖ
(Vulg. εἶδει) πονεῖν (Vulg. ins. ὅπερ
ἐστὶν ἐνεργεῖν· λαμβάνοντες γὰρ ταύτην
τὴν τροφήν πάλιν περὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα

ἐπόνουν). τὴν δὲ τρίτην δόρπον, τὸ καθ'
ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, ἀπὸ τοῦ τὸ δόρυ
παύειν, ἢ τὸ δεόμενον ἔπνου. E. Vulg.
Sed Vulg. loco postremorum ἀπὸ
τοῦ κ. τ. ε. hæc habet: καὶ ἔστι κατὰ
τὸ ἔτυμον λαύερπον, ὅταν εἰς τὸ λαύειν πο-
ρευώμεθα², ὅπερ ἐστὶ κοιμᾶσθαι. Αἰ-
σχύλος δὲ καὶ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων
μάρτυς λέγων, ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα αἰ-
ρεῖσθαι (fragm. inc. 46. et ad illud
not. Butler.) 23. Ἄλλ' οὐδ' ὡς τοῦ
λήθετο] Τὸ συμβαίνειν εἰς τοὺς γενεῖς
παρεφύλαξεν. οὐ γὰρ οὕτως ἢ τῶν ζών-
των παρουσία εὐφραίνει ὡς ἢ τοῦ ἀπελ-
θόντος ἀπώλεια λυπεῖ. οὗτος οὖν τρεῖς
ἔχων οὐ παύεται τὸν ἀπολωλότα ὀδυρό-
μενος. E. Q. 24. Τοῖς ὅγε] Τινές, τοὺς
ὅγε. Harl. 28. Νῦν δὲ τίς] Τὸ τίς πυ-
σματικὸν καὶ ἐνθάδε τυγχάνων φυλάσσει
τὸν ἴδιον τόπον³. Q. 30. Ἐκλυεν] Τι-
νὲς, πολεμίων στρατοῦ· ἄμεινον δὲ, τοῦ
ἐπὶ Ἰλίῳ στρατεύσαντος. αὗτος γὰρ
ἅμα μὲν ὡς περὶ δημοσίων πραγμάτων
ἐρωτᾷ, ἅμα δὲ καὶ τὰ αὐτῷ διαφέροντα

¹ In mas. ἐπιφρονέων, ἢ ἐπιφρονέων; unde Barnesius fecit ἐπιφρονέων; rectius ἐπιφρονέων hic
et in scholio Q. Confer. ἀναφρονέων et ἐπιφρονέων in schol. α'. 154. β'. 127. 284. 367.
BUTTM.

² Hoc ineptissimum utique etymon plane non assequaris nisi rationem habeas
cognationis quæ est inter Græcum δ et litteram i vel j (dj). BUTTM.

³ τόπον. Scrib. τόπον. BUTTM.

ἦν χ' ἡμῖν σάφα εἶποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο ;
 ἢέ τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἢδ' ἀγορεύει ;
 ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴθε αἱ αὐτῶ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ, τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.

Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσεύος φίλος υἱός, 35
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
 στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
 κήρυξ Πεισὶνήωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
 ὦ γέρον, οὐχ ἑκάς οὗτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτός, 40
 ὃς λαὸν ἠγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰκάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἐκλυον ἐρχομένοισι,
 ἦν χ' ὑμῖν σάφα εἶπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
 αὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
 ἄλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεισεν οἴκῳ, 45
 δαΐα· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν

31. Γείποι. 32. ἢέ τι δ. ἄ. πιφαύσκεται] ἢ ἔτι δ. ἄ. πιφάσκειται V.
 33. Γοι. 34. Γῆσι. 37. δὲ μέσῃ] δ' ἐν μέσῃ, H. δ' ἐν V. ib. Γοι.
 38. Γειδώς. 39. προσέειπεν. 40. τάχα] μάλα V. ib. Γεκός.
 Γείσεαι. 41. ἠγειρα] ἠγειρεν V. ib. λαόν. 43. ὑμῖν] ἡμῖν. V.
 ib. ὅτε] ὅτι V. ib. Γείπω. 45. Γέκω.

πολυπραγματικῇ. Q. 31. Ὅτε] Γρ. καί, ὅτι. Harl. 33. Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι] Ἐως τοῦ εἶναι ἡ στιγμή. τὸ δὲ ὀνήμενος ἠθικῶς ἀναπεφάνηται, ἄξιός ἐστιν. Q. Τοῦ ὀνήμενος λείπει τὸ εἶναι, ἀντὶ τοῦ, εἴη ὀνηθσόμενος. ἢ δὲ στιγμή εἰς τὸ εἶναι. τὸ δὲ ὀνήμενος ἠθικῶς ἀναπεφάνηται. B. Ἀντὶ τοῦ ἀφελῶν αὐτὸς αὐτὸν εἶναι καὶ ὄντων αὐτοῦ λάβει. E. 35. Φήμῃ] Τῇ κληδόνι, τῇ μαντείᾳ. λέγει δὲ τὸν λόγον τοῦ Αἰγυπτίου, ὃν ὡς μαντεῖαν ἐκδεξάμενος ὁ Τηλέμαχος ἐχάρη οἰανίζόμενος ἐκ τούτου ὅτι τὰ κατὰ σκοπῶν (scf. σκοπῶν) αὐτῷ πάντα εἰς τέλος ἀχθήσεται. E. 39. Καθαπτόμενος] Πρὸς ἐκεῖνον τὸν λόγον ἀποτεινόμενος. τὸ γὰρ καθάπτωμαι ἐπὶ δύο λαμβάνεται, ἐπὶ καλοῦ

καὶ κακοῦ. ἐπὶ καλοῦ μὲν ἀντὶ τοῦ, πρὸς σὲ ποιῶμαι τὸν λόγον· ἐπὶ κακοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑβριστικῶς διατίθεμαι, ὅπερ καὶ γενικῇ συντάσσεται. B. 40. Τάχα εἴσεαι] Γρ. τάχα μαθήσῃ. Harl. Est glossa. Vid. not. ad 334. 41. ἠγειρα] Ζηρόδοτος, ἠγειρε. ἐλέγχεται δὲ διὰ τοῦ, μάλιστα δ' ἐμέ· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, αὐτόν. Harl. 42. Γελοῖος (γελοῖος em. PORS.) γράφει Ζηρόδοτος, ἡῖνα (nempe pro ἀγγελίην. PORS.), ἀπὸ τοῦ αἶψιν ὃ ἴσται ἀκούειν. Harl. 45. Ὅ μοι κακ' ἔμπεισ' οἴκῳ (sic ed. ant.)] Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον. Vulg. Ὅ μοι κακὸν ἔμπεισεν] Ἀριστοφάνης, ὃ μοι κακὰ ἔμπεισε. τὸ δὲ, ὃ μοι, ἀντὶ τοῦ, ὅτι μοι. Harl. B. 1. 46. Δαΐα] Ὅ

¹ Dedi schol. Harl. quoniam fieri non potest quin aut Maius, aut scriba codicis Ambros. B. errarit, dum in eodem iisdem verbis concepto scholio scripturam Aristophaneam exhibet ita, κακὸν ἔμπεισε. Certe verbi ἐμπέπτωεν locus hic esse vix potest, et pluralem requirit id quod de Aristophane refertur in scholio seq. BUTTM.

ταῦδεσσιν βασιλεὺς, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζων, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρραΐσει, βίστον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελεύσῃ,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·
 οἱ πατρὸς μὲν εἰς οἶκον ἀπερρίγασιν νέεσθαι

50

47. Γός.
 52. Γάικον.

48. Γάικον.

50. ἐπέχραον] ἐπέχραον ex emend. H.

μὲν Ἀριστοφάνης κακῶς πληθυντικῶς
 γράφει¹· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δαΐα ἀντὶ
 τοῦ διχῶς ἀνέει (scf. ἀκαίει). E. Ἀρί-
 σταρχος τὸ δαΐα ἀντὶ τοῦ διχῶς. συνα-
 πτεῖν αὐτὸ τοῖς ἄνω καὶ στικτέον. Hagl.
 47. Πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν] Οἱ ἀρχαῖοι
 τὴν βασιλείαν ἐμέριζον εἰς τρία ἐπιθέτα.
 τὸν μὲν πρῶτον βασιλέα ἀνόμαζον πατέρα,
 τὸν ἀπρῶτον καὶ θυμώδη, δεσπότην, τὸν φει-
 δαλὸν καὶ φιλόχρυσον, κόπηλον. B. 48.
 Νῦν δ' αὖ] Οὐχ ὥς πρὸ ἐκείνων τοῦ πα-
 τρός τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τὴν κατηγορίαν
 αἴξαν τῶν νέων. ἄλλως τε τοῦτο μὲν
 ἀμφίβαλον, ἐκεῖνο δὲ προδήλον. Q. 50.
 Ἐπέχραον] Ἀριστοφάνης, ἐπέχραον. Hagl.
 51. Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες] Ταυτέστι
 τῶν ἐνθάδε ἄριστοι (scf. ἀρίστων) υἱοί.
 καὶ μὴν δώδεκα μόνον ἦσαν ἀπὸ τῆς Ἰθά-
 κης ἀλλ' ἐκείνων ἔδει μάλιστα κατηγο-
 ρεῖν, ὅς ἔδει συλλαμβάνεσθαι τῷ πολέτῃ
 βιαζόμενῳ. B. Ἐκατὸν δέκα καὶ ὀκτὼ
 σχεδὸν ὄντων τῶν ἀπάντων μνηστῆρων,
 ἀπὸ τούτων δὲ ἐκ τῆς Ἰθάκης, Δίος καὶ
 ἑκατάς ἄριστοι (π'. 251.), βῆθάν-
 τε, ζῆτε Ἡρακλείδης, πῶς ὁ Τηλέμα-
 χς συμκρίνει ἐν τῇ δημηγορίᾳ συστέλλων
 τὸ πλῆθος εἰς μόνους τοὺς Ἰθακήσιους. τί
 γὰρ ἔφη, Μητέρι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ
 ἐθελεύσῃ, Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες οἱ ἐν-
 θάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι. τὸ γὰρ πολὺ φορ-
 τικῶς τῆς μνηστείας περιήρηκε συστέλλας
 τὸ πλῆθος εἰς τοὺς ἐνθάδε, τοὺς ὄντας ἐλά-
 χιστον μετὰ τοῦ παντός πλῆθους. Φαίη

δ' ἂν τις ἐν Ἰθάκῃ δημηγοροῦντα τὸν Τη-
 λέμαχον τῶν ἐξ Ἰθάκης εἰκότως κατηγο-
 ρεῖν. βῆθάντων δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων
 ἀπαλογίαι μᾶλλον ἢ τοῖς πατράσι τῶν
 Ἰθακήσιων, ὅτι οὐχ οἱ ἡμέτεροι μόνον
 ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, καὶ δεῖ πρότερον ἐκεί-
 νους κωλύειν πλείους ὄντας· τοῖς γὰρ πολ-
 λοῖς ἀκαλουθήσειν καὶ τοὺς ἐλάττους. εἰ
 γὰρ ἀπλῶς ἔφη, Μητέρι μοι μνηστῆρες
 ἐπέχραον οὐκ ἐθελεύσῃ, κινῶς ἂν κατ-
 ηγόρησεν ἀλλοδαπῶν καὶ ξένων ἐν ἄλλο-
 τρίοις ἀκροαταῖς. ἡ δὲ ἐπαγωγὴ ἡ, Τῶν
 ἀνδρῶν φίλοι υἱες οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄρι-
 στοί, ἴδιον τὸ ἀδίκημα ἐποίησεν, ὥς καὶ
 τῶν ἄλλων τούτοις ἀκαλουθησάντων, ὅτι
 τῶν ἀρίστων ἐν Ἰθάκῃ ἦσαν παῖδες οἱ
 Ἰθακήσιοι μνηστῆρες, ὥς ἂν οὐκ ἡγεμόσι
 οἱ ἄλλοι εἴπαντο. ἐν πᾶσι γὰρ τὸ ἡγεμο-
 νεῖν ὀλιγώτερον τῶν ἀρχομένων· καὶ τῷ
 ἡγεμονεῖντι καὶ τὸ ὀλιγίστων ἢ κείθεται
 τὸ ἄλλο πλῆθος εἰς τε τὰς ἐπιθέσεις καὶ
 τὰς ἀποχὰς τῶν πραττομένων. Q.² 52.
 Οἱ πατρὸς μὲν] Διαβάλλει τὴν μνη-
 στείαν ὥς πρόφασιν οὔσαν τῆς ἀρπαγῆς
 τῶν χρημάτων. ἔξδον γὰρ κατὰ νόμους
 μνηστεύεσθαι παράνομον ἡμῶν ἐνοχλοῦσιν.
 Δῆλον ἐκ τούτων, ὅτι Ἰκάριος Ἰθακήσιος
 ἦν. ἔφη γοῦν, εἰς οἶκον. εἰ γὰρ ἦν ξένος,
 ἔφη ἂν πρὸς τὸ ἄστυ ἢ πρὸς τὴν γαῖαν.
 εἰ δὲ ἦν Σπαρτιάτης, πῶς εἰς Σπάρτην
 ἐλθὼν Τηλέμαχος εὖ συνέτυχεν αὐτῷ;
 πῶς τε ὁ φιλοδέσποτος Εὐμαῖος κατηγο-
 ρεῖτο (scf. κατηγορεῖ) τῇ δεσποίνῃ λέ-

¹ Nimirum scribebat πακὰ—δαΐα. BUTTM.

² Ex hoc ut videtur scholio, in quo bis legitur vulgata textus μητέρι μοι, Porsonus ex-
 cerpsit μητέρι τ' ἱμῇ et bis ἐπέχραον; quorum illud refert esse etiam in schol. cod.
 Townl. ad Il. i. 225. Effeceris autem inde μητέρι γ' ἱμῇ. BUTTM.

Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐδιδάσαιο θυγάτρα,
 δοίη δ', ὥ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἡματα πάντα, 55
 βαῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίνοντας αἶγας,
 εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμύναι·
 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοῖσι ἀμυνέμεν· ἢ καὶ ἔπειτα 60
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δαδαικότες ἀλκὴν·
 ἢ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς

54. ἐθέλοι] ἐθέλοι H. ib. φοι. 55. ἡμέτερον] ἡμετέρου et sic ter repetitur in scholiis, bis diserte, H. vid. Herodotum I. 35. VII. 8. 4. et Wesselingium ad priorem locum. °PORS. ἡμετέρου in text. ἡμετέρους pro v. I. V. 56. ἔφις. 57. φοῖνον. 59. φοῖκου. 60. οὐ νύ τι] οὐ ἔτι τοι H. οὐ νύ τοι V. 63. ἀνσχετὰ] ὡς σχετὰ V. ib. ἔργα.

γων, Ὡς ἔφελ' Ἑλένης ἀπὸ φύλον ἐλέσθαι Πρόχην (F. 68.); Ἰκάριος γὰρ καὶ Τυνδάρεως ἀδελφοί, καὶ περιείχετο τῇ κατάρῃ ἢ Πηνελόπῃ, εἴπερ ἐκείνη (ἐκείνου em. Mai.) τοῦ Ἰκαρίου ἦν θυγάτηρ. πῶς τε Ἀθηναῖ ἐν Σπάρτῃ ὄντι τῇ Τηλεμάχῳ φησί, Ἡδὴ γὰρ ῥα πατήρ τε κασιγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι (F. 16.); ὥς γὰρ ἐν Ἰθάκῃ οἰκούντων ποιεῖται τὸν λόγον. Q. 53. Ὡς κ' αὐτός] Γρ. ἔς. Pal. Ὡς] Γρ. ἔς. Harl. Ἐδιδάσαιο] Ἐδνα ἐπιδάσει· καὶ κυρίως μὲν ἔδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ἀπὸ (Pal. ὑπὸ) τοῦ γαμουῦντος τῇ γαμουμένῃ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἢ λέξις ἀντὶ τοῦ χρήματα ἐπιδόη. Q. Vulg. Pal. 58. Τὰ δὲ] Τὰ ἐπὶ συντριβῇ ἡμετέρα θελήματα τούτων. B. Κατάνεται] Τελειούται· ἀπὸ τοῦ ἀνύω, ἄνω, ῥῆμα. B. 59. Οἷος Ὀδυσσεύς] Οὐκ ἐσμέν τοιοῦτοι

οἷος ἦν ὁ Ὀδυσσεύς. ἔαν ἐπιχειρήσωμεν, ἀποθρευθείμεν ἂν. Q. 60. Ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι] Ἐλεγχθείμεν ἀσθενεῖς ὄντες καὶ ἀποροι δυνάμεις. καὶ ἐπιχειρήσαντες ἀνελεῖν αὐτοὺς, τάχα ἀναυρεθσόμεθα. Q. 63. Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ] Αἰτιᾶται δ' Ἡρακλείδης καὶ τὰ τῆς Τηλεμάχου δημηγορίας ἀναικονόμενον. δέον γὰρ, ἔφη, ἀξιοῦν καὶ ἱκετεύειν συνάρασθαι αὐτῷ πρὸς τὴν τῶν μνηστήρων τοῦ οἴκου ἀπαλλοαγὴν, ὃ δὲ ἐπιπλήσσει λέγων, Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· ῥκαὶ τὰ ὅτι, εἰ μὴ πάρεστιν ὁ πατήρ ταῦτα πάσχειν ἐπανατεινόμενος, Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ· Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν ἀρὴν ἀπὸ τοῦ οἴκου ἀμύναι· Ἡμεῖς δ' οὐ νύ τοι τοῖσι ἀμύνοιμεν (58—60.). καὶ ἔτι μικροτέρου πρὸς τοὺς Ἰθακησίους ὄντος τοῦ λόγου, καὶ τὴν πάλιν (καὶ πάλιν em. Mai.), Ἄλλους τ'

* Vid. et schol. n. 301. et Bekkeri cens. Homeri Wolfiani p. 159. BUTTM.

† Deleta particula εἰ scribendum videtur, καὶ τὸ, ὅτι μὴ πάρεστιν ὁ πατήρ ταῦτα πάσχειν ἐπανατεινόμενος, quod participium pendet adhuc a verbo ἐπιπλήσσει jungendumque est ita: καὶ ἐπανατεινόμενος τὸ ταῦτα πάσχειν ἔτι μὴ πάρεστιν ὁ πατήρ: h. e. illud maxime urgens atque ostendens se hæc pati propter absentiam patris. BUTTM.

ἄκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,
 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, 65
 οἱ περιναυεταόουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μήτι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἡδὲ Θέμιστος,
 ἥ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει, ἡδὲ καθίζει,
 σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον εἴσατε πένθει λυγρῷ 70
 τεύρεσθ'· εἰ μὴ πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
 δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν εὐκνήμιδ' Ἀχαιοῦς·

64. τοῖκος. 65. ἄλλους τ'] ἄλλους τε H. 67. ἔργα. 68. Θέμι-
 στος] Θέμιδος V. 71. πού] που H. 72. Ἀχαιοῦς.

αἰδέσθητε, ἔφη, περικτίονας ἀνθρώπους
 θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν. Ἀγνοεῖ δὲ ὁ
 κατήγορος τὴν δύναμιν τῆς δημηγορίας.
 συμπλέκεται γὰρ βασιλικὸν φρόνημα δε-
 ῖου καὶ ἰκεσία. καὶ ἔστιν οὐχ ἀπλῶς
 ὁ λόγος ἀτυχεῖντος, ἵνα δέησις ἢ μόνη,
 ἀλλὰ βασιλέως ἀδικούντος (scf. ἀτυ-
 χῶς) τε αἶμα καὶ ἀδικουμένου ὑφ' ὧν
 ἦιστα ἐχρῆν· ὁ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀδι-
 κῶτας. διὰ ἣ μὲν παρρησία τῆς ἐπι-
 τάξεως βασιλικῆς, ἣ δὲ δέησις παρα-
 μύνηται (sic) γὰρ καὶ δέησις εἰκεία,
 τῇ δυστυχεῖντι, λίσσομαι ἢ μὲν Ζηνὸς
 Ὀλυμπίου ἡδὲ Θέμιστος. Q. 65. Ἄλ-
 λους τ' αἰδέσθητε] Ἐλέγχει τὸ πλῆθος,
 ἵτι ἐχρῆν καὶ αὐτὸ τῶν παρ' αὐτοῦ λό-
 γων πάσχοντος διακυλίσσαι τὰ τολμώ-
 μενα. πάντῃ δὲ προβάλλεται τὸν ἔλεον
 (ἴνα καὶ) τὴν πρὸς τοὺς ἔξω αἰδῶ. Q.
 Περικτίονας] Γεῖτονας ἀπὸ τοῦ πέριξ, τὸ
 πλησίον, ἥτοι τοὺς περὶ ἐκείνους ὄντας,
 πλησιαστάς, πέριξ κατοικοῦντας. B. E.
 67. Ἀγασσάμενοι] Ἀπὸ τοῦ ἄγαν γίνε-
 ται ἄγαν, ὃ σημαίνει δύο, τὸ θαυμάζω
 καὶ τὸ μέμφομαι. ὡσαύτως καὶ τὸ θαυ-
 μάζω δύο σημαίνει, τὸ κατηγορεῖν καὶ τὸ
 ἐκαστῷ. B. Τινὲς τὸ ἀγασσάμενοι ἀντι-
 τῷ μεμψάμενοι ἐκλαμβάνουσιν. οὐκ ἔστι

δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸ ἐκπλαγύνεσθαι ὡς ἐπὶ
 τῷ μεγάλῳ παρανομήματι δῆλον (scf. δη-
 λανότι). E. 68. λίσσομαι] Ἐκ τοῦ και-
 ροῦ. τὴν γὰρ προεστῆκυϊαν τῶν ἐκκλη-
 σιῶν θεῶν ἐπικαλεῖται. τινὲς δὲ φήθησαν
 Θέμιδος ἄγαλμα ἐκφέρεισθαι εἰς τὰς ἐκ-
 κλησίας. Παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ Εὐ-
 κλεία ἢ παρὰ Διὸς ἔχει τοῦτο γέρας Θέμις.
 Q. Θέμιστος] Αἰολικῶς, τῆς Θέμιδος.
 Vulg. 70. Σχέσθε φίλοι] Πῶς τοὺς μνη-
 στῆρας φίλους καλεῖ; ἢ ὁ λόγος πρὸς τοὺς
 Ἰθακησίους, οἷον ἀντίσχεσθέ μου. διὰ καὶ
 Ἀριστοφάνης γράφει, μὴ μ' οἷον εἴσατε,
 ὃ ἔστι καὶ ὑμῖν ὑποσυμπαθήσατε. Ἀρί-
 σταρχος δὲ τὴν μὲν γραφὴν οὐκ ἀμεί-
 βει· τὸ δὲ οἷον ἀκούει πρὸς τὸ πένθος τοῦ
 πατρὸς· ἐπιτρέψατέ μοι μόνον ἐν τῇ πέν-
 θει εἶναι, καὶ μὴ ἄλλα ἐπισυρρεύετε
 κακά. ἢ καὶ ἀφ' (scf. ἐφ') ἐαυτοῦ φη-
 σι, ἐμὲ μόνον εἴσατε σχολάζειν τῇ πέν-
 θει καὶ μὴ ἐπιφέρεισθε. πάνδεινον γὰρ τὸ
 μὴ παθεῖν ἐξουσίαν ἔχειν. Q. Βοηθή-
 σατε τὸ γὰρ φίλοι ἀνάρμοστον κατὰ τῶν
 μνηστῆρων, ἵνα ἢ ἀπέσχεσθε. Vulg.
 Πρὸς τοὺς Ἰθακησίους ἔλουν· εἰαν ὁ πατήρ
 μου δυσμενέων καὶ ἐχθραίνόμενος ὑμῖν ᾤν,
 εἴσατέ με πάσχειν. τὸ δὲ μὴ παρέλκεν.
 B. 72. Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν] Τὸ

ἢ Sic Mainus. Tu noli reconditius quicquam inde sperare: est enim hæc vox mera corruptela ex his, ἢ ἰλιμῶν. Nam respicitur II. v. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιστος πῶς αἰδῶν ἀγο-
 ρῇ καλεῖται. BUTTM.

ἢ Verba Ἀριστοφ.—εἴσατε et Ἀρίσταρχ.—ἀμείβει excerpta e cod. Harl. Porsonus.
 BUTTM.

τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ρέζετε δυσμενέοντες,
 τούτους ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἴη
 ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασιν τε·
 εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστν ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ,
 χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
 νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.

75

Ὡς φάτο χυόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμετος προσέειπε·

H

Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες,

85

73. ἀποτινύμενοι] ἀποτινύμενοι H. 74. ὀτρύνοντες] ὀτρύνοντες V. 76. ὑμεῖς] ἡμεῖς H. ib. φάγοιτε] φάγητε V. 77. ποτιπτυσσοίμεθα] προτιπτυσσοίμεθα H. ib. ἄστν. 81. λαόν. 84. προσέειπε. 85. εἶπες.

ἔρξεν*, καὶ τὸ δυσμενέων μετοχή. Πει-
 φασμένον (f. πεπλασμένον) δὲ τῷ λόγῳ
 χρηταὶ οὐκ ἀντικρὺ εὐεργέτην καλῶν τὸν
 πατέρα. Q. 74. Τούτους ὀτρύνοντες]
 Οὐχ ὅτι ὠτρυνον αὐτοὺς εἰς τὸ φανερόν
 ἐκείνοι, τοῦτο ἐγκαλεῖ Τηλέμαχος, ἀλλ'
 ὅτι παιδῶν ὄντας αὐτῶν τοὺς μνηστῆρας
 οὐκ ἐπέιχον. οὗς γὰρ τις κωλύειν δυνά-
 μενος, διὰ τὸ εἶναι κύριος αὐτῶν, ἐξ
 πλημμελεῖν, αὐτοὺς ἂν εἴη ἀντικρὺς ὁ τὴν
 τῆς ἀδικίας ἐξουσίαν αὐτοῖς δεδωκώς. E.
 75. 'Τμέας] Ἀντικειμένου λύσις. τῷ
 γὰρ, τούτους ὀτρύνοντες, ῥᾶδιον ἀπαντῆ-
 σαι ὅτι οὐκ ὀτρύνομεν οὐδὲ κοινωνοῦμεν
 τῆς εὐωχίας. πολλὰ οὖν φησι αἰρετώτερον
 ὑμᾶς ἐσθλεῖν ἢ περ τοῖς μνηστῆρσιν ἐπι-
 τρέπειν. Q. Οἱ γὰρ μὴ ἐνιστάμενοι τῇ
 βίᾳ τῶν μεираκίων, σχεδὸν ἐπιτρέπουσι
 καὶ ἐπὶ τὰ ἀμαρτήματα προκαλοῦνται.
 Q. Pal. Πρόβασιν] Τὴν κτήσιν τῶν
 τετραπόδων, ἀφ' ἧς προβαίνει ἡ οὐσία.
 τὰ κτήματα καὶ τὴν πρόσοδον. E. 77.
 Ποτιπτυσσοίμεθα] Προστερνιζοίμεθα πα-

ραβάλοιμεν· ἢ ἀχάριστοι γινώμεθα φι-
 λοφρονοῦμενοι καὶ προσπλεκόμενοι. B.
 Προσλαλοίμεθα, φιλοφρόνως ἀπαιτοῦμεν,
 παρακαλοῦμεν, προσομιλοῦμεν. E. Προ-
 τιπτυσσοίμεθα, μετὰ τοῦ ρ. Harl.
 Δηλοῖ δὲ τὸ ὀστερνιζοίμεθα ἢ ἀχάριστοι
 γινώμεθα. Καὶ ἔδει μὲν ἡμᾶς ὑποτί-
 ζειν εἰς αὐτὸ, τὸ δὲ μύθῳ ταῖς ἐξῆς ἀπο-
 διδόναι. ἀλλ' οὐδέποτε ὁ εἰκοστὸς χρόνος
 τοῦ ἥρωϊκοῦ στιγμὴν ἐπιδέχεται^α. Harl.
 Q. 79. Ἀπρήκτους] Πρὸς αἷς οὐδὲν
 ἔστι πράξασθαι. B. E. Q. Νῦν δὲ
 ἔδωκτες ἐτέρους φθεῖρειν ταῦτα ἐμβάλλετε
 μοι ὀδύνας. οὐ γὰρ δυνήσομαι καταπρᾶ-
 ξαι ἐπὶ τῷ ταῦτα ἀναλαβεῖν. E. 81.
 Ἀναπρήσας] Ἀπὸ τοῦ ἀνομβρήσας καὶ
 δακρύων πλῆθος προίεις. Ζηρόδοτος δὲ
 γράφας (γράφον Harl.), δάκρυα θερμὰ
 χέων ἐκλέλυκε τὴν μεγαλειότητα (hu-
 cusque Porson ex Harl.) τοῦ στί-
 χου. δάκρυ' ἀναπρήσας. δαιμονίως ἐστυῖ
 ἐκμαρτυρεῖ ὁ ποιητὴς ὅτι πρὸς τὸ οἰκτρό-
 τατον προῆκε τὸν λόγον. Q. 85. Τη-

* Initium scholii sic fortasse scriptum in codice: Οὕτως, ἱερί. καί—: ut scilicet hanc forma commendaretur prae altera, ἱερί. Tum pro πειφασμένως nunc puto legendum πειφασμένως. BUTTM.

^α Pro εὐ στίχοι. scr. εὐ πρὸς στίχοι. Cf. not. ad α'. 58. BUTTM.

^β Conf. hanc notam cum regula a Bentleio tradita ad Lucan. l. 231. PORS.

ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμαν ἀνάψαι.
 σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἰτίαι εἰσιν,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
 ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,
 ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
 πάντα μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
 ἀγγελίας προῖεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 ἣ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·
 στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνει,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
 κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνεν' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσὶ καὶ φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὀληται,

86. ἐθέλεις δέ κε] ἐθέλεις δὲ καὶ H. με pro κε V. pro v. l. ἐθέλεις W.
 87. 90. Ἀχαιῶν. 88. οἶδεν. 89. ἐστὶν ἔτος. 91. μὲν
 ἔλπει. ἑκάστω. 92. τοι. 93. μερμήριζε] μερμήριζε H. μερμήριζε pro v. l.
 94. ἐνὶ μεγάροισιν] ἐνὶ μ' μεγάροισιν H. 95. μετέειπε. 96. δις.
 98. μεταμῶλια] μεταμῶλια H. μεταμῶνια W.

λέμαχ' ὑψηλῶν] Μεγάλη κατηγορία
 προδιαβάλλων τὸν λόγον ὡς συκοφαντικὸν
 καὶ δεινὸν εἰπεῖν ἀποφαίνων (scr. ἀπο-
 φαίνει) τὸν Τηλέμαχον. Q. Μένος ἄ-
 σχετε] Ἀκατάσχετε τῇ δυνάμει· εἰρω-
 νικῶς ἀντὶ τοῦ ἀδύνατε. B. E. Q. Vulg.
 Pal. 88. Ἀλλὰ φίλη μήτηρ] Τὸ μὲν
 πρῶτον ἔγκλημα, Μητέρι μνηστῆρες ἐπ-
 ἔχρων οὐκ ἐθέλουσιν, ἐκὼν παρήκον· οὐ
 γὰρ ἦν τοῦτο λῦσαι· ὡς νομίζον δὲ γενο-
 μένης μνηστείας, τὴν ἐξαπατῶσαν αὐτὸν
 (i. αὐτοῦς) αἰτίαν φησὶν εἶναι. λέληθε
 δὲ αὐτῶν ὁμολογῶν τὴν βίαν· ἐπεὶ γὰρ
 (del. vid. γὰρ) τῆς ὑπερβέσεως φανερά
 ἢ τῆς γυναικὸς πρόφασις. Q. 89. Τάχα
 δ' εἰσι] Κυρίως τὸ τάχα. ἔστι γὰρ τοῦ
 ἀπεγνωστότος περιγενέσθαι τῆς Πηνελόπης.
 Τὸ δὲ εἶσι προπερισπαστέον· σημαίνει
 γὰρ τὸ ἐκτελέσεται, πληρωθήσεται². Q.

94. Μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν] Οὐ
 ποιητικῶς κόσμου χάριν προσέβηται τὸ
 μέγαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πολυχρόνιον τῆς τοῦ
 ἔργου κατασκευῆς. Καὶ ὁ ἄφαρ ἀντὶ
 τοῦ ἐξαίφνης. Q.—Vid. et ad 338.
 95. Περίμετρον] Μέγαν, περισσὸν μέ-
 τρον ἔχοντα. φασὶ δὲ, μὴ μνηστεύεσθαι
 ἱστοῦ ἐστῶτος. Vulg. Barnes.³ 96.
 Κοῦροι] Διὰ τὸ κοῦροι ἐνειδίζει αὐτοῦς,
 ὡς οὐ θέον ταύτην τὴν ἡλικίαν τὴν μὴ
 προσήκουσαν μνᾶσθαι. Ἄλλως. Διονύ-
 σιος ὁ Θράξ ἰδίᾳ μὲν τὸ κοῦροι, ἰδίᾳ δὲ
 τὸ, ἐμοὶ μνηστῆρες, διαστέλλει. καὶ ἡ-
 μῖν δὲ οὕτως δοκεῖ, ἢ ἢ, ὃ ἐμοὶ μνηστῆ-
 ρες. Δημήτριος δὲ ὁ Ἰξίαν μετὰ τὴν
 ἀντωνυμίαν ἐστιξεν, ἵνα, φησὶ, τὸ ἀπρε-
 πὲς αὐτῶν ἐνειδίζεται. Q. 97. Μί-
 μνεν'] Φησὶ δὲ μὴ ἐξεῖναι μνηστεύεσθαι
 ἱστοῦ ἐστῶτος. E. Vid. ad 95. 98.

² Conf. schol. ad 107. III ad 1. 377. BUTTM.

³ Cod. E. distribuit hoc scholium inter 95. et 97. ubi, pro φησὶ, itidem videtur scribendum φησὶ. Nam quoniam haec verba sapiunt sic fortasse conceptam: ἱστοῦ δ' ἐστῶτος μὴ μνηστεύεσθαι ἡμῖν. BUTTM.

Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο¹⁰⁰
μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νημεσῆση,
αἶ κεν ἄτερ σπείρου κείται, πολλὰ κτεατίσσας.
ὥς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.¹⁰⁵
ὥς τρίετες μὲν ἔλῃθε δόλῳ, καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

99. ἔτε] δ γε V. pro v. l.

ib. Λαέρτη.

101. Ἀχαιϊάδων.

102. κείται] κῆται W.

105. ἀλλύεσκεν.

106. τρίετες. Ἀχαιοὺς.

107. ἦλθε ἔτος.

Μεταμάνια (sic in textu)] Γρ. μετα-
μώλια ἢ μεταμόνια. Pal. Μεταμώ-
νια] Μάταια. μὴ ἀεὶν, μὴ ἔνια, μόνια
καὶ μώλια, ὡς νίτρον λίτρον, πνεύμων
πλεύμων. Vulg.² 100. Ταηλεγέος θα-
νάτοιο] Τοῦ μακρὰν ἀφροντισίαν παρ-
έχοντος. ἢ τοῦ μακροκαιμήτου, ἀπὸ τοῦ
ταναῶν τὸ μακρὸν καὶ τοῦ λέγω τὸ κοι-
μῶμαι. B. E. 102. Ἄτερ σπείρου]
Ὡς ἀξίου ἱματίου σπανίζοντος· αὐτὸ γὰρ
παντελῶς ἐσπανίζε. Γίνεται δὲ ἀντὶ
(scg. ἀπὸ) τοῦ ἐνσπείρεσθαι³ καὶ ἐγ-
κεῖσθαι τοῖς μέλεσιν ἱματίου, ὡς Ὅμηρος
ἀπασταχῶ φησιν. E. Q. Σπείρον, β-
φασμα δυνάμετον σπειροῦν καὶ σκαργα-
νοῦν τὰ αὐτῷ περιτιθέμενον. ἢ ἱμάτιον,
ὡς τὸ Σπείρα κάκ' ἔμφ' ὅμοιοι (Od. δ.
245.) Vulg. 105. Νύκτας] Γρ. νύ-
κτωρ. Harl. Pal. Est glossa: vid.
not. ad 334 et ad α'. 361. Ἐπὴν
δαΐδας] Εὐτελείας ἥρωϊκῆς δηλωτικὴ ἢ
τῶν δαΐδων παράθεσις. Πηνελόπη, φα-
σιν, ἢ φιλοσοφία· ἱστὸς ἢ ἐπίθεσις τῶν

προτάσεων δι' ὧν αἱ συλλογιστικαὶ συμ-
πλοκαὶ ἀνάλυσις ἢ οὕτω καλουμένη πα-
ρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἧς οὐκ ἐπαύουν εἰ
παχεῖς καὶ σπάταλοι μηχανήματα. διὸ καὶ
παύουν αὐτὴν κύβαις αὐθις ἐπιβρίψαν-
τες ἑαυτοὺς. θεῖον γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον.
διὸ καὶ ἡ Πηνελόπη λέγει ἐξῆς θεὸν ἐμ-
πνεῦσαι αὐτῇ τὰ κατὰ τὸν ἱστὸν (Od.
τ'. 138.). θεράπαινα δὲ ἡ προστετηκυῖα
τῇ φιλοσοφίᾳ συλλογιστικὴ μέθοδος. δα-
ΐδες δὲ αἱ τῆς γνώσεως. Vulg. 106.
Τρίετες] Ὁ μὲν χρόνος βαρέως, τὸ δὲ
μετεσχηκὸς τοῦ χρόνου δευτέρως. E.
Vulg. Barnes. Cf. Ammon. in v.
107. Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος]
Πῶς οὖν ἄνωθεν ἔλεγον, τάχα δ' εἰσι
τέταρτον⁴, οἷον τελειωθήσεται; ταῦτα
δὲ πρὸς τὰ μικρὰ πρόσθεν εἰρημένα περὶ
τῆς ἀσυμφωνίας. εἶπε γὰρ ἔμπροσθεν,
Ἦδὴ γὰρ τρίτον ἐστὶν διὸ καὶ τινες μετ-
εποίησαν, Ὡς δῖετες μὲν ἔλῃθε δόλῳ· Ἀλλ'
ὅτε δὲ (scg. δὴ) τρίτον ἦλθεν ἔτος. οὐ-
δὲν δὲ ἀντιὸν ἔχει τὰ ἔπη. τὸ γὰρ

² Non sine magno tædio ea quæ hinc ad finem hujus secundi libri e scholiis vul-
gatis sumpta sunt transcripsi. Constat enim maximam partem ex Eustathio com-
pilata esse, ubi integrius et melius fere leguntur. Ne tamen ejus rei judicium penes
me solum esset, devoravi. BUTTM.

³ Præter proxime sequens σπειροῦν conf. in schol. δ. 245. σπειροῦν et ἐνσπείρειν.
Mox a voce ἱματίου, quæ est glossa ad σπείρον, novum scholium, puto, incipit.
BUTTM.

⁴ Verba, οἷον τελειωθήσεται, glossa sunt præpostere hac intrusa. Solvunt enim ques-
tionem quæ in proximis expenditur adhuc. Illis igitur seclusis interrogationis
signum post τέταρτον ponendum. Ad rem conf. schol. v. 377. BUTTM.

καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσιν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν.
ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης. 110
σοὶ δ' ὥδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῆς
αὐτὸς σῶ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ, ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιῇσει γε πολὺν χρόνον υἱας Ἀχαιῶν, 115
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
κέρδεά θ', οἳ οὐπω τιν' ἀκούομεν οὐδ' παλαιῶν,
τάων, αἱ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τε, εὐστέφανός τε Μυκῆνη· 120

108. ἔφηκε. ἦδη. 109. ἀλλύουσιν. 111. ὑποκρίνουντ' ἢ αὖτε φειδῆς.
112. φειδῶσι. Ἀχαιοί. 114. γαμάνει. 115. Ἀχαιῶν. 116. φει.
117. ἔργα. 119. Ἀχαιαί.

τάχα ἐκεῖ ἀντὶ τοῦ ταχέως, τὸ δὲ εἶσω
ἀντὶ τοῦ, διέρχεται καὶ τὸ τέταρτον.
E. Q. Καὶ ἐπήλυθον ὄραι] Ὅραι τοῦ
τετάρτου ἔτους, ὡς συνέμικρυσθεν ἔλεγε,
τάχα δ' εἰσι τέταρτον, εἰς τελειωθήσε-
ται. Vulg. 108. Καὶ τότε δὲ τις ἔ-
ειπε γυναικῶν] Προικονομία (schol.
vulg. ποιητικὴ οἰκονομία) εἰς τὰ ἐξῆς,
ἵνα καὶ τὴν τῶν θεραπαυνῶν ἀναίρεσιν
ἐτοίμως ὑποδεξόμεθα. (Vulg. παραδεξό-
μεθα). E. Q. Vulg. Δηλοῦται δὲ ἡ
δουλικὴ ἀπιστία. Vulg. 111. Ὅδε]
Τὸ ὅδε ἀντὶ τοῦ αὐτως· τὸ δὲ ὑποκρίνω-
νται ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται. B. Ἀντὶ
τοῦ αὐτως ἀποκρίνονται. ὅρα δὲ ὅπερ ὁ
Ἀντίνοος ἐαυτῷ τοὺς ὅλους μνηστῆρας ὑ-
ποκρίνεται, ὡς αὐτὸς ὢν ὅ πάντες. καλῶς
ὅρα πρὸ πάντων αὐτὸς πεσεῖται ὑπ' Ὀ-
δυσσεύς βληθείς. Vulg. 114. Τῷ δ-
τε] Ὡς Πηνέλεω. τὸ γὰρ τῷ μετὰ τὸ
γενέσθαι δτεφ διεκρίθη (E. διεκρίθη), ὡς
τὸ δτεφ δτεφ, καὶ ἐν πλεωασμῷ τοῦ τ
εἰρήσεται, Ὅττεφ σε χρή (α'. 124.).
E. Q. 115. Εἰ δ' ἔτ' ἀνιῇσει] Γρά-

φεται καὶ, εἰ δὲ τ' ἀνιῇσει, ἀντὶ τοῦ
ἀναπείθει ἢ λυπεῖ. E.—PORS. e schol.
Harl. εἰ δὲ τ' ἀνιῇσει. Εἰ δὲ τ' ἀνι-
ῇσει γε πολὺν χρόνον υἱας Ἀχαιῶν Ἡμεῖς
δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν (127.).
αὐτως τὸ ἐξῆς. τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου.
λείπει (scf. ἢ λείπει) καὶ Ὀμηρικῇ ἔθει
αὐτὸ ἀπολύσασθαι. εἴωθε γὰρ ὁ ποιητὴς
τῷ οἱ (scf. τῷ εἰ) μηδὲν ἀνταποδιδόναι,
οἶον, ἄλλοι (scf. Ἀλλ' εἰ) μὲν δώσουσι
γέρας (Il. α'. 135.). Q. Ἡ ἀνταπό-
δοσις ἐν τῷ, Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα. τὰ
δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. ἢ ἀνταποδοτοῦν τὸ
εἰ, καθὼς εἴωθε ποιεῖν, ὡς καὶ τὸ, ἄλλ'
εἰ μὲν δώσουσι γέρας. Vulg. 120. Ἡ
Τυρώ] Σαλμωνέως θυγάτηρ. ἔσχε δὲ
παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πε-
λίαν. Ἀλκμήνη Ἡλεκτρυῶνος. Μυκῆνη
Ἰνάχου θυγάτηρ καὶ Μελίας τῆς Ὀκεα-
νοῦ, ἥς καὶ ἀριστερὸς (scf. Ἀρίστερος)
Ἄργος, ὡς ἐν τῷ Κύκλῳ φέρεται. B. E.
Q. Εὐπλόκαμος] Γρ. εὐστέφανος. Harl.
Εὐστέφανος] Καλὴν κεφαλὴν ἔχουσα.
στεφάνη δὲ κόσμος γυναικεῖος. E. Barnes.

* Pro κεφαλῇ quod est mendum ed. Mediol. reponendum στεφάνη e schol. Barn.
BUTTM.

τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελόπειῃ
 ἦδη· ἀτὰρ μὲν ταῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησε·
 τόφρα γὰρ οὖν βίότον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
 ὄφρα κε κείνη ταῦτον ἔχη νόον, ὅτινά οἱ νῦν
 ἐν στήθεσσι τιθείσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
 ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὲν πολέος βιότοιο.
 ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν, οὔτε πη ἄλλη,
 πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλησι.
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ἀντίνο', αὖπως ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι,
 ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης

125

130

122. ἦδη. 124. ἔχη] ἔχει H. ib. φοι. 125. αὐτῇ] αὐτῆς V.
 αὐτῇ W. 127. φέργα. 128. τη] τη H. ib. Ἀχαιῶν. 130. ἀέκουσαν.

121. Ὅμοῖα] Πικρῶς καθαψάμενος τῆς Πηνελόπης διαχέει αὐτὴν βούλεται τοῖς ἐγκωμίοις. ἅμα δὲ καὶ τὴν μνηστῆραν εὐλογὸν φησὶ περὶ ἀναρέτου γυναικὸς γινωσκόμενῃ. E. 122. ἦδη] Πάντα μὲν ἠκίστατο· τοῦτο δὲ μόνον ἠγνῶκει δτι μέλλον καταστῆναι τὸν σὸν οἶκον. B. 123. Τόφρα] Μέχρι τασούτου. Ἀριστοφάνης, βιότος τε τεὸς, ἢ, οἱ μνηστῆρες ἔδονται. Q.^d 125. Τιθείσι θεοί] Φρανεῖν τὴν Πηνελόπην φησὶν (Vulg. Θεόσσαν λέγει τὴν Π.). ἀλλ' οὐκ οὗτος ὁ τοῦς· ἀλλ' ἐρεθίζει τὸν Τηλέμαχον ἀπώσασθαι τὴν μητέρα, εἰ διὰ τὸ ἰδίῳ συμφέρον παρορᾷ τὰ τοῦ Τηλεμάχου. E. Vulg. Ἔστι δὲ ταῦτο καὶ φήμη ἐσχηματισμένη. ἀληθῶς γὰρ οὕτως ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσι. Vulg. 126. Ποιεῖται] Ἀντὶ τοῦ γίνεται. B. 127. Ἠμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα] Τοῦτο πρὸς κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν. ἐξὸν σωθῆναι ἄλλην τροπομένους ἅμας πάντο ὁμοῦ εὐρεθέντες παρωλεθρίαν ἔπαθον. καὶ εἴη ἂν ὁ τε-

λευταῖος οὗτος τοῦ Ἀντινοῦ λόγος ὡς οἶα τις κατὰ τῶν μνηστῆρων προεκθετικὴ ἀναφάνησις. Vulg. 130. Ἀντίνοε] Πυκνότητα καὶ συντομίαν καὶ ἰσχυρὸν νοημάτων ἐνδείκνυται ὁ Τηλέμαχος. Vulg. Δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι] Καὶ οὗτος τεχνικῶς ἄγαν (Vulg. τεχνικὴν ἄγαν μερικὴν) τὴν ἀντίβρῃσιν ποιεῖται. περὶ γὰρ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ὑποσχέσεως σιωπᾷ. παρατηρήσας δὲ ὅτι μάλιστα ἀπηρυθρίασεν Ἀντίνοος πρὸς τοῦτο τὴν ἀντίβρῃσιν ποιεῖται. ἔστι γὰρ πρόσφορον ἐν πλήθει τὸν ὑπὲρ τῆς φύσεως λόγον ἀντικαταστήσαι. Ὅρα δὲ καὶ τὴν ὑπαλλαγὴν τοῦ ῥήματος· ὁ μὲν γὰρ ψυλῶς εἶπεν ἀπόπεμψον· ὁ δὲ οὐκ ἂν φησιν ἀπώσασθαι. καὶ ὁ μὲν μητέρα, ὁ δὲ, ἥ μ' ἔτεχ' ἥ μ' ἔθρεψε. καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ ἐνέψω. Q. Vulg. 131. ἥ μ' ἔτεχ'] Ἰδία τῶν χρημάτων (scg. διὰ τῶν ῥημάτων) ἔδειξε τοὺς ἐν τῇ τίκτειν καὶ προσφέρειν κινδύνους. ἔστι δὲ κινητικὰ ταῦτα (ins. ἐάν) ἐν τοῖς πρεσβυτέροις καὶ γυνεῦσιν ὁ

^a Porsonus ex scholio Hmrl. sibi ut videtur non intellecto hoc tantum refert "Aristophanes videtur legiasse μνηστῆρες ἰδονται." Simul monet in textu codicis supra scriptum esse τὸν σὸν. Hinc colligo grammaticos offendisse in verbo ἰδονται sine subjecto posito, ejusque rei binas attulisse medelas. Quarum lenissima videbatur ut scriberetur βιότος τε τῶν, et forma ἰδονται, lingua scilicet antiqua, passive acciperetur: altera audacior, qua pro verbis καὶ κτήματ' propinabant nominativum μνηστῆρες praecedentibus jungendum aut sic, βιότοι τῶν αἱ μνηστῆρες, aut sic, βιότοι τὸν σὸν μνηστῆρες. BUTTM.

ζῶει ὄγ', ἣ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀπατίνειν
 Ἰκαρίῳ, αἶ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
 ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ κείσομαι, ἅλλα δὲ δαίμων
 δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσεται Ἑρινῶς
 οἴκου ἀπερχομένη, νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἴσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνέψω.
 ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
 ἔτι μοι μεγάρων, ἅλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 εἰ δ' ὑμῶν δοκέει τόδε λαιώτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλέσσαι,
 κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβῶσσομαι αἰὲν ἔοντας,

133. ἐκὼν] ἐγὼν V. et ἐκὼν pro v. l. ib. ἀπὸ] ἀπο V. ib. φακόν.
 136. φακόν. 137. ὅς] ὡς V. W. 140. φακόν. 141. ὑμῶν] ὑμῶν V.
 142. ὀλέσσαι] ὀλέσθαι H. W.

λόγος. E. Ἐπίτασιν δηλοῖ γνησιότητος
 τὴν ἢ μ' ἔθρεψε. πολλὰ γὰρ μητέρες ἐκ-
 τιθέασιν ταῖς τίτθαις τὰ τέκνα. διὰ καὶ
 ἀποστέρωνται διὰ τὴν ἄκων Εὐλήθειαν.
 Vulg. 132. Κακὸν δέ με πόλλ' ἀπο-
 τίνειν] Καὶ στικτέον. λέγει γὰρ ὅτι κα-
 κὸν ἐστὶ πολλοῖς ὑπέχειν τιμωρίαν ἀπο-
 πέμψαντι τὴν θυγατέρα τῇ Ἰκαρίῳ.
 Q. Barnes. Sed in Q. adduntur in
 fine hæc verba: μῦθον ἐνέψω e v.
 137. nescio qua incuria. 133.
 Ἰκαρίῳ] Κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἡ
 ταύτων ἐξηγήσις ἡμάρτηται. φασὶ γὰρ,
 ἔθος ἦν εἰς τὴν ἐκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέ-
 πέμψαι χρήματα ἀποτίνειν τοῖς ταύτης
 συγγενέσι καὶ τῇ πατρί. φησὶν οὖν ὅτι
 κακὸν ἐστὶ καὶ οἶον ἀλυσίτελές ἐστιν ἐκ-
 διώξαι τῶν οἴκων τὴν μητέρα. πολλὰ γὰρ
 ἀποτίσω τῇ Ἰκαρίῳ. Ἀμεινον δὲ εἴτω
 διαστέλλειν, κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτί-
 νειν. καὶ οὐ περὶ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ
 περὶ τῶν ἐπαγομένων. ἐκ γὰρ τοῦ πα-
 τρὸς κακὰ κείσομαι, ἅλλα δὲ δαίμων δώ-
 σει. εἴτα καθ' ὑπέρβατον, αἶκ' αὐτὸς
 ἐκὼν Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω τὴν μητέρα.

ἐπεὶ εἰ περὶ χρημάτων ἔλεγε, μικρολό-
 γος ἂν ἐφαίνετο. B. Vulg. Ἰκαρίῳ] Γρ.
 ἐγὼν. Harl. 134. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς
 κακὰ κείσομαι] Εἰ ἐκπέμψω ὁ Ὀδυσ-
 σεύς. οὐ γὰρ ἀπειγνύκει αὐτὸν παντε-
 λῶς. Τινὲς δὲ, ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς, τοῦ
 αὐτοῦ πατρὸς καὶ στίζουσι τῇ Ἰκαρίῳ.
 B. E. Q. Τοῦ πατρὸς] Οὐ γὰρ ἀπ-
 εγνύκει αὐτὸν. ἐπειδὴ φησὶν, Ὀσσομένους
 πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν (α'. 115.).
 ἄλλως τε κατὰ Καλλίμαχον (fr. 262.),
 χαλεπὴ μῆνις ἐπιχθονίων. διὰ Ἀριστάρ-
 χος ἀθετεῖ τὸ (acc. τὸν), Ἔσσεταί, ὡς
 οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνέψω. περισ-
 σὺς γὰρ ἐστὶν οὐ πρὸς ταύτην τὴν ἀπό-
 δειξιν. Vulg. 135. Ἀρήσεται Ἑρινῶς]
 Ταῦτο ἔλεγον ἐπιθεάζειν τῇ θεῇ οἱ ὕστε-
 ρον, ὡς παρὰ Φερεκράτει (v. Eustath.).
 Vulg. 137. Ἔσσεταί] Ἀθετεῖται μὲν
 ὑπὸ Ἀριστάρχου. Harl. Vid. ad 134.
 140. Ἀμειβόμενοι] Ἐξ ἀμοιβῆς εἰς ἐνὸς
 ἐκάστου οἴκου πορευόμενοι. E. 143.
 Ἐπιβῶσσομαι] Ἐπικαλέσω. ἐπὶ κατάρας
 καὶ εὐχᾶς τραπόμενος πρὸς τὰ ἐξῆς εὐ-
 καταφρόνηται ὥστε πρὸς ἐπιβουλὰς¹. Q.

¹ Suspicio scripsisse hominem ἐκκαταφρόνητός ἐστι: h. e. eo quod ad preces et im-
 precationes descendit illud efficit Telemachus, ut eum contemnant proci, neque in-
 iurias timeant e postremis ejus verbis (πρὸς τὰ ἐξῆς,) intra domum eos fortasse pe-
 riture esse. BUTTM.

αἶ κε Ζεὺς δώῃσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.

145

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
πλησίῳ ἀλλήλοισι τιταίνομένῳ πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν παλύφημον ἰκέσθην,
ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναζάσθην πτερὰ πυκνὰ,
ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοντο δ' ὄλεθρον·
δρυψαμένῳ δ' ὀνύχεσσι παρείας, ἀμφί τε δειράς,
δεξιῷ ἥϊζαν διὰ τ' οἰκίαν καὶ πόλιν αὐτῶν.

150

144. αἶκέ ποτε Ζεὺς V. ποθί Ζεὺς δῶσι W. ib. Φέργα. 148. ἔως]
ἔως H. 151. πυκνὰ] πολλά pro v. l. H. W. 152. δὲ ἰδὼν. 154. πέ-
λιν] πόλιν V. ib. φακία.

Αἶεν ὄντας] Ἐπὶ τὸ ὄντας στικτέον. ἡ γὰρ ἐξῆς περίοδος καθ' αὐτὴν ἐστίν· αἶκε Ζεὺς δῶσι νήποινοί κεν ἔπειτα. Q. 144. Αἶκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι] Γρ. ποθί. Harl. inter lineas. 146. Τῷ δ' αἰετῷ εὐρύοπα Ζεὺς] Ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἀφίξις τὴν ἐξ ἀγρῶν ἐπάνοδον Ὀδυσσεὺς καὶ τοῦ παιδὸς σημαίνει· καὶ ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ ἡρεμαία πτήσις τὴν μετὰ ἡσυχίας κάθοδον· ὁ δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν αὐτῶν θόρυβος τὴν κατὰ τὴν πόλιν γινομένην ταραχὴν· ὁ δὲ τιναγμὸς τῶν πτερῶν τὴν ἐλάττωσιν τῶν κρειττόνων (Vulg. ἀπόλειαν καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἀρχομένων, sic)· τὸ δὲ καταδρῖψαι τὰς παρείας τὸν τῶν μνηστῆρων ἐσθίμανε φόνον. διὰ δὲ τὸ ἀνατολικὸς (Vulg. κατὰ ἀνατολὰς) ὁρμῆσαι, ὅτι αἱ μὲν δύο νικήσουσιν αἱ δὲ μνηστῆρες ἐν ζόφῳ γενήσονται. E. Q. Vulg. Τῷ] Τινὲς τὸ τῷ περισπῶσιν ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου ἀκούοντες. Q. Cf. Barnes. 148. Τῷ δ' ἔως μὲν] Οἱ ἀετοὶ σημαντικοὶ δεξιῶν ἦτοι ἀγαθῶν. δεξιὰ γὰρ τὰ ἀγαθὰ οἶδεν Ὀμηρος. ἀετὸς δὲ παρὰ τὸ ἐτεόν, τὸ ἀληθές. E. Μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο] Ὡς ἡσυχῇ τὸ ἔργον τὰ πρῶτα διαχειριζόμενοι. Vulg. 149. Πλησίῳ ἀλλήλοισιν] Ἐπεὶ οὐκ ἀποστα- τοῦσιν ἀλλήλων ταῖς βουλαῖς. Vulg.

151. Πτερὰ πολλά] Ἡ διότι πολλοὺς ἀπέβαλον καὶ τῶν ὑπηκόων, μνηστῆρας δὲ καὶ κήρυκας καὶ τινὰς τῶν τοῦ οἴκου. ἡ διότι θανατώσουσι τοὺς μνηστῆρας ἀστούς ἐπαφιέντες πτερόντας. Vulg. 152. Πάντων κεφαλὰς] Κοινὴν βλάβην δηλοῖ. Vulg. Ὅσσοντο] Ἐν τῇ Ῥα- νοῦ, ἔσσαντο (ἔσσαντο em. Porb.), ἀντὶ τοῦ ὅσσαν καὶ κληδῶνα ἐποίουν. Harl. 153. Δρυψαμένῳ δ' ὀνύχεσσι] Ἐπειδὴ οὐ μόνον μνηστῆρσιν ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθακησίων ἔσται κακὰ, καὶ πολλοὶ τὰς παρείας ἐπ' αὐτῷ δρῖφονται. καὶ Ἰαμβλιχὸς οἶδεν ἔρριθας οἱ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναποῦσιν ἐπὶ δηλώσει μέλλοντος κακοῦ· ὑπὲρ φύσιν μέντοι. Vulg. 154. Δεξιῷ ἥϊζαν] Ἀνατολικοί. δεξιὰ γὰρ ἀνατολικά λέγει ὁ Ὀμηρος· Εἴτ' ἐπιδέξι' εἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε, Εἴτε τ' ἀριστερὰ ποτὶ ζόφον (II. μ'. 239.) E. Q. Καὶ πόλιν αὐτῶν] Πόλιν πλάττει ἰδίαν τοῖς ἀετοῖς ὁ Ὀμηρος. εἶποι δ' ἂν τις καὶ πόλιν αὐτῶν τὰς τῶν ὄρων κορυφάς. B. Ἡ τῶν Ἰθακησίων, ἡ τῶν ἀετῶν, ὡς ἐπαναστραφέντων ἐνθα ἕκουν· ὁ καὶ ἐδήλου, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Τηλέμαχος ἀνελόντες τοὺς μνηστῆρας αἰθῆς εἰς ἀγροὺς ἀπελεύσονται· ἵνα πάλιν καὶ οἰκίαν τὴν κατάπαυσιν τῶν ἀετῶν λέγῃ.

θάμβησαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρης
 Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἷος ὀμηλικὴν ἐκέκαστο,
 ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι
 ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὃ, τι κεν εἴπω·
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἶρω·
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσεται, ἀλλὰ που ἤδη
 ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδε σσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
 πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 αἰ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν

155. ἶδον. 156. ἔμελλον] ἔμελλον V. 157. 160. μετέειπε. 159. ἐναίσιμα] αἰνέσιμα H. Nolim paginas nimis apertis librariorum erroribus implere, sed huiusmodi vitia enotata ad similia tollenda ingenium lectoris aliquando possunt acuere. Sic in Eurip. Alcest. 1080. ed. Flor. prave αἰνεσίμως. Æschylus Athenæi xv. p. 667. C. ἔβριζ' ὑβρισμοῦς· οὐκ αἰνεσίμως ἐμοί. Ubi infeliciter ἀνεκτέους Casaubonus: ἀνεκτέους vel ἀνεκσίμως vel ἀνεκτέους Stephanus Thes. L. G. tom. iii. p. 1717. D. infelicius Pauwius. At quid clarius, quam transpositis vocali et diphthongo legendum ἐναίσιους? PORS. 160. ζς] ι H. V. W. ib. εὐφρονέων] εὐφρονέων V. 161. φείπων. 162. πιφασκόμενος] πιφασκόμενος V. ib. φείρω. 164. ἔων. 166. γρ. πάλλεσι πολλοῖς et ποχ ἔσθεται H. 167. γρ. νέμεσθαι sic H. Fortasse alicubi scriptum erat αἵτε νέμεσθε. PORS.

διὰ τιμὴν τοῦ βασιλικοῦ τούτου ζῶου. Vulg. 156. Ὁρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον] Οἱ γὰρ κακοὶ τὰς πράξεις κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν σημείων τοῖς μὲν ἀγαθοῖς τὸ θαρρεῖν τοῖς δὲ πονηροῖς ἀποτροπὴν ποιεῖ τῶν τεταλμημένων. E. Q. Vulg. ἅπερ pro ὥσπερ Aristophanes. PORS. ex Harl. ἔμελλον διὰ τοῦ ο' τούτο γὰρ Ὀμήρῳ σύνθηες. Harl. 157. Ἀλιθέρης] Τὸ Ἀλιθέρης ψιλότερον εἰ καὶ παρὰ τὸ ἄλις (scr. ἄλις) ἐγένετο, εἰς ιδιότητα τοῦ ἀνόματος. E. Νησιώτῃ καὶ ἀλιεντικῷ πρέπον ὄνομα, ὃ ἐν τῇ ἀλλ' δηλονότι θερόμενος. Vulg. Ὁ διὰ πυρὸς (scr. διάπυρος) ἐν τῇ ἀλίῃ. Μαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ χρόνον καὶ φύσιν εἰς ἔκπαινον. B. E. 165. Ἐγγὺς ἐὼν] Ἀλλὰ μὴν ἐν Ὀλυγίᾳ ἐστίν, ὥστε οὐκ ἐγγὺς ἐστίν. λῶντο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως· τὸ γὰρ ἐγγὺς καὶ ἐπὶ χρόνου καὶ ἐπὶ τόπου τάσσεται· νῦν οὖν ἐπὶ χρόνου παρελήφθηται. Q. Et sic fere etiam B. E. Φυτεύει] Κατασκευάζει. ἔνθεν οἱ ὑστερον ὑπορίττειν τὸ δολιχέσθαι. Vulg. 167. Οἱ νεμόμε-

* Manifestius etymon in voce θέρω, quæ Æolica est forma pro θέρω, et unde Thuerius quoque nomen est audaci homini: vid. Etym. M. in v. et Schol. Ven. ad II. β'. 212. BUTTM.

φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαπτεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς· 170
 καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα,
 ὥς αἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 φῆν' κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπο πάντας ἑταίρους,
 ἄγνωστον πάντεσσιν, εἰκοστῷ ἐνιαυτῷ, 175
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ἦν·
 ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύσοιο σοῖσι τέκεσσιν,
 οἴκαδ' ἰὼν, μὴ πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο

170. μαπτεύομαι] μαπτεύσομαι H.
 ἐπ' ἀνέβαινον V. ib. φοι. εἰλίον.
 176. 179. φοίκαδ'. 178. νῦν] δὴ V.

ib. φοίδως. 172. εἰσανέβαινον]
 173. Ἀργεῖοι. 175. ἐφεικοστῷ.

σθα] Συνάγει καὶ ἑαυτὸν τοῖς κακωθῆναι
 μέλλουσι διὰ τὸ φιλάληθες. Vulg.
 Ἰθάκην εὐδείλειον] Τὴν εὐ πρὸς δειλὴν
 κειμένην ἢ εὐσημιαν, εὐπεριόριστον· ται-
 αῦται γὰρ αἱ νῆσοι ὥς πρὸς σύγκρισιν
 τῶν ἡπείρων τῇ ὕδατι περιγραφόμεναι·
 ἢ τὴν λαμπράν, ἀπὸ τοῦ εὐ καὶ τοῦ ἔλη,
 ἢ θερμασία. B. E. Q. Τὴν πρὸς δυ-
 τικὸν μέρος εὐ ἔχουσαν. ἀναλογεῖ γὰρ
 τὸ ἀνατολικὸν καὶ εὐὸν μέρος τοῦ κόσμου
 τῇ πρώτῃ τῆς ἡμέρας, τὸ δὲ δυτικὸν καὶ
 ἐσπερινὸν τῇ δειλῇ καὶ ἐσπέρῃ. ἢ εὐδεί-
 λειον τὴν εὐ ἔχουσαν τοῦ ἀέρος κατὰ τὴν
 δειλὴν μᾶλλον τῆς ἡμέρας ἢ τὴν πρωΐαν.
 ἢ εὐδείλειον τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος
 κειμένην παρὰ τὸ ἐνδεῆ εἶναι τῆς ἔλης
 ἥτοι τῆς θερμῆς. E. Εὐπεριόριστον ἢ
 εὐδηλὸν καὶ φανερὸν, καθὼς νῆσός ἐστιν.
 πᾶσαι δὲ αἱ νῆσοι συγκρινόμεναι ἡπεί-
 ροις εὐδηλέστατα ἔχουσι τὰ ὅρια. ἢ τὴν
 (Schol. Barnes. ins. εὔ) πρὸς δύσιν
 καὶ δειλὴν κειμένην· δειλὴ γὰρ ἢ δύσις.
 Q. Pal. Barnes. (Vid. et ad l. 21.)

169. Καὶ γάρ σφιν] Καὶ γὰρ λωῖον αὐ-
 τοῖς ἐστι τὸ ἄφαρ παύσασθαι. B. Q.
 Ἄφαρ] Συναπτικῶς, εὐθέως, ἀπὸ τοῦ
 ἄπτω, ἄψω, ἥφα, ἄφαρ. ψιλοῦται δὲ
 ἀλοικῶς. Vulg. Λωῖτερον] Γρ. λωῖον.
 Harl. Est glossa: vid. not. ad
 334. 170. Μαπτεύσομαι] PORS.
 e schol. Harl. μαπτεύομαι. 171.
 Καὶ γὰρ ἐκείνῳ] Συνιστῶν ἑαυτὸν ἐπὶ
 μαντικῇ ταῦτα λέγει. Vulg. 172. Ὡς
 αἱ ἐμυθεόμην] Συναπτικῶς εἰς τοῦ, πολύ-
 μητις Ὀδυσσεύς. δύναται τις καὶ ἐπὶ τὸ
 ἐμυθεόμην στίζειν τοῖς ἄνω αὐτὸ ἀποδι-
 δοῦς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν,
 ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἵνα ὑποστιζώμεν
 μετὰ τὸ Ἀργεῖοι καὶ Ὀδυσσεύς, ἢ δὲ
 ἀπόδοσις, φῆν' κακὰ πολλὰ. E. Q. Vulg.
 174. Φῆν' πολλὰ κακὰ παθόντα] Μέχρι
 τοῦ, τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται, σύντοψις
 πάσης τῆς Ὀδυσσεύς. Vulg. 178.
 Εἰ δ' ἄγε] Τὸ εἶα καὶ ἄγε καὶ φέρε
 ἐπιβήματα παρακελευσματικά. τὸ εἰ
 ἀντὶ τοῦ εἶα. B. 180. Ἀμείνων] Γρά-

φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναΐσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλετο τῇλ' ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ὥφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπίων ἀγόρευες,
 αἰδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνιείης,
 σὺ ὤκω δῶρον ποτιδύμενος, αἶ κε πόρῃσιν.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἑρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα, παλαιὰ τε πολλά τε εἰδώς,
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 αἰπῶ μὲν οἱ πρῶτον ἀνηρέστερον ἔσται,
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἶνεκα τῶνδε·

185

190

186. φαίμεν. 187. φέρω. 188. φειδώς. 189. ἐποτρύνῃς] ἐποτρύνεις H.
 ib. φεύσσειν. 190. φοι. 191. δυνήσεται εἶνεκα τῶν γε H. τῶν γε V.
 Hunc versum uncinis includit Wolfius.

φεται, ἀμείνω, χωρὶς τοῦ ν, ὅπερ καὶ
 κέλλω^h. Harl. 182. Φοιτῶσ'] Τινὲς
 πῶντο (scr. πωτῶντο). αἰδέ ἀκυρότε-
 ρον ἐπὶ ἐνθῶν τὸ ποτῶντο. Q. Οὐδέτι]
 Γράφε, οὐδέ τε. ἔστι δὲ ὁ τέ περισσός.
 Q. Οὐδέ τε] Περισσὸς ὁ τέ. ἐν δὲ τοῖς
 ἐκαστέρωⁱ γράφεται οὐδέτι. Harl.
 183. Ὦλετο τῇλ'] Τὸ τῇλε σημαίνει
 καὶ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν, ὥστε νῦν, καὶ
 τὴν ἐκ τόπου, τῇλ' ἐξ Ἀσκαῆς (Π. β'.
 863.), καὶ τὴν εἰς τόπον, Τῇλέ με εἰρ-
 γασί ψυχαί (Π. ψ'. 72.) Q. Ὦς καὶ
 σί] Τὸ ὥς αναφορικόν ἐστι, καὶ συν-
 απτεῖν αὐτὸ τοῖς ἐπάνω. ἢ ἀντὶ τοῦ
 εἶπε, καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνω-
 στέω. Q. Vulg. 185. Ὦδ' ἀνιείης]
 Ἀπὸ τοῦ ἀνιέμι, ὥς τιθείης. κυνηγετικὴ
 ἢ λέξις, ὅτε τις κύνα τοῦ δεσμοῦ ἀνεί-
 ἀφῇσιν κατὰ θηρὸς. Vulg. Ἡ μετα-
 φρὰ τῆς λέξεως εἰληπταὶ ἀπὸ τῶν κυ-

νηγετῶν ἀφιέντων τοὺς ἱμάντας. E
 MSS. Barnes. Ἀνιείης] Δασυ-
 τέω^k. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀναπείθεις
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν τῶν ἀφιέν-
 των τοὺς ἱμάντας τοῖς κυσὶ. ψιλῶ δὲ
 Ἑλλάνικος^l παρὰ τὴν ἀνίαν ἐκδεχόμενος,
 τὸ λυκαῖος. εἰ δὲ τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν
 ἀνιφῆς. τοιαύτη γὰρ ἡ δευτέρα συζυγία.
 Q. Harl. Vulg. 189. Παρφάμενος]
 Παραπείσας, παραλογισάμενος, συμβου-
 λεύσας^m ἐκ τοῦ παραινῶ καὶ τοῦ φῆς
 (scr. φημι), ἀπὸ τῆς παρὰ προθέσεως
 καὶ τοῦ αἵνος, ὁ λόγος. E. 190. Ἀνη-
 ρέστερον] Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδοῖεστε-
 ρον. ὥφειλε γὰρ ἀνηρότερον. οὕτω καὶ
 ἀμορφέστερον, δικαιοῦτερον, ἀκρατέστε-
 ρος ἀπὸ τοῦ ἄκρατος, σπουδαιέστερος,
 ἀναγκαιέστερος, ἀλλαιέστερος, ἐπιτη-
 δεύστερος, ἀφνειέστερος. καὶ Ἀριστοφά-
 νης κατὰ Σέλευκον ἔγραφε φιλακτεανί-

^h Mirum, Nominativum in « hic commendari, qui alias, ut Zenodotus longe re-
 jicitur. Vid. Schol. II. α'. 80. et al. Nam cum ταῦτα illud strui nequit. BUTTM.

ⁱ Nominativum τὰ ἐκαστέρωⁱ habes infra ad ε'. 83. Intelligenda τὰ ἀντίγραφα.
 Sic et ad ε'. 160. in τοῖς χειρογράτοις et in τοῖς κειμένοις. BUTTM.

^k Nempe in accuratis editionibus addiderant spiritum etiam in media voce ut ἀ-
 νιέμι, φιλιππασσι. PORS. Ceterum in antiq. edd. schol. Vulg. scribitur Δασυπενείων
 cf. ad α'. 27. BUTTM.

^l De Hellenico hoc ἑλληνιστικῷ, idemne sit an diversus ab historico, vide Star-
 kium disputantem in Comm. de Hellenico §. 10. BUTTM.

σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
 τίνων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,
 μητέρα ἦν ἐς πατρός ἀναγέτω ἀπονέεσθαι·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι οἶομαι υἱὰς Ἀχαιῶν
 μνηστῆρας ἀργαλέης· ἐπεὶ οὔτινα δεῖδιμεν ἔμπης,
 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἔοντα·
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σὺ, γεραιέ,
 μῖθεαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὐτὲ κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, πατιδέμενοι ἡμᾶτα πάντα,

195

200

205

195. μητέρα ἦν] μητέρ' ἦν W. ib. ἦν. 197. γέρον. 198. παύ-
 σασθαι] παύσασθαι H. παύσεσθαι W. ib. Ἀχαιῶν. 201. ἦν σὺ
 γεραιέ] ἦν γηραιέ H. 203. ἴσα. 204. Ἀχαιῶν.

στασι (Il. α'. 122.). Vulg. 192. Τῷ (sic in Mediol.) δὲ γέρον ἐπιθή-
 σομεν] Ἦτοι ἐπιβαλοῦμεν θωὴν ταυ-
 ἔστι ζημίαν, ἥτινα τίνων, ταυτέστιν
 ἀποτίμων καὶ ἀποδιδούς, ἀσχάλλεις (scil.
 ἀσχαλεῖς) ἦτοι δυσχερανεῖς. Q. Γρ.
 ἐπιθήσομαι. Harl. 195. Μητέρα ἦν
 ἐς πατρός· οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν] Τὸ
 σχῆμα περιττὸν, ἄτομον. Vulg. Μη-
 τέρα ἦν ἐς πατρός] Ἠδέως τῷ σχήματι
 ἐχρήσατο· εἰπὼν γὰρ, ἐς πατρός, μετέβη
 εἰς πληθυντικόν· οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν,
 δηλοῦντι οἱ μνηστῆρες. καὶ εὐτρεπέσου-
 σιν ἔεδνα ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδί
 δίδεσθαι παρὰ τῶν γαμούντων. Κειμή-
 λια δὲ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης
 διδόμενα, ἦγον τὰ ἐξώπρια. E. Q. Ἐδνα
 τὰ παρὰ τοῦ νυμφίου, μείλια δὲ τὰ παρὰ

τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης διδόμενα. Vulg.
 199. Μνηστῆρας ἀργαλέης] Τῆς μέχρι τῶν
 ἀκατεργάστου. Vulg. Ἐξοθεν ληπτέον,
 πρὸ τοῦ γῆμαι τὴν σὴν μητέρα. B. Ἐπεὶ
 οὔτινα δεῖδιμεν] Προειπὼν, ἐπεὶ οὔτινα δεῖ-
 διμεν ἔμπης, οὔτε Τηλέμαχον οὔτε τὴν
 μαντείαν, οὐκέτι ἐπήγαγεν, οὔτε ἄλλον
 τινά. καίτοι ὁ λόγος ἀπῆται. ἀλλ' (Q.
 ips. ἦν) εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλῆθος.
 Vulg. Q. 200. Οὔτ' οὖν Τηλέμαχον] Ὁ
 θρασύτερα ταῦτα τῶν Ἀντιόου. Πο-
 λύμυθον, ἀκριτόμυθον. σκώπτει εἰς πο-
 σότητα· ὁ γὰρ Ἀντίοος εἰς ποιότητα
 λόγου ἔσκωψεν. Vulg. 203. Κακῶς
 βεβρώσεται] Ὁμολογεῖ τὴν βίαν. Οὐδέ-
 ποτ' ἴσα, ἦγον αἰεὶ ἐλαττωθήσεται.
 Vulg. 204. Διατρίβῃσιν] Διατρίβειν
 τὸ χρονοτριβεῖν, ἀναβάλλεσθαι καὶ τρι-

* Immo auctor primorum hujus scholii verborum volebat πατὴρ καὶ ἀδελφεῖ. Illud
 tamen et in schol. Vulg. ubi leguntur verba, εἰπὼν, ἐς πατρός, usque ad τῶν γαμούν-
 των. Videntur itaque jam olim excidisse quædam propter repetitionem eorundem
 verborum, in hunc modum: οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, δηλοῦντι πατὴρ καὶ ἀδελφεῖ. τινὲς δὲ
 λαμβάνουσιν τὸ, οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, δηλοῦντι οἱ μνηστῆρες. BUTTM.

². Vid. ad α'. 276. not. BUTTM.

ἔνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαινόμεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἐκάστω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
ἦδ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ πάντες Ἀχαιοί.

210

ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἐταίρους,
οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.

εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρός δ' ἢν οἰχομένοιο,

215

ἢν τίς μοι εἴησι βροτῶν, ἢ ὅσ' ἄν ἀκούσω

ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.

εἰ μὲν κεν πατρός βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,

ἢ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·

εἰ δέ κε τεθνεώτος ἀκούσω, μὴδ' ἔτ' ἐόντος,

220

ἰοστήσας δ' ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

σῆμά τέ αἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζω

207. ἐπιεικὲς. Γεκάστω. 209. ὅσοι μνηστῆρες] ὅσοι καὶ μνηστῆρες H.
211. τάγ'] τὰ a prima manu H. τὰ δ' V. τὰ W. ib. ἴσασιν. Ἀχαιοί.
212. εἴκοσ'. 213. διαπρήσσωσι] διαπρήσσωσι H. 216. Γένηται.
218. κεν] κε V. 220. ἔτ'] ἔτι V. ib. τεθνεώτος] τεθνηώτος W. 222. χεύ.

ψυμεῖν⁹. Vulg. 206. Ἐνεκα τῆς ἀρετῆς] Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος λέγειν φησὶ τὴν ἀρετὴν, ἢ ἢ, ἔνεκα τῆς ταύτης ἀρετῆς ἰαὴ (scg. ἰακὼν) δὲ τὸ ἔθος εἶναι. Q. Ἀριστοφάνης δὲ ὑπέπτευε τὸν στίχον, νεωτερικὸν λέγων ὄνομα τὸ τῆς ἀρετῆς. πιθανὸν δὲ συναθετεῖν αὐτῷ καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ (scg. αὐτῷ). Q. Harl. 209. Ἀγαυοί] Γρ. ἀγαυοί. εἰ δὲ, Ἀχαιοί. Harl. 210. Ταῦτα μὲν] Λέγει ἢ εἰς, ἀντὶ τοῦ εἰς ταῦτα. Vulg. 212. Ἀλλ' ἄγε μοι δότε] Τὴν ὑπόνοιαν ἀποτριβόμενος αἰτεῖται παρὰ τῶν μνηστῆρων τὰ πρὸς τὴν τιμίαν. πῶς γὰρ ἐδύνάτο σκαυορεῖν (Vulg. σκευωρεῖν) κατ' αὐτῶν πολίτας

βραδοὺς ἔχων. E. Vulg. 213. Διαπρήσσωσι κέλευθον] Τὸ πρήσσω, τὸ περῶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ περάω περῶ, ὃ μέλλων περάσω καὶ κατὰ συγκοπὴν πράσω, καὶ πρήσω τροπὴ τοῦ α εἰς η. ἐπεὶ δὲ ὁ μέλλων θεματοποιεῖται προσλαμβάνει καὶ ἕτερον σ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀφ' οὗ γέγονε μέλλωντος. B. 214. Ἠμαθόεντα] Ὡς τὸ, ὀλοέντος ἐχίδνης, ἀντὶ ἐλοοσύνης. E. 222. Χεύω] Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ὁροάνδρου χρεῖω (χεῖω em. PORS.) γράφει, καὶ Ἀρίσταρχος, Ἡρωδιανὸς δὲ χεύω, ἢ ἢ ἐνεστὼς ἀντὶ μέλλωντος. Harl. Ἐπὶ κτέρεα] Τὰ κάτω τῆς ἔρας νενομισμένους (f. -ένα εἰς) νεκροῦς ἢ ἀπὸ τοῦ ἰκοτήριον τι εἶναι. E.

⁹ Corrige περιφημιμῶν. BUTTM.

¹ Nicand. Ther. 129. ψολέντος ἐχίδνης. BUTTM.

πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε καὶ ἀνέρι μητέρα δάσω.

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' ἀνέστη

Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος, 225

καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,

πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.

ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·

μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανός, καὶ ἥπιος ἔστω 230

σκηπτῶχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς.

ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·

ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο

λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.

ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγῆνορας αὐτὶ μεγαίρω 235

ἔρδειν ἔργα βίαια, κακοῖρα φήσι νόοιο·

σφᾶς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως

οἶκον Ὀδυσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι·

νῦν δ' ἄλλω δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες

223. ὅσα ἔοικε] ὅσα' ἐπέοικε V. ib. ἔφοικε. 224. εἰπὼν. 226. φοί-
 κων. 228. ἔς] δ W. ib. μετέειπε. 229. εἰπὼν. 231. μηδὲ
 φρεσὶν] μὴ δ' ἐν φρεσὶν H. ib. εἰδώς. 232. ῥέζοι] ῥέζει H. 234. λα-
 ῶν. ἀνασσε. φῶς. 236. ἔρδειν ἔργα. 238. φοίκων.

226. Ἐπέτρεπεν οἶκον] Ἐπίτροπον, αἰ-
 κωδόμενον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐποίησε. B.
 229. Κέκλυτε Ἰθακῆσιοι] Ὁρῶν τοὺς
 μνηστῆρας ἀπηρυθριακόμενος οὐ πρὸς αὐ-
 τοὺς ἀποτείνεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινόν.
 E. Q. Vulg. Οὐδέν τι δικαιολογικὸν
 ἔχει ἡ δημηγορία, καταφορικὴ δὲ καὶ
 ἀγαθῇ ἐπιτροπῇ πρέπουσα. Vulg. 232.
 Καὶ αἴσυλα ῥέζοι] Ἀπρεπῆ. βραχὺ δια-
 σταλτέον ἐπὶ τὸ ῥέζοι· τὸ γὰρ ὥς ἀντὶ
 τοῦ ἔτι ἐστίν. Q. - Αἴσυλα ῥέζει] Ἀδι-
 κα ποιεῖ, εἰσὲν αἰσδούλα, τοῦ καθήκοντος
 σεσυλημένα. Vulg. Ἡ ῥέζων. Harl.
 233. Ὀδυσῆος θείοιο] Οἱ μνηστῆρες
 μέμνηται τοῦ Ὀδυσσεὺς, οὐχ ὥς θείου
 μέντοι, ἀλλ' ὥς γυναῖκα εὐειδῆ ἔχοντος

καὶ ἀφνειοῦ. Vulg. 236. Κακοῖρα-
 φήσι] Τινὲς δὲ γράφουσι, κακοφραδί-
 ησιν. Harl. 237. Παρθέμενοι κεφα-
 λὰς] Προτεβάντες ὡς ἐπιζείνφ* ἦγον
 ἐπικέφρ, ὅστε κοπῆναι. Vulg. Παρ-
 θέμενοι] Ἐνέχυρον θέμενοι, ἀντὶ τοῦ, ὡς
 μὴ ἐπικείμενοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς ἀλλὰ
 παρατιθέμενοι αὐτάς, ὅπερ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ
 παραβάλλοντες. Vulg. Εἰς τιμωρίαν
 ὑποθέμενοι τὰς ἰδίας κεφαλὰς, ἢ ὡς ἐν-
 ἐχυρον τιθέμενοι, ὡς μὴ ἐπικείμενοι τὰς
 ἑαυτῶν κεφαλὰς, ἀλλὰ παρατιθέμενοι.
 Τὸ δὲ σφᾶς ἐξυπτέον. B. Q. 238. Οἶ-
 κων Ὀδυσῆος] Μετωνυμικῶς τὰ ἐν τῇ
 οἰκῇ· τὸ δὲ ἐναντίον, Μετὰ δαίμονας ἄλ-
 λους (Π. α'. 222.), τὸν τρόπον τῶν θεῶν.

* Nota quidem vox ἐπιζείνφ ex Hesychio et locis ab Intpp. ibi allatis: sed hic ta-
 men videtur legendum ἐπὶ ζηνφ, quamvis vocabulum ζηνφ, κακός e Suida tantum no-
 tum sit. BUTTM.

ἦσθ' ἄνω, ἀτὰρ αὖτι καθαπτόμενοι ἐπίεσσι
παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ὄντες. 240

Τὸν δ' Εὐνοριδῆς Λειώκριτος ἀντίον ἤυδα·
Μέντορ ἀταρτηρὲς, φρένας ἤλας, ποῖον εἶπες,
ἡμέας ὀτρύνων καταπαυόμεν; ἀργαλέον δὲ
ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαυτί. 245
ἔπερ γάρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δαιτυμένους κατὰ δῶμα ἦν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
αὐ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
ἐλθόντ'· ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πάτμον ἐπίσποι, 250

240. ἀτὰρ] αὐτὰρ et scripse idem error H. ib. ῥεπέσσειν. 243 ἔφει-
σις. 245. μαχήσασθαι] μαχέσασθαι V. 247. ἀγαυοὺς] ἀγαυοὺς eadem
manu, ut videtur, sed postea additum H. ib. ῥεῖόν. 248. μενοινήσῃ]
μενοινήσει H. i. e. μενοινήσει. PORS. μενοινήσει W. 249. κεχάροιτο]
κεχαροίετο V. ib. φοι. 250. ἐπίσποι] ἐπίσπη ex emend. sed erat ἐπίσποι H.
ib. ἀφεικέα.

ἡμῶν καὶ τὸ, Σέεσσι παρήμενον (Od. v. 407.). Q. 240. Ἄκεψ] Ἔστιν ἄν-
σις, καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ ἄνασις ὁ ἄφρωνος
καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ Μενέλαος Μενέλεως
ὥτως ἄνασις ἄνσις. κλίνεται δὲ καὶ ἄνσις,
ὡς τοῦ Μενέλεως. B. Καθαπτόμενοι
ἐπίεσσι] Δισχλίνει τοὺς Ἰθακῆσιους, εἰ
μηδὲ λόγοις ἄπτανται τῶν βιαίων μνη-
στήρων· τὸ γὰρ χερσὶ δυσχερέστερον.
Vulg. 242. Λειώκριτος] Οἷον ἔκκριτος
τοῦ λαοῦ. Ὁ ποιητὴς τὸν μὲν Ἀντίωνα
ἀπλούστερον ἐποίησε δημηγοροῦντα καὶ
ἀφελέστερον, τὸν δὲ Εὐρύμαχον ἐμβριθέ-
στερον καὶ ἀδρότερον. ἐνταῦθα δὲ Λειώ-
κριτὸν τινα μνηστῆρα βραχυλόγον μὲν
πλάττει θρασύτερον δὲ ὥς οὐ μόνον τὸν
Ὀδυσσεῆα ἐξευτελίζει, ἀλλὰ καὶ τὴν
ἀγορὰν ταχὺ λύσει. ὥστε ταύτην τὴν
ἀγορὰν Θέμις μὲν ἐκάθισεν, ἀθεμίστου
δ' ἀνδρὸς ἔβρις ἔλυσεν. Vulg. 244.

Παυόμεν] ῥιανὸς γὰρ καὶ παύεται· καὶ
λόγον καὶ τὸν μάντιν εἰπεῖν, φραζόμεθ'
ὡς κεν καταπαύσομεν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων (168.), καὶ τὸ Ἠμέας ὀτρύνων
καταπαυόμεν. Q. Harl. 245. Ἀν-
δράσι καὶ πλεόνεσσι] Ἐδειξεν οὖν ὅτι
γαστριμαργίας ἔνεκεν ἐπράσσετο πᾶν.
Τινὲς γράφουσιν, Ἀνδράσι καὶ παύουσιν.
ἄμεινον δὲ πλεόνεσσι γράφειν, ἵν' ᾗ ἐπὶ
τῶν κωλύοντων· εἰ δὲ καὶ πλείονες κω-
λύουσιν, φησι, περιέσσονται εἰσχοόμενοι.
Q. Pors. ex Harl. excerpavit verba
Τινὲς—κωλύοντων. Περὶ δαυτί] Οἱ γὰρ
ἐν δαυτί οἴονται ἀντιπύσσεσθαι εἶναι τὴν
ἀλκὴν τοῦ οἴνου στρατηγούμενος αὐτοῖς.
Λέγει δὲ ὅτι ἀργαλέον τοῖς Ἰθακῆσι-
οις, καὶ πλείονας ὄντας ἀντικαταστήναι δαι-
τυμένοις τοῖς μνηστῆρσιν· ὅπερ ἐστὶ κί-
ριον τοῦ ἀδυνάτου. Vulg. 249. Ὅ-
κέν οἱ κεχάροιτο] Ἀμα γὰρ ἰδοῦσα στε-

* Intactam posui Maii e cod. Q. scripturam. Harleianus post verba καὶ λόγον ha-
bet ἔχει διὰ: Porsonus praeterea corrigit τὸ εἶναι pro καὶ εἶναι: pro illo γὰρ autem in
fronte certissima videtur ejusdem emendatio γρ. ἢ. ε. γράφει. Ita haec procedit scho-
lii facies: ῥιανὸς γράφει, καὶ παύεται· καὶ λόγον ἔχει, διὰ τὸ τὸν μάντιν εἰπεῖν, φραζό-
μεθ'—παύεσθων, καὶ τὸ, ἡμέας ὀτρύνων καταπαυόμεν. Tamen vel sic me quidem plane
latet Rhiani ratio: nisi forte emendabat ille καταπαύεσθαι (καταπαύεσθ' ἀργαλίαν).
Tum scholiastes vulgatum defendit his verbis: καὶ (malis sane ἀλλὰ) λόγον ἔχει—
καὶ τὸ, ἢ. ε. καταπαυόμεν. BUTTM.

εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν εἶπες.

ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·

τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἥδ' Ἀλιθέρης,

οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῴιοι εἰσιν ἑταῖροι.

ἀλλ', οἶω, καὶ δητὰ καθήμενος, ἀγγελιάων

255

πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελείει δ' ὁδὸν οὐποτε ταύτην.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.

οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἰς πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος·

μνηστῆρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.

Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

260

χεῖρας νηφάμενος πολίης ἀλός, εὐχετ' Ἀθήνῃ·

Κλυθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,

καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,

νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,

251. εἶπες. 252. λαοί. ἔργα ἕκαστος. 253. φοι. 256. εἰν] ἐν H. 257. αἰψήρην] λαίψήρην V. 258. ἑξάν π. δῶμα ἕκαστος. 260. ἀπ-
άνευθεν ἰὼν] ἀπάνευθε κίων a prima manu ut videtur H. ib. θῖνα] θινί
ex emend. H. 262. ὃ] ὅ H. 263. ἡεροειδέα.

ρήσεται. Vulg. 251. Εἰ πλεόνεσσι
ἔπειτο] Εἰ πολλοὶ αὐτῷ ἔπειντο, ἢ εἰ
πολλὰς ὁπαδοὺς ἔχει. Τινὲς δὲ γελίως,
μάχοιτο, γράφουσι· δύναται δὲ καὶ ὁ-
πως νοεῖσθαι, εἰ σὺν πολλοῖς μάχοιτο.

Q. Cf. Harl. 254. Πατρῴοι εἰσιν
ἑταῖροι] Διασυρτικῶς, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ
ἦσαν οἱ ὑπὲρ Ὀδυσσεύς εἰπόντες (Q.
ἀπαντες). E. Q. 256. Τελείει δ' ὁδόν]

Τάχα ὥς μὴ δυναμένου τοῦ Μέντορος καὶ
τοῦ Ἀλιθέρου παρασχεῖν αὐτῷ τὰ ἐπι-
τήδεια πρὸς τὸ πλέειν. Q. 257. Λύ-
σεν—αἰψήρην] Ὡς ἀπὸ δεσμοῦ τινος.

Αἰψήρην, ἀντὶ τοῦ αἰψήρως, ὥς τὸ, Τότε
μοι χάροι εὐρεῖα χθών (Il. δ. 182.),
ἀντὶ τοῦ εὐρύ. Vulg. Γράφεται, λαί-
ψήρην· ταχέϊαν. Pal. Λαίψήρην Harl.

in scholio et ex emend. in textu.

PORS. 260. ἰὼν ἐπὶ θινὶ θαλάσσης]

Ἐὰν κατὰ δοτικὴν γράφηται τὸ θινί,
βραχέως (Harl. βραχὺ) διαστελοῦμεν
ἐπὶ τὸ ἰὼν καὶ τὰ ἐξῆς συνάπτομεν. ἐὰν

δὲ αἰτιατικῇ, ὥς Διδυμὸς φησι γράφειν
Ἀρίσταρχον, μετὰ τὸ θαλάσσης διαστε-
λοῦμεν. Q. Harl. Βραχὺ διασταλτίαν

καὶ μετὰ τὸ ἀλός. Q. Alterum schol.
Ἐπὶ θινί, καὶ, ἐπὶ θῖνα, δεχῶς. PORS.

262. Κλυθί μοι²)] Ὁ μὲν Τηλέμαχος
ἀπλῶς θεὸν ἐπικαλεῖται· ἀγνοεῖ γὰρ τίς
ἦν θεῶν ὃ φανείς αὐτῷ· ὃ δὲ ποιητὴς

εὐχετ' Ἀθηναίῃ, φησὶν. B. Q. Pal.
Vulg. 263. Ἠεροειδέα πόντον] Μέ-

λανα δίκην ἀέρος, ἢ βαθὺν, ἢ ἀναπεπτα-
μένων καὶ μέγαν. ἢ διὰ τὸ μόνον ἀέρα
ἐρᾶσθαι τοῖς πλεόνεσιν· ἢ ἐπεὶ τὸν ἀέρα

καθορᾶν ἔστιν ἐν τῷ ὕδατι. ἢ ὅτι ἀέρι

* Permirum non solum, hoc ita a quoquam explicari, sed et ipsam hanc varieta-
tem ἴσμεν pro μάχοιτο nasci potuisse. Quare suspicor antiquam et veram apud
poetam scripturam fuisse Εἰ πλείους εἰ ἴσμεν, qua corrupta in πλείονεσι, natum est
primum sponte ἴσμεν, tum ejus loco per correctionem suffectum μάχοιτο. BUTTM.

* In lemmate antiquo schol. vulg. est κλυθί μοι, quod est ex vera hic et ubique scri-
ptura κλυθί μοι. BUTTM.

ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί, 265
μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνόροντες.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἧδὲ καὶ αὐδὴν·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχ', αὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσαι, οὐδ' ἀνοήμων, 270
εἰ δὴ τοι τοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἦὑ,

οἷος ἐκεῖνος ἦν τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσται, οὐδ' ἀτέλειστος·

εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐστὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης, 275
οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσῃ, ἂ μεναιῶς.

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
οἱ πλείονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσαι, οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσεύος προλέλοιπεν,

265. Ἀχαιοί. 267. ἴω. 268. εἰδομένη. 269. ἔπεα. 270. ὅπιθεν]
ἵπισθεν V. 271. κακῶς] κακῶς H. 272. ἔργον. ἔπος. 275. ἔεολπα.
279. οὐδέ σε γε πάγχυ a prima manu, deinde γε additum post πάγχυ H.

ἡμεῖς ἡ θάλασσα τὴν χροῖαν. Vulg. B. E. Q. 267. Ὡς ἔφαν' εὐχόμενος] Εἰκότως ἄρα ἦκεν ἐπὶ τὴν εὐχὴν, μὴδὲ τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἔτοιμα ἔχων ὁ θεός. Q. 270. Τηλέμαχε] Πρὸς παῖδα εὐ γεγενητά τὸ, αὐδ' ὅπιθεν. Vulg. Προ-
τρεπτικῶς, ὡς περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐμ-
φρόνως διατεθειμένον· αὐτὸς ὅτερον κα-
κὸς ἔσθ, εἰ Ὀδυσσεύς παῖς τυγχάνει
καὶ τῆς πατρὸς σπουδῆς ἔχῃς τι σύμβου-
λον. Vulg. Q. 271. Εἰ δὴ τοι] Εἰ δὲ
ἡ σὴ ψυχὴ δέδεκται τι τῆς ἐκείνου προ-
μίας δίκης στεναγμοῦ (scf. σταλαγ-
μοῦ)· μέγας γὰρ ἦν ἐκεῖνος εἰπεῖν τε
καὶ πράξαι· τάχιστα (scf. τάχα) καὶ
τὴν προκειμένην ὁδὸν εὐχὴ ματαίως πο-
ρεύσθ. Τὸ, οἷος ἐκεῖνος, κατὰ ἀναφά-
νησιν εἴρηται εἰς ἔπαινον τοῦ Ὀδυσσεύς
τῷ πατρὶ Τηλεμάχῳ. B. E. Q. Ἐν-
έστακται] Ἐοικεν ἡρτῆσθαι τῆς ἀρχικῆς
σπερματικῆς τοῦ εἶναι δυνάμεως. Vulg.
273. Οὔτοι ἔπειθ' ἀλήθ] Ἀλήθ καὶ ἀτ-

έλειστος εὐκ ἄνευ ἀστεισμοῦ λέγονται.
ἔσται μὲν γὰρ ἡ ὁδὸς διὰ τὴν ἄλῃ, ἀλήθ,
ὡς διὰ θαλάσσης πλέοντι· ἀλλ' ἔμμε
εὐχ ἀλήθ ἔσται, ταυτέστι ματαία καὶ
κενὴ οὐδ' ἀτέλειστος. εἰ γὰρ πατράζεις,
ἀγαθὸς ἔσθ καὶ οὐ μάρτην ἐδύσεις. ἀλλὰ
μὴν πατράζεις, ὡς ἡ δημαγορία σου ἐδει-
ξεν. ἔστιν ἄρα ἐπὶ σοὶ ἀγαθὴ ἐλπίς.
Ὁ δὲ ποιητὴς τῇ χυρῇ ἐπεμβάλλει καὶ
γνωμικὸν σημειώτατον, ἐν ᾧ περὶ διαβί-
σεως παίδων φιλοσοφεῖ, καὶ Ὀδυσσεύς
ἔπαινον. Vulg. 275. Οὐ σ' ἔγ' ἔπειτα]
Γρ. οὐ σ' γ' ἔπειτα, χυρῇ τῷ
τέ. Harl. 276. Παῦροι γάρ τοι παῖ-
δες] Τὸ αἴτιον τῷ διατασμοῦ. Vulg.
277. Πατὴρ ἀρείους] Ὅπως Ἡρακλῆς
πρὸς Ἀμφιτρύωνα, Ἀχιλλεὺς, Ἐκτορ.
Vulg. 278. Οὐδ' ἀνοήμων] Ἐπὶ τὸ
ἀνοήμων ὑποστικτέον, ἐπὶ δὲ τὸ προλέ-
λοιπεν ἡ ὑποστικτέον ἡ στικτέον. Q.
279. Μῆτις Ὀδυσσεύς] Τὰ μὲν περὶ τοὺς
λόγους εὐδοκίμως πέπρακται τῇ Τηλεμά-

7 Sic; corruptum, ut videtur, e s' f', quae est scriptura olim vulgata. BUTTM.

ἔλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα. 280
 τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
 ἀφραδέων, ἔπει οὔτι νοήμονες, οὔδ' ἐδίκαιοι·
 οὔδ' ἐτι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ὅς δ' ἄσφιν σχεδὸν ἔστιν ἐπ' ἡματι πάντας ἐλῆσθαι.
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι θηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοπαῖς 285
 τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
 ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἄμ' ἔφομαι αὐτός.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
 ὄπλισσόν τ' ἦϊα, καὶ ἄγγευσιν ἄρσεν ἅπαντα,
 εἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιστα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290

280. ἔργα.
omittit H.

283. ἴσασιν.
290. εἶπον.

284. σφιν] σφι W.

288. μὲν

χρ. ἐκαινοῦσα τὸν Ὀδυσσεῖα λαληθῆτος
 τὸν νεανίαν ἐπὶ τὰ ἔργα προτρέπεται. Q.
 281. Τῷ] Γρ. καὶ τὸ, τῷ, μετὰ ἐξείας.
 Harl. 282. Οὔτι νοήμονες οὔδ' ἐδ-
 καιοι] Συνετοί, κρηνητικοί. Δόγμα Ὀμή-
 ρου (schol. vulg. δογματίζει Ὀμηρος)
 ὅτι ὁ ἄδικος καὶ ἀσύνητος. E. 283. Οὔδ' ἐ-
 τι ἴσασιν] Διασαφεῖ τὸ νοῆμον. Vulg.
 284. Ὅς δ' ἄσφιν] Ἀναφάνης* περὶ
 μνηστήρων πᾶν γὰρ γῆ. Vulg. 289.
 Ὀπλισσόν τ' ἦϊα] Ἐν μὲν τῇ συνηθείᾳ
 ἐφάδια τὰ πρὸς τροφὴν (Pal. ἔδω) ἐπι-
 τήδεια ἀπὸ τῆς ἰδοῦ λέγεται, παρὰ δὲ
 Ὀμήρῳ ἦϊα τὰ ἐφάδια οἰκείας ἀπὸ τοῦ
 ἵεναι εἶρηται. ἴταν δὲ λέγῃ, θάων παρ-
 θαλίαν τε λόκων τ' ἦϊα πέλονται (Il. v.
 103.), καταχρόμενος λέγει ἀπὸ τοῦ
 ἐλῆσθαι (Pal. ἐλλῆσαι). E. Q. Pal.
 Ἄλλως. Τὰ εἰς τὸ ἵεναι ἐπιτήδεια ἦτοι
 ἐφάδια, ἠῖα, καὶ ἀποβαλῆ τοῦ πρώτου ἢ
 ἦϊα. E. Q. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ
 ἄλφιστα* πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἄχιστα, ἀπὸ
 τοῦ κινεῖσθαι τῷ ἀνέμῳ, ἢ ἵων θημῶνα τι-

νάξῃ (Od. ε'. 368.)· καὶ τὸ ἀποτρέφειν,
 ἢ ἵα πολλά θεῶς γυναικίμας (Od. δ.
 433.)· καὶ τὰ ἄλφιστα, ἢ ἐν δὲ κοῖ ἦϊα
 Κορίκη (Od. ε'. 266.). E. Q. Pal.
 Ὀπλισσόν τ' ἦϊα] Ἐτοίμασεν τὰ ἐφάδια.
 οἱ παλαιὸι φασιν ὅτι ἦϊα κυρίως αἱ ἐ-
 σπρίων καλέμας, καὶ δισυνάβας ἐν συν-
 αρέσει ἦα· ὅς Φερεκράτης, Τὴν γαστέρ'
 ἦων κέχθων σπασγμένους. Ὀμηρος δὲ τὰ
 ἀπὸ τῆς βρώμας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν εἰς
 νῆον ἐπισιτισμὸν. Vulg. Στικτέων μετὰ
 τὸ ἦϊα, μετὰ δὲ τὸ πᾶντα βραχὺ δια-
 σταλτέων, καὶ μετὰ τὸ ἀμφιφύων. Q.
 Ἄρσεν ἅπαντα] Γέμισεν. ἐκ τοῦ παρα-
 κλυθεῖσθαι. ἤμισται γὰρ τὸ πληροῦν
 τῷ πληρουμένῳ. Vulg. 290. Ἀμφιφε-
 ρεῖς κεραμεῖς ἦσαν ἀμφοτέρωθεν φερέ-
 μενοι, ὅς ἐστιν ἀμφωθεν, δῶνται (scf. δι-
 ωται), ὅς ἀμφιδουλος ὁ ἐξ ἀμφοτέρων
 γονέων δοῦλος. Vulg. Ἀμφιφορεῖς.]
 Τοῖς Μεγαρικαῖς^b. Ἄλφιστα δὲ, τὰ
 ἄλφιστα παρὰ τὸ ἄλφω, τὸ ψηλαφῶ.
 Μύελον δὲ, ὅς ἰσχυροποιεῖν τὰς ἀν-

* Quid hic sit ἀναφάνης cognosce e schol. ad 367. BUTTM.

* Mendosa haec in antiquis edd. hujus lemmatis scriptura manifestum praebet vesti-
 gium antiquae et ipsius lectionis ἑλίσσαι, ἑλίσσασθαι. Certo activo alias tum fere utitur
 Homerus cum alii aliquid paratur: hic Telemachus sibi ipse parare jubetur: ut in
 illo ἀπλίσσασθαι λέγεται. Nam quod mox v. 295. et Il. ψ. 55. eadem verbi relatione
 legitur ἱερπλίσσαντες, videri potest metro datum esse. BUTTM.

^b Fuerunt quidem Μεγαρικαὶ πόλεις (vid. Athen. i. p. 28. c.) etc. Hic tamen fere
 μαρικῶν μεγαρικῶν natum esse e μαρικῶν, vel μαρικῶν quod habet schol. vulg.
 BUTTM.

δύμασιν ἐν πυκνοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἱταίρους
αἰψ' ἐβελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ καὶ ἡδὲ παλαιαί·
τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι, ἧτις ἀρίστη
ἦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήτομεν εὐρεῖ πότῳ.

295

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κόρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δῆν
Τηλέμαχος παρέμεινε, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τιτημένον ἦτορ·
εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγῆτορας ἐν μεγάροισιν
αἶγας ἀνιμένους, σιάλους θ' εὐκτας ἐν αὐλῇ.
Ἀτίνους δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ὦ τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τι τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ·

305

292. αἰψ' α prima manu H. 296. φάτ' ἰφάτ' accentu super
a eraso H. 298. ἵμεναι ἵμεναι a prima manu, sed μ erasum et é ac-
centu notatum H. 299. ἀγῆτορας ἐν μεγάροισιν ἐν μεγάροισιν ἑοῖσι
H. ἐν μ. ἑοῖσι V. 300. εὐκτας εὐκτας H. 302. φῦ. ῥέπος. 304. ῥέργον.
ῥέπος. 305. ἀλλὰ μάλ' ἀλλὰ μὲν W.

δρας. E. 294. Ἐπιόψομαι] Ἀττικὸν
λίαν φησὶν ἡ Ἀριστοφάνης τὸ ἐπιόψομαι
ἀπὸ τοῦ ἐποπτεύομαι, περιβλέψω. Q.
298. φίλον τιτημένον ἦτορ] Οὐκ ἐσκυ-
θροπακῶς, ἀλλὰ φροντίζων ἀποδημιῶν
μέλλων. E. 300. Αἶγας ἀνιμένους]
Ἐκφραστικὸν γοργὴν δαπάνης τῶν μνη-
στῆρων. Vulg. Ἀνιμένους, ἐκδέροντας,
γυμνοῦντας· Κόλπον ἀνιμένη, ἐτέρηφι δὲ
μαζὸν ἀνέσχε (Π. χ'. 80.). Παρατηρη-
τέον δὲ ὅτι οὔτε στένδοντας οὔτε εὐωχα-
μένους (scf. ἐπαρχαμένους) θεοὺς πεποι-
θκεν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ οὐδὲ ἡ συμβότης παρήκε
τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς εἰσεβές*. Τὸ δὲ ἀνι-
μένους ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἄνω
ἐλκοντας καὶ ἐκδέροντας κάτωθεν ἀρξα-
μένους. E. Ἀνασχίζοντας ἢ ἀνωτείνον-
τας ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἔπειτα ἀνέλ-
κοντας καὶ ἐκδέροντας πᾶσι ἀρξαμένους
ἢ διὰ κυρὸς ἱερμένους. B. Ἐκδέροντας
ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. ἐκ τῶν κάτω γὰρ

τὰ ἄνω ἵενται οἱ τιταῖτοι. Vulg. Ἀνη-
μένους δασέως, ἀπὸ τοῦ ἱμῖ (cf. ad
185.). Q. Σιάλους] Διπαροὺς καὶ εὐ-
τραφεῖς χείρας. σιάλος γὰρ ὁ σισιτι-
σμένος χεῖρος. B. Εὐκτας] Ἐντιπύον
τὸ σταθεύειν καὶ σταθευτός. εἶεν τὸ
μαζῶν (Barn. ex Eust. rectius, εἶεν
ἀρχαῖον, οἷον ἐπινοηθέντες τοῦ μαζῶν)
ἰθαυτὶ ζέοντι. ἴθεν εὐστρα ἐργαστήριον
ἐν ᾧ χοῖροι εὐκται, ἢ κατὰ Παισανίαν
τὸ ἐκ σταχύων καυθέντων ἔδεσμα τοῦς
ἀνθέρικας ἀποβαλλόντων, ἦτοι ἡ περιμα-
καυμένος στάχυς. Vulg. 301. Ἀντί-
νος δ' ἰθὺς γελάσας] Ἰλαρότερον νῦν
ποιεῖ τὸν Ἀντίνοον (ins. ἡ) κατὰ τὴν
ἀγοράν. Vulg. 303. Μήτε τι ἄλλο ἐν
στήθεσσι] Ταῦτα θυμοῦ ἀποτρέπουσι,
τρυφῶν δὲ παρακαλεῖν. Vulg. 305.
Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν] Ἀκρὸς ἀπεμμεῖ-
ται φωνὰς ἀσώτου μεираκίου. τὰ μὲν
γὰρ ἄλλα πάντα ἀπορρίψαι τῆς ψυχῆς

* Ad schol. E. de impietate procorum cf. schol. v. 250. cum not. BUTTM.

ταῦτα δὲ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
ἦα καὶ ἐξαίτους ἐρέας, ἵνα θάσσω ἱκῆαι
εἰς Πύλον ἠγαθήν· μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκούην.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
Ἀντίνο', αὔτως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
ἢ οὐχ ἄλκις, ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἰσθλὰ
κτῆματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμός,

306. Ἀχαιοί.

308. ἀγαυοῦ] ἀγαυοῦ Η.

312. οὐ φάλλος.

παρακελεύεται, μόνῃ δὲ τῇ γαστρὶ σχο-
λάσαι. τοιαῦτα δὲ τὰ τῶν παρόντων ῥή-
ματα. Ε. Q. 'Εσθιέμεν] Ἀπαρέμφα-
τον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Β. 'Ὡς τὸ
πάρους περ] Ἐπικερτομαί τῷ μείρακι, ὥς
μέχρι μὲν ἔρτι ἀσπτενομένην, νῦν δὲ ἐξαί-
φνης ἐκ τοῦ σχοιάζειν γαστρὶ πειρωμένην
μεταβάλλεσθαι. Vulg. 306. Ταῦτα
δέ τοι] Λόγος εἰρωνικὸς ἀποτελευτῶν εἰς
φήμην. εἴτω γὰρ ἀληθῶς ἀπέβη. Vulg.
307. 'Εξαίτους] Ἐξαιρέτους, ἐκ τοῦ αἰρῶ
τὸ βούλωμαι καὶ προκρίνω. Β. Τουτέστι
ἔξω τῆς αἰτίας· ἦτοι ἐπιθυμητοῦς, εἰς
ἐξήγησας (scf. ἐξήγησας). Q. 311.
'Ακέοντα] Ῥιανὸς γράφει, ἀέκοντα.
Harl. 312. 'Ὡς τὸ πάροιθεν] Τοῦτο ση-
μειοῦται Ἀριστοφάνει, ὅτι ἱκανὰ ἔτη
ἐγγόνει ἀφ' οὗ εἰ μνηστῆρες συνήχθη-
σαν. Ε. Q. Πολλὰ καὶ ἰσθλὰ] Ποσὶ
καὶ ποιῶ ἐπιφέηται τὸ κακόν. Vulg.
314. Μέγας εἰμὶ] Ἀφελῶς εἴρηται.
Καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων] Διδακτικὴ
ἄρα ἡ φρόνησις. Vulg. 315. Πυνθάνο-
μαι] Ἀντὶ τοῦ πυνθανόμενος ἀκούω.
Vulg. Ἀντιστροφὴ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ (ἴνα
πυνθανόμενος) ἀκούω. Τὸ ἐξῆς, νῦν δ'
ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ κειρήσω. Β. Ἀέξεται
ἐνδοθι θυμός] Αὔξανόμενον γὰρ τῷ σώματι
συναυξάνονται καὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς αἱ
δυνάμεις κατὰ Γαληνόν. καὶ Ἡρόδοτος,
αὔξανόμενον γὰρ τῷ σώματι συναυξάνων-

ται καὶ αἱ φρένες. τινὲς ἐπὶ ὀργῆς,
ἦγουν, ἔμαθεν ἤδη θυμοῦσθαι καὶ μὴ διὰ
τέλος ὀργητὸς εἶναι, αὔξανόντος τοῦ δυ-
νάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρ-
δανάπαλος θυμὸν ἀέξειν, τὸ πρὸς ἐπιθυ-
μίαν ζῆν⁴. Vulg. 'Ὁ μὲν θυμὸς ἀπὸ
τοῦ θύειν, ὁ δὲ χόλος ἀπὸ τῆς χολῆς.
θυμὸς δὲ καὶ χόλος, λαβὼν τὴν ἐπὶ τὸ
δράσαι κακὸν ἀγανακτήσιν, χάσθαι λέ-
γεται, ὥς τὸ, Σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος (Il. α'. 243.), ἦγουν ἀμυχὰς
ποιήσεις σπαράσσων τὴν ψυχὴν καὶ, Χω-
όμενος δ' ὁ γέρον πάλλω φῆκετο (Il. α'.
380.). δηλοῖ δὲ τὸ οὐχ ἀπλῶς ὀργιζόμενος
ἀλλὰ μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς
διὸ καὶ καταρᾶται καὶ κατὰ τοῦτο ἀμύ-
νεται. καὶ Χωόμενος κατὰ θυμὸν ἐυζώ-
νισο γυναικὸς (Il. α'. 429.), Ἀχιλλεὺς
τῇ ὀργῇ δηλοῦσθαι ποιεῖ τὴν τιμωρητικὴν
διαγανακτήσιν· ἐπιβαλεῖ γοῦν διὰ τῆς
μητρὸς τοῖς Ἑλλήσι. Ταυτὸν γοῦν ἐστὶ
θυμὸς καὶ χόλος· μῆνις δὲ καὶ μένος ὀργῇ
ἐκασθέτος καὶ ἔμμενος· ζαφελὴς οὖν χό-
λος ἢ μῆνις, ζαφελὴς γὰρ τὸ ἀναφαίρετον.
ὅτι δὲ τὸ μένος σθένος, Πάντως εἶον ἐμὸν
γε μένος καὶ χεῖρες ἄσπται (Il. θ'. 450.),
καὶ πρὸς τὸν Δία, Εἰ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν
ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεκτόν (Il. θ'. 32.).
ὥς εἶναι παρὰ τὸ σθένος μένος, εἴτω καὶ
χόλος μένων μένος καὶ μῆνις. καὶ ὅτι ἐπι-
τηρητικὸς ὁ κότος εἰς τὸ δράσαι τι πορη-

⁴ Vid. Eust. ad h. l. et Choerili Epigr. in Sardanapali tumulum (Brunck. Anal. p. 185.) quod ita incipit Εἰ εἶδὼς ὅτι θυμὸς ἔφει Τερψόμενος θαλίῃσι. BUTTM.

πειρήσω, ὥς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἦλθω,
ἢ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
ἔμμι μὲν, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσσεται ἢν ἀγορεύω,
ἔμπορος· αὐτὰρ νῆος ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετῶν

316. ὕμμι] ὕμμι V.

ῖον, Ζεὺς γὰρ αὐτὸς ἐπισείησιν ἐρεμνὴν
ἐλπίδα πᾶσι Τῆς ἀπάτης κοτίων (Il.
δ. 167.), καὶ τὸ, Ἐχει κέτω ὄφρα τε-
λέσση (Il. α'. 82.). καὶ ἔστιν ἡ μὲν
κατακλίσεις (f. κατὰ κλίσειν) πρόσκαι-
ρος ὄργη, χόλος, θυμός· ἡ δὲ κήσις μετὰ
ἀγανακτήσεως (iob. καὶ) δραστηκῆς ἐν-
εργείας χύεσθαι λέγεται καὶ σκυζέσθαι.
ὥστε ἀπόθετος μὲν χόλος μένος, καὶ μῆ-
νις δὲ τὸ ἀμύνεσθαι ἐπιτηρεῖσα κέτω·
καὶ ὅπως ὁρμὴ ἐπηρημένη μετὰ λύτης
ῥίψεως ἢ ὄργῃ, καὶ ὅπως κατὰ αὐξήσιν
τοῦ θυμοῦ γίνεται. Ὅπερ οὖν τὸ ἀχθε-
ται πρὸς τὸ ἀχρῆται ἔχει περιττεῖον τῇ
ἀγανακτήσει, τοῦτο καὶ τὸ χύεσθαι πρὸς
τὸ χολαῖσθαι. E. 316. Κακὰς ἐπὶ κῆ-
ρας] Οὐκ ἀνέχεται τωθαζόμενος ἀλλ' εἰς
ἀπειρον ὄργην ἦλθεν, ὥστε καὶ γυμναῖν
τὴν ἐπιβουλήν. E. Θυμοῦ προβολὴ ὁ
λόγος οὗτος τῇ Τηλεμάχῳ. κλυσεῖται
μὲν γὰρ εἰς Πύλον, εὐ πειράσεται δὲ τι
τοιούτων. Vulg. — Vid. et ad 325.
319. Ἐμπορος] Ἐμπορον ὁ ποιητὴς τὸν
ἀλλοτρίως νεὸς ἐπιβαίνοντα λέγει, τὸν
παρὰ τοῖς ὑστερον ἐπιβάτην, ὃς ἐμπορου
παρ' αὐτοῖς λεγόμενον τοῦ μεταβολέως
καὶ πραγματευτοῦ καὶ μάλιστα τοῦ διὰ
θαλάσσης περῶντος. καὶ ἴτι Ἀττικῶ
τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι κυπηλάτας ἐπικώ-
πως λέγουσι, ἐπιβάτας δὲ τοὺς μαχητάς.
Vulg. Ἐμπορος· ἀντὶ ναυκλήρου δι'

ὕμμις ἐπιβάτης ἐσόμενος τοῖς κατηρα-
λακτότας μὲν (scr. μου). τὸν πλοῦτον·
διὰ τὰ ἄνω (312.). Ἡ οὐχ ἄλλως ὡς τὸ
πάρουθεν ἐκείρετε πολλά. E. Q. Ἄλ-
λως. Ἀλλοτρίως νῆος ἐπιβάτης μὴ ἔχων
ἰδίαν ναῦν. ὡς καὶ ἀλλαχῶ, Ἐμπορος
εἰλήλουθας Νῆος ἐπ' ἀλλοτρίως (Od. ε'.
300.). αὐτὰρ κατὰ συνθήκειαν τέτακται
παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀλλο-
τρίως νῆος παρόντων, ὅσπερ συνθήκας ἐπι-
βάτας οὖν λέγομεν. ὕπερ γὰρ παρὰ τῇ
ποιητῇ τῶν ἐπὶ τοῖς ἄρμασι οἱ μὲν μα-
χόμενοι παραβάται οἱ δὲ τὰς ἡνίας ἔχον-
τες ἡνίοχοι, τῷτο ἐπὶ τῶν ἐν τριήρεσιν οἱ
ἐπιβάται καὶ ἐπικῶποι παρὰ τοῖς Ἀττι-
κοῖς. ἐπικῶποι δὲ οἱ τὰς κώπας ἔχοντες
καὶ τὰ πηδάλια. E. Ἄλλως. Ὁ μὲν-
ται ἔμπορος οὐκ ἀπὸ τοῦ περιζεῖν πετοίην
ται παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πόρου του-
τίστι τῆς πορείας. τὸν δὲ πόρον κυρίως
ἐπὶ τοῦ ὕδατος τάττει, ὡς τὸ, Πόρους ἀλῆς
ἐξερεῖναι (Od. μ'. 259.), καὶ τὸ, Θῶν
(Q. θεῖον, corrupt. e Θρίον) Ἀλφειοῖο
πόρον, καὶ τὸ, Ἀλλ' ἴτε δὴ πόρον Ἰξον εὐρ-
βεῖος ποταμοῖο (Il. ε'. 433.), τὴν δὲ
ἰγρῶ διάβασιν. ὡς οὖν τὸ μὴ ἐν ἰδίῳ
οἴκῳ γαμεῖν ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίῳ λέγουσιν,
οὕτως τὸ ἐπ' ἀλλοτρίως νεὸς τὸν πλοῦν
ποιεῖσθαι καὶ ἐμπορεῖσθαι, καλεῖται ἔμ-
πορος ὁ τοιοῦτος^h. E. Q. Ἐμπορος, εὐ
γὰρ νῆος ἐπήβολος] Τὸ ἐξῆς εἴμι μὲν

^a Prætulero hanc vulgato ibi εἴμι.— BUTTM.

^b P. ἀπόθετος μὲν χόλος, μένος καὶ μῆνις· μῆνις δὲ τὸ ἀμύνεσθαι ἐπιτηρεῖσα, μένος. Sed se-
quentia quoque laborant; in quibus tamen μετὰ λύτης ῥίψεως est idem quod μετὰ
ῥίψεως τοῦ λυσιῶν. BUTTM.

^c Inserendum videtur ἰγγραμῖν. Phavor. ἰγγραμῖν λέγομεν τὸ ἐπ' ἀλλοτρίως οἰκίᾳς
εἰσερχέσθαι. BUTTM.

^d Leg.—ποιεῖσθαι, ἐμπορεῖσθαι καλεῖται, καὶ ἔμπορος ὁ τοιοῦτος. BUTTM.

^e Omnia hæc de voce ἐπήβολος scholia, ut aëro vidi observantem Bæckhium ad
Plat. Min. p. 147., derivata sunt e Porphyrii Quæst. Hom. p. 5. ed. Arg. Legitur
autem ibi γαμῖν mendose pro eo, quod in nostris inserendum esse conjeci, ἰγγρα-
μῖν. Bæckh. l. c. e cod. Augustano num. 51. hoc ad hunc versum (319) protulit
scholium. Ἐπήβολος] Εἰδῶς, γιγνώσκων, νηῶν, ἐπιτηδεύων, ἐπινοχῶν. BUTTM.

γίνομαι· ὥς νύ περ ὕμῃσι εἰσατο κέρδιον εἶναι.

320

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντίνοιο

ρεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πίνοντο.

οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμενον ἐπέεσσιν·

ὦδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορέοντων·

320. περ] περ videtur primo fuisse, sed eadem manus statim fecit en
H. PORR. σου ν. εἰσατο V. σου W. ib. εἰσατο. 321. σπάσεν]
σπάσεν H. W. 323. ἐκερτόμενον. 324. εἶπεσκε.

ἔμπορος, ἔστι ἐπιβάτης ἐπὶ νηὸς ἀλλο-
τρίας, ἀπὸ ναυκλήρου, φησὶ, δι' ὅμῃς
ἐπιβάτης ἐσόμενος. ἐπιβόλος δὲ σημαί-
νει, ὡς φησὶν ὁ Παρφόριος, ἐπιτυχῇ καὶ
ἐγκρατῇ καὶ θεσπότην ἀπὸ τοῦ βάλλειν,
ἔστι τοῦ σκοποῦ τυγχάνειν· ἔμπορος δὲ
τὸν ἐπ' ἀλλοτρίᾳ νεὸς πλέοντα ἐπιβά-
την, ὡς καὶ ἀλλοτρίᾳ. B. Q. Οὐ γὰρ νηὸς
ἐπιβόλος] Ἀττικὴν εἶναι τὴν λέξιν φη-
σὶν Παρφόριος· δηλοῖ δὲ τὸν ἐπιτυχῇ ἀπὸ
τοῦ βάλλειν τουτέστι τοῦ σκοποῦ τυγχά-
νειν. ἔξ αὐ καὶ τὸ, Σδ δ' ἐν φρεσὶ βάλλο-
μεν σῆσι (Π. α'. 297.), τουτέστι ἐπι-
τυχῶς λάμβανει καὶ ἡ βουλὴ δὲ εἰσαὶ
βουλὴ τις εἴσα· ὅθεν ἔφη, Σδ δ' ἦλθ βουλῇ
πάλιν Πρίαμος ἀνακτορ (Od. χ'. 230.),
ὡς εἰ ἔφη τοῖς σοῖς ἑταῖς ἢ τοῖς σοῖς τέ-
λεις ἢ βέλῃσι· καὶ (Vulg. plenius λύοις
ἀντιθεῖν καὶ) τὸ, Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλον
ἐπειγομένη Διὸς εὐρῇ (Od. ε'. 297.)·
μετῆται γὰρ ἀπὸ τῶν πόρῳ τὴν ἐπιβα-
λὴν ποιούμενον· ἡ καὶ οὗ ἐπιβαλὴν
ἐποιεῖτο ὥστε τυχεῖν τῶν Φερῶν. χρῶν-
ται δὲ ταύτῃ τῇ λέξει καὶ εἰ μετ' Ὀμη-
ρον. Ἀρχαῖος, Νῦν δ' ὡς ἐγνόμενον χρη-
μάτων ἐπιβόλος^κ, ἀπὸ τοῦ ἐπιτυχῆς καὶ
κύριος. Τί οὖν αἱ λέξεις σημαίνουσι δε-
δήλωται. E. Q. Conf. Vulg. 320.
Τὸ, Ὡς νύ περ ὕμῃσι εἰσατο κέρδιον εἶ-
ναι, σὺν βαρύτητι εἴρηται· λέγοντος τοῦ
Τηλεμάχου ὅτι ἐν ἀλλοτρίᾳ πλευσσοῦμαι
νῆϊ· οὐ γὰρ εἰμι, φησὶ, ἐπιτυχῆς ἰδίας

νεὸς αἰδὲ κέρτημαι ἰδίας ἐρέτας· τοῦτο
γὰρ ὕμῃσι ἀφελιμέταται εἶναι ἐφάνη, του-
τέστι τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἰδίαν νεὸν, ἀλλ'
ἔμπορος πλεῖν (Vulg. ἔμπορον ἀποπλεῖν).
ἀναφέρει δὲ εἰς ἐκεῖνα ὅτι εἰς πενίαν αὐ-
τὸν κατέστησαν. προῖπε γὰρ, Ἀντίνοιο
εὖπως ἔστω ὑπερφυαλισσι (sic) μετ'
ὅμῃσι Δαίνοσθαί τ' ἀκόντα καὶ εὐφραίνε-
σθαι ἔκταν. Ἡ οὐχ ἄλλως ὡς τὸ πάραυτον
ἐκείρετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ ἑκτόμας ἐμὲ
μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ὅτι νῆπιος ἦα; Ἔστω
οὖν διδάμει τὸ νόημα, ἀπὸ τοῦ ναυκλή-
ρου δι' ὅμῃς ἐπιβάτης γέγονα τοῖς κατ-
φυλακτοῖς μου τὸν πλεῖστον. Q. 321.
Καὶ ἐκ χειρὸς] Ἡ δεξιὴ μὴ ἐπιβό-
λος ἀφεται τῆς χειρὸς, ἡ ὅτι γὰρ
ἦφατο ὁ Ἀντίνοιος. Vulg. Σπάσεν]
Ἀρίσταρχος, σπάσατο. Q. Harl. 322.
Ρεῖα κ. τ. λ.] Ἀθετεῖται ὡς περιττός.
προηθέτει^μ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. Q.
323. Οἱ δ' ἐπελώβευον] Ἐφύβριζον ἀπὸ
τοῦ λοβὸς ὁ τοῦ ὀπίου. εἰ γὰρ παλαιὴ
τοῖς λοβοῖς τῶν ὀπίων ἔκκετον τοῖς ἐπ'
αὐτῶν τιμωρομένοις εἰς ἀτιμίαν αὐτῶν
ἔθεν καὶ λάβη ἢ βλάβη καὶ λοβεῖν τὸ
βλάπτειν διὰ ὑβρεως. B. Λάβη ἢ ἐν τῇ
κοινῇ ὑβρι, εἰσαὶ λάβη ἢ ἐν τῇ λεῖψ
(scr. λαψ ex Eust.) ἐπεμβαίνουσά ται.
Vulg. Ἐκερτόμενον] Καρτομῶ τὸ ἐβρίζω,
ἀπὸ τοῦ τέμνειν τὸ κῆρ. ὁ γὰρ ὑβρίζο-
μενος λυπεῖται. B. 324. ὦδε δὲ τις
εἶπεσκεν] Μερίζει τοὺς μνηστῆρας, ὅν αἱ
μὲν δεδίασιν, αἱ δὲ θαρβαλεώτερον δι-
ά-

^κ Sensus hic prodit senarius quem Etym. M. v. ἐπιβόλος male citat ita Πλεοντῶν ὡν
α. χ. 1. BUTTM.

^μ Lemma schol. vulg. πρ. BUTTM.

^ν πρὸς τὴν νῆδ. not. ad α', 185. BUTTM.

Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
 ἢ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,
 ἢ ὄγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νῦν περ ἴεται αἰνῶς·
 ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν
 εἰλθεῖν, ὅφρ' εἴθην θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεῖκη,
 ἐν δὲ βάλη κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσση.
 Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπασκε νέων ὑπερηγορόντων·
 τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς
 τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
 αὐτῶν κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
 κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἢ δ' ὅστις ὀπυῖοι.
 Ὡς φάν' ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήκατο πατρὸς
 εὐρυν, ὅθι νηὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,

327. γε ἴεται. 330. βάλη] βάλλη H. 331. αὖ εἶπασκε. 332. Γαῖδ'.
 334. ὀφέλλειεν] ὀφέλειεν H. 335. δασαίμεθα] δασαίμεσθα V. ib. Γαῖδα.

πύται. Vulg. 325. Ἡ μάλα] Βεβαίωται ταῦτα τὰ ἔτη τοῦ (scr. Βεβαιῶται—τὸ) μὴ εἰρῆσθαι ὑπὸ Τηλέμαχου τοῖς προτεθειμένοις στίχοις (316. 317.), Πειρήσω ὡς χ' ὑμῖν κακὰς ἐπὶ χεῖρας (Edit. κῆρας) ἦλθον. ἀποροῦντες γὰρ λέγουσιν, ἢ μάλα Τηλέμαχος. E. 326. Πύλου ἡμαθόεντος] Ἀμαθον ἔχοντος. Ἰστέον ὅτι Ἀμαθος ἢ ἐν τῇ πεδίῳ κόνις, ψάμαθος δὲ ἢ περὶ θάλασσαν. B. E. 328. Εἰς Ἐφύρην] Τὴν Θεσπρωτικὴν, ἢ Κίχυρον^a μετωνομάσθη. Vulg. Cf. Schol. α'. 259. 329. Θυμοφθόρα] Φθαρτικὰ λογισμοῦ, καὶ ἀναιρετικὰ κατὰ τοὺς παλαιούς. Vulg. 334. Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον] Τὸ περὶ τὴν μηχανοτελείαν ἔργον πόνον λέγει τὴν ἐνέρ-

γιαυ καὶ κακοπάθειαν, οὐ γὰρ ποτε τὴν ἀλγηδύνα. E. Πόνον] Εἰς τὸ μερίζεσθαι τὰ κτήματα. ταῦτο δὲ ἐν εἰρωνείᾳ φησὶ τινὲς δὲ τὴν περὶ τὸν γάμον σπουδὴν. B. Ὅτι πόνον τὴν ἐνέργειαν καὶ κακοπάθειαν λέγει ὁ ποιητής, οὐδέποτε δὲ τὴν ἀλγηδύνα. ἢ πόνον, τὴν περὶ τὸν γάμον σπουδὴν. Q. Ὀφέλλει πόνον] Αἰδέσσει, πρώτου ἀορίστου ὡς τύπει. Τίς δὲ ὁ πόνος λέγει. (cetera fere ut Q.) Vulg. Ὀφέλλειεν] Γρ.^o ἐπαυξήσει^p. Harl. 337. Ὡς ἔφαν] Γράφεται καὶ φάν. ἔφασσαν καὶ ἐν συγκοπῇ ἔφαν καὶ φάν. Τὸ δὲ, θάλαμον κατεβήκατο, νόει ἐκ τῆς λέξεως τὸ κοῖλον. E. 338. Ὅθι νηὸς] Ἀριστοφάνους ὁθινητὸς, ὡς τὸ ἐνὶ μεγάρῳ (supra 94.)· Ἀρίσταρχος δὲ δι'

^a In ant. ed. Κίχυρον, quod Barnes. em. ἢ Κίχυροι: ego formam neutrinus abolere nolui. BUTTM.

^b De sigla γε. vid. idem observantem Porsonum ad schol. θ'. 434. Causam autem hujus confusionis agnosces in eo cujus exemplum prostat ad α'. 89. Nimirum cum lectiones quoque variantes assiduis sine sigla γε. apponerentur, alii postea exscriptores, qui addere solerent omissam, iis etiam subinde vocibus addebant quæ pro interpretatione appositæ essent. BUTTM.

^c "Fortasse voluit ἰσαυξάνειν." Sic Porsonus. Sed satis apparet ex illis quæ appositæ sunt ad 40. 105. 169. in hoc codice siglam γε. glossis etiam interdum ascriptam esse. Palat. habet γε. ἰσαυξάνειν. BUTTM.

ἰσθής τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλυσ τ' εὐώδεις ἔλαιον.

ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαιῷ ἡδυνότοιο

340

ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἶπατ' Ὀδυσσεὺς
οἴκαδε νοστήσεις, καὶ ἄλγεια πολλὰ μογήσας.

κληῖσται δ' ἔπεςαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
διχλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμάρ

345

ἔσχ', ἥ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυιδρείησιν,
Εὐρύκλει, ὦπρος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.

τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·

Μαῖ', ἄγε δὴ μαι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
ἡδυν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις,

350

κεῖνον οἰομένη τὸν κάμμορον, εἶπαθεν ἔλθοι
διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πῶμασιν ἄρσον ἅπαντας.

339. ἰσθής] ἰσθής a pr. m. sed ἰσθῆτ (i. e. ἰσθῆτες) ex emend. H. PORR. ib. ἑσθής. Γάλλος. 340. οἶνοιο. ἡδυνότοιο. 343. νοστήσεις] νοστήσας ex emend. sed superscripto νοστήσεμε. Omittit καὶ H. An voluit? νοστήσας κίτοι. PORR. ib. Γαίκαδε. 346. πολυιδρείησιν] πολυιδρείησι H. Notandum hunc codicem v finale pro arbitrio vel addere vel omittere. PORR. ib. πολυιδρείησιν. 349. οἶνον. 350. ὅτις] ὅστις et μοχ ὦ H. αἷτις V. ib. ἡδύν. 352. Διογενίης.

ἐνδὲ v. 9 Harl. Χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο] Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκοντος τοῦ ποιητοῦ τοῖς οἰκοδεσπόταις κειμήλια ἔχειν εἰς χρῆσιν τὴν ἐν καιρῷ. Vulg. 339. Εὐώδεις ἔλαιον] "Ἵσως μὲν τῆς ἑλίας" εἰκὸς δὲ καὶ ἐσκευάσθαι τιμωτέρων οἶον τὸ ἱριαν, σαμψύχινον. Vulg. 340. 'Ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο] Οὐ γὰρ ἦν τεσαύτη τῶν παλαιῶν περιεργία ὡς ἐκάστη τέκον ἀπονέμειν. E. Q. 341. "Ἀκρητον θεῖον]" Ἀκρατον, ἀπαραμιγνές, διὰ τὸ φυλάττεσθαι ἀβλαβῆ καὶ ἀμετάβλητον. E. 342. 'Ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες]" Ἴνα τὸ μέσον τοῦ θαλάμου εἴη ἄλλως χρήσιμον. Vulg. 344. Κληῖσται δ' ἔπεςαν σανίδες]" Ἐξ ὅλης τὸ εἶδος. ἢ γὰρ σανὶς ὅλη, ἢ δὲ θύρα τὸ εἶδος. πᾶν

γὰρ πρῶγμα ἐκ τεσσάρων συνίσταται, ἐκ ποιητικοῦ (ἰνα, ἢ) αἰτίου καὶ ὕλικου, ἐξ εἰδικοῦ καὶ τελικοῦ. E. 349. 'Ἀμφιφορεῦσιν]" Ἀμφιφορεὺς παρὰ ἰδιώταις καλεῖται τὸ λεγόμενον φλάσκιον. Pal. 350. Λαρώτερος]" Ἠδύτερος. "Ὁμοιον τῷ, Τηλέμαχ' οὕτω" σείῃ κακοεινότερος ἄλλος (v. 376.). Vulg. Μετὰ τὸν λαρώτατος]" Χρηστὸν ἦθος ὑποφαίνει. εὐ γὰρ τὸν κάλλιστον, ἀλλὰ τὸν μετ' ἐκεῖνον δεύτερον καλεῖ (Vulg. αἷται), τὸν δὲ πρωτεύοντα πατρὶ φυλάσσει. Q. Vulg. Οἰκονομικὸν τὸ διανοήμα, ὅτι εἰς εἰς τὴν καθ' ἡμέραν δαπάνην τῷ αὐτῷ χρῆσθαι προσήκει, ἀλλ' ἐπακείσθαι τὰ τιμωτέρα εἰς ἐξαιρετον χρόνον. E. Q. 351. 'Οἰομένη]" Ἐν οἴσῃ ἔχουσα καὶ δοξάζουσα

* Hinc liquet, jam olim in duas sectas divisos esse grammaticos, quorum alteri in heroici versus censure semper liquidas duplicaverint, alteri non. PORR.

* Haud spernenda varietas pro vulgato ibi ὅστις. BUTTM.

ἐν δὲ μοι ἄλφειτα χῦσον εὐρραφίεσσι θοαῖσιν·
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτὴ δ' οἷα ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἱσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δῇ
 μήτηρ εἰς ὑπερῶν ἀναβῇ, κοῖτου τε μέδεται.
 εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 ῥύστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν ποῦ ἀκούσω. 360

Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ ταῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 μῶνος ἐὼν ἀγαπητός; ὃ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης 365
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
 οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλῳ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.

354. χῦσον] χεύων H. 355. μυληφάτου] μυληφάτου H. ib. φαίεσσι.
 356. ἴσθι. 357. ἱσπέριος. 358. μήτηρ] μήτηρ δ' H. 362. ἔπεια.
 366. ἀλλογενής. 368. φθίης. δάσωνται] φθείης. δάσονται a prima manu H.
 δάσονται V. W.

Πείσεσθαι τὸν δυστυχῆ. E. 354. Δο-
 ρῶσι] Κυρῶσι, παρὰ τὸ χυρεῖν, θυλά-
 κες, φασκαλῆες. ἐχρῶντο γὰρ οἱ πα-
 λαιοὶ δέρμασιν ἀντὶ σάκκων εἰς ἀλφίτων
 φυλακὴν, ἵνα μηδὲν ἐκείθεν διαφορεῖται,
 στεγοῦσθαι τῆς πυκνότητος. Vulg. 355.
 Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα] Εἴκοσι δὲ μέτρα·
 ἀλεύρου ἀπὸ τῆς μυληφάτου ἀκτῆς ὅττω
 καλυμμένης ἀλεύρου. Q. Pal. Λέγεται
 δὲ ἀκτὴ τὸ λεκτότατον τοῦ ἀλεύρου. Q.
 Τὸ μέτρον ἐπὶ τε ξηρῶν, ἐπὶ τε ὑγρῶν
 λέγεται, ὡς ἐν τοῖς Κύκλωπος (I. 209.).
 Vulg. Μυληφάτου] Τοῦ ἐν τῷ μύλῳ
 πεφαιμένου (E. πεφονυμένου) ὃ ἐστὶ κε-
 καμμένου. λέγει δὲ τοῦ ἀλφίτου ἐπι-
 θετικῶς. B. E. Ἀκτῆς] Δωρεᾶς· ἢ τοῦ
 κλάσματος παρὰ τὸ κλᾶ. ἢ ἀκτῆς, ἥτις
 συναγωγῆς, τροφῆς. Vulg. 358. Κοί-
 του] Οἱ κοῖτοι τὰ στρώματα, ὃ κοῖτος δὲ
 ἢ κοίμησις. E. 359. Ὅτι αὐδὲ ἐνταῦθα
 μήμῃ τίς ἐστι τῆς Κρήτης. Harl. ap.

Porson. post α'. 93. Vid. supra ad
 hunc versum. 361. Κώκυσεν δὲ φίλῃ
 τροφῇ] Ἦτοι θρηνητικῶς ἀνεβόησεν. εἰ-
 κῶν δὲ ἐστὶ τοῦτο γυναικὶ καὶ Τηλεμά-
 χου τροφῇ καὶ ἐξαιρέτως εὐνοικῇ. E.
 Εἰκότως ἄρα ἀπολαφύρεται ἐν ταύτῃ
 ὁρῶσα κῆσαν τὴν τοῦ οἴκου διαδοχὴν. Q.
 363. Τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον] Φίλε
 υἱέ. Πικρὰ καὶ γοργὰ προβάλλεται το-
 ῦ ἡμᾶτα ἢ τροφῇ. Vulg. 366. Ἀλλο-
 γνώτῳ] Ἀλλοις καὶ οὐχ ἡμῶν γνωσκο-
 μένῳ. ἢ ἄλλοις γνωτῷ ἢ κατὰ γένος εἰ-
 κείῳ. ἦν γὰρ ἂν ἀλλογνώτῳ κατὰ τὸ,
 Ἀγνωστων πάντεσσι (B. 175.) Vulg.
 Ἦ τῷ ἄλλα γνώσκοντι ἔθνη, ἢ τῷ μὴ
 γνωσκομένῳ ἡμῶν, ἢ τῷ τοῖς ἄλλοις γνω-
 σκομένῳ. E. 367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰ-
 ὶόντι] Ἀναφώνησις· τοῦτο γὰρ καὶ γέ-
 γονε. Vulg. 368. Ὡς καὶ δόλῳ φθείης]
 Γράφεται καὶ διὰ τοῦ ε φθείης (sic). Q.
 φθείης, ἀπὸ τοῦ φθαρείης κατὰ συνηγε-
 νήσαν.

* In Palat. μεδ. i. e. μεδίους. Ut suspicer formam μέλια male e Q. relatum, propter
 sequens α. BUTTM.

* Conf. not. ad β'. 30. u. 970. BUTTM.

ἀλλὰ μὲν αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι. 370

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
ἀλλ' ὅμοσον, μὴ μητρὶ φίλη τάδε μυθήσασθαι,
πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτη τε δωδεκάτη τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι· 375
ὥς ἂν μὴ κλαίευσσα κατὰ χροῶα καλὸν ἰάπτη.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
ἐν δέ οἱ ἄλφιστα χεῖεν εὐρράφεισσι δοροῖσι. 380

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ἔχετο πάντα,
καί ῥα ἐκάστω φῶτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
ἔσπεριους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385

372. μαῖ'] μάλ' pro v. l. H. ib. οὔτι] οὔτι W. 375. ποθέσαι] ποθέσθαι V. 379. φοι. φοῖνον. 380. φοι. 383. Γεφυκῶα. ib. πτόλιν] πτόλιν sed πτόλιν 397. H. Hanc scripturam Cyprius in Salamine tribuit scholiastes Venetus ad Π. ψ. 1. PORS. πτόλιν V. ib. πάντα] πάντα W. 384. Γεφύστω. 385. Γεσπερίους.

πῆν. B. 369. 'Ἀλλὰ μὲν αὖθι] Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ πρὸς τοῦ Ἀντιόου ἐλέχθη, δυσμενὲς μέντοι. Vulg. 370. Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον] Ἡ τὸν ἀκαταπένητον, ἢ τὸν ἄκαρπον, τὸν μὴ ἔχοντα τρύγα ἦτοι καρπὸν. τὸν πολλὴν τρύγα ἦτοι πολλοὺς καρποὺς ἔχοντα, ἵνα σημαῖν τὸ α ἐπίτασιν. E. 373. 'Ἀλλ' ὅμοσον] Ὅμοσαι μὲν τὸ ἀπαλλάσσει θεόν. τελευτήσαι δὲ τὸν ὅρκον τὸ ἐπαγαγεῖν τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ ὅρκος γίνεταί. E. Q. Pal. Cf. ad 378. Μυθήσασθαι] In marg. Harl. Διὰ τοῦ ε, μυθήσεσθαι. 375. 'Ἡ αὐτὴν ποθέσαι.] Ἐδει, πρὶν αὐτὴ ποθέσθαι ὃ δὲ ἀσυνήθως ἐσχημάτισε διὰ τὴν τοῦ πρὶν ἐπιβήματος δύναμιν. Vulg. 376. 'Ἰάπτη] Διαφθείρη (Pal. ἀφανίζει) παρὰ τὸν ἰόν ὅθεν καὶ τὸ, 'Αἰδι προ-

αψεν. Vulg. Pal. 377. 'Ἀπώμνυ] Ἀποφατικῶς, ὃ ἐναντίον τὸ ἐπώμνυ. Vulg. 378. Ὅμοσέν τε] Ὅμοσαι μὲν τὸ εἰπεῖν θεῶν τι ὄνομα, οἷον νῆ τὸν Ἑρμῆν, μὰ τὰς Ἑλευσινίας θεὰς, τελευτήσαι δὲ τὸν ὅρκον, τὸ ἀποδοῦναι τὸν ἑνεργον λόγον, οἷον ποιήσω τὸδε, ἢ οὐ ποιήσω. Vulg. Cf. ad 373. 380. Ἀλφιστα χεῖεν] Τὸ χεῖεν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακῶν. E. 383. Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα] Ἀντίκειται ὡς ἕκαστος τῶν Ἰθακησίων τὴν τοῦ νέου δημηγορίαν εἰς νοῦν φέρον, καὶ τὸν τοῦ βασιλέως ἀνειδυλοποιούμενον παῖδα οἷον παρ' αὐτοῖς ἰστάμενον (inser. vid. κατ-ιδῶν), καὶ κρίνων δίκαια ἐκείνων εἰπεῖν καὶ αἰτήσασθαι, ἀμῦναι μὲν οὐ θαρβόουσι διὰ τὸ κινδυνῶδες τοῦ ἔργου, νῆα δὲ δοῦναι

ἢ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
ἦτε νῆα θοὴν· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ἔπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες εὐσσελμοὶ φορέουσιν. 390

στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῆς λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἄλλοι ἠγερθέντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἔθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχουε, 395

πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.

ὣ δ' εὐδὲν ὤρυντο κατὰ πτόλιν· εὐδ' ἄρ' ἔτι θῆν
εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.

αἶψα Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἐκπαραλεσσομένη μεγάρων εὐναιεταόντων, 400

387. Fu. 389. εἴρυσε. 390. τε a pr. m. γε ex emend. H.
391. ἐσχατιῆς] ἐσχατιῇ, H. ἐσχατιῆς V. ἐσχατιῇ W. 392. ἕκαστον.
394. ἵμεναι a pr. m. ἵεναι ex emend. ἵμεν pro v. l. H. 395. ἔχουε] εἶχε
ex emend. H. 397. πτόλιν. ἄρ'] πτόλιν. ἄρ V. 398. σφισιν] σφιν V.
400. εὐναιεταόντων] εὐναιεταόντων V.

λογίζονται καὶ αὐτῶν τινες εἰς ἐρέτας
προσκειδοῦναι. Vulg. 386. Φρονίοιο Νο-
ήμονα] Ἀστυνοῦ ἀνομοτοποκλήκεν. πάν-
τας γὰρ ἐκεῖνος νῆα ὑπέσχετο ὃ μὴ κατὰ
τοὺς μνηστῆρας ἀφραδῆς καὶ ἀνοήμων ἐπὶ
ταῖς μύθοις. Vulg. 388. Δύσετο τ'
ἥλιος] Εἰσθεὶς ὁ ποιητὴς πολλάκις εἰς ἐν-
στώτας μετέγειν. ὅστις οὖν τὸ ἐδύσ-
σει παρατατικὸν ἀπὸ ἐνεστώτος τοῦ
ῥήματος. Πάντα δὲ ἀσφαλῶς· τὸ μὲν
γὰρ λαβεῖν δυνάμενον καὶ μεθ' ἡμέραν
πέμπεται, ἢ τε ἐντευξίς ἢ πρὸς τοὺς
ἐλευσμένους, καὶ ἢ πρὸς τὴν τὴν ναῦν
παρίζεται· τὰ δὲ τῆς καθολικῆς σκότους
ἐπιπληρότος. Τὸ σκιάωντο δὲ, σκιάς
ἐπὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ τὸν ἥλιον εἶναι πρὸς δύ-
σιν. E. Q. Ἀγυιαί] Τὰ ἄμφοδα, αἱ
δαί, στενώχους (scf. στενωποὺς) Ἀθη-
ναίαι, ἀγυαῖς Ἀργεῖοι καλοῦσιν. MS.
Barnes. 390. Εὐσελμοὶ φορέουσιν]

Αἱ εὐζυγαί, αἱ εὐτάλβατοι, αἱ εὐκάθε-
δροι, αἱ εὐσανίδωτοι. λέγει δὲ ἐπιθετι-
κῶς τὰς ναῦς· σέλματα γὰρ τὰ τῶν
νηῶν σανιδώματα. E. 391. Ἐπ'
ἐσχατιῆς] Ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ λιμένος,
μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Vulg. 392. Ἀ-
θήρῃ] Γρ. αὐτήν. Harl. 395. Ἐπὶ
ἔχει] Τὸ ἐγγὺς τοῦ ἵππου δηλοῖ. Vulg.
396. Πλάζε δὲ πίνοντας] Παρακλάνει
τοῦ ἐγγρηγορέναι. Vulg. Χειρῶν δ' ἐκ-
βαλλε κύπελλα] Ἀδικουμένων διὰ τὸν
ἵππον. Vulg. Εἰκότως. πολλὴν γὰρ ἔπι-
νον χρόνον ἐξ ἑτοῦ τὴν ἐκκλησίαν διέλυ-
σαν. E. Q. 397. Οἱ δ' εὐδὲν ὤρυντο]
Δεῖ νοεῖν ὅτι εἰ ξένοι τῶν μνηστῆρων παρὰ
φίλους ἐκάθειδον. οὐ γὰρ ἐθάβρουν παρὰ
τῶν Ἰθακησίων μνηστῆρων· ἐν τῇ αἴκῃ
Ὀδυσσεὺς καθεύδει. E. Q. Pal. οὕτως
γὰρ αὐτῶν καὶ ἡ ἀπόλλαια ἐγνώσθη. E.
Q. 398. Ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν]

* Scribendum vid. αὐτ' ἐν τῇ ἀνφ. BUTTM.

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δῖμας ἠδὲ καὶ μῦθον·

Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ' ἐπῆρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ δὴθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

Ἦς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχτια βαῖνε θεῶο.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κερηκομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·

Δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη
ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ αὖτι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἷη μῦθον ἀκουσεν.

Ἦς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες εὐσσέλμῳ ἐπὶ νῆι
κάτθισαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
ἀν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νῆι δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν
ἀν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

401. εἰδομένη. 408. εὖρον] εὔρον V. ib. ἑταίρους] Ἀχαιούς V. 409. μετέ-
ειψ'. Εἰς. 414. ἅμα] ἄρα. H. V. W. ib. ἐπὶ] ἐν H. V. 417. ἄρ']
ἀρ V.

Βάρος ἔπουν δηλαῶ ταχὺ τὰ βλέφαρα
κλείοντες. Vulg. 401. Μέντορι εἰδομένη]
'Ἐπεὶ τοῖς ἔμπροσθεν ὁμινοῦσιν τῇ Τη-
λεμάχῳ ἡ θεὸς κατὰ πόλιν ἔρχετο πάντα,
εἰλόγως νῦν μεταβάλλεται. Q. 402.
'Εὐκνήμιδες ἑταῖροι] "Ενοχλαί· ἐκ μέρας
τὸ πᾶν. ἢ κατὰ μετάληψιν ὁ ἐκκλισμένον
τὸ περὶ τὸν πλοῦν. E. Q. 404. Δια-
τρίβωμεν ὁδοῖο] Ἀναβαλόμεθα ἀπὸ τῆς
ῥοῦ, Ἀττικῶς. E. 410. Δεῦτε φίλοι]
Δημαγωγικῶς εἰκαίρως κολακεύει. Vulg.
Καλλίστρατος, Δεῦτε φίλοι ὅφρ' ἥϊα (scg.
ἥϊα) φερώμεθα καὶ ἔστι τῆς νεωτέρας
ἀντιθέσεως τὸ αὖτις συναρτῶν. Q. Harl.
412. Οὐδ' ἄλλαι δμῳαί] Δεληθόντως·

ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τὴν πρᾶξιν
ἔσεσθαι, ὅα μὴδὲ αὐτοὶ ἐξελέγασιν τισιν.
E. Q. Vulg. 417. Νῆϊ] Ἀντὶ τῷ
νηός. B. Ἀντὶ τοῦ, νεὸς πρύμνη. καὶ
ἐν Ἰλιάδι, Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτό-
στα Δόλοπος (Π. κ'. 570.). Vulg.
419. Ἐπὶ κληῖσι] Ταῖς ναυτικαῖς καθ-
έδραις, ἐκ τοῦ συγκλᾶσθαι τὸν καθίσαντα.
E. 420. Ἰκμενον οὔρον] Ἀπὸ τοῦ ἰκ-
νοῦμαι, τὸ παραγίνεσθαι, ἐπιτηδεῖν· B.
Q. Τὸν ἰκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιῶν-
τα· ἢ τὸν διηγρὸν καὶ ἀκαλόν. καὶ ἄλλα-
χοῦ, Ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων (ε.
478.). ἢ τὸν ἐπιτηδεῖν εἰς τὸ ἰέναι· ἢ
τὸν ὑγρὸν ἀπὸ τῆς ἰκμάδος. E. Cf. Vulg.

* Scg. αὖ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. BUTTM.

* Sequi debebat eis τὸ ἰκνεῖσθαι: sed scriba aberravit ad verbum ἰκνεῖσθαι in schol.
ad 421. et hic posuit quae illuc pertinent. BUTTM.

ἀκραῇ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ αἶνεα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὅπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἐντοσθε μεσόδμης
 στήσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοῦσιν.
 ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
 ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσοις κέλευθον.
 δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

425

430

421. Φόινκα. 422. ἐποτρύνας a pr. m. an in fine ex emend. deinde ἐκέλευεν H. 428. μέγα ἔλαχε.

Τε γλαυκῶπις Ἀθήνη] Ἡ κατὰ τοὺς παπύλους ἐμπειρία καὶ φρόνησις, ἥ χρησάμενοι ἔκλυον. Vulg. 421. Ἀκραῇ ζέφυρον] Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα πρὸς τὰς χρεῖας, οὐ πλέον οὐκ ἔλαττον. B. Q. (sed perperam ad 420.) Vulg. Ἡ τὴν μὴ κεκραμένον ἀλλ' ἀκριβῶς ζέφυρον. Ταῖς, σὺκραῇ. Vulg. Τὸ ἀκραῇ ζέφυρον κελάδοντα, καὶ τὸ, Ἐπλέομεν βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ (Ε'. 253.), οὐκ ἔστιν ἄκρως πνέοντι, ἀλλ' ἀκεράστως πνέοντι. τῆς γὰρ κράσεως τῶν ἀνέμων κατηγορεῖ τὸ δεινόν· λέγει γὰρ, Δεινὴ μισγομένη ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα (Ε'. 317.). Ἐπαινεῖ ὁσαύτως καὶ ἐπὶ αἶνον τὸν ἀκέραστον· Ἐν δὲ πίθῳ οἶνος παλαιοῦ ἥδυ πότει· Ἐστασαν ἄκρητον θεῖον πότειν ἐντὸς ἔχοντες (340.), ὅπως ἀκούσης καὶ τὸ ἀκέραστον, καθαρὸν πόμα, καὶ ἀκέραστον, καὶ ἀκραφνές. Ἡ τὸν ἐπιτήδειον, ἣ ὀμικτον ἐτέρῳ ἢ ἄκρως ἄοντα, ἥτοι αὐτῶς πρὸς τὴν χρεῖαν, οὐ πλέον οὐκ ἔλαττον. Τὸ δὲ κέλαδον, τὸ κελαδεῖν (scg. κελάδοντα, κελαδεῖν) ἐπὶ λογυρᾷς φθογγῆς ἄδεται (scg. τίθεται), τὸ δὲ ῥοχθεῖν ἐπὶ κυμάτων. E. Q. Κελάδοντα] Ἐπίθετον τοῦ πόντου. ἴδεν καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον Ἰππον τῷ Ποσειδῶνι παραδιδόασιν. Vulg. 422. Ἐπο-

τρύνας] Γρ. καὶ, ἐποτρύνων, διχαῖς. Harl. 424. Μεσόδμης] Ἰστοδόκης, ἐκ τοῦ μέσον δεδομῆσθαι. τῆς ληνοῦ λέγει, εἰς ἣν ἐμβάλλεται ὁ ἰστός. ἔστι δὲ τοῦ πλοίου μέσος τόπος. E. Q. Μεσόδμη ἣ ἐπὶ δι' ἣς ὁ ἰστός ἐκείρεται, κατὰ τὸ ἐν μέσῳ τῆς νηὸς δεδομῆσθαι. Vulg. 425. Προτόνοισι] Σχοινίαις, δι' ἃν ὁ ἰστός ἀποδεσμεῖται, ὡς ἂν ἔχη βεβαίως ἵστασθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωις ἀπὸ τοῦ καρχησίου εἰς πύρρον καὶ πύρρον διατείνοντας. Vulg. 426. Εὐστρέπτοις βοῦσι] Καλῶς ἡρμοσμένοις ἢ εἰργασμένοις ἱμάσι. ὕστερον δὲ οἱ κάλοι (E. κάλωις) ἐπενεώθησαν. E. Q. Βοῦσι] Λύραις· ταῦτοι γὰρ ἐχρῶντο τὸ πρότερον, νῦν δὲ τοῖς ὑπομαζομένοις κάλοις. B. Βοῦσι] Χρήσεως ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ἣν καὶ νῦν οἱ περὶ τοῦ τοῦ Ταύρου ἀρκτικοὶ φακῶν δέρμασι καὶ ἄλλοις τισὶ τοιούτοις τὴν τῶν σχοινίων χρεῖαν ἀποπληροῦσι. Βοίας καὶ βοεῖς λέγει τοὺς ἐκ βοείων ἱμάτων κάλωις. Vulg. 427. Ἰστίον τὸ ἄρμενον, ἰστός δὲ τὸ κατάρτιον, ὡς τὸ μέσον ἱστάμενον ξόλον. B. 428. Στείρη] Τῇ τρόπιδι, διὰ τὸ στερεῶν εἶναι, καὶ διὰ τὸ στερεοῦσθαι ἐν αὐτῇ τὴν ναῦν. E. Πορφύρεον] Μέλαν· ἀφ' οὗ λέγεται καὶ πορφύρεος θάνατος, ἥτοι μέλας. E. 430. Δησά-

Observatio contra eos qui κελάδοντα ad πόντον traherent: Cf. ε'. 402. ubi ῥοχθεῖν de mari, et II. ψ'. 208. ubi κελαδινῶς de zephyro. BUTTM.

στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφίας οἶνοιο
 λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰετγυγνέτησιν,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κοῦρη.
 παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἧῶ πείρε κέλευθον.

431. Φοίνισ.

μεται] Γρ. δῆσαντες. Pal. "Οπλα θοὴν
 ἀνὰ νῆα] Τὰ σχοινία τὰ τείνοντα τὸ ἄρ-
 μενον. Q. 431. 'Επιστεφίας] Μέχρι
 τῆς στεφάνης μεστοῦς καὶ τοῦ χιλούς.
 Q. Πλήρεις μέχρι στεφάνης, παρὰ τὸ,
 κρητῆρας ἐπιστέφαντο. Vulg. 433.
 Γλαυκῶπιδι κοῦρη] *Η τῇ ἀέρι. *Η
 *Αθηρᾷ στοιχειακῶς εἰς τὴν ἀέρα ἀλλη-

γορεῖται. E. 434. Καὶ ἧῶ] Τὴν με-
 ταξὺ νυκτὸς τε καὶ ἀνατολῆς ἡρας.
 ἔφειλε δὲ εἰπεῖν αἶῶ *. Vulg. *Ηδ τεῖρε]
 *Ηδ λέγει τὴν ἐφθρινὴν ἡραν τὴν μεταξὺ
 νυκτὸς καὶ ἡλίου ἀνατολῆς. τὸ δὲ τεῖρε
 ἀντὶ τοῦ ἐπέρας. ἔνθεν καὶ τὸ, *Αλεγεινά
 τε κόματα πείρον (V. 183.). E. B.
 Q. Cf. Vulg.

* Sic in edd. ant. unde recentiores fecerunt ἧῶ. Sed scripserat, opinor, grammaticus ἧῶν, quod responderet precedenti παννυχίᾳ. BUTTM.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστορ δέκτο, συνῶρτο δ' ὃς υἱ, θεὰ δ' ἔπη.

ΗΕΛΙΟΣ δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἣν ἀθανάτοισι φαείνη,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
αἱ δὲ Πύλον, Νηληϊὸς εὐκτίμενον πτολίεθρον,
ἔχον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.

5

Ἐπίθεσις. Τηλέμαχος εἰς Πύλον κατα-
βθὲς ἅμα τῇ Ἀθηῇ ἐν Μέντορος μορφῇ
καταλαμβάνει τοὺς Πυλίου θυσίαν ταύ-
ρων ἐπιτελούντας τῇ Ποσειδῶνι. καὶ τι
περὶ τοῦ πατρὸς αὐτῷ τιθεμένου ἐκτίθεται
τινα τῶν Ἰλιακῶν διηγημάτων. Μετὰ
ταῦτο ἡ μὲν Ἀθηῇ ἐν ἱερῷ μορφῇ ἀπαλ-
λάττεται· ὁ δὲ Νέστορ θυσίαν αὐτῇ
συντελέσας τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ
Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμ-
κει. Vulg. Q. Τηλέμαχον ἐλθόντα
σὺν Ἀθηῇ ξενίζει Νέστορ. καὶ διη-
γῆται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἑλ-
λησι καὶ τὸν ἀπέπλαν ἐκ Τροίας. τυ-
θόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας καὶ
γνωρίσας τὴν Ἀθηῶν ἀπίευσαν θυσίαν
αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος
ἅμα σὺν Πεισιστράτῳ τῷ Νέστορος υἱῷ
εἰς Σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐκπνευ-
μένης ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.
Vulg. Pal. 1. Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε]
ἅμα ἡμέρῃ καταγόμενον πικρὸν τὸν νεο-
νίαν εἰς τὴν Πύλον, ὡς τὸ μῦθον αὐτῷ ἔρ-
γων τῆς ἡμέρας μέρος καταλείπεσθαι. τὸ
δ' αὐτὸ κατὰ τὴν ὑποτροφήν. Αἴψα
γὰρ ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος, αἱ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχῳ ἔταροι λῶν ἱστία (δ. 495.).
καὶ ἐν Ἰλιάδι εὐθεν φέρει τῷ Ἀχιλλεῖ

τὰ ὅπλα. Q. Λίμνην ὁ ποιητὴς πᾶν
ὕδωρ φησὶ, οὖν δὲ τὸν ἀκεανόν. Pal. E.
B. Q. 3. Θνητοῖσι βροτοῖσιν] Βροτεῖς
ἀθανάτοισι καὶ θνητοῖς, τὸ μὲν διὰ τὴν
ψυχὴν, τὸ δὲ διὰ τὸ σῶμα. E. Ζεῖδωρον]
τὴν τὰ πάντα πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην.
E. 4. Οἱ δ' εἰς Πύλον Νηληϊὸς] Νηλεὺς
γὰρ ὡς εἴρηται (scf. εἴρηκεν) Ἑλλάδικος
(Sturz. fragm. 12.) μαχησάμενος μετὰ
Πελλίου, ἐξ Ἰωλκοῦ ἦκεν εἰς Μεσσήνην καὶ
τὴν Πύλον ἔκτισε, Μεσσηνίων χώραν παρ-
ασχόντων. B. E. 6. Ταύρους παμμέ-
λανας] Ταύρους μὲν διὰ τὸ βλεῖν τῆς
θαλάσσης, μέλανας δὲ διὰ τὴν χροίαν τοῦ
ὕδατος τὴν ἐκ τοῦ βάθους. Vulg. Pal.
Διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων μέλανας.
Πορφυροῦν γὰρ κύμα (Il. φ'. 326.) φησὶ,
καὶ, Μέλαν δὲ ἐ κύμ' ἐκάλυψεν (Il. ψ.
693. ubi vid. Heyn. (Od. ε'. 353.),
καὶ, Ἐνθόρε μέλανι πόντῳ (Il. σ'. 79.)
καὶ Ἰοιδέα πόντων (Il. λ'. 298.) φησὶν.
Q. Ὅτι μέλαν τὸ ὕδωρ διὰ τὸ βάθος
ἡχογικόν. E. Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ]
Ποσειδῶνι θύουσιν ἢ ὡς ἀπέγονται αὐτοῦ
διὰ Νηλεῦς, ἢ εὐχαριστοῦντες τῷ δαίμονι
ἐπὶ τῇ νύκτι. E. Q. Ἐνοσίχθονι] Τῷ
Ποσειδῶνι τῷ κυανῷ τὴν γῆν. ἔκαστος
γὰρ ἡ κίνησις, χθών δὲ ἡ γῆ. δοκεῖσι

έννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐκάστῃ
 εἶατο, καὶ προὔχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους.
 ἐνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
 οἱ δ' ἰθὺς κατὰγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς εἴσης
 στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἦρχε δ' Ἀθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ εἶτ' αἰδοῦς οὐδ' ἡβαιόν·

10

7. πεντηκόσιοι] πεντήκοντα H. ib. δὲ ἐκάστη. 8. ἐκάστοθι. 9. ἐνθ']
 εἰθ' H. V. ib. μηρία καῖον] μηρί' ἔκην H. lege ἔκην. PORS. μηρί'
 ἔκαιον V. μηρί' ἔκην W. 10. εἶτ'] εἶτ' H. ib. εἶσης.
 13. προσέειπε.

γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτοῦ εἶναι Vulg. 7.
 Ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν] Ἐννέα συνῆδρια ἦν
 διὰ τὸ ἐννεάπολις εἶναι τὴν Πύλον. E.
 Pal. Ἡ ἐννέα πόλεις ἦρχε Νέστωρ.
 Πύλου, Ἀρήνης, Φρύου, Αἰσχύος, Κυπα-
 ρισσέηντος, Ἀμφιγενείας, Πτελεῶ, Ἑ-
 λως καὶ Δωρίου. E. Ἐπεὶ ἐννέα πόλεις
 ἦρχεν ὁ Νέστωρ· Οἱ δὲ Πόλιν τ' ἐνέμουντο
 καὶ Ἀρήνην ἐρωτεύον, Καὶ Φρύον (Hom.
 Φρύον) Ἀλφειῶος πέρον καὶ εὐκτικὸν Αἰ-
 πυ. Καὶ Κυπαρισσέηντα καὶ Ἀμφιγεν-
 εῖαν ἑταίρων, Καὶ Πτελεῶν καὶ Ἑλως καὶ
 Δωρίου (Il. β'. 591.). καθ' ἐκάστην οὖν
 πόλιν ἦν ἔδρα. τὰ δὲ, πεντηκόσιοι δ' ἐν
 ἐκάστῃ τὸ πλῆθος ὑποφαίνει τῶν ἐπὶ
 Ἰλίου συνεστρατευκότων Νέστορι. ἐνενή-
 κωτα γὰρ νῆες ἦσαν τοῦ Νέστορος, τῶν
 δ' ἐνενήκων ἀνδρῶν (scr. collato Eust.
 et Il. κ'. 169. 170. τῶν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντα ἀνδρῶν). εἰσὶν οὖν οἱ πάντες
 δρ'. Πάντα οὖν μετὰ παρατάξεως καὶ
 εὐκοσμίας γίνετο ὡς αἰν Νέστορος ἡγου-
 μένου. Q. Πεντακόσιοι δ' ἐν ἐκάστῃ]

ὅτε διὰ τοῦ α τὸ πεντακόσιοι Ἀρίσταρ-
 χος καὶ Ἡρωδιανὸς, ἐκάστοθι, ἐν ἐκάστῃ
 τόκῳ. τινὲς δὲ, ἐκάστοθεν, δ' ἐστὶν ἐξ
 ἐκάστης πεντηκοντίας. προπαροξύνεται
 δὲ ἀμφότερα*. Q. 8. Εἶατο καὶ προ-
 ὔχοντο (Q. προὔχοντο) Γράφεται καὶ
 προὔχοντο. Ἀρίσταρχος, προείχοντο τῇ
 θεῇ, οἷον παρείχον· οἱ δὲ, πρὸ αὐτῶν
 κατείχοντο ἐπὶ τὸ σφάζειν· τινὲς δὲ,
 προεβάλλοντο. E. Q. 9. Οἱ σπλάγχν'
 ἐπάσαντο] Τινὲς σπλάγχν' ἐδάσαντο.
 E. Q. Harl. Ὅτε αὐτοὶ τῶν σπλά-
 γχνων ἐπάσαντο καὶ αὐτοὶ ἰθὺς κατ-
 ἤγοντο. E. Q. 10. Aristarchus et
 Herodianus alter altero modo, κατ-
 ἄγωτ' ἢ δ' et κατὰγοντο W. PORS. ex
 Harl. 11. Στεῖλαν] Οἱ περὶ Ζηρόδοτον,
 σείσαν ἀείραντες (hucusque PORS. ex
 Harl.). τότε δὲ σείσωσι ὅτε θελήσωσι
 χαλάσαι τὸ ἄρμενον. Q. 14. ἔτ' αἰδοῦς
 χρει'. Harl. Οὐ μὲν σε χρὴ εἶτ' αἰδοῦς]
 Οὐ χρεῖα σοι τῆς αἰδοῦς, Ἀττικῶς. εὐ-
 πρεκῶς δὲ ὡς μὲν ἀδαήμονι διαλέγεται

* Ascribam Porsoni notulas ad v. 7. et 8. in quibus de Harl. codicis scholiis refert.
 " γ. γρ. πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐκάστῃ. Voluit ἐκάστη. 8. Τινὲς ἐκάστοθεν εἶναι ἐξ ἐκάστης: sed
 " ἐκάστοθι Aristarchus et Herodianus." Apparet, verba nostri scholii inde a nomine
 Ἀρίσταρχος spectare ad v. 8. ita tamen ut post verba ὅτε—πεντακόσιοι exciderit idem
 Aristarchi nomen cum adherentibus aliquot verbis, aberrante scriba a priori scholio
 in posterius. In voce autem πεντακόσιοι cum secunda syllaba per metrum producenda
 esset, ambigebant grammatici, relinquerentne α, an mutarent in η. Sed neque va-
 rietas illa πεντακόσιοι statim rejicienda. Denique forma πεντηκοντίας est praeferenda
 oportuit, si a πεντήκοντα venit, πεντηκοντίας, sin a πεντακόσιοι—πεντακοσιοντίας. Vide-
 rint jam de his omnibus critici. BUTTM.

ταῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωε, ὅφρα πύθῃαι
πατὴρ, ὅπου κῦθε γαῖα, καὶ ὅττινα πότμον ἐπέσπεν, 16

ἀλλ' ἄγε νῦν ἰδὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμαιο
εἶδομεν, ἥντινα μήτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἶπῃ
ψαῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί. 20

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπύτξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί κω μύθοισι πεπειρήμαι πυκιννοῖσιν·
αἰδώς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 25
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· αὐ γὰρ οἶω
αὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

16. κῦθε] κεύθε H. κεύθε in text. et κύθε pro v. l. V. 18. εἶδομεν.
19. γείτορ. 20. γέρει. 22. πῶς τ' ἄρ' ἴω] πῶς γὰρ ἴω ex emend. H.
23. πεπειρήμαι] πεπειράμαι V. 25. προσέειπε. 28. ἀέκητι.

ἀξιῶσα νῦν ἀποθέσθαι διὰ τὸν καιρὸν τὸ
ταυῦτ' ἦθος. ὁ δὲ οὐκ ἐπάγει ὅτι ἀδα-
ήμων εἰμί· αὐ γὰρ εὐπρεπὲς περὶ αὐτοῦ
ταυῦτα ἐκφέρειν ἀλλὰ τάλῃθές φησι·
οὐδέ τί κω μύθοισι πεπειρήμαι (E. μύ-
θοιο πεπειράμαι). E. Q. Οἷδ' ἡβαιόν]
Ἀδελφον (scg. Δῆλον vel Εὐδελον) ὅτι
ἐκ συναλειφῆς ἐστὶ τοῦ η' τοῦ ἡβαιόν
τρισυλλάβου· οἱ δὲ νεότεροι βαινόν φασιν.
Q. 15. Ἐπέπλωε] Ὅσπερ ἀπὸ τοῦ δι-
δῶ διδῶ δίδωμι, ὅττω καὶ ἀπὸ τοῦ πλῶ
πλῶ πλῶμι. B. Πλῶ, πλῶσω, ἐπλώσας,
καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἐπλως καὶ ἐπέπλωε.
E. 16. Ἐπέσπεν] Γρ. ἔπασπεν. Harl.
17. In cod. Harl. teste Porsono

verbis ἀλλ' ἄγε νῦν suprascriptum
est γρ. ὅφρα τάχιστα^c et v. 18. vocī
εἶδομεν γρ. ἴδομεν (cf. not. ad β. 334.)
18. Ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε] Παρά τινων
λέγεται τὸ λογιστικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ, παρ'
ἑτέρων δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ. E. 20. Μάλα
πεπνυμένος ἐστί] Καὶ πῶς Ὀδυσσεὺς ὁ
πεπνυμένος ἴσχε Ψευδῆα πολλὰ λέγειν
(Od. γ'. 203.)^d; ἀλλὰ πρὸς τὸ μηδὲν κατ-
εργῶν ψευδεσθαι τοῦτο κομωδὴ νηλεὺς ἀν-
δρός^e. E. 21. Τὴν δ' αὖ] Ἡ αὐτὸς πρὸς
ἑαυτὸν, ἢ πρὸς φίλον τινα Μέντορα^f. E.
24. Αἰδώς δ' αὖ κέρ' ἀνδρὶ, ὅττω δὲ εἰ κατὰ
Ἀριανόν ('Ριανόν em. FORS.). Harl.
28. Γενέσθαι τε τραφέμεν τε] Οὐκ ἔστιν

^b Nimirum scribebatur olim αἰδηβαιόν. BUTTM.

^c Hoc, quod margini etiam Pal. ascriptum est, videtur lectum fuisse in aliis apographis laeo vocis ἱπποδάμαιο, ut inde penderet verbum εἶδομεν. BUTTM.

^d Est ibi ἴσται ψ. σ. λίγων. Cf. Hesiod. Θ. 27. ἴσται ψαῖδια πολλὰ λίγων. BUTTM.

^e Desunt ante vocem ἀλλὰ verba quaedam docentia, urgente necessitate decere ψαῖδια λίγων. BUTTM.

^f Nimirum hoc semper agit hic schollastes, ut veras scilicet res gestas sine numi-
nam personis demonstraret. BUTTM.

καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἶχνα βαῖνε θεοῖο. 30
 ἶξον δ' εἰς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρ' ἰν τε καὶ ἴδρας·
 ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 δαῖτ' ἐντυόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
 αἱ δ', ὥς οὖν ζείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
 χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἰδριάσθαι ἄνωγον. 35
 πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγυθεν ἐλθὼν
 ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα; καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαίτῃ
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησι,
 πὰρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδῃ καὶ πατέρϊ ὦ.
 δῶκε δ' ἄρα σπλάγγχων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε 40
 χρυσέῳ ἐν δέκαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κόρυην Διὸς αἰγυόχοιο·
 Εὖχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δῦρο μολόντες.
 αὐτὰρ ἐπὴν σπείσης τε καὶ εὖχεαι, ἣ θέμις ἐστὶ, 45
 δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέες οἶνου
 σπείσαι· ἐπεὶ καὶ τούτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.

30. ὁ δ' ἔπειτα] ὁ ἔπειτα ex emend. H. 31. ἄγυρ' ἰν] ἄγυρ' ἰν a pr. m.
 ἀγορῇ manu, ut videtur, recenti H. ἀγορῇ V. 33. κρέα ὤπτων] κρέα τ'
 ὤπτων H. 34. ἴδω. 35. ἰδριάσθαι] ἰδριάσθαι V. 39. ἔφ.
 40. ἴδων. 41. χρυσέῳ ἐν δέκαϊ] χρυσέῳ δέκαϊ W. 43. ἄνακτι. 46. μελι-
 ηδέες ἴδων.

ἀναδιπλασιασμός τὸ, τε τραφέν, ἀλλὰ
 συνδεσμός. Q. 31. Ἀγορῇ τε] Γρ. ἄγυρ' ἰν
 τε. Pal. 32. Ἀμφὶ δ' ἑταῖροι] Ἐνταῖαν
 τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἴκου τὴν εὐδαιμονίαν παρ-
 λότησι. Q. 34. Οἱ δ' ὦς] Ἀέπλους γὰρ ἴδον-
 τες οὐκ ἐνόμισαν ἐχθροὺς εἶναι. E. 36.
 Πρῶτος] Παρέπεται γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν
 νέων προλαμβάνειν τοὺς λοιποὺς ταῖς ἀγα-
 θεργίαις καὶ προπετεύεσθαι τὴν φιλοτι-
 μίαν. Q. Διατί πρῶτος ὁ Πεισίστρατος;
 παροιμία ἐστὶν ἢ λέγουσα, ἥλιξ ἥλικι τέρ-
 πει. E. 38. Κώεσιν] Ἀπὸ τοῦ κῶος. μετ-
 ἐπλασται (sic) δὲ τὸ κῶος ἀπὸ τοῦ κῶας,
 ὃ σημαίνει τὸ δέρμα. B. 39. Πὰρ τε
 κασιγνήτῳ Θρασυμήδῃ] Καθηκόντως ὁ
 πρεσβύτερος τῶν παιδων πλησίον τοῦ Νέ-
 στωρος καθῆστο. Οὗτος ἐστὶν ὁ καὶ στρα-

τείας αὐτῷ τῆς ἐπὶ Ἰλίου κωνουήσας. Q.
 41. Χρυσέῳ ἐν δέκαϊ] Χρὺς τοῦ ἐν αἰ
 Ἀριστάρχου καὶ σχεδὸν ἀπασαι, χρυσέῳ
 δέκαϊ. Hagl. Δειδισκόμενος] Δέχω τὸ
 δεξιῶμαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ
 τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, δίσκω, καὶ κατὰ ἀνα-
 διπλασιασμόν διδίσκω καὶ δειδίσκω. B.
 E. 43. Εὖχεο νῦν ὦ ξεῖνε] Πῶς ὁ μὲν
 Τηλέμαχος φησι, Αἰδῶς δ' αὖ νέων ἄνδρα
 γεραιότερον ἐξερέεσθαι, ὁ δὲ οὕτως ἀόκτως
 λέγεται (scr. διαλ.) τῇ Ἀθηνᾷ; ὑπο-
 φαίνει ὅτι ὁ ποιητής, ὅτι ἔχει μέντοι καὶ
 τὸ θρεφθῆναι καλῶς διδάξαι ἐσθλαῦ. ἦν
 δὲ καὶ τοῦτο γενναῖον τρόπον ἀντιλαμβά-
 νεσθαι τῶν οἰκείων ἐλαττωμάτων. Q.
 44. Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε]
 Ἐπιτύχετε, τοῦ Ποσειδάωνος. αὐτῷ γὰρ

ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῶν
τούνεκά τοι προτέρῳ δῶσω χρύσειον ἄλεισον.

50

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῃ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὔνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.

αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·

Κλυθι, Ποσειδάον γαίηοχε, μηδὲ μεγέλης
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τὰδε ἔργα.

55

Νέστορι μὲν πρῶτιστα καὶ υἰάσι κῦδος ὄπαζε·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσιν ἀμοιβήν,
σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.

ὅς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
οὔνεκά δ' αὖτ' ἐκόμεσθα βοῇ σὺν νῆϊ μελαίνῃ.

60

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·

δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.

ὣς δ' αὐτως ἠρᾶτο Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός.

οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,

65

50. τούνεκά τοι] οὔνεκά οἱ H. σοὶ W. 51. Vulg. in text. sed μελὶ super ἠδέος et infra duae lineolae, significantes textui esse addendum. (Error fluxit e v. 46.) super δέπας valde minuto caractere scriptum ē δ' ἐδέξατο χαίρων H. PORS. ib. Γεγάων. Γηδέος Γαῖου. 53. Γαί. 54. Γάνακτι. 56. Γέργα. 62. ἔπειτ' ἠρᾶτο] ἔπειθ' ἠρᾶτο. In marg. γρ. ἔπειτ' ἠρᾶτο H. 65. Γερύσαντο.

θύσαντες εὐαρχοῦνται. Pal. 49. Ὀμη-
λικήν δ' ἐμοὶ αὐτῶν] Τηλέμαχος. Δαι-
μονίως καὶ τὸν νέον ἐθεράπευσεν τῇ τῆς
ἡλικίας ὁμοιότητι, ἐπιδεικνύς ὡς αὐτὸς αὐ-
τὸς ἐσκυθρόπασεν ἐπὶ τῆς τοῦ πρεσβυ-
τέρου προτιμήσεως. Q. 50. Τούνεκά
τοι] Ἐχρὴν ὀρθοποιεῖν τὴν σοί. Ζηρόδοτος
δὲ, τούνεκά τοι, γράφει (hucusque
PORS. ex Harl.), νοῦν ὅτι ἐπὶ τῆς δια-
στολῆς παραλαμβάνεται ὁ τοί. Q.
Ἐἰς ἄλεισον] Τὸ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν ἄλις πι-
εῖν. ἄλεισον δὲ ἀπὸ τοῦ λαῖον. B. Λέ-
γεται τὸ ποτήριον τὸ ἐξοσμένον καὶ λαῖον,
κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, τὸ δὲ σ κατὰ προ-
θήκην. E. Ἦτοι ἔκπευμα ἐκτοτορευ-

μένον, εἰς εὐάλεισον ἐκάρχει (Vulg. εὐ-
άλιον ἐκάρχων)· ἢ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν
ἄλις πιεῖν. Q. Vulg. 52. Χαῖρε δ'
Ἀθηναίη] Διὰ τὴν κρίσιν τοῦ διδόντος.
οὐ γὰρ τὸ θεῖον δέεται τις. Q. 57.
Νέστορι μὲν πρῶτιστα] Πλεῖστος γὰρ
σύμμετρος ἦν τῷ Νέστορι, χρόνου μῆκος,
εὐκαιρία, μεγάλαν πράξεων ἐπιτυχία,
φρόνησις, ἀκριὲς λόγος. ὡς εἴη ἡθληκῶτι
ἤδη κατὰ τὸν βίον, τὴν ἐπὶ τοῖς ἀγα-
θῶν δόξαν εἶχεται. Q. 63. Δέπας ἀμ-
φικύπελλον] Τὸ ἀμφοτέρωθεν κυπέλλον.
B. 65. Ὑπέρτερα] Ὑπέρβητα καὶ μεί-
ζονα ἢ κατὰ τὰ ταῦτα γὰρ ὑπερέχει,
ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια διὰ τὴν σύγκρισιν^h (sic),

^a Orion in Etym. Ἄλυσεν, τὸ ποτῆριον, ἐκ τοῦ ἄλις καὶ ἀθροῖς πιεῖν. αὐτὸς ἐκ τῆς ὀδυσσεύς. BUTTM.

^b Scr. vid. ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια διὰ τὴν σύγκρισιν. ἢ τὰ ὀπ. σ. π. BUTTM.

μοίρας δασσάμενοι, δάωντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

Νῦν δὲ κάλλιον ἔστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρσθαι
ξείνους, οἵτινες εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστές ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται

70

72. ἦ τι] ἦτω correctum a manu recenti, quæ 73 post εἷα addidit τε. H. PORS. 72—74. Hos tres versus hoc loco asteriscis notavit Aristophanes; asteriscis et obelis ἱ. 253—255. Hic delevit Aristarchus, ibi retinuit. H. PORS.

καὶ τὰ ὑπεράνω τοῦ πυρός. B. Q. Τὰ ὑπερβέτα καὶ μεῖζονα ἔξωθεν τῶν ἔνδον. ἔστιν ἄν νωτιαῖα, ταῦτα γὰρ ὑπερέχει τῶν λεπτῶν κρεῖων. Vulg. 'Ἐπεὶ ἐξέλκυσαι τὰ ἐπτηθέντα ὑπεράνω τοῦ πυρός. E. Conf. scholia ad 470. 68. Γερήνιος] 'Ὁ ἐν τῇ Γερῇ ἀνατραφεὶς. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι ὁ ἔντιμος παρὰ τὸ γέρας. Q. Κατὰ μὲν 'Ἡσιόδω' ὁ ἐν Γερῇ ἀνατραφεὶς. κρεῖσσον δὲ κ. τ. λ. Vulg. 'Ἰππότης] Εὐδαίμων ὁ Πηλεΐδης (vel -ιώτης)... Μακεδονικόν, οἱ δὲ Αἰολικόν. Pal. Cf. Eustath. 69. Μεταλλῆσαι] Ἐρευνῆσαι. τοῖς φίλοις ὁ γέρον ταῦτά φησι εἰς φιλοξενίαν ἐκφερόμενος, ἵνα γυνήκευ καὶ τοῖς ἄλλοις καταστήσῃ τοὺς ξένους. Q. 71. 'Ὁ ξῖνος τίνες ἐστέ] Τοὺς μετ' αὐτῶν τρεῖς στίχους ὁ μὲν 'Αριστοφάνης ἐνθάδε σημαίνει τοῖς ἀστερίσκοις. ἔτε δὲ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος λέγονται (ἱ. 252.) καὶ ὀβελίσκοις τοῖς ἀστερίσκοις παρατίθων, ὡς ἐντεῦθεν μετασηγεμένων τῶν στίχων. πόθεν γὰρ τῷ Κύκλωπι ληστῶν ἔννοια, ἢ στομυλλομένη φάναι, ὅτ' τ' ἀλόωνται Ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; 'Ὁ δὲ 'Αριστάρχος οἰκειότερον αὐτοὺς τεταχθῆναι ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Κύκλωπος φησι· οὐδὲ γὰρ νῦν οἱ περὶ Τηλέμαχον ληστρικόν τι ἐμφαίνουσι. δοθέν δέ, φησι, τῷ

ποιητῇ τὰ τοιαῦτα. καὶ γὰρ νῦν (scr. ὄν) αὐτὸν παρῆγει εἰδέσθαι, 'Αλλά μοι εἴφ' ὅση ἔσχεις ἰὼν εὐεργεία νῆα (ἱ. 279.), καὶ συνήσιν 'Ελληνοῖδα φωνῶν. Καθάπτεται δὲ καὶ Θουκυδίδης (I, 5.) 'Αριστάρχου (scr. Θουκυδίδου 'Αριστάρχου) λέγοντος, ὡς οὐκ αἰσχροὺν ἡγοῦντο τὸ ληΐσθαι οἱ παλαιοί, ἐν οἷς φησι, "Ὅς μοι ληίσσασθαι δῖος 'Ὀδυσσεύς (σ'. 398.). ὁμολογῶ γὰρ ἡσυχῆται, παλλάκις τῆς ληΐδας ἐπὶ τῆς λαφυραγωγίας ταπσημένης παρὰ καὶ τῇ 'Αθηνῶν ληΐτιδι προσαναγερεί (II. σ'. 460.). ἔτι γὰρ αἰσχροὺν ἡγοῦντο τὸ ληστεύειν, ὅλην ἔαν οὐδέποτε ἐπὶ 'Αχιλλέως ἢ ἐπὶ Αἴαντος καίτοιγε ἰσχυρῶν ὄντων ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ὁ ποιητής. ἄλλως τε καὶ τῶν συμφραζομένων δηλαῶς τὴν τοῦ πράγματος μεχθρίαν. ἀντιτάσσεται γὰρ τῷ, ἦ τι κατὰ πρῆξιν, τὸ, ἦ μαψιδίως. Q. 72. 'ἦ τι κατὰ πρῆξιν] 'Ὁ πρῶτος ὁ ἐξίπτεται διὰ τοῦ εἰ^k. ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται ἐρωτηματικὸς γάρ. Pal. Κατὰ πρῆξιν] 'ἦ κατ' ἐμπορίαν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ κέρδει, ἢ ματαίως τῇδε κάκεισε πλανᾶσθε μὴ ἔχοντες σκοπὸν ὑποστρέφαι εἰς τὰ ἴδια ὅθεν ἐξήλθετε. E. 'ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε] Ματαίως, οὐκ ἔχοντες σκοπὸν εἰς τῇδε τὴν πόλιν καὶ εἰς τῇδε ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἀπλῶς φερόμενοι. Q. Pal. 73. Οἷά

ⁱ Vid. Rubak. Ep. Cr. p. 112. Schol. Ven. ad II. β'. 336. BUTTM.

^k Aut sic, aut διὰ τοῦ δ. scriptum in cod. agnosco. Voluit fortasse ἀντὶ τοῦ αἰ. Video nunc scribendum esse, διὰ τοῦ τι. Cur. secund. BUTTM.

ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαπαῖσι φέροντες ;

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα, 75

θαροήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη

βῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρός ἀποιχομένοιο ἔροιτο,

ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν·

ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 80

εἴρεαι, ὅππότεν εἰμὲν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.

ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νηΐου εἰλήλουθμεν,

πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἣν ἀγορεύσω.

πατρός ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἣν πού ἀκούσῃ,

δίου Ὀδυσῆος ταλασίφρονος· ὃν ποτέ φασιν, 85

σὺν σοὶ μαρτάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.

ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,

πυθόμεθ', ἥχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·

κείνου δ' αὖ καὶ ὀλέθρον ἀπειθέα θῆκε Κρονίων.

οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππότε ὄλωλεν·

77. 79. notantur α, γ, 78. in marg. a scriptura, a manu certe antiqua, notatur β. H. PORS. 78. uncinis includit W. 79. Ἀχαιῶν.

80. εἴρεαι] εἰμὲν sed γρ. εἰμὲν H.

81. ὑπὸ Νηΐου] Ἰωνίου W.

82. δῆμιος ἢ ἀγορεύσω] δῆμιος θ' ἢ ἀγορεύω (θ' ex em.) H.

83. εὐρὺ

omittit H. ib. ἥν] ἥν sed ἥν πως interpretatio H. ἐσθλὸν ἀπέρχομαι V.

84. δῖου.

87. ἕκαστος.

89. πεπνυμένος.

τε ληϊστῆρες] Ἀπρεκὲς τὸ τὸν φρό-
νιμον Νέστορα προσδοκᾶν ληστέειαν. λύ-
εται δὲ τῇ ἔθει. φαίνεται (scg. φαίνε-
σθαι) γὰρ οὐκ αἰσχρὸν τοῖς ἀρχαίοις ὅν
τὸ ληστεύειν, καὶ Θουκυδίδης εἴρηκεν
(vid. ad 71.). Q. Ληϊστήρ καὶ κατὰ
θάλατταν ἔστι καὶ κατὰ γῆν· περπατῆς
δὲ μόνος ὁ κατὰ θάλασσαν ληστής, ἀπὸ
τοῦ περῶ. E. 79. Μέγα κῦδος] Ἀξία
τῆς διαδομένης φήμης τοῦ Νέστορος εἰς
ἅπασαν Ἑλλάδα τὰ τῆς εἰσβολῆς πρὸς
τὴν φράσιν. Pal. 80. Καταλέξω] Τὸ
καταλέξω οὐκ ἔστιν ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ
εἰπεῖν, ἀλλ' εἰς τέλος τοῦ λόγου ἀφίξομαι.
E. Εἴρεαι] Εὐλαβῶς λίαν, ὡς αὐτὸς μὴ
πρκατάρξας λόγων ἀλλὰ πρὸς πεῦσιν
ἀπεκρινόμενος. Q. Pal. 81. Ἰθάκης
Ἰωνίου] Τῆς ὑπὸ τὸ Νηΐον ὄρος κειμένης,
ὡς, Θάβη Ἰωνικακή (II. ζ', 379.), τῇ
ὑπὸ Πλάκιον ὄρος κειμένη. B. Q. Pal.

Ἐρχομαί φησι, εἴπως φήμην ἀκούσω περὶ
τοῦ ἐμοῦ πατρός. B. Q. Ἰπὸ τὸ Νηΐον
κειμένης. Νηΐον δὲ ὄνομα ὄρους πρὸς ὑπο-
δοχὴν νεῶν εὐθετον. E. Νῆαν (sic),
ὄνομα ὄρους. Pal. Ἰωνίου. ὤφειλε
γὰρ εἰπεῖν ἢ ἀπὸ Νηΐου, ἢ ὑπὸ Νηΐον. τὸ
δὲ ἔστι τῆς μεγαλονοίας τοῦ ποιητοῦ. θέ-
λον γὰρ παραδηλῶσαι ὅτι ἀπὸ τοῦ Νηΐου
ὄρους εἰσι, καὶ ὑπ' αὐτὸ κείται, τὴν ὑπὸ
συνέταξε μετὰ γενικῆς, ἵνα καὶ ἀμφό-
τερα νοῦνται, ἀπὸ μὲν τῆς ὑπὸ προθέσεως
τὸ Νηΐον, ἀπὸ δὲ τῆς γενικῆς ἡ ἀπὸ. B.
82. Οὐ δῆμιος] Ἀριστοφάνης, ἐκδήμιος,
ὁ ἔξω δήμου. Harl. 85. Σὺν σοὶ μαρ-
τάμενον] Τοῦτό φησι θεραπεύειν τὸν γέ-
ροντα λίαν. Ἰπασπιστὴν γὰρ αὐτοῦ τὸν
πατέρα δείκνυσιν ὡς εἴ τις Μηριόνην Ἰδο-
μενέως λέγει Ἰπασπιστὴν, καὶ ταῦτα δη-
λοῖ σὺν σπουδῇ τὰ περὶ τὸν πατέρα. Τὸ δὲ
τὰ περὶ τῶν ἄλλων ἀκούσαντα ἀγνοεῖν τὰ

εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δάμῃ ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
 εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἷ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὅπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας 95
 πλαζομένου· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσῃς, μηδ' ἐλαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωνῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἦ ἔπος, ἦ ἢ τι ἔργον, ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 100
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καί μοι νημερτές ἐνισπε.

93. εἴ] ἦν H.

99. Γέρας. Γέργον.

100. Ἀχαιοί.

περὶ τοῦ πατρὸς, ἄγαν περιπαθές. B. Q.
 90. Εἴθ' ὅγε] Προαγωγὰ ταῦτα τοῦ μὴ
 ψεύσασθαι τὸν Νέστορα. Q. 91. Εἴτε
 καὶ ἐν πελάγει] Ἐν Ἰάτρ (an ἐν Νάτρ?
 Mai.) τὴν Ἀμφιτρίτην χορεύουσαν Πῶν
 Ποσειδῶν ἤρπασεν. ἔθεν ἐκ τῶν ἐγχω-
 ρίων Ποσειδωνία ἀνομάσθη ἡ θεὸς, ὥς καὶ
 ἡ Ἥρα Διάνη¹ παρὰ Δωδωναίαις, ὥς
 Ἀπολλόδορος. Q. Ἀμφιτρίτης] Ἀμφι-
 τρίτη λέγεται ἡ θάλασσα ὅτι τρίτη ἐστὶν
 ἀμφοτέρωθεν, ἐκ τοῦ ἄνω μέρους καὶ ἐκ
 τοῦ κάτω· ἐκ τοῦ ἄνω μὲν ὥς πρωτεύον-
 τος τοῦ αἰθέρος, δευτέρου δὲ τοῦ ἀέρος, τρί-
 τος αὐτῆς· ἐκ τοῦ κάτω δὲ, ὥς τῆς ἀβύσσ-
 σου καὶ τοῦ ταρτάρου προκειμένων, τρίτης
 οὖσης αὐτῆς. E. 92. Γούναθ' ἰκάνομαι]
 Ἡ ἄπτομαι τῶν σῶν γονάτων μετὰ ἰκε-
 τεύειας. E. 96. Μειλίσσῃς] Ἡ χαρίζου,
 μειλιχίους λέγε λόγους. E. Μειλιχα
 καὶ προσήγη λέγε, ἢ χαρίζου, καταπράυνε
 τὸν θυμόν. Pal. Ταῦτα πρὸς τὸ μέγεθος

προβάλλεται τῆς οικείας χρείας. μεγάλας
 γὰρ αὐτῇ διέφερε μαθεῖν περὶ τοῦ πατρὸς.
 Q. 97. Κατάλεξον] Οὐκ ἔστιν ἀπλῶς
 εἰπέ, ἀλλ' εἰς τέλος τοῦ λόγου ἔλθε, καὶ
 πάντα εἰπέ. ταῦτα γὰρ ἐστὶ τὸ, Ἀτὰρ
 οὐ τέλος ἴκεο μῦθον (Il. i. 56.). τὸ δι-
 ελθεῖν οὖν τὸν λόγον ὡς ἤρξατο λέγειν ἢ
 μέλλει εἰπεῖν δηλοῖ τὸ κατάλεξον, μέγχι
 οὐ δαὶ ἀπολήξει. Q. Ὀπωνῆς] Γράφε-
 ται, ἀκοῆς. B. Ὀπωνῆς. καὶ θέας.
 ἐξ ἀκοῆς ὁ Τηλέμαχος πολλὰ ᾔδει. E.
 Ὅπως μετέλαβες τῆς περὶ αὐτὸν θέας,
 παρὰ τὴν ὅσα. B. (an Q.?) Ὀπω-
 πῆς, θέας, παρὰ τοὺς ὅπας (male olim
 ὅπας)· ἢ φωνῆς παρὰ τὴν ὅσα. Vulg.
 Πῶς μετέλαβες τῆς περὶ αὐτὸν θέας. γρ.
 τῆς ἀκοῆς παρὰ τὴν ὅσα^m. Harl. 101.
 Pro ἔνισπε in text. Harl. manus an-
 tiqua ἔνισπες et hic et aliis locis.
 Hic scholion suprascriptum: ἐπί-
 σχές εἰπέ. Nempe hoc voluit: ut

¹ Egit de his Apollodorus l. ii. c. 2. περὶ θιῶν quem librum excitat Steph. Byz. in fragm. de Dodone. Vid. Heyn. in fragm. Apollod. Ceterum pro Διάνη corrigendum proposuisssem Διώνη (vid. Excursum meum de Dione ad Demosthenis Midianam) nisi religio fuisset ignotam formam mutare cum nota. BUTTM.

^m Fortasse γ (l. e. ἄγαν) pro γρ. Nimirum est altera interpretatio, quasi ἄγαν idem sonaret quod ἀγαν. FORS. Sane additamentum πρὸς τὰν ὅσα tale quid indicare videtur: et cf. schol. Vulg. Sed cum o codice B. quoque Maius diserte protulit Γράφεται, ἀκοῆς; veram etiam varietatem, neque spernendam illam, fuisse puto ἀκωνῆς. Vid. β'. 308. BUTTM.

Τὸν δ' ἡμαίβει' ἔπειτα Γερήσιος ἰκπότης Νέστωρ
 ὦ φίλ', ὅππῃ μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μόνος ἀσχετοὺς ὕπες Ἀχαιῶν.
 ἣ μὲν ὅσα ἔγωγε πρῶτον ἐπ' ἡρωιδείᾳ πόντον
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ἔπη ἀρξέμεν Ἀχιλλεύς.

105

102. τὸν] τῷ V.

104. Ἀχαιῶν.

105. [ἐν] σίῃ V.

ib. ἡρω-

ιδείᾳ.

ab obsoleto aoristo ἔρχην impera-
 tivus σχέας formatur, cujus compo-
 situm est ἀνέσχεας, sic ab ἔσχω pro-
 venire σπές et ἀνέσχεας. FORS. In
 Vulg. (ed. ant.) est corruptum
 scholium HNIHES. ὅππῃ. 103.
 ἔγωγε] Τὸ ἐγὼ ἐνταῦθα βεβαιωτικὸν καὶ

ἀργόν. αἱ γὰρ ἀποδίδεται Ὅμηρος ἔχει.
 B. Ἰσως κενόδοξον ἔ Νέστωρ ἐαυτὸν
 ταῖς ἐπαιμαῖσι σπουδαῖσαι; πλὴν εὐσε-
 πεῖται τὰ εἰρη τῶν φίλων. E. 104.
 Τῶν δυνάμει ἀκατάσχετοι. Ἀπὸ κενῶ
 τῶ, ἀνέσχε μ' ἔμνησας, καὶ τὰ ἀνέτλη-
 μεν. Pal. (evanidis litteris). 106.

* De loci conf. schol. γ. 104. BUTTM.

* Unam formulam ἀπὸ αὐτοῦ non hic tantum sed alibi etiam difficultatem aliquam af-
 fert, cujus causa aliquot horum scholiorum loca componere vixim est. Atque hoc
 quidem satis constat, usurpari hanc formulam, ubi vox aliqua vel phrasia uni ser-
 monis parti addita, docetur communis esse aliis. Sic ad γ. 247. Ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ
 καταρτίζοντος ἔστιν, scholiastes: Ἀπὸ αὐτοῦ ἐν ἀπὸ τοῦ: statimque disertius monet jun-
 gendum esse non solum καταρτίζοντος ἑαυτοῦ sed etiam ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ. Ibid. 555. ad
 responsionem Τὴν δὲ δαίμονα α. v. 4. verbo suo carentem monetur: Ἀπὸ αὐτοῦ ἐν, ἑα-
 ρτίζοντος ἑαυτοῦ ὅτιν ἡ. e. hinc verba ex antecedente interrogatione esse repetenda.
 Et sic facile quisque intelliget scholia ad ε'. 236. γ. 246. λ'. 26. μ'. 178. Quibusdam
 autem locis obacuritas inde nascitur quod scholium ejusmodi perverso additum est
 ei versui in quo ipsa communis vox legitur, non ubi desideratur: quod ubi evenit
 circumspicienda est alia sermonis pars cui ex repetitione tali lux affluat. Exem-
 plum habes ad ε'. 149. ut in nota ibi docui: quod facere debebam etiam ad γ. 563.
 Illi enim verba Τὸ γὰρ, ἐν δὲ, ἀπὸ αὐτοῦ excerpta sunt e scholio aliquo planiori spe-
 ctante ad 564. in quo verus post hoc, ἀλλὰ γὰρ, illa, ἐν δὲ, iterum cogitanda sunt.
 Eodemque modo vero animadverti dispiciendum esse scholium ad ε'. 2. ubi quod ver-
 βὸν Καίριον ἢ σπῆν ἔστω φέρεται μίνας ἡμῶν αἰσθητὸν αἰσθητὸν, Ἀπὸ αὐτοῦ ἐν, μίνας ἡμῶν,
 sensus destitutum est, perspicuum futurum si ascribas verbo ὅτιν in versu 4.

Diversa est difficultas scholii ad ζ'. 187. ubi ad imperfectum Nausicae orationem,
 Καί, ἐν δὲ, ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ ὅτιν ἔστω φέρεται ἑαυτοῦ, notatur: Ἀπὸ αὐτοῦ ἐν, ἐλπίς, ἐν γὰρ Ζεὺς.
 Quae verba etiam mutilatione laborant; re ipsa tamen satis patet, scholiasten do-
 cere intelligendum esse: ἐλπίς, ἐν γὰρ Ζεὺς αἰσθητὸν. Atque hinc ita concepta sus-
 que in proximis leguntur: αἰσθητὸν dicam formulam ἀπὸ αὐτοῦ spectare ad ejus-
 dem sensus verba alio nexu paulo inferiori subjecta sic, Καί, ἐν δὲ, ἐν γὰρ Ζεὺς (Ζεὺς).
 εἰ δὲ γὰρ ἐν γὰρ Ζεὺς. Sed ε'. 354. ubi ad Ulyssis exclamationem, Ζεὺς δὲ, Τελί-
 μαχόν με ἐν δὲ, ἀπὸ αὐτοῦ ἑαυτοῦ, scholiastes adnotat, ἀπὸ αὐτοῦ, αἰσθητὸν, quae vox no-
 que ipsa neque ejus simile quidquam in proximis comparat; manifestum est, ἀπὸ
 αὐτοῦ eodem sensu usurpari, quo alias ἑαυτοῦ; quem tamen abusum potius esse
 censeo.

Jam igitur redeamus ad locum unde decessimus sumus, ad γ' 104., ubi bonum fa-
 ctum quod de evanida scriptura monui: codicem ipsum enim apte oculos nunc non
 jam habeo. Sed cum fieri plane non possit ut duo lata, ἐν μ' ἑαυτοῦ, et ἀνέσχεας,
 simul dicantur esse ἀπὸ αὐτοῦ; non jam dubium quis pro eis scriptum fuerit αὐτοῦ,
 atque hanc sit scholiastes paulo argutior observatio: Ἀπὸ αὐτοῦ ἐν, ἐν μ' ἑαυτοῦ,
 ἀπὸ ἐν, ἀνέσχεας h. e. verbum ἑαυτοῦ spectare non solum ad nomen ὀϊζύος, sed et-
 iam ad verbum ἀνέσχεας, ita: ἑαυτοῦ με ἐν ὀϊζύος, et ἑαυτοῦ ἐν ἀνέσχεας αἰσθητὸν.
 BUTTM.

ἦδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ', ἐνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι.
ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,
ἐνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ἐνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς, ἦδ' ἐμὰ μαχητὴς
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς κεν ἐκεῖνα
πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμύμων
ἐξερέοις, ὅσα κείθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρὶν κεν ἀνιηθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ράπτομεν ἀμφιέποντες

107. ἴαστυ. ἴανακτος. 108. μαρνάμεθ'] μαρνάμεσθ' V. 109. μὲν]
δ' ἔπειτα. In marg. γρ. ἐνθα μὲν H. 112. θείειν] θείειν sed prius, credo,
erat θείν H. PORS. 114. καταθνητῶν] κατὰ θνητῶν et sic plerumque
divisim H. 115. πεντάετες. ἐξάετες. 116. ἐξερέοις] ἐξερέεις ex
emend. H. ib. δῖοι Ἀχαιοί. 118. εἰνάετες.

Πλαζόμενοι] Οὐκ ἂν γὰρ τοσούτον ὑπέ-
μειναν τῶς πόνους. Σαφῶς δὲ τῶν Ἑλ-
λήνων πολέμαρχον παρίστησι τὸν Ἀχιλ-
λέα, Q. 108. Κατέκταθεν ἴσσοι ἄρι-
στοι] Ὑπέρβατον· τίς κεν ἐκεῖνα πάντα
γε μυθήσαιο ἀπὸ τῶν θνητῶν ἀνθρώπων;
εἴτα τὰ ἄλλα διὰ μέσου, ἐνθα μὲν Αἴας,
καὶ τὰ ἑξῆς. B. (Codd. E. Q. vid.
ad 113.). 109. Ἐνθα μὲν Αἴας κεῖ-
ται] Πρόδηλον ἐντεῦθεν ὅτι ἔπου ἐτελεύ-
τησαν, ἐκεῖ ἐθάπτοντο, καὶ οὐκ ὁστέα
καισὶν ἕκαστος (f. ἑκάστω) ἦγετο (Π.
η'. 334. ubi vid. schol.) E. Q.
Αἴας κεῖται πελώριος (Hom. ἀρήϊος)]
Ὁ μέγας πρὸς τὸν Δοκρόν. E. 110.
Πάτροκλος θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος]
Δικαίως ἐπέτεινε τὸν ἔπαινον τοῦ Πα-
τρόκλου ὅτι πείσας αὐτὸν εἰς τὸν πόλε-
μον ἐξήγαγεν. E. Q. 111. Ἐνθα δ'
ἐμὸς φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύ-
μων] Περιπαθῶς λίαν. οὐ μόνον γὰρ ὡς
υἱὸν ἀλλὰ καὶ ὡς ἄριστον ἐπιποθεῖ. E.
Q. Ἀταρβής] Γράφεται, καὶ ἀμύμων.
E. Pal. 113. Ἄλλα τε πόλλ'] Καὶ

ταῦτα εἰς παραμυθίαν τοῦ νεανίσκου.
πιθανὸς γάρ ἐστι σύμβουλος ὅταν καὶ
ἐαυτὸν ἐπιδεικνύῃ τὰ ὅμοια δυστυχήματα
γενναίως φέροντα. E. Q. Γρ. ἀλλά γε
πόλλ'. Harl. Τίς κεν ἐκεῖνα] Ἀποδί-
δοται τὸ, ἐπεὶ μ' ἔμνησας, καὶ τὸ, ὅσα.
Pal. Τινὲς οὕτως τὸ ὑπέρβατον, Ὁ φίλ'
ἐπεὶ μ' ἔμνησας διζύας, τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα μυθήσαιο. E. Q. (Cod. B.
vid. ad 108.) 115. Οὐδ' εἰ πεντά-
ετες γε] Οὐδ' εἰ πέντε καὶ ἕξ ἔτη παρα-
μύμων ἐξερέεις P ὅσα κείθι πάθομεν, δυ-
νήσασθαι τίς πάντα μυθήσασθαι. εἴτα
ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, Πρὶν κεν ἀνιηθεῖς σὴν
πατρίδα γαῖαν ἴκοιο, καταλειπὼν τὴν διή-
γησιν διὰ τὸ μῆκος. E. Τινὲς οὕτως
Οὐδὲ ἐπὶ πέντε καὶ ἕξ ἔτη παραιμένων καὶ
ἐρωτῶν ὑπὲρ τῶν συμβεβηκότων τοῖς
Ἀχαιοῖς ἀνιηθείς ἂν καὶ ἀπέλθῃς εἰς
τὴν πατρίδα, ἀλλὰ παραιμένοις ἂν δηλο-
ντί ψυχαγωγούμενος ὑπὸ τῆς ποικιλίας
τῶν διηγημάτων. ἔμοι δὲ οὐ δοκεῖ τοιαύτη
εἶναι ἀνταπόδοσις, ἀλλ' ὥτως ἔχει ὁ λό-
γος· Τίς ἂν ἐκεῖνα πάντα διηγῆσαιο;

P Hoc solum verbum, ita scriptum ἱερίως, ex schol. Harl. citat Porsonus.
BUTTM.

παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120
 ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκᾳ δῖος Ὀδυσσεὺς
 παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τέος· εἰ ἐτέον γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, οὐδὲ κε φαίης 125
 ἄνδρα νεώτερον ὧδε εἰκότα μυθήσασθαι.
 ἔνθ' ἦτοι εἰώς μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 αὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δῖχ' ἐβάζομεν, αὐτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἓνα θυμὸν ἔχοντε, νόον καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἰπὴν, 130
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς·
 καὶ τότε δῆ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νηήμενες, οὐδὲ δίκαιοι,
 πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

120. ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν] ἔνθ' οὐκ τις μῆτιν. In marg. γρ. ἔνθ' οὐ τις ποτὲ H. 121. 126. δῖος. 123. ἔκγονός] ἔκγονος et μοχ εἰς ὁρώντα quasi vellet εἰς σ' ὁ. H. 124. ἑοικότες. 125. ἑοικότα. 126. μὲν] nunc κεν sed κ ex emend. H. 129. Ἀργείοισιν. 131. ἐκέδασσεν] ἐσκέδασσεν V. ἐκέδασσεν pro v. l. ib. Ἀχαιοὺς. 133. Ἀργείοις. 134. τῷ] τῶν V. pro v. l.

οὐδ' εἰ πάντε ἔτη καὶ 25 κ. τ. λ. (ut in cod. E.) Q. 121. ἠθελε] Ἀντὶ τοῦ ἠδύνατο· Οὐδ' ἔθελε προῖόντων (Π. φ. 366.). B. Q. Ἐδυνήθη] ὡς τὸ, Οὐ θέλει τὰ δένδρα διδάσκειν με (Plat. Phædr. p. 230. d. Greg. Cor. Att. 67.). E. 124. ἦτοι γὰρ μῦθοί γε] Πρεσβύτεροί φησι τῆς ἡλικίας οἱ λόγοι, καὶ πάντων τὸ εἰκὸς ἐν αὐτοῖς σώζεται. E. 125. Ἀνδρα νεώτερον] Τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἀκλαῦ. E. Ὀδῆ] Ἀεὶ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ τὸ ὄδῃ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. B. 126. Εἰώς μὲν] Τὸ ἀναφορικὸν ἀντὶ ἀνταποδοτικῷ τοῦ τέως. Pal. Q. 127. Δῖχ' ἐβάζομεν] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐδιχνοῦμεν (E. ἐδιχογνωμονοῦμεν), οὐκ ἐν τῷ δημηγορεῖν, οὐκ ἐν τῷ βουλευέσθαι, ἀλλ' ἓνα θυμὸν, καὶ τὰ ἐξῆς. B. E. 128. Ἀλλ' ἓνα θυμὸν

ἔχοντε] Λεληθότως παιδαίνει ὁ ποιητὴς ὅτι ἡ ὁμόνοια τῶν ἀρίστων καὶ πόλει ἔλας χειροῦσθαι πέφυκεν, ἐκ δὲ διχονοίας καὶ ἔλας διαφθείρεται. ἐκ μὲν γὰρ ὁμονοίας καὶ συμφωνίας Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστορος πάντα τοῖς Ἀχαιοῖς ἀγαθὰ γένεσθαι, ἐκ δὲ διχονοίας τῶν ἡγεμόνων ἀπολέσθαι περὶ τοῦ νόστου φησὶ τὸ Ἑλληνικόν. Q. Νόον καὶ ἐπίφρονι βουλῇ] Διαφέρει νόον καὶ βουλή. Ὁμῶν γὰρ νόον γεννητικὸς ἐστίν, ἡ δὲ βουλή τελεστική. E. 129. Ὅχ' ἄριστα γένηται] Λέγει τὸ, πάντα εἶχε καλῶς τοῖς Ἑλλησιν. E. 132. Μῆδετο νόστον] Περὶ τοῦ νόστου φησὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ. ὅρα δὲ πάλιν ἐπικαίρως τὰ λείποντα τῇ ὑποθέσει. E. Q. 134. Τῷ σφέων πολέες] Διὰ τούτου ἐξ ἑαυτῶν πολλὰ, ἦτοι δι' αἰκείας γνώμης, καὶ ἐκ τῆς μῆνιδος τῆς Ἀθηναίης

μήνιος ἐξ ὅλης Γλαυκώπιδος ἑβριμοπάτρης, 135
 ἥτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφατέροισιν ἔθηκε·
 τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
 μὰ ψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 (οἱ δ' ἦλθον οἶνω βεβαρηότες υἱὲς Ἀχαιῶν,) 140
 μῦθον μυθεΐσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
 ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνάγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μιμησέσθαι ἐκ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 οὐδ' Ἀγαμέμνωνι πάμπαν ἐνέδανε· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
 ὥς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιοτο 145
 νήπιος, αὐδὲ τὸ ἥδη, δ' οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος πρὶν ὅντων.
 ὥς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένοι ἐπέεσσιν

136. Ἀτρεΐδῃσι. 137. 141. Ἀχαιοὺς. 138. ἀτὰρ] αὐτὰρ V.
 139. βεβαρηότες] βεβαρηότες H. ib. φοῦρ. Ἀχαιῶν. 140. 144. λαόν.
 141. Μενέλαος. 143. ἐνέδανε. 144. ῥέζειν] ῥέζειν H. ῥέζει V. W.
 146. ἥδη] ἥδαι V. αἶδε Knight. ib. ἥδη. 148. ἐπέεσσιν.

ἔπεισάντων θάνατον. B. 135. Μή-
 νιος ἐξ ὅλης] Ἐπεὶ Αἴαντα τὸν Δακρὸν
 αἶα ἐκόλασαν βιασάμενον ἐν τῇ ἱερῇ αὐ-
 τῆς τὴν Κασάνδραν. E. Vulg. Νῦν
 μὲν κοινῶς εἰς ἅπαντας τὴν μῆριν, ἐξῆς
 δὲ σαφέστερον τὴν αἰτίαν τῆς ὀργῆς δη-
 λοῖ ἐπὶ τοῦ Αἴαντος. Q. Γλαυκώπιδος
 ἑβριμοπάτρης] Διὰ τὸ ἀνδρικὴν τῆς φρο-
 νήσεως. τὰ γὰρ ἀνδρικήτατα τῶν ζώνων
 γλαυκά. E. 137. Ἐς πάντας Ἀχαι-
 οὺς] Βούλονται τῆς ἐς πρὸς πάντας βου-
 λῆς τὸν τῶν τριῶν, ἥα δυνάμει ἀν-
 αστροφὴ γένηται· κατὰ τὸ ἔρριδες αἶς.
 E. 138. Οὐ κατὰ κόσμον] Οὐ κατὰ
 καιρὸν ἐνδοχρῆστον. E. Ἐς ἥλιον κα-
 ταδύντα] Δύναντες τοῦ ἡλίου μῦθον μυθεΐ-
 σθην. B. 139. Οἱ δ' ἦλθον] Οὗτος ὁ στρί-
 χος διὰ μέσον. B. Οἱ δ' ἦλθον οἶνω βε-
 βαρηότες] Οὕτω τὸ ἐξῆς· Τὼ δὲ καλεσ-
 σαμένοι ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς Μῦ-

θον μυθεΐσθην τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν
 Μὰ ψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐς ἥλιον κα-
 ταδύντα· Οἱ γὰρ ἦλθον οἶνω βεβαρηό-
 τες. Ἄλλως. Τὼ δὲ καλεσσαμένοι
 ἀγορὴν ἐς ἥλιον καταδύντα μὰ ψ, ἀτὰρ
 οὐ κατὰ κόσμον· οἱ γὰρ ἦλθον οἶνω βε-
 βαρηότες μῦθον μυθεΐσθην. Q. Βε-
 βαρηότες] Βαρῶ, βαρήσει, βεβάρηκα,
 βεβάρηκα. E. 146. Ὁ αὖ] Τὸ δ' ἀντὶ
 τοῦ ἦτι. ἔστι δὲ ἑπικοπῆ. Q. 147.
 Οὐ γὰρ αἶψα θεῶν τρέπεται νόος] Ἐν-
 αντιῶν τοῦτο τῇ ἐν Ἰλιάδι, Στρεπτοὶ δέ
 τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ (i. 497.). Δύναται
 δ' αὖ ἐκ τοῦ προσώπου· τὰ μὲν γὰρ λέ-
 γει ὁ Νέστωρ τὰ δὲ Φοῖβος (sic c. acu-
 το)· ὥστε οὐ ταῦτα ἐδοκίμαζον. λύεται
 δὲ ἐκ τοῦ καιροῦ· τὸ γὰρ προθυμώμενον,
 τὸ στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ, τῷ
 καιρῷ ἔρροσται. λύεται δὲ καὶ ἐκ τῆς
 λέξεως· πρόσκειται γὰρ τὸ αἶψα· στρέ-

* Nimirum ἀγορὴν i. BUTTM.

* Ita scriptum hoc verbum ex schol. Harl. quoque citat Porc. BUTTM.

* Non ex mente auctoris interpunctum credo hoc scholium: nam nisi verba αὖ γὰρ
 n. e. βιβ. hic etiam parenthetice accipias structura nulla procedit. BUTTM.

ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἤχῃ θεοπεσίῃ· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή. 150
 νύκτα μὲν αἶσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρνε πῆμα κακοῖο.
 ἦϊθον δ' οἱ μὲν νέας εἰλκομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθαι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 ἡμίστες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες 155
 αὔθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίστες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔπλεον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέζαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 αἵκαδ' ἐέμενοι· Ζεὺς δ' οὐκ ᾤκητο νόστον, 160
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριον ἔρσε κακὴν ἐπὶ δεῦτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἀνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐκ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.

149. ἔστασαν] ἔστασαν et 182. H. ib. Ἀχαιῶν. 150. ἤχῃ. ἦνδανε.
 151. αἶσαμεν] αἶσαμεν sed a prius ex emend. H. 153. δῖαν 155. λαοὶ
 ἐρητύοντο. 156. Ἀτρεΐδῃ. λαῶν. 159. ἱρὰ] ἱερὰ sed e duobus
 punctis notatum in recensione H. 160. αἵκαδ' ἐέμενοι. 162. ἀμ-
 φιελίσσας. 163. ποικιλομήτην] ποικιλόμητιν (ex emend.) H. V. ib. ἑ-
 ρακτα δαΐφρονα. 164. αὐτίς] αὐτίς V. ib. Ἀτρεΐδῃ. ἦρα.

φῶται μὲν γὰρ, οἷα αἶψα δέ. B. E. Q.
 151. Νύκτα μὲν αἶσαμεν] Τὸ αἶσαμεν
 οἷα, ἐκοιμήθημεν, ἀλλ' ἀνεπαύσαμεν,
 ἀπὸ τοῦ αἶν ὃ ἔστιν ἀναπνεῖν. λέγει δὲ
 καὶ ἀναπνεύειν τὴν μικρὰν τῶν κακῶν
 παραμυθίαν, Ὁλόγη δὲ τε ἀναπνεύεις πο-
 λέμιο (Π. λ'. 801.), ἀπὸ τῶν ἐκ πο-
 λέμων ἐπ' ἐλόγη ἀναπνεύοντων· καὶ
 Ἀσπασίως φυγόντες Ἑκτορα δῖον ἀν-
 ἔπειω (Π. λ'. 327.)· Ἀλλὰ σὺ μὲν
 στήθε καὶ ἄμνην (Π. χ'. 322.)· Αἰθις
 δ' ἀμπεύσθη (Π. ε'. 697.). ἀφ' οὗ καὶ
 τὸν εὐρίσκοντα πέραν εἰς ἀναπνεύειν τῶν
 κακῶν, ὅπερ ἔστιν ὁ φρόνιμος, πεπνυμέ-
 νω φησὶν. Τὸ δὲ, Χαλεπὰ φρεσὶν ὀρ-
 μαίνοντες Ἀλλήλους, ὅτι τοῦ ἀγρυπνεύον-
 τος καὶ χαλεπὰ μεμνῶντες εἰς ἀλλήλους.
 E. Q. Ἀλλως. Ἀνεπνεύσαμεν τῆς

στάσεως, ἀπὸ τοῦ αἶν. εἰ γὰρ, ἐκοιμή-
 θημεν, οἷα ὀρμαίνοντες; ἐν δὲ ταῖς χα-
 ριστέραις γέγραπται εἰάσαμεν·, ὅπερ
 ἔστιν ἀπρακτοῦ ἀφήκαμεν, ἦϊθον δὲ οἱ
 μὲν νέας, ἀπολείπει γὰρ τὸ κοιμᾶσθαι
 αὐτοὺς ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ, εἴ τις τὸ εἰ-
 ἴσαμεν (scilicet, αἶσαμεν) ἀντὶ τοῦ ἐκοι-
 μήθημεν ἐκδέξατο. E. Q. 153. Εἰς
 ἄλλα δῖαν] Γρ. ἀμφιελίσσας. Harl.
 154. Βαθυζώνους τε γυναῖκας] Τοῖς γὰρ
 ὑποδύταις αἱ βάρβαροι γυναῖκες μέχρι
 βάθους ἐπισύρουσαι χροῶνται. Pal. E.
 156. Αἰθις] Ἀπὸ τοῦ αὐτόθι κατὰ συγ-
 κοπήν. B. 161. Σχέτλιος] Ἀπὸ τοῦ
 σχῆ τοῦ κρατῆ· ὁ κατέχων ἐπιπολὺ τοῦ
 θυμοῦ καὶ σχετλιάζειν ἡμᾶς ποιῶν. E.
 164. ἦρα φέροντες] Ἐπιθυμητά· ἀπὸ
 τοῦ ἁρῶ τοῦ ἀρμόζω, ἦρα, ἐπήρα, ἐπέρα-

* FORS. ex Harl. " Γρ. εἰάσαμεν [sic ap. FORS.]. Schol. in ταῖς χαριστέραις εἰάσα-
 " μιν." BUTTM.

αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέειν, αἶ μοι ἔποντο, 165
 φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·
 φεῦγε δὲ Τυδείος υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἑταίρους·
 ὃψ' ἐδὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε Ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκειχεν δολιχὸν πλῆον ὀρμαίνοντας,
 ἥ καθύπερθε Χίοιο νηοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
 νήσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες,
 ἥ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.

166. γίνωσκον] γήγνωσκον H.
 ἐπ'] αὐτὴν δ' ἐπ' H.
 schol. H.

168. Μενέλαος.

171. αὐτὴν

172. ὑπένερθε ex emend. antiqua. καθύπερθε

στα. Q. Pal. 165. 'Αολλέειν] 'Εκ
 τοῦ α τὸ ἑμοῦ, καὶ τοῦ εἰλᾶ τὸ συστρέ-
 φω. ἢ ταχείαις, ἀπὸ τῆς ἀέλλης. E.
 169. 'Εν Λέσβῳ] 'Εν τῇ Λέσβῳ δὲ κατ-
 ἔλαβεν ἡμᾶς μάλιστα ὁ Ξανθὸς Μενέλαος,
 διαλογιζομένους ἡμᾶς ἢ ἵνα πλεύσωμεν
 ὑπὲρ τῆς Χίου ἐπὶ τῆς νήσου τῆς
 Ψυρίης, ἔχοντες αὐτὴν τὴν νήσω ἐπὶ τὰ
 ἀριστερά· ἢ ὑποκάτωθεν τῆς Χίου παρὰ
 τὸν Μίμαντα. ἔστι δὲ τὸ μὲν ὄνομα
 ὄρος οὕτω πως καλουμένου. Μίμας ὄρος
 ἐρυθρὸν * κατέναντι Χίου, ἀπὸ Μίμαντος
 ἐνὸς τῶν γυγάντων ὀνομασθέν. B. Λέ-
 σβος νῆσος Τροίης ἔχουσα πάλαις πέντε ;
 Πύρραν (Mediol. Πύραν), Ἐρεσσον,
 Μιτυλήνην, Μήθυμναν, Ἀντισσαν. E.
 Q. Vulg. Μίμας δὲ ὄρος ὑψηλὸν καὶ
 ἐρυθρὸν Ἰωνίας ἀντικρὺ Χίου τῆς νήσου,
 ἀπὸ Μίμαντος ἐνὸς τῶν γυγάντων ὀνομα-
 σθέν. Τὸ δὲ καθύπερθε Χίοιο ἀντὶ τοῦ ὑπερ-
 ἄνω, ἥτοι εἰς τὰ δεξιὰ. ὑπέρχειν γὰρ λέγο-
 μεν τὴν δεξιὰν τῆς ἀριστερᾶς. E. Q.
 171. Νήσου ἐπὶ Ψυρίης] Ἀντὶ τοῦ παρὰ
 νήσου Ψυρίαν, ὡς αὖσαν ἐπ' Ὀλύμπῳ². Q.

Νησιδίων μικρὸν ἔχον λιμένα νηῶν εἴκοσι.
 Ἀλκμάν, Παρὰ τε ἱερὸν σκόπελον, παρὰ τε
 Ψυρὰ τὸν Διόνυσον ἄγοντες (fr. 40.
 Welck. ex Eust. ad h. l.), ἥτις ἐν
 μηδὲν αὐτὸν τιθέμενοι, διὰ τὸ λιμὸν τῆς
 νήσου. Q. Ψυρία νησιδίων ἐστὶν ἀπ-
 ἔχων τε (Vulg. λιμὸν ἀπέχων) σταδίων
 ὡς. (Vulg. κ') τῆς Χίου, ὃ καὶ ἀγία-
 λον ἔχει ἐν ᾧ ἐστὶ λιμὸν ἐκδεχόμενος
 ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους ταρασσομένας
 τὰς ναῦς. μέμνηται Δημοσθένης. κίεται
 δὲ ἡ Χίος νῆσος μέση τῶν Ψυρίων (Vulg.
 Ψυρίων) καὶ τοῦ Μίμαντος. Cod. Vind.
 56. Vulg. Cf. alt. schol. Q. in
 Mediol. Αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες]
 τὴν Χίον λέγει. Vulg. 172. Ἡ κα-
 θύπερθε ὃ ἡ σύνδεσμος δύο τόνοι ἐπι-
 δέχεται, ἢ περιστομένην ἢ βαρεῖαν, ὅτι
 κάλλιεν. E. Ὑπένερθε] Ὑποκάτωθεν.
 Vulg. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα] Μί-
 μας ὄρος ἀντικρὺ Χίου τῆς νήσου, ἀπὸ
 Μίμαντος ἐνὸς τῶν γυγάντων ὀνομασθέν.
 Et mox : Ὁ Μίμας ὄρος ἐρυθρὸν ἀντι-
 κρὺ Χίου. Vulg. Vid. not. ad 169.

* Facile tentari possis ad mutandam hanc vocem. Atque ἱερὸν quidem dixeris talem montem : et ἱερὸν hunc appellat Strabo cujus verba Eustathius etiam huic loco apposuit. Verum repptans Erythras urbem sub hoc ipso monte sitam fuisse, et frequentissime a tali colore telluris et rupium oppida apud nostrates etiam nomen traxisse ; ab omni mutatione destiti : praesertim cum his praeterea in scholiis aeq. idem epitheton compareat, quod male in altero (ad 172.) Barnesius mutabat in Ἐρεθρῶν. BUTTM.

* Non quis ex montibus hujus nominis hic dicatur quaerendum, sed quomodo emendemus ; ut ἰσὶ τῇ πλῇ fortasse. BUTTM.

² Sic pro ὑπένερθε, teste Porpono, etiam schol. Harl. BUTTM.

ἤϊόμεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
 δείξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσση εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
 175 ἔρτο δ' ἐπὶ Ἀργυρὸς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' αἶκα
 ἰχθυόοντα κέλευθα διέδραμον· εἰς δὲ Γεραιστὸν
 ἐνύχαια κατὰγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύραν
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 180 τέτρατον ἡμᾶρ ἦν, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἶσας
 Τοδιδέω ἑταροὶ Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν αἶναι.
 ὥς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθὺς· οὐδέ τι αἶδα
 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἳ τ' ἀπόλοντο.
 185

173. φῆναι] φῆναι W. 180. τέτρατον] τέταρτον H. ib. εἶσας.
 181. ἑταροὶ] ἑτεροὶ V. 183. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὴ V. 184. φαῖδα. 185. Ἀχαιῶν]
 γρ. Ἀχαιῶν
 βασιλῶν H. ib. Ἀχαιῶν.

174. Πέλαγος μέσση] Τὸ μέσον Ψυχρῶν
 (scilicet. Ψυχρῶν) καὶ τῆς Σίου. B. 177.
 'Ες δὲ Γεραιστὸν] Ὄνομα λυμένο. Q.
 178. 'Ενύχαια] Ἀριανὸι γρ. (Αἰ' Ριαν-
 τῶ γράφουσιν em. PORS.) ἐνύχαια.
 Harl. 'Ενύχαια] Γρ. ἐνύχαια. Pal.
 Ποσειδάωνι ταύραν] Τὸ μὲν ὡς ἐγγυρῖφ
 ἐτιμᾶτο γὰρ ἐν Γεραιστῷ· τὸ δὲ ὡς θα-
 λαττίφ διὰ τὸν πλοῦν. E. Τὸ μὲν ὡς
 ἐγγυρῖφ θεῷ· ἐτιμᾶτο (ins. γὰρ) ὁ Πο-
 σειδῶν ἐν Γεραιστῷ· τὸ δὲ ὡς θαλαττίφ
 διὰ τὸν μῆρα ὡς μῆλα*. Τὸ δὲ μετρή-
 σαντες ἀπὸ τοῦ εὐριδρομήσαντες. Q.
 180. 'Τέτρατον ἡμᾶρ] Ἀφ' οὗ ἐκ Λέ-
 σβου ἀνέχθησαν ἀριθμουμένους τῶν ἡμε-
 ρῶν. Τέτρατον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ τέτρασι.
 B. Μετάθεσις Ἰωνική. διαφέρει γὰρ
 μετάθεσις ὑπερθέσεως· ἡ μὲν γὰρ ἐν τῇ
 αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται, ἡ δὲ ὑπερθεσις
 ἐν ἐτέρᾳ, ὡς τὸ ἰθνηῖος. ἦν γὰρ νόθος νο-

θεῖος καὶ καθ' ὑπερθεσιν ἰθνηῖος. καὶ πά-
 λιν γόνυ γόνυος, καὶ δόρυ δόρυος, καὶ καθ'
 ὑπερθεσιν γονύος καὶ δαυρύος. E. Q.
 184. 'Ὡς ἦλθον, φίλε τέκνον,] Δαιμονίως
 ὁ ποιητὴς, ἐμβαλὼν εἰς ἐπιθυμίαν τῶν
 νόστων τὸν ἀκροατὴν ἀναρτῆ πάλιν, ἵνα
 τὰ λοιπὰ δι' ἄλλου χωρίου ἀνασώσῃ (Q.
 δηλώσῃ). τὸ γὰρ ἐνὶ πάντων τῶν κατὰ
 τοὺς νόστους πραγμάτων ἐμπειρίαν περι-
 θεῖναι οὐ πιθανόν· ἐν μέρει δὲ δηλουμέ-
 νων τῶν συμβεβηκότων ἀξιόπιστος γίνε-
 ται τὸ πᾶν. Οὐκ ἄλογος δὲ οὐδ' ἡ πρὸς
 Μενέλαον ἐκπομπή, ἀλλ' ἵνα τὰ περὶ
 Ἑλένης ἐνταῦθα διατυπώσῃ ὅντα ἐν ἡδο-
 νῇ τῷ ἀκροατῇ. E. Q. Φίλε τέκνον]
 Ἀπὸ φίλον τέκνον. B. Ἦτοι πρὸς τὸ
 σημαυνόμενος ἀπήντησε· φίλος γὰρ τὸ
 τέκνον εὐθέτερον*. ἡ πρὸς τὸ συνόνυμον,
 τὸ παῖς. Vulg. Ἀπευθὺς] Μὴ μαθὼν
 τι περὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἢ τῶν ἄλλων. B.

* Exciderunt verba aliquot post articulum εἰς, scriba antequam scriberet vocem
 εἰς in medium versum sequentem aberrante. BUTTM.

* Corrigerem φίλος γὰρ τὸ τέκνον, καί τις εὐθέτερος· nisi Barnes. ex MS. Aloysii,
 ediderit:—ἀπέντησε φίλος· τὸ γὰρ τέκνον εὐθέτερον· quod tamen mea rationi ægre
 pterpono. Ad verba schol. Vulg. φίλος γὰρ τὸ τέκνον conf. schol. α'. 238. cum not.
 BUTTM.

ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 πύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαίεσθαι, οὐδ' σε πύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμέρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φειδόμενος υἱός·
 εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Παιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσέγαγ' ἐταίρους,
 οἱ φύγον ἐκ πολέμου, πάντος δέ σ' αὐτὴν ἀπήρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτὰ ἀκαΐετ', νόσφιν ἔόντες,
 ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγεῖρας ἀπέτισεν·
 ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς σ' αὖτε πατέρα κλυτὸς ἔκτα.

190

195

192. 198. *For.*
 alibi H.

193. Ἀτρεΐδην.

197. καὶ κείνος] κακείνος et sic

188. Εὖ μὲν Μυρμιδόνας] Νεοπτόλεμος κατὰ κέλυσιν Θέτιδος ἐμπρήσας τὰ ἴδια σκάφη πῆξας ἄνισι. χρησθεὶς δὲ ὑπὸ Ἑλένου, ὅθα ἂν ἴδαι οἶκον ἐκ σιδηρείου θεμελίον τολύμην δὲ ξυλίνου καὶ ὀρόφου σερεοῦ (sc. ἐρεῶ) ἐκεῖ μένειν, ἐλθὼν εἰς τὴν Παραβῶτιν (Q. Παμβῶ τὴν, Eust. Παμβῶτιν) λίμνην τῆς Ἠπειροῦ, καὶ τοὺς ἐγχεσίμους εὖ μὲν δόρατα πῆξαντας καὶ χλαίνας ἀνῶθεν κατασκευῶντας, συμβάλλει τὸν χρησμόν. καὶ πορθήσας τὴν Μολοσσίαν ἐξ Ἀνδρομάχης ἰσχυρὴν Μολοσσὸν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γένος ἐστὶ τῶν ἐν Μολοσσίᾳ βασιλέων, ὡς ἱστορεῖ Ἑρατοσθένης. E. Q. Conf. Eustath. Οἱ παῖδες τὸν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν Ἠπειρὸν ἐλθεῖν λέγουσι. Vulg. Ἐγχεσιμέρους] Τοὺς περὶ τὰ ἔγχεα κακοπαθοῦντας.

B. Τοὺς μεμωραμένους, ὅ ἐστι κάμνοντας τοῖς ἔγχεσι. E. 189. 190. Ἀχιλλῆος—υἱός] Μετὰ θάνατον αὐτοῦ. Εὐκαίρως ἐνεφάνισεν ὅτι ὁ Νεοπτόλεμος καὶ Φιλοκτήτης ἦσαν σύμμαχοι. E. Q. 192. Πόντος δέ σ' αὐτὴν ἀπήρα] Οὐκ ἀπήλαυσεν ὁ πόντος τὰς· ὥστε οὐ καταπύσιν τινα. Vulg. 193. Ἀπέτε νόσφιν] Διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ πατρίως καὶ διὰ τὴν τόλμην τῶν ἀδικησάντων. E. Q. 195. Ἐπισμυγεῖρας] Περισῆ ἢ ἐπὶ, ὡς ἐν τῇ βῶν ἐπιβούκελος. συμβῆσθαι δέ ἐστι τὸ ὑπὸ πυρὸς ἀναλίσκεσθαι. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἐπισμυγομένων· Καὶ ἐπισμύξαι πυρὶ νῆας (Il. i. 649. ubi est κατὰ τε σμ. π. v.). δηλαῶς δὲ τὸ ἐπισμυγεῖρας τὸ ἐπιδένει, ἀξίως (f. οἷζυρῆς). B. E. Q. Σμυγεῖρας^b]

^b Ex hoc lemmate, et ex eo quod Eustathius quoque formam *σμυγεῖρας* solum explicat, apparet, fuisse qui *ἰω* separarent; ut aut sit pro *ἰεω* aut jungatur *ἰεω* *ἰεω*. Sed non ita facile disjungas praepositionem in altero exemplo infra γ. 671. (ubi vide tamen schol.); et extat adjectivum *ἰεω* indubitatum ap. Hesiodum A. 624.—In ipso scholio Barnesius reposuit *μετίληπται*, quod notius sane verbum est, sed mihi quidem hic perinde obscurum. Neque tamen leniorem invenio modicam ea quam Boeckhius porrigit, ut scribatur scilicet, διὰ τὸ μέτρον περιλήπται. Nimirum *Σμυγεῖρας*, *ἰεω* est glossula quae, ut saepe in hac congerie factum (e. g. β'. 350. 363.), coaluit cum justo scholio. Istud autem sic habuit: *Σμυγεῖρας*] Διὰ τὸ μέτρον περιλήπται. Αἰολικῶς δὲ ἴστω *ἰεω*: hoc dicit: pro verbo *μυγεῖρας* ob metrum admisisse poetam Aelolicam ejus formam *σμυγεῖρας*. BUTTM.

καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσι' ἵνα τίς σε καὶ ὀφειγόνων εὖ εἴπῃ. 200

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δαΐ
ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
αἴσουσι κλέος εὐρύ, καὶ ἑσσομένοισιν αἰοδῆν.
αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσηνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν 205
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὐ μοι τοιαῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμαί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπησ.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ εἶπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ

200. Γείση. 202. Νηληϊάδῃ] νηληϊῶδι H. ib. Ἀχαιῶν. 203. Γεῖ· Ἀχαι-
φοί. 204. ἑσσομένοισιν αἰοδῆν] ἑσσομένοισι πιθέσθαι V. 205. αἱ γὰρ] εἰ γὰρ
H. εἴτ' ἂρ V. ib. παραθεῖεν] περιθεῖεν schol. ad 217. H. 208. ἐπέκλωσαν]
scripserat H. ἐπέκλωσαν, sed accentum transversa nota damnavit, deinde
addidit τε et accentum novum super ω posuit, hoc modo: ἐπέκλώσαν^{τε}.
PORS. 211. ἀνέμνησας] ex emend. ἀνέμνησας suprascriptis εἰπὼν ἐπέμνη-
σας et in marg. γρ. ἐπανέμνησας. Triplex igitur fuit olim, ut videtur,
lectio; ἀνέμνησας, ἐπέμνησας, et deleto pronomine, ἐπανέμνησας, quae ul-
tima ante emendationem in textu fuerat, ut e spatio liquet H. PORS.
ib. ἔειπες. 213. μηχανάσθαι] μητιάσθαι V. ib. ἀέκητι. 214. ὑπο-
δάμνασαι] ὑποδάμνασε H. ib. Γεῖπέ. Γεῖκόν. λαφοί.

Ἐπιπόνως· τὸ μέτρον μετῆλειπται. Αλο-
λικῶς δέ ἐστιν ἐπιπόνως. Vulg. 199.
200. Καὶ σὺ, Ἀλκιμος] Παρὰ Ἀριστο-
φάνει προηγετοῦντο δύο στίχοι. ἐκ γὰρ
τοῦ λόγου τῆς Ἀθηνᾶς (α'. 301.) μετ-
έχθησαν ἐνθάδε. Q. Ἡθέτει Ἀριστο-
φάνης. Harl. Ἀλκιμος ἔσσι'] Ἐν συν-
τόμῳς ἢ προτροπῇ. μάλιστα γὰρ τῶν
εὐχῶν (scg. εὐγενῶν) ἀπτεται ἢ ἐπὶ ταῖς
καλαῖς πράξεσιν ἐσομένη δόξα. Q. 203.
Καὶ λίην κείνος μὲν] Οὗτος (scg. αὐτός)
ἤψατο ὁ λόγος τοῦ Τηλεμάχου, ὡς τὰ
περὶ τὸν πατέρα ἀφείς μακαρίζειν Ὀρέ-
στην. E. Q. 206. Ὑπερβασίης ἀλε-

γεινῆς] Ὑβρεως, ὑπερηφανίας, ἀδικίας.
αὕτη γὰρ ὑπερβασίς ἐστὶ τῆς δικαιοσύ-
νης μεσότητος εὐσεύς. E. 209. Πατρί
τ' ἐμῷ] Περιττός· ἀρκεῖ γὰρ ὁ πρὸ αὐ-
τοῦ. Harl. Πατρί] Προσηπτόν τὸ
δυνήσθηναι βοηθῆσαι. E. 214. Ἡ σέ γε
λαοί] Τοῦτο ἐξηγητέον ἐκείθεν. ἔφη γὰρ
παι, Δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊον Κτείνειν
(α'. 401.), καὶ ἐπάγει, ἀλλὰ πρῶτον
εἰσόμεθα βουλὰς θεῶν (Q. ἀλλὰ πρῶτα
θεῶν εἰρώμεθα βουλὰς, ut est in loco
ipso) εἰ χρὴ αὐτὸν ἀναίρειν· τὸ οὖν
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ ὄψιν, μισοῦσί σε, βου-
λεύονται ἀνελεῖν ἐκ τινος θεοπροπίας. Τὸ

ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεῶ ὁμφῇ; : 215
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἔλθων,
 ἢ ὅγε μῶνος ἔων, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς τότ' Ὀδυσσεύς περικηδετο κυδαλίμοιο,
 δῆμα ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί 220
 οὐ γάρ πω ἶδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
 ὥς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
 τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' 225
 ὦ γέρον, οὔπω τούτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
 λῆν γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
 ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν.

216. κέ] κέ H. ib. ἀποτίσεται] ἀποτίσσεται V. ib. οἶδ'.
 217. 220. Ἀχαιοί. 219. τίς] τίς V. ib. περικηδετο] περὶ κηδετο V. 221. ἶδον.
 223. τε] δέ H. 226. γέρον. 227. εἶπες. 228. εἰ θεοὶ] γρ. ἡμεῖς
 θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν H. quantum ex evanescente scripturâ conjicio, sed ei μὴ θεοὶ
 plane citat schol. ad 230. PORS. ib. ἐλπομένῳ.

δὲ ἀέκῃ (immo τὸ ἐκόν) οὕτω ποτήριον,
 ἐκουσίως ἀνέχει μὴ βουλούμενος ἐπεξελεῖν
 τὴν ἔβριν. E. Q. 215. Ἀνὰ δῆμον]
 Οἱ κατὰ τὸν δῆμον ὄχλοι, τουτέστιν αὐ-
 τὸς ὁ δῆμος μισεῖ σε ἐκ τινος θεοπροκίου.
 πολλάκις γὰρ μεθίστασι τοὺς βασιλεῖς
 μαντείαις ἐπισπόμενοι. B. Θεῶ ὁμφῇ]
 Ἐν τῇ ἐξακαιδεκάτῃ (sic) ἱστορεῖ Κλε-
 φόρος* περὶ τοὺς θεοὺς, πολλάκις μεθί-
 στησαν τοὺς βασιλεῖς μαντεῖα. E. 216.
 Σφὶ βίας ἀποτίσεται ἔλθων] Ἀπορεῖ ὁ
 Ζηνόδοτος πῶς ἐστὶ καὶ ὁ λόγος^α, βίας
 αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ τὰς βίας αὐτῶν· ἢ,
 ἔλθων σφιν, ὅ ἐστιν ἔλθων αὐτοῖς· ὥσπερ
 λέγομεν ἀνίσταμαι σὺ ἀντὶ τοῦ ἀνίστα-
 μαι κατὰ σοῦ. Q. Ζηνόδοτος γράφει,
 ἀποτίσεται, καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ σύγε μῶνος.
 Harl. 217. ἢ ὅγε μῶνος ἔων] Ὁ μὲν

ὡς ἀδύνατος μόνος* καλᾶσαι τοὺς ἐχθροὺς,
 ἀπωλοφύρετο, Εἰ γὰρ ἐμοὶ τοσσηνδε θεῶ
 δυνάμιν περιθεῖεν (205., ubi est παρα-
 θεῖεν)· ὁ δὲ ἡρέμα ἐνδείκνυται αὐτῷ ὅτι
 ἐν τοιούτοις οὐκ ὄχλον θεῶ, ἀλλὰ δύνατο
 εἶναι καὶ μόνος τιμωρῆσασθαι τοὺς μη-
 στήρας. Καὶ αὐτὸς Ζηνόδοτος, σύ γε.
 E. Q. 226. ὦ γέρον] Τὸ, ὦ γέρον,
 μίσους λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ ἔβρις καὶ
 ἐπὶ τιμῇ, τὸ δὲ, ὦ γέροντες, τὸ πληθυν-
 τικὸν ἐπὶ μόνῃς τιμῇ. B. Οὔπω τούτο
 ἔπος^ε] Οὐ τὸ φιληθήσεσθαι ὑπὸ Ἀθη-
 ναῖς· ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνο ἀπήντησεν, Τίς δ'
 οἶδ' εἴ κε ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται
 ἔλθων, ἢ ὅγε μῶνος. Q. Οὔπω τούτο
 ἔπος] Τὸ τοὺς μνηστήρας ἀναιρεθῆναι.
 ὑπὸ Ὀδυσσεύς. Pal. Q. 228. Οἶδ' οἱ
 (sic) θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν] Ὑπερβολικῶς

* Apud Vossium certe et Fabricium hoc nomen non invenio. Alibi alii quaerant.
 —ισταρεῖ ὁ Ἐφελος περὶ τοῦδε, ὡς πολλάκις—μαντεῖα, conjectura Boeckhii. BUTTM.

^α Scr. πῶς ἱστορεῖ ὁ λόγος. Mox scribendum, ὥσπερ λέγομεν, ἀνίσταμαι σὺ.
 BUTTM.

^ε Hoc lemma non positum est in Mediol. ubi hoc scholium perperam subjunctum
 est illi ad 217. Conf. 231. BUTTM.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
 βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 οἴκαδ' ἔλθεμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι,
 ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὥς Ἀγαμέμνων
 ὦλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
 ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
 καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅππότε κεν δῇ
 μοῖρ' ὅλῃ καθέλῃσι ταηλεγυῖος θανάτοιο.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ·
 κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη

229. προσέειπε. 230. ἔπος. 231. σαῶσαι] σαώσαι V. 233. Foi-
 καδε. ἰδέσθαι. 235. ἦς. 239. τήνδ'] τὴν δ' erat, nunc ineleganter
 correctum in τόνδ' H. PORS. 241. Foi.

ταῦτο εἶρηκεν ἐν ᾗθει· ὅπερ οὐ συνίεις ὁ
 Ζηρόδοτος γράφει, εἰ μὴ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.
 Q. "Ὅλος ὁ πῦς αὐτῶς" ἄνδρα δ' εἰμαρ-
 ται τὸ ζῆν δύνανται ὁ θεὸς σῶσαι κινδυνεύοντα·
 δὲ εἰμαρται τὸ ἀποθανεῖν οὐδὲ οἱ θεοὶ δύνανται παρὰ μοῖραν βοη-
 θῆσαι. E. Q. 230. Τηλέμαχε] Λα-
 γαρὸς ἐστὶν ὁ στίχος δὲ ἴσως με γέγρα-
 φε', Τηλέμαχ' ὑφαγόρῃ μέγα νήπιε
 ποῖον ἔειπες; τὸν δὲ δεύτερον περιέρι
 (περιαιρεῖ em. PORS.) τελῶς διὰ τὸ
 μαχόμενον αὐτῶς, εἰ μὴ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.
 Harl. 231. "Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων]
 Σημειωτέον τὸν στίχον, ὅτι καὶ ἀνωτέρω
 οὐ περὶ Τηλεμάχου, περὶ δὲ Ὀδυσσεύς
 εἶρηται, τίς δ' αὖ εἶπε ποτὲ σφί βίαι
 ἀποτίσσεται ἐλθὼν; Q. Σαῶσαι (sic)]
 Γρ. σαώσσειν. Male pro σαώσαι.
 PORS. Immo male Porrobus;
 vid. ad β'. 334. 232. βουλοίμην δ'
 ἂν ἔγωγε] Ἀθετοῦνται στίχοι ἐπὶ τὸ ἀπὸ
 τοῦ, βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε, ἕως τοῦ,

μοῖρ' ὅλῃ. (Hucusque PORS. ex
 Harl.) οἱ μὲν πρῶτοι τέσσαρες οἴκ ἀκο-
 λούθως τοῖς προκειμένοις ἐπενεχθέντες, οἱ
 δὲ ἐξῆς τρεῖς διὰ τὸ ἀσύμφωνον ἐναν-
 τίον γὰρ εἰσι τῶ, "Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ
 τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι (sic)". E. Q.
 234. "Ἡ ἐλθὼν] Οὐ χρή συνεπὶ τῇ βρα-
 δύτητι δυσχεραίνειν. οὐδὲ γὰρ Ἀγαμέ-
 μνωνι τὸ ταχέως νοστήσαι συνήνεγκεν.
 E. 236. Θάνατον μὲν ὁμοῖον] Κοινὸν
 φυσικόν, τὸν πᾶσιν ὁμοῖως ἐπερχόμενον.
 ἢ καὶ ἄλλως. τὸ τίσι μὲν κακὸν τίσι δὲ
 καλόν, ὅπερ ἐστὶ καὶ πρὸς τὸ κακόν, οὐ
 ῥηθήσεται ποτε ὁμοῖον· ὁ δὲ ἐστὶ πᾶσιν
 ἐξ ἴσου κακόν, ἐκεῖνο καὶ ὁμοῖον ῥηθήσι-
 ται ἦτοι κοινὸν κακόν. B. E. Q. 237.
 Ἀλαλκέμεν] Ἀλκεῖν. καὶ ἐγένετο ἀλ-
 κὴν κατὰ συστολήν, καὶ ἀκβολῇ τοῦ ν
 καὶ προσθέσει τῆς μὲν, ἀλκέμεν, καὶ ἐξ
 αὐτοῦ. ἀλκέμεναι, καὶ πλεωασμῶ τῆς
 αλ, ἀλαλκέμεναι. E. 241. 242. Κεί-
 νῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος] Ὁβελίζονται δύο.

¹ Sub corruptis istis δὲ ἴσως latet critici alicujus nomen. Pro με lege μίν. PORS.
 Fuit fortasse: ὁ δὲ Ἰετρος μεσίτης (de Istro vid. Wolf. Procl. p. 218. not.); aut,
 quem aptiorem sane Boeckhius mihi tradit, sed litteris in istius aevi scriptura minus
 addicentibus, Ἰξίω. Dionysius Heinsrichius porrigit: neque ego asyndeton in his,
 Διονύσιος μεσίτης, tantopere morarer; modo satis crederem notissimi nominis for-
 mam ita potuisse depravari ut e δὲ fieret δί. BUTTM.

φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μάλαιναν.

νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρσθαι

Νέστορ· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἡδὲ φρόνιν ἄλλων·

τρὶς γὰρ δὴ μὲν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·

245

ὥστε μοι ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.

ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπε,

πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;

ποῦ Μενέλαος ἦν; τίνα δ' αὐτῷ μῆσατ' ὄλεθρον

Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.

250

ἢ οὐκ Ἀργεὺς ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλὰ πῃ ἄλλη

πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσύνσας κατέπεφνε;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

τοίγαρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω·

243. ἔπος. 244. περίοιδε. 246. ἀθανάτοις] ἀθάνατος W. 247. Νηληϊάδῃ] νηληϊάδι H. ib. ἐνίσπε] ἐνίσπεις sed ultima litera erasa H. 248. Ἀτρεΐδης. 249. Μενέλαος. 251. Ἀχαιϊκοῦ.

τί γὰρ ὄφελος λέγεσθαι, τῆς Ἀθηνᾶς εἰ-
πεύσης, ποῖόν σε ἔπος φύγει; βεῖα θεὸς
γ' ἐθέλων. ἄλλως τε, εἰ οὕτως πείκει-
σται, τί ζητεῖ περὶ τῶν νόστων; Q. et
refert FORS. ex Harl. 244. Ἡδὲ
φρόνιν] Ἀριστοφάνης τὸ φρόνιν νῦν μὲν
ἐπὶ τῆς φρονήσεως, ἐν δὲ τῷ, Κατὰ δὲ
φρόνιν ἦγαγε (Od. δ. 258.), τὴν κα-
ταφρόνησιν. E. Q. 245. Τρὶς γὰρ δὴ
μὲν] Παρὰ τὸ ἐν Ἰλιάδι πεποιήται, Μετὰ
δὲ τριτάτοις ἀνασσειν (Il. α'. 252.).
ἀλλὰ νῦν μὲν βασιλεῦσαι αὐτὸν τρὶς, ἐκεῖ
δὲ ἀπαξ, βιώναι δὲ ἐπὶ τρίτην γενεάν.
περιγραφόμενος οὖν τῶν τριῶν στίχων τὰ
τῆς διαβολῆς χαρίεντα. E. Q. Ἄλλως.
Πορφυρίου. Ἐν γὰρ τῷ γένει τῶν ἀνδρῶν,
ἦτοι τῷ πλήθει, φασὶν ἐκ τρίτου ἀνάξαι
τὸν Νέστορα, ἦτοι ἐπὶ τρισὶ γενεαῖς. οἱ
γὰρ παλαιὰ τὰς γενεὰς ἐψηφίζον ἕως
ἐτῶν τριάκοντα. γενεὰ δὲ λέγεται ἡ τοῦ
τίκτειν καὶ γεννᾶν τελείωσις ἥτις τὴν
τριακονταετὴν περίοδον ἔχει. ὃ γοῦν ἐν τῷ
ἄρχειν δύο τριακονταετίας παραδραμῶν
καὶ τὴν τρίτην ἐλατύνων εἰκότως λέγε-

ται τρὶς ἀνάξαι (scilicet, ἀνάξαι). E.
246. Ἀθανάτοις] Ἀριστοφάνης ἐνικῶς,
ἀθάνατος. Harl. 247. Μέγα κῦδος
Ἀχαιῶν] Γρ. σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπε. Pal.
248. Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης] Καλῶς ἀνα-
πλήρωσις τῆς Ἰλιάδος ἢ Ὀδύσσεια λέγε-
ται. ἃ γὰρ κατέλειπεν ἐκεῖ, ἐνταῦθα
λέγει. E. 250. Αἴγισθος δολομήτις
(sic)] Κυρίως ἐνθάδε τέτακται τὸ ἐπι-
θετον, ὅν ἐμφαίνεται ὃ δόλφ πρατήσας
τοῦ κρείττους ἐπιφέρει γοῦν, ἐπεὶ κτάνε
πολλὸν ἀρείω. B. E. Q. Ἄλλως. ἐκ
ταύτου συνετὸς ὁ Τηλέμαχος, συνεὶς καὶ
ἀφ' ἑαυτοῦ, μὴ ἂν ἐκ φανεράς ἐπιθέσεως
τῶν ἐλάττων περιγενέσθαι τοῦ κρείττο-
νος εἰ μὴ μετὰ δόλου. οὐκ ἐντεῦθεν δὲ
μόνον ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ, Ἡ οὐκ Ἀργεὺς
ἦεν Ἀχαιϊκοῦ. διὰ καὶ ὁ Νέστωρ ἀπεδε-
ξάμενος αὐτόν φησιν, Ἡτοι μὲν καὶ αὐτὸς
ἴσκει ὅς κεν ἐτύχθη, Εἰ ζῶντ' Αἴγισθος,
καὶ τὰ ἐξῆς. E. 251. Ἡ οὐκ Ἀργεὺς
ἦεν Ἀχαιϊκοῦ] Ἀττικῶς κατ' ἑλληνισμῶν,
ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Ἀργεὺς. B. Τινὲς δὲ, ἢ
οὐκ Ἀργεὺς ἦεν (Q. male ἦεν) ἐν Ἀχαι-

* Sed schol. in margine citat ἀθανάτους. Probabilia lectio Aristophanis. Vid. Il. ψ'. 460. XXXX

ἦτοι μὲν τόδ' κ' αὐτὸς οἶσται, ὥς κεν ἐτύχθῃ· 255
 εἰ ζῶσι· Αἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτατμεν
 Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος,
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανάτῳ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχλυαν,
 ἀλλ' ἄρα τότε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος· οὐδέ κ' τίς μιν 260
 κλαῖσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες αἰθλους
 ἡμεῖς· ὁ δ' εὐκηλὸς μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμέμνονένῃ ἀλοχὸν θέλγυσκ' ἐπέεσσιν·
 ἢ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον αἰετὴς 265
 δια Κλυταιμνήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσι·
 παρ γὰρ ἦν καὶ αἰδοῦς ἀνὴρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλεν

255. τότε] τότε a m. pr. sed τότε correctum, nescio an ab eadem.
 ib. κεν] ἔσθ' H. PORR. ὥστε W. 257. Ἀτρεΐδης. Μενέλαος. 258. κε]
 καί. In marg. ἔχεναι τινὲς H. κεν V. ib. φοι. 260. ἄστεος] Ἄργεος W.
 ib. ἀπὸ φάστεος. 261. Ἀχαιϊάδων. ἔργον. 264. ἔπεισιν. 265. ἔργον
 αἰετὴς. 266. δι' αἰ. 267. γὰρ] δ' ἄρ' W.

κφ. Harl. Q. 255. ἦτοι μὲν τόδ']
 Προσπαγεῖς πᾶσι τὴν εὐφύην αὐτοῦ καὶ
 πρὸς τὴν ἐκαστὴν εἰς εὐφύην ἐκτίθετο περὶ
 Μενέλαου, ἢ οὐκ Ἄργεος ἦν Ἀχαιῶν.
 E. Q. Αὐτὸς οἶσται] Ὑπολαμβάνεις ἐν
 τῇσιν γεγονόσιν ἀνὰ τὰ περὶ τοῦ Αἰγί-
 σθου. B. Τόδε κ' αὐτὸς οἶσται ὥστε
 ἐτύχθῃ] Γρ. τότε κ' αὐτός. Γρ. ὥστε W.
 Pal. 258. ἔχεναι] Τινὲς, ἔχεναι, ἵνα
 λέγῃ τὸ τίς ἐάν δ' ἔχεναι, οἱ προσ-
 ἴκοντες τῇ Αἰγίσθῳ, ὅμοια δηλονότι κυλιν-
 θῶσις ἐπὶ Μενέλαου. E. Q. 260.
 ἔκ' ἄστεος] Γρ. ἐκὰς Ἄργεος. Harl.
 262. Πολέας] Γρ. πολλάς. Harl. 263.
 Μυχῶ Ἄργεος] Οὐ μυχῶ Ἄργεος φησὶν
 ὅτι αἱ τινὲς λέγει ἐν Κορίνθῳ, ἀλλ' ἐν μυχῶ
 τοῦ αἰῶνος ὅς ἦν ἐν Ἄργει. E. Q. 266.
 Κέχρητ' ἀγαθήσιν] Γρ. κέκρητο. Pal.
 267. Παρ γὰρ ἦν καὶ αἰδοῦς] Τὸ ἀρ-
 χαῖον οἱ αἰδοῖ φιλοσόφου τάξιν ἐπέσχεον
 καὶ πάντες αὐτοῖς προσεῖχον ὡς σοφοῖς,

καὶ παιδευθῆναι ταῖς κατεδίδουσαν τοὺς
 ἀναγκαίους ἐν τε ταῖς ἐορταῖς ἐν τε ταῖς
 ἀνακαινιστικαῖς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας συλλα-
 γόμενοι τούτων ἤκουον εἴ ποτε γέγονεν ἐπι-
 φανὲς ἢ καλὸν ἔργον. καὶ ὁ καταλειφθεὶς
 οὐκ ἐπὶ τῇ Κλυταιμνήστρῃ φθὸς ποιητὰς
 ἐπινοίας ἐγγίνεσθαι ἐκέλευε, διηγούμενος
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρετὰς. καὶ ἕως
 τούτου ἐσαφρόνει ἕως αὐτῇ παρῇν αὐτός.
 Τινὲς αἰδοῦν τὸν μὴ αἰδοῖα ἔχοντα, κα-
 κῶς. Ταῦτόν τινες Χαρίδημον^κ, οἱ δὲ
 Δημοδόκον καλοῦσιν, οἱ δὲ Γλαῦκον. E.
 Παρ γὰρ (Vulg. et Harl. δ' ἄρ') ἦν
 καὶ αἰδοῦς] Συμπαρῇν γὰρ αὐτῇ καὶ
 φθὸς. τὸ γὰρ ἀρχαῖον οἱ φθὸι φιλοσόφου
 τάξιν ἐπέσχεον. Τινὲς δὲ κακῶς νοήσαν-
 τες τὸν εὐνοῦχον ἀπέδωκαν. Q. Vulg.
 Ἀιδός] Οἱ μὲν αἰδοῦς λέγουσι τοὺς τρα-
 γηδοῦς. διὰ τιμῆς γὰρ οἱ παλαιοὶ ταύ-
 τος ἦσαν οἱ δὲ φασι εἶναι εὐ-
 νοῦχον λέγοντα τὸν αἰδοῦν εἶναι ταῖς (scr.

^κ Respicit hoc alteram lectionem αἱ αἰν, quanquam ea in textu cod. Pal. non est,
 sed αἱ ἐτύχθῃ desuper inserto πρ. BUTTM.

^λ Corrig. παρὰ τῇ Κλυταιμν. HEINRICH.

^μ Χάρων supra ad α'. 325. Χαρίδημον East. ad nostrum locum. BUTTM.

Ἀτρείδης, Τροίηνδ' ἐκὼν, εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδρησε δαμῆναι,
 δὴ τότε τὸν μὲν αἰοῖδον ἄγων εἰς νῆσον ἐρήμην
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.

270

268. Ἀτρείδης.

271. ἔλωρ.

272. Γόνδε.

τῆς) Κλυταιμνήστρας. Pal. Πάρ γὰρ ἔην καὶ αἰοῖδ' ὅττω Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς¹. Μενέλαος δ' αὖ τῷ Ὀδυσσεὶ ἐλθὼν εἰς Δελφοὺς τὸν θεὸν εἶρετο περὶ τῆς μελλούσης ὁρίσθαι εἰς Ἴλιον ὁστρατείας. τότε δὴ καὶ τὸν ἐναεστηρικὸν τῶν Πυθίων ἀγῶνα ἀγωνοθετεῖ Κρέων, ἐνίκῃ δὲ Δημόδοκος Λάκων μαθητὴς Αὐτομήδους Μυκηναίου, ὅς ἦν πρῶτος δι' ἐκὼν γράψας τὴν Ἀμφιτρίωνος πρὸς Τηλεβόας μάχην καὶ τὴν ἔριν Κιθαιρώνας τε καὶ Ἑλικῶνας ἀφ' ὧν δὴ καὶ τὰ ἐν Βοιωτίᾳ ἔρη προσ-αγορεύεται². ἦν δὲ καὶ αὐτὸς μαθητὴς Περιμήδους Ἀργείου, ὅς ἐδίδαξεν αὐτὸν τε καὶ τὸν Μυκηναῖον Αὐτομήδην³, καὶ Λικύμνιον τὸν Βουπρασίδην (Eust. recte Βουπρασίδα). καὶ Σίπρια τὸν Δωριέα⁴, καὶ Φαρίδα (Eust. Φαρίδαν) τὸν Λάκωνα, καὶ Πρόβαλον τὸν Σπαρτιάτην. τότε δὲ Μενέλαος τῇ προνοίᾳ τῆς Ἑλένης ἀνέθηκε ὄρμον τῇ Ἀθηνᾶ⁵. τὸν δὲ Δημόδοκον εἰς Μυκήνας λαβὼν Ἀγαμέμνων ἔταξε τὴν Κλυταιμνήστραν τηρεῖν. Ἐτίμουν δὲ Ἰλίου τοὺς φθόους ὡς διδασκάλους τῶν τε θείων καὶ παλαιῶν ἀνδραγαθημάτων, καὶ τῶν ἄλλων ὀργάνων πλεον τὴν

λύραν ἠγάπων. δηλοῖ δὲ καὶ Κλυταιμνήστρα τὴν αὐτῶν τιμὴν· οὐ γὰρ φασίεν ἀλλ' ἀφορίζεον αὐτὸν ἐκέλευσε (Eust. ἀφῆκε). Τιμόλαος δὲ ἀδελφὸν αὐτῆς φησιν εἶναι Φημίον, ὃν ἀκαλοῦσθαι ἔταξε καὶ τῇ Πηνελόπῃ εἰς Ἰθάκην πρὸς παραφυλακὴν αὐτῆς⁶. διὰ καὶ βίβλ' αὐτῆς μνηστῆρσιν αἰεῖται⁷. Τεσσαῦται δὲ καὶ πρὸς τὰ πολιτικὰ διέτεινον ἢ τῶν κιθαριῶν μουσικὴ ὡς τῶν Σπαρτιαστῶν τὴν πύλον ὠφελεῖσθαι λέγουσιν ὑπὸ ταύτων τῶν ἀνδρῶν τὰ μέγιστα καὶ πρὸς δόμους καὶ πρὸς τὴν τῶν νόμων φυλακὴν. ὡς καὶ τὴν Πυθίαν. αὐτόθι φανομένης παρασχῆς, εἰπεῖν, τὸν Λέσβιον φθὸν ἀκούειν καὶ παύσασθαι τῆς φιλονεικίας. ὃ καὶ γέγονε. E. Q. 268. Εἴρυσθαι] Ὡς περ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἰλίσσω τὸ εἰλίσσας, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἰρύνω εἴρωμι τὸ εἴρυσθαι⁸. B. 269. Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν] Τὸν αἰοῖδον, ἢ τὴν Κλυταιμνήστραν, ἢ τὸν Αἰγισθον, ἢ τὸν Ἀγαμέμνονα. E. Τὴν Κλυταιμνήστραν. Δαμῆναι] Ὑποταγῆναι τῷ Αἰγίσθῳ. Pal. 270. Ἄγων εἰς νῆσον ἐρήμην] Ὁ Αἰγισθος, εἰς Κάρφην. E. 271. Κύρμα] Ἐπιτυχίαν, ἀπὸ τοῦ κυρῶ τὸ ἐπιτυχάνω.

¹ In libro deperdito de Poetis. Vid. Suidam, et cf. Tzetz. in Prolegg. ad Lycophr. BUTTM.

² Aut delendum in anterioribus καί, aut Automedis nomen loco alius, male hic repetitum est. Sed ap. Eust. etiam disertius αὐτῆς τε καὶ τοῦ μινύοντος Men. Δόν. BUTTM.

³ Omisus hic est ap. Eustath. Nomen corruptum Σιπρία fortasse vel Σιπρία scribendum. BUTTM.

⁴ Pessime hoc. Eust. τῆς δὲ Μενέλαος μιν τῇ Προνοίᾳ Ἀθηνᾶ τὸν εὖς Ἑλένης ὄρμον ἀνέθηκε ἐν Δελφοῖς, Ἀγαμέμνων δ' αὖ π. σ. λ. BUTTM.

⁵ Eust. ἰσχυρὰ γὰρ λίαν φασί (sc. Δημήτριος). BUTTM.

⁶ Vid. ad α'. 325. BUTTM.

⁷ Hucusque apud Eustathium haec eadem leguntur, cum diversitate tamen, cuius potiorē partem adnotavimus. BUTTM.

⁸ Cavet scholium ne quis in syllaba u augmentum agnoscat et εἰρύνθαι scribat: quod apte sit comparatione participii εἰλίσσας. BUTTM.

πολλὰ δὲ μὲν ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆλθεν, ὑφάσμασά τε, χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐποτε ἔλπετο θυμῷ. 275
 ἡμῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἶρόν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
 ἴθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποیحόμενος κατέπεφνε, 280

275. Ἐργον. Ἐέλπετο. 277. Ἀτρεΐδης. Ἐιδότες. 278. ἀλλ' ὅτε Σούνιον] ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ σούνιον ἱερὸν manus pr., sed correxit ἀλλ' ὅτε δὴ σ. pari errore. In fine versus Ἀθηνῶν plane scriptum H. Sic scriptum in omnibus Aristophanis, hunc locum ridentis Nub. 400. editionibus Brunckianam præcedentibus. Ibi quidem Ἀθηνῶν, ut postulat metrum, præbent codices non pauci, et Demetrius de Elocut. 150. jamdudum a Spanhemio indicatus, idque edidit Brunckius. Sed cum tres ejus MSS. Ἀθηναίων dent, ipse etiam Ravennas, ut ex Invernizii silentio colligere licet, vide annon legendum sit, cum in Homero, tum in Aristophane, Ionica dissolutione, Ἀθηνέων. Pleræque enim omnes crases prius in pronunciando, quam in scribendo extant. In Herodoto notum est semper scribi, Θηβέων, Ἀθηνέων, et similia, quæ tamen, cum solenni vocalis ε et diphthongi αι permutatione in Θηβαίων, Ἀθηναίων codex Mediceus transformeret, Jacobus Gronovius exemplari suo vitiis imitabili deceptus est, et criticis ludibrium debuit. PORS. Ἀθηνέων W. 279. Μενελάου. 280. βελέεσσιν] βέλεσιν H. ib. Φοῖς.

B. 272. Ἐθέλων, Ὀμηρος τρισυλλάβη. Harl. 274. Πολλὰ δ' ἀγάλματα] Ὅταν Ὀμηρος προσείπῃ τὸ γένος ἐπάγει καὶ τὸ εἶδος διὰ τοῦ τέ συνδεσμοῦ συμλεκτικῷ. ἀγάλματα γὰρ τὸ γένος, ὑφάσμασά τε χρυσόν τε, τὸ εἶδος. τοῖσιν καὶ τὸ, Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε, Ἴππους θ' ἡμιόνους τε βόων τ' ἰφθίμα κάρηνα, Ἡδὲ γυναῖκας εὐχόμεναι, πολλὸν τε σίδηρον (Π. ψ. 259.). πάλιν εἰπὼν μῆλα ἐπάγει τὸ εἶδος, Ὀϊέες τε καὶ αἴγες (Od. ι'. 184.) καὶ φυτὸν (immo καὶ, Οὐ φυτὸν,) εἰπὼν ἐπάγει, αὐ σικῆ, οὐκ ἄμπελος οὐ μὲν ἐλαίη, οὐκ ὄρχη οὐ πρασιή^a τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον (ω'. 247.). καὶ, Βοιωτῶν μὲν Πηρέως, καὶ τὰ ἐξῆς. E. Q.

Ἀγαλμα λέγει δ ποιητὴς πᾶν ἐφ' ὃ τις ἀγάλλεται, καὶ τὸ ξίανον. Q. 275. Ἐκτελέσας μέγα ἔργον] Τὸ τοῦ γάμου καὶ τῆς βασιλείας κρατῆσαι. B. 278. Σούνιον] Ἀκρωτήριον Ἀττικῆς. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἱερὸν ἄκρον. Q. 279. Φοῖβος Ἀπόλλων] Ὁ φοιβάζων καὶ μαρτυρούμενος καὶ τὰ τῶν θεῶν ἄδῃα δηλοποιῶν ἢ ἐκ Φοίβης γυναῖκας γεννηθεῖς Ἀπόλλων. Λέγει δὲ τὸν ἥλιον Ἀπόλλωνα ἐκ τοῦ μὴ πολλοὺς ἡλίους εἶναι τὸ γὰρ α στερητικόν. Ἀγανοῖς δὲ, τοῖς λαμπροῖς ἢ τοῖς ἄγαν ὀξύτατοις, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἰσθαι καὶ πέμπεσθαι ἢ τοῖς γλυκυτάτοις διὰ τὴν συντομίαν τοῦ θανάτου. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ ἡλίου κινήσεως γίνονται πολλὰκις θάνατοι αἰφνίδιοι. E. 280. Οἷς ἀγανοῖς] Ἡ

^a Scr. πρασίη. BUTTM.

^b Hinc tandem verus redeat hic quoque huic voci accentus conspirans ille versui Od. ι'. 127. et præcepto Eustathii ad Od. ι'. p. 843, 37. Nam in omnibus edd. et apud ipsum Eustathium ad hunc nostrum locum, invenī πρασίη. BUTTM.

πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φύλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνῆσαι, ὅποτε σπέρχοιεν ἄελλαι.
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδαῖο,
 ὅφρ' ἔταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτερεὰ κτερίσειεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ αἶνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 ἵξε θεῶν, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρυόπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λυγίων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε,
 κύματά τε τροφέοντα, πελώρια, ἴσα ὄρεσσι.
 ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτη ἐπέλασσε,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πέτρη,

285

290

283. σπέρχοιεν] σπερχαίαν ex emend ejusdem manus H. 286. καὶ
 κείνος] κφεκείνος V. ib. φαίνοπα. 289. λυγίων δ'] λυγίων H. 290. τρο-
 φέοντα] erat τροφέοντα a pr. m. H. τροφέοντα V. ib. εἰς ὄρεσσιν.

ταχυνάτης, ἄγαν ἱεμένους. καὶ ἀγ-
 ανὴς ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἄγαν νέειν
 εἰς αὐτὸν πάντας, ὡς καὶ ἀγαθὸς ἀπὸ
 τοῦ ἄγαν θέειν περὶ αὐτόν· τὸν γὰρ
 ἀγαθὸν πάντες φιλοῦντες εἰς αὐτὸν τρέ-
 χουσιν ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἀγανὸν ἦτοι
 λαμπρὸν καὶ ἐνάρετον πάντες πορευόμεθα.
 B. Ἠγουν ἡλυμικὸν* νόσφ τετελεύτη-
 κεν. Pal. 282. Ἐκαίνυτο] Τὸ δὲ ἐκαί-
 νυτο, ἐνίκη. κυρίως δὲ ἀπὸ τοῦ καίνειν
 ὃ ἐστι κόπτειν. πᾶς γὰρ καίνων ἦτοι τι-
 τρώσκων τὸν ἐναντίον νικῶ. ὅθεν καὶ
 καίνω ῥῆμα τὸ νικῶ καὶ καίνυμι. B. Ἐνί-
 κα (E. ὑπερνίκα). κυρίως δὲ καίνυσθαι
 τὸ κτείναντα νικῆσαι. καίνειν γὰρ τὸ
 φονεύειν. Vulg. E. 287. Μαλειάων]
 Ὡς Κρητάων (E. 199.), καὶ Μαλειάων
 ἔφη. καὶ ὥς, Κρήτη τις γαῖά ἐστι
 (τ. 172.), καὶ, Περιγνάμματα Μά-
 λειαν (E. 80.). Q. 289. Λυγίων
 τε.] Διχῶς Ἀρίσταρχος, λυγίων δὲ, καὶ,

λυγίων τε. Harl. Ἐπ' αὐτμένα] Ἀρ-
 στυκῶς, ἀπὸ ἐρῆς τῆς αὐτμῆς, τιν-
 τέστι τὴν σφοδρὰν πνοήν. Q. Cf. Vulg.
 290. Τροφέοντα] Γράφε, τροφέοντα. Q.
 Sed in Pal. text. τροφέοντα et in
 marg. γρ. τρεφέοντα (sic). Ἀρίσταρ-
 χος γράφει τροφέοντα (τροφέοντα em.
 PORS.) ἀπὸ τοῦ ἠέξανοντο. Harl. Τρο-
 φέοντα] ἠέξανοντο. Vulg. 292. Ἠχι
 Κύδωνες] Ἐθνὸς Κρήτης καὶ Κυδωνί-
 κίλις Κρήτης, ποταμὸν ἔχουσα Ἰαρδάνου.
 Q. Vulg. 293. Λισσὴ] Λεῖα. τῷς
 δὲ κύριον ὄνομα τὴν νῦν Βλεισσήνην κα-
 λουμένην. ὃ δὲ Κράτης σὺν τῇ ν γράφει
 Λίσσιν. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἔστι δέ τις ἐπὶ τοῖς
 ἐσχάτοις μέρεσι τῆς Γορτυνίας. Q. Λεῖα
 πέτρα. ἢ κατὰ μεταπλασμὸν εἶπεν τὴν
 νῦν παρὰ τοῖς Κρησὶ σὺν τῇ β, Βλίσση.
 ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας. ὅθεν
 (scr. ὃ δὲ) Κράτης σὺν τῇ ν γράφει
 Λίσσιν. Vulg. Λισσὴ αἰπεῖα] Ἐοικεν

* Hi sunt litterarum ductus; sed sensus requirere videtur λειμικῶν. BUTTM.

† Scholium Harl. ad hunc ipsum locum nullum profert Porsonus; sed ad ε. 172.
 in postscripto ita ad illud provocat: "Diserte Κρήτης laudat scholiastes ad γ. 287.
 " simul citans Λέμιν γαῖαν ε. 80." BUTTM.

ἰσχατὴν Γόρτυνος, ἐν ἡροειδεῖ πόντῳ·

ἔθα Νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
 εἰς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κύμ' ἀποέργει.

αἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν

κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.

294. ἡροειδεῖ.

295. σκαιόν.

296. ἀποέργει.

297. αἱ μὲν

ἀρ'] εἰμὲν ex emend. H. ἀρ et sic ubique (quod hic monuisse satis sit) V.

298. ἔαξαν.

Ὅμηρος ἀνατιθεῖσθαι αὐτῷ. Pal. Nipitum vocis λισσῇ in textu superscriptum εὐτελής. 295. 'Ῥίον] Τὸ ῥίον λέγει μικρὸν ἐν μέγα κύμα τὸ προσπίπτον ἀεὶ γινώσκον. μικρὸν δὲ λίθον εἶπεν ὡς πρὸς οὐρανὸν τῶν ἐκεῖ γινωσκόντων λίθων. B. Σκαιόν] Οἱ μὲν τὸ δυτικόν, αἱ δὲ τὸ δεινὸν καὶ ἄγριον. Q. Δεινόν, χαλεπόν. Vulg. 296. 'Ες Φαιστόν] Ἀκρωτήριον τῆς Γόρτυνος πόλεως Κρήτης (Vulg. A. τῆς Γόρτυνης) ἀπὸ μὲν τῶν πολλῶν κυμάτων (Barn. recte ex Eust. πολλῶν μῶν) λίαν περικλυζόμενον καὶ εἰ βραχὺά τις αὖρα γένηται, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας εὐδ' ἔλκε, καίτοι τοῦ νότου μέγιστα ἐνέμενος κύματα, διὰ τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος προσηκούσας εἰς θάλασσαν πέτραις ἐπιβήσασθαι (Vulg. περιβάσσεσθαι, Q. περιβάσσεσθαι) τὰ κύματα. Τινὲς δὲ τὴν Φαιστόν πόλιν λέγουσι τῆς Κρήτης. E. Q. Vulg. Μικρὸς δὲ λίθος] Τὸ γὰρ ἐν τῷ νότῳ κύμα τὴν Φαιστόν αὖ ἐπὶ αἰῶνι ἐλόμενον, αἱ μὲν προκείμενος ὁ λίθος ἐκώλυνεν ἰσχυρὸς μέγα γίνεσθαι κύμα, προκαταρμόντων περὶ αὐτὸν τῶν κυμάτων. Γράφεται δὲ καὶ, Μαλίον δὲ λίθος· Μάλιον γὰρ ἐνομάζετο πρὸ τοῦ. E. Q. Vulg. Sed in Vulg. ultima sic: Γράφεται καὶ, Μαλίον δὲ λίθος· Μάλιον (men-dose κάλιον) γὰρ ἐνομάζεται (ισα. τὸ) πρὸ τοῦ Φαιστίου λιμένος ἀκρωτήριον. Ἄλλως. Πορφυρίου*. Διὰ τὸ μὲν βο-

ρέας μέγα κύμα κυλινθεῖ, ὁ δὲ νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ; ἔστι δὲ τὸ μὲν κυλινθεῖν (Q. κυλινθεῖν) ἐξ ὕψους τι καταφέρειν, τὸ δὲ ὠθεῖν ἐκ ταπεινότερων εἰς ὕψος ἀνάγειν βεβιασμένως (E. ἀναβιαζομένως). Ῥητέον δὲ ὅτι εἰδὼς Ὅμηρος ὅτι ἡ ἡμετέρα αἰκουμένη βορειότερα ἐστὶ καὶ ὑψηλῇ, ἢ δὲ ἀντικουμένη (scilicet ἀντικειμένη; ἀπ' ἀντοικουμένη?) γαλιωτέρα καὶ ταπεινῇ ὡς πρὸς ἡμᾶς, εἰκότως ὡς αὖ τοῦ βορέου ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ πνέοντος κυλινθεῖν αὐτὸν ἔφη τὰ κύματα· τοῦ δὲ νότου ἐκ τοῦ ταπεινότερου πνέοντος ὠθεῖν ἔφη τοῦτο τὰ κύματα. Ἰδὲν καὶ τῆς Ἰλίου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου βορειότερων ἔστων τῆς Ἑλλάδος ἀνάπλου καὶ ἀναγωγῇ καλεῖ τὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ὁρμῶν εἰς Ἴλιον. Ἐπεὶ δὲ πρὸς πόλεω καὶ νῆσῳ ἃς κατέλεξεν ἐν τῇ καταλόγῳ περὶ τὸ Ἑλληνικὸν αἰδεμῖα βορειότερα ἢ προσαρκτίης μᾶλλον Ἰθάκης*, ἐν δὲ τοῖς προσαρκτίαις μαίζουσιν αἱ νύκτες, εἰκότως τὴν νύκτα φησὶ ἐν τῇ Ἰθάκῃ μακροτάτην εἶναι, λέγει δὲ, Νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὐδαίον· ἔστι δὲ τερπαμένονισιν ἀκούμενον· οὐδὲ τί σε χρὴ Πρίν ὄρη καταλέχθαι· ἀνὴρ καὶ πολὺς ὕπνος (ὁ. 392.) E. Q. 298. Σπιλάδεσσιν] Παραλίας πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλάσθαι ἢ ταῖς κατὰ θάλασσαν περιελημμέναις ἐν ἐλόγῳ ἔδαται. E. Vulg. Ὅμηρικόν τοῦτο σπιλάδεσσιν δὲ, ταῖς παραλίας κ. τ. ε. ut

* Cf. schol. ad ε'. 295. BUTTM.

* En ignoratas geographicas rationes Porphyrii etiam tempore, qui Thessaliam urbes Homero nominatas nescit magis Ithacae longe esse Ithaca. BUTTM.

ὥς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
 ἤλατο ζῆν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
 κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσιοι Μυκῆνης·
 τῷ δὲ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 ἄψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὅς αἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν

305

302. ζῆν νηυσὶν ἐπ'] ζῆν νηυσὶ κατ' H. νηυσὶ κατ' V. W. 303. οἴκοθι λυγρὰ] γρ. πῆματα λυγρὰ H. ib. φοίκοθι. 304. Ἀτρεΐδην. λαΐς.
 305. ἐπτάετες. ἐφάνασσε. 306. φοι. διΐας. 307. ἄψ] ἀψ sed in ἀψ correctum ab eadem manu H. 308. ἔ φοι. 309. Ἀργείοισιν.

supra. Q. 301. Πολὺν βίον] Κατὰ τὸ εἶδος τοῦ Μενελάου ἤκοντος δηγγέλη περὶ τοῦ πλήθους τῶν χρημάτων ὅπερ ἀπ' Αἰγύπτου ἤγαγεν. οὐ κατ' ἀβολασχίαν δὲ ἐπὶ ταῦτα ἤκεν ὁ Νέστωρ, ἀλλ' ἀποπληρῶν τὴν ζήτησιν τοῦ νεανίσκου, ὅς οὐκ ἦν ἐπὶ τῆς οἰκίας ὁ Μενέλαος, οὐδὲ αὐτὸς ἐτιμωρήσατο τὸν Αἰγισθον. Αὐτὸ δὲ τὸ κεφάλαιον φράζει· τὸ δὲ κατὰ μέρος περὶ Ἰδοθέας καὶ Πρωτέως καὶ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς αὐτὸς ὁ παθὼν διηγῆσεται. πιθανῶς δὲ συμμεμέρισται τὰ τῆς διηγήσεως Q. 303. Τόφρα δέ] Ἐν τισὶ τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν (sc. versus 303. 304.—Hucusque PORS. ex Harl.). ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησὶ, διὰ τούτων παραποφαιίνεται ὅτι συναπώλετο Αἰγισθὸς ἢ Κλυταίμνηστρα. τὸ δὲ εἰ καὶ ἀπὸ Ὀρέστου, εὐδελον εἶναι· εὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὴν Ἐριφύλην φησὶν εἶδέναι αὐτόν^d. Q. 304. Δέδμητο] Ἀρίσταρχος δέδμητο, ὡς ἡ πληθὺς ἀπονέοντο (I. σ'. 305.). Q. Harl. 307. Ἀψ ἀπ' Ἀθηναίων] Ζηνή-

δοτος, ἀψ ἀπὸ Φωκῆων. Ἀρίσταρχος, ἀψ ἀπ' Ἀθηναίων, ὡς ἐκεῖ, Ἰκετο δ' εἰς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγειαν Ἀθήνην (ἡ. 80.). Harl. Ἐπαιδεύετο ἴσως ἐκεῖ. οἱ δὲ νεώτεροι παρὰ Στροφίῳ αὐτὸν τετράφθαι φασίν. ἴδεν καὶ, ἀψ ἀπὸ Φωκῆων, γράφεται. E. Ἐκεῖ γὰρ κατάρκει ὁ Στροφίος εἰς τὴν ἀντρέφετον Ὀρέστης κατὰ νεωτέρους. ἐπαιδεύετο δὲ ἐν Ἀθήναις. Q. 309. Τάφον] Κατεσκεύασσε δεῖπνον. τάφος γὰρ τὸ ἐπὶ νεκροῖς δεῖπνον. B. Δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν] Κατεσκεύασσε δεῖπνον ἐκπληξὴν ἢ κρίσιν ἐν τῷ Ἀργεῖ. E. Τάφος σημαίνει πίντε· τὴν νῆσον ὡς τὸ Ταφίοισι φιληρέτμισιν ἄνασσε (σ'. 419.)· τὴν ἐκπληξὴν ὡς τὸ Ταφὸν δ' ἀνδρῶν σεν Ὀδυσσεύς, ἢ Ἀχιλλεύς· τάφος ὁ ἐπιτάφιος δεῖπνος ὡς τὸ ἴδε, δαίνυ (sic) τάφον Ἀργείοισιν· τὸ μνημεῖον, καὶ τὸ σῶμα (σῆμα em. Mai.). E. Conf. schol. ad σ'. 417. Ἄλλως. Ἡ εὐτρέπιδες αὐτῷ τάφον ἐκ τῶν Ἑλλήνων, ἢ εὐωχίαν ἐποίησεν ἐπιτηδεῖον. ἔθος γὰρ ἦν

^d Scribendum τὸ δὲ εἰ καὶ ἀπὸ Ὀρέστου, ἔδελον εἶναι κ. τ. λ. Verba autem εὐν εἶδέναι significant non memorare: vid. ad σ'. 300. Hoc igitur volebat Aristarchus: Homerum de patricidio ipso Orestis disertis verbis nihil dicere; sicut etiam in loco σ'. 326. Eriphyles scelus quidem memoret, sed quod manu filii Alcmaeonis perierit, hoc quidem sileat. Add. schol. 310: BUTTM.

* Referri videtur hoc ad mentionem alterius lectionis ἀψ ἀπὸ Φ. BUTTM.

^f De Achille II. σ'. 193. et his præterea; tum Od. σ'. 12. Ταφὸν δ' ἀνδρῶν σεν εὐβότης. De Ulysse nusquam. BUTTM.

μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 καὶ σὺ, φίλος, μὴ δὴθὰ δόμων ἀπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὕτω ὑπερφιάλους· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσιν ὁδὸν ἔλθης.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 εἰλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιστό γε θυμῷ
 εἰλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφῆλωσιν ἄελλαι

311. φοι. Μενέλαος. 312. φοι. 315. τοι] τι H. δὴ V. 316. τη-
 σίην] τ' ἡυσίην V. 317. Μενέλαον. 319. εἰλποιστο.

τῆς παλαιᾶς τινὸς τελευτήσαντος λαμ-
 πρὰ τινα εὐωχίαν ἐποιμάζειν ἐπ' αὐτῇ,
 ἵκη καὶ τάφος παρ' ἐκείνους ἐκέκλητο. E.
 310. Μητρός τε στυγερῆς] Φεῖδεται διὰ
 τούτων τῷ Ὀρέστου. τὸ μὲν γὰρ εὐφη-
 μίτερον εἶπεν ὅτι ἔθαψε τὴν μητέρα, τὸν
 δὲ θάνατον παρεσιώπησεν. E. Q. Vulg.
 311. Βοήν] Μάχην. ἔνθα γὰρ μάχη
 ἐκὶ καὶ βοή. E. 313. Καὶ σὺ φίλος]
 Οὗτος ὁ τόπος ἀνέπεισε Ζηνοδότῃ ἐν ταῖς
 περὶ τῆς ἀποδημίας Τηλεμάχου⁸ διόλου
 τὴν Κρήτην ἔναντι τῆς Σπάρτης ποιεῖν.
 ὥσπερ γὰρ ἐκ τούτων τῶν λόγων κατὰ τὸ
 συντάκτικον ἀκηκοέναι τὸν Νέστορα παρὰ
 τῷ Τηλεμάχῳ ὅτι καὶ ἀλλάχσε περὶ
 τῷ πατρὶς πευσόμενος παρεσκέαστο
 πλεῖν. διὸ καὶ ἐν τῇ α' βραχυδίᾳ (93.)
 ἔγραψε, Πέμψω δ' ἐς Κρήτην τε καὶ ἐς
 Πύλον ἡμαθόεντα, καὶ ἡ Ἀθηναῖα ἄλλα-
 χῶ, Πρῶτα μὲν δὲ Πύλον ἐλθὲ κάκειθεν
 (Harl. κείθεν) ἐς Κρήτην παρ' Ἰδομενῆα
 ἄνακτα, ὅς γὰρ δευτατός ἐστιν (sic)
 Ἀχαιῶν χαλκοχρῶντων (α'. 284.). Q.
 Harl^b. Ἀπο τῆλ' ἀλάλησο] Ἀναστρε-
 φτικῶς τὴν πρόθεσιν. Q. 316. Τηῦσιν]

Ἀπὸ τοῦ τυδεῦ (δεῦν em. Mai.), τὸ
 βρέχω, δευσίη, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ,
 καὶ διαλύσει τοῦ ευ τεῦσίη, καὶ τροπῇ
 τοῦ ε εἰς η, τηῦσιν. E. Ἐμοὶ οὕτω δο-
 κεῖ, σὺ δ' ἐτηῦσιν ὁδὸν ἔλθης. Pal. Ἀν-
 τεστραμμένως γὰρ πάντῃ ἔπραττε βραδύ-
 νων ὁ Τηλέμαχος. ὁ μὲν γὰρ ἔκδοτον
 κατέλιπε τὸν ἀδελφὸν τοῖς ἐχθροῖς, ἥκε
 δὲ μετὰ χρημάτων· ὁ δὲ ἐπὶ μὲν τῇ μη-
 τρὶ ἐθάβρει, ἐκινδύνευε δὲ τὰ ὑπάρχοντα
 ἀπολέσαι ὑποχείρια τοῖς ἐχθροῖς ἀφείς.
 Q. 317. Κέλομαι καὶ ἄνωγα] Σημεί-
 ωσαι ὅτι τὸ κέλομαι καὶ τὸ ἄνωγα λαμ-
 βάνονται ἐπὶ τοῦ παραινέειν καὶ συμβου-
 λεύειν. E. Ἀλλ' ἐς Μενέλαον] Εἰώθα-
 σιν οἱ πολλοὶ ὅταν μὴδὲν ἔχουσιν ὠφελη-
 σαι, καὶ παρὰ ἄλλων μαθεῖν κωλύειν. ὁ
 δὲ Νέστορ οὐ τισιούτος. δεῖ γὰρ τὸν συν-
 ετὸν ἄλλοις ἄλλων μαθημάτων παραχω-
 ρεῖν. Q. 319. Ὅθεν οὐκ ἔλποιστό γε θυμῷ]
 Ὅθεν οὐκ ἂν τις προσδοκῇ σωθῆναι, ἐκ
 τινος δηλονότι, ὅντινα πρῶτον ἀποσφῆλωσιν
 ἄελλαι. Q. 320. Ἀποσφῆλωσιν] Ἀπο-
 σφαλῶσι (del. hæc vox). ἀποσφα-
 λῆσαι καὶ ἀποκραυσθῆναι ποιήσουσιν ἐν

⁸ Cave post hoc nomen incidas, et ita cum Maio labaris, qui libros quosdam Ze-
 nodoti de Telemachi peregrinatione hic citari putabat. BUTTM.

⁹ Vide supra ad α'. 93. ad quem locum Porrobus hoc scholium protulit, simulque
 monuit, huic Zenodoti sententiæ adversari scholiasten ad β'. 359. et δ'. 702. ubi vide.
 BUTTM.

ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
αὐτότετες οἰχνεῦσιν, ἵππαι μέγα τε, δεινὸν τε.

ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νῆϊ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·

εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,

πὰρ δέ τοι υἱὲς ἐμοὶ, οἳ τοι πομπῆς ἔσονται

325

ἐς Λακεδαιμόνα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.

λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτές ἐνίσπῃ·

ψυῆδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.

Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

330

ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·

ἀλλ' ἄγε, τάμνεται μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,

322. αὐτότετες. 324. ἐθέλεις] ἐθέλεις V. 325. πομπῆς ἔσονται] πομπῇ
ἔσονται V. 326. δῖαν. Μενέλαος, 328. ἐρέει. 330. μετέειπε.
332. φοῖνον.

αὐτῷ τῷ ἔτει. E. 321. Ὅθεν τέ περ
οὐδ' οἰωνοί] Ὑπερβολικῶς ταῦτό φησιν.

Q. 322. Αὐτότετες] Δι' ὅλου τοῦ ἔτους
διὰ τὸ πολὺ τὴν θορυπώσαν ἀναβαλλόμε-
ται. E. 323. Ἀλλ' ἴθι νῦν] Τῇ ταχύτητι
τοῦ ζώου πρόσσεσι καὶ μῆκος χρόνου ὑπὲρ
τοῦ ἐμφάνει τὸ διάστημα. τὸ δὲ ὅλον ἐν
ὑπερβολῇ, ὅτι καὶ ἀκμὴν ξενικὰ ταῦτα τὰ
χωρὶς τοῖς Ἑλλήσιν. Q. 324. Πάρα τοι
δίφρος τε] Δίφρος λέγεται παρὰ τὸ δύο
φέρειν, ὃν ὁ ἕτερος παραβάτης ὁ δὲ ἕτε-
ρος ἡνίοχος, τραπέντος τοῦ υ εἰς ι. Παρὰ
δ' Αἰγυπτίους τρεῖς ἴσταντο, διὰ καὶ τρι-
στάται^κ ἐλέγοντο. E. 325. Ἔσων-
ται] Γράφεται καὶ, ἔσονται. B.

327. Αὐτὸν] Ἀρίσταρχος, αὐτός. Harl.
332. Τάμνεται μὲν γλώσσας] Ἔθος ἦν
τραπεμένους πρὸς τὸ καθεῖναι τῶν ἱερῶν
τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν καὶ καλεῖν τοῖς
θεοῖς τοὺς λόγους (scf. τοῖς ἰ λόγοις) ἐπι-
μαλομένους. διὰ καὶ ἐπὶ μόνῃς τῆς Νέ-
στορος θυσίας εἴρηται τὸ ἔθος. εἰςθεῖς
γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμα (scf. συντέ-
μετε) τοὺς λόγους. λέγεται δὲ Ἀττικὸν
εἶναι τὸ ἔθος λαβόντων τὴν ἀρχὴν ἐντεῦ-
θεν^μ. Vulg. Ἀπορία. Διὰ τί τοῖς
θεοῖς ἀπέκνιμιν τὰς γλώσσας; Λύσις.
Οἱ μὲν ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἡ γλῶσ-
σα. εἰ δὲ ὅτι δεῖ τὰ ἐν συμποσίοις λε-
χθέντα τηρεῖν. ὅθεν καὶ παροιμία, Μισθῷ

¹ Falsum lemma. Scholium pertinet ad vs. præc. BUTTM.

^κ Vid. Intpp. ad Hesych. in v. BUTTM.

¹ Verba τοῖς λόγοις ἱεραιστέμιναι non ad deos pertinere, sed coherere ἔθος ἦν τοῖς λό-
γοις ἱεραιστέμιναι, certissimum est tum ex sententia, tum ex eo quod sequitur, διὰ καὶ
etc.: ut sane melius, quamvis vel sic non optime, struerentur sic verba: ἔθος ἦν τοῖς
λ. ἱεραιστέμιναι, τραπεμένους. Deinde ex corrupto σύντεμα quam facile rectum sit
σύντεμα, sic non συντέμιναι scribendum esse, monstrat quod præcedit ἔθος γὰρ τὸ λέ-
γειν. Erant qui sic dicerent: σύντεμα (ἡ Νίστη) τοῖς λόγοις. Quodam referre volu-
isset scholiastes, quam absurde imperativam sententiam τάμνεται γλώσσας quidam ex-
ponerent, alio verbo hoc dixisset quam λέγειν: quin istos ipsos puto dicturos fuisse
σύντεμιναι. Postremum, ἱεραιστέμιναι est hinc, ex hac rite Nestoris. Heinrich. Harum
observationum duabus prioribus facile accedo; tertia disceptationis ansam porrigit,
quam tamen arripere nil attinet. BUTTM.

^μ H. e. a Nestore, e cujus prosapia Codridæ. BUTTM.

ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὦρη.
ἦν γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
335
δῖα θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.

Ἡ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

334. τοῖο] τοῖα H. Primo circumflexum posuerat, sed deleuit, rectè si
toluit τοῖα scribere, ut cum ὦρη conveniret, quod metrum corrumpit.
PORS. 335. ἔοικε. 336. θαασσέμεν] θάσσεμεν H.

μῦθον συμπόταν². B. Ἴσα ἄλλος
φαῖν' ἰ Τηλέμαχος τῷ Μελέαφ. Ἔθος
τῷ τῷ Ἑλλασσι τὰς γλώσσας τῶν ἱερῶν
ἀνέμειν καὶ καίειν τοῖς θεοῖς αὐτῶν.
E. Ἄλλος. Τετραχῶς λέγεται. τὰς
γλώσσας γὰρ τῷ Ἑρμῇ ἀντίθουν ὡς
ἐφ' ἑαυτοῦ λέγειν καὶ ἔτιαν ἑμὲλλον κοι-
νῶσαι ἔθουν γλώσσας δεκνύοντες ἔτι
τῇ ἡμέρᾳ παρελθούσης εὐ χρεῖ ἔτι λα-
λεῖν ἀλλὰ καιρὸν ποιέσθαι ἔτιαν μετὰ
τὴν δευτέρου τὴν νύκτα, καὶ ἔτι τὰ ἐν
συμπότῃ φέμενα εὐ χρεῖ τῇ ἐπαύρῳ ἐν
τῇ μεμνησθαι ἐκείνων λέγειν πρὸς ἄλλους
ἀλλὰ σιωπῆν ταῦτα. διὰ καὶ τις σοφὸς,
Μωσὶ μύθον συμπότην. καὶ ἔτι τὰ
μυστικά καὶ θεοῖς ἀρμόζοντα εὐ χρεῖ πρὸς
τῶν ἀμειβόμενων καὶ ἰδιώτας λέγειν ἀνθρώ-
πων. καὶ ἔτι τὸ κάλλιστον τοῦ ἱεροῦ ἢ
γλώσσα, τὸ δὲ κάλλιστον τοῖς θεοῖς ἀν-
τιθέειν. διὰ καὶ τις εἶπε πρὸς τινα σο-
φῶν, τί κρεῖττον ἐκ τῶν μερῶν ὅλων τοῦ
ἡμίονο; ἢ δὲ εἶπεν, ἡ γλώσσα. καὶ αὐ-
τὸς τί χεῖρον; καὶ ἔφη πάλιν τὴν γλῶσ-
σαν. ὡς ποτὲ μὲν ὕμνοις θεοῖς καὶ ἀγα-
θῶν λόγους χρομένην, ποτὲ δὲ βλασφῆ-
μιαι καὶ ἔβρεσι καὶ λοιδορίαις. E. Cf.
schol. Q. ad 341. Ἄλλος. Ἄλλη-
γηκὼς τάμνεται, ἀντὶ τοῦ παιδεύεται τὰς
γλώσσας ὥστε μὴ κακολογεῖν. ἢ παρο-
ύργεται εἰς τὸ τοῖς θεοῖς ὕμνεῖν. πρὸ γὰρ
τοῦ κομμηθῆναι δεῖ ψάλλειν. Ἀντίπα-
τρος δὲ ἔτι χρεῖν αὐτῶν ἔφη πείθεσθαι

πρὸς μῆτιν ἰόντας³. Παρφέρριος δὲ, ὡς
ἐπὶ μαρτύρων τῶν θεῶν διελέγοντο· ὥστε
κατὰ τὸ αὖς τῶν ἐκπαιδευμένων ἔστανον
ἐκτενέμενοι (scilicet. ὅτι, hic et mox)
τὰς ἀκοὰς τῶν θεῶν, ὅτῳ καὶ τὰς γλῶσ-
σας ἔβαλλον ἐκτενέμενοι τὰ βηθέμενα
πρὸς θεοῖς. οἱ δὲ ἔτι τοῖς χθονίοις τὰς
γλώσσας ἀπὸ τῶν λόγων, τοῖς βλασφῆμιαι
λόγους καὶ τὰς λοιδορίας ἐξ αὐτῶν διὰ
τούτων ἐκκαθαίροντες. E. Cf. schol.
Q. ad 341. 334. Κοίτῳ] Ἀρσεν-
κὼς εἶπε τὴν κοίτην. Q. 335. Ἦδη
γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον] Ἡρώϊκον⁴
πρόσωπόν ἐστι τὸ λέγων. ἢ δὲ ποιητὴς
εἰς ἀκτανὸν τὴν ὁδὸν καὶ ἐξ ἀκτανὸς τὴν
ἀνατολήν φησι γενέσθαι. Q. Ζηρόδα-
τος, ὅχρητο. Harl. 336. Οὐδὲ ἔοικε
δ. θ. ε. δ. θαασσέμεν] Τοῖς γὰρ ἐκπαι-
δευμένοις θεοῖς μετ' ἡμέραν θύειν καλόν. δι-
απερ καὶ τὰς δευτέρου θυσίας οἱ μάντιες
παραιτοῦνται, ἡλίου δ' ἀνίσχοντος ἐπιτε-
λεῖσιν. Q. Ἐν μὲν τοῖς ἑορταῖς καὶ
πανηγύρεσιν εἴθιστο, ἐν δὲ θυσίαις οἴχ-
αρμόττων ἐδόκει ἐπιδιατρίβειν νύκτωρ πί-
νοντας μὴ τι κατὰ τοῦ πότου προκόπτον-
τες συμβαλεῖν ἀποκινῶν. Q. Νέεσθαι] Εἰς
ἐπαινον, ἢ εἰς τὸ θῆσαι. E. 337. Ἐκ-
λυον] Τηέκουσαν. κλύειν γὰρ τὸ ἀπλῶς
ἀκούειν καὶ τὸ ὑπακούειν. E. Ἡ ἐκ
καὶ ἡ εἰς ἐπὶ ἀψύχου, εἰς πόλιν καὶ ἐκ
πόλεως· ἡ δὲ ἀπὸ καὶ ἡ πρὸς ἐπὶ ἐμφύ-
χου· ἡ δὲ παρὰ δηλοῦ καὶ τὴν πρὸς καὶ

¹ Plot. Conviv. Disp. 1. init. Lucian. Lapith. 3. Erasmus. I. 7. 1. BUTTM.

² Ἀντὶ τῷ—πισθίσθαι πρὸς αἰένον I. Vid. ad 341. BUTTM.

³ Vide exemplis hoc probantem scholiastan ad μ'. 3. BUTTM.

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποταῖο·
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι· 340
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπὶόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 δῆ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
 Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι· 345
 Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεις, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὥς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
 ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος, ἢ πενιχροῦ,
 ὃ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 αὐτ' αὐτῷ μαλακῶς, αὐτὲ ξείνοισιν, ἐνεύδειν. 350
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.

343. θεοειδῆς. 344. ἰέσθην. 345. ἐπέεσσι. 348. ἀείμονος.
 349. φοίκῃ. 351. ῥήγεα καλά] ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ H.

τὴν ἀπὸ E. 341. Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ
 βάλλον] Ἐξήτησαν διατί τοῖς θεοῖς ἀπ-
 ἐνεμον τὰς γλώσσας; Οἱ μὲν ἐνόμισαν
 ὅτι ἐστὶ Λεάνδρου ἢ Ἀρκτιάδης ἢ κατὰ
 πατρῷον ἔθος Ἰώνων. ἔστι γὰρ πάτριον
 ἔθος Ἰώνων. Ἀπίων δὲ ὅτι κράτιστος
 τῶν μελῶν ἢ γλώσσα, τὰ δὲ κράτιστα
 τοῖς θεοῖς ἀπένεμον. Οἱ δὲ ὅτι δεῖ καύ-
 ειν αὐτὴν εἰς καίτην ἰόντας ἔθεν καὶ
 τῷ Ἑρμῇ Πυμάτῃ σπένδεσκον (ἡ.
 138.). αἱ δὲ ὅτι δεῖ τὰ ἐν συμποσίαις
 λεχθέντα τηρεῖν ἐχεμυθεύοντας ἔθεν καὶ
 παροιμία, Μισῶ μνήμενα συμπόταν ἢ ὅτι
 τὰ ρηθέντα τοῖς θεοῖς ἀντιθέσαν ὥς
 ἐπὶ μαρτύρων γὰρ θεῶν διελέγοντο. ἀμέ-
 λει καὶ κατὰ τὸ ὅς τῶν ἐκπομάτων
 ἔσπευδον τῇ ἀκοῇ τῶν θεῶν εἰσινιζόμε-
 νοι· οἱ δὲ διὰ τὸ καίειν τὰς γλώσσας
 ἐδόκειν αὐτὰς καθαίρειν τῶν βλασφη-
 μιῶν. ὅτω καὶ τὰς γλώσσας ὀκτευνόμε-
 ναι (scilicet ὅτι) τὰ ρηθέντα εἰρῆσθαι πρὸς

θεοῖς. καὶ γὰρ τοῖς χθονίοις θεοῖς ταύτας
 ἀπῆρχοντο, τοὺς βλασφήμους λόγους καὶ
 τὰς λοιδορίας ἐξ αὐτῶν διὰ ταύτας ἐκ-
 καθαίροντες. Q. f. 345. Καθαπτόμε-
 νος] Παρακαλῶν, φίλοφρονούμενος. ση-
 μείωσαι τὸ καθαπτόμενος ἐπὶ καλοῦ. E.
 346. Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεις] Τὸ ὑμᾶς
 χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ ὥς πενιχροῦ ἢ ἀν-
 ελεύθερου. Vulg. Τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι
 ἀπ' ἐμοῦ. ἰδίως δὲ πέφρακε. βούλεται
 γὰρ εἰπεῖν, ἀλεξήσαι ὅτι (f. ὁ Ζεὺς) τὸ
 ἐπὶ νεὺς ἀδυσθῆναι ἐᾶσαι ὑμᾶς. Q.
 347. Παρ' ἐμεῖο] Δείκει τὸ ἐαθέντες.
 B. 348. Ἀνείμονος ἢ πενιχροῦ] Ἄλλα
 πενιχροῦ καὶ ἄλλο ἀνείμονος. πενιχροῦ
 μὲν, τοῦ εἰτελῆ τινὰ ἔχοντος ἀνείμονος
 δὲ τοῦ καὶ ἱματίων ἀπορούντος. E. Πε-
 νιχροῦ] Ὡστε παρὰ τινος πτωχοῦ, ἵνα
 εἰσθῇτε ἀπελθεῖν ἐπὶ τὴν νῆα. B. 349.
 Ῥήγεα] Τὰ βεβαμμένα ἱμάτια καὶ πε-
 ριβάλαια. ῥῆξαι γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ βλά-

* Sic. Unde facere Λεάνδρου ἢ Ἀρκτιάδης proclive quidem si aliquod scriptoria ita
 nominati indicium accedat. Nunc vide an huc faciat Leandrus vel Leandrius Mile-
 sius, de quo vid. Voss. BUTTM.

* Conferatur totum hoc scholium cum scholiis cod. E. ad 332. Nam represen-
 tare utraque satius erat, quam minutae varietates vel adnotare vel silere. BUTTM.

αὐτὴν δὲ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεύς φίλος υἱὸς
 ἦν ἐπ' ἱκρίοφιν καταλέχεται, ὅφρ' αὖ ἐγώ γε
 ζῶν· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λήπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.

355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὖ δὲ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
 ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἄμ' ἔψεται, ὅφρα κεν εὖδῃ
 σῶσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἶμι, ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·
 ὡς γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 εἰ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται
 πάντες ὁμηλικίῃ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.

360

ἴθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 νῦν· ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους

365

354. λήπωνται] λήπονται H.

355. ξεινίζειν] ξεινίζειν H.

356. προσ-

έειπε. 357. ἔφοικε.

361. ἐτάρους] ἐτέρους sed post rasuram H.

ib. τε] δὲ V.

ib. ἔειπω. ἔεκαστα.

ψαίοντες. E. Q. Vulg. Cf. ad ζ'.
 38. et Schneid. v. βῆρος. 352. Οὐ
 ἦν δὲ τοῦδ' ἀνδρὸς] Δεικτικῶς τὸ τοῦδε·
 ἰφῶς τοῦδε, ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ· ἢ ἀναφο-
 ρικῶς τὸ τοῦδε ἐπὶ Ὀδυσσεύς ἀκουστέον.
 Q. "Ἦται ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσεύς,
 ἢ τοῦδε ἀνδρὸς, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ.
 Vulg. 353. Νῆος ἐπ' ἱκρίοφιν] Ἐπὶ
 τῶν καταστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων
 τῆς νῆος. Vulg. B. ἱκρίον, λέγεται
 ἰστός*. λέγεται ἱκρία καὶ τὰ κεκυρτω-
 μένα ξύλα ἐν τοῖς πλευροῖς ὄντα τοῦ
 πλοίου ἐν οἷς προσήλονται αἱ σανίδες.
 ἱκρία λέγεται καὶ τὰ κατεστρωμένα σα-
 νίδια ἐν τῇ σανδαλίᾳ οἷά εἰσι τὰ τῶν
 ἰχθυόων. ἐπὶ κριον δὲ λέγεται τὸ κερα-

τάριον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ ἱκρίᾳ ἦγον τῇ
 ἰστοῦ εἶναι. E. 360. Ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα
 μέλαιναν εἶμι] Οἰκονομικῶς γὰρ ὁ ποιη-
 τῆς, ὅτι οὐκ ἦν πιθανὸν οὐδὲ εὐσεβὲς δι-
 ὅλου παρεῖναι τὴν Ἀθηναίαν τῇ Τηλεμάχῳ·
 ἀλλ' οὐδὲ πρὸς Μενέλαον ἐλθεῖν εὐπρεπὲς
 παρθένων θυομένων†. Ἴνα δὲ μὴ ἐπι-
 ζητῶμεν τοῦ ὁ Μέντωρ, ἐπάρχει, ἀτὰρ
 ἡῶθεν γε μετὰ Καύκωνας. Q. 361.
 Ἄλλ' ἄλλοι] Γρ. καὶ, οἱ δ' ἄλλοι. Pal.
 362. Οἴοσι] Ἀντὶ τοῦ οἶος. τὸ δὲ ἰ-
 ἐκτασις". B. 363. Φιλότῃ] Φιλίας
 τρόπον ἔπονται τῇ Τηλεμάχῳ ἐν ὁμηλι-
 κίᾳ. B. 364. Ὀμηλικίῃ] Ἀντὶ τοῦ
 ὁμηλικῆς. Harl. 366. Μετὰ Καύκω-
 νας] Νῦν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ μέμνηται.

* Conf. schol. ε'. 283. BUTTM.

† Quid velit enarrator apparet ex scholiis ad 366. Sed ex his verbis non efficias illud nisi aut emendes ita: γαμηλίαν θυομένην, aut truncata verba statuas, ut fuerit foras εὐπρεπὲς παρθένῃ παραγινώσκει γαμηλίαν θυομένην. BUTTM.

‡ Nescio unde natum monstrum hoc lectionis, nisi est corruptum e scholio ad vocem τῶν (οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι); quod ipsum tamen mirarer. BUTTM.

εἴμι, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
οὔδ' ὀλίγον· σὺ δὲ ταῦτον, ἐπεὶ τέον ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δῖφρῳ τε καὶ υἱεῖ· δὸς δέ αἱ ἵππους,
οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.

370

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἰδὲν ὀφθαλμοῖσι·
Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

ὦ φίλος, οὗ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσσεσθαι,
εἰ δὴ τοι νέω ὧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται.
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,

375

367. χρεῖος] χρεῖος primo χρεῖος ex emend. H. 369. Γα. 370. ἑλαφρότατοι] ἐλαφρότεροι V. 372. ἰδόντας] Ἀχαιοὺς V. ib. εἰδομένη.
πάντα ἰδόντα. 373. ἰδεν. 374. ἔπος. 375. ἔφολπα.

Οὐκέτι δὲ ἡ Ἀθηναῖα πρὸς τὸν Μενέλαον
σὺν τῇ Τηλεμάχῳ ἀφικνεῖται διότι γά-
μοι ἐπετελεῖντο υἱοῦ καὶ θυγατρὸς Μενε-
λάου. ἄλλοτρία δὲ ταῦτα ἡ Ἀθηναῖα.
E. Vulg. Παραυτεῖται τὴν εἰς Λακε-
δαίμονα ἀφίξιν διότι γάμους οἶδεν αὐτόσε
γινομένους, ἃν ἀλλότριάς ἐστιν ὁ δαίμων.
Q. Ἄλλως. Μεταξὺ τῆς Ἡλείας καὶ
Πύλου οἱ Καύκωνες οἰκοῦσιν ἐν τῇ Τρι-
φυλίᾳ ἀπὸ Καύκωνος τοῦ Ἀρκάδος ἀνο-
μισμένῃ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐν Παφλα-
γονίᾳ εἰ τοῖς Τρωσὶ συμμαχίαν πέμψαν-
τες. Καὶ Δέλεγες καὶ Καύκωνες (II. κ'.
429.). Q: E. Πῶς ψευδῶς εἶπεν ἡ
Ἀθηναῖα; Οὐκ ἔστι ταῦτο μεμπτὸν ἀλλ'
οἰκονομικόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω εἶπεν οὐκ ἂν
εἰάθη παρὰ τοῦ Νέστορος ὑποχωρῆσαι,
καὶ οὕτως οὐδὲ ἐφάνη, τίς ἦν, εἰ μὴ
ὑποχώρησεν. ἔλογε γὰρ ὅπισθεν ὁ Νέ-
στωρ τῇ Τηλεμάχῳ, Εἴ σ' οὕτως φιλέει
(318.)², τῇ Τηλεμάχῳ ὥς πατρὶ αὐ-
τοῦ. καὶ νῦν μέλλει δεῖξαι αὐτῇ ὅτι
προφανῶς αὐτῇ συνέπεται ὥς τῇ πατρί.
Καὶ αἶμα ποιῆσαι θέλει πλείονα τὸν Τη-
λέμαχον προσφιλεῖ τῇ Νέστορι. εἰ γὰρ

ὡς ἄνθρωπος ὑποχώρησεν οὐκ ἂν ταῦτα
οὕτως ἐγένετο, καὶ οὐδ' αὐτῇ θυσίαν ἐπί-
ησεν ὁ Νέστωρ. E. 367. Ἐνθα χρεῖος]
Ὅσον γὰρ παρέρχεται ὁ καιρὸς αὐξάνει
τὸ χρεῖος. E. Ἀρίσταρχος, χρεῖος. δι-
καταὶ δὲ καὶ, χρεῖος. Harl. 368. Ἐπεὶ
τέον ἵκετο δῶμα] Ζηρέδοτος, Ἐπεὶ τὰ σά
γούνατ' ἱκάνει. Harl. Q. 372. Φήνη
εἰδομένη] Εἶδος ἀνέου ἀετῶ ὅμοιον ἀν-
τιτεῖ φαίδρῳ³ κροταρμύζοντι τῇ Ἀθηνῇ.
φαεινὸν γὰρ ὡς ἀπὸ τοῦ φαῖνω γινώσκω
καὶ ἡ Ἀθηναῖα ἦγον ἡ φρήνησις φαεινοτάτη
καὶ λαμπροτάτη ἐστίν. ὥσπερ καὶ τῇ
Ἀπόλλωνι ἦτοι τῇ ἡλῖφ ἀντιτέθη ὁ κύκλος
διὰ τὸ μουσικὸν καὶ λαμπρὸν καὶ λευκόν.
ἐνταῦθα δὲ μυθικῶς λεκτέον. E. Ἐλε
πάντας Ἀχαιοὺς] Ἀχαιοὺς, ἦτοι τῶς
Πυλίου, οὐ τὸν Νέστορα. οἱ μὲν γὰρ
Πύλοι ἐξεπλάγησαν, Νέστωρ δὲ οὐ τοῦ-
το θαυμάζει, ἅτε δὴ πολλὰς ἐπιφανείας
θεῶν ἐωρακώς, ἀλλ' ὅτι νεωτέρῳ τῇ Τη-
λεμάχῳ συνηκολούθησεν Ἀθηναῖα (E. πα-
ρεῖη θεός). E. Q. Πάντας ἰδόντας]
Γράφε⁴. Ἀχαιοὺς. E. Harl. 375.
Οὔτις ἔολπα] Γρ. οὐ σε ἔολπα. Pal.

² Deesse hic aliquid videtur. BUTTM.

³ Nescio unde huc illata sint duo huc verba poetica quae hexametrum inchoant, quorumque prius lexicis etiam ignotum est. BUTTM.

⁴ In Harl γρ. quod significare solet γράφεται vel γράφει. BUTTM.

ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ Ἀγελείη Τριτογένεια,
 ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, 380
 αὐτῷ, καὶ παῖδεςσι, καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῶν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν οὐπὼ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ.
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 385
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππύτα Νέστωρ,
 υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, εἰς πρὸς δῶματα καλὰ.
 ἀλλ' ὅτε δῶμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε.
 τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθαῖσιν ἀνὰ κρητῆρα κέραςσεν 390
 ὦντος ἠδ' ὑπότοις, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ

378. Ἀγελείη] κυδίστη W.
 387. εἰά. 388. ἄνακτος.

379. Ἀργείοισιν.
 391. Εἰνὸς ἠδ' ὑπότοις.

380. ἄνασσ'.

378. Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ] Στοχάζεται
 ἀφ' ὧν καὶ ἐν Ἰλιάδι παρηκολούθησεν.
 Ἀναγκαῖα δὲ νῦν ἡ περὶ τὸν θεὸν ἐπι-
 φάνεια ἵνα καὶ ὅταν Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ
 πρὸς Τηλέμαχον ἀναγνωρισμῷ λέγῃ, Ἀν-
 τάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης Ἀγελείης
 (π. 207.), πιστεύει ὁ νέος προκατηχη-
 μένος ὑπὸ τοῦ Νέστορος ὅτι φιλεῖ τὸν
 Ὀδυσσεύα ἢ Ἀθηναῖα. Q. Κυδίστη Τρι-
 τογένεια] Τριτογένεια ἡ φρόνησις, καθὼς
 τρίτον γένος ἦτοι καθόλου τῆς ψυχῆς, τρι-
 μερὲς γὰρ ἡ ψυχὴ. ἡ ἀπὸ τοῦ τρεῖν καὶ
 φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις παρέχουσα· ἡ
 διὰ τρία ταῦτα, διὰ τὸ εὐλογίεσθαι, διὰ
 τὸ λέγειν καλῶς, καὶ διὰ τὸ πράττειν ἀ-
 δεῖ. ἡ ὡς ἐκ τριῶν συναιεθηθεῖσα, βρον-
 τῆς, Διὸς καὶ Τρίτωνος. ἡ ὅτι λέγεται ἡ
 τρίτῃ κεφαλῇ κατ' ἐγχώριον διάλεκτον
 ὡς ἐκ τριτοῦς ἦτοι κεφαλῆς τοῦ Διὸς γεν-

ηθεῖσα. E. Ἀγελείη] Γρ. κυδίστη.
 Harl. Pal. ὁ δὲ Ζηρόδοτος, κυδίστη.
 Harl. 380. ἴληθι] Ἀπὸ τοῦ Ἰλημι.
 διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐκτέταται ἡ παραλή-
 γουσα, ὡς ἐν τῇ δίδωθι δέ μοι κλέος
 ἐσθλόν. ἐγὼ δὲ οὖν Καλλίμαχος ἔκλινεν,
 Δαθι μοι φάλαγ' ἢ τε πυλημάχα. Q.
 Ζηρόδοτος, ἀλλὰ ἄνασσ' ἐλέαιρε. Harl.
 382. Βῶν ἦνιν] Ἐνὸς χρόνου. παρακο-
 λούθημα τοῦτο πᾶσι βουλή, βῶν ἦνιν.
 Τὰ ἄλογα μέρη τῆς ψυχῆς λέγει. E.
 ἦνιν] Ἐνιαύσιον. Q. 383. Ἀδμήτην]
 Ἐφερμηνευτικὸν καὶ διασαφητικόν. E.
 390. Τοῖς δ' ὁ γέρων] Ἀπηλλάττωτο
 μὲν ὡς ἐπὶ κοίτην· διὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν
 τῆς θεᾶς ἐδέχθη αὐτὸν κρητῆρα στήσαι.
 Q. Ἀνὰ κρητῆρα κέραςσεν] Ἦτοι ἐκ
 δευτέρου ἐκέρασεν. ἐκέρασε γὰρ ἦδη αὐ-
 τοῖς καὶ πρῶτον. B. 391. Ἐνδεκάτῳ

* Vox πυλημάχα a Stesichoro usurpata fuit in verbis ab Athenaeo iv. p. 155. ser-
 vatis πόντις ἐν Πυλημάχα πρῶτον, quae ad Martem referenda esse collato schol. II. i.
 31. docuit Lobeck. in Diss. de Product. Syllab. Videntur itaque verba supra allata
 esse ex hymno Callimachi aliunde quidem ignoto in Martem: cf. ejusdem Hymn.
 in Cererem extr. Quare pro φάλαγ' ἐν conjicere φαλαγῆτα, quod vocabulum ad
 formam notissimi δολίχης formaverit poeta. P. 113.

ᾧῖεν ταμῖν, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
 τοῦ δ' ἡγέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς Αἰγυίοχιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπίον θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς, 395

οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
 τρητοῖς ἐν λεχεέσσιν, ὑπ' αἰθαύσῃ ἐριδούπῳ·
 παρ δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400
 ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.

αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλαῖο·
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 ὥρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 405
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξιστοῖσι λύθοισιν,
 οἱ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,

396. Φοῖκόνδε ἕκαστος. 401. 407. Φοι.

ἐνιαυτῷ] Ἀμφίβολον, καὶ τε δεκάτη, καὶ τε ἐνδεκάτη^b. E. 392. Τὸ σχῆμα σεμνοπρεπές. Pal. Ὀῖξε] Τὰ προσηγοραμμένα· ἐξεφωνήθη δὲ καὶ τὸ ι. E. Κρήδεμνον] Τοῦ πίθου τὸ πῦμα μεταφορικῶς· λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ τειχῶν πόλεων. B. E. Q. 394. Ἀποσπένδων] Γράφη, ἐπισπένδων. Q. 395. Ὅσον ἤθελε θυμὸς] Οὐ κατὰ κόρον, ὕβρις γὰρ τοῦτο, ἀλλ' ὅσον ἤθελεν ὁ θυμὸς, ἦται ἥρκει αὐτοῖς. E. 396. Κακχείοντες] Κοιμηθησόμενοι· ἐνεστῶς δὲ ἀντὶ μέλλοντος· κείω γὰρ ὁ μέλλων (scf. τὸν μέλλοντα) οὐκ ἔχει, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἔμμοια, καὶ χράται τῷ ἐνεστῶτι ἀντὶ μέλλοντος. E. (Cod. Q. cum lemmate Οἰκόνδε ἕκαστος scholium hic habet pertinens ad 400.) 399. Ἐπ' αἰθαύσῃ ἐριδούπῳ.] Αἶθριος, ἄστεργος καὶ αἶθουσα, ὁ ἐξ ἀέρος τύπος καὶ

ὑψηλός· διὰ καὶ ἐριδούπος λέγεται. B. Τῇ πρὸς ἥλιον τετραμμένη στοῖ, παρὰ τὸ αἶθισθαι (Vulg. παρὰ τὸ αἶθεσθαι ἐν αὐτῇ φῶς, ὅ ἐστι καίεσθαι). ἐριδούπῳ δὲ μεγάλους ἤχους ἀποτελούσῃ, ὑπὸ ἀνέμων κατακρουομένη καὶ ἠχάουσῃ ἢ τῇ μεγάλῳ ἠχούσῃ ἴαν τις ἐντὸς ταύτης φωνήσῃ. E. Q. Ἐπὶ τῇ ἐξωτάτῳ ἐν μεγάροις οἰκίσει. Pal. 400. 401. Οἱ ἄλλοι γυναῖκας ἔχουσι, διόπερ οὐ συνιδῶν ὁ Ζηνόδοτος τὸ φιλότεκνον (cod. Q. φιλότεχρον) τοῦ ποιητοῦ τοὺς δύο στίχους περιέγραψεν. Harl. Q. sed hic male ad 396. 401. Ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος] Ἠΐθεος ὁ μὴ ἐλθὼν εἰς γάμον. λέγεται δὲ ὁ ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν ἄχρ. τῶν ἑκτακαίδεκα φθάσας ἠΐθεος, διὰ καὶ τοὺς θεοὺς μὴ εἰς γάμον ἔρχεσθαι· οἱ δὲ τὸ ἠΐθεος, ἀπὸ τοῦ αἶθω τὸ καίω, οἱ γὰρ νέαι αἶθονται ὑπὸ τῆς θερμῆς τῆς ἐκ νεότητος. E. 402. Γρ. αὐ-

^b Amphibolia est in his, ἰνδικάτω et ἰν δικάτω. BUTTM.

λευκά, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν

Νηλεὺς ἵζεισκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμαῖς Ἀϊδῶσδε βεβήκει.

410

Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,

σκήπτρον ἔχων· περὶ δ' οὔτε ἀολλέες ἠγερέοντο,

ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,

Περσεύς τ', Ἀρητός τε, καὶ ἀπτίθεος Θρασυμήδης·

τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρας·

415

παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

Καρπαλίμω μοι, τέκνα φίλα, κρήνηατ' ἐέλδωρ,

ἔφρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,

ἢ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.

420

411. Νέστωρ δ' αὖ schol. ad θ'. 6. H. ib. Ἀχαιῶν. 414. Ἀρητός] Ἀρητός V. 416. θεοείκελον. 418. τέκνα φίλα] φίλα τέκνα H. 419. ἰλάσσομ'] ἰλασσομέθ', sed interpr. ἐξελείσσομαι H. ἰλασώμεθ' V.

τὴς δ' ἐκάθευδε· ὁ Νέστωρ γ. Harl. 408. Ἀλείφατος] Λεῖπει τὸ (ins. ὅς), ὡς ἀπὸ ἀλείμματος. (Conf. Vulg.) Ἀνίστροφον τὸ σχῆμα, ἵνα ᾗ ἐφ' οἷς. B. Ἡ εὐθεία τὸ ἀλειφαρ. ὡς ἀπὸ τοῦ διαίου. γλισχρὸν δὲ ἐν τῷ ἐλαίῳ στιλπνὸν ποιεῖ τὸ χρίμενον, ὡς τὸ μάρμαρον. E. 411. Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε] Διὰ τὴν Νέστωρ βασιλεὺς ὢν, τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἐπιτέλλει τὰ τῶν δούλων καὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα· φασὶν γὰρ ὅτι ἀπλοῦ- κῶς καὶ ἀκενοδόξως τότε διέκειντο καὶ οἱ ἔχοντες ἔπαρσιν. ἄλλαχού δὲ καὶ θυγατέρες τῶν τοιαύτων βασιλέων μετὰ ἰκέτων χειρῶν ἔπλυναν τὰ ἱμάτια. ὥστε οἱ αὐτοῖς εἰς ἀτιμίαν τὸ οὕτω ποιεῖν διὰ τὴν ἀπλότητα. E. Οὔρος Ἀχαιῶν] Φύλαξ, ἐκ τοῦ ὄρος ὁ κυριότης. εὐτυ- χία, βοήθεια, ἢ τερπνότης. E. Q. 412. Σκήπτρον] Ἀπὸ τοῦ σκηρίπτω τὸ ἐπ- ακυμβίζω. E. Τῖες ἀολλέες.] Εἰς τὸ εὐδαιμον τοῦ οἴκου· οὐ γὰρ ὤνηται εἰ

περὶ τὸν Νέστωρα, ἀλλ' ὑπὸ τῶν παιδῶν ὑπηρετεῖται· εἰ δὲ μακαρίζομεν τοὺς ἐν ὑπηρεσίαις ἀνδραπόδων ὑπερέχοντας, ὅρα πῶς εὐδαιμονέστερος ὁ ὑπὸ τῶν υἱῶν θε- ραπευόμενος. Q. Ἀολλέες] Ἐκ τοῦ α, ὁ δηλοῦν τὸ ὁμοῦ, καὶ τοῦ εἰλῶ τὸ συσ- τρέφω, εἰλέες· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, τοῦ ε εἰς λ· ἢ τροπῇ τοῦ ε εἰς ν, τοῦ δὲ ν εἰς λ διὰ τοῦ ἑτέρου λ. E. 416. 417. Inter hos versus in marg. Pal. insertus est hic: Αὐτὰρ ἐπεὶ ᾗ ἠγερθεν ὁμηγερέες τε γέγοντο. 418. Καρπαλί- μως.] Κρακνός, κρακνάλιμος, καὶ ἐξ αὐτοῦ καρπαλίμως. E. Ἠδέως ἄγαν. εἰφραίνεται γὰρ ὁ πρεσβύτης ἐπιτάττων ἕκαστα τοῖς παισίν. Q. Ἐέλδωρ] Ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ προκρίνω, ἔλωρ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ, ἐέλδωρ. E. 420. Θεοῦ ἐς δαῖτα] Τοῦ Ποσειδῶνος. Q. Θαλεῖαν] Τὴν ποιῶσαν θάλλειν τὸν θύ- οντα καὶ χαίρειν. οὐ γὰρ μάτην θύει, ἀλλὰ ὥστε βοηθεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι

* Conflatum videtur hoc scholium ex var. lect. mutila in qua ἐκπύου pro ἐκπύου· (cf. Vindob. ap. Alt.), et glossa ὁ Νέστωρ. Nisi potius plane delenda est sigla Γε. BUTTM.

ἀλλά γ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῶν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.

εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἐτάρας ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ αἴους·

εἰς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελεύσθω
ἔλθειν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

425

οἱ δ' ἄλλοι μένεν' αὐτοῦ ἀολλέες· εἵπατε δ' εἴσω
θμωῆσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ θάῃτα πένεσθαι,
ἔδρας τε, ξύλα τ' ἀμφί, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυν· ἦλθε μὲν ἄρ' βοῦς
ἐκ πεδίου, ἦλθεν δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἴσης

Τηλεμάχου ἑταροὶ μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,

ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,

ἄκμονά τε, σφύραν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,

οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,

435

ἱρῶν ἀντιόωσα· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν

ἀσκήσας, ἣν ἄγαλμα θεὰ κεχάροίτο ἰδοῦσα.

424. δὲ omittit H. 425. Λαφέρκεα. 427. εἵπατε. 429. Scri-
ptus erat post 441. sed postea in marg. repositus H. 431. εἴσης.
435. Εἰργάζετο. 438. κεχάροίτο a m. pr. κεχαροίτο ex emend. H. κεχα-
ροίαν V. ib. ἰδοῦσα.

παρὰ τοῦ ᾧ θύει. E. 422. Ἐλθῃσιν
ἐπιβουκόλος ἀνὴρ] Ἐπὶ ταύτῃ, ἥτοι σὺν
τῇ ἀποστελλομένῃ. τὸ γὰρ ἐλαύνειν οὐκ
ἐπὶ βασιλεῖ ἀρμόζει. διὸ πρόσκειται τὸ
Ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ. E. Q.
424. Πάντας ἰὼν ἐτάρας] Ἑλληνικω-
τέρως, ἵνα κἀκεῖνοι τῶν ἱερῶν μετασχω-
σι. Q. 425. Χρυσοχόον Λαέρκεα] Τι-
μὸς τὸ λαέρκεα φασὶν ὄνομα κύριον, τινὲς
δὲ ἐπίθιστον παρὰ τὸ ἐπαρκεῖν τοῖς λαοῖς.
E. 427. Εἵπατε δ' εἴσω] Ἀριστοφά-
νης τὸ εἵπατε δ' εἴσω ἀντὶ τοῦ εἰσαγγέ-
λατε. Q. 430. Ἐποίπνυν] Μετὰ
σπουδῆς ἤρχον (acc. ἤρχοντο)· πονύω
ποπνύω, καὶ πινύω. E. 431. Νηὸς
εἴσης] Ἰσοτοίχου, ἰσοπλεύρου, οὐχ ἑτε-
ροῤῥεπτοῦς. E. 432. Ἦλθε δὲ χαλκεὺς]
Ἦτοι χρυσοχόος. ταῦτο δ' εἴρηκεν, ὅτι

τοῖς αὐτοῖς χρῆται ἐργαλείοις ὅ,τε χαλ-
κεὺς τε καὶ ὁ χρυσοχόος. E. Ὁ χρυσο-
χόος ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου φανέντος με-
τάλλου πάντας τοὺς δημιουργοὺς αὐτοὺς
ἐκάλεον, ὡς καὶ τὸν Ἡφαιστον, ὅν ἄρα
χαλκεὺς Ἡφαιστος ἐποίησεν (II. ε.
309.). Q. 433. Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων]
Οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἐπίστασθαι μὲν, μὴ
ἔχειν δ' ἐργαλεῖα. Q. Ἔργα (sic pro
ἐργα)] Τὰ ἐργαλεῖα. Vulg. ed. ant.
435. Οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο] Τίνα
δὲ ἦν ταῦτα; δηλονότι οἷς ἐχόνευσαν. Q.
Ἦτοι τοῖς προειρημέναις, ἄκμονι, σφύρῃ,
πυράγρῃ· ἢ καὶ οἷς τὸν χρυσὸν εἰργά-
ζετο. Q. 438. Ἦν ἄγαλμα θεῇ]
Ἡμεῖς μὲν ἄγαλμα τὸ ξείανον, Ὅμηρος
δὲ πᾶν δῶρον ὃ βλέπει τις καὶ χαίρει
καὶ ἐφ' ᾧ ἀγάλλεται, ἄγαλμα φησιν.

βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·

χέρνιβα δὲ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λείβητι

440

ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς

ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης

ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.

Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

439. δις. 444. ἀμνίον] αἰμνιον legit Apollodorus, δάμνιον Nican-
der et Theodoridas et Porsillus Hierapytnius, qui servari vocem ait apud
Hierapytnios. PORS. ex H.

Ε. 440. Ἀνθεμόεντι] Τῷ ἀνθηρῷ ἐν
ῥ τις ἔσται διὰ τῆς θέας· ἢ ἀνθεμόεντι
τῇ τοκίᾳ, διὰ τὰ ἐντετορευμένα αὐτῇ
ἐπιτεταῖ· ἢ ἀνθεμόεντι τῇ ἀναθηματικῇ
τῇ ὡς ἀνάθημα κειμένη. Ε. Q. Λέ-
βητι] Λέβης γὰρ ὁ ἔσσης ἀφ' οὗ λεί-
βεται τὸ ὕδωρ· λέγεται καὶ τὸ χέρνιβον
ὅς ἐ λείβεται τὸ ὕδωρ. Ε. Λέβης μὲν
ἦν τὸ καθ' ἡμᾶς χέρνιβον· πρόχους δὲ
ἐξ οὗ ἐπιχεῖται τὸ ὕδωρ, ὃ νῦν χέρνιβα
προσγορεῖται, ἵνα νοῶμεν ἐν τῇ λέβητι
κίσθαι τὸν πρόχον, οὐκ αὐτὰ τὸ ὕδωρ.
Q. 441. Ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς] Οὐλαὶ
καὶ ὠλοχύται τὸ αὐτό. λέγονται δὲ τὰ
πρόματα· ἐμύγνον γὰρ κριθᾶς καὶ
ἀλατα χυτῇ ἢ ὕδατι ἢ οἶνῳ, καὶ ἔθουν
αὐτὰ πρὸ τοῦ ἱερείου, εἶτα τὸ ἱερεῖον.
ταῖς δὲ ὠλοχύταις λέγουσι τὰ ἀγγεῖα ἐν
ἷς εἰσὶν αἱ κριθαὶ αἵτινες οὐλαὶ ἐκαλοῦν-
ται. κριθᾶς δὲ ἐνέβαλαν τοῖς θύμασι χά-
ρις εὐφορίας καρπῶν τῶν ἐκ γῆς ἢ πρὸς
ἀνάμνησιν τῆς ἀρχαίας τροφῆς· λέγουσι
γὰρ, δίκην ἀγγείων ζῶον καὶ ἀλόγων ἔζων
τὴν καλαῖαν οἱ ἄνθρωποι, διὰ τὸ εἶναι μὴ
εἶναι μὴδ' ἄλλο τι οἰκεῖον τοῖς ἀνθρώ-
ποις, βοτάνας δὲ καὶ ἄκρα δένδρων ἡσθίων.
εἶτα ἐφάσθαι ἢ κριθῇ ἐξ ἧς διεκρίθησαν καὶ
ἐχυρίσθησαν οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀλόγων
ζῶον κατὰ τὴν τροφήν. Ε. Ἦτοι
Πλωβρόχους κριθᾶς. Ε. Vulg. 442.
Μενεπτόλεμος Θρασυμήδης.] Οἰκείως τῶν
μὲν ἄλλων τὰ δνόματα ψιλῶς ἐξήνεγκεν,

ἐπὶ δὲ τοῦ Θρασυμήδους ἐπιθέτω κέχη-
ται. ὡς καὶ ἐμπροσθεν, Περσεὺς τ' Ἄρη-
τός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης (414).
ἐστράτευται γὰρ ἡδὴ τῇ πατρὶ, καὶ τὸ
ἀνδρείοτατον αὐτῷ μέρος τῆς διακονίας
προστέτακται. Q. 443. Χερσὶ] Ἐνι-
κῶς χειρὶ, αἱ Ἀριστάρχου. Harl. 444.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε.] Τὸ αἵματοδό-
χον ἀγγεῖον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ αἵμα
αἰμνίον καὶ ἀμνίον (ινβ. ἢ) ἀπὸ τοῦ α
στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μένος ἢ ψυ-
χική προθυμία, ἥτοι ἀμνίον, τὸ στερί-
σκον τοῦ μένους τὸ ζῶον καὶ τὸ αἷμα αὐ-
τοῦ δεχόμενον ἥτοι τὴν ζωτικὴν δύναμιν.
ἔστι δὲ τῶν ἀπαξ εἰρημένων ἢ λέξις.
Ἄλλοι δὲ μικρὸν μαχαυρίδιον, ὃ καὶ σφά-
γιον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. Ε. Ἀγγεῖον
εἰς ὃ τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου ἐδέχοντο. Ζη-
νόδοτος δὲ ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦδε γλώσσαις
τίθησι τὴν λέξιν· ἀπαξ· δὲ ἐνταῦθα
παρ' Ὀμήρῳ ἢ λέξις. Ἀμνίον τὸ ἀγ-
γεῖον τοῦ ὑποσφάγματος, ὡς πηλίκον.
Κρήτες αἰμνίον αὐτὸ φασί. Νίκανδρος
δὲ καὶ Θεοδωρίδας ἀπὸ τοῦ δάμνασθαι
προφέρονται ἀσυνδέτως δάμνιον. Πορ-
σίλαος (Πόρσιλος Eust.) δὲ ὁ Ἱερα-
πύτνιος παρὰ Ἱεραπυτνίοις ἔτι σώζε-
σθαι τὴν φωνὴν αἰμνίον, δασέως μετὰ
τοῦ ἰ κατ' ἀρχὴν προφερομένην· παρὰ
τὸ αἷμα. καὶ Ἀπολλοδώρως· φησι, ὡς
εἰκὸς ἦν παρὰ τῇ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ
φέρεσθαι, ἵπὸ δὲ τινων περιηρῆσθαι τὸ

* Per errorem formam δάμνιον Porsionus ex Harl. refert apud Hierapytnios servatam
fuisse. Vid. et Eustath. BUTTM.

† Posuit Heynius inter fragmenta τῶν Ἑυμολογικῶν versus finem, ex Eustathio,
apud quem melius ita: ὡς εἰκὸς καὶ παρὰ τῇ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ φερίσθαι (cf. not.
ad ε. 58.) BUTTM.

χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη 445
εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκος δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450
θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάζειν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τῆς δ' ἐπὶ ἐκ μέλαν αἶμα ῥύϊ, λίπε δ' ὅστέα θυμός, 455
αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,

445. πολλὰ δ'] παλλάδ' H.
omittit H.

452. Εὐρυδίκη] εὐρυκίδη H. 456. δ'

ι. Εἰς τοῦτο δὲ πρῶτον αἶμα δεχόμενοι τοῖς βωμοῖς ἐπιχέουσιν, ἀμύνειν τι ἐν, ὃ ἐστὶ στερητικὸν τοῦ μένους ἦται τῆς ψυχῆς. Ἀττικῶς δὲ σφάζειν αὐτὸ καλοῦσιν. Q. Cf. Vulg. et PORS. 445. Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο] Χερνίβων καὶ οὐλῶν πρῶτος ἤρχε. Vulg. Pal. inter lineas: Ἀντίπτωσις τῶν οὐλοχυτῶν. et in margine: ἢ ἀπὸ τῶν χερνίβων εἰς τὰς οὐλοχύτας. Τῶν χερνίβων καὶ οὐλοχυτῶν. Τὸ ἀπὸ τῶν χερνίβων περιβαίνειν τῇ ἱερῇ καὶ τὰς κριθὰς προβάλλειν κατάρχεσθαι ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Pal. Q. E. 450. Αὐχενίους λύσει.] Αὐχενίους προσέθετο διὰ τὸ καὶ εἰς τοὺς ἀστραγάλους εἶναι τένοντας. πάντα δὲ τὰ διατεταμένα νεῦρα τένοντας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. E. Q. Ὀλόλυξαν.] Μετὰ βοῆς ἤϋξαντο· τὸν γὰρ ὀλόλυγμόν Ὅμηρος γυναικεῖαν εὐχὴν λέγει. E. 453. Ἀνελόντες.] Δηλοῖ τὸ ἄνω ἰλόντες. ἐκ τούτου δὲ τὸ αὐτὸ ἐρύσαντες (Q. ἀνεβρύσαντες) δηλοῦται. B. Q. Ἀνίσχοντες Aristarchus. Lege ἀνέχοντες. PORS. Nisi explicavit forte illo verbo Homeri-

cum ἀνελόντες Aristarchus. Nam vix puto eum junxisse ἀνέχοντες ἔσχον. Quamquam in antiquis etiam vulg. scholl. editt. ἀνέχοντες hic pro lemmate est: ANEXONTEΣ. κευφίσαντες. Sed ex hac ipsa explicatione apparere puto sphalma illud esse pro ANELONTEΣ. Εὐρυοδείης.] Διὰ τὸ (f. Διατί) μικρὸν μέρος τῆς γῆς φησι, ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης· οὐκ ἂν τὴν ὅλην γῆν λέγει εὐρυοδείην, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῆς γῆς ὄνομα μᾶλλον καὶ ἐπίθετον χαρίζει τῇ μικρῇ αὐτῆς μέρει. E. 454. Σφάζειν Πεισίστρατος.] Ὁ μὲν Θρασυμήδης μετὰ πελέκου (sic) ἔκοψε τὰ νεῦρα καὶ τὸ ὅστον, Πεισίστρατος δὲ παντελῶς ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν. E. 455. Λίπε δ' ὅστέα θυμός] Ἡ ζωτικὴ δύναμις. ἐν τοῖς ὅστέοις ἐστὶ γὰρ δύναμις ζωτικὴ. E. 456. Διέχευαν] Διέκοψαν ἢ ἀνέπτυξαν, ὅλα διεμέλισαν τὰ μηρία (αὐτὰ μέρη). τῇ κνίσσῃ διὰ τὰ ἐπὶ ταῖς μηρίοις θέντες. ἐν ἄνωθεν καὶ ἐν κάτωθεν, τῶν λοιπῶν μερῶν ἀπὸρριπν. B. Εἰς μέρη καὶ μέρη διέτμαγον διασχίσαντες τὴν συνέχειαν. E. 457.

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καίῃ δ' ἐπὶ σχίσζης ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λείβει· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ᾧπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λαῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο. 465
αὐτὰρ ἐπεὶ λαῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·

459. τοῖνον.

463. ἐν omittit H.

Κατὰ μοῖραν] Πρεπόντως. B. 'Ενδε-
χόμενος. E. Κατὰ μέρη διεῖλον. Q.
Κατὰ τε κρίσιν ἐκάλυψαν] Πιμελῇ τῇ
τῇ κρίσιν ἐκεκρυμμένη· κρίσις γὰρ ἡ
ὁμῆ τῆς πιμελῆς ἢ συνεκρυμμένη τῇ
καπνῷ. E. 458. 'Ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέ-
τησαν] 'Ἐπὶ τῶν βωμῶν ὠμὰ ἔθηκαν μὴ
ἐκ πῦρ βληθέντα. E. 460. Πεμπώ-
βολα] Πεμπώβολα τὰ ἐκ μιᾶς λαβῆς
έντε ὀβελίσκους ἔχοντα ὡς ἡ τρίαίνα
τῷ Ποσειδῶνος. B. E. Q. 462. Μί-
στυλλον] Ἀπὸ τοῦ μείον, τὸ ἔλαττον, γί-
νεται μιστύλλω ῥῆμα, τὸ κατὰ μικρὸν
τέμνω τι· 'Ἐνταῦθα τὴν κατὰ λεπτὸν
διαμῆν μιμεῖται ὁ ποιητὴς τῇ κατακε-
κρυμμένη φράσει τῶν λέξεων. B. Q.
463. 'Ἀκροπόρους] 'Οξεῖς. ὧν τὸ ἄκρον
διὰ τῶν περωμένων εὐχερῶς διείσιν διὰ
τὴν ἰξύτητα. Vulg. Τοὺς κατὰ ἄκρον
πείροντας καὶ κεντῶντας. B. Q. Τοὺς
ἄκρος ἢ λίαν ὀξεῖς πόρους ἔχοντας, ἢ τοὺς
ἄκρος πείροντας. E. 464. Τόφρα δὲ
Τηλέμαχον λαῦσεν καλὴ Πολυκάστη]
'Ὅτι ὑπὸ παρθένων ἔθος ἦν τοὺς ἥρωας

λαῦσθαι, πρὸς τὰ παρὰ τῆς Ἥβης^h.
λαβεῖ γὰρ καὶ Ἀθηναῖαν τὸν Ἄρεα ὡς παρ-
θένης. πῶς οὖν διὰ τῶν ἀθετουμένων
'Ηρακλεῖ συνοικεῖ; Q. 466. 'Ἐχρυσεν
λίπ' ἐλαίῳ] 'Ἐχρίοντο ἐλαίῳ μετὰ τὸ
λουθῆναι· διότι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα συμ-
φόν ἐστι καὶ ἡραιωμένων· καὶ ποτὲ μὲν
ὕγραίνεται, ποτὲ δὲ ξηραίνεται ὡς τοῦ
ὕγρου ἐξερχομένου δι' ὀρώτων· ὑγραίνε-
ται δὲ πάλιν ἐν τῇ θερμῇ τοῦ λουτροῦ
καὶ ἀνοίγεται· τότε δὲ ἐχρίοντο τῷ ἐλαίῳ
ὡς γλισχρῷ ὄντι καὶ κωλύοντι τὸ ὑγρὸν
ἐξέρχεσθαι. ἐμφράττει γὰρ τὰς ὅπας
τὰς τοῦ σώματος, καὶ συνίστησιν αὐτῷ.
E. 467. 'Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος] 'Ἐν τῇ
λεκάνῃ ἐνεδύνοντο διὰ τὸ αἰδεῖσθαι. ἡ
ἀδιαφόρος εἶπεν, καὶ ἄλλως τὸ πρῶτον
εἶπε δεύτερον, ὡς τὸ, Οὐδ' ἀπέλυσε θυγά-
τρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο ἄποινα (Π. α'.
95.), τὸ πρῶτον εἰπὼν δεύτερον. B. E.
468. 'Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου] 'Ἀσαμίνθος ση-
μαίνει καὶ τὸν πτύελον, καὶ τὴν λεκάνην,
καὶ τὸν λουτρὸν (f. λουτρῶνα)· περὶ αὐ-
τῶν λέγει. B. 'Ἀσαμίνθου] Ἀπὸ τοῦ

^h Scr. αὐτῶν συνεκρυμμένην. BUTTM.

^h Ἥβης littera majuscula scripsi, ut sit, ad exemplum eorum quae facit Hebe: ni-
mirum Il. ε'. 905. ubi Martem illa lavat. Apparet igitur mox pro Ἀθηναῖαν legendum
esse αὐτήν. Deinde si ἀθετούμενοι sunt aut versus aliquot aut totus locus de Hercule in
inferis λ'. 601. sqq. ubi vid. Eust. et nostra schol. ad λ'. 568. 601. 604. BUTTM.

παρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρᾶ ὑπέρτερα· καὶ ἐρύσαντο, 470

δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,

οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσοῖς δεπάεσσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖσι δὲ μῦθων ἦρχε Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ·

Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἵππους 475

ζεύξασθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσῃσιν ὁδοῖο.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο·

καρπαλίμως δ' ἐζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους.

ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,

ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφεῖς βασιλῆες. 480

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσατο δίφρον·

παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

ἔς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσὶ·

μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

ἔς πεδίον, λεπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον. 485

469. λαῶν. 470. ἐρύσαντο. 472. οἶνον ἐνοινοχοεῦντες] Scripserat
οἶνον ἐναι sed cum huc pervenisset, e in ei mutavit et alterum i erasit, ut
nunc hæc sit lectio, οἶνον οἶνο χοεῦντες iis sane considerata, qui de digam-
mo scripsere H. PORS. ib. φοῖνον φοινοχοεῦντες. 476. πρήσσεισιν]

πρήσσωσιν V. 479. φοῖνον. 484. ἄκοντε] ἄκοντε sic eadem manu et
μοx 494. H. ἀέκοντε V.

ἄσις ὁ ῥυτος· ἥτις μινύθει καὶ ἀφανίζει
αὐτόν. E. 469. Ποιμένα λαῶν] Γρ.
ποιμένι. Pal. 470. Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτη-
σαν] Καλῶς ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν τοῦ
ζώου κόπτοντες ἐκάλυπτον τὰ κεκομμένα
ἐν πιμαλαῖς, μιᾷς κειμένης ἀνωθεν, ἄλλης
δὲ κάτωθεν· ἃ καὶ δίπτυχα ἀνόμασαν,
καὶ ἔθνον αὐτὰ, ἐπεὶ οὐκ ἦν ὅλον παντε-
λῶς θύειν διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς μέλλειν εὐω-
χεῖσθαι ἐκ τοῦ θυομένου. ἔκοπτον γοῦν
ἐξ ὅλων τῶν μερῶν ἵνα δεκῇ τὸ ὅλον θύε-
σθαι καὶ μὴ νομίζεται ἡ θυσία κολοβή.
τὰ δὲ σπλάγχνα ἥσθιον δεκνύντες ἵτι
ἐξ αὐτῶν ἐγκάτων ἐκ μέσης καρδίας θύ-
ουσι τὸ θῆμα τοὺς θεοὺς τιμῶντες καὶ
μετὰ προαιρέσεως. E. Κρᾶ ὑπέρτερα]
Τὰ ὑπεράνω τῶν ἀνθρώπων. B. Ἡ τὰ

νωτικὰ ἢ τὰ ὑπεράνω πάντων ὡς μέγιστα
κειμένα· ἢ τὰ ἔξω τοῦ ἱερείου πρὸς ἀν-
τιδιαστολήν τῶν τυθέντων. E. Cf.
scholia ad 65. 472. Οἶνον ἐνοινοχο-
εῦντες] Περιφρασὶς ὁ τρόπος καλεῖται.
Q. Οἶνοχοεῦντες (sic, non ἐναι.)]
Κερυνῶντες. Vulg. ed. ant. 475. Παῖ-
δες ἐμοὶ ἄγε] Σημειῶσαι τὸ ἄγε πληθυν-
τικὸν πρὸς τὸ ζεύξατε. E. 476. ἵνα
πρήσσεισιν ὁδοῖο] Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ θα-
λασσοῦ πόνου· ἐπὶ γὰρ τῆς ξηρᾶς οὐ με-
τέχει. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ ἐν ξηρᾷ ὁδεύων πέρας
ἔχει τῆς ὁδοῦ, διὰ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ
φησὶ τὸ πρήσσεισιν ἥτοι διέλθῃ, καὶ εἰς
πέρας ἔλθῃ τῆς ὁδοῦ καὶ περατώσῃ αὐτήν.
E. Ἀττικῶς, ἔξωθεν τὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ.
B. 479. Ἐν] Γρ. ἄν. Harl. Ἐθῃ

οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

ἔς Φηράς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

υἱὸς Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.

490

Ἦμος δ' ἠρυγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·

ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·

μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

ἶξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα

495

486. σείον] θεῖον H. σείον Callistratus et schol. ad ζ. 83. Strabo VIII. p. 565. B. PORS. ib. ἀμφὶς] ἀμφὶ ex rasura H. 489. Ὀρσιλόχοιο] Ὀρσιλόχοιο a m. pr. sed τ in σ mutatum ex emend. H. 490. ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν] ὁ δ' ἄρα ξηνήϊα δῶκε H. δῶκεν pro θῆκεν V. 492. τ' ἐζεύγνυντ'] τε ζεύγνυντ' H. τε ζεύγνυντ' W. 493. prorsus omittit H. uncinis includit W.

κα] Γρ. ἔχοντες. Harl. 486. Οἱ δὲ πανημέριοι] Ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ προηγούμενον ἐδήλωσεν, ὡς, Ἐπ' ἐρετμὰ ἔξομενοι λαίκακων ὄντων (μ. 171.), ἀντὶ τοῦ ὄντων. Q. Σείον ζυγὸν] Παραδοχμῶς ἀπὸ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον, ἀντὶ τοῦ ὄντων. Vulg. Σείον] Ἦλαιον, ἔθειον, συνεκδοχμῶς. E. Οἱ δὲ πανημέριοι ρεῖον ζυγὸν] Ἀριστοφάνης γράφει, θεῖον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον· εἴτα, ζυγὸν ἀμφιέχοντες. ὁ δὲ Καλλίστρατος φησὶ ὅσπερ ἐπὶ τῆς ὑπιοδρομούσης τῆς τὸ τῆς εὐπλοίας ἐμφαίνεται, δια τὸ, Τῆς δὲ πανημέριος τέταθ' ἰστία ποταπορούσης (λ. 11.), ὅττω καὶ ἐπὶ τοῦ συνεχῶς δρόμου τῶν ἵππων τὴν ἀδιόλειπτον ἀνυσιν τῆς ὁδοῦ σημαίνει τὸ, σείον ζυγόν. Q. et ex parte PORS. ex Harl. 488. Ἐς Φηράς] Φηραὶ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Φεραὶ δὲ τῆς Θεσσαλίας, Φαιαὶ (scr. Φεαί) δὲ τῆς Ἠλίδος. Harl. Q. Τόπος Λακωνικῆς ἢ τῆς Μεσσηνίας. E. Φηραὶ πόλις τῆς Ἠλῶν (Ἠλείων em. Barn.) Μεσσηνίας. οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς.

Vulg. 489. Τίος Ὀρσιλόχοιο] Ἐντεῦθεν Ζηρόδοτος ἐν Ἰλιάδι (ε. 549.) ἔγραφε, Κρίθων Ὀρσιλόχος τε. ἔστι γὰρ Ὀρσιλόχος μὲν Ἀλφειῶν (sic, pænacute, ex utroque cod.), ταύτου δὲ Διοκλῆς, Διοκλῆος δὲ Κρίθων καὶ Ὀρσιλόχος (Harl. Κρίθων καὶ Ὀρσιλόχος¹). Q. Harl. Τὸν Ἀλφειὸς τέκε] Ἀλφειὸς (sic) ὁ διαρχόμενος μέσον τῆς θαλάσσης ποταμὸς Ἠλίδος καὶ ἀπερχόμενος εἰς τὴν Ἀρέθουσαν πηγὴν τῆς Σικελίας καὶ εἰσβάλλων εἰς αὐτήν. ἰστίαι δ' αὐτοὶ τοῖς κατ' ἐγχόριον διάλεκτον ἀλφειὸς ἦν λελοβημένοις, ἢ νέσον ἰστίαν ἡμεῖς καλεῖμεν. E. 490. Νύκτ' ἄεσαν] Συνίσταται τὸ α' ἀλλαχθεὶ δὲ, Νύκτα μὲν ἄεσαμεν (γ. 151.). Q. Νύκτα ἔσαν] Γρ. ἄεσαν ἀντὶ τοῦ ἀνεπαύσαντο, ἐκαμύθησαν. Cod. Vind. Ὁ δ' ἄρα ξηνήϊα δῶκε] Γρ. ὁ δὲ τοῖς, ξείνια θῆκεν. Harl. 493. Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου. Hic versus in Pal. margini tantum ab alia manu allitus est, sine signo inser-

¹ Schol. ad Il. ε. 542. in cod. Townlei. Κρίθωνά τε Ὀρσιλόχόν τε. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐ αὖ δὲ τοῦ σ. Deinde citat ex Od. φ. 16. Ὀρσιλόχον. In Iliade tamen σ in τ ε. 546. 547. mutavit manus secunda ejus MS. In utroque Odysseae loco ε. 187. φ. 16. per τ constanter habet Harleianus. PORS.

ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκείες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

497. δύσετί] δύσσετό V.

tionem jubente. 496. ἦνον] Ἀντὶ ἦνον. Τοῖον] Ἀντὶ τοῦ ταύως δ' ἐστὶ
 τοῦ ἦνον. B. Q. Γρ. ἦνον ἀντὶ τοῦ σφύδρα· ἢ, οὕτω γὰρ μετὰ τάχους ἔτρε-
 χόμενοι. Cod. Vind. Sed mero χον. Q. Pal.
 sphalmate natum hoc puto e glossa

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Δίλτα, μάθ' ἄμφι πατρὸς παρ' Ἀτρεΐδᾳ λοχῶμενος υἱός.

Οἱ δ' ἔχον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.

2. Μενελάου.

Ἑπίθεσις. Παρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς τὸν Πεισιστράτη Τηλέμαχος ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὅς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυφῇ εἴη. Βουλὴ δὲ γίνε-
ται τῶν μνηστήρων περὶ τοῦ τὸν Τηλέμα-
χον ἀπελθεῖν. παραμυθεῖται δὲ Ἀθηᾶ δι' ἐνείρου τὴν Πηνελόπην ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀπεδημίᾳ δυσχεραίνουσιν, διὰ ἐξώλου ὁμιωθεῖσα Ἰφθίμῃ τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ. E. Q. Pal. Vulg. 1. Οἱ δ' ἔχον] Ὁ ἔχων μέλλον εἰς ἐνστυῶτα μετα-
βάς ποιῇ παρατατικὴν ἀντὶ δευτέρου ἀο-
ρίστου, τὸ ἔχων, ἐν συσταλῇ. Q. Καίλην
Λακεδαίμονα] Ἐπὶ ὁψιλοτάτοις ἔρεσι
περικέκλεισται. Vulg. Ποτὲ μὲν τὴν
πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν
χώραν. Λακεδαίμονα, ἦτοι τὴν Σπάρτην.
Q. Cf. Vulg. Καίλην Λακεδαίμονα κη-
τώεσσαν] Καίλην μὲν διὰ τὰ πολλὰς
ἔρεσι περιέχεσθαι κητώεσσαν δὲ ἡ με-
γάλην ἀπὸ κήτους, ἡ μέγα κότος ἔχου-
σαν. B. Q. Καίλην, τὴν μέσσην κειμένην
καίλην καὶ βαθυτάτην τέπην, ἦτοι τὴν
μεγάλην. κητώεσσαν δὲ ἐκ μεταφορᾶς
τοῦ κήτους. Λέγει δὲ τὴν Σπάρτην. E.
Ζηνοδοτος δὲ γράφει καυτάεσσαν ἀντὶ
τοῦ καλαμινθώδη. δοκεῖ δὲ Καλλίμαχος

ἐντυγχάνει τῇ γραφῇ δι' αὐτὴν φησιν,
Ἰππεὺς καυτάεσσαν ἀπὸ Εὐρώπης κομίσαι
(fr. 224.). Q. Harl. Κητώεσσαν]
Ὡφείλει εἶναι τὸ τὸ μικρὸν, ἀλλ' ἔγραψε
ὥσπερ τὸ ἡβώεσσα ἐκτείνει, διὰ τὸ εἶναι
τὸ πρὸ αὐτῆς μακρὸν, τὸ η, καὶ τὸ τηλε-
θώεσσα σμικρύνει διὰ τὸ εἶναι τὴν πρὸ αὐ-
τῆς συλλαβὴν βραχεῖαν, ἦτοι τὸ λε.
οὕτω κητώεις καὶ οὕτως καὶ κηβείς καὶ
ἴσα τυαῖτα ἐκτείνει. συστέλλει δὲ τὸ
ἐρέεις, κερβείς, ἐρέεσσα, κερβέσσα, ἡερβ-
εσσα, καὶ ἴσα τυαῖτα τὸ μὲν διὰ τὰς
πρὸ αὐτῶν συλλαβὰς, τὸ δὲ διὰ τὸ μέ-
τρον ἐπεὶ τὸ γὰρ αὐτὸν ὡς ἦν οὕτω ἐρέεις,
καὶ κερβείς μεγάλα γὰρ ὀφείλειον εἶναι.
E. Ἀπαρία. Διὰ τὴν Τηλέμαχος εἰς
Λακεδαίμονα ἐλθὼν οὐκ ἐνέτυχεν Ἰκαρίῳ;
καίτοι ἄλογον ἐλθόντος μηδαμῶ τῆς μη-
τρὸς τῷ πατρὶ ἐντυχεῖν. ἡ οὐδαμῶς εἰρη-
κεν ὅς ἐν Λακεδαίμονι ἦκον, ἀλλὰ μάλ-
λον πλησίον νήσου τῆς Πηνελόπης αὐτῆς
ἦσαν Ἡδὲ γὰρ βα πατήρ τε κασένηγτοί
τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι (σ.
16.). καὶ τὸ μὲν ἐνείροις ἴσως μάρτυσι
χρῆσθαι ἀπιστῶ αὐτὴ δὲ ἡ Πηνελόπη
πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα τὰ καθ' αὐτὴν διη-
γουμένη φησὶ, Νῦν δ' οὐτ' ἐκφυγέειν δύνα-
μαι γάμον, οὔτε τίς ἄλλος Μῆτω ἐφευ-
ρίσκω μάλα δ' ἀτρένοισι κοκῆες Γήμα-
σθαι (τ'. 157.). Q. Τινὲς φασιν ἦτι
ὁ Ἰκάριος ὁ τῆς Πηνελόπης πατήρ ἐν Λα-

* Scr. Ἐπὶ—. BUTTM.

ἐκ δούλης· Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσεῆς Ἀφροδίτης.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερφῆες μέγα δῶμα
γείτονες, ἥδ' ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοῖδος,
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἰδίνεον κατὰ μέσσον.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῶ τε καὶ ἵππων,
Τηλέμαχος θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στῆσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἶδετο κρείων Ἑτεωνεύς,

12. Ἐλένη] ἐλένη. In schol. ἐλέη (i. e. ἐλένης PORS.) H. 14. ἔχε] εἶχε
H. ib. χρυσεῆς] χρυσεῆς W. ib. εἶδος. 15. ὑπερφῆες] ὑπερφῆες primo
H. 15—19. uncinis includit W. 16. εἶται Μενελάου. 18. κυβι-
στητῆρε] κυβιστητῆρες H. 19. μέσσον a pr. m. ους ex emend. rec. H. PORS.
20. δόμων] δόμων H. ib. ἵππων a pr. m. α ex emend. H. PORS.
22. εἶδετο.

Μενελάου Νικόστρατον γενεαλογεῖται. E. Q. et ultima (inde a πιθανῶς) Vulg. Μεγαπένθης] Ἐκ τοῦ ὀνόματος ἡλῶ, ὅτι μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τοῦτον ἔσ-
χον. Q. Vulg. 12. Ἐκ δούλης] Οἱ μὲν κύριον τὸ δούλης, οἱ δὲ Τηριδάης· Τη-
ριδάη (Q. Τηριδάης, —η) γὰρ τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Q. Vulg. Cf. Barnes. Αἴτη, ὡς μὲν Ἀλεξίων, Γῆρι· ὡς δὲ ἐνιοι θυγάτηρ τιῶς Ζευξίππου· ὡς δὲ ὁ τῶν Νόστων ποιητῆς, τὸ τῆς δούλης κύριον ὄνομα. φασὶ δὲ μηδέποτε λέγειν τὸν ποιητὴν δούλην τὴν θεράπαιναν· διὸ καὶ τὸ Εἰσάκειν ἢ ἄλλοχον ποιήσεται ἢ ἔγε δούλην (Π. γ'. 409.), ἀθετοῦσιν. Q. Ἐλένη δὲ θεοὶ κ. τ. λ.] Vid. ultima scholii E. Q. ad vers. præc. quæ hic seorsim etiam exhibentur. 16. Γείτονες, ἥδ' ἔται] Οἱ ἀστυγείτονες, οἱ ἐκτὸς μὲν ὄντες τῆς πόλεως πλησίον. ἔται δὲ οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, οἱ συγγενεῖς. ἐκ τοῦ ἔθους ἔθης καὶ ἔτης. ἔται ψιλῆς,

ὅς ἢ οἱ καλεῖται. E. Q. Cf. Vulg. 17. Ἐμέλπετο θεῖος αἰοῖδος] Οὕτω γὰρ ἐστὶ (Vulg. ἔσται) μεγαλοπρεπῆς ὁ γάμος. Q. Vulg. (sed hic verba hæc sine lemmate continuat scholio præc.) 19. Μολπῆς] Ὅτι οἱ τὴν φθὴν ἀλλὰ τὴν παιγνίαν λέγει αὐτῷ, πρὸς τὸ, Μέλποντες Ἐκάεργον (Π. α'. 474.)· καὶ γὰρ, Κυ-
νῶν μέλπηθρα (Π. γ'. 233.), φησὶ. Q. Ἐδίνεον] Συνεστρέφαντο, ἥτοι ἐχώρευαν, ἀρχοῦντο. B. Q. 22. Κρείων Ἑτεωνεύς] Ὁ ὑπερέχων ἐν θεράπαισι. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐπὶ συβώτῃ, Συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν. Φερεκύδης δὲ ἱστορεῖ οὕτως· Ἀργεῖος δὲ ὁ Πέλαγος ἔρχεται παρ' Ἀμύ-
κλαν εἰς Ἀμύκλας, καὶ γαμῶν Ἀμύκλαν θυγατέρα Ἠρησάνδρας (scilicet Ἀμύκλα—
Ἠρησάνδρας). τοῦ δὲ γράφεται Γελα-
νίων καὶ Ἠλεκτρίων καὶ Βοηθός, τοῦτου (ina. δὲ) Ἑτεωνεύς. συγγενὴς οὖν Μενε-
λάου Ἑτεωνεύς καὶ θεράπων αὐτοῦ, ὡς Ἀχιλλέως Πάτροκλος. κρείων δὲ ὁ ἄλλων

* Ahlegat Barnes. ad Apollod. 3, 11, 1. Hesiod. ap. schol. Soph. Electr. 540. Pau-
san. 2, 18, 3, 18. BUTTM.

† Verius, puto, Βοηθός, ut inde sit patronymicum Βοηθίδης. BUTTM.

ὄτρηρος θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο
βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

25

Ξείνω δὴ τινε τώδε, διατρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο εἵκτον.
ἀλλ' εἴπ', εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθείδῃ Ἐτεωνῦ,
τὸ πρὶν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, παῖς ὥς, νήπια βάζεις.
ἢ μὲν δὴ νῶϊ, ξεινήϊα πολλὰ φαγόντες
ἄλλων ἀνθρώπων, δεῦρ' ἰκόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
ἐξοπίσω περ παύσῃ οἰζύρος· ἀλλὰ λῦ' ἵππους

30

35

23. Μενελάου. 24. λαῶν. 25. ἔπεα. 26. Μενέλαε. 27. γενεῇ]
γενεῇ H. V. ib. εἵκτον a m. pr. postea • in η mutatum, sed accentus
idem H. PORS. ib. εἵκτον. 28. ἀλλὰ εἴπ'. 29. ἄλλων sed ἄλλω
manus eadem H. ib. φιλήσῃ] φιλήσει ex emend. ejusdem manus.
Ξείνῳ interpret. H. PORS. 30. Μενέλαος. 31. γε omittit H. γε male
omissum nemo negabit. Sed frustra Ernestus νῦν μὲν praefert, dissen-
tientibus MSS. et Homero ipso Il. ζ. 125. Hesychius ἀτὰρ μὲν νῦν γε.
καὶ δὴ καὶ ἄρτι. PORS. ib. εἴπ'. 33. ἢ] εἰ pro v.l. H. ib. φαγόντες]
φαγόντες H. V. 34. ἰκόμεθ'] ἰκόμεθ' H.

μὲν βασιλεὺς, Μενελάου δὲ δεύτερος. B.
Q. 23. Θεράπων] Ὑπηρέτης φίλος, ὁ
περὶ τὴν θεραπείαν ὑπάρχων. Vulg. 25.
Ὅς τὸ ἐπὶ ἐλπίδι, καὶ ἀγχοῦ ἀγχοῦ. E.
26. Ξείνω δὴ τινε] Μόνῃ τῇ Μενελάου
περὶ ξένου εἰσαγγέλλεται διὰ τὸ ἡδικοῦ-
σθαι. Q. Cf. Vulg. et Barnes. ubi
est, διὰ τὸ βεβουλεῦσθαι (προβεβουλεῦ-
σθαι, ἐπιβεβουλεῦσθαι) ὑπὸ ξένου. Τώδε]
Τὸ τώδε δεικτικόν ἐστι καὶ δηλοῖ τὴν ἐγ-
γύτητα αὐτῶν. B. 27. Γενεῇ] Γέντη-
σιν, γένος. Vulg. Ed. ant. Ἐίκτον
(sic)] Ἐοίκασιν^h, ὁμοιοῦνται. ὅπισθεν
δὲ εἶπε, Πυρὶ λαμπετοῦντι εἵκτον (662.
Il. α'. 104.), ἥτοι ὁμοιοῦντο. E. 29.
ἢ ἄλλον] Περισπαστέον τὸ ἢ ὡς ἐρωτη-
ματικόν. Τὸ δὲ φιλήσῃ ἐπὶ τοῦ ξεινίζειν

ἐνταῦθα. Δείκει ἢ εἰς, ἢ εἰς ἄλλων.
B. 30. Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας] Ὑψώσας
τὸν θυμὸν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ὀχθῆς ἢ
λυπηθείς, ἐκ τοῦ ἄχθος τροπῇ τοῦ α εἰς ε.
E. 31. Βοηθείδῃ, καὶ κατὰ συναιρέσιν
Βοηθείδῃ. E. 33. Τὸ ἐξῆς αὐτως εἰ
μὲν δὴ ἡμεῖς πολλῶν ἀγαθῶν ἐμπλησθέν-
τες παρὰ ἁλλοδαπῶν ἀνδρῶν, ἐνταῦθα
παρεγενόμεθα, ὀφείλομεν πάντως τοῖς ξεί-
νοις ὁμοίως ποιεῖν. ἀλλὰ θέττον λύε τοῖς
ἵππους, αὐτοὺς δ' εἰσάγαγε εὐωχῆσθαι.
ὅπως διὰ τούτου ὁ Ζεὺς τῆς μελλούσης
ταλαιπωρίας ἡμᾶς ἐκλυτρώσῃται, καὶ μὴ
τοῖς παρεληλυθόσι ἴσα παθεῖν συγχωρή-
σειεν. Q. 35. Ἐξοπίσω περ παύσῃ]
Διὰ τὴν πλάνην, εἰς τὸ μετὰ ταῦτα
ἡμᾶς ἐκλυτρώσῃται τῆς μελλούσης τα-

^h Mirum, in glossis scholiorum vulgatorum inverso modo legi: ἰοίκασιν] ἰοίκισαν.
Certum est Imperfectum hic ratione non plane carere: vid. V. L. BUTTM.

ζήτων, εἰς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο δῖος οὖτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ὀπηρεὺς θεράποντας ἅμ' ἐσπείσθαι ἐοῖ αὐτῷ.

αἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγαῷ ἰδρώοντας·

καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππείησι κάπησι,

40

παρ δ' ἔβαλον ζείας, ἀνὰ δὲ κρήνῃ λευκὸν ἔμιζαν·

ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·

αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· αἱ δὲ ἰδόντες

θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.

ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν, ἥ δὲ σελήνης,

45

δῶμα καθ' ὑψιφερέες Μενελάου κυδαλίμοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

εἰς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐχέστας λούσαντο.

38. ἅμ' ἐσπείσθαι] ἅμα σπείσθαι H. V. ib. fefo. 39. ἔλυσαν] λύσαν. H. λύσαν W. ib. ἰδρώοντας] ἰδρώντας H. 43. ἰδόντες. 45. ἥ δὲ] ἡ δὲ V. 46. ὑψιφερέες] ὑψηρεφές et fortasse 15. Indicia alius scripturæ ὑψηρεφές H. PORS. ib. Μενελάου.

λακέριας. Q. 36. Προτέρω] Τοπικῶς ἀπὸ τοῦ εἰς τοὺς προτέρους τῶν ἵππων. B. Q. 37. Ὁ δ' ἐκ μεγάροιο] Ἀριστάρχης ἔξω τῆς ἐκ προθέσεως, ὁ δ' ἐκ μεγάροιο¹. βούλεται γὰρ λέγειν διὰ μεγάρου. Q. Κέκλετο δ' ἄλλους] Ἐπεὶ ὑπερέχον τῶν ἄλλων θεράποντων ἦν, προστάσσει τοὺς λοιποὺς συναλθεῖν πρὸς τὸ λούσθαι τοὺς ἵππους. E. 38. Ἐοῖ αὐτῷ] Αὐτῷ αὐτῷ. τὸ δὲ εὐκλεισεως Ἀττικῆς. B. 39. Λύσαν] Οὕτως γράφει Ἀριστάρχης. Harl. (Debutit λύσαν. PORS.) 40. Κάπησι] Ἀπὸ τοῦ κάπην ἡμέρας τοῦ σημαίνοντος τὸ πένυ γίνεται ὄμα κάπη ἢ φάττη ἐν ᾧ ἀναπνέουσι καὶ ἀποταίνονται τὰ ζῷα. B. Παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἰστασθαι τοὺς ἵππους καὶ κάπειν (immo κάπτειν) ἦτοι ἐσθίειν ἢ παρὰ τὸ χάπτειν² ὃ ἐστὶ λάπτειν, χάπη καὶ κάπη. E. 41. Ζείας] Δεῖ νοῆσαι ζείαν ἵστασθαι τὸ καλούμενον ἄχυνον. Q. 42. Πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα] Τοὺς ἀντι-

κρὺ τόπους τῆς εἰσόδου, ἐνώπια καλεῖ ὁ ποιητής· τοὺς φωτιζομένους ἐφ' ἡλίου τόπους ἢ τῆς σελήνης. B. E. Q. Τοὺς ἀντικρὺ—ποιητής. διὰ τοῦτο καὶ τινες διαλελυμένην γράφουσι τὴν λέξιν τιθέντες εἰς τὸ πρὸς βαρεΐαν. E. 44. Θαύμαζον] Ἐαίκεν, ὡς δείκνυσιν αὐτοὺς ἀπαιδεύτους ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἰστασθαι καὶ βλέπειν τὰ τῆς οἰκίας καλλωπισματα, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀπειρεῖ ἦσαν· ἀλλὰ τέως πρὶν φανῆναι τῷ Μενελάῳ. ὥστε εἰ πρὸ τοῦ φανῆναι ἀνέβλεπον τὸ κάλλος τοῦ δόμου, καὶ ἡσυχολοῦντο ἐκείνῳ θαυμάζοντες, οὐ καινόν. E. Διοτρεφὲος βασιλέως (sic)] Οὐ παρέλκει τὸ ἐπιθετόν, ἐπεὶ ἀπόγονος Διὸς ὁ Μενέλαος. E. 45. Ὡς γὰρ ἡελίου αἴγλη] Ἐδεῖ γὰρ ἀπὸ τῆς σελήνης ἀναβιβάσθαι ἐπὶ τὸν ἥλιον, ὥστε εἰς τὸν ἥλιον ἀποτύχῃ, εἰς τὴν σελήνην οὐκέτι. E. Ἀπὸ μείζονος τὸ ἐπιχείρημα. τοῦτο δὲ ποιεῖ διὰ τὴν ἀποτυχίαν. E. 47. Ὀρώμενοι] Ὀρῶντες, τὸ παθητικὸν ἀντὶ

¹ Scrib. ὁ δὲ μεγ. seu potius ὁ διμυγάρω: quanquam talis scriptura est Aristophanis non Aristarchi: vid. ad β'. 338. BUTTM.

² Pronuntiatio recentiorum Græcorum, teste Eust. ad h. l. pro κάπτειν, λυκάπτειν. BUTTM.

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λαῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.

50

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέροντα·
καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέροντα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·

55

δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα,
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Σίτου θ' ἄπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα·

60

49. τοὺς δ'] τούτῳ H. 51. Ἀτρεΐδην Μενέλαον. 57. 58. Omitit
H. γ. Uncinis includit W. 59. Μενέλαος. 60. σίτου θ' ἄπτεσθον] σί-
του ἄπτεσθον H. θ' ἄμπτεσθον V.

τοῦ ἐνεργητικοῦ, B. E. 50. Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας] Ἀπαλὰς, κεκρακισμένας ἢ τριχωτάς, τὰ λεγόμενα χάσθια· ἢ καιουργίας (scf. καιουργίδας), ἀπὸ τοῦ οὐλον τὸ σῶν καὶ ὑγίης. E. 51. Ἐν ἄθλῳ (ἄλλῳ em. PORS.), παρὰ ξανθὸν Μενέλαον. Harl. 52. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] Διὰ τὴν πρὸ μὲν τοῦ δεῖπναι ἐνίσταντο, μετὰ δὲ τὸ δεῖπναι οὐκέτι; ἐρρήθη μὲν γὰρ δὴ καὶ ἄλλως, ῥητέων δὲ καὶ τοῦτο. ὅταν γὰρ λέγει Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέροντα Καλῇ χρυσεῇ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος Νίψασθαι· φήσομεν, ὅτι οὐκ εἰς τὸ νίψασθαι πρὸ τοῦ δεῖπναι κυρίως τοῦτο εἰρηται, ἀλλὰ συλλαβὴν τὰ παρασκευαζόμενα ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγει, οὐκέτι τὰ κατὰ μέρος ἐπεξιόν. τινῶν γὰρ τὰς ἀρχὰς μηνύσας, οὐκέτι τοῖς κατὰ μέσον ἐπέξεισι, συγχωρεῖ ὃ ἡμῶν ἐπινοεῖν καὶ τὰ μεταξὺ οἷα γίνεται. ὥσπερ οὖν οὐδ' αἰρομένας τὰς τραπέζας ἐποίησεν οὐδὲ τὰ λείψανα τὰ ἐκ τοῦ συμποσίου συναγόμενα, οὕτως οὐδὲ μεταξὺ νιπτομένους, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπινοεμένους· ἐπεὶ καὶ τοῦτο οὐ δηλοῖ ἄπαξ, τὸ νίψασθαι ἐκόμισεν, ἀλλ' ὅτι ἐκόμισε τὰ χερώνικτα ἐν προχόῳ χρυσῇ καὶ λέ-

βητι ὑποδοχόμενῳ ταῦτα ἀργυρῇ ὥστε παρέκειτ' αἰεὶ τὰ χερώνικτα, ὅταν βάλλωτο νίψασθαι, ὥσπερ ἢ τράπεζα καὶ τὰ ἄλλα, ἄχρις ἵτου βούλονται αὐτοῖς. οὕτως καὶ τοὺς Πυλῶους ποιήσας ἐν τῇ κατὰ πλὴν τῇ περὶ τὸν Τηλεμάχῳ εἰσ-χουμένους, οὐκέτι δεδήλωκεν ὅπως ἐκ τῆς ῥήσεως ἀναστάντες ἀπηλλάγησαν· καὶ τὴν Ἀθηναίαν Μέντη ὁμοιωθεῖσαν καὶ τὸ δῶρον δοῦσαν τῇ Τηλεμάχῳ, οὐκέτι ὅπως τοῦτο ἐπινοῦσα (scf. ἀπινοῦσα) ἀπέλαβεν ἐπισημῆρατο· διδοὺς τοῖς ἀκροαταῖς καθ' ἑαυτοὺς λογίζεσθαι τὰ ἀκόλουθα, καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἔστι γινῶναι παρ' αὐτῇ. οὐ γὰρ μόνον τί εἶπε (inb. ἀλλὰ) καὶ τί μὴ εἶπε ἐφράνησε· καὶ οὐχ ἥττω αὐτῇ κατορθοῖς ἐν οἷς λέγειν σοφὸς εὐρίσκειται, ἢ ἐν οἷς ἀποσιωπᾷ καὶ οὐ λέγει. Q. 54. Παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε] Παρέκεινται γὰρ τοῖς θρόνοις αἱ τράπεζαι. εἰκότως δὲ νῦν παρὰ τῆς ταμίας παράκειται. οὐ γὰρ ἐν τῇ ξενίζεσθαι παρὰ Τηλεμάχου τὴν Ἀθηναίαν ἔπεισε. Q. Ξεστὴν] Γρ. χρυσῇ. Harl. 56. Εἶδατα] Ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω ἔδωρ καὶ εἶδαρ. E. 59. Τὼ καὶ δεικνύμενος] Φιλοφρονοῦμενος, δεξιούμενος, ἐκ τοῦ δέκω τὸ δέχομαι, δείκω

¹ Scf. τῶν περὶ τὸν Τηλ. BUTTM.

δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἵτινες ἐστὸν
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,
ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διотреφείων βασιλῆων,
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὐ κε κακοὶ τοιοῦσδε τέκοιεν.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν, 65
ὑπὶ ἐν χερσὶν ἐλὼν, τὰ ρά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
αἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκαίμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι· 70

61. πασσαμένω] παυσαμένω et schol. H. 63. διотреφείων] διτροφέων
et sic schol. marg. ad 44. H. 66. γέρα] γέρας H. ib. fui.

δειπνῶ καὶ δείκνυμι, τὸ φιλοφρονεῖν. B. E. 61. Δείπνου παυσαμένω] Δείπ-
νω τῆς δευτεροῦσι δηλονότι γενόμενον.
αὐτὸς γὰρ ἐφεξῆς φησι, Δείπνου δ' ἐξ-
αὐτῆς μνησάμεθα (213.), καὶ Τέρπου
ἀνδρόμενος μετὰ δόρπου (194.). Q.
62—64. Ἡθέτου Ἀριστοφάνης καὶ
Ζηρότου, ut scholiis colligo. PORS.
62. Οὐ γὰρ σφῶν γε γένος] Σὺν τῇ ἱ-
ηκτέω, ἵν' ᾧ σφῶν (sic, in ed. ant.)
δικῶς. οὐ γὰρ ἀφανῶν ἐστε γένεω.
Vulg. Σεσημείωται τὸ σφῶν ἐπὶ δυν-
τέρω προσέπου λαμβανόμενον. E. Ἦγουν
ὡς ἀφανῶν γένεω ἐστέ. E. 65. Νῶτα
βοῆς] Ὡς ἐν Ἰλιάδι, Νέστοσι δ' Αἴαντα
ὑπεκείσσει γέρας (Il. η'. 321.).
Λέγει δὲ καὶ Ξενοφῶν (Laced. 15.)
διμῖραν (scr. διμυρίαν) δεδοσθαι τοῖς
Δακεδαμονίαν βασιλεῦσι. καὶ οὐ τοῦτο
φημι, ὅτι κατὰ τὸν ἐν Σπάρτῃ νόμον
ταῦτα πέπρακται, ὅστερον δὲ τὰ Λακεδαι-
μονίου, ἀλλ' ἴσως καὶ τὸ Λακωνικὸν ἔθος ἐκ
τῆς τούτου παραδίδεται παρατηρήσεως.
Q. 66. Τὰ ρά οἱ γέρα] Τὰ γὰρ ἄνω
μέρη ἦτοι τὰ νωτιαῖα παρετίθουν τοῖς
ἐπίμοις. Τὸ δὲ εἰαυτῷ Ὀμηρῶς, εἰ αὐτῷ,

γράφει. E. 69. Δὴ τότε Τηλέμαχος]
Ἀφορμὴν παρέσχε τῷ Μενέλαῳ ἀναγνω-
ρισμοῦ καινοῦ. ἐκεῖνο μὲν γὰρ καινόν,
τὸν μὲν συνθάνεσθαι ὅτι Ὀδυσσεύς παῖς
τυγχάνει, ὅσπερ παρὰ Νέστορι πέπρα-
κται, τὸν δὲ περιπέτειάν τινα ἔχειν, ἐκ
τῆς Ὀδυσσεύς μνήμης εἰς δάκρυα προε-
σύντος τοῦ νέου, εἰς ὑποψίαν ἐμπεσεῖν
ἀληθείας τὸν Μενέλαον. αὕτη τοίνυν τοῦ
καινίσκου ἡ ἐκπληξίς καιρὸν παρέσχε τῷ
Μενέλαῳ τῶν λόγων. Q. Προσεφώνεε
Νέστορος υἱόν] Ἐκεῖνος μὲν ἐλάλει κρυ-
φίως πρὸς τὸν Νεστορίδην μήποτε κέλαξ
φανῇ· ὁ μὲντοι Μενέλαος προσεκτικὸς ὢν
ἤκουσε τῶν λεγομένων καὶ ἤρξατο λαλεῖν
αὐτοῖς. Ταῦτα δὲ οἰκονομία τοῦ Ὀμήρου
καὶ ἵνα πλατύνῃ τὴν ποιήσιν αὐτοῦ καὶ
ἵνα εἴπῃ ἃ εἰς τὴν Ἰλιάδα οὐκ εἶπε.
μέλλει γὰρ παραγαγεῖν καὶ τὴν Ἑλένην
ὅσπερ γνωρίσαι αὐτοὺς καὶ εἰπεῖν περὶ τοῦ
Ὀδυσσεύς ἐπαίνους, καὶ καταλέξαι ἔθνη
γυναικεῖα, καὶ ἄμα καὶ τὴν Ἑλένην ἐγ-
κωμιάσειν. ἐν γὰρ τῇ Ἰλιάδι οὐδὲν εἶπε
τὸ τυχόν περὶ αὐτῆς ἐπαινετήρια. E.
70. Ἴνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι] Ὅπως
μὴ δόξειε κολακεύειν. Τὸ δὲ πευθοῖατο,

* Ed. Hom. δόρπου. BUTTM.

* Scr. μετὰ δόρπον: sed Ed. Hom. μεταδέρπον. BUTTM.

* Scribendum: ἵκνυτο μὲν γὰρ οὐ καινόν, τὸν μὲν συνθάνεσθαι (ἵνα. εἰς ἵσσι, τὸν δὲ ἀπο-
κρίνεσθαι) ἵτι· Ὀδ.—πίπρασται. τὸ δὲ περιπέτειάν τινα ἔχειν—τοῖς Μενέλαον, αὕτη τοίνυν κ.
c. l. BUTTM.

Φράζεο, Νεστορίδῃ, τῷ μὲν πεχαρισμένῃ θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν καδδῶματα ἤχηεντα,
χρυσοῦ τ', ἡλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἧδ' ἐλέφαντος·
Ζηνὸς που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή·
ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μὲ ἔχει εἰσορόωντα.

75

Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίζοι
ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
ἀνδρῶν δ' ἢ κέν τις μοι ἐρίσσεται, ἢ καὶ οὐκί,
κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
ἠγαγόμεν ἐν νηυσὶ, καὶ ὀχδοάτῳ ἔτει ἦλθον·

80

Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
Αἰθίοπας θ' ἰκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἑρεμβοὺς,

71. 'μῆ] ἐμφ W. 72. καδδῶματα] καὶ δῶματα H. ill. ἤχηεντα.
76. Μενέλαος. 77. ἔπειτα. 79. τοῦγε] τοῦδε H. 82. ἔπειτα.

πεύθοντο ἦν· καὶ οἱ Ἴωνες πευθοῖατο ἐκ-
βολῇ τοῦ ν καὶ προσθέσει τοῦ α. E. Πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι] Οὕτως Ζηνόδοτος.
'Αρίσταρχος δὲ πευθοῖατο. ἀλλὰ (PQRS.
εἰπ. πευθοῖατο ἄλλοι) χωρὶς τοῦ ἄρθρου.
Harl. 72. Χαλκοῦ τε στεροπὴν] Ἄνω
εἰκὼν, οἱ δὲ ἰδόντες θαύμαζον κατὰ δῶμα
(44.), νῦν διὰ Τηλεμάχου τὴν περὶ τῆς
ἐκπλήξεως ἐσήμανεν, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύ-
της ὕλης ἦν ὁ κόσμος. Q. 74. Ζηνὸς
που] Τὸ που στοχαστικόν. Q. Γρ. Ζη-
νὸς που τοῖα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.
Pal. Cf. Athen. 5. p. 189. 75.
'Ὅσσα τάδε] Ἦρκει καὶ τοῦτο εἰς ἐμφα-
σιν, ὃ δὲ ἐπιφέρει, ἄσπετα πολλά. καθ'
ἐκποτον δὲ αὐξήσις ἐστὶν ἰκανή. Q.
'Ἀσπετα] Ἀσπετα ἐκ τοῦ ἐνίσκου τὸ
λέγω ἄσπετον, ἄρρητον. E. 76. Τοῦ δ'
ἀγορεύοντος] Τὸ γὰρ ἀκούωντος Μενέλαου
ἐπαινεῖν θωπείας ἦν ἀνάπλεον καὶ ἐλευ-
θέριον οἷον ἀρμόττων. Q. 78. Τέκνα φίλ'
ἦτοι Ζηνὶ] Μετὰ τὴν προσφώνησιν σι-
κτέω. μετὰ τὸ, Ζηνὶ, βραχὺ διασταλ-
τέω. οὕτω γὰρ τὰ ἐξῆς σαφέστερα. καὶ

ἄλλως ἵνα μὴ δοκῇ τὸν ἕτερον ἐλέγχω
εὐπρεπῶς πρὸς ἀμφοτέρους ἀποτείνεται,
οὐκ ἐπιτιμῶν, ἀλλὰ τὰ ἐαυτοῦ καταβάλ-
λων ἤθη. Q. 80. Ἀνδρῶν δ' ἢ κέν τις
μοι] Ἠρέμα θρύπτεται μετὰ ἡθους ἐκ-
φέρων ὅτι ἀμφήριστα ταῦτα ἀνθρώποις
τὰ δὲ θεῖα μείζον ὑπάρχει διὰ τὸ ἀφθα-
τα εἶναι. Q. 81. Κτήμασιν] Εἰς σύ-
στασιν· τὰ παρὰ τοῦ πλήθους. ἴδιον δὲ
τῶν ἐκ πόνου πεπλουτηκότων διηγείσθαι.
καὶ τὸ μὲν κεκτῆσθαι παρὰ προγόνων,
μικρόν, τὸ δὲ κτήσασθαι, μείζον. Q.
'Ἐπαληθεῖς] Πλανηθεῖς. οἱ δὲ, ἐπὶ ταῖς
ἀληθεῖς Αἰγυπτίους, ὅτι μαρτυρῆς ἔμπει-
ροι. Vulg. 84. Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ
Σιδονίους καὶ Ἑρέμβους] Σιδωνίους, οὓς
κατὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν μετέκτισαν
οἱ Φοίνικες. Ἑρέμβους δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ
ἔρῃ βαίνειν. τοὺς δὲ Τρωγλοδίτας Σαρα-
κηνούς λέγει. B. E. Σιδωνίους, τοὺς κατὰ
τὴν ἐρυθρὰν μετακλήσαντας Φοίνικας. Q.
Vind. Σιδωνίους τοὺς παρὰ τῇ ἐρυθρῇ
θαλάσσῃ λέγει ὅθεν μετέκτισαν οἱ Φοί-
νικες. Vulg. Ἑρέμβους] Ἀρίσταρχος

* Maius post ὡν inseri iubet αἰνίαν. BUTTM.

* Hoc scholium referendum potius ad v. 70. BUTTM.

* Conf. not. ad v. 241. BUTTM.

καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.

85

τρίς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.

ἔνθα μὲν οὔτε ἀναξ ἐπιδευῆς, οὔτε τι ποιμήν,

τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·

ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.

ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων

90

ἡλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,

λάβρην, ἀνωϊστὶ, δόλω οὐλομένης ἀλόχοιο.

85. ἔνα φάρνες. 87. οὔτε] οὔτε⁸¹ H. ib. φάναξ. 90. ἕως] εἰως. H.
ib. πολὺν β. συναγείρων] πολλὸν β. ξυναγείρων H.

Ἐρέμβους τοὺς Ἀραβας ἀκούει. τινὲς δὲ γράφουσιν Ἐρέμους, οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ δὲ τοὺς εἰς τὴν ἔραν δύνοντας διὰ τοὺς καύσωνας, οὓς καὶ Τρωγλοδύτας φασί. ὅτινες καὶ διὰ τοῦ β γράφουσιν Ἐρέμβους, κράτιστα δὲ ἀποδιδοῦσιν οἱ ἀνομαστικῶς ἀκούοντες τοὺς Ἐρέμβους, καὶ παρατιθέντες τοὺς καταλογάδην συγγραφεῖς οὕτως ἀναγράφοντας. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ α γράφουσιν Ἀράμβους. Q. Ἐρέμβους] Οἱ μὲν τοὺς Τρωγλοδύτας φασί, τοὺς Σαρακηνοὺς, παρὰ τὸ εἰς τὰς τρώγλης ἐπὶ τὰς σχισμάς δύνειν διὰ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου. (Vulg. horum omnium loco sic: Ἐρέμβους, τοὺς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν δύνειν.) οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης Ἐρέμους γράφει. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἀραβας (Vulg. et Vind. ins. καὶ) μεταγράφουσιν οὕτως Αἰθιοπὰς ἢ Ἰκόμην καὶ Σιδονίους Ἀραβὰς τε. E. Vulg. Vind. Πῶς δέ φησι Σιδονίους καὶ Ἐρέμους καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν Λιβύην; αἱ γὰρ λεχθεῖσαι χῶραι τῆς Λιβύης εἰσὶ οὕτως ὅς τοις διαχωρίζειν. νοητέον δὲ ὅτι ἔλεγεν ὅλας ἐξ ἀνόματος, εἴτα συνάφας λέγει συντόμῳ λόγῳ αὐτὴν τὴν Λιβύην. E. (E cod. Harl. Porsonus varias tantum lectiones ad vocem Ἐρέμβους excerpsit.) 85. Ἀφαρ κε-

ραοί] Ταχέως κερατοφυοῦσι διὰ τὴν θερμότητα. οἱ δὲ ἐπίθετον τῶν ἀρνῶν τὸ κεραοί, τὸ δὲ ἄφαρ, ὅτι ταχέως καὶ πρότμαι γίνονται. E. Conf. Vulg. Ἀφαρ, εἰθὺς ἅμα τῇ γονηθῆναι. Pal. 86. Τρίς γὰρ τίκτει μῆλα] Διόλου τυαῖται εἰσὶν αἱ γαῖαι, οὐχ' ὥς παρ' ἡμῶν μόνον τῇ ἡρὶ τίκτουσιν. Q. Ἀλλοτε ἄλλα. ἢ διόλου κ. τ. ε. Vulg. 89. Ἐπηετανόν] Ὀλοχρόνιον, αὐταρκές, ἀρκετόν. B. E. Q. Γάλα θῆσθαι] Κυρίως μὲν τὸ θηλάσαι, νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν, παρὰ τὴν θηλήν. Vulg. Θηλάζειν, ἀπὸ τοῦ θῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ θηλάζω. B. Τὸ θηλάσαι νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν. E. 90. ἕως] εἰως. E. Q. 91. Τείως μοι] Φιλὰδελφον τὸ ἦθος. κἄν (scg. καὶ) ἔστιν ἴδιον ἀνθρώπων πρόχειρον ἔχειν τὸν ἐπὶ τοῖς φιλτάτοις ὀδυρμόν, καὶ ἐκ πάσης ὁμουνυμίας ἐπὶ τὴν ὑπὲρ ἐκείνων μνήμην ἀπαντᾷν. Q. 92. Λάβρην, ἀνωϊστὶ] Λάβρην μὲν ἀντὶ τοῦ μηδενὸς εἰδότητος, ἀνωϊστὶ δὲ ἀνυπονοήτως καὶ ὥς οὐκ ἂν τις προσδοκῇ. B. Περιπαθῶς πάντῃ εἰς τὸ μὴ δυνηθῆναι ὀτιοῦν χρήσασθαι τὸν ἥρωα. B. Ἀνωϊστὶ] Ἀνυπονοήτως. ἐκ τοῦ αἶω τὸ ὑπολαμβάνω ὥστί, τὸ ὡ μέγα κατ' ἔκτασιν, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῶ α ἀνωστὶ, διὰ δὲ τὴν χασμαρδίαν προσθέσει τοῦ ν γίνεται ἀνωστὶ καὶ ἀνωϊστὶ. E. Ἐπίτασις συγχοὶ μὲν γὰρ καὶ λάβρα ἐπ-

* Vind. brevius et mendosius, Ἐρίμβους, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἱερθεὶς δύνειν. Et seorsim alia manu: ἢ Ἐρίμβους τοὺς Τρωγλοδύτας ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν. BUTTM.

* Zeno, teste Strabone 1. p. 41. PORS.

ὥς οὗτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκούμεν, οἵτινες ὑμῖν
εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον, 95
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὦν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἱ τότε ὄλοντο
Τροίην ἐν εὐρείῃ, ἕκασ' Ἀργεὺς ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, 100
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,
ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε

93. οὗτοι] οὔτι W. ib. Γανάσσω. 95. Γαῖκον. 97. περ ἔχων] παρέχων H.
99. Γεκάς.

εβουλεύθησαν τοὺς ἐχθροὺς, περὶ τὸν και-
ρὸν δὲ σφαλέντες. τοῦτον (sc. τούτων)
δὲ οὐδὲ ἴστωσαν λαβεῖν φησι τοῦ δεινοῦ,
τοῦ δὲ (f. τὸν δὲ) ὑπὸ τῆς πιστοτάτης
ἐνεδρευθῆναι καὶ προδοθῆναι τῇ μυχῇ τῶν
δεινῶν. Q. 93. Ὡς οὗτοι (sic) χαί-
ρων] Οὐ γὰρ ἐν τῇ κτήσασθαι πλεόντων
τὸ ἔδεσθαι ἔστιν, οὐδὲ εὐδαίμονες οἱ πλοῦ-
σιοι. πολλοὶ γοῦν ἄφθονα κεκτημένοι,
θρηγνύοντες διατρίβουσι. ἔστιν αὖν παιδε-
υτικόν, ἔτι αὖ χρὴ εἰς τὴν πολυτέλειαν τῶν
οἴκων ἀφορᾶν ἀλλ' εἰς τὴν διάθεσιν τῶν
ἐνοικαίωντων. Q. Ὁβελίζουσιν τινες τὸν
στίχον λέγοντες αὐτὸν εἶναι περιττόν².

Harl. Ἄλλως. Ἐν τι ὑπὸ τούτων φέ-
ρται τὸν στίχον, οὐδὲ τι βουλόμενος
ἀλλὰ καρτερεῖν (κρατερῆς em. PORS.)
ὑπ' ἀνάγκης γελοῖος. οὐδεὶς γὰρ μετὰ
ἀνάγκης ἀνάσσει χρημάτων. τὸ γὰρ
προειρημένον ἱκανὸν ἔχει νῦν ὃ πᾶσιν
ἐμπροσθεν εἰς τὸν περὶ τῶν ἡρώων λόγον,
ἐξαιρέτως Ὀδυσσεῖα φησὶ θρηγεῖν διὰ τὸ
ἀγνοεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ. Q. 94. Ὀτρύνω]
Αἰολικῶς ψιλοῦται. E. 95. Καὶ ἀπ-
ώλεσα οἶκον] Ἀμφίβαλον, πότῳ τὸν ἐαυ-
τοῦ ἢ τὸν Πριάμου. Vulg. 96. Κεχαν-
δότα] Καρπύντα. ἀπὸ τοῦ χῆ τὸ χερῶ
χάζω. B. E. 99. Τροίην] Πιθανῶς ἔα

¹ Non satisfaciunt quæ ad hoc scholium emendandum proposui. Nam si τούτων ἂν
ponimus, de Agamemnone, nulla est oppositio inter hæc λάθρα et οὐδὲ ἴστωσαν. Immo
apparet, hæc οὐδὲ ἴστωσαν respondere voci ἀκισσί. Hoc autem agit scholiastes ut de-
monstret, post illa λάθρα, ἀκισσί, ἰστίσιν esse in his δέλω—ἐλίχου. Quare locum
nunc tento ita: οὐχ οὐ μὲν γὰρ καὶ λάθρα ἰστίσιν ἀκισσί τοῖς ἐχθροῖς· περὶ τὸν καιρὸν δὲ
σφαλέντες οὐδὲ ἴστωσαν λαβεῖν φησι (sc. ὁ Μυῖλας) τοῦ δεινοῦ. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς πιστο-
τάτης ἐνεδρευθῆναι—τῇ μυχῇ τῶν δεινῶν sc. ἔστι, i. e. hoc in intimis recessibus infortunii
ponendum est. BUTTM.

² Fieri vix potuit ut quis hunc versum superfluum judicaret. Tamen hic numerus
ap. Porsonum ascriptus est scholio Ὁβελίζουσιν etc. neque dubito quin in cod. Harl.
revera versui huic Ὡς οὗτοι χαίρων ascriptum sit scholium istud. Sed sequens scho-
lium accuratius nunc intuenti patet, versum hypobolismum Οὐδὲ τι βουλόμενος, qui
ideo improbatur, quoniam τὸ προειρημένον ἱκανὸν ἔχει νῦν h. e. quoniam περιττός ἐστι,
eundem hoc breviori quoque scholio damnari. Nimirum in antiquiori aliquo exem-
plo quod versum illum exhiberet, ascriptum ei fuerat hoc scholium; idem autem
mox translatus in aliud etiam, quod eo careret, suspicionis notam nunc iungere vi-
detur versui 93. Ceterum post verba ἔχων νῦν punctum pone, et sequentia sic strue:
ὃ (h. e. τῇ προειρημένῳ) ἐμπροσθεν εἰς τὸν περὶ πάντων τῶν ἡρώων λόγον κ. σ. λ. BUTTM.

³ Alii post hunc addunt: οὐδὲ τι—γελοῖος" ita Porsonus, referens ex Schol. Harl.
BUTTM.

παύομαι· αἰψὲρ δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὡς ἐνός, ὅσπερ μοι ὕπνον ἀπεχθαίνει καὶ ἐδώδην
 105
 μνωμένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
 ὅσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν
 αὐτῷ κῆδ' ἴσασθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κείνου, ὅπως δὴ δῆρ' ἀποίχεται· οὐδὲ τι ἴδμεν,
 ζῶει ὅγ', ἢ τεθνήκεν· ὀδύρονταί νύ που αὐτὸν
 110
 Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο.
 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατὴρ ἀκούσας,
 χλαῖναν πορφυρέην αὐτ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών
 115
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
 μερμήριζε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἤε μιν αὐτὸν πατὴρ ἐάσειε μνησθῆναι,

106. μνωμένῳ] μνωμένῳ H. ib. Ἀχαιῶν. 108. ἄχος] ἄχθος pro γ.
 L. V. 109. ἴδμεν. 111. Λαέρτης. 112. Γαίφρ. 113. ὤρσε]
 ὤρσε a m. pr. H. 114. δάκρυ] δάκρυα H. 115. ὀφθαλμοῖν] ὀφθαλ-
 μοῖσιν et 154. H. V. 116. Μενέλαος.

καὶ ἀφορμὴν ἔχει ὁ λόγος ἐπὶ τὴν Ὀδυσ-
 σείας μνήμην βατῆσαι. Q. Ἄργεος ἱπ-
 ποβόταις] Τῆς Πελοποννήσου, πρὸς τὸ τρέ-
 φειν ἵππους ἐπιτηδεύει. E. 103. Αἰψή-
 ρος δὲ κόρος] Ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μοι θρή-
 νος ταχέως θραύεται. Vulg. 105.
 Ἀπεχθαίνει] Ποιῶ ὡς ἐνός* εἰς ἐπίτασιν
 ταῦτα πάντων καὶ τῶν μεγίστων κακῶν
 ἀνάγκαιαν τινα παρέχειν πέφυκεν. Q.
 108. Ἐμοὶ δ' ἄχος] Εἰκότως ἀπῴται,
 ὅτι οὐδὲν ἄνατο τῆς πρὸς ἀλλήλων φιλίας.
 Pal. Q. 110. Ὀδύρονταί νύ που] Ἀπερ-
 ἔμελλεν ἐρωτήσων ὁ Τηλέμαχος, ταῦτα

φράσας ὁ Μενέλαος ἐκφέρει. καὶ γίνεται
 τὸ πᾶν κοινὸν περιπαθές. ἀλλὰ καὶ
 τὴν ὁμοιότητα ἐκφεύγει ὁ ποιητής. παρὰ
 γὰρ Νέστορι ὁ Τηλέμαχος ἤρχετο τῶν
 λόγων. Q. 111. Λαέρτης θ' ὁ γέρον] Ἐπὶ
 τὸ οἰκτρότατον προήγαγε τὸν οἶκτον.
 διὸ καὶ εὐθέως ἐπήνεγκε, Τῷ δ' ἄρα πα-
 τὴρ ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο. Q. 112.
 Ἐλειπε νέον] Νεωστὶ γεγεῶτα· ὡς καὶ
 ἐν Ἰλιάδι (ι. 446.) ἡβῶντα τὸν νε-
 ωστὶ ἡβῶντα. Q. 113. Ὦρσε γόοιο]
 Ἡ αὐτὴ διάθεσις καὶ παρὰ Φαίαιον ὑπὸ
 Ὀδυσσεύς. ὁ μὲν γὰρ τὰς ἑαυτοῦ πρά-

* Scholium corruptissimum; in quo frustra laboraveris verba ὡς ἐνός ad eadem in
 textu referre. Emendare autem conanti subvenit Eustathius, qui docet ἀπεχθαίνει
 hic esse μνηστὴν ποιῶ. Hinc non dubito prima scholii verba ita redintegrare: Ἀπε-
 χθαίνει] Μνηστὴς ποιῶ ὡς ἐνός. Reliqua lacuna laborant, quam Latiniis verbis sic
 interim sarciam: Εἰς ἐπίτασιν ταῦτα desideru; ut quod odiosa reddat ea ipsa quae
 πάντων—πέφυκεν. BUTTM.

* Ante ἡβῶντα ins. νέον ex loco Hom. BUTTM.

ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἑκάστα τε μυθήσαιο.

Ἔως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 120

ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑφ' ὀρόφῳ

ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτω εἰκυῖα·

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυχτον ἔθηκεν·

Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρον μαλακοῦ ἱρίοιο·

Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκεν 125

Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὅς ἐναὶ ἐνὶ Θήβῃς

Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἔνι κτήματα κεῖται·

ὅς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,

δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖα τάλαντα.

119. μυθήσαιο] περῆσαιτο W.

ib. ἑκάστα.

122. ἑκυῖα.

123. εὐτυχτον] εὐκτικτον sed εὐκτικτων schol. marg. H.

125. Mirror hiatum

ab Ernesti diligentia onisum, Hunc ut fors tulit explet MS. lectio

ἔδωκεν. PORS.

ib. Φει.

126. Πολύβοιο] Πολύβου V.

127. ἐν] ἐν H.

128. Μενελάῳ.

ἔεις ἀκούων κλαίει, ὃ δὲ τοῦ πατρὸς ἀναμνησθεὶς. Q.

119. ἑκάστα τε περῆσαιτο] ἑπερῆσαιτο, ἀντὶ τοῦ ἑπερωτήσεων. ἔναι δὲ γράφουσι, μυθήσαιο, κακῶς. Q. Harl.^b

121. Ἐκ δ' Ἑλένης] Ἐπειδὴ μέλλει τῶν Ὀδυσσεύς ἔργων μνημονεύειν, συμπλέξαι θέλει τὰς ἐν ὑτέρῳ

στρατοπέδῳ πράξεις αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ποικίλῃ καταστήσαι τὴν διήγησιν. ἐπιτη-

δεύτατον δὲ τὸ τῆς Ἑλένης πρόσωπον, ὅτε παρατυχὼν ἐν Ἰλίου. Q.

122. Χρυσηλακάτῳ] Τῇ λαμπρᾷ καὶ χρυσαυγέας ἡλακάτας ἦτοι ἀκτίνων ἐχούσῃ. E.

123. Ἄμ' Ἀδρήστῃ] Σημειώτεον καὶ περὶ τῶν θεραπειῶν. ἄλλαι μὲν γὰρ ἐν Ἰλιάδι,

ἄλλαι δὲ νῦν. οὐ γὰρ εὐκρεπὲς τὰς μετεχούσας τοῦ ἀμαρτήματος ἐπιτρέπειν

συνεῖναι τῇ γυναικί. Τινὲς δὲ γράφουσιν, ἅμα δραστή, οἷον ἐν θεράπαιναν. Q.

Τρισυλλάβως τὸ Ἀδρήστη, ὡς Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀρίσταρχος. Harl. Sed inter li-

neas : Τινὲς δὲ δραστή, οἷον ἐν θεράπαιναν.

Κλισίην·] Δίφρον ἀνάκλιτον ἔχοντα. Vulg.

124. Τάπητα] Ἀπὸ τοῦ πατρὸς πάτης καὶ τάτης, τὸ ὑποκάτωθεν τῇν πο-

δῶν ὑπόστρωμα· δάτης δὲ τὸ ἐπάνω, ὡς ἐν ἑνὶ πλάτῃ καὶ ἐφ' ἑνὶ πλάτῃ. E.

125. Τάλαρον] Τάλαρος γίνεται ἐκ τοῦ τάλαις ὃ καρτερικὸς καὶ τοῦ αἵρω τὸ ἐπαίρω, ὃ βασιτάζων ἃ ἐν αὐτῷ τίθενται. E.

126. Ἐνὶ Θήβῃς] Θῆβαι πόλις Αἰγύπτου ἢ νῦν καλουμένη Διόσπολις. Q. Vulg.

Vind. 128. Δὲ ἀργυρέας ἀσαμίνθους] Σημεῖον πλούτου τοῦτο, ἀσαμίνθους ἀργυρᾶς ὕλας δοῦναι. Q.

129. Δωαίς] Ἀπὸ τοῦ δῶν τὸ ἐλλείπω. ἐλλειπέστερα γὰρ τὰ δεύτερα ὡς πρὸς τὰ πρῶτά εἰσι.

B. Τάλαντα] Τὸ τάλαντον ἦν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποσὶς ἄριστος (f. σταθμὸς π. ἀόριστος). ἔπειτα δὲ ἐλέγχετο εἶναι εἰ-

κοσι πέντε λιτρῶν καὶ παρ' ἄλλοις πεντήκοντα. τάλαντον δὲ καὶ τὸ σταθμίζον.

ἀτάλαντος οὖν ὃ ἰσοκάμικτος^d ὃς ἐὰν ἐξῇ ταλαντευθῆναι, ἤγουν σταθμηθῆναι,

^b In Harl. tamen primæ hujus scholii voci præfixum γε. Quare Porsonus : "Nempe voluit ἰσημέκτος." Sed videtur in lemmate potius scribendum ε' ἰσημέκτος, deque illo γε. statuendum ut κεπε : vid. ad β'. 334. BUTTM.

^c Conf. schol. α'. 130. BUTTM.

^d Καμάνος stater. Gloss. Græcolat. Locos auctorum sat antiquorum vid. ap. Du Cange in v. BUTTM.

χαρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα, 130
 χρυσὴν τ' ἡλακάτην, τάλαιρόν θ' ὑπόκυκλον ὅπασσεν,
 ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.
 τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολις Φυλῶ παρέθηκε φέροντα,
 νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἡλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφές εἶρος ἔχουσα. 135
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνης ποσσὶν ἦεν.
 αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
 Ἴδμεν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, οἵτινες οἶδε
 ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 ψεύσονται, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ μοι θυμός. 140
 αὐ γάρ πώ τινά φημι εἰκότα ὧδε ἰδέσθαι
 αὐτ' ἀνδρ', οὔτε γυναῖκα, (σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,)
 ὥς ὃδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος νῆϊ ἔοικε

133. For. 135. Ἰοδνεφές. 137. δ'] β' H. ib. ἢ φεπέεσσι.
 ἕκαστα. 138. Ἰδμεν. Μενέλαε. 140. Φερέω. 141. φεφοκότες.
 ἰδέσθαι. 143. νῆϊ] νῆϊ, sed primo fuerat νῆϊ H. ib. φέφοικε.

ἴσας δ' ἂν εὐρεθῇ τοῖς σταθμιζομένοις
 (scr. συσταθμ.) αὐτῶν. τὸ γὰρ α ἐπὶ
 ἰσότητος. *Ἡ ἀτάλαντος ὁ δίκαιος, ὁ μὴ
 τῇ τάλαντος ἀριστίᾳ συμπίπτων. E.
 131. Χρυσὴν τ' ἡλακάτην] *Ἠλακάτη
 λέγεται τὸ ἐργαλεῖον, ἡλακάτα δὲ τὰ
 ἔργα τὰ πλεκόμενα τῇ ἡλακάτῃ. E.
 *Τέκυκλον] Στρογγυλοειδῆ. E. Πρὸς τὸ
 ἐφέλκεν καὶ περιφέρειν τὸν τάλαιρον. ἢ
 περικύκλον δ' ἐστὶ κυκλωτέρῃ. *Ἀφ' ἐτέ-
 ρας δὲ ἀρχῆς τὸ ἔπος ἀναγνωστέον. Q.
 132. *Ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο] Λέγει τὸ
 ἀπὸ τῆς ἡλακάτης ἢ κεκράαστο. Q. 134. Νή-
 ματος ἀσκητοῖο] Τοῦ φιλοκαλουμένου καὶ
 ἡθιστοῦ λαοῦ δυνάμενον. Q. Νήμα-
 τος] Εἰς νῆσιν ἐπιτηδεύοντος¹ (sic).
 *Ἀσκητοῖο, καλῶς γεγνητός. Vulg. 135.
 *Ἰοδνεφές] Βεβαμμένον πορφυροῦν. γίνε-
 ται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τὸ ἄνθος καὶ τοῦ ὀνό-

φος. ἦτοι τὸ βεβαμμένον κατὰ τὰ ἰα.
 B. Μέλαν μαλίον (v. not. ad α'.
 443.) Q. 139. Εὐχετόωντο] *Ἐκαυ-
 χῶντο. Vulg.⁸ 140. Ψεύσομαι] *Ὁ
 λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, εἴτε ψεύσομαι εἴτε
 ἀληθεύσω ὅπως ἐρῶ. οὕτω γὰρ λέγω ὁρᾶ-
 σθαί τινά οὕτως εἰκότα. B. Ψεύσομαι
 ἢ ἔτυμον ἐρέω] *Ἀριστοφάνης οὐκ ἀποφαν-
 τικῶς ἀλλ' ἐν ἥθει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ
 περισπᾶσθαι τὸν ἦ. δ γὰρ λέγει τοιοῦ-
 τόν ἐστιν, εἴτε ψεύσομαι εἴτε ἀληθεύσω.
 Q. 141. Ἰδέσθαι] Γράφει, γενέσθαι.
 E. 143. *Ὀδυσσῆος νῆϊ ἔοικε] Πῶς τὸν
 Τηλέμαχον ἐχαρακτήριζον καίτοι μὴ ἰδόν-
 τες καὶ ἄλλοτε αὐτὸν, τὸν δὲ Πεισίστρα-
 τον οὐκ ἐχαρακτήριζον; Πλεονα γὰρ φι-
 λίαν καὶ προσοχὴν εἶχον πρὸς τὸν Ὀδυσ-
 σέα παρὰ πρὸς τὸν Νέστορα. καὶ ὥς ἀκ-
 μάζοντα καὶ σφργγῶντα. τὸν δὲ Πεισί-

* Ἰμμο σημαίνει. BUTTM.

¹ Scr. Εἰς νῆσιν ἐπιτηδεύοντος. Sic Polyb. 2, 23, 11. εἰς τὴν καὶ βελῶν καὶ τῆς Ἑλλης
 ἐπιτηδεύοντος πρὸς τὸν πόλεμον. BUTTM.

² Sic ed. ant. Nam in recentioribus sic interpolatum scholium: Εὐχιστόνται] *Ἐκασ-
 τὸν εὐχιστόνται, ἱκανῶνται. Et sic aliquoties in his scholiis cum lemma antiquum a re-
 cepta scriptura discrepat; sed gualto saepius lemma tacite mutatum repperi. BUTTM.

Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγάωτ' ἐνὶ οἴκῳ
 κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμείο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.

145

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοῶ, γύναι, ὥς σὺ εἴσκεις·
 κείνου γὰρ τοιαῖδε πόδες, τοιαῖδε τε χεῖρες,
 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλὴ τ', ἐφύπερθε τε χαῖται.
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ
 μυθεόμην ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν
 ἀμφ' ἐμοῖ, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβε,
 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.

150

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἦ᾽δα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
 κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσάται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν

155

144. Γολκφ. 145. Ἀχαιοί. 147. Μενέλαος. 148. εἴσκεις. 149. γὰρ] μέν V. 152. κείνος] ἐκείνος V. 153. πικρὸν] πικρὸν H. levi errore pro πικρὸν. PORS. πικρὸν V. 156. Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε. λαῶν.

στρατῶν καθὼς οὐκ ἐγνώρισαν, δηλαῶς αὐτὸς ἑαυτὸν. E. Οὐ Τηλέμαχον εἰδυῖα ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ὀδυσσεύς. E. Ὡς δ' Ὀδυσσεύς] Τούτῃ ἡ συνήθεια ἄνω συνάπτει. δύναται δὲ καὶ θαυμαστικῶς ἀναγινώσκεισθαι, θαυμαστικοῦ ὅπως τοῦ λόγου. Q. Ἄλλως. Ἐοικέ φησιν Ὀδυσσεύς υἱῷ ὅπως καὶ εὐδοῖ ἄλλῃ. ἐξομοῖ δὲ αὐτὸν τῷ πατρὶ οὐχ ἑωρακυῖά ποτε Ὀδυσσεύς παῖδα. Q. Μεγαλῆτερος] Τινὲς, ταλασίφρωνος. Harl. Q. 145. Ἐμείο κυνώπιδος] Ὁ ποιητὴς ὑπεραπολογεῖται Ἑλένης ἀεί. E. 149. Κείνου γὰρ τοιαῖδε πόδες] Ἐκ γὰρ τῶν ἄκρων καὶ τῆς ὀφείας μάλιστα αἱ ὁμοιότητες τῶν σωμάτων ἐκφαίνονται. ὅταν δὲ βῆεν ἐστοχάσατο τισαῦτων ἀκριβέστερον ἀπεφῆκατο τὸν μεταξὺ χρόνον δηλονότι κατανοῶν. τὸ δὲ λεγόμενον, ἀπὸ ποδῶν εἰς κεφαλὴν. Q. 151. Καὶ νῦν] Καὶ νῦν ὥς ἐγὼ περὶ ἐκείνου ἔλεγον εὐθέως

οὕτως ἐκλαίει. B. 156. Ὀρχαμε] Ἠγεμῶν. παρὰ τὸ ἄρχω ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος. Q. Porsonus ad 457. ex scholio ad hunc versum profert: Πάρδαλις ἡ δορὰ καὶ πόρδαλις τὸ ζῶον. 158. Ἀλλὰ σαόφρων — 162. Τῷ δ' ἄμα] Ἀθετοῦνται πέντε στίχοι ὡς περιττοὶ καὶ ὑπὸ νέου παντάπασιν λέγεσθαι ἀπρεπεῖς. (Hucusque PORS. ex Harl.) ἄλλως τε αὐτὸ συμβουλευσόμενος τῷ Μενέλαῳ πάροστιν, ἀλλ' εἴ τινα οἱ κληδόνα πατρὸς ἐνίσπει. Q. Ἀλλὰ σαόφρων] Παρὰ τὰ πάτρια καὶ οὐχ ἀρμόττοντα τοῦ Πεισιστράτου πρόσωπα (scg. προσώπη). καὶ τὸ νεμεσσάται ἀντὶ τοῦ αἰδεῖται οὐχ ὁμηρικῶς. καὶ ἐπεσβολίαι δὲ γέλωται. ἔθεν Ζηνίδοτος μεταποιεῖ, ἐπιστομίας ἀναφαίνειν. Q. 159. Ἐπεσβολίας] Ἐπὶ ἐσβολῇς ἦτοι τὰς τῶν μησθήρων λαιδουρίας. ἐπεσβολία γὰρ ἡ ὕβρις ἡ ταῖς ἐπείσι βάλλουσα. B. Q. Βολὰς λόγων ἦτοι

ἅπα σέθεν, τοῦ νῶϊ, θεοῦ ὥς, τερπόμεθ' αὐδῇ. 160
 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 τῷ ἅμα πομπὸν ἔπεισθαι· ἐέλδοτο γάρ σε ιδέσθαι,
 ὅφρα αἰ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἢ ἔ τι ἔργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατὴρ παῖς αἰχομένοιο
 ἐν μεγάροις, ὃ μὴ ἄλλαι ἀοσσητῆρες ἔωσιν· 165
 ὥς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, αὐδ' οἱ ἄλλοι
 εἴσ', οἱ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.

160. Γός. 162. τῷ] τῶν δ' V. 1b. Ειδέσθαι. 163. Γου. Γέπος.
 ἔργον. 165. μεγάροις] μεγάροιςιν H. 166. Γου.

πρετείας. Pal. Τὰς γενομένας τῶν
 μνηστῆρων εἰς αὐτὸν φλυαρίας ἢ τὰς
 περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ λοιδορίας διεξίνααι.
 ἢ ἵπτι σφραγίστης οὐ βούλεται προκατάρ-
 χεσθαι λόγων. ἐπεσβολίας οὖν νῦν τὰς τῶν
 ἐπὶ ἐπιδόλως καὶ ἀρχὰς φησιν. E. Vulg.
 161. Αὐτὰρ ἐμὲ] Οὐκοῦν οὐδὲ αὐτός
 πρετὴς οὐχὶ σάφρων ὅτι φθέγγεται.
 οὐδὲν γὰρ τὴν ἐντεῦξιν πρὸς τὸν Μενέ-
 λαιον ὅπως ἐμπεπιστευται ὑπὸ τοῦ πατρὸς.
 Q. 162. 'Ἐέλδοτο] Ζηρόδοτος, οἶετο
 (i. e. αἶτο. PORS.). κακῶς. Harl.
 163. ὅφρα οἱ] Προειρηκότος τοῦ Με-
 λαιου, Οὐδὲ τε ἴδμεν, Ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκεν
 (109.), ψυχρὸν ἦν ἐπαγαγεῖν ὅτι ἔκει ὁ
 Τηλέμαχος πευσόμενος περὶ τοῦ πατρὸς
 εἴη. ἐπ' ἄλλο οὖν μεταβαίνει, ὅτι μα-
 θήσεως καὶ ὀφελείας τυχεῖν βουλόμενος
 ἔκει διὰ τὰ ἐνοχλοῦντα ἐν τῇ πόλει. τὸ
 ἢ ἱθὺς τινες οὐ συνιέντες ἠθέτησαν ἔπη.
 Q. 164. Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πα-
 τὴρ] Ὅρα τὴν σύνεσιν. τοῦ πατρὸς πως
 τὴν σοφίαν ἀπομέμακται. ὥστερ' ἐκεῖ-
 νον παρεφύλαττομεν^h, οὐ φανερώς ἐκθέ-
 μιν τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, ἵνα εἰ μὴ
 βούλετο ἐκφρατίζειν ὁ Τηλέμαχος τὰ περὶ
 αὐτοῖς, μὴ φαίνεται αὐτὸς περιεργαζό-
 μενος μὴδὲ ἐνειδίζων τὴν συμφορὰν τῇ
 ναύσῃ. αὐτὸν καὶ ὁ Πεισίστρατος μετ-
 ἔπεικε τὸν λόγον ἐπὶ τὴν κοινὴν ὀφθα-
 νίαν. τὰ γὰρ ἐπελθεῖν τὸ κατὰ τοὺς
 μνηστῆρας περίεργον παρόντος αὐτοῦ τοῦ

πεπονθότος. Q. 165. 'Ἀοσσητῆρες] Οἱ
 ἔτοιμοι βοηθεῖν, παρὰ τὸ μὴ ἀναμένειν
 ὅσων ἦται χρησμὸν καὶ μαντείαν εἰς τὸ
 βοηθῆσαι. ὁ γὰρ μὴ θέλων βοηθῆσαι τινι
 καλούμενός φησιν ὅτι ἀπελθεῖν θέλω πρῶ-
 τω καὶ λαβεῖν χρησμὸν περὶ τούτου, καὶ
 εἰ ἔστιν ἀπὸ χρησμοῦ δεδομένον, βοηθήσω
 σοι. ἢ ἐκ τοῦ α ἐπιτακτικοῦ καὶ τοῦ ἔσ-
 σω τὸ βλέπω. E. 'Ἐωσιν] Ὡς λέγουσι,
 τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἢ ὀξείᾳ. σημαίνει γὰρ
 ὑπάρχων. ὅτε δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ἔξος κέ-
 κλιται, προπερισπαστέον, Οὐ μὲν σ' οὐδ'
 εἴσω (δ. 805.). Q. 167. Εἴσ' οἱ
 κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν] Διὰ τὴν μὴ
 συμμαχεῖν Μενέλαιον, καλὴ γὰρ ἡ πρόφα-
 σις γυναῖκα περισῶσαι φίλον εἰς τὰ
 ὅμοια ὑπὸ Ὀδυσσεύος ἐνεργισθηθεῖς; διατί
 δὲ καὶ Τηλέμαχος οὐκ αἰτεῖ συμμαχίαν;
 ἢ ὅτι ἔλεγεν Ἀθηναῖ, Οὐτὶ ἔτι θηρόν γε
 φίλης ἀπὸ πατρίδος ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ
 σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι (α'. 203.) μετὰ
 δὲ τοὺς λόγους ταύτους θεασάμενος τὴν
 ἀπαλλαγὴν τῆς θεᾶς καὶ γινώσκων ὅτι παρὰ
 θεοῦ ταῦτα ἠκηκεί, εἰκότως ἐκδέχεται
 τὴν τοῦ πατρὸς παρουσίαν, καὶ τοῦτο
 μάλιστα σπεύδει μαθεῖν, κοῦ ποτε ἄρα
 τυγχάνει Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ μὴ δεηθέντος
 τοῦ Τηλεμάχου Μενέλαιον συμμαχεῖν,
 περίεργον. δεῖ γὰρ ὀφελεῖν τοὺς φίλους,
 ἃ βούλονται. ἄλλως τε καὶ ἀφορμὴν
 ἔχει Νέστωρ τε καὶ Μενέλαος, τοῦ μὴ
 πέμψαι στρατείαν· Νέστωρ μὲν ἐκ τοῦ

^h Inserendum puto γὰρ post αἶσπερ. Respicit autem, puto, verba Nestoris γ'.
 199. 200. et sermones insequentis. BUTTM.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ἴκεθ', ὃς ἔνεκ' ἐμῷ πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλους·
 καί μιν ἔφην ἔλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλον
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἄλα νόστον ἔδωκε
 νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
 καί κέν οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξα,
 ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὦ,
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 αἱ περὶ ναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῶ.
 καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἴοντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
 ἄλλο διέκρινεν φιλέοντες τε τερπομένω τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νῆφος ἀμφεκάλυψεν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
 ὃς κείνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.

168. Μενέλαος. 170. πολεῖς] πολέας V. W. 171. μιν] μιν H.
 ib. ἔξοχον ἄλλον] ἔξοχα πάντων plane H. 172. ὑπεῖρ] ὑπὲρ V. ib. Ἀρ-
 γείων. 174. καί κέν] καί μὲν, sed μ ex emend. ut videtur, H. καί κε V.
 ib. κέ Fu. 175. Fῷ. 176. πᾶσιν] πᾶσι H. ib. λαοῖσι. 177. Γα-
 νάσσονται. 178. κε θάμ'] κέ θ' ἄμ' H. ib. ἡμέας] ἡμέας H. 180. πρὶν
 γ'] πρὶν εἴπω γ' H.

αὐτόπτης γενέσθαι τῆς Ἀθηνᾶς πιστεύ-
 σας τῇ Ὀδυσσεύς παρουσίᾳ, ὃ δὲ ἐκ
 Πρωτέως ἀκούσας. τί οὖν ἔδει ὑφαρπά-
 ζειν τῆς Ὀδυσσεύς ἐκδικήσεως; Q.
 168. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος] Γρ. τὸν δὲ
 μέγ' ὀχθήσας. Harl. 169. ὦ πόποι]
 Οὐκ ἂν ἐμοῖος πιστὸς ἦν ὁ λόγος, εἰ μὴ
 καὶ πρὸ τῆς γνώσεως τοῦ Τηλεμάχου
 ἀγνοῶν τίνας οἱ παρόντες προεῖρκεν ἐκεῖνα
 τὰ ἔπη, Τῶν πάντων οὐ τόσσον ἰδύρομαι
 (104.). Q. 170. Πολεῖς] Γρ. πολ-
 λέας (i. e. πολέας). Harl. 175. Ἐξ
 Ἰθάκης] Ὅστε χώραν εὐδαίμονα ἀντὶ
 τῆς λυγρᾶς ἐκείνης ἀνταλλάξασθαι. τὸ
 γὰρ μόνον μετακῆσαι ὅμοιον φυγῆς. Τὸ
 δὲ, ἐξαλαπάξας, οὐκ ἔστιν περιθήσας
 ἀλλ' ἀπλῶς κενώσας. Q. 176. Μίαν
 πόλιν ἐξαλαπάξας] Ἀπὸ τῶν πόλεων
 ἐκείνων, αἵτινες ὑπ' ἐμοῦ βασιλεύονται.
 Τὸ δὲ ἐξαλαπάξας οὐκ ἔστι νῦν πορθή-

σας, ἀλλὰ ἀπλῶς κενώσας, καὶ μετα-
 στήσας τοὺς ἐπακοῦντας εἰς ἕτερον τό-
 πον. ἀπύθων γὰρ τὸ ἐξαλαπάξας ἐπὶ
 τῶν ὑποτεταγμένων πόλεων. ἀλάπαθα
 (scf. λάπαθα) γὰρ βοτάνη κενωτική,
 ὅθεν καὶ ἀλαπάξω ῥήμα. B. E. 178.
 Οὐδέ κεν ἡμέας] Οὐκ ἐν τῇ Σπάρτῃ ἀλλ'
 ἐν ἄλλῃ τῇ χώρᾳ. Q. 179. Ἄλλο δι-
 ἐκρινε] Οὐδὲν ἡμῖν διέζευξε τῆς φιλίας
 τὴν εὐφροσύνην, ἣ ὅσπερ κατὰ διαδοχὴν
 ἦκειν πρὸς ἀλλήλους, πλὴν θάνατος. E.
 Q. 181. Ἀλλὰ τὰ μὲν που] Περιπα-
 θῶς ἐλεφύρεται ὡς αὐτὸς δευρὰ πεπυθός.
 ἔγκειται δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνθρώπων,
 ὅτι ταῖς μεγάλαις ὑποσχέσεσι τῶν ἀν-
 θρώπων φθόνος θεῶς ἐπακολουθεῖ. Q.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν] Ἀλλὰ τού-
 τοις (scf. ταῦτα) μὲν ἔφκει. Vulg.
 Ἀλλὰ τούτοις μάτην ἔφκει ἐπὶ πάθας
 παρ' Ὀμήρῳ φθονήσας ἐμποδίσαι ἀπο-

ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὦρσε γόοιο.

κλαῖε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,

κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·

185

οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·

μήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,

τόν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαινῆς ἀγλαὸς υἱός·

τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευεν.

Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι

190

184. Ἀργεῖη.
schol. ὄσσε H.

185. Ἀτρεΐδης Μενέλαος.
189. ἔπεια.

186. ὄσσε] ὄσση et in
190. Ἀτρεΐδῃ.

τρίψασθαι παρὰ Διὸς ἡμῖν ἐκπλαγῆσαι.
E. 184. Φανερώς δείκνυσιν ὅτι πρέφασιν σχόντες τὸν Τηλέμαχον κλαῖει εἰς ἑκάστους περὶ τῶν ἰδίων ἢ μὲν Ἑλένη ὑπὲρ τῶν γεγονότων εἰς αὐτήν, ἢ ὅτι κάρτα τῇ φίλοις ἢ γυναικί (Soph. Aj. 580.)· Πεισίστρατος δὲ διὰ τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, κλαίοντι δὲ καὶ Πάτροκλον αἱ ἀμφύπολοι τάχα. καὶ γὰρ ἐκεῖνον πρέφασιν ἔχουσιν κλαίοντι περὶ τῶν ἰδίων (II. τ. 302.). E. Δαιμονίως ἀντιλαμβανόμενος ὁ ποιητής, ὅπως κεκίνηκε τὸν ἔκτοιν τῶν ἀκροατῶν, φαντασίαν ἐπὶ ταῖς τότε ἀκούοντας μετέφερε. Δαιμονίως τῇ τάξει κέχρηται, πρῶτα μὲν κλαίει τὴν Ἑλένην· φέρεται γὰρ πολυδάκρυτος τὸ γένος· εἶτα τὸν προστατούντα τοῦ πάθους ὁ δὲ Μενέλαος τρίτος δέοντος μετὰ τὴν θήλειαν καὶ αὐτὸν τὸν κτενωτότα· τέταρτος δὲ Πεισίστρατος, αἱ μὰ Δία Ὀδυσσεύς, αὐτὸς γὰρ εἶδε τὸν ἄνδρα· κεκίνηκε δὲ αὐτὸν ἢ τοῦ ἀδελφοῦ ἀνάμνησις. ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι, Πάτροκλος πρέφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν (τ. 302.). Παρατηρητέον δὲ καὶ τὴν ἐν ταῖς ῥήμασι διαφορὰν. ἐφ' ᾧ μὲν γὰρ παρρησιαστικῶς ἔφη κλαῖε, ἐπὶ δὲ Πεισιστράτῳ ὡς ἀγνωστὸς Ὀδυσσεύς, Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε. τοῦτο γὰρ οὐ διακρίβειν κλαίοντα ὡς ἐκεῖνος ἀλλ' αὐτὸ μόνον τὸ (μὴ ins. Mai.) εἶναι ἀδακρυὸν δηλοῖ. Q. 185. Κλαῖε

καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος] Οὐχ ὅτι πέπεισται τεθνηκέναι αὐτὸν. πιστεύει γὰρ αὐτὸν ζῆν, ἐξ οὗ τοῦ Πρωτέως ἀκήκοε. τὸν δὲ μηδέπω παραγγεγμένον ἀπολοφύρεται. Q. 186. Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω] Μὴ θέλων πολλάκις λέγειν τὸ αὐτὸ, ἦτοι τὸ κλαῖε, δι' ἄλλου τρόπου φησί. ἔστι δὲ θαυμαστικόν. E. 187. Μήσατο γὰρ] Τὰ ἐν Ἰλιάδι παραλειφθέντα διὰ τῆς Ὀδυσσεύς ὡς μιᾶς οὔσης τῆς πραγματείας παραδίδωσι. Q. Ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο] Ἦτοι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ παρὰ τοῦ Τιθῶνος (sic) υἱοῦ τῆς Ἡμέρας ἀναιρεθέντος ἐν Τροίᾳ. B. 188. Τόν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε] Ἰσως διὰ τὸ ἐξ ἀνατολῆς αὐτὸν εἶναι. Τιθωνοῦ γὰρ καὶ Ἡμέρας λέγεται εἶναι υἱὸς Μέμνων. E. Τοῦτο λέγει (f. λόγων), τὸν Ἀντιλόχον φανευθῆναι ὑπὸ τοῦ Μέμνωνος. οὐκ ἄλλο αἰνίττεται, ἢ ὅτι νέος καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρὸν ἐτελεύτησε. Μέμνων γὰρ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μένειν νέος. E. Ἡρώδης ἐρμηνεύεται παρ' Ἑλλήσι δερμάτινος τοῦς. Deest sigla cod. 190. Ἀτρεΐδῃ] Πάντων ἐπὶ δάκρυα τετραμμένον ἔδει τινα παρελθεῖν τὸν ἐφέξοντα. τὴν μὲν αὖν Ἑλένην οὐ πιθανὸν τοῦτο πράττειν ἥτις γε καὶ αὐτῶν πρώτη κατάρχει. οὐδὲ μὲν τὸν Τηλέμαχον, πατέρα γὰρ ἀπολοφύρεται. εὐκρεπὲς δὲ οὐδὲ τῷ Μενέλαῳ, αὐτὸς γὰρ αἴτιος τῆς συμφορᾶς. πιθανὸς δὲ πρὸς τοῦ-

¹ Apud Soph. est φιλοκτιστικὴ γυνή. BUTTM.

Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σείω
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.

καὶ νῦν, εἴτι πευ ἐστὶ, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομι' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἥως
ἔσsetαι ἡριγένεια· νεμεσσῶμαι γέ μὲν οὐδέν

195

κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.

ταῦτό νυ καὶ γέρας οἷον αἰζυροῖσι βροτοῖσι,
κεῖρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔτι κάκιστος
'Αργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἰδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἦντησ', οὐδὲ ἶδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι

200

'Αντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχύν, ἥδὲ μαχήτην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ

192. Uncinis includit W.

ib. ῥέειν.

193. εἴτι πευ] εἴ τί πευ V.

εἴ τί πευ ἐστὶ W.

194. μεταδόρπιος] μεταδόρπιος H.

197. νυ καὶ] νύ

κε post rasuram H.

198. κεῖρασθαί] κεῖρασθαί H.

200. 'Αργεῖων.

ἴδμεναι.

201. ἴδον.

202. πέρι] περὶ V.

203. Μενέλαος.

204. ῥέειν.

το ὁ Πεισίστρατος Ὀδυσσεύα μὲν ἀγνοῶν
πρὸς βραχὺ δὲ δακρύσας ἐκ τῆς τοῦ
ἀδελφοῦ μνήμης, ἀλλ' οὐδὲ ἐκείνῃ συν-
ήθης γεγωνώς· κομιδὴ γὰρ νέος τυγχάνει,
καὶ οὐχ ὁμοία ἡ τελευταῖα εὐκλείης. Q.
192. Καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν] Τινὲς, καὶ
ἄλλως (scf. ἀλλήλους) ἐρέοιμεν, ὅ ἐστι
διαλεγόμεθα. Q. 'Αρίσταρχος ἀθετεῖ.
Harl. 193. Εἴτι πευ ἐστὶ] Εἴπως
ἐστίν, ἥτοι εἰ δυνατόν ἐστι, πείσθητί μοι.
οὐ γὰρ ἔγωγε ὀδυρόμενος μετὰ δέπνου
εὐφραίνομαι. B. 'Εάν πρέπον ἐστίν, εἰ
ἐνδέχεται. E. Εἴπως ἐστὶ, ταυτέστι
εἴτις μηχανή ἐστι. Q. 194. Τέρπομι'
ὀδυρόμενος] 'Εν δέπνῳ οὐ τέρπομαι ὀδυ-
ρόμενος, οὔτε (scf. ὅτε) ἀνέσεως μάλι-
στα τῇ ψυχῇ χρεῖα. τὸ ἀνεπιτήδειον αὖν
τοῦ καιροῦ μέμνηται. ἐπιφέρει γοῦν,
ἀλλὰ καὶ ἥως ἔσsetαι. Q. 'Εν δέπνῳ
οὐκ ἔστιν ὀδύρεσθαι, ἀλλ' ἔλθῃ ἡμέρα
καὶ τότε λύπη ἔστω. E. Μεταδόρπιος]
Μετὰ τὸ δέπνον. ἡ ὁτως, οὐκ ἀρέσκει
μοι θρηνεῖν μετὰ τὸ δέπνον. Vulg.

'Αλλως. μεταδόρπιος, δέπνου ἄρα, ἔργον
ἐν τῷ δέπνῳ· καὶ μεταδήμιος, ἐνδήμιος,
ὃ ἐν δήμῳ ὢν. Schol. Barnes. 196.
Κλαίειν, ὅς κε θάνησι] 'Εοικεν ἐνταῦθα
μωρὸς εἶναι ὥς μὴ δεινοπαθῶν ὁ Πεισί-
στρατος καὶ ἀνάληγτος. πλὴν συνετῶς
ἐποίησεν ἀνακτήσασθαι θέλων ἐκείνος.
ἀπρεπὲς γὰρ ἀνδράσι τὸ τοιοῦτον. E.
199. Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός]
Δεξιῶς καὶ ταύτου μνημονεύει, ἵνα (ins.
μὴ) δοκῇ ἐκ περιουσίας τὰ τοιαῦτα ἐπι-
τάττειν, μηδὲν αὐτὸς ἀπαυθὺς δεινόν. Q.
Καὶ ἄλλως. Δαιμονίως αὐτὸς γνωμολο-
γεῖ περὶ πάντων ὅτι οὐ χρὴ κλαίειν. ἀλ-
λὰ τὸ ἴδιον πάθος ἐξήνεγκε. τὸ μὲν γὰρ
ὡς μαλακιζομένοις ἐπιτιμᾶν, οὐ πρέπον
νέφ. τὸ δὲ διὰ τὴν ἐαυτοῦ ἀηδίαν πα-
ραιτεῖσθαι δάκρυα, ἀνθρώπινον. Q. 202.
Περί μὲν θείειν ταχύν] Μετὰ γὰρ τὸν
'Αχιλλεῖα τὸ τρέχειν ταχὺς ὁ 'Αντίλοχος.
E. 204. 'ὦ φίλ' ἐπεὶ] Περιττεύει ὁ
ἐπεὶ, ὡς καὶ ἐν τῷ, 'ὦ φίλ' ἐπεὶ μ' ἔμνη-
σας αἰζύρας (γ'. 103.). τὸ ἐξῆς ἐστίν, ἐπεὶ

εἶποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη·
 τοῖου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ παπνυμένα βάξεις·
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὃν τε Κρονίων
 ἔλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε·
 ὡς ἦν Νέστορι δῶκε διαμπερές ἡμάτα πάντα,
 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 υἱέας αὖ πιπυτούς τε καὶ ἐγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν εἰάσομεν, ὅς πρὶν εὐτύχη
 ὄρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθεν περ ἔσονται
 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 ὅτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 αἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
 ἠπενθές τ', ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων·

205. εἶποι. 208. ἐπικλώσῃ] ἐπικλώσει H. W. ib. γεινομένῳ] γενο-
 μένῳ V. 212. εἰάσομεν] εἰάσωμεν H. 215. διαειπέμεν. 217. Με-
 κλάτω. 220. φοῖνον. 221. τ' erasum, sed ἠπενθές τ' in schol. bis H.
 ib. κακῶν ἐπίληθον] κακῶν τ' ἐπίληθεν H. Ceterum ἐπίληθον quoque habent
 Sotion Stobæi CXII. p. 584. 17. Hesychius v. Ἀχολόν. Eustathius ad
 Π. χ'. p. 1258, 54=1355, 38. ἐπίληθες Dion. Chrysost. XII. p. 209.
 FORS.

τάσσα εἶπες ἡμῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν, πε-
 ριτεύοντος τοῦ συνδέσμου. Q. Τὸ ἐπεὶ
 ἐνταῦθα βεβαιωτικὸν καὶ ἀργὸν ἐστι. B.
 207. Ὡς τε Κρονίων ἔλβον ἐπικλώσῃ]
 Ὁ δὲ τῇ γόνῃ, ἀλλὰ τῇ γεννήτορι ἔλβον
 ἔδωκεν ὁ Ζεὺς καὶ γαμοῦντι καὶ τεκνοῦν-
 τι. B. 214. Χευάντων] Ἐπιχεύον-
 τας, Ἀττικῶς. E. 216. Ἀσφαλίῳ]
 Οἰκείῳ τὸ ὄνομα Μενελάου θεράποντι.
 τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Ἑγεωνεύς. οὐκ ἀνεπι-
 σκέπτως. ἀπὸ γὰρ τῶν συμπτωμάτων
 καὶ τὰ ὀνόματα τοῖς οἰκέταις τιθέναι
 εἰώθαμεν, ὡς καὶ ὁ Πηνελόπης δῆμος^k διὰ
 τὸν τρόπον τῶν δεσποτῶν. Q. Πεποίηκε
 τὸ ὄνομα παρὰ τὴν ἀσφάλειαν. ἀρετὴ
 γὰρ δούλου τὸ μὴ σφάλλειν. E. 221.
 ἠπενθές τ' ἄχολόν τε] Δαιμονίως τὰ
 ἀνάτατα δύο παρέλαβε, τὸ πένθος καὶ
 ὀργῆς ἀκαλλάττειν, οἷς καὶ τὰ λοιπὰ
 ὑποστέλλεται πάθῃ. Q. Ἐπίληθον]
 Προπαροξυτόνως, ἢ ἢ ἐπίληστικόν. οἱ δὲ
 προπερίεσπασαν, ἢ ἢ ἐπιλανθάνεσθαι
 ποιοῦν. Vulg. Ἐπίληθες] Προπαροξυ-
 τόνως, ἢ ἢ ἐπιλαθέσθαι ποιοῦν. E. Κα-
 κῶν ἐπίληθον ἀπάντων] Ὁ Ἀσκαλωνί-
 της περισπᾷ μετοχὴν ἀκούων. Ἀρίσταρ-
 χος δὲ προπαροξύνει ὄνομα ἐκδεχόμενος.
 οὕτω δὲ καὶ ἡμῖν ἀρέσκει (hucusque

^k ὁ Πηνελόπης δῆμος. Hæc videntur spectare nomina Δελίου (qui servus Penelopeæ proprius erat, v. 735. sq.), Εὐρυκλείας, Εὐρυόχης, ad Ulyssæm relata. BUTTM.

^l Superscripto in Harleiano codice in. BUTTM.

ὅς τὸ καταβρόζειεν, ἐπὴν κρητῆρι μεγείη,
 οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε,
 οὐδ' εἴ οἱ προπάρουθεν ἀδελφεὸς, ἢ φίλος υἱός,
 χαλκῷ δηϊόων, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωτο.
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἑσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος παράκοιτις,
 Αἰγυπτίῃ· τῇ πλεῖστα φέρει Ζεῖδωρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἑσθλὰ μεμεγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά. 230

223. οὐκ ἂν] οὐ κεν a m. pr. H. 224. 225. 228. fm. 226. δηϊόων] δηϊόων V. 228. Πολύδαμνα] Πολυδάμνα V.

PORS. ex Harl.), ἐπεὶ καὶ τὰ προ-
 κείμενα ἰνύματα ἐπιθετα ἦν, ὑπευθὲς τ'
 ἀρχαίαν τε. Q. 222. Καταβρόζειεν]
 Γράφεται καὶ μικρὸν καὶ μέγα. ὅτε μὲν
 γὰρ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ καταπίειν, τότε
 τὸ βρο μικρὸν, ἀντὶ τοῦ βρόχμ. ἴσταν δὲ
 ἀντὶ τοῦ καταφάγειν, μέγα· βρω. E.
 223. 'Εφημέριος] Διήμερος, ὃ ἐστὶ δι'
 ἡμέρας τῆς ἡμέρας. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν
 ᾗ ἔπειν. B. Q. 'Ασφαλῶς τὸ ἐφημέ-
 ριος. ἀπάθειαν γὰρ τῶν τοιούτων κακῶν οὐκ
 ἔστιν εἶρεῖν. Q. 226. Χαλκῷ δηϊόων]
 'Αναορίεν, φανελοῖεν. ἐστὶ τὸ θέμα δῆν, καὶ
 κατὰ παραγωγήν δηϊόω. B. E. Χείρους
 γὰρ αὐτομάτως οἱ βίαιοι δοκοῦσι θάνατοι.
 Q. 227. Φάρμακα μητιόεντα] 'Τὸ συν-
 ἔσεως εὐρεθέντα. B. Πρακτικὰ, ἢ ὑπὸ
 συνέσεως ὑρρημένα. Vulg. (Barnes.)
 Μητιόεντα] Γρ. μητιόοντα. Pal. 228.
 'Εσθλὰ] 'Ἡ τὰ ὑπὸ συνέσεως εὐρημένα
 καὶ κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμέ-
 να. τῆς γὰρ ἱατρικῆς τὸ μὲν θεωρητικόν,
 τὸ δὲ διὰ τῶν καθολικῶν λόγων καὶ διὰ
 μεθοδου ἐπάγων ἐπὶ τὴν τῶν κατὰ μέρος
 γνῶσιν. τούτου δὲ αὖ μέρη, τὸ μὲν ση-
 μειωτικόν, τὸ δὲ αἰτιολογικόν, τὸ δὲ πρα-
 κτικόν. ταύτης ἐστὶν ὃ διὰ τῆς ἐνεργείας

βαδίζον. τούτου δὲ μέρη τὸ μὲν διατη-
 ρικόν, τὸ δὲ χειρουργικόν, τὸ δὲ φαρμα-
 κευτικόν. E. Πολύδαμνα] 'Αμφίβολα,
 πότερον τῆς φαρμακείας ἐστὶ τὸ ὄνομα, ἢ
 τὰ φάρμακα τὰ πολλοὺς δαμάζοντα.
 ἐκείνη γὰρ Θῶμος Πτολεμαῖος ἐν τῇ πρώ-
 τῃ χρίσῃ^m φησί. Vulg. Πολύδαμνα]
 Κύριον ὄνομα ἢ Πολύδαμνα κατὰ 'Αρί-
 σταρχον. καὶ 'Ηρωδιανὸς ἀμεινον εἶναι
 φησί. Q. Γράφε, πολύδαμνα, τὰ πολ-
 λὰς δαμάζοντα. σχῆμα ἀμφιβολίας.
 E. Εἴτε κύριον ἐστὶν ὄνομα ἢ Πολύ-
 δαμνα, ὡς Μήθυμνα, εἴτε ἐπιθετικὸν τῶν
 φαρμάκων, τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἢ ἐξεία-
 βέλτιον δὲ ὄνομα κύριον αὐτὸ δέχεσθαι,
 ἐπεὶ καὶ Εὐφορίων ἐν Διονύσῳ φησί,
 Βλαψίφρονα φάρμακα χεῖν, ὅσ' ἰδὼν
 Πολύδαμνέ τε Κυτὰς ἢ ὅσα Μήδεα".
 Q. Θῶνος παράκοιτις] 'Απὸ τοῦ (Vind.
 ἀπὸ τινος) Θῶνος. τὸν αὐτὸν δὲ λέγου-
 σιν εἶναι τὸν Θῶνον. αὐτός ἐστιν εὐρετής
 τῆς ἱατρικῆς παρ' Αἰγυπτίους, ὅτινος καὶ
 φερόντιμός ἐστιν ὁ πρῶτος μῆν. Q. Vind.
 'Ο Θῶνος βασιλεὺς ἦν τοῦ Κανόβου καὶ
 τοῦ 'Ηρακλείου στόματος, ὃς πρὶν μὲν
 ἰδεῖν 'Ελένην ἐφιλοτιμεῖτο (Vind. ἐξ-
 ἐνίζε) Μενέλαον, ἰδὼν δὲ αὐτὴν ἐπεχειρεῖ

^m Pro χρίσῃ, χρίσικῶν scribo, pro quo ἰμψ legit Fabricius. **BARNES.**

ⁿ Cf. Eustath. ad h. l. qui nomen libri Euphorionei omittit, ipsaque verba magis etiam mutila profert. **BUTTM.**

ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἥ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
ἔξαυτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφεῖς, ἧδ' καὶ οἶδε
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε δίδοι· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἦτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροις,
καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλεῖπω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ἴσσοι Ὀδυσσεύς τε ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
ἡμῶν ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·

235

240

231. ἕκαστος.

233. οἶνοχοῆσαι.

234. προσέειπεν.

235. Ἀτρε-

ῖδῃ Μενέλαε.

236. ἄλλοτ' ἐπ'] ἄλλοτε W.

239. Γεφαιάτα.

240. ἐγὼ] ἔγωγε V.

243. Ἀχαιοί.

βιάζεσθαι· ὁ γνοὺς Μενέλαος ἀναιρεῖ αὐ-
τόν. ἴδεν ἡ πόλις Θῶνις ἀνέμασται, ὡς
ἱστορεῖ Ἑλλάδικος^ο. Q. Vind. 231.
ἰητρὸς δὲ ἕκαστος] ἕκαστος τῶν ἐκείθι
ἱατρῶν ὑπὲρ τοῦς ἄλλους ἐστίν, ἐπεὶ
Παιήων ἀπὸ γενεᾶς εἰσι. Γράφεται καὶ
περὶ πάντων φαρμακυντῶν^ρ. οὐ γὰρ
πάντες πάντα ἴσασιν. Vulg. ἕκαστος
δὲ ἱατρὸς Ἀλγύπτιος ἐπιστήμων ἐστίν
ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους τῆς εἰδήσεως τῶν
βρωτῶν. Ἀρίσταρχος δὲ γράφει οὕτως,
ἰητρὸς δὲ ἕκαστος, ἐπεὶ σφίσι δῶκεν
Ἀπόλλων ἰᾶσθαι, καὶ γὰρ Παιήονός εἰσι
γενέθλης· κακῶς. Διαφέρει δὲ Παιήων
Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυ-
ρεῖ· Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲρ θανά-
του σώσει, ἢ αὐτὸς Παιήων ὅς πάντα
τε φάρμακα οἶδεν^ρ. B. Q. Harl.
232. Παιήωνος] Παιήων ἱατρὸς θεῶν, οὐχ
ἰατὸς τῶν Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ κτηνισμέ-

νος. παρὰ μόντῃ τοῖς νεωτέροις δὲ αὐτὸς
νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς
ἐστὶ τοῦ ἑτέρου εἶναι τὸν Παιήωνα τοῦ
Ἀπόλλωνος, λέγων, εἰ μὴ Ἀπόλλων κ.
τ. ε. (v. supr.) Vulg. ἱατρὸς οὗτος
ἄριστος. ἐκ τοῦ παύω Παιήων, καὶ πλεο-
νασμῶ τοῦ η Παιήων. E. 233. Ἐν-
έηκε] Ἰωνικόν. E. 235—239. Τὸ
ἔξῃς, Ἀτρεΐδῃ καὶ (Q. inserit ὦ) παῖ-
δες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε. Ζεὺς γὰρ ἄλ-
λοτε ἄλλα περιποιεῖ, νῦν μόντοι ἡμῶν
(Q. ἄλλα δίδωσιν ὡς καὶ νῦν ἡμῶν) τὰ
εὐχεῖσθαι. Vulg. Q. 236. Ἀτὰρ]
Τὸ ἀτὰρ ἀντὶ τοῦ δέ, τὸ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ
γάρ. Q. 240. Πάντα μὲν] Ἰδίως τὸ
πάντα ἐπήνεγκε τῷ ὄσσει τὸ γένος Ἀλ-
λάδας. Q. Παραληπτικὸν σχῆμα. Pal.
242. Ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε] Παρμενίσκος
ἐφίλω τοῦ οἶον, E' ῥ' (Q. ἰνα, κατὰ)
τοῦτο μόνον ἐρῶ. ἄμεινον δὲ θαυμαστι-

^ο Hanc quoque historiam habet Eustathius sed sine nomine auctoris. BUTTM.

^ρ Pro φαρμακυντῶν vct. φαρμακίων ut hæc sit varia lectio pro ἀνθρώπων. BUTTM.

^ρ Hi versus leguntur etiam apud Eustath. et in schol. vulg. ad v. sq. cum his va-
riett. schol. vulg. σώσει et Παιήων ὅς ἀπείσται φ. Ernest. (nescio unde) "al. πάντα
"γι." Harl. πάντα sine enclitica. Eust. in θανάτου σώσει ἢ παιήων ὅς ἀπείσται φ. ο.
BUTTM.

αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικέλῃσι δαμάσσας,
 σπείρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βάλων, οἰκῇ ἰοικώς,
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδου πόλιν εὐρυάγυιαν.
 ἄλλω δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἦϊσκε
 δέκτη, ὅς οὐδὲν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

245

244. ἀεικέλῃσι. 245. φοικῇ φοικῶς. 247. αὐτὸν] αὐτὸν V. W.
 et 244. ib. ἦϊσκε] ἦϊσκει H. ib. ἐφέϊσκε. 248. Ἀχαιῶν.

κῶς ἀναγινώσκειν. Pal. Harl. Q. 244. Αὐτόν μιν] Δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίας ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται. Vulg. Αὐτόν μιν πληγῇσιν] Ταύτην ἐπελέξατο τοῦ ἀνδρὸς τὴν πράξιν, ἐν ᾗ τὸ πᾶν ἀφελήνῃ αὐτὸν φαίνεται. αἰτία γὰρ πᾶσι καθεστῶσα τῶν συμφορῶν, οὐκ ἄλλων (scr. ἄλλων) ἀπειλογίαν εὑρετο. δεινῶς οὖν ἐπιλεῖναι τὰ χαλεπά. Q. Πληγῇσιν ἀεικέλῃσι] Δαμαστικάς, δειναῖς, ἀπρεπείν. ἀπὸ ἀεικὲς τὸ ἀπρεπές. E. 245. Σπείρα] Ἰμάτια παλαιὰ ἀπὸ τοῦ σπειρᾶσθαι τὸ ἐντυλίσσεσθαι. B. Κοινῶς πᾶν ἰμάτιον. Pal. Σπείρα κακά] Ἰμάτια. προσέθηκε δὲ κακά, ἵνα δηλώσῃ βράκη. Vulg. Τὰ ἐνδύματα ἀπὸ τοῦ διασπείρεσθαι ἐν ὅλοις τοῖς μέλεσι. προσέθηκε δὲ τὸ κακά, ἵνα βράκη δηλώσῃ. E. Διὰ πολλὰ τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει ὁ ποιητής, οὐ μόνον ὅτι πρὸς τὴν ποιήσιν συμφέρεται τὰ μὴ δεδομένα τῆς Ἰλιάδος νῦν ἐμφανίζειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μνηστορηκοσίαν ταῦτα φρονιμῆται, ἵνα μὴδὲ τοῖς μνηστῆρσι σιωπῶν ἐν τοιοῦτῳ σχήματι ἀπίθανον φαίνεται. τὸ πῖθανόν δὲ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν Τηλεμάχου πίστιν. δεξιόμενος γὰρ ταύτην τὴν διήγησιν, ἐτοιμοτέρως καὶ παρ' Εὐμαίῳ πιστεύει τοῦτον εἶναι τὸν πατέρα τὸν τοῦ πτωχοῦ πρόσωπον ὑπακρινόμενον. πιστεύει αὐτῷ ἐπιθέσθαι βουλευομένῳ τοῖς μνηστῆρσιν. ὁ γὰρ καὶ πληγὰς καρτερήσας ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων καὶ πόλεως ὅλης καταφρονήσας πῶς τῶν ἰδίων ἀπο-

στήσεται; καλῶς οὖν Λακεδαιμόνιοι καιδεύουσι τὴν μαστήγῳ τὸς νέους καρτερεῖν τὰ δεινὰ ἐθίζοντες. Q. 246. Κατέδου πόλιν] ἵνα μετρήσῃ τὰς πόλιν διὰ τὸν δόριον ἵππον. Q. Pal. Οἱ μὲν ἔα μετρήσῃ τὸ τεῖχος, οἱ δὲ ἵνα πείσῃ τὴν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἑλλησι. Vulg. E. 247. Ἄλλω δ' αὐτὸν φωτὶ] Ἀπὸ κεινῶν τὸ αὐτὸν, ἢ ᾧ κατακρύπτειν (scr. -ον) νῦν ἑαυτὸν, ἦϊσκειν αὐτὸν ἄλλω φωτὶ καὶ οὐκ Ὀδυσσεῖ. Q. Ἀντὶ τοῦ κατακρύπτων ἑαυτὸν ὁμοιοῦτο. E. 248. Δέκτη ὅς οὐδὲν] Οὐ κυκλικῶς (scr. κυρίως) τὸ δέκτη, ὀνομαστικῶς δ' ἀκούει, παρ' οὗ φησι τὸν Ὀδυσσεῖα τὰ βράκη λαβόντα μετρημῆσθαι ὅς οὐκ ἦν ἐν ταῖς ναυσὶ τοιοῦτος οἷος ὁ Ὀδυσσεύς ἀχρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δέκτη μὲν ἐπαίτη, τὸ δὲ οὐδὲν τοῖος ἦν, τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον, ὅς οὐκ ἦν τοιοῦτος, ὁ Ὀδυσσεύς, ἀλλ' ἐνδοξότατος καὶ μεγαλοπρεπέστατος, ἵκελος δὲ τῷ ἐπαίτη. Q. Δέκτη. ἦτοι ἐπαίτη ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι, πτωχῶ. E. Τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν] Δισσῶς νοεῖται. ἢ γὰρ τοιοῦτον πτωχὸν κατέστησεν ἑαυτὸν, οἷος οὐ μὴ εὐρέθῃ ἄλλος εἰς τὸ ὅλον Ἑλληνικόν ἦτοι οὕτως ἐγένετο, οἷος (scr. οἷον) τις ὄρων εἶπεν ἂν, μὴ εἶναι Ὀδυσσεῖα τοιοῦτον εἰργάσατο ἑαυτὸν, ὥστε μὴ ἔχειν ἔχνος τοῦ πρῶην χαρακτήρος. ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς ἐπὶ ταῖς Ἑλλησι τοιοῦτος οὐκ ἦν εὐδαμῶς. πλοῦσιος γὰρ ἦν καὶ ἐνδοξος. πλὴν τότε οἰκονομικῶς γέγονε τοιοῦτος, ἵνα ἴδῃ τὴν

* Vid. ad β'. 102. BUTTM.

* Vid. not. ad γ'. 113. BUTTM.

* Vid. ad γ'. 104. BUTTM.

* Scr. ἢ τοιοῦτος. BUTTM.

τῷ ἱκέλῳ κατέδω Τρώων πόλιν· αἱ δ' ἀβάκησαν
 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷῃ ἀνέγνων τοῖον ἔοντα, 250
 καὶ μιν ἀνθρώπων· ὃ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼν ἐλόεν καὶ χρεῖον ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι· 255
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.

249. ἱκέλος. 251. ἀνθρώπων] ἀνθρώπων (sic) H. ἀνείρωτων pro v. l.
 V. 252. ἐγὼν ἐλόεν] ἐγὼν ἐλόεν, sed videtur e λόεν factum. ἐγὼν ἐλόεν
 schol. H. PORS. ἐγὼν ἐλόεν W. ib. χρεῖον] ἔχρισ' V. 253. καρτερόν]
 κρέτερον H. ib. εἴματα ἔσσα. 254. μὴ μὲν a m. pr. μὴ με ex ra-
 sura, sed in ab antiqua manu suprascr. μὴ μὲν schol. marg. H. PORS.
 ib. Ὀδυσῆα] Ὀδυσῆα H. ib. Τρώεσσ'] Τρώεσσ' V. ib. ἀναφῆναι] ἀναφανῆ-
 ναι H. 256. μοι] μοι H. ib. Ἀχαιῶν.

ἵκω τῆς Τροίας, καὶ τὴν ἔσωθεν τοῦ πύ-
 ρου εἰσόδου, εἰ ἄρα ἡγήλῳ ἐστιν ὡς ἀπὸ
 τοῦ ἔξω μέρους, ἢ οὐχί. E. 249. Τῷ
 ἱκέλῳ] Γεγονὸς διὰ τὴν ἀπαίτησιν τῆς
 Παλλάδος. E. Ἀβάκησαν] Ἠγνό-
 ησαν, οἷα εἶπεν τι. αἱ γὰρ ἀγνωστὺν οὐ
 δύναται βάζειν. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ λέγω
 γίγεται. B. Q. Ἐμωράνθησαν, ἡγνό-
 ησαν. ἀπὸ τοῦ α καὶ βάζω. ὡς οὐδεὶς
 εἶδεν ὥστε ἠμολῆσαι. E. Ἠγνόησαν.
 παρὰ τὸ βάζω ἐσχημάτισται. ἢ δὲ λέ-
 ξι τῶν ἀπαξ εἰρημένων· ἐστίν. Vulg.
 252. Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼν ἐλόεν]
 Οὕτως ἔλουν. ἐπίτηδες δὲ αὐτὸν λούει,
 ὅτι δὲ ὅν τὸ λανθάνει ἐπορίζετο βακῶν,
 τίττω αὐτὸν ἀφελόμενον, γνωρίμωτερον
 πῶς ἔσται. ἐπεὶ γὰρ παρ' Ὀμήρῳ παρ-
 θένω ἐστὶν ἔθος τὸ λούειν τοὺς ξέ-
 νους. Q. Ἐλόεν (sic Mediol.)] Ἐξ-
 επίτηδες Ἐλένη λούει αὐτὸν διὰ τὸ
 ἀκριβῶς γνωρίσειν σχεῖν. ἐπεὶ τοῖς παρθέ-
 νους τοῦτο ἐφεῖται. E. ΕΛΟΕΝ. ἔλουν.
 ὡς ἀκριβέστερον τὰ καθ' αὐτὸν μάθω

αὐτὴ ἔλουν αὐτόν. Vulg. * 254. Μὴ
 μὲν πρὶν Ὀδυσῆα] Τί κατήκειρε, φασίν,
 μνησέω τοῖς Τρώεσσιν ὅτι ἦν Ὀδυσσεύς;
 τοῦτο γὰρ καὶ προδοσίας ὑποψίαν παρεῖ-
 χεν τῇ Ἐλένῃ, εἴγε ὁμολογοῦσαι ἐγνωκέ-
 ναι τὸν κατασκευάμενον ὅς ἦν, οὐ τότε
 ἐμήνυσεν, ἀλλ' ἐπίτηδες αὐτὸν περιέσω-
 σεν. ἔστιν οὖν ὁμοίω τῇ, Τὴν δ' ἐγὼ οὐ
 λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισω (Π. α'.
 29.), καὶ, Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσειν (ἐκπέρσει)
 πρὶν μιν κύνες ἀργαὶ ἔκωται (ἔδονται,—
 Π. σ'. 283. ubi vid. schol.). Q.
 255. Πρὶν γε τὸν] Τὸ πρὶν μὴ νοεῖ μοι
 τοιοῦτον ὅτι μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τὸν
 Ὀδυσσεῖα εἰς τὰς νῆας ἔμελλεν ἢ Ἐλένη
 εἰπεῖν. οὐδὲ γὰρ οὔτε πρῶτον οὔτε ὕστε-
 ρον ἔμελλεν εἰπεῖν. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρὶν
 ἐνταῦθα. εἰ γὰρ εἶπεν, εὐθέως διεσπαι-
 νάσαντο ὧς αὐτὴν ὡς μὴ ὁμολογήσαντες.
 Δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἡ Ἐκάβη ἀγνωεῖ τὴν
 Ὀδυσσεῖα εἰσέλευσιν. εἰ γὰρ ἔγνω, οὐκ
 εἴν ἐσέλησεν. E. 256. Νόον κατέλε-
 ξεν] Ὅν εἶχε (Q. ins. νῦν) περὶ τῆς διὰ

* Dedi scripturam edd. ant. cum omnibus mendis. Ne quis tamen lemmate ho-
 rum scholiorum abutatur ad effingendam scripturam ἔλουν, accentum consulendum
 pono, et praeterea observo in his codd. ut in Palat. formam ἐλόεν ita scriptam esse
 ut vix conspiciatur sed levis inter et ductus esse videtur. BUTTM.

Pro διεσπαινάσαντο scr. διεσπείναντο. BUTTM.

πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ,
 ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λυγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 ἄψ' οἰκόνδ'· ἄτην δὲ μετέστενον, ἦν Ἀφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κῦσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένη, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
 οὗ τευ δευόμενον, οὗτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι εἶδος.

260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν εἶπες.
 ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε

265

258. Ἀργείους. 259. ἄλλαι Τρωαὶ H. 260. ἤδη, deinde circum-
 flexus ex recensione additus H. PORS. 261. φοῖκόνδ'. 263. νο-
 σφισσαμένη] νοσφισσαμένη W. 264. εἶδος. 265. Μενέλαος. 266. εἶπες.

τοῦ ἔπειτα ἐπιβουλῆς. ὅτι δὲ ταῦτό φησι
 δῆλον ἐκ τοῦ, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ χαῖρε.
 Pal. Q. 257. Ταναήκει χαλκῷ] Τε-
 ταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν. Vulg.
 Ἀπὸ τοῦ ταναῶν τὸ μακρὸν καὶ τοῦ
 ἀκονῶ. ταναήκει γὰρ τῷ πολλὰ ἡκονήμεν.
 B. Τῷ εἰς μῆκος ἦκοντι, ἢ τῷ ἐπιτετα-
 μένῃ ἔχοντι τὴν ἀκμήν, τῷ ταναῶ γινω-
 μένῃ ἀκμήν. Δῆλον δὲ ὡς παρὰ τῆς
 Ἑλένης ἔλαβε τὸ ξίφος, ἐν βίᾳ γὰρ
 εἰσῆλθεν. E. Q. 258. Κατὰ δὲ φρό-
 νιν ἤγαγε πολλήν] Καταφρόνησιν αὐτῶν
 ἤγαγεν. τωτέστιν ἢ αὐτὸς καταφρόνησε
 τότε αὐτῶν, ἢ τοὺς Ἕλληνας ἐπαίησεν
 αὐτῶν καταφρονησά, δι' ἃν ἔπεισεν τὴν
 Ἑλένην. ἢ φρονήσεως ἀπείρου ἑαυτῷ πε-
 ριέθετο τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας. οἱ δὲ
 νεώτεροι φρόνιν τὴν λείαν ἀπεδέξαντο.
 Vulg. Ἦγαγε δὲ πολλὴν καταφρόνη-
 σιν τοῖς πολεμίοις· ἢ τοῖς οἰκείοις φρόνη-
 σιν καὶ δόξαν πολλὴν κατήγαγεν, ὅ ἐστιν
 ἐπηνέγκαστο. ἑτεροὶ δὲ ἀπὸ τοῦ, κατή-
 γαγεν πολλὴν φρόνησιν ἥτοι γνώσιν τῶν
 ἐν Τροίᾳ τοῖς Ἕλλησιν. E. Ἦγαγεν

Ἕλλησιν πολλὴν καταφρόνησιν τῶν πο-
 λεμίων, καταγνοὺς αὐτῶν τὸ ἀσθενές.
 τινὲς δὲ κατήγαγε πολλὴν φρόνιν, ἢ ἐστὶ
 πολλὴν δόξαν ἐπηνέγκαστο (ἀπηνέγκαστο
 Pal.) ὁ Ὀδυσσεύς. Q. et ex parte
 Pal. 260. Χαῖρ'] Λύσις τοῦ ἀντι-
 πίπτωτος. ἤρετο γὰρ ἂν τις διὰ τί ταῦτα
 Ἑλένη πεποιήκειν. E. Χαῖρ' ἐκεῖ ἤδη
 μοι] Ἀμεινον τὸν δῆ (τὸ ἤδη em.
 PORS.) χροσικῶς δέχεσθαι κατὰ Ἀρί-
 σταρχον. Κράτης δὲ δύο ποιεῖ, ἢ (sic
 Q.; Harl. ἦ) καὶ δῆ (hucusque
 PORS. ex Harl.). διὸ καὶ περισσάται
 τὸ ἦ (sic), αὐδέποτε δὲ τὸ ἦ (sic). αὐ-
 δέποτε δὲ ἂν βεβαιωτικῶς μεταξὺ ποι-
 ῶν, ἐπεὶ καὶ τοῦ εὐρεθῆ. Q. Ἐπειὴ δὲ μοι]
 Τὸ ἦ πλεονασμός. E. 264. Οὗ τευ
 δευόμενον οὗτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι εἶδος]
 Ἐγὼ μὲν εἰπεῖν, οὐ γὰρ οὔτε τι ἔργον,
 ἤδη (scf. ἢ δὲ) τὸ εἶδος ἐπαυνεῖ. διόπερ
 καὶ ἐξημαρτηκέναι διεβάλλετο ἡττηθεί-
 σαι τῆς τοῦ Πάριδος εὐμορφίας. οἱ γὰρ
 ἄνδρες οὐχ ὅπως ἐπὶ ταῖς φθοραῖς τῶν
 γυναικῶν ἀγαπᾶντοῦσαν ὄσαν ἐπὶ ταῖς

* τὸ δῆ. Displacet Porsouii correctio. Nam aliter accipi non poterat ἔδη nisi
 χροσικῶς. Scripsit itaque Aristarchus ἰσὺ δῆ, et τὸν δῆ (ενδύσμεν) accepit χροσικῶς.
 Crates autem scribebat ἰσὺ δῆ. Cetera sic sunt constituenda: διὸ καὶ περισσάται
 ἐν δ. αὐδέποτε δὲ ἢ δὲ βεβαιωτικῶς μεταξὺ τοῦ ἰσὺ καὶ τοῦ δῆ ἐπέθη. BUTTM.

ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐπὼ τοιοῦτον ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οἷον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ·
 οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
 ἵππῳ ἐνὶ ζεστῷ, ἔν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦλθες ἔπειτα σὺ κῆισε' κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
 δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
 καὶ τοὶ Δηϊφόβος θεοεἰκελός ἔσπετ' ἰούσῃ.
 τρεῖς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφύωσα,
 ἐκ δ' ἑνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.

269. ἶδον. 271. τὸδ' τὸτ' H. 273. Ἀργείων] ἀργεῖοι H.
 ib. Ἀργείων. 276. θεοεἰκελός. 277. περίστειξας] περιστίζας a m. pr.
 H. 279. ἴσκουσ'] ἰσκούσ' H. ib. Ἀργείων. ἴσκούσ'.

περιέρισεσιν ὅταν αἰσθάνται^b ἐπ' ἄλλων
 παρ' αὐταῖς. Q. 269. Ἀλλ' οὐπὼ]
 θαυμαστικὸς ὁ λόγος εἰ χωρίζοιτο, ὁμοι-
 οηματικὸς δὲ εἴ τις ἄνω συνάπτειτο^c ὁ
 καὶ ἀμεινεν. Q. 270. Ἔσκε] Ἰωνικόν.
 E. 272. Ἐν' ἐνήμεθα] Ὅπου ἐκαθή-
 μεθα, ἐκβεβλήμεθα. B. 274. ἦλθες
 ἔπειτα] Τῷτο πρὸς τὴν Ἑλένην φησὶν ὁ
 Μοῖλας. E. Κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε]
 Vid. ad α'. 232. Προτρέ-
 φαι δέ σε ἔφκει ὁ θεὸς ὅστις ἐβούλετο
 τῆς Τρωσὶ δόξαν παρασχεῖν. B. 276.
 Καὶ τοὶ Δηϊφόβος] Προηθετεύτο^c παρ'
 ὀδύσσειας (PORS. ex Harl. hæc tantum
 προηθετεύτο κατ' ὀδύσσειας). καὶ εἴη ἂν
 ἐκείμενος ὑπὸ τῶν ἱστορούντων τρίτων
 Δηϊφόβου ἐγγεγαμηκέναι τὴν Ἑλένην.
 καὶ δι' ἄλλων δὲ ὁ τόπος ἐμφαίνεται.
 Αἰτάρ Ὀδυσσεῖα πρὸς δάματα Δηϊφό-
 βου Βήμεναι ἦντ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέφ
 Μετλάφ (θ'. 517.). Q. Ἀλεξάν-

δρου ἀδελφὸς ὃς εἶχε τὴν Ἑλένην. τε-
 λευτήσαντος γὰρ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὸ
 Φιλκτήτου Δηϊφόβου ἐγαμήθη ἡ Ἑλένη.
 E. Q. Cf. Vulg. 277. Περίστειξας]
 Περιῆλθες. ἀπὸ τοῦ στίχου, ὃ ἐστὶν
 πορευθῆναι. Vulg. Περιῆλθες, ἀπὸ τοῦ
 στίχου, ὃ ἀπὸ τοῦ στίχου ἡ τάξις, ἥτοι κα-
 τὰ τάξιν, περιεκύκλωσας. Περιῆλθες, ἀπὸ
 τοῦ στίχου τὸ βαδίζω, ψηλαφήσας μὴ
 δόλος τις ἢ ἐν τῇ κατασκευάσματι. B.
 Q. Περιεπάτησας, περιῆλθες, ἀπὸ τοῦ
 στίχου. E. Ἀρίσταρχος βραχέως (hæc
 sola PORS. ex Harl.). δηλοῖ τὸ πε-
 ριῆλθες ἀπὸ τοῦ στίχου. Q. 279.
 Πάντων Ἀργείων] Ἐμμήσατο γὰρ ἡ
 Ἑλένη τὰς φωνὰς τῶν γυναικῶν ἐκάστου
 αὐτῶν. Pal. Ὁμοῦσα^d ταῖς γυναι-
 ξιν ἐνὸς ἐκάστου ἀπεικάζουσαν ἑαυτὴν
 ἐκάλει ἐξ ὀνόματος. E. Μιμουμένη τὴν
 Ἑλληνίδα φωνήν. οὐ γὰρ ἂν πασῶν ἐπ-
 ἴστατο τὰς φωνάς. ἢ ἴσως οὐκ ἠγνοεῖ τῶν

^b Post αἰσθάνται excidit ὑποκειμένης vel simile. BUTTM.

^c Vid. not. ad α'. 185.—Mox vocis ἑγγεγαμηκέναι dæm primæ litteræ sunt inducendæ. Pro ὁ δὲ ὀδύσσεια legendum videtur ὁ λόγος h. e. hæc de Helena et Deiphobo narratio. BUTTM.

^d Post Ὁμοῦσα, quod est glossa ad ἑνοῦσα interpunge: tum scribe ἀπεικάζουσαν ἑαυτὴν. BUTTM.

αὐτὰρ ἐγὼν, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 280
 ἤμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε,
 ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθὲν αἰψ' ὑπακοῦσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν 285
 Ἀντίκλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
 νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς·
 τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ 290
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον οὐ γάρ οἱ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρῇ ἐνδοθεν ἦεν.

280. ἔγας. 282. ὀρμηθέντε] ὀρμηθέντες H. 284. ἱεμένω. 285—289. uncinis includit W. 285. Ἀχαιῶν. 286. ἑπέεσσιν. 288. Ἀχαιούς. 291. Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε. λαῶν. 292. τάγ'] τάδ' H. V. ib. et 293. φοι.

ἀρίστων τὰς φωνάς. E. Πάντων Ἀργείων] Ὁ ἔστι Ἑλληνικὴν φωνὴν τῶν Ἀχαιῶν μιμουμένη. πῶθεν γὰρ ἔλας ᾗδει ἵνα καὶ τὰς φωνὰς αὐτῶν μιμήσθαι; πάντῃ δὲ γελοῖος ἢ τῶν φωνῶν μιμήσεις καὶ ἀδύνατος. πῶς δ' ἂν ἐπίστευεν ὅτι κάρεισιν αὐτῶν αἱ γυναῖκες; Τοῦτο δ' ἐκατέρωθεν δύναται προδίδωσθαι, μᾶλλον δὲ τοῖς ἄνω, ἵνα μὴ ἀλογώτερον γένηται τὸ ζήτημα. οὐ δυνατόν γὰρ ταῖς ἀπάντων γυναῖξιν ὁμοφωνῆσαι, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἀριστέρων, ἐν (del. ἐν) αἷς καὶ ἐν ἔθει ἐτύγχανεν. B. Q. 283. Ὑπακοῦσαι] Ἀποκριθῆναι. E. 284. Ἀλλ' Ὀδυσσεύς] Καὶ πῶς ἦν νομίζειν αὐτοὺς εὑρεθῆναι ἐκεῖσε τὰς γυναῖκας αὐτῶν; ἴσως ἤλπισαν ὅτι πορθηθεῖσαι ἀπῆλθουσιν ἐκεῖ. E. 285. Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες] Ἀριστάρχος τοὺς δύο ἀθετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής. ἀλλ' οὐδὲν τὸ κωλύει εὐ βασιλείᾳ ὄντα τοῦτον ἀλλὰ γυναῖκα εἰς τὴν ἐν-

έδραν ταχθῆναι, εὐ τῶν ἡγεμόνων μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιλέκτων ἐπὶ τῇ πρᾶξιν εἰρημένων (scf. ἡρημένων). ἀρίστων νῦν (272.) εὐ τῇ ἀξιώματι ἀλλὰ τῇ ἀνδρείᾳ φησὶν. Q. Ὁ Ἀντίκλος ἐκ τοῦ Κίρκου. Οὐκ ἀνεφέροντο δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις οἱ πέντε. τὰ γὰρ τῆς διαθήσεως ψυχρά. Harl. 286. Ἀντίκλος] Οὗτος παρ' Ὀμήρῳ ἐν Ἰλιάδι οὐκ ἀναγράφεται, νῦν δ' εἴρηται (scf. ἔρηται), στρατηγὸς γὰρ ἀριστος ἦν. E. 287. Ἐπὶ μάστακα] Ἐπεπλήξε τὴν μάστακα ὃ ἔστι τὸ στόμα, ἀπὸ τοῦ μασσᾶσθαι. ταυτέστιν ὁ Ὀδυσσεύς ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐκάλυψε τὸ στόμα τοῦ Ἀντίκλου μὴ λαλῆσαι τι. B. Μάσταξ ἢ τροφή, ἀπὸ τοῦ μασσᾶσθαι τὰ βρώματα. E. 292. Ἀλγιον] Δεινότερον καὶ ἐκπονώτερον τὸ περὶ Ὀδυσσεῆα πάθος εἰ οὕτω σοφὸς ἂν οὐδὲν τι ἀπῆλαισε τῆς σοφίας ἀλλ' ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης ἐκρατήθη, καὶ ὁ τοὺς ἄλλους σώσας ἑαυτὸν σῶσαι οὐ δεδυνήται.

* Hucusque Forc. ex Harl. cum hac nota "Pro δύο lege εἰναι. β. ι." BUTTM.

ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τρέπεθ' ἡμέας, ὅφρα κεν ἦδῃ
ὑπὸ γλυκερῷ τερπόμεθα κοιμηθέντες.

295

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῶσι κέλευσε
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγαι καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἕσασθαι.

300

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσας
δέμνια δὲ στορέσαν· ἐκ δὲ ξείνου ἄγε κήρυξ.

ὣ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχος θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός.

Ἀτρεΐδης δὲ κάθειυδε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
παρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.

305

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἱμάτα ἐσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄζυ' θέτ' ὦμων,
πιοσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·

294. τρέπεθ'] τρέπειθ a m. pr. et sic inter lineas: τράπηθ ex emend. recenti H. PORS. τράπειθ W. ib. κεν] καὶ W. 295. τερπόμεθα] τερπόμεθα H. τερπόμεθα W. ib. κοιμηθέντες] κοιμηθέντε H. 296. Ἀργεῖη. 298. τ' ἐφύπερθε] τ' a m. pr. ὅ. ex emend. H. στορέσαι καθύπερθε V. 299. ἕσασθαι. 300. δάος] δαδας V. 301. δὲ στορέσαν] δ' ἐστορέσαν H. V. 302. ineptus emendator erasit δόμῳ et ex δόμῳ fecit δόμου, claudicante versu: H. PORS. 304. κάθειυδε m. pr.

sed antiqua manus fecit κάθειυδε (sic): H. PORS. δ' ἐκάθειυδε V. ib. Ἀτρεΐδης. 305. δῖα. 307. ἄρνυτ' ἄρ'] ἄρνυτ' ἄρ H. ib. Μενέλαος.

308. ἱμάτα ἐσσάμενος. 309. πιοσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν] πιοσὶ δ' ὑπολιπαροῖσιν. H.

B. Q. E. Pal. 295. Τερπόμεθα] Γρ. παυσόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀναπαυσόμεθα. Harl. Pal. 297. Δαίμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι] Τινὲς οὕτω τὸ ὑπέρβατον, δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, στορέται τ' ἐφύπερθε τάπητας, καὶ ῥήγαι καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν καὶ χλαίνας οὐλας καθύπερθεν ἕσασθαι, ὅ ἐστι περιβαλέσθαι. Q. 'Τε' αἰθούσῃ] 'Ηχητικῇ. Vulg. 298. 'Τπερθε] 'Τπερθεθεν. Vulg. 299. Χλαίνας οὐλας] Ἀπαλάς, ἢ τελείας καὶ ἀνδρομήκεις. Pal. Q. 'Ἑσασθαι] Ἀναπαυθεῖναι, καθίσαι. B. 'Ἐνδύθηναι, σκεπασ-

σθῆναι. Pal. 300. Δαδας] Γράφεται δάος, ἥτοι μερισμὸν, σπουδὴν, ἢ ταχύτητα, ἢ φῶς. ἀφ' οὗ καὶ αἱ δεκτικαὶ τοῦ φωτός αἱ δαδες. E. 302. 'Ἐν προδόμῳ δόμῳ] Προστώφ, προθύρῳ τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου. E. 304. Προπερισπωμένως τὸ κάθειυδε. Harl. Pal. 305. Τανύπεπλος] 'Ἡ τεταμένον καὶ ἐπιμήκη τὸν πέπλον ἔχουσα. ὥς ἂν εἰ ἔλεγον ἡ νεώτερα καὶ ἐπιμήκης τὴν ἡλικίαν τεταμένου γὰρ τοῦ σώματος ἀνάγκη τέτασθαι καὶ τὸν πέπλον. B. E. Q. Νεωτέρα, τεταμένου γὰρ κ. τ. λ. Pal. 309. Πιοσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν] Στεβροῖς, ταχυ-

ὅθ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἐναλίγκιος ἄντην, 310
 Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε δέ σε χρεῖω δαῖρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
 εἰς Λακεδαιμόνα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτές ἐνίσπε.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 315
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διατρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἤλυθον, εἴ τινα μοι κληιδόνα πατρός ἐνίσποις·
 ἐσθίεται μοι οἶκος, ὅλωλε δὲ πύονα ἔργα·
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἳ τέ μοι αἰεὶ 320
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βούς,
 μητρός ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένου· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ. 325
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσῃ, μηδ' ἐλσαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
 ἢ ἔπος, ἢ τι ἔργον, ὑποστάς ἐξετέλεσσε

311. ἔπος. 313. δῖαν.
 318. τοῖκος. ἔργα. 320. ἑλικας.
 τ[ι] μὴδ' ἔτι V. 329. ἔπος. ἔργον.

316. Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε. λαῶν.
 321. ὕβριν] ἦτορ V. 326. μὴδ'

νάτος. E. 311. Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν] Ἐάν ἐν μέρος λόγου ἢ τὸ παρίζεν, προκαροξυθήσεται ὡς, Νίστωρ αὖ τότ' ἔφειξεν (γ. 411.). ἔάν δὲ ἡ παρὰ πρὸς τῷ Τηλεμάχῳ συντάσσεται, προπερισπᾶται. Οἶκος ἀναστρέφεται δὲ ἡ παρὰ. ἐπεὶ κατ' ἐκθληψίν ἐστιν. ἄλλως τε καὶ μέσσω πέπτωκεν ὁ δέ. Q. Διχῶς παρίζεν καὶ παρίζεν (sic). Pal. 312. Τηλέμαχ' ἥρως] Προσαγωγὴν (sc. προσαγωγὴν) τὸ ἥρως καλεῖν τὸν νέον διὰ τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα. Q. 313. Νῶτα θαλάσσης] Μεταφορικῶς τὸ πλάγις τῆς θαλάσσης εἶπεν. Vulg. 314. Ἐνίσπε] Γράφε, ἐνίσπες. Q. 317. Κληιδόνα πατρός] Ἀπὸ τοῦ κλέος κλειῖζω κλειδῶν καὶ κληδῶν, ὡς τὸ χρέος χρεῖζω χρεῖζω. μένει δὲ τοῖ προσγεγραμ-

μόνων. E. Λέπει ἡ περὶ. ἵσα τινα μοι φήμην περὶ τοῦ πατρὸς ἐνίσποις. Q. 318. Πύονα ἔργα] Τὰ ἐκ τῶν ἰδίων κτημάτων γεώργια, ἀ δι' ἐργασίας κτᾶται τις. E. 320. Μῆλ' ἀδινὰ] Λεπτὰ, πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ πυκνῶς. Τὰ δὲ ἑλικας βούς τοὺς ἐλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας, ἢ τοὺς ἐλικοειδῆ τὴν πορείαν ποιουμένους, ἢ τοὺς μέλανας. E. Cf. ad α'. 92. 322. Ἰκάνομαι] Ἀντὶ τοῦ ἱκάνω. ἢ δὲ λέξις ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. B. Q. 326. Μηδέτι μ' αἰδόμενος] Διὰ δύο πράγματα κρίνεται τις τὸ ἀληθές, ἢ δι' αἰδῶ ἢ δι' ἔλεον. E. Μειλίσσῃ] Μειλίχια καὶ προσσητὴ λέγε, ἢ χαρίζου. E. 329. Ἐργον ἱκαστάς] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν βασταζόντων φορτία μεγάλα, καὶ τὸ φορτίον

δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε. 330

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐτῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἔόντες.
ὥς δ' ὁπότε ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος 335
νεβροῦς κοιμήσασα νεπηγενέας γαλαθηνούς,
κημαὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεια ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὼν εἰσῆλυθεν εὐνὴν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει. 340
αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
τοῖος ἔων, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ

330. Ἀχαιοί. 332. Μενέλαος. 337. κημαὺς] κρημαῖς V.
338. Γεῖν. 339 et 340. ἀεικέα.

ἔτι δὲ εἶη ἀναδεχομένων. E. 332. Μέγ' ὀχθήσας] Τὴν θυμὸν ἰσχύσας ἢ ὀχθησθεῖς. ὀχθίζω ἢ ὀχθῶ. E. 333. ὦ πόποι] Ὅρα τὴν ἐξαλλομένην. ὃ μὲν γὰρ Νέστωρ ὥς δὲ ἐκ πολλοῦ ἀφογμένος καὶ τῶν κατὰ τοὺς μνηστήρας οὐκ ἀνῆκας πυνθάνεται τοῦ τρόπου τῆς ἐπικρείας, Εἰπέ μου ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασαι (γ'. 214.), ἰδὲ Μενέλαος πρῶτον πυνθανόμενος σχετλιάζει οὐ φέρων τὴν εἰς τὸν Ὀδυσσεύς ὡς ἐβρι. Q. 335. Ἐν ξυλόχῳ] Εὐλόχῳ τὴν καταδύσαν τοῦ λέοντος φησιν, ἢ τὸν φυλᾶν τὸν ἔχοντα ξύλα πολλά. B. Ἐν τόκῳ ὑλῶδει καὶ συνδέειν, ἔνθα τὴν εὐνὴν ὃ λέων ἔχει καὶ ἐνεδρεύει τὰ παρτυχάντα τῶν ζώων. E. 336. Νεβροῦς] Νεβροῖς φησι τοὺς μνηστήρας, λέοντος δὲ ξύλοχον καὶ καίτην, τὴν τοῦ Ὀδυσσεύς εὐνὴν, λέοντα τὸν Ὀδυσσεύα, εἰς ἐλάφου τόπον τάσσει τοὺς γυνεῖς τῶν μνηστήρων, ὅπως τῶν υἱῶν αὐτῶν ὡς νεβρῶν φανευόμενων αὐτοὶ ἢ ἐκφύγῃσιν ἢ συσχεθῶσιν ἐάν

εὐρεθῶσιν ἐκεῖ. E. Νεπηγενέας] Ἀρίσταρχος, νεπηγενέας. Q. Harl. 337. Κημαῖς] Τοὺς βασίλους τέκους, τὰς προβάσεις τῶν ὀρέων. ἢ κημάς σκληροὺς τέκους καὶ τραχεῖς, ἐκ μεταφορᾶς τῆς κημῆς τοῦ σκέλους ὡς αὐτοῦ ὀστέδους καὶ νευράδους ὄντος. B. E. Κρημαῖς] Γράφει, κημάς. B. Ἄγκεια ποιήεντα] Κοίλους τέκους ὀρέων. ἀπὸ γὰρ τοῦ συγκλιῖσθαι (sic) καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. ἀπὸ τοῦ ὄγῳ τὸ φέρω, ὄγη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ. ὄγη. E. 339. Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν] Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς ἐλάφου καὶ τοῦ νεβροῦ λαμβάνει. ὃ γὰρ Ἀριστοτέλης (Hist. Anim. 6, 29.) ὅς φησι τίκεται τὴν ἐλάφον, σπανίως δὲ δύο. εἰκότως δὲ Ὅμηρος τοῦτο συγχράται (scr. νῦν χράται) ὅσα καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἐμφορὲς ἢ τὸ τῆς εἰκόνος. ὡς γὰρ οἱ μνηστήρες πλεῖστοι πρὸς ἓνα, ὅπως καὶ οἱ νεβροὶ πρὸς τὸν ἓνα. ὃ ἰσχυρότερος ἀντί-

¹ Male sollicitavi verbum συγχράται, quod non modo infra quoque ad ζ. 235. Ita occurrit, sed cujus etiam apud Polybium, præter eum quem lexica indicant, frequens usus est sensu convertendi in usum ut συγχράταις τῷς καίροις et sim. Inspice Schweighauseri indicem. BUTTM. cur. acc.

ἐξ ἑρίδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
κάδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος εὖν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·

345

πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσσαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
ἄλλα παρέξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτῆς,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρίψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

350

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τελέεστας ἑκατόμβας·
οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
νῆσος ἔπειτ' αἰεὶ τίς ἐστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δ' ἐκικλήσκουσι,
τόσπον ἄνευθ', ὅσπον τε πανημερίῃ γλαφυρῇ νῆς

355

344. Ἀχαιοί. 348. παρέξ] πάρεξ V. . ib. λέλοιμι. 349. ἔειπε.
350. Γέπος. 353. uncinis includit W. 355. Fe.

κεῖται. E. Q. 343. Φιλομηλείδῃ] Τῷ
Πατρίκῳ. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός.
Vulg. Γράφε, Φιλομήδῃ, κατ' Ἀττι-
κοὺς χωρὶς υ (sic). E. Ἐν Ἀρίσθῃ]
Marg. Pal. ἐν Λέσβῳ et a diversa
manu: βασιλεὺς γὰρ ἦν Λέσβου ὁ Φι-
λομηλείδης. 347. Ταῦτα δ' ἃ μ' εἰρω-
τῆς καὶ λίσσσαι εἴποιμι ἔγωγε· οὐκ ἄλ-
λα παρακλιδόν. τὸ παρακλιδόν ἄμεινον
ταῖς ἄνω συνάπτειν, διὰ τὸ ὑπέρβαιον.
E. Q. Pal. Παρατρεπτικῶς, παρα-
κλιθείσης τῆς ἀληθείας· ἐκ τοῦ παρα-
κλίνεσθαι εἰς τὴν τῶν μερῶν. E. 349.
Νημερτῆς] Ἀπὸ τοῦ νῆ στερητικῷ μο-
ρίου καὶ τοῦ ἀμαρτῶ. ὁ μὴ ἀμαρτήσας
περὶ οὗς εἶπέ μοι λόγους. B. 351. Αἰ-
γύπτῳ μ' ἔτι] Ὁ μὲν Ἀριστοφάνης παρ-
έκειν φησὶ τὸ ἔτι, ὡς τὸ, Ὅν μοι ἔδωκε
πατὴρ ἔτι δῦρο κινέσθαι (infra 736.).
οἱ δὲ οὕτως, εἰς Λακεδαιμόνα ὁρμώμενον
ἔτι ἐν Αἰγύπτῳ ἔσχον οἱ θεοί. E. Q.
353. Ἐφετμέων] Βούλεται μὲν λέγειν
θυσιῶν. ἀσαφέστερον δὲ εἴρηται. διὰ

Ζηρόδοτος ἡθέτει. (hucusque Pal.)
ποῖαι γὰρ, φησὶν, ἐγένοντο ἐντολαί; E.
Q. et postrema PORS. ex Harl.
Ἡμᾶς ἔθυσιῶν, ἐντολῶν. ἐντολὴ γὰρ ἦν
θύειν τοῖς θεοῖς· αὐτὰς δὲ οὐκ ἔθυσεν ἅ-
τῃ ἐντολῇ πληρώσθαι. E. 355. Φάρον]
Νῆσον Αἰγύπτου, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν.
Vulg. Φάρος νῆσος, ἀπὸ Φάρου τινὸς
ναυκλήρου ἐν Αἰγύπτῳ τῆς νῆς ἐκβάτης,
καὶ ὑπὸ ἑφους καταποθέντος, ὡς Ἀντι-
κλείδης ἱστορεῖ. B. Ἀντικλείδης ἱστο-
ρεῖ, ὅτι ποδοῦσα Μενέλαιον Ἑλένη, λάβρα
ἔξεισι τῆς πόλεως, καὶ Καρινὸν εἰρουῖσα
πλοῖον παρακαλεῖ τὸν ναύκληρον, ὃς ἐκα-
λεῖτο Φάρος, εἰς Λακεδαιμόνα αὐτὴν
ἀποκαταστήσαι. χειμασθέντες δὲ ἦκου
εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐνθάδε τῆς νεὸς ἀπε-
βάνα τὸν Φάρον ἑφὺς ἀναυρεῖ. ἡ δὲ θά-
ψασα αὐτὸν, οὕτως ἀνόμασε τὴν νῆσον.
E. Q. Vind. Φάρος ἐστὶ νῆσος Αἰ-
γύπτου, ἡ νῦν Ἀλεξάνδρεια λεγόμενη.
τινὲς φασιν, ὅτι Φάρος ἡ τῆς Ἑλένης
ἐκπεσόντος οὕτως ἀνομάσθη. Q. 356.

* Accusativus refertur ad infinitivum in textu. BUTTM.

† Sic pro mendoso Φάρος cod. Vind. qui hæc addit superioribus ita:—τὴν νῆσον.
οἱ δὲ φασιν κ. ε. λ. BUTTM.

ἦπυσεν, ἣ λιγύς οὔρος ἐπιπνείησιν ὀπισθεν.
 ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
 εἰς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 εἴθα μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὔροι
 πνείοντες φαίνονθ' ἄλειαές, οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νῦ κεν ἦα πάντα κατέφθιτο, καὶ μένε' ἀνδρῶν,
 εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἐσάωσι,
 Πρωτέος ἱφθίμου θυγάτηρ, ἀλίοιο γέροντος,
 Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα·
 ἥ μ' οἶω ἔρροντι συνήτετο, νόσφιν ἐταίρων.
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσκον

357. ἐπιπνείησιν] ἐπιπνείουσιν V.
 360. εἰκόσιν.

366. εἰδοθέη.

358. ἀπὸ] ἐπὶ pro v. l. V. ib. εἴσας.
 367. ἔρροντι.

Τίσσον ἀνευθεν] Εἰκὸς τοσοῦτον εἶναι
 κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους τὸ διάστημα.
 ἔπειτα ἀπογαυωθῆναι τοῦ Νεῖλου ὑπερ-
 χέοντος τὴν Ἰθίαν Διὶν. ποταμώχυστος
 γὰρ ἡ Αἴγυπτος, κατὰ Ἡρόδοτον. Vulg.
 (Vid. Barnes.) Τίσσον ἀνευθ' ἰ] Το-
 σοῦτον γὰρ ἀπέχει Ναυκράτειος ἡ Φάρος,
 εἴθα τότε τῆς Αἰγύπτου τὸ ἐμπόριον ἦν,
 ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης. μέχρι Ναυκρά-
 τειος τὸ πέρας ἦν τοῦ Νεῖλου τότε. καὶ
 Ἡρόδοτος γοῦν φησὶν ὅτι τὸ παλαιὸν τὸ
 κάτω μέρος τῆς Αἰγύπτου πᾶν πέλαγος
 ἦν, ὃ δὲ Νεῖλος πολλὴν καταφέρων ἰλὺν
 τὴν καλουμένην κάτω χώραν ἄλιν προσ-
 ἔχυσεν. εἴθιν καὶ μέλαινα καλεῖται.
 ὁρᾶται δὲ καὶ μέχρι νῦν κογχύλια καὶ
 λωπάδες. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Μέμφιν εἶδον,
 φησὶν ὁ Πλάτων. E. Q. 358. Ὅθεν τ'
 ἀπὸ] Ἀφ' οὗ λιμένος ἀρπύονται ὕδωρ ἐκ
 τῆς ἡπείρου ἐπὶ τὰς νῆας. B. 359.
 Ἀφυσσάμενοι] Ἐὰν διὰ τοῦ ο, ἀρύμε-
 νοι, ἴαν διὰ τοῦ α ὑδρευσάμενοι. E. Pal.
 Τὸ ὕδωρ τῇ νηὶ κομισάμενοι. E. 361.
 Ἀλειαές] Οἱ ἐν τῇ θαλάσῃ πνέοντες.
 ἀπὸ τοῦ αὖ τὸ πνέω, καὶ ἐκ τοῦ ἄλς, ἣ
 τοῦ ἄλῃ ἢ πλάγῃ. B. E. 363. Καὶ

νῦ κεν] Ὡς μήπω τῶν ὄλων ἀναλωθέντων.
 τάχα οὖν φησὶν ὅτι πεφεισμένως ἦσθιον
 τῇ προσδοκίᾳ τῆς βραδύτητος (E. τοῦ
 βράδους) οὐ πρὸς κέρον ἔρτων σιτούμενοι.
 E. Q. 364. Εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλο-
 φύρατο] Βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὀλο-
 φύρατο· εἰ μὴ ἄρα στικτέω, καὶ ἀφ'
 ἑτέρας ἀρχῆς τὰ ἐξῆς. E. Q. Καὶ
 τοῦτο παιδευτικόν. ὡς γὰρ ἡ αἰτία θεοῖς
 ἀνάκειται οὕτως καὶ ἡ λύσις (λύσις em.
 Mai.). E. Q. 365. Πρωτέος ἱφθί-
 μου] Ἡδῶς τῷ ἐπιθέτῳ (ins. vid. χρῆ-
 ται), ὡς γὰρ εὐεργέτην ἐγκωμιάζει. E. Q.
 366. Εἰδοθέη] Ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ
 ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα. καὶ Δι-
 σχύλος δὲ ἐν Πρωτείᾳ Εἰδοθέαν αὐτὴν κα-
 λεῖ. ὃ δὲ Ζηνοδοτος γράφει Εὐρινόμην.
 E. Q. Harl. Ὅρινα] In Pal. supra
 scriptum εἴα. 367. Ἡ μ' οἶω ἔρ-
 ροντι] Μετὰ λύπης μόνῃ πορευομένη,
 φθειρομένη, καὶ μετὰ φθορᾶς βαδίζοντι.
 καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἀλεῖοντες. E. Q.
 In Pal. idem scholium inde a
 φθειρομένη: sed ultima ita ibi scri-
 pta εἰς τὸ ἀελίοντι. 368. Ἰχθυά-
 σκον] Ἀλλασχόσα οὐ λέγει ὁ Ὅμηρος

¹ Porsonus (quem vide in postscripto) e scholio (lemmate, opinor) profert ἀνευθεν
 In τε. BUTTM.

γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.

ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στάσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε 370

Νήπιος εἷς, ὃ ξεῖνε, λίην τόσον, ἢ χαλίσφρων,
ἢ ἐκὼν μεθίης, καὶ τέρπειαι ἄλγιστα πάσχων,
ὥς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκειαι, οὐδέ τι τέκμων
εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταίρων.

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον 375

ἔκ μὲν τοι ἔρέω, ἣτις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νῦ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, αἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπε, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅστις μὲ ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδῃσε κελεύθου 380
νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόοντα.

“Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·

369. γναμπτοῖς] γναμπτοῖσιν V. 370. ἡ δ' ἐμεῦ] ἦδε μεν V. ib. φέ-
πος. 372. μεθίης] μεθίης H. W. et sic scholiastes in Platon. nuper editus
Lugd. Bat. ad Alcib. I. p. 74. PORS. ib. φεκών. 375. προσέ-
ειπον. 376. φερέω. 377. φεκών. 379. φεπέ. ἴσασιν. 380. κελεύ-
θου] κελεύθους H. κελεύθων V. et κέλευθον pro v. l. 381. ὥς] ὅς V.
382. δῖα. 383. καταλέξω] ἀγορεύσω et 399. H. W.

δοθίην τοὺς Ἕλληνας ἰχθίους. νῦν δὲ
φῃσι τούτους ἀγορεύειν ἰχθίους διὰ τὸ τεί-
ρεσθαι ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. B. 370. ἡ δ'
ἐμεῦ ἄγχι στάσα] Ζηνοδοτος, ἡ δέ μοι.
E. Ζηνοδοτος, ἡ δέ μοι ἀντομένη. Harl.
371. Νήπιος εἷς ὃ ξεῖνε] Ἀντὶ τοῦ ἀμα-
θίης, ἔτι τὰ παῖδων φρονῶν. χαλίσφρων
δὲ χαυνωθεὶς καὶ διαβήνεις τῆς προτέρας
φρονήσεως. ἐκὼν δὲ μεθίης ἀντὶ τοῦ
ἐκὼν πάσχεις καὶ τέρπη ὑπερβολικῶς.
τρία δὲ ταῦτά εἰσιν δι' ἃ ἄνθρωποι
ἀμαρτάνομεν. E. Q. Pal. Ὁ νοῦς,
τοσοῦτον ἀνόητος εἷς ὃ ξεῖνε, ὅτι δῆθ' αὖ
ἐνὶ νήσῳ ἐρύκειαι. E. Q. Εἷς] Ἐγκλι-
τικὸν τὸ εἷς. E. Χαλίσφρων] Χαυνό-
φρων, καὶ μὴ πεκυκτωμένος τὰς φρένας,
ὅ ἐστι πρόηρ μὲν πυκνὸς νῦν δὲ χαυνό-

ματος ἢ τὸν νοῦν, κεχαλασμένος καὶ πα-
ρηρημένος ἔχων τὰς φρένας. B. E. Q.
372. Ἠδὲ ἐκὼν μεθίης] Ἀμεινω κομί-
ζειν¹ τοῦ ἢ τῆς ἐπὶ τέλους ἀξεῖαν, ὅα
γένηται διαζευκτικὴς. ὅτε γὰρ ἐστὶ δια-
πορητικὸς ὁ ἢ περισπᾶται, ὥς τὸ, Ἡε χί-
λων παύσειεν ἐρητύσειά τε θυμόν (II. α'.
192.). E. Q. 374. Θαυμαστικὸς ὁ
λόγος εἶναι καθ' αὐτὸ τὸ ἡμιστίχιον προ-
αγομεν. E. Μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταί-
ρων] Γράφει, μινύθει δ' ἐνδοθεν ἦτορ. E.
(Vid. Alter.) 376. Ἐκ μὲν τοι] Ὁ
μὲν ἀντὶ τοῦ δῆ. ἔξερω δὲ σοι, ἣτις ἐσσι
θεάων. καὶ περιττὴ ἡ ὑπερθεσις (f. ἡ
πρόθεσις). E. Q. 378. Ἀθανάτους
ἀλιτέσθαι] Λεῖπει ἡ εἷς. ἀλλὰ ἔοικα
ἡμαρτηκέναι εἰς τοὺς θεούς. B. E. Q.

¹ Scr. νιχαυνωμένος. BUTTM.

² Scr. νιμίζων. Hoc dicit, scribendum esse, non ἦε, sed ἢ acuto conscripto.
BUTTM.

πωλεῖται τις δούρο γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς³⁸⁵
 τόνδε τ' ἑμὸν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἥδ' ἐτεκέσθαι.
 τόνγ' εἰ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.³⁹⁰
 καὶ δέ κ' ἐτοίμῃσι, διοτρεφεῖς, αἶ κ' ἐθέλησθα,
 ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται,
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αὐτὴ πῦν φράζεο σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
 μή πῶς με προῖδ' ὦν, ἥδ' ἐπιδάμεις, ἀλέηται.³⁹⁵

386. φαῖδε. 388. τόνγ' τόνδ' in textu et in schol. marg. sed in textu
 et emend. H. 389. φαῖπῃσιν. 391. φαῖπῃσι. 394. προσέειπον. 396. προ-
 ἰδάν.

384. Πωλεῖται] Ἀντὶ τοῦ ἀναστρέφε-
 ται· κατὰ Ἀττικοὺς, ἐπιφοντῆ. Ἰ. ἐξέτεινε
 δὲ τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον. B. E.
 Καὶ ἐν Ἰλιάδι (δ. 231.) ἐπὶ τῆς αὐ-
 τῆς σημασίας τῇ λέξει χρῆται, πεζὸς ἐὼν
 ἐπιπωλεῖται. καὶ τὸ, δούρο, δὲ εἰς τοῦ-
 τω τὸν τόκον. E. Q. Γέρον ἄλιος νη-
 μερτῆς] Ὁ Πρωτεύς ἄνθρωπος ἦν οἰκῶν
 κατὰ θάλασσαν, εἴτε πλησίον αὐτῆς
 εἴτε ἐν νήσῳ, χρώμενος μάντῃ (μαντείας
 em. Mai.: verius, puto, μαντικῇ) ἀπὸ
 τῶν ἑταλίων ζῶν, ὡς ἄλλοι ἀπὸ τῶν
 ἐνέων καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν ἱερῶν.
 Εἰδοθέν δὲ ἡ γυνὴ καὶ αὐτὴ θνητὴ
 ὡς ἐκεῖνος, θυγάτηρ αὐτοῦ. καὶ τινὲς
 φασιν ὡς τεθνήκει πρὸ τοῦ τὸν Με-
 νέλαον ἐκεῖσε λῆναι. ἀλλ' ὅμως εἰ καὶ
 αὐτὸς σωματικῶς οὐ παρῆν, ἀλλ' ἦσαν
 αὐτῷ βίβλοι καὶ ἐρμηνεῖαι περὶ μαν-
 τίας (i. μαντείας: vid. ad 403.)
 αἷς ἐχρήσατο ὡς ἐκεῖνος Μενέλαος, ἀν-
 αγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀπεισιῶν τῶν ἀν-
 ἱμῶν καὶ παντελοῦς ἀπνοίας. Τινὲς
 δὲ καὶ ἀλληγορικῶς Πρωτα (sic) τὴν

ὕλην. Ἄνευ γὰρ ὕλης φασὶ τὸν δη-
 μιουργὸν πάντα τὰ ὀρώμενα (πεποιημένα
 ins. Mai.: immo οὐ πεποιημένα, ni
 fallor) ὕλης δὲ τῆς μὴ φαινόμενης ἡμῶν,
 ἐξ ἧς ἀνθρώποι, δένδρα, ὕδατα καὶ πάντα
 τᾶλλα. Εἰδοθέν γὰρ τὸ εἶδος. ὕλη γὰρ
 ἀποτελεῖ εἶδος κατεργασθεῖσα. Ἄλλοι
 δὲ Πρωτα φασὶν ἀλληγορικῶς τὸν πρὸ
 τοῦ ἔαρος καιρὸν, μεθ' ἃν ἄρχεται ἡ γῆ
 εἶδη ποιεῖν βοτάνων καὶ γενῶν. ὁ δὲ Με-
 νέλαος μὴ ὄντος καιροῦ ἐπιτηδεύει πρὸς τὸ
 πλεῖν φθάσαντος τοῦ ἔαρος ἀπέπλευσε.
 Τὸ δὲ Πρωτεύς ὄνομα εἰς τὴν ἀλληγορίαν
 ἐπιτηδεύειν. E. 386. Ὑποδμῶς] Ὁ
 ὑποτεταγμένος θεράπων τοῦ Ποσειδῶνος.
 ἔμφασιν γὰρ ἔχει ἡ ὑπό. E. Q. Θερά-
 πων ὁ ὑπείκων τῷ οἰκείῳ δεσπότῃ καὶ δα-
 μαζόμενος. Παρέλκει ἡ ὑπό, διαφω-
 λάττει δὲ τὴν ὀξεῖαν. E. Q. 388. Τὸν
 δ' εἶπες σὺ] ἐπίτηδες αὐτὸν προδίδωσιν,
 ὅπως γνωστὸς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γίνη-
 ται. E. Q. Λελαβέσθαι] Ἀναδιπλα-
 σιασμός, ὡς τετυπέσθαι. E. Δὲ λα-
 βέσθαι. B. Q. 396. Ἀλέηται] Ἐκ-

= Dele articulum: γυνὴ καὶ αὐτὴ θνητή. BUTTM.

= Vid. infra schol. ult. ad 456. BUTTM.

ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.

Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγὼ τοι, Ζεῦ, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·

ἦμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβιβήκει,

400

τῆμος ἄρ' ἐξ ἄλως εἴσι γέρων ἄλιος νημερτῆς,

πνοιῇ ὑπο ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεῖς,

ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμάται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.

ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἀλοσύδης,

405

ἀθρόαι εὐδουσιν, παλῆς ἄλως ἐξαναδῦσαι,

πικρὸν ἀποπνεύουσαι ἄλως πολυβενθέος ὀδμήν.

ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,

εὐνάσω ἔξεῖς· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἐταίρους

τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὐσσέλμοισιν ἄριστοι.

πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.

410

398. δῖα.

410. Γεράμ.

φύγη. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω (ver. ἀλέω) τὸ ἐκφέλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀλέω, ὡς τὸ χέω χεύω, καὶ δέω δεύω. E. 399.

Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλ-
λεο σῆσι] Γρ. Ταιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως (abscissa est vox ultima).

Pal. 400. Ἀμφιβιβήκει] Τὴν γῆν. πρὸς ταῦτα νητέον τὸ ἀμφιβιβήκει. τινὲς γὰρ φασὶ τὸν ἥλιον πολλῶ μείζονα τοῦ κόσμου. πῶς γοῦν τὸ ἀμφιβαῖνον μείζον ἐστὶ τοῦ ἀμφιβαινομένου. E. 402.

Φρικί] Τῇ ἐπιγενομένη μελανίᾳ ἐν τῇ ἐκ τῆς ἐπιπολαίου κινήσεως τῶν ὑδάτων.

Vulg. Φρίκην λέγουσι τὴν ἐπιγενομένην μελανίαν τῇ ὕδατι ἐν τῇ ἐπιπολαίᾳ κινήσει τοῦ ὕδατος κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀνέμων τοῦ πνεῦν. E. Εἰς τὸ λανθάνει συντελεῖ καὶ τὸ μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεῖς.

Φρίκα δὲ λέγει τὴν ἐπιγενομένην κ. τ. λ. Pal. 403. Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι] Περὶ αὐτὸν δὲ φῶκαις συνδιατᾶται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδεύοντες γὰρ τῶν ἐσθλῶν ζώων τοῦτο εἰς μαγείαν. Vulg. In cod. E. hoc scholium male annectitur præcedenti sic: συνδιατᾶται γὰρ φῶκαις ὁ Π. et pro μαγείαν scriptum ibi μαντεῖαν. 404. Νέποδες] Αἱ διὰ τοῦ νήχεσθαι τὴν πορείαν ποιούμεναι ἢ ἀπο-

δες. Vulg. Αἱ ἐσπερημέναι τῶν ποδῶν, εἰ πρὸς τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων αὐτῶν συγκρίνη τις. τὸ νέποδες, ἀντὶ τοῦ σχεδὸν ἀποδες. σφόδρα αὔσαι μεγάλα σμι-

κροτάτους ἔχουσι πόδας. Πρὸς ἀντιδιαστολὴν γὰρ τῶν ἰχθύων ἀπόδων ὄντων τὸ νέποδες, ὡς τοῖς ποσὶ νηχόμεναι. E. Βο-

σκήματα τῆς θαλάσσης. ὡς καὶ ἄλλα χῶ, *Ἡ ἔτι (cod. ἡέτι) μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύη (Pal. ἐπισσεύει) μέγα δαίμων, Οἷάτε πολλὰ τρέφει κλυτὰς Ἀμφιτρί-

τη (ε. 421.). ἐπιτηδεύειν δὲ εἰς μάγειαν φάκη. Pal. Q. Καὶ ἄλλως νέποδες ἢ ἀποδες, ταῖς ποσὶ νηχόμεναι. Pal.

Ἀλοσύδης] Τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐν αἰὲν σεύεσθαι. Vulg. Θαλάσσης ἐπιθετικῶς Ἀμφιτρίτη, παρὰ τὸ etc. Pal.

Τῆς Ἀμφιτρίτης, ἀπὸ τοῦ ἐν αἰὲν σεύεσθαι. *Ἡτοι (sequentia spectant ad καλῆς) τῆς εὐμόρφου, τῆς χρησίμου ἀπὸ τοῦ ἐμπορεύεσθαι δι' ἐκείνης καὶ ἔχειν τροφὰς τοῖς ἀνθρώποις. ἀλλὰ τὸ μὲν εὐμόρφου, εἰ Νηρηΐδα εἶπες τὴν Ἀλοσύδην, τὴν Ἀμφιτρίτην καλουμένην· εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσης, τὸ καλῆς ἦτοι χρησίμου. E. 406. Ὀδμήν] Ἡ λέξις μέση, καὶ σημαίνει ποτὲ μὲν εὐωδία, ποτὲ δὲ δυσ-

ωδία. B. 410. Ὀλοφώϊα] *Ἡ σκα-

φάκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὶ πᾶσας πεμπάσσεται, ἥδ' ἴδῃται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὥς πάσι μῆλων.
 τοὶ μὲν ἐπὶ δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδῃθε,
 καὶ τότε ἔπειτ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε, 415
 αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετ' αἰετὶ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαῖς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δῇ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέσσι, 420
 ταῖς ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδῃθε,
 καὶ τότε δῇ σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
 ἥρως· εἶρεσθαι δὲ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
 ῥίστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα.
 ὧς εἰπὼς, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα. 425

412. ἴδῃται. 413. μέσσησι] μέσσησι H. ib. ἴδῃ. 414. ἴδῃθε]
 ἴδῃαι ex emend. sed manus antiquae, si non ejusdem. H. PORR.
 ib. et 421. ἴδῃθε. 415. ἔπειτ'] ἔπειθ' H. W. 420. αὐτὸς ex
 emend. recenti. Deinde olim fuit ἀνείρηται nunc est ἀμείβεται H.
 ib. ἴδῃθε. 425. εἰπὼς.

τὰ καὶ ἀπόκρυφα, ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὸ
 φῶς· ἢ ἐλέθρια, ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὸ ἐλέθριον
 καὶ τοῦ φαίνω. B. Ὀλοφώρια λέγονται
 τὰ τοιαῦτα πᾶτον καὶ ἐλεθρον, ἀπὸ τοῦ
 ἐλεῖν τὸ φθεῖρω καὶ τοῦ φῶς τὸ λέγω. E.
 Ὀλοφώματα, ἢ ἀπόκρυφα ἐλέθρια, ἢ
 ἐλεῖα. Pal. 411. Ἀριθμήσει καὶ ἔπει-
 σαι] Πρωτίστερον, καταλάβῃ, ἐπέλθῃ.
 μέλλοντα νοητέον, παραχρᾶται γὰρ ταῖς
 λέξεσι. E. 412. Πεμπάσσεται] Κατὰ
 πεντάδας μετρήσῃ, ἀριθμήσῃ. πεμπά-
 ζειν γὰρ λέγεται τὸ κατὰ πεντάδας με-
 τρῆν. παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι πέμπε τὰ
 πάντα κατανομάζονται. E. Κατὰ πάντα
 ἀριθμήσει. τὰ γὰρ πάντα πέμπε λέγου-
 σιν Ἀιολεῖς. Q. Pal. 413. Λέξεται]
 Ἀπὸ τοῦ κοιμηθήσεται, ἀπὸ τοῦ λέχους.
 B. Q. 415. Ἔργον τε ἔπος τε] Γρ.
 κάρτος τε βίη τε°. Vind. Pal. 416.
 Αὐθι δ' ἔχειν] Ἀπὸ τοῦ ἔχετε. Q. Pal.
 Βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἔχειν. Q.
 417. Γιγνόμενος πειρήσεται] Ἀπὸ τοῦ
 πειρώμενος γιγνέσεται. Q. 418. Ἐρπε-
 τὰ] Κυρίως μὲν οἱ ὄφεις, καταχρηστικῶς
 δὲ νῦν πάντα τὰ θηρία. Vulg. Nῦν
 καταχρηστικῶς τὰ ζῷα ἔρπετ' αἰετὶ λέγου-
 σιν (Pal. φησὶ). B. Pal. Θεσπιδαῖς]
 Θεῖον, ἐκ θεοῦ κίπτον*, θείως καῖον, ἐκ
 τοῦ δαῖν τὸ καῖν. Q. 419. Ὑμεῖς δ'
 ἀστεμφέως ἐχέμεν] Πάλιν ἀπὸ τοῦ
 ἔχετε. Καὶ πιέζειν δὲ ὡς ἀκούζειν. φησὶ
 γαῖν, Ἐπὶ μάστακα χειρὶ πίεζε (287.).
 Ἀπὸ μὲντοι περισπᾶ· Χερσὶ στιβαρῆσι
 πιέζειν (μ'. 174.). Q. 420. Αὐ-
 τός] Ἀρίσταρχος, αὐτός*. Harl. 423.
 Εἶρεσθαι, ὡς φθεῖρεσθαι. ἔστι γὰρ ἐν-

* Scholium ad hunc versum nescio quo casu rejectum inter scholia ad 456. cum ipso lemmate Καὶ εἴς'—. BUTTM.

* Fort. ἀσπας. BUTTM.

* Nimirum ob v. l. μέντοι, quae est in Vindd. et Pal. BUTTM.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἥϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

430

ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἥϊα, πολλὰ θεοὺς γονούμενος· αὐτὰρ ἐταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποιθὲς πᾶσιν ἐπ' ἰθύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρεῖα κόλπον

435

τέσσαρα φωκάων ἐκ πότρου δέρματ' ἐνεκε·
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εἰνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάφας· ἀλίσχιν
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω.

440

429. δόρπον θ'] δόρπον ἄρ' ex emend. ejusdem manus H. PORS.
 437. νεόδαρτα] νεόδαρτα H.

438. διαγλάφας] scripserat primo, sed

λ mutavit in ν et μ superscripsit, ut hodie sit, διαγνάφας. Interpr.
 διακυλάνασα H. PORS. διαγνάμψασα V. et διαγλάφας pro v. l. 440. δέρ-
 μα] δέρματ' H. ib. ἐκάστω.

εστῶτος καὶ παρατακτικῷ. Pal. 427. Πόρφυρε κίοντι.] Ἐν βάθει τῆς διαβολῆς διενοεῖτο, ἐκνεῖτο, ἐταράσσεται, ὑπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἢ ἐκ βάθους κινούμενα μελαίνεσθαι (Vulg. et Pal. ὥσπερ — τὰ ἐκ — μελαίνεσθαι). B. E. Q. Vulg. 428. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα] Ὑποστικτέον εἰς τὸ θάλασσαν, καὶ ὀπλισάμεσθαι, καὶ ἀμβροσίῃ νύξ. Q. 434. Πεποιθὲς] Ἰονικόν. E. Ἰθύν] Ὀρμῆν, πρᾶξιν, ἐκ τοῦ ἰθύω τὸ πορεύομαι. B. E. Q. 436. Φωκάων] Τὰ δέρματα φώκας καλεῖ, ὡς βόας τὰς βύρας. B. E. Q.— Pal. ad 450.* 437. Νεόδαρτα] Τὰ γὰρ ξηρὰ οὐ συναρμύζονται τοῖς σήμασιν. E. Πιθανῶς, ὑπὲρ τοῦ φαντασίαν ζώντων παρέχειν. Pal. Q. Quamquam ex

hoc codice Maius scholium hoc cum glossa vulgata, διακυλάνασα, ad 438. continuavit. Δόλον δ' ἐπεμήδετο] Τὸν δόλον ἐνταῦθα αἰτίαν τιμῆς μεγίστης μάλιστα ποιέον τῷ Πρωταΐ παρὰ τῆς θυγατρὸς Εὐδοχῆς. E. 438. Διαγλάφασα] Διαγλήψασα, διακυλάνασα, ἐκ τοῦ γλάφω (scr. γλάφω: B. γλάπτω). Καὶ πῶς οὐκ εἶπε γράψασα; ἀλλὰ τὸ ρ ἐπὶ τροχυτήτων λαμβάνεται, οἷον τὸ μετὰ χαλκοῦ κονδύλου τοῖς πίναξι τῶν ζωγράφων ἐγγείειν καὶ γράφειν. ἔστι δὲ καὶ τὸ διὰ μέλανος γράφειν. ἡμεῖς γὰρ προτιθέμεν* τῷ μέλανι γράφοντες, ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοῦ ἐν πίνακι κειμένου εἴτε κηροῦ εἴτε ὀστράκου. τὸ γλάπτειν δὲ ἐπὶ τρυφερῶν, οἷον ἐπὶ

* Aliquanto minus inepte quam ad utrumque locum referretur hoc schol. ad 442. BUTTM.

* Optime monet J. G. Schneider scribendum esse προτιθέμεν sc. τί. BUTTM.

κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τῆρε γὰρ αἰνῶς
 φώκαιν ἀλοστρεφῶν ὀλοώτατος ὁδμή·
 τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ παρὰ κήτει κοιμηθεῖη;
 ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα, 445
 ἥδ' ὕ μάλ' αὖ πνεύουσιν, ὅλεσσε δὲ κήτεος ὁδμήν.
 πᾶσαν δ' ἡοῖν μένονεν τετληῖσι θυμῶ·
 φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς ἠνιάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἑνδῖος δ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὔρε δὲ φώκας 450
 ζατρεφίας· πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 οὐδ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῶ
 ὥσθ' ὅλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
 ἡμῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρον δολίης ἐπελήθετο τέχνης· 455

441. κεῖθι δὴ] κεῖθι δ' ἄρ V. et ἔνθα κεν pro γ. l. 443. γὰρ ἂν] γάρ H.
 γάρ κ'. V. W. ib. εἰναλίῳ] εἰν ἀλίῳ V. 445. ἐκάστω. 446. ἦδ'.
 449. ἐξῆς ἠνιάζοντο] ἐξῆς ἐνιάζοντο V. ἐνιάζοντο W. 454. αἶψ'] omittit
 m. pr. additum ex emend. H. PORS. ib. δὲ ἰάχοντες.

ψάμμου. B. E. 441. Κεῖθι δὴ αἰνότα-
 τος λόχος ἔπλετο] Αἱ πλείους ἔνθα κ' αἰ-
 νότατος, ὡς τὸ, "ἔνθα κε λαυγὸς ἔην (Π.
 θ. 130.). ἀπὸ τοῦ δυσχερέστατος. Q.
 Pal. Harl. 442. Ὀλοώτατος ὁδμή]
 Ὀμῶν τῶν Κλυτὸς Ἀμφιτρίτη (ε'. 422.),
 καὶ Θεμῖς αὐτῆς, καὶ Κλυτὸς Ἰπποδά-
 μεια (Π. β'. 742.). Pal. 445. Ἀμ-
 βροσίην] Νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐωδὸς ἔλαιον.
 Vulg. Ἀλληγορικῶς ἀμβροσίην τὴν εὐ-
 ωδίστιαν τοῦ ἀποτελέσματος. ὑπέμεινε
 γὰρ τὴν δυσωδίαν διὰ τὸ μέλλειν κατορ-
 θῆσαι τὸ εἶναι τοῦ συμφέρον. E. 447.
 ἡοῖν] Τὸν ἐσθινὸν καιρὸν τὸν ἀπὸ πρώτης
 ἡμέρας ἕως ἑκτης λέγει ἡοῖν. B. E. Q. Pal.
 Cf. Vulg. Τὴν ἄχρι μεσημβρίας ὥραν.
 ἐκφέρει γοῦν, "ἑνδῖος δ' ὁ γέρον ἦλθεν.
 Pal. 450. ἑνδῖος] Μεσημβρινός. τότε

γὰρ ἄρχεται λοιπὸν ἐνδεῖν ἢ ἔλη, ὃ ἐστὶν
 ἢ ἀκτὶς ἡλίου. Vulg. Μεσημβρινός
 ἦτοι κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐν ᾗ ἐνιδύσκει
 ἦτοι ἰδρύσκει ἐνιδῖος τις ὢν, καὶ ἐν συγ-
 κοτῇ ἑνδῖος, ἦτοι βεβρεγμένος. B. Κατὰ
 τὴν συνήθη ὥραν. μεσημβρινός, ἀπὸ τοῦ
 ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν. αἷζεται γὰρ ἕως
 ἑκτης ὥρας, ἐκτότε δὲ ἐλαττοῦται ἢ
 ἡμέρας. E. Κατὰ τὴν συνήθη ὥραν.
 ἐστὶν οὖν καὶ τοῦτο παιδεῦμα τοῦ Ὀμή-
 ρου, τὸν σοφὸν ἀντιτεταγμένην (ε. ἀν-
 τετ.) τῇ διαίτῃ χρῆσθαι, καὶ μὴ ἄλλοτε
 ἄλλῃ. Q. Εὔρε δὲ φώκας] Vid. ad
 436. 451. Λέκτο δ' ἀριθμόν] Ἐμέτρει
 τὸν ἀριθμὸν, κατηρίθμει. Pal. Λέκτο δ'
 ἀριθμόν, λέγε κήτεσι (452.), λέκτο καὶ
 αὐτός (453.). ὅτι τῇ αὐτῇ λέξει παραλ-
 λήλως οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημανομένου

* Sic Mediol. Sed Harl. καίνετατος. Porsonus: "Per diphthongum ai duxerat i,
 "volens procul dubio refingere ἰθα καὶ αἰνότατος." Et revera in Pal. καίνετατος. Sed
 in altero margine ad vocem κεῖθι scriptum hoc tantum: γρ. ἰθα. BUTTM

* Ex Hymn. Merc. 110. Hesiod. Θ. 696. Cf. ρ'. 369. ἥδ' ἐνθάδε. BUTTM.

ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἥδ' ἔτι μέγας σῦς·
γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον·
ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότες θυμῶ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρον, ὀλοφώϊα εἰδὼς,
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε·

460

Τίς νύ τοι, Ἀτρείος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
ᾧφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τίό σε χρή;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρὰ τροπέων ἐρεῖνεις;

465

457. πάρδαλις] πάρδαλις sed in marg. πάρδαλις αὐτως H. πάρδαλις Apollonius in v. Schol. supra ad 156. πάρδαλις ἡ δὲ καὶ πάρδαλις τὸ ζῷον. FORS. πάρδαλις W. 460. Φιδός. 461. ἀνειρόμενος] ἀμειβόμενος, ἀνειρόμενος prius fuerat, sed eadem manus correxit H. FORS. ib. με γένοιτο. προσέειπε. 462. συμφράσσατο] συμφραδάσατο H. 463. ἔλοις] ἔλῃς V. ib. ἀέκοντα. 464. προσέειπον. 465. ἐρεῖνεις] ἀγορεύεις W. ib. οἶσθα.

κέχρηται. Q. Pal. 456. ἦτοι πρῶτιστα] Οὐκ ἀληθῶς μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποιεῖ τέχρῃ μαγικῇ. ἐλήφθη δὲ ἐν δόλῳ ὡς προμαντευόμενος, εἰδὲ προεφεστηκώς (cod. Barnes, πρὸφθακώς) ἐπὶ τὰς μεθόδους τῆς μαντείας (f. μαγείας). Vulg. Λέων γένετ'] Οὐκ ἀληθῶς, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν. Q. Pal. Μάντις ὢν καὶ φρόνιμος ὁ Πρωτεύς μερίζεται καὶ τρέκεται εἰς πολλὰ, εἰς λέοντα, καὶ εἰς τὰ τωαῦτα διὰ δριμύτητος, καὶ δι' ἄλλων ποικίλων τρόπων, θέλων ἰδεῖν εἴ ἐστιν ἄξιός τοῦ εὐαγγελισθῆναι. ὁ δὲ ἔμεινεν ἀστεμφέως ἔχων ὁ Μενέλαος ἦτοι μειδιᾶσας. ἀλλ' ἀνθρωπικῶς νοητέον. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε καὶ οὐκ ἀγνοεῖ. E. Καὶ τότε ἔπειτ' ἔμμην] Διὰ τούτων δείκνυσιν ὁ ποιητής, ὅτι οὐδεὶς ποτε προχείρως χαρίζεσθαι καὶ ὠφελεῖν, ἀλλὰ δοκιμάσαντα*. Q. Λέων γένετο] Ὅκισθαι ἔρετα εἶπε μόνον, καὶ νῦν λέοντα καὶ πάρδαλιν καὶ σῦν. καὶ μὴν αὐτὰ ἔρετα οὐκ εἰσιν, ἀλλ' εἰπὼν Ὅσο' ἐπὶ γαῖαν (417.) δηλοῖ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἐν γὰρ τῇ γῇ καὶ ἔρετα εἶναι δράκοντες καὶ ἄλλα ὅσα ἀνείρη. τὸ γὰρ, Ὅσο' ἐπὶ γαῖαν, πάντα

δηλοῖ καὶ ἔρετα καὶ ἄλλα. μάγος γὰρ ὢν καὶ ποικίλος ἐκ μαγικῶν ἐδοκίμαζεν αὐτὸν, εἰ ἄξιός ἐστιν ἐλεηθῆναι. καὶ γὰρ οὐκ ἀληθῶς μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποιεῖ μαγικῇ τέχρῃ. E. Ἄλλως, ἀλληγορικῶς. Ἡ ὕλη ἐγένετο πρὸ τῶν ἄλλων (vid. supra schol. ad 384.), καὶ ἐξ αὐτῆς ἔπειτα ἐγένετο ζῷα, καὶ τὰ λοιπὰ. ἡ Εἰδοθέα δὲ εἰδωλοπλαστήσασα πάντα, κρῖναι. διὰ μὲν γὰρ λέοντος ἐμπόρου ζῶου τὰν αἰθέρα δηλοῖ, διὰ δὲ τοῦ δράκοντος καὶ τῶν λοιπῶν ὡς αὐτοχθόνων, τὴν γῆν· τὸ δὲ ὕδωρ πρῶτον διὰ δὲ τοῦ δένδρου τὰν ἀέρα διὰ τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ δένδρου μεταρσίαν ὁρμήν. E. 461. Ἀμειβόμενος] Γρ. ἀνειρόμενος. Pal. Ἀνειρόμενος, ἡ γραφή. Harl. 462. Συμφράσσατο] Γρ. ἐφράσσατο. Harl. Βουλὰς] Γρ. βουλὴν. Pal. Ἐν ἥθει λέγεται ὡς περ ἐξελέγχοντος τὴν θυγατέρα. διὸ καὶ ὁ Μενέλαος, Οἶσθα γέρον (Pal. γέρον). Q. Pal. 465. Τὸ ἐξῆς, Οἶσθα ὡς δὴ δητὰ ἐν γῇ ἐρίκομαι, τὰ δὲ ἄλλα ὡς (Pal. om. ὡς) διὰ μέσου διορθωτέον. Q. Pal. Ἐρεῖνεις] Γρ. ἀγορεύεις. Harl. Ἀρίσταρχος, ἐρεῖνεις, γράφει, οὐκ ἀγο-

* Schollum hoc refer ad 415. BUTTM.

* Sumpta hunc ex Heracl. Alleg. Hom. 66. BUTTM.

ὡς δὴ δῆδ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδ' ἐτι τέκμων
εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τι πάντα ἴσασιν,
ὅστις μὲ ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδῃσε κελεύθου
ῥόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα. 470

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι
ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὅφρα τάχιστα
σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο, πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι 475
οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρὶν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτῳ διίπτετός ποταμοῖο

467. ἔνδοθεν] ἔνδοθι H. 468. δὲ sine τε H. ib. Φεικέ. ἴσασιν.
469. κελεύθου, sed σ erasum videtur, H. κέλινθον V. 471. αὖτις]
αὐτίκ' H. V. ib. προσέειπεν. 474. οἶνοπα. 475. τε ἰδεῖν.
476. οἶκον. 477. ὅτ' ἂν] ὅταν V.

ρεύεις. Pal. 468. Γρ. ἔειπε θεοὶ δότε.
Harl. 472. Ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες]
Ὀμηρικὸν (Q. Ἑλληνικὸν) τὸ ἀπὸ συν-
δέσμου ἄρχεσθαι. Pal. Q. 473. Βραχὺ
διασταλτέον πρὸς τὸ καλὰ διὰ τὸ σαφέ-
στερον. Pal. 474. Πόντον] Ἰστέον ὅτι
διὰ σημαίνει, τὸν ποταμὸν τὸ βεῖθρον, καὶ
τὸν ἐπισταταυόντα δαίμονα, ὡς εἶπεν οἱ
θεολόγοι. E. 476. Οἶκον ἐς ὑπόροφον]
Γρ. εὐκτίμενον. Pal. 477. Αἰγύπτῳ]
Ὁ γὰρ Νεῖλος πρότερον Αἰγύπτος ἐκα-
λεῖτο. E. Vulg. Ὅτι τὸν Νεῖλον Αἴ-
γυπτον ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἡσίοδος ὡς ἂν
κείτερος Νεῖλον αὐτὸν οἶδε (Pal. οἶδεν
ἦδη) καλεῖται. Q. Pal. Διίπτετός]
Τῷ ἐξ ἀέρος ἀρδευομένου ἢ πίπταντος. E.
Τῷ ὑπὸ Διὸς πληρουμένῳ. οἱ δὲ, διαπε-
πτασμένου καὶ μεγάλου. οἱ δὲ, διαφα-
νούς. B. Θαυμάση τις ἂν πῶς τὸν πο-
ταμὸν τοῦτον διίπτετ' εἴρηκεν; Διὰ τὸ
ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγὰς, καὶ κατὰ τοὺς
Αἰγυπτίους οὐρανὸν βεῖν. Q. Παλλῶν
λεγόμενον περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβά-
σεως πρῶτος Ὀμηρὸς τὴν ἀληθεστάτην
αἰτίαν εἶπε διίπτετ' προσαγορεύσας αὐ-
τῷ, διότι πληροῦται ἀπὸ (Pal. ἐκ) τῶν
ἐν Αἰθιοπίᾳ γινομένων ἀδιαλείπτων τοῦ

θέρου καὶ σφοδρῶν ὑετῶν, ὡς καὶ Ἀρι-
στοτέλης καὶ Εὐδοξος, πεπύσθαι ταῦτα
φάσκοντες ἀπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν
(sic). E. Q. Pal. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ὡς
μεταγενέστερος Νεῖλον καλεῖ. Διίπτετός
οὖν τοὺς ποταμοὺς λέγει τοὺς ἐκ Διὸς γε-
νημένους. τῷ γὰρ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γε-
νέσθαι χρήται· Ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε
πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικός (Il. τ'. 110.).
ἀλλαχῶ δὲ ἔφη ἀντὶ τοῦ διίπτετός, Ξάν-
θου διήκοντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς
(Il. ε'. 434.). τοῦτο δὲ ὅτι φάσει οἱ
ποταμοὶ ἐκ Διὸς πληροῦνται ὡς καὶ ἔφη,
Καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει (I. 111.).
οἷον λόγῳ καὶ τὰς νύμφας Διὸς θυγατέρας.
λέγει, Νύμφαι κρηναῖαι κοῦραι Διὸς (I.
240.), ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι φυτὰ
τῷ τοῦ Διὸς ὕδατι τρέφεται. Ζηνοδοτος
δὲ (E. Ζηνοδοτος) διίπτετ' τὸν διαγῆ
ἀποδίδωσι (Harl. ἐκδίδωσι). διὰ τοῦτο
καὶ γράφει διίπτετός διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
γου. E. Q. et postrema PORS. ex
Harl. Πρῶτον μὲν καὶ τὸν Σπερχεῖον
διίπτετ' λέγει, Τίς Σπερχεῖος διίπτετός
ποταμοῖο (Il. π'. 174.) καὶ ἀπλῶς δὲ
πάντας διίπτετός ἐν παραβολῇ λέγει, Ὡς
δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διίπτετός ποταμοῖο

αὐτὶς ὕδωρ ἔλθης, ῥέξης θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
καὶ τότε τοὶ δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοινᾷς.

480

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
οὐνεκά μ' αὐτὶς ἀναγεν ἐπ' ἡρωιδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἥ τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἥς ἐπὶ νηὸς,
ἥ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;

485

490

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·

482. ἡρωιδέα. 484. ὥς μιν ἔπεισιν] δὲ μύθοισιν H. ib. ὥς ῥητέουσιν.
προσέειπον. 486. τόδε] τόγε H. ib. ῥητέ. 487. Ἀχαιοί.
489. ἀδευκέϊ] ἀδευκέϊ V. ib. ῥης. 491. αὐτὶς] αὐτίκ' H. W.
ib. προσέειπεν.

Βέβρυχεν μέγα κύμα (Π. ρ. 263.). Q. Τινὲς διωκτῆ, ἔπει καὶ Αἰγύπτιαί φασιν ὠρανόθεν βεῖν τὸν Αἴγυπτον. ταῦτο δὲ ψεύδος. φησὶ γὰρ Τίδος Σπερχαίου διωκτῆος ποταμοῖο. αὐτὸς οὖν οὕτως αὐτοὺς καλεῖ διωγενεῖς ὥς τινες ὄντας τῷ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γεννηθῆναι χρώμενος, ὥσπερ τὸ, "Οστις ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ παρὰ ποσσὶ γυναικὸς (Π. τ'. 110.). Q. Διωκτῆ εἶπε διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγὰς. τοῦτο δὲ ψεύδος. φησὶ γὰρ, Τίδος Σπερχίου διωκτῆος ποταμοῖο. καὶ οὕτως καλεῖ πάντας διωκτεῖς ἐν παραβολῇ. Ὡς δ' ἔ' ἐπὶ προχῆσι διωκτῆος ποταμοῖο. καλεῖ δὲ καὶ διωγενεῖς ὥς τινες ὄντας, τῷ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γεννηθῆναι χρώμενος (sic). τὸ δὲ ὅλον ἐπὶ τῷ ὑετῷ πληροῦνται. καὶ Νύμφαι κοῦραι Διὸς. Pal. 481. Κατεκλάσθη φίλον ἦτορ] Ἐλκλήθη. πάθος γὰρ ψυχῆς ἢ λύπη. B. Q. Pal. 485. Τελέω] Τελέσω, ἐνεστὼς ἀντὶ μέλλοντος. E. 486. Κατάλεξον] Γρ. ἀγόρευσον. Pal. Harl. 487. Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν] Ταῦτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνω-

στέον, ὅ' ὁ πρότερος σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἄρα διαπορητικοῦ κείμε. ἢ συναπτέον, ἵνα ἡ ὁ σύνδεσμος ἀντὶ συναπτικοῦ κέηται τοῦ εἰ. Q. Περὶ τῶν Ἀγαμέμνωνι ὑπομεινάντων, ὧν ἦν καὶ Ὀδυσσεὺς ἐξ ὑποτροφῆς. τὸ γὰρ περὶ πάντων πυνθάνεσθαι ἀφορμὴν ταυτολογίας παρεῖχε τῷ Πρωτεῖ (immo τῷ ποιητῇ) ἀνῶθεν τῷ κόστου ἐπεξιόντι, ὥσπερ φθάνει διηγησάμενος ὁ Νέστωρ. καὶ τὸ μὲν ὅλον διὰ τὸν ἀδελφὸν πυνθάνεται δεδιώς ὅτι κατέλπευεν αὐτὸν ἐν Τροίᾳ, διὰ δὲ τὸ κρυμμένων κοινοποιεῖται τὸν λόγον. Q. 489. Ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ] Ἀδοκεῖ, ἀπροσδεκτῇ, ἀπὸ τοῦ δεύχω τὸ δέχομαι. ἢ πικρῇ, ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ γλύνκυς. B. E. 490. Τολύπευσεν] Ἐρηχανήσατο. μετὰ κακοπαθείας ποιηθέν. τολυπεῖν ἐργάζεσθαι, τολύπη ἢ ἐργασία, τολυπευτὸν κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλυμμένον ἔριον. Vülg. Τολύπη, εἶδος βοτάνης. μεταφορικῶς δὲ καὶ τὴν ἔριον τῶν ἡδὴ κατεργασμένων εἰδῶσαν τολύπην λέγομεν. τολύπευσε γοῦν ἦτι

Ἀτρείδῃ, τί με ταῦτα δειΐραι; οὐδέ τί σε χρὴ
 ἰδμεναι, οὐδέ δαῖναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὶν εὖ πάντα πύθῃαι·
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μαῖνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τι καὶ σὺ παρῆσθα·
 εἰς δ' ἔτι που ζῶς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμῃ δολιχηρέτμοισι·
 Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
 πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἔξεσάωσε θαλάσσης.
 καὶ νῦν κεν ἐκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
 φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
 τοῦ δὲ Ποσειδάων· μεγάλ' ἐκλυεν αὐδῆσαντος·

492. Ἀτρεΐδῃ. 493. ἰδμεναι. 494. ἄκλαυτον] ἄκλαυστον H.
 ib. ἐπὶν εὖ] ἐπεὶ κ' εὖ H. 495. τῶνδε δάμεν] τῶν γε θάνων H. V. τῶν γε W.
 ib. δὲ λίποντο] δ' ἐλίποντο V. 496. Ἀχαιῶν. 497. δέ τι] δέ
 τέ H. δ' ἔτι V. δέ τε W. 503. ἔπος. ἀάσθη. 504. ἀέκητι.

κατεργάσασθαι, ὑπέμεινεν, ἢ ἐξέφυγεν. E.
 494. Ἐπεὶ κ' εὖ πάντα] Γρ. ἐπὶν (ins.
 εὖ) πάντα. Harl. 495. Τῶν γε θάνων]
 Αἱ Ἀριστάρχου, δάμεν. Harl. 496.
 Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο] Τὸν Αἴαντα τὸν Διοκλῆν
 λέγει καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ γὰρ
 αὐτὸς (f. οὗτος) οὐδέποτε εἰς τὴν αὐτοῦ πα-
 τῆρ οἰκίαν. Vulg. Αἴας δ' Διοκλῆς καὶ δ'
 Ἀγαμέμνων. ἀμφοτέρους δὲ ἐν νόστῳ
 ἀπώλεσαν = φασί. παρῆσαν καὶ Ἀγαμέ-
 μνονος ἀνδρὸς ἐπ' ἐσχάτης οὐ φθάσας αἰ-
 καδε ἀνελθεῖν καὶ τοὺς φίλους ἰδεῖν καὶ
 συγγενεῖς. διὰ καὶ ὡς ἐν νόστῳ ἀπώλετο
 ἦτοι ἄμα τῷ νοστήσαι. E. Q. 497.
 Μάχῃ] Τὸ, Μάχῃ δέ τι καὶ σὺ παρῆσθα,
 τάχα δ' Πρωτεύς φησι πρὸς τὸν Μενέ-
 λαον. δ' δ' Ὅμηρος πρὸς τὸν ἀκροατὴν
 ἐνιδάχθης φησὶν ἐν τῇ Ἰλιάδι τίνες ἀκ-
 ῶλοντο, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ θέλει αὐτοὺς
 πάλιν ἀπαριθμεῖν. E. Παρῆσθα] Γρ.
 παρηὰς (παρήας). Harl. 498. Porro-
 nus ex Harl. referens: "Ejecit Ze-
 nodotus, quem refellit scholiastes

"ex vers. 551." 499. Vid. ad 503.
 500. Γυρῆσιν] Πέτραις πλησίον Μυκῆνου
 τῆς νήσου οὕτως καλουμέναις, ἐπεὶ εἰσι
 περιφερεῖς. Vulg. Στρογγύλαις πέτραις,
 ἐξ αὐτῶν καὶ γυρὸς δ' κυρτὸς, διὰ τὸ δοκεῖν
 κυκλαῖσθαι. B. Γυρῆς πέτραις εἰσὶ περὶ
 τὴν Μήκωνα (Pal. Μήκων) πλησίον
 Μήκωνος καὶ Νάξου (Pal. Μήκωνος δὲ
 καὶ Νάξος) τῶν Κυκλάδων νήσων. Q.
 Pal. Ἐπέλασσε] Γρ. ἐδάμασσε. Harl.
 Pal. 503. Αἴας μὲν] Ἡ διάθεσις τοῦ
 μύθου ἀφέλιμος τοῖς νόμοις, ὅτι ἐφ' ἐνὶ
 ἀμαρτήματι ἐσώθη ἂν ὁ Αἴας διὰ τὴν
 τῶν θεῶν φιλανθρωπίαν, εἰ μὴ καὶ ἄλλο
 προσέθηκεν. Pal. et (ad 499.) Q.
 505. Τοῦ δὲ Ποσειδάων· μεγάλ' ἐκλυεν
 αὐδῆσαντος] Οὐκ ἔστι, μεγάλα ἐκλυεν,
 ἀλλὰ, μεγάλα αὐδῆσαντος ἐκλυεν, του-
 τέστιν ὑπερήφανα λέγοντος. ὡς καὶ ἐν
 ἄλλοις ὑψιγόρῃ καλεῖ τὸν Τηλέμαχον,
 Τηλέμαχ' ὑψιγόρῃ μένος ἔσχετε (β.
 85.). καὶ παραινέει μὴ μεγαλίζεσθαι
 θυμῷ μηδὲ ἑαυτὸν ἐπαίρειν. E. Q. Με-

* scil. ἀποκρίσθαι. BUTTM.

αὐτίκ' ἔπειτα τρίαῖναν ἔλων χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἤλασε Γυραῖην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπισσε πόντῳ,
 τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
 510 ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπάλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρὸν ὕδωρ.
 σὸς δὲ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἡδ' ὑπάλυξεν,
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι· σάωσε δὲ πόντια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειαίων ὄρος αἰπὺ
 ἵζεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα
 515 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε ἴσθαι Θυεστιάδης Αἰγισθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 ἀψ' δὲ θεοὶ οὐρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο·
 520 ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσεται πατρίδος αἰῆς,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖσεν
 Αἰγισθος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθόν,
 525

509. τὸ πρῶτον] τοπρῶτον V. ib. ἀάσθη. 511. uncinis includit W.
 516. μεγάλα] βαρέα V. 517. ἐσχατιὴν] ἐσχατιῆς a m. pr. H. ἐσχατιῇ V.
 519. καὶ κεῖθεν] κάκεῖθεν H. 520. οἴκαδ'. 521. ἐπεβήσεται] ἐπεβή-
 σατο H. 522. ἦν. 523. εἶδε. 524. εἶδε.

γαλοβήμονήσαντος. Τίς αὖν ἐπερήφανος
 λόγος; φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν. Q. 507.
 'Απὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν] 'Απ' αὐτῆς δὲ τι
 ἔσχισεν, ὃ ἐστὶ μέρος αὐτῆς κατέβαλεν
 εἰς τὴν θάλασσαν. E. Pal. 508.
 Μεῖνε] Γρ. μίμνε. Harl. Τρύφος] 'Από-
 κομμα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θρύπτω, ἢ ἐκ
 τοῦ ἔτρυφον δευτέρου ἀορίστου. E. 511.
 'Ὡς ὁ μὲν ἐνθ'] 'Εν οὐδεμιᾷ ἐφέρετο
 (hucusque PORS. ex Harl.). καὶ
 λαν γάρ ἐστιν εὐτελής. θαυμάσαιμεν δ'
 αὖν, πῶς παρέλαθε τὸν Ἀρίσταρχον. Pal.
 514. Μαλειαίων] 'Αλλαχοῦ δὲ ἐνικῶς,
 Περὶ γαμπτύοντος Μάλειαν (i. 80.) Pal.

515. 'Ἰζεσθαι, τότε] 'Ὁβελίσαι δ' αὐ-
 τόν. Pal. 516. Βαρέα] Γράφε, μεγάλα.
 E. 517. 'Ανδρῶν τοῦ Θυέστου τὴν αἰ-
 κσιον περὶ Κίθηραν ἐφίσταται. Pal.
 519. Κακεῖθεν] 'Εκ πλήρους ὁ καί. Pal.
 521. Πατρίδος αἰῆς] Σημειοῦνται τινες
 ὅτι ἐπὶ τῆς ὅλης χώρας νῦν τέθεικε τὴν
 πατρίδα, οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως. Q. Pal.
 522. Καὶ κύνει] Γράφε προσεκύνει*. B.
 'Απτόμενος ἐφίλει. ἔθος εἶχον οἱ ἀποδη-
 μοῦντες τῆς πατρίδος εἶναι ἐνδημήσουσι
 κυνεῖν αὐτήν καὶ κατασπάζεσθαι. E.
 523. Δάκρυα θερμὰ χέοντ'] 'Ἦτοι περι-
 χαρῇ, χαρᾷ ἐκλυόμενα τοῦ σώματος ἐπὶ

* Cf. not. ad β'. 334. Nam glossa vulg. hic: Κύνη. προσεκύνει. BUTTM.

χρυσῷ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
μή ἑ λάθοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

βῆ δ' ἴμεν ἀγγελῶν πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.

αὐτίκα δ' Αἰγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
κρινάμενος κατὰ δῆμον εἴκοσι φῶτας ἀρίστους,
εἰσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνάγει δαῖτα πένεσθαι.

530

αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.

τὸν δ' οὐκ εἰδὼτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βούν ἐπὶ φάτῃ.

535

οὐδέ τις Ἀτρεΐδew ἐτάρων λίπεθ', οἳ οἱ ἔποντο,

οὐδέ τις Αἰγισθοῦ· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·

κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ

ἦλ' ἔτι ζῶειν, καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο.

540

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,

οἷ τότε με προσέειπε γέρων ἄλιος νημερτής·

526. δ' ὄγ' δέ γ' ex emend. H.

527. λάθοι] λάθη V.

ib. fa.

528. 532. λαῶν.

530. εἴκοσι.

533. ἀεικέα.

534. φειδόν'.

535. δειπνίσσας] δειπνήσας text. et marg. H.

536. Ἀτρεΐδew. fa.

538. supra κατεκλάσθη scriptum κατέκλασε H.

539. οὐδέ νύ μοι κῆρ] οὐδέ

μοι ἦτορ H. 541. τ' ἐκορέσθη] τε κορέσθη V. 542. με] μοι V. ib. προσέειπε.

τῆς ἡδονῆς. E. 527. Παριῶν] Τυνε,

παριῶν (sic). Harl. Pal. Sed Pal.

addit: νῦν δὲ ἐγκλητικὴ ἔστιν ἡ εἰ.

Quod spectat ad praecedens μή εἰ.

Μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς] Μνησθεῖν ὁ

Ἀγαμέμνων τοῦ φονεῦσαι τὸν Αἰγισθον.

Q. Pal. 532. Βῆ καλέων] Ὑπαντή-

σω αὐτῷ ἐξῆλθεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν ὡς δὴ

τηνέων αὐτόν. B. E. Q. Pal. 534.

Στυγίαν εἰς τὸ ἀνήγαγε. Pal. 535.

Δειπνίσσας] Δειπνῶν ποιήσας ἐκείνῳ.

δειπνῶ γὰρ, δειπνήσω ἑγὼ, δειπνίζω δὲ

ἑτέρῳ. B. Βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ

δειπνήσας (sic);—et ab alia, ut vide-

tur, manu: ἀριστήσας κατέκτανεν ὡς

βούν ἐπὶ φάτῃ. Pal. Ἔοικεν ὡς τρι-

φυτοῦ κατηγορεῖν τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ

μεθύσαι καὶ διὰ τοῦτο ἀγνοῦντος καὶ τὴν

αὐτῷ ἐπιβουλήν ὡς μεμαθυσμένου. ἀλλ'

(οὐκ ins. Mai.) ἔστι τοῦτο. ἐθάρρει

γὰρ καὶ τὸν δάλον οὐκ ἐνόησεν. εἰ δὲ καὶ

βούν εἶπεν, ἀλλ' οὐ πρὸς ὕβριν αὐτοῦ εἶ-

πεν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ

ἐδόλῃσεν. κατεκτάνθη γὰρ καθήμενος

ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐσθίων, ὡς ὅταν

μὲν βούς στεβρὸς καὶ δυνατὸς ᾖ, σφαγῇ

δὲ ὅμως ἐν φάτῃ δεδεμένος καὶ ἀγνοῶν

τὴν ἑαυτοῦ ἐπιβουλήν. E. 537. Οὐδέ

τις Αἰγισθοῦ] Τοῦτο εἰς σύστασιν τοῦ

ἥρωος, ὅτι καὶ πλείονων ὄντων τῶν ἐπιθε-

μένων καὶ ἐνόησαν οὐδεὶς περισώθη, ἐπειδὴ

ἄπαξ ἦσθετο τῆς ἐπιθέσεως γυνομένης.

Q. Pal. 539. Οὐδέ μοι ἦτορ] Γρ.

οὐδέ νύ μοι κῆρ. Harl. 541. Ἀνθρωπί-

νος εἶξε τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ καὶ παρέσχε

καιρὸν ἀπεκλαῦσαι τὸν ἀδελφόν. Pal. et

(ad vers. 546.) Q. 542. Γέρον ἄλιος

νημερτής] Δῆλον ὡς ὁ Πρωτεύς μάντις ἄν-

Μηκέτι, Ἀτρείος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖν, ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πείρα, ὅπως κεν δῇ σὴν πατρίδα γαῖαν ἱκῆαι.

545

ἦ γὰρ μιν ζῶν γε κινήσεις, ἢ κεν Ὀρέστης
κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δὲ κεν τάφου ἀντιβολήσῃς.

ᾧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
αὐτὶς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένω περ, ἰάνθη
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

550

Τούτους μὲν δῇ οἶδα· σὺ δὲ τρίταν ἀνδρ' ὀνόμαζε,
ἔστις ἔτι ζῶος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,

Ἥθ' θανόν· ἐθέλω δὲ, καὶ ἀχνυμένός περ, ἀκοῦσαι.

ᾧς ἔφάμην· ὃ δὲ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·

543. Ἀτρείος] ἀτρείως H. ib. οὕτω] αἰεὶ V. ib. Ἀτρείος.
544. ἄνυσίν τινα] ἄνυσίν τε τινὰ H. 547. ἀντιβολήσῃς] ἀντιβολήσεις V.
548. ἐμοὶ] μοὶ V. 550. προσηύδα] προσηύδων ex emend. H. V.
ib. ἔπειτα. 551. δῇ omittit H. ib. Γαῖα. 553. uncinis in-
cludit W. 554. αὐτὶς] αὐτίκ' V. W. ib. προσέειπεν.

ἄνθρωπος ἦν. εἰ γὰρ ἦν δαιμόνιος, παντε-
λῶς ἂν ὑπεχώρησε. τῷ μύθῳ δὲ δευτέρῳ
τοῦτο ὅτι θεὸς ἦν. E. 543. Ἀσκελὲς
αἰεὶ] Ἀμετακινήτως, ἀμεταμελήτως, ἀ-
μετατρέπτως, ἀδιαλείπτως καὶ συνεχῶς.
E. Ἀμεί] Γράφε, οὕτω. Q. 545.
Πείρα] Βαιρυτόνως καὶ χωρὶς τοῦ ι. προσ-
τακτικὸν γὰρ ἐστίν. Pal. Σπουδαίε,
ἀγωνίζου. Παρ' ἡμῶν μὲν τὸ πειρᾶν ἐπὶ
τοῦ τὴν ἐρμηνείαν βιάζεσθαι, παρ' Ὀμή-
ρῳ δὲ οὕτως. E. Πειρῶμαι τὸ ἀπὸ-
πειραν ποιῶ, παθητικόν, πειρῶ δὲ τὸ συν-
εἶναι^b ἐνεργητικόν. E. 546. Ζῶος γε
κινήσεις] Male ad hunc versum
hocque lemma in cod. Q., certe in
Mediol. relatum est schol. 541.
Ἥθ' κεν Ὀρέστης] Διαζευκτικοὶ εἰσιν εἰ
δύο σύνδεσμοι. διὸ ὁ μὲν πρῶτος βαρεῖαν
δέχεται, ὁ δὲ δεύτερος διὰ τὸν κέν ἐγκλι-

τικὸν ὄντα τηρεῖ τὴν ὀξεῖαν. Q. 547.
ὑποφθάμενος] Ἀντὶ τοῦ προφθάσας. ἄλ-
λως γὰρ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἐλέ-
γτο. E. Τάφῳ] Τοῦ δείκτου τοῦ ἐν τῇ
ταφῇ. B. Ἀντιβολήσῃς] Ἀντιβολή-
σειν παρ' ἡμῶν τὸ παρακαλέσαι λέγεται,
ἐκ τοῦ αὐτὰ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν
βάλλειν ἑαυτὴν. νῦν δὲ ἐκ τοῦ ἀντὶ καὶ
ἐξανατίνας τοῦ σκοποῦ βάλλειν. παρ'
ἡμῶν μὲν καὶ ἀπλῶς παντὸς τοῦ σκοποῦ-
μένου, εἴτε καλοῦ εἴτε φαύλου, ὥς καὶ
νῦν τοῦ ἐλπίζομένου. E. 549. Αὐτίς ἐν
στήθεσσι] Ὅς γὰρ ἐν τοῖς κακοῖς παρα-
μυθίαν φέρει τὸ μὴ ἀτιμωρήτους γενέ-
σθαι τοὺς ἄρξαντας τῶν ἀτυχημάτων.
Q. Pal. 553. Ἥθ' θανόν] Ἐν ἀπάσαις
ἠθροῦτο (huc. FORS. ex Harl.)· τοῦ
γὰρ Πρωτέως εἰπόντος, δύο μόνον ἀν-
ώλυντο (496.) γελοῶς τρίταν ζητεῖ ἀπ-

^b Sic. Alias συνίω vel συνιῶν: vid. Oud. ad Tho. M. v. συμφῶ. BUTTM.

^c Sola conjectura ad hunc versum scholium hoc retulit Porsonus cum hac nota:
“Notandum est, non semper pari cum fiducia marginales notas ad loca sua a me
“referri, propterea quod saepe nulla textus verba iis praeponuntur, saepe in longe
“distanti paginae parte distant. Scholium quod nunc in margine positum est ad
“386. circiter, pertinet ad 328.” Eadem plane nobis saepe usu venerunt in cod.
Pal. et, ut augurari possum, Maio etiam in suis. Et hoc quidem scholium in Pal.
positum est e regione versus 550. BUTTM.

υἱὸς Λαέρτῳ, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων· 555
 τὸν δ' ἶδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψῆος, ἣ μιν ἀνάγκη
 ἔσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπῆρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 560
 σὺ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διотреφὲς ὦ Μενέλαε,
 Ἄργεϊ ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἠλύσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθος·
 τῇ περ ῥήστῃ βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν· 565
 οὐ νιφετὸς, οὐτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λυγυπνεύοντος αἴητας

555. Λαέρτῳ. Φουκία. 556. τὸν ἶδον. 558. Ῥήν. 559. φοι.
 561. Μενέλαε. 567. λυγυπνεύοντος] λυγὸ πνεύοντα: habet tamen vulgatum scholiastes ad ε. 295. H. Sed λυγὸ πνεύοντος Porphyrius Stobæi Ecl. Phys. p. 130. ed. Canter. et sic MS. in Museo Britannico servatus, male mutatum in Heerenii editione: λυγυπνεύοντος scholiastes Euripidis ad Phœniss. 220. PORS.

ὁμιλεῖν. Pal. Q. Παιδευτικῶς ἐκπαιγῆς, μὴ ὑπὸ λύπῃς ἐκκροεσθαι τῶν μαθημάτων. Pal. 555. Λαέρτῳ] Ἰωνικόν. Λαέρταος ἢ εἰδεῖα (sic) βουλευτικόν. E. Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ Κατερέκεται ἀπὸ πάντων. Pal. Q. Στικτέω εἰς τὸ τέλος τοῦ στήθους. Pal. 556. Ἐν νήσῳ] Ἀπὸ καὶ τούτου ὅτι ἐξέκτισται ἡ νῆσος. ἐπεὶ τί ἐκέλευε τὸν Μενέλαον οὕτως ἔχοντα περὶ Ὀδυσσεύα (Pal. Ὀδυσσεύς) καὶ εἶναι ὅσον χαρίσασθαι ἐθέλειν ναῦν πέμψαι καὶ σῶσαι τὸν φίλον; Pal. B. Q. 563. Ἀλλὰ σ' ἐς Ἠλύσιον πεδῖον] Ἐκ τοῦ λῆου. λύνονται γὰρ τῶν βουλευτικῶν δεσμῶν οἱ ἀπελθόντες ἐκεῖ. καὶ κατὰ ἐλευθερίαν τοῦ ἡ Ἠλύσιον. E. Τὸ τῶν ἡρώων ἐνδιαίτημα, κεκλημένον ἀπὸ Ἠλύσιον τοῦ Ἐλευθερίου ὡς ἐβεβητάτου γενέσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἄλυστα, ἐν αὐτῷ μέ-

νειν τὰ σώματα. ὁ δὲ τόπος ἐν ταῖς καλουμέναις Μακάρων νήσοις Vulg. E. ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. E. Τὰ Ἠλύσιον πεδῖον οἱ νεώτεροι Μακάρων εἰρήκασιν νήσους. Q. Pal. Ἀπὸ διὰ πολλῶν κατασκευάζει, τὸ περὶ Κάνουβου Ζεφύρου πεδῖον Ἠλύσιον εἰρῆσθαι, ἀπὸ τῆς Νείλου Ἰλίου. πέρατα δὲ γῆς, τῆς Ἀργυρίας ἐπὶ θαλάσῃ γὰρ κεῖται. αἶψα καὶ τὸ Αἰσχύλου (Prom. 852.), ἔστι τόλις Κάνουβος ἐσχάτη χθονὶς. ποιεῖσθαι δὲ αὐτὸ (f. αὐτὸν) εἶμαι διὰ τὸ Μενέλαον τὴν χώραν ἀκασσας ἐκεῖν καλεῖσθαι, ἢ καὶ ὁ Μενελαΐτης κηδὺς παράκειται. Q. 564. Ἀθάνατοι πέμπουσιν] Οἶνεκα ἔχεις Ἐλένην (569.), ὅτε τὸ ἐξῆς. Pal. 567. Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο] Δακεῖ καὶ τοῦτο φυσικῶς εἰρηκεῖται Ὀμηρος. ὁ γὰρ ζεφύρος

* Vid. ad γ'. 104. BUTTM.

† Sic Mediol. ex cod. E. Schol. Vulg. et MSS. Barnesii Ἐλευθερίῳ. In Schreveliana Ἐλευθερίῳ, quod servavit Barnesius ob Eleutherem Apollinis filium Pausaniae memorem. BUTTM.

Ωκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
οὔνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι.

ἌΩς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

570

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δῶρον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

575

ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δΐαν,
ἐν δ' ἰστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστίᾳ νηυσὶν εἴσης·

ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κλῆϊσι κάθιζον·

ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἅλα τύπτον ἑρετμοῖς.

580

ἄψ' δ' εἰς Αἰγύπτωιο διΐπετιός ποταμοῖο

στήσα νέας, καὶ ἑρέξα τελήεσσας ἑκατόμβας.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ὄντων,

χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἔν' ἄσβεστον κλέος εἶη.

ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδωσαν δέ μοι οὔρον

585

570. ἐδύσατο] ἐδύσατο H. ἐδύσετο V. ib. Φεικόν. 577. πάμπρω-
των] πρῶτον H. ib. δῖαν. 578. τιθέμεσθα] τ' ἐθέμεσθα H.
ib. νηυσὶν εἴσης] νηυσὶ ἔησαν, sed εἴσης a m. pr. H. PORS. ib. εἴσης.
579. ἐν] ἀν H. V. W. 585. ἔδωσαν] δίδωσαν H. W.

οὐ μόνον ἐστὶ καλύκαρπος καὶ γόνιμος, ὥς
καὶ ἐν ἄλλοις φησὶ, Ζεφυρίη (Pal. Ζεφυ-
ρείη) πνέουσα τὰ μὲν φύει ἄλλα δὲ πύσ-
σει (ἡ. 119.), ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς τὸ
διανοητικὸν ἔχειν δοκεῖ καὶ πρὸς ἐπὶ νῆας
συντελεῖν. Q. Pal. Τὸ πνέοντος διὰ
τοῦς* (τοῦ ο em. PORS.) πρὸς τὸ ζε-
φυρίω. Harl. Pal. 569. Καὶ σφιν
γαμβρὸς Διὸς ἔσσι] Τινὲς, φίλος ἔσσις
(Pal. ἔσσι). ἐν ἐνίοις δὲ οὐ φέρεται ὁ
στίχος (huc. PORS. ex Harl.), διὰ
τὸ ἀκύρως ἔχειν τὴν ἀντωνυμίαν. οὐ γὰρ
Διὸς γαμβρὸς ὁ Μενέλαος. Q. Pal. Δύ-
ναται ἢ σφιν πρὸς τὸ ἀνίησι φέρεσθαι.
Pal. E. 578. Νηὶ μελαίνῃ] Γρ. νῆς
εἴσης. Γρ. νηυσὶν ἔησαν. Pal. 580.

Ἐζόμενοι] Σημειοῦνται τινες ὅτι ὁμοίως
ἐκεῖν ἐῖρηται, Ἐζόμενοι λαίκαυσον ἔδω
(μ. 172.). Pal. 581. Ἄψ' δ' εἰς Αἰ-
γύπτωιο] Εἰς τοῦτοισιν ἦτοι εἰς Αἰγύπτου
τόπον, ὡς τὸ εἰς Ἄιδου, καὶ εἰς μυστηγι-
ων. E. Ἀττικῶς, ὡς εἰς διδασκάλου.
Pal. 582. Τελήεσσας ἑκατόμβας] Τὰς
ἀλωβήτους. οὐ γὰρ κολοβόν τι ἔθνος. E.
584. Τύμβον, ἔν' ἄσβεστον] Ἐποίησε
κεκοτάφιον τῇ Ἀγαμέμνονι γράφας ἐκεῖ
ἐν λίθῳ τὸ αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὴν αἰτίαν
τοῦ θανάτου καὶ τὸ πῶς ἦν καὶ ὅπως πέ-
πονθε. Τὸ δὲ ἵνα ἄσβεστον κλέος εἶη, τὸ
μὴ σβεσσύμενον ἀλλ' αἰεὶ φαῖνον, ἐκ μετα-
φορᾶς τοῦ κυρὸς τοῦ αἰεὶ φαινομένου τοῦ
ἀειφανοῦς. τοιαύτη γὰρ ἡ δόξα τρέπον

* Memoratu dignum mendosam hanc vocem quam recte manifesto emendavit Por-
sonus, in cod. Pal. etiam legi, et quidem per compendium in quo nullum neque
litterarum neque vestigium. BUTTM.

ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην εἰς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν, ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὅφρα κεν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται·
 καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖζυον· αὐτὰρ ἔπειτα
 δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισι, ἐμῆθεν μεμνημένος ἡμᾶτα πάντα.

590

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔειπε·
 Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχόμην
 ἡμενος, οὐδέ κ' ἐμὸν οἴκου ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκῆων·
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἠγαθή· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρύκεις.
 δῶρον δ', ὅ, ττι κέ μοι δόῃς, κειμήλιον ἔστω·
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοι αὐτῶν
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίῳ ἀνάσσεις

595

600

587. ἀλλ' ἄγε] ἀλλά γε H. 589. τοί] σσι ex emend. H. 594. Ἀτρε-
 ΐδῃ. 596. οὐδέ με φαίλου. 597. ἔπεσσί. 598, 599. notantur
 α, Γ et in margine ζι· ὅς λείπει μετὰ τῆς παρὰ Νέστορι H. Miserabilis
 sane versus, manifesto ex interpretatione natus. ζι (i. e. στίχος). Fre-
 quens nota in margine, versui omisso præfixa. Linea super Νέστορι pro-
 prium nomen indicans, non raro et in hoc et in aliis MSS. occurrit, sed
 semper omitto. PORS. 599. ἐρύκεις] ἐρύκει H. 600. ὅ omittit H.
 602. φαίλασσε.

πρὸς φαίνουσα διαφανῇ ποιῇ καὶ περί-
 φημον τὸν ἔχοντα. E. 589. Ἀποκόν-
 φησι τὸ προλέγειν. ποῖ γὰρ δὴ φασί,
 τὰ τοιαῦτα καὶ μὴ προλέγειν, ἵνα μὴ
 ἀπαρῆσεται ὁ λαμβάνων. ἀλλ' ἤθει
 καλαιῶ τοῦτο λυτέον. Pal. 590. Τρεῖς
 ἵππους] Ὅτι οὐκ ἂν εἰ τέθρηπκα ἦδυσαν
 τρεῖς ἵππους ἐδίδου τῷ Τηλεμάχῳ. νῦν δὲ
 συνυρίδα δίδωσι καὶ παρήγορον. ὡς καὶ ἐν
 Ὀδῷ χρώμενοι, πλὴν Ἐκτορος. Pal.
 B. Q. 595. Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν]
 Περὶ οὗ γέγονεν ὁ λόγος τῷ Μενελάῳ,

περὶ τε ἡμερῶν ἐπιμονῆς, καὶ θυρεῶς
 ἵππων. ὁ δὲ πρὸς ἄμφω συντιῶς ἀν-
 θυποφέρει, τὴν μὲν αὐτοῦ ἐπιμονὴν
 ἐκούσιον ἀποφαίνων, ἀντιτιθεὶς δὲ τὴν
 τῶν ἑταίρων ἀνίαν, ὅς κατέλειπεν ἐν Πύ-
 λῳ· τὰ δὲ δῶρον ὡς ἀνεπιτήδειον οὐ
 δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πατρίδα ἀρ-
 ναύμενος. Q. 598. Ἀνιάζουσιν ἑταῖ-
 ροι] Ὅς λείπει ἐπὶ τῆς παρὰ Νέ-
 στορι. Pal. Harl.^k 599. Ἀρίσταρ-
 χος, σὺ δέ κε. Harl. 602. Ἀγ-
 αλμα] Ὅτι τοὺς ἵππους ἄγαλμα

^k Sic: sed videtur scribendum ποιῇ γὰρ δι. BUTTM.

ⁱ Scribendum pato, πρὶ β' ἡμερῶν e versu 588. BUTTM.

^h In utroque horum codicum hoc scholium in margine ita scriptum est quasi ver-
 sus essent hæc verba inter 598. et 599. inserendus. BUTTM.

εὐρέος, ὃ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
 πυροὶ τε, ζεαὶ τε, ἰδ' εὐρυφυῆς κρῖ λευκόν.
 ἐν δ' Ἰθάκῃ αὐτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες, αὐτὰρ τι λειμῶν
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβοτοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, αὐδ' εὐλείμων,
 αἶθ' ἀλὶ κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.

605

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν

610

Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δῶρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δῶσαι, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηστότατόν ἐστιν.

δῶσω τοι κρητῆρα τετυγμένον ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλα κεκράανται
 ἔργον δ' Ἠφαίστειο· πόρεν δὲ ὁ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃς εὖς δόμος ἀμφεκάλυψε

615

604. ἰδ' εὐρυφυῆς] καὶ εὐρυφύες H. τ' ἢ δ' W. ib. 618. 608. δέ τε] δέ τι H. vid. 497. FORS. 609. Μενέλαος. 610. κατέρεζεν] κατέρεφεν ex emend. H. ib. 610. 613. 617. 618. 618. 618. 618.

(hæc quattuor prima verba om. cod. Q.) εἶπεν ἐν Ἰλιάδι (8. 144.), Βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἀγαλμα. ὅσπερ δὲ ὁ Τηλέμαχος ἐνθάδε παρατεῖται τοὺς ἱπποὺς, οὕτως καὶ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐκ τῆς κατασκευῆς ἱπποὺς Διομήδεϊ παραχρεῖ. Pal. Q. 603. Ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς] Λωτὸς λέγεται ἡ πᾶσα καὶ τὸ δένδρον, παρὰ τοῖς Λωτοφάγοις δὲ τοῦτο, ὅπερ παρέχει καὶ ξηρὰν τροφήν καὶ ὑγρὰν ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῖς. διὰ καὶ Λωτοφάγοι καλεῖνται, E. Λωτός] Τριφύλλιον. B. 606. Αἰγίβοτος] Τραχεῖα, πρὸς βόσιν αἰγῶν ἐπιτηδεῖα. ἀπὸ ἄλλης δὲ ἀρχῆς τοῦτο, B' ἢ, καίτοι αἰγίβοτος εἶσα, τῆς ἱπποτροφίας ἐμοὶ μᾶλλον ἐπέραστος. Αἰγίβοτος δὲ λειμὼν ὁ τραχὺς, πρὸς βόσιν καὶ νομὴν αἰγῶν ἐπιτηδεῖος. B. E. Q. Pal. Cf. Vulg. Ἀρίσταρχος, αἰγίβων καὶ μᾶλλον ἐπήρατος τὸ πεδίον. Harl. Pal. 607. ἱππήλατος] Ἦτοι ἐπιτηδεῖα εἰς τὸ ἐλάσσειν (sic) ἱπποὺς. ἵνα γὰρ

μὴ δόξῃ εἶναι τὴν πατρίδα ὑβρίζει, καὶ τὰς ἄλλας τιμὰς φησὶν. E. 609. Μείδῃσεν] Γρ. γήθησεν. Harl. 611. Τὸ, ἵνα ἀγορεύεις, καθ' αὐτὸ προσιστέον. μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει ὅτι αἱ ἀγορεύσεις, Pal. 612. Μεταστήσω] Μεταλλάξω. ἀπὸ δὲ τῶν σταθμῶν τὰς ἀμοιβὰς πωσμένων ἢ μεταφερὰ ἦσαν χρυσὸν πρὸς ἀργυρὸν ἢ ἄλλα ἀντιμισθιστῶσι (E. ἀντιμισθιστῶσι). B. E. Q. Pal. 613. Σημειῶνται ὡς ἀκατάλληλοι. Pal. 614. Καὶ τιμηστότατόν ἐστι] Τὰ εἰς ὧν καὶ εἰς ἡ (scilicet. εἰς ὧν καὶ εἰς) μακροκατάληκτα, ἐκφέρονται διὰ τοῦ ἑστέρος, καὶ ἑστέρος, ὡς σάφρων σφραγιστέρος καὶ σφραγιστάτος, καὶ τιμῆς τιμηστέρος καὶ τιμηστότατος. E. 617. Φαίδιμος] Ἀδελφὸν εἰ κύριον τὸ φαίδιμος. τινὲς δὲ αὐτὸν Σάββαλον, εἰ δὲ Σέβηλον ὀνομάζουσι. Q. Pal. et posteriora Vind. 618. Ἐὺς δόμος] Αὐτοῦ τοῦ βασιλείως. οὕτως δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ ὑπομνήματα, ὅ

¹ Hoc mendum, pro αἰγίβοτον, in utroque codice. BUTTM.

κείσέ με νοστήσαντα· τειν δ' ἐθέλω τόδ' ὑπάσσαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

620

δαιτυμόνες δ' εἰς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος·

αἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·

οἶτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοί ἐνεικαν.

ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροις

625

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες

ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.

Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,

ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·

τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νηήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,

630

621. ἐς] γρ. ἀνὰ H. ἀνὰ V. 622. φοῖνον. 623. ἐνεικαν] ἔπεμπον
et supra γρ. ἐνεικαν H. ἔπεμπον W. 628. θεοειδής.

τεὺς (an τε ζε?) δόμος Pal. 619. Κεῖσε με] Ὀρθοταγμένον τὸ μέ (i. e. legendum κεῖσ' ἐμέ. PORS.) Harl. Pal. Τειν] Ἀντὶ τοῦ, σοί, Δωρικῶς. Pal. 621. Δαιτυμόνες] Οἱ τὴν τράπεζαν τοῦ γάμου παρασκευάζοντες. Q. Οἱ εἰς τὸν γάμον εὐνοχούμενοι, ἢ οἱ τὴν δαῖτα παρασκευάζοντες. Q. Pal.; et altero margine Pal.: οἱ μάγειροι. 622. Εὐήνορα οἶνον] Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα, ἢ τὸν ἀνδρείας περιποιητικὸν, ἐκ τοῦ κατὰ καιρὸν πίνεσθαι. (Sic fere Pal. quoque et Vulg.) ἢ τὸν λεπτὸν καὶ διαφανῆ, ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν αὐτῷ ἄρβυ, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ παχέος καὶ δυσοράτου. B. E. 623. Καλλικρήδεμνοι] Καλὰ περιβάλλουσαι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχουσαι. E. 624. Πένοντο] Σημαιῶνται τινες, ἀντὶ τοῦ ἐνῆργον. Pal. 625. Μνηστῆρες δέ] Τὸ σχῆμα μετάβασις. εἰπὼν γὰρ τὰ περὶ Μενέλαον, μετέβη ἐπὶ τοὺς μνηστῆρας. B. 626. Δίσκοισιν] Τροχὸς ἦν ὁ δίσκος λίθινος ἢ σιδηρεὺς ἔχων ἱμάδια ἐν τῷ μέσῳ, ἃν στρέφοντες ἐδίσκουον. B. E. Q. Pal. Ἀπὸ τοῦ δίκου τὸ βάλλω ἴσως καὶ δίσκος. E. Τροχὸς, ἢ καὶ ἐν

ἄλλοις φησὶ σόλων αὐτοχόων (Π. ψ. 826.), σόλων μὲν διὰ τὸ στρουγγύλῳ καὶ εἰς αὐτῷ (sic) σπινιστράφθαι, αὐτοχόων δὲ τὸ αὐτοφυῆς. Αἰγανεία δὲ λέγεται τὸ σμικρὸν ἀκόντιον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κατ' αἰγὸς ἔσθαι, ὃ ἐστὶ πέμπεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ αἰγῶν ἔσθαι πλεονασμῷ τοῦ ι, ἢ παρὰ τὸ τὴν ἀγκύλην (E. ἀγήνηρ) ἐξ αἰγίων δερμάτων εἶναι, ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τῶν αἰγῶν νέεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ αἰγῶν νέεσθαι. B. E. Καὶ αἰγανέησιν ἰόντες] Δοραταίως παρὰ τὸ τὴν ἀγκύλην (ὡς ἰνα. Q.) ἐξ αἰγίων δερμάτων εἶναι. Pal. Q. 627. Ὑβριν ἔχεσκον] Ταῦτ' ἴδ' οἱ ὕβρισται. Pal. Ἐχεσκον] Γράφε, ἔχοντες. Q. Ἀρίσταρχος διαστέλλει μετὰ τὸ ἴδι (h. e. post ἴδιον), ἢ ἢ τὸ ἐξῆς, μνηστῆρες δὲ ὕβριν ἔχοντες. Pal. 629. Ἀρχοὶ μνηστήρων] Γενναῖον τι λαμβάνει ὁ ποιητής, καὶ τοὺς κακίστους μὴ ἀνάρχους λαμβάνειν (sic in utroque). Pal. Q. Αἰρήσονται οἱ μὲν ἀγαθοὶ τὸν ἀμείνω οἱ δὲ φαῦλοι τὸν φαυλότερον. Pal. Ἀρετῇ] Ἀρετὴν οὖν ποιητικῶς τὴν εὐγένειαν. Q. Pal. 630. Τοῖς δ' υἱὸς Φρονίου] Ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι ἡ αὐτὴ εὐστοχία τῆς τῶν

* In Pal. lemma est: Τοῖς δ' υἱὸς Φρονίου. Mox verbo λαμβάνειν sine ulla interpretatione statim subiicitur αἰρήσονται (sic pro αἰρ.) n. v. s. Tum Ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι n. v. s. quod scholium solum ad lemma illud (v. sq.) rettuli. BUTTM.

Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

Ἀντίνο', ἥ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἥ καὶ οὐκί,
 ὅππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἤμαθ' ὄντος;
 ἦά μοι οἶχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς,
 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
 ἐς Πύλον οἶχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ που αὐτοῦ
 ἀγρῶν, ἥ μήλοισι παρέμμεναι, ἥ σὺ βώτῃ.
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
 νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ὥχετο, καὶ τίνες αὐτῶ
 κούροι ἔποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἥ εἰοὶ αὐτοῦ
 θῆτες τε δμῶές τε; δύναϊτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
 καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἥ σε βίη ἀέκοντος ἀπηύρατο ἦα μέλαιναν,

635

640

645

631. προσεφίπεν. 632. ἴδμεν. 636. ταλαεργοί. 641. αὐτ' τ' ex αὐτ' erasum, et supra προσέφη antiqua manu scriptum πεπνυμένος H. 643. ἥ εἰ. 644. γε] κε H. V. 645. Φειδῶ. 646. ἥ σε] γρ. εἰ σε H. ib. ἀπηύρατο] ἀπηύρα H. ἀπηύρα V. W. ib. ἀέκοντος.

ὀνομάτων θέσεως. Pal. 634. Ἐμὲ δὲ χρεὼ ἐστὶ αὐτῆς, Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοί. B. Pal. 636. Δώδεκα θήλειαι] Δακεῖ μαχόμενον τῷ ὑπὸ τοῦ Τηλεμάχου λεγομένῳ, Οὐδέ (Pal. τὸ, αὐ γάρ) τις νῆσον ἱππῆλατος (607.), εἴπερ αὐτὸς μέλλει δαμάζειν ἵππους αὐ (Pal. μὴ) δυνάμενος χρῆσθαι αὐτοῖς ἐν Ἰθάκῃ. ἀγνωῶσι δ' ὅτι οὐχ ἵππους δαμάσαι βούλεται, ἀλλὰ τοὺς ἡμίονους, ὧς ἔχη ὀρεῦσι χρῆσθαι εἰς τὰς κατ' ἀγρὸν ἐργασίας. E. Q. Pal. 639. Ἀλλὰ που αὐτοῦ] Ἀττικῶς ἀλλὰ που αὐτοῦ, ὅ ἐστι ἐν τόκῳ τινὲ τῶν ἀγρῶν. B. 640. Ἡ μήλοισι παρέμμεναι] Ἡ τὰ πύμνια ἐπισκοπεῖν ἢ τὰ συβόσια. E. 641. Προσέφη Εὐπείθεος υἱός] Ἐν ἄλλῃ, ἀπαμειβέτο φώνησέ τε (sic in

utroque). Pal. Harl. 642. Καὶ τίνες] Οἱ μὲν τὸν καὶ ὀξύνουσιν, ἢ ἢ, καὶ τίνες αὐτῶν (sic). κακῶς. ἐγράφετο γὰρ (ins. αὐ), κ' εἰ τίνες. Pal. Et inter lineas: λείκει ἢ σύν. ἀντὶ τοῦ, κ' εἰ τίνες. 643. Κούροι ἔποντο] Στικτεῶν μετὰ τὸ ἔποντο, τὰ δὲ ἐξῆς ἐν πένσει ἀναγνωστέων. Pal. Ἡ εἰ (sic)] Ὁ μὲν ἢ περισπᾶται, διαπορητικὸς γάρ. Ἡ εἰ ἀντωνυμία κλητικὴ (scr. δετικὴ) ἐστὶν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ε. Pal. (In ora marginis Pal. ἥ εἰ αὐτοῦ). 644. Θῆτες τε δμῶές τε] Σημειοῦνται τινες ὅτι διέσπειλε τοὺς θῆτας ἀπὸ τῶν δμῶων. θῆτες γὰρ λέγονται οἱ ἐλεύθεροι μὲν μισθῷ δὲ δουλεύοντες, δμῶες δὲ αὐτοὶ οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμησθαι ὃ ἐστὶν ὑποτετάχθαι. B. E. Q. Pal. 646. Εἴ σε

* In Mediol. forma οὐχ fere semper apostrophum applictum habet ut hic οὐχ' ἵππους: quod factum esse auctoritate codicum e Pal. cognovi qui et hic et alibi eandem rationem sequitur. Nimirum crediderunt decurtatam esse formam ab οὐχί; neque absurde; modo idem de forma οὐκ etiam statuissem ut decurtata ab οὐκί. BUTTM.

ἢ ἐκὼν οἱ δῶκα, ἐπεὶ προσπύξατο μῦθῳ;

Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἀντίον ἤϊδα·
αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ἐκπότη' ἀνὴρ τοιούτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ, 650

αἰτίῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήρασθαι δόσιν εἴη.

κοῦροι δ', οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,

οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνάσσα

Μέντορα, ἢ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐώκει.

ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον 655

χρῆζον ὑπ' ἡοῖον· τότε δ' ἔμβη νῆϊ Πύλονδε.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.

τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.

μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.

τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός, 660

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι

647. Γεκὼν Γοι.

649. αὐτὸς δῶκα Γεκὼν.

653. Γοι.

654. ἢ

ἦν] ἦθεον V.

ib. Γεφέκει.

655. Εἶδον. διῖον.

660. μετέφη] προσ-

έφη H.

βῆ] Ἰνα εἰ μὲν ἐκὼν ἢ δεδωκώς, φυλάτ-
τῃται ὡς φίλον Τηλεμάχου τὸν Νοήμονα·
εἰ δὲ βιασάμενος, ἔχῃ κλέπτειν σίνεργον
πρὸς τὴν ἐπιβουλὴν. Q. Pal. Βίβρα σε
ἀφείλετο. ὁμοίως τῷ Ἐπεὶ μ' ἀφείλεσθέ
γε δάσας (Π. α'. 299.). Pal. 647. Προσπύξατο] Ἐδεξιόσατο φιλοφρόνως
τῷ μύθῳ, ταυτέστιν ἐξαπατήσεν. E.
649. Τί κεν ῥέξει] Τί ἂν πράξειε καὶ
ἄλλος αἰταῦντος τοιούτου πάντως δοῦναι;
(Vulg. τοιούτω; πάντως συνέδωκεν.)
Q. Pal. Vulg. 650. Ἐχων μελεδή-
ματα] Ἐτυμολογεῖται τὸ μελεδήμα
παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν (Q. ἔδειν) καὶ
ἐσθίειν. E. Q. Pal. Τὸ δὲ, ἐκπότη
ἀνὴρ, ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς. Pal. 652. Κοῦροι]
Νεώτεροι. κατ' εἰρηναίαν ταυτέ-
φησι. E. Κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον]
Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέουσι λογάδας Ἰθακή-
σιαι οἱ μεθ' ἡμᾶς· κρατοῦσιν. Vulg. Μεθ'

ἡμέας] Πρὸ τέλους ἢ ἐξεία. ὀρθοτανεῖται
γὰρ διὰ τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν ἔμφασιν P.
Pal. 654. Τῷ δ' αὐτῷ] Ταύτῃ δ' αὐτῷ,
τῷ Μέντορι, ἐφίκει ὁ θεός. Pal. 655. Με-
τὰ τὸ θαυμάζω στικτέον πρὸς τὴν ἔμφα-
σιν. Pal. 659. Μνηστῆρες] Τοὺς μνη-
στῆρας δὲ οἱ δύο ἀρχηγοὶ ὅτε Ἀντίνοος
καὶ Εὐρύμαχος κατέκτανσαν τῶν ἀγῶνων
ἐξ ὧν ἐτέρπωντο. εἶτα ἄμυδις καὶ ὁμοῦ
αὐτῶν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ λοιποὶ μνηστῆρες
ἐκάθισαν. B. Ἄμυδις] Ψιλωτέον τὸ
ἄμυδις. δῆλον καὶ τῆς συναλοιφῆς, Οἱ
τ' ἄμυδις κωίης (Π. γ'. 336.). Q. Pal.
661. Ἀχνύμενος] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (α'.
103.) μετηνέχθησαν δεύτως οἱ στίχοι.
Q. Μένεος δέ] Ὅρα τὴν ἀναισχυν-
τίαν. σχετλιάζει γὰρ καὶ ὀργίζεται, ὡς
δικὰ πεπονθὼς, ἄλλῃ οἰδενὶ ἔχων ἐγκα-
λεῖν ἢ τῇ ἑαυτοῦ βλάβει. Q. Pal.
Ἀμφιμέλαιναι] Αἱ ἐν βάθει κείμεναι, ἢ

* Sic in omnibus scholiorum codd. teste Barneasio. BUTTM.

* Consequens est, scribi etiam solitum fuisse olim ἡμᾶς in inclinatione. BUTTM.

πίμπλαντ', ὅσσοι δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην
 ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἐκ τούτων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς,
 ἦν αἰεττάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.

665

662. Fou. Feλέκτην.

663. Féργον.

664. 667. Fou.

665. ἀέκητι.

666. φερυσσάμενος.

668. ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι] ἤβης μέτρον ἰκέσθαι H.

αἱ ἀμφοτέρωθεν μελανοθεῖσαι τῇ κοινῇ
 τοῦ θυμοῦ. E. 662. Ὅσοι δέ οἱ πυρὶ
 λαμπετόωντι] Οἱ μὲν οὖν φασιν, ὅσοι
 ἀπὸ τοῦ θῆρε τοῦ θυμικοῦ κατὰ ἀποβολὴν
 τοῦ εἰς τὸ ἐνικὸν γίνεται θῆρ, οὕτως ἀπὸ
 τοῦ ὅσσοι τὸ ἐνικὸν ἔστιν ὅσοι διὰ δύο σσ.
 ἐλέγχονται. δέ. οὐ γὰρ ἐπὶ πάντων τοῦτο
 γίνεται. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ θυμοῦ οὐ γίνεται
 τὸ ἐνικὸν θυμῷ, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ φῶτε, φῶτ.
 οὕτως οὖν οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ὅσσοι, ὅσοι. ἢ
 δὲ αἰτία ἐστὶν αὕτη. ἵκει τὸ ρ καὶ τὸ τ
 κατὰ γε τὸ πλαῖστον τῶν ἀμεταπτύτων
 ἦν, προσεβλήθη τῇ θῆρ καὶ τῇ χῆν τὸ ε,
 καὶ θυμικὸν γέγονεν. εἰδέκετε εὖρος τοῦτο
 συμβαῖνον ἐφ' ὃν ἔσχατον ἦν τὸ σ. τῇ
 γὰρ κῆς εἰ προστεθείη τὸ ε, θυμικὸν οὐκ
 εἴη γένετο κῆςσε, οὐδὲ τῇ χῆς καὶ
 παῖς. οὕτως οὐδὲ τῇ ὅσσοι. ὅτι δὲ καὶ
 ἀδυνατὸν ἐστὶν συλλαβὴν μίαν εἰς δύο σσ
 λήγειν, οὔτε μὴν δύναται ἐς εἶναι δι' ὁδὸς
 σ. τῶν γὰρ εἰς ος ληρόντων τὰ θυμικά εἰς
 α λήγει, βητέον οὖν ὅτι τὸ ὅσσοι οὐκ ἔστιν
 ἀρσενικὸν θυμικόν· φησὶ γὰρ ὁ ποιητής.
 Τὸ δέ οἱ ὅσσοι Ποσσὶν αἰματάντα χαμαὶ
 πέσω (Il. γ'. 616.), οὐχ αἰματόεντες.
 οὐδετέρων οὖν λητέον εἰθεῖαν, καὶ ἔσται
 τὸ ὅσσοι ὡς ἔρκας, βέλος, τεῖχος· καὶ
 δὴ πληθυντικὸν κατὰ Ἀθηναίους μὲν,
 ἔρκας, βέλος, τεῖχος, κατὰ δὲ τοὺς Ἴωνας,
 ἔρκας, βέλος, τεῖχος· καὶ δηλὸν ὅτι καὶ ὅσσοι.
 τῶν δὲ εἰς α πληθυντικῶν οὐδετέρων
 τὰ θυμικά εἰς α τελευτῶ, ἕμματα ἕμματα,
 γράμματα γράμματα. καὶ Ἀριστοφάνης

ἐν Πλούτῳ (454.), Γρύζειν δὲ καὶ τελε-
 μαῖτον ἢ καθάρματα; σαφὲς οὖν ὅτι καὶ
 τελεμαῖτον λέγουσι θυμικῶς καὶ ὅσσοι, εἴτα
 κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ τελικοῦ ε ὅσοι ἐγί-
 νετο. Q. Pal. 664. Τινὲς, φάμεν δέ
 μιν, κακῶς. Pal. Harl. 665. Ἐκ τού-
 των] Τινὲς (Pal. Οἱ πλείους ὡς) δύο
 μέρη τοῦ λόγου ἀνέγνωσαν ἐν ὅσσοι
 ἐξείκας, ὡς τὸ Τοίη δ' ἀμφὶ γυναικί (Il.
 γ'. 157. vid. schol. Vict. et Heug-
 num ad Il. σ'. 15.). δ δὲ Ἀσκαλινί-
 της περισπωμένως κατ' ἐπίστασιν (sic
 uterq. cod.). Q. Pal. et hic inter
 lineas praeterea: διχῶς, τούτων δέ,
 καὶ τούτωνδε. Ἄλλως. Ἐκ τούτων
 δέ. ταῦτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς προστε-
 κτέον ἢ μετὰ ἡθους καὶ ἐρωτήσεως, μᾶλλον
 γὰρ οὕτως ἐμφαίνει τὴν ἀναγκάτην.
 τὸ ἐξῆς οὕτως, ἐκ τούτων δ' ἀέκητι οἴ-
 χεται. τὸ δὲ ἀέκητι ἐπὶ τῆς προαιρέ-
 σεως αὐτῶν κεῖται. Pal. Q. 667.
 Ἀρξει] Ἰσχυροποιήθη ὁ Τηλέμαχος καὶ
 εἰς τὸ μετὰ ταῦτα κακὸν ἐπεσευκτέον
 ἡμᾶς. E. Ἄλλως. Οἶον προκακῶσι
 ἡμᾶς. αἱ δὲ ἔνομα, ἀπὸ εἰθείας τῆς ἀρ-
 ξίς, ἢ ἢ ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς χεῖρον
 ἡμᾶς ἐργάζεται. E. Q. Vulg. Pal.
 Ἀρξει καὶ προτέρῳ] Τὸ γινόμενον (Pal.
 γινόμενον) καὶ προσωτέρῳ προκρίβει ὅσοι
 κακὸν εἶναι. τὸ δὲ προτέρῳ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ
 πλέον, προσωτέρῳ, ἐκβολῇ τοῦ σσ. B.
 Q. et sic fere Pal. 668. Πρὶν ἤβης
 μέτρον ἰκέσθαι, αἱ Ἀριστάρχου. αἱ δὲ

ἀλλ' ἄγε μοι δότε ἦα θεὸν καὶ εἵκοσ' ἑταίρους,
ἔφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι, ἡδὲ φυλάξω,
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
ὥς ἂν ἐπισμυγεῶνς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.

670

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὐς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ οἱ εἶπε Μέδων, ὅς ἐπύθετο βουλὰς,
αἰλῆς ἐκτὸς ἑών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

675

βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσήδα Πηνελόπεια·

680

Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἢ εἰπέμεναι δμῳῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες, μῆδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
ῥήματα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,

685

669. εἵκοσ'. 677. φοι εἴπει. 680. omissum repositurus, notas
a. γ. versibus 679. 681. præfixit, deinde 680. in imo proxime sequentis
paginæ scripsit H. PORS. 682. ἢ φοικεῖν. 683. ἔργων. 685. δει-
πνήσειαν] δειπνήσατε H.

κωτέραι, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Q. Harl. 671. Ἐν πορθμῷ] Τῇ δια-
περάσματι (Vulg. Τῇ διὰ περάματι)
τῇ στενῇ τόκῳ. πορθμὸς γὰρ λέγεται
ἡ στενὴ θάλασσα. E. Q. Vulg. Σά-
μοιό τε] Ὅτι τὴν Σάμον Σάμον εἶπεν.
ἵτι δὲ Σάμος Ἰωνίας, Σάμος Θράκης,
Σάμος Κεφαλληνίας. B. E. 672. Ἐπι-
σμυγεῶνς] Ὅπως ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτοῦ,
ἐσπῶνς, ἀθλίως, χαλεπῶς, ἀπὸ τοῦ
ομόχῳ. παρέλκει δὲ ἡ ἐπί. B. E.
673. Οὐδεμία ἀντιλογία πρὸς τὸ δυσ-
πείριστον ἢ ἄδικον. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπερι-
εκέτως εἰσηγήσατο, οἱ δὲ ἐτοίμως δέ-
χονται. Pal. 675. Πάθος κινεῖ τῇ
Πηνελόπεια τὸ ἐκείσθαι, ἵταν τὸν Ὀδυσ-
σεῖα θρηνοῦσα τὴν ἐπὶ τῷ παιδὶ ἀγωνίαν
τρολάβῃ. Pal. 676. Βυσσοδόμευον]
Ἐμμελῶντο, κρυφίως συνεβουλεύοντο,
ἐκ βάθος ἐκρυπτον, ἥτοι ἐν τῷ μυχῷ τῆς

αὐτῶν διανοίας διανοοῦντο. B. E. Q.
677. Μέδων] Οὗτος ἐδούλευε τοῖς μνη-
στῆρσιν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἵνα τὰς βου-
λὰς αὐτῶν διαγγέλῃ τῇ Πηνελοπείῃ.
ἄλλως τε δὴ καὶ τὰ πρὸς ζῶντων πραγμα-
τευόμενος ἐποίησε ταῦτα. διὸ οὐδὲ ἀπεκτάν-
θη σὺν αὐτοῖς. E. Πλάττει δ' Ὀμηρος
ὅτι ἔξωθεν τῆς αἰλῆς ὦν ὁ Μέδων ἤκουε
τὴν ἐπιβουλὴν τῶν μνηστῆρων, ἔνδοθεν
ἐκείνων ἦσαν. B. 678. Αἰλῆς ἐκτὸς
ἑών] Σημειοῦνται τινες πρὸς τὸ περὶ τῆς
Ὀδυσσεὺς οἰκίσεως. Pal. 679. Πηνε-
λοπείῃ] Ἰωνικόν. (Cod. E. ut vide-
tur; vid. 434. et alibi similia).
682. ἢ εἰπέμεναι] Σημειοῦνται διὰ τὴν
ἐν τῇ μέτρῳ συνίτησιν. Pal. 683. Ἐγὼ
(sic) παύσασθαι] Περιπαθεῖς τὸ δυσχε-
ραίνειν ἐπὶ τῇ ἀσυντρίᾳ αὐτῶν καὶ βίβ
τοῦ παιδός. Pal. 685. Ὅτι τὰ ἰσο-
δυναμοῦντα παράλληλα τέθεικεν, ἕστα-

οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοντα κατακείρετε παλλόν,
 κτήσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
 ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἔοντες,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
 αὐτε τινὰ ρέξας ἐξαΐσιον, οὔτε τι εἰπὼν
 ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων·
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίῃ.
 κείνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα εὔργει·
 ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικία ἔργα
 φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

690

695

Τὴν δ' αὐτε προσέειπε Μένων, πεπνυμένα εἰδώς·
 αἱ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη·
 ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
 Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ,
 οἴκαδε νεισόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν

700

686. οἱ θάμ'] οἱ θ' ἄμ' et οἱ θαμά pro v. l. H.

687. δαΐφρονος.

690. Γειπών.

693. Γεφάργει.

694. ἀφεικία Γέργα.

695. εὐεργέων.

696. προσέειπε. Γειδώς.

697. αἱ] εἰ H.

701. Γεκαδε.

τα καὶ πύματα. Pal. 686. Οἱ θάμα, καὶ, οἱ θαμά, ὃ καὶ ἄμεινον, ὡς καλὰ. Pal. Κατακείρετε] Καταναλίσκετε, καταδαπανᾶτε. E. Βίοντα] Γράφεται, βρωτόν, ἥγουσι τροφήν. E. 687. Κτήσιν Τηλεμάχοιο] Περιπαθῶς ἄγαν οὐκ ἔφη Ὀδυσσεὺς ἀλλὰ Τηλεμάχου. μείζον γὰρ φαίνεται τὸ πάθος ὅταν καὶ περὶ ψυχὴν ἐπιβουλευόμενον ταῦτον αἰσθηται ἥτις οὐδὲ τῆς κτήσεως ἀνέχεται. Q. Pal. 690. Ἐξαΐσιον] Ἐξω τοῦ καθήκοντος, ἀπὸ τοῦ αἴσιον τὸ ἀρμόδιον. B. Τὸ ἔξω τοῦ καθήκοντος, ἔξω αἴσης, ὃ ἐστὶν ἄδικον. Pal. 691. Ἐν δήμῳ] Ταυτέστι ἐκ τοῦ δήμου καταλογήσας τινάς. E. Βέλτιον τὸ, ἐν δήμῳ, τοῖς ἄνω προσδίδεσθαι. Τὸ δὲ ἐχθαίρησιν ἀντὶ τοῦ ἐχθαίρει (sic Pal., ἐχθαίρη Mediol.), πρὸς τὸ (Mediol. καὶ τὸ), Ἰχθὺς (Pal. ἰχθύς) ἧς κε φάγηται (Il. φ.

127.) ἀντὶ τοῦ φάγει. Pal. B. E. Q. ἦτ' ἐστὶ δίκη] Ὡς περ τρόπος ἐστὶ τῶν βασιλέων τὸ ἄλλων μὲν μισεῖν, ἄλλων δὲ φιλεῖν. Καὶ ἄλλως. Γνωμικὸς δ' οὗτος περὶ τῶν βασιλέων λεγόμενος, ἐπὶ τοῖς μὲν μισοῦσιν, εἰς δὲ φιλοῦσιν ἔπειθ' οὐ προστῇ Ὀδυσσεῖ. καὶ αὐτὸν οὖν κατ' ἰδίαν προσενεκτέον τὸν στίχον. Pal. Q. Τινὲς τὸ μὴδὲν ἐξαΐσιον ὁρᾶν. ἀλλ' οὐχ ἀρμόσει ταύτῃ τῇ ἀποδόσει τὰ ἐπιφαιρόμενα. Pal. 697. Εἰ γὰρ δὴ βασίλεια] Δαιμονίως ἔχει τὰ τῆς διαθέσεως. ἢ μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ τοῖς μετρίοις χαλεπαίνει, ὃ δὲ εἴχεται μὴ δέχεσθαι ἄλλαν ἐπίτασιν τὸ τόλμημα τῶν μνηστῆρων. Q. Pal. Τινὲς, αἱ γὰρ δὴ. Q. Harl. Pal. 699. Τάχιστα ἔλα ἐξήνεγκε, λέγει γὰρ τὰ φαῦλα συντόμως. Pal. hic et ad 737. 701. Νεισόμενον] Τὸ νείσω ποτὲ μὲν διὰ διφθόγγου γράφει-

* Hoc scholium in codice appictum est versui 693. Sed videtur referendum esse adhuc ad verba ἦτ' ἐστὶ δίκη. BUTTM.

ἔς Πύλον ἠγαθέην, ἢ δ' ἔς Λακεδαίμονα δῖαν.

Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·

θῆν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὅσσε

δακρυόφιν πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

705

ὦψ' δὲ δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

Κήρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεῶ

τῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἰὲθ' ἀλὸς ἵπποι

ἀνδράσι γίγνονται, περὶώσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὕγρην.

ἢ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;

710

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μῆδων, πεπνυμένα εἰδώς·

οὐκ οἶδ', εἴ τίς μιν θεὸς ᾤορεν, ἢ καὶ αὐτοῦ

θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν ἐς Πύλον, ὅφρα πύθηται

πατὴρ ἐοῦ ἢ νόστον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.

715

τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·

ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδ' αὖ ἴξε πολυκμήτου θαλάμοιο,

702. δῖαν. 704. ἀμφασίῃ] ἀφρασίῃ V. ib. ῥεπέων. Fui. 705. Fui.
706. δὴ ῥεπέεσσιν. προσέειπε. 711. Φειδώς. 712. Φεῖδ'. 714. prius
q̄ egasium H. ib. ἐφοῦ. 717. Φῶκον.

ται, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ι. γίνονται δὲ καὶ ἀμφότερα οὕτω. νέω τὸ πορεύομαι πρω-
τίτυπον θέμα. ὁ μέλλων νέω, καὶ ἐπεν-
θίσει τοῦ ι νέω, καὶ ἐκβαλῇ τοῦ ε καὶ
προσθήσει τοῦ ι νέω. θεματοποιεῖται δὲ
οὕτως ὁ μέλλων ποτὲ μὲν διφθογγογρα-
φοῦμενος, ποτὲ δὲ ἰσογγραφοῦμενος, καὶ
ἔχει τὴν κίνησιν εἰς ἐνστώτα παθητι-
κόν, ὡς ἐνταῦθα, οἶκαδε κεισόμενον. B.
Νισσόμενον] Ἐκαιερχόμενον. ἀπὸ τοῦ
νέω τὸ πορεύομαι. E. 702. ἠγαθέην]
Ῥιαῖς, ἠμαθίην, γράφει. Harl. Pal.
Ἐς Λακεδαίμονα] Οὐδὲ ἐνταῦθα ἢ Κρή-
τη, οὐδὲ Ἰδομενεὺς ἀνομάζεται. Pal.
Harl. (vid. PORS. ad α'. 93.)
704. Ἀμφασίῃ] Ἀφασίῃ. τὸ δὲ μ πε-
ρυσόν. B. Cf. Vulg. 705. Ἐσχε-
το] Αἱ Ἀριστάρχου, ἔσχετο, ἀντὶ τοῦ
ἐγένετο (huc. PORS. ex Harl.).
γελῶν γὰρ εἰσω εἰ γράφοντες, ἔσχετο.
Pal. Q. 708. Δῖ' ἀλὸς ἵπποι] Δεί-

πει τὸ ὅς, ὡς κὰν τῷ, Τηλεμάχου ἐτάρω-
τε κασιγνήτω τε (φ'. 216.). ἠμάρ-
τηται, διότι ἐν τῇ παθητικῇ οὐ κρατεῖ
τοῦ λόγου. ἀλλ' ἔωκεν ὁ ποιητὴς κεχρη-
σθαι ποιητικῇ ὁρμῇ αὐτὸν λογίζομενος τὸ
πρέπον τοῦ προσώπου. Pal. Q. 709.
Περὶώσι δὲ πουλὺν] Οἱ ἀρχαῖοι, ὁ πολὺς,
καὶ ἡ πολὺς, ἔγραφον, ὡς ὁ ἠμαθόεις καὶ
ἡ ἠμαθόεις καὶ τὰ ἄλλα. E. Ἐν σχή-
ματι εἴρηται ὡς θερμὸς αὐτμῆ. Pal.
712. Οὐκ οἶδ' εἴ τίς μιν] Ἡ τίς μιν,
Ἀριστάρχου διὰ τοῦ η (huc. P. ex
Harl.). καὶ γίνεται ἡ στιγμὴ ἀμφίβο-
λος. εἰ μὲν γὰρ διαζευκτικὸς εἴη, στι-
κτίεν πρὸ αὐτοῦ καὶ βαρυντέον τὸν ἔκο-
μενον. αἱ δὲ ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ κέετο
τοῦ εἰ, βραχὺ διασταλτέον πρὸ αὐτοῦ.
Pal. Q. 718. Πολυκμήτου] Τοῦ μετὰ
πολλοῦ καμάτου κατασκευασθέντος, ἢ
ἐν ᾧ πολλὰ ἔκαμον οἱ κατασκευάσαντες.
B. E. Q. Οὐ κατὰ τὸ ἐπίθετον. ἀλλ'

οἰκτρὸν ὀλοφυρομένην· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἢ παλαιαί· 710
 τῆς ἀδινὸν γούωσα μετηύδα Πηνελόπεια·

Κλῦτε, φίλαι, περί γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἢ ἐγένοντο·
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 725
 ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
 νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνιρέψαντο θύελλαι
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὀρμηθέντος ἄκουσα.
 σχέτλιαί, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, 730
 ὅππότε' ἐκείνος ἔβη κοίλῃν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,

721. τῆς] τῆς V. τῆς δ' W. 722. Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν] Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν H. Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν W. 726. unciniis includit W. 727. ἀνιρέψαντο θύελλαι] ἀποκτεῖναι μαιμάσσον H. 729. ἑκάστη. 730. σάφα] μάλα H.

ἔχει τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἔργα τοῦ κατασκευάσαντος αὐτὸν Ὀδυσσεύς (vid. ψ. 192.). Pal. 719. Μινύριζον] Ποῖα λέξις; ἡσύχως ἐκλαίει καὶ μικρῶς, μινύει γὰρ τὸ μικρὸν. E. Q. 720. Πᾶσαι ἴσαι] Ἄκρως τῇ διαθέσει. ὁ περὶ γὰρ τὴν μὲν εἰς τοῦτο φέρει, τὰς δὲ περιεστῶσας μετὰ θαρσύνει. Pal. Q. 721. Ἀδινόν] Τὸ μάλα οἰκτρὸν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀδινόν ὅ σημαίνει τὸ θαψιλῶς, καὶ ἀδινόν τὸ συγχρόν καὶ πυκνόν. B. 722. Κλῦτε φίλαι] Φίλας καλεῖ τὰς θεραπαίνας οἰκείας τῇ παρουσίᾳ περιστάσει. τοιαῦται γὰρ οἱ δυστυχούντες καταβαίνοντες εἰς ταπεινώσειν (Pal. εἰς ταπεινόν, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀξιώματος ἐπαγόμενοι εἰς ἔλεον). Q. Pal. 724. Βραχὺ διασταλθέν μετὰ τὸ θυμολέοντα, καὶ Δαναοῖσι, καὶ ἐσθλόν. Pal. 726. Ἐσθλόν, τοῦ κλέος] Περιττὸς ὁ στίχος. καὶ γὰρ προέειπεν, Ἡ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλόν. καὶ οὐκ εἶδεν ὁ Ὅμηρος τὴν καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδα, ἀλλὰ τὴν Θεσσαλικήν

αὐτὸν λέγει, καὶ Ἑλληνας τοὺς ἐκεῖθεν. Q. Harl. Καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος] Θεσσαλίαν καὶ Πελοπόννησον. B. 727. Ἀποκτεῖναι μαιμάσσον] Γράφεται, ἀνιρέψαντο θύελλαι. καὶ ἄλλαι δὲ πολλαὶ οὕτως. διὰ τὸ αἰφνίδιον γὰρ καὶ ἀπροσφώνητον τῆς ἐξόδου, ὡς ἀπελῶντα αὐτὸν θρηνηῖ. E. Q. Θύελλαι καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ οὕτως. διὰ γὰρ τὸ αἰφνίδιον κ. τ. λ. Pal. Ἀνιρέψαντο θύελλαι. Ἡ ΧΑΡΙΕΣΤΕΡΑ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ. καὶ ἄλλαι πολλαὶ οὕτως. Sic composui scholiastæ (Harl.) membra quæ ante dispersa erant. Inter enim verba, quæ majusculis litteris scripsi et cetera totus interjacet textus. PORS. 728. Ἀκλέα] Ἀγροῦμενον, ἄδοξον. Οὐ γὰρ μόνον τὴν ἀπόλειαν ἀπολοφύρεται, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκλεῖ θάνατον. B. E. Q. Pal. 730. Τὸ ἐξῆς, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ ὅππότε κείνος ἔβη. Pal. Μάλα] Γρ. σάφα. Harl. 732. Ὀρμαίνοντα] Τι-

τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.

ἀλλὰ τις ὄτρηρός Δαλίον καλέσειε γέροντα, 735

ὁμῶ ἔμῳ, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δέῃρο κιοῦσῃ,
καὶ μοι κῆπον ἔχει παλυδένδρεον ὄφρα τάχιστα

Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφίηνας, 740

ἔξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἱ μεμάασιν

ὃν καὶ Ὀδυσσεύς φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·

νύμφα φίλῃ, σὺ μὲν ἄρ με κατὰ κτανε νηλεῖ χαλκῷ,

ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπικεύσω· 745

ἦδ' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευσε,

σίτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλτο μέγαν ὄρκον,

μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,

ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκαῦσαι·

ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃς.

735. ὄτρηρός] ὄτρηρῶς H. W. 736. ἔδωκε] ἔδωκε et circumflexus super
• erasus H. 738. Λαέρτη. 740. λαοῖσιν. 741. φθίσαι] φθίνει
ex emend. et suprascr. διαφθεῖραι. In marg. φθεῖσαν ἔξω τοῦ ἐνὸς H.
ib. φόν. 742. προσέειπε. 744. τι] τοι H. 745. ἐκέλευσε] ἐκέ-
λευσεν W. ib. ἔγδ' ἔ. φει. 746. ἔγδ'. 747. ἐρέειν. 748. ἀκαῦ-
σαι] πυθέσθαι pro v. l. V.

νός, ὁρμηθέντα, κακῶς. Pal. Harl.

733. Τῷ κε μάλ'] Ἐνταῦθα ἀνακύπτει-

ται (Q. ἀνέκυπτε) τοῦ Τηλεμάχου ἢ

πρόναι λαθεῖν πειραθέντος τὴν μητέρα

ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ. Pal. Q. 735. Ἀλλὰ

τις ὄτρηρός] Ὅρα τὸ εὐτακτον, μὴδ' ἐν

τηλικαύτῳ δεινῷ γενομένην ἀνεπιτηδείῳ

ἀγγέλῳ πρὸς τὸν Λαέρτην εἰρήσεσθαι

(Mai. em. χρῆσθαι. In Pal. εἰρή-

σασθαι. Scr. χρήσασθαι.) Q. Pal.

Ὀτρηρῶς] Δραστηρικῶς, σπουδαίως.

Vulg. 736. Ἐτι δέῃρο κιοῦσῃ] Παρ-

έλω τὸ ἔτι, τῇ (scr. τῇ) γὰρ κιοῦσῃ οὐ

δέχεται αὐτή. E. 737. Τάχιστα ἔλα

ἔξηνεγκε. λέγει γὰρ τὰ φαῦλα συντό-

μωξ. Pal. hic et ad 699. 739.

Μῆτιν ὑφίηνας] Εἴ τινα ἐξουρὼν μηχανῶν

ἐκεῖνος, σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην

κατασκευάσας. E. Cf. Vulg. 740.

Λαοῖσιν ὁδύρεται] Ἐν τοῖς μνηστῆρσι

κλαύσει, καὶ οἰκτερίσονται (sic) τοῦ μὴ

κτεῖναι Τηλέμαχον. B. 743. Νύμφα

φίλῃ] Δεξιῶς οὐ περιμένει τὸν ἔλεγχον

οὐδὲ φθάνει. ἅμα (Pal. μιᾷ) δὲ τῇ

μηνύσει καὶ αὐτὴν ἀξίαν τοῦ ἀπολωλέ-

ναι φησὶ διὰ τὸ κεισθῆναι τῷ Τηλεμά-

χῳ. αἰτίαν δὲ τῆς σιωπῆς ὄρκον προβάλλ-

εται. Q. 744. Ἡ ἔα ἐν μεγάρῳ]

Τινὲς δασύνουσι τὸ ἢ ὥς ἄρθρον. τὸ δὲ ἔα

βῆμα πρώτου προσώπου φασί, ἔσ' ἢ, ἥτις

* Sic ed. ant. nam recentt. ita: Ὀτρηρῶς] Ἐναι, ὀτρηρῶς, δραστηρικῶς, σπουδαίως. (Vid. not. ad V. 139.) BUTTM.

ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἐλαῦσα, 750
 εἰς ὑπερῶν ἀναβάσσει, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 εὐχεῖ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
 ἥ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σάωσει.
 μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον οὐ γὰρ οἶω 755
 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
 ἔχθεισθ'. ἀλλ' ἔτι παύ τις ἐπίσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
 δώματά θ' ὑφηρεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
 Ὡς φάτο· τῆς δ' εὐνησε γόον, σχεθε δ' ὅσσε γόοιο.
 ἥ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἐλαῦσα,
 εἰς ὑπερῶν ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν· 760
 ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἥρατο δ' Ἀθήνη·
 Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 εἵποτε τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεύς
 ἦ βοὸς, ἦ οἶος κατὰ πίονα μηρί ἔκῃε,
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον· 765
 μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερνηρόοντας.
 Ὡς εἰποῦσ' ὀλόλυξε θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.

750. χροῖ] χερὶ V. ib. εἴμαθ'. 753. σάωσει] σαώσαι H. V. W.
 756. ἔχθεισθ'] ἄχθεισθ' V. 757. δώματά θ' ὑφηρεφέα] δώμαθ' ὑφηρεφέα H.
 759. εἴμαθ'. 761. ἥρατο] ἡράτο V. 764. ἔφιος. 767. εἰποῦσ'.
 φοι.

ἤμην ἐν τῇ αἴκῃ (Q. μεγάρον). Pal. Q.
 750. Βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ὑδρηνα-
 μένη, ἐλαῦσα, γυναιξί, πρὸς σαφέστερον.
 Pal. 752. Εὐχε'] Οὐ παραβαίνει·
 μὴ δακρύειν· οὐ γὰρ πείσει· προτροπο-
 μένη δὲ ἐπ' εὐχὰς καταφεύγειν, ἔθεν λε-
 ληθότως παύει τὰ δάκρυα. Pal. Q.
 753. Ἡ γὰρ κέν μιν] Δασυντέον τὸ ἦ,
 ἔστι γὰρ ἀντὶ ἀντωνυμίας τῆς αὐτῆς.
 Pal. Σαώσαι] Πρὸ τέλους ἡ ἐξεία.
 ἔστι γὰρ εὐκτικόν. Pal. 754. Μὴ δὲ
 γέροντα] Οὐ θέλει ὁ Ὅμηρος μνηῖσαι
 τοῦτο τῇ Λαέρτῃ ὡς ἀπὸ τῆς Πηνελόπης.
 ἥ γὰρ οὐ πείθει τοὺς Ἰθακησίους, καὶ
 ἔστι δυσχερὲς αὐτῇ μήπως βιάσονται
 αὐτήν· ἡ πείθει αὐτοὺς, καὶ κωλύουσι

τοὺς μνηστῆρας, καὶ τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας
 αἴκ' ἔστι τῇ Ὀμήρῳ. εἰ γὰρ συνεστά-
 λησαν οἱ μνηστῆρες, οὐκ αὖν ἀπεκτάθη-
 σαν. E. 756. Οἴχθεισθ'] Γράφεται,
 ἄχθεισθ'. B. 757. Πίονας ἀγρούς]
 Τοὺς πιαίνοντας, ἥτοι λιπαροὺς καὶ πλου-
 σίους ποιῶντας τοὺς ἀνθρώπους. E. Vulg.
 761. Ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας] Ἀντὶ βω-
 μῶ καθιέρωσε τῇ κανέῃ τὰς κριθάς.
 Pal. Q. 763. 764. Τὸ δίστιχον τοῖς
 ἐξῆς συνάπτειν βέλτιον. Pal. 766.
 Ἀπάλαλκε] Ἀπότρεψαι. λέγεται γὰρ
 αὕτη Ἀλαλκομένης. Τὸ δὲ, κακῶς
 ὑπερνηρόοντας, κακῶς βουλευομένους περὶ
 τοῦ Τηλεμάχου. E. 767. Ὀλόλυξε]
 Ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγγετο. τὸ δὲ ὀλόλυξε

μηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγαρά σκίοεντα·

ὣδ' ἐπεσκε νέων ὑπερηγορότων·

Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμήστη βασιλεία 770
ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ὃ εἰ φόβος οὔτι τέτυκται.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
τῶσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε 775
πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλησι καὶ εἴσω.

ἀλλ' ἄγε, σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.

Ὡς εἰπὼν, ἐκρίνατ' εἴκοσι φῶτας ἀρίστους· 780
βῆ δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θεὸν καὶ θῖνα θαλάσσης.

ἦα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν 780
ἢ δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστίᾳ νῆϊ μελαίνῃ·

ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστίᾳ λεύκ' ἐπέτασαν.

τεύχεα δέ σφιν ἐνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·

769. εἶπεσκε. 771. ἀρτύει ex rasura H. ib. εἶδεν. φοι. 772. εἶ-
πεσκε. ἴσαν. 773. μετέειπε. 774. ἀλέασθε] ἀλέεσθαι V. 775. μήπως]
μή πευ H. ib. ἐπαγγείλησι] ἀπαγγέλλει ex emend. H. 777. ἤραρεν] γρ.
οἶδεν H. 778. εἰπὼν. ἐφείκοσι. 780. ἄρ' ἀμπρωτον] εὖν, et ἀμπρωτ'
ex rasura H. ib. ἔρυσσαν. 781. ἰστόν τ'] ἰστόν et τ' erasum H.
783. omittunt H. V. uncinis includit W. 784. σφιν ἐνεικαν] σφ' ἤνει-
καν H. V. W.

ὥχ' ἡναικεῖα. E. 768. Μηστῆρες
δ' ὁμάδῃσαν] Θόρυβον ἐποίησαν πρὸς ἀλ-
λήλους διαλεγόμενοι. B. Q. Pal. 769.
ὑπερηγορότων] Ἀπὸ τῶν νέων τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν. E. 770. Ἡ μάλα] Ἀκρῶς
τὰς δόξας τῶν ἀνθρώπων διελέγχει. πάν-
τα γὰρ ἐλπίζουσι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας.
ἢ γὰρ βούλεται τις, τοῦτο καὶ οἶεται.
Q. Pal. 771. Ἀρτύει (sic ed. ant.)]
Παρασκευάζει. Vulg. 775. Τὰ πάν-
τα ταῖς ἄνω συναπτέων. ἐμφαίνει δὲ
καὶ ταῖς ἐξῆς συναπτόμενον. Pal. 781.
Ἐν δ' ἰστόν τε τίθεντο] Οὐ γὰρ πάντοτε
ἔχον τοὺς ἰστούς διὰ τὸ μὴ πάντοτε

πλεῖν. ὅταν οὖν ἔμελλον πλεῖν, ἐτίθεντο
καὶ οἱ ἰστοί. E. 782. ἠρτύναντο δ'
ἐρετμὰ] Πῶς, τῇ εἰρεσίᾳ χρώμενοι;
κόσμου χάριν. E. Vulg.² Τρόποις
(sic in Mediol.)] Ταῖς λεγομέναις τρο-
πωτήρησι. B. Τρόποις ἐν δερματίνοισι]
Δι' ὧν αἱ κῶραι τρέπονται καὶ στρέφον-
ται· ἢ ἰμάσι ταῖς περιδεδεμέναις ταῖς
κόραις, ἢ τοῖς σκαλμοῖς. E. Περι-
σκευμένως. δηλοῖ γὰρ τοὺς τροπωτήρας
περὶ οὓς αἱ κῶραι τρέπονται καὶ στρέ-
φονται ἐν ἱμάσι ταῖς περιδεδεμέναις ταῖς
κόραις. Vulg. Παρασκευάσαντο τὰς
κόρας τοῖς τροπωτήρησι περὶ οὓς αἱ κό-

¹ Sic Mediol. Sed schol. vulg. rectius refert ad 781. ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο. Vid. Ernest. BUTTM.

² Conf. schol. ὁ. 52. BUTTM.

ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί· 785
 ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἐλθεῖν.

Ἡ δ' ὑπερῷ ἀναβάσα περίφρων Πηνελόπεια 790
 κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 ὀρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
 ἢ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
 ὅσσα δὲ μερμήριζε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
 δείσας, ὅππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
 τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
 εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δὲ οἱ ἄψα πάντα.

785. ἐν ὧ ἔβαν] ἐκ ὧ ἔβαν H. V. 786. ἑσπερον. 787. ὑπερῷ ἀναβάσα]
 ὑπερῷ αὐθι H. W. 789. φοι. 792. ἄγωσι] ἄγουσι H. 793. ἐπέλ-
 λαβε] ἐπήλυθε H. ἐπήλθεν V. 794. φοι.

και τρέπονται. Q. Pal. 785. Ὑψοῦ
 ὧ ἐν νοτίῳ] Τῷ βάθει (Pal. Ἐν βάθει)
 τοῦ ὕδατος. ἢ ἐπὶ μετέωρῳ. εἰς τὸ νοτιώ-
 τερον τῆς γῆς, τουτέστιν ἄνω πάλῃ τῆς
 γῆς γ. ἐπεὶ μετέωρα φαίνεται τὰ ἐντὸς
 τῆς θαλάσσης. νοτίῳ δὲ ἢ τῷ πρὸς νότον
 μέρει, ἢ πρὸς σύγκρισιν τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ
 ἐν τῷ διύγρῳ. Ἐννοτίῳ. Ἀριστοφά-
 νης εἰνοδίῳ (Pal. ἐννοδίῳ²), ὡς ἂν τις
 εἴποι ἐν ὁδοῖ, ἐταίμην εἰς τὸ πλεῖν. Pal.
 B. E. Q. (PORS. ex Harl. hæc
 tantum: Εἰνοδίῳ Ἀρ. ὡς ἂν τις κ. τ.
 λ.) Ἐπεὶ τὸ ὥρμισαν καὶ ἐπὶ γῆς λέ-
 γεται, ἐπάγει τὸ ἐννοτίῳ. τὸ δὲ ὕψος
 (scg. ὑψοῦ) ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει. τὸ γὰρ
 ὕψος καὶ βάθος ἔχει. ὑψοῦ δὲ ἐν βαθυ-
 τέρῳ τόκῳ. Pal. E. Q. Ἐν ὕψει ἐν
 τῷ κατωτέρῳ (Barnea. ex MSS. βα-
 θυτέρῳ) τόκῳ. Νοτίῳ] τῷ διύγρῳ. οἱ
 δὲ ἐννοτίῳ (sic Barn. ex MSS. ut ait,
 pro vulg. ἐν νοτίῳ), τῷ πρὸς νότον τό-
 κῳ. Vulg. Ὀρμισαν] Ἠσύχως ἐστά-
 ναι τὴν ναῦν ἐποίησαν. Vulg. Pal.
 787. Ἡ δ' ὑπερῷ ἀναβάσα] Γράφεται,
 ἢ δ' ὑπερῷ αὐθι. Q. Cf. Cod. Harl.

788. Ῥιανός, κεῖτ' ἄρ' ἀναυδός. καὶ
 ἔστιν αὕτη χαριστέρα ἢ γραφή. Harl.
 Pal. 791. Ὅσσα δὲ μερμήριζε] Πρὸς
 τὸ πικρὸν τῆς μερίμνης ἢ παραβολή. Q.
 Pal. 792. Δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι]
 Ἦτοι περικυκλώσουσι. B. 793. Ἐπ-
 ἤλυθε νήδυμος ὕπνος] Ἀγνοοῦσί τινας τὸ
 νήδυμος ὕπνος, ἀποδιδόντες τὸ ἡδύς. ἔστι
 δὲ νήδυμος ὁ μὴ δύνων μηδὲ περιεχόμενος
 ἀλλ' αὐτὸς περιέχων. καὶ αὕτως λέγου-
 σιν, Οὐδέ μιν ὕπνος Ἦρει πανδαμάτωρ
 (Il. σ'. 4.). τὸ δὲ νη στερητικὸν καὶ ἐν
 τῷ ἡγρετος. ἡδιστος καὶ θανάτῳ ἄγχι-
 στα δεικνύς. καὶ ἐκ' ἄλλων περιεχόντων
 καὶ κατειληφόντων τὸν ὅλον λέγει, Ἀμφὶ
 δέ μιν² θάνατος χύτο (Il. σ'. 544.),
 Τὸν δ' ἄχαιος κεφάλῃ ἐκάλυψε (Il. ρ'.
 591.), καὶ² Θεὸς δέ μιν ἀμφέχοντ' ἐμφή
 (Il. β'. 41.), Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε
 χάρις κατέχευεν Ἀθήνη (Od. ρ'. 63.). καὶ,
 Λιμένες ναύλοχοι ἀμφιδυμαι δύο (del.
 δύο.—δ'. 846.) λέγων (scg. λέγει), εἰς
 οὗς ἔστι δύνειν. ὅθεν καὶ διδυμαι, δύο ἐκ
 μιᾶς καταδύσεως τῆς ἐκ γαστρὸς. E.
 794. Λύθεν δὲ οἱ ἄψα] Ὁ γὰρ ὕπνος

² Pal. ita: εἰς τὸ νοτιῶν τῆς γῆς ὑψοῦ ὧ ἐν νοτίῳ. ἄνω πάλῃ τῆς γῆς. BUTTM.

² Vid. schol. σ'. 55. cum not. BUTTM.

² In loco ipso nunc est α: quo pacto diversa aine causa est structura in hoc versu
 et in illo qui mox affertur Il. β'. 41. Restituenda itaque hinc videtur verior scri-
 ptura μὲν etiam Il. σ'. 544. BUTTM.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί,
 Ἰφθίμη, κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίου·
 τὴν Εὐμήλος ὅπυιε, Φερῆς ἐν οἰκίᾳ ναίων.
 πέμπε δέ μιν πρὸς δῶματ' Ὀδυσσεύος θείοιο,
 εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοῶσαν,

795

800

796. εἰδῶλον. δε εἴκτο. 798. ὅπυιε] ὅπυε H. quæ vera et antiqua forma videtur, quamquam supra β. 207. ἐκνέμεν etiam noster MS. Vide Personum ad Moerim p. 278. Hesychius; Βεινέιν: παρὰ Σάλωνι τὸ βίαι μῆνσθαι· τὸ δὲ κατὰ νόμους ὀπύειν:—Idem in serie; Ὀπυῖλαι: γεγαμηκότες:—sic enim MS. teste Schowio; sed literam addidit Musurus. FORS. ib. βουκία. 800. εἴπως] εἴως H. V. W.

ἐλπίς καὶ χαῖνα ποιεῖ τὰ μέλη. διὰ τῷτο καὶ λυσιμελής, ἀπὸ τοῦ τὰ μέλη ἦν τὰς φροντίδας λύειν. E. Ἀψα δὲ τὰ μέλη φησί, ἀπὸ τοῦ συνῆφθαι. Vulg. Ὅτι αὐτὸς λέγει τὰς συναφὰς τῶν μελῶν, οὐ τὰ μέλη. οὐκ ὅν ἂν εἴποιμι μὴ ἢ χεῖρα ἀψα. Pal. Q. 796. Εἰδῶλον ποίησε] Οὐ δι' ἐαυτῆς ἔρχεται ἢ Ἀθήνα, ὥστε μὴ ἀναγκασθῇ τι εἰπεῖν περὶ Ὀδυσσεύος, καὶ λυθῇ τὰ τῆς ὑποθέσεως. Pal. Q. 797. Ἰφθίμη κούρη] Ἀμφιβάλλει Ἀρίσταρχος πότερον ἐπιθετο τὸ Ἰφθίμη, ἢ κύριον. Pal. Τὸ Ἰφθίμη ὄνομα κύριον, ὅτι γενοῦσα ἦν. λέγει δὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς Πηνελόπης. E. Ὅπως ἐκαλεῖτο κύριος ἢ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Vulg. Addit Barnes. ex MS. Aloysii: Ἀσιος δὲ φησιν, Κοῦραι τ' Ἰκαρίου Μῆθη καὶ Πηνελόπεια. Ἄνδρων δὲ ἠγούλην λέγει.

Corruptum postremum nomen Barnesius nescio unde in Δηϊκύλην mutabat: veriore rationem pete e schol. sq. Ἰκαρίου^b καὶ Ἀστεροδίας (Q. Ἀστεροκίας) τῆς Εὐρυπύλου τοῦ Τελεύτου (Q. Τελευτῶντος) γίνονται παῖδες Ἀμάσιχος, Φαληρεὺς, Θόων, Μερεμμελίας, Περίλαος, θυγατέρες δὲ Πηνελόπη καὶ Μῆθη ἢ Τψηκύλη (Q. Ὀψιπύλη) ἢ Λαοδάμεια. Δίδυμος δὲ Ἀμεράκιν φησὶ προσαγορεύεσθαι τὴν Πηνελόπην, ἢ Ἀναρκίαν^c. Ναυκλίου δὲ ῥήσαντος αὐτὴν εἰς θάλασσαν διὰ ποντὴν Παλαμῆδους, ὑπὸ πηνελόπην αὐτὴν σωθεῖσαν αὐτὸς ὀνομασθῆναι. ἐν δὲ ἐπιμερισμῷ (Q. οὐ γὰρ ἐπὶ μερισμῷ) τοῦ, Μῆθιν ἔειπε θεά, Πηνελόπην αὐτὴν φησὶ^d λελέχθαι, παρὰ τὸ κένεσθαι τὸ λῶ-πος. Pal. Q. 798. Φερῆς] Ἐν ταῖς Φε-

^a Icarii uxorem et liberos varie traditos vid. ap. Apollod. 3, 10, 6. et ibi Heyn. Pans. 8, 34. Eust. ad Od. ε'. 16. p. 563, 12. item supra schol. ε'. 277. et infra ε'. 16. Nomen Ἀστεροδίας per δ habes in utroque scholio citato. Pro Τελεύτου in schol. ε'. 16. invenies probabiliorem formam Τελεστῆρος. Pro Ἀμάσιχος in schol. ε'. 277. Ἀμάσι-ωσι, in quo nomine latet Apollodori Ἰμείσιμος: nisi hoc etiam mendosum verumque nomen ubique reponendum est Ἀμείσιμος. Θόων alii Θέωντα vocant. Περίλαος & Περίλιος Apollodorus etiam et Pausanias memorant deque eo vid. Heyn. l. c. BUTTM.

^b Ap. Eust. ad Od. ε'. 329. sqq. p. 62, 45. est Ἀμειράκη ἢ Ἀρκαίαν: ap. Tzetz. ad Lycophr. 792. Ἀρκαίαν. BUTTM.

^c Mediol. c. Q. φασί; in Pal. incertum φασί an φασί. Illud præstuli, ut Didymus hoc etiam tradiderit et quidem in libro cui titulus esset Ἐπιμερισμοὶ τοῦ Μῆθιν ἔειπε θεά. De vocabulo autem Ἐπιμερισμοί vel Ἰπιμερισμοί vel ἡ μερικὴ προσηδία Boissonadius (in præf. ad Herodiani Epimerismos p. 9.) docet, indicari eo "syllabas initiales, medias et finales in quibus scribendis ob vocalium ἀντιστοιχείαν (e. g. s et m) sonum du- bium aliquid sit difficultatis." Ejusmodi itaque libellum in primam Iliadis rhapsodiam scripsit Didymus, in quo obiter de Penelope etiam nomine egisse videtur. BUTTM.

παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε θαυρόεντες.
 εἰς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐδεις, Πηνελόπεια, φίλον τιτημένῃ ἦτορ;
 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔωσι θεοὶ ρεία ζῶντες
 κλαίειν, οὐδ' ἀκαχῆσθαι· ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστι.

805

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
 ἦδ' ὅδ' ἔειπεν·

τίπτει, κασιγνήτη, δαῦρ' ἡλύθες; οὔτι πάρος γε
 πώλε', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸπροιθὶ δώματα ταίεις·
 καί με κέλη παύσασθαι οἷζυος, ἦδ' ὀδυνάων
 πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
 ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
 ὣν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νῆος,

810

815

803. ἔειπεν. 806. ἀκαχῆσθαι] ἀκάχθησθαι primo, sed nunc a manu eadem mutatum videtur. H. PORS. 809. ἦδ' ὅδ'. 811. πώλει] πώλειαι. Et δώματα omittit H. 812. κέλη] κέλειαι ut ε' 174. H. W. 816. uncinis includit W. 817. δ' omittit W.

παῖς. Φεραὶ δὲ πόλεις Μεσσηνίας*. Vulg. 800. Εἴως.] Δασυντέω τὸ εἴως, ὅπως. Harl. 802. Παρὰ κληῖδος ἱμάντα] Ἀντιστροφή. παρὰ τὴν κλειῖδα, ἣτις ἱμάντα εἶχε· παρὰ τὸ κλειῖθρον. Vulg. B. E. διὰ τῆς ὁπῆς τοῦ ἱμάντος. B. E. Διὰ τῆς ὁπῆς τοῦ ἱμάντος, ᾧ ἔξωθεν ἐπέκλειον τὸ κλειῖθρον. Pal. Q. ὑπὲρ κληῖδα λέγει. Pal. 805. Οὐ μὲν σ' αἰδέ] Τὸ αὐ μὲν καὶ τὸ αἰδέν ἀντὶ τοῦ βραδύως λαμβάνεται. E. 806. Ἐπιζυν ἀνακομισθῆναι καὶ σαθῆναι. Pal. Vulg. Οἱ πλείους, ἀκάχθησθαι, ὡς λέγεσθαι, ὡς Αἰολικῆς τῆς κλίσεως οὐσης. ἢ δὲ Ἀσκαλωνίτης ὡς πεποιθῆσθαι. Pal.

Harl. 807. Ἀλιτῆμενός] Ἐστὶ βῆμα πρωτέτευον ἀλείτω. τούτου δ' δευτέρου ἀόριστος ἦλιντο, ὁ μέλλων δευτέρως ἀλιτῶ. θεματοποιεῖται οἷον ὁ μέλλων δευτέρος καὶ γίνεται ἀλιτέω ἀλιτῶ. τούτου ὁ καθηκτικὸς παρακείμενος ἡλίστημαι, ἢ μετοχὴ ὁ ἡλίστημένος. ὥσπερ δὲ τὸ ἀλαλήμενος καὶ ἀκαχῆμενος, οὕτω καὶ ἀλιτῆμενος. B. Οὐχ ἡμαρτηκὼς εἰς τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ τοῖσιν αὐτῶν προσφιλέσιν. B. Pal. 808. Τὴν] Vid. ad 824. 809. Ἠδὲ μάλα κνώσσοισα] Ἀντὶ τοῦ ἐν βαθυτάτῃ (Vulg. ἐν βάθει) τοῦ ὕπνου, διὰ γὰρ τούτου ἔρχεται τὰ ἀνείρατα. E. Q. Vulg. 814. Ἡ πρὶν μὲν πόσιν] Περι-

* Ut scholium veritati redderet, Barnesius e variis illud auctoribus aliter ipse concinnavit. BUTTM.

† Veram vocem (οἷδαμὸς vel similem) expulit glossa ad ρεία. BUTTM.

‡ In Pal. hoc scholium signo refertur ad (805.) θεία ρ. ζ. in Vulg. antiq. sine lemmate adhuc glossa ad ρεία ζῶντες. BUTTM.

ἡπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων.

τοῦ δ' ἔγω καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἥπερ ἐκείνου

τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δαΐδια, μή τι πάθῃσιν,

820

ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δῆμῳ, ἢ οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ

δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,

ἴεμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἄμαυρόν·

θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δαΐδιθι λήην

825

ταῖη γὰρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ἣν τε καὶ ἄλλοι

ἄνθρωποι ἤρῃσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,

Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδύρομένην ἐλθαίρει·

ἢ νῦν με πρόηκε τῆν τάδε μυθήσασθαι.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

830

εἰ μὲν δ' ἑὸς ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,

818. *φειδώς*. 821. *τῶν*] *τῇ* pro v. l. V. 822. *μηχανόωνται*] *μηχανόωσιν* H.

823. *ἴεμενοι*. 824. *εἰδῶλον*. 825. *μηδέ τι*] *μή ὅ ἔτι* H. *ib.* *ἐνὶ φρεσὶ*

V. et *μετὰ* pro v. l. 826. *τοι*] *οἱ* H. *ib.* *ἔρχεται*] *ἔσπεται* W.

829. *πρόηκε*] *προέειπε* H. 830. *προσέειπε*.

καθὲς τὸ μῦθ' ἐν τοῖς ἀνείροις ἀπεῖναι τὴν
τοῦ ἀνδρὸς μῆμην. Q. Pal. 818. Νή-
πιος οὔτε πόνων] Ὅρα τὸ ἐνοχλαῖν. οὐ
γὰρ ὅτι ἐπιβουλεύεται, ἀλλ' ὅτι ἄπειρος
τυγχάνει ἔργων καὶ λόγων. τούτων γὰρ
καὶ ὁ Φοῖνιξ (sic) διδάσκαλος ἐπεσθαι
τῇ Ἀχιλλεΐ φησι, Τοῦνεκά με πρόηκε
ὑπασκόμεναι τάδε πάντα, Μῦθον τε βη-
τῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρα (Q. πρηστῆρα^b)
τε ἔργων (Pl. c. 442.). Pal. Q. 819.
Τῷ δ' ἔγω καὶ μᾶλλον] Γυναικείως τῇ
ἴφει. καὶ γὰρ εἰ τὰ μάλιστα στέρησιν
τοὺς ἀνδρας ἐν τοῖς ὑπὲρ ταῖς ψυχαῖς κιν-
δύους μᾶλλον ὑπὲρ τῶν τέκνων ὀδυνη-
ται. Pal. Q. 824. Εἰδῶλον ἄμαυρόν]
Ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ μαι-

ρω τὸ λάμπειν, ἄμαυρόν, καὶ τροπῇ τοῦ
εἰς υ. ἢ τὸ ταχὺ, τὸ ἅμα αἰσῶν φερό-
μενον. ἢ τὸ ἀσθενές, τὸ ὡς σκιά φαινό-
μενον. B. E. Q. Ἀσθενές, δυσθήρατον,
ἅμα ταῖς αἰσῶν φερόμενον. Τὸ δὲ τὴν,
ὡς πρὸς τὴν φανείσαν ἦν οὐ τὸ εἰδῶλον.
Pal. Sed ultima spectant ad 830.,
ubi eadem habet B., et supra ad
808. 826. Ἀμ' ἔρχεται] Γρ. ἄμ' ἔπε-
ται¹. Harl. 827. Καὶ ἀμύνει] Γρ.
δύναται γάρ. Pal. 830. Τὴν δ' αὖτε]
Vid. ad 824. Περίφρων Πηνελόπεια]
Περικαθὲς τὸ αὐτῶς νηφαλέως ἐν τῇ ἀνεί-
ρω τὴν Πηνελόπην ἔχειν. Τοιοῦτοι δὲ οἱ
ἀνθρώποι μετὰ τὰ κατεπεύγνυτα πολυ-
πραγμοσύνας καὶ περὶ τῶν λοιπῶν. Q.

¹ Unde si tanti esset effici posset var. lect. *δηροτῆρα*. Certe scholl. ad l. *δηροτῆρα* ἔργον ἢ δὲ πρᾶξις, *δηροτῆρα* ἐν ταῖς ἔργοις. BUTTM.

² "Lege *ἴσπεται*." FORS. Sane in edit. Steph. γρ. ἄρ' ἴσπεται et in Palatini textu est ἄρ' ἴσπεται. Tamen natum hanc scripturam suspicor e glossa *ἴσπεται*. Certe nullum aliud illius præsens formæ exemplum novi. Nam *ἴσπεται*, *ἴσπειται*, *ἴσπεται* omnia sunt aoristi, ut *ἴσπεται*. Retinendum igitur utique in Homeri textu *ἀμ' ἔρχεται*, ut tutum. Ipse autem has formæ, *ἴσπεται* cet. in eadem cadunt disquisitionem quam de infinitivo *ἴσπεται* movi ad χ'. 324. BUTTM.

εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον οἷζυρον κατάλαζον,
εἴ που ἔτι ζῶει, καὶ ὄρᾳ φάος ἡλίοιο,
ἣ ἤδη τέθηκε, καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμαυρόν
οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζῶει ὄγ', ἣ τέθηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.

835

Ὡς εἰπὼν, σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
εἰς πνοιᾶς ἀνέμων· ἣ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
καύρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέστυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

840

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλειον ὕγρα κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἄστερις, οὐ μεγάλη λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ

845

832. καὶ κεῖνον] κακεῖνον H. 835. εἰδῶλον. 838. εἰπὼν] εἰπὼν H. ib. *feriō*.
840. Ἰκαρίοιο] Ἰκάριοι H. ib. et 841. *feri*. 846. αὐτῇ] αὐτῆς, quan-
quam σ *verius accessisse videtur*, ab eadem tamen manu H. *PORS.*

Pal. 836. Οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηνε-
κέως ἀγορεύσω] Ἀντὶ τοῦ περὶ ἐκείνου
ἕως τέλους τὰ πάντα εἶπω. ἣ ἀκριβῶς.
B. E. Q. Κεῖνον. ἀντὶ τοῦ τὰ περὶ
ἐκείνου. Pal. Διηνεκέως, σαφῶς, ἀκρι-
βῶς, ἕως τέλους τὰ πάντα. Pal. Vulg.
837. Ἀνεμῶλια] Ἀνεμῶλια, καὶ κρά-
σει τῶν δύο οὐ εἰς ὁ μέγα. E. 838.
Σταθμοῖο] Τῆς παραστάδος. B. E. Vulg.
Ὅτι νῦν περὶ εἰδῶλου ὁ λόγος. διὰ δὲ
τῆς αὐτῆς ἑκτῆς ἔξειςιν. Pal. 840. Φί-
λων δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη] Κατ' ἐκεῖνο (Pal.
ἐκεῖνα) ὅτι περὶ τοῦ υἱοῦ ἐθάρσυνεν αὐτήν.
Q. Pal. 841. Νυκτὸς ἀμολγῶ] Ἐν
τῇ τοῦ μεσονυκτίου ὥρᾳ καθ' ἣν ἄρα
συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ ζῶα. τινὲς
ἀπὸ ἀμογῆ, ὅταν σὺδεις μογεῖ, ὅπερ ἐστὶ
κακοπαθεῖν, ἀλλὰ ἀναπαύεται. τινὲς ἀπὸ
ἀμολῶ, ὅταν σὺδεις μολήσῃ, ὅ ἐστι βα-
δίσει. Πάντα δὲ ταῦτα εἰς τὴν τοῦ με-
σονυκτίου ὥραν καταστρέφει. E. Q.
Ἐν τ. τ. μ. ὥρᾳ. καὶ ἐστὶ κατὰ τὸ

ἔτυμον ἦτοι ἀμολγῆ, καθ' ἣν ὥραν συμ-
βέβηκε μὴ ἀμέλγεσθαι^κ τὰ ζῶα. ἣ
κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ γ, ἀμολῆ, καθ' ἣν
ὥραν σὺδεις μολήσκει, ὅ ἐστι βαδίζει. ἣ
κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ, ἀμογῆ, καθ' ἣν
ὥραν σὺδεις μογεῖ, ὅπερ ἐστὶ κακοπαθεῖν
ἀλλ' ἀναπαύεται. Ταῦτα δὲ πάντα κ.
τ. λ. Vulg. Pal. Μέσση τῆς νυκτός.
νῆσι δὲ τὸ ἀμολγῆ ἦτοι ὅπότε οὐκ ἀμέλ-
γει τις· ἣ ἦν ἵκα τις οὐ μολᾷ, ἀμολῆς καὶ
πλευασμῶ τοῦ γ ἀμολγός. B. 845.
Παιπαλοέσσης] Τὰ σκληρὰ καὶ κατὰ-
ξηρα εὐκόλως καὶ χροῶδη γίνονται καὶ
ὥσαντι παιπάλῃ. B. 846. Ἄστερις]
Ὅνομα νήσου κειμένης μέσση Ἰθάκης καὶ
Σάμου. Pal. Vulg. Q. Ὅνομα νήσου
ἐπιτηδείας πρὸς τὸ τὰς ναῦς λοχῆν, ἣ
νηῶν δεκτικὴ, οἰανὲν λέχνη νηῶν. E. Ναύ-
λοχοι] Νῆας φυλάττοντες. B. Ἐν οἷς αἱ
νῆες λοχῶσαι καὶ ἐνεδρεύουσιν λαθεῖν δύ-
ναται. ἣ αἱ τὰς ναῦς ὑποδεχόμεναι τέ-
ται. Pal. Q. Vulg. Ἐν] Ἐνεῖσι. διὰ

^κ Hoc sane illo συμβέβηκεν ἀμ. in E. Q. *verius*: sed ita duplex α *esse* audendum.
BUTTM.

ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχῶντες Ἀχαιοί.

847. Ἀχαιοί.

ἀναστρέφεται. Pal. 847. Ἀμφίδυμοι] εἰσδύσαις ἔχοντες. B. E. Q. (Pal. Vulg. Διττῶ, ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσαις, τουτέστιν Ἀμφοτέρωθεν——διπλοῖ.) Τῇ τῶν γε
ἐξ ἑκατέρου μέρους εἰς πλεῦν (Pal. Vulg. μένων] Ἐκεῖ ἐν τῇ νήσῳ. ἡ ἑκατέρωθεν
εἰσπλευς καὶ) καταγωγὰς ἔχοντες. ἡ δι- τῆς νήσου. B. E.
πλεῖ, εἰς οὗς ἔστι δύκειν, ἡ ἑκατέρωθεν

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδῆς Ὀδυσσεὺς πόντον καθαίσης.

Ὡς δ' ἐκ λεχίων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ᾠρυσ', ἵν' ἀθανάτοισι φάως φέροι ἢ δὲ βροταῖσιν.

Ῥηθεις. Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δει-
τέρω περιηράμενος ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει
πρὸς Καλυψὸν κελεύων ἀποπέμπειν τὸν
Ὀδυσσεύα. ἢ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. τῇ
δὲ ἀντυκαϊδικῇ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ
Ποσειδῶν καὶ χαλεπήνας, λυγρὴν τὴν σχε-
δίαν. Ἰνὸ δὲ αὐτῷ κρηδεμνῶ διδωσιν ἐν-
τειλαμένη ἐπίβαντι τῆς γῆς ἀποβρίψαι
αὐτὴν καὶ πολλὰ παθὼν εἰς τὴν τῶν
Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθεῖς. Pal.
Q. Vulg. Τιθωνοῖο] Τιθωνὸς Λαομέδον-
τος παῖς, Πριάμου ἀδελφός, Ἡοῦς ἀνὴρ.
Ὁ Ἑνδυμίων λέγεται συνευῶσθαι τῇ
Σελήνῃ καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ· ἀλλη-
γορεῖται δὲ οὕτως. ὁ Ἑνδυμίων εἰς ἄνδρα
κυνηγέτην, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον
τῇ δὲ ἡμέρᾳ οὐδὲ πωρῶς, διὰ τὸ ἡσυχάζει-
σθαι περὶ τὰ κυνηγέσια· ὁ δὲ Τιθωνὸς εἰς
ἀστρονόμον καὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον
τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα, διὰ τὸ ἡσυχ-
άζεισθαι περὶ τὰ ἀστρα. Vulg. Ἡὼς ση-
μαίνει ἔξ· ἡὼς ἢ πρωΐα· ἡὼς τὸ ἀπὸ
πρωΐας μέχρι μεσημβρίας· ἡὼς τὸ ἀπὸ
μέσης ἡμέρας ἕως ἑσπέρας· ἡὼς τὸ νυχθί-
μερον· ἡὼς ἢ ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας·
καὶ ἡὼς ἢ σωματοειδὴς θεὰ, ὅς ἐνταῦθα.
Μῦθος δὲ ἐστίν ὅτι ἡ Ἡὼς ἠράσθη τοῦ
Τιθωνοῦ καὶ ἐμίγνυτο αὐτῷ. ἐζήτησε δὲ
ἀπαθανατισθῆναι, καὶ ἐγένετο αὐτῷ. οὐκ
ἐζήτησε δὲ καὶ τὸ μὴ γηράσκειν, καὶ ἔζη
πολλὰ ἔτη γέρων ὤν. καὶ ἀθανακτῆσας τὸ
γῆρας ἐζήτησε τοὺς θεοὺς μεταβαλεῖν αὐ-

τὸν εἰς ὄρνειον, καὶ μεταβλήθη εἰς τέττερα,
ἢ δ' Ἡὼς ἀθάνατον ἐποίησεν αὐτόν. Κα-
λῶς δὲ τοῦ Τιθωνοῦ γυνὴ λέγεται ἢ ἡὼς.
ὁ γὰρ Τιθωνὸς ἀλληγορεῖται εἰς τὸν ἥλιον,
καὶ ἡλίου μὴ ὄντος, οὐδὲ ἡμέρας. ὅταν δὲ
δύνη, τρέπεται τινὰ συνευῶσθαι τῇ ἡμέρᾳ
ἐν νυκτὶ, ἀνίσταται δὲ ἢ ἡμέρα ἐκ τοῦ
σκότους τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος. Λέγε-
ται δὲ καὶ ὅτι ἡ Ἀρτεμις ἀνείλεν αὐτόν,
ἦτοι ἢ σελήνη. τοὺς γὰρ αἰφνιδίους θά-
νάτους ταύτη καὶ τῇ ἡλίῳ ἀνατίθουσι ἦτοι
τῇ Ἀπόλλωνι. Ἡ δὲ θεραπεία τοῦ μύ-
θου, ὅτι τοὺς ἔτι νέους ὄντας καὶ αἰφνι-
δίως ἀποθνήσκοντας ἔλεγον ἀρπάζεσθαι
παρὰ τῆς Ἡοῦς. καὶ σὺν τούτοις ἠρπάζη
καὶ ὁ Τιθωνός. διὰ καὶ τοὺς οὕτω θνή-
σκοντας ἔθαπτον πρὸ τοῦ τῆς ἡὼς παντε-
λῶς ἀνατεῖλαι. ἔλεγον δὲ τινες, ὅτι ἡ
πρόνοια καὶ ἡ εὐταξία ἀπὸ τῶν ἀνθρωπί-
νων σωματῶν ἄχρι τῆς σελήνης ἐστὶ, τὰ
δὲ ἄλλα ἀτάκτως καὶ ὡς ἐτυχε φέρονται
διὰ τὰς ἀστρατάς, τοὺς σεισμοὺς, τὰς
ἀνεμοζάλας καὶ τὰ τιαυῖα. ὁ δὲ Ὅμη-
ρος ἄθρησιν τῶν θεῶν τὴν ἄνω πρόνοιαν
λέγει, καθημένην ἐκεῖ καὶ τὰ τῆδε οἰκο-
νομοῦσαν καὶ ὑπὲρ τῶνδε βουλευομένην.
ὅτι δὲ λαλεῖν αὐτοῦς φησι, τοῦ μύθου
ἐπεὶ καὶ σωματοειδῶς αὐτοὺς παριστᾷ
ὁμιλοῦντας. Ε. 2. Ἰν' ἀθανάτοισιν
φάως φέροι ἢ δὲ βροταῖσιν] Ἡ ὅτι ἔθος ἦν
τοῖς παλαιοῖς μὴ εἶναι ὁρᾶσθαι νέκυν ἐγγεγῆ
παρὰ τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ θάπτειν τοῦτον

* An ἱερωνία?—Ad ea autem quæ in hoc schollio et sq. de sepultura matutina, cf. infra schol. cod. E. ad 121. cum not. BUTTM.

οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον· ἐν δ' ἄρα ταῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

ταῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
μῆταμένη· μέλε γάρ οἱ ἔων ἐν δώμασι νύμφης·

5

Ζεῦ πάτερ, ἡ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανός, καὶ ἥπιος ἔστω

σηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·

10

ὥς αὖτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο

λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆσσι κείται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

νύμφης ἐν μογάροισι Καλυψῆος, ἣ μιν ἀνάγκη

ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·

15

ὡ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἐταῖροι,

6. *ῥα*.9. *ῥα*.

10. αἴσυλα] ἔσσυλα H.

11. οὖτις] οὐτι V.

12. λαῶν. *ῥα* ἀνασσε. *ῥα*.15. *ῥα*.16. *ῥα*.

ἐπὶ τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. ἢ λέγουσιν
ἐπὶ ἡ Ἥλῳ ἡράσθη τοῦ Τιθωνοῦ καὶ ἤρ-
ταξε ταῦτα, υἱὸν ἔντα Λαιομέδοντος, ἀδελ-
φὸν τοῦ Πριάμου. ἀλληγορικῶς δὲ Τιθω-
νῆς ἡ πρῶτα ἐν ἧ τίθενται τὰ ἄντα. B.
Τῆς μὲν βροτοῖς δέοντος. ταῖς δὲ ἀθα-
κάτως διατί; μὴ οὐκ ἔστι ταῖς θεοῖς φῶς;
ἀλλ' ἐπαῖθα φῶς τὸ ἡλιακὸν φησιν. ἢ
ἀθανάτους τὰ στοιχεῖα ὑποληπτέον, ἢ καὶ
κρίττων. E. Ἀθανάτοις] Ταῖς στοι-
χείαις. Et in margine: Ταῖς στοιχεῖαις
ἦσαν τοὺς ἀστέρας ἢ τοὺς οἰκοῦντας τὸν
καυόμενον τόπον Ὀλυμπου διότι ὁμοίως
ταῖς θεοῖς καὶ αὐτοὶ ἔζυν. Pal. 3. Οἱ δὲ
ἦν] Οἱ φίλοι τοῦ Ὀδυσσεύς. Pal. Δευ-
τέρη αὕτη περὶ Ὀδυσσεύς θεῶν ἐκκλη-
σία. ἢ μὲν γὰρ πρώτη βουλὴ περὶ τοῦ
σῆζεσθαι Ὀδυσσεύς, αὕτη δὲ περὶ τοῦ
πῆς. Pal. Q. 5. Ταῖσι δ' Ἀθηναίη]
Ἀλλή ἢ ἄνε φρόνησις καὶ ἄλλη ἢ τῶν
ἀνθρώπων. ἢ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων παλ-
λάκις ἀμαρτάνει τοῦ δέοντος, ἢ δὲ ἄνε

ἦτοι τῆς προνοίας οὐδέποτε. E. 7. Ἐκ
τῆς ἐν Ἰλιάδι Νέστορος εὐχῆς μετατίθει-
ται. Pal. 8. Μῆτις] Κατὰ μὲν τὴν
πρῶτην ἐκκλησίαν ὁ Ζεὺς παρῆχεν ἀφορ-
μὴν τῇ Ἀθηνᾷ αὐτὸς ἐναρχόμενος τοῦ λό-
γου, εἴν δὲ ἡ Ἀθηνᾶ κατάρχεται. καὶ
οὐκ ἐκεῖνα λέγει περὶ τοῦ σῶζεσθαι αὐ-
τὸν, Ἀλλά μαι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρων
δαίεται ἦτορ Δυσμῶρ δ' δὴ δηθὰ φίλω κ'
ἀπὸ τῆλ' ἀλάληται (α'. 49.)· ἀλλὰ
τῶν πολιτῶν καταβοᾷ, ὅτι ἐπὶ τοσούτων
ἀμνημονοῦσι τοῦ ἀρχοντος, ὥστε καὶ τῇ
υἱᾷ αὐτοῦ ἐπιβουλεύειν. ἐν μέσῳ δὲ κατ-
ετέθη τὰ περὶ τοῦ Ὀδυσσεύς. Pal. Q.
Ἀγανός] Ἀγαν ταῖς λόγοις ἰέμενος, ἢ
ἡδυλόγος. Pal. 11. Ὡς οὖτις] Ἀμεινον
ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνώσκειν, ἢ ἢ
θαυμαστικόν. Pal. 16. Οὐ γὰρ οἱ πάρα
νῆες] Δεληθότως ἀφορμὴν παρέχει τῇ
πατρὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς σωτηρίας αὐ-
τοῦ διατάξασθαι. Pal. Q. Ἀναστρε-
πτέον τὴν παρὰ, ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰσεῖ ἐστι.

¹ Hoc versus cum hac varietate (pro φίλων ἔπει πᾶσι πάντες) Porsonus in Harl.
etiam ad hunc locum invenit: vid. eum ad α'. 49. Ceterum Mediol. habet ὡς δὴ et
φίλων ἀπὸ τῆς. BUTTM.

οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα πῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
 αἵκαδ' εἰσιόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκούην,
 εἰς Πύλον ἠγαθέην, ἥ δ' εἰς Λακεδαίμονα δῖαν.

20

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 σὺ γὰρ δὴ ταῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
 ὥς ἦτοι κείνου Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένους, δύνασαι γὰρ,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ μαλιμπετές ἀπονείωνται.

25

Ἡ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, φίλον υἱόν, ἀπτίον ἤδα·
 Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὐτὶ τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι,
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν ἡμερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὥς κε νήηται,
 οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδόσμου πῆματα πάσχων

30

19. νεισόμενον] νισόμενον V. νισόμενον W. ib. φοίκαδε. 20. δῖαν.
 22. ἔπος. 24. ἀποτίσεται] ἀποτίσεται H. 26. ἦν. 28. φίλον
 υἱόν] υἱὸν φίλον W. 30. φοιτῶν.

Pal. 23. Οὐ γὰρ δὴ] Ταῦτο· ἐν ἐρωτή-
 σει προσωκτείν^α. Pal. E. Vulg. Ἐ-
 βούλευσας] Ἐβουλεύσω, ἐσκέψω. Vulg.
 E. 25. Ἀκαλλάττει ἀγωνίας τὰν ἀκρο-
 στήν ἐπὶ τῇ Τηλεμάχῳ. Pal. 26. Ὡς
 κε μάλ' ἀσκηθῆς] Σχέθω, ἀσχεθῆς καὶ
 ἀσκηθῆς, ἦσαν ἀβλαβῆς, ὃ μὴ παθὼν
 ἀεικέλια μὴδ' ἀσχετα. ταῦτ' ἴσον τὸ
 ἀρτεμῆς. E. Ὑγῆς ἐξ ἐπιμελείας.
 Vulg. 27. Μαλιμπετές] Ἀπὸ τοῦ πα-
 λιμπετέως, ὥς, Ἐς ὃ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγαί-
 ρων (Il. α'. 142.). Pal. B. Ἐξ
 ἐπιστροφῆς, εἰς τὰ ἐπίσω. Vulg. Εἰς
 ταῖς στρεφόμενοι. Pal. 29. Ἑρμεία]
 Ἐν μὲν Ἰλιάδι τῇ Ἰριδι χρῆται διακόνῳ,
 καταπληκτικῇ γὰρ καὶ τῆς πολέμου^α
 ἐκκυῖα. ἡ δὲ Ὀδύσεια μυθώδης ἐστίν,

ὥς καὶ ὁ Ἑρμῆς (Q. ὥς καὶ γράφεται
 Ἑ.). παρατηρητέον δ' ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι
 ἄταξ ἐπέμψθαι τῇ τοῖς λύτρους διασῶσαι
 τὸν Πρίαμον. Pal. Q. Ὡς συγγαῖ ἴστα
 τῆς Ἀτλαντίδος Καλυψεύς αὐτὸν πῆματι.
 Pal. Q. Σὺ γὰρ αὐτῇ] Σὺ γὰρ κατὰ
 ἄλλα ὑπάρχεις, ἐν τοῖς θεοῖς δηλαδί,
 ἦτοι ἕμαις τοῖς θεοῖς ἐσσι. εἰ δὲ καὶ ὅγ-
 γελος. ἡ ἐξέσθαι τὸ γενεῶ, ἔν' ἢ σὺ γὰρ
 κατὰ ἄλλα ἕμαις τοῖς θεοῖς, γενεῶ δὲ
 καὶ ἄγγελος. B. Ἀπὸ τοῦ ἐπεί. σὺ
 γὰρ προτίθεται ὁ γὰρ. E. 30. Εἰπεῖν]
 Ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀγνωστοῦ. ἀπα-
 ρέμφαται γὰρ ἐστὶν ἀπὸ προστακτικῆς
 τοῦ εἰπέ. Pal. 33. Σχεδῆς] Λεῖται,
 νεῖς, τῆς αὐτοσχεδῆς περὶ τῆς. Vulg.
 Λεῖται νεῖς. ἡ δὲ σχεδῆς περὶ τῆς

^a Male in Vulg. αὐτῶν: nimirum pro: αὐτῶν. BUTTM.

^a Sic h. l. omnes: sed scribendum utique hic et similibus locis προσωκτείν. BUTTM.

^a Leg. puto καλῶς vel καλεμαῶς. BUTTM.

^a Hoc scholium ipsa umbra rationis destitutum est, nisi sumas variam lectionem fuisse, σὲ ε' ἄλλα καὶ ἄγγελος. BUTTM.

ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβαλον ἵκοιτο,
 Φαίηκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθει γυγάασιν·
 οἱ κέν μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὧς, τιμήσουσι,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλισ, ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅς' ἂν οὐδέ ποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 ἔπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
 ὧς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδεῖν, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν.

35

40

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·

34. κ'] γ' V. ib. ἤματι φεικοστῷ. 35. ἀγχίθει] ἀγκίθει H.
 36. περὶ] πέρι W. ib. ἴσας. 38. ἴσας ἐσθῆτά τε. 39. οὐδέποτε εἰνε
 ἐκ H. W. 41. ἴσας. τε ἰδεῖν. 42. ἴσας. ἐφῆν.

ἴσας. Pal. Ὡς περὶ παρὰ τὸ ἀμφαδὸν ἀμφαδῶς καὶ ἀμφαδῶς (Pal. ἀμφαδῶς), ὅτε καὶ παρὰ τὸ σχεδὸν σχεδῶς λέγεται, ὃ μὴ ἀναβολὴν ἔχον κατασκευῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ συνεχῶς (Mediol. σύνεργος) λεγόμενος, καὶ σχεδῶς καὶ. Pal. E. Q. Πολυδέσμου δὲ ἀπὸ πολυγῶμας. E. Q. Πολλοὺς ἐμπετηγμένους γῆρας. Pal. et MS. Barnes. Πολλοὺς σχεδῶς ἐχούσης. B. 34. ἤματι κ' εἰκοστῷ] Χωρὶς τοῦ κ' αἱ κοινότεραι. Harl. Σχερίην] Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος τῶν Φαίηκων, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Κέρκυρα (Pal. Κέρκυρα per correct.). τὸ δὲ ἀρχαιότατον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. Vulg. Pal. Ἡ Σχερία τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη διὰ τὸ ἐκεῖ φυλάττεσθαι τὴν δρεπάνην τὴν τμητικὴν τῶν τοῦ Κρόνου αἰδέων. ἐκλήθη δὲ Σχερία, διὰ τὸ δευθῆναι τὴν ἀμνηστῶν τοῦ Ποσειδῶνος ὥστε στήναι τὴν βῆν τῶν ἑταίων τῶν μελλόντων προσχῶσαι αὐτὴν ὡς πολλῶν ἐπεισευσάτων. σχεθῆναι ὅν τῶν ἑταίων, Σχερία ἐκλήθη. μετὰ δὲ ταῦτα μετονομάσθη, Κέρκυρα καλουμένη. E. 35. Φαίηκων ἐς γαῖαν] Κέρκυραν τὴν Ἀσπίδα ὡς ἀγαθὴν αὐτῇ Ποσειδῶν καὶ μοῖρῃς, ἴσας καὶ Φαίηκα, ἀφ' οὗ οἱ

Φαίηκες. Pal. Q. Ἀγχίθει] Ἦτοι καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ἡ ὅτι εὐδαιμονεῖς εἰσιν ἡ καθὰ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐχοῦνται. Vulg. Διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐπείθειαν. ἡ διὰ τὴν εὐγένειαν, ἀπὸ γὰρ Ποσειδῶνος τρίτοι εἰσὶν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ἡ καθὰ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐχοῦνται διὰ τὴν φιλοξενίαν. E. 38. Ἐσθῆτά τε δόντες] Ψιλωτέον τὸ ἐσθῆτα. πᾶν γὰρ φωνῆεν τὸ σ' ἔχον ἐπιφερόμενον μετὰ δασέος, ψιλῶνται· ἀσφάλων, ἀσθμα, ἐσθλός, ὄσχος. B. Pal. 39. Τροίης ἐξήρατο] Διαιρετέον. τὸ γὰρ ἐξῆς. Τροίης ἀπὸ ληίδος, ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς λείας. Vulg. Pal. Τροίης διουλλάβας, ἵνα τὴν χώραν ἀκούσωμεν. Pal. Ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς] Ὡς ἐξαίρετα ἔλαβεν, ἡ πλείονα τῶν ἄλλων. E. 40. Λαχὼν] Κληρωσάμενος. Pal. Vulg. Ἀπὸ ληίδος] Ἡ ἀπὸ παρέλκει. διὰ τηρεῖ τὸν τόπον. Pal. Αἶσαν] Αἰτῶ ἐπὶ τῶν μὴ ἀντιστρεφομένων, αἰτοῦμαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀντιστρεφομένων. B. 43. Ὡς ἔφατο] Μετηνέχθησαν οὐ δέοντες ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀλεγόμενα (α'. 96.) καὶ εἰς τὰ περὶ Ἑρμοῦ ἢ ἦν ἴκα ἀπ' Ὀλύμπου εἰς τὴν Τροίαν κάτειον (Il. σ'. 339.). Q. Pal. Harl.

¹ Vid. Paus. 2. 5. et alios. BUTTM.

² Conspirant in mendo, πρὸ ἰμοῦ, Pal. et Harl. BUTTM.

αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέλδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια· τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
 ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοίῃς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὣν ἰθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης·
 Πιερίην δ' ἐπιβάς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω·
 σείατ' ἔπειτ' ἐπὶ κύμα, λάρῳ ὄρνιθι εἰκῶς,

45

50

44. πέλδιλα] πέδηλα V.

48. ὑπνώοντας] ὑπνώοντας V.

51. Γεφυκός.

Διάκτορος] Ἐκ τοῦ διάκτορ διάκτορος. καὶ μετὰφεται ἡ γενικὴ εἰς εἰθεῖαν. ἢ παρὰ τὸ διάκτορος ὁ μεγάλως φωνῶν, πλεονασμῷ τοῦ κ. E. 45. Τὰ μιν φέρον] Ὁ λόγος γὰρ ἐν χάρταις γραφόμενος φέρεται διὰ τε θαλάσσης καὶ ξηρᾶς καὶ πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ αἰνίσσεται τὸ καὶ ἐφ' ὑγρὴν καὶ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. B. 47. Εἴλετο δὲ ῥάβδον] Λόγου παραίτησιν (Vulg. λ. ὀρθότητα) κοητίαν τὴν τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδον, ὥστε ψυχὰς μὲν τεταραγμένας παύει, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρει. E. Vulg. Λόγος γὰρ ὦν τοὺς μὲν λυσσῶντας καταπραΰνει, τοὺς δὲ χαλάρωντας, μεριμνητάς λόγον (λόγον om. Pal. et Q.; vid. mox) ἐργάζεται. E. Ὀρθοτάτου λόγου σημειῶν ἡ ῥάβδος. τοὺς μὲν νήφοντας κηλεῖ, τοὺς δὲ ἡκαιρημένους ὀρθοῖ, καὶ ψυχὰς παραγομένας (sic uterq. cod. pro τεταραγμένας) παύει, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρει. Pal. Q. Οὐδὲν δὲ φασιν¹ ὄφελος ἐνθάδε ῥάβδου, ὥσπερ ἐν Ἰλιάδι (σ'. 445.) πρὸς τὸ κοιμίσει τοὺς πυλωρούς. οὐ συννοῶσι δὲ ὅτι Ἰδιὰ τινὰ ἐστὶ θεῶν φορήματα. ὥς εἴ τις μέμφωτο ὅτι Ποσειδῶν εἰς Αἰθιοπίαν πορευόμενος, διατί τρίαῖναν ἔχει. Pal. Q. Ἄλλως. Κατὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας Ἀθηναῖ μὲν ἔγχοι, Ποσειδῶνι δὲ τρίαῖναν, Ἑρμῇ δὲ

ῥάβδον παρατίθησιν. λόγος γὰρ ὦν εἰς. (ut in E.) Pal. Q. Βραχὺ τὸ αὐτὸ ῥάβδον. Pal. 50. Πιερίην] Ὅρος Μακεδονίας Μουσῶν ἱερὸν. E. Q. Vulg. ἐπίερος γὰρ ὁ λόγος. E. Q. Ὅνομα ἔρας ἐν τῇ Θράκῃ. B. Πιερίης ἐπιβάς] Ἀναγκαῖ (f. ἀναγκάζει) τὸ ἔπος ὅτι ἔρας Ὀλύμπας θεῶν οἰκητήριον κατὰ τὴν πηγὴν². Εἰς δὲ τὸ, ἐξ αἰθέρος, βραχὺ διασταλτέον. Δαιμονίως δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐδάφους, ἐπιβῆναι, ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, ἔμπεσεῖν. Pal. Ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε] Ἀθρόως, οἰκιοθελῶς, ὥς οἱ νήχοντες. E. 51. Σείατ' ἔπειτα] Προσέθηκε τις αὐθέντης τὸν στίχον³. καὶ μέντοι καὶ βραδύτερον πορεύεται μὴ χρόμενος τῇ βίῃ τάχει, ἀλλ' ἐποχούμενος κύμασι καὶ μιμαύμενος λάρῳ κατὰ τὸ ἔπος. Pal. Q. Λάρῳ ὄρνιθι εἰκῶς] Τὴν ὀρμὴν, οὐ τὸ σῆμα. λάρος δὲ ὄρνειον θαλάσσιον. Vulg. Κατὰ τὴν μορφήν⁴, ὥς καὶ Ἰρις Μελιμβδαίνῃ ἰκέλη (Π. σ'. 80.). Pal. Διὰ λάρῳ καὶ μὴ αετῷ εἰκῶς ἢ ἄλλῳ τι τοιοῦτῳ; διότι οὗτ' αετὸς οὗτ' ἄλλο τι χερσαῖον ὄρνειον ὀνάται πλέειν ὥς τῶν πτερῶν ἡραιωμένων ὄντων, ὁ δὲ λάρος θαλάσσιος καὶ πυκνότερος. καὶ οὐκ ἦν ἐμμελὲς ἄλλῳ τι θαλασσίῳ δι' εἶδος, ἀλλὰ διὰ τὸ λαμπρὸν καὶ λευκὸν τοῦ θεοῦ τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ λόγος⁵ ὥς τῇ

¹ Hic quoque in Mediol. scriptum φασί: mendo e subsequente συνεῶν manifestu. Cf. ad σ'. 263. BUTTM.

² Rationem quaere ad 55. BUTTM.

³ Haec ex Harl. quoque Porsonus protulit addiditque "videtur pertinere ad 54." BUTTM.

⁴ Κατὰ τὴν μορφήν. Corrige: Κατὰ τὴν ὀρμὴν, οὐ κατὰ τὴν μ. BUTTM.

ὅσπερ κατὰ δεινούς κόλπους ἄλως ἀτρυγέτοιο
 ἰχθὺς ἀγρώσων πυκινὰ πτερὰ δέυεται ἄλμῃ·
 τῷ ἱκέλος πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' εἰσάων, 55
 εἴθ' ἐκ πόντου βάς ἰοειδέος ἥπειρόνδε
 ἦεν· ὄφρα μέγα σπῆος ἵκετο, τῷ ἔτι νύμφη
 καῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν εἰσάων.
 πῦρ μὲν ἐπ' εὐχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδμὴ
 κέδρου τ' εὐκαίτοιο, θύου τ', ἀνὰ νῆσον ὀδῶδει, 60
 δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον αἰοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
 ἱστὸν ἐποιχομένη, χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαινεν.

52. κατὰ δεινούς] κατ' ἀδωνούς V. pro v. l. 54. ἱκέλος. 56. ἰοειδέος.
 59. καίετο] δαίετο V. ib. τηλόθι] τηλόθ' H. 62. χρυσεῖη] χρυσή H.

ἡλίφ ὁ κύκλος ἀνατίθεται. E. 52. ἀτρυγέτοιο] Ἡ τὴν μὴ τρυγυμένην διὰ τὸ πυκρὸν τοῦ ὕδατος, ἢ τὴν ἢν οὐ δύναται τις τρυγῆσαι διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος. B. 53. ἰχθὺς ἀγρώσων] Ἡ ἀμφιβάλια τῆς διαστολῆς οὐδὲ τοὺς ἐξηρησάμενους ἔλαθεν. ἦτοι γὰρ ἀγρώσων πυκνῶς, ἢ πυκνότερα ἢ πύκνωσις τυγχάνει, τῆς φύσεως πρὸς τὴν χρεῖαν αὐτοῖς ταύτην σκέπην πορισαμένης, ὥς μὴ βριδῶς πρὸς τὴν σάρκα δικνούμενον τὸ ὑγρὸν πημαίνει (scg. πημαίνειν). Pal. Q. Τὸ πυκινὰ δύναται καὶ τὸ πυκνῶς καὶ τὸ πυκνά. Pal. 54. Cf. not. ad 51. 55. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον] Πρὸς τὰ περὶ τῆς πλάνης, ὅτι πόρρω που ἐν ἐκτετατισμέναις τόποις ἀορίστοις. φησὶ γοῦν, τηλόθι που τὴν νῆσον εἶναι. καὶ πρὸς τὰ περὶ Ὀλύμπου σεσημειώται^α. εἰ γὰρ μὴ ἀπὸ Μακεδονίας ὁ θεὸς ἐξορμῇ, ἀλλ' ἀνωθεν ἐξ οὐρανοῦ, οὐκ ἂν πολλὴν ἐπῆλθεν, ἕως εἰς τὴν νῆσον παραγένηται (Pal. παραγίνεται), ἀλλ' εἰθὺς βουλευθεὶς κατὰ κάθετον γεγόμενος. Pal. Q. 56. Ἡπειρόνδε] Τὸ ἥπειρον ἄμεινον τοῖς ἀνὴρ συνάπτειν· ἐκβάς ἐπὶ τὴν ἥπειρον ἐκ τῆς θαλάσσης. Pal. Q. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ξηρόν. καὶ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης, Ἡπεῖρ ἐπέκελσεν (v. 114.). Pal. 57. Ὡς (sic pro τῷ ἔνι) Ἐν φ. Vulg. 58. Τέτμεν] Κατέλαβεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὴν ὁδὸν τεμνόντων καὶ καταλαμβάντων τὸ διακείμενον. τὸ δὲ τέτμεν, τέτομεν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε, ὥς τὸ ἴδομεν ἰδομεν. E. Τέτμεν ἀντὶ τοῦ μετὰ σπουδῆς καὶ συντομίας κατέλαβεν. B. 59. Τηλόθι (sic, non τηλόθι) Πόρρω. Vulg. 60. Εὐκαίτοιο] Ἡ εὐκίπτου^β, ἢ εὐκαύστου. B. Εὐσχίστου εἶδος δένδρου, ἢ εὐκαύστου. E. Εὐκατακλάστου. Q. Εὐκατασκευάστου, εὐκλάστου, εὐσχίστου. Vulg. 61. Γράφεται καὶ αὕτως, Δαιομένων νύμφη δὲ εὐπλακαμοῦσαι Καλυψώ. Pal. Harl. Q. 62. ἱστὸν ἐποιχομένη] Διότι μέγα ἦν,

^α Similitudo verborum hic quoque lacunam protulit, sic fere supplendam: ἢ, πυκινὰ πτερὰ. τῶν γὰρ πτερῶν ἐν τοῖς θαλασσίαις συντομίαις ἢ πύκνωσις π. τ. λ. BUTTM.

^β Hoc verbum in Q. omissum et ejus loco, in Mediol. certe, ad sequentia novum lemma Ἐν ἰν πόντου βάς positum est. BUTTM.

^γ Fort. εὐκίπτου. BUTTM.

ὔλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθώσα,
 κλήθρη τ', αἵγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 ἔνθα δὲ τ' ὄρνιθες ταυσιπτεροὶ εὐάζοντο,
 σκῶπές τ', ἱρηκές τε, ταχύγλωσσοί τε κορῶναι
 εἰνάλιναι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἡβώωσα, τιθήλει δὲ σταφυλῆσι
 κρῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἀλλυδὶς ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἡδὲ σελίνου,

65

70

63. τηλεθώσα] τηλεθάουσα *sed ex emend.* H.
 δ'] ἡδ' W. 72. ἴου.

67. ἔργα.

68. ἡ

ἐπορεύετο κάμνουσα αὐτό. E. 64. Κλή-
 θρη] Εἴρηται ὁ αἵγειρος, καὶ ὁ κίρνος. τὸ
 δὲ κυπάρισσος μόνον θηλυκῶς. Pal. Q.
 65. Ταυσιπτεροὶ] Οἱ ἐν τῇ πτήσει τεί-
 νοντες τὰ πτερά. σκῶπες δὲ ὄρνεα νυκτο-
 νόμα κακέφωνα. Pal. B. Q. Vulg.
 σκαιόπες οὗν τινες. Vulg. 66. Τα-
 χύγλωσσοι δὲ μεγαλόγλωσσοι. τὰς αἰ-
 θύλας (Q. αἰθάλας) δὲ φησι. Pal. B.
 Q. 67. Θαλάσσια ἔργα] Αἱ ἐν τῇ
 θαλάσῃ διατριβαί. Pal. Vulg. Μέ-
 μελεν] Γρ. μεμήλει. Harl. 68. Ἡ
 δ' αὐτοῦ τετάνυστο] Τὴν ἄμπελον περι-
 πεταῖσθαι τὸ στήλαιόν φησι, ὥσπερ στέ-
 φανόν τινα. εὐμορφότερα δὲ γίνεται ἄμ-
 πελος βότρυσιν ἀνθοῦσα, ὃ δηλοῖ διὰ τὸ
 ἡβώωσα. Pal. Q. 69. Ἡμερὶς ἡβώω-
 σα] Τὴν ἄμπελον εἶπεν ἄπαξ δὲ ἐν-
 ταῦθα τὸ ὄνομα πρὸς ἀντιδιαστελὴν τῆς
 ἀργίας. Pal. E. Q. Τὸ ἡβώωσα ἀντὶ
 τοῦ ἀκμαῖζουσα. E. Q. 71. Πλησίαι
 ἀλλήλων] Ὅρα τὴν τάξιν. οὐ γὰρ τῇ

περὶ τῶν δένδρων λόγῳ καὶ τοὺς λειμῶνας
 ὑπέθηκεν ἄλλ' εἰπὼν περὶ τοῦ ὕδατος,
 τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθοῦντας λειμῶνας δεί-
 κνυσιν. Q. "Αλλυδὶς ἄλλη] "Αλλη ἄλ-
 λαχοῦ. τὸ ἄλλη ἐπιβήμα^α ἐστίν, ὅθεν
 ἄνευ τοῦ ἰ γραπτέον. Vulg. "Αλλυδὶς
 ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ. τὸ δὲ ἄλλη εὐθεῖα,
 ὅθεν εὐδὲ τὸ ἰῶτα προσγραφτέον. Pal.
 72. Λειμῶνες μαλακοὶ] Κακῶς τινες πε-
 ρείσπασαν, ὡς ἢ μαλακοὶ, ἀπαλοί. ἄλ-
 λαχοῦ γὰρ λέγει, "Ὅρηλοι μαλακοὶ (i.
 133.). Vulg. Τινες μαλακοῦ^α γράφου-
 σιν. Harl. ἴου ἡδὲ σελίνου] Τὸ σελίον
 τινες ἐτυμολογοῦσιν ὅτι σευόμενον ἐξ
 ἔλινος. ἐστὶν ὅτε καὶ τὸν Ὅμηρον ἐτυμολο-
 γοῦντα προσθεῖναι Ἐλεόθρεπτόν τε σέ-
 λινον. δυνάμει γὰρ τὸ τρέφεσθαι σημαί-
 νει τὸ σεύεσθαι. διώκεται γὰρ ἀπὸ τῆς
 αἵξεως τὰ τρεφόμενα. λύειν γὰρ τὴν
 στραγγυρίαν τῶν ἱκίων τὴν ἐκ τάσεως
 πολλῆς ἢ ἀργίας γινομένην τὸ σέλιον.
 ὅθεν καὶ τὸν Ὅμηρον τεχνικῶς φῆναι ἐπὶ

^a Vid. schol. α'. 441. BUTTM.

^α Sic lemma Cod. Pal. pro ἡδ'. Nam e Q. lemma tantum affertur πρὸ τῶ τετάνυστο. BUTTM.

^α Recte Barnes. e MSS. suis pro ἐπιβήματεposuit εὐθεῖα (v. mox Pal.) laudans simul schol. ad 369. ubi est ἄλλη ἐπιβήμα ἐστὶ καὶ μετὰ τοῦ ἰῶτα γραπτόν. BUTTM.

^α Scr. μαλακοῦ, ἀπαλοῦ, quorum verborum posterius interpretamentum est, et quidem violae tantum aptum, non prato. Sed mirum, hanc varietatem, μαλακοῦ pro μαλα-
 κῷ, solo accentu indicari, οὐκ ἐπὶ τῇ σημασίᾳ: ut dixeris derivatum hoc ex antiquioris
 grammatici libro, cui ante oculos fuisset prisca scriptura ΜΑΛΛΑΚΟΙΟ h. e. μαλακοῦ
 ἴου, vel μαλακοὶ ἴου. BUTTM.

θήλειον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θήσαστο ἰδὼν, καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἦσιν.

ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.

75

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα εἴω θηήσατο θυμῷ,

αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην

ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων

οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται

ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.

80

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,

ἀλλ' οὐ γὰρ ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ,

73. κ'] ὅ fortasse ex emend. H.
κρατὸς V.

74. ἰδὼν. ἦσιν.

75. διάκτορος]

76. Fefθ.

78. ἰδοῦσα. δῖα.

τῶν Ἀχιλλείας ἱππων, Λατῶν ἐρεπτόμενοι
ἐλαίρεπτόν τε σέλιον ἔστασαν (Il. β'.
776.). E. 74. Θηήσαστο] Ἀντὶ τοῦ
θαυμάσειν. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἡμῶν συν-
ήθως, ἔνθα στὰς θηεῖτο. Pal. et ex al-
tera pagina parte seorsim adscri-
ptum huic ipse versui: πρόσκειται
γὰρ τῇ θυμῷ. 79. Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες]
Οὐ γὰρ τῇ προεωραμέναι, ἀλλὰ κατὰ
τινα θεῖαν δύναμιν ἐγνώρισεν ἰδοῦσα ἡ
Καλυψὼ τὸν Ἑρμῆν. ψευδεται οὖν Ὀδυσ-
σεὺς ὅτε λέγει, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα
Καλυψοῦς ἠυκόμοιο· Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείας
διάκτορος (sic uterque codex) αὐτὴ
ἀκῶσαι (μ'. 389.). οὐδέπω γὰρ αὐτὸν
ἰσχύεται. Τὸ δ', Οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώ-
ματα ναίει, πρὸς τὰ περὶ τῶν θεῶν εἰ-
ρητήρια συμβάλλεται. ὥς γὰρ ἐπὶ ὑπο-
κειμένων τόπων τὰ τῶν διαστημάτων
λαμβάνει. Pal. Q. 80. Οὐδ' εἴ τις]
Ἀρίσταρχος, οὐδὲ ἦτις. Pal. Harl.
Ἀρίσταρχος, καίει, ὀριστικῶς^u. Pal.

Harl. 81. Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα] Ἐτεδὼν
ἐπίτασις τῆς Ὀδυσσεὺς ἐγκρατείας, εἴγε
τὰ αὐτῶς ἐπαγωγὰ περιορᾷ. ἔοικε δὲ
καὶ (Pal. omi. καὶ) ὁ ποιητὴς ἐφ' ἑαυ-
τῇ ἐπιφθέγγασθαι, ὥς τὸ τοιοῦτον ἀνα-
πλάσας χωρίον τῇ λόγῳ ὅστε κρατεῖν
καὶ θεῶν ἤπως. Δύο δὲ πρόκεινται ἐμφά-
σεις, ὁ μὲν διὰ τῆς καθ' ἑκάστον ἐπ-
εξεργασίας, ὁ δὲ διὰ τοῦ συμπεράσματος.
Pal. Q. Ἄλλως. Τὸ μὲν εἰς τὸ περι-
παθεῖς, οἷος Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ ἀκει-
λημμένος (Pal. -ως) καὶ διημερεύων ἐπὶ
τῇ ἀκτῆσί^u. περὶ δὲ τοῦ εὐκρεπτοῦς χά-
ριν· οὐ γὰρ εἴδει περὶ τοῦ παρόντος τοῦ
ἀνδρὸς ἀπερικαλύπτως θεοὺς ἀλλήλοις δια-
λέγεσθαι. Pal. Q. 82. Ἐνθα πάρος
περ^u] Τὸ, ἔνθα πάρος περ, μεταξὺ ἀνα-
πεφώνηται. καὶ ἐστὶ πλήρης ὁ λόγος μέ-
χρι τοῦ θυμὸν ἐρέχθων. ὥς μάλιστα προσ-
κεῖσθαι τὸν μετ' αὐτὸν ἑξῆς, πόντον ἐπ'
ἀτρύγετον δερδέσκετο (sic Q.: cf.
PORS. ad 84: sed Pal. δερκέσκετο)

* Erant igitur qui legerent ναίει. PORS.

* Prima hæc vox deest in Pal. ubi ejus loco: ἄλλως: nimirum subjunctum scholio ad 82. BUTTM.

* Inde a verbis ἔασι δὲ hoc scholium spectat potius ad vers. 75. BUTTM.

* Ego in Pal. lego ἀντησί. Videtur autem legendum: —ἀντῇ. Σιωπῇ δὲ τοῦ εὐ-
κρεπτοῦ χάριν. Tacitus enim Mercurius antrum intrat neque Ulyssem statim requi-
rit. Cf. schol. 96. BUTTM.

* In Pal. lemma habet πάρος γε, sed scholium τις. Porsonus: “Ἐνθα πάρος γε
“scholiis præfigitur.” BUTTM.

δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
πόντον ἐπ' ἀτρυγέστον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαιειῶ, σιγαλόεντι·

85

τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας,
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ἕϊνιαι θεῶν.

90

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρθένε τράπεζαν,
ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδώδῃ,

95

84. δερκέσκετο] δερδέσκετο H.
δέ μοι, sed punctis notatur δέ H.
II. 91. omittit H. Alienā manu adscriptum habet V. Uncinis in-

85. διῖα.

87. τίπτε μοι] τίπτε

89. ἀνώγει] ἀνώγει sic, sc. ἀνώγει

cludit W.

δάκρυα λείβων. Q. Pal. 83. Διὰ τοῦ
ε στεναχῇσιν αἱ Ἀριστοφάνους. Pal.
Harl. Στοναχῇσι] Στεναγμαῖς. Vulg.
Ἑρέχθων] Μίμημα φωνῆς ἐπὶ στεναγμαῶ
ἐξερχομένης διασχίζων, κατατέμνων· ὅθεν
καὶ ἐρικτὰ (scg. ἐρεκτὰ) ὄσπρια. ἡ
ἐν αὐτῷ λυπούμενος καὶ στένων. B. E.
Τὸ δὲ ἐρέχθων, κατατέμνων, διασχίζων
ὅθεν καὶ ἐρικτὰ ὄσπρια, ἐρέχθων, ὡς κατ-
έσθων. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ, Νῆα βοὴν ἰθύνει
ἐρεχθομένην ἀνέμοισι (Π. ψ'. 317.)
Pal. et alio chartæ loco idem co-
dex: στένων, λυπούμενος βαρέως, δαμά-
ζων τὴν ψυχὴν. Κατακίνω ἐν ἐαυτῷ,
στένων, λυπούμενος βαρέως. Vulg. Q.
84. Ὁ στίχος αὗτος περιττός· ὁ γὰρ προ-
κείμενος ἀρκεῖ. Pal. Harl. vid. schol.
82. 85. Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψῶ]
Ναὶ μὲν καὶ ἡ Καλυψῶ τὴν πειθὴ τῶν
ποικίλων παρ' Ὀδυσσεὺς λόγῳ Ἑρμῆν
προσηγάγευσε. μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως κα-
ταθέλγεται αὐτοῦ (ἢ αὐτὸς sc. Ὀδυσ-
σεύς) τὰν ἔρωτα τῆς νύμφης, ἢ εἰς Ἰθά-
κην πεμφθεῖν. διὰ τοῦτο ὁρθῶς προσ-

ωμοιωμένος ὁ Ἑρμῆς ἐλήλυθεν ἀπὸ Ὀλύμ-
που, πτερύοντα γὰρ τὰ ἔπη κατὰ τὸν
Ὅμηρον, καὶ τάχιστα οὐδὲν λόγου παρὰ
τοῖς ἀνθρώποις. E. 88. Θαμίζεις] Ἀν-
τὶ τοῦ, ἐθάμιζες, παρεγένου οὐδ' ὅλως. οὐ
λέγει ὅτι, παραγίνῃ μὲν, οὐ θαμὰ δέ,
ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὅλως παραγίνῃ. ὡς ἐπὶ τοῦ,
Ἐπεὶ αὖτις κομιζόμενός τε θάμιζεν Ἐπειδὴ
λίπε δῶμα Καλυψοῦς (θ'. 451.). Pal.
B. Q. 90. Εἰ δύναμαι] Τοῦτο πρω-
ύτερον, ὅφειλε γὰρ πρῶτον εἰπεῖν τὸ,
εἰ τετελεσμένον ἐστίν, εἴτα, εἰ δύναμαι
τελέσαι. E. Εἰ τετελεσμένον ἐστίν]
Εἰ φύσιν ἔχει τοῦ δύνασθαι τελειωθῆναι,
ἡ δυνατόν ἐστι γενέσθαι. Vulg. 93.
Κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν] Ἀντὶ τοῦ
ἔχεν. οὐ γὰρ κινῶνται τὸ νέκταρ. B.
E. Q. Εἰ μὴδὲν ἄλλο πίνουσιν οἱ θεοὶ ἢ
νέκταρ, πῶς ἡ Καλυψῶ αὐτὸ κινῶν ὕδα-
τι; ἔστιν ὅλν (Pal. ins. ψιλῶς) ἀντὶ
τοῦ ἐνέχεεν (hucusque Pal.) ἀπὸ τῆς
ἀρχαίας συνηθείας. εἰς κέρας γὰρ ἐγγέ-
οντες ἔπινον. ἡ ὅτι τὸ κέρασσε κατὰ τὸν
Ἀριστοτέλην ὡς ὁ Πορφύριος λέγει, οὐ

καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεᾶ, θεόν; αἰτάρ ἐγώ τοι
 τημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.

Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·

τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ 100

ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷτε θεοῖσιν

ιέρᾳ τε ῥέζουσι, καὶ ἑξαίτους ἑκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὕτως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο

αὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, οὐθ' ἀλιῶσαι.

φησί τοι ἄνδρα παρῆναι οἷζυρώτατον ἄλλων 105

96. δὴ Γεπέεσσιν. προσέειπεν.

99. ἐμὲ ἠνώγει] μ' ἠνώγει a m. pr. sed
 ἐμέ γ' ἠνώγει a manu certe antiquā H. PORS. ἐμέ γ' ἠνώγει V. 100. τίς
 ἢ Γεκών.

102. ἑξαίτους et re supra ai a m. antiquā, ita ut accen-
 tus nunc videatur in re cadere H. PORS. 104. παρὲξ ἐλθεῖν] παρεξελ-
 θεῖν W.

μῖσος δηλοῖ τὸ μῖξαι ἄλλῃ ὑγρῇ, ἀλλὰ
 καὶ τὸ ἐγγεῖαι ψιλῶς. B. E. Q. 96.

Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισιν] Δαιμονίως οὐκ
 εὐθὺς ἀποκρίνεται τῆς παρουσίας τὴν αἰ-
 τίαν, ἀλλ' ὡς ἀναγκαζόμενος ὑπ' ἐκείνης
 ἦεν ἐπὶ τὴν ἀπόκρισιν. οἷον ἐστὶ καὶ τὸ
 ἐπιφερόμενον, κέλεαι γάρ, οὐχ ὡς ἡδέως
 λέγων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐρώτησιν. Pal. Q.

97. 98. Ὡς ἐπτελείς κατὰ τὴν σύνθεσιν
 καὶ κατὰ τὴν διάκειαν οἱ στίχοι. Pal.

Harl. 99. Οὐκ ἐθέλοντα] Ἐκ τούτου
 ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφίχθαι. Vulg.

100. Τίς δ' ἂν ἐκὼν] Πρόσκειται καὶ
 τῆς ἀκουσίως παρουσίας ἡ αἰτία τὸ μῆκος

τῆς δεῦρ. Pal. Q. Ἀλμυρὸν ὕδωρ] Σα-
 φῶς ἐδήλωσεν (Pal. δεδήλωκεν) Ὅμηρος

ἐν ἑξῇ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης ἢ τῆς
 Καλυψίδος νῆσος τυγχάνει. Pal. B. E.

Q. 101. Ἀσπετον] Τοῦτο δύναται

κομματικῶς ἀναπεφωνῆσθαι καθ' εὐθείαν
 ὡς, ἐκενηῖος. οὐδὲ τὰ εἶδη. εἰ δὲ συν-

ἄπτεται τοῖς ἄνω, αἰτιατική ἐστίν. Pal.

Q. 102. ἑκατόμβας] Λέπει ἐξοθεν,
 ἢ μεταλήψεται τις βρώσεως τοσοῦτον

τόπον ἐρχόμενος. B. 103. Ἀλλὰ μάλ'
 οὕτως] Τῇ μὲν δοκεῖν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπο-

λογεῖσθαι, ἔτι ἀναγκαῖον ἦν ἐπακούσαι
 Διὸς, ἔργῳ δὲ κακείνῃ (scg. -ην) παρα-

σκευάζει διέξασθαι τὰ πράγματα. αὐ-
 γὰρ δυνατὸν παρακοίειν Διός. Q. Pal.

104. Οὔτε παρεξελθεῖν οὐτ' ἀλιῶσαι] Ὡς
 οὔτε μάταιον ἠγήσασθαι, οὔτε παρεξελ-

θεῖν καὶ ἀπειθῆσαι. Vulg. Q. Ἀλιῶ-
 σαι, ματαιῶσαι. Pal. Ἐκ πλήρους δὲ τέ,

οὔτε ἀλιῶσαι: ἀλιῶσαι: ἢ ὑποστικτέον εἰς
 τὸ ἀλιῶσαι λείποντος τοῦ ἐρῶ· ἢ στικτέον,

ᾧ ἢ ἀπὸδοσις τῶν ἀνωτέρων. Pal. 105

—111. Περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ πρὸς

^b Porsonus ob incertum huius scholii positum conjiciebat pertinere illud ad 94, 95. In Pal. scriptum est interiori margine incipiens ob augustiam a v. 96. et desinens proxime ante 98. BUTTM.

^c Sic in utroque cod. Scr. ὡς ἐπτελῶ. Νήπιος, οὐδὲ τὰ εἶδη ex Il. β'. 38. BUTTM.

^d Sic ed. ant. scholiorum: nam in Q. haec duo verba lemmati non sunt addita. Pors. e schol. Harl. citat οὐθ' ἀλιῶσαι. BUTTM.

^e Hos numeros Majus posuit. In Palat. scholium hoc in angulo infimo paginae, quae desinit in v. 110., et satis procul a textu scriptum est. Porsonus ex Harl. enotavit hoc tantum: "110, 111. περιττοὶ οἱ στίχοι." Sed quicquid est, hoc ex ipso scholio manifestum, verba περιττοὶ οἱ στίχοι recte referri ad septem hos omnes versus. BUTTM.

τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πῆρι Πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέσαντες ἔβησαν
 οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
 ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακόν, καὶ κύματα μακρά.
 110 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.
 τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπόμεν ὅ, τι τάχιστα
 οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἴσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 115 Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

106. ἄστυ. 107. εἰνάετες. 108. ἀτὰρ] αὐτὰρ H. Μοχ ἐς Ἀθηναίην V.
 ib. οἴκαδε. 109. τε] γε ex rasura H. 110. ἀπέφθιθον] ἀπέφθιθεν H. V.
 110, 111. uncinis includit W. 111. κύματα] κύματα sic H. Hoc sal-
 tem exemplum volui dare literarum punctis damnatarum. PORS.
 113. ἄπο νόσφιν] ἀπὸ νόσφιν W. ib. φοι. 114. φοι. τε ἰδεῖν.
 115. οἶκον. ἐφην. 116. γαῖα. 117. ἔπεα.

τὴν ἱστορίαν μαχομένοι. οὐ γὰρ καθ' ὅν
 καιρὸν ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ ἀνεμὸς ἐκινήθη
 καὶ οἱ ἄλλοι ἀπώλοντο, Ὀδυσσεὺς τῇ
 νήσῳ προσηνέχθη. οἱ δὲ τελευταῖοι δύο
 ἐκ τῶν μετὰ ταῦτά (133, 134.) εἰσι
 μετανηγμένοι. Q. Pal. 105. ἄνδρα]
 ἄνδρα τινὰ ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν οἱ ἐν
 Ἰλίῳ ἐμάχοντο. Q. Ὀϊζυρώτατον] Φησί
 τοι (Mediol. τὸν) ἄνδρα παρῆναι διζυ-
 ρώτερον ἢ ἐξ ἀμφῶν πρὸς πειθῶ (Me-
 diol. πρὸς πειστικόν) παρασκευάζει, ἔκ
 τε τοῦ ἀποσεμνύνειν τὸν Διὸς φόβον, καὶ
 ἐκ τοῦ καθυβρίζειν τὴν περὶ τὸν αὖτως
 ταπεινὸν σπουδὴν. διὸ οὐχ ἥρωα ἀλλ' ἄν-
 δρα διζυρώτερον (Pal. οὐχ ἥρωα, οὐκ ἀρι-
 στία, ἀλλὰ διζυρώτατον) αὐτὸν καλεῖ.
 Q. Pal. 106. Ἀναστρεπτέον, περὶ
 ἄστυ, ὅς, Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα (Il. εἰ.

530.). Pal. 110. Ἀπέφθιθον (sic ed.
 ant.: h. e. ἀπέφθιθεν)] Ἐφθάρησαν.
 Vulg. Ἀπέφθιθεν] Ὡς κόσμηται.
 Pal. Q. Harl. Δαιμονίως τὰ τοῦ ἔρω-
 τος· οὐ γὰρ ἐσιώπησεν ἔτι τοῦτον τὴν
 μάταιον ἄκουσα φασὶν ἀγαπᾶς (Me-
 diol. ἀγαπᾶν^b.) ἀλλ' ἀπλῶς τέθεικε
 τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. Pal. Q. 110,
 111. Vid. not. ad 105. 112. ἠνώ-
 γει] ἠνώγειν ἀπὸ τοῦ ἠνώγειν, ὡς τὸ
 ἥσκειν εἶμα καλά (Il. γ'. 388.). Pal.
 Harl. 113. Τῇδε] Ἐν ταύτῃ τῇ νή-
 σῳ. Pal. Harl. 114. Ἄλλ' ἔτι οἱ
 μοῖρ' ἐστὶ] Καὶ τοῦτο πειστικόν, ἵνα καὶ
 αὐτὴ εἴξῃ τῇ εἰμαρμένῃ. Ὑπερφυῖς δὲ
 ἐξεῖλε τοῦ λόγου τὴν Πηνελόπην, ὃ βου-
 λόμενος ζητεῖν (εἰ λυπεῖν) τὴν ἀγαπῶ-
 σαν ἐκ τῆς ζηλοτυπίας. Q. 116. Ῥί-

^a Sic duplici lemmate Mediol. In Pal. lemma est Φησί—διζυρώτερον. Apparet Ma-
 lium hæc verba ipsi scholio tribuisse et lemma διζυρώτερον superinduxisse ipsum.
 Porsonus: “ διζυρώτερον semel schol. semel διζυρώτατον”: nimirum illud in lemmate,
 hoc in fine scholii: nam plane sic et his quidem per. In Pal. BUTTM.

^b Vid. ad n. 251. BUTTM.

^c Scr. τὰ τοῦ ἔρωτος ἐσιώπησεν. οὐ γὰρ ἔτι—φησὶ ἀγαπᾶς. BUTTM.

Σχέτλιοι ἔστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔχον ἄλλων,
οἷτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.
ὥς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

110

120. ἀκοίτην] ἀκοίτην V. 121. ὥς μὲν ὅτ' ὥς μὲν τ' a m. pr. et sic bis in schol. sed bis alter schol. ἔτε H. PORS. ib. Ὀρίων' ἔλετο] Ὀρίωνα ἔλε H.

γῆσιν] Ἐργῷ βιγῶσιν ἐπὶ κρίνους, βιγῶ βιγῶσιν ἐπὶ φόβου. E. 118. Σχέτλιοι ἔστε θεοὶ] Παρικτικοὶ κακῶν ἄτινα οὐ δύναται τις σχέσθαι καὶ τλῆναι. B. Μὴ κρατοῦντες ἑαυτοὺς τῆς ἑρμῆς τοῦ θυμῷ. ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ. ἢ οἱ σχετιάζειν ἡμᾶς ποιοῦντες. E. Ἄλλως. Ἐπιλαμβάνονται τινες τῆς Καλιφῶς διαφύκην ἀνασχομένης. ἀνασχύντου γὰρ χαλκαίνειν μὴ ἐυμένην ἀνδράσιν ἀνάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τούτῳ αὐτῇ σχετιάζειν. φαίνεται δὲ ὅτι οὐ διὰ τὸ κυλίσθαι εὐνάζεσθαι σχετιάζει, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐλαβεῖσθαι μὴ ζήλῃ τῇ πρὸς αὐτῇ ἀποκτείνωσι τὸν Ὀδυσσεύα. δηλαῶς δὲ τὰ παραδείγματα τὴν γνώμην αὐτῆς. ἰππομνῆσκει δὲ ὅτι, ἐγὼ διὰ φιλαθροῦς τῶν σώσασα κατεῖχον, εἰ καὶ ὁ Ζεὺς ἦν τοῦ ἀργῆτι κεραυνῷ βαλὼν ἐκέασεν ὁ μὲν πάντῃ. δηλαῶς δὲ καὶ τὸ φράσαι, λίτῃ εἰ πρόφρων ὑποθήσομαι, τὸ πρόθυμον αὐτῆς εἰς τὸ σώζεσθαι τὸν Ὀδυσσεύα, καὶ εἰδαμῶς διὰ τὸ ἐρωτικὸν πάθος σχετιάζειν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δακρύουσαν ἐπέθηκε. σχέτλιοι γοῦν ἔτι γάμον φθορῶσαν θεαῖς φανερῶν οὐ κρυφίων, καὶ ζηλήμονες ἔτι ἀναίρουσι τοὺς εἰς γάμον ἐκκρίνοντας. καὶ σχετλιασμοὶ ἄξιον ὅτι τίθεται καὶ Ὀδυσσεὺς τὰ ὅμοια. καὶ τῷ πᾶσι τοῦ μὴ διὰ πάθος αἰσχροῦ σχετιάζειν, τὸ ἐτοίμως ἔχειν ἀποπέμψαι, καὶ ὑποτιθεσθαι τότε τὰ σωτήρια, καὶ ὅτι δὲ ἔλεον κατεῖχεν ἐκ τοῦ ναυαγίου λαβῆσα τρέφειν καὶ φιλεῖν, καὶ ὅτι εἰ

καὶ ἀπολέσθαι αὐτὸν κεκρίκασιν, ἐβρέτω. E. Οὐ πάθος ἐρωτικοῦ κατηγοροῦσιν οἱ λόγοι τῆς Καλιφῶς. οὐ γὰρ ἀσχάλλει τῇ ἔρωτι. δέδωκε δὲ μὴ κατακληθεῖς ἀνὴρ αὐτῆς Ὀδυσσεὺς ἀναίρεθῃ παρὰ τῶν θεῶν. ἄμφω γὰρ εἶδε, καὶ τὸν Δία κεραυνοβλήσαντα τὴν ναῦν Ὀδυσσεύς, καὶ τοὺς θεοὺς ζηλήμονας ὄντας τοῖς ἀνδράσι τῶν θεαινῶν, καὶ θάνατον αὐτοῖς ἀπὸ γάμων ἀλλασσομένους. τοῦτο δὲ δείκνυται διὰ τε τοῦ μὴ δακρύσαι τὴν θεὸν ἀλλὰ καὶ προθυμότερον ἀποστεῖλαι τὸν ἄνδρα, διὰ τε τοῦ λέγειν, Ἐπεὶ οὕτως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγυόχοιο καὶ ἐξαπατῆσαι, Ἐβρέτω (137.), ὥς τοῦ Διὸς ἐθέλωτος αὐτὸν κακῶσαι κατὰ θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦ, Αὐτὰρ εἰ πρόφρων ὑποθήσομαι. Pal. Q. Σχέτλιοι ἔστε θεοὶ ζηλήμονες] Βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ θεοὶ ἐμφατικώτερον γὰρ οὕτως. Ἀμφίβωλον δὲ τὸ ζηλήμονες, πότερον ἐρῆς ἐστὶν ἢ κλητικῆς. Ἴσως δ' ἂν τις καὶ μετὰ τὸ ἐστὶ βραχὺ διαστῆλαι, συνάπτειν οὕτως, θεοὶ ζηλήμονες, ὥς οὐ δεῖ θεοὺς ὄντας ζηλοτυπεῖν. Pal. Q. Ζηλήμονες] Ζηλότυποι· ἢ δηλήμονες, βλαπτικοί. Vulg. Ζηλήμονες] Γράφεται, δηλήμονες. E. Ἄλλο ζηλωτής καὶ ἄλλο ζηλήμων. τὸ μὲν γὰρ ζηλωτής ἐπὶ καλοῦ, τὸ δὲ ζηλήμων ἐπὶ κακοῦ. E. 120. Ἀμφαδίην] Τὸ ἀμφαδίην ἑκατέροις δύναται προδίδωσθαι. Pal. 120. Ἦν τις] Γράφεται, ἦτις, ἦτοι οὕτως. Q. 121. Οἰνεὺς¹ τῆς Βοιωτίας ἦν βασιλεὺς. οἱ οὖν θεοὶ βουλευθέντες

¹ Plane assentior Crenzero (Melet. I. p. 51.) pro Οἰνῶν legendum esse Ὀρίων. Vide eandem quam hic legimus historiam narrantes schol. II. ο'. 486. Palaeophat. 5. Ovid. Fast. 5. 531. Quamquam affini Ἐνεο nomine Ἐνοπίονος patrem Orionis dicunt Servius ad Aen. 10. 763. et schol. Stat. 3. 27. Sed haec manifesta est confusio ut patebit Servii scholium ipsum perlegendi, in quo verus etiam Ἐνοπίων, Orionis inimicus inducitur. BUTTM.

τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ρῆϊα ζῶντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή

122. *ἔω.*123. *ἕως μιν ἐν]* ἕως μιν ἐ, sed εἰως et ἐν ex emend. H.

Ἰδὲν εἰ φιλόξενοι οἱ ἄνθρωποι, ἦλθον πρὸς αὐτὸν ὡς ξενισθησόμενοι ἐπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ εἰδέατο καὶ ἔβουε βοῦν καὶ ἐξένισεν αὐτούς. ξενισθέντες οὖν καὶ ἐρχόμενοι οἱ θεοὶ εἶδον τὴν βύρσαν τοῦ σφαγέντος βοῦς κειμένην^κ κάτω, καὶ εὐρήσαντες εἰς αὐτήν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ οὔρου καὶ τῆς βύρσης ἐποίησαν τὸν Ὀρίωνα. οὗτος γινόμενος ἐράσθη τῆς Ἄρτεμιδος. αὕτη δὲ σκορπίον ᾤκηκε κατ' αὐτοῦ, καὶ^λ κρουθεὶς οὕτως ἐν τῷ σφυρῷ, τέθηκεν. οἱ οὖν θεοὶ ἐλαήσαντες αὐτὸν δι' ἄστρον ἐπιζωγράφησαν^μ αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ σκορπίου. Pal. Q. Ἐὰν μετὰ τὸ βραχὺ διαστελλόμεν, μᾶλλον τὴν τάξιν τοῦ λόγου εἴσομεν. Pal. Hoc schol. in quo post art. τί deest verbum designatum, in codice Pal. positum erat inter hæc ipsa duo scholia ubi hic posui. Unde conjicias, spectare illud ad verba ὡς μιν. Possis autem referre etiam ad ἀμφαδίην. Nam margo ita refertus est, ut ex ordine et loco nulla certa conjectura sit. Ὡς μιν ἔτ'^α Ὀρίωνα] Ταύτῃ γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ Ἡμέρα ἤρπα-

σεν ἀπὸ Τανάνγρας εἰς Δῆλον, ἔβη τὴν ἀμαλλοφόρον Ὀσπιν Ἰδὼν ἠθέλησε βιάσασθαι. ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσα ἡ θεὸς ἀναιρί αὐτὸν, ὡς Εὐφορίων δηλαῖ^ο. Pal. Q. Παρεισάγει^ρ νῦν αὐτὸν ἔτι νεανίας ἐν ἀκμῇ τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ χρεῖν πρὸ μαίρας ἀνηρπασμένον. ἦν δὲ παλαιὸν ἔθος τὰ σώματα τῶν καμνόντων ἐπειδὴ ἀσπαύσονται τοῦ βίου, μήτε νύκτες ἐκκομίζεν, μήθ' ὅταν ἐπὶ γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπιτείνετο θάλασσαν, ἀλλὰ πρὸς βαθὺν ὕδρω ἀπύρει ἐλίου ἀκτίσιν ἀνέιτες. ἐπὶ οὖν εὐγενὲς νεανίας ἄμα καὶ κάλλος πρόχων τελευτήσῃ τὴν ἐλθέων ἐκκομίδην ἐπ' εὐφήμεν ἡμέρας ἀρπαγῇ, ὡς οὐκ ἀπεθανόντες, ἀλλὰ δι' ἐρωτικῆν ἐπιθυμίαν ἀνηρπασμένου. E. Ὡςπερ^ς δὲ εἰ παλαιοὶ ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνερῆσθαι τὴν Ἄρτεμιν διόκωτα. E. Οἱ παλαιοὶ—ἀνερῆσθαι βιαζόμενῃ τὴν Ἄρτεμιν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνέλω, ἕως μὴ παρὼν τέτε. Vulg. 123. Εἰς μιν ἐν Ὀρτυγίῃ] Ἡ ἐν τῇ Ὀρτυγίῃ τῇ νῦν Δῆλῳ γαστηθεῖσα. Ὀρτυγίῃ δὲ ἐκαλεῖτο πρῶτον διὰ τὸ χθαμαλὸν καὶ εἰς χαμαίκετες πρὸ τοῦ ἀναδοθῆναι καὶ φα-

^κ Sic liquido; non, ut refert Crenzer, *πέμπτου*. BUTTM.

^λ Vere quidem refert Crenzer duplicatum in codice esse καὶ; sed manifesto scribe erroris id factum inter exitum et initium versuum. Memoro ista hoc loco, ne quis parum accurate me agere suspicetur, qui alias silentio talia transeo. BUTTM.

^μ Laudat Crenzer ignotam lexicis formam ut elegantissimam eique rei aptissimam. Vide uberiorem ejus notam in Melet. l. α. BUTTM.

^ρ Porsonus ex Harl. refert, bis in schol. scriptum esse ὡς μιν ε', sed bis in altero schol. *ἔτ*. Uberiora igitur ad hunc locum in Harl. scholia. BUTTM.

^σ *Euphorionem* auctorem prodit in eadem historia schol. Il. ε', 486. *Pherecydem* schol. Leid. vid. Heyn. ad *Iliadis* l. c. et ad *Apollod.* p. 23. Add. *Pherecyd.* p. 65. Sturz. et Müller ad schol. *Lycophr.* 328. *Istrum* laudat Hyginus *Poet. Astr.* 2, 34. Cf. *Istri fragm.* ed. Lenz. et Siebelli p. 69. Ceterum hanc fabulam etiam ex *Nonni* narrat. altera in *Greg. Naz. orat.* in laud. *Basili* exhibemus. CREUZ.

^ς Conf. supra scholl. ad vv. 1. 2. sed imprimis *Heraclid.* Alleg. Hom. 68. unde sumpta hæc sunt et ubi emendatius quædam leguntur, maxime hæc: *ἰσχυρὰν οὖν εὐγενὲς νεανίας ἄμα καὶ κάλλει προέχων τελευτήσῃ, τὴν ἐλθέων ἐκκομίδην ἐρασθεῖσας Ἡμέρας ἀρπαγῇ*. BUTTM.

^τ Ὡςπερ δέ. Hæc duo verba corrupta videntur (nam var. lect. esse non puto) o lemmate Ὡς μιν ἔτ'. BUTTM.

ὡς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνε.

ὡς δ' ὅπ' Ἰασίῳ ἐπλόκαμος Δημήτηρ,

125

ὣ θυμῷ εἴζασα, μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,

νιῶ ἐνι τριπόλιν· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος

Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.

ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρῖναι.

τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα

130

124. f. 5.

126. f. 5.

129. ἄγασθε] ἀγασθε H., ex emend. V. W.

ἦται. ταυῦτον γὰρ καὶ τὸ ἔργον οὐχ
ἰψικτερές ἀλλὰ πρόσγειον. E. Τῇ Δη-
μῇ. Νῆσος δὲ ἡ Δῆλός ἐστιν ἀπὸ μέ-
σου τῶν Κυκλάδων. Vulg. E. Χρυσό-
θρονος Ἀρτεμις ἀγῇ] Ἐπὶ κυνηγετικοῦ
θεῷ ἄκαιρον τὸ ἐπιθετόν. Q. Ἀπὸν τὸ
ἀγῇ περισσὴ κατὰ δοτικὴν, ἀκαίῳ ἐν
Ὀρτυγῇ ἀγῇ. Q. Pal. Harl. 124.
Οἷς ἀγανοῖς] Ἡ τοῖς ταχυτάτοις παρὰ
τὸ ἄγαν, ἢ τοῖς μὴ γάνος ἐμπνοῦσιν. E.
Τὶ ἐξῆς, βελέεσσι κατέπεφνε αὐτῇ ἐπι-
χρήσῃ. Pal. Οὐδέποτε παρ' Ὀμήρῳ ἢ
Ἀρτεμις ἄρσενος φανέει. διό τινες ἀθε-
τοῦσι τοὺς στίχους (huc PORS. ex
Harl.). εἰ μὴ ἄρα τῆς ἱστορίας μέμνην-
ται (Mediol. μέμνηται) ὡς τὸν Ὀρίωνα
πλημμελοῦντα εἰς αὐτὴν ἡμίνατο ἢ Ἀρ-
τεμις. Q. Pal. sed hic perperam
praefixo lemmate Ὡς δ' ὅπ' Ἰάσῳ
(sic). 125. Ὡς δ' ὅπ' Ἰασίῳ] Ὡς δὲ
Κρής τὸ γένος Κράτειος καὶ Φρο-
νίας υἱός· ὡς δὲ Ἑλλάδικος, Ἡλέκτρας
καὶ Διὸς υἱός· παρ' ᾧ μόνῳ μετὰ τὸν
κατακλυσμὸν εὐρίθη σπέρμα. οὗ καὶ
Δημήτριος ὁ Πλάτωνος κατὰ Ἡσιόδου (Θ.
969. 970.). πάντα γὰρ ἰσται ὁ πλοῦ-
τις. Pal. Q. Τούτων καὶ Δημήτριος ὁ
Πλάτωνος. ἦν δὲ Κρής ὁ Ἰασίῳ. Ἑλλάδι-
κος δὲ Ἡλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γεννα-
λογεῖ. ἔπειτα δὲ φασιν αὐτὸν γεωργικάτα-

των ὄντα δόξαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δημήτρει
συνέκει. τινὲς δὲ φασὶ μετὰ τὸν ἐπικλυ-
σμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίῳ σπέρμα κυρτὸν
εὐρίσθαι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν διαδοθῆναι φή-
μην ὅτι ἡ Δημήτηρ (Pal. Δημήτρα) αὐ-
τῷ συνέκει καὶ ἐγέννησε Πλάτωνα. Pal.
Vulg. Q. Ὁ Ἰασίῳ γεωργός ἦν καὶ
ἰδίῳ αὐτῷ ἢ γῇ καρπὸν περιττὸν εἰσαεῖ
ἐμφορῶσα, καὶ ἦν πλείσις. ἔλεγον οὖν
αὐτὸν συνευνάζεσθαι τῇ γῇ, καὶ διὰ
τούτου δίδναι αὐτῷ τὴν εὐφορίαν. E.
126. Ὡς θυμῷ εἴζασα] Οὐκ ἀντι-
στᾶσα τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἀλλὰ πεισθεῖσα
καὶ ὑποχωρήσασα. Pal. B. 127.
Νεῖψ] Νεκασμένη γῇ ἡρομένη. Vulg.
Τῇ νεωστὶ ἡροτριασμένη γῇ. Pal. Q.
Τριπόλιν] Τρίτων ἐστραμμένη. (B. ἐ-
στραμμένη). B. Vulg. Τινὲς δὲ γρά-
φουσι, νεῖψ ἐνὶ τριπόλιν, οὐκ εὖ Pal.
Harl. Q. 128. Ἀργῇτι] Ταχέως
δικουμένη διὰ λεπτότητα. E. 129.
Ἀγασθε (scr. ἀγασθε)] Ὡς δό-
νασθαι, τοῦ δευτέρου α συσσελλομένου.
δυνατὸν δὲ καὶ ὡς ἡ (parva hic lacuna:
f. ὡς τιμᾶσθε). εἶδε γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸ
κατὰ διαίρεσιν, ὡς τὸ, Θεαῖς ἀγάσθαι
(119.), καὶ, Τόφρα εἰ ἡγάσασθε θεοί
(122.). Pal. 130. Περὶ τρόπιος βε-
βαῶτα] (Ὅτι καὶ praemittit Pal.)
Γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ περιβεβη-

* Palat. semper in lemmate et in ipso scholio Ἰάσῳ, Ἰάσῳ: sed in textu recte. BUTTM.

* Hujus loco Minoem prodit schol. Theocr. 3. 50.—Cf. Hellanic. fr. 100. ed. Sturz. BUTTM.

* In cod. Q., certe in ed. Mediol., deficient verba Κράτειος—Ἑλλάδικος, item ultima inde a κατὰ Ἡσιόδου, quorum loco statim continuantur haec, ὡς δὲ Κρή, in schol. sq. usque ad finem. BUTTM.

οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα θεὸν ἀργῇτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἰσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἡδὲ ἔφασκον
 θῆσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμᾶτα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὕτως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρέξ ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, οὔθ' ἀλιῶσαι
 ἔρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὐπὴ ἔγωγε
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ δι' πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκῆται.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεифόντης·
 οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
 μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεифόντης.

131. *fol.* 132. *ἔλσας*] *ἐλάσας* H. *ib.* *ἔλσας*. *fol.* 133. *ἀπέφθι-*
θον] *ἀπέφθιθεν* H. 133, 134. *uncinis includit* W. 138. *παρέξ ἐλ-*
θεῖν] *παρεξελεθεῖν* W. 140. *οὐπὴ*] *οὐπῇ* W. 143. *fol.* 144. *ἔγῳ*.
 145. *προσέειπε*. 146. *νῦν*] *νῦν pro v. l. V.*

κότα τῇ τριπλῇ. B. E. Q. Pal.
 132. Ζεὺς ἐλάσας] Γράφεται, ἔλσας. E.
 ἔλσας] Ζηρόδοτος, ἐλάσας, γράφει. οἱ δὲ,
 ἔλσας^α ποιητικώτερον γάρ (Q. μὲν).
 ἔλσας μὲν (Q. γὰρ) τὸ συστρέφας, ἐλά-
 σας δὲ τὸ ἐκ χειρὸς πλήξας. Q. Pal.
 Harl. ἔλσας] Πλήξας, κεραυνώσας.
 Vulg. ed. ant. 135. Τὸν μὲν ἐγὼ
 φίλεον] Οὐκ ἀλόγως οἶεται τὰς εἰς αὐτὸν
 ἐργασίας καταριθμεῖν, ἀποδεικνύσα ὅτι
 δίκαιον τὸν εὐπαθοῦντα συνεῖναι αὐτῇ.
 Q. Pal. 136. Ἀρίσταρχος, ἀγήρων.
 Harl. 139. Ἐρρέτω πόντον ἐπ' ἀτρύ-
 γετον, εἰ δὲ Ζεὺς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει αὐ-
 τὸν διαφθαρεῖν. Q. Pal. Τὸ ἐξῆς, ἐρ-

ρέτω πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. τὰ δὲ ἄλλα
 ὡς διὰ μέσου διορθωτέον. Pal. Ἐρρέτω]
 Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δίῳ ἢ εἰς Ὀδυσῆ
 (sic). Vulg. 141. Καὶ ἑταῖροι] Ὅτι
 ἐπὶ τῶν συμπλοκῶν τίθησι τοὺς ἑταίρους
 πολλάκις. Pal. Q. 143. Πρόφρων ὑπο-
 θέσομαι] Τὸ ἐξῆς, ὑποθήσομαι ὥς κε
 μάλ' ἀσκηθῆς τὸ δὲ, οὐδ' (Pal. οὐκ)
 ἐπικεύσω, διὰ μέσον. δύναται καὶ ἀφ'
 ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκεισθαι, αἰδ' ἐπι-
 κεύσω ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς, οἷον ἀποκρί-
 νομαι πῶς ἂν σωθῇ. Pal. Q. 144.
 Ἀσκηθῆς] Ἀβλαβῆς, ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ
 κρατῶ, ἦτοι ὁ μὴ κρατούμενος τῇ βλάβῃ.
 καὶ κλίνεται τοῦ ἀσκηθαῖς. B. 146.

* Pal. ἢ δὲ ἱλίας, Harl. ἢ δὲ ἱλίας : unde Porsonus conjiciebat ἢ δὲ (deficiente nomine vel editoria vel editionis) ἱλίας. Mox pro ἱλίας iterum et Harl. et Pal. ἱλίας. BUTTM.

ἢ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
 ἦϊ, ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. 150
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον οὐδέ ποτ' ὅσσε
 δακρυόφιν τέρσοντο· κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένω, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.
 ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη 155
 ἐν σπείσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθειλούσῃ·
 ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡϊόνεσσι καθίζων,
 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
 Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν 160
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμῶν, ἀρμόζεο χαλκῷ
 εὐρεῖαν σχεδὴν· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῇ

153. οὐκέτ' ἔφάνθανε.

157. omittit H. Uncinis includit W.

158. δερκέσκετο] δερδέσκετο H.

159. διθα.

162. ἀλλ' ἄγε] ἀλλά γε V.

163. ἀτὰρ ἱκρία π. ἐπ' αὐτῇ] ἐν δ' ἱκρία π. ἐν αὐτῇ H. αὐτῆς V. W.

Τὶ νῦν ἔφαμεν ἐκτείνεσθαι παρὰ τῇ πο-
 τη εἰ μὴ μέτρον καλῶσι. Pal. 151.
 Οὐδέ ποτ' ὅσσε] Ἐν ἄλλοις φησὶν, Αἰ-
 φηρὸς δὲ κόρος πέλεται² κρυεροῖς γόμοις
 (δ. 103.). εἰ τοίνυν αὐτως ἀδιαλείπτως
 κλαίει, ὅρα τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης. Q.
 Pal. 152. Τέρσοντο] Ἐξήραντο (sic).
 ἐξ οὗ καὶ ταραχῆς, ὁ καλαθίσκος. E.
 Κατείβετο] Ἐν δάκρυσι ἦν αὐτῇ ὁ τοῦ
 βίου χρόνος καὶ κατετήκετο. Vulg. Κατ
 ἔβρι, ἐφθείρετο, ἀνηλίσκετο. B. 153.
 Ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη³] Καν' οὐδὲν
 ἦρσκεν ἀποπέμψειν ἔτι αὐτόν. Ἦτοι
 τὸ μὲν πρῶτον ὡς στέρξασαν ἔστεργεν
 (Vulg. σάσασαν ἔστερξεν, Pal. ἔστερ-
 ξον, omisso participio), τὸ δὲ μετὰ
 ταῦτα οὐκέτι. Pal. Q. Vulg. Δύναται
 δὲ κυρίως κεῖσθαι τὸ ἔτι, ἦρσκε γὰρ αὐ-
 τῇ (Mediol. αὐτῇ) πρότερον ἀναλα-

βοῦσα αὐτὸν ἐκ τοῦ παυαγίου, κατέχευσα
 δὲ οὐκέτι. Pal. Q. Θρηνοῦντι τὴν ἐπ-
 ἀνοδὸν τὴν μὴ γινομένην αὐτῇ. Pal.
 154. ἰαύεσκεν] ἀμυνκτέρευσεν, ἢ ἐκου-
 μᾶτο. Q. Vulg. 155. Παρ' οὐκ ἐθέ-
 λων ἐθειλούσῃ] Ἀντιστροφὴ Ἰωνικῇ.
 Pal. 156. Ἀμπετέρησιν, αἱ Ἀριστάρ-
 χου. Pal. Harl. 157. Versus δά-
 κρυσι καὶ etc. in Pal. ad margi-
 nem positus et signis inter 158.
 (Πόντον) et 159. (Ἀγχοῦ) relatus est.
 160. Κάμμορε μή μοι] Δαιμονίως ἀπο-
 κρίπτει τὸ πρόσταγμα ἐξειδοποιουμένη⁴
 τὴν εὐεργεσίαν. Q. Pal. Κάμμορε.
 καταμεμορημένε, ταλαίπωρε, κακόμοιρε,
 Pal. 163. Σχεδὴν] Τὴν εἰκαίως κατα-
 σκευασθεῖσαν ναῦν λέγει. Vulg. Text.
 Harl. ἐν δ' ἱκρία πῆξαι ἐν αὐτῇ: sed
 super ἐν δ'—Γρ. αὐτάρ: et in marg.

² Observa memoriter citantem atque inserendo hoc verbo plenum hexametrum ef-
 ficientem. BUTTM.

³ Sic dativo casu Q. Nam in Pal. et Vulg. vox hæc non est addita. BUTTM.

⁴ Scribe, monente J. G. Schneidero, ἐξειδοποιουμένη. Vid. π'. 305. BUTTM.

ὑψοῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.

αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν

165

ἐνθήσω μενοεικέ, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·

εἴματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὐραν ὀπισθεν,

ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι,

αἷ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τὰ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νῆσάί τε κρῖνάί τε.

170

ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεῶ, τόδε μῆδεαι, οὐδέ τι πομπήν,

ἢ με κέλεαι σχεδὴν περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,

δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι

175

ᾠκύποροι περώωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρῶ.

οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σῶθεν, σχεδὴς ἐπιβαίην,

εἰ μή μοι τλαίης γε, θεῶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,

μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

164. ἡεροειδέα.

165. εὐρὺν.

166. ἐρύκοι a m. pr. ἐρύκει ex

emend. H.

ib. μενοεικέ.

167. εἴματά τ' ἀμφιέσω.

170. κρῖνάι

κρηναί V.

171. δῖος.

172. ἔπεα.

175. οὐδ' οὐτ' ex emend. H.

ib. εἶσαι.

177. ἀέκητι.

ἐπ' αὐτῆς. Ἰκρια] Τὰ ἐρῶντα ζύλα, ἐφ'

ὧν τὰ τῆς νεῆς καταστρώματα προσή-

γνυται, τὰ ἐγκέλια* λεγόμενα. Q. E.

Pal. Vulg. Add. infra ad 236. 252.

254. Ἰκρία (sic in textu cod. utr.).

ὣς ἴκρια^b. Pal. Harl.

. . . . διαφέρει. ὅτι μὲν δέξη (δέχεται?

ἀν δόξη?) τὸ ἰ βραχὺ, προκαροῦνται,

ὅτι δὲ μακρὸν, παραρῶνται^c. Pal. 164.

Ἰκρια] Βέλτιον τὸ ὑψοῦ τοῖς ἄνω συν-

άπτειν. ἐπεὶ γὰρ περὶ τοῦ πλάτους εἶπεν,

εὐρεῖαν σχεδίην, καὶ περὶ τοῦ βάθους

ἀναγκαῖον εἰπεῖν. Pal. Q. 166. Μενο-

εικέα] Ἡ ἐντιθέντα μένος, ἢ πρέποντα

τῇ μένει· ἢ ἀρκετὸν. B. Ὅτι καὶ ἐπὶ

δέξης ὁ λιμός. Pal. 168. Ἰκρια] Ἀρ-

στοφάνης ἴκει. Pal. Harl. 171. ῥί-

γησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς] Κι-

νεῖ αὐτὸν πρὸς τὸ δεδιέναι καὶ ἡ ὅρα

τοῦ ἔτους, καὶ ὁ τρόπος τῆς περὶ αὐ-

τῶν τοιοῦτων ἦν τὸ κατάστημα, ὅπου

καὶ τοῦ παρὰ Καλυφαῖ πῦρ καίεσθαι

ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, καὶ παρὰ Φαίαξ,

καὶ παρὰ Εὐμαίῳ. Pal. Q. 173.

Ἄλλο τι βουλεύη, καὶ οὐ πομπήν.

Pal. Μῆδεα] Βουλευόμενα. Vulg. ed.

ant. 175. Ἔσαι] Πλευρασμός ἐστι

τὸ ἐ, εὐ διαίρεσις. Pal. 179. Ἄλλο]

Ἀριστοφάνης ἄλλους γράφει. οἷον σόζειν

μὲν ἐμὲ, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις κακὸν μοι τί

* Sic et Eustath. In Pal. ἐγκέλια, MS. Barnesii ἐγκέλια. Vulg. ἐκ ἐγκέλια λεγόμενα παρ' ἡμῶν. BUTTM.

^b Cf. Etym. M. v. ἴκρια. BUTTM.

^c Litterae evanidae vix dubium quin fuerint Ἰκρια καὶ ἰκρία, quorum vocabulorum accentum a quantitate primi pendere vult grammaticus, ut in μέριον et μερίον. BUTTM.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων, 180
 χερὶ τέ μιν κατέρειξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἃκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἥ δὲ ἄλτρὸς γ' ἔσσι, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·
 αἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσας.
 ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερβη, 185
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσπερ μέγιστος
 ὄρκος, δεινότατός τε, πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσσο' ἂν ἐμοί περ

180. διῆα. 181. κατέρειξεν] κατέρειψεν ex emend. H. ib. Γέρας.
 182. γ' τ', sed γ' in schol. marg. H. ib. φειδώς. 187. τί τοι] τι
 εκ H. 188. ἄσσο'] ἴσσο' ex emend. H.

βουλεύειν. Pal. Harl. Q. 182. Ἥ δὲ
 ἐ] Πεμποαστέον τὸ ἦ. ἔστι γὰρ βε-
 βαιωτικὸς. Pal. Ἥ δὲ ἄλτρὸς γ' ἔσσι
 καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς] Ἀλτρήριος καὶ
 ἀμαρτυλός. ἀποφώλια δὲ τὰ ἀπαιδευτα.
 πῆς οὖν ἀμαρτυλός τις εἰ οὐκ ἀπαιδευτος;
 φησὶ (sic in Pal. et Q.: vid. not.
 ad α'. 263.). οὐκ ἔστιν οὗτος, ἀλλὰ
 λέγει, πάντες ἡμαρτες, καίπερ οὐκ ἂν ἀ-
 παιδευτος. καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδώς
 αὐτὸ ἀπαιδευτος ἂν (huc Pal.) ἄλτρὸς
 γέγονας καὶ ἡμαρτες τοῦτο εἰπών. Q.
 Ἄλτρὸς ἢ μὴ ἀπὸ πηλοσγόμενος πανουργίας,
 ἢ ἀμαρτυλός. Vulg. Ἄλτρὸς λέγεται
 ἢ κατὰ ψυχὴν ἀμαρτυλός. λέγεται δὲ
 καὶ ἢ τῆς ἀληθείας ἀποτυχὼν καὶ ἀμαρ-
 τῶν, ὡς καὶ νῦν Ὀδυσσεύς. τὸ ἐξῆς δὲ
 οὗτος, ἢ δὲ ἄλτρὸς γ' ἔσσι, καίτοι οὐκ
 ἀποφώλια εἰδώς. ἦτοι ὅντως ἀμαρτάνεις
 τῆς ἀληθείας καίτοι οὐκ εἰδώς ἀπαιδευτα.
 εἰ μὴ γὰρ συννοεῖτο τὸ καίτοι, ἄλλως οὐκ
 ἂν ἀκαλουθήσθῃ. ἢ ἄλτρὸς ἀντὶ τοῦ πο-
 λέμενος πολλὰ προσκρούσας καίτοι μὴ
 οὐκ ἀποφώλια, ἀλλ' ὅμως ἀπαιδευτα
 ἡμαρτες. φηλεὸν δὲ λέγεται τὸ σχολεῖν.
 ἢ γὰρ μὴ φαιτῶν εἰς τὸ φθεῖν λέγεται
 ἀποφώλιος. E. Ἀποφώλια, ἀπαιδευτα.

φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. ἢ δὲ οὐκ ἂν
 τις ἀποφώναιτο ὡς ἄρρητα ἢ ἀσίγητα.
 Pal. Vulg. Φωλεὸς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ
 τὰ παιδευτήρια. ἀποφώλια οὖν τὰ ἀπαι-
 δευτα. καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδώς αὐτὸ
 ἀπαιδευτος ἂν, ἄλτρὸς γέγονας καὶ ἡμαρ-
 τες τοῦτο εἰπών. B. 183. Ἀφ' ἐτέ-
 ρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν βέλτιον, ἵνα θαν-
 μασμὸν μᾶλλον. παραστήσωμεν. Pal.
 184. ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανός]
 Ἥ γῆ μετέχει ἀέρος, ὕδατος καὶ πυρὸς.
 ἢ γοῦν Καλυψὼ πρὸς τὰ τέσσαρα στοι-
 χεῖα τὸν ὄρκον ποιῆται, δὲ καὶ συνεκτι-
 κώτατα πάντων. κέντρον γάρ ἐστιν ἡ γῆ.
 περὶ δὲ τὸν οὐρανὸν τὰ ἀφθάρτα σώματα,
 περὶ δὲ τὴν γῆν φθάρτα. διὰ καὶ αὐτὸ
 περὶ τοῦ τῆς ὡς τῆς ἔδῃ Στυγὸς ὕδατος
 λέγουσιν, ὡς ἐὰν ψευδόμεθα, ἐκεῖ κοπ-
 εῖσθωμεν. ὅσπερ καὶ βασιλεὺς βουλό-
 μινος ὁμῶσαι φησὶν, ἐκπέσοιμι τῆς ἀρχῆς
 εἰ μὴ τὸδε γένηται, ὡς καὶ αὐτὴ τῆς ζω-
 ῆς. E. 185. Γράφεται καὶ, ὕδατος,
 πρὸς δὲ ἰσημιεῦτο Ἀριστοφάνης. Harl.
 188. Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι]
 Ἀλλὰ ταῦτα σοι εἶπω (Vulg. μηνίσω),
 ἴσα φρονῶ καὶ ἴσα ἂν ἐμαυτῇ συνεβού-
 λουσα ἐν τούτῳ τῆς χρείας καθιστῶσα.

¹ Sic Pal. et teste Porsono Harl. in lemmate scholii: quamvis in textu utriusque sit γ'. BUTTM.

² Ad hunc versum manifesto referendum hoc scholium, quod in cod. statim sub-
 junctum est scholio ad 179. BUTTM.

αὐτῇ μηδούμην, ὅτε με χρειῶν τόσον ἴκοι.

καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.

190

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθια βαῖνε θεοῖο·

ἔχον δὲ σπείος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ·

καί ῥ' ὃ μὲν ἔνθα κάβιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη

195

Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἔδωδην,

ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.

αὐτῇ δ' ἀντίον ἔχον Ὀδυσσεὺς θείοιο,

τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

200

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἔδητύος ἠδὲ ποτῆτος,

τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψώ, δῖα θεάων·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἵεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπη.

205

189. με a m. pr. μοι ex emend. H.

190. ἐναΐσιμος] αἰνέσιμος H.

ib. οὐδέ μοι] οὐδ' ἐμοὶ ex emend. sed antiqua H. PORS.

192. διὰ.

194. ἔχον δὲ σπείος] ἔχον δ' ἐς σπείος (sic) H.

195. κάβιζεν] καθέζετο H.

201. ποτῆτος] ποτῆτος pro v. l. V.

202. διὰ.

203. Διογενὲς Λαερ-

τιάδη. 204. τοῖκόνδε.

B. E. Vulg. Ὅτε με, φησὶ, τοσοῦτον
χρεῖα καταλάβει ὅσων καὶ σέ. B. E.

Pal. Ἀλλὰ τοσαῦτά (Pal. τοιαῦτά)

σοὶ νῦν καὶ συμβουλεύω, ὅσα ἂν καὶ ἐμ-

αυτῇ συνεβούλευσα ἐν τούτῳ τῆς χρεῖας

καθεστηκυῖα. Ὁ δὲ περ παρέλκει. Q.

Pal. 190. Ἐναΐσιμος] Δίκαιος, ἀγα-

θός. B. 193. Καρπαλίμως] Οὐχ ὅτι

ταχέως βαδίζει. ποῖαν γὰρ εἶχεν αἰτίαν

ἐκδεικνέμενος; ἀλλὰ μετὰ τὰ εἰρημένα

καρπαλίμως ἐτρέπετο. Pal. Q. 194.

ἔχον] Δύο θέματα εἰσιν, ἥκω διὰ τοῦ η,

καὶ ἴκω διὰ τοῦ ι, σσεινημένον δὲ ε. εἰ

γὰρ διὰ τοῦ ι, αἶκ ἂν ὁ δεύτερος ἀόριστος

ἦν· ῥ' προστεθέντος τοῦ ι (scr. σ) ἔχον

γίνεται. τὸ γὰρ εἰ ἐκ τοῦ κ καὶ σ σύγκε-

ται. B. 196. Ἐτίθει πάρα πᾶσαν]

Ἀναστρεπτὸν τὴν πρόθεσιν. Pal. 198.

Αὐτῇ δ' ἀντίον ἔχον] Ἠδιστον (Mediol.

ἰδων) ταῖς ἐρῶσιν ἢ κατ' ἀντικρὺ καθέδρα.

Pal. Q. 199. Πιθανὸς καὶ περὶ τρο-

φῶν διέστειλαν ἵνα μὴ ἐπιζητῶμεν εἰ

ταῦτα προσέφέροντο (scr. ταῦτα προσεφ.).

Pal. 202. Τοῖς] Ὅτι ἐνὸς πρὸς ἑνὸς

διαλεγόμενον φασὶ (scr. φησὶ), τοῖς

ἄρα μύθων ἤρχεν. Pal. 204. Οὕτω δὲ

οἰκόνδε] Ἦγον ἐν καιρῷ χειμῶνος. προσ-

ῥήκεται δὲ ὁ λόγος ἐν ἐπερωτήσει. B. E.

Οὕτω δὴ, ἐν ἐπερωτήσει. Pal. 205.

Ἐμπε] Τὸ ἔμπε, ὃ καὶ ἔμπε λέγεται,

¹ Scr. ἰσιζέτω. BUTTM.

² Apparet hunc grammaticum praesens ἴκω nullum agnoscere, sed ejus loco ubique ἴκω, formas autem per ἴκω aoristo soli assignare. BUTTM.

εἴγε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
κῆρδ' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
ἐθάδε κ' αὔθι μάνων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
ἀθάνατός τ' εἴης· ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἥματα πάντα.
οὐ μὲν θὴν κείνης γε χερείων εὐχομαι εἶναι,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ οὐπώς οὐδὲ ἔοικε
θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.

210

206. εἰ μὲν εἰδείης. 207. ἀναπλῆσαι] ἀναπληῖναι pro v. l. H. 208. κ' αὔθι] κ' αὔθι (sic) H. Et sic Ammonius MS. Reg. 16. D. XIV. PORS.
209. ἰδέσθαι. 210. τῆς] τῆς τ' H. 212. ἔευκε. 213. εἶδος.

ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὁμοίως σημαίνει, ποτὲ δὲ ἰσχυρὰ καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, "Ἐμπης εἰς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκει" αὐτμή (Π. Ε. 174.). MS. Barnes^h. 206. Εἰ γέμω¹ εἰδείης] "Ἄν δὲ ἐγίνωσκες. ἠθικῶς ἰκτρύνει αὐτὸν ταῖς φιλοφρονήσεσι. Pal. 208. Τὰ, σὺν ἐμοὶ, τοῖς ἐξῆς συναπτέων, ἐπὶ δὲ τὸ φυλάσσοις βραχὺ διασταλτέων. Pal. 209. "Ἀθάνατός τ' εἴης] "Ὁρα τὸ ἦν τῆς ἀθανασίας ὑπόσχεσιν παραδόν² (Mediol. α. ἰσχυρὸν πῶς καταδόν³) ὅτι οὐ τῆς Πηνελόπείας μνημονεύω ἱμελλεν, ἀντιθεῖσα τῇ μεγέθει τῆς ἱεροχέσεως τὴν περὶ τὴν γυναῖκα σπουδῇ. Pal. Q. "Ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι"] Ἄριστον τὸ περὶ πρώτης ἀπολογήσασθαι τῆς περὶ τὴν Πηνελόπειαν φιλοστοργίας. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἥκτετο τῆς Καλυψίδος ὡς ἡ καρυδοκίμεισις (sic, pro -ησις). Pal. Q. 211. Οὐ μὲν θὴν κείνης γε χερείων] Ἀντισθένης φησὶν εἰδέναι ὅσοις ὄντα τὸν Ὀδυσσεὺς ὅτι οἱ ἐρωῦντες πολλὰ ψεύδονται καὶ τὰ ἀδόκτα ἐπαγγέλλονται. ἐπισημαίνεται δὲ καὶ τὴν παραίτησιν δι' ἣν ἐπιώχεται τῆς θεοῦ. ἐκείνης μὲν γὰρ ἐπὶ σώματος εὐμορφία καὶ μεγέθει μεγαλάνοχός τε καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν προκρινούσης

τῆς Πηνελόπείας, συγχωρήσας μὲν τοῦτο καὶ τῇ ἀδελφῇ εἶξας, ἀδελφὸν μὲν γὰρ αὐτῇ εἰ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως, ἐπισημήνασθαι ὅτι τὴν γαμπτὴν ζητεῖ διὰ τὸ εἶναι περίφρονα, ὡς καὶ ἐκείνης ἂν ἀμελήσας, εἰ τῇ σώματι καὶ μόνῃ κάλλει κεκόσμηται^m. τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς μνηστῆρας εἰρηκέναι πολλάκις λέγοντας, Οὐδ' ἐπὶ ἄλλας Ἐρχόμεθ' ἅς ἐπικεκῆς ὀκνέμεν ἐστὶν ἐκάστῳ (β'. 207.). ταύτης δὲ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ἐπιδικαζόμεθα. Τὰ δὲ τῆς Καλυψίδος ἐστὶν τιαῦτα· οὐ μὲν ἐγὼ κείνης χερείων εὐχομαι εἶναι, οὐ δέμας οὐ φυήν, οὐδὲ ἔοικε θνητὰς ἀθανάτησι δέμας ἐρίζειν καὶ εἶδος, τὰ σωματικὰ μόνον παραβαλλούσης. τοῦ δὲ Ὀδυσσεὺς, Οἶδα καὶ αὐτὸς Πάντα μάλ' ὅνεκα σεῖο περίφρον Πηνελόπειαν εἶδος ἀκινυτότερη μέγεθός τ' εἰς ἅντα ἰδέσθαι, Ἡ μὲν γὰρ βροτὴς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. τὸ γὰρ περίφρον Πηνελόπειαν ἔμφασιν ἔχει τῆς κατ' ὄρεξιν προκρίσεως. Ε. ⁿ 212. Οὐ δέμας] Ἐν ἄλλοις μὲν ὁ ποιητὴς ὅταν ἐγκωμιάζειν γυναῖκα βούλεται, εἶδος καὶ ἔργα ἐπαινεῖ. αὕτη δὲ ἄμφω ἀπὸ τῆς μορφῆς ἔλαβεν. Pal. Q. 213. Θνητὰς ἀθανάτησιν] Ἀκρῶς αὐτὸ συνέλαβεν ἐπὶ τῇ

¹ Conf. scholl. λ'. 565. ς'. 143. ς'. 354. BUTTM.

² E textu Pal. hoc lemma sumo; simulque observo hanc sollemnem esse in codd. (etiam Arati) scripturam formulæ γὰρ μὲν quoties vicem gerit particulae δι. BUTTM.

³ Pro παραδόν scribing videtur παραβαλόν; et post ἱμελλεν inserendum εἰ μὲν. BUTTM.

⁴ Deleto hoc lemmate scholium referendum ad 215. BUTTM.

⁵ Scribendum vid. πικρόμηντο. BUTTM.

⁶ Conf. schol. ς'. 357. BUTTM.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πόντια θεᾶ, μὴ μοι τόδε χάος· οἶδα καὶ αὐτὸς 215
 πάντα μάλ', οὔτεκα σείω περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγας δ' ἔσσις εἰς ἅντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτὸς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρων.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ εἰλδομαι ἤματα πάντα
 οἴκαδ' ἔ' ἰλθέμεναι, καὶ τόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι. 220
 εἰ δ' αὖ τις ραίησι θεῶν ἐνὶ οἴκοι πάντω,
 τλήσομαι, ἐν στήθεσσι νύχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
 ὣς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδω, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν. 225
 ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῶ σπείους γλαφυροῖο,
 τερπέσθην φιλότῃ, παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 Ἦμος δ' ἡργεῖν φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς·
 αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, 230
 λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱζύι

215. Γαῖδα. 217. Γαῖδας. Γιδέσθαι. 220. Γαῖκαδ' ἔ'. Γιδέσθαι.
 221. θεῶν] θεῶν μ' V. ib. Γαῖδας. 227. μένοντε] μένοντες H. V. W.
 229. Γέννυτ'. 230. Γέννυτε. 231. ἱζύι] ἱζύι W.

γυναιλογίᾳ. τὸ γὰρ καταβαίνειν εἰς ἔρω
 εὐμορφίας οὐκ εἶχον (Q. εὐχερῶς) τὴν
 θεάν. Pal. Q. 215. Πόντια θεᾶ] Ὀδ-
 σσεὺς γὰρ τὸ πόντια ἀπὸ τοῦ πόντια κατὰ
 συγκοπὴν, καὶ τὸ πρέσβα ἀπὸ τοῦ πρέσ-
 βειρα, εἴτω καὶ τὸ αἰγούστα ἀπὸ τοῦ
 αἰγούστηρα. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς
 γενικῆς οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς η, ἀλλὰ κλ-
 πονται ἄτρεπτα. B. Πόντια (sic ed.
 ant.)] Σεβασμένα (-μία em. Barnes.),
 τιμία. Vulg. 216. Περίφρων Πηνελό-
 πεια] Διὰ τοῦ περίφρων δηλοῖ, ὅς ἐστι καὶ
 σώματι, ἀλλὰ φρονήσει οὐκ ἔστιν ἐλάτ-
 των αὐτῆς. Q. Pal. 217. Εἶδος ἀκιδνο-
 τέρη] Ἐπιμελῶς τὸ ἀκιδνὸν ἐπὶ τοῦ κατὰ
 εἶδος τίθησιν. Pal. Q. Οἱ μὲν γλαυσο-
 γράφοι, ἀσθενεστέρα, εἰ δὲ, εὐτελεστέρα.
 καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα
 τρέφει ἀνθρώπου (σ'. 130.), ἀντὶ τοῦ

εὐτελεστέρον. οἱ μὲντοι γλαυσογράφοι
 ἀπέδωκαν πάλιν (MS. Barn. γλαυσο-
 γράφοι παλαιῶ) ἀσθενέστερον. Vulg.
 (vid. Barnes.) Ἀρίσταρχος, εἰς ἅντα,
 αἱ κοινότεραι, εἰς σῶμα (εἰς ὅσα em.
 PORS.) Pal. Harl. 220. Οἴκαδ' ἔ'
 ἐλθέμεναι] Ἐπ' ἄλλα τρέπει τὸν πόντιον.
 ἢ μὲν γὰρ ἔφη, Ἰμερόμενός περ βέσθαι
 σὴν ἄλοχον, ὃ δὲ ὁμολογῶν τὴν ἐπιθυμίαν,
 οὐκ ἐπὶ τὴν Πηνελόπην πεποιήται τὴν
 ἀπίσταν (Q. ὅκ.), ἀλλ' ἐπὶ τὰ οἴκ.
 Q. Pal. 222. Ταλαπενθέα] Ἐπονη-
 τικὸν πένθους καὶ κακοπαθείας. B. E. Q.
 Δαιμονίως σύλληψιν τῶν κινδύνων πεποι-
 ται. Pal. 230. Ἐνήλλαξε τὴν τάξιν
 ὅτι κοινότερον νῦν τὸν πέπλον φᾶρος εἴρη-
 κεν. Pal. 231. Περί δὲ ζώνην βάλετ'
 ἱζύι] Ῥάχει ὄλη. ἱζύς δὲ τὸ ἄνω, ὁσφίς
 τὸ κάτω. ἱζύς οἷον ἄξυστις εἶσα ἢ οὐχ

καλὴν, χρυσεὴν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
καὶ τότε Ὀδυσσεὶ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.
δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμιστον ἐν παλάμῃσι,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
στειλεῖον περικαλλὰς, ἐλαῖνον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον εὖζοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
ἦσσε ἐπ' ἐσχατῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθηρ τ', αἰγυρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὔα πάλαι, περίκηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240
αὐτὰρ ἐπειδὴ δειῖζ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,

232. ἐπέθηκε] ἐφύπερθε V. 234. 240. φοι. 238. ἐσχατῆς] ἐσχατὴν
ex emend. sed vulg. in schol. H. ἐσχατὴν V.

ὅλον τε ζῆσαι καὶ κηθεσθαι τῇ χειρὶ,
ἢ ἀλλασχῶ λέγει ἀκνηστίν. καὶ ἐρη-
κύν τὴν λέξιν φησὶ, κατ' ἀκνηστίν
μέσα νῦτα. ῥάχης δὲ καλεῖται ἡ σύμψη-
ξις τῶν τριάκοντα τεσσάρων (Ε. τριῶν)
σπονδύλων (Ε. σφονδύλων) ὧν οἱ πρῶτοι
ἐπὶ συμπληροῦσι τὸν τράχηλον οἱ δὲ
τελευταῖοι δεκαπέντε τὴν ὀσφύν, οἱ δὲ
μέσσοι δώδεκα (Ε. ἑνδεκα) ὄντες τὸν νῦ-
τον, ὡς νῦν ἔξουν ἐκάλεσαν ὁ κοιμητής. B.
E. Q. Ἰξύς, ῥάχης. ῥάχης δὲ καλεῖται
ἡ σύνταξις τῶν εἴκοσι τεσσάρων σπονδύ-
λων ὧν οἱ π. ε. σ. τ. τ. οἱ δὲ τελευταῖοι
πέντε τ. ο. οἱ δὲ μέσσοι δώδεκα ὄντες—
ὁ κοιμητής. Pal. et B. Q. alio scholio.
Ἰξὺ] Ὅλον ἀκνηστὶς τις εἶσα ἦν οὐχ οἶόν
τε ζῆσαι καὶ κηθεσθαι τῇ χειρὶ—(ut
supra)—μέσσοι νῦτα. Pal. et Q. ite-
rum alio scholio. 232. Καλύπτρην]
Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. E. Q. Vulg.
(Δι) Ἀριστάρχου, ἐφύπερθε· αἱ εἰκαιό-
τεροι, ἐπέθηκεν. Harl, 236. Στειλεῖον]
Στειλεῖος ἢ λαβὴ τοῦ πελέκεως. Vulg.
Ὁδυσσεὺς τὸν στειλεῖον. λείπει δὲ τὸ
ἦ (scf. ἦ). ἢ ἀπὸ (Pal. ἀπὸ τοῦ) κοι-
νῷ τὸ, ἔδωκεν (Mediol. τὸ ἔδωκεν).
Pal. Q. Ἄλλως. Στελεὰ ἢ τρύπη τοῦ

πελέκεως, στειλεῖον δὲ τὸ ξύλον. Pal. B.
E. Q. In tribus autem posteriori-
bus statim continuantur quæ sequ-
untur. Ἰκρίων δὲ τὸ περὶ τὴν πρῶταν
κατάστρομα, ὡς αὐτὸς ἐτέρωθι ἐξηγεῖται
αὐτά. Ἰκρίων δὲ ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι εἰς
τὴν ἄερα. B. E. Q. 238. Νήσου ἐπ'
ἐσχατῆς] Οὐχ ὅτι ἠγνόει τοσούτον χρόνον
διατρίβων ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸν
ἔρωτα ἐταίμως ὑπαυγχεῖ. ἐξῆς γοῦν μυρίας
ἀφορμὰς εὗρσκει τοῦ συνεῖναι καὶ ἐντυ-
γχάνειν αὐτῷ. ἐξὸν γὰρ ἅμα πάντα δοῦ-
ναι, ἢ δὲ ἕκαστον πρὸς τὴν χρεῖαν κομί-
ζει. Ἄλλως. Τὸ πρὸς τοῖς ἐσχατοῖς τῆς
νήσου εἶναι τὰ ξηρὰ πιθανόν, ὃν κατ-
εφρόνει ἡ θεός. ἀμελούμενα οὖν τοιαῦτα
ἦν. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀχθοφόρον
τὸν ἥρωα φαίνεσθαι μακρόθεν φέροντα τὰ
ξύλα εἰς θάλασσαν. Pal. Q. 240.
Αὔα πάλαι] Κατάξηρα καὶ ἐξαυλι-
σμένα P. ἢ δι' εὐφρανίαν ἔγκειται τὸ αῖ.
Vulg. Κατάξηρα καὶ ἐξαυλισμένα.
E. Q. Περίκηλα] Ἀριστάρχος ὥσπερ
ξηρὰ ἐκδεχόμενος, τὰ περικεκαυμένα ὑπὸ
ἡλίου. Χρυσίππος δὲ διήρει, περὶ κῆλα,
περισσῶς ξηρὰ. Pal. Ἄλλως, διχῶς,
περίκηλα καὶ περὶ κῆλα, περισσῶς κε-

* Vid. ad 254. BUTTM.

* Ἐξωλημμία emendo Hesychii et Etym. M. auctoritate. BARNES.

* Nescio quid hoc infictiarum: nam in ed. ant. lemma scriptum est ita ΑΤΑΠΛΑ-
ΑΑΙ. BUTTM.

ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων·

Αὐτὰρ ὁ τὰ μνηστο δαῦρα, θεῶς δ' αἱ ἦντο ἔργον·
εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
ζῆσσι δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴδυσιν.

245

τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων·
τέτρηθεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι·
γόμφουσιν δ' ἄρα τὴν γε καὶ ἀρμονίησιν ἄρηνεν.

242. 246. διῖα. 243. Γαι. Γέγων. 244. Γεῖκοσι. 248. ἄρην] ἄρασεν in textu et ter in marg. H. Ruhnkenius quoque Epist. Crit. 11. p. 221. ed. novæ ait ἄρασεν habere MSS. et hanc probat lectionem. FORS.

καυμένα ἐκὸς ἡλίου, οὐκέτι θάλλοντα
οὐδὲ χλωρά. (E. Q. ὑγρά). Pal. E. Q. 244. Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα] Παρέλκει τὰ πάντα, ὡς ἐν τῷ, Τριχθα δὲ πάντα δέδασται (Il. ε'. 189.). Pal. Q. ἐπιφέρει γὰρ, Γαῖα δ' ἐτι ζωὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος (ib. 193.). Q. 245. Σταθμῶν] Κανόνα, ἱπομεμλτομένον σχοινίον. Q. Vulg. ἡ τεκτονικὴν σκάρτον. Vulg. — Pal. hæc omnia, sed aine ἡ. 246. Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα] Τόφρα δ' ἔνεικε φάρσα Καλυψῶ δῖα θεάων. Q. Τέρετρα] Τρυπάνους. πάντα τὰ τρήσαι δυνατόμενα. Pal. B. ἀπὸ τοῦ τορῶ τὸ τρυπῶ. B. Πάντα τὰ διατρήσαι δυνατόμενα, γυμφωτήρια καὶ τρύπανα. Vulg. 247. Τέτρηθεν] Ἀριστοφάνης τοὺς δύο τούτους στίχους (247. 248.) τὸ αὐτὸ φέρε περιέχειν ἄμφω. διὰ τῷ μὲν σ, τῷ δὲ ἀντίστροφα ἐπιτίθησιν. Vind. Pal. B.

Q. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησὶ διὰ τοῦ πρώτου τὸ μὲν τέλειον τῆς ἀρμογῆς μὴ εἶναι, ἀλλ' ὡς ἂν τις εὖκῃ ἀρμόζοντα κατεσκευάσει, καὶ πρὸς ἄλληλα καταγωγὴν ἐσκέφατο εἰ ἀρμόζει ἀλλήλοισι. τί δὲ ἐξῆς, συνέκλεισε καὶ κατεγόμενους. διὰ γὰρ τοῦ ἄρασσε, τὸ τέλος τῆς ἀρμογῆς παρέστηκεν. Pal. B. Q. 248. Γόμφουσιν] Οἷς ἀρμόζεται τὰ ξύλα πρὸς ἀλλήλα. ἡ πασσάλεις, ἡ πλατέσις ἐπιόρις, ἡ σφήναις. Vulg. Γόμφουσιν δ' ἄρασεν, ἀντὶ τοῦ κατεγόμενους. ἀρμονίησιν ἄρασεν ἀπὸ τοῦ συνήρμοσε καὶ συνέκλεισε. Pal. B. Q. Ἄραρον (sic), ἤρμοσεν. Γράφεται καὶ ἄρηνεν. Vulg. ἤρμοσεν ἀρμονίησιν, προπερισπωμένης. ἐστὶ γὰρ Ἰώνων ὁ καταβιβασμός. Pal. et Harl. sed hic sine verbo ἤρμοσεν, quod cave pro varia lectione habeas. Est glossa ad ἄρασεν quæ in Pal. applicavit se huic scholio.

* Est versus 258. perversæ scriptus, qui cur hic appositus sit ego non dicam. Est tamen simile quid confusionis ap. Eustathium quoque p. 219, 35. Basil. post mentionem τῶν σιρίγγων. Videtur aliquis hos versus hic conjunxisse, ut demonstrant id quod dictum est ad 238. ἔξιν γὰρ ἄμα κ. τ. λ. Hoc autem in suis quoque antiquorum commentariorum exemplis ita invenit Eustathius; unde factum ut vocem φάρσα hic statim explicaret, longe antequam ordine ad illum versum perveniret. Faciant talia ad materiam de Eustathii fontibus. BUTTM.

* Comma ponere debebam post εἴπα, et mox colon post ἀλλήλοισι. Sed pro τὸ δ' ἔξιν scribendum τῷ δ' ἔξιν sc. στίχῳ, relatum ad διὰ τοῦ πρώτου. BUTTM.

* καταβιβασμός. Non observavi quod e cod. Harl. enotatum est ἐκταβιβασμός. Sed huic voci, de cuius sensu grammatico vid. Schæf. ad Greg. Cor. cet. p. 649. locus hic non est. Καταβιβασμός autem est, cum tonus descendit versus finem vocis, ut in ἀρμονία, ἀρμονία. BUTTM.

ὅσσαν τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνὴρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυάων, 250
 τόσσαν ἐπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἱκρία δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμῶσι σταμίνεσσι,
 ποίει· ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκεινίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἰστὸν ποίει, καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὅφρ' ἰθύνοι· 255
 φράζε δὲ μιν ῥίπασσι διαμπερὲς οἰσύνῃσι,

250. Φειδῶς.
 252. ἱκρία] ἱκρία V.
 253. ἐπηγκεινίδεσσι] ἐπικεινί-
 δεσσι V.

249. Ἐδαφος νηός] Ἀλλαχοῦ γαστέρα λέγει τὴν τρύπην τῆς νηός. E. Ἦτοι τὸ κατέτατον κῦτος τῆς νηός. Q. Vulg. Τορνῶσεται] Περιγράφεται καὶ περιορίσται (Pal. melius -ηται -ηται) ὡς ἐπὶ τῷ Τορνῶσαντο δὲ σῆμα (II. ψ'. 255.). B. E. Q. 250. Φορτίδος] Φορταγωγῶ τῆς καὶ ἑλκάδος καλουμένης. Pal. Vulg. 251. Ἐνιοι, Τορνῶσατ' Ὀδυσσεύς. B. E. Q. Harl. quanquam omnes male ad 249. 252. ἱκρία] Τὰ ἐπιτεταμένα ξύλα ἀπὸ πρύμνης ἕως πύρας. E. Not. ad 236. Τὰ σανιδώματα, παρὰ τὸ δὲ αὐτῶν ἐκτεῖσθαι καὶ διαβαίνειν. Pal. B. E. Q. Et ad 254. idem Pal.: ἱκρίων ἐκάλεσε διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἐκτεῖσθαι καὶ διαβαίνειν τὴν κυβερνήτην. Σταμίνεσσι δὲ τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις καὶ ἐτήμονες τάξιν (E. τρόπον) ἔχουσιν, ἃ παρατίθεται (E. περιτίθεται) τοῖς ἱκρίοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἰστάναι· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, εἰς τὰ πηδάλια πῆσσονται (E. Vulg. ἐμπήσσεται). B. E. Q. Vulg. 253. Ἐπηγκεινίδεσσι] Ταῖς ἐπιτεταμέναις σανίδι, κατὰ μετάθεσιν τῷ γ (Vulg. γ) οἷον ἐπεκτενίδεσσι (Vulg. ed. ant. ἐπηκενίδεσσι, Me-

diol. ἐπεκενίδεσσι) ταῖς ἐπικειμέναις δοκαῖς (Mediol. τ. ε. τοῖς δ.). Pal. B. E. Q. Vulg. Τὸ δ' ἐπηγκενὶς αὐτῷ σχηματίζει δ' Ἀπολλώνιος· ἐνέγκω, ἐπενεγκίς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ καὶ ἐκτάσει ἐπηνεγκίς καὶ ἐπηγκενίς. ἢ ἀπὸ πύρας ἕως πρύμνης ἐπενεχθεῖσα σανίς. Ἄλλως. Ἐπηγκενίδες, τὰ περιτεταγμένα (Mediol. ἐπιτεταγμένα) ξύλα καὶ οἷον ἀντὶ κρόκης. Pal. B. E. Q. Ἄλλως Ἐπηγκενίδεσσι. αὐτὸς Ἀρίσταρχος. Ῥιανὸς δὲ, ἐπιτανίδες (f. ἐπεκτανίδες)· ἔχουν ταῖς μακραις καὶ ἐπεκτεταμέναις. Pal. 254. Ἐπὶ κριον] Τὸ κεράτιον (B. E. Q. κερατήριον). καὶ ἐξῆς γοῦν φησι, Τηλοῦ δὲ σπιῖρον καὶ ἐπὶ κριον ἔμπροσθεν πόντῳ (318.) Pal. B. E. Q. Τὴν κεραίαν, τὸ πλάγιον ξύλον τοῦ ἰστού, ὃ προσδέεται τὸ ἄρμενον (Vulg. τὰ ἄρμενα). Pal. Q. Vulg. Ἄλλως. ἱκρίων, τὸ περὶ τὴν πρύμναν κατὰ στῆμα, ὡς αὐτὸ ἐτέρωθεν ἐξηγήσατο· ἰστὸς δὲ ὀπίσω πίσειν, ὅπλα τε πάντα εἰς ἄντλιν κατέχυνθ', ὃ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ τῇ Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλῇ (μ'. 410.)· εἴτα ἐξῆς, Κάππειο' ἀπ' ἱκρίοφιν, καὶ ὃ πρύμναν ἀνόμεασεν ὑποκατιών. Pal. 256. Ῥίπασσι] Πλέγμασι

* Hoc nusquam quod sciam ita reperitur. In Pal. inter lineas scriptum τὸ καλόν, ἢ γάστρα λέγεται. Conf. II. ε'. 348. et Od. θ'. 437. ubi γάστρεν dicitur cavitas sive fundus tripodis. BUTTM.

* Ad hunc potius versum referenda sunt ea quæ de simplici ἱκρία ad 254. leguntur et supra ad 236. BUTTM.

* Male in recent. ἱκρία γὰρ, cum est ratio scholii seq. BUTTM.

* Addi poterat ε'. 75. ubi post ἱκρίοφιν infertur πρύμνης. Sed eodem modo μ'. 230. post ἱκρία additur πρύμνης. BUTTM.

κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχρύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἐνείκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἰστία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλους τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τὴν γε κατείρυσεν εἰς ἄλλα δῖαν.

Τέτρατον ἦμαρ ἦν, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ ἧσσι δῖα Καλυψὼ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦϊα
κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιάρον τε.

257. κύματι εἶλαρ. 258. 263. δῖα. 259. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι H.
261. δῖαν. 262. τέτρατον] τέταρτον H. 264. εἵματά τ' εἵματα δ' H.
ib. εἵματά τ' ἀμφιέσασα. 265. φοι. φοῖνο. 267. φοι. μενοεικέα.

(Mediol. πλάσμασι) ψιαθώδεσιν ὄσσι
πεπλεγμέναις. οἰσύνῃσι δὲ, τοῖς τῆς ἰτιάς
κλάδοις, ἢ ἀπὸ τοῦ οἰσύνου (Q. ἀπὸ οἰ-
σύνου, Vulg. οἰσύνων, Barn. em. οἰ-
σύνων). ἔστι δὲ ἱμαντῶδες φυτὸν. Pal.
Q. Cf. Vulg. Ψιαθώδεσι πλέγμασι.
ἱμαντῶδες δὲ φυτὸν ἢ οἰσύν, θρόφ. ὁμοία.
γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βίπτει. B. E. Q.
257. Κύματος εἶλαρ] Κώλυμα, ἀσφά-
λειαν. E. Q.—Vulg. addit, καὶ φυλα-
κὴν. Ἐπεχρύατο ὕλην] Ἐρεῖσμα τῆς
σχεδίας. Vulg. Ἐύλα λίθους, ψάμμον,
πρὸς τὸ μὴ εὐρίπιστον εἶναι, τοῖς πνεύμα-
σιν ελαφρὰν εἶσαν. B. E. Q. (sed per-
peram in Mediol. adhærens scholio
ad v. βίπτεισι). Pal. 260. Ὑπέρας]
Τοὺς ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὀδύνης ἐξημμέν-
ους κάλους, ἢ τὰς τροχηλίας. Vulg.
Ὑπέρας τὰς τροχαλίας (Pal. τροχα-
λαίας), ἢ σχοινία, οἷς μετὰγεται τὸ κέ-
ρας. Ἄλλως τὰ ἄνω εἰς ἄκρον ἐκατέρω-
θεν τοῦ κέρατος δύο σχοινία δι' ἃν μετ-
άγεται τὸ κέρας ὑπέρας καλεῖ. κάλους δὲ
τὰ ἐν μέσῳ τοῦ κέρατος ἀνάγοντα καὶ

κατάγοντα τὸ ἄρμενον. Pal. B. E. Q.
Πόδας δὲ, τὰ κάτω ἐκατέρωθεν δύο σχο-
ινία πρὸς πρῶραν καὶ πρῶμναν ἀναδισ-
μοῦντα τὸ ἄρμενον B. E. Q. Ὑπέρας
τὰ ὑπεράνω σχοινία. Pal. Κάλους
(sic ed. ant.), σχοινία δι' ἃν ἀνάγεται
καὶ κατάγεται ἡ κεφαλή. Vulg. Ὑ-
έρας] οἷς μετὰγεται τὸ κέρας. Πόδας]
οἷς μετὰγεται τὸ ἰστίον. Κάλους] οἷς
συσπᾶται καὶ ἀνίσταται τὸ ἰστίον. Pal.
Πόδας λέγει τοὺς σχοίνους τοὺς κάτωθεν
συνέχοντας τὴν ὀδύνην, ἢ τοὺς μεταγω-
γὰς τοῦ κέρατος. Ἐτεροι δὲ φασὶ σχοι-
νία οἷς συνέχεται ἀπὸ πρῶρας καὶ πρῶμνης
ὁ ἰστικός ἢ τὰ ἐκατέρωθεν δεδεμένα ταῖς
ἀρμένους σχοινία. Pal. Q. Vulg. 266.
Μέγαν] Διὰ τὸ τριπλάσιον τοῦ οἴνου δεῖν
εἶναι. Pal. 267. Κωρύκῳ] Οἰονεὶ χύ-
ρκος τις ὅν παρὰ τὸ χυρεῖν, καὶ κάρυκος.
σημαίνει δὲ τὸν θύλακον. B. E. Κώ-
ρυκος κυρίως λέγεται ὁ θύλακος^b, οἰονεὶ
(Pal. δηλαδὴ) ὁ ἀσκός, οἷον χύρκος τις
ὅν. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ πᾶν
εἶδος σακκίου. Pal. Q. 268. Λιάρον

^b Hinc in marg. Pal. legitur a manu prima hoc quoque: γε. θυλάκος. Vid. supra
ad α'. 361. BUTTM.

γηθῶσινος δ' οὔρῳ πέτας' ἰστίᾳ δ' ἴος Ὀδυσσεύς
αὐτὰρ ὃ πηδάλῳ ἰθύνετο τεχνηέντως,
ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ἔφ' ἐδύντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλεῖουσιν,

270

269. ὄϊτος.

271. φοι.

τε] Ἡ χλιαρὸν, ἡ ἑμαλὸν, ἀπὸ τοῦ λεῖον
τὸ ἑμαλόν. B. 272. Πληϊάδας τ' ἐσο-
ρῶντι] Ὅτι οὐδὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν
ἀστῶν ἀπειρος Ὅμηρος εἶχε, φανερόν
ἵστω ἐξ ᾧ πεποιήκε Πληϊάδας θ' Ἰάδας
τε τό τε σθένος Ὀρίωνος (Π. σ'. 486.),
καὶ τὴν Ἄρκτον τὴν αἰὲν στρεφομένην περὶ
ἀψιπῇ πόλῳ τὸν βόρειον καὶ διὰ τὸ
μεῖωρον μὴ ἀπτομένην τοῦ ὀρίζοντος. ὅτι
ἐν ἴσῳ χρόνῳ δ, τε σμικρότατος κύκλος ἐν
ᾧ ἵστω ἡ Ἄρκτος καὶ ὁ μέγιστος (Me-
diol. ἡ μεγίστη sine καὶ) ἐν ᾧ ὁ Ὀρί-
ων, στρέφεται ἐν τῇ τοῦ κόσμου περι-
φορᾷ. καὶ τὴν βραδείως δυνάμενον Βοώτην,
ἐπὶ πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν καταδύσιν
ἀπὸ πεπτωκότα τῇ θέσει ὥστε ὀρθὸν κα-
ταφέρεισθαι καὶ συγκαταδύεσθαι τέτ-
τασι ζώοις τῶν πάντων εἰς ὅλην τὴν νύ-
κτα μαριζομένων ἐξ ζωδίων. E. Ἐσο-
ρῶντι] Γρ. καὶ, εἰσορῶντα. διχῶς αἱ
Ἀριστάρχου^c. Harl. Πληϊάδες, Πλη-
ῶς τῆς Ὀκεανοῦ καὶ Ἀτλαντος θυγα-
τὴς (scq. θυγατέρες). Pal. Ἄλλως.
Πληϊάδας ἑπτὰ ἀστέρας συνεχεῖς κατ'
ἄρῳ^d τοῦ Ταύρου κεκλιμένους, ὧν οἱ ἐξ
μῶν φαίνονται. Pal. E. Vulg. Καὶ
ἔφ' ἐδύντα Βοώτην] Σημειοῦνται τρεῖς,
ἦν ὁ αὐτὸς καὶ Ἀρκτυῶρος λέγεται. Pal.
Q. Ἄλλως. Ὅφ' ἐδύντα, μετὰ πολὺν
χρόνον τῶν συνανατειλάντων δύνοντα.
κατὰ γὰρ τὸν Ἄρατον (581.), Τέτρασι
γὰρ μοῖραις ἄμυδις κατιόντα Βοώτην
Ὀκεανὸς δέχεται. συγκαταφέρεται δὲ
τέτρασι ζωδίοις (Mediol. ζώοις), σκορ-
πίῳ ἄφ' οὗ ἄρχεται, τοξότη, ἀγκέρῳτι,

καὶ ὕδροχόῳ ἐφ' οὗ λήγει. Pal. E. Q.
Vulg. Ὅφ' ἐδύντα] Τότε γὰρ μέγιστα
τοῦ ἔργου ἀπολύονται οἱ βόες. Q. Vulg.
Ὅφ' ἐδύντα τὸν Ὀρίωνα εἶπεν ὡς πρὸς
τὰς Πληϊάδας, μετὰ γὰρ τὸ δύσαι ταύ-
τας καιροῦ παραβῆντος ἐπιδύεται καὶ
οὗτος. B. Βοώτην δὲ αὐτὸν ἐκάλεσε διὰ
τὸ πλησίον φέρεσθαι τῶν Ἀρκτων τῶν
δακτυλίων βουσι φευγούσαις διὰ φόβον τῶν
βοσκῶν, ὡς αὐταὶ (f. αἱ αὐταὶ) τὴν
Ὀρίωνα φεύγειν δοκοῦσι διὰ τὴν ἀπόστα-
σιν. B. Βοώτην ἀστέρα λέγει, οὗ φαι-
νομένου περὶ τὴν ἑσπέραν. οἱ βόες ἐλευ-
θεροῦνται τῆς ζεύγλης καὶ πρὸς μὴνᾶς
ἀπολύονται. Pal. Q. Ὁ Βοώτης καὶ
Ἀρктоφύλαξ καλεῖται, καὶ δοκεῖ εἶναι ὁ
Ἰκάριος. Βοώτης δὲ λέγεται ὅτι κατὰ
τὴν ἐπιτολὴν αὐτοῦ βοηλατοῦσι καὶ ἀρο-
τριῶσιν. ἡ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἄμαξων
παρεκόμιζε τὸν οἶνον. Pal. E. Q. Vulg.
Ὁ ἀρκτικὸς κύκλος περιέχει τὰς Ἀρκτους
καὶ τὸν Δράκοντα, περὶ ᾧ φέρεται ἡ
ἱστορία ἥδε. Τὸν Δία ἐν Κρήτῃ τεχθέντα
δύο νύμφαι ἐκεῖσε ἀνέτρεφαν, καὶ ἡ μὲν
Ἑλίκη ἀνομάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα.
Κρόνου δὲ ποτε ἐπέλθοντος ὁ Ζεὺς τὸν ἐ-
αυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος, τὰς
νύμφας μετέβαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ
εἰς δράκοντα μετεβλήθη. εἴτα τῆς βασι-
λείας ἀντιλαβόμενος, τῇ ἄρκτῳ ἀνιστή-
ριξε φημὶ (f. κατηστέρισέ, φασί) τὰς
νύμφας καὶ ἑαυτὸν. ἄξων δὲ λέγεται
ἐπεὶ περὶ αὐτὸν ἄγεται ὁ οὐρανός. Q.
273. Ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἄμαξαν] Ἄμα-
ξα καλεῖται ἡ Ἀρκτος ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων

^c Nempse duae lectiones commixtae erant, ἰσχωῖντα et ἰρίωντα, vel ἰσχωῖντι et ἰρίωντι.
PORS.

^d MS. Barnes. αἶνι, unde ille fecit ἰσχωαλμίν. BUTTM.

ἦτ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὀρίωνα δοκεῖν
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοτρῶν Ὀκεανοῖο.
τὴν γὰρ δὴ μιν ἄναγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ποντοπορευόμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς ἔχοντα.
ἑπταδεκαῖδεκα μὲν πλέεν ἡματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκίοεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῶ
εἷσατο δ', ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεραιδέϊ πόντῳ.

275

280

276. διῖα. 278. ἑπταδεκαῖδεκα] ἐκτὰ δὲ καὶ δέκα W. 281. ἔτε μιν] ἔτε ἱρινὸν legere quidam. PORS. ex H. ib. εἷσατο. ἠεραιδέϊ.

ἀστέρων σύγκειται (Mediol. συνάγεται) τρόπον ἐχόντων πλυσίου, καὶ ἄλλων τριῶν δίκην ἐχόντων ῥυμοῦ. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ ὥσπερ ἐκ τροχῶν καὶ ῥυμοῦ ἀμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. Pal. E. Q. Cf. Vulg. Barnes. Ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι (σ. 487.) τὰ αὐτὰ περὶ τῆς Ἀρκτου καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων φησὶν. Pal. 275. Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι] Μῆνη δὲ φησι ἡ ἄμαξα τῶν λοιπῶν ἀστέρων ἐστὶν ἄμμορος τῶν λοτρῶν τοῦ Ὀκεανοῦ. λοτρῶν λέγει τούτων, ἐπειδὴ γὰρ ὡς αἶμα ἢ περὶ τὸν Ὀκεανὸν τόπος οὐκ ἀναδίδωσι ἀτμαὺς παχεῖς, ὡς ἐπισκοτίζεσθαι τοὺς ἐκαστελλοντας φωστῆρας (Pal. ἀστέρας) ἐκεῖσε τούτοις, ἀλλὰ μένειν αὐτοὺς εἰλικρινεῖς καὶ φαιδρούς, λέγει πως (Pal. περὶ) τούτους λυέσθαι καὶ καθαίρεσθαι ἐν ταῖς τοῦ Ὀκεανοῦ λουτροῖς, τῇ τούτου καθαριότητι (Q. καθαρότητι). ταύτην οὖν μοι λέγειν δοκεῖ ἔννοιαν λουτροῦ. Pal. Q. In cod. E. eadem hic absurde de Oceano leguntur quæ supra ad 272. recte de Boote: συγκαταφέρεται — λέγει. 277. Χειρὸς] Γρ. νῆος. Harl. 280. ὅθι τ' ἄγχιστον] Τὸ ὅθι χρονικῶς οἱ Ἀριστάρχου (f. οἱ Ἀριστάρ-

χειρι), ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἴν' ἧ, ὅτι ἐγγὺς γέγονεν*. Ἄλλως. Ὅθι τ' ἄγχιστον ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς, Τότε με σχεδὴς ἀποβῆναι ἀνάγει (357.). ἄγχιστον δὲ φησι καθὼς τούτους ὑφίσταται τῆς γῆς ἐσχάτως οἰκοῦντας. καὶ ἡ Ναυσικάα φησὶ, Οἰκέμεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστη ἐν πόντῳ Ἐσχαται (ζ. 204.). Q. Pal. 281. Εἷσατο δ' ὥς ὅτε ῥινόν] Εἰ μὲν ῥινὸν ἀναγνωστέον, ἔσται, ἐφάνη ὡς ἀσπίς ἢ ἐστὶ βύρσα· εἰ δὲ ἱρινόν, ἔσται σκέα. οἱ δὲ λέγουσιν, Ἰλλυριοὺς ῥινὸν λέγειν τὴν ἀχλύν†. ἐφάνη οὖν ὡς ἀχλὺς ἢ γῆ. Vulg. ῥινὸν λέγει τὴν ἀχλύν. Pal. Ἐφάνη ὡς ἀχλὺς ἢ γῆ. Pal. Q. Εἷσατο δ' ὥστε ῥινόν, ἀντὶ τοῦ βύρσαν. ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (κ. 155.), Ἐπὶ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοδὸς ἀγραύλοιο· Αὐτὰρ ἐπὶ κράτεσφι τάκης τετάνυστο φαεινός. ἢ ἱρινόν τὴν ἱρινὸν εἴρηκεν. Ἄλλως. Ὁσσεὶ δέρμα βοδὸς ἐφηλωμένον τοῖς θάσσιν αὐτὸς εἶδε ὃ τὰ ὄρη. τινὲς δὲ κακῶς ῥινόν φασι ἀντὶ τοῦ τὴν ἀσπίδα. οἱ δὲ ἱρινόν τὸν καρπὸν τῆς ἀγγρίας συκῆς. ἢ μέντοι Ἀριστάρχου ἱρινόν αὐτὴν τὴν συκὴν κατὰ μεταβολὴν γένους, ὡς ἢ δῖφρος τὸ δῖφρον. ἔνιοι δὲ ῥινὸν κατὰ Οἰωνοῦς

* Pro ζε. mirum in Pal. quoque ter continuo hic legi ζε. Sed mendam manifestum vel e versu allegato, in quo diversa aberratione ζε. scriptum pro ζε, nibe potius ὡς τὸ ζε.— Ex eadem autem allegatione colligas Aristarchum vocem ζε. hic, ut alias alteram ζε, cepisse sensu Latini quansodquidam. BUTTM.

† Lego ἱρινόν pro ἱρινόν, et ἱρινόν pro ῥινόν ex Hesychio: Ἐρινον. νῖφαι. BARNES.

‡ Sic Pal. ter in lemmate repetito; sed semel in contextu scholii, et in textu poetæ, ὡς ζε. BUTTM.

§ Sic, non αἷ, etiam Cod. B. in quo particula quædam hujus scholii. BUTTM.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἑροσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἶσατο γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόβι μάλλον·
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

285

ᾧ πόποι, ἣ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἄμφ' Ὀδυσῆϊ, ἑμέϊο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἴσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείρας οἴζυος, ἣ μιν ἰκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος,

290

ᾧς εἰπὼν, συναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,

283. Εἶδε· Εἶσατο. For.

284. ἐπιπλείων] ἐπιπλῶν a m. pr. H. W.

285. Εἶν.

288. For.

289. πείρας] πείραρ H. W.

291. Γενῶν.

τὸ νέφος. οὐ μάντοι Ἡρωδιανὸς Ἀριστάρ-
 χῃ συγκατατίθεται. Ἄλλως. Ἐρινὸν
 ἀδελφὸς δὲ καρπὸς, τὸ δὲ ἀρσενικῶς λε-
 γόμενον ἐρινὸς τὸ δένδρον σημαίνει. ὥσπερ
 ἡ κέδρος θηλικῶς τὸ φυτὸν, τὸ δὲ κέδρον
 ἀδελφὸς τὸν καρπὸν. Ἀριστάρχος ἐρι-
 νὸς αὐτὴν τὴν συκῆν κατὰ μεταβολὴν
 γένους. τὸν γὰρ καρπὸν μὴ νοεῖσθαι,
 ἐπεὶ βραχὺς ἐστὶ πάνυ. Q. Pal. Ὅστε
 ἰσὺν ὧς ἢ ὡς δέρμα ὑπέλαβε τὰ ὄρη
 τῶν Φαιάκων. Ἀριστάρχος ἀποδίδωσι
 εἰκὼν δένδρον. καὶ ἔστι μεταβολὴ γέ-
 νους, ὡς δῖφρος δῖφρον, κύκλος κύκλον,
 ἐρινὸς ἐρινὸν. E. Πολλάκις ἀπὸ δια-
 φέρον πτώσεων συνέμπετώς γινόμενῃ
 εἰσὶν τοὺς πολλοὺς, ὡς ἐνὸς ὄντος τοῦ
 σημασιμένου, ὥσπερ ἔχει τὸ εἶσατο.
 σημαίνει γὰρ καὶ τὸ ὑπέλαβε καὶ τὸ
 ἐκφράσθη καὶ τὸ ἴσος καὶ ὁμοίως ἐγίνετο.
 ἑλὼν τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ εἶδω, τὸ δὲ ἐπο-
 ρεῖθ ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ
 δὲ ὁμοιάθη ἀπὸ τοῦ εἶσκω. τὸ μὲν
 ὡς ὑπέλαβεν, Εἶσατο δ' ὡς ἔτε βινόν,
 ἐπεὶ τοῦ ὡς δέρμα ὑπέλαβε τὰ ὄρη
 τῶν Φαιάκων. καὶ, Εἶσομαι αἶ κε
 τόχημι (χ. 7.), ἀντὶ τοῦ νοήσω, ὑπο-
 λάβω, ἀπὸ τοῦ εἶδω. εἶσατο ἀντὶ τοῦ
 ἐμοιάθη, ἀπὸ τοῦ εἶσκω, ὡς τὸ, Εἶσατο
 φθογγὴν (Il. β'. 791.), καὶ τὸ, Εἰσά-
 μοις Κάλχαντι δέμας (Il. γ'. 45.).

εἶσατο ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ εἶω, ὡς
 τὸ, Εἶσατο γὰρ νηὶν ἐπ' ἀριστερά (Il. μ'.
 119.), Pal. E. Q. καὶ τὸ, Οἴη τ' Ἀρ-
 τεμις εἶσι κατ' ὄρεος ἰσχύαιρα (Od. ζ'.
 102.). E. Q. 282. Τὸν δ' ἐξ Αἰθιό-
 πων] Ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς Αἰθιόπων
 ἀνιὼν τὸν ἀπὸ δυσμῶν ἀντίαν προσιόντα
 ὀρᾷ Ὀδυσσεύα. Ἄλλως. Ποῖον; τῶν
 ἀνατολικῶν. ἐκεῖθεν γὰρ τὸν ἀπὸ δυ-
 σμῶν ἐρχόμενον εὐχερῶς ὀρᾷ. Pal. Q. Ἐξ
 Αἰθιόπων ἀνιὼν καὶ γενόμενος ἐν Σολύμοις.
 Pal. 283. Ἐκ Σολύμων] Τῆς Κιλικίας
 εἰσί. ὅθεν καὶ οἱ Σόλυμοι ὀνομάσθησαν
 ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Καλχρηδανίας¹,
 ὡς Ἀντίμαχος λέγει. Pal. Σόλυμα ὄρη
 τῆς Πισιδίας. Vulg. 285. Κινήσας δέ]
 Ὅτι μὴ ἀντιμνηχανόμενον τῇ αὐτοῦ βου-
 λήσει εὔρα τὸν Ὀδυσσεύα. Pal. Κάρην
 (sic ed. ant.)] Κεφαλὴν. Vulg. 286.
 Μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως] Εἰς τὸ νοσ-
 τῆσαι δηλονότι, ἐπεὶ συνέθεντό μοι τοῦ-
 τον ἐκτοπίσαι. B. Μετεβουλεύθησαν,
 μετέγνωσαν. πρῶτον γὰρ οἱ θεοὶ ἡμέλειον
 αὐτοῦ. Pal. Q. 289. Πείραρ (E. et
 Vulg. πείρας)] Τὸ πείρας ἢ τὸ τέλος ἢ
 τὸ λιπαρὸν καὶ ἀκμάζον. Pal. E. Vulg.
 290. Φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος] Δα-
 σέως τὸ ἄδην² ἀντὶ τοῦ λίαν ἀθρόως. τὸ
 δὲ ἐλάαν κακότητος δηλοῖ τὸ κόρον σχεῖν
 τῆς κακίας. ὁ δὲ νοῦς, οἶμαι αὐτὸν ἐμφο-

¹ Καλχρηδανία hac reddenda Stephano Byz. in Πινδία. BUTTM.

² Ἄδην Pal., ἄδην Harl. unde tria hac verba excerpit Porsonus. BUTTM.

χερσὶ τρίαινας ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἔπεισε, Ζέφυρός τε δυσαῆς, 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.

294. οὐρανόθεν] οὐρανόθι ex emend. Sed vulg. in schol. H. 295. τ' ἔπεισε] τ' ἔπεισεν H. τι πέσειν V. 296. κῦμα] πῆμα ex emend. H.

ρηθῆσθαι δυστυχίας ἀτάρας. Pal. B. Q. 292. Τρίαινας ἑλών] Εὐτρεπίσας (Vulg. εὐερεπίσας) πρὸς τὸ κοῦσαι. φέριμα γὰρ αὐτῷ ἀχόριστος ἢ τρίαινα. Q. Pal. Vulg. 293. Σὺν δὲ νεφέεσσι] Εἰκαίως. οὐ νεφεληγερέτης ἐστὶν ὁ Ποσειδών. ἀλλ' οὖν γὰρ πρὸς ἀνθρώπους πάντας αἱ θεοὶ πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν τοῖς ἐξῆς κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν εἰς Δία ἀναφέρει τὴν αἰτίαν. Q. 294. Ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ] Ταῦτό ἐστιν ἐπιφάνημα. Ἰδιῶν δὲ τοῦ ἐπιφανήματος τὸ ἔχασθαι μὲν τῶν ἀνωτέρω προσεχῶς ῥηθέντων κατὰ τι, ἀφίστασθαι δὲ τούτων (ins. τῇ) κατὰ τι καὶ δοκεῖν ἀλλότριον εἶναι. ὡς καὶ ἐν ταῦθα. σκότος μὲν γὰρ ἐγένετο ἀπὸ τῆς συναγωγῆς νεφελῶν καὶ τοῦ ταραγμοῦ τοῦ πόντου καὶ τῶν ἀελλῶν· οὐ μὴν καθόλου· ἢ δὲ νύξ σκότος ἐστὶ καθόλου. καὶ ἔχεται μὲν ἢ νύξ τοῦ μερικοῦ σκότους, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ σκότος· ἀφίσταται δὲ τούτου. εἰ οὖν αὖ' συγκρίνεται πρὸς ταῦτο οὐ σκότος οὐσα καθόλου, αὐτὴ ἢ φύσις τοῦ ἐπιφανήματος. B. Οὐχὶ ἐν τῇ καθόλου, ἀλλὰ τότε γενόμενος. Τὸ δ' αἰθρηγενέτης, Ἡριανός (scg. Ἡριανός) καὶ Ἀριστοφάνης αἰθρηγενέτης λέγουσιν. Pal. Harl. Q. 295. Σὺν δ' εὐρώς τε νότος τε] Τὴν τάξιν αὐτῶν ὁ ποιητὴς ὡς ἔχει διέθηκε. τούτων γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ

ἀνατολῆς ὀρμᾶται, ὁ δὲ ἀπὸ μεσημβρίας, ὁ δὲ ζέφυρος ἀπὸ δύσεως, ὁ δὲ ἀπὸ ἀρκτου. καὶ ὁ μὲν ἀπηλιότης ὑγρὸς ὢν μεταβάλλει εἰς νότον ὑγρὸς ὢν θερμὸν ἔσται. ὁ δὲ νότος λεπτυνόμενος εἰς ζέφυρον, ὁ δὲ ζέφυρος ἔτι μᾶλλον λεπτυνόμενος εἰς βορέαν ἀποκαθαίρεται. διὰ, Ἐπὶ κρατερὴν βορέα τὰ δὲ κύματα ἄξει" (385.). κατὰ τὴν ἀντίθεσιν δὲ αὐτῶν φυσικῶς ἐξηγήσατο, Ἄλλοτε μὲν τε νότος ἐπέεσκε φέροσθαι, Ἄλλοτε δ' εὐρώς ζεφύρῳ εἴλασκε διώκει (331.). ἠπίστατο δὲ ὁ ποιητὴς ὅτι ὁ βόρειος πόλος ὑπὲρ γῆν ἐστὶ μετέωρος, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ κλίματι τούτῃ κατοικοῦντας, ὁ δὲ νότος ἐκ τοῦ ἀνατίου βαθύς. ἔθεν ἐπὶ μὲν τοῦ βορείου φησὶ, καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα πῆμα κυλίνδων, τὴν αὐθεν ἐμπέτουςσαν φέρει τοῦ ἀνέμου σημαίνον, τὸ δὲ ἐώθη (scg. ἔθει ex γ'. 295. ubi cf. schol. Porphyrii ad 296.) τὴν ἀπὸ τοῦ κυλοτέρου πρὸς τὸ ἀνατείνεσθαι βίαν. E. Ζέφυρός τε δυσαῆς] Ζέφυρος ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέει. ἀλλαχοῦ φησι, Ζεφύροιο λυγρὸν πνέοντος ἀήτας (δ'. 567.). δυσαῆς δὲ ἔστιν δυσπνέας· ἢ ἀπὸ δυσμῶν πνέων· ἢ διπλοῦς κατὰ τὸ πνεῖν. καὶ γὰρ ἀναψύχει τοὺς ἀνθρώπους. Pal. Q. et ultima, inde α δύσκηνος, Vulg. 296. Καὶ βορέης, αἰθρηγενέτης] Αἰθρίαν καὶ εὐδίαν πνέων, ἢ αἰθρὴν πνέων, ταυτέστι πάγον. Pal. Q.

¹ Nescio quomodo his medendum sit, in quibus tres vocibus οὖν οὐ—οὐν sensum turbant, qui esse videtur hic: ἀφίσταται δὲ τούτου (ἢ νύξ τοῦ σκότους), εἰ συγκρίνεται πρὸς ταῦτο, σκότος οὐσα καθόλου. BUTTM.

² In Q. tamen mendose primo loco αἰθρηγενέτης, altero αἰθρηγενέτης. Et αἰθρηγενέτης ibi etiam in lemmate v. 296. BUTTM.

³ In Homeri textu est πρὸ δὲ πύμας· ἰαξιν. BUTTM.

⁴ In Hom. textu νότος βορέα προβάλλεται φ. BUTTM.

καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
ἤχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;

δεῖδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτεῖα εἶπεν,

300

ἢ μὴ ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,

ἄλγ' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν

Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι

παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

305

τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἱ τότε ὄλοντο

Τρώῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.

ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπείν

ἡματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δαῦρα

Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.

310

298. εἶπε Feñ.

300. εἶπεν] εἶπε H.

ib. εἶπεν.

302. ἀναπλή-

σειν] ἀναπλήσειν H.

307. Ἀτρεΐδῃσι.

Vulg. 299. Δειλός] Δυστυχής, κατὰ
σημασίαν τοῦ δειλαίου. E. Τί νύ μοι P]
Τί (acc. τί) μείζον ἔσται τούτων, ὅταν
ἐπὶ τί προκρίψῃ τὰ κακά; τίνα μοι τού-
των δύναται γενέσθαι μείζονα κακά;
ταῖς δὲ διὰ τοῦ χ μήκιστα· ἢ ἢ, τίς
μὲ γένηται μηχανή; αἱ δὲ, τὸ τί νῦ
τῶς; ἀπὸ τοῦ, πῶς μοι τούτων δύναται
μείζον γενέσθαι; ὥς κρῖναι, Τί νύ βίωμαι;
(Il. χ'. 431.) Pal. Q. Cf. Vulg. 304.
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον] Κατὰ τὴν κοι-
νὴν (Q. βίαν) δόξαν εἰς Δία ἀναφέρει
τὴν αἰτίαν τοῦ χειμῶνος. Pal. Q. Ἐπι-
σπέρχουσι] Ἐπισπεύδουσιν, ἐπείγονται.
B. 305. Σῶς] Τέλειος, ἀναμφίβητος.

B. Q. Ὀλέκλῃρος, εὐκείνῃ ὁρῶν ἐλπίδα
σωτηρίας. E. 310. Περὶ Πηλεΐων]
Ὅτι ὁ ὑπερμάχῃσιν τοῦ σώματος Ἀχιλ-
λέως Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας. καὶ ὁ μὲν ἐβά-
στασεν ὁ δ' Αἴας ὑπερήσκειεν, ὥς καὶ
ἐπὶ Πατρόκλῳ. Pal. B. Q. Διὰ τί
Ἀχιλλέως ἀποθανόντος μάλιστα τοῦ νε-
κροῦ προύστησαν Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας;
φαίνεται οὗτοι φίλτατοι γεγονότες Ἀ-
χιλλεῖ. διὰ τοῦτο ὑβρίζων Ἀγαμέμνων
τὸν Ἀχιλλέα, καὶ τούτους ὑβρίζει λέγων,
Ἡ τεὸν ἢ Αἴαντες ἰδὼν γέρας ἢ Ὀδυσσεὺς
(Il. α'. 138.). καὶ εἰς τὴν Χρῦσαν ἐκ
τούτων μάλιστα ἡγεμόνα προαιρεῖται ἐκ-
πέμπειν, εἰς δὲ τις ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,

* In Mediol. magna confusio. Hoc enim lemma corruptum in αἱ νύ μοι contextui
adhaerit ita: αἱ νύ μοι τὸ μῦθον: quo facto novum lemma superinductum: τί—γένη-
ται. BUTTM.

* Ex Harl. Porsonus haec tantum excerpit τίς—μηχανή; αἱ δὲ, τί νῦ τῶς, omisso
ν, festinantius credo aut per correctionem. Sed veriore emendationem ipse ver-
borum contextus ministrat hanc: αἱ δὲ τὸ, τί, νῦ τῶς: h. e. τί hic valere τῶς.
BUTTM.

* Sic in Vulg. pro βίωμαι; ceteri corruptius, Q. τί νῦ βῶσθαι, Pal. τί νύ μοι βῶσθαι.
BUTTM.

* Sic in Pal. cum signo relato ad verba quae pro lemma posui. Nam in Mediol.
minus bene Ὅτι, cum lemma Ὅτι μοι—δαῦρα. BUTTM.

τῷ κ' ἔλαχον κτερίων, καί μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμετον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξε.

τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσσε· πηδάλιον δὲ
 ἐκ χαιρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἰστὸν ἔαξε
 δεινὴ μισογομένων ἀνέμων ἐλθαῦσα θύελλα.

τῆλαυ δὲ σπείρον καὶ ἐπίκριον ἔμπροσθεν πάντων·
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάσθη

311. Ἀχαιοί. 313. εἰπόντ'. 316. φοι. ἔαξε. 317. δεινὴ] δίη
 schol. pro v. l. H. 319. οὐδὲ δυνάσθη] οὐδ' ἐδυνάσθη text. et schol. H.

* Ἡ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ διὸς Ὀδυσσεύς.
 * Ἡ δὲ Πηλεΐδῃ (ib. 144.). καὶ εἰς τὴν
 πρεσβείαν ταύτους ἀποστέλλει, ὅτε Αἴας
 φησὶν Ἀχιλλεῖ, Μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον
 ἄλλον Κύδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι
 (l. 637. a. 641.). E. * Ἴσως διὰ τὴν
 θέτιν Ἀχιλλεύς μέμνηται. Pal. Vulg.
 311. Τῷ κ' ἔλαχον κτερίων] Οὕτως ἂν
 ἡξιώθην ἐνταφίαν. E. 312. Λευγαλέω
 θανάτῳ] Ὅτι λευγαλέω θάνατον οἱ
 γλωσσογράφοι ἀποδεδώκασι τὸν ἐν ὑγρῷ,
 ἐκ τε τούτων καὶ ἐκ τῶν ὑπ' Ἀχιλλεύς
 ἐν τῇ πρὸς τὸν ποταμὸν μάχῃ λεγόμενον.
 ἄμεινον δὲ ἐλθέριον, παρὰ τὸν λογόν. Q.
 Λευγαλέω, ἀδόξῳ, ἢ ἀδυνάτῳ, ἢ τῷ δι'
 ὕδατος. Vulg. ib. Ἀλῶναι] Ἰξίον,
 ἀλίσσθαι (scr. ἀλίσθαι). Harl. 313.
 Μέγα κῦμα κατ' ἄκρης] Ὡς φαμέν κατ-
 ἄκρας (ita hic junctum in Pal.)
 πόλιν ἐλεῖν. Pal. B. Q. (et in Mediol.
 quidem perperam statim continu-
 antur verba Ῥιανὸς etc. quae vid. ad
 315.) Ἄλλως. Κατὰ παράλειψιν τῆς
 κεφαλῆς ὡς τὸ, Νῦν ὦλετο πᾶσαι κατ'
 ἄκρης (Il. v. 772.). ἐκατέρως (Pal.

-ως) δὲ δύναται προδιδεσθαι. Pal. Q.
 Κατὰ παράλειψιν τοῦ, κεφαλῆς ἢ ἀπὸ
 τοῦ ὕδατος συνίστρεφεν ἢ τῆς. E. Κατὰ
 κεφαλῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ ὕδατος. καὶ γὰρ κατ'
 ἄκρας πόλιν ἐλεῖν φαμέν. Vulg. Κατ-
 ἄκρας in textu, κατακεφαλῶν in mar-
 gine eadem qua textus manu*. Pal.
 314. Ἐπεσσύμετον] Ἀριστάρχης, ἐπὶ
 σῦμετον*. Pal. 315. Αὐτὸς πέσσε]
 Ῥιανὸς, αὐτὸν* βάλε. τὸ κῦμα θηλώσι.
 καὶ ἄμεινον (hucusq. PORS. ex
 Harl.). ἀντιστρόφως δὲ ἡρμάνευσεν. ὡ
 γὰρ πρότερον ἔπεσεν, εἴτα ἀφῆκε τὸ πη-
 δάλιον. Pal. B. Q. 317. Δεινὴ μισο-
 γομένων] Τινὲς αὐτως, οὐδὲ τῇ δίῃ τῶν ἰδ-
 ῶν ἐλθαῦσα ἢ τῆς συμμίξεως τῶν ἀνί-
 μων θύελλα. Pal. B. Q. Δεινὴ] Γρή-
 φεται, δίῃ. B. Harl. 318. Σπείρον]
 Τὸ ἰστίον, ἐπίκριον δὲ τὸ κερατάριον. Pal.
 B. 319. Ὑπόβρυχα] Εἴτε ἐπίφρημα
 εἴτε ἀπὸ τοῦ βρύξ προπαροξυνθήσεται.
 Τὸ δ' ἐδυνάσθη, ἀπὸ τοῦ δυνάζω, ὡς πε-
 λάζω. Pal. B. E. Q. Ὑπόβρυχα, ὑπερ-
 βρύχων, βαύλεται δὲ λέγειν τὸν καταδ-
 υκότεα εἰς τὸ ὕδωρ. Pal. B. E. Q.

* Ex hoc potissimum accusativo apparet fuisse qui hanc formulam ita dividerent
 αὐτὰ πρὸς vel πρὸς (v. schol. Il. v. 531.) BUTTM.

* Nimirum ob accentum, qui in partic. perf. pænultimam, in aoristo autem (in-
 σύμην, σύμην) tertiam a fine occupat. Nunc ἰσοσύμην referendum est ad illa ἰσολέ-
 μιος, ἀσολέμιος de quibus vid. Gramm. m. ampl. §. 98. oba. 19. cui addere hoc ver-
 bum neglexi. BUTTM.

* In Mediol. ubi haec adherent scholio 313. hic insertam δὲ, et mox verba καὶ ἔμει-
 νον omissa. BUTTM.

αἶψα μάλ' ἀνσχέθειν, μεγάλαυ ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· 320
 εἴματα γάρ ῥ' ἐβάριυνε, τὰ αἰ πόρε δῖα Καλυψώ.
 ὅψ' ἐ δὲ δῆ ῥ' ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
 πικρὴν, ἣ αἰ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδὴς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς· 325
 ἐν μέσση δὲ κάθιζε τέλος θανάτου ἀλειίνων.
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
 ἀμπεδίον, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται·
 ὥς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα. 330
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἷξασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήεσσα,

321. εἴματα. *For.* εἶψα.

mutavit H. *PORS.*

ib. *For.*

323. πολλή] πολλὸν a m. pr. sed statim

ut videtur H. *PORS.* *ib.* 325. ἐν] ἐν ex ejusdem recensione,

ut videtur H. *ib.* ἐλλάβετ'] ἔλαβεν ex emend. H. *PORS.*

326. κά-

θιζε] ἐκάθιζε H. καθῆστο V.

327. κατὰ ῥόον] καταρρόον H.

329. ἀλ-

λήλυσιν] ἀλλάλοισιν H. 333. ἶδεν.

Vulg. 324. 'Αλλ' οὐδ' ὥς σχεδὴς] Μεγάλῃ τῆς συνέσεως ὑπερβολή, τὸ ἐν ταιύτῃ καιρῷ μνημονεύσαι, καὶ τῶν θεινῶν κρείσσω γενέσθαι καὶ ἐπὶ τὴν μύθον ἐπίδα τῆς σωτηρίας καταφυγεῖν. *Pal.* Q. 328. 'Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης] 'Ὡς περ ὁ βορέας φέρει τὰς ἀκάνθας, φέρονται δὲ συνεχόμενοι ἀλλήλαις, οὕτω καὶ τὴν σχεδίαν ἔφερεν ὁ ἄνεμος συγκαταλλομένην. *Pal.* B. ὅτι αἶμα ὅτι δὲ (sic) καὶ πρὸς τὸ εἶκελον τῆς κινήσεως ἡ εἰκὼν. *Pal.* Σφοδρότατοι δὲ οἱ ἐτήσιοι. ἡ δὲ ἀκάνθα ὑπεξηραμένη ὑπὸ τοῦ θέρους ελαφροτάτη γίνεσθαι. *Pal.* B. 'Ὀπώρα τὸ θέρος ἐν ᾧ πεπαίνονται αἱ ὀπώραι, καὶ ὀπωρινὸς βορέας ὁ θερινός. B. 'Ὀπωρινός, ὁ ἐν τῇ καιρῷ τῆς ὀπώρας ὅς ἐστιν ἐν τῇ θέρει πνέων. *Vulg.* 329. 330. Καὶ τὸ ἀμπεδίον καὶ τὸ ἀμπέλαγος διὰ τοῦ μ γραπτέων. *Pal.* 333. Κάδμου θυγάτηρ]

Διατί αὕτη μὴν εἰκτεῖρει τὸν 'Ὀδυσσεά; Λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως. φησὶ γὰρ αὐτὴν ἀνθρώπων εἶναι τὸ πρότερον. ὥς ὁμοιοπαθὴς οὖν ἄνθρωπος εἰκότως εἰκτεῖρει τὸν 'Ὀδυσσεά. οὐκ ἐναντιοῦται οὖν (*scilicet* δὲ) Ποσειδῶνι. κακείνος γὰρ οἶδεν ὅτι δεῖ σπῆναι αὐτόν. Q. 'Ἐλεεῖ αὐτὸν ὥς ἄνθρωπος γενομένη Ἰνώ. ἡ ὅτι ἦν φιλογόνος ὁ 'Ὀδυσσεύς, ἡ δὲ διὰ τὸν 'Αθάμαντα ἐδυστύχησεν. οὐκ ἐναντιοῦται δὲ κ. τ. λ. *Vulg.* 334. Λευκοθέη] Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνώ ἀπὸ τοῦ θεῖσθαι ὅς ἐστι δραμεῖν διὰ τοῦ Λευκοῦ λεγομένου πεδίου τῆς Μεγαρίδος. E. *Vulg.* Τὴν αἰτίαν τῆς διωρυμίας ἀπέδωκεν, Ἰνώ μὲν ὅτε ἄνθρωπος ἦν, ὅτε δὲ ἀπεθεώθη, Λευκοθέα. *Pal.* B. E. Q. Τὰ δὲ περὶ τὴν Λευκοθέαν οὕτως ἔχει. 'Αθάμαντι συνφέρει ἡ Ἰνώ (*nomen hicet mox omittit Pal.*), καὶ παῖδες αὐτῇ γίνονται Λεάρχως καὶ Μελικέρ-

ἦν δ' ἄλλος ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγ' ἔχοντα·

335

της. μανίς δὲ Ἀθάμας διὰ τὴν μῆνιν
Ἦρας, ὅτι ἔθρεψε τὸν Διώνυσον ἢ Ἰνώ,
τὸν Λάαρχον ἀναιρεῖ. ἔμελλε δὲ καὶ τὸν
ἕτερον. ἀναλαβούσα δὲ αὐτὸν Ἰνώ φεύγει
καὶ λατὴν εἰς τὴν θάλασσαν βίβει. διὰ
δὲ τὴν Διονύσου τροφὴν εἶν τῇ παιδί Ἰσο-
θίου τιμῆς ἔλαχε, καὶ τὰ ἱόνματα με-
τέβαλεν ἢ μὲν Δευκαλίων κληθεῖσα διὰ τὸ
φυγὴν πεποιθῆσθαι διὰ τοῦ Δευκαῖ πεδίου
τῆς Μεγαρίδος, ἢ δὲ Παλαίμω διὰ τὸ
συλλαμβάνεσθαι τῆς παλαίμωι κατὰ
θάλασσαν. Pal. B. Q. Βρετὴς αἰδή-
σσα] Ἦτοι διαβόητος διὰ τὰ συμβάν-
τα· ἢ ἐπεὶ αἱ ἀνθρώποι φωνήντες πρὸς
τὰ ἄλλα ζῷα, αἰδήσσα· ἢ ἐπὶ γαίᾳ
ποτι. Vulg. Ὁ μὲν Ἀριστοφάνης τὰς
ἀνθρωποειδῆς θεὰς αἰδήσσας φησὶν οἰεῖν
φωνῇ μετελκφυίας. ἢ δὲ Ἀριστοτέλης
αἰδήσσαν· λέγει (Pal. γράφει) οἰεῖν
ἐπὶ γαίᾳ. οὕτως καὶ Χαμαιλέων. Pal. Q.
Harl. Φωνῇ ἀνθρωπίνῃ χρημένη, ἀλλ'
οἷχι θεῖα. διὰ σημείων γὰρ καὶ οἰωνῶν
καὶ ἱερῶν καὶ θυσιῶν καὶ δι' ἐνέμων, οὐκ
αἰδῆς φθόγγεται αἱ θεαί. καὶ ἐφετμαὶ

αὐταί (f. αἰται). Οἱ δ' αἰὲ βούλοιο
θεῶν μαρτυρεῖσθαι ἐφετμῶν (V. 353.),
τῶν θεοπροπιῶν λόγῳ*. E. Ζητεῖ Ἀρι-
στοτέλης, διὰ τὴν Καλυψὶ καὶ τὴν
Κίρκην καὶ τὴν Ἰνώ αἰδήσοντας λέγει μέ-
ντας, πᾶσαι γὰρ καὶ αἱ ἄλλαι φωνῇ εἰ-
χον. καὶ λῦσαι μὲν οὐ βούλεται (Pal.
βεβούληται) μεταγράφει δὲ ποτὲ μὲν
εἰς τὸ αἰδήσσαν, εἰς οὐ δηλοῦσθαι φησὶ
ὅτι μανώδεις ἦσαν· ἐπεὶ δὲ τῆς Ἰνώις αἰ-
δήσσαν. ταῦτα (E. ἐκείνη) γὰρ πᾶσαι
ἐπὶ γαίᾳ αἰδήσας καὶ μέντας. πᾶσαι γὰρ
αἰται ἐπὶ γῆς (E. ἐπὶ αἰλάς) φωνῇ.
μήποτε οὖν (E. δὲ, Pal. δ' οὖν) τὸ αἰ-
δήσσαν, οὐ τὸ φωνῇ μόνῃ κεχρησθαι (E.
οὐ τὸ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ μόνῃ χρῆσθαι) δη-
λαῖ, ὅς τὸ, Αἰδήσσαν δ' ἔθηκε (Il. ε'.
407.), σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔνδοξον καὶ
ἐκείνην. καὶ ἐκαστὴ δὲ ταύτῃ ἔνδο-
ξος, ὅπως ἢ Ἰνώ. ὅτε γὰρ ἐν ἀνθρώ-
ποις ἦν, ἔνδοξος καὶ ἐκείνη ἐν πᾶσι
ἐπὶ γαίᾳ. Pal. E. Q. Add. schol.
ζ. 125. κ'. 136. 336. ἦ ῥ' Ὀδυσῆ'
ἐλέησεν] Δαιμονίως τὸ ἐπινοεῖν (scf.

* Sic omnes ante Barroes. qui, nullum codicem (quod alias facit) laudans reposuit
οἰδήσσαν. Vera autem est emendatio (vid. not. sq.) nisi quod, ut observat Ern. scri-
bendum ἢ οἰδήσσαν. BUTTM.

* Mirum in mendosa hac scriptura conspirare codices Q. Harl. Pal. hic et mox in
alio scholio (Ζητεῖ Ἀριστ.); item Etymol. M. p. 169. 11. Veram autem scripturam,
in his scholiis nimirum, esse οἰδήσσαν tum re ipsa patet; nam explicatio ἐπὶ γαίᾳ,
ἐπὶ γῆς vocem spectat ab οἰδῆς formatam; tum testimonio Eustathii et schol. Harl.
ad κ'. 136. BUTTM.

* Cf. ad ζ. 125. BUTTM.

* In Pal. μανώδεις; sed illud sine dubio verum, quamquam hinc vox de eo qui est
solitarius, aliunde mihi nota non est. BUTTM.

* Turbatum esse aliquid in hoc scholio vel ex eo apparet quod non satis clara inde
emergit Aristotelis et ratio et argumentatio; quae ut conjectando elici possit faciant
fortasse varietates codicis E. Nos observamus Inonem quidem revera eo epitheto,
qualecunque illud est, hic non appellari. Immo cum dicitur eam olim fuisse βροτῶν
αἰδήσσαν, manifestum est, nunc, ubi dea est, hoc epitheton non amplius cadere in
illam. Deinde non tacebo parum solertes fuisse interdum in grammaticis his mi-
nutiis antiquiores; qui hic quidem naturam formationis in οἰδῆς non perspice-
runt, quam nunquam usurpatur nisi de his quae referta sunt aliqua re aut naturam
ejus induerunt: ut vel per linguam rationem fieri plane non possit ut οἰδήσσαν, οἰ-
λήσσαν dicatur ea quae sit in terra, in aëre. Manifestum est itaque hunc quidem de
Inone locum referendum esse ad eum usum qui est ζ. 125. ubi hominum epitheton
est οἰδῆς h. p. μίμνη: cf. Il. ε'. 407. de equo loquente. Tamen illa etiam de Circe
et Calypso explicatio, dici eas ita, quod hae quidem deae solum humana et natura et
voce utantur, non satisfacit; neque dubito quin in his quidem epitheton hoc spectet
vocem canoram, quae utraque καλὸν ἀειδέν (i. 61. κ'. 227.) BUTTM.

αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·

ἔτι δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον·

Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;

340

οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίναν.

ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,

337. Citat ποτῇ ἀνεδύσατο schol. ad ζ'. 127. H. PORS. Hunc versum uncinis includit W. ib. *Feukvā.* 338. πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον] καὶ μὴ πρὸς μῦθον εἶπε H. ib. *Feite.*

κέρηται τῇ ἐπεισοδίῳ). ἅμα γὰρ ἀρχαίαν ἱστορίαν ἀναδιδέσκειται ἔξω τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὴν ἀρμόζον πρὸς τὸν παρ-
ῶσαν. ἔθος τε Ὀμήρῳ ἐν τοῖς ἐσχά-
ταις κωδόναις θεῶν βοηθείας τυγχάνειν.
Q. 337. Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύ-
σατο λίμνης] Οὐκ ἐνεφέρετο ἐν τοῖς
πλείοσι. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς
ἀετῆσεως διατάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ
ἐδ' ἀνεδύσατο. ἐν δὲ τισὶ ἀνεδύσατο
(Quatuor haec verba desunt in
Harl.). εἶπε δὲ ὁ στίχος ἐκ τῶν ὑστε-
ρον εἰρημένων ὑπὸ τινος παρεμβεβλήσθαι,
ἀπὸ δ' αὖτ' ἐς πάντων ἐδύσατο κυμαίνοντα
(Pal. κωδόνοντα, Harl. κωδαινοντα) αἰ-
θυίῃ εἰκυῖα. Pal. Harl. Q. Τινὲς εἰς
τὸ εἰκυῖα στίζουσιν, ἔν' ἢ, πετομένη ἀν-
ῆλθεν ἐκ τῆς λίμνης. Pal. Ἄλλως. Οὐ
τῇ σῶματι ἀλλὰ τῇ τάχει. ἀλλ' οὐ με-
ταβαλῶσα τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἔρξαι ἀλ-
λὰ πρὸς τὴν ἀναδυσιν ἢ εἰκὼν. Pal. Q.
Οὐ μεταμεμόρφωται ἄρα εἰς αἰθυσιν,
ἀλλὰ δίκην αἰθυίας ἀνῆλθεν. οὐ γὰρ ἀν-
ελήχθητο τῇ Ὀδυσσεὶ οὐδὲ ἐδίδου αὐτῇ
τὸ κρήδεμνον. B. Q. et (ad 346.) Pal.
Πρὸς τὴν ἀναδυσμένην ἐστὶν ἡ εἰκὼν καὶ τὸ
παράδειγμα, οὐ κατὰ σῶμα. οὕτω καὶ ὁ
Ἑρμῆς Σεύρατ' ἔπειτ' ἐπὶ κύμα λάρψ' ὄρνιθι
ἐκίχες (51.). οὕτω καὶ ἐπὶ Ἡρας καὶ
Ἀθηνᾶς, Αἰ δὲ βάτην τρήρασι πελαγίσιν
ῥῖμαθ' ὁμοῖαι (Il. ε'. 778.), οὐ περισσε-

ρὰ γενόμεναι, ἀλλ' ὁμοῖαι τοῖς ἰθμασι
τῶν περιστερῶν εἰς τὸ στρατὶ πεδὸν ἔρ-
χονται. ἰθματὰ δὲ εἰς ἔστιν ἴχθυος ἀλλ'
ὁρμήματα καὶ πτήσεις ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ
ἀπὸ τοῦ ἰθὶ ἰθμός· καὶ γὰρ καὶ τὴν εἰσ-
όδον ἰθμὴν (scr. εἰσιθμὴν, ζ'. 264.)
καλεῖ. Τὸ δὲ ποτῇ, ἔν' ἢ κατὰ τὴν
πτήσιν καὶ τὴν ὁρμήν. ἀπαλλασσομένη
μέντοι εἰκασταὶ τῇ αἰθυσίᾳ, ὡς καὶ Ἀθη-
ναῖ, Ὅρως δ' ὡς ἀνέκαια, διέπτατα, καὶ,
Φήγη εἰδομένη. Αἰθυσία δὲ εἶδος ὁρμῆς
θαλασσίου. E. Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ
ἀνεδύσατο λίμνης] Σὺν τῇ ὡς γραπτῇ,
ἔν' ἢ πτήσιν ὡς (pro ὡς scr. καὶ, ut su-
pra) τὴν ὁρμήν. ἀπαλλασσομένη δὲ—
θαλασσίου. Vulg. Ποτῇ ἢ ποτῇ, τὴν
πτήσιν, τῇ πτήσει. Vulg. Γράφεται
καὶ ποτῇ, πτήσιν. ἄμεινον δὲ χωρὶς τοῦ
ἐν δοτικῇ (hucusque PORS. ex
Harl.). δύναται δὲ καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν
συγκοπὴν εἶναι καὶ ἀπὸ τοῦ πετῶ γεγενῆ-
σθαι ὡς νέμω νομή, στρέφω στροφή, σκέ-
πω σκοπή (Pal. σκεπή suprascripto e.)
Pal. Q. Ἀνεδύσατο λίμνης] Πῶς τὸ
τεταραγμένον πέλαγος λίμνη φησὶ; ὅτι
πρὸς τιμὴν τῆς θεοῦ πρὸς τὸ παρὲν ἐγα-
ληρίασε. Pal. Q. 342. Ἐρξαι] Πρᾶ-
ξον. ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ.
Vulg. Ἀπινύσσειν] Μωραίνειν, ἀπὸ
τοῦ πινυτός ὁ φρόνιμος. πινύω (scr. -ύω
vel -ύσω) ῥῖμα, καὶ μετὰ τοῦ στερη-

⁴ Cum solum ὡς memoret scholiastes, et mox ἐν δὲ τισὶ tantum dicat, non ἐν τοῖς ἀν-
τιῶν, dixeris fuisse tertiam etiam scripturam ἐδύσατο. Et sane dea neque ἀναδύ-
σθαι, cui pugnat illud ποτῇ, neque ἀναδύσθαι poterat. An igitur ἐδύσατο mergorū
motum illum significabat quo advolantes aquam attingunt et innatant ei? BUTTM.

εἴματα ταῦτ' ἀποδύς, σχεδὴν ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ'· ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. 345
 τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοισι τάψουσαι
 ἄμβροτον· οὐδὲν τοι παθεῖν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
 ἀψ' ἀποδυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον,
 πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέεσθαι. 350
 ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
 αὐτὴ δ' ἀψ' εἰς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
 αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δὲ ὃ κῦμα κάλυψεν.
 αὐτὰρ ὃ μερμήριζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 355
 ὦ μοι ἐγὼ, μή τις μοι ὑφαίνῃσιν δόλον ἄλλον
 ἀθανάτων, ὅτε με σχεδὴς ἀποβῆναι ἀνάγῃ.
 ἀλλὰ μάλ' οὐπω πείσομ'· ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 ἀλλὰ μάλ' ὥδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360

343. εἴματα. 346. ὑπὸ στέρνοισι τάψουσαι] ὑποστέροισι ταπύσαι H. τάψου-
 σαι V. 349. εἰσάμενος. 353. κῦμα κάλυψεν] κῦμ' ἐκάλυψεν H. ib. εἰ-
 κυῖα. Fe. 354. δῖος. 355. Γεῖτε Γεῖν. 356. ἄλλον] αἷτε H. W.
 357. ὅτε] 4, τε et pro interpret. supra δὲ H. 358. Γεκάς. 359. ἐγὼ
 ἰδόμην. 360. Γέρξω.

τικοῦ α, ἀπινύσσω τὸ μυραίνω. B. E.
 346. Τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον] Τὸ μὲν ἵνα
 ἀξιόπιστος ὁ λόγος γένηται ἐπὶ τοσαύτων
 διανοηθέντων τοῦ Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ πρὸς
 ἀσφάλειαν αὐτῇ ἐμελλεν, ὥσπερ σύμ-
 βολον τῆς θεῆας βοηθείας. Q. Pal. Στέρ-
 νοισι*, διχῶς αἱ Ἀριστάρχειαι. Pal.
 Harl. Τὸ δὲ, τάψουσαι (sic), ἀπαρέμ-
 φασιν διὰ τὸ βαλέειν. Pal. 349. Ἀψ'
 ἀποδυσάμενος (ita in textu et in lem-
 mate)] Μακρὸν ἀπὸ τῆς γῆς, ἵνα μὴ τὸ
 κῦμα ἐκβράσῃ αὐτὸ εἰς τὴν γῆν. Pal.
 Βαλέειν] Πάλιν τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ
 προστακτικῶν χρῆται. λέγει διέτι (scr.
 δὲ διέτι) ῥίετον τὸ ἱμάτιον ἀποστραφῇ
 (Q. ἀπογράφον.) Pal. Q. 350. Παλ-

λὸν ἀπ' ἠπείρου] ἵνα μὴ τὸ κῦμα ἐκ-
 βράσῃ αὐτὸ εἰς τὴν γῆν. B. Q. 352.
 Ἀψ'] Γρ. καὶ, αἶψα. Harl. Pal. 354.
 Αὐτὰρ ὃ μερμήριζε] Οἱ μὲν δεῖλοι καὶ τὰ
 εὐθιέστατα προσέειπεν ὑπὸ φιλοφυλίας.
 ὃ δὲ χαίρειν ἐάσας τὰς ὑποθήκας τῆς
 θεᾶς τῇ ἑαυτοῦ λόγῳ προσέχει, πείρα
 μαθὼν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν συμπτωμά-
 των καὶ τὰ φιλανθρωπικάτα (Mediol.
 τὴν -ητα) ὁποτεύειν. Pal. Q. 357.
 Ὅτε με] Γρ. ὅ, τε με, superscripta
 soli vocolæ δ' interpretatione διὰ,
 Pal. schol. Χωρίζει Ἀριστοφάνης διὰ
 τὸ ὅτε! Harl. Pal. 358. Ἀλλὰ
 μάλ' οὐπω πείσομ' (Mediol.) vel.
 360. Ὡδ' ἔρξω (Pal.)] Οὐκ εἰς

* In textu utriusque cod. a manu prima scriptum. BUTTM.

† Nempe Aristophanes cepit pro ὅ, τε non pro ὅ, τι. PORS. Immo, ut ex alla-
 tis apparet, pro neutro ὅ, τι, quod sit pro διέ τι h. e. δι' ὅ, τι h. e. διὰ. BUTTM.

ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρη,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἔπην δὴ μοι σχεδίῃν διὰ κῦμα τινάξῃ,
ῥήξομ'· ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.

Ἔως δ' οὐ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
ὥρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.

ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦϊων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε δισκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
ὥς τῆς δούρατα μακρὰ δισκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 370
ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππον ελαύνων·
εἵματα δ' ἐξάπεδυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.

αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν·
αὐτὸς δὲ πρηγὴς αἰὲ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
τηχόμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων, 375
κινήσας δὲ κάρη ποτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,

361. ὄφρ' ἂν μὲν] ὄφρα μὲν H. ib. ἁρμονίῃσιν] ἁρμονίῃσι hic et supra
248. H. 364. τι] τοι H. 365. καὶ κατὰ θυμόν] διὸς Ὀδυσσεὺς V.
368. τινάξῃ] τινάξει H. Apollonius in Lexico v. ἦϊα habet τινάξει
PORS. 372. εἵματα. φοι. διφα. δι. 373. στέρνοιο τάνυσσεν] στέρνοιο
τάνυσεν H. 375. εἶδε. 376. δὲ] ῥα H. ib. εἶν.

ἅπαντα καταφρονεῖ τῆς ὑποθήκης, ἀλλ'
εἰς δευτέραν ἐλπίδα αὐτῷ χρήσασθαι
τῇ κρηδέμνῳ. Q. 364. Ἀναστρε-
πίων τὴν πάρα. δηλοῖ γὰρ τὸ πά-
ρτω. Pal. 367. Κατηρεφές] Ὑψηλὸς
δοτε σκεπάζουσι αὐτόν. Pal. B. Ὅρα
δὲ πῶς ἐαυτῷ ἐπαγωνίζεται ἐν τῇ
ἐπιγγελίᾳ ὁ ποιητής. ἄνω γὰρ εἰπὼν,
ἔλασεν μέγα κῦμα κατάκρης (sic Pal.,
qui et addit, ἦγον ἐλακλήρης), νῦν
κατηρεφές τὸ κῦμα εἶπε, οἷον εἰ τὸ κατα-
στεγάζον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. Pal. Q.
368. Ὅς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦϊων] Ὁξυτώνως
τὸ ζαῆς. B. Pal. ἦϊα δὲ τὰ ἄχυρα
παρὰ τὸ πανταρχόθεν ἰέναι διὰ τὴν ἀσθέν-
ειαν. B. Pal. Ἀχύρων, παρὰ τὸ ἰέναι
ταχέως τὸ ἄχυρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ βρώ-
ματα καὶ ἐφόδια. Vulg. ἦϊων θημῶνα]
Πάντα κακῶς τὰ στίχας τινῶν, ἦϊα Ὅμη-

ρος καλεῖ. εἴτως γὰρ καὶ τὰς ἐλάφους
εἴρηκεν. Αἶτε καὶ ἔλην Θῶον πορδαλίαν
(Pal. παρδαλίαν) τε λύκων τ' ἦϊα πέ-
λονται (Il. ν'. 103.). καὶ τὰ ἄχυρα δὲ
στίχας ζῶων τινῶν εἶη. Q. 369. Καρ-
φαλέων (male: referendum ad ἦϊων)]
Παρὰ τὸ ἰέναι καὶ φέρεσθαι ταχέως. B.
Ἐκάτερον τῷ ἐπιθέτῳ ἐκέτευν. Pal.
cum signo relato ad verbum ἐσκέ-
δασε; sed spectat bonum hoc scho-
lium ad epitheta καρφαλέων et μακρά.
371. Κέληθ' ὥς ἵππον ελαύνων] Οἶδε μὲν
ὁ ποιητής τὸν κέλητα, οὐκ εἰσάγει δὲ τοὺς
ἥρωας αὐτῷ χρωμένους, εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης
ἐν τῇ Δολωνείᾳ τὸν Διομήδην. Pal. Q.
Et Pal. quidem præmissa glossa:
μονοκάβαλλον. Schol. Vulg. Ὅς κέ-
λης, ὅ ἐστιν ὁ ἄζευκτος ἵππος. 377.
Ἀλόω] Διαιρέσις ἐστὶ τοῦ ἀλῶ, διὰ βα-

εἰσὶοῖεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μινυίης·
ἀλλ' αὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασιν καλλίτριχας ἵππους·
ἵκετο δ' εἰς Αἶγας, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

380

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν
ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ὤρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαζεν,
ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μινυίη
διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

385

Ἐνθα δύο νύκτας, δύο δ' ἡμέματα, κύματι πηγῷ
πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὀλεθρον.

379. ἔεολπα. 381. φοι. 382. κόρη] θυγάτηρ H. 383. κελύ-
θους] κέλευθα ex emend. sed antiqua H. 385. ἔαζεν. 387. ἐφογε-
νής. 388. δ'] τ' H., ex emend. W. 389. φοι.

μινυίης ἀναγνωστέον. Pal. 378. Διο-
τρεφέεσσι] Γράφεται, Φαιήκεσσι B. B.
379. 'Ἀλλ' αὐδ' ὥς σε ἔολπα] Πάλιν
ἄλλων δεινῶν ὑποβάλλει προσδοκίαν κυῶν
(B. Q. πρ. ἱπ. ἀνακινῶν) ἀγῶνα τῷ
ἀκρωτῇ. Pal. B. Q. 'Ὀνόσσεσθαι]
Διχῶς νοεῖται, ἢ ὀνόσσεσθαι καὶ μέμνησ-
θαί σε τῆς κακότητος ἦτοι τῆς ταλαι-
πωρίας, ἢς ἔπαθες. ἢ ὀνόσσεσθαι καὶ ἀπό-
νασθαι σε, ἦτοι ἀφελθῆναι σε τῆς κακώ-
τητος τῆς σῆς ἔνεκα, ἦτοι τῆς κακουργίας,
ὅτι ἐφώνευσας τὸν ἐμὸν νῆον. B. 'Εκ-
φυγεῖν ἢ ἐξευτελίζειν τὴν κάκωσιν. E.
381. Αἰγας] Τόπος, ἐξ οὗ καὶ Αἰγαῖον
πέλαγος. B. Αἰγαὶ πόλις Ἀχαιῶν. εἰ
δὲ νῆσον πρὸ τῆς Εὐβοίας ἱερὸν (sic)
Ποσειδῶνος. E. Vulg. Αἰγὴ, νῆσος ἡ
πέρας Εὐβοίας ἱερὸν (sic) Ποσειδῶνος,
ἣτις νῦν ἐπεκλύσθη. εἰ δὲ, πλησίον Σα-
μοθράκης. Pal. 383. 'Ἀνέμων κατέδησε
κελεύθους] Κατέπαυσε τὰς πνοάς. E.
385. Πρὸ δὲ κύματ' ἔαζεν¹] Τῶν ἄλ-
λων ἀνέμων δηλονότι. Pal. Κατέαξε τὰ
τῶν ἄλλων κύματα. ἐπιφέρει γὰρ, με-

γάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς. Vulg. Καὶ
πῶς κύματι κυφῷ (B. Q. πηγῷ) ἐπλά-
ζετο; δῆλον ὅν ὅτι τὰ τῶν ἄλλων ἀνέ-
μων κύματα ἔπαυσε μόνον δὲ βορέαν ἀφ-
ῆκε πνεῖν. Pal. B. Q. Τινὲς δὲ μετα-
γράφουσι, πρὸς (sic) δὲ κύματ' ἔαγεν.
Pal. Τοῦτο δοκεῖ μάχεσθαι τῷ ἐπιφε-
ρομένῳ, ἔνθα δύο νύκτας δύο δ' ἡμέματα κύ-
ματι πηγῷ πλάζετο. λυσιτο δ' ὅτι ἐκ τῆς
λέξεως, τὰ γὰρ πρότερά φησι κύματα
κατέαξε τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἀνέμων, μόνον
δὲ τὴν βορέαν εἰσαγε πνεῖν. τινὲς δὲ μετα-
γράφουσι, πρὸς δὲ κύματος ἔαγεν. E.
386. Τὸ ἕως ἀντὶ τοῦ ἵνα, ὥς καὶ ἄλλα-
χού, Εἰως χυτλώσαντο σὺν ἀμφιπέλωσι
γυναιξί (ζ'. 80.). Τινὲς δὲ γράφουσιν,
ἕως Φαιήκεσσι. Pal. B. Q. Harl.
388. Κύματι πηγῷ] Οἱ μὲν γλωσσο-
γράφοι μέλανι καὶ ἰσχυρῷ (E. Q. add.
ψυχρῷ, ἀδιαλύτῳ). τινὲς δὲ γαληναίῳ
κρεῖσσον δὲ εὐπαγεῖ, εὐτραφεῖ καὶ εὐμε-
γέθει. Vulg. Pal. E. Q. (nisi glosso-
graphi in solo Vulg. nominantur).
389. Προτιόσσετ' ὀλεθρον] Προεμα-

¹ Aut est var. lect. pro ἀνθρώποισι, aut, quod verisimilius, glossa ad ἀνθρ. διοτρ. Cf. not. ad α'. 361. BUTTM.

² νῆσος, νῆσος. Bis, opinor, scribendum νοεῖται. BUTTM.

³ Cf. schol. ad 295. BUTTM.

ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ εὐπλόκαμος τέλει' ἦώς, 390
καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαῖαν,
ὅζυ μάλα προῖδ' ὄν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ' ὅταν ἀσπασίος βίος παίδεσσι φανείη
πατὴρ, ὅς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, 395
δῆρ' ὅν τ' ἐκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπασίον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη·
ἦχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
καὶ δὴ δαῦπον ἄκουσε ποτὶ σπινθάρων θαλάσσης·

392. εἰσίδε. 393. προῖδ' ὄν. 394. ἀσπασίος] ἀσπασίως text. sed
ἀσπασίος schol. idemque literæ superimpositæ textui significant H. PORS.
ib. φανείη] φανή W. 396. ἔχραε. 397. ἀσπασίον] ἀσπασίως schol. MS.
Townleiani ad Il. λ'. 515. PORS. 398. εἰσατο.

τάπητα, προέβλεπε. B. Ἐπιστροφὴν
ἔπειτα καὶ ἔβλεπε. E. Ἐν ὀφθαλμοῖς
καὶ φανερώς ἑώρα τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν.
Pal. Q. Vulg. Πλάζετε] Ὁ μὲν Ἀρί-
σταρχος τὰ πλάζετε, Αἰολικῶς ἐκτείνων
τὴν α, ἐκ τούτου ἐπλήσσετε λαμβάνει.
ὅν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπλανᾶτο. Pal. Q.
391. Ἡδὲ γαλήνη ἔπλετο] Γαλήνη ἀνέ-
μων οὐ κύματος. ἐπάγει οὖν μεγάλου ὑπὸ
κύματος ἀρθείς. πολλάκις δὲ μετὰ τὴν
τῶν ἀνέμων λῆξιν, τὸ ἐνδόσιμον τοῦ
κύματος ἐπὶ ἐπεγγεῖται κύματα. B. E.
Q. Pal. Ἡ γαλήνη οὖν οὐ τῶν κυμά-
των ἦν, ἀλλὰ τῶν ἀνέμων. πολλάκις δὲ
καυσαμένων τῶν ἀνέμων μένει τὸ πέλα-
γος κύματι κυφῶ κυλινδούμενον. Q. Ἡ
δὲ Aristarchus. PORS. ex Harl.
393. Ἐν τῇ Ἀριστοφάνους καὶ Ἀρειανῶ
(Ῥιανῶ), ἐκὶ κύματος. Harl. 394.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπασίος] Κάλλις παρα-
θέματα παρὰ γονέων χρηστῶς ἐκτίθε-
ται ὁ ποιητὴς παιδεύων, πῶς ἔχειν πρὸς
γονέας δίκαιον καὶ, Ζῶει μὲν ἐπὶ φασὶ

Μενότιον, Ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ
Μυρμιδόνεσσι, τῶν καὶ μάλ' ἀμφοτέρων
ἀκαχοίμεθα (Il. ε'. 14.). Pal. Q. Οὐ
μόνον πρὸς τὴν χαρὰν καὶ τὸ ἀνέλπιστον
ἢ παραβολὴ ἀλλὰ καὶ τὸ χρόνιον τῶν
πρόσθεν δεινῶν. Pal. 396. Ἐχραε]
Μετὰ βλάβης ἐπέσκηψε, ἐπῆλθεν, ἢ ἐπ-
εβάρησεν. Pal. Vulg. 397. Ἀσπασίον
δ' ἄρα τὸν γε] Ἀσπασίως θέλοντα. ἐκεί-
νον. B. 398. Ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα]
Παρὰ Καλινῶ μὲν διατρίβων Ἰθάκην
ποθεῖ, ἐν θαλάττῃ δ' ὅν οὐχ ὅπως πόλιν
ἀλλ' αὐτὸ μόνον (Mediol. αὐτὴν μόνον)
τὴν ξηρὰν οὐσίαν. Pal. Q. 400. Γέ-
γωνε βοήσας] Ὅστις γεγωνὴς ἐβόησε.
τὸ δὲ ἐγγεγώνει ἀντὶ τοῦ εἰς ἀκοῆς ἐγέ-
νετο βοήσας τις. B. Ὅστε ἐξακουστὸν
γενέσθαι βοήσαντά τινά. E. Vulg. Γέ-
γωνε. ἐγνώσθη, ἠκούσθη. Pal. 401.
Ὅτι κ' πᾶσι καλῶς ἐδόκει ἔχειν τὰ πεπο-
νημένα Ὀδυσσεῖ. ἕτερα ὑπεκκαύματα
καὶ φιλοτιμίας ἀρχὴν κατὰ ἐξεύρεν ὁ
ποιητὴς ἐπαγωνιζόμενος ἑαυτοῦ. Pal.

* Scribe "Οτι, et punctum dele ante Ἰτακ. BUTTM.

ρόχθαι γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλός ἄχρη·
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε. 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

402. Pro γὰρ habent δὲ Apollonius in Lexico et Etymologus p. 705, 29. et sic alibi citatum vidi, nisi fallor. FORS. 403. εἴλυτο 407. εἶπε εἶδόν.

402. Ῥόχθαι γὰρ μέγα κύμα] Τὴν πρὸς τὰς πέτρας ἀντίκρουσιν τοῦ κύματος διὰ τοῦ ῥήματος παρεστήσατο. οὐ γὰρ ἐκχεῖται ἐκ αἰγιαλόν, ἀλλ' ἔστιν ἀγχιβαθὴς ἢ ἐκβολή, ὅστε προστελάζον τὸ κύμα τοιαῦτόν τινα ἀποτελεῖν ἦχον διὰ τῶν πετρῶν. Pal. Q. Παιὼν ἦχον ἐπετέλει. τῶν δὲ πεποιημένων ἡ λέξις τραχὺ γὰρ τὸ ρ, τὸ θ, τὸ χ. Τὸ δὲ ἄχρη ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μερίου καὶ τοῦ ἔχου, ἀέχρη καὶ ἄχρη. E. Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο] Πρὸς τὸ ξερὸν τῆς γῆς. λέγει δὲ τὸ πετρώδες τῆς ἀκτῆς. Vulg. Ξεράν. συστολή τοῦ η εἰς ε. E. 403. Ἀλλὸς ἄχρη] Τῷ λεπτομερεστάτῳ τοῦ ἀφροῦ τῆς ἄλός πάντα ἐκεκάλυπτε, ἢ τῇ ἀκαθαρσίᾳ. Pal. Vulg. 404. Νηῶν ὄχοι] Οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς. ἢ ἐφ' ὧν ὄχονται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. Vulg. Διὰ τὸ ὄχεσθαι ἐν αὐταῖς τὰς ναῦς. ἢ οἱ ἔχοντες καὶ φυλάσσοντες τὰς ναῦς. Pal. E. Ἐπιωγαί] Τόποι σκέπη ἀνέμων ἔχοντες, παρὰ τὴν ἰωὴν (Mediol. τὸ ἰω) καὶ τὸ ἀγνυσθαι, ἔνθα κλῶνται τὰ κύματα ἢ ὁ ἄνεμος (Pal. ἔνθα κλῶται ὁ ἄνεμος) διὰ τὸ μὴ εὐρίσκειν δίοδον. Pal. E. Οἱ ἀνέμου σκέπη ἔχοντες τόποι· ἢ αἱ ἐξοχαὶ καὶ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί. Vulg. Καταδύσεις. διετηνόχασιν δὲ τῶν λιμένων, ὅτι τόποι εἰσὶν ἀλίμενες μὲν, δυνάμενοι δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνέμων σκέπη δέξασθαι νῆας. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰωὴ ἢ κραυγὴ καὶ ἡ πνοὴ καὶ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ἐν ᾧ κλῶνται τὰ κύματα. E. Τίνοι διετηνόχασιν αἱ ἐπιωγαὶ τῶν

λιμένων; φημὶ οὖν ὅτι ἰωὴν τὴν πνοὴν λέγει, ὥς περ εἴρηκεν, Ἐξ ἀνέμου πλυνκλάγκτοιο (Pal. πολυκλάτοιο) ἰωῆς (Il. λ'. 308.) ποιήσας ἐκ τοῦ αἰεῖν (Pal. αἰεῖν) ὃ σημαίνει τὸ πνεῖν. ὅθεν ἐπειδὴ καὶ ἀντὶ τοῦ φωνεῖν καταχρηστικῶς εἶπεν, Αἰε δ' ἐταίρους (Il. λ'. 461.), ἰωὴν καὶ τὴν φωνὴν κέκληκε. Τὸν δ' αἰεῖα παρὰ φρένας ἦλυσ' ἰωὴ (Il. κ'. 139.), καὶ τὸ ἦυσσε παρὰ τὸ αἰεῖν. καὶ μεταφορικῶς, Λεύσω δὴ παρὰ νηυσὶ περὶ δηλοῦ ἰωὴν (Il. π'. 127.). κυρίως (Mediol. πόθιν) οὖν τῆς πνοῆς ἰωῆς εἴσης, ἐκ ταύτης καὶ τοῦ ἀγνυσθαι τοῦ σημαίνοντος τὸ κλῶσθαι εἴρηται Βορέω ἐπιωγῇ (Od. ε'. 533. ubi est ἰπ' ἰωγῇ), ἵπου ἀγνυται ἢ πνοὴ τῷ βορέου. ἐπιωγαὶ οὖν ῥηθήσονται τόποι ἀλίμενες μὲν, δυνάμενοι δὲ διὰ τὴν ἐκ τῶν ἀνέμων σκέπη δέξασθαι νῆας. Pal. Q. 405. Ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες] Πέτραι αἱ ἐν αἰγιαλῷ πεπηγμέναι ἐν ὕψει (spectat hoc ad πάγους). E. Ἄλλως. Προβληγμέναι καὶ ἐξέχουσαι τῆς θαλάσσης, λευιδωταὶ πέτραι ὀξυβελεῖς, τὰ λεγόμενα βράχη. E. Οἱ προνευκότες εἰς θάλασσαν πετρώδεις τόποι. Pal. Αἱ προβληγμέναι τῆς θαλάσσης πέτραι. ἀκταὶ, ἐξοχαί. Vulg. Σπιλάδες αἱ διεσχισμέναι (Vulg. ἰος. καὶ κεκαλωμέναι) πέτραι ὑπὸ τῆς συνεχοῦς πλήξεως τῶν κυμάτων. Pal. E. Q. Vulg. ἐπεὶ λυγροειδεῖς τινας αὖται. Pal. Οἱ δὲ, ὑφαλαί πέτραι. E. Πάγοι] Αἱ εἰς ὕψος διήκουνσαι πέτραι, ἢ πετρώδεις ἐξοχαί. Q. Οἱ ὀρεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαί. ἢ ὀρεῖαι

ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπεία δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδ' ἐλατμήσας ἐπέρησα,
 ἐκβασίς οὔ πη φαίνεται ἄλως παλαιῶ θύραζε·
 ἐκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὄξεις, ἀμφὶ δὲ κύμα
 βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρουσε πέτρῃ·
 ἀγχυβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὕτως ἐστὶ πόδεςσι
 στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 μή πως μ' ἐκβαίνοντα βάλλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
 κύμα μέγ' ἀρπάξαν, μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὄρμη.
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήζομαι, ἣν ποῦ εἰφεύρω
 ἦϊνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης,
 δαίδω, μή μ' ἐξαυτὶς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρεὰ στενάχοντα·
 ἢ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἔξ ἄλως, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·

408. ἀελπεία] ἀελπεία W. ib. ἀελπεία. ἰδέσθαι. 409. ἐπέρησα] ἐτέλεισσα, et supra γρ. ἐπέρησα H. ἐπέρησσα in text. et ἐτέλεισσα pro v. l. V. 410. ἐκ-
 βασίς οὔ πη] ἐκβασίς δ' οὔ πη sed sine δ' in marg. H. 411. omittit γὰρ H.

πέτρῃ, ἢ εἰς εἴρος ἀνέχουσαι πέτρῃ.
 ἀποτεταμέναι τόποι. Vulg. 409. Ἐτέ-
 λησσα] Γρ. ἐπέρησσα. Pal. 410.
 Πρὸ πολλοῦ τὸ δεινὸν σκοπεῖ, οὐχ ἅμα
 τῇ πλησιάζουσαι. Pal. Αὐτὸς ἐστὶν ἐαν-
 τοῦ συναισθανόμενος Ὅμηρος εἰς ἴσον
 ἀγνοίας προήγαγε τὸν λόγον. Pal. 412.
 ῥόθιον] Τὸ μετὰ πολλοῦ βοῖζον φερόμενον
 καὶ ὀρμητικόν. ἐκ τοῦ γνωμένου ἤχου τὸ
 σημαζόμενον. Pal. B. E. Vulg. 413.
 Ἀγχυβαθὴς] Ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βάθος
 ἔχουσα. Pal. Vulg. 415. Ἀφ' ἐτέρας
 ἀρχῆς ἀναγνωστέον. μάλα γὰρ αὐτοῦ
 τὴν εὐλάβειαν κομματικῶς λεγόμενον
 παρίστησι. Pal. Λίθακι ποτὶ πέτρῃ]
 Ἐφερμηνεύεται πρὸς τῇ τραχείᾳ πέτρῃ.
 Pal. Πέτρῃ λιθάσει ὅ ἐστι τὸ αὐτό.
 B. Τῇ μικροῖς λίθους ἐχούσῃ ἐξέχοντα.
 πατέσσι τῇ τραχείᾳ πέτρῃ ὑποκειτω-
 κίᾳ τῇ θαλάσῃ. E. 417. Εἰ δέ κ'

ἔτι προτέρω] Ἀντὶ τοῦ, εἴ ποῦ ἔμπερσθεν.
 καὶ περισσὸς ὁ κέ. Pal. 418. Ἡϊνας
 τε παραπλήγας] Τὰς μὴ βαθύς ἢ οὐ
 σφοδρῶς πλησσομένης ὑπὸ τῶν κυμάτων,
 διὰ τὸ μὴ ἀντιδιαρεῖν τῇ κύματι. ἢ τὰς
 μὴ κατὰ τὸ ἐναντίον, ἀλλ' ἐκ πλαγίου
 πλησσομένης. E. Q. Pal. Τὰς ἐκ
 πλαγίου καὶ οὐχὶ ἀντικρὺ παραπλησσο-
 μένους λιμένας, ἐπιθετικῶς. Vulg. Barn.
 e MS. post ἀντικρὺ inserit: ἢ ὁμο-
 λους τόπους. τινὲς δὲ τοὺς ἀπὸ κυμάτων
 —. 421. Ἡ ἔτι μοι] Διὰ γὰρ τὴν
 τοῦ θεοῦ ἐπήρειαν πάντα δεινὰ προσθαῖ.
 Pal. Q. 422. Ἀρίσταρχος γράφει,
 εἰν αἰὶ ἄτε πολλά¹. Harl. Κλυτὸς
 Ἀμφιτρίτη] Ὡς τὸ, Κλυτὸς Ἰπποδάμεια,
 ἀντὶ τοῦ κλυτῆ. E. Ἀπὸ τῆς δαίμονος
 ἢ θάλασσης. E. Vulg. Ἀμφιτρίτη, ἢ
 μεγάλη θάλασσα. ἢ δὲ διπλὴ πρὸς τὸ
 σχῆμα· καὶ ὅτι ἐν θαλάττῃ ὡς λέγει ἐξ,

¹ Fortasse voluit αἰάλιον εἶναι. FORS. Non puto: sed sive αἰά, αἰά et —. Nimirum
 absurda illi videbatur praepositio ἔξ. Vid. mox. BUTTM.

οἶδα γὰρ, ὥς μοι ἐδάδυσται κλυτὸς Ἑννοσίγαιος.

Ἔως δ' αὐτὸν ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχέϊαν ἐπ' ἀκτὴν. 425

ἐνθ' ἀπὸ ρινός τε δρύφθη, σὺν τ' ὅστε' ἀράχθη,

εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπισσύμενος λάβει πέτρης,

τῆς ἔχετο στενάχων, εἰως μέγα κῦμα παρήλθε.

καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις 430

πλήξεν ἐπισσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντω.

ὥς δ' ὅτε πούλυποδος, θαλάμης ἐξελκομένειο,

πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λαΐγγες ἔχονται·

ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασυάων ἀπὸ χειρῶν

423. *foīda*. 426. *ἐνθ' ἀπὸ ρινός τε δρύφθη*] *ἐνθα κ' ἀπὸ ρινός τε δρύφθη*
a m. pr. sed *ἐνθ' ἀπὸ ex rasura* H. *PORS.* *ἐνθα κ' ἀπὸ ρινός τε δρύφθη, σὺν δ'*
W. 430. *τὸ μὲν*] *τό τε* V.

ἢ διὰ^m. Pal. Q. Ἀμφιτρίτη λέγεται
ἢ θάλασσα. ἀδελφὰ γὰρ εἰσι τὰ στοι-
χεῖα ὁ Ποσειδῶν, ὁ Ζεὺς, καὶ ὁ Πλούτων.
τῇ μὲν Διὶ ἔλαχεν ἡ τρίτη μοῖρα ἦγον
τὰ οὐράνια, τῇ δὲ Ποσειδῶνι ὡσαύτως ἡ
θάλασσα, τῇ δὲ Πλούτωνι ὡσαύτως ἡ
τρίτη ἦγον τὰ καταχθόνια. ἡ γῆ δὲ
ἐστὶ καὶ τῶν τριῶν. E. Κλυτὸς Ἀμφι-
τρίτη. Πῶς οὖν ἀλλανχοῦ φησι, Κῆτος
ἂ μὲν βόσκει ἀγασταὶ Ἀμφιτρίτη;
(μ'. 97.) ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ὕδατος,
τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ στοιχείου. Pal. Q. 423.
Ὀδάδυσται] Τὸ θέμα ὀδύω ὡς τανύω,
ὀδύσται καὶ Ἀττικῶς ὀδάδυσται. Pal. B.
426. Δρύφθη] Ἀπεδρύφθη, ἀπεξέυσθη.
ἀπὸ τοῦ δέρας δρύπτω. B. Ἐμφατικῶς
διέτεμε τὰς λέξεις. Pal. 430. Ὡς]
Τινὲς περιέσπασαν τὸ ὅς, ἵνα σημαίῃ τὸ
ἕως. Pal. B. ἔνιοι δὲ ὤξυναν. Pal.
Παλιρρόθιον] Παλινόρμητον, εἰς ταὐτίαν
φερόμενον, ἐκ τοῦ ἀντικρὺ ρέοντος. Vulg.
Παλινορμήτως ὑποστρέψαν τὸ κύμα πάλ-
ιν ἀπήνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς

τὸ πέλαγος. Pal. B. 431. Ἐπισσύ-
μενον] Ὁ Ἰξίον, ἀπεσσύμενον (huc.
PORS. ex Harl.) καὶ μᾶλλον τὸ πα-
λιρρόθιον. Pal. 432. Ὡς δ' ὅτε πολύ-
ποδος (sic)] Ὡς περ οἱ πολύποδες ἀπο-
σώμενοι τῶν πετρῶν ἀντιλαμβάνεσθαι
εἰλόθασιν ταῖς κοτυληδέσι καρτερῶς, ὥς
ἀντέχετο ταῖς χερσὶ καὶ προσεπέφυκε ὁ
Ὀδυσσεύς, ὥστε καὶ ἀποξέσαι αὐτοῦ μέ-
ρος τι τοῦ δέρματος, καὶ προσέχετο τῇ
πέτρῃ. E. Ὡς δ' ὅτε πούλυποδος (sic)]
Οἷα ἔξωθεν ἡ εἰκὼν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνύδρων
(Q. ἐνύδρων). δύσρητον δὲ ἔω τὸ ζῷον,
ἀντέχεται τῆς πέτρας θερμαίνων αὐτὴν
καὶ ἀντιθερμαινόμενον ἐπ' αὐτῆς. Pal.
Q. Τοῦ ἑκτάποδος. εἶδος δὲ ἰχθύος ὁ
ἑκτάπους. Vulg. 433. Πρὸς κοτυληδε-
νόφιν] Ὡς χαλκόφιν. Λαΐγγες τὰ μι-
κρὰ λιθάρια, ἢ μικρὰ ψηφίδια. Pal. Q.
Πρὸς ταῖς κοτυληδέσι. κοτυληδόνες δὲ
εἰσιν αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. ἐναν-
τίως δὲ προβέβληταιⁿ. Vulg. 434.
Ὡς τοῦ πρὸς πέτρῃσι] Σημειοῦνται τινες,

^m Posui, quod ductibus proximum videbatur: ita enim scriptum ἰξίον, cum i supra λ.
Mediol. dat ἰξίον, quod non habet quo referatur in textu. BUTTM.

ⁿ Scr. ἰσχυρίως δὲ παραβέβληται, eo sensu quem sequens scholium exponit.
BUTTM.

ῖνοι ἀπέδρυφθεν, τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. 435
 ἴθα καὶ δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ᾗλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κύματος ἔξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἥπειρόνδε,
 ἦχε παρέξ ἐς γαῖαν ὁρώμετος, εἴ που ἐφεύροι
 ἥϊόνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης. 440
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
 ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὗξατο ὄν κατὰ θυμόν·
 Κλυθι, ἄναξ, ὅτ' ἐσσί· πολὺλλιστον δέ σ' ἰκάνω, 445
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
 αἰδοῖός μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

435. κῦμα κάλυψεν] κῦμ' ἐκάλυψεν H. V. 436. ὑπὲρ μόρον] ὑπέρμορον W.
 437. ἐπιφροσύνην δῶκε] ἐπὶ φρεσὶ θῆκε V. 438. κύματος] κύματα V.
 439. ἦχε παρέξ] ἦχε πάρεξ in text. ἦξε pro v. l. V. 442. οὐ εἴσατο.
 444. γέν. 445. ὅτ'] ὅστις H. ib. πολὺλλιστον] πολὺλλιστων. H. ib. ἄναξ.

ὅτι οὐ κατὰ πᾶν ἀμείνεται τὰ τῆς παρα-
 βολῆς. ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ σῶμα λίθακας
 ἀποσπᾷ, ἔδω δὲ πρὸς ταῖς πέτραις ἐνα-
 πνέει μέρος τοῦ δέρματος. Q. 436.
 Ὑπὲρ μόρον] Δύο εἰσὶ μέρη λόγου. Pal.
 437. Γρ. εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ (Harl. φρεσ-
 σὶ) θῆκε. Pal. Harl. 438. Κύματος
 ἔξαναδύς] Ὁ ὀδύων (f. Ἀναδύνων) ἐκ
 τοῦ κύματος, τῶν κυμάτων ἑκείνων ἄτινα
 ἀποκτινύονται καὶ ἐξέρχονται εἰς τὴν
 ἥπειρον. B. Pro τὰ τ' Pal. in textu
 habet τό τ' et superscriptum ὅπερ :
 cui voci alia tamen manus ar-
 ripinxit : Ἐξέρχονται°, μετὰ ἥχου προσ-
 ῥήγνται. Ad marginem autem :
 Ὅπερ ἐρεύγεται καὶ προσῥήγνται μετὰ
 ἥχου. 439. Νῆχε παρέξ] Ὁξύνων τὸ
 παρέξ. μεθ' ὃ βραχὺ διασταλτέον. δη-
 λαῖ τὸ παρενήχεται. Pal. Ὅτε πλησίον
 πάντων ὅπερ δηλοῖ ἢ παρὰ, οὔτε πῶρ' ὅπερ
 δηλοῖ τὸ ἐξ. E. Ἀμφω εἰς τὴν καρτε-
 ρίαν Ὀδυσσεύς. ὡς νηχόμενος γὰρ τῆς
 παρατηρήσεως οὐκ ἡμέλει. Pal. Q.

440. Ἡϊόνας τε παραπλήγας] Παρα-
 πλαγιάζομενας ταῖς πληγαῖς οὐδ' ἐξεναν-
 τίον πληροσόμενας ὑπὸ τῶν κυμάτων τῶν
 πλαγίων. Pal. B. E. 441. Ἀλλ' ὅτε
 δὴ ποταμοῖο] Σώσωνά φασι τοῦτον λέγε-
 σθαι τὸν ποταμόν. Pal. Q. 443. Λείος
 πετράων] Ἡ ὅτι πέτρας οὐκ εἶχεν, ἢ ὅτι
 εἶχε μὲν, λείας δὲ ὅπως αὐτάς εἶχεν. B.
 Q. Pal. 444. Ἡ ἀνταπόδοσις εἰς τὸ,
 ἔγνω δὲ προρέοντα, ἵνα περιττεῖν ὁ σύν-
 δεσμος. Pal. Καὶ εὗξατο ὄν κατὰ θυ-
 μόν] Οἰκείον γὰρ τῷ νηχομένῳ μὴ φθέγ-
 γεσθαι, ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τὴν εὐχὴν ἐκ-
 φέρειν. Pal. B. Q. εἰτά φησιν ὁ ποι-
 ητὴς ἠῦξατο. Pal. 445. Πολὺλλιστον]
 Πολυλιτάνευτον, ἀπὸ τοῦ λιτή ἢ παρὰ-
 κλησις. B. E. Ὅτ' ἐσσί πολὺλλιστον κατ'
 αἰτιατικὴν ἀντὶ τοῦ πολυλίστους. Pal.
 Harl. 447. Αἰδοῖός μὲν τ' ἐσσί] Οἶ-
 μαι διὰ τὸν ἰκέσιον Δία ὅς ἐστι πατὴρ
 ἀνδρῶν τε θεῶν τε. E. Ὁ μὲν παρέλκει.
 ὁ δὲ νοῦς, ἀνδρῶν ὅστις ἰκνέται ἀλώμενος,
 αἰδοῖός ἐστι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι. Pal.

ἀνδρῶν ὅστις ἴκηται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ρόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἐλέαιρε ἄναξ, ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.

450

“Ὡς φάβ· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ρόον, ἔσχε δὲ κύμα
 πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε,
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 ὦδεν δὲ χροῖα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλή
 ἀν' στόμα τε, ῥινάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἀναυδός
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων· κάματος δέ μιν αἰνὸς ἱκάνεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἑο λῦσε θεοῖο·
 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήντα μεβῆκεν·

460

450. Φάναξ. 451. ἐφέν. 452. Φαι. 455. ὦδεν] ὦδε pro v. l., ut videtur, H. Locus est in Athenæo XV. p. 690. E. ubi hoc verbum miram quandam apotheosin subiit. Βασιλείου δὲ μύρου μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσι, λέγων οὕτως· γλυκύτερον δ' ὦξευ βασιλείου μύρον. Corrige ὦξε. Senarius, primo pede minor. FORS. 456. ῥινάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος] ῥινάς θ'. ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος H. Idem, nisi quod ῥινάς habet, W. ῥίνα V. 457. δὲ omittit H. 459. Φέο.

B. Q. Καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς, φησὶν, ὁ ἱκέτης ἀδίστιμος καὶ προσδεκτός ἐστι. B. Q. Pal. Huic scholio in Pal. statim subiungitur: γραπτέον οὐκ ἐσσί: quod assumpta præcedente voce expleo: ἐσσί, γραπτέον, οὐκ ἐσσί. 449. Σὸν τε ρόον σά τε γούναθ' ἱκάνω] Μιᾶ δέησει καὶ τὴν φύσιν τοῦ βέβητος καὶ τὸ σῶμα συνέπλεξεν. Pal. Q. 451. Παῦσεν ἐὼν ρόον, ἔσχε δὲ κύμα] Μιᾶ δέησει (scr. θελήσει) τὸ ἴδιον κύμα καὶ τὸν ἴδιον ρόον ἐπέσχευ. Q. 453. Ἐς ποταμοῦ προχοάς] Ἀντὶ ἀντωνυμίας τὸ ὄνομα. αὐτὸ γὰρ εἶπεν εἰς τὰς ἑαυτοῦ προχοάς· ἢ διπλὴ οὖν παράκειται πρὸς τὸ τῆς ἐρμηνείας ἴδιον. Pal. B. E. Q. Ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε] Τὰ γὰρ νεῦρα ἀπὸ πολλοῦ κρούου ἀκινητοῦσιν. ἵνα γοῦν μὴ κρατηθῶσιν αὐτῷ ταῦτα ἔκαμψεν. E. Οἱ γὰρ ἐπὶ πλέων ἐν ὑγρῷ δια-

τρίψαντες ἀπορροῦνται τὰ νεῦρα, καὶ δέονται μαλάξεώς τινος εἰς τὸ κατακεσεῖν. Pal. Q. 454. Ἀλλ' γὰρ δέδμητο] τῇ θαλάσσῃ καταπεποιημένος ἦν. Vulg. 455. ὦδεν] Εἰ μὲν ἄνευ τοῦ ι, ὦδεν, εἰ δὲ σὺν τῷ ι, ὦδῆκε. Pal. Harl. Ἐνικ ὦδης ἐν ὄγκῳ P. Vulg. Κήκιε] Ἀπὸ τοῦ κίω τὸ παραγίνομαι. ἀνηκασίετο πολλή καὶ ἐβρόμει, ἀφ' οὗ καὶ κακός. B. 457. Ὀλιγηπελέων] Ὀλίγον ἔχων τοῦ πέλειν Pal. B. E. ἤγον ὀλιγοψυχῆν, B. E. Ὁ δὲ λόγος, ὡς ὀλιγοδρανέων. Pal. 458. Ἐμπνυτο, διὰ τοῦ εἰ. Harl. 459. Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον] Ἐν πρώτοις μέμνηται τῶν ἐντολῶν τῆς εὐεργετίδος. Pal. Q. Ζηρόδοτος, ἀπὸ ἐπ. ἢ κοινῇ, ἀπὸ ἔθεν. Pal. Harl. 460. Ἀλιμυρήντα] Τὸν τῇ ἀλλ' ὁμοῦ βέντα, ἤγον ἀναμεμιγμένον τῇ θαλάσσῃ. ἢ τὸν εἰς ἄλλα μυρόμενον. E. Ἐπιθετικῶς τὸν

• Lego: Ἐνικ, ὦδῆκεν ὄγκῳ. Videtur autem sub voce ἵκει varia lectio latere. BARNES. Eust. Τὸ δὲ ὦδεν χροῖα, ἀντὶ τοῦ, ἱκάνωτο. BUTTM.

• Est lectio Aristarchea, ut liquet e schol. ad II. χ'. 475. FORS.

ἀψ δ' ἔφερεν μέγα κύμα κατὰ ῥέον· αἶψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται; 465

εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάζω,
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση,
ἐξ ὀλιγηπελὴς, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἥϊπι πρό.

εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλην 470

θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραβῶ, εἴ με μεθείη

464. εἶπε Feñ. 469. δ' ἐκ] γὰρ pro v. l. H. Pro πνέει schol. ad Apollon. Rhod. IV. 111. πέλει, sed πνέει servat Suidas v. ἀγχαυρος. PORS.

εἰς τὴν θάλασσαν ἐρευγόμενον, ταυτέστιν εἰς θάλασσαν ῥέοντα. Pal. Q. 461. Κατὰ ῥέον (h. e. κατ' ἄρ ῥέον) διὰ τοῦ ἑτέρου ρ. Pal. 463. Σχίνῳ ὑπεκλίθη] Τῇ λεγομένῃ βρούλῃ ὑπέκεισε. E. 465. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται] Ὅ,τι πλείων μὴ τούτων γενήσεται; B. Τὸ τέλειον τί μοι τούτων γενήσεται; Pal. 466. Δυσκηδέα νύκτα] Δυσφρόντιστον, κακὰς φροντίδας ἐμπνοῦσαν. ἀμφοτέρω δὲ ἅπορα τοῦ (scg. τὸ) κοιμηθῆναι, διὰ τὸ κρύας, καὶ τὸ πέρρω ἀπιέναι, διὰ τὰ θηρία. Pal. B. Q. Ἀρίσταρχος, φυλάσσω (huc. PORS. ex Harl.), ἐν παρατάσει, καὶ πρὸς ὑπακοῇ τὸ ἐμαυτὸν. τὸ ἐξῆς, μή με δαμάσῃ. Pal. 467. Στίβη τε] Ἡ ἐωθινὴ ψύχρα, ἡ πάχη ἀπὸ τοῦ στιβάζεσθαι. B. Τὸ ἐξ αἰθρίας κρύας γεόμενον μάλιστα παρὰ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἅμα ἡμέρᾳ, ὅπερ ἔνιοι λέγουσι μάλην*. E. Τὸ ἐωθινὸν ψύχρος (Pal. Ἡ ἐωθινὴ ψύχρα), ἡ πάχη. τῶν ἀπαξ δὲ εἰρημένων ἡ λέξις. Q. Pal. Ἡ πάχη κατὰ ἀντίφρασιν, ἡ τὸ ἐωθινὸν ψύχρος. Vulg. Θῆλυς ἔερση] Ἡ τρόφιμος δρόσος. τρόφιμον γὰρ τὸ θῆλυ. οὐκ εἶπε

δὲ θήλειαν. B. Q. Pal. ἀλλὰ θῆλυς ἀρσενικῶς, ὡς ποιητικώτερον. εἰ γὰρ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται ὁ θῆλυς, ἀλλ' ἔχει τὸ σημαίνονμενον θῆλυ. B. Q. Ἡ πάχη ἡ θάλλουσα ἐκ τοῦ πυκνῶσθαι. εἰ γὰρ μὴ πυκνωθῇ ἡ ἀναθυμίασις ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ κρύους, πάχος ἄλλος (scg. ἄλλως) οὐ γένηται. E. Θῆλυς] θάλλουσα. Ἐέρση] δρόσος. Vulg. 468. Κεκαφηότα θυμόν] Ἐκπεπνευκότα· κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα. E. 469. Αὔρη γάρ, var. lect. in margine Harl. PORS. Item in Pal. ubi coaluit cum lemmate scholii ad 470. ita Αὔρη γάρ κλιτὺν. Ψυχρὴ πνέει] Ἐντεῦθεν παρίσταται ὅτι καὶ ἀνέμων φύσιν ἀκριβῶς κατενόησεν Ὁμηρος, ὃν ἡ γένεσις ἐκ τῶν ὑγρῶν ἐστὶ τοῦ μὲν γὰρ ὕδατος ἡ μεταβολὴ εἰς αἶρα γίνεται. ὁ δ' ἀνεμὸς ἐστὶν ἀὴρ ῥέων. E. 470. Ἐς κλιτὺν ἀναβάς] Τὴν ὑψηλὴν πρόβασιν (Vulg. πρόσβασιν) τοῦ ὄρους (huc. Vulg.), τὴν ἀκρόρειαν, ἢ τὴν ἀπέκλιν. E. Q. Pal. In marg. Harl. citatur κλιτὺν. PORS. 471. Θάμνοις] Ἐκ τοῦ θαμνοῦ τὸ συχρὸν γίνεται θάμνος. B.

* Ita hic et in Pal. (vid. mox): ut videatur ἡ ψύχρα, sic paroxytone, substantive usurpatum fuisse plane ut ἡ θέρμη. Substantivum ἡ ψύχρα confirmatum vide ad ξ. 476. not. Et conf. substantivum ἡ ἔχρη. BUTTM.

* Pro μάλην reponendum μάλην monente J. G. Schneidero. BUTTM.

ρίγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσατο κέρδιον εἶναι·
βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
ἐν περιφαινομένῳ· δροῦς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
ἐξομόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ' οὗτ' ἀνέμων διὰει μένος ὑγρὸν αἰέντων,
οὐδέ ποτ' ἥελιος φασθάν ἀκτῖσιν ἐβαλλεν,
οὗτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἦν χύσις ἥλιθα πολλή,
ὅσσαν τ' ἡὲ δύο, ἡὲ τρεῖς, ἄνδρας ἔρυσθαι

475

480

472. ἐπέλθῃ] ἐπέλθαι V. 473. δεῖδω] δεῖδω V. ib. ἔλωρ.
474. φοι. 475. εἰς] εἰς V. sed εἰς pro v. l. 478. ὑγρὸν] ὑγρὸν H.
481. ἔφυν] ἔφυν τ' pro v. l. V. 482. δύσετ'] δύσατ' V. 483. γὰρ ἦν]
γὰρ ἦν H.

474. Δοάσατο] Οὕτως ἔδοξεν αὐτῷ
κέρδιον, οὕτω πῶς, ὥς κατὰ τὸν λόγον δη-
λώσει, βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην. B. In Pal.
huic versui ascriptum: τὸ καθ' ἑαυ-
τό. 475. Βῆ ῥ' ἵμεν] Γράφεται, βῆ ῥ'
ἵμεν. E. 476. Περιφαινομένῳ] Περι-
φαινομένῳ, περὶ ὃν τόπον οὐκ ἔστιν ὕλη, ἀλ-
λὰ μόνον θάμνος. τὸ δὲ περὶ αὐτὸν ψι-
λόν. Vulg. 477. 'Εξ ομόθεν' πεφυ-
ώτας] 'Εν ταῖς ὑπομήμασι, γεγαῶτας
(huc. PORS. ex Harl.). Τὸ δὲ
σχῆμα ἀντίκτισις, ἵν' ἦ, τὸν μὲν φυλῆς,
τὸν δ' ἐλαίης. ἢ στικτέον μετὰ τὸ πε-
φυῶτας, ἵνα ἐν ταῖς ἐξῆς λείπῃ τὸ ἦν ῥῆ-
μα. ὁ μὲν φυλῆς ἦν ὁ δὲ ἐλαίης. Pal.
Q. Πλεονάζει ἢ ἐξ πρόθεσις. Pal.
Φυλίας] Εἶδος ἐλαίας, μυρρίνης (Pal. Q.
μυρίνης) ὁμοία φύλλα ἐχούσης. οἱ δὲ τὸ
ἀγριέλαιον λέγουσιν. Pal. B. Q. 478.

Τοὺς μὲν ἄρ' οὗτ' ἀνέμων διὰει μένος
ὑγρὸν αἰέντων] 'Εξ οὗ ἔλαβε τὴν στίχον
ὁ Ἡσίοδος. E. Τοὺς μὲν] 'Αντὶ τοῦ ὅτι
ἢ συνίσταται λακῶς. Pal. 'Ἀμφίβολον'
ὑγρὸν μένος, ἢ ὑγρὸν αἰέντων, ἀντὶ τοῦ
ὑγρῶς ρεόντων. τῆς ἀμφιβολίας διαστολὴ
ἡμᾶς ἀπαλλάττει. Pal. Q. 481.
Τὸ ἔφυν συσταλτέον. Pal. 'Ἐπαμο-
βαδίς] 'Ἀπαλλακτικῶς. Pal. 'Ἐπι-
πλεγμένοι ἐναλλάξ. Vulg. 483.
Φύλλων γὰρ ἦν χύσις] 'Ἐὰν ἀφ' ἐτέρας
ἀρχῆς ἀναγνώμεν τοῖς ἐξῆς συνάπτοντες,
ἔσται καθολικὸς ὁ λόγος, ὅτι τοσαῦτα ἦν
τὰ φύλλα ὥστε καὶ δύο καὶ τρεῖς καλύψαι
σθαι. ἐὰν δὲ ὡς διὰ μέσου κείμενον διορθώ-
μεν, ἔσται, τοσαῦτα φύλλα ἐπιβεβλημένων
ὅσον δύο ἢ τρεῖς καλύψαι, πλεον τῶν ἡ-
τῶν δηλονότι. Pal. Q. (in hoc male
ad 491.). 484. 'Ἐρυσθαι] Προκαρ-

* Pal. in text. et in schol. ἐξομόθεν. BUTTM.

* Maius defectus signum hic posuit: nimirum pro διαστολὴ ipse habens διαστολή. Nunc ad τῆς ἀμφιβολίας intelligendum est λίξας. BUTTM.

* Hoc vult: syllabam ὦν brevem esse pronuntiandam, ut sola cæsura metrum ful-
ciat. Recte. Nam ἔφυν pro tertia plurali æque mendosum foret atque ἔφην, ἔφην, pro
ἔφην, ἔφην. Pronuntiandum igitur ἔφυν ἑπαμοιβαδίς, plane ut βίλοις ἰχθυοίς. BUTTM.

* Scr. ἀπαλλακτικῶς. BUTTM.

ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485
 τὴν μὲν ἰδὼν γῆθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδίῃ ἐνέκρυψε μελαΐνῃ,
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῇς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 σπέρμα πυρός σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔροι 490
 ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσκονέος καμάτῳ, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

486. δὲ ἰδὼν. δῖος.

ἐξυτόνως, ἵνα σημαίνῃ παρατακτικόν. Pal.
 485. Εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι] Ἡ
 ἔρα. ἦτοι χαλεπῶς ἐπὶ βίβλους διατεθείη.
 B. E. Q. 489. Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῇς]
 Ἄκρως τῇ ἐπεξεργασίᾳ. εὐ γὰρ ἐν τῇ
 εἰλεῖ χρεῖα ταύτης τῆς πρῶτης. Q.
 490. Σπέρμα πυρός] Πᾶσα οὐσία μείω-
 σιν πάσχει. τὸ δὲ πῦρ ἐν ὄσφ κἄν τὸ τυ-
 χὸν ἔχῃ, πάλιν αἰξεται. ὁ εἰδὼς πρῶτος
 ὁ ποιητὴς εἶπε, σπέρμα πυρός. καὶ τὸ
 σπέρμα γὰρ εἰς ἐλαχίστον αἰξεται. ἔστι

δὲ ὁ τρόπος μεταφορά. πρὸς τοῦτο καὶ ὁ
 Αἰσχύλος ἀντεμνηχανήσατο εἰπὼν πηγὴν
 πυρός ἐν Προμηθεῖ δεσμότη (109.) ἐν
 οἷς φησι, ναρθηκεπλήρωτον δὲ θηρῶμαι
 πυρός πηγὴν κλοπαίαν. Pal. B. E. Q.
 Μεταφορικῶς τὸν σπινθῆρα τοῦ φωτὸς εἶ-
 ρηκεν. Pal. Q. 490. Αὔροι] Ἐξάπτοι.
 Pal. Vulg. Ὁ Ἰξίω, αἰγ. Pal. Harl.
 491. Huc in Mediol. male relatum
 schol. ad 483.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ζήτα δὲ, Ναυσικάα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα.

Ως ὁ μὲν ἔνθα κάβευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὑπνῶ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
οἱ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηγορούντων,
οἳ σφεας σινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.

1. δῖος. 4. εὐρυχόρῳ] εὐρυχώρῳ et in schol. ad ι'. 345. H.

Ἐπὶ θεοῖς. Ἀθηναῖα ἐπιστάσα ὄναρ
Ναυσικάα τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ, κελεύει
αὐτῇ τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγα-
γᾶσθαι πλύνειν, πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι
τὸν γάμον. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιῶ. ἔ-
πειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινίδων.
ἀκούσας δὲ αὐτῶν Ὀδυσσεὺς ἐξυπνίζεται,
καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τρο-
φὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἔπειτα αὐτῇ εἰς
τὴν πόλιν. Pal. E. Q. Ἄλλως. Ναυ-
σικάα ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ ὑπὸ ὀνείρου
τραπέισα, ἐκὶ τὸν ποταμὸν κάτεισι πλύν-
ουσα τὴν ἐσθῆτα. μετὰ δὲ τὸ πλύναι
παιδιὰ τις ἰσοία εἰκὸς διὰ σφαίρας ταῖς
κόραις γίνεταί. Ὀδυσσεὺς δὲ βορύβου γε-
νομένου διενεπίσθη, καὶ ἐσθῆτος τιχῶν,
μέχρι τοῦ τῆς Ἀθηναῖς ἱεροῦ, ὃ πρὸ τῆς
πέλειος ἦν, συνῴδεν τῇ κόρῃ. E. Q.
Vulg. 1. Κάβευδε] Ζηρόδοτος, καθεῦ-
δεν*. Pal. Harl. 2. Ὑπνῶ καὶ καμάτῳ
ἀρημένος] Βεβλαμμένος· ἥτοι συλληπτι-
κῶς. ὑπὸ μὲν γὰρ τοῦ καμάτου βέβλαπ-
το, ὑπὸ δὲ τοῦ ὕπνου οὐκέτι. (Pal. ins.
ὁ γὰρ ὕπνος οὐ βλάπτει). ἡ κατ' ἀντί-

φρασιν τὴν ἀγρυπνίαν ἔκρινεν ἔφη. ἡ ἐκὶ
τῷ καμάτῳ στικτέον, εἴτα ἀρημένος ὑπὸ
τοῦ Ποσειδῶνος, ἥτοι βλαβεὶς καὶ παρ-
θείς ἢ καταχόμενος. E. Q. Vulg. ἡ τὴν
ἀρημένος ἀντὶ τοῦ ἥρημένος καὶ νοικη-
μένος, ἀρημένος ἥρημένος, κεκρατημένος.
E. Q. Pal. Νῦν καιρίως ἐφίσταται εἰ
ἐπιβουλεύων ἀτήκεν ὁ Ποσειδῶν. Pal.
3. Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων] Ἡ νῦν λεγόμενη
Κέρκυρα. E. Δῆμόν τε πόλιν τε] Δῆμον
τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, πόλιν αὐτὴν τὴν
οἰκοδομήν. B. E. 4. Ἐναιον ἐν εὐρ-
χώρῳ Ὑπερείῃ] Οἱ μὲν τὴν ἐν Σικελίᾳ
Καμαρίναν^β εἶναι φασίν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ
ὑπὲρ (Q. Pal. ὑπὸ) τὴν ἡμῖν γνωσκι-
μένην. ἄλλοι δὲ εἰσι τῆσος ἦν πρότερον
πλησίον τῆς τῶν Κυκλώπων χώρας. B.
E. Q. Pal. Vulg. Ἐστὶ δὲ καὶ κρήνη
ἐν Θεσσαλίᾳ. B. E. Q. Εὐρυχόρῳ] Ἐν
ἧ ἔστιν εὐρὸ χορεύειν. E. 5. Ὑπερηγο-
ρούντων] Ὑπερχόντων τῇ ἡγορῇ, ὃ ἔστι
τῇ ἀνδρίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπερηφανῶν.
Vulg. 6. Οἳ σφεας] Ὀξύτατον τὴν
(sic) οἱ ἄρθρον. ἐγκλιτικὸν γὰρ ἔστι νῦν

* Sic mendose in utr. cod. Varia lectio accentum tantum spectat. BUTTM.

^β Sic in Mediol. In Pal. et Vulg. Καμαρίναν. BUTTM.

ἔθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἐκάς ἀνδρῶν ἀλφηστᾶων·
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πάλει, καὶ ἐδείματο αἴκους,
 καὶ τοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' αἰούρας. 10
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀἰδῶσδε βεβήκει·
 Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἅπο μῆδεα εἰδώς.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ὃ ἐνὶ κούρῃ 15
 κοιμᾷτ', ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίῃ,
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 παρ δὲ δὺ ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἅπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖιν ἐκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.

7. θεοειδῆς. 8. ἀνδρῶν ex emend. Videtur ἄλλαν fuisse a m. pr.
 et sic citatur ad ἱ. 345. ubi ἀλφιστᾶν H. εἶσεν δ' ἐς σχερίην ἐκάς ἄλλαν
 Apollonius v. εἶσεν. PORS. ib. Φεκᾶς. 9. Φοίκους. 12. Φειδῶς.
 16. ἀθανάτησι] ἀθανάτοις eadem manus in ἀθανάτησι correxit H. ib. Φει-
 δᾶς. 18. δὲ omittit H. 19. Φεκότερθε.

ἡ σφείας. Pal. 8. Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ] δέ τ' ἄλλαι ἄγουσι βαθυζάνους τε γυναῖ-
 κας (II. ἱ. 589. v. 593.)· ἐν δυὶ γὰρ
 στίχοις πόλιν διασκαπτομένην ἐδήλωσε.
 Pal. Q. 10. Ῥιανῆς, θεῶς. Harl. 12. Θεῶν ἅπο μῆδεα εἰδώς] Ἡ ἀπὸ ἀντὶ
 τῆς παρὰ, διὸ ἐξύσταται (sic). Ἡδὴ δέ
 τι τῶν χρησίμων ὑποβάλλει ὅτι φιλοξένου
 ἀνδρὸς ἐπιτεύχεται ὁ Ὀδυσσεύς. Pal. B.
 Q. 15. Ἀναστρεπτέον τὴν ἐν, ἔστι
 γὰρ, ἐν φ. Pal. 18. Παρ δὲ δὺ ἀμφί-
 πολοι] Παρέκειντο δὲ καὶ δύο ἀμφίπολοι
 ἦτοί ἐκοιμῶντο. B. Χαρίτων ἅπο] Ὁ-
 μοίως ἀντὶ τῆς παρὰ. Pal. Προκατα-
 σκευάζει ὁ ποιητὴς τὸ, Καλαὶ δέ τε πᾶσαι
 (708.). ὅπερ οὐ δουλοπρεπῶν σωμάτων
 ἐστὶν εἰκεῖον. Pal. 19. Σταθμοῖν] Σταθμοὶ λέγονται τὰ ἐκατέρωθεν τῶν

* Apparet hanc Ambrosii scripturam non uno modo esse corruptam, Aristarchum-
 que scripsisse ΔΕ pro vulgato ΔΕΝ. Refert praeterea Porsonus, εἶς δὲ Σχερίῃ esse
 etiam in schol. ad ἱ. 345. ubi nostri codd. nullum habent scholium. BUTTM.

* Istud ἔτι, quod semper refertur aut ad signa grammatica versibus olim appicta,
 diuina maxime, aut ad intellectam vocem σημειῶνται vel σημειωτίαι, male omissum in
 codd. Ambr. quo pacto scholium pervertitur. Praeterea hoc, Scheriam non esse in
 orbe noto, bis ibi in male concepto scholio legitur. BUTTM.

ἡ δ' ἀνέμου ὥς πνοὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης·
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἣ οἱ ὁμηλικίῃ μὲν ἦν, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

20

Ναυτικάα, τί νύ σ' ᾧδε μεθήμοινα γείνατο μήτηρ;
 εἴματα μὲν τοι κῆται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
 σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἐστίν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔνυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἄγωνται.
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
 ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσai ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔφομαι, ὅφρα τάχιστα
 ἐντύναςai· ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·

25

30

21. ἔειπεν. 22. εἰδομένη. 23. Foi. 24. εἰσαμένη] εἰδομένη H. V.
 ib. εἰσαμένη. 26. εἴματα. 28. κέ σ' ἄγωνται] κ' ἐσάγωνται V.
 ib. ἔνυσθαι. 33. ἐντύναςai] ἐντύνας H. ib. οὔτοι] οὔτι H.

θυρῶν ὄρθια ξύλα τὰ ἀνέχοντα τὰς
 φιλιάς. Q. 20. 'Ἡ δ' ἀνέμου ὥς πνοή]
 Νοητέον παρεισδύσαν πάλιν τὴν θεὸν Παρὰ
 κληίδος ἱμάντα (δ. 800.). Pal. Q.
 22. Ναυσικλειτοῖο Δύμαντος] Προπερι-
 στυμμένου τοῦ ναυσικλειτοῦ. τινὲς δὲ, τῇ
 Ναυσικλειτοῖ, ὡς Καλινφῶ. ἔναι δὲ,
 ναυσὶ κλειτοῖο, ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου.
 ἀμείνων δὲ ἡ πρώτη, ναυσικλειτοῖο, ἐν
 τοῖς κατὰ ναυτικὴν ἔργου ἐνδόξου. Pal.
 Q. * 26. 'Ακηδέα] Μηδεμιάς φροντίδας
 ἡξιωμένα. ἢ ἀτημέλητα, ἀφρόνιστα.
 Vulg. Σιγαλόεντα] 'Ακαλά (Vulg.
 ins. ποικίλα). τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ
 (Vulg. ins. ἀντιπίπτει καὶ) ἀντιτυπεῖ,
 τὰ δὲ ἀκαλά ὥσπερ σίγη καὶ ἡσυχάζει.
 Pal. Q. Vulg. Τὰ φύσει λαμπρὰ, τὰ
 σιγὴν ἐμπουῶντα, ἢ τρυφερὰ μὴ ἐμπου-
 ῶντα δ' οὐκ αἶ. E. 28. Τοῖσι] 'Εκεί-
 νοις παρασχεῖν, ἥτοι τῷ γαμβρῷ. τὸ
 πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικῷ Ἀττικῶς. B.
 'Ὡς ταιούτου ἄντος τοῦ ἔθνους, τὰς νύμφας
 τοῖς νυμφίοις παρέχειν ἐσθῆτας. Q. Οἱ

κέ σ' ἄγωνται] Κυριωμεῖται τὸ ἄγω.
 κῆται γὰρ ἀντὶ τοῦ ἄγωνται εἰς γυναῖκα.
 καὶ τίθεται τὸ ῥῆμα μόνον, ὡς τὸ ἦγετο
 καὶ τὸ ἡγάγετο. πεῖται δὲ τὸ πρόσσω
 ἔξωθεν ἀντὶ τοῦ ἦγετο ἄνδρα, ἢ ἡγάγετο
 γυναῖκα. B. Τὰ τῆς ἀνδρικῆς ἐσθῆτος
 προικισμοῖ, ἵνα ἐξ αὐτῶν λάβῃ τι ἡ
 'Οδυσσεύς. Pal. 29. 'Εκ γὰρ τῶν
 τῶν (Harl. τῶν ταιούτων) φάτις ἀνθρώ-
 πων ἀναβαίνει] Καλλίστρατος δὲ, χάρις
 ἀντὶ τοῦ χαρά. μεταποῆσαι δὲ φησι τὸν
 'Αριστοφάνην, φάτις. Pal. Harl. 'Ανα-
 βαίνει. ἀναβιβάζει, αὔξει. Pal. 31.
 'Αλλ' ἴομεν] Ἀναγκαῖα ἢ ἔπειξας ἵνα θάτ-
 τον ἡ θεραπεία τοῦ 'Οδυσσεύς γένηται.
 Pal. et ad 36. Q. 32. Καί τοι ἐγὼ
 συνέριθος] Καὶ τοῦτο προσαγωγὴν, ἵνα
 σπεύσῃ συγγενέσθαι τῇ φίλῃ κατὰ σχο-
 λήν. Q. Pal. Συνέριθος] Κυρίως ἡ συ-
 εργοῦσα εἰς τὰ ἔρια. ἐκ τούτου γοῦν καὶ
 ἡ ἀπλῶς βοηθός. B. Σύνεργος, παρὰ τὴν
 ἀγαθὴν ἔριν. Vulg. 33. 'Εντύναςai]
 Διὰ τὸ μέτρον συνέσταλται τὸ ν καὶ η.

* Conf. schol. α'. 30. cum not. BUTTM.

† Δῶτοι vere emendat, qui ad manus mihi est, sollers quidam juvenis. BUTTM.

‡ In textu Pal. est ἀνθρώπους suprascripto ον. BUTTM.

ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπότερνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
 ἡμίονους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
 ζῶστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα.
 καὶ δέ σοι ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ ἐπόδεσσιν
 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλουτοῖ εἰσι πόλῃος.

35

40

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὺς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὗτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
 δαίνεται, οὔτε χιῶν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἶθρη

35. ἐστὶ κ. αὐτῇ] ἐσοὶ κ. αὐτῇ H.
 41. εἰπὺς.

40. πόλῃος] πόλῃος et 263. H.

Pal. Ἀντὶ ὑποτακτικῷ τοῦ ἐντύγμαι.
 ἕς καὶ ἐπὶ τοῦ (ins. ἐπεὶ) Ἄρ κεν ἀμεί-
 ψεται ἔρκος ὁδόντων (Il. i. 409.). Ἐνθα
 (scr. καὶ, ἔφρα) καὶ ἄλλοι πτωχοὶ (scr.
 -κ -ς) ἀλείφεται ἡπεροπεύειν (Od. f.
 400.). Pal. Ἐντύγμαι] Κατασκευάσεως,
 πλύνσεως, κοσμήσεως, κομίσσεως. E.
 Q. Κοσμήσεως, πλύνσεως, εὐτρεπίσεως.
 Vulg. ^h 35. Ὅθι τοι γένος] Οὐ τοπικὸν
 ἐστὶ νῦν. ἀλλὰ θέλει λέγειν, ἐν οἷς καὶ
 αὐτῇ ἐνομάζῃ τοῖς ἀρίστοις, ταυτέστιν
 ὅτι εἰ εὐγενής. Γράφεται καὶ, ἥ τοι
 (MS. Barnes. ὅτι τοι) γένος. Vulg.
 Ὅτι ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐστὶ καὶ ὁ σοι
 Pal. ἔση) αὐτῇ (scr. καὶ σοὶ αὐτῇ) τὸ
 γένος¹. Pal. Harl. 37. Ἡ κεν ἄγῃσι]
 Ἀντὶ τοῦ ἄγοι. ὑποτακτικὸν ἀντὶ εὐκτι-
 κῷ. Pal. Ἄγοι, φέροι, βαστάζοι.
 Vulg. ^h 38. Ζῶστρα] Τὰ πρὸς ζώνην
 ἐπιθήδεια, πάντα ᾧ ἐστὶ ζώσασθαι, ὅλον
 χιτῶνα καὶ τὰ τοιαῦτα. πέπλους δὲ τὰ
 γυναικεία ἐνδύματα καὶ ἐμπερονήματα.
 ὅσα δὲ ἐνταῦθα ἢ ζῶστρα λέγεται.

Pal. Q. Ζῶστρά τε] Γρ. ζώνας. Pal.
 ῥήγεια] Τὰ βαπτὰ περιστρώματα. Q.
 Βαπτὰ. ῥέξαι δὲ τὸ βάψαι. Pal. Cf.
 ad γ'. 349. 40. Ἀπὸ πλουτοῖ εἰσι πό-
 λῃος] Βαρυτονητέον τὴν ἄπο. σημαίνει
 γὰρ τὸ ἄπωθεν. Pal. Πλουτοῖ] Οἱ λίθοι
 ἐν οἷς πλύνουσιν. ἐκ μέρους δὲ πάντα τὸν
 τόπον φησί. B. Αἱ πλεγαί, αἱ τόποι ἐν
 οἷς πλύνουσι τὰ ἱμάτια. E. 42. Οὐλυμ-
 πόνδ' ὅθι φασὶ] Εἰ μὲν πρὸς οὐρανὸν, τὸ
 ὅθι φασὶ, νῦν οὐκ ἔχει καλῶς. οὐδὲ γὰρ
 ἐπὶ τούτου διατάζει ὁ ποιητὴς λέγων, ὅθι
 φασὶν. εἰ δὲ πρὸς τὸ καλούμενον οὐρανὸς
 ὄρος, καλόν. E. Q. Διὰ δὲ τοῦ φασὶ
 τὴν ἐκ προγόνων παράδοσιν ἐμφαίνει καὶ
 οὐκ ἤδη πλάσμα τοῦ ποιητοῦ τὸ τοῦ Ὀ-
 λυμποῦ. E. Q. Pal. 44. Οὔτε χιῶν
 ἐπιπίλναται] Ἀχιόνιστον μὲν αὐτὸν ἀπὸ
 τῶν ἀνωτέρω (Pal. ἀνωτάτων) μερῶν
 λέγει. ἀγάνιφον δὲ ἀπὸ τῶν κατωτέρω
 (scr. κατωτέρω) μετὰ τὰ νέφη τόπων.
 ὡς ἔστιν τὸ δόρυ ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ δένδρου
 μελίαν τὸ ἔλαν, χάλκεον δὲ ἀπὸ μέρους

^h Vide quam sedulo susque deque habeant hi grammatici differentiam conjunctivi et optativi. BUTTM.

¹ FORS. addit "sed in textu (Harl.), ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ." Atque hoc a prima manu fuit etiam in Pal.; ad eandemque scripturam refertur scholium vulgatum quoque: qua ratione τὸ foret conjunctio. BUTTM.

^h Vid. not. 1. Quanquam hic non solocus foret sermo, ἦτοι ἄγω ἄν. Sed conveniens utique ἦτοι ἄν ἄγω pro ἦτοι ἄν ἄγω ἰαίη. BUTTM.

πέπταται ἀννέφελος, λευκή δ' ἐπιδόδρομεν αἶγλη· 45
τῷ ἐνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.
ἐνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Αὐτίκα δ' ἥως ἦλθεν εὐθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
βῆ δ' ἰέναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλῃσι τοκῦσι, 50
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κινήσατο δ' ἔνδον ὄντας.
ἥ μιν ἐπ' ἐσχάρη ἦστο, σὺν ἀμφιπέλοισι γυναιξίν,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας
ἢ βουλήν, ἵνα μιν κάλειον Φαίηκες ἀγαυοί. 55
ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοκλίσσειας ἀπήνην

47. κούρη] πάντα H. 49. δ' omittit H. 50. ἰέναι] ἵμεναι H. W.
ib. διὰ] κατὰ V. 51. ἐνδον] ἐνδοθ' V. 53. ἠλάκατα] ἠλακάτα pro
v. l. V. 54. βασιλῆας] ἐπικούρους V. 56. προσέειπε.

λέγει. B. Q. Pal. 'Επειλυνάται] Προσ-
πελάζει, ἀπὸ τοῦ πέλω, προσθέσει τοῦ ν
καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι πλυνῶ, καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ πλυνῶ. E. Αἶθρη] 'Ριανός, αἰθήρ.
Pal. Harl. 45. 'Ανέφελος] Νεφελῶν
χωρίς. ἡ γὰρ κορυφή ἡ τοῦ Ὀλύμπου ἐπ-
ουράνιος καλεῖται. ὁ δὲ οὐρανός ἐφ' Ὀμή-
ρῳ ἀπὸ τῶν νεφελῶν ἕως τοῦ κατηγετε-
μένου τόπου σινωπύμῳ αὐτῇ τῇ κατ-
ηγετερισμῶν καλεῖται. Pal. E. Q. Vulg.¹
46. Τῷ ἐνι] 'Ριανός, τῇ ἐνι, πρὸς τὴν
αἶγλην. Pal. Harl. 47. Διεπέφραδε
πάντα] Γρ. κούρη. Pal. Harl. 48.
'Ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος] Θρόνον νῦν τὸν ἀρμά-
τειον λέγει (E. τὸ ἄρμα φησὶ) τῆς ἡῶς
ἑώας (sic E. om. ἑώας). οὐ γὰρ ἐστὶν
ἐδραία ἡ θεὸς αὕτη ἡ νῦν εἰρημένη (E.
om. quatuor ultima verba). Pal.
Vulg. E. 49. 'Απεθαύμασ' ὄνειρον]
Διὰ τὸ ἐναργές. Pal. 52. 'Ἡ μιν ἐπ'
ἐσχάρη] Παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ. ἐσχάρα δὲ ὁ
τόπος, ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται. Vulg.
Πάλιν σύνθετος αὐτῇ προδιατυποῦν τὴν
συναγωγὴν τῶν προσώπων. Pal. Q. 53.

'Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα] Καίτι
τρυφερωτάτης οὐσας τῆς πολυτελείας καὶ
ἀμελεῖ τῶν ἔργων. τὰ δὲ ἀλιπόρφυρα
οἰκείως τῇ βασιλίδι, ὡς καὶ ἡ 'Ελένη ἰ-
διωφὲς ἔριον ἐργάζεται. Q. 'Ἠλάκατα
τὰ ἔρια, ἠλακάτη δὲ τὸ ξύλον ἐν ᾧ τυ-
λίσσονται τὰ ἔρια. B. 'Ἠλάκατα νῦν
τὰ ἔρια. Vulg. 54. Μετὰ κλειτοῦς
βασιλῆας] 'Οπισθεν τῶν κλειτῶν βασι-
λῆων. νῦν γὰρ τοὺς ἐνδόξους καλοῦσιν. ἡ
τὸ μετὰ ἀπὸ τοῦ εἰς. E. 'Ερχομένη
πρὸς τοὺς κλειτοῦς βασιλῆας. Q. 55.
Εἰς βουλήν] Τὸ βουλευτὴν λέγει νῦν. B.
Βουλὴ σημαίνει τρία, τὴν σύνεσιν, τὴν
πρόφασιν, τὴν γνώμην. Pal. Βέλτισ-
τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι τὸ, εἰς βουλήν.
Pal. 'Ες βουλήν ἵνα μιν κάλειον] Οὐχ
ἔτι νῦν τωαῦτάν τι ἦν ὥστε χρεῖαν εἶναι
τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἷόν ποτε εἶδει ὅταν
τῷ ὅπου αὐτὸν ἐκάλει τὰ πράγματα διὰ
τὴν ἀρχήν. Pal. Q. 57. Πάππα]
Πάτερ. ψευδίζομένη ἐστὶ τις φωνή, προσ-
φώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρου πρὸς
πρεσβύτερον. Pal. E. Κατὰ τιμὴν

¹ Hoc scholium Eustath. ad h. l. p. 246, 7. ita laudat, οἱ δὲ πωλαίφιστοι. BUTTM.

ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματα ἄγωμαι
 εἰς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ῥερυπωμένα κεῖται ;
 καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν εἶναι . 60
 βουλὰς βουλευεῖν καθαρά χροὶ εἴματ' ἔχοντι.
 πέντε δέ τοι φίλοι υἱεὶς ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
 οἱ δὲ ὀπυίοι, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες
 εἰς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν. 65
 "Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἔξονομῆναι
 πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μῦθον·
 Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου·
 ἔρχε· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραιυῖαν. 70

58. 61. 64. εἴματα. 60. εἶναι] εἶναι H. W. ib. ἔοικε. 61. ἔχοντι]
 ἔχοντα W. 63. θαλέθοντες] θαλέοντες V.

ταῦτά τινες προσαγορευτικά. αὐδέποτε
 δὲ περὶ τινος αὐτὰ φησι, ἀλλὰ πρὸς τινα.
 τίττα φίλου, ἄττα τροφῆς, ἠθεῖς ἀδελ-
 φῷ. πάππα πατρός. E. 'Ριανός, ἐφ-
 στήλειαν, οἱ δμῶες δηλονότι. Harl. Pal.
 'Ἐφσπλίσσειας] Παρασκευάσειας. 'Ερω-
 τηματικῶς ἔχει ὁ λόγος. Pal. 58. 'Ἰνα
 κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι] Οὐ τὰ τότε,
 ἀλλὰ τὰ φύσει. ὡς ἐπὶ τοῦ, Φαινήν
 ἀμφὶ τελέην (Il. θ'. 551. 8. 555.
 ubi vid. schol.), οὐ τὴν τότε ἀλλὰ τὴν
 φύσιν καὶ ἐπὶ τοῦ, Πλήθει δὴ μοι νεκρῶν
 ἱρατεινὰ ρείθρα (Il. φ'. 218.). E. Add.
 ad 74. 59. Τὰ μοι ῥερυπωμένα κεῖται]
 Μῖνος ἐστὶν οὗτος παρακείμενος παρὰ τῷ
 κρητῷ, ἀπὸ τοῦ ρ δεδπλασιασμένος.
 ὅτι δὲ καὶ παρ' Ἀνακρέοντι, 'Ὁ βεραπι-
 σμένῳ (Mediol. βερυκασμένῳ) νότῳ^m.
 Pal. Q. 60. Καὶ δέ σοι αὐτῷ] 'Ἡ μὲν
 'Ἀθρῶ ἔλεγε περὶ τοὺς γάμους ἀπαρα-
 καλύπτως, τὰ δὲ τοῖσι παρὰσχεῖν οἱ κέ
 ε' ἄγονται. αὐτὴ δὲ τὴν χρεῖαν ἐνήλ-
 λαξε τῶν φορησάντων ἐπ' αὐτὸν καὶ τοὺς
 ἀδελφούς. ἀλλ' ἔχει (Pal. ἔσχευ) ἐπὶ-
 κταν τῆς ἀληθείας ὁ λόγος διὰ τὴν ἀκμήν

τῆς γαμβύσης. Pal. Q. ib. 'Εόντα]
 Σοὶ εἶναι, ἀντίπτωσις. Harl. In Pal.
 syllabæ τα in textu appictum τι ;
 et ab alia manu, ἀντίπτωσις. 64.
 'Ἐθέλουσι] 'Οφείλουσι. Pal. 65. 'Ἐς
 χορὸν] 'Ἀβροδίαται γὰρ ὄντες οἱ Φαίακες
 καθημέραν ἐχόρευον. Pal. Χορὸν] Τὸ
 συνέδριον, τὸ ἄθραισμα, τὰ διδασκαλεῖα.
 Vulg. (Barnes.) Μέμηλεν] Διὰ φρο-
 ντίδος εἰσὶν, ἀπὸ τοῦ μέλω τὸ φροντίζω.
 B. 68. Γρ. καὶ, ὅτε τευ. Harl. Pal.
 Corruptum hoc utique ex οὗτε τευ,
 quod pro varia lectione erat ad οὗτε
 τυ : nam sic in altero quoque he-
 mistichio olim lectum fuisse suspi-
 cor e schol. vulg. quod in ed. ant.
 sic habet : ΟΥΤΕ ΤΟΙ. 'οὔτε τινός.
 70. 'ὑπερτερὴν ἀραιυῖαν] Πλυνθίῳ τῷ ἐπι-
 τιθεμένῳ τῇ ἀμάξῃ πρὸς τὸ πλείονα βάρη
 φέρειν. Pal. B. Vulg. Πλυνθίῳ τῷ
 ἐπιτιθεμένῳ ἀνυθεν εἰς τὸ δέχεσθαι τὰ
 ἐπιτιθέμενα (scr. ἐντ.) E. Q. 'Τψη-
 λοτάτῳ, ὃ καὶ κλίνθρον (MS. Barnes.
 πλυνθίον) καλεῖται. Vulg. 'Ἡ τῷ ὑπ-
 εράνω τῆς ἀμάξης τετραγώνῳ ξύλῳ δεχο-

^m Cf. Iohannis Anacreontis fragm. ap. Athen. 12. p. 534. ubi est de Artemone ali-
 quo : πολλὰ δ' ἐν νότῳ σπουδῆς μάστιγι θυμὸς χεῖρ. BUTTM.

Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίβοτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
ὄπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον, ζυῖάν θ' ὑπ' ἀπήνη·
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐσθῆτα φαεινὴν,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν εὐχέστω ἐπ' ἀπήνη·
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἰδωδῆν,
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχουεν
ἄσπετον ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσεται ἀπήνης·
δῶκε δὲ χρυσεῖη ἐν ληκίβῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
εἴως χυτλώσαιοτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἡ δ' ἔλαβεν μᾶστιγα καὶ ἥνια στυγαλόεντα,
μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιοναῖιν.
αἱ δ' ἄμοτον ταύοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτὴν,

75

80

71. *φεικόν*. 73. *ἔπλεον*] *ὄπλεον* V. ib. *ἀπήνη*] *ἀπήνην* V. 74. *φέρειν*] *φέρων* a m. pr. H. ib. et 83. *ἐσθῆτα*. 75. *κατέθηκεν*] *κατέθηκαν* ex emend. H. 76. *μενοεικέ'*. 77. *οἶνον*. 78. *ἐπεβήσεται*] *ἐπεβήσας* H. 79. *δῶκε δὲ χρυσεῖη*] *δῶκεν δὲ χρυσέη* H.

μέν· τὸ ἐντιθέμενον φορτίον. Vulg. B. E. Q. (Codices singuli sua continuant.) 71. *Δμῶεσσιν*] *Θεραπεινίσσιν*. Vulg. ed. ant. Nam recenti. adaptarunt textui; qui recte sane habet. 72. *ἡμιονεῖην*] Γρ. *ἡμιονοῖσι*. Harl. PORS.: "Voluit ἡμιόνου," Quidni ἡμιόνουσι? 74. *Ἐσθῆτα φαεινὴν*] Οὐ τὴν τότε ὄσσαν φαεινὴν ἐβρύκωτο (Pal. *βερύκωται*) γάρ. E. Vulg. Pal. ἀλλὰ τὴν φύσει καθαράν. E. Vulg. Τὴν φύσει φαεινὴν. ὅταν ἐσθὶ καὶ τὸ, Φαεινὴν ἀμφὶ σελήην. Τινὲς δὲ τὴν λεπτὴν, ὥς καὶ Μᾶστιγα φαεινὴν (H. κ'. 500. et al.) Pal. Q. Add. ad 58. *Ἀριστοφάνης, φέρον, γράφει καὶ, κατέθηκαν, οἱ δμῶες*". Harl. Pal. 76. *Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ τίθει*] Περὶ τὸ ἐν αὐτῇ κεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι τὰ βαλλόμενα. οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσι τὸ σκεῦος, εἰς δὲ βάλλουσι τὰ ἐδέσματα. E. *Ἀπαξ ἐνταῦθα ἡ κίστη, λέγεται*

δὲ ἡ ἐδεσματοθήκη οὐκ ἀποθεν τοῦ ἐγκείσθαι τι ἐν αὐτῇ. Pal. Q. Vulg. (et αἱ παλαιαὶ apud Eust. p. 248, 7.) 79. *Ληκίβῳ*] *Ἀγγεῖῳ ἐλαιοδόχῳ*, τῇ λεγόμενῃ λίτρᾳ. Pal. *Ἵγρον ἔλαιον*] Τὸ ὑγροποιόν, ὥς τὸ *Χλωρὸν* δέας. ἡ διὰ τὸ μὴ ἀποκρυσταλλοῦσθαι τοῦτό φησιν. ἡ διὰ τὸ μὴ εἶναι (scilicet. *ἔων*) ξηρανθῆναι, ἀ καὶ ἀμφοτέρωθεν θεωρεῖνται ἐπὶ τοῦ ὕδατος. E. Οὐ τὸ φύσει ἔγγον ἀλλὰ τὸ ὑγροποιόν, τὸ μὴ εἶναι σκληρύνεσθαι, ἡ τὸ χαλαστικῶς τῶν σωμάτων. Pal. 80. *Εἴως χυτλώσαιοτο*] *Νῦν ἀντὶ τοῦ ὅπως*. Vulg. *Ὅπως*. Iva. Τὸ δὲ χυτλώσασθαι ἐπὶ τοῦ μετὰ λουτροῦ ἀλείφασθαι τίθησιν, οὐχ ἀεὶ ἐπὶ τοῦ ἀλείφασθαι. τὸ δὲ μετὰ ἐλαίου ὕδωρ χύτλον ἐκάλον. B. Q. Μετὰ τὸ λουθῆναι ἀλειφθεῖη. ταῦτο γὰρ τὸ χυτλοῦν. E. Λουσαμένη ἀλείφασθε. χύτλος γάρ, τὸ μετ' ὕδατος ἔλαιον. Vulg. 82. *ἡμιοναῖιν*] *Βραδυτέρα γὰρ ἡ ταύτων βᾶδισις*. Pal. 83. *Αἱ δ' ἄμοτον ταύοντο*]

* In textu Pal. verbo *φέρειν* superscriptum etiam est. Cf. Var. lect. Harl. Videtur Aristophani vox *φέρειν* fuisse pro dativo. Sed oporteret potius *φέρειν*. **PULTM.**

οὐκ αἶψα· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥέον περικαλλέ' ἴκοντο, 85
 ἐνθ' ἦτοι πλῦνοί ῥ' ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι·
 ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
 καὶ τὰς μὲν στυῖαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
 τρώγειν ἄγρωστιν μελιθεῖα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης 90
 εἴματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ
 στείβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε, κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλως, ἥχι μάλιστα
 λαίγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. 95

89. παρὰ] παρά V. 90. μελιθεῖα. 91. εἴματα. 95. ἀποπλύνεσκε] ἀπο-
 πλύνεσκε

πλύνεσκε. In marg. ἀποπλύνεσκε, sed ἀποπλύνεσκε tantum explicat H. ἀπο-
 πλύνεσκε V.

Ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἔτρεχον, ὡς
 ἐκεῖ, Οἱ δὲ κανημέριοι σείον ζυγόν (γ'.
 486.) Pal. B. Ἀμοτον δὲ γίνεται ἐκ
 τοῦ α στερητικοῦ μαρίου καὶ τοῦ μότος τὸ
 ματάρην. Ἀμοτον γὰρ τὸ ὑγιὲς τὸ μὴ
 δεχόμενον μότον. ἔθεν καὶ ἄμοτον τανύ-
 στω ἀντὶ τοῦ ὑγιῶς ἔτρεχον. B. Ἀπλή-
 ρων ἔτρεχον, συνεχῶς ἐφέροντο. E.
 Ἀπλήρων, ἀκόρεστον. Pal. 86. Ἐνθ'
 ἦτοι] Τὸ ἦτοι ἀντὶ τοῦ μὲν. Q. Πλῦνοί
 ἦσαν—Καλὸν ὑπεκπρορέει] Σημειωτέον
 τὸ ὁσύντακτον τῶν χρόνων. Q. Ση-
 μιωτέον τὴν ἐναλλαγὴν τῶν χρόνων. οὐ
 μὲν ἦσαν οὐδὲ βέει. πρὸς ὅν (sic) ἡ δι-
 κλή. Pal. Ἐπηετανοί] Πολλοί, συν-
 χεῖς, ὁλοχρόνιοι. E. 87. Καλὸν ὑπεκ-
 προρέει] Ἡ ὑπὸ δηλοῖ τὸ εἰς βάθος. B.
 E. Ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν
 πρὸς τοὺς πύλους βεῖ. B. E. Pal. ῥυ-
 πόωντα] Γρ. ῥυπόωντα. Pal. 88. Ἡ
 ἀταπόδοσις, ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν, τὰ
 δὲ ἄλλα διὰ μέσου. Pal. Ἐπεκπροέλυ-

σαν] Ἡ μὲν ἐπέκ (Pal. Vulg. ἐπὶ)
 τὴν ἀπόδεξιν δηλοῖ. ἡ δὲ πρὸς (Pal.
 πρὸ) τὴν εἰς τοῦμπροσθεν ἔλασιν τῶν
 ἡμιόνων. B. Vulg. Ἀπήνης] Γρ. ἀμά-
 ξης. Harl. 89. Ἀρίσταρχος ἀναστρέ-
 φει, τοῖς κυριωτέροις συντάσσων τὰς
 προθέσεις. Pal. 90. Ἀγρωστιν] Εἰ-
 δος βοτανῆς, ὅπερ ἐστὶ πᾶσα χορτάδης.
 Vulg. Διουρητικὴ δὲ ἐστίν. Pal. 91.
 Ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ] Εἰς τὸ ὕδωρ ἔφερον
 (Pal. συνέφερον) τὰ ἱμάτια. B. E.
 Pal. 92. Βόθροισι] Τοῖς πλῦνοῖς, ταῖς
 δεξαμεναῖς. B. Q. Pal. Θοῶς, βέλτιον
 ταῖς ἡγουμέναις συναπτέον. Pal. 93.
 Κάθηράν τε ῥύπα πάντα] Κάθηραν ὡς
 ἡγεῖραν. Τὸ δὲ ῥύπα οἱ μὲν αἰτιατικὴν
 ἐν μεταπλασμῷ φασιν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥυ-
 ποῦντα. βαρύνεται δὲ ὡς τὰ λύχνα καὶ
 τὰ δίφρα. B. Q. Pal. 94. 95. Ὅπου
 κατὰ τὴν χέρσον λαίγγας ἀπέκλυεν ἡ
 θάλασσα. Pal. 95. Λαίγγας] Τὰ μι-
 κρὰ λιθάρια ἢ τὰς μικρὰς ψήφους. Vulg.

* Hoc scholium his verbis itidem est in Pal. sed sine lemmate, et e regione fere
 verbum 91. 92. ut videri possit spectare aoristum ἔλασιν junctum imperfectis. Sed
 mire permixta sunt in hoc codice et hac ipsa pagina scholia. BUTTM.

* Regulam exhibet cur anastrophe admittat hic in voce πᾶσα Aristarchus, nimirum
 quoniam τὸ κυριωτέρον (hic ποταμὸν) precedat. BUTTM.

* Sic Mediol. Sed in Pal. est ῥύπον. τὰ βαρύνεται n. v. i. superscripto = supra ulti-
 mam vocis ῥύπον. BUTTM.

αἱ δὲ λουσάμεναι, καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
 δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
 εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 αὐτὰρ ἔπει σίτου τάρφθεν θμωαί τε, καὶ αὐτῇ,
 σφαῖρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
 οἷη δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
 ἥ κατὰ Τηϋγέτον περιμήκετον, ἥ Ἐρύμανθον,

100

96. χρυσάμεναι] χρυσάμεναι H. W. 98. εἴματα. 99. σίτου] δεῖ-
 πνον pro v. l. V. ib. θμωαί] θμωαῖ ex emend. H.

Λαίγγας φησι τὰ μικρὰ λιθίδια, ἀπὸ
 τοῦ λάας ὁ μέγας λίθος. B. Ἀποπλύ-
 νεσκε] Τὸ ἀποπλύνεσκεν οὐ ἐρίστηξεν
 τινα κύματος ἀλλὰ πρᾶξιαν ἐπὶ κλυσιν
 ἐνδείξατο. Pal Q. Γρ. ἀποπλύνεσκε,
 ἤγουν ἀπέκλυε. Vind. Ἀποπλύνεσκε]
 Γράφεται, ἀποπλύνεσκε. B. Ἀποπλύν-
 εσκε] Ἀπέρριπτεν. Vulg. 98. Ὅτι
 καὶ τὰ τωαῦτα τηρεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἦν
 ὡς ἔφηρται λέγει, τὸ δὲ ἐν ἀνέμῳ, ψύ-
 ξαι, τοῖς δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων (Il.
 λ'. 621.). Pal. 100. Ταί δ' ἄρ', πᾶ-
 σαι διὰ τοῦ δ. Pal. Harl. 101. Τῇσι
 δὲ Ναυσικάα] Μεταβαλὼν τὸ, σφαῖρῃ
 ταί δ' ἄρ' ἔπαιζον, εἶπε, τῇσι δὲ Ναυ-
 σικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς, πᾶσαν
 παιδιάν μολπὴν λέγων. οἱ δὲ πρῶτοι
 τῆς φράσεως. ὅτι δὲ οὐχ ἦδεν ἡ Ναυσικάα.
 ἀλλ' ἐσφαίριζε, δηλοῖ τὸ σφαῖραν ἔπειτ'
 ἔβρισε μετ' ἀμφίπολον βασίλειαν. B. E.
 Q. Pal. Μολπῆς] Τῆς παιδιᾶς. ὡς ἐπὶ
 τοῦ, Κυνῶν μέλπηθρα γενέσθαι, καὶ,

Δηῖον μέλπεσθαι Ἀρηί (Il. γ'. 241.).
 Pal. 102. Κατὰ πάντα ἀπαράλλακτος
 ἢ εἰκόν. Pal. Κατ' οὔρεος] Γρ. οὔρεα.
 Pal. et Harl. qui addit: ὅπερ ἄμεινον.
 103. Ἡ κατὰ Τηϋγέτον] Ἀπὸ τῶν
 γένεως τῆς Ἀτλαντος, ἧς καὶ Διὸς Λακε-
 δαίμων. Ἐρύμανθος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας,
 οὗ πολλοὶ σῖτες καὶ ἐλάφαι γενέσθαι παρα-
 δίδονται. Pal. B. Q. Οἱ γὰρ τέσσε
 οὗτοι πλεονάζουσι κόπροις καὶ ἐλάφαις.
 οὐκ εἶπε δὲ λέανσι, ἐπεὶ οὐ γεννᾶται ἐν
 ταῦθα τὰ ζῶα ταῦτα, ὡς Ἀριστοτέλης
 μαρτυρεῖ. Ἐν μὲν τῇ, Λίην φύλλωσιν
 εὐκίτες ἢ ψαμάθοισιν (Il. β'. 800.),
 ἐπίτασις ἐστὶ κατὰ τὸ ἐπεξηγεγμένον τοῖς
 φύλλοις τοῦ πλήθους τῶν ψαμάθων. ἐν
 δὲ τῇ περὶ Κικόνων βιβλίῳ, Ἠλθον ἔπειθ'
 ὅσα φύλλα καὶ ἄνθη γίνεται ὄρη (Od.
 ε'. 51.), δόξειεν ἂν ἐλάττωσις εἶναι ἐκ
 τοῦ ἐπαγομένου. ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη
 τῶν φύλλων καὶ τῆς ψάμμου. ἀλλὰ τὰ
 μὲν φύλλα παρίστησι τὸ πλῆθος, τὰ δὲ

* Manifesto legendum ἐν ἀλλῇ ἔ. Quamquam nescio qui factum sit, ut dicatur poeta
 uti hic verbo ξηρῆναι: nisi forte ξηρῆναι et ξηρῆναι nota erat synonymia. Schol.
 Vulg. τερσήμεναι ξηρῆναι. BUTTM.

* Pal. hic quidem ταί τ' ἄρ', et sic Personus etiam ex hoc ut videtur scholio citat.
 Ceterum ratio grammatica solum ταί τ' ἄρ' tueretur, ut ἂν sit notum illud in apodosis.
 Contra τὰ locum non habet, quoniam neque copulat hic, neque ταί hic est relatum,
 sed demonstrativum, cui pleonasticum τὰ adherere non solet. BUTTM.

* Il. ε'. 233. ubi est γίνωτο, et ε'. 255. ε'. 179. ubi est αὐτῇ. BUTTM.

* Nescio quid sit quod in Mediol. hoc scholium incipiat ita, Γράφεται ἀπὸ T. γ. A.
 etc. BUTTM.

* Cf. Arist. H. A. 6, 31. 8, 28. Aelian. N. A. 3, 27.—Quae autem abhinc in hoc
 scholio leguntur in utroque codice Pal. et Q. quomodo huc venerint divinare nequeo.
 Spectant ad ε'. 51. ubi eadem fere repetita invenies et iterum quidem e cod. Q.
 BUTTM.

τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι·
τῇ δέ θ' ἅμα Νύμφαι, κούραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἄγρονόμοι παῖζουσιν· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ' ὑπὲρ ἤγε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα,
ρεῖα δ' ἀργινώτῃ πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὥς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.

105

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.

110

ζεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἴματα καλὰ,
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὥς Ὀδυσσεὺς ἔγροίτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἣ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο.

σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία·

115

ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνη·

αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

106. γέγηθε δέ τε ex emend. H. γέγηθε δ' ἄρα Apollonius v. ἄγρονόμοι. PORs. 110. οἰκόνδε. 111. εἴματα. 113. εἶδοι. 114. Γαι. 115. Ut vulgo, habet text. Inter lin. πρὸς supra μετ' H. Mire congruus hic versus apud Suidam v. μετά. σφαῖραν τ' ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμύμονα βασιλέα. Sed prope vero Photius MS. unde Suidas hausit, σφαῖραν ἔπειτα ἔρριψεν μεταμφιπόλον βασιλεία (sic) PORs. 116. ἔμπεσε] ἔμβαλε text. et schol. H. V. 117. δῖος.

ἀνθ' τῇ καθοπλίσαι καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφι-
έσει τῶν Θρακῶν μάλιστα, ὧν εἰσὶν οἱ
Κίκονες, ταῖς χρωαῖς ποικίλλαντες τὴν
ἀμφίεσιν. Pal. Q. Τηῖς γέγονε περιμή-
κτων] Ὅρος τῆς Λακωνικῆς ὑψηλὸν μέ-
γιστον. E. Q. 104. Ἐρύμανθον] Ὅρος
Ἀρκαδίας καὶ ποταμὸς, ἐνθα ὁ Ἐρυμάν-
θιος κάπρος. ἐν ταύταις δὲ λέων οὐ γίνεται
E. Vulg. ἀλλὰ πολλοὶ σῦες καὶ ἔλαφοι.
E. 106. Ἀγρονόμοι] Παροξυνόμενοι, αἱ
ἐν ἀγρῷ νέμονται. οὐ γὰρ νεμόμενοι.
τινὲς δὲ ἀγρόνομοι λέγουσι (Pal. νέμου-
σι). Q. Pal. Αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμό-
μεναι, ἣ ἄγρην νέμονται. Vulg. E.
Μεγακλειδῆς, Ἀγρόμεναι παῖζουσιν ἀνά
δρία παπαλόεντα. Harl. Pal. Γέγηθε
δέ τε φρένα Λητώ] Ἡ Λητώ ἀλληγορεῖ-
ται εἰς τὴν νύκτα, καὶ λοιπὸν λέγεται

μήτηρ τῆς Ἀρτέμιδος ἢ τῆς σελήνης, καὶ
τοῦ Ἀπόλλωνος ἡγῶν τοῦ ἡλίου. E. 108.
Ῥεῖα τε] Οὕτως (non Ῥεῖα δὲ) διὰ τοῦ
τε αἱ Ἀριστάρχειοι καὶ σχεδὸν πᾶσαι.
Pal. Harl. 116. Ἀμφιπόλου μὲν
ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνη] Τῶν
διαβεβοημένων ἐστὶν ὁ τόπος ἐπὶ συντο-
μίᾳ. οὐδὲν γὰρ ἔχει περιττὸν ἀλλὰ καὶ
τὰ ἐπιθέτα χρειώδη. τὸ μὲν γὰρ βάθει·
ὑπὲρ τοῦ βοῆσαι τὰς παρθένους, ὥς ἂν
(Mediol. ὥς ἂν αὖν, scr. ὥς ἂν οὐ) παρὰ
τὴν ἔχθρην τῆς σφαίρας ἐμπεσοῦσης, ὅθεν
Ῥάδιον ἦν ἐξελεῖσθαι, ἀλλ' εἰς μέσον τὸ
βάθος. τὸ δὲ, μακρὸν αὔσαν, πιθανὸν εἰς
τὸ ἀνεγερθῆναι τὸν Ὀδυσσεῖα. Pal. Q.
Δίνη] Τῇ τῶν ὑδάτων ευστροφῇ. Vulg.
Q. 117. Ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς]
Ἐπιτηδείως ἀνίστησιν Ὀδυσσεῖα, ἐπὶ τε

Ἡ hanc lectionem pro vulgata ἔμπεσε etiam e schol. Harl. citat Porc. BUTTM.

Ἡ Mediol. εἴ—βάθει. Sed sensus docet scribendum esse νε—βαθείη. BUTTM.

ἰζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;

ἦ ῥ' οἴγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;

120

ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδης;

ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτὴ

νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,

καὶ πηγὰς παταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα.

ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηνέντων;

125

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἢ δὲ ἴδωμαι.

122. αὐτὴ] αὐτῇ, sed glossa φωνή H. 124. πείσεα] πείσεα sed πείσεα
schol. H. πείσεα W. 126. ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν] ἀλλά γε τῶν (sic) H. ib. ἴ-
δωμαι.

οὔτε λυπήσειν ἐμελλον ἐπιτηδείως ἐχού-
σαις ἐπιφορᾷ, οὔτε ἐνοχλήσειν διακίψας
τὴν παιδίαν, λέλυται γὰρ ἡ παιδίᾳ τυ-
χηρῆς. Pal. Q. 120. ἦ ῥ' οἴγ'] Ὡς
διαπορητικὸν περισπᾶται. Pal. 121.
Θεοῦδης] Θεοειδής, θεοῖς ὅμοιος. ἢ θεο-
αδής, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, ἢ θεοῦ ἔχων αὐδὴν.
Vulg. Θεοσεβής Pal. inter lineas.
Θεοδαίης* ἢ δεισιδαίμων. ἢ θεοαδής παρὰ
τὸ ἀδεῖν (scr. ἀδεῖν). Pal. 122. Οὐκ
εἶπε, θήλεια. Pal. Ἀὐτμή (sic ed.
ant.)]. Νῦν ἡ φωνή. Vulg. Ἀὐτῇ]
Ἡ αὐτμή. νῦν φωνή. Pal. Cf. PORS.
123. Νυμφάων αἱ ἔχουσιν] Ἐπεὶ γὰρ ἐν
ἐρημίᾳ ἐστίν, ἥκεν ἐπὶ ταύτην τὴν ὑπό-
νοιαν ὅτι ὄντως νύμφαι εἰσίν. εἴτα μετα-
βαίνει. ἢ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδόν,
εἰ μὴ νύμφαι εἰσίν. Pal. E. 124.
Πείσεα ποιήεντα] Τούτους διύγρους τόπους, ἢ
μᾶλλον τὰ δάση ἀπὸ τῶν τὴν πείσαν
παιδῶντος ξύλου ἦτοι τῆς πεύκης. B. Λει-
μῶνας ἢ ὑγρώδεις τόπους ἐξ ὧν ἐστὶ πιεῖν,
ἢ παρὰ τὸ πίσιαι ὃ ἐστὶ ποτίσαι· ἢ χω-
ρίᾳ πόναν ἔχοντα. E. Q. 125. ἦ νύ
που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδόν] Εἰ μὴ νύμφαι
εἰσίν^b. διαπορητικὸς εἶη (sic uterque
cod. sed scribendum δ. ἢ ἡ) οὐ βε-
βαιωτικός. Q. Pal. Ὁ ἢ περισπᾶται,

τὸ δὲ εἰμὶ ἐγκλίνεται σημαίνει τὸ ἐπάρ-
χω. Pal. Αὐδηνέντων] Ἐσάρθρη φωνή
χρησθέντων, ἢ φιλανθρώπων, καὶ εἰς ὅμιλον
(Pal. ὁμιλίων) ἐρχομένων εὐχερῶς. B.
E. Q. Pal. οἱ γὰρ κακοὶ καὶ βάρβαροι
οὐδ' εἰς ὅμιλον ἔρχονται. B. E. Q. Ἐμ-
φάνων, ἐσάρθρη φ. χ. Vulg. Barnes.
Ὡς περ ὅταν λέγῃ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀντιδιαστέλλων πρὸς τοὺς θεοὺς, λέγει ὅτι
ἐκείνοι ἀθάνατοι, οὕτω καὶ ὅταν λέγῃ, ἢ
νύ που ἀνθρώπων σχεδόν εἰμὶ αὐδηνέντων,
ἀντιδιαστέλλει πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅτι οἱ
θεοὶ αὐτῇ τῇ αὐτῇ οὐ χρώνται. ὥς περ καὶ
ἐπὶ τῆς Λευκοθέας, Ἡ πρὶν μὲν ἦν βροτὶς
αὐδήςεσσα (ε'. 334.), καὶ θνητῇ αὐτῇ
χρωμένη, καθὰ καὶ οἱ βροτοί. καὶ τὸ,
Αὐδηνέντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
(Il. γ'. 407.), οὐκ ἐστὶ φωνῆς ἔχοντα,
ἀλλ' ἀνθρωπίνως φθεγγόμενον, ταυτέστι
τῇ αὐτῇ ἐπὶ χρώμενον, οἷα δὲ καὶ οἱ λα-
οὶ ἀνθρώποι. καὶ τὸ, Κίρκη εὐπλόκαμος
διειρή θεὸς αὐδήςεσσα σημαίνει ἀνθρωπινῶς
φθεγγομένη οὐχ ὡς θεός. διὰ σημείων
γὰρ καὶ ὀνείρων καὶ ἱερείων καὶ οἰωνῶν
καὶ θυσιῶν οὐκ αὐδῆς φθέγγονται οἱ θεοί.
τὸ δὲ, Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνησθαι
ἐφετμένων (δ'. 353.), τῶν θεοπροπιῶν
λέγει. ἢ δὲ Κίρκη καλὸν αἰδεάει, ὡς ἄν-

* Manifestum est, scripsisse hunc grammaticum θεοδαίης; et sic unicus hic est locus qui sincerum exhibet huius vocis etymon, quod demonstravi in Lexil. I. p. 171. BUTTM.

^b Sunt ultima verba scholii ad 123. Nam in Pal. continuatur illud usque ad βεβαιωτικός. BUTTM.

ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσσετο δῖος Ὀδυσσεύς
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὥς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός.
 βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλλὰ πεποιθὼς, 130
 ὅστ' εἶσ' ὕομενος καὶ ἀήμενος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσί μετέρχεται, ἣ οἴεσσι,
 ἥ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δὲ ἐ γαστήρ
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 ὥς Ὀδυσσεὺς κούρησιν εὐπλοκάμοισιν ἔμελλε 135
 μίξασθαι, γυμνὸς περ ἐὼν· χρεὶά γάρ ἴκανε.
 σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμῃ·
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἡϊόνας προυχούσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων. 140
 στῇ δ' ἀντασχομένη· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεὺς,

127. ὑπεδύσσετο] ἐπεδύσατο sed e prius et a ex emend. esse videntur, licet ejusdem manus, H. PORS. ib. εἰπὼν. διφορ. 131. φοι.

132. β] ὁ H. ib. οἴεσσι. 133. φοι. 136. μίξασθαι] μίξασθαι W.

140. γυίων] γυίων H. 141. ἀντασχομένη] ἀντασχομένη W.

θρῆνος δηλονότι. Q. Cf. schol. ε'. 334.

127. Ὑπεδύσατο (sic ed. ant.)] Ὑπε-

εῖλθεν. Vulg. Ἀντὶ τοῦ ἀνέδου. ὥς

τὰ, Αἰθυῖα δ' εἰκυῖα ποτὶ ἀνεδύσατο λίμνη

(ε'. 337.). Pal. 128. Ὑλης πτόρθον]

Τὸ ἐξῆς, πτόρθον, δ' ἐστὶ κλάδος, φύλλον,

ἔτι σκεπάσειεν ὁ πτόρθος τὰ ἐν τῷ σώ-

ματι αἰδοῖα τοῦ ἀνδρός. B. 130. Βῆ δ'

ἴμεν ὥστε λέων] Πρὸς τὴν ἵππομον ἢ εἰ-

κὼν, ἔτι πᾶσα ἀνάγκη ἐγένετο τῷ Ὀδυσ-

σεὶ ἐξελθεῖν, ὥς καὶ τῷ λέοντι. Pal. Q.

131. Ἐκ πλήρους τὸ εἰσὶν (sic), αἱ Ἀρι-

στάρχον. Pal. Harl. c. Ὑόμενος καὶ ἀή-

μενος] Βρεχόμενος καὶ ὑπὸ ἀνέμου καταπνε-

ύμενος. B. E. Ὅσσε δαίεται] Πυρὶ τοὺς

ὀφθαλμοὺς ὁμοίους ἔχει. B. 132. Ῥιανός,

αὐτὰρ βουσί. Pal. Harl. 133. Ἀγρο-

τέρας ἐλάφους] Τὰς τοῖς ἀγροῖς βροσκομέ-

νας ἢ τὰς ἀγροτέρας πολυχρόνιον γὰρ

τὸ ζῆναι. Pal. et posteriorem explica-

tionem solam Q. 134. Πυκινὸν δό-

μον] Τὸν ἠσφαλισμένον ὑπὸ φυλάκων, ὥς

καὶ Ῥινοῖσι πυκινὴν ἀσπίδα (II v. 804.)

Pal. 137. Σμερδαλέος] Πᾶσα μὲν γὰρ

νεότης δι' ἀπειρίαν ἔμφοβος, ἐξαιρέτως δὲ

ἡ θήλεια. μᾶλλον δὲ εἰκὸς ἦν τὰς ἐν

τριφῇ τεθραμμένας διὰ τὸ ἄνθος (scf.

ἄηθες, ex Eust.) καταπλαγεῖναι. Pal.

Q. Λευγαλέος, κακῶς. Ζηρόδοτος δὲ,

ἀργαλέος, κακῶς. Pal. Harl. 138.

Χωρὶς τοῦ ἰῶτα τὸ ἄλλη. Pal. Ἐπ'

ἡϊόνας προυχούσας] Προβεβλημένας, προ-

εχομένας, ἥτοι πρὸς τὰ ὑψηλότερα μέρη

τῶν ὄρων. B. 141. Στῇ δ' ἀντασχο-

μένη] Ἀμφίβαλος ἢ στεινὴ καὶ ἡ διά-

νοια. ἢ γὰρ ἔστι ἐπισχοῦσα ἐαυτὴν τῇς

* In Pal. hoc scholium allitum est ad v. 132, 133. Sed Porsonus præfixit nume-
 rum 131. Neque sane verbum de quo agitur alibi comparet: et scholiolum ad 132.
 in Pal. illi adhæret. Incommodum tamen venit quod in Pal. scriptum est εἰσὶν, ap.
 Pors. εἰσιν; quodque non apparet quomodo abundare videri possit verbum εἰσιν; deni-
 que quod in tali observatione citantur αἱ Ἀριστάρχων i. e. editiones. BUTTM.

ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρη,
 ἢ αὐτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι
 λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἴματα δόϊη.
 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δαΐσαστο κέρδιον εἶναι
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι,
 μή οἱ γούνα λαβόντι χαλῶσαιτο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·

145

Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεὸς γὰρ τις, ἢ βροτός ἐστι;
 εἰ μὲν τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρη μεγάληο,
 εἶδος τε, μέγεθός τε, φυὴν τ', ἀγχιστα εἴσκει·
 εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
 τρισμάκαρες μὲν σοὶ γέ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,

150

143. et 146. Γεπέεσσιν. 144. καὶ εἴματα] καὶ οἱ εἴματα V. ib. εἴματα. 145. et 147. Γου. 149. Γάνασσα. 152. Γεῖδος. Γεῖσκω. 153. εἰ δ' αὖ γέ βροτῶν (βροτὸς erat a pr. m.) ἐσσι οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι, et in marg. vulgata pro v. l. nisi quod et pro τοῖ H. PORS.

φυγῆς καθ' ἣν διάνοιαν χωριστέων ἐκάτερον. οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὰς χεῖρας, ἢ ἢ παραβαλλομένη τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ κρήδεμνον. οἱ δὲ φασὶ τὸ κρήδεμνον λείπειν, τουτέστι περικαλυφάμενη ὑπ' αἰδοῦς. Pal. Q. Ἄντα σχομένη. νῦν ἐξεναντίας ἀνασχομένη καὶ μέλαινα. Vulg. 142. Τὸ ἐξῆς, γούνων λαβὼν. Pal. 143. Αὐτῶς; (sic in textu)] Οὕτως ὡς ἔχει σχήματος. Pal. 144. Περιττός δ' στίχος. οὐ γὰρ περὶ τῆς διανοίας αὐτῆς διατάζει· ἀλλὰ πῶς παρακαλέσει· πλησίον σταίη, ἢ ἀφεστηκώς αὐτῆς. καὶ Ἀθηναῖος δὲ ὑπέσχευσε τὸν στίχον. Pal. Harl. 148. Αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον] Πανοῦργον, κέρδος αὐτῷ φέρον. Καὶ ἄλλως μὲν ὁ ποιητής . . . ἐπισφαλεῖς αἱ τοιαῦται προβήσεις*, ἀλλ' ὅμως Ὀμήρῳ τετόλμηται. προστίθῃσι δὲ τῷ ἀκρατῇ κανόνα τῶν εἰρησομένων, λόγων. εἰσόμεθα δὲ εἰ κεκράτηκε

τῆς ἐπαγγελίας. Pal. Q. 149. Γουνοῦμαί σε ἄνασσα] Τὸ μὲν ἀπεισεσθαι τὴν γυναικαὶν παρητήσατο. ὅπερ δὲ οὐκ ἔπραξε τῷ ἔργῳ, τοῦτο τῷ λόγῳ προβάλλεται φανερὰν καθιστὰς τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀψασθαι παρητήσατο. καὶ τὸ μὲν αὐτοκρως ὡς θεῷ διαλέγεσθαι κολακείας ὑποψίαν ποιήσειν ἐμελλεν ἐπιδιστάζειν† δὲ ἀξιόπιστότερον τὸν λόγον καθίστασθαι, ὡς αὖ καθελκόμενος ὑπὸ τῆς δόξης. καλῶς δὲ καὶ τῇ τάξει, ἐπὶ πρώτῃ γὰρ ἦκε τὴν τῆς θεότητος ὑπόνοιαν, ὡς ἐπὶ τοῦτο μᾶλλον βέβαιον. Q. Τὸν ἢ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ ἐρωτηματικὸν νομίζων. ὁ καὶ χαριέστερον. οἱ δὲ ἐνέκλιναν ὡς εἰ ἔλεγεν, εἴτε θεὸς εἴτε ἄνθρωπος. Pal. 152. Εἶδος τε μέγεθός τε] Ἐκ τριῶν πεποιήται τὸν ἔπαινον, κάλλους, μεγέθους, εὐεξίας σώματος. φυὴ γὰρ ἐστὶν ἢ ἐκ πάντων μελῶν ἀναλογία· φυὴν γενόμενον (scf. φυὴν γέ μὲν) οὐ κακός ἐστι Μηροῦς

* Lacuna sedulo relicta in Pal. sed nulla in Mediol. BUTTM.

* Pro προβήσεις scf. προεβήσεις. BUTTM.

† Pro ἐπιδιστάζειν scf. -ειν. BUTTM.

* Observandus hic usus de vocula consopito acuto. Vld. Lexil. I. 17. not. 21. et 58. §. 7. BUTTM.

τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 155
 αἰὲν εὐφροσύνησιν ἰαίνεται εἵνεκα σείο,
 λευσσόντων τοῖόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεύσαν.
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔρχον ἄλλαν,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται·
 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἶδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, 160
 αὐτ' ἀνδρ', οὔτε γυναῖκα· σείβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Δήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
 ἦλθον γὰρ κἀκέϊσε, παλὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς

157. τοῖόνδε] τοῖόνδε V. 159. ἐέδνοισι. φοῖκόνδ'. 160. ἶδον βροτὸν] ἶδον
 ἐγὼν β. sed ἐγὼν diverso atramento et ex emend. H. ib. ἶδον. 164. κἀκεῖ-
 ῖσε] καὶ κείσε (sed κἀκέϊσε schol.) H. W. ib. λαφός.

τε κνήμας τε (θ. 134.). Pal. Q. 156. Αἰὲν εὐφροσύνησιν] Γρ. ἐν εὐφροσύ-
 ησι, κακῶς. αὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος ἀδι-
 αιρέτως τὴν εὐφροσύνην φησὶ τὸ ὄνομα-
 τικόν¹. τὰ γὰρ ἐπιρρήματα διαφόρους.
 Pal. Q. 157. Τοῖόνδε θάλος] Ἐμφα-
 τικῶς (Pal. ἔμφατ.) ἄγαν καὶ αὐτὸς
 θαυμάζων. πάντα γὰρ συμπεριέλαβε διὰ
 τῆς δείξεως. Pal. Q. Χορὸν εἰσοιχνεύ-
 σαν] Εἰσερχομένην εἰς χορὸν ἥτοι εἰς συν-
 ἄδρουσιν καὶ ὁμόνοιαν (scilicet ὁμιλίαν) λαοῦ.
 B. 159. Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας]
 Θωπευτικῶς ἄγαν περιμαχητὴν αὐτὴν
 δείκνυσιν. τὸ δ' ἐξῆς, ὅς κέ σε οἶκον ἀγά-
 γηται ἔδνοισι βρίσας τοὺς ἄλλους μνη-
 στῆρας. Pal. Q. Ἐέδνοισι] Τοῖς πρὸ
 γάμου δώροις, μνηστραῖς. Vulg. Βρίσας]
 Πολλὰ βαρίνας. B. 160. Οὐ γάρ πω
 τοιοῦτον ἶδον] Ἄλλη εἰπορία ἐπαίνων.
 ἦν γὰρ μερικῶς ὁ λόγος πρὸς τὸ ὁρθεῖν καὶ
 εὐφρῆς μόνον τοῦ σώματος. χρώμεθα δὲ
 καὶ ἡμεῖς τῇ εἰκόνι, κλῶνας καὶ στελέχη
 καλοῦντες τοὺς εὐφρεῖς. Pal. Q. 163.

Φοίνικος νέον ἔρνος] Αἰθαλὲς φυτὸν αἰζα-
 νόμενον. E. Λέγει δὲ τὸν ἀναδοθέντα
 φοίνικα τῇ Λητοῖ ὅς καὶ ἐφαψαμένη ἀπ-
 ἐκύρσε. E. Vulg. Νεωστὶ (Pal. νέως)
 ἀνερχόμενον. ὁμοιωτῶ, Ὅδ' ἀνέδραμε ἔρνεϊ
 ἴσος (Π. σ'. 56.). Τὸ δὲ ἀνερχόμενον
 τὴν τε ἡδὴ ὑπάρχουσαν ἀκμὴν (B. οἰμ.
 ἀκμήν) καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐσομένης αὐ-
 ξήσεως ὑποβάλλει², οὐ τὸν ἐπὶ τῇ Λητοῖ
 ἀναδοθέντα φοινικά φασιν (B. οἰμ. φα-
 σὶν). Pal. B. Q. Τοιοῦτο δὲ παρέλαβε
 δένδρον, ὅπερ αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ φυσικὴν ἔχει
 τὴν ὀρθότητα. B. Pal. Οὐ φημι λέγειν
 αὐτὸν ἔρνος νέον, ἀλλὰ τὸ νέον τῶ ἀνερ-
 χόμενον δεῖ συνάπτειν, ἢ ἢ, νέον ἀνερχό-
 μενον, τουτέστι νεωστὶ ἀνερχόμενον, ὅς
 τὸ, Νέον ἠβώωντο (Π. ι'. 446.). ἔστι
 γὰρ ὁμοιωτῶ, Ὅδ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος.
 πρόσκειται δὲ τῶ νέον τὸ ἀνερχόμενον³,
 ἴσων τῶ ἀνατρέχοντι. τὸ γὰρ ταχέως ἴσων
 τρέχει. εἶτα ἐπήγαγεν, ἐπεὶ οὐκ οὐ τοῖον
 ἀνῆλυθε, χωρὶς τοῦ νέον. Pal. Q. 164.
 ἦλθον γὰρ κἀκέϊσε (Vulg. καὶ κείσε),

¹ Si probe memoriter calluit suum Homerum hic grammaticus habuit in suo co-
 dice ι'. 6. ἢ δ' εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ ut reuera est in Harl. et Pal. (in Vind. 311) pro ἔσαν·
 tam ι'. 8. ubi pro γάμον καὶ εὐφροσύνην Enstathius praeibit γάμον καὶ εὐφρ. vix nunc
 dubites quin alii [] int γάμον καὶ εὐφρ. Restat π. 465. ubi non facile credam scri-
 ptae illon: οὐδὲ πωτ' ὁμοιωτῶ εὐφροσύνη sic sine verbo, pro ἢ εὐφρ. BUTTM.

² Post ὑποβάλλω puncto posito, scribe: Οὐ—φημι. BUTTM.

³ Cod. Q. qui superius omiserat verba τουτέστι νεωστὶ ἀνερχόμενον, hic inserit: ἢ ἢ
 τὸ νεωστὶ ἀνερχ. BUTTM.

τὴν ὁδόν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' εἶσθαι· 165
 ὥς δ' αὐτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
 δὴν· ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
 ὥς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δειδία τ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χθιζὸς εἰκοστῷ φύγον ἡματι αἶνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῆμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
 νήσου ἀπ' Ὀγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὅφρ' ἔτι παυ καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἶω
 παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.

165. ἔμελλεν] μέλλεν et ἢ ex emend. H. ἢ δὴ μοι ἔμελλεν V. ἢ W.
 166. ὥς] ὡς W. ib. ἰδὼν. 170. εἰκοστῷ. φοίνεα. 171. κῆμα
 φόρει] κῆμα' ἐφόρει V. 172. κάββαλε] κάμβαλε, qui error, si est error,
 frequens est in huiusmodi compositis. H. PORS. 174. παύσεσθ'
 παύσασθ' sed e ex emend. ejusdem manus pro secunda a H. παύσασθ V.
 ib. τελέουσι] τελέουσι V.

πολλὸς δέ μοι ἔσπετο λαός] Πιθανῶς δὲ
 ἐμφαίνει ἑαυτὸν εἶναι τινὰ τῶν ἐπιφανῶν,
 ἵνα μὴ δοκῇ φορηγός τις ἢ κατηλάτης
 εἶναι. E. Q. Pal. Vulg. Λέγει δ' ἂν
 πολλὸν λαόν, οὐ τὸν ἴδιον στόλον, ἀλλὰ τὸν
 Ἑλληνικόν, ὅτ' ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦλθε
 Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεὶ ἐπὶ τὰς Ἀνίου
 θυγατέρας, αἱ καὶ Οἰνότροπον ἐκαλοῦντο.
 ἡ δὲ ἱστορία καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς
 κατενχαῖς. E. Q. Pal. Ἔσπετο] Γρά-
 φεται, ἔπλετο. E. 165. Ἡ δὴ μέλλεν]
 Ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ μέλλεν. Ἀτ-
 τικῶν γὰρ ἔστι τῶν μεταγενεστέρων.
 Pal. 167. Μετὰ τὸ δὴν διασταλτέον,
 ἐπὶ πολλὸ γὰρ φησι τεθναμέναι τὸ φυ-
 τόν. ὥτως ὁμοίως ὥσπερ σὲ θαυμάζω.
 Pal. Ἐκ δόρυ γαίης] Σημειῶσαι ὅτι
 καὶ τὸ δένδρον δόρυ καλεῖ. E. 168. Ὡς
 σε γύναι ἄγαμαι] Σημειοῦνται τινες ὅτι
 τὸ μὲν ἄγαμαι ἀντὶ τοῦ θαυμάζω, τὸ δὲ
 τέθηπα ἀντὶ τοῦ ἐκπέληγαί. Q. et
 sic glossæ in Vulg. et Pal. 170.

Χθιζὸς εἰκοστῷ] Ἐπ' ἄλλο εἶδος μετα-
 βαίνει εἰς ἕλεον κινῶν τὴν παρθένον. καὶ
 τὸ εἶδος τῷ τε χρονικῷ (Pal. τῷ τεχνι-
 κῷ). τὸ μὲν γὰρ τὰς δύο ἡμέρας τῷ
 ναυαγίου εἰσεῖν, ἥττον περιπαθές. σύλ-
 λαβὼν δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν ἀριθμὸν ἐν αἷς
 ἐτέλεσε τὴν συμφορὰν ἐδεικνύσας.
 Pal. Q. 172. Κάββαλε δαίμων] Τὸ
 μὲν ἤγαγεν ἀκίνδυνον σημαίνει καταγω-
 γήν, τὸ δὲ κάββαλε (κάμβαλλε Pal. et
 in textu κάμβαλε) τὴν ἀπὸ πνευμάτων
 δεινῶν ἐξεβρίμμεν (Q. ἰπρ. κίνησιν)
 δείκνυσιν. Pal. Q. 173. Ὅφρ' ἔτι
 ποῦ καὶ τῇδε πάθω] Διὰ τούτου ἐμφασις
 ὥς καὶ πρόσθε πεπονθώς. ἅμα δὲ καὶ τὸ
 ἔθος τῶν δυστυχούντων διαφυλάττει.
 Pal. Q. Τὸ γὰρ τῶν κατασχόντων
 κακῶν ἀπίστως πρὸς τὸ μέλλον ἔχει, καὶ
 τὴν ἀκούσαν ἐπάγεται πρὸς τὸν ἕλεον.
 Pal. Οὐ γὰρ οἶω παύσεσθαι] Βίς ἢ
 μετέπειτα πρὸ τοῦ ἀφικέσθαι με εἰς
 Ἰθάκην. E. 174. Τελέουσι πάροιθεν]

¹ Porsonus scholio Harleiano non posito ait, "Scholiastes videtur in quibusdam
 "legisse νῦν δ' ἐνθάδε μ' ἄγαγε δαίμων;" quod si ex hoc nostro scholio collegit, errasse
 mihi videtur. BUTTM.

ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 175
 εἰς πρώτην ἰκόμεν· τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστυ δέ μοι δεῖξον, ὅς σε ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχεις ἐνθάδ' ἰούσα.
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾶς, 180
 ἄνδρα τε, καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὁπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅθ' ὁμοφροῦντες νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον
 ἀνὴρ ἢ δὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
 χάρματα δ' εὐμενέησι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί. 185
 Τὸν δ' αὖ Νηυσικάα Λευκώλενος ἀντίον ἤρδα·

175. ἄνασσ. 176. τοῖδα. 178. ἄστυ δέ] ἄστυ τέ Η. ib. ἄστυ.
 179. εἴλυμα σ. ἔχεις] εἴλυμα σ. ἔσχεις Η. ib. εἴγε τι εἴλυμα. 181. et
 183. τοῖκον.

Τελέσουσιν εἰς τὸ μετέπειτα. Pal. B.
 175. 'Ελέαιρε] 'Ο μὲν ἔλεος τοῖς δυστυ-
 χῶσι κοινὸς παρὰ πάντων ἀνθρώπων· ὁ
 δὲ αἰσθόμενος ἑαυτῷ μόνῃ τὴν χάριν
 ἀφειλομένην τῆς ἐπικουρίας ἐτοιμότερον
 πρὸς τὸν ἔλεον ῥέπει. Pal. Q. 176.
 'Ἰκόμεν] 'Ἰκέτευσα, ἀφικόμεν. Vulg.
 178. Δὸς δὲ ῥάκος] 'Ὅλον τὸν λόγον τοῦ
 'Ὀδυσσεὺς ἀκλόουθον τῇ ἱκανότητι πε-
 πώκειν 'Ὀμηρος, μετρίχως, ὅτι θεραπεύ-
 σας εἰς οἶκτον ἐκίνησε, κερδαλέον δὲ, ὅτι
 μικρὰ μὲν ἦται, μεγάλα δὲ ἐδήλου. κα-
 λῶς δὲ καὶ περὶ τῶν τροφῶν ἀπεσιώπησεν.
 Pal. Q. 179. ἔστι που εἴλυμα σπεί-
 ρων] Περικάλυμμα, ἀπὸ τοῦ εἴλυν τὸ
 καλύπτω. καὶ ἔστιν ὁ λόγος τοιοῦτος, εἴ
 ποῦ σι εὐτελὲς ῥάκιον τὴν ἄλλην ἐσθῆτα
 φρουρεῖν προβέβλητο, τοῦτο δὲ μοι ἵνα
 ἀμπίσχωμαι. E. 'Ἐάν που δέματι τῶν
 ἱματίων τῶν καλῶν τούτων ἔσχεις. B.
 Εἴλυμα. 'ἐνείλυμα. Q. 180. Σοὶ δὲ
 θεοὶ τόσα δοῖεν] Εἰκότως τῇ εὐχῇ κέ-
 χρηται. αἱ γὰρ παραυτίκα χάριν ἀποδοῦ-
 ναι μὴ δυνάμενοι, ἐπὶ ταύτην τὴν ἀμοι-
 βὴν καταφεύγουσι. Καὶ διὰ μὲν τοῦ,
 ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾶς, αὐτῇ καταλει-

πει τὴν αἵρεσιν. διὰ δὲ τῶν ἐξῆς, ὁ αὐ-
 τὸς αἰρεῖται (Pal. ὁ αὐτὸς αἰτεῖται)
 γενέσθαι αὐτῇ παρὰ θεῶν. Pal. E. Σοὶ
 δὲ θεοὶ] 'Ἦτοι στικτέον κατὰ τὸ τέλος
 τοῦ στίχου, ἵν' ἢ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἔκασ-
 τον τῶν ἐξῆς ἐν κεφαλαίῳ. ἢ μέχρι τοῦ,
 καὶ οἶκον, στικτέον, τὰ δὲ ἄλλα ἀφ'
 ἐτέρας ἀρχῆς. Pal. 181. 'Ἄνδρα τε
 καὶ οἶκον] Συνετῶς 'Ὀδυσσεὺς ταῦτα
 συνεύχεται ὁ μόνος διὰ φροντίδος οἶεται
 εἶναι αὐτῇ. E. Vulg. 'Ὀμοφροσύνην]
 Γησίαν φιλίαν. Q. Vulg. 183. 'Ἡ
 ὅθ' ὁμοφρονέοντε] 'Ἀκρις ἐξέθετο δι' αὐ-
 τοῦ εὐδαιμονεῖ οἶκος. Pal. Q. Βραχέως δια-
 σταλτέον ἐπὶ τὸ νοήμασι. σαφέστερον
 γὰρ οὕτως. Pal. 184. Πόλλ' ἄλγεα]
 Ταῦτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς. Pal. 185.
 Χάρματα δ' εὐμενέησι] Συγγενέσι, φί-
 λους, εὐμενῶς διακειμένους καὶ ἐννοῦσιν
 ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή. Τὸ δὲ, ἔκλυον αὐτοί,
 ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς. E. Q. Μάλιστα δὲ
 τε κλύον αὐτοί] 'Ἦτοι αἰσθάνονται καὶ
 αὐτοί (Pal. καθ' ἑαυτούς) τῆς ἀφελείας
 τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀπολαύουσιν. E.
 Q. Pal. Αἰσθάνονται καὶ αὐτοὶ τῆς
 ἀφελείας ἥτοι ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ. B.

ξείν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἰσθλοῖς, ἢ δὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω
 καὶ πού σοι τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης. 190
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
 οὔτ' οὖν ἰσθῆτος δαήσεται, αὔτε τευ ἄλλου,
 ὣν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
 ἄστυ δέ τοι δείξω, ἱρέω δέ τοι ὄνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τήνδ' ἐστὶ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν 195
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσε
 στῆντέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσος φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
 ἢ μήπου τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν; 200

187. Ἐφέως. 189. Ἐκάστω. 190. τάδ' ex emend. ejusd. m. H.
 τάγ' W. 192. ἰσθῆτος. 193. ἐπέοιχ'. 194. ἄστυ δέ] ἄστυ τέ H.
 ib. ἱρέω δέ] ἱρέω δέ H. ib. ἔαστυ. ἱρέω. λαῶν. 199. ἰδοῦσαι.
 200. φάσθ' φάσθ' H.

187. Ξεῖν' ἐπεὶ οὔτε κακῶ] Ἄλλος τρό-
 πος διαλέξεως. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πατέρα
 ἀπλοῖσεν ἐνθάδε (f. ἠπλάϊσεν, ἐνθάδε δὲ)
 ἐπιστρέφει ἐαυτήν. Ξεῖν' ἐπεὶ οὔτε κακῶ.
 οὐδὲν ἀποδίδωσι τῇ ἐπεί ὁ ποιητής. Pal.
 Q. Ἀπὸ κωροῦ^m τὸ, τλήθι, τοῦ γὰρ
 Ζεὺς. Pal. 189. Ἰσθλοῖς ἢ δὲ κακοῖσιν]
 Δύναται καὶ, οἷς ἂν μέγνῃσι (Vulg. οἷς
 ἀπαμύγνῃσι) τοῖς ἀγαθοῖς τὰ κακὰ, πρὸς
 ἀξίαν ἐκάστω (male Vulg. ἐκάστων)
 νέμει τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ. Pal.
 Vulg. Δύναται οὕτως νοεῖσθαι, ἀντὶ
 τοῦ, μέγνῃσι τοῖς ἀγαθοῖς κακὰ, καὶ πρὸς
 ἀξίαν ἐκάστων (scilicet. ἐκάστω) νέμει τὰ
 ἀγαθὰ καὶ κακὰ. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῇ
 θεῇ ἐστὶ διανεμεῖν τοῖς ἀνθρώποις τὰ τε
 κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ. καὶ οὐ πάντα^a
 κατ' ἀρετὴν ἢ μοχθηρίαν ἀφικνεῖται ἐκά-
 στωις ἐκάστα. E. Q. 193. Ταλαπεί-

ρων] Τὸν ταλαπείριον, ἦτοι τὸν τῆλεθεν
 πεπερακίτα. Pal. Q. Cf. Vulg. Τηλέ-
 θεν^o πεπερακίτα ἢ πεπρακίτα καὶ πε-
 θύοντα πολλά. B. 195. Φαίηκες μὲν
 τήνδ' ἐστὶ πόλιν καὶ γαῖαν] Ἀπορεῖται πῶς,
 εἰ ἐν Κερκύρᾳ οἰκοῦσι Φαίηκες, λέγει
 (204.), Οἰκίτοισιν δ' ἀπαντῶντο πολυκλύσ-
 τῃ ἐν πόλει Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι
 βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. Ἔσχατοι
 εἶπε τῆς Ἑλλάδος. πάντα γὰρ ὡς πρὸς
 τὴν Ἑλλάδα γράφει. E. 197. Τοῦ δ'
 ἐκ Φαιήκων] Ἐκ τῆς αὐτῆς ἀνήρτηται τὰ
 πρόγνῃματα τῶν Φαιήκων, ὃ ἐστὶν εἰς τεύ-
 ταν. Pal. B. E. Φαιήκων ἔχεται κάρ-
 τος τε βίη τε] Οἱ Φαίηκες κατὰ περί-
 φρασιν, ὡς, Κρατερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
 Pal. 200. Ἡ μή που] Περιπαῖται τὸ
 ἦ, τὸ δὲ μὴ ὀξύνεται. Pal. Δυσμενέων
 φάσθ'] Τυρανίων^p συστήλλει (huc.

^a Vid. not. ad γ'. 104. BUTTM.

^b Scilicet. οὐ πάντως. BUTTM.

^c Prefixum huic voci in Mediol. lemma Ἀντιάσαντα. BUTTM.

^d Recte; aliter esset verbum φάσθαι φῶμαι. FORK.

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερός βροτός, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
 δῆϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ἔσχατοι, οὐδὲ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. 205
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 τὸν νῦν χρὴ κομᾶειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλύγη τε, φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρώσιν τε, πόσιν τε·

204. Γοικέομεν.

PORS. ex Harl.) ἀπὸ τοῦ φημί·
 ὁμοίως τῇ, Καὶ ἀγγέλει ἀπαφᾶσθε (scg.
 ἀπέφασθε. Il. i. 645. 8. 649.). τινὲς
 δὲ ὁμοίως τῇ νικᾶσθε, ὡς καὶ ἐπεκράτη-
 σεν. Q. Φᾶσθε, ὑπολαμβάνετε. Q.
 Vulg. 201. Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερός]
 Ζῶν ἐβρομένως καὶ ἰκμάδος μετέχων. τὴν
 μὲν γὰρ ζῶν ὑγρότης καὶ θερμότης συν-
 ἔχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ ξη-
 ρασία. ὅθεν καὶ ἀλβιαντες οἱ νεκροὶ λι-
 βάδος μὴ μετέχοντες. Pal. Q. Vulg.
 Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκείνος ἄρτι ζῶν,
 οὐδὲ γεννηθήσεται ὅς μέλλει τολμήσαι
 ἀγαγεῖν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν πόλεμον.
 ἀπὸ τοῦ οὐ μὴ ζήσῃ ὅς τολμήσῃ ταῦτα.
 B. Διερός] Οὕτως τὸν ζῶντα Ἀρίσταρ-
 χος. ὁ δὲ Καλλίστρατος γράφει διερός,¹
 ὁ ἐκείνου, παρὰ τὴν δύην ἦτοι κακοπα-
 θητικός. E. Q. Pal. In Pal. præ-
 terea ad vocem διερός refertur glossa
 βλαπτικός, item πειρατικός, πειρατής.
 203. Φίλοι ἀθανάτοισιν] Λεῖπει τὸ
 ἐσμέν. Pal. 204. Πολυκλύστῳ ἐνὶ
 πόντῳ ἔσχατοι] Καὶ μὴν ἐν Κερκύρῃ
 οἰκοῦσιν. ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἢ
 σύγκρισις, ὡς ὅταν μέγιστον ὄρος εἴπῃ, οὐ
 μίζων Καυκάσου οὐδὲ Τμώλου λέγει καὶ
 Ἄλπειν, ἀλλὰ τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ τὸν
 Ἀχελῷον οὐ τοῦ Νείλου προκρίνει καὶ τῶν
 μακρῶν, ἀλλὰ τῶν ἐγγύς. ἔσχατοι οὖν

Φαίακες τῶν Ἑλλήνων. καὶ Αἰσχύλος
 (Prom. 852.) λέγει, ἔστι πόλις Κά-
 ιωβος ἐσχάτη χθονός, οὐ τῆς οἰκουμένης
 ἀλλὰ τῆς Αἰγυπτίας. ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπει-
 ραίη γῆρας (π. 8.) ἀπὸ τῆς ἀντικειμένης
 Ἠπείρου. θαυμαστὸν γὰρ εἰ δοῦλην τινα
 ἔξω στηλῶν Ἡρακλειῶν ἐμπορευσάμενός
 τις ἐπώλησε. καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν,
 Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ ἐμολογεῖντος, ὡς περὶ
 τὴν Θεσπρωτίαν εἰσὶν οἱ Φαίακες· Ὡς
 ἦδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
 Ἀγχόῃ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίστι δῆμῳ
 (ρ. 526.), καὶ πάλιν, Ὡς μοι Θεσπρω-
 τῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων (ξ.
 315.). τοῦτο δηλοῦν ἔστιν ὅτι γέλιων
 ἐστὶ Φαιάκων ὁ Φεῖδων ὁ τὰ παρ' αὐτοῖς
 πρᾶσσόμενα γινώσκων. Pal. E. Q. ἢ
 Δωδώνη τε οὐ πρόσω εἰς ἣν ἀπὸ Φαιάκων
 γενέσθαι αὐτὸν μαντευσόμενον. E. Q.
 Ὅτι σαφὲς ἐνταῦθα ἐκτετοπισμένην πον
 καὶ ἐσχάτην τὴν τῶν Φαιάκων χώραν
 ἀφίσταται εἰς τὴν Κέρκυραν. Pal. 207.
 Τὸν νῦν] Καλλίστρατος, τῇ μὲν (μν
 em. PORS.). Harl. Πρὸς γὰρ Διὸς
 εἰσιν ἅπαντες] Ἀπὸ τοῦ πρόσφυγος Διὸς
 εἰσιν οἰκτειρόμενοι παρ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ
 Διὸς πάντες ὑποκτετόμενοι ξένοι καὶ πτω-
 χοί. E. Q. 208. Δόσις ὀλύγη τε
 φίλη τε] Ὀλύγη μὲν τῇ διδόντι, φίλη δὲ
 τῇ λαμβάνοντι. ἢ γὰρ ἔνδεια καὶ τὸ

¹ Hoc ex Harl. etiam refert PORS.² In Pal. ita: Παρὰ Διὸς (hoc etiam ex Harl. protulit Porson.) εἰσι· ἀπὸ τοῦ πρόσ-
 φυγος Διὸς εἰσι καὶ οἰκτειρόμενοι παρ' αὐτοῦ πάντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε. BUTTM.

λούσατε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο. 210

ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλοισι κέλευσαν
κάδδ' ἄρ' Ὀδυσσῇ εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὥς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
παρ δ' ἄρα οἱ φάρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν
δῶκαν δὲ χρυσῇ ἐν ληκίβῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
ἥνωγον δ' ἄρα μιν λαῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.

δὴ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίπολοι, στήθ' αὐτῷ ἀπέπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἄλμην ὥμοιῖν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
χρίσομαι· ἣ γὰρ θηρόν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμναῦσθαι, κούρησιν εὐπλοκάμοισι μετελθών. 220

ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη.
αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς

210. λούσατε δ'] λουσατέ τ' H. ib. 18'] ε' V. 211. ἀλλήλοισι]
ἀλλήλοισι H. 212. Ὀδυσσῇ] Ὀδυσσεά V. 214. φοι. εἵματ'.
217. δῖος. 220. ἀπὸ] ἀπο V. 222. μετελθών] ἐκελθών V.
223. εἶπον. 224. δῖος.

ὀλίγων φίλων ἠγεῖται. B.E.Q. Vulg. Pal.
215. Δῶκαν δὲ χρυσῇ] Οὐκ ἄρα οὐδὲ
Νέστορος θυγάτηρ Τηλέμαχον ἔλαυσεν,
ἐδδὲ Ἑλένη Ὀδυσσεά. νῦν οὖν εἰκούσης
τῆς Ναυσικάας, λούσατε ἐν ποταμῷ,
οἷχ ὥς παρακώσασθαι, ἀλλ' ὥς τούτου
ἄντος τοῦ λαῦσαι, τὸ παρασχεῖν τὰ λου-
τρά, παρατιθέασιν ἔλαιον αὐτῷ. Pal. Q.
218. Στήθ' αὐτῷ] Δεικτικῶς, αὐτως ὥς
ἔχετε ὥς κεν τῷ, ἠφαιστε πρόμαλ'
ἄδε (Il. σ'. 392.). Pal. 220. Ἡ
γὰρ θηρόν] Πολὺς γὰρ καιρὸς ἐστὶν ὅτε
οὐκ ἠλεψάμεν. B. 221. Ἀντην δ' οὐκ
ἂν ἔγωγε λοέσσομαι] Ταῦτα μάχονται
(sic) τῷ ὑπὸ παρθένων ποιεῖν λουόμενον.
λούωτο δ' ἂν τῇ λέξει, προσέθηκε γὰρ,

μετελθών, οἷον ξένος ἂν*. τάχα δ' αὖθ'
ἔλως παρθένοι λούουσι. λέγεται γὰρ, τὸν
δ' ἐπεὶ οὖν θμῶσαι λοῦσαν', ἀλλ' οἷχ
κούραι, καὶ περὶ τῆς Ἡβης γὰρ ἀμφι-
σβητεῖται εἰ παρθένος ἦν. καὶ ἡ Ἑλένη
λούειτ' ἂν Ὀδυσσεά. Q. Ἡ περιττεῖται
τὸ ἄντην*, ἡ τὸ λοέσσομαι ἀντὶ τοῦ λο-
εσσαίμεν τέτακται. Pal. 222. Μετε-
ελθών] Ἀντὶ τοῦ ἐκελθών (f. ἐκελθών).
Vulg. Post v. 223. in textu cod.
Pal. desunt omnia usque ad v. 316.
quod et indicatum ab ea manu quae
scholia scripsit his verbis: ἐνθάδε
λείπ. στίχοι 47'. 224. Χροά νίζετο]
Πρὸς* τὴν φράσιν, τὸν χροά τὴν ἄλμην
ἀπενίζετο, οἷχ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν ἄλμην.

* Maius pro ξένος ἂν reponendum, certe inserendum putabat κούρη. Sed ξένος ἂν
est interpretatio verbi μετελθών. Vox ἂν in Mediol. non legitur. BUTTM.

* Aut Il. σ'. 587. sed ibi cadaver Hectoris lavatur; aut Od. ε'. 88. sed ibi est τοῦ
δ' ἰστί. BUTTM.

* In schol. Palat. pro ἄντην scr. ἂν. BUTTM.

* In schol. Q. prius πρὸς pendet ab omisso σημειῶνται (cf. not. ad ζ. 2.): pro al-
tero autem scribendum χροά. BUTTM.

ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους· 225
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλως χνόον ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαθ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς·
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος 230
 οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχέυεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
 ἰδρὺς, ὃν Ἡφαιστος δέδαιεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
 ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. 235
 ἔξ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιών, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 κάλλιπ' ἀνὰ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κοῦρη·
 ὃή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·

225. φοι. 228. εἵματα εἴσσαθ'. φοι. 230. εἰσιδέειν. 233. ἰδρὺς.
 234. ἔργα. 236. θῖνα] θινὶ V. 237. χάρισι] χάρισι H. χάρτι
 Apollonius v. κάλλι. PORS.

Q. Νίζετο τὴν ἄλμην ἀπὸ τοῦ χροῦς, ἣ
 τὸν χροῦς ἀπὸ τῆς ἄλμης. B. Ἀπὸρρέκει
 (sic) θάτερον γ. ἣ τὸ χροῦς ἐντείνει τὴν
 ἄλμην. ὁμοίαν δὲ ἐστὶ τῇ Ἰλιάκῃ (φ'.
 122.), Οἷς (scf. Οἷσ') ἐπειλὴν Αἴμ' ἀ-
 πολυχμήσουσιν. Pal. Νήφατο (sic ed.
 ant.)] Ἀπεπλόνετο. Vulg. 226. Ἀλὼς
 χνόον] Τὸ λεπτότατον τῆς θαλάσσης, ἣ
 τὴν ἀκαθαρσίαν. E. Vulg. 227. Λίπ'
 ἄλειψεν] Λιπαρῶ ἢ λιπαντικῶ ἐλαίῳ.
 ἐλαίῳ ἠλείψατο. Vulg. 228. Ἀμφὶ δὲ
 εἵματα] Ἀθῆλας ποῦ ἐστὶν ἀνταπόδοσις·
 πότερον εἰς τὸ, τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκε,
 καὶ ὑπιστικτέων εἰς τὸ ἀδμῆς. ἣ ἀπο-
 δοτέον, ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσατο, τοῦ
 δὲ πλεονάζοντος. Q. 231. Οὔλας ἦκε]
 Τὸ οὔλας πολλαχῶς λέγεται. οὔλας ὁ
 προσπῆς. δηλαῶ δὲ καὶ τὸ ὀλόκληρον,
 καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφὴν. αἰ-
 εῖττεται δὲ καὶ τὸν ἀλέθριον, ὥς ἐν
 Ἰλιάδι (β'. 5.) φησὶν, Ἡδε δὲ οἱ κατὰ
 θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ Πέμφαι ἐπ'
 Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονα οὔλας ὕειραν, ἥγαν

τὸν ἐπ' ἀλέθριον πεμπόμενον. σημαίνει δὲ καὶ
 τὸν ὑγρῶν, ὥστε λέγεται αἵλαι τραύματα,
 σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑγρῶν, ὥς ἐν ἐκείνῳ,
 Οὐδέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι
 ἔλβια δοῖεν (σ'. 402.). E. 233. Δε-
 δαιεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] Ἐδίδαξεν. ἐρ-
 γῶν γὰρ θεός. Q. 234. Τέχνην παν-
 τοίην] Πάντα τὰ μέρη τῆς τέχνης ἣ τῆς
 χρυσοχοικῆς τέχνης. πᾶσαν τὴν κατὰ
 μέρος ἀκρίβειαν. Q. 235. Ὡς ἄρα τῷ
 κατέχευε χάριν] Παραβολὴ πρὸς τὴν ἐξ-
 ἀλλαγὴν, καὶ τὸ καλὸν ὄντα ὀφθῆναι
 καλλίον· ὥστε ὁ ἀργυρὸς καλὸς ὢν, καλ-
 λίων ἐστὶ χρυσοῦ περιχυθέντος. καλῶς δὲ
 οὐκ ἔξωθεν παρέλαβε τὴν ὁμοιότητα, ἀλλ'
 ἐπεὶ Ἀθηναῖ ἐστὶν ἡ τοῦτο ποιήσασα, τοῖς
 ἐκείνου (scf. ἐκείνης) δημιουργοῖς πρὸς τὴν
 εἰκόνα συγκέχρηται. ἣ ἐκείνος χρυσαργύ-
 ρῳ, οὕτω καὶ ἡ Ἀθηναῖ χάριν τῷ Ὀδυσ-
 σεϊ. ἦν μὲν γὰρ καλὸς πρόσθεν, οὐκ ἐ-
 φαίνεται δὲ διὰ τὴν κάκωσιν τῆς θαλάσ-
 σης, νῦν δὲ ἀπέλαβε τὴν εἰκείαν χάριν.
 τοῦ μὲν γὰρ εἶναι καλόν, ἣ φύσις αἰτία,

* In schol. Pal. suspicor fuisse: Ἡ περιεσπῶν θάτερον (h. e. vel χροῦς, vel ἄλμην), ἣ
 α. γ. α. BUTTM.

Κλυτέ μοι, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὅφρα τι εἶπω
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι, 240
 Φαιήκεσσ' ὃδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
 πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δόατ' εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοῖόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μέμναι. 245
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρώσιν τε, πόσιν τε.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἡδὲ πίθοντο·
 παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῇ θέσσαν βρώσιν τε, πόσιν τε.
 ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 ἀρπαλέως, θηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος. 250

Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
 εἴματ' ἄρα πτύχασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 ζυῖζεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἀν δ' ἔβη αὐτῇ·
 ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

239. Γέφυ.

240. ἀέκητι.

242. δόατ'] δέατ' H. W.

ib. ἀεικέλιος.

243. Γέφυκε.

245. Γει.

247. ἡδὲ πίθοντο] ἡδ' ἐπί-

θοντο V.

248. θέσσαν] ἔθισαν H. W.

249. δῖος.

252. Γείματ'.

254. Γέπος.

τοῦ δὲ δοκεῖν, ἢ χάρις. Q. 239. Κλυτέ
 μοι] Κλυτέ μιν, οὕτως. Harl. 240.
 Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν] Ἄλλ' ἔστι τις
 δηλωτόν· θεῶν, ὃς διέσωσεν ἐνθάδε τὸν
 Ὀδυσσεύα. Q. 241. Οὕτως ἐν μέλλοντι
 χρόνῳ, ἐπιμίσγεται. Harl. 242. Ἀει-
 κέλιος δέατο εἶναι] Τὸ γὰρ παρὰ τὸ καθ-
 ἦκαν, ἀεικέλιον λέγεται. τὸ δὲ ἐδέατο
 ἀπὸ τοῦ ἐδόκει. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ
 δέω δαίω, καὶ ἐξ αὐτοῦ δέωσι δέδαμαι
 ἐδεδάμην ἐδέδατο, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε κατ'
 Ἰωνας καὶ τοῦ δ, δέατο. E. Δέατο]
 ἔδεξε. Harl. Δέατο· ἐδόκει, ἐφαίνε-
 το. Vulg. 244. Αἱ ἐμοὶ τοῖόσδε πό-
 σις] Εἴθε ὁ τοιοῦτος ὑπάρξει μοι ἀνὴρ
 καλεόμενος καὶ ἐνθάδε οἰκῶν καὶ ἀρίσ-
 ται αὐτῷ μένειν ἄδε, τοῦτο δὲ λέγει ἡ
 Ναυσικάα, ἐπειδὴ οἷα ἐμνήστειν οἱ
 Φαίακες ἐξ ἐτέρας γῆς. B. Δακοῦσιν οἱ
 λόγοι ἀπρεπεῖς παρθένῳ καὶ ἀκύλαστοι.
 λίσουσι δὲ ἐκ τοῦ προσώπου, ὑπέκεινται

γὰρ τρυφῶντες οἱ Φαίακες καὶ παντά-
 πασιν ἀβροδίαται. Ἐφερος μέντοι τοῖμ-
 παλι ἐπαινεῖ τὸν λόγον ὡς ἐξ εὐφροῦς
 πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς. E. Ἐφορος ἐπαινεῖ
 τὸν λόγον ὡς ἐξ εὐφροῦς πρὸς ἀρετὴν ψυ-
 χῆς. ἐγὼ δὲ ταῦτο πρὸς τὸ ἀβροδίαται
 τῶν Φαίακων διδωμι. Q. Καὶ ἄλλως.
 Εἴθε τις ἐκ τῶν Φαίακων ὅμοιος τῷ Ὀ-
 δυσσεὶ ἀνὴρ μιν εἴη κεκλημένος. ἢ αὐτῷ
 τῷ Ὀδυσσεὶ ἄδοι ἐνταῦθα μέμναι. Ὡς ἢ
 ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡ. ὡς ἐν τῷ, ἦτοι ὁ μὲν
 πρότρησι καὶ ὑστατήρησι βόεσσιν Αἰὲν ὁμα-
 στιχάει (Π. ε'. 634.). Q. Αἱ γὰρ
 ἐμοὶ—Ἐνθάδε ναιετάων] Ἀμφὶ μὲν ἀ-
 θετεῖ Ἀρίσταρχος. διατάζει δὲ περὶ τοῦ
 πρώτου. ἐπεὶ καὶ Ἀλκμάν αὐτὸν μετ-
 ἔβαλε, παρθένους λέγουσας εἰσάγων, Ζεῦ
 πάτερ αἱ γὰρ ἐμὰς πόσις εἴη. Harl. Q.
 249. Ἦσθε] Ἀπὸ τοῦ ἔσθω, οὗ ἐ παρα-
 τακτικὸς ἦσθαι. B. Ἦσθε, ἦσθε. κατὰ
 συνηγορίαν ἀπὸ τοῦ ἐσθίω γίνεται. E.

Ὅρσας οὖν δὴ, ξεῖνε, πάλινδ' ἵμεν, ὅφρα σε πέμψω
 πατὴρ ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι.
 ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 ὅφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροῦς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν, 260
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
 αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν περί πύργου
 ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλεος,
 λεπτή δ' εἰσέθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
 εἰρύαται· πᾶσι γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω· 265

255. δὴ] ᾤ V. 256. δαΐφρονος. 257. εἰδησέμεν. 259. κ'] καὶ V.
 ib. ἔργ'. 262. ἐπιβήσομεν] ἐπιβήομεν H. ἐπιβείομεν W. ib. περί] περὶ V.
 263. Γεκάστερθε. 264. ἀμφιέλισσαι. 265. Γεκάστω.

256. Πατὴρ ἐμοῦ] "Ὅτι ἐν πᾶσι φέρεται, ἐμοῦ, ἀλλ' οὐκ, ἐμεῦ. ὅμως ἐπὶ τινὶ Ζηρόδοτος ἐπὶ τὸ χεῖρον μετατίθησι. Q. (PORS. ex Harl. "ἐμεῦ Zenodotus.") "Ἐνθα σέ φημι] "Ὅπου φημί σε εἰδησέμεν, καὶ γνωσθῆναι τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνους ὅσοι εἰσὶν ἄριστοι ἀπὸ πάντων τῶν Φαιήκων. ἢ οὕτως, ὅπου φημί σε γνωρίσειν τοὺς Φαίαικας ἐκείνους ὅσοι ἀπὸ πάντων Φαιήκων εἰσὶν ἄριστοι. B. 258. 'Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν] 'Ἀπὸ τοῦ προστακτικοῦ τοῦ ἔρδει. Τὸ δὲ οὐκ ἀπινύσσειν, οὐκ ἀπίνυτος εἶναι. ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (ε'. 10.), Κῆρ ἀπινύσσειν, τὸ κῆρ κοντὴς (scr. ἀπίνυτος) ὢν. Q. Παντὶς γὰρ ὁ φρένιμος, ἀπίνυτος δὲ ὁ ἀσύνετος. E. 261. "Ἐρχεσθαι] "Ἔναι, ἔρχεσθαι. Vulg. In edd. tamen ant. hoc scholium non comparet, neque dubium quin ut alia quædam hujus generis ex recentiori sit interpolatione; nimirum ad emendandam corruptelam ἔρχεσθαι, quæ in edd. ant. textus obtinebat Vid. Barnes. In Harl. teste Porsono scholium est quod ἔρχεσθαι diserte habet, non corrigit ita. 262. Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσομεν, ξεῖνε σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξεῖνε (sic) ἔπος (289.). οὕτως τὸ ἐξῆς.

Καὶ ἄλλως. Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβάσομεν, δήεις ἀγλαὰν ἄλσος (291.). οὕτω τὸ ἐξῆς. Q. (et Harl. Vid. ad 291.). "Ἐπιβήσομεν (sic ed. ant.)] "Ἐπιβῶμεν, εἰσελθόμεν. Vulg. 264. Λεπτὴ δ' εἰσέθμη] Στενὴ ἢ διόδος τοῦ λιμένος, τὸ γὰρ πλῆθος τῶν νηῶν ἐπέχει τὸ πλάτος τῆς διόδου. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι κατὰ πλεονασμὸν τὸν ἰσθμὸν λέγει. B. E. Q. Εἰσέθμη, εἰσοδος, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι, κατὰ μετακλασμὸν τὸν ἰσθμὸν λέγει. Vulg. Τὸ δὲ εἰσέθμη βαρύνεται ὡς στάθμη. "Ἀριστοφάνης δὲ σὺν τῇ σ γράφει ἰσθμη παρὰ τὸν ἰσθμὸν. B. Q. (ubi adhæret scholio ad 265.)—PORS. ex Harl. ita refert: "εἰσέθμη (sic) σὺν τῇ σ Aristophanes:" et in addendis: "εἰσέθμη text. ex emend. et bis schol. plane." Τὸ δὲ, ἀμφιέλισσαι, ἀμφοτέρωθεν στρεφόμεναι ὑπὸ κωπῶν. B. E. Q. 265. Εἰρύαται] Εἰλκυσμέναι εἰσὶν, ἣ φυλάττονται, ἔνθα ἴστανται αἱ νῆες. E. Τὸ δὲ ἐπίστιον, ἐπείστιον, σκηρὴ, νεώριον ἢ σκάφος, παρὰ τὸ ἰστίον. λέγει δὲ ὅτι ὑπὸ τοῦ πλῆθους τῶν νηῶν τῶν ἐμικημένων (Vulg. νεωλκ. scr. νεωολκ.) στενὴ ἐστὶν εἰσοδος. E. Vulg. "Ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω] "Ἐκαστος τῶν Φαιήκων κέκτηται ταῦν εἰς ἣν ἐναυλίζεται.

ἔνθα δὲ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσειδῆϊον ἄμφι,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέουσ' ἀραρυῖα.
 ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
 πείσματα, καὶ σπείρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετμά.
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βίος, οὐδὲ φάρετρη,
 ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἔρετμά νεῶν, καὶ νῆες εἶσαι,
 ἥσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περόωσι θάλασσαν.
 τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
 μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
 καὶ κύ τις ᾧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
 τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπεται καλός τε, μέγας τε,

270

275

268. ἔνθα δὲ] ἐνθάδε V. 269. ἀποξύνουσιν] ἀποξεύουσιν H. 275. κύ τις]
 κε ex emend., deinde τίς H. ib. δὲ εἴπῃσι.

τὸ δὲ εἰσόδῃ κ. τ. λ. (vid. ad 264.).
 B. Q. Ἰακὴ ἢ σικαλαίφή· τῇ δὲ πύρῃ
 (scr. τόνῃ) ὡς ἐπὶ κριν. ἦτοι ἐποίκιον,
 σκρῆ, νεώριος (sic). ἢ σκάφος, παρὰ τὸ
 ἱστῖον. λέγει δὲ ὅτι αὐτοὶ ξένος ἐστὶν,
 ἀλλ' ἅπαντες πολῖται καὶ ἐφέστιοι τῶν
 ἔχοντες. διὰ δὲ φιλοῦ ἀντιστοιχίου ἐξενή-
 νεκται, ὡς τὸ δέχεσθαι δέκεσθαι καὶ οὐχί
 οὐκί. τοῦτο δὲ κατὰ διάλεκτον. Q. 266.
 Ἐνθα δὲ τέ σφ' ἀγορή] Περὶ τὸ ἱερὸν
 τοῦ Ποσειδῶνός ἐστιν ἀγορὰ ἐνθα δημη-
 γοροῦσι. B. Q. Καλὸν Ποσειδῆϊον]
 Ἀφιερωμένον (Vulg. καθιερ.) τῷ Πο-
 σειδῶνι τέμενος. E. Vulg. 267. Ῥυ-
 τοῖσι λάεσσιν] Μεγάλοις, τοῖς μὴ δυνα-
 μένοις ἐπ' ὅμων φέρεσθαι, ἀλλὰ ἐλκομέ-
 νοις διὰ τὸ μέγεθος. E. Ἐλκομένους διὰ
 τὸ μέγεθος. κατωρυχέουσι δὲ, καλῶς θε-
 μελιωθεῖσι. B. Q. Λεῖοις, εὐξέστοις. Q.
 Τοῖς εἰλκυσμένοις, ἐκ δὲ τούτου μεγάλοις.
 Vulg. 268. Μελαινάων ἀλέγουσι]
 Διὰ φροντίδος ἔχουσι καὶ ἐπιμελείας ἀξι-
 οῦσι. Vulg. Ἀποτιθέασιν, συλλέγουσι.
 ὁλοῦ γὰρ τὸ αὐτὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκό-
 λουθος, ἐστὶ δὲ καὶ (scr. vid. ὅ ἐστιν)

ὁμοκέλευθος, καὶ ἄβρομοι ἄβρομοι, καὶ
 ἀνίσχυροι ἄμα Ἰάχου. ὅτῳ δὲ καὶ
 ἄλοχος καὶ ἄκοιτις. E. 269. Πεί-
 σματα] Τὰ ἀπόγεια σχοινία. Σπείρα]
 Νῦν οἱ μεγάλοι κάλοι, παρὰ τὸ σπείρειν,
 δι' ὃν ἔλκονται αἱ νῆες. Vulg. ed. ant.
 (nam in recentt. pleraque mutata).
 Πείσματα] Τὰ σχοινία τὰ ἀπόγεια,
 παρὰ τὸ πείθεσθαι αὐταῖς τὴν ναῦν. E.
 MS. Barnes. Καὶ σπείρα] Δι' ὃν ἔλ-
 κονται αἱ νῆες. Q. Τὸ δὲ, ἀποξύνουσιν,
 ἦτοι τὸν φλοῖον περιξέουσιν. E. 273.
 φῆμιν ἀδευκέα] Ἀπὸ τοῦ γλεῦκος ἀγλυ-
 κέα καὶ ἀδευκέα. ἢ τὴν ἀπροσδόκητον,
 ἀπὸ τοῦ δεῖκναι τὸ βλέπειν. ἢ τὴν πικρὰν,
 ἢ τὴν ἀφανῆ. B. Τὴν πικρὰν καὶ ἀδευ-
 κος (scr. δεῖκος vel γλεῦκος) μὴ ἔχου-
 σαν. Q. Ἀπροσδόκητον. παρὰ τὸ δε-
 κεῖν. καὶ ἀδευκής, ἀδευκέα τινὰ ὄσων
 τὴν πολὺπικρον. E. 275. Καὶ κύ τις
 ᾧδ' εἴπῃσι] Ἀθετοῦνται στίχοι 18 ἕως
 ἀνδράσι μίσσηται. (huc. PORS. ex
 Harl.), ὡς ἀναίκειοι τῇ ὑποκειμένῃ προσ-
 ὄντι. εἴρηται οὖν τοῦτο διὰ τῶν πρὸ αὐ-
 τῶν β' στίχων, τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευ-

* Sic Mediol. Sed manifesta est corruptela. Eodem enim haec pertinent quo
 praecedens ἄβρομοι, nimirum ad Il. v. 41. scribendumque καὶ ἀνίσχυροι ἀναίσχυροι. Nam
 in textu etiam scribebatur olim ibi ἀνίσχυροι pro ἀνίσχυροι. BUTTM.

* Pors. ex Harl. "ἀποξεύουσιν text. et schol. φλοῖον περιξέουσιν." Eandem explica-
 tionem dat Vulg. BUTTM.

ξείνος; πῶς δέ μιν εὔρει; πόσις νύ τοι ἔσται αὐτῇ.
 ἢ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἢς ἀπὸ νηὸς,
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθει εἰσὶν.
 ἢ τις αἰ εὐχαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν, 280
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔξει δέ μιν ἡματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ κ' αὐτῇ περ ἐποιχομένη πόσιν εὔρει
 ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τοῦσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ εὐθλοί.
 ὥς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο 285
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
 ἢ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
 ἀνδράσι μίσσηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν
 ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὅφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. 290
 δῆμον ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης, ἄγχι κελεύθου,
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,

277. νύ τοι] δέ οἱ, erat tu sed eadem manus fecit δὲ H. PORS. αἰ W.
 278. ἦς. 280. ἡέ τοι. 285. γένοιτο] γένοιντο H. ib. ἐρέουσιν.
 287. ἀέκητι. 288. μίσσηται] μίσσηται H. 289. ἔπος. 291. δῆ-
 μον] δήεις W. ib. κελεύθου] θαλάσσης H. 293. ἐνθα δὲ] ἐνθάδε V.

κία. Q. 279. Ἐκεῖ οὐτίνες ἐγγύθει εἰσὶν] Ἐκεῖ οὐκ εἰσὶ πλησιώτερον ἄλ-
 λαι, εἰρωνικῶς. B. 280. Πολυάρητος θεός] Πολλῶν εὐχῶν ἀκούων, ἢ πολλῶν
 εὐχῶν ἀξιούμενος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ
 πολὺ καὶ τοῦ ἀρά ἢ εὐχή. B. 282. Βέλ-
 τερον, εἰ κ' αὐτῇ] Ἀμεινον εἰ ἀπελθούσα
 εὔρει ἄνδρα ἀλλαχόθεν. αἰ γὰρ Φαίηκά
 φησι λήψεται, ἀτιμήσει τοὺς ἄλλους
 μνηστῆρας, οὐτίνες αὐτὴν μνηστεύονται.
 ἢ κατ' εἰρωνείαν, βέλτερον εἰ αὐτῇ εὔρει
 αὐτῇ ἄνδρα. ἀτιμάζει γὰρ τοὺς Φαίη-
 κας οἱ αὐτὴν μνηστεύονται. B. E. Q.
 287. ἢ τ' ἀέκητι] Ψιλωτέον τὸ ἦτ',
 ὅτ' ἢ οὕτως, καὶ ἄλλην νεμεσῶ ἥτις ἂν
 ταῦτά γε ῥέζοι καὶ ἀέκητι γονέων ἀν-
 δράσι μίσσηται^b. Ἀρίσταρχος. Q.
 289. Ἀρίσταρχος, σὺ δ' ἄκ'. Ζηνοδοτος,
 ἐμεῖο. Harl. "Debebat ἐμέο." PORS.
 Σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν] Ἀμεινον γράφειν ἐμοῖο,
 ἀπὸ τοῦ ἐμεῦ (immo ἐμοῦ). τὸ γὰρ
 ἐμεῖο ἀπὸ τοῦ ἐμεῦ ἀσυνάρθρου γέγονεν.
 Ζηνοδοτος ἐμεῖο, καὶ ἐπεκράτησεν. Q.
 291. Δῆμον] Εὐρωμεν. MS. Barnes.
 Δῆμον] Γρ. δήεις, ἀντὶ τοῦ εὐρης^c.
 Harl. Q. Αἱ χαριέστεραι, δήεις. Harl.
 "Et sic citatur in scholiis ad 262."
 PORS. Ἀγχι θαλάσσης] Γρ. κελεύ-
 θου. Harl. 293. Ἐνθάδε πατρὸς ἐμοῦ
 τέμενος] Τέμενος λέγεται ἢ ἀποτετμη-
 μένη γῆ κατὰ τιμὴν, δένδρφορου γῆς ἢ
 ἀμπελοφόρου ἢ σιτοφόρου. Τὸ δὲ, θα-

^b Hæc non intelligo: nisi fuit forte olim ἢ δ', Aristarchus autem scribebat ἢ δ'—, BUTTM.

^c Porsonus reponi jubet εὐρεῖσσι; et in suo scholio Barnes. præeunte Eustathio, reponit εὐρεῖσσι; grammaticum corrigens uterque, non librarium. BUTTM.

τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
ἐνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς

295

ἄστυδ' ἐλθωμεν, καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρός.

αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπε ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,

καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν εἰς πόλιν, ἥδ' ἐρέεσθαι,

δώματα πατρός ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν παῖς ἠγῆσαιτο

300

νῆπιος· οὐ μὲν γάρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται

δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο

ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε δόμοι κεύθωσι καὶ αὐλῇ,

ῶκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὅφρ' ἂν ἴκηαι

μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,

305

ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,

κίονι κεκλιμένη· δμῶαί δ' οἱ εἴατ' ὀπισθεν.

ἐνθα δὲ πατὴρ ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,

294. ἀπὸ] ἀπο V. 296. ἄστυδε. 297. ἔλπε. 301. τι] τε V.
ib. εἰκότα. 303. ἥρωος] ἥρος H. ib. δόμοι κ. κ. αὐλῇ] δόμῳ et αὐλῇ
H. κεύθωσι W. 304. μάλ' εἰπε ἐκ H. W. 306. ἰδέσθαι. 307. fu.
308. αὐτῇ] αὐγῇ H. αὐγῇ W.

λαῖα⁴, ἡ θάλλουσα καὶ πλήθουσα φυτοῖς.

E. ΤΕΘΑΛΤΑ. θάλλουσα καὶ πλή-

θουσα φυτοῖς. Vulg. Ἀλὴ λέγεται ἡ

εἰς φυτεῖαν ἐπιτήδειος τόπος, δειδροφόρος

γῆ (Vulg. τῆς δειδροφόρου γῆς). Q.

Vulg. 294. Ὅσσω τε γέγωνε βοήσας]

Λεῖπει τὸ τι (scr. τίς), ἥτις (scr. ἥ

τίς) βοήσας ἠκούσθη. Q. 297. Δώματ'

ἀφίχθαι] Ἀριστοφάνης, δώματα ἴχθαι.

Harl. 298. Ἡδ' ἐρέεσθαι] Γρ. ἡδ'

ἐρχεσθαι. Harl. Ἐρέεσθαι, ἐρωτᾶν

ἀντὶ τοῦ, ἐρώτησιν. Vulg. 302. Οἷος

δόμος Ἀλκινόοιο] Εἰ μὲν πρὸς γενικὴν

ἀφορβήν, μὴ στίζης εἰς τὸ Ἀλκινόοιο. εἰ

δὲ πρὸς κλητικὴν, στίζω, ἵνα ᾗ πρὸς

Ὀδυσσεά ὁ λόγος λέγων, ἀλλὰ ὃ ἥρωος⁵.

B. 303. Κεκύθωσι] Ἔστι τὸ ἐγγὺς

ἀπὸ τοῦ κεύθω, εἴτα συστολὴ παρηκολού-

θησεν, ὡς ἐν τῷ, Μὴ δὴ μοι φύξιν⁶ γε

Δάλλω ἐμβάλλω θυμῷ (Il. κ'. 447.).

Κεκύθωσιν ὁμοίαν τῇ λαλάχωσιν. Προ-

εῖπὼν δὲ δώματα ἐπήνεγκε δόμος, πρὸς

δ ἡ διπλή. Q. 305. Ἡ δ' ἦσται ἐπ'

ἐσχάρῃ] Οὐ σημαίνει τὸ παρὰ τὴν ἐσχά-

ραν, ἀλλ' ὡς τοῦ θρόνου ὑψηλοτέρου ὕψους

ταῦτ' ἐφ' ἑστὶ. ταυτὸν ἐστὶ καὶ τὸ, Πάστας

μὲν φιλέεσκεν ὁδῷ ἐπὶ οἰκίᾳ ναίων (Il.

ζ'. 15.). οὐδὲ (scr. ὡ γὰρ) τὸ παρὰ τὴν

ὁδὸν οἰκῶν σημαίνει, ἀλλὰ δηλοῖ ἐν τού-

τοις τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ τῆς γῆς· ἐπεὶ ταῦτα

ἐστὶν ἡ οἰκία ὑψηλότερα τῆς γῆς, καὶ ἡ

ἐν αὐτῇ οἰκῶν, ἐπάνω οἰκεῖ τῆς γῆς. E.

Ἐκ τούτου δηλοῖ τὸν καιρὸν, ὅτι χειμῶν

ἦν. B. Ἐν πυρὸς αὐγῇ] Ἐν τῇ φωτι-

ζομένῃ (Vulg. καταπεφωτισμένῃ) ὑπὸ

τοῦ πυρὸς τόκῃ. B. Q. Vulg. 308.

⁴ Varia videtur esse lectio, τῆμινί τι θαλίᾳ τ' ἀλῶν. quam tamen ex recepta το-
θαλίᾳ mero sphalmate natam esse vel accentus arguit. Nam θαλίᾳ proferunt illam
vocem grammatici. Vid. Gramm. m. ampl. §. 62. not. ad Obs. 3. BUTTM.

⁵ In hoc itaque scholio ne dubitatum quidem est de scriptura ἥρωος, quam alii ge-
nitivum alii vocativum esse putabant. BUTTM.

⁶ Hanc solam vocem spectat grammaticus ut quæ sit pro φύξιν. BUTTM.

τῷ ὄγε οἶνοπατάζει ἐφήμενος, ἀβάνατος ὤς.
 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας 310
 βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμᾶρ ἴδῃαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃς ἐνὶ θυμῷ,
 ἑλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. 315
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἱμάσιν μᾶστιγι φαεινῇ
 ἡμιόνοους, αἱ δ' ὥκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
 αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
 ἡ δὲ μάλ' ἠνιοχέυεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πιζοῖ,
 ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην. 320

309. φοινοπατάζει. Γός. 311. ἴδῃαι. 313. εἴ κέν] εἰ γὰρ H.
 313, 314, 315. primo omissi, sed ab eadem manu in marg. repositi, et
 versus ita numerati, 311, 312. α, ε. 313, 314, 315. β, γ, δ. H. 313—
 315. uncinis includit W. 314. ἑλπωρῇ. τε ἰδεῖν. 315. οἶκον.
 317. λίπον ex rasura H. 318. τρώχων] τρέχον, et ἔτρεχαν suprascr. sed
 erat a m. pr. τρώχων H. PORS.

Ποτικέκλυται αὐγῇ] Περικέκλυται καὶ
 περιέχεται τῇ αὐγῇ. Q. Περιέχεται
 τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πεφώτισται. Vulg.
 310. Μητρὸς περὶ γούνασι] Ἦτοι ὡς
 γυνὴ γυναῖκα προκρίνει (E. κινεῖ). ἢ
 ἐπεὶ φρονιμωτάτῃ ἢ Ἀρήτῃ παραδίδεται.
 καὶ ἄλλως δὲ φιλοκτίρμον τὸ θῆλυ.
 Καλλίστρατος. E. Q. Vulg. (nisi
 quod in Vulg. Callistratus non no-
 minatur.) 318. Καλλίστρατος, αἱ δ'
 εὖ μὲν τρεχέην (scr. τρεχέτην). Pal.
 Harl. Τὸ δὲ, πλίσσωτο, βάδην διέτρε-
 χων. ὥστε τὸ ἔλαν εἶναι, εὖ μὲν ἐτρέχα-
 ζον, εὖ δὲ βάδην ἤσαν. Pal. Αἱ δ' εὖ
 μὲν τρώχων, εὖ δ' ἐπλίσσωτο πόδεσσιν]
 Πλῆξ τὸ βῆμα. τὸ δ' ἐπλίσσωτο, βάδην
 etc. ut modo. B. Q. Ἄλλως. Πλίσ-
 σιν ἐστὶ τὸ μεταφέρειν σκέλος παρὰ
 σκέλος. οἱ Δωριεῖς δὲ τὰ βήματα πλίκας
 καλοῦσιν. Ἰπποκράτης δὲ πλῆγμα (Pal.
 κλάδα) τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα.
 ὅθεν καὶ διαπεπλῆχθαι φασὶ τὸ περιπλέκειν
 τὰς πόδας. ἐπειδὴ τοῖσι δισταμένωσι
 τῶν μηρῶν τὸ βῆμα γίνεται, οὐκ ἀφυῶς
 οἱ Δωριεῖς τὰ βήματα πλίκας λέγουσι.

B. Q. Pal. Πλῆξ τὸ βῆμα. πλίσσωτο
 ὅν ἀντὶ τοῦ ἐβημάτιζον. ἐπαινεῖ τοῖσι
 καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν τῶν ποδῶν κίνησιν.
 Pal. Q. Πλίσσωτο, διέβαινον. πλῆχος
 γὰρ τὸ ἐπὶ τὰ αἰδοῖα δέρμα, ὃ δεῖται
 διαβαίνοντων. Vulg. Quibus MS.
 Barnes. addit: πλίσσεσθαι γὰρ τὸ
 βάδην διαβαίνειν, καὶ πλῆγμα τὸ διά-
 στημα τῶν ποδῶν. Ἔστι μὲν τὸ πλίσ-
 σιν τῶν ἀπαξ εἰρημένων παρ' Ὀμήρου.
 σημαίνει δὲ τὸ τρώχων (scr. τρωχῶν·
 Mediol. male om. τὸ τρωχ.) τὸ τρέ-
 χειν· οἱ γὰρ τροχαὶ καὶ τοὺς δρόμους ση-
 μαίνουσι· τὸ δὲ πλίσσειν πόδεσι τὸ βη-
 ματίζειν δηλοῖ, ἀπὸ τοῦ πλίσσειν (scr.
 πλίσσειν) τὴν γῆν· οἱ μὲντοι Ἴωνες τὸ
 ἐκτρέχειν τὰ σκέλη· σκέλη γὰρ παρὰ
 σκέλος θέντα πλίσσειν λέγουσι. Δωριεῖς
 δὲ καὶ τὰ βήματα πλίσσας (Pal. πλίσχας,
 scr. πλίκας) καλοῦσιν. ἐπαινεῖ οὖν τὸν
 δρόμον καὶ τῶν σκελῶν τὰς διαβάσεις καὶ
 τοὺς βηματισμοὺς, ὡς ἔχοντας τὸ εὐτακ-
 τὸν ἐν τῇ πορείᾳ. Pal. Q. 319. Μάλα]
 Νῦν ἐπιστημένως. Vulg. 320. Νόῳ δ'
 ἐπέβαλλεν] Ἀντὶ τοῦ ἐπιστημένως. Q.

δύσετό τ' ἡέλιος, καὶ τὰ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἣν ἄρ' ἔζητο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μεγάληο·

Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 νῦν δὴ πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας
 ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἡδ' ἐλκεῖνόν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτῷ δ' οὔ πω φαίνεται ἐναντίον· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενιάεινεν
 ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκίσθαι.

322. δῖος. 324. κλυθί μοι] κλυθι μεῦ ex emend. ejusd. m. H. μεν V. W.
 325. οὔ ποτ'] οὔ ποτ' H. 329. ἐναντίον] ἐναντίη H. V. W. 331. ἦν.

Τεχνικῶς ἤλαιεν. Vulg. 321. Δύσετό
 τ' ἡέλιος] Νῦν (Pal. Ἦγουν) πρὸς δυσ-
 μάς ἀπέκλινεν. ἡμέρας γὰρ ἔτι οὔσης
 εἰσέρχεται Ὀδυσσεύς, παρὸ καὶ ἀχλὺν
 αὐτῇ καταχέει. Pal. Vulg. Καὶ πῶς
 ἀχλὺν ἐπιχέει τῇ Ὀδυσσεὶ Ἀθηναῖα ἀπαξ
 ἑσπέρας οὔσης; τὸ δύσετο οὖν, πρὸς δυσ-
 μάς ἀπέκλινεν. Pal. Q. 327. Ἐλε-

αῖνόν] Ἐλέους τυχεῖν. Vulg. 329.
 Αἶδετο] Γρ. ἄζετο. Pal. 330. Πατρο-
 κασίγνητον] Τῶν θεῶν αὐτῆς, ἥτοι τὸν
 Ποσειδῶνα. αὐτὸς γὰρ ἀδελφός ἐστι τοῦ
 ταύτης πατρὸς τοῦ Διός. B. Ἀρίσταρ-
 χος περισπᾶται τὸ ζαφελῶς καὶ οὕτως
 ἐνικράτησεν. εἰς δὲ βαρυνόντως. Pal.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ἦτα δ', εὐφρονέουσ' Ὀδυσσῆϊ Σχεριῆς βασιλῆες.

Ως ὁ μὲν ἐνθ' ἤρατο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μένος ἡμιονοῖν.
 ἢ δ' ὅτε δῆ οὐ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκανε,
 στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἄμφις
 ἴσταντ', ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ἀπ' ἀπῆνης
 ἡμιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερρον εἴσω.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον εὖν ἦε· δαΐε δέ οἱ πῦρ
 γρῆυς Ἀπειραΐη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,

1. δῖος. 2. ἴσταντ. 3. εὐ. 5. ῥ' ἀπ' ἀπῆνης] ῥ' ἔπ' ἀπῆνης H. ῥ'
 ἔπ' ἀπῆνης V. 6. ἐσθῆτα. 7. γρῆν. γρῆ.

Ἐπίθεσις. Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὴν πύλιν πα-
 ρουσιμένην Ὀδυσσεῖ ὑπαντῶν, καὶ ἀξίως
 (ἐξῆς em. Barnes.) ἀντιδικουσι τὸν
 Ἀλκίονος οἶκον, εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς
 προσπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γυναικί, καὶ
 δεῖται αὐτῆς πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πα-
 τρίδα. ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίονος
 παρακαθίζει αὐτῷ καὶ δεῖπνον παρέχει.
 ἢ δὲ Ἀρήτη θεασαμένη τὴν ἐσθῆτα, πυν-
 θάνεται πόθεν ἔσχεν; ὁ δὲ διηγῆται αὐ-
 τοῖς τὸν ἀπὸ Καλυψίδος πλοῦν καὶ τὸ γε-
 γνημένον ναυάγιον, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς
 ἀφίξιν, καὶ ὅτι δεηθεὶς Ναυσικάας ἔλαβε
 τὴν ἐσθῆτα. Pal. E. Q. Barnes. Ἀλ-
 κίονος. „Ναυσικάα εἰς τὴν πύλιν ἀφικνεῖ-
 ται. καὶ μετ' ἔλθον Ὀδυσσεὺς ἰκετεύει
 Ἀρήτην τὴν Ἀλκίονος γυναῖκα τοῦ βασι-
 λέως. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πύθομένης,

ἐπὶθεν τὴν ἐσθῆτα ἔσχεν, ἐγνώρισε γὰρ
 αὐτὴν, τὰ συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὸν
 πλοῦν ἀπὸ τῆς Ὀγυγίας μέχρι τῆς τῶν
 Φαιάκων γῆς διηγῆται. Pal. Q. Vulg.
 2. Ἀπὸ κοινῆς τὸ, μένος ἡμιόνων. Pal.
 5. Ἀθανάτοισι] Ἀσπράσιν. Pal. OI ῥ'
 ἔπ' ἀπῆνης ἡμιόνους ἔλυον] Τοῖς ἔπ' ἀπῆ-
 νης ἡμιόνους. Pal. 7. Δαΐε δέ οἱ πῦρ]
 Ἦτοι ἦντε πυρὸς διὰ τὸ εἶναι χειμῶνα.
 B. 8. Γρῆυς^b] Αἰδίσσιμον γὰρ τὸ γῆρας
 καὶ σωφροσύνης παρασκευαστικόν. Pal.
 Ἀπειραΐη] Ἀποθεν παρῶσα, (ins. vid.
 ἢ) ἡπειρωτική (Pal. ἢ περατική). Pal.
 Vulg. Ἔστι δὲ ἀντικρὺ Κερκύρας ἢ
 Ἠπειρος. Vulg. Ἠπειρωτική. ἢ γὰρ
 τῶν Φαιάκων νῆσός ἐστιν. Pal. Ἠ
 ἡπειρωτική. ἢ γὰρ Ἠπειρος τῶν Φαιάκων
 νῆσός ἐστι^c. Λέγεται δὲ καὶ Ἠπειρος ἢ

^a Vid. not. ad γ'. 104. BUTTM.

^b Rettuli scholium ad hunc versum ego: nam in cod. neque signo neque positum
 indicatur quo pertineat. BUTTM.

^c Vide quam egregie recentior Græculus antiquioris observationem perverterit.
 Dixerat ille ἡπειρωτικὴν vocari peregrinam illam anum quoniam ἢ τῶν Φαιάκων (int.

τὴν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
 Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελεν, οὐνεκα πᾶσι
 Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἄκουεν·
 ἣ τρέφε Νηυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.

Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἵμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 πολλὴν ἡέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
 μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέωθ', ὅτις εἴη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἑρανήν,
 εἶθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

9. ἀμφιέλισσαι. 11. ἴνασσε. ἴως. 13. φοι. 14. ἀμφὶ δ'] αὐτὰρ
 ab eadem manu post rasuram H. V. W. 17. ὅτις] ὅστις ex emend. H.
 ib. κερτομέοι ἐπέεσσι. 19. φοι.

ὅλη οἰκουμένη, ἥτις τέμεταται εἰς τρία, εἰς
 Ἀσίαν, εἰς Λιβύην καὶ εἰς Εὐρώπην. ἐκάσ-
 τη δὲ τούτων γῆ καλεῖται ἡπειρος. B.
 Ὅτι συνέστειλεν ἱακῶς. καὶ ἐξῆς, τὴν
 ποτ' ἀπείρηθεν. Pal. Θαλαμηπέδος]
 Ἦτοι ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενη.
 ἣ ἡ τοῦ οἴκου προνοῦσα. Vulg. 9.
 Ἀπείρηθεν] Πόρρωθεν, ἀπὸ τῆς ἡπείρου.
 Vulg. 11. Θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἄκουεν]
 Καὶ τοῦτο οἰκονομικῶς. ὡμῶς (Pal. ἀη-
 δῶς) γὰρ ἔχουσι πρὸς τὰς πομπὰς ὥς ἐν
 ταῖς ἐξῆς ἐρεῖ. διὰ δὲ τὴν φιλοξενίαν τοῦ
 Ἀλκινόου ἀναγκαίως ὑπακούουσι. τὴν
 πειθαρχίαν οὖν αὐτῶν ἀναγκαίως προσ-
 εἰστήσιν. Q. Pal. 13. Ἀθετεῖ Ζηρό-
 δοτος (huc. PORS. ex Harl.). ἥδη
 γὰρ εἶπε, Δαῖε δὲ οἱ πῦρ. (ins. καὶ) διὰ
 τὴν διαφορὰν τοῦ εἴσω πρὸς τὸ ἔνδον.
 Pal. Παρεσκεύαζε. Δεῖ νοεῖν ὅτι ἐσπέ-
 ρας εἰσῆλθεν ἡ Νηυσικάα. Pal. 14.
 Αὐτὰρ Ἀθήνη] Ἦτοι ἡ οἰκεία φρόνησις.
 ὑπέθετο αὐτῇ κατὰ τὴν νύκτα ἵεναι.
 Καὶ ὁ ἀὴρ δὲ καὶ ἡ ἀὴρ τὸ αὐτό. ἡ ἀὴρ
 γὰρ ἡ ἀορασία, ὁ ἀὴρ εἰ μὴ ἔχει τὸ φω-

τίζον. E. 15. Πολλὴν ἡέρα χεῦε] Ὅτι
 τῇ Ὀδυσσεὶ περιέθηκε σκότος. εὐ ταῖς
 Φαίαιξιν, ὥς ἐν τοῖς ἐξῆς Ζηρόδοτος (vid.
 ad 41.). Pal. Q. 16. Μήτις Φαιήκων
 μεγαθύμων] Ὑπερόπτας εἰσῆγαγε τοὺς
 Φαίαικας οἰκονομικῶς, ἵνα πρὸ καιροῦ μήτε
 ὄνομα μήτε πατρίδα μήτε τῆσιν αὐτοῦ
 μάθωσιν, ἀλλ' ὥς ἤθελεν αὐτοῖς οἰκονο-
 μήσῃ τὴν ἀπόκρισιν. Πῶς οὖν πέμπουσι
 τοὺς ξένους; ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων φιλα-
 θρόνους πεποιήκε τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.
 αὐτὸν οὖν εἰς τὰ τοιαῦτα ἔμελλε βλάψαι
 τὸν Ὀδυσσεῖα ἢ τῶν ὑποτεταγμένων αὐ-
 θάδεια. Εἰ δὲ καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν Ἰθά-
 κην ἐκβάσεως προοικονομεῖ τι ὁ ποιητὴς
 διὰ τοῦ τοιαύτου ἡθεὺς τῶν πολιτῶν, εἰς-
 ὀμεθα ἐπὶ τοῦ οἰκείου τόπου γενομένου.
 Pal. Q. 18. Ἑρανήν] Διὰ τὸ ἀκρά-
 γμων καὶ τὴν βαστώτην τῶν βιοπόντων αὐ-
 τόθι. ἢ τὴν τῇ Ὀδυσσεὶ ἑρανήν δι' ἄμ-
 φω, ὅτι τε ἐκ ναυαγίου περιστάσαστα, καὶ
 ὅτι ἐντεύθεν προσεδόκα εἰς τὴν πατρίδα
 ἀφίξεσθαι. Pal. Q. 19. Θεὰ γλαυ-
 κῶπις Ἀθήνη] Κόρη τις, ἣν θεὰν ὀνομάζει

vel, si mania, ins. γῆ) νῆος sit: hic τὴν ἡπειρὸν insulam facit. Quia in ipso Pal. qui
 sincerius scholium habet, inter lineas tamen, sed ab alia manu, supra ἀπείρηθεν scri-
 ptum est: ἀπὸ τῆς Ἀπείρου νῆσου. Sed super ἀπειρεῖαν iterum alia, si fallor, manu,
 πελώριος. Cf. autem supra schol. ad ζ. 304. BUTTM.

παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ· 20
στῇ δὲ πρόσθ' αὐταῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

ὦ τέκος, οὐκ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπεῖριος ἐνθάδ' ἰκάνω,
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα 25
ἀνθρώπων, οἱ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
δείξω· ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγυῖθι ναίει.
ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω· 30
μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,

20. εἰκυῖα. 21. δῖος. 23. φανάσσει. 25. οἶδα. 26. γαῖαν
ἔχουσι] ἔργα νέμονται H. V. W. 27. προσέειπε. 31. προτιόσσεο] προτιόσ-
σεο citat scholiastes ad v. 320. H. 32. οἶδε] οἶγε H.

διὰ τὸ δεῖξαι αὐτῇ τὴν ὁδόν. Pal. 22. Οὐκ ἂν μοι] Ἀρίσταρχος, ἢ βὰ μοι. Pal. Harl. 24. Ταλαπεῖριος] Ἀρίσταρχος μὲν ἀντὶ τοῦ ταλαίπερος. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ξένου, καὶ πέρβρθεν πεπερακῶς, ἢ μακρόθεν ἀφηγμένου. Pal. Vulg. 25. Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης] Ὅτι τὴν πολλὴν ἀφεστῶσαν γῆν, οὐ τὴν Πελοπόννησιν, ὡς οἶονται νεώτεροι. Pal. E. 26. Καὶ γαῖαν ἔχουσι] Γράφεται καὶ (ina. ἔργα) νέμονται, ἀντὶ τοῦ κατοικοῦσι. E. Καὶ ἔργα νέμονται schol. Gr. καὶ γαῖαν ἔχουσι. Harl. 30. Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον] Οὕτως ὡς ἔχεις, ἢ ὡς σοι δευσύω. Pal. ἡγεμονεύσω^d] Προσαγωγὸν πάντ. οὐ γὰρ τὴν ἰδίαν χρεῖαν καταλιποῦσαν ὑπουργήσιν φησὶν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ δείξιν τὸ ζητούμενον. Pal. Q. In Cod. Vindob. 5. post versum 30 spatium vacuum pro uno versu relictum est: in Pal. autem 30. 31. appositis α et γ numerantur, nec tamen, ut alias fieri solet,

medius aliquis versus cum numero β in margine comparet. Sed cum eorum scholiorum quæ manu antiquiore scripta sunt pars interdum a bibliopecto sit abscissa, id hic etiam factum puto. Nam ante verba scholii ad 31. μηδὲ πρὸς in ora comparet sigla στ' h. e. στίχος, manu, nī fallor, illa antiquiori: quod mihi videtur reliquum ex nota: λέγει στίχος. Quicquid est, apparet fuisse opinionem de defectu versus quem nullum exemplum præberet. Verum vide ne hæc mera fuerit suspicio nata ex illo μηδὲ, quod videretur similem antea prohibitionem requirere: cum tamen recte illud jungatur illis ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, verbis ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω parenthetice interjectis. 31. Προτιόσσεο^c] Ἐνόρα. ἢ προσαγορεύει· ἢ περιβλέπτου. Vulg. Μηδὲ πρὸς τινὰ ἀνθρώπων, ἐνατένιζε. Pal. 32. Οὐ γὰρ ξείνους—ἀνέχονται] Οὐ ξε-

^d Potius ad 29. Πατὴρ—ἐγγυῖθι ναίει. BUTTM.

^c Sic, non πρ. Et sic citat schol. ad v. 320. BUTTM.

οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 νηυσὶ θεῶσιν τοίγῃ πεποιθότες ὠκείησι,
 λαῖτμα μέγ' ἐκπερώωσιν, ἐπεὶ σφίσι δῶκ' Ἑνοσίχθων 35
 τῶν νέες ὠκείαι, ὥσπερ πτερὸν, ἢ νήμα.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
 ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη 40
 εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἢ ῥά οἱ ἀχλὺν
 θισπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἰσας,
 αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγοράς, καὶ τείχεα μακρὰ,
 ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι. 45
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δῶμαθ' ἵκοντο,

33. φιλέουσιν ἔτι κέν τις ἴκηται scholiastes ad v. 119. H. 40. ἔσπευ.
 41. εἶα. 43. εἰσας. 45. ἰδέσθαι.

εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Vulg. Μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται.] Ἀττικῶς, ἀνθρώπους ἀνέχοντας ὑποδέχονται. Pal. Q. Ζητοῦσι τινες πῶς ἐν τοῖς ἐξῆς φιλοξενωτάτους λέγει τοὺς ἀνθρώπους; καὶ φανερὸν, ἢ τὸ μὲν ναυτικὸν ἔχλον εἶναι τῷ ἔντι ἀνδρὶ, τοὺς δὲ βασιλεῖς φιλοξένους ἢ ἵνα φυλάξηται τινος πυθέσθαι ἢ (scr. καὶ) πρὸς ἕτερον καταχθῆναι. E. Vulg. 33. Ἀγαπαζόμενοι] Παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικῷ. Τὸ δὲ φιλέουσιν, μετὰ στοργῆς ἐνέχουσιν. B. Pal. Ἠδέως πάνυ, ὡς αὐτὴ παρὰ τὸ ἔθος τῆς πολυτελείας φιλοανθρώπου διακειμένη πρὸς τὸν ξένον. Pal. 35. Λαῖτμα] Οἱ μὲν ἵμνημα, οἱ δὲ τὸ πῦρ, οἱ δὲ τὸ διάστημα τοῦ πελάγους, ἐξ αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ πλατύ. λέγει δὲ τὸ αἶμα. Vulg. Προικνομεῖ τὴν ἐπάνοδον. Pal. 36. Ἡ νήμα] Ἐντεῦθεν τὸ παρρημιῶδες, διέκτατο δ' ὥστε νήμα. B. E. Τὸ γὰρ ἐνθύμημα καὶ τὰ πόρρω

φαντάζεται. E. 39. Ναυσικλυτοὶ (scr. -αί)] Ὡς ἀγάκλυτοι ἢ (scr. -αί), ἐν ναυθόσῃ καὶ κατ' ἐξέαν τάσιν. ἢ γὰρ ναυσιδωτικὴ παρὰ τῷ ποιητῇ ἔστιν κατ' ἰδίαν λέγεται, διὰ τοῦ η γραφεται. ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ· Νηυσὶ θεῶσιν τοί γε πεποιθότες (v. 34.)· διὰ τοῦ α ἔτε ἐν ναυθόσῃ, Ναυσικάα, Ναυσίθοος. Pal. Q. Tum interiori margine Pal.: Ὡς ἀγάκλυτοι τόνδ' ἄρα βαρύνεσθαι: quod non intelligo; maxime ob insertum illud τόνδ' ἄρα quod est initium versus 39. 40. Διὰ σφέας] Ἀντὶ ταῖς δι' αὐτῶν. Vulg. Ἐθος τῷ ποιητῇ τὴν διὰ ταῖς αἰτιατικαῖς συντάξεις. διόταται δὲ τὸ ἐξῆς εἶναι, διερχόμενον. Pal. Ὁρθοτονητόν τὴν ἀντανυμίαν διὰ τὴν πρόθεσιν. Pal. 41. Ἡ ῥά οἱ ἀχλὺν] Ζηρόδοτος, ἢ σφισιν ἀχλὺν, γράφει. αἶμα εἶναι. ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς (143.) φησὶν, Καὶ τότε δὴ β' αὐτοῦ (sic in utr. cod. pro

† Sigla hujus vocis simillima illi quae significat ἐντὶ τοῦ: idque reponendam. De harum siglarum confusione vid. Bast. Comm. Palaeogr. p. 793. BUTTM.

‡ Conf. schol. v. 30. cum not. BUTTM.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, ὅμοιος, ὃν με κελεύεις
 πεφραδέμεν, δῆεις δὲ διατρεφίας βασιλῆας
 δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδὲ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἐργοισιν τελεῖται, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δίοποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεται ἐν μεγάροισιν,
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκῆων
 τῶν αὐτῶν, οἳ περ τέκον Ἀλκινόον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,

52. Vulgata a m. pr.: sed ex emend. εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι Η. ib. ἔργοισιν. 57. Φεῖδος.

αὐτοῖς) πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ. Pal. Harl. 47. Ὅτι δύο ὄντων, τοῖσι, εἶπε. καὶ περισσὸς ὁ δέ. Pal. 49. Βασιλῆας] Βασιλεῖς, τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντας φησὶ. Pal. B. Q. 50. Δαίτην δαινυμένους] Ἰδῶμαι τῶν Ἀττικῶν, ὡς τὸ λόγῳ λέγει, γραφὴν γράφει. E. Περιφρασίς ὁ τρόπος, ὡς τὸ ποδάνιπτρα ποδῶν. Pal. 51. Θαρσαλέος] Οὐχ ὁ θαρσύνει· ἰκίως γὰρ ἀναιδής. καὶ ἔστιν αἰκείων τῇ Ἀθηνᾷ τὸ τῆς γνώμης. καὶ ἐξ ἀνδρείας καὶ λογισμοῦ ὀρθοῦ τὸ θαρρεῖν περιγίνεται. τοῦτο γὰρ δοκεῖ παραιτεῖσθαι τὴν παρήσσαν Ὀδυσσεύς, ὅτι ξένος ἐτύχχανεν. ὑποβάλλει οὖν, ὅτι καὶ τὸν τοιοῦτον θαρρεῖν δεῖ, εἰ μέλλει σωτηρίας τεύξεσθαι. Pal. Q. 52. Εἰ κέ ποθεν] Γράφεται, εἰ καὶ μάλα. Q. Εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι: sic mendose in textu Pal. Schol. Gr. εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. Pal. Harl. 53. Δίοποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεται] Καὶ πῶς ἡ Ναυσικάα φησὶ, Τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας βάλλειν (ζ'. 310.); κιχήσεται οὖν, ἰκετεύσεις. ἡ ἐκεῖ τὸ παραμειψάμενος ἀντὶ τοῦ παρελθόν, ἐάσας ἀπαράκλητον. Pal. B. Q. Κιχήσεται νῦν ἀντὶ τοῦ ἰκετεύσεις. ὃ γὰρ καταλήψεσθαι σημαίνει. Vulg. 54. Ἀρήτη] Καθὸ ἀρητῶς καὶ εὐκταίως

ἐγενήθη. Pal. Vulg. Ἐπώνυμον] Φερόνυμον. Vulg. Ἐπώνυμόν ἐστι τὸ ἀπὸ γενέσεως μὲν αὐτομάτως τεθὲν, ὑστερον δὲ δοκοῦν κατὰ τύχην τεθεῖσθαι, ὡς τὸ Δημοσθένης, οἷον ὁ τοῦ δήμου σθένης. Pal. B. Q. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν· ἐκ δὲ τοκῆων] Τοῦτο μάχεται τοῖς ἐξῆς· τὴν μὲν γὰρ λέγει Ῥηξήτορος, τὴν δὲ Ναυσιθέου. λίσσεται δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως. τὸ γὰρ τοκῆων δηλοῖ καὶ τὸ προγόνων. καὶ γὰρ τοὺς πατέρας ἐπὶ τῶν προγόνων τάττωσιν. Pal. E. Q. (quanquam in Mediol. male ad 57. relatum scholium.) Δοκεῖ ὅτι καὶ ἀδελφὴ ἐστὶ τοῦ Ἀλκινόου ἡ Ἀρήτη. οἱ δὲ τοκῆων ἐνόησαν τῶν προγόνων, ἢ ὅσοι συγγενεῖς καὶ μὴ ἀδελφοί. αὐτοὶ δὲ εἰσι θεῖος καὶ ἀναιμία. B. Ἡσίοδος ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ἐκέλευεν. Pal. B. Q. Vind. Ταῦτα πάντα χρήσιμα μαυθάνειν τὸν ἰκέτην, ἵνα καὶ ἐκ πατέρων τὴν προσφώνησιν ποιήσῃται, Ἀρήτη θυγάτηρ Ῥηξήτορος ἀντιθέου (146.) Pal. Q. 56. Ναυσίθοον] Πόρρωθεν ἀναλαμβάνει τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους, ἐν σιωτέμῳ δὲ καὶ σαφῶς ἐκτίθεται, ὅπερ ἐστὶ δυσχερόστατον οὐχ ὅπως ἐν μέτροις ἀλλὰ καὶ ἐν πεζῷ λόγῳ. Pal. Q. Ποσειδάωνος καὶ Περιβοίας τῆς Εὐρυμέδοντος Ναυσιθέου, αὐ

ὅς ποθ' ὑπερβύμοισι Γυγάντεσσιν βασίλευεν
 ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετό δ' αὐτός. 60
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγένετο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὅς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν, ἄκουρον ἑόντα, βάλλ' ἀργυρότοχος Ἀπόλλων,
 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα 65
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ', ὥς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν·
 ὥς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἐστίν,
 ἕκ τε φίλων παίδων, ἕκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο, 70
 καὶ λαῶν, οἳ μὲν ῥα, θεὸν ὥς, εἰσορόωντες,
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχῃσ' ἀνὰ ἄστυ.
 οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ,
 οἷσιν τ' εὖ φρονέσι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.

60. λαφόν. 62. ἄνασσε. 63. ἔτεκε] ἔτεκεν W. 68. Φαίηξιν. 71.
 λαφόν. 72. στείχῃσ' ἀνὰ] στείχῃσιν ἀν' ex em. cum glossa παρεύεται.
 H. Fortasse interpretabatur στείχῃσιν. PORS. ib. φάστυ. 74. οἷσιν
 τ'] οἷσι τ' in schol. H.

Ῥηξήνορ καὶ Ἀλκίνοος, Ῥηξήνορος Ἀρήτη.
 Pal. 59. Ὑπερβύμοισι γυγάντεσσιν] Ὡς ἔθνη τινὲς τῶν γυγάντων μέμνηται
 γενοῦ καὶ ὑπερηφάνου. τὰ δὲ παρὰ
 ταῖς νεωτέροις οὐκ οἶδεν, οἷθ' ὥς ἦσαν
 ἐκτράπελοι τινες καὶ ἐφύποδες οἶους αὐ-
 τοὺς ἀναζωγραφοῦσι, οἷτε ὥς Φλέγραν
 ἔκρησαν, οἷτε ὅτι θεοὺς ἐμαχέσαντο. Pal.
 Q. 60. Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαόν] Ὅτε
 ἐμάχετο μετὰ τοῦ Διὸς ἦτοι μετὰ βασι-
 λέως τινός. Pal. (litteris evanidis.)
 64. Τὸν μὲν ἄκουρον ἑόντα] Τοῦτο ἐναν-
 τίων τῶν ἐπιφερομένων, μίαν οἴην παῖδα
 λιπόντα. Λύειτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως.
 τὸ γὰρ ἄκουρον οὐκ ἐκδεκτόν ἀπαιδα
 ἀλλὰ οὐκ ἔχοντα κοῦρον ὃ ἐστὶν ἄρρενα
 παῖδα. Pal. B. E. Q. Inter lineas
 vocis ἄκουρον in Pal. superscriptum:
 ἀντὶ τοῦ νόου. Num in quibusdam
 fuit κοῦρον? Ἀκουρον] Ἀμοιρον ἄρρενα
 παιδός, ἢ μὴ γενήσαντα παῖδα ἄρρενα.
 Vulg. 65. Νυμφίον] Νεωστὶ γεγαμη-

κότα. Vulg. Νυμφίον ἰδίως τὸν ἦδη
 παιδοποιήσαντα. Pal. Τὸ δὲ νυμφίον
 ἀντὶ τοῦ νέου, εὖ παλὺν χρόνον ἀπὸ τοῦ
 γάμου βιώσαντα B. E. Q. Pal. Ἀπαξ
 δὲ εἴρηται ἡ λέξις. B. E. Q. Βραχὺ
 δὲ διασταλτέον μετὰ τὸ νυμφίον. βέλ-
 τιον γὰρ τὸ, ἐν μεγάρῳ, ταῖς ἐξῆς προ-
 νέμειν, ἵνα δηλωθῇ, ὅτι παρθένον αὐτὴν
 ἀπέλυκεν. Pal. 68. Ἐπ' ἀνδράσιν] Γρ.
 ὑπ' ἀνδράσιν. Pal. 72. Δειδέχεται
 μύθοισιν] Ἐκδέχονται ἐπαίνους. Pal. 74.
 Οἷσιν τ' εὖ φρονέσι] Καὶ οἷς ἂν εὖ φρονῇ
 ἢ Ἀρήτη τὰ νείκεα καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους
 διαφορὰς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν
 διαλύει. Vulg. Ἦσι τ' εὖ φρονέσι]
 Θαυμαστικόν. οἷς δὲ φρονεῖ (sc. οἷς εὖ
 φρ.), εὐδὲ γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν
 νείκεα λύει. Γράφεται δὲ καὶ, ἦσι τ'
 εὖ φρονέσι. E. Οἷσι τ' εὖ φρονέσι]
 Τοσαύτη συνέσει φησὶ κεχρησθαι τὴν
 Ἀρήτην ὃ ποιητὴς ὥστε καὶ στάσεις ἀν-
 δρῶν δύνασθαι αὐτὴν διαλύειν. Τὸ δὲ

εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ, 75
 ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν
 ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην, 80
 δυνε δ' Ἐρέχθῃος πυκινὸν δόμον. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτὰ πολλὰ δὲ οἱ κῆρ
 ὥρμαιν' ἰσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι
 ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν, ἥδ' σελήνης,
 δῶμα καθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 85
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

76. Γελωρή. τε εἰδεῖν. 77. Γοῖκον. 82. Γοι. 85. ὑπερεφές] ὑψηρεφές Η.
 86. ἐληλάδατ'] ἐληλέδατ' Η. ἐρηρέδατ' W.

καὶ ἀνδράσιν ὡς ἐν ἐπιτάσει παρέλαβε. τὸ
 γὰρ γυναικῶν νεῖκεα λύειν ἀρμόζει γυναι-
 ξίν. Pal. B. Q. Αἱ χαριέστεραι, ἦσι
 τ' αὖ φρονέσι. πρεπῶδες γὰρ αὐτῇ τὰς
 πρὸς τοὺς ἀνδρας ἔριδας διαλύειν ταῖς
 γυναιξί. ὑπερβιβαστέον δὲ τὸν καί ἦσι
 τ' αὖ φρονέσι τὰ πρὸς τοὺς ἀνδρας νεῖκεα
 λύει. Pal. B. Q. 75. Εἰ ἐκείνη προσ-
 φίλως διάκειται, ἐν σοὶ ἐλπίς ἔστω ἰδεῖν
 τὴν οἰκίαν σου. Pal. Ὡς γελοίως δ' βέλ-
 τωτε. οὐ γὰρ τῷ δικαίῳ ἀλλὰ τοῖς φί-
 λαις φησὶν αὐτὴν βοηθεῖν. Pal.¹ 79.
 Σχερίην] Τὴν Φαιακίαν. τὰ λεγόμενα
 ἢ Κέρκυρα, αὕτη ἐστὶν ἡ Φαιακία. B.
 80. Μαραθῶνα] Τόπος τῆς Ἀττικῆς ἔνθα
 ἀντράφη ἡ Ἀθηνᾶ. E. In Pal. cum
 supra nomen Μαραθῶνα scriptum
 esset τόπος τῆς Ἀττικῆς a manu anti-
 quiori, altera consueta horum scho-
 liorum manus juxta, super verba
 ἵκετο δ', scripsit: τὴν ἀκρόπολιν. Ὑπο-

τοπεύεται δὲ τόπος, ὡς καὶ Χάρης φησὶ
 (Pal. χάρις φασί)² ἐν διορθωτικοῖς.
 Harl. Pal. 81. Δυνε δ' Ἐρεχθῆος] Τὸ
 ἐαυτῆς τέμενος. ἐν γὰρ ταύτῃ ἐτράφη δ'
 Ἐρεχθεύς. E. Pal. Vulg. Τὸ δὲ, πυ-
 κινὸν δόμον, καλῶς κατασκευασμένον καὶ
 ὑπὸ τεχνικῆς συνέσεως. E. 83. Ὁρ-
 μαιν' ἰσταμένῳ] Ἡπόρει γὰρ τί βούλε-
 ται ἡ τοιαύτη κατασκευή. καὶ γὰρ ἀπὸ
 οἰκίας καὶ ἐσθῆτος καὶ θεραπόντων ἐστὶ
 τεκμήρασθαι τὸ ἔθος τῶν δεσποτῶν. Pal.
 E. Q. 85. Δῶμα καθ' ὑπερεφές] Πε-
 ριστὴ ἢ κατὰ. Pal. 86. Χάλκεοι μὲν
 γὰρ τοῖχοι.] Ῥῥῶδιον μὲν ἢ χρυσὴν πᾶσαν
 φάναι τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκίσεως.
 ἀλλὰ τὸ πιθανὸν πρὸς ἕκαστον μέρος τῆς
 κατασκευῆς (Mediol. παρασκευῆς) ἐπι-
 λέγεται. χαλκοῦς μὲν τοὺς τοίχους πρὸς
 ἀσφάλειαν. τὸν δὲ θρυγγὸν (Pal. θρυγ-
 κὸν)³ κυάνεον, τευτέστι τὴν στεφάνην.
 πρέπον γὰρ τὸ μετέωρον ἀεροειδὲς φαίνεσ-

¹ Operæ pretium esse videtur observare, hoc scholium, quod Lucianeum illum po-
 tius scholiasten sapit, manu tamen eadem qua longe plurima et optima hujus codicis
 scholia scriptum esse. BUTTM.

² Optime Bæckhius monet Χαίρις φησι reponendum; qui criticus in schollis ad
 Pindarum citatur et aliquoties etiam in scholl. ad Iliadem. Vid. Villosion. Proll.
 p. 29. BUTTM.

³ Περι σι (pro ἡ) θρυγγὸν ex scholio Harl. ad hunc versum citat Pors. quod nescio
 an hoc nostrum est. BUTTM.

ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκίῳ ἕστασαν οὐδῶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῇ δὲ κορώνῃ.

90

87. περὶ δὲ] περὶ τε schol. ad 86. H.

88. ἔεργον.

θαι. τὰς θύρας χρυσᾶς, ἵνα τὸ πρῶτον
 τῇ ὄψει προσπίπτει, ἐκ τῆς πολυτελεστά-
 τος ὕλης εἴη. οἱ δὲ σταθμοὶ πρὸς τὴν ἐξ-
 αλλαγὴν ἀργύρεοι. χαλκοὺς δὲ οὐδῶς, διὰ
 τὸ πατεῖσθαι. τὸ δὲ ὑπέρθυρον ἀργύρεον,
 ὡς καὶ οἱ σταθμοὶ, ἴν' ἐκ τῆς ὁμοίας ἢ
 τῶν θυρῶν περιγραφὴ τυγχάνῃ. καὶ φύ-
 λακας τοῖς τοιαύτοις αἰαῖς ἐπέστησε κίνας
 αὐτοὺς ἐκ πολυτελοῦς ὕλης, καὶ ταύτης
 οὐχ ὁμοίας ἀλλὰ διαφόρου· ἴν' ὁ μὲν φι-
 λόπλουτος τὴν ὕλην θαυμάζῃ, ὁ δὲ φιλό-
 καλὸς τὴν τέχνην. ὁ δὲ σπουδαιότερος τὴν
 χρεῖαν (Pal. male χρυῖαν). Οὐδὲν ὅν
 μεираκιῶδες πάσχει· Ὀδυσσεὺς κατα-
 πλεττόμενος τὰ αὐτῷ παράδοξα. E.
 Q. Pal. 'Εληλέδατ'·] Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ
 ἐληλασμένοι ἦσαν καὶ παρατεταμένοι.
 B. E. 'Ερηρέδατ'·] Γράφεται, ἐληλέ-
 दाτο. E. 'Εληλέδατο·] Παρατεταμένοι,
 εἰ δὲ, ἐρηρέδατο, ἡρμουςμένοι ἦσαν. Vulg.
 PORS. ex Harl. ita: "'Εληλέδατ'
 et interpr. ἐληλαμένοι ἦσαν. Etiam
 in marg. ἐληλέδατο et eadem inter-
 pretatio." In textu Pal. est ἐλη-
 λέατ' et superscr. ἐληλαμένοι, παρα-
 τεταμένοι, et in marg. sine lemmate,
 sed ab eadem, quæ textum scripsit
 manu, πεπηγμένοι^m. 87. 'Ες μυχὸν
 ἐξ οὐδοῦ·] Ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ μυχοῦ ἦται
 ἔξω τοῦ οἴκου. ἕλος γὰρ ὁ οἶκος χαλκός.
 B. 'Ἀπὸ φλοιῶς (cf. Schneid. lex.)
 μέχρι τῆς ἔσω γωνίας. E. Θριγκὸς κυ-
 άνοιο·] Ἀπὸ γενικῆς εἰς εὐθείαν μετῆκται·
 θρίξ, τριχὸς, θριγκός· τῶν στοιχείων ἀπο-
 λαβόντων τὴν οἰκίαν μετάθεσιν μετὰ
 πλεονασμοῦ τοῦ γ. δηλοῖ δὲ τὴν στεφά-
 νην, καὶ πᾶν τὸ ὑπὲρ τῶν τοίχων καὶ τοῦ
 στέγους ὥσπερ ἐξέχον τάξει τριχώσεως

καὶ κόσμου. Pal. B. Q. Ἀπὸ γενικῆς
 εἰς εὐθείαν μετῆκται. δηλοῖ δὲ τὴν στε-
 φάνην καὶ πᾶν τὸ ὑπὲρ τῶν τοίχων καὶ
 τοῦ στέγους ὑπερεξέχον, τάξει τριχώσεως
 καὶ κόμης. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεία ἢ θρίξ,
 καὶ κλίνεται τῆς τριχός. οἱ δὲ Ἴωνες ὡς
 τὸν χιτῶνα κιθῶνα λέγουσι, καὶ τὴν χί-
 τραν κύθραν, καὶ τὸ ἐντεῦθεν, ἐνθεῦτεν,
 τρέπουσι καὶ ἐπὶ τῆς τριχός τὸ χ εἰς κ,
 τὸ δὲ τ εἰς θ. ἡ δὲ γενικὴ ἐν πολλαῖς
 μετάγεται εἰς εὐθείαν, ὡς Τρώς Τρωίς,
 καὶ ἡ εὐθεία Τρωός Τρωοῦ. καὶ σὰρξ σαρ-
 κός καὶ ἄσαρκος, καὶ δμῶς δμῶς. οὕτως
 καὶ ἐπὶ τῆς τριχός μεταβληθέντων τῶν
 γραμμάτων μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐ-
 θεῖαν ὁ θρικός, προσθέσει τοῦ ν ὁ θρικός.
 διὰ δὲ τὸ εὐρεθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ κ,
 τρέπεται τὸ ν εἰς γ. Κυάνοιο δὲ ὁ ἔχων
 τὴν βαφὴν ἀπὸ τοῦ κυάνου εἶδος βάμμα-
 τος ὄντος· κύανος, κυάνεος, κυανῶν, ὡς
 χρύσεος, χρύσειος, χρυσοῦν· ὅστις κύανος
 ἐστὶ μέλας. ἢ διὰ τοῦ ἐφ' ὕψους τοῦ τοί-
 χου εἶναι πρὸς τὸν αἴρα. καὶ γὰρ ὁ ἀήρ
 μέλας ἐστίν. E. Ἄλλως. Περιφράγμα,
 περίβολος τῆς οἰκίας καὶ τὸ ἐπικόσμημα
 τοῦ τοίχου. παρὰ τὸ θρίξαι (scr. θρέξαι),
 ὁ περιτρέχων κύκλος. Κυάνεον δὲ τὸν σί-
 δηρον λέγει. E. 88. Πυκινὸν δόμον ἐν-
 τὸς ἔεργον·] Τὸν στερεὸν (Pal. στερεῖον)
 δόμον ἐνδὸν αὐτῶν περιέκλειον. Q. Pal.
 89. Σταθμοὶ·] Αἱ παραστάδες. Vulg.
 90. Ὑπερθύριον·] Τὸ ἐπικείμενον ταῖς
 θύραις, εἰς ὃν (scr. ὃ) οἱ αὖτε στρόγγυλοι
 ἐναρμόζονται. Pal. Κορώνῃ·] Τὸ ἐπί-
 σπαστον (Vulg. -στρον) τῆς θύρας, ἦτοι
 τὸ κρίκιον. Vulg. Q. Κορώνῃ τὸ κρι-
 κίανⁿ. Pal. Κορώνῃ καὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου
 καὶ ἐπὶ τῆς θύρας καὶ ἐπὶ τῆς πρύμνης

^m Vid. Gramm. m. ampl. §. 98. Obs. 13. c. not. BUTTM.

ⁿ In Q. et Pal. adjectum ἐκπέριον τῶν θυρῶν. Sed hæc est explicatio vocis ἰα-
 ατιβί in versu sq. BUTTM.

χρῦσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἡφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεςσι,
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκιόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρω ἤματα πάντα.
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἐνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ εὐητοὶ βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἐδριόωντο,
πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
χρῦσειοι δ' ἄρα κούροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν, αἰθόμενας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσι.
πεντήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν,

95

100

91. Γεκάτερθε. 93. Ἰδυίῃσι. 95. ἐρηρέδατ'] ἐρειρέδατ' H. 96. ἐνὶ
ἐν V. 97. εὐητοι] εὐνήτοι W. 10. ἔργα. 103. δέ οἱ] δ' ἕσαν V.
ib. φοι.

τοῦ πλοίου, διὰ τὸ ἐπικαμπὲς σχῆμα.
εἴρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ζώου, τῆς κο-
ρώνης. εὐλόγησται γὰρ ἔχει ὅσον εὐκαμπῇ
τὸν τράχηλον. καὶ περιμερου (sic) σώ-
ματος ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος. οὕτω Φιλόξενος
ἐν τῇ περὶ τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου. Pal.
91. Χρῦσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι
κύνες ἦσαν] Ἦτοι κυρίως, ἢ ἤλους λέγει,
παρὸ καὶ κυνάδας φαμέν, ἢ τοὺς διπλοὺς
ἤλους. τινὲς δὲ φασιν τοὺς δοθέντας ὑπὸ
Ἡρας Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ συλλαβεῖν αὐ-
τῇ πρὸς τὴν τοῦ Διὸς ἐπίθεσιν οὕτως περι-
ελθεῖν εἰς Ἀλκίον. Vulg. 92. Ἰδυίῃσι
πραπίδεςσι] Ταῖς ἐπιστημονικωτάταις
βουλαῖς καὶ συνέσεσι. Pal. 93. Φυ-
λασσέμεναι] Ὡστε δοκεῖν φυλάσσειν.
E. 94. Καὶ ἀγήρω] Διὰ τὸ δοκεῖν εἶ-
ναι νεωστὶ κατεσκευασμένους. B. 95.
Ἐληρέδατ' (text.). ἐμπεπηγύτες ἦσαν,
πληρωσμένοι ἦσαν (inter lineas). Pal.
Ἐρηρέδατο] Ἐνηρμοσμένοι ἦσαν. Vulg.
100. Κακῶς οἱ, βουνῶν, γράφοντες.

Ὅμηρος γὰρ βωμοὺς τὰς βάσεις φησί.
Pal. 102. Δαιτυμόνεσσι] Εὐαχουμένους.
Vulg. ed. ant. 103. Πεντήκοντα δ'
ἕσαν δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες, Αἱ
μὲν ἀλετρεύουσι (Pal. ἀλτρεῖουσai)
μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν, Αἱ δ' ἱστοὺς
ὑφίσουσι] Τὸ σχῆμα τῆς διαλύσεως ὁμοί-
τροπον, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώ-
σεων· ταύτους ἠγάπησα, τὸν μὲν ὅτι εὐ-
φυής ἐστι, τὸν δὲ ὅτι φιλόπονος. ταύτων
κῆδομαι, τοῦ μὲν ὅτι εὐφυής ἐστι, τοῦ δὲ
ὅτι ἀγαθός. καὶ ἐπὶ δοτικῆς, ταύτοις ἐδο-
ρησάμην, τῇ μὲν, τῇ δέ. οὕτως οὖν καὶ
ἐπὶ τῆς ὀρθῆς, Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν ὁ δέ
(Π. σ'. 317.), καὶ γυναῖκες αἱ μὲν αἱ
δέ. εἰ δὲ τῇ προσκώτατο, σχηματίζεται
ἐπὶ τοῦ γυναικῆς, ἵνα λείπῃ τὸ ἦσαν, τὸ
δὲ ἐξῆς ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. Pal. Q. 104.
Ἀλετρεύουσai] Ἀλῆθουσai ἐπὶ τῆς μύλης
ἦτοι τοῦ μηροῦ. μύλη γὰρ λέγεται καὶ ὁ
μηρὸς καὶ πᾶν τὸ συστρεφόμενον. B.
Κλώθουσai, ἐπὶ τοῦ μηροῦ στρέφουσai

* F. -αι -αι : ut var. lect. sit δαιτυμόνεσσι. BUTTM.

* Sic, pro δέ οἱ, e lemmate scholii Harl. quoque citat Pora. BUTTM.

αἱ δ' ἰστοὺς ὑφύωσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν
ἤμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·

105

καρπὸν μήλων ἦτοι ἔρια. B. Ἀλοῦσιν, ἐν τοῖς μύλοις ἀλήθουσιν. Et ab alia manu: ἡλίστρειον (sic). ἀναστρεφτέον δὲ τὴν ἐπι. Pal. inter lineas. ΜΥΛΟΙΣ ΕΠΙ. ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τοῖς μύλοις. ΜΗΛΟΠΑ ΚΑΡΠΟΝ. τοὺς πυροὺς μηλοειδῆς γὰρ ἐστὶ τὴν χροίαν. οἱ δὲ ἔτι τὸ ἔριον ἐπὶ τοῦ μήρου ἔστρεφον. μύλη γὰρ τὸ ἄκρον τοῦ μήρου. Vulg. ed. ant. Nam in recentt. verba ultima οἱ δὲ —μήρου rejecta sunt post superiora ἐπὶ τοῖς μύλοις; eorumque loco post τὴν χροίαν adjectum: Ἄλλω μύλης ἔπι: prius autem lemma mutatum in αὔλης ἔπι: pro ἔστρεφον denique scriptum ἔστρεφον. Μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν] Μύλας τινὲς τὰ γίνετα ἀκούουσι, μήλοπα δὲ καρπὸν τὸ ἔριον. καρπὸς δὲ ἐστὶ τῶν προβάτων, ἵνα ὁ λόγος ᾗ ἐπὶ τῶν τὰς κρόκας τριβυσῶν ἐπὶ τῆς ἐπιγυνίδος. ἀλλὰ τριβεῖν (Pal. προστριβεῖν) ἐν τοῖς γίνεσι αὖχ ἐμμηκῶν. καθόλου γὰρ εὐ ποιῇ γυναῖκας γυμνασμένας ἕως μηρῶν. ἀλλ' οὐδὲ μύλην ποτὲ εἶρκεν Ὀμηρος τὸ γόνυ, ἀλλ' ἐν ᾧ τοὺς πυροὺς ἀλοῦμεν Ἡ ἴα μύλην στήσασα (v. 111.). μήλοπα (Pal. μύλοπα) δὲ καρπὸν τὸν σῖτον τὴν μηλοειδῆ (Pal. μυλοειδῆ) τὴν χροίαν. ὡς καὶ τὴν Δήμητραν αὐτὴν οὕτως ἐνομάζει, Ὅτε (Q. ὅτι) τε ξανθὴ Δημήτηρ (Il. ε'. 500.). Πρεπῶδες δὲ πενήκοντα εἰσῶν, τὰς μὲν περὶ τὰς τροφὰς ἀσχολεῖσθαι, τὰς δὲ ταλασιουργεῖν. ὡς καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσέως εἰκίρ παρέρδωκεν. ἄλλως τε καὶ τὴν κρόκην τῇ χειρὶ ἔτηθεν αἱ παλαιαὶ γυναῖκες, ὡς περὶ καὶ Εὐπύκλις φησὶ, Τῇ χειρὶ νῆθε μαλθακωνάτην (Mediol. -φ) κρόκην. Πορφύριος. Q. Pal. (sed hic in fine non habet nomen Porphyrii: contra subsequens scholium ita in Pal. incipit: Ἄλλως ἐκ τοῦ Πορφυρίου. Οὐκ ἔστι κ. τ. ε.) Οὐκ ἔστι τὸ, αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν, τὸ ἐκ τῶν μήλων ἔριον, ὡς τινες αἰῶνται, ἀλλὰ μήλοπα καρπὸν ἔφη τὸν

μήλων ἐμπερῆ κατὰ χροίαν. τοιοῦτος γὰρ ὁ πυρὸς, ὡς ἐν ἄλλοις Μυληφάτω ἀλφίτω ἀκτῆς (B. 355.). ἔστι δὲ ἡ ἀκτὴ οὐ τὸ κατεσγμένον, ὡς τινες, ἀλλὰ τὸ ἐξέχον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κατὰ τοὺς αἰγιαλοὺς, ὡς ἀκτὰς λέγει, Ἀκτῇ ἐπὶ πρὸχόσῃ. τὸ ἄκρον οὖν καὶ ἐξέχον τοῦ ἀλφίτου. ὡσαύτως ἐξηγητέον καὶ τὸ Ὅς θητές τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν (Il. v. 322.), ἦτοι τὸν ἐξέχον πυρὸν. ὡς τὸ, αἰὲς αἰῶνται. E. Q. Pal. Τὸ δὲ, Ἀκτῇ ἐπὶ πρὸχόσῃ (Od. ε'. 82.), ἔφη καὶ ἄλλως, Προβλήτῃ σκοπέλῃ (Il. B. 396.). E. Q. Ἄλλως. Μήλοπα, τοὺς πυροὺς. μηλοειδῆς γὰρ ὁ καρπὸς τὴν χροίαν. ἡ ἦτοι, αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν, ἔταν πεκαυνθῇ. οἱ δὲ ἔτι τὸ ἔριον ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἔστρεφον. μύλη γὰρ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησὶ τὸ, Ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν, ἐπὶ τῆς ἡλακάτης τῆς στρεφόμενης δίκην μύλης. μήλοπα γὰρ τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλόν. Μυλὼν δὲ καὶ μύλη λέγεται, εὐ μέντοι καὶ μύλος. E. Κλάθουσιν, ἀλήθουσιν. Μηλοειδῆ, ἐπεὶ καὶ Δήμητρα ξανθὴ. ἡ τὸν σῖτον τὸν πυρὸν. E. Πολλῆς φραγίδος ἄξιον. Πορφύριος τὸν σῖτόν φησιν, ὡς χροίαν μήλου ἔχοντα. Pal. interiori marg. ad 104. 105. Ἠλάκατα] Διαφορὰ ἡλακάτης καὶ ἡλακάτων παρ' αὐτῇ ἦδε. ἡ μὲν γὰρ ἡλακάτη δηλαῶς τὸ ξύλον εἰς ὃ περιειλεῖται τὸ ἔριον, ἡλάκατα δὲ αὐτὰ τὰ ἔρια περιειλεῖσθαι τῇ ἡλακάτῃ. τὴν μὲν οὖν ἡλακάτην διὰ τούτων δεδήλωκεν, Ἠλακάτη τετάσυστο ἰδυμφές εἶρος ἔχουσα (B. 135.). τετανύσθαι δὲ αὐτὴν εἶπε διὰ τὸ εἶναι ἐπιμήκη καὶ λείαν. τὰ δὲ ἔρια αὐτὰ ἐπὶ τῆς ἡλακάτης, Ἠλάκατα στρωφῶσα ἀλ. πόρφυρος (B. 53.). Pal. Q. 106. Μακεδνῆς] Μακεδνὴ γίνεται ἀπὸ τοῦ μήκος καὶ τοῦ δίνῃ. καὶ μακεδνὴ ἡ ἐκ τοῦ μήκους διωμένη ἦτοι συστρεφόμενη. B. Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο] Οἱ μὲν ἔτι

καιροσίων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.

ἡλιοτροπίου τάξιν ἐπεῖχαν (Pal. συνεῖχαν) καθήμεναι θεατροειδῶς. αἱ δὲ ὅτι πεπύκνυται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις. φύλλα δὲ ἦτοι διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῇ στρέφειν τὴν κρόκην, ὥς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντιστραμμένα ἀλλήλοις, καὶ εὐκίνητα βραδίως (Huc. Pal.) καὶ ὑπὸ τυχεύσεως αἵρας, ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐναργῶς¹. Ὡς περ γὰρ εὐφύλλωσιν αἰγείρου μακρᾶς, καὶ ἄλλα μὴδὲν ἄλλὰ τοῦκείνης κᾶρα Κινῆσθαι, αἵρας ἀναπομφίξει πτερὸν. Vulg. Τὸ εὐκίνητον αὐτῶν κατὰ τὴν ἐργασίαν δηλαῖ ἐν τῇ στρέφειν τὴν κρόκην, ὥς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντιστραμμένα ἀλλήλοις καὶ εὐκίνητα βραδίως καὶ ὑπὸ τυχεύσεως αἵρας. ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀργεῖ. ἡ αἰκὴν αὖν πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς ἐργασίας. αἱ δὲ, ὅτι πολλαί καὶ πεπύκνυται τὰ δένδρα τοῖς φύλλοις. Ἔστι δὲ καὶ εὐκράδαντα τὰ τῶν αἰγείρων φύλλα, ὥς καὶ ἐν ὕψει (Pal. ὥς ἐν ὕψει) ἴστα. B. E. Q. et ex parte Pal. 107. Καιροσίων δ' ὀθονέων] Ἀρίσταρχος, καιροσίων¹. Καῖρος² δὲ ὁ μίτος ὃ παράγωγον τὸ καιρῶν, θηλυκὸν καιρῶσσα. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῶν καιροσίων, καὶ κατὰ συγκοπὴν καιροσίων. κατὰ δὲ διάλυσιν καιροσίων. (Cf. infra ex E. Q.) Καὶ ἄλλως. Ὅτι καὶ ἐπὶ ἱερίων (scf. ἐρίων) ὀθῶναι λέγεται³. Καῖρος ἡ διαπλοκὴ τοῦ διάσματος, ἐν ᾗ (Mediol. ἐν ᾗ) αἱ στήμονες καθίστανται. ἔθεν καὶ αἱ καιρο-

σίδες (B. περωστίδες: voluit καιροστίδες: vid. Callim. fr. 356.) παρὰ Καλλιμάχου. ἄλλο δὲ ἐστὶ μίτος δι' ὃ τοὺς στήμονας ἐκαλλάττουσι χάριν τοῦ τὴν κρόκην πλέκεσθαι. Pal. B. Ἰστέον ὅτι οὐ μόνον τὴν λυγὴν ἐσθῆτα ὀθῶν ἐκάλλουν, ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τῶν ἐρίων ὑφάσματα. Pal. Καιροσίων δ' ὀθονέων] Καῖρος λέγεται ὁ μίτος, ὃ παράγωγον τὸ καιρῶν. ἀπὸ μέρους δὲ τοῦ μιτάματος (Q. μινάματος) τοὺς ἔλους εὐφυνεῖς λέγει καιροσίων γὰρ τῶν εὐ κεκαιρωμένων καὶ εὐφύν (scf. εὐφύν). E. Q. Τῶν καλῶς μεμιτωμένων. Καὶ τὰ δι' ἐρίων ὑφάσματα ὀθῶναι ἐκάλλουν. E. Καιροσίων. εὐφύν, εὐ κεκαιρωμένων (Pal. κεκαιρωμ.). καιρωμα (Pal. κέρωμα) δὲ ἐστὶ τὸ διαπλεκόμενον (Pal. ἐσπλ.) ἐν τῇ στήμονι παρὰ τὴν μίτον ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας. ἔθεν ἀπὸ μέρους, τοῦ μιτάματος, τοὺς ἔλους εὐφυνεῖς λέγει. Vulg. Pal. Ἄλλως. Καιρωμα ἐστὶ τὸ διαπλ.—τοὺς στήμονας. ἡ διαπλοκὴ τοῦ διάσματος, ἐν ᾗ αἱ στήμονες καθίστανται καὶ αἱ καιροσίδες. Καὶ ἔστι καῖρος ὁ μίτος, ὃ παράγωγον τὸ καιρῶν (Q. καιρῶν), θηλυκὸν καιρῶσσα. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, καιροσίων, καὶ ἐν συγκοπῇ καιροσίων, καὶ ἐν διαίρεσει καιροσίων. E. Q. Τὸ δὲ, ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, ἦτοι αὐτῶν ἦσαν πυκναί, ὥς μὴδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν ἐλθεῖν ἢ ἔξωθεν ὥς ἔλαιον ἐστὶλβον διὰ

¹ Cod. Barnes., sicut mox schol. Mediol., ἐν Ἀργεῖ, unde Barnes. fecit ἐν Ἀργεῖ, Bruck. autem ἐν Αἰγεί in cuius fabulae fragmentis posuit illud ultimo loco. In poetarum verbis autem pro εὐφύλλωσιν Barn. et Bruck. emendant ἐν φύλλωσιν: pro αἰκῆς αἵρας Barn. αἰκῆσιν αἵρας, Bruck. αἰκῆς ἐν αἵρας: pro ἀναπομφίξει Br. ἀναπομφίξει. BUTTM.

² Sic Pal. in scholio plane ut in lemma: neque aliter in textu, nisi quod ibi ex emend. ita repositum videtur, cum antea fuerit καιροσίων. In antiquioribus autem Odysseae exemplis videtur fuisse καιροσίων: vid. Ern. ad h. l. et Toll. ad Apollon. in v. In B. scholium hoc, sine mentione Aristarchi, statim incipit Καῖρος, ὁ μίτος. Contra e Q. in Mediol. seorsim affertur: Ἀρίσταρχος, καὶ ῥοσίων. quod merum esse mendam puto. BUTTM.

³ In Pal. est καιρῶν, neque aliter in Etym. Gud. in v. Sed καιρῶν hic et in seqq. constanter Mediol. Et sic ap. Eustath. et ap. Hesych. BUTTM.

⁴ Cod. B. sine verbis καὶ ἄλλως ita: μίτον λέγεται καὶ ἐπὶ ἱερίων. Mox pro καιρῶν Pal. πρῶτον καιροσίων. BUTTM.

τόσσαν Φαίηκες περὶ πάντων ἰδρὶς ἀνδρῶν
 ἦα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ὥς δὲ γυναῖκες
 ἰστὸν τεχνῆσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς.
 ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
 ὄγχναι, καὶ ῥοιαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

110

115

108. τόσσαν] ὅσσαν H. V. W. ib. ἰδρὶς. 111. ἔργα. 113. ἐλή-
 λαται] ἐπειρεῖσθαι H. 114. ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ] ἐνθάδε δένδρεα κατὰ V.
 ib. τηλεθόωντα] τηλεθῶντα H. 115. ὄγχναι] ὄχναι sed bis ὄγχνη 120. H.
 ὄχναι V.

τὴν λευκότητα (Pal. μετὰ λευκότητος)·
 ἢ τρυφερὰ ἦσαν ὡς δοκεῖν, ἔλαιον ἀπορ-
 ρεῖν ἢ ἀποστῆλαι ὅπως τὸν μίτον, ὡς
 δοκεῖν ἔλαιον ἔχειν (ἀποβάλλειν Vulg.).
 E. Q. Vulg. et ex parte Pal. Λε-
 πτεῖ, ὡς. Pal. 108. Τόσσαν] Ἀντὶ το-
 σοῦτων. Pal. Γράφεται, ὅσσαν. E. Pal.
 109. Νῦν τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ τοσοῦτων.
 Vulg. 110. ΤΕΧΝΗΣΣΑΙ. τεχνί-
 διες. Sic Vulg. ed. Argentor. aliæ,
 teste Barnesio, τεχνῆσαι. τεχνίδιες.
 112. Ὀρχατος] Δενδροφόρος γῆ. B. Ἡ
 ἐπὶ στίχον καὶ ἐν τάξει τῶν ἀμπέλων
 φυτεία ὄρχατος λέγεται, ἢ κῆπος. Vulg.
 113. Τετράγυος] Τετράπλευρος, ἢ τεσ-
 σάρων γυνὴ τὸ μέγεθος. γῆ γὰρ μέ-
 τρον γῆς. ἡ δὲ γῆς δύο στάδια ἔχει. B.

E. Τετράγυος] Ἀξιοπίστως ὡς ἐξ
 ἀληθείας καὶ τὰ μέτρα ταῖς γαῖς προτι-
 θῆσιν. ἡ γῆς δὲ δύο στάδια ἔχει. Pal.
 Et inter lineas idem codex: Τεσσα-
 ρων μετρῶν (sic) πλέθρα ὀργιῶν (vox
 ultima a rec. manu). ΤΕΤΡΑ-
 ΓΥΩΣ (sic). τεσσαρῶν γυνῶν. γῆ δὲ
 μέτρον γῆς γεωργικόν. Vulg. Ἐπει-
 ρεῖσθαι] Γρ. ἐλήλαται. Harl. Ἀμφοτέ-
 ρωθεν] Ἐξ ἑκατέρου μέρους εἰς πλάτος
 καὶ μῆκος. Pal. B. E. Νῦν παρτα-
 χῶθεν. Vulg. 115. Ὀγχναι λέγονται
 καὶ τὰ κυδάνια καὶ τὰ ἀκίδια τὰ ἡμερὰ
 τε καὶ τὰ ἄγρια. ἀπὸ τοῦ ὄγχνου δὲ
 γίνεσθαι καὶ τὰ ἀμφοτέρω. B. E. Q.
 Οὐ κυκλικῶς τὰ ἐπιθετα προσέβηται,
 ἀλλ' ἑκάστου δένδρου τὸ ἰδίωμα διὰ τοῦ

* Pœnitet sane quod supra ad Ὑ. 248. vocis κυκλικῶς emendationis loco ascripsi α-
 ρίως: tamen ex hujus etiam loci comparatione de sensu vocis nondum satis edoctus
 sum. "Locutio ἐν κυκλικῶς integra est sane hic ut supra ad Ὑ. 248. Dicitur de re,
 quæ fit, vel de verbo, quod usurpatur *more non tralaticio*, ductum exinde quod ἡ
 τοῖς κύκλοις homines tralaticia et trivialia loqui solent. Eodem pertinet, arbitror,
 ad π. 191. et ε'. 25. commemorata ἡ κυκλική, *tralatitius textus, vulgata lectio, ἡ
 παλαιά*. De Cyclo vere dixit Heynius Exc. I. ad AEn. 2, 297. nunquam tale corpus
 plurimum poetarum aliter confectum fuisse, quam ut grammaticus aliquis eorum re-
 censum seu indicem fecerit: quare Bæckhio de editione quæ cum ceteris poetis cy-
 clicis circumlata sit, accedere non possum." HEINRICH. Hunc vocis κυκλικῶς sen-
 sum, quem hic potissimum locus tantum non porrigere videtur, ipse Bæckhius et
 ego pervidebamus; sed propter obscuritatem quæ remanet in priori loco ad Ὑ. 248.
 equidem proferre solebam quæ postea forsitan retractanda essent. Nam quid est
 illic *ὀνομαστικῶς ἀπὸ μέρους*? An idem quod alias *ὀνομα μέρους*? Hoc certe scholiastæ
 verba, quæ tamen in his *δε-έχοντες* emendationis adhuc indigere videntur, non satis
 clare loquuntur. Et si ita est, nimium sane mirum, sensum vocis alicujus appella-
 tivum, et eum quidem præter quem alium non novimus, tanquam tralatitium et
 vulgarem opponi nomini hominis alicujus proprio. Tamen quod eleganter hic a

συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθάουσαι.
 τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἐπιλείπει
 χείματος, οὐδὲ θέρευσ, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίη πνεύουσα τὰ μὲν φύει, ἅλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχη ἐπ' ὄγχη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἁλῶν ἑρρίζονται·
 τῆς ἑτέρον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ

116. συκαῖ] συκαί V.
 117. οὔποτε] οὔποτε H.
 118. ἐπιλείπει] ἀπο-
 λείπει H. V. W.

117. οὔποτε] οὔποτε H.
 120. ὄγχη ἔ. ὄγχη] ὄγχη ἔ. ὄγχη V.
 122. ἔ. ἔ.

118. ἐπιλείπει] ἀπο-
 λείπει H. V. W.
 120. ὄγχη ἔ. ὄγχη] ὄγχη ἔ. ὄγχη V.
 122. ἔ. ἔ.

ἐπιθέτου προστετῆρηται, κάλλας μὲν γὰρ
 πρόσσει ταῖς μηλέαις ἐπικειμένον τοῦ
 καρποῦ, τῶν δὲ συκῶν γλυκὺς ὁ καρπὸς,
 εἰαίας δὲ ἀειθαλῆς ἡ φύσις (E. εἰαίας
 δὲ τὸ ἀεὶ θάλλειν). ἐκείνη δὲ τὴν
 ἐπαγγελίαν καὶ ἡ ὁμοιοκατάληξις τῶν
 λέξεων. Pal. B. E. Q. Ἄλλως. Μη-
 λέαι. τὸ μηλέαι ὡς ἰτέαι καὶ συκαί. ὁ
 κατὰ κρᾶσιν γέγονε καὶ συκαῖ, ὡς γαλαῖ
 Pal. 117. Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλ-
 λυται] Οὐ μόνον εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν
 κικτημένων, ἀλλὰ καὶ εἰς ὄψιν τῶν ἐν-
 τυγχάνοντων. Τὸ δὲ ἔξῃς, οὐδ' ἀπολεί-
 πει ἐπετήσιος, ὅ ἐστι δι' ἔλου τοῦ ἔτους.
 Pal. B. Q. Ἐπετήσιος] Ἐκείνου
 ἔτους. ἡ ἐφ' ὅλῃ τῇ ἔτει τοῦ ἐνιαυτοῦ.
 Vulg. 118. Ἐκφρασις λειμῶνος. Pal.
 119. Ζεφυρίη] Λεῖπει, αὔρα. Pal.
 122. Ἄλῳν ἑρρίζονται] Ἄλῳν εἰς ἡ
 ἀμπελόφυτος γῆ. ἑρρίζονται δὲ, πεφόσεν-

ται. B. 123. Θειλόπεδον λέγεται ὁ
 τόπος ἐν ᾧ τινι αἱ σταφυλαὶ εὖ ἡλιόζον-
 ται. Pal. litteris evanidis. Θειλόπε-
 δον] Ἐνθα θεῖλος γίνεται βοτάνη, καὶ
 ἡλιόζονται καὶ ψύχονται, ἡ ὁ ψυκτήρ.
 Vulg. Τὸν τόπον τὸν ψυκτήρα τῶν
 σταφυλῶν, ἀπὸ τοῦ εἶλω τὸ θερμαίνω.
 E. Ἀπὸ τοῦ θέσθαι, καὶ τοῦ εἶλω ἡ
 θερμασία, καὶ τοῦ πείδω. ἡ κατὰ πλεο-
 νασμὸν τοῦ θ, εἰλόπεδόν τι ἐν, τὸ πείδω
 τὸ ἔχον ἔλην ἢ τὴν λαμπρότητα. E. Τὸν
 ψυκτήρα τῆς σταφυλῆς λέγει, ἵνα ἡ εἰ-
 λόπεδον τὸ πείδω τὸ ἔχον ἔλην ἡλίον. Τὸ
 δὲ ἀδιόλεστον τῆς σταφυλῆς θέλων ση-
 μᾶναι, φησὶν ὡς τὸ μὲν αὐτῆς πατεῖται,
 ἄλλο ψύχεται (Pal. ψύγεται), ἄλλο
 τρυγᾶται, ἄλλο περκαῖ, ἄλλο ὁμφακί-
 ζει, ἵνα δι' ἔλου ἔτους αὐτῶν ἀπολαύσιν.
 B. Q. (it. Pal. vid. ποχ.) Θειλό-
 πεδον ἐκ τριῶν σύγκειται, ἀπὸ τοῦ θεῖλαι

viro amicissimo expositum est, premere eo minus sustinebam, quo magis etiamnum
 illi vocis *καλλιπῆς* expositioni faveo. Simul autem cupio, ut ad sustentandam eam,
 ex his *δογματικαῖς* π. τ. ε. exquisitiorem aliquam vocis *καλλιπῆς* sententiam exculpat aliquis.
 Quin ipse jam ex collatione cum hac voce, illius alterius quoque, *καλλιπῆς*, eandem
 quam Heinrichus nunc explicationem, per conjecturam proponere volueram: sed in
 re incerta Boeckhii opinio tanquam verisimilior se mihi commendabat, quoniam vox
 eo sensu, ut in *Θηβαῖς* ἡ *καλλιπῆς*, pervulgata est, illius autem usus quo ἡ *καλλιπῆς*, ἡ *δο-*
ματικῆς dicta sit ἡ *καλλιπῆς* vestigium nullum: nisi forte, quod ratione et auctoritate
 non careat, ipsa illa *καλλιπῆς* ἴσα ab hominum *καλλιπῆς* dicta statuas, et ad idem sic
 utraque sententia redeat. Quicquid est, abjicere ego Boeckhii conjecturam nunc
 quoque minime possum, qui sciam tam obscuram esse illam de Cyclo materiam, ut
 meris conjecturis non solum quod affirmes, sed etiam quod neges, nitatur. BUTTM.

* Verba τοῦ ἐνιαυτοῦ deletem prorsus, nisi scirem ἴσα etiam dici de qualibet anni
 parte, ut *τίσσεσσι* ἴσα ἐνιαυτοῦ. BARNES.

τέρσεται ἡλίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγῶσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσιν· πάρειθε δέ τ' ὀμφακές εἰσιν, 125
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἑτεραι δ' ὑποπερκαΐζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νοῖατον ὄρχον
~~παραστῆσαι~~ ^{πιφύαση}, ἐπήνεγκον γανόωσαι·
 ἐν δὲ δύο κρηναί, ἡ μὲν τ' ὄνα κῆπον ἅπαντα
 σκιδνάται, ἡ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἦσσι 130

124. δ' ἄρα τε] δὲ ἄρα (sine τε) H. δ' ἄρα γε V.
 deinde δύο H.

129. ἐν δὲ] ἔνθα V.

καὶ ἔλκω καὶ πέδον. σημαίνει δὲ τὸν ψακ-
 τῆρα τῶν σταφυλῶν. Τινὲς δὲ πλεον-
 ασμὸν τοῦ θ φασί, τὸ ἢ εἰλόπεδον, τὸ
 πέδον τὸ ἔχον ἔλκω ἡλίῳ. Τῆς ἑτερον
 μὲν θειλόπεδον. τὸ ἀδιάλειπτον τῆς στα-
 φυλῆς θέλει σημαίνει. καὶ φησὶ ὡς τὸ
 μὲν αὐτῆς κατεῖται κ. τ. λ. Pal. Q.
 Λευρῷ] Λεῖρ, ὁραλῷ, ἢ κλατεῖ. Vulg.
 124. Τέρσεται] Ἀπὸ τοῦ πεφύτευται
 (πέφρυκται em. Barn.) Vulg. 125.
 Τραπέουσιν] Πατοῦσιν· ἢ εἰς πίθους βάλλ-
 λουσι, παρὰ τὰ ἐξ ἐπώρας εἰς οἶνον τρέ-
 πων. E. Q. Πάρειθε δέ] Τὸ πλῆθος
 ἔμπροσθεν ἐστὶ ταύτων ἐν ἑτέρῳ τόπῳ.
 διὰ πάλιν ἐπιφέρει, ἑτεραι δ' ὑποπερκαΐ-
 ζουσι. ὡχὶ ὅλας (E. ὅλαι). Vulg. E.
 Τὸ δὲ ὀμφαξ ἀπὸ τοῦ ὀμφαξ, καὶ ἐξ
 αὐτοῦ ὀμφαξ, ὃ ὥρως εἰς τὸ φαγεῖν. E.
 Πάρειθε δέ τ' ὀμφακές εἰσιν ἄνθος ἀφι-
 εῖσαι] Αἱ ὀμφακές τὸ ἄνθος καὶ τὴν κό-
 κρον μεταβάλλουσιν εἰς σταφυλὴν. ἐὰν
 δὲ στίζωμεν εἰς τὸ εἶσι, τὸ δὲ, ἄνθος
 ἀφιεῖσαι, τοῖς ἐξῆς συνάφωμεν, ἐστὶν ὃ
 νῦν οὕτως τινὲς αὐτῶν περκαΐζουσι, τὸ
 ἄνθος καὶ τὸ θερμὸν τῆς αὐξήσεως λήγου-
 σαι καὶ πεκαινόμεναι. Pal. Q. Ἄνθος
 ἀφιεῖσαι] Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὀμφακας με-
 ταβάλλουσιν. E. Vulg. 126. Ὑπο-
 περκαΐζουσι] Τῇ παραστάσει ἀκμάζουσι.
 ὅταν ἐκ τοῦ ὀμφακος μεταβάλλουσιν εἰς
 τὸ μέλαν τῆς σταφυλῆς χρῶμα πεκαινό-
 μεναι. Vulg. Ἑτεραι δ' ὑποπερκαΐζου-
 σιν] Ὀριμάζουσι, μελανίζουσι. Τὸ

ἀδιάλειπτον δὲ τῆς σταφυλῆς διὰ ταύτων
 πάντων θέλει σημαίνει. E. Τὸ, ἑτεραι,
 δεκεῖ παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν χρῆσιν ἐνταῦθα
 κείσθαι. εἰπὼν γὰρ ἑτερον μὲν θειλόπεδον,
 ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγῶσιν, εἶτα ἐκ τρί-
 του, ἄλλας δὲ τραπέουσιν, ἐπήνεγκον
 (Pal. ἐπήγαγεν), ἑτεραι δ' ὑποπερκαΐζου-
 σιν. Ἀττικοὶ μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τρίτῳ καὶ
 τετάρτῳ τάττουσι τὸ ἑτερος, ἀλλ' οὐχ ὁ
 ποιητής. εἴωθε γὰρ τὸ ἑτερος ἐπὶ δύο
 τάττειν, ὡς πρὶν καὶ ἐν τῇ Πατροκλείῳ
 φησὶ, Τῆς μὲν ἦς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος
 αἰολοθώρηξ (hanc vocem om. Pal.),
 Τῆς δὲ ἐτέρης Εὐδαρος, Τῆς δὲ τρίτης Πεί-
 σανδρος (Il. π'. 173. 179. 193). Ῥη-
 τέων δὲ ἔτι κἀνθάδε παραπεφύλακται τῇ
 ποιητῇ ἢ ἀκριβείᾳ. τῶν γὰρ σταφυλῶν
 τὰς μὲν πεπεῖρους ἐπίσταται, τὰς δὲ ὀμ-
 φακας. εἶτα περὶ τῶν πεπεῖρων φησὶ,
 ὡς αἱ μὲν ψύγονται, αἱ δὲ τρυγῶνται, αἱ
 δὲ ἄλλαι πατοῦνται. τελείας δὲ τὸν περὶ
 ταύτων λόγον, καὶ ἐπὶ τὰς ὀμφακας μετα-
 βαίνει ὅτι αἱ μὲν αὐτῶν ὀμφακίζουσιν,
 ἑτεραι δὲ μελανίζονται ἐξ ὀμφακος. Pal.
 Q. Πρὸς τὸ, ἑτερον, ὅτι ἐπὶ δύο. ἐπὶ δὲ
 τοῦ τρίτου, ἄλλας. Pal. (sed male ver-
 zibus 119. 120. allitum). 127.
 Κοσμηταὶ πρασιαί] Ἐν τάξει διατεθε-
 μέναι, κατασκευασταὶ λαχανιαί. ἢ αἱ
 τῶν φυτῶν τετράγωνοι σχέσεις, ὡς νῦν
 κῆπον ἢ στίχον ἀμπελῶν. B. E. Εὖ
 διατεθειμέναι πρασιαί, λαχανοφόροι γαῖ-
 (Mediol. γαῖαι). Pal. B. Αἱ λαχα-

πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολλοί.

τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα εἴω θήσατο θυμῷ,

καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἶσιν.

135

εἴρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας

σπένδοντας δὲ πάσσοιν εὐσκόπῳ Ἀργεϊφάντῃ,

ὣ πυματῷ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίετο κοίτου.

αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

πολλὴν ἥρ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,

140

ἔφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.

καὶ τότε δὴ β' αὐτοῖο πάλιν χύτο θάφρατος ἀήρ.

οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο δόμον κάπα φῶτα ἰδόντες.

131. ὑδρεύοντο ex emend. ejusdem manus. Interpretatio ὕδωρ λαμβάνουσι H. PORS. 133. 139. δῖος. 134. Feß. 140. Foi. 144. ἰδόντες.

κίαι, ἥ αἱ τῶν φυτειῶν τετράγωνοι σχέσεις ὡς τὰ πλωθία. Vulg. 132. Τοῖα β' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα²] Δαιμονίως κατέφυγεν ἐπὶ τὴν θεῖαν ἐξουσίαν ἔτι ταῦτα παρῇν Ἀλκινόῳ θεῶν δωρησάμενον. Pal. Q. 134. Ἐφ' ἐβήσατο θυμῷ] Δαιμονίως οὐ ταῖς ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ συλλογίζετο, ὡς τοῦτον τεκμαιρόμενος τὴν τῶν χρημάτων προαίρεσιν. Pal. Q. 137. Σπένδοντας] Ἐκ τούτου κρητομένου τὴν ὥραν τῆς εἰσόδου δεδήλωκεν. ἡ δὲ αὐτὴ ὥρα καὶ ἐπὶ τοῦ Πριάμου. ἀρμόδιος γὰρ ὁ καιρὸς πρὸς ἐντευξιν. Διαρρηκτικὸς γὰρ ἡμῶς ὁ οἶκος ποιεῖ. Pal. Q. Ἀργεϊφάντῃ] Ἐπεὶ ἐναιροπομπὴς καὶ ἐπεδότης. ἡ δὲ διπλῇ πρὸς τὸ ἔθος, καὶ ἔτι καὶ ταῦτο ἀρσενικῶς³ φησι. Pal. 138. Ὡς πυματῷ] Ἐπεὶ ἐναιροπομπὴς ἢ ὑπαιρου παρρητικῆς. διὰ καὶ, εἴλετο δὲ βράβδω τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει (ε'. 47.).

Vulg. Ὅτε μνησαίετο κοίτου] Διὰ τὸ μνησθῆναι ἔχειν λόγον τὸν κοιμώμενον. ἡ δὲ ἐν ἐναιροπομπῇ ἢ ὑπαιρου παρρητικῇ ὁ θεός. E. 139. Διὰ δῶμα] Διὰ τοῦ δώματος. Pal. 140. Ἦν οἱ περίχευεν] Ὅτι τῇ Ὀδυσσεὶ περιέχευεν, οὐ ταῖς Φαίαις, ὡς Ζηροδωτος (vid. ad 41.). Τὸ δὲ, περιέχευε, διχῶς. Pal. Ἀθήνη] Ἡ φρόνησις αὐτοῦ. Pal. Cf. Eust. 143. Πάλιν χύτο] Ἀντὶ τοῦ ἀφῆρθη ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἀήρ. B. 144. Οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο] Εἰκότως ἐθαύμαζον ὅτι προσόντα αἶα εἶδαν. Pal. Q. Ἄνεω textus et supra scriptum ἥσυχαι, ὥσπερ μὴ ὄντες. Pal. 146. Ἀρήτη θυγάτηρ] Κατὰ τὰς ὑποθήκας ἵκεταί τὴν Ἀρήτην. καὶ τὸ πρὸς Ἀλκίνοον δὲ καθῆκον ἀποπληρᾷ πρῶτον αὐτὸν ἐνομάζον, σὺν τε πόσει. Pal. Θύγατερ Ῥηξήνορος] Τοῦ διὰ τῆς ἡμετέρας Ῥήσοντος τὰς τάξεις τῶν πολεμίων. ἡ,

² Hic versus in text. Pal. primitus omisus ab alia manu ad marginem additus est, atque eodem calamo litteris nunc fere evanidis superscriptum ταῦτα ἐν ταῖς δώμασι τοῦ Ἀλκινόου. BUTTM.

³ Scr. καὶ ἔτι κοίτου α. φ. Ad seq. versum itaque scholium lemmate referendum erat. BUTTM.

θαύμαζον δ' ὀρόωπτες· ὁ δ' ἐλλετάνευεν Ὀδυσσεύς· 145
 Ἀρήτη, θυγάτηρ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τι πόσιν, σά τε γούναθ' ἰκάνω, πολλὰ μογήσας,
 τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ Ὀλβια δοῖεν
 ζῶμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος 150
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ' ὃ, τι δῆμος ἔδωκεν·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι
 θάσσον· ἐπειδὴ δὴθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχω.
 Ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπ' ἰσχάρῃ ἐν κονίῃσι
 παρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγενοντο σιωπῇ. 155
 ὦψέ δ' ἔδη μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχένηος,
 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
 καὶ μῦθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλὰ τε εἰδώς.
 ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀλκίνο', οὐ μὲν τοι τόδ' ἐκάλλιον, οὐδ' ἔοικε,
 ζῆνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἰσχάρῃ ἐν κονίῃσιν· 160
 οἶδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.

149. ἐπιτρέψειεν] ἐπιτρέψειαν H. ib. ἕκαστος. 150. θ'] δ' H.
 153. εἰπὼν. 155. μετέειπε. 157. Φειδῶς. 158. ἐς σφω] ὅσφιν H.
 ἔσφω W. ib. μετέειπεν. 159. εἴποιε.

γὰρ αὐτῆς πατὴρ. Pal. Q. 147. Τὼς
 δέ τε δαιτυμόνας] Hoc lemma in Pal.
 prae fixum scholio sq. 148. Ὀλβια
 δοῖεν] Ἐν τῇ Ὀλβια δοῖεν ἡ στοργή. Λοι-
 πὸν λέγει πῶς Ὀλβια, ζῶμεναι καὶ παι-
 σὶν ἐπιτρέψαι τὸν Ὀλβον. ἦτοι συναπτέων,
 ἴν' ἢ Ὀλβίως ζῇ. Pal. B. Q. Ὀλβια
 δοῖεν ζῶμεναι] Ἐν εὐδαιμονίᾳ παρά-
 σχωμεν ζῆσαι. Vulg. Inter lineas in
 Pal. vocī Ὀλβια ab alia manu super-
 scriptum Ὀλβίως, ab alia αὐτὶ τοῦ εὐ-
 δαιμονίαν. 149. Ἐπιτρέψειαν] Παρα-
 δοῖεν. Vulg. In Pal. textus habet
 ἐπιτρέψειαν, sed superscriptum a di-

versis manibus παραδοῖεν. ἐπιτρέψειαν.
 Ὅπως δ' ἐπιτρέψειαν, αἱ Ἀριστάρχου.
 Pal. Harl. 151. Ὀτρύνετε] Ἐπειξ-
 ατε, παρορμήσατε. Vulg. 152. Ἀπο-
 κήματα] Ἀναστρεφτέων τὴν ἀπε. δηλοῖ
 γὰρ τὸ ἔκθεον. Pal. 153. Ἐζετ' ἐπ'
 ἰσχάρῃ] Schol. Q. male huc relatum
 vid. ad 167. Ἀντὶ τοῦ παρ' ἰσχάρῃ.
 Pal. inter lin. Ἐπὶ τὸ διακονικὸν πῦρ.
 id. in marg. 155. Ἐχένηος] Γρ.
 Ἀλιθέρσης. Pal. 159. Οὐ μὲν τοι τόδ'
 ἐκάλλιον] Ἀντὶ τοῦ, καλόν. Pal. Q. Γρ.
 καὶ, τέ γε κάλλιον. Pal. d. 161. Ἰσχα-
 νόωνται] Κατέχονται (Pal. Ἐπέχονται

* Ad ἴστωι, αἴστωι, cf. schol. λ'. 427. ubi particula δ; male explicatur per ἴστωι. Contra in schol. λ'. 330. ubi δ explicatur per αἴστωι, scribendum ἴστωι. Conf. etiam schol. λ'. 565. ubi et ἴστωι et αἴστωι mendose pro ἰμῖσι. BUTTM.

c Sic liquido Pal. sed in Harl. ἐπιτρέψειαν teste Porsono, qui simul pro ἴστωι emendat αἴστωι. BUTTM.

d Forc. ex Harl. ita: Γρ. δὲ, καὶ τόγχι κάλλιον. BUTTM.

ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου
εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσόν
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτησεν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δάτω ἔνδον ἑόντων.

165

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
ᾤρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαιναῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἴζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.

170

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λείβετος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,

175

εἶδατα πόλλ' ἐπιθέϊσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ᾔσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Ποντόνος, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

180

164. φαῖνον. 165. σπείσομεν] σπείσωμεν hic et v. 181 H. 167. τόγ']
τὸδ' ex emend. H. 168. ποικιλομήτην] ποικιλόμετην H., ex emend. V.
ib. δαΐφρονα. 170. Λαοδάμαντα] Λαομέδοντα V. ib. Λαφοδάμαντα.
171. φοι. 177. διφες. 178. τότε κήρυκα] τότε δὴ κήρυκα H. 179. Πον-
τόνος] Ποντόνος V. 180. ἀνὰ μέγαρον] ἀμμέγαρον V.

τοῦ) εἰπεῖν τι πρὸς τὸν ξένον. Q. 164. οἶνον ἐπικρῆσαι] Πρὸς τῷ ὄντι ἕτερον ἐπικρῆσαι, ὡς τὸ, Κέρασε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν (ε. 93.). Pal. Q. Διί] Ἰκέσιος γὰρ ἰ θεός. Pal. 166. Ταμίῃ] Ἡ ταμίῃ ἢ οὔσα ἀπὸ τῶν ἐόντων ἔνδον δούλων ἢ ἡ ταμίῃ ἀπὸ τῶν ἐόντων βρωμάτων ἔνδον δάτω τῷ ξένῳ φαγεῖν. B. 167. Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε] Δηλονότι περιμείνας σύμφηφον τῇ ἑαυτοῦ βουλήσει τὴν παρὰ τῶν Φαιάκων κρίσιν εὐρεῖν. Pal. et, ad 153., Q. 170. Ἀγαπήνορα] Τινὲς τὸν ἀγαπῶντα ἀνδρείαν, τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγαπώμενον ἢ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἡγαπημένον ἢ φιλόανθρωπον προσηγορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς ἀνέρας ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγαπᾶσθαι διὰ τὴν ἡγορέην. Pal. (et ex parte Vulg. et Ambross.) 174. Ἐτάνυσσε τράπεζαν] Ὡς πτυκτῆς εὐσης τῆς τραπέζης. Pal. Ἀθετεῖται τὸ ἔπος ὡς ἀσύμφωνον τῇ τοῦ Ὀμήρου συνηθείᾳ. αὐτὰρ ποιεῖ τὰς τραπέζας ἀφαιρουμένας παρίντων τῶν δαιτυμόνων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπαλλάγην. Pal. Q. 176. Παρ-

* In Harl. dubia videtur esse hujus scholii relatio: nam sic Porsonus. "174. ut videtur ἀθιγῆται." BUTTM.

- ὣς φάτο· Ποσσάων δὲ μελίφρονι οἶνον ἐκίρνα·
 νόμῳ δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος διεπάσσειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἐπίον θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 ταῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε· 185
- Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μεδόντες,
 ὅφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείμετε αἶκαδ' ἴοντες·
 ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλίσαντες
 ζῶνιν ἐνὶ μεγάροις ξειπίσομεν, ἠδὲ θεοῖσι 190
- ῥέζομεν ἰσὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ζῶνος ἀναθεὶ πόνου καὶ ἀνῆς
 πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
 μηδὲ τι μεσσηγὺς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι, 195
- πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πέσεται ἄσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι

182. φαῖων. 184. σπείσάν τ'] σπείσωντ' hic et v. 228. H. 185. με-
 τέειπε. 187. ὥς φείπει. 188. φοίκαδ'. 190. ἐνὶ μεγάροις] ἐνιμμε-
 γάροις V. 193. ἦν. 195. γε] τε post rasuram H. 196. γε fe-
 ῖς. 197. ἄσσα ο. α. κατακλῶθές] ἄσσα ο. α. κατακλῶθοι V. ib. φοι.

ἐόντων] Ἐν τοῖς παρῶσι. Pal. 183. Βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ τᾶσι. Pal. Τὸ δὲ, ἐπαρξάμενος, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρ-
 ξάμενος. Pal. B. Q. Τὴν καταρχὴν
 τῆς πόσεως ποιησάμενος. Vulg. 188. Δαισάμενοι κατακείμετε] Εὐνηχρησάμενοι
 καθευδήσατε. ἐκ τοῦ κᾶ, κείω. Et ab
 alia manu, κοιμήθητε. Pal. inter lin. 189. Ἐπὶ πλέονας καλίσαντες] Ἀντὶ τῆς
 πρὸς. Pal. 195. Μεσσηγὺς γε] Ἡγουν
 ἀναμεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς τούτων πόλεως.
 Pal. 196. Πρὶν γε τόν] Ἀντὶ τοῦ, πρὶν
 αὐτόν. ὥς περὶ ἐτέρου λέγει. Pal. 197.
 Ἄσσα αἱ αἶσα] Γενικὴν ἐστὶ τὸ, αἶσα·
 εἶτα εἰδικὸν τὸ, κλῶθες, ὥς, Ἄλλ' ἄγε δὴ
 τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα ἢ καὶ ὄνειρο-
 πόλον (Π. α'. 62.). τὸ μὲν γὰρ γενικόν,
 τὰ δὲ εἰδικά. Pal. B. Q. Τὸ δὲ, κατὰ,
 πρὸς τὸ, ῥήσαντο· τὸ δὲ, κλῶθες, μετα-

πλασμός ἐστι τοῦ κλῶθι, ἀπὸ αἰθείας
 τῆς Κλωθῆ ὡς Σαπφώ, Κλωθεῖ ὡς Σαπ-
 φώ. B. Q. Ὅσσα αἱ αἶσα κατακλῶ-
 θές τε βαρεῖαι] Ὅς γενικὴν τι Ὀμηρος
 λαμβάνει τὸ αἶσα. ὡς ἰδικόν δὲ τὸ, κα-
 τακλῶθές τε βαρεῖαι. ὡς ἐν Ἰλιάδι τὸ,
 Ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα, ἢ
 καὶ ὄνειροπόλον, ὡς ἰωτικόν. Ἡ μόντοι
 τοῦ, κατακλῶθες, πρόθεσις ἀποδίδεται
 πρὸς τὸ ῥήσαντο. E. Αἱ κατακλῶθου-
 σαι καὶ καταμοιροῦσαι ἐκάστῃ τὸ εἰ-
 μαρμένον βαρεῖαι. Vulg. Ἄλλως. Κα-
 τακλῶθες. ἐκκλῶσεις τῶν μυρῶν. MS.
 Barnes. In Pal. vocī κατακλῶθες
 superscriptum αἱ κατακλῶθουσαι· et
 nihilominus ad marginem eadem
 manu: μεταπλασμός ἐστι ——— ὡς
 Σαπφώ. Μοῖραι ἐπεισέδραυσαι τῷ ἀν-
 θρώπῳ, ἢ Λάχρησι (sic), ἢ Κλωθῇ, ἢ

γεινομένῳ ἦσαντο λίπῃ, ὅτε ραὶ τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλασθεν,
 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται. 200
 αἰὲ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῖν, εὐτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας·
 δαίνυνταί τε παρ' ἄρμυι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῶνος ἰὼν ζύμβληται ὀδίτης,
 οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν, 205
 ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φύλα Γυγάντων.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· εὐ γὰρ ἔγνωχε
 ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οἱ δέμας, οὐδ' οὐ φωνήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν· 210
 ἅσπινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οἷζ' ὕν

201. τὸ πάρος γε] τοι V. et tu pro v. l.

202. ἔρδωμεν] ἔρδωμεν V.

204. ζύμβληται] ζύμβληται H.

209. ἔφικα.

211. ἴστε.

Ἀταρκά. Pal. (ab eadem quae textum manu). 199. Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε] Εἰ δὲ θεὸς δὲ ἀνθρωπομορφος ἦεν, ἔπειτα τι οἱ θεοὶ βουλευόμενοι. εἰδέ-
 πτε γὰρ οἱ θεοὶ ἀλλοιόμορφοι ἡμῖν ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἀναφανδόν. (Pal. ἀναμφα-
 δόν.) B. Q. Pal. Οὐ μόνον δὲ φησὶν ἐν θυσίαις ἀναφανδόν ἡμῖν φαίνονται, ἀλλὰ καὶ ὁδῶν. B. Q. (et Pal. vid. ad 204.) Γράφουσιν, κατ' οὐρανόν (huc. PORS. ex Harl.), ἢ ἢ, τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν. Pal. Et ab alia manu inter lineas: Ἐν τοῖς Ἀριστάρχαις (sic), κατ' οὐρανόν. 200. Ἐχρῆν δύο εἶναι τὰς ἐξείας ἐν τῷ, ἄλλοτι. Pal. 201. φαίνονται ἐναργεῖς] Διὰ τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς θεοῖς ἢ κατὰ ἀρετὴν ἢ κατὰ γένος. E. Ἐναργεῖς] Φανερόν. Vulg. ed. ant. 203. Τὸ, καθήμενοι, τοῖς ἐξῆς βέλτιον συνάπτειν. Pal. 204. Οὐ μόνον, φησὶ, ἐν θυσίαις ἀναφανδόν ἡμῖν φαίνονται ἀλλὰ καὶ ὁδῶν (sic). Pal. (et B. Q. vid. ad 199.) Ζύμβληται] Ἐντίχη. προταροζύτων. Pal. 205. Ἐπεὶ σφί-

σιν ἐγγύθεν εἰμὲν] Συγγενεῖς γὰρ ἐσμεν θεῶν, ὅς οἱ Κύκλωπες τῶν Γυγάντων. ὁμοιοὶ γὰρ αὐτοὶ εἰ ἀμφὶ ἑδικοί. B. 206. Ὅσπερ Κύκλωπές τε] Ἡ κατὰ γένος, ἢ κατὰ ἀδικίαν, οὕτω καὶ ἡμεῖς κατὰ δικαιοσύνην. Ἀγχιστεύμεν γὰρ αὐτοὶ κατὰ γένος, ὥσπερ οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες ἀλλήλους ἀγχιστεύουσιν. B. E. Q. Ἡ ὥσπερ Κύκλωπες καὶ Γίγαντες ἐγγύς κατὰ γένος, ἢ κατὰ τόπον, ἢ κατὰ ἀδικίαν, οὕτω καὶ ἡμεῖς πλησίον θεοῖς κατὰ δικαιοσύνην. B. E. Q. et sic fere Vulg. et Pal. Γυγάντων] Ὅμοιοι (scilicet. ὁμοιοὶ) γὰρ αὐτοὶ ἢ ὅτι ἀμφὶ ἑδικοί (f. ἀδικία) ὑπάρχουσιν ὁμοιοί, οὕτω καὶ ἡμεῖς θεοῖς πλησίον κατὰ δικαιοσύνην. Q. 208. Ἄλλο τι μελέτω φρεσὶν] Οὐκ ἀργῶς ἢ προανάκρουσις ἐπιτείνει δὲ τοὺς παρόντας ποθεῖν μαθεῖν τὰ περὶ αὐτῶν. Pal. Q. 210. Στικτέων εἰς τὸ, βροτοῖσι. τὸ, οὐστίνος, ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς. ἐποστικτέων δὲ εἰς τὸ, ἀνθρωπῶν. Pal. 211. Ὀχέοντας οἷζ' ὕν] Ἐπισφένοντας ταλαιπωρίαν. E. Ὀχέοντας.

Ἡ ratio nunc obtinet. Apparet itaque ex hoc precepto, exturbatam esse eandem, et quidem multo sapienter, hanc: φωνὴν ἀλλὰ θ. βροτοῖσιν, οὐστίνος π. τ. εἰ, τῶν εἰς αὐτὸν—ἐποστικτέων. BUTEM.

ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἕλγεσιν ἰσασαίμην.
καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μύθησαίμην,
ὅσσα γε δὴ ζύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορκῆσαι εἰάσατε, κηδόμενόν περ' 215
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἦτ' ἐκέλευσεν εἰς μνήσασθαι ἀνάγκη,
καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ 220
ἰσθήμεναι κέλεται καὶ πινέμεν' ἐκ δὲ με πάντων
ληθάνει, ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνάγει.
ὕμεις δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
ὥς κέ με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λύποι αἰὼν

212. κεν] nunc est καὶ ἐν : primo erat κεν sine ἐν H. PORS. ib. *ἰσασαίμην*. 213. *πλείον'*] μάλλον H. W. 215. *δορκῆσαι*] *δειπνῆσαι* pro v. l. H. 216. *στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι*] *στυγεραῖς ἐπὶ γαστέρας*, ut videtur, pro v. l. H. PORS. 217. *ἔει*. 221. Post hunc versum in Cod. Vesp. ille additus est : καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μύθησαίμην. 222. *ὀτρύνεσθε*] *ὀτρύνεσθ'* H. *ὀτρύνεσθαι* W. 223. *ὥς κέ με*] *ὥσκέμῃ* (sic) H. *ὥς κ' ἐμὲ* W. 224. *ἰδόντα*.

ἐποφύοντας. ἢ ἔχοντας καὶ βαστάζον-
τας. Vulg. 'Επιφύοντας ἢ ἔχοντας.
Pal. 213. Καὶ μάλλον ἐγὼ] Γρ. καὶ
πλείον' ἐγὼ. Pal. 214. 'Ὅσσα γε δὴ
ζύμπαντα] Τοῦτο ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἐν
θαυμασμῷ ἀνεφώνησε. B. 215. Δορ-
κῆσαι] 'Εν τισι γράφεται, *δειπνῆσαι* δ'
εἶπω δὲ ἔρα οὐκ ἀρίστου. Pal. 216. Οὐ
γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον] Οὐδὲν
τῆς γαστρὸς ἐπαναβέβηκεν εἰς ἀναίδειαν.
Pal. B. E. Q. κύντερον γὰρ τὸ ἀναιδέσ-
τερον, ἀπὸ τοῦ κυνὸς ὄντος ἀναιδούς. B.
Οὐ γάρ τι μισητότερον ἔπλετο καὶ ἐγένετο
τῇ γαστρὶ ἄλλο, ὥς ἡ ταύτης τῶν βρω-
μάτων ἀκάθεκτος ἔφεσις. Pal. Q. Στυ-
γερῇ ἐπὶ γαστέρι] Ἀντίπτωσις. Pal.
217. 'Εὖ μνήσασθαι] Αὐτῆς φροντίσαι.
Pal. Ζηνοδοτος, εἰς γράφει ἀντὶ τοῦ

ἑαυτῆς. Pal. 8 Δασυντίειν τὴν ἔο. προ-
τότυπος γὰρ ἐστὶ γενικῆς πτώσεως. Pal.
220. 'Εκ δὲ με] 'Αμεινον ὀρθοτοπεῖν τὴν
ἐμέ. Pal. Sed cf. ad 223. 221. Ληθάνει] Λανθάνει ἢ γαστήρ. τὸ λη-
θάνει ὡς τὸ, Μελάνει δὲ πάντος ὑπ' αὐτῆς
(Π. η'. 64.). Pal. 'Ενιπλήσασθαι]
Αἰτή μόντοι ποιητικώτερα. ἢ δὲ 'Αρι-
στάρχου (Harl. per compendium
ἀρι), ἐμπελοσθῆναι. Pal. Harl. 222.
'Απαρέμφατον^h ἀντὶ προστακτικοῦ. ὅπερ
ἀγνοῶν Ζηνοδοτος γράφει ὀτρύνεσθαι (scil.
ὀτρύνεσθε). Pal. Harl. 223. 'Ὀσκέμῃ,
sic text. Pal. et Harl. Et in Harl.
quidem cum scholio : 'Αμεινον ὀρθο-
τοπεῖν τὴν ἐμέ : quod in Pal. indubi-
tate appositum est versui 220.
224. Βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν τὸ,

^a Porsion. ex Harl. "Ζηνοδοτος ἰσ. Anne alii legebant ἰσιν?" BUTTM.

^h Sic sine lemmate uterque codex et in textu ὀτρύνεσθ'. Schol. Vulg. 'Ὀτρύνεσθε, ἰσιν γένεσι. In Mediol. ad 223. e cod. B. scholium positum est cum lemmate 'Επαβί-
σεν male conflatum ex his 'Απαρ. α. κρον. et scholio ad 224. BUTTM.

κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα. 225

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἧδ' ἐκέλευον

πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν εἶπεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,

οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς, 230

παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς

ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·

ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδῶσα

καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὴ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί. 235

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,

τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;

225. ὑπερεφές] ὑψηροφές sed ὑψιρεφές ex emend. H. 227. ἔσκεν.

229. φαῖκόνδε ἕκαστος. 230. δῖος. 231. Ἀρήτη] Ἀρήτη hic et pas-

sium V. ih. φα. θεοειδῆς. 234. εἵματα ἰδῶσα. verss. 234—236. omit-

tit R. P. Knight. 236. ἔπεα. 238. εἵματ'.

πολλὰ παθόντα, ἀφ' ἐτέρας δὲ ἀρχῆς
προφέρεσθαι τὸ, ὀντά με. Pal. B.
Καὶ λίποι αἰὼν] Καταλείψει με ἡ ζωή.
Pal.¹ 225. Κτῆσιν ἐμὴν] Ὅτι φιλο-
χρήματος ἐκ τῶν τοιούτων Ὀδυσσεὺς
φαίνεται, κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε. Q.
Ἀμεινον ἂν ἔσχε, Πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν
τε. κομιδῇ γὰρ συμκρόντος φαίνεται
προτάσσειν τῶν φιλοτάτων τὴν κτῆσιν.
ὡς παρὰ Μενάνδρῳ, συμκρόνησιν ἐπιτρέ-
πουσιν. Ὁ δ' ἐπεὶ δ' σφισιν (Mediol.
ἰ δὲ Ἐπειὸς φησιν: quod in ind. recte
em. Maius, ἰ δὲ Πῖος φησιν) ὅτι διὰ
τοῦ, κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε, συνίστησιν
ἐαυτὸν ἐνδεκνύμενος τὴν οἴκου εὐδαιμονίαν.
οὐ μέντοι καὶ περὶ τῆς γυναικὸς νῦν λέγει,
τὸ γὰρ ἔχειν γυναῖκα καὶ τοῖς ἀπερρίμ-
μένοις ἀκολουθεῖ. Pal. Q. Διχῶς, δμῶάς,
καὶ, δμῶας. Pal. Harl. 226. Οἱ μὲν

ἔστιξαν ἐπὶ τὸ ἐπῆμεν. οἱ δὲ συνῆσαν,
ἧδ' ἐκέλευον πεμπέμεναι. Pal. 232.
Ἀπεκόσμεον] Ἀκοσμον ἐποιοῦν τὴν τρά-
πεζαν αἴρωντες (scilicet αἴρωντες) τὰ ἐν αὐ-
τῇ. Q. Ἀκοσμον ἐποιοῦν τὴν τράπεζαν
αἴρωντες: et juxta, manu antiquiori:
τὰ ὅπλα νῦν τραπέζης λέγει. Pal. inter
lin. Ἀφαιροῦνται τὰ σκεύη τὰ ἔχοντα
ἔσθωθεν τὴν δαῖτα. E. Ἐντεα δαιτός]
Σκεύη ἔχοντά τι ἔσθωθεν τῶν εἰς εὐωχίαν,
οἷον κρατῆρες, πίνακες, κύπελλα. Pal. B.
Τὰ ὅπλα τῆς εὐωχίας, οἷον τραπέζας καὶ
τὰ τοιαῦτα. Vulg. 234. Εἵματ' ἰδῶσα
φᾶρός τε χιτῶνά τε ἔγνω. Pal. 235.
Ἰακῶς τὸ, τεύξε. Pal. Et in fine
versus superscriptum: ἀντὶ τοῦ δή:
quod spectat ad præcedens βᾶ. Τά
βα] δὲ δή. Vulg. 238. Ὅτι πρὸς τὸ
τελευταῖον ἀποκρίνεται μόνον, τίς τοι

¹ Lemma posui e textu Pal. cui hoc superscriptum est; sed ex ipso scholio suspi-
cor fuisse olim παλλίσαν. BUTTM.

² Hic jam de sensu hujus vocis monere debebam: vid. not. ad 241. BUTTM.

οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι ;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς¹ 240

ἀργαλίον, βασίλεια, διηγεκέως ἀγορεύσαι

κῆδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.

ταῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἥδ' ἀμεταλλᾶς.

Ὀγυγίη τις ἦσος ἀπόπροθεν εἰν ἀλὶ κεῖται,

ἐνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, 245

ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· αὐδὲ τις αὐτῇ

μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων

οἶον, ἐπεὶ μοι ἦα θοὴν, ἀργῆτι κεραυνῶ

Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ² 250

239. φῆς] φῆς a m. pr. φῆς ex emend. H. PORS.

243. Ferém.

246. ναίει] ναῖεν V.

250. ἔλσας] ἐλάσας H.

ib. ἐέλσας. ἐέλοπι.

τάδε εἶματ' ἔδωκεν. Pal. 239. Οὐ δὴ φῆς] Τὸ φῆς¹ ὅτε σὺν τῇ ἰ γράφεται, ἐπιστῶτός ἐστι καὶ ὀξύνεται. ὅτε δὲ ἄνευ τοῦ ἰ παρατακτικός ἐστιν ἰακῶς ἐκ τοῦ ἔφης γεγωνὸς καὶ περισπᾶται. Pal. Q. Ἔναι γράφουσιν, ὡ δὴ φῆς, ἀντὶ τοῦ, αὐδὲ ἔφης. Pal. Harl. ΦΗΣ. εἶπας. Vulg. ed. ant. 241. Ἀργαλίον βασιλεια] Τὸ μὲν ἐρώτημα βραχὺ, πόθεν ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα²· ὃ δὲ οὐκ εὐθὺς δηλοῖ ὅτι παρὰ τῆς Ναυσικάας. οὕτω γὰρ ἂν τὴν τε Ἀρήτην συνταράξειν ἡμελλε, τὴν τε κόρην εἰς αἰσχρὰς ὑποψίας ἐμβαλεῖν, ἑαυτὴν τε εἰς κίνδυνον τὸν ἔσχατον καταστήσειν. ἀλλὰ κεφαλαιωδῶς ἀποδύρεται τὰς ἑαυτοῦ συμφοράς, καὶ τὴν παρὰ Καλυψῶ διαγωγὴν, καὶ τὸν ἔρωτα τῆς θεοῦ, δι' ὃν συστήσειν ἑαυτὸν³ ἔμελλεν. ὥς ὃ καταφρωνήσας τῶν θεῶν οὐκ ἂν εἰς τὰ ἀνθρώπινα παρανομεῖν ὑπέμεινε, καὶ τὸ πέρας οὕτω διέθηκεν αὐτοῦς, ὥστε καὶ ἐπιτιμῆσαι τὸν Ἀλκίνοον, ὅτι μὴ καὶ ἦγαγεν αὐτὸν φανερῶς ἅμα ταῖς θεραπαίαις ἢ θυγάτηρ. E. Q. Διηγεκέως] Δι' ὅλων ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἕως τέλους. E.

Ὀλοκλήρως. Pal. Νῦν ταχέως⁴ ἢ τὸ σόμπα. Vulg. 243. Τοῦτο δὲ τοι ἔρέω, his verbis in Pal. ascriptum, Πρὸς τὸ αὐτό. Τὸ, μεταλλᾶς, ἀντὶ τοῦ πολυπραγματικῆς καὶ ἀνερευθῆς, ὥστε αἱ τὴν γῆν μεταλλεύοντες καὶ τὰ ταύτης ὑπεξάγοντες ψήγματα. Pal. Q. Διὰ τοῦτο εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦς ἄγει καὶ τῶν προσυμβεβηκότων αὐτῇ. Pal. 248. Ἐφέστιον] Ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπισυνωθισόμενος. Vulg. Ἐγκάτοικον. Pal. 249. Οἶον⁵ ἐπεὶ μοι ἦα θοὴν] Τὸ μὲν ναυαγῆσαι, ἀνθρωπίνης τύχης. τὸ δὲ περισωθῆναι, ἀπὸ τῆς τῶν θεῶν ἐντολαίς σημείον. τῇ ἀποτελέσματι οὖν θαρρῶν τὸ ἐκ τῆς τύχης συμβεβηκός, εἰς τοὺς θεοὺς ἀναφέρει, εἰς ἕλεω ἐπισπόμενος τοὺς Φαίακας. Pal. Q. Ἀργῆτι κεραυνῶ] Ταχέως διακονουμένη διὰ λεπτότητα. ἔστι δὲ κατ' ἀντίφρασιν. E. 250. Ἐλάσας] Γρ. καὶ, ἔλσας, ἀντὶ τοῦ συστρέφας. Harl. Ἐλσας text. Γρ. ἐλάσας. διεσκέδασσε. Pal. manu ant.; et in marg. ab al. manu ἀντὶ τοῦ συστρέφας. In altero

¹ Sic cum : et circumfl. Pal. quoque, in textu et in scholio. BUTTM.

² H. e. exhibere, commendare se : cf. infra ad 333. λ'. 619. BUTTM.

³ Sic Q. et sic in lemmate et in textu Pal. quoque. BUTTM.

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκὰς ἐλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 ἐνῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 ἦσαν ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔθα Καλυψὶ
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβοῦσα
 ἐνδυκίως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἡδὲ ἔφασκε
 θῆσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 ἔθα μὲν ἐπτάστες μένον ἐμπαρόν, εἴματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
 Ζητὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἥ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.

253. δέ με] δ' ἐν pro v. l. H. ib. ἀμφιελίσσης. 255. ναίει]
 καὶ ἐν ex emend. ejusdem manus H. PORS. 259. ἐπτάστες. εἴματα.
 261. ἔτεος. 263. ἥ] β V.

marg. autem a manu scholiorum
 consueta: Ἐκίασσε, διχθῆς. Nimi-
 rum ἐκίασσε et ἐκίδασσε. Ἐλάσας]
 Συνελάσας. Ἐκίασσε] Διέσχισσε. Vulg.
 251. Ὡς κόσμηθεν. Ἀθετῶνται δὲ
 στίχῳ ῥ'. Ἐσπερον γὰρ ταῦτα λέγεται.
 εἰ δὲ προφητὸ (Harl. οἷτο. προαίρητο
 em. PORS.) οὐκ ἂν ἐκαλλιλόγει. Pal.
 Harl. 252. Τρόπιν] Τὸ κατέτατον
 μέρος τῆς νηὸς περὶ ὃ σχίζεται τὸ κύμα.
 Pal. Vulg. Q. ἥ τὸ μέσον τῆς νεὸς ἐν-
 ῶν. Pal. Vulg. Δελφίνων ἐναγκαλισά-
 μενος, περιλαβόν. Pal. inter lin. Ἀμ-
 φιελίσσης] Τῆς ἀμφοτέρωθεν συστρεφο-
 μένης ὑπὸ τῶν κοπῶν. Pal. 255. Τὸ, ἥ
 με λαβοῦσα, βέλτιον ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς
 ἀναγνώσκειν αὐτῇ μ' ἐλαῦσα. Pal. 256.
 Ἐδυκίως] Ἐπιμελῶς, ἀπὸ τοῦ κῆδος ἢ
 φροντίος, καὶ ὥφειλεν εἶναι ἐνκηδέως. ἀλλ'

ἐν μεταθείσει τῶν γραμμάτων καὶ τροπῇ
 τοῦ ἡεὶς γίνεται ἐνδυκίως. B. 257. Θή-
 σεω ἀθάνατον] Καὶ διατί μὴ βεβούληται;
 ἔωκε διὰ τὸ, οὐποτε ἔπειθε. ἤλυν οὐκ αὖ τὸ
 μὴ θέλει γενέσθαι ἀθάνατος, ἀλλὰ τὸ μὴ
 πιστεῦσαι αὐτῇ τοιαῦτα λογιώσθ. ἡ μὲν
 γὰρ ἔφασκε ποιήσειν, ἡ δὲ οὐκ ἐπίστευεν.
 ἀλλ' οὐχὶ πιστεύων παρηταῖτο. ἦδει γὰρ
 ὅς σοφὸς ὅτι ἀθανασίαν οὐχ αἱ τοιαῦται
 δαίμονες χάρισσαντο ἄν' ἀλλὰ τοῦ Διὸς
 αὖ εἴη καὶ τῶν ἔργων ἃ πέφυκεν ἀκαθα-
 νατίζειν. Ἀντισθένης δὲ φησὶ ὅτι τοὺς
 ἐρῶντας εἰδὼς ψευδομένους τὰς ὑποσχέ-
 σεις. τοῦτο γὰρ ποιῆν οὐκ ἐδύνατο δόξα
 Διὸς. Pal. Q. 258. Οὔτε τε text. Γρ.
 οὐποτε. Pal. 263. Ζητὸς ὑπ' ἀγγελίης]
 Ἀγνοῶν τὴν ἐπιδημίαν τοῦ Ἑρμοῦ τοῦτο
 φησί. B. Ἀγγελίης, νῦν καλεώμενης.
 Pal. Vulg. Ἡ καὶ νόος] Διστακτικῶς

* Nimirum legit scholiastes ἀπέφθιθον. Vid. supra schol. ε'. 110. (Quam lectionem
 et agnoscit Etymologus M. p. 532. 42. sed ἀπέφθιθον p. 119, 56. 456, 18. PORS.)
 Apparet autem versus improbatos esse 251—258. quod et res docet. Sed Porsonna
 verba, ἀθετῶνται δὲ π. τ. i. posuit ad 249. BUTTM.

* Vid. ad ε'. 211. BUTTM.

πέμπε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
 σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔσσειν· 265
 οὔρον δὲ προσέκυν ἀπήμονά τε, λιάρῳ τε.
 ἑπταδαικάδεκα μὲν πλέον ἡματα πομποποιεῦων,
 ἑκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκίοντα
 γαίης ὑμετέρης· γήθησε δὲ μοι φίλον ἦτορ,
 δυσμόρῳ· ἥ γὰρ ἔμελλον ἔτι ζυνέσσειναι οἷζ' οἷ 270
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπαύρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδρησε κελεύθους,
 ὥρινεν δὲ θάλασσαν ἀβίσφατον· οὐδέ τι κύμα
 εἶα ἐπὶ σχεδὴς ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε 275
 νηχόμενος τόδ' ἐλαῖμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνέμῳς τε καὶ ὕδωρ.
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαίοντα βιήσατο κύμ' ἐπὶ χέρσῳ,
 πέτρης πρὸς μεγάλῃσι βαλὼν, καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον 280
 ἔς ποταμὸν, τῇ δὲ μοι εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 λείος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγυρέων· ἐπὶ δ' ἄμβροσιν ὕξ
 ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διῖπετός ποταμοῖο

265. Γηδύ. Γεῖματα Γέσσειν. 267. ἑπταδαικάδεκα] ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα Η. In
 ε'. 278. scriptum erat, ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον sed τε [δέ?] nunc era-
 sum et πλέον in πλέον mutatum PORR. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα V. W.
 272. κελεύθους] κέλευθ' Η. κέλευθ' V. 278. κέ] δέ Η. V. 281. εἰ-
 σάτο:

λέγει. διὸ ἵφ' ἐν ἀναγνωστίῳ τὸν στίχον.
 αἰδὲ γὰρ ἦδαι εἰ δὲ Ζεὺς ἔπεμψε τὸν Ἑρ-
 μῆν. Pal. Q. 264. Βραχὺ διασταλ-
 τέον μετὰ τὸ, ἔδωκε, τὴν λύσιν τῶν ἐξῆς.
 Pal. 269. Γαίης φαίμεν text. Γρ.
 γαίης ὑμετέρης. Pal. 270. Τῷ δυσμόρῳ
 φησὶν ἀνεφάνησιν. ὥτως γὰρ ἔτι ἔμελλον
 δυστυχῆσειν. Pal. 279. Ἀτερπέϊ
 χώρῳ] Ὅθεν οἶκ' ἦν τραπῆναι καὶ ἐκφυ-
 γεῖν, ἢ ἐκτροπῆς μὴ ἔχοντι καὶ ὁδοῦς. B.

Q. Ἐκτροπῆς—ὁδοῦς, ὡς τροπικῆραινας.
 Pal. Sed inter lineas ab alia manu,
 χαλεπῶ. 283. Θυμηγυρέων] Ἑμμεντὸν
 ἐπεγείραν καὶ τὴν ψυχὴν συλλέγων καὶ
 ἑμμεντὸν ἀνακτώμενος. Pal. B. Λει-
 ποψυχῶν, ἢ συλλαμβάνων καὶ συνάγων
 καὶ ἀνακτώμενος τὴν ψυχὴν. E. Q.
 Vulg. Ἀμβροσίη ὕξ] Ἐν ᾧ αὐτὸ φέρον-
 ται (Pal. περιπατεῦσι) βροτῶν. Q. Pal.
 284. Διῖπετός ποταμοῖο] Τοῦ ἀπὸ Διὸς

* Scr. Τὸ, δυσμόρῳ, φησὶν (Aristarchus sive alius quis) ἀνεφάνησιν: deinde ἔμελλεν.
 Cf. schol. B. 367. BUTTM.

ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραβον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
 ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 εἴθαι μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
 εὔδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἡῶ, καὶ μέσον ἡμάρ·
 δύσετό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεοῖσι.
 τὴν ἰκέτευσα· ἢ δ' αὖτι νοήματος ἤμβροτεν ἰσθλαῦ,
 ὥς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα

291. θεοῖσι] θεῶσιν (sic) H. θεῶσιν V. ib. εἰκυῖα. 293. ἔλποιο.

ἦτοι ἀέρος ἀρδευομένου. Ε. Τοῦ ὑπὸ τῶν
 τοῦ Διὸς ὄμβρων πλήρους. Pal. 285.
 Βραχὺ διασταλτέον (post vocem ἐκβὰς,
 puto: nam juxta illam scriptum
 scholium.) Pal. 'Εκβὰς ἐν θάμνοισι.]
 Τρία εἶδη φυτῶν, βοτάναι, θάμνοι, καὶ
 δένδρα (Pal. δένδροι). αἱ μὲν ἐπὶ ἰσάφει
 τῆς γῆς ἀκοιμούνται, βοτάναι λέγονται,
 αἱ δὲ μέσαι, θάμνοι, τὰ δὲ εἰς ὕψος, δέν-
 δρα (Pal. δένδροι). ὅσον ἄγρωστις καὶ ἡ
 λωπὴ πόα, βοτάνη. βάνει δὲ καὶ τὰ ἐν
 τοῖς ἔγροϊς γινόμενα, θάμνοι. δένδρα
 (Pal. δένδρεα) δὲ, ὅσον συκῇ, εἰλαία καὶ
 τὰ ὅμοια. Ε. Q. Pal. 286. 'Ἠφυσά-
 μην] Κυρίως οὐ περιβαλλομένη (Mediol.
 om. οὐ), ἀλλ' ἐπὶ ἡντλησα. Vulg. Q.
 καὶ ἐπέβαλεν ἀθροά· νῦν δὲ ἐπεχεάμην.
 Vulg. 'Ἐπεσπασάμην, περιβαλλομένη.
 Pal. 289. Δύσετό τ' ἥελιος] Εἰς δύσιν
 ἐκλίνεται. 'Αριστάρχος γράφει, δέλειτο,
 ὅ ἐστιν εἰς δέλην ἐκλίνεται. πρὸ δυσμῶν
 γάρ, φησὶ, συνέτυχε τῇ Ναυσικάῳ ὁ
 'Οδυσσεύς. Pal. (Ex Harl. Aristar-
 chi correctionem tantum protulit
 PORS.) Δύσετό τ' ἥελιος] 'Ο ἵστω

εἰς δέλην ἐκλίνεται· πρὸ δυσμῶν γὰρ συν-
 ἔτυχε τῇ Ναυσικάῳ ὁ 'Οδυσσεύς, τοῦ
 ἡλίου μὴ φθάσαντος εἰς τὸν δυτικὸν ὀρί-
 ζοντα, ἀλλ' ἐπέχοντος ἐφ' ἱκανόν. ὅτε
 γὰρ εἶδεν ὁ ἥλιος, τότε εἰς τὸ ἄλσος ἔφθα-
 σαν τῆς 'Αθηνᾶς αἶται. ὥς καὶ ὁ ποιητής,
 Δύσετό τ' ἥελιος καὶ τοὶ κλυτὰν ἄλσος
 ἱκάντο (Σ. 321.), καὶ τὰ λωπά. Ε.
 ΔΕΙΞΕΑΟΝ. πρὸς δέλην. Vulg. 290.
 'Αμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ] Τὸ γὰρ λέγειν
 ὅτι ἐκ τῆς βοῆς τῆς ἐπὶ τὴν σφαῖραν
 ἀνέστην, οὐ χαρίεν. τί γὰρ ἀναγκαῖον
 ἦν καταγορεύειν τῆς παιδὸς ὅτι ἔπ-
 αιξεν; ὥς δηλοῖ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον.
 Pal. Q. 292. 'Ἠμβροτεν] 'Απέτυχεν.
 εἰς οὐ καὶ ἀμφίβροτος ἢ ἀσπεῖς ἢ ἀμ-
 φοτέρωθεν τὸν βροτὸν περιέπουσα. Ε.
 293. 'Ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο'] Κοσμίως
 ὄγαν. ὥς γὰρ (Pal. καὶ γὰρ) πατήρ
 περὶ νέας διαλέγεται ἀποδεχόμενος τὸ
 σπουδαῖον τοῦ τρόπου. ὅττω φησὶ Ναυσι-
 κάα πρὸς με διετέθη καλῶς, ὥς οὐκ ἂν
 ἐλπίσης νεώτερόν τινα πράξαι ἐπὶ τινὶ
 ἄλλῳ καθ' ἡμᾶς πάσχοντι. Pal. Q.
 'Ρεξέμεν (sic ed. ant.)] Πράξαι.

* Vides ipsa Aristarchi verba quibus suam ille correctionem commendabat poni hic relata ad lectionem vulgatam. Unde apparet in lemmate reponendum esse δέλειτο; ἐπὶ μοι in hoc ipso scholio scriptura δύνειτο ex alio loco tanquam ibi convenientior opponitur. Cf. not. sq. BUTTM.

* Hoc in recentt. scholiorum edd. omissum in antiquioribus legitur inter glossas ad ἀνῆκεν et εἴθαι. Natum autem suspicor hoc etiam ex Aristarchi lectione ita expli-
 cata: ΔΕΙΞΕΑΟΝ. πρὸς δέλην ἦν. BUTTM.

* Sic Mediol. Sed in Pal. ἔλποιο, neque aliter in textu: ubi amen suprascrip-
 tum ἰσπύουσα et ad marg. γρ. ἔλποιο. BUTTM.

ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
 ἢ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἢ δ' αἶθοπα οἶνον, 295
 καὶ λαῦσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκε.
 ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
 παῖς ἐμῇ, οὐνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν 300
 ἦγετ' ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέλευσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦρας, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νεῖκεε κούρην·
 ἢ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεισθαι·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔβελον, δέισας, αἰσχυνόμενός τε, 305
 μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσαιο ἰδόντι·
 δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ξεῖν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἵσιμα πάντα. 310
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,

294. ἐρξέμεν] ἐρξέμεν V. ib. φερξέμεν. 295. ἄλις. φαῖνον. 296. εἶματ'. 297. κατέλεξα] κατ' ἀλέξῃ H. 300. ἐμῇ] ἢ μὴ H. 303. τοῦνεκ'] τούτεκ' V. 304. μ' ἐκέλευε] με κέλευε W. 306. ἐπισκύσαιο] ἐπισκύσασαιτο H. W. ib. ἰδόντι.

Vulg. 298. Ἀπαμείβετο] Ἀπαμειβετο. 299. ἔστιν ἐξ ἀμειβῆς προσεφθέγγετο. Pal. 301. Ἐς ἡμέτερον] Ταυτέστιν εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Ἀττικὸς δὲ ὁ σχηματισμός. Vulg. Οὕτως, ἡμετέρου. Ἀττικὸς δὲ τὸ σχῆμα ὡς, ἐς διδασκάλου. Pal. Harl. 303. Μὴ νεῖκεε κούρην] Μὴ τὴν ἄψογον σὴν θυγατέρα τὴν Ναυσικαίαν ἢ φιλονεκίης ἐμοῦ ἕνεκεν. αὕτη μὲν γὰρ ἐκέλευσε συνακολουθῆσαι μοι δουλῖδα, ἐγὼ δὲ αὐτὴν οὐκ ἠθέλησα. Pal. Q. Γρ. νεῖκεο (νεϊκέο). Pal. 305. Δέισας αἰσχυνόμενός τε] Ψεύδεται μὲν ἀλλ' ἀνσγκαίως ὅτι τοῦ μὴ θλίψαι (Q. Pal. βλάψαι) τινα. Ἰδὼν δὲ τὴν γνῶμην τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὸ φιλοανθρωπότερον βέβαιον

σαν, ἀμφότερα πράττει. τὴν μὲν γὰρ πρόνοιαν τῆς παρθένου ἐξειδικαιῖται, τὴν δὲ φιλοανθρωπίας ἐκείνης οὐκ ἀφαιρεῖται. Pal. E. Q. Δαιμονίως καὶ ἑαυτὸν τῇ ἀμαρτήματι συμπεριέλαβεν. Pal. 309. Φίλον κῆρ] Γρ. νόημα. Pal. Harl. 310. Ἀμείνω δ' αἵσιμα πάντα] Τὰ αἵσιμα πάντα ἀμείνονα εἰσὶ. δεῖ γὰρ μήτε ἀνάληγτον εἶναι, ὥστε μὴδὲ ἐφ' ἐνὶ κινεῖσθαι, μήτε ματαίως κεχολῶσθαι. ἐφ' ἑκάστω γὰρ ἀμείνων τὸ σύμμετρον καὶ καθήκον. Pal. E. Q. Γνωμικόν, τὰ καθήκοντα καλά εἰσιν. E. Q. et, sine voce γνωμικόν, Pal. int. lin. Τὰ καθήκοντα πάντα καλά ἐστίν. Vulg. 311. Αἱ γὰρ Ζεῦ πάτερ] Τοὺς ἐξ Ἀρή-

τοῖος ἔων, οἷός ἐσσι, τὰ τε φρονέων, ἅτ' ἐγὼ περ,
 παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
 αὐτὶ μένων· αἶκον δὲ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
 αἷ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δὲ σ' αὐτίς ἐρύξει
 315
 Φαίηκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
 πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
 αὐρίαν· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνω

314. ἐγὼ] ἐμὸν V. ib. αἶκον. 315. αἷ κ' ἐθέλων] εἰκὲθέλων (sic) H.

ib. ἀέκοντα. 316. γένοιτο] γένηται H. 317. τόδ' τὸ γ' pro v. l. V.
 ib. εἰδῆς.

σταρχὸς διατάζει Ὅμηρον εἶναι (huc. P. ex Harl.). εἰ δὲ καὶ Ὅμηροί, εἰκότως αὐτοὺς περιαιρεθῆναι φησι. πῶς γὰρ ἀγῶν τὸν ἄνδρα μνηστεύεται αὐτῷ τὴν θυγατέρα· καὶ οὐ προτροπόμενος ἀλλὰ λυκαῖν. Pal. 312. Τοῖος ἔων] Οἷος εἰ τὴν γνώμην, καὶ μὴδὲν τῆς προαιρέσεως τῆς Ναισιβάκας² παρούσης παρατρέπων. Q. 313. Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν] Ταῦτα λέγει πειρώμενος τοῦ Ὀδυσσεύς, εἰ ταῖς ἀληθείαις παρατεῖται θεοῦ γάμον. εἰ γὰρ προπετῶς ἐπιδάχνηται γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κάκεινο ψευδόμενος. Vulg. Ταῦτά φησι πειρώμενος εἰ ταῖς ἀληθείαις ἀπέπειτα τὸν τῆς Καλυψτοῦς γάμον. ἢ τοῦτο μὲν κακήθηες καὶ οὐ (Pal. καὶ οὐδὲ) βασιλικόν, οὐδὲ κατὰ τὸ Ἀλκινόω ἦθος. ἀπλοῖκός γὰρ μάλιστα εἰσάγεται, ὅπερ συμβαίνει περὶ τοῦς ἐκ γυναικὸς εὐτυχούντας. ἐκεῖνο δὲ βητέον ὅτι παλαιὸν ἔθος τὸ προκρίνειν τοὺς ἀρίστους τῶν ξένων, καὶ δι' ἀρετὴν αὐτοῖς ἐκδιδόναι τὰς θυγατέρας. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Βελεροφάντου, Τυδείδης, Πολυνείκου. οὐ γὰρ εἰς τὸν πλοῦτον ἀφειώρων οἱ παλαιοί, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρετὴν, ἣν (sic) ἀπὸ τῆς ἔψευς. Βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας (v. 253.)· Γενεῖν (Mediol. γενεῖ) δὲ Διὸς μεγάλῳ εἰκτην (v. 27.)· Οἳ τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν (v. 223.)· Ἐπεὶ οὐ κε καὶ τοιαῦτα τέκονεν (v. 64.). Pal. Q.

Ἀντὶ εὐκτικῷ τοῦ, ἔχω (sic), καὶ, καλοῖο. Pal. Καλέεσθαι] Γρ. καλεῖσθαι. Pal. 314. Ἀντὶ, μένων οἷος εἰ τὴν γνώμην, καὶ μὴδὲν τῆς προαιρέσεως τῆς νῦν παρούσης παρατρέπων. Pal. 315. Αἷ κ' ἐθέλων] Γρ. εἰ. Pal. 316. Μὴ τοῦτο] Τὸ ἐκόντα σὲ ἐρύξει Pal. (quam sine lemmate versui 315. superscriptum). 317. Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἔγῳ] Ἔως τότε ἐγὼ (Pal. ἔως τότε σὲ ἐγὼ) τεκμαίρομαι, καὶ νῦν (Pal. ἐννοῶ) τὴν σὴν προπομπὴν, ἔως ἂν σὺ εὖ εἰδῶς θελήσεις ἀπελθεῖν οἴκαδε. Pal. Q. Τεκμαίρομαι] Σημειῶ, ὑπονοῶ. Pal. Τελειῶ. Vulg. Ἀριστοφάνης περισπᾷ τὸ, εἰδῆς. Pal. 318. Ἐς τῆμος δὲ] Μέχρι τοῦτο. Τὸ, ἐς τότε, καὶ τὸ, ἐς τῆμος δὲ (sic), ταυτὸν ἀντὶ, κατ' αὐτὴν τὴν ὁρὰν. ὡς εἰ τις λέγει, ἂν ἀνάβηθι, ὑπόθες ὑπὸ τὴν κλίνην. Pal. Σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ] Τίνος ἕνεκεν ὑπνώττωτα Ὀδυσσεῖα ἄγουσι Φαίakes; φάμεν οὖν ὡς εἰδότες τὸ ἀβροδίατον ἑαυτῶν καὶ τὸ περὶ τοὺς πολέμους ἀσθενές· φησὶ γοῦν, Οὐ γὰρ Φαίηκεςσι μέλει βίδος οὐδὲ φαρέτρη (v. 270.)· αἰδένα θέλουσιν ἀκριβῶς μαθεῖν ποίοις οἰκοῦσι τόποις, ἐπανάστασιν πολεμίων δεδοικότες. τοῦ χάριν καὶ μισόξενοι, καὶ τοὺς ἀφικόμενους ἀποστέλλουσι τάχιιστα καὶ κωμωμένους, ἵνα μὴ τὴν ὁδὸν μάθωσι. διὰ

² Nomen Ναισιβάκας delendum aut in νῦν mutandum: vid. ad 314. BUTTM.

³ In text. Pal. a prima manu erat *ιστί*. BUTTM.

λέξεις· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἴκηαι
 πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τοι φίλον ἔστί· 320
 εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης·
 τὴν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἱ μιν ἴδοντο
 λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
 ἦγον, ἐποφόμενον Τιτυόν, γαιήϊον υἱόν·
 καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεισσαν 325

319. λέξεις] λέξαι H. sed λέξεις, et γαλήνη in schol. ad ν'. 79. 320. εἴ-
 που] εἴ ποῦ W. 321. εἴπερ] εἴπω nunc sed εἴπερ prima m. H. PORS.
 ib. πολλά ἑκαστέρω. 322. τὴν περ ex emend. ejusdem m. H. PORS.
 ib. Fe φίλων. 323. λαῶν.

καὶ κυμώμενον ἀποτίθενται τὸν Ὀδυσ-
 σέα, διὰ τὸ μὴ ἰδεῖν εἰς πῶς καὶ ὅμα
 ἀναπλέουσιν. E. Q. [Τὴν λέξεις]
 Οἱ ναῦται ὑπὸ τῶν σὺν ἐκδέχονται
 καιρὸν. B. 319. Ἐλόωσι γαλήνην]
 Ἐλαύνουσιν ἡσύχως. Q. Εὐφήμες τὴν
 θάλασσαν λέγει, ἢ τὴν γαληνίσαν αὐτῷ
 φησί. B. E. Ἐλάσουσιν γαληναίως,
 συνεχῶς. Et ab alia manu: Τινὲς
 δέ, ἐλάωσι. Εὐφήμες τὴν θάλασσαν
 φησι. Pal. 321. Ἐκαστέρω] Ποῦ-
 τέρω, ἀπὸ τοῦ ἐκάς ὃ σημαίνει τὸ πόρρω.
 B. E. Ἐκτετέλεισται τὰ τῆς πλάνης.
 τῆς γὰρ Ἐσχερίως (sic) πόρρω φασὶ
 (φησί) τὴν Εὐβοίαν. Ἰδὼν τοῦτο τῶν
 ἀπείρων τῆς Ἑλλάδος. Pal. 324. Τι-
 τυὸν γαιήϊον υἱόν] Τὸν τῆς γῆς υἱόν. κτη-
 τικὸς ὁ τύπος. Vulg. Ἐλάρω τῇ Ὀρ-
 χομενῷ, τινὲς δὲ Μινύου*, συνελθὼν δὲ
 Ζεὺς διὰ τὴν τῆς Ἥρας ζήλοτιάν ἐκρυ-
 ψεν αὐτὴν κατὰ γῆς. ἢ δὲ ἀνῆκε παῖδα

Τιτυόν*, ὃς ἀθέμιστος ἦν^b. ἡράσθη γὰρ
 τῆς Λητοῦς, καὶ ἐτοξείσθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος.
 ἦκε δὲ ὁ Ῥαδάμανθος ἐπὶ θεῶν τοῦ Τι-
 τυῦ, ὡς δὴ σωφρονίσαν αὐτὸν ὡς ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ^c. Φαίνονται γοῦν (Pal.
 Vulg. οἶν) οἱ Φαίαιες πλησίον τῶν μα-
 κάρων νήσων κατοικῶντες. ὅτι δὲ κατ-
 ἔκει τὸ Ἠλύσιον πεδίον δὲ Ῥαδάμανθος,
 ἥδη εἶπεν ὁ Πρωτεύς ἐν τῇ πρὸς Μενέ-
 λαον λόγῳ (δ. 563.), Ἀλλὰ σ' ἐς^d
 Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης Ἀθά-
 νατοι πέμψουσιν ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθος.
 E. Q. Pal. et (usque ad κατοικῶντες)
 Vulg. Ὁ Τιτυὸς ἦν υἱὸς τῆς γῆς ὃς
 ἡράσθη τῆς Λητοῦς, καὶ ὑπὸ Ἀπόλλωνος
 ἐτοξείσθη. ταῦτα οἶν ὁ Ῥαδάμανθος
 (Pal. ins. καὶ) ὁ δικαιοτάτος παρ' Ἑλ-
 λησι κριτὴς ἐτιμάρησε πρότερον. Pal. Q.
 325. Καὶ μὲν οἱ] Γρ. καὶ μὲν οἱ. Harl.
 Ἐνθ' ἦλθον] Ἐκεῖ εἰς Εὐβοίαν ἀπῆλθον.
 Pal. Τέλεισσαν] Τὸν μετ' αὐτοῦ πλοῦν.

* Sic, teste Maio, in E: in Q. autem Μινύου. Pal. sine mentione Orchomeni sic:
 Ἐλάρω τῇ Μινύου μίγνεται Ζεὺς. Vulg. ed. ant. E. τῇ Ὀρχομενῷ τινὲς Μίνους συνελθὼν, unde
 dubius est Barnesius Μίνους faciat an Μινύου. Ego suspicor fuisse τῇ Ὀρχομενῷ τῷ
 Μινύου. BUTTM.

^a Pal.—μίγνεται Ζεὺς. διδίων δὲ τὴν Ἥρας ζήλοτιάν ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὴν κρύπτει, ὅθι
 ἀπεδίδεται Τιτυός. BUTTM.

^b Vulg.—ἀνῆκε παῖδα ἑξοχόντων, ὃς ἀνομήσθη Τιτυός· ὃς ἡράσθη Λ. BUTTM.

^c Vulg.—τῷ Τιτυῷ. ἢ Διὸς ὡς ἰσχυροῦσιν αὐτόν. Pro Διὸς Barnes. emi. Δίκαιος con-
 ferre jubens Apollod. 1, 4, 1. Strab. 9. Paus. Lacon. et Apollon. Schol. Cf. et nos
 schol. alterum.—Palat. Ῥαδ. δὲ ἦκε ἐποφόμενος Τιτυὸς ἢ Διὸς ὡς ἰσχυροῦσιν αὐτόν. No-
 scio enim qui factum sit ut Creuzer (Melet. I. p. 55.) tacite prosperit Δίκαιος ὢν. Ve-
 ram tamen et ego hanc scripturam esse censeo, et ex mero illo mendo Διὸς auctorem
 schol. Ambr. ulterius procudisse suum ὡς ἀδελφὸν αὐτοῦ. BUTTM.

^d Sic liquido Pal. quoque, non ut ait Creuzer ἀλλ' ἰε. BUTTM.

ἡματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον αἶκαδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσπον ἄρισται
ἦες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.

ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε· 330

Ζεῦ πάτερ, αἶψ' ὅσα εἶπε τελευτήσκειν ἅπαντα
'Αλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δὲ καὶ πατρίδ' ἰκοίμην.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι 335

δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας, καθύπερθεν ἕσασθαι.

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ στορέσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340

326. ἀπήγαγον ex emend. H. ἀπήνυσαν W. ib. ἀπήγον Falkad'. 327. φει-

θήσεις. 328. ἄλα] ἐς ἄλα V. 329. δῖος. 330. εὐχόμενος] εὐχόμε-
νος H. εὐχόμενος W. Deinde εἶπε, πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν H. (ex emend.
ejusdem manus. PORS.) V. ib. φεῖπε, φέπος. 331. φεῖπε.
333. ἰκοίμην] ἰκοίμην V. 338. ἕσασθαι. 339. δάος] δᾶδας pro v. l. V.

Pal. 326. 'Απήγαγον] Γρ. ἀπήνυσαν
Harl. et Pal. qui addit, ἡγοῦν ἐγκατ-
έκτισαν. 327. 'Αριστα] Κάλλιστα.
Vulg. ed. ant. 328. 'Αναρρίπτειν
ἄλα πηδῶ] 'Ανακινεῖν, ἀνακρούειν τὸ
ἕδωρ τῷ πηδαλίῳ Pal. B. ἢ ταῖς κό-
παις. Pal. Πηδαλίῳ ἢ κόπῃ. E. 'Ανα-
ρίπτειν] Κωπηλατεῖν. ἀναρρίπτεται γὰρ
τὸ ἕδωρ ἐπὶ τῶν κωπηλατῶντων. Πη-
δῶ] Νῦν οὐ πηδαλίῳ, οὐ γὰρ ἔχουσι πη-
δάλια, ἀλλὰ κόπαις, παρὰ τὸ πλεῖν
(scf. παῖιν) τὴν θάλασσαν· πῆδος ὅ-
γὰρ εἶδος ξύλου ἢ τῷ πλατεῖ τῆς κό-
πης. Vulg. 330. Εὐχόμενος δ' ἄρα
εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν] Γράφε-
ται, ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρίν. E. 331.

Αἶψ' ὅσα] Γρ. καὶ, αἶψ' ὥς. Pal. 333.
Δαιμονίως ἐν ταῖς ἀπεκρίσεσι τοῦ γάμου
οὐδ' ἀκοῦσαι προσεποιήσατο, ἀλλὰ μένου
τοῦ νόστου. Pal. Σιωπήσῃσι ἑαυτὸν ὡς
περὶ ἐνδοξότατον πρόσωπον· τὴν σπου-
δὴν καταθησομένου τοῦ Ἀλκίνοου. Pal.
335. Κέκλετο δ' Ἀρήτη] Ὁ μὲν βασι-
λικῶς ὑπέσχηται περὶ τῆς ἀποστολῆς, ἡ
δὲ γυναικείως παρασκευάζει τὴν καίτην.
Pal. Q. 'Εν μεγάρουσι] Γρ. ἀμφιπό-
λοισι. Pal. 'Αμφιπόλοισι] Γρ. ἐν με-
γάρουσι. Harl. 339. Δάος] Φῶς, ἀπὸ
τοῦ δαῖω τὸ μερίζω, διακριτικὸν γὰρ
ἦν. E. Δᾶδα, ταχύτητα. Pal. int.
lin. 340. 'Εγκονέουσai] Σπυεύουσai,
ἐνεργαῖσαι καὶ κόνειας πληροῦμαι τῇ

* Ita recte editt. ante Barnesium. Sed cum ap. Eust. ad nostrum locum legatur,
'Εν ἡ ἐχολίαις παλαιαῖς εὐρηται καὶ ἐστὶ εἶδος ξύλου τὸ πηδόν. corrigendum putabat ille in
hoc scholio πηδόν. Male. Eustathius corrigendus. Nam πῆδος εἶδος δίδραυ. Vid.
Heyn. ad II. c. 838. et Schneid. in v. BUTTM.

Vid. supra not. ad 241. BUTTM.

ἄτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·

Ὅρσο κέων, ὦ ξεῖνε, πεποίηται δέ τοι εὐνή.

ὥς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰσατο κοιμηθῆναι.

ὥς ὁ μὲν ἔνθα κάθειδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς

τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθαύσῃ ἐριδούπῳ.

345

Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο·

πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

341. ἄτρυνον Ὀδυσῆα] ἄτρυνον δ' Ὀδυσῆα V. ib. ἐπέεσσιν. 242. ἔρσο] ἔρσοι H. 343. εἰσατο. 344. κάθειδε a m. pr. καθεῖδε ex emend. H. καθεῖδε V. ib. δῖος.

σπουδῇ τοῦ δρόμου. Pal. 342. Ὅρσο] ἔρσοι H. 343. εἰσατο] ἔρσοι H. 344. κάθειδε] ἔρσοι H. 345. ὑπ' αἰθαύσῃ] ὑπ' αἰθαύσῃ H. 346. ἐριδούπῳ] ἐριδούπῳ H. 347. πόρσυνε] πόρσυνε H. 348. εὐνήν] εὐνήν H.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Θῆτα δ' ἄλλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆος πείρηθεν.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
ἂν δ' ἄρα Διογενὲς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.

5

3. διδογνής. 4. ἠγεμόνευ'] ἠγεμόνευεν H. V.

ὑπόθεσις. Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου καὶ ναῖς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσεύς. καὶ ἐστιῶνται παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι. καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίαικες καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἀρεως καὶ Ἀφροδίτης, ὅπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου. καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς κλαίοντος ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται διατί κλαίει καὶ τίς καὶ πόθεν εἶη. Vulg. Ἄλλως. Ἡμέρα τρίτη καὶ εἰκοστή, καθ' ἣν ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου καὶ κὼς εὐτρεπισμός· καὶ Ὀδυσσεύς δυσκοβόλια· καὶ Δημόδοκου τοῦ κιθαριδοῦ τρίτη διήγησις. ὁ δὲ βασιλεὺς πυνθάνεται τίς καὶ πόθεν εἶη ὁ ξένος. Pal. Q. Ἄλλως. Ἡμέρας ἐπυγενομένης ὁ Ἀλκίνοος εἰς ἐκκλησίαν συναγαγὼν τοὺς Φαίαικας ἐδήλωσεν αὐτοῖς περὶ τοῦ παρόντος ξένου. ὅπειτα δὲ ἀγῶνα συνετελεῖ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. ἐν ᾧ προτρεψαμένῳ τοῦ Ὀδυσσεύς λαοδάμαντος τοῦ Ἀλκινόου παιδός, τῷ δὲ παρατησαμένῳ διὰ τὰς ἐχούσας αὐτὸν συμφορὰς, Εὐρύαλος θρασύτερος

ἐπιπλήσσει αὐτόν. καὶ μετ' αὐτοῦ εὐκλειαν πολυτελεῖ καταγγελίας ὁ Ἀλκίνοος ἐκέλευσε Δημόδοκον τὸν κιθαριδοῦν παρῆναι· ὑφ' οὗ ᾄδεται ἄλλα πολλὰ καὶ ὡς Ἀφροδίτη καὶ Ἀρης ἐφωράθησαν ἐπὶ Ἡφαίστου δεσμούς· τινὰς καὶ αὐτῶν τεχνησαμένῳ· ὅπειτα καὶ Ἰλίου ἄλυσιν καὶ περὶ τὸν δούριον ἵππον. ὃν καὶ ἀκρωμένους Ὀδυσσεύς ἐδάκρυσεν. εἶθα πυνθάνεται αὐτοῦ ὁ Ἀλκίνοος τὴν αἰτίαν τῶν δακρύων καὶ προτρέπεται τὰ περὶ αὐτὸν διηγήσασθαι. καὶ τέλος ἐνταῦθα ἔσχω ἢ βαψφδία. E. 1. Ἡὼς ἡ ἡμέρα σημαίνει πολλά. ὅτε μὲν τὸ κατάστημα τῆς ἡμέρας, ὡς ἔχει ἐνταῦθα· ὅτε δὲ τὴν σωματικὴν θεῖαν, ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ, Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων (Il. λ'. 1.)· ὅτε δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς ἐν τῷ, Ὅφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο. ἱερὸν ἡμαρ (Il. θ'. 66.)· ὅτε δὲ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ, Ἡὼς δὲ μοι ἐστὶν Ἡδε δυωδεκάτη ἔτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυσθαι (Il. φ'. 80.). Q. 2. Ὅρνυτ' ἄρ'] Νοστήον κατὰ τὸ σιωπώμενον καὶ τοὺς Ἀλκινόου υἱοὺς ἐγπύγεσθαι. Q. 4. Τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ'] Τοῖς

ἐλθόντες δὲ κάθίζον ἐπὶ ξιστοῖσι λίθοισι
πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστῳ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·

καί ῥα ἐκάστω φῶτι παρισταμένη φάτο μῦθον·

10

Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἵναί, ὅφρα ξείνοιο πύθοσθε,
ὅς νῆον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.

Ὡς εἰπῶς, ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

15

καρπαλίμως δ' ἐμπλήντο βροτῶν ἀγοραί τε, καὶ ἔδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθήσαντο ἰδόντες

υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπισὴν κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις,

20

καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,

ὥς κεν Φαίηκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,

δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους

πολλούς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.

6. δὲ κάθίζον] ὃ ἐκάθίζον V. 7. ἄστῳ. 8. εἰδομένη. δαΐφρονος.
10. ἐκάστω. 13. δαΐφρονος. 15. εἰπῶς. ἐκάστου. ἀπάντων corr-
git Kidd ad Dawes. M. C. p. 253. 17. γὰρ] ὃ ἄρ H. ὃ ἄρα θήσαντο
V. W. 18. Λαέρταο. δαΐφρονα. 20. ἰδέσθαι.
23. οὓς] τοὺς H. Et Apollonius v. Ἀέθλος. PORS. W.

σιν, ἀντὶ γενικῆς. B. 6. Κάθίζον, ἐπὶ
ξιστοῖσι λίθοισι] Φαίνεται παρὰ ταῖς
παλαιαῖς ἔθος ἔν, ὅστε πρὸ τῶν θυρῶν λί-
θους τινας εἶναι κατασκευασμένους καθ-
εδρῶν τάξιν ἐπέχοντας, ἐφ' ὧν ἀξιοῦντες
ἐκαθίζοντο οἱ ἡγούμενοι· καὶ ἐπὶ τῶν
Νέστορος εἰκιῶν τοῦτέ φησιν ὅτι, Ἦσαν
προπάρουσι θυράων Λευκοὶ ἀπιστίλβοντες,
εἰς ἑπὶ μὲν πρὶν Νηλεὺς ἴζεσκεν, Ἀλλ' ὁ
μὲν ἤδη κηρὶ δαμαῖς Νέστορ δ' αὖ τόν
ἔφιξε Γερήνιος (γ. 407.). E. Q. 7.
Μετώχετο] Τὸ, μετώχετο, κεῖται δι-
πρεκῶς ἔταν εἰς τινα πορεύεται τις. B.
11. Δεῦτ' ἄγε] Ἰδίως ἐξηγήσατο. τὸ γὰρ,
δεῦτε, πληθυντικῶς φήσας τὸ, ἄγε, ἐν-
κῶς εἶπε. καὶ τὸ Ἰδίως, Δεῦτ' ἄγετ' Ἀρ-
γεῖον Ἐλένην (Il. η'. 350.). E. Ἀμ-

φότερα παρακληυστικῶς παρ' Ὀμήρῳ
κεῖται. Vulg. 12. Ὅφρα ξείνοιο πύθο-
σθε] Εἰκότως διὰ πάντων αὐτοῖς ἐπεγεί-
ρει, φήσας αὐτὸν ξένον κληνὴν δια-
πρεπῆ τὴν ἔψιν· ἵνα οἱ μὲν φιλέξουσιν
πρὸς τὸν ξένον, οἱ δὲ φιλόκαλοι πρὸς τὸ
κάλλος, οἱ φιλόστοιχοι πρὸς τὴν ἀκρόασιν
τοῦ φιλοπλοῦς κοηθῶσιν. E. Q. 16.
Ἐμπλήντο (sic ed. ant.)] Ἐπληρώθη-
σαν. Vulg. 17. Θήσαντο ἰδόντες]
Σαφῶς νῦν τὸ ἐθήσαντο ἀντὶ τοῦ ἐθαύ-
μασαν ἐπιφέρει γῶν, ἰδόντες. Q. 22.
Ἐκτελέσειεν ἀέθλους] Πληθυντικῶς εἶ-
πε τὸν τοῦ δίσκου ἄθλον. Κράτης δὲ
τοὺς κατὰ Ἰθάκην ἡκούσε πόνους. Vulg.
Q. 23. Πολλούς] Ἀθεταῖ Ζηνοδοτος
(huc. P. ex Harl.). οὐ γὰρ πολλούς

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 ξείνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἢ πρὸς ἠοίων, ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
 ἡμεῖς δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δῆρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε, ἵνα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν
 πρωτόπλοον· κούρω δὲ δῦω καὶ πεντήκοντα
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θεὸν ἀλεγύνετε δαῖτα,

25. τοῖσιν δ'] τοῖσι δ' ἄρ V. ib. μετέειπε. 27. ὥς εἴπω. 28. τοῖδ'.
 29. ἐσπερίων. 32. ὅστις] ὅστις H. 34. ἐρύσσομεν. δῖαν. 36. εἰσὶν]
 ἦσαν V.

ἐτέλεσεν ἐν Φαιακίᾳ, ἀλλ' ἐδίδασκευσε μόνον. Q. 24. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν] Ἡ φήμη ἐκ φρονήσεως καὶ οἰκονομίας* τοῦ Ὀδυσσεύς. ἔστι δὲ καὶ τοῦ Ὀμήρου ἵνα γνωρισθῇ καὶ τῷ κοινῷ λαῷ ὁ Ὀδυσσεύς, μήπως καθ' ὅδον κομιζόμενος παρ' αὐτῶν ἐμπαιχθῇ τι. διὰ καὶ εἰς τὰς δοκιμὰς αὐτὸν ἐξάγει ὅπως κλείωνος τιμηθῇ παρὰ τῶν Φαιάκων. E. 29. Πρὸς ἠοίων] Ἡ πρὸς ἀντὶ τοῦ ἀπὸ, ἐν ᾧ ἀπὸ τῶν πρὸς δυσμὰς ἢ τῶν πρὸς ἀνατολάς. B. Ἡ πρὸς ἠοίων ἢ ἐσπερίων] Ἡ τῶν πρὸς δυσμὰς ἢ τῶν πρὸς ἀνατολάς. οὕτως δὲ οἱ παλαιοὶ ἐμέριζον εἰς δύσιν καὶ ἀνατολὴν τὰ κοσμικά. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅση ζόφος αὐτῷ ὅση ἡώς (κ'. 190.). Εἴτ' ἐπὶ δεξιᾷ ἴωσι πρὸς ἡῶ, Εἴτ' ἐπ' ἀριστερᾷ τοίγε ποτὶ ζόφῳ (II. μ'. 239.). Q. 30. Ἐμπεδον εἶναι] Τὴν πρὸς πάντας ἐχομένην πομπήν ταύτην καὶ ἐπὶ τούτου τηρεῖν βεβαίαν.

Vulg. 31. Ὡς τὸ πάρος περ ἐποτρυνώμεθα] Ἐως (scilicet ταχέως,) ἐποτρυνώμεως ποιήσωμεν. Δεξιῶς δὲ ἀνανεοῦσθαι (f. -οῦται) τὴν τῶν Φαιάκων φιλοξενίαν, ἵνα μὴδὲ τοιοῦτον ἐμπεῖν ὀκνῶσι. τοῦτο γὰρ ἐν τῷ, πάρος περ, ἐδήλωσεν. Q. 32. Οὐδὲ γὰρ οὐδέ] Πλεονάζει ἢ μία οὐδὲ κατὰ Ἀττικούς. Οὐδὲ γὰρ οὐδέ Δρύαντος (II. ζ'. 130.). Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτός (II. ε'. 22.). Q. 35. Πρωτοπλόον] Τὴν πρῶτον πλείυσσαν, ἐπὶ θηλικῷ. ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται. καὶ πρωτοτόκος ὁμοίως ἐπὶ θηλικῷ βαρύνεται, ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται, ὁ πρωτότοκος υἱός^b. B. Τινὲς, τὴν πρῶτην πλείυσσαν, ὅ ἐστι ναυαρχίδα. Q. 36. Κρινάσθων κατὰ δῆμον] Ἐπιλεχθῆναι κατὰ γειτονίαν. Pal. 38. Θεὸν ἀλεγύνετε δαῖτα] Ἀντὶ τοῦ θεῶς, ὥς, Δύσαν ἀγορὴν αἰψήρην (β'. 257.).

* Hoc vocabulum nescio quomodo huc venerit, ad sequens τοῦ Ὀμήρου pertinens. BUTTM.

^b En doctores nostros! certe qui se doctoribus nostris intermiscant non semper tam facile quam iste dignoscendi. BUTTM.

ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὅφρα ζεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
 μηδὲ τις ἀρνεῖσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδῆν
 τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀεΐδειν. 45

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετώχετο θεῖον ἀοιδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
 βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἡδὲ θάλασσαν, 50
 νῆα μὲν οἴγε μέλαιναν ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νῆϊ μελαίνῃ·
 ἥρτύναντο δ' ἑρετμὰ τροπαῖς ἐν δερματίνοισι,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 ὑψαῖ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55

42. μεγάροις] μεγάροις H. V. 49. ἐκέλευσ'] ἐκέλευεν V. 51. ἔ-
 ρυσσαν. 53. ἥρτύναντο] ἥρτύνοντο e gasuga H. ib. τροπαῖς] τρόποις V.
 54. ἀνὰ] παρὰ V. ib. πέτασσαν] τάνυσσαν H. V.

Τὸ δὲ ἀλεγύνετε ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίζετε,
 οὕτως διὰ τοῦ ἔων (scf. τοῦ ε, ὡς) πα-
 ρατακτικῷ^c. Q. 39. 'Ἡμέτερον δῶδ']
 Εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Vulg. 41.
 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες] Τὴν μὲν δαπάνην
 ἐκ τοῦ ἰδίου ποιεῖται, τὴν δὲ ἐκ τῆς ὑπο-
 δοχῆς φιλανθρωπίας κοινῶς (scf. -ῆν)
 πάντων καθίστησι. Q. 43. Καλέσα-
 σθε δὲ θεῖον ἀοιδόν] Ἵνα ἡδέως ἢ συνου-
 σία γένηται. Τὸ δὲ ὅλον δαιμονίως ἐκ-
 νόμησιν ὁ ποιητὴς, ἵνα ᾄδοντος αὐτοῦ
 κλαίων Ὀδυσσεὺς ὑπνώσκειν τῷ Ἀλκινόῳ
 παράσχη καὶ ἀφορμὴν πυθέσθαι, τίς
 ἐστὶν ἅμα δὲ καὶ ἡμεῖς τὰ περὶ τὴν
 πόρθησιν τῆς Ἰλίου μάθωμεν ᾄδοντος αὐ-

τοῦ. Q. 44. Δημόδοκον] Οἰκεῖον τὸ
 ὄνομα διὰ τὴν παρὰ τῷ δήμῳ ὑποδοχὴν.
 Q. 45. 'Ὅσπερ θυμὸς] Ὅσα βούλεται
 αὐτὸς, ἢ ὅσα ἢ ἐπιθυμία τῶν ἀκουόντων.
 Vulg. E. 47. Μετώχετο] Ἡ μετὰ
 ἀντὶ τῆς ἐπὶ. ὄχετο ἐπὶ τὸν θεῖον ἀοιδόν.
 Q. 52. 'Ἐν δ' ἰστόν] Διὰ τὴν ἰστόν εἰ-
 ρασίαν χρόμενοι; κόσμου χάριν· ἢ ἵσως
 καὶ ἀνέμου. E. 53. 'Ἡρτύναντο^e] Ἡ-
 τοίμασαν τὰς κόπας ἐν τοῖς τροπικῇσι.
 τροπὸς γὰρ δ' ἰμάς ὁ συνδέων τὴν κόπην
 (Q. τράπιν) τῷ σκαλμῷ. B. Q. 54.
 Κατὰ δ' ἰστία λευκὰ τάνυσσαν^f] Ἡπ-
 λωσαν αὐτὰ κατὰ τοῦ πλοίου ἵν' ἔτοιμα
 ᾄσιν εἰς τὸ ἐλκυσθῆναι. B. Q. 55.

^c Fuerunt itaque qui ἀλεγύνοντες scriberent, fortasse accommodatius istud esse ratū
 adjecto ὅσῳ. BUTTM.

^d Hæc si varia revera fuit lectio, per synizesin cum aq. ἰλόντις pronuntiabatur.
 BUTTM.

^e Porro ἥρτύνοντες citat e schol. Harl. BUTTM.

^f Sic, pro κίεσσαι, ex Harl. quoque Porro. BUTTM.

βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 πληντο δ' ἄρ' αἰθουσαί τε, καὶ ἔρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἡδὲ παλαιοί.
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρευσεν,
 ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βῶς·
 τοὺς δέρον, ἀμφί θ' ἔπεν, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινὴν.

Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον αἰοιδόν,
 τὸν περὶ Μῶσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε·
 ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν αἰοιδὴν.
 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
 κάδδ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγείαν
 αὐτεῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι

60

65

56. δαΐφρονος. 58. omittit H. Uncinis includit W. 60. εἰλίπο-
 δας] εἰλίποδας V. 62. ἦλθεν ἄγων] ἦλθε φέρων V. ib. ἐρίηρον.
 63. μῶσ' ἐφίλησε ex emend. H. 64. ἡδεῖαν.

Νοτίφ] Ὑγρῶ, τῷ διύγρῳ. Vulg. Ἀ-
 μοτοφάνης, νοτίφ B. Harl. 56. Πλην-
 τε] Ἐπληρώθησαν. Αἰθουσαι δὲ αἱ πρὸς
 ἡλίων τετραμμέναι στοαί. Vulg. 58.
 Versus deest in Pal. et Harl. 59.
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος] Μέμφονται τινες ὡς
 ἀλίγα παρασκευάσαντος Ἀλκινόου τοῖς
 Φαίαις, πολλῶν ὄντων τῶν μελλόντων εὐ-
 χειῖσθαι. καὶ Κράτης δὲ γὰρ (pro γὰρ
 scr. τὸ) αὐτὸ πέποιθεν αὐτοῖς πάντας
 αἰμενος τοὺς Φαίαικας εὐχεῖσθαι παρὰ
 τῷ Ἀλκίνοῳ. εὐ γὰρ ἦν τὸ πλεῖθος ἡθροισ-
 μένων, ἀλλὰ δώδεκα μὲν βασιλεῖς, αὐτὸς
 δὲ τρισκαίδεκατος, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ,
 καὶ οἱ ἐρέται τῆς νηὸς πεντηκονταδύο. Q.
 61. Τοὺς δέρον] Συλληπτικῶς, σίτες γὰρ
 αἱ ἐκδέρνεται. Q. 62. Ἐρίηρον] Με-
 γαλωφελεῖ (sic, quanquam male per
 a, ed. ant.), ἀγαθὸν, ἰσχυρόν. Vulg.
 Inter 62. et 63. in Pal. exscripto
 jam textu intersertus est hic versus
 scilicet, Δημόδοκον λυγίφωνον ἔντα

θεῖον αἰοιδόν, quem habet pars etiam
 codd. Vind. 63. Τὸν περὶ μῶσ' ἐφί-
 λησε] Οὔκουν, ὃ Ὀμηρε, θαυμασίως αὐ-
 τὸν ἢ μῶσα ἐφίλησεν, εἰ τῶν ὀφθαλμῶν
 μὲν ἐστέρησεν αἰοιδὴν δὲ ἀντὶ τούτου ἐχα-
 ρίσσασθαι, ὅσπερ δῆτα καὶ σὲ ὕστερον. E.
 Πῶς οὖν ἐφίλησεν; ἦτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ
 μουσικώτεροι μὴ περὶ πολλὰ ἀσχολούμε-
 ναι. ἢ ἐπεὶ πάντως ἀνθρώπων δυστυχεῖν
 (Vulg. πάντως ἀνθρώπων ὄντα δεῖ κατὰ
 τι δ.). ἢ οικονομικῶς ἵνα μὴ ἐπηγῶ τὸν
 Ὀδυσσεῖα. Τινες δὲ φασὶν εἰς αὐτὸν
 ταῦτα λέγειν (Vulg. αἰνίττεσθαι) τὸν
 ποιητὴν. E. Vulg. 66. Μέσσω δαιτυ-
 μόνων] Πιθανῶς, ἵνα πάντες ἐκ τοῦ ἴσου
 ἀκροῶνται. Τὸ δὲ, ἐκ πασσαλόφιν, δη-
 λοῖ κατὰ τοῦ πασσάλου. Q. 67. Καδδ'
 ἐκ πασσαλόφιν] Καὶ ἐκ τοῦ πασσάλου
 δὲ ἢ ἐκρέμασε τὴν φόρμιγγα τὴν λιγείαν
 (sic), ἦτοι τὴν ἀποτελοῦσαν ἐξ ὧν μέλος.
 Q. Ἀριστοφάνης, δῆσε φόρμιγγι.
 Harl. 68. Ἐπέφραδε] ἵνα γνῶ ἔνθα

† Hæc sedes Glossæ Herychianæ Ἐνοτίφ, ἀγανροβελίφ. Nimirum pro ἰσχυρῷ Ἀρι-
 στοφάνης legebat Ἐνοτίφ: quod male alii divellebant. Vide supra schol. γ. 785.
 BUTTM.

‡ Subest varia lectio: καὶ δ' ἰκ. BUTTM.

§ Scripsisse videtur A. δῆσε φόρμιγγα. Præmitti autem debebant huic scholio ver-

κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κῆνεον, καλήν τε τράπεζαν,
 παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πικρὸν ὅτε θυμὸς ἀνάγῃ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐσθτύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 Μοῦσ' ἄρ' αἰοῖδον ἀνῆκεν ἀειδόμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδῃσι Ἀχιλλῆος,
 ὥς ποτε θηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖῃ,
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

70

75

70. πικρὸν] πικρὸν H. ib. ἀνάγῃ] ἀνάγει H. V. ib. οἴνοιο. 76. ποτε
 θηρίσαντο] ποτ' ἐθηρίσαντο V. 77. Γεπέεσσιν ἄναξ.

κεῖται τὰς χεῖρας ἐπέθηκε. Pal. Ἦτοι
 ἐσθῆμανεν ἵνα ἀνέλῃται ταῖς χερσίν· ἢ τὰς
 χεῖρας ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κιθάραν ἵνα ἴδῃ
 (scf. εἰδῇ) ἵνα κεῖται. E. Vulg. Ἦτοι
 ἐδῆλωσεν ὁ Ποντίας τῷ μελῶδῃ τὴν κι-
 θάραν λαβεῖν ταῖς χερσὶ καὶ κρούσασθαι.
 Καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι. ταῖς χερ-
 σὶν ἐσθῆμανεν ἵνα ἀνέλῃται, δηλονότι τὰς
 χεῖρας αὐτοῦ ἐπιτεθεικὸς τῇ φόρμυγγι ἵνα
 γῇ καὶ κεῖται. Q. 73. Ἀνῆκεν] Γρά-
 φεται, ἐνῆκεν. E. Ἀνῆγειρεν ἐπὶ τὴν
 φῶν (Mediol. τῶν αἰδῶν) ἐμπνεύσασα.
 Vulg. E. Οἴμης] Διηγέσεως (Vulg.
 Ὀιδῆς ἢ διηγ. Pal. Τραυγῶδιος ἢ φῶδης,
 διηγ.). ἔθεν καὶ προῖμον. Q. Vulg.
 Pal. Διὰ εἰμῆς, ἀπὸ προῖμου καὶ διη-
 γέσεως ἐκείνης. E. 75. Νεῖκος Ὀδυσ-
 σῆος] Φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρωμένῳ
 (Vulg. χρεομένῳ) περὶ τοῦ κατὰ τὸν
 πόλεμον τέλους ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς
 Ἀπόλλωνα τότε κορθήσειν τὸ Ἴλιον ὅταν
 οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσι.
 καὶ δὴ παρὰ πότον διαλεχθέντων Ὀδυσ-
 σέως καὶ Ἀχιλλέως, τοῦ μὲν Ἀχιλλέως
 ἀνδρείαν ἐπαινοῦντος τοῦ δὲ Ὀδυσσέως
 σύνεσιν, μετὰ τὴν Ἑκτορος ἀναίρεσιν,
 (ὅτε ins. Vulg.) ὁ μὲν βιάζεσθαι παρ-
 ῆναι διὰ καὶ ἀνῆρέθη· ὁ δὲ δόλφ μετελ-

θεῖν. καὶ Ἀγαμέμνονα ὡς τελευμένου
 τοῦ λόγου (scf. λογίου) χαρῆσαι. ἐσθῆ-
 μανεν δὲ (καὶ tacite ins. Barn.) τὴν
 αὐτοῦ διαφορὰν πρὸς Ἀχιλλέα. Vulg.
 Q. Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν ὁ μὲν
 Ὀδυσσεὺς σύνεσιν ἐπαινῶν ὁ δὲ Ἀχιλ-
 λεύς ἀνδρείαν, μετὰ τὴν Ἑκτορος ἀναί-
 ρεσιν, ὅτε ὁ μὲν φαίνεσθαι (immo βιά-
 ζεσθαι, ut supra) παρήναι, ὁ δὲ δόλφ
 μετελθεῖν. E. 76. Ὡς ποτ' ἐθηρίσαν-
 το] Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν. Τὸ δὲ,
 θαλεῖῃ τῇ θαλλούσῃ ἢ θάλλειν ποιούσῃ.
 Q. Vulg. 77. Ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγα-
 μέμνων χαίρει νόφ] Ἀπρεπὲς εἶναι δοκεῖ
 τὸ χαίρειν ἐπὶ ταῖς διαφοραῖς τῶν φίλων.
 λύνουσι δὲ ἐκ τῆς λέξεως, οἱ μὲν, ὅτι μά-
 χονται οἱ ἄνθρωποι οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ
 φιλονεικοῦντες ὑπὲρ καλοῦ καὶ ἀρετῆς.
 οἱ δὲ ἐπιφέρουσι χρησμὸν δεδοσθαι τῷ
 Ἀγαμέμνονι, κατὰ τῶν ἀριστεῶν διαφο-
 ρὰν αἰρήσειν τὴν Ἴλιον, τὴν Ἀχιλλέως
 μῆνιν αἰνιττόμεναν. τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα
 οἰθύνοντα τῶν ἀριστεῶν τούτων εἶναι τὴν
 διαφορὰν ἣν ὁ χρησμὸς εἶρηκε, χαίρειν
 ἀγνοοῦντα ὅτι τῶν κακῶν ἔτι συνέβαινε
 ἀρχὴν εἶναι. Q. Ἐχαυρε τῶν ἀριστεῶν
 φιλονεικούντων, τοῦ μὲν τὰ ψυχικὰ ἐπ-
 αινούντος τοῦ δὲ τὰ σωματικά. Ἐχαυρε

ba, Οὕτως αἱ Ἀριετάρχου, ad receptam relata: sed ea seorsim leguntur ad repetitum
 hunc versum infra 105. BUTTM.

1 Levi verborum discrimine, et quod manca in fine est, differt narratio in Q.
 BUTTM.

χαῖρε νῶω, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν θηριόωντο.
ὥς γάρ οἱ χреίων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον αὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρῳσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.

Ταῦτ' ἄρ' αἰδοῖς αἶεδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔλων χερσὶ στιβαρῆσι
κακκεφαλῆς εἵρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἶδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰδῶν θεῖος αἰδοῖς,
δάκρυ' ὁμορζάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλασκε,
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἔλων, σπείσασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ' ἀψ' ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν αἰδεῖν
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
ἀψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμενος γοάσκειν.
ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέμοισι μετηύδα·

78. Ἀχαιῶν. 79. φοι. 84. φᾶρος ἔλων χερσὶ] χερσὶν ἔλων φᾶρος V.
85. εἴρυσσε. 91. τέρποντο ἐπέεσσιν.

δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ τῇ ταύτῃ φιλονεικίᾳ αὖχ' ὥς χαιρέκακος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔχειν ἀπὸ χρησμοῦ, τότε ἐγγίζεν τὴν τῆς Τροίας ἄλυσιν ὅτε ἴδῃ τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ἀρίστους φιλονεικούντας. καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἔλεγε δι' ἀνδρίαν αἰλῶναι τὸ Ἴλιον, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς διὰ μηχανῆς καὶ φρονήσεως. B. E. Ὁ Ἀγαμέμνων ἔχαιρεν ἐν τῇ νῦν ἡσυχίᾳ βλέπων τὴν φιλονεικίαν τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ τοῦ Ἀχιλλεύς διὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλυσιν. τότε γὰρ ἐπύρωτο κρατηθῆναι τὴν Τροίαν ὅτε φιλονεικήσουσιν οἱ ἄριστοι. Q. 80. Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ] Πυθοῖ τόπος ἐν Δελ-

φοῖς ὅπου ἦν ματιχῶν Ἀπόλλωνος. ἀνομάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν δράκοντα ἐκείσε παρ' αὐτοῦ ἀποκτασθῆναι καὶ σαπῆναι ἐκεῖ. πύθω γὰρ τὸ σῆπω. λέγεται δὲ καὶ Πυθὼ καὶ Πυθάν. Ἀπεβίβασε δὲ ὁ Ἀπόλλων τῇ Ἀγαμέμνωνι μὴ κρατηθῆναι τὴν Τροίαν πρὶν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων μάχην ποιήσουσιν. ὅπερ καὶ γέγονεν. εἴτα συνεκροτήθη ὁ πόλεμος. E. 81, 82. Ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδέσεων οὐκ ἐφέροντο, διὰ ἀθετοῦνται. Harl. 87. Τὸ ἦτοι ἀντὶ τοῦ μὲν. B. Δίως = αὐδῆς] Γράφεται, θεῖος. E. 92. Ὁ Ἀριστοφάνης, αἶψ' Ὀδυσσεὺς, γράφει.

* Hic tamen dicitur variam revera lectionem esse serius a Seberi indice cognovit. BUTTM.

* Nimirum mera menda etiā ita in codd. corriguntur, quod in Palatino haud raro observavi. BUTTM.

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες·
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης,
φόρμιγγός θ', ἡ δαιτὶ συνήροός ἐστι θαλεῖη·
νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀθλῶν πειρηθῶμεν
πάντων· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
οἵκαδ' ἐποστήσας, ὅσσον περιγυρόμεθ' ἄλλων,
κύξ τε, παλαιμοσύνη τε, καὶ ἄλμασιν, ἡδὲ πόδεσσιν,

100

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
κάδδ' ἐκ πασσαλόφιν κρίμασε φόρμιγγα λευγαῖαν,
Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κέρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδόν, ἥπερ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀθλῖα θαυμανέοντες.
βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλυς ὄμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἴσταντο νέοι παλλοὶ τε, καὶ ἰσθλοί.
ἔρτο μὲν Ἀκρόνείως τε, καὶ Ὀκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
Ναυτεὺς τε, Πρυμενὺς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεὺς,

105

110

98. εἴσης.

101. φαῖσι.

102. περιγυρόμεθ' περιγυρόμεθ W.

ib. φακάδε.

109. ἔσπετο πούλῃς] ἔσπετο πολὺς H.

Harl. 98. "Θυμὸν κεκ. δαιτὶς. οἱ ἄλλοι: sed vulgatum retinet Aristarchus". Sic ex Harl. refert Porsonus. Δαιτὶς εἴσης] Ἡ τῆς ποιήσης τὸν δαιτὸς ἐπίσης κεκορήσθαι ἢ τῆς ἰσομοίρου, τῆς ἐπίσης πᾶσι δεδομένης. E. 100. Νῦν δ' ἐξέλθωμεν] Διὰ τὴν οἱ Φαίakes εὐαχρηθέντες ἡγωνίζαντο γυμνικὸν ἀγῶνα, δρόμον, καὶ δίαυλον καὶ τὴν ἄλλην ἀθλῶν; παντελῶς γὰρ ἀπάνω ἀνθρώπων ταῦτα. ἴσως δὲ ἀρμόττων τοῖς ἡθεσι δέον ποιῆν, ἐπειδὴ μίμησις ἢ ποιήσις, οὕτω πεποιήκεν. ἔτι δὲ ταυτοῦται δῆλον. ἔφασαν γὰρ, Ἀεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε (248.). E. Q. 102. "Ὅσον περιγυρόμεθ' ἄλλων κύξ τε παλαιμοσύνη¹ τε] Καὶ πῶς φησι, Οὐ γὰρ πυγμαρχίᾳ εἶμεν ἀμύμονες αὐτὰ πα-

λαισταί (246.); Ἐν ἴσφ τοῖσιν ἀπειρά εἰσι· Ὀδυσσεὺς αἰστανται νικῆν ἀπαντας ἐν τούτοις. ἔτι δὲ τῇ πείρᾳ δείξας αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐκαυχῆσατο περὶ τῶν ἄλλων ἀθλῶν μόνον παρατησάμενος τὸν δρόμον, ἀντιμεταλαβὼν τὰ ἐγκώμια Ἀλκίονος φησὶ, Ἀλλὰ περὶ κρατερῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι, Ἀεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, εἴματά τ' ἐξημεῖβά (247—249.). Q. item Harl. ut apparet ex PORS. in postscr. ad 249. εἴματ' ἐξημεῖβά (sic) e schol. ad 102. citante. 105. Οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. Harl. vid. ad 67. 108. Θαυμανέοντες] Θαυμάζοντες. ὡς τὸ χειμαῖζω χειμαίνω, ἐνιμαῖζω ἐνιμαίνω, οὕτως θαυμάζω θαυμάνω (scr. -αίνω) καὶ θαυμανέω. B. E. Θεασάμενοι (scr. -σάμενοι), θαυμάσαι μέλ-

¹ F. καὶ οὐ τὴν ἄλλην α. BUTTM.

² Cod. Q. ταῦτα γὰρ τῶν παλαιῶν ἀσέβησι: tum sequentia ita ἴσως δὲ, ἵνα οὐ ἀμύμονες ταῖς ἡθεσι καὶ ποιῶν. BUTTM.

³ Hanc scripturam, et quidem ut Aristarchi, pro παλαιμ. Eustathius quoque ad h. l. memorat. BUTTM.

Ποντεύς τε, Πρωτεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε,
 Ἀμφιάλός θ', υἱὸς Πολυμήνου Τεκτονίδαο·
 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολογῶ ἴσος Ἄρηι,
 115 Ναυβολίδης θ', ὅς ἄριστος ἔην εἰδὸς τε, δέμας τε,
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ', Ἀλῖός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
 οἱ δὲ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.
 120 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτογτο κανίοντες πεδίῳ.
 τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
 ὅσσοι τ' ἐν νειῶ οὖρον πέλει ἡμιονοῖν,
 τόσσοι ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 125 οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγυεινῆς πειρήσαντο·

115. Ἰίος. 116. Ναυβολίδης] Ναυβουλίδης H. ib. φείδος.
 117. Λαοδάμαντα] Λαομέδοντα V. 120. οἱ δὲ τοι] οἱ δ' ἦτοι V.
 125. λαφύς.

λόντες. Pal. 121. Ἀπὸ νύσσης] Ἀπὸ
 τῆς ἀφετηρίας. B. Q. 122. Κανίοντες
 πεδίῳ] Λαίπει ἢ διά. ἐν τῷ πεδίῳ κύνων
 ἐγείροντες. ὡς τὸ, Ἀργεὺς ἦεν Ἀχαιικῷ
 (γ. 251.), ἀντὶ τοῦ, ἐν Ἀργεῖ. Q.
 124. Ὅσσοι τ' ἐν νειῶ οὖρον πέλει ἡμι-
 ονῶν] Τυτέστιν, ὅσον ἀφορίζονται τῶν
 βῶν ἀροτριάσει ἡμίονοι, ὥς προφερέστε-
 ραι οὔσαι ἀροτρῶν ἐλαύνειν καθὰ καὶ ἐν
 Ἰλιάδι λέλεκται. B. Ὅσον δὲ βῶν
 ὑπερτεροὶ ἡμίονοι. E. Οὖρον λέγει τὸ
 μέσον τῶν ἡμιόνων, ἡγοῦν τὸν ζυγόν. ὁ
 γὰρ ζυγὸς μέτρον ἔχει, καὶ αὐτὸ προβέβηκε
 τὸ ἐν μέρος τοῦ ἐτέρου ἵνα μὴ πρὸς κακὸν
 γένηται τοῖς ζώοις. Τινὲς δὲ οὕτως λά-
 γουσιν, ὥσπερ τοὺς βόας συγκρίνοντες
 τοὺς ἡμιόνους (scr. τοῖς -οις), λέγοντες
 ὡς ἡμίονοι προτρέχουσιν ἐν τῷ κάμνῳ,
 ὡς δύο ἡμίονοι ἀνὰ μέρος ζευχθεῖεν καὶ

δύο βόες ἀνὰ μέρος, ἀλλ' οἷα εἰς ἓνα ζυ-
 γόν. ὅσον οὖν προβαίνουσιν οἱ ἡμίονοι τοσ-
 οῦτον καὶ αὐτὸς τῶν ἄλλων Φαιήκων. E.
 Οὖρον, ὄρημα. σημεῖον φανερόν (Pal.
 φοβερόν) ἦν τὸ μέτρον τῶν ἡμιόνων παρὰ
 τοῖς ἀρχαίοις. Q. Pal. Καὶ ἐν Ἰλιάδι
 (κ. 351.), Ὅσσοι τ' ἐπέλυνται πέλονται
 ἡμιόνων, αἱ γὰρ τε βῶν προφερέστεραί
 εἰσι ἑλκόμεναι νειῶ. ὅσον φησὶ ἐν τῇ
 ἡροτρικῇ γῇ ἔστι διάστημα τῆς τῶν
 ἀροτριῶντων ἡμιόνων κινήσεως παλιστρό-
 φου, τοσοῦτον ὑπερνίκει ἀεθλεύων τῷ δρό-
 μῳ τῶν ἄλλων ὁ καλούμενος Κλυτόνηος,
 φέρον τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ κλυτὸν καὶ ἐνδοξον
 εἶναι κατὰ τὰς νῆας. σύνθετον γὰρ τὸ
 ὄνομα ἐκ τοῦ κλυτὸς ὁ ἐνδοξος καὶ τοῦ
 ναῦς. σύνθετα δὲ ταῦτα τῷ τρόπῳ καὶ
 τὰ τῶν πρότερον ὁμοιότροπα ὀνόματα τῶν
 ἀπαριθμηθέντων ἀνωτέρω τοῖς βῆθισιν

* Nescio unde mendosus hic accentus textum etiam Homeri hic et supra π'. 2. in
 quam plurimis editionibus et antiquissimis et (Schæferi excerpta) recentissimis in-
 venit. Verus accentus utrobique in textu Pal. BUTTM.

τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπικαίνυτο πάντας ἀρίστους·
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστερος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεὺς·
 πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·

130

Δῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλων
 οἶδέ τι καὶ δεδάηκε· φυὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστί,
 μηρούς τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
 αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
 δέυεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν·
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
 ἄνδρα τε συγχεῦσαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.

135

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
 Λαοδάμα, μάλα ταῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.

140

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 Στῇ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε·

Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
 εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἰδμεν ἀέθλους·
 οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ᾔσιν,

145

128. προφερέστερος] προφερέστατος. H. V. W. 129. προφερέστατος] πάλῃ
 φέρτατος (ex emend. ejusd. man. PORS.) H. V. W. 130. παῖς] παῖς V.
 132. τοῖς] τοῖς δ', sed δ' erasum H. 133. εἴ τιν'] ἦν τιν' V. ib. ἀέθλων]
 ἀέθλων H. ib. ἴαδε. 139. τε συγχεῦσαι] γε συγχέαι V. 141. ῥέπας.
 ῥέπας. 142. προκαλέσσαι] προκαλέσσαι H. 144. στῇ] βῇ V. ib. προσ-
 ῥέπας. 146. ἔοικε δέ σ' ἰδμεν. 147. οὐ μὲν γὰρ] οὐ μὲν γὰρ τί ex emend. H.
 οὐ γὰρ τί V.

Ὅμηροίς ἔπειν. Q. 127. Ἀπικαίνυτο]
 Ἐνίκα, καταχρηστικῶς. E. Q. 133.
 Τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλων οἶδε]
 Ἀπειρον φέτο τὸν Ὀδυσσεῖα ἄθλων, δηλὰ
 καὶ τῶν Εὐρύαλου. τοιαύτην γὰρ ἔχοντων
 τὴν ὑπόληψιν περὶ αὐτοῦ πάντων τῶν
 Φαίαιων καὶ Εὐρύαλος εὐθάρσυνεν εἰπεῖν,

Οὐ γὰρ σ' οὔτι· ξεῖνε δαήμοι φωνὴ ἔισκε
 ἄθλων (159.). Q. 142. Οὔτε Ἀρι-
 σταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε Ζηρόδο-
 τος ἐπίστανται· τοῦτον τὸν στίχον.
 Harl. 145. Δεῦρ' ἄγε] Ἀμφότερα
 κελευτικά. Vulg. 147. Ἦισιν] Ἦ-
 ἀρχοι. καὶ τὸ σιν ἐπέκτασις. B. E.

* In text. ed. οἶδ', quod mihi quidem deterius videtur. BUTTM.

* I. e. agnoscunt. PORS.

ἢ ὅτι ποσσὶν τε ῥέζει καὶ χερσὶν ἔησιν.

ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·

σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔτι δὴρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη 150

νῆυσ τε κατεΐρυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἤπερ ἄεθλοι,

ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα· 155

ῥῶν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων

ἤμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην·

οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἴσκω

ἄβλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται· 160

ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νῆϊ πολυκλήϊδι θαμίζων,

ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασι,

φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων,

κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀβλητῆρι ἔοικας.

148. ῥέζει] ῥίζει H. ῥίξ V. ib. ἔησιν. 150. οὐκ ἔτι] οὐκέτι W.

159. Γέσκω.

163. ἐπίσκοπος] ἐπίστροφος Apollonius in v. PORS.

164. Γέφοικας.

Ὅτι ἔστι μῆζον κλῆς ἀνέρος ὅτος ἐστί.

Q. 151. Ἐπαρτέες] Ἀθητισμένοι,

εὐτρεπισμένοι, εὐτρεπεῖς, ἔτοιμοι, ἐπη-

τισμένοι. B. E. 153. Τί με ταῦτα

κελεύετε] Ὡς δὴ μέινας παρ' αὐταῖς

ἡμέρας δύο καὶ τὰς προσηγορίας αὐτῶν

ἐπίσταται. Ἀπὸ ἐνικοῦ δὲ εἰς πληθυν-

τικῶν μετέβη πάλιν τὸ ποικίλον τῆς ποι-

ητικῆς ἐνδεικνύμενος. ὁ δὲ νοῦς, τί κε-

λεύετέ με ταῦτα. E. 161. Γρ. θάμα.

Harl. 162. Οἵτε πρηκτῆρες ἔασι]

Ἐμπειροὶ τῶν φορτίων ἢ τοῦ μισθοῦ

ἀπαιτῆται. E. 163. Φόρτου τε μνή-

μων καὶ ἐπίσκοπος] Ἄρα ὁ μεμνημένος

πίστου ἐστὶν ἕκαστος ἄξιον, ὃν γραμ-

ματέα καλοῦσιν, εἰκός. οὐ γὰρ αὐτὸν

διαπότην τῶν φορτίων φησὶν, ἀλλ'

ὑπὲρ τινα τῶν φορτίων φροντίζοντα

καὶ τῶν κλεόντων. Τοῦτο δὲ τινες

σημαῖνται πρὸς τὸ ἀγνοεῖν γράμματα

ταῖς ἡμέραις. τῇ γὰρ μνήμῃ φασὶ τὰ

ἐγκείμενα κατέχειν διὰ τὸ ἀπειρώς ἔχειν

γραμματέων. ἴθι καὶ τοὺς Φοίνικας

ἐμπόρους ὑπὸ τῆς χρείας αὐτῆς ἐπὶ τὴν

τῶν γραμματέων εὐρεσιν ἐλθεῖν. ἢ δὲ

χρησὶς παρὰ τοῖς παλαιαῖς (in alio

schol. breviori in E. πολλοῖς) ἔχει,

τὸν γραμματέα καὶ τὸν ἐπιμελητὴν μνή-

μονα καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ ἀπὸ

τοῦ ἐπίσκοπος, ἐπίστροφος, σημαῖνται.

E. Q. Ἐπιμελόμενος (Pal. ἐποφόμενος)

τῶν φορτίων ἢ μνημονεύων ἕκαστος πόστου

ἦν ἄξιον. Vulg. Pal. Ἐπίσκοπος ἦσιν]

Προναύκληρος ὑπάρχοι. E. Ἐφορος ἢ

φύλαξ. Vulg. Γρ. εἴσι καὶ εἰσέρχη.

Harl. In Pal. autem, in cujus

textu εἴσιν correctum in ἦσιν, supra

scriptum εἰσέρχη (sic cum spiritu

super secunda syllaba.). Ὀδαίων]

Φορτίων ἐφεδίων, ἢ τῶν πρὸς ὁδοπόρον

ἐπιτηδείων. E. Q. Ὀδαίων] Ἠίων.

Barnes. e MS. Ὀδαίων] Γρ. ἑταῖρων.

Pal. 164. Κερδέων θ' ἀρπαλέων]

Ὀφελειῶν. 2 (E. ὡς, Pal. ὡς) ὡς τις

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 165
 ξεῖν', οὐ καλὸν εἶπες· ἀτασθάλω ἀνδρὶ ἔοικας.
 οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδάσιν
 ἀνδράσιν, οὔτε φύην, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
 ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
 ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν 170
 τερπόμενοι λείσσωσιν· ὁ δ' ἀσφαλές ἀγορεύει
 αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν·
 ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
 ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν. 175

165. ἰδὼν. 166. εἶπες] ἱετίας H. V. ib. εἶπες. ἑέοικας. 169. γὰρ
 ἑῖδος. 170. ἑέπεισι. 173. ἑάστν. ἑός. 174. αἶ] αἶτ' H. V.
 ib. et 176. ἑῖδος. 175. ἀμφιπεριστέφεται] ἀμφιπεριστρέφεται H.
 ib. ἑω. ἑεπέεσσιν.

ἀρπάζουσ' δι' ἡδονήν. Vulg. E. Pal. ἡ
 τῶν ἀδίκων. E. 166. ἑῖν' οὐ καλὸν
 εἶπες] Ἔθος ἐστὶν Ὀμηρικὸν ἐκ τῶν λό-
 γων χαρακτηρίζεσθαι καὶ τὴν τρέπον τοῦ
 ἐντυγχάνοντος. καὶ ἐν ἄλλοις περὶ τοῦ
 Τηλεμάχου, Αἵματος εἰς ἀγαθοῦ φίλον
 τέκος δ' ἀγορεύεις (δ. 611.)· αἰόμενος
 τὸν εὐγενῆ καὶ πεπαιδευμένον ἀναγκαίως
 ἠμιλεῖν. Πρίαμος δὲ παντὶ λέγει·
 Ὀδυσσεύς δέ, οὐ γὰρ διεβεβαίωσατο τὸ
 ἀτάσθαλον αὐτὸν εἶναι, ἀλλ' ἐοικέναι
 φησὶ τούτῳ διὰ τὸ ἀντεῖκεῖν καὶ εἰρη-
 κέναι. Q. 167. Οὕτως οὐ πάντεσσι
 θεοὶ] Ἀκρως ἐντρέπει ἀξιώσιστον πεισ-
 ματος τὸν ἰνεδισμὸν. αὐτῇ τούτῳ λυπεῖ
 τῇ φάσκεν ἀσύμφωνον ἔχειν τῇ μορφῇ
 τὴν τρέπον. Q. 168. ΑΓΟΡΗΣΤΗΝ.
 διάλεκτον, δημηγορίαν. Vulg. 169.
 Ἀκιδνότερος] Ἀσθενής, ἀκρεπής. οἰοῖται
 παρὰ τὸ μὴ μίαν δι' ἀσθενείαν. ἢ παρὰ
 τὸ αἰκίζω ἀκιδνὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι,
 τὸ οἰοῖται ἥκισμένον καὶ εὐτελές. ἢ παρὰ
 τὸ κινῶ ἀκιδνὸν τὸ μὴ κινούμενον. Q.
 Δύσματος, παρὰ τὸ αἰκίζω τὸ αἰσχύνω.

E. Παρὰ τὸ αἰκίζω ἀκιδνὸς γίνεται,
 ἀφ' οὗ καὶ συγκριτικὸν, ἀκιδνότερος, ἐστὶν
 ἀσθενέστερος ἢ προτετέστερος, ἢ ἀμφό-
 τερον. Vulg. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφήν]
 Δαιμονίως ἀφαιρεῖται τὸ φρόνημα τῶν
 ἐπὶ εὐμορφίᾳ μεγαλοφροναύτων. τῆς γὰρ
 μορφῆς στέφανόν φησιν εἶναι τὸν λόγον.
 Εἰσόμεθα δὲ καὶ τὴν ἐξῆς ἐργασίαν, ἡδέ-
 μνοι αὐτὸν ἐρῶσαι· διὰ τὴν ἐκ τῶν λέ-
 γων πειθῶ. ὥστε περὶ ἰδῶν εἶναι
 τοῦ κάλλους, τοὺς ἐρῶντας ἀφραίνειν (sc.
 εὐφραίνειν), τοῦτο τοῖς λόγῳ κεκοσμη-
 μένοις Ὀμηρὸς ἀποδίδωσιν. Q. Ἀλλὰ
 μὲν καλῶς ἀγορεύεις καὶ ἠμιλεῖν, τῇ δὲ
 μορφῇ ἔχοντι μὴ καλὴν στέφει λόγῳ,
 ἥτοι σεμνύνει. Q. 171. Λείσσωσιν]
 Λείσωτες, ὃ ἐστὶ βλέπωντες. Vulg.
 172. Μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν]
 Σύμφωνον τῇ προκειμένῃ, τερπόμενοι λεί-
 σσωσιν. ὁ δὲ λέγει αὖν ἱκανὸν ἐν πᾶσι
 ἐμπρέκει. Q. 175. Ἀλλ' οὐ οἱ χάρις]
 Ὅ ἐστιν, οὐδὲν σοι ὄφελος τοῦ ταιῶτος
 κάλλους, ἐπεὶ εἰς ἰνεδισμὸν χωρεῖ. οἷον
 ἐστὶ καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι (γ. 39.), Δύσ-

* F. ἠμιλεῖν, περιμένειν δὲ πάντα λόγῳ. BUTTM.

* Scf. ἠμῶν, ad verba Homerica τερπόμενοι λείσσωσιν. BUTTM.

† An in aliis fuit, τερπόμενοι λείσσωσιν? BUTTM.

ὥς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξει· νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.

ὦρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,

ὥς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶω 180

ἔμμεναι, ὅφρ' ἤβῃ τε πεποίθεα, χερσὶ τ' ἐμῇσι·

νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,

ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·

θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν. 185

Ἡ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀναίξας λάβε δίσκον

179. 185. εἰπὼν. 183. ἀλεγεινά] ἀλγεινά V. 185. γὰρ μῦθος] γὰρ
μυ μῦθος V.

καὶ εἶδος ἄριστε. Ἡ δὲ διάνοια εἰδ' ἂν θεὸς βουλόμενος κατασκευάσαι. B. E. Q. Περιστρέφεται] Παρακαλουθεῖ, πάρεστιν. Vulg. 176. Οὐδέ κεν ἄλλως] Εἰ θεὸς θελήσει καλὴν ποιῆσαι τοιοῦτον εἶδος εἰ σύ. Vulg. 177. Νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι] Εἰ θεὸς θελήσει καλὴν ποιῆσαι, οὐκ ἄλλως κατασκευάσειεν ἄλλὰ σοὶ ὅμοιον. Τὸ δὲ ἴσον τοιοῦτόν φησιν· ὥραϊός μὲν εἰ λίαν καὶ ὅσον πρὸς εἶδος ἄξιός ἐστι μέσου ἴστασθαι καὶ ὁρᾶσθαι. ἴσως δὲ (scg. ὅσον δὲ) πρὸς νῦν καὶ τὰς ἐκ νῦν χάριτας, ἥτοι τοὺς λόγους, ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ μέσου ἀφίστασθαι. ἀποφώλιος καὶ ἀποφώλιος, ἀνάξιος τοῦ ἐν μέσῳ καθῆσθαι ὁμάδῃ ἀνδρῶν. ἐκ γὰρ τοῦ φάος καὶ τοῦ ὅλου καὶ τοῦ εἶδος ὁ μένος καὶ τῆς ἀπὸ προθέσεως τῆς σημασιότητος τὸ αὐτοῦ στερητικὸν ἢ λείξις συνετέθη. καὶ ὅστις κυρίως ἀποφώλιος ὁ μὴ ἄξιός συναριθμεῖσθαι ἀνδρῶν ἀλόγητι ἐν φωτὶ, ἥγουν ἐν καιρῷ ἔργων ἢ λόγων δεομένη. Φωλεὺς λέγουσι τὰ παιδευτήρια. ὁ γὰρ μὴ φαιτῶν εἰς τὰ παιδευτήρια λέγεται ἀποφώλιος. E. 178. ὦρινάς μοι θυμὸν

Ἡ ἴστω, ἐτάραξάς μου τὴν ψυχὴν. B. 182. Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι] Εἰκότως παρατεῖται προβαλλόμενος τὴν κακοπάθειαν τοῦ σώματος. οὗτος γὰρ ἂν αὐτῷ συνέβαινε κατέρθόσαντι μὲν θαυμάζεσθαι, ἀποτυγχάνοντι δὲ συγγνώμην αἰτεῖν. Q. 183. Πείρων οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ περὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. εἶδε γὰρ καὶ τὸ, Πείρα (scg. πείρε) κέλευθον (B. 434.) Q. 186. Ἡ ῥα] Τὸ ἦ ὅτι μὲν ταῦτα σημαίνει τῷ ἔφῃ διςυλλάβῃ καὶ τῷ φῇ ὀγγραμμῶν ῥήματι παρ' Ὀμήρῳ δῆλον. καὶ δοκεῖ γυναικῆσθαι τὸ ἦ ἀπὸ τοῦ φῇ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ φ. Τίς δὲ ἡ διαφορὰ τοῦ ἦ πρὸς τὸ φῇ ζητοῦσιν. διαφέρειν δὲ φαίνεται ὅτι τὸ μὲν ἦ ἐπὶ προειρημένους λόγοις λέγεται (Ven. ἐπιλέγεται bene), ὥς ἐνταῦθα, καὶ ἐν ταῖταις, Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νῦνσε Κρονίων (Il. α'. 528.)· Ἡ καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κόπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν (Il. α'. 219.). προειρημένος γὰρ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ταῦτα ὁ ποιητὴς λέγει. καὶ δι' ἀμφοτέρων ὅλων τῶν ποιήσεων αὐτῷ αὐτῷ μόνον ὑποτάττει (scg. ὑποτάττεται. Ven. οὕτως

* Legitur hoc scholium etiam in Venetis ad Il. ε'. 533. ac de extremis ejus quaedam affert Brunk. in Lex. Soph. v. ἦ. e Porphyrii scholiis MS. ad eundem locum. Integrum illud hic pono quoniam emendatius et plenius in Mediol. editum est: varietatem autem Veneti ubi tanti est adnotabo, in certis et levibus tacite quod verum est dabo. BUTTM.

μείζονα καὶ πάχεται, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίσκουν ἀλλήλοισι.

187. περ] τε H.

188. ἐδίσκουν] ἐδίσκουν H.

αὐτὸ καὶ μένιν υποτάσσεται τὸ ἦ). τὸ δὲ
φῆ καὶ ἔφη καὶ προτάσσεται τῶν βῆθη-
σιμένων λόγων καὶ τούτοις υποτάσσεται.
καὶ μία (Ven. male κ. οὐ μ.) μὲν αὖ-
τη διαφορά τοῦ φῆ καὶ ἔφη πρὸς τὸ ἦ.
δευτέρα δὲ αὕτη. τὸ μὲν γὰρ ἦ καθ' ὅσα
σχηματισμὸν ἐκφίρεται καὶ σημαίνει
βῆμα, τὸ εἶπεν, ἑριστικὸν ἐνικὸν ἀρίστου
χρόνου δηλωτικὸν ὑπάρχον τρίτου προσ-
ώπου, τὸ δὲ φῆ κλίσι (Ven. κλίεται)
εἰς ὅσωντας τοὺς χρόνους καὶ τοὺς (Ven.
καὶ εἰς ὅσωντας) ἀριθμοὺς, καὶ τὰ πρὸς-
ωπα καὶ τὰ γόνη (Ven. κ. πρ. κ. γ.
sine articulis) λαμβάνεται, καὶ τρέ-
πεται καθάπερ τῶν ἄλλων βημάτων τὰ
παραπλήσια. Παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικαῖς
ἔστι τι μνησσύλλαβον βῆμα καὶ μνη-
γραμμάτων, ἦ, σημαίνει δὲ δύο. τὸ μὲν
τι ταῦτ' ἐπὶ παρ' Ὀμήρῳ. χρῶνται γὰρ
αὐτῷ παραπλησίως ἀντὶ τοῦ ἔφη κατὰ
τοῦ τρίτου προσώπου. τὸ δὲ τι ταῦτ' ἐπὶ
ὑπάρχον², ὃ σικί ἦν, ὑπερ ἐκτετατὸν ἦν.
τῶν δὲ Ἀττικῶν οἱ μὲν ἀρχαῖοι μνηγράμ-
ματων αὐτὸ προεφέροντο, οἱ δὲ νεώτεροι
σὺν τῷ ν καθάπερ τῶν προεβυτέρων ταύ-
της. χρῆται δὲ τούτῳ ὁ ποιητὴς κατὰ (E. ἔτε)
μὲν εἰς δύο συλλάβας διαίρων αὐτὸ καὶ
δύο γράμματα βραχέα, ὡς ἐπὶ τοῦ Νέ-
στερος, Εἰ τότε κούρος ἔα³, νῦν αὐτὴ με-
γάρως ἰκάνει (Il. δ'. 321.). καὶ, Ταῖς
ἔ' ἐν πολέμῳ, ἔργον δὲ μοι οὐ φίλον ἔσκειν,
Οὐδὲ εὐκυφελή⁴ (Od. ε'. 222.). ταῦτα
(Ven. ταύτων, scilicet κατὰ δὲ) τὸ πρότερον
ἐκτετατὸν γράμμα εἰς τὸ συγγενὲς τὸ η,

ὡς, Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κινῶν πρὸς ἀμ-
φιμίσσης⁵ (μ'. 368.). ἐν γὰρ ταύταις
ταῖσιν τι λέγει τῷ ἦμιν. τὸ δὲ μνησσύλ-
λαβον ὡς εὐρίσκωμεν παρ' αὐτῷ κατὰ
τῆς δυνάμεως ταύτης⁶, ἀλλὰ κατὰ τῆς
ἐτέρας μόνης. τῶν δὲ Ἀττικῶν ἔστι παρὰ
Κρατίῳ ἐν Πυλῷ, γυνὴ δ' ἐκείνου πρό-
τερον ἦν (scilicet ἦ), νῦν δ' οὐκέτι. καὶ
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ, ἦ (E. hic
quoque ἦν) γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ
προφερότερου⁷. καὶ ἐν Οἰδίποδι Καλῶν⁸
(scilicet Τυράννῳ, 1123.), ἦν (scilicet ἦ) δεῦ-
λος οὐκ ὠνητὸς ἀλλ' οἷω τραφεῖς (Ven.
εὐκτραφεῖς). καὶ παρὰ Πλάτῳ τῷ φι-
λοσόφῳ⁹, οὐ μὲν γὰρ θυγὼ ἔτι ἐν δυνάμει
ἦν τοῦ βαδίου (Ven. οὐ γὰρ ἐγὼ ἐν δυ-
νάμει ἦν τοῦ βαδίου). E. Καὶ αὐτῷ
φάρε] Καὶ σὺν αὐτῷ τῷ φάρε ἀκαίξας
ἔλαβε τὸν δίσκον. διὰ τὸ τοὺς ἄλλους
ἀπεκδύσθαι ὃ ἐφόρων ἐπάνω ἱματίον
φῆσι, καὶ αὐτῷ φάρε, δευτέρῳ τὸ ἀν-
δρεῖον αὐτοῦ. B. Σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς
εἶχεν. Vulg. Τὰ μὲν ἄλλα ἀθλήματα
ἄλλοι ἐτίγγανον ἡγωνισμένοι. καλῶς δὲ
ὁ ποιητὴς τούτῳ (scilicet τὸ τοῦ) δίσκον
τελευταῖον ἀπέλεπεν, ὥς ἐπὶ τούτῳ τὴν
ἐπιστήμην δείξεται, ἐφ' οὗ αὐτὸς ἐν πρὸς-
ωπῳ ὁμωμένῳ (sic) ἔχει τὴν ἔχθραν
καὶ (del. vid. καὶ) ὅσπερ πάλιν καὶ
συγμῇ. εἰκὸς γὰρ ἦν ἐξ ἐκείνων τῶν ἡγω-
νισμάτων ἢ πλεῖν ἢ πλεῖον. Q.
187. Πάχεται] Κατὰ συγκρίσιν τοῦ
παχύτερον καὶ μεταθέσει μικρότερον
(sic). E. Cf. Etym. M. 188. ἦ

* Verba εἰ δὲ εἰ. ε. δ. desunt in Ven. BUTTM.

² Ven. mutilo, εἴποναι νῦν α. μ. γ. ε. in quibus tamen εἴ ποτε pro varia possit haberi lectione. BUTTM.

³ Ven. ταῖς ἔα ἐν—et ἔτε pro ἔτε, omissis αὐτὸς εἰα. BUTTM.

⁴ E. κινῶν εἰς ἀμφοτέρωθεν. BUTTM.

⁵ E. mira κ. ε. καταδύσας ε. Ven. α. ε. δ. ταῦτα, et mox κατὰ τὴν ἐνέργειαν μίση. BUTTM.

⁶ E. προτίσσει. Ignota forma προφερότερος, et metrum non impatiens est forma προφερότερος. BUTTM.

⁷ Rep. 1. p. 328. c. οὐ μὲν γὰρ ἐγὼ ἴτε ἐν δυνάμει ἦν τοῦ βαδίου περιέσθαι πρὸς τὸ ἀντὶ. Ubi Bekker nunc edidit ἦ, e MSS. haud dubie: et sic voluit hic scholiastes. BUTTM.

τόν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηζαν ποτὶ γαίῃ 190
Φαίηκες δολιχέρητμοι, ναυσίκλιτοι ἄνδρες,

λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα,
ρίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 195
ἀμφαφύων· ἐπεὶ οὔτι μεμυγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τάνδε γ' ἄεθλον·
αὔτις Φαίηκων τόγυ' ἴξεται, οὐδ' ὑπερήσει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων οὔνεχ' ἑταῖρον ἐπεία λυῖσσι· ἐν ἀγῶνι 200
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαίηκεσσι·

Ταῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον

192. ὑπὸ] ὑπὸ H. ib. σήματα] βήματα V. ib. πάντων] πάντα
H. W. 194. εἰκυῖα· ῥέπας. 198. τόγυ' τὸ H. 199. ἴξας. 201. με-
τεφώνεε] μετεφώνει V.

οἱ Φαίηκες] Ἦπερ ἐν ᾧ (Q. Παρὸ) οἱ
Φαίηκες. διασαφηντικὸς ὁ ψ. B. Q.
189. Τὸν ῥα περιστρέψας] Ὅτι ὁ δίσκος
ἐκ μέσου σχοῖον εἶχεν. E. Vulg. 190.
Βόμβησεν δὲ λίθος] Ὁ δίσκος λίθος ἦν.
καὶ Ἐρατοσθένους ἐν Ὀλυμπιακοῖς ἡ ἰστο-
ρίῃ, τὸν μὲν σῶλον λέγει σιδηρὸν (scr.
σιδηρεῖον) ἢ ξύλινον ἢ χαλκοῦν τετρημένον
κατὰ τὸ μέσον καὶ ἔχοντα καλὰδιν ἐξ-
ημιμένον ὃ ἐχόμενοι βάλλουσιν οἱ ἀγωνι-
ζόμενοι. Οὕτω καὶ ἐπὶ Πατρόκλη κέ-
χρηται. διό φησι, Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκε
σῶλον ὅν πρὶν μὲν βίπτασκε (Il. ψ'.
826.). ἴδεν κατωμάδιον αὐτὸν λέγεσ-
θαι, Ὅσσα δὲ δίσκου οὔρα κατωμαδίου
πέλονται (Il. ψ'. 431.). διὰ τοῦτο καὶ
νῦν ἴφη, τὸν ῥα περιστρέψας. B. Q.
Τὸ δὲ εἴης, ἤχησεν ὁ λίθος πρὸς τῇ γῇ,
ὅς τοις Φαίηκας καταπτήξει. δύναται
δὲ καὶ ἐνευσαν πρὸς τῇ γῇ, ὅτι οἱ ἐν
καταπλήξει ποιῶσιν. B. Q. Vulg.

191. Δολιχέρητμοι] Μακραῖς κήραις
χρώμενοι. ἢ ὅτι ἡ ποτηλασία κενική καὶ
μέχρι ποταμοῦ (f. πορρωτάτου) διατεί-
νεται. E. Q. 192. Σήματα] Σημεῖα.
Τινὲς δὲ, βήματα. Vulg. 193. Διακρι-
νέειν] Διαχωρίσειν. Vulg. ed. ant. quod
recte videtur in recentt. emend.
-ναι -σειν. 197. Σὺ δὲ θάρσει τάνδε γ'
ἄεθλον] Θάρσει ἐπὶ τῇ ἄθλῳ. ἢ δὲ σύν-
ταξις Ἀττικῇ. Q. 200. Χαίρων οὔνεχ'
ἑταῖρον] Ὅστις ἦν ἡ Ἀθηναῖ ἐμεινωθεῖσα
τινὶ τῶν φίλων Ὀδυσσεύς, ὃς πολλὰκις
φαίνεται ἦκουσα εἰς βοήθειαν. B. 201.
Κουφότερον] Ἀλαζονικότερον, θρασύτερον,
κομπηρότερον, ἐπηρμένον, παρρησιαστικώ-
τερον, θαρρύν τῷ φίλῳ καὶ τῇ νίκῃ. B. E.
Q. Ex Vulg. adde εὐθυμότερον. 202.
Ταῦτον νῦν ἀφίκεσθε] Τὸν τόπον κατα-
λάβετε. ἢ ἀντὶ ταύτου δὴ τοῦ δίσκου πρῶ-
τον ἀφικέσθαι τις. E. Τὸν τόπον ἢ τὸν
λίθον. Vulg. Τούτου πείραν ἐπιλάβετε.

¹ Scribendum videtur ἐν Ὀλυμπιακοῖς: vid. Athen. 4. p. 154. a. Diog. Laert. 8. 51.
et ante 49. In seqq. autem vel ἰστορεῖ vel λίγυ supervacuum est. BUTTM.

² Scr. vid. ἢ ἀντὶ τοῦ, τοῦδε τοῦ δίσκου π. ἐφικέσθαι τις. BUTTM.

δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξάζοιμεθ' Ἀχαιοί. 220
 τῶν δ' ἄλλων ἐμὲ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες·
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐρίζεμεν οὐκ ἐβελήσω,
 οὔθ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῇ,
 οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων. 225
 τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἴκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἶστω·
 οἷοισιν δέειδαι καὶ ποσὶν, μή τις με παρέλθῃ 230
 Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἔδαμάσθην
 κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα

220. Ἀχαιοί.

230. παρέλθῃ] παρέλθῃ H.

231. ἀεικελίως.

νίαν. Q. 220. Δήμῳ ἐνὶ Τρώων] Ἡδὴ
 τι τῶν ἐξῆς ἐπέβαλε, τίτων ἐστὶ καὶ
 ὁποίας στρατείας μετεσχηκώς. εἰκότως
 αὖν ἐμελλεν ἐπιστάσθαι (ἰ. ἐπιστῆσαι)
 πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γυνῶσιν τοὺς παρόντας.
 φαίνεται δὲ διὰ τούτων ὁ ποιητὴς εἰδώς
 τὴν ἐκ τῆς Δήμου ἀνακομιδὴν τοῦ Φι-
 λακτήτου. E. Q. Τοξάζοιμεθα] Εὐ-
 στόχως τοξεύοιμεν. Vulg. Q. 222.
 Σῆτον ἔδοντες] Εἶπε τοῦτο διὰ τινος γένου
 αἵτινες οὐκ ἤσθιον σῆτον. διὸ καὶ ἀκριδο-
 φάγοι τινὲς καὶ ἰχθυοφάγοι ἐκαλοῦντο.
 ὡς καὶ τὸ Σκυθικὸν καὶ Μασσαγετικὸν
 κρεωφάγοι καλοῦνται. τινὲς γὰρ τῶν
 ἀκριδοφάγων ἰδόντες ἄρτον κόπρον εἶναι
 ἐνόμιζον. B. 223. Ἐρίζεμεν οὐκ ἐβε-
 λήσω] Ἀντὶ τοῦ, οὐ δυήσομαι, ὡς τὸ,
 Οὐδ' ἐθέλω προρέειν (Π. φ'. 366.). Q.
 224. Οὔθ' Ἡρακλῆϊ] Παιητικῶς ἐξέτεινε
 τὸ ἰ τοῦ Ἡρακλῆϊ, ὅτι εἰς μέρος λόγου
 λήγει καὶ κοινὴ ἐστὶν¹. Q. Συλληπτι-

κῶς. οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ἤρισε περὶ τοξικῆς
 τινι, ὁ δὲ Εὐρυτος Ἀπόλλωνι ἤρισεν. Pal.
 E. διὸ καὶ ταχέως ἀπέθανε πρὸ τοῦ δέ-
 οντος καιροῦ. E. Συλληπτικῶς — τινί.
 ἢ ἐκεῖ ἔτρωσε θεοὺς ὡς φησὶν ὁ αὐτός·
 Τλῆ δ' Ἡρῆ, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμ-
 φιτρύωνος Δεξιτερὸν κατὰ μάχην δίστῃ
 τριγλῶχιν Βεβλήκει (Π. ε'. 392.). Ὁ
 δὲ Εὐρυτος Ἀπόλλωνι ἤρισεν, ὡς ἐν Ἰλιά-
 δι φησὶ, Οὔθ' Εὐρύτῳ ᾧ περὶ τόξων ἐκ-
 βόλος οὐδ' ἀπώητο². Q. Οἰχαλιῇ]
 Ἡ Οἰχαλία πόλις Θεσσαλίας. Vulg. Q.
 226. Τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν] Διὸ τα-
 χέως ἀπέθανε πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. Οὐ
 γὰρ ἴκετο γῆρας οὐδὲν (δ'. 246.). ἢ
 μάλλον ὅτι ἤρισεν αἰψά ἀπέθανεν. Q.
 230. Δέειδαι καὶ ποσὶν μή τις με] Ἐν οἷς
 πτοεῖται αὐτὸς ἡττηθῆναι φησὶν ἑαυτὸν
 εὐδακμῶν. ἐν οἷς δὲ αὐτοὶ πτοεῖνται ὡς
 ἀδόκιμοι, αὐτὸν φησὶ μὴ ὑπερέχειν³. E.
 232. Κύμασιν ἐν πολλοῖς] Εἶπὸν κύμα-

¹ H. e. quoniam pars orationis eo terminatur, et syllaba communis est. Cur au-
 tem communem syllabam hic dicat scholiastes, non apparet: nisi ob id ipsum quod
 vox terminatur ea: nam obsequentem vocalem non nisi vocalis longa, aut anceps
 producta, syllabam communem efficit docente Hephaestione. BUTTM.

² Egregia confusio. Versus est Apollonii, 1. 88. Εὐρύτος, ᾧ σέρι εἶξεν Ἐκβόλος·
 οὐδ' ἀπώητο Δυσίης· αὐτῷ γὰρ ἰσὺν ἰρίδην διστῆρι. BUTTM.

³ Mirus casus haec videtur pervertisse. Et ultima quidem sic sine dubio sananda

ἦεν ἐπηεταγός· τῷ μοι φίλα γυῖα λάλυται.

ᾠς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε· 235

Ἐεῖν, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,

ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,

χρῶμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς

νεῖκεσεν· ὥς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ᾔνοιτο,

ὅστις ἐπίσταίτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν. 240

ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ζυνίει ἔπος, ὅφρα καὶ ἄλλω

εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι

δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέλεισσι,

ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἶα καὶ ἡμῖν

Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπερές ἐξέτι πατρῶν. 245

οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταί,

ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,

235. προσέειπε.

240. ἥσι φρεσὶν] φρεσὶν ἦσαν V.

ib. ἦσι.

241. ἄλλω] ἄλλω H.

ib. ἔπος.

242. εἴπῃς.

245. ἔργα.

σιν ἠροῖετο τὴν ναυαγίαν. προσθεὶς δὲ τὸ, ἐπεὶ οὐ κομῶν κατὰ νῆα, τὴν τῆς θεοχόλουσας ἐκάλυψε βλάβην. E. Q. 236. Ἐεῖν' ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα] Τὸ ἐξῆς οὕτως, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις, ἄγε δὴ νῦν ἐμέθεν ζυνίει ἔπος. In ἧ δ' ἄλλα ἀντὶ τοῦ δή. B. Q. Ἀχάριστα, ἀνευ χάριτος, ὃ ἐστὶ σκαίως καὶ ἀηδῶς. οὐ γὰρ ἐπὶ λαϊδορίᾳ τῶν παρόντων, ἀλλ' ἐπὶ αὐτοῦ συστάσει τὸν λόγον ἐπιείκετο. ὅπερ καὶ ὁ Ἀλκίνοος ποιῶσι. B. E. Q. 240. Ἐπισταίῃ] Εἰδείῃ. Vulg. 241. Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν] Ἀλλὰ νῦν ἐμοῦ, φησὶν ὁ Ὀδυσσεὺς (scf. ὁ Ἀλκίνοος) ἄκρυσεν, ὅπως καὶ ἄλλω τῶν ἡρώων ἐμὸν ἔπος (ins. εἴπῃς) ὅτε δαινύῃ καὶ εὐνοχῇ, παρὰ τὰ σῖτα καὶ τὰς τροφάς, ἐν τῇ σῇ ἀλόχῳ καὶ τοῖς

παισὶ καὶ τοῖς γονεῦσι, μεμνημένος τότε ὅτε ταῦτα ποιῆς εἰς τὴν σὴν ἀπελθὼν πατρίδα καὶ τῆς ἡμῶν ἀρετῆς, οἶα καὶ ἡμῖν ὁ Ζεὺς ἔργα παρεσκεύασεν ἔχειν χρηστά. E. Q. Ὅφρα καὶ ἄλλω] Γρ. καὶ ἄλλοις. Pal. 245. Ἐξέτι πατρῶν] Διὰ τὴν μὴ πάτρυν; αἱ γὰρ συγχοκαὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, ἐμὸς πατὴρ, ὁ πατὴρ, ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι χαρακτῆρι συνεξέδραμε τῇ (scf. τῇ), χρῶν, μηνῶν, πάτρυν πατρῶν. E. Q. 246. Οὐ γὰρ πυγμαῖοι] Ἐλεγχθεὶς ἀρεῖται λοιπὸν (Vulg. om. λοιπὸν), ἵσως εἰς τὸ μὴ παροξύναι τὸν Ὀδυσσεῖα. Pal. Q. Vulg. Παικίλως δὲ συνέταξε. καὶ γὰρ τὸ εἰμὲν ἐν τῇ τρίτῳ (scf. ἐν τῇ, ἄριστοι) ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται. Q. 248. Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη] Τὸν εἰρηναῖον βίαν δηλαῖ

αὐτὸν φησὶ ἀντιτίχειν: priora sic fortasse:—αὐτὸς, ἀντιπῶναι φησὶ ἑαυτὸς τῷ εὐδαιμονίᾳ. BUTTM.

* Vid. not. ad s. 241. BUTTM.

* Ita horum scholiorum odd. et MSS. hic et ad Il. ζ'. 92. ubi vid. Heyn. Commendabat Barneaius metri causa: et fieri potest ut eadem de causa olim suborta sit haec scriptura. BUTTM.

εἵματα τ' ἐξημοιβὰ, λαστρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
 ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι, 250
 παῖσατε ὥς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη οἷσι φίλοιςιν,
 οἵκαδ' εὐστῆτας, ὅσπον περιγινόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὄρχηστύϊ, καὶ αἰοῖδ' ἤ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἴψα κίων φόρμιγγα λυγείαν
 οἰσέτω, ἥ που κείται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν. 255
 Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεἰκελός· ὦρτο δὲ κήρυξ
 αἶσων φόρμιγγα λυγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν
 δῆμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας εὐπρήσσεσκον ἕκαστα·
 λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρυταν ἀγῶνα. 260

249. εἵματα τ' ἐξημοιβὰ] εἵματα δ' ἐξάμοιβά. εἵματ' ἐξ. Schol. ad v. 102. H. ib. εἵματα. 251. φοῖσι. 252. φοῖκαδε. 256. θεοεἰκελός.
 257. λυγυρὴν] γλαφυρὴν H. W. 259. ἕκαστα. ἅπαντα corrigit Kidd ad Dawes. M. C. p. 253.

διὰ ταύτων τῶν Φαιάκων. Q. 249. Εἵματα δ' ἐξημοιβὰ] Παρεξηλλαγμένα, ἐξ ἀμοιβῆς φορέμενα, ἐν παρ' ἐν ἀλλάσσωτες. B. E. Q. Ἄλλοτε ἄλλο ἀμοιβόμενα καὶ ἀλλασσόμενα. Vulg. 250. Βητάρμονες] Παρὰ τὸ ἐν ἀρμονίᾳ βαίνειν, ἦτοι ὀρχησται. B. Ὀρχησται, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἀρμονίως. Vulg. 251. Παῖσατε] Εὐτελὲς διὰ τὸ μέτρον, Ἀττικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ παῖσατε. Q. Ζηνδοτος, παῖσατον, εἶπεν, οὐ κακῶς. Q. Harl. Παῖσατε] Γρ. παῖσατε. E. Παῖσατε] Πλάξαιτε^α Ἀττικῶς χοροῖσατε. Vulg. 253. ΟΡΧΗΣΤΤ (sic ed. ant.). ὀρχήσει. Vulg. 254. Φόρμιγγα λυγείαν] Λύγαιαν λέγει τὴν φόρμιγγα ὅτι καὶ μία τῶν μουσῶν Ἀλγία καλεῖται. B. 257. Γλαφυρὴν] Κοίλην, διὰ τὸ γεγλύφθαι. Vulg. 258. Αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ] Οἱ πρὸς ἡμῶν λεγόμενοι βραβεύται καὶ ἀγωνοθέται ἦτοι ἐπίσκοποι τοῦ ἀγῶνος. καὶ

γίνεται ἀπὸ τοῦ αἶσιον, ἦτοι τὸ καθῆκον, νέμειν τοῖς ἀγωνιζομένοις^α. Ἄλλως. Αἰσυμνήται οἱ ἀρχὴν τινα ἔχοντες. βασιλεῖς μὲν ἦσαν τῶν Φαιάκων εἰς, προστατὰι δὲ ἀγῶνων οἱ λεγόμενοι αἰσυμνήται^β. κριτοὶ δὲ ἐπίλεκτοι καὶ αἰσυμνήται δὲ λέγονται οἱ πρῶτοι κριταὶ καὶ ἀγωνοθέται εἴτινες τὸ αἶσιον ἦτοι τὸ κατὰ μαῖραν καὶ καθῆκον τοῖς ἀγωνιζομένοις ἀπένεμον. B. E. Q. Ἐννέα πάντες ἀνέστησαν] Οἱ μὲν τὸ πάντες κατὰ παραλήν φασὶ κεῖσθαι, ὥς καὶ ἀλλαχοῦ τὸ, Δέκα πάντα τάλαντα (Π. τ'. 247.), καὶ τὸ, Οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν (Π. γ'. 161.). οἱ δὲ αὖτις, αἰσυμνήται δὲ πάντες οἱ ἐγερθέντες ἐννέα ἦσαν. Ἄλλως. Αἰσυμνήται δὲ ἐννέα πάντες. οἱ κρείττονες γὰρ τῶν ἄλλων αὐτοὶ ἐτύγγανον. E. 259. Πρήσσεσκον] Ἐπρατταν^γ. Vulg. 260. Λείηναν δὲ χορὸν] Τὸ χορίαν ἐν φ' ἐμελλαν ὀρχεῖσθαι χορὸν ἐκάλεσαν, ὥς καὶ

^α Barnesius reposuit παῖσατε, nihil annotans nisi hoc: "Ita pro πλάξαι." Ceterum in Pal. etiam vocī παῖσατε superscriptum πλάξαι. BUTTM.

^β Certe una Sirenum; vid. infra schol. μ'. 39. BUTTM.

^γ Similia Vulg. et Pal. et in hujus quidem verbis hoc etiam: αἱ τὸν αἶσιον ἀπειρμένοις εἶσιον, κατὰ τὸ ἱεῖν αἰσυμνήται. BUTTM.

^δ Barnes. tacite addit ὑπερέτατον. BUTTM.

κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λυγρῆαν
 Δημοδόκῳ· ὃ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 πρῶθ' ἔβαι· ἵσταντο, δαήμενες ὀρχηθμοῖο·
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.

265

Αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν,
 ἀμφ' Ἀρεως φιλότῆτος, εὖστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,

267. Ἀρεως] Ἀρεος V.

Εὐρύχορον Λακεδαιμόνα (V. 414.). ἡ ἱμανόμηνος ἐν ᾧ ἔμελλαν ὁ χορὸς ἐφίστασθαι ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἰχθὺν τὸν τῆ-
 πον ἵππου πιτρώσκειται ὁ ἰχθύς, καὶ μύρα
 καὶ κρίμματα. Μένανδρος, ἀνάμεινόν με
 πρὸς τοῦλαιον. B. E. Τόπον οἶμαι διὰ
 τὸ σχῆμα. σφαιρικὸν γάρ. E. Εἴρων,
 Pal. in textu, et supra ἐπλάτυνον, et
 in marg. Γρ. εἴρωναν. (Εἴρωναν est
 in textu Vindob. 5.) 265. Μαρμα-
 ρυγὰς] Ἑλλάμψεις. ἐν γὰρ τῇ παραλ-
 λάξει τῶν ποδῶν κατὰ τὴν ὀρχησιν ἡ
 κατ' ἄλλην τινὰ τούτων κίνησιν ὁσπερ
 στιλενότης ἐξ αὐτῶν ἀποπέμπεται. B.
 Q. Ἄλλως. Τὰς συντάνας τῶν ποδῶν
 κινήσεις. ἐν γὰρ ταῖς ὁξείαις τῶν ποδῶν
 κινήσεων ἀπόστιλψις ἡ λαμπηδὼν τις
 γίνεται. B. Q. Pal. Vulg. 266. Ἀν-
 εβάλλετο] Ἀνεκρούετο, προεμιᾶζετο. Q.
 Vulg. 267. Ἀμφ' Ἀρεως φιλότῆτα
 (sic Vulg. ed. ant.)] Περὶ κοινωνίας
 Ἀρεος καὶ Ἀφροδίτης μακρόθεν παιδεύει
 αὐτοὺς μὴ ἀσελγαίνεω, ὡς καὶ θεῶν διὰ
 ταῦτα ἀσχημονούντων. Pal. Vulg. Οὐκ
 ἀτόπως ἐπὶ ἡδυπαθῶν ᾄδει ταῦτα ὁ κι-
 θαρρῶδης, δι' ὧν ἡδοναὶ σφραγίζων αὐ-
 τοὺς. δέσμιον γὰρ εἰσάγει τὸν μοιχὸν,
 καὶ τοὺς θεοὺς λέγοντας, οὐκ ἀρετᾷ κακὰ
 ἔργα. ὁ δὲ σπουδαῖος τί φησι; Ἀλλ'
 ὦγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον αἰ-
 σον (492.), ὡς δέον τὸν Δημόδοκον αὐ-
 τοὺς, μὴ μοιχείαν γενομένην ἐν θεοῖς ᾄδειν,
 ἀλλὰ πράξεις εἰς ὠφελείαν καὶ ἔπαινον
 φερούσας. ἡ μὲν οὖν κατηγορία πρόδηλος

διότι περὶ θεῶν οὐκ ἔδει τοιαῦτα δεδηλω-
 κέναι. ἀλλ' οὐχ Ὀμήρου τὸ ἔγκλημα.
 ἀνοθεν γὰρ τοῖς ἀρχαιοτάτοις παραδεδο-
 ται καὶ κατασκευάσμασι καὶ τελεταῖς
 ταῖς παλαιωτάταις καὶ Ἑλληνικαῖς καὶ
 βαρβαρικαῖς. ἔτι δὲ Ὀμηρος οὐχ ἤδεται
 τούτοις δῆλον ἐξ ὧν περιέθηκε τῇ Ἀθρᾷ.
 Ὡς ἀπόλωτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε
 μέλει (α'. 47.). Ὅπως δὲ Ὀμηρος οὐδὲ
 οἶδεν Ἡφαιστον Ἀφροδίτῃ συνοικεῖν (scg.
 σύνοικον), Χάρτι δὲ αὐτὸν συμβιβόντα.
 Δημόδοκος δὲ τῇ ἰδίᾳ μυθοποιᾷ. Q.
 Εὖστεφάνου δ' Ἀφροδίτης] Καλὴν στε-
 φάνην ἐχαιόσης. στεφάνη δὲ κόσμος γυ-
 ναικεῖος. Vulg. Διὰ τὸ στεφανοῦσθαι
 ἐν κάλλει, ἥτοι τὸ πρωτεῖον ἔχειν τῶν
 καλλίστων θεῶν. E. Γυναῖκα τοῦ Ἡ-
 φαιστοῦ τὴν Ἀφροδίτην φασὶ καθ' ὃν
 λόγον καὶ τῶν Χαρίτων μίαν. ὡς γὰρ
 χάριν φάμεν ἔχειν τὰ τεχνικὰ ἔργα οὐ-
 τως καὶ Ἀφροδίτην τινὰ αὐτοῖς ἐπι...
 χεῖν (ἐπιχεῖν χάριν em. Mai.) λέγομεν.
 εἰ μὴ πρὸς παράστασιν τοῦ πολὺ τὸ πυ-
 ρῶδες εἶναι ἐν ταῖς πρὸς τὰς μίξεις ὁρμαῖς
 πέπλαστοι τούτω· δεδυκέναι (scg. δε-
 δεκέναι) δὲ τὸν Ἄρην μοιχεύοντα αὐτοῦ
 τὴν γυναῖκα, ἐπεὶ δὴ τῇ τοῦ πυρὸς ὁμιλ-
 μαι ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς δαμάζεται.
 Τὸ δὲ τῆς μοιχείας πλάσμα παρίστηεν
 ὅτι οὐ πάνυ μὲν πέφυκε κατάλληλον τὸ
 μάχιμον καὶ βίαιον τῷ Ἰλαρῷ καὶ μειλι-
 χίῳ οὐδὲ κατὰ τὸν φυσικὸν αὐτῷ νόμον
 ἐπιπλέκεται, ἀντιστοιχόμενον δὲ πῶς τῆς
 μίξεως αὐτοῦ καλὸν καὶ γενναῖον γέννημα

* Enst. ad h. l. οὕτω δὲ καὶ Μένανδρος, ἀναμεινῶ σε, φησι, πρὸς τοῦλαιον. BUTTM.

ὥς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
 λάβρην· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἥσχυνε καὶ εὐνὴν
 Ἡφαίστοιο ἀνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῃτι.
 Ἡφαιστος δ', ὥς οὖν θυμαλγία μῦθον ἄκουσε,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
 ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούς

268. πρῶτα μίγησαν] πρῶτ' ἐμίγησαν H. V. 270. Γάνακτες. For.

τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἀρμενίαν² ἀποτελεῖ. E. Ἡ Ἀφροδίτῃ εἰς πολλὰ λαμβάνεται, μετὰ πάντων γούν καὶ ἐπὶ κάλλους. συμμίσγεται δὲ τῇ Ἡφαίστῳ τῇ πυρὶ καὶ τῇ Ἄρει τῇ σιδήρῳ. τὰ γὰρ ἐξ αὐτῶν γινόμενα ἔργα διὰ τῆς Ἀφροδίτης ἦτοι τοῦ κάλλους ὁραῖσται. καταεργάζεται (f. κατεργάζεται) δὲ ὁ Ἄρης ἦτοι ὁ σίδηρος ὑπὸ τοῦ πυρός. ὁ δὲ Ποσειδῶν ἦτοι τὸ ὕδωρ στομαῖ αὐτῶν, δηλονότι τὸν σίδηρον, μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ πυρός κατασκευῆς καὶ πεκυρακταμένον ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου κατασβέννυσιν, τὸ φλογῶδες καταπαῦν. E. Τὰ Σικελικὰ δόγματα κατὰ τὴν (ed. Heracl. recte καὶ τὴν) Ἐμπεδόκλειον γνῶμην ἴσκειν ἀπὸ τούτων βεβαιῶν. Ἄρην μὲν ὀνομάζει (ed. H. ὀνομάσας) τὸ νεῖκος τὴν δ' Ἀφροδίτην φιλίαν. τούτους οὖν διεστηκότας ἐν ἀρχῇ παρεισέγαγεν Ὀμηρος ἐκ τῆς πάλαι φιλονεικίας εἰς ἑμῶναιαν μίαν κίρναμένους. ἔθεν εὐλόγως ἐξ ἀμφοῖν ἀρμενίαι γεγένηται (ed. H. Ἀρμενία γεγένηται), τοῦ παντὸς ἀσαλεύτως καὶ κατ' ἐμμέλειαν ἀρμωσθέντος. γελῶν δ' ἐπὶ τούτοις εἰκὸς ἦν καὶ συήδεσθαι τοὺς θεοὺς, ἅτε δὴ τῶν ἰδίων χαρίτων οὐκ

ἐπιφοραῖς³ δισταμένων ἀλλ' ὁμονοῦσαν εἰρήνην ἀγόντων. E. 268. Ὡς τὰ πρῶτα] Ἡ σύνταξις, ὥς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο ἀνακτος⁴, ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν, ἢ ὃ κατ' ἐπανάληψιν. Q. 269. Πολλὰ δ' ἔδωκε] Ὁ Ἄρης μαιχάγρια δέδωκε πολλά. B. 271. Ἥλιος ἔ σφ' ἐνόησε] Παιδευτικὸν τῷ ὄντι, ὅτι (f. τῷ, ὅτι ὅστις) ἂν τοὺς ἄλλους λαοθάλη ἀμαρτάνων τὸν πάντα ἐφορῶντα θεὸν οὐκ ἂν λάθῃ. καίτοι⁵ οὖν ὥς τὰ πρῶτα μίγησαν. Q. Ἐνταῦθα τρισυλλάβως λέγει τὸν θεόν. Vulg. Pal. 272. Θυμαλγία μῦθον] Ταῦτα πλάττει ὁ ποιητὴς διὰ τοὺς οὕτω φιλοῦντας ἀκούειν Φαίακας. εὐρὼν γὰρ τρυφῶντα πρόσωπα ἐν τῇ τῶν Φαίακων γελῶ καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα εἰς ἀστεϊσμόν ἐλθόν. B. 273. Κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων] Ἐν τῇ βάθει τῶν φρενῶν αὐτοῦ κρύπτων. E. Κατὰ βάθος τῆς διανοίας βουλευόμενος. βυσσὸς λέγεται ὁ βυθὸς καὶ δέμω τὸ κατασκευάζω. Pal. 274. Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ] Τῇ ὀρύγματι ἐν ᾗ ὁ ἄκμων τίθεται. Pal. Vulg. Ἐν τῷ κορυφῇ τὸν βαρὺν σίδηρον. B. Εἰς τὸ χαλκοτυπεῖν. Οὐκ οἶδε δὲ ὁ

² Harmoniam, Cadmi uxorem. BUTTM.

³ Scholium hoc ex Heraclidis Alleg. Hom. c. 69. sumptum est, unde varietates enotabo. BUTTM.

⁴ Sanius hoc utique vulgato ἢ ἐπιφοραῖς. Nam ἐπιφοραῖς idem est quod παλίμψ, et respondet μίγην. Sed nullam hic medicinam invenit sermo male affectus in his χαρίτων—ἀγόντων, de quo queritur Heynius (in Epist. præmisen ed. Schow.). BUTTM.

⁵ Porro ex Harl. "scholiastes videtur legisse, Ἡφαίστοιο ἀνακτος" (pro H. ἀρμωσθέντος). Idem refert, schol. Harl. semel habere, τὰ πρῶτα ἐμίγησαν: nimirum vel hic vel ad 271. BUTTM.

⁶ Pro καίτοι fortasse scribendum καὶ οὕτω. BUTTM.

ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αἰθι μένοιεν. 275
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύχε δόλον, κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ῥ' ἵμεν εἰς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεῖ δέσματα κύκλω ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο, 280
 ἧτ' ἀράχνια λεπτά, τά γ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῖν,
 εἷσατ' ἵμεν εἰς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἧ αἰ γαῖάν πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης 285
 ὥς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο,

277. *For.* 280. *Εἴδοιτο.* 283. *εἷσατ'.* 284. *ἐστὶν]* ἴσκει V.
ib. For. 286. *Εἶδεν.*

ποιητὴς τὸν Ἥφαιστον ἐργαζόμενον ἢ ἐν
 Λακάρει (scr. -α) τῆς Σικελίας τῶν Αἰ-
 αλίδων νήσων, ἢ ἐν Λήμνῳ, ἀλλ' ἐν
 Ὀλύμπῳ. καὶ γὰρ καὶ τὴν ἀσπιδοποιίαν
 ἐκεῖ λέγει γογγῆσθαι. Q. 278. Ἀμφὶ
 δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεῖ δέσματα] Τοῖς κλι-
 νοποδίοις. ἔρμις δὲ τῆς κλίνης πῶς. Χεῖ
 δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέχεον, ἐπέβαλε. Τὰ δὲ
 δέσματα ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ, ὡς τὸ ἐνείρων
 τὰ ἐνείρατα, κατ' ἐπέκτασιν. B. Q.
 Ἐρμῖσι] Τοῖς περὶ τῆς κλίνης. ἔρμα
 (sic) γὰρ ὅσπερ εἰσὶ τῆς κλίνης παρὰ τὸ
 ἐνείρεσθαι. Vulg. Κραβατοποδίοις. Pal.
 279. Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε] Πολλὰ
 δὲ καὶ ἄνωθεν (B. ins. τοῦ μελάθρου, ἢ
 ἐστὶν) ἐκ τῆς ὁροφῆς ἐξήρτητο (B. ἀπ-
 ἐκρέμαντο) ἵνα δίκην παγίδος ἐμπέσει
 αὐτοῖς. B. E. Q. Τὸ δὲ ἀλληγορικὸν
 εἶναι ἀπανταχοῦ ἐν τῇ κόσμῳ τὸ τοῦ
 ἡλίου καὶ τοῦ πυρὸς θερμὸν διασκίδναται.
 E. Q. 280. Ἥτ' ἀράχνια—

ἴδοιτο] Δύοις τοῦ ἀντιπίπτωτος. E.
 Δαιμονίως λυεῖ τὸ δακύν ἀπὸ θανάτου, πῶς
 ἐκ ἐόντων θεῶν ὄντες τοὺς δεσμοὺς ἐλάν-
 θανον δέ. Q. 283. Εἷσατ' ἵμεν] Πρὸς-
 ποιήσατο, ὤρμησεν ἀπείναι. Q. 284.
 Ἐς Λῆμνον] Ἐδεῖ γὰρ τὴν Λῆμνον ἰδατέην
 ὄλσαν ὑπὸ τοῦ Ἥφαιστοῦ ποθεῖσθαι, ὅτε
 τῶν κατασκευαζομένων αὐτῇ (scr. αὐτῇ)
 διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος ὀφειλόντων κατα-
 σκευάζεσθαι. Q. Πολὺ φιλτάτη ἐστὶν
 ἀπασέων] Ἐκεῖσε γὰρ ἀνιένται γηγενεῖς
 πυρὸς αὐτόματοι φλόγες. E. Ἐσκει
 (sic) ἀπασέων] Γράφεται, ἔλετο πα-
 σέων. Q. Idem scholium, sed sine
 illo lemmate, dant Pal. et Harl.
 nisi quod in hoc vitiose πασάν.
 285. Ἀλασκοπιήν] Τόφλωσι. Οὐδὲ
 εἶχε μάταιον σκοπὸν, ἢ ἐστὶν, οὐκ ἔλαθεν
 αὐτόν. E. Οὐ τυφλὴν εἶχε κατασκο-
 πήν, ἀλλ' ὀξεῖαν δηλονότι. Q. Ματαίαν
 κατάσκεψιν. Pal. Χρυσήνιος Ἄρης]

* Aliud scholium ad h. v. vidit Orion Thebanus qui in v. Ἀράχνια scribit: ἢ περὶ
 τὴν ἀραιότητα. ἀραιὸς δὲ τὸ λιανέον. αὐτῶς ὡς ἐν Ὑπερμέτρῳ εἰς τὴν Ὀλύμπιον.
 BUTTM.

† Sunt verba Heraclidis Alleg. 26. ubi pro γηγενεῖς legitur ἐγγυγγενεῖς, unde edi-
 tores fecerunt ἐγγυγγενεῖς. BUTTM.

ισχανόων φιλότῃτος εὐστεφάνου Κυθερείης.

ἡ δὲ νέον παρὰ πατρός ἐρισθενέος Κρονίωνος

ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔζεν· ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει,

290

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέιομεν εὐνηθέντε·

οὐ γὰρ εὖ Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἦδη

ἄχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.

291. Φοι. ἔπος. 292. λέκτρονδε] λέκτρῳ δε H. ib. εὐνηθέντε] εὐνηθέν-
τες H. 294. ἀγριοφώνους] Habent vocem ἀκριτόφωνα Apollonius et
Hesychius, quam interpretantur βαρβαρόφωνα. Refert Tollius ad Il. β. 867.
Sed vide an varia lectio sit huius loci. PORS.

Ἡ γὰρ τοῦ θυμοῦ ἀποχὴ κρείττων καὶ
χρυσῷ. E. 288. 'Εὐστεφάνου Κυθε-
ρείης] Γρ. 'Αφροδίτης. Pal. Κυθερείης]
'Επεὶ Κυθήροις προσηρέχθη. Κύθηρα δὲ
ἦσαν τῆς Λακωνικῆς. Vulg. Κυθέρεια
ἐτομολογεῖται ἢ ἀπὸ τοῦ κίειν, ἢ δὴ συμ-
βαίνει παρὰ τὴν συνουσίαν τῆς ἐν τῇ
θέρεσθαι κυνέσης· ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν
ἔρωτα. ἢ Κυθέρεια λέγεται ἀπὸ Κυθε-
ρείας χώρας. B. E. Κυθέρεια λέγεται
ὅτι προσέκρουσε κυθείροις (scr. Κυ-
θήροις)· ἀλλὰ Κυθέρεια ταυτέστιν ἡ
κευθόμενον ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸν πάσης
ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηγημένον ἱμάντα, ὅσον
τὸν ἔρωτα ἐν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφίησι. διὰ
γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρέπεται, "Εὖθ'
ἐν μὲν φιλότῃ, ἐν δ' ἱμερῷ, ἐν δ' ὀδυσ-
τῇ, "Ητ' ἐκλεψε νόον πύκα περ φρονέον-
των (Il. ξ'. 216.). Καὶ^α διατὶ τὰ
ἐρωτικὰ ἐν ἱμάντι φησὶ καταστῆχθαι;
Σάτυρος μὲν οὖν φησι, ἐπεὶ πληγῶν ἄξια
δρῶσι οἱ ἐρῶντες. Ἀπίων δὲ, ἐπεὶ δεσ-
μαῖς εὐκαίσι καὶ βρόχοις οἱ ἔρωτες
(Mediol. male ἐρῶντες) καὶ τὰ τῶν
ἐρώτων (Ven. male ἐρώτων) πάθη.

Ἀρίσταρχος δὲ, ὅτι ἄχρι τοῦ δέρματος
δικνεῖται τὰ ἐρωτικὰ πάθη τήκοντα
(Ven. τίκτοντα) τοὺς ἐρῶντας καὶ ἀπο-
ξύνοντα διὰ τῆς στύψεως τὰ μέλη. Q.
290. 'Ερχομένη] Superscriptum ἐλ-
θοῖσα, et ad marg. Ἀντὶ τοῦ ἀορίσ-
του. τὸ γὰρ ἐχόμενον ἐρεστώτος καὶ
παρατακτοῦ. Pal. 291. Φῦ χειρὶ]
'Αντὶ τοῦ προσπέλασεν αὐτῇ, καὶ προσ-
ῆγγισε τῇ χειρὶ. ἀπὸ τοῦ φύω. MS.
Barnes. 292. Δεῦρο γύναι] Γρ. φίλη.
Pal.^ε 292. Εὐνηθέντες] Κοιμηθέντες.
Vulg. 294. Μετὰ Σίντιας ἀγριοφώ-
νους] Παρὰ τὸ σίνεσθαι καὶ βλάπτειν,
πειρατὰς ὄντας. ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ
πρῶτον νενοηκέναι τὰ πρὸς πόλεμον ὄπλα.
E. Cf. Schol. Ven. ad Il. α'. 594.
unde scribendum ἐπινενοηκέναι. Ἀλ-
λως. Σίντιες ἐκαλοῦντο οἱ Λήμνιοι, ὡς
Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν τῇ περὶ Σίου κτί-
σεως τὸν τρόπον τοιοῦτον. Ἐκ τῆς
Τενέδου ὄχωντο εἰς τὸν Μέλανα κόλπον
(Q. πάντων^h), καὶ πρῶτον μὲν εἰς Λῆ-
μνον ἀφίκοντο. ἦσαν δὲ αὐτόθι κατοικοῦν-
τες Θράκες τινες οὐ πολλοὶ ἄνθρωποι, ἐγε-

^α Quæ sequuntur, e Porphyrio sumpta, leguntur etiam in schol. Ven. ad Il. l. 1.
BUTTM.

^ε Variam revera lectionem esse γύναι non puto. Vid. supra not. ad 87. BUTTM.

^h Nomen libri Sturzianus in fragm. Hellen. (p. 89. post num. 56.) noverat e Tzetza
ad Lycophr. 227. ubi itidem de Lemni antiquitatibus; recteque eo rettulit fragmen-
tum 128. (p. 142.) e schol. Apollon. 1. 608. ubi eadem nominis Sintiū etymologia
ex Hellenico affertur. Cetera hic primum ni fallor accedunt. BUTTM.

^h Cogitavit homo de eo quod nobis Mare Nigrum. Sed vid. Herod. 6, 41. 7, 58.
Strabonem etc. BUTTM.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰσατο κοιμηθῆναι. 295
 τὸ δ' εἰς δόμναια βάντε κατέδραβον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
 οὐδέ τι κινήσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
 ἀγχίμολον δ' ἐσφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις, 300
 αὐτίς ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἰκέσθαι·
 Ἡέλιος γάρ οἱ σκοπὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·
 ἴσθη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 σμερδαλίον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι 305
 Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 δῖ' ὦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε·
 ὥς ἐμὲ χολὸν ἔοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλείει δ' αἰδῆλον Ἄρηα·
 οὐνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε 310
 ἠπεδανὸς γενόμεν' ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,

295. εἰσατο. 299. πέλονται] πέλοντο H. τέλοντο W. 302. Γμ.
 Γεῖκε. 303. ἵμεναι] ἵμεν V. Hunc versum uncinis includit W. Habet
 ab eadem manu in marg. H., quod in hoc cod. raro spuris accidit.
 PORS. 304. προθύροις] προθύρησι H. 307. ἔργα. ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε.
 309. αἰδῆλον] αἰσίλον V.

γόνεισαν δὲ μὲξέλληρες. ταύτους ἐκάλεον
 οἱ περὶ τοὺς Σύντας, ὅτι ἦσαν αὐτῶν δη-
 μιουργοὶ τινος πολεμιστήρια ὅπλα ἐργαζό-
 μενοι. ταύτοις συνήκισαν ἑαυτοὺς ἀναμῖξ-
 ῶς ἦλθεν αὐτόθι, καὶ κατέλειπον ναῦς
 πέντε. E. Q. Ἑλλάνικος οὖν φησι μὲ-
 ῶς ἔλαστας εἶναι καὶ πολεμικῶν ὅπλων τε-
 χνίτας. καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν
 ὅπλων τεχνίτας μέμνηται. τί μοι, φησὶ,
 τῶν ἀγκύλων τόξων φιλακίμως καὶ σκυ-
 θῶν μέλει¹. Q. 297. Πολύφρονος
 Ἡφαίστοιο] Ποικίλου, πανούργου. Ἡ-
 φαίστος ἀπὸ τοῦ ἦφθαι ἀνέμασται. E.
 299. Φευκτὰ] Φεύξιμα. Vulg. Φυκτὰ]
 Λυτά. Pal. Πέλοντο] Ῥιανός, κέλοι
 (πέλοντο em. PORS.), γράφει. Harl.

300. Ἀγχίμολον] Ἐκ τοῦ σύνταγος.
 μετ' ὀλέγον. Vulg. Περικλυτός Ἀμφι-
 γυήεις] Ἀμφιγυήεις ὁ Ἡφαίστος λέγε-
 ται ὅτι καὶ ἀμφοτέρους εἶχε τοὺς πόδας
 χυλεούς. οἱ δὲ ἀλληγορίᾳ τοῦτον λαμβάνον-
 τες λογοῦσιν Ἡφαιστον τὸ πῦρ. ἐπεὶ δὲ
 τοῦτο λέγεται χυλεῖν περὶ τὴν αἰκίαν
 ἐνέργειαν, ὅτε ἡ ὕλη ἢ καιομένη ἐπι-
 λείψαν, χυλεῖν τὸ πῦρ λέγεται. E.
 307. Ἐργ' ἀγέλαστα] Οὐκ εὐτελεῖ, ὁ
 διὰ τὴν εὐτέλειαν καταφρονήσεί τις. B.
 Q. Γελαστὰ] Γέλωτος ἄξια. Vulg.
 308. Ὡς ἐμὲ χολόν] Διὰ τὸ μὴ ἀνέμα-
 σθαι προβαίνειν δίχα τινος ἐυλόγου βακ-
 τηρίας, ἐπὶ ταύτῃ ἀνέμασται χολός. E.
 310. Ἀρτίπος] Γρ. ἀλκιμος. Pal. 311.

¹ Cum inter Anacreontica fuerint etiam iambici dimetri acatalecti (vid. fragm. Fisch. 7. 31. 72. 95.) ad hoc potissimum metrum verba haec rettulerim; quae dum veriora reperiuntur sic tentare nil vetat:—τί μοι τῶν ἀγκύλων τόξων, φ' λει, τί μοι δὲ Σκυθίων μέλει; BUTTM.

ἀλλὰ τοκῆς δύω· τὸ μὴ γείνασθαι ὄφελον.
 ἀλλ' ὄφισθ', ἵνα τὼ γε καθεύδεται ἐν φιλότῃτι,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
 οὐ μὲν σφείας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω, 315
 καὶ μάλα περ φιλέοντες· τάχ' οὐκ ἐβελήσετον ἄμφω
 εὐδεν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεθνα,
 ὅσσα αἰ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης·
 ἀνεκά αἰ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος. 320

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατές δῶ.
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος· ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἀναξ ἱκάεργος Ἀπόλλων·
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἑάων· 325
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἥφαίστοιο.
 ὦδε δέ τις εἶπεν κεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·

315. ἔολπα. 317. σφῶε] σφω (sic) V. ἀλλὰ σφω W. 318. ἔεθνα.
 319, 320. φα. 322. ἦλθ' ἦλθε δ' H. 323. Ἄναξ ἱκάεργος. 324. φοίκε
 ἱκάστη. ἀπασαι corrigat Kidd ad Dawes. M. C. p. 253. 325. ἔσταν.
 δ' ἐν προθύροις] ἔσταν δ' ἐνί θύρῃσι et γρ. ἐν προ supra ἐνί H. 328. εἶπεν κε
 ἰδὼν. 329. ἔργα.

Ἡπειρώς] Ὡς περ βαῖν ἡβαῖν, μὴ τὸ
 ἐπιβῆν ἡμῶν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πέδου
 πεδανός καὶ ἡπειδανός. B. 315. Οὐ μὲν
 σφείας ἔτ' ἔολπα] Οὐκ ἐλπίζω αὐτοὺς,
 καί περ πάντῃ φιλοῦντας ἀλλήλους, καθεύ-
 δειν οὕτως αὐτῶν ἐπ' ἄλγος χρόνον. B. Q.
 Pal. 316. Καὶ μάλα περ φιλέοντες]
 τὰ ἔλπον (Pal. E. Q. Μᾶλλον)· καί περ
 καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, οὐ δυνήσονται
 ἀφελῆσαι (Vulg. ἀμυλῆσαι) ἀλλήλους
 διὰ τοὺς δεσμούς, ἃ οὐκέτι ἐβελήσουσι
 φέρει τῶν δεσμῶν πάλιν συνελθεῖν. Pal.
 E. Q. Vulg. 318. Πατὴρ ἀποδώσει
 ἔεθνα] Πατὴρ Ἀφροδίτης τῆς ἑμῆς γυναι-
 κὸς ἀποδώσει τὰς προίκας. Q. 320.
 Οὐκ ἐχέθυμος] Καλὴ μὲν ἐστὶ, ἀλλ' οὐ
 κρατοῦσα ὀρέξεως καὶ ἐπιθυμίας. B. Οὐ

σάφρων ἦτοι οὐ κρατοῦσα τῆς ἐπιθυμίας,
 οὐ λογισμὸν ἔχουσα. E. Q. Pal. 322.
 ἦλθ' ἐριούνης] Ἑριούνην λέγει τὸν Ἑρ-
 μῆν ἀπὸ τοῦ ἐριῶ τὸ λέγω. αὐτὸς γὰρ
 ἐστὶν ὁ τοῦ λόγου ἔφορος. καὶ (scr. ἡ)
 μεγαλωφελῆς, ἐκ τοῦ ἐρι ἐπιτακτικῷ καὶ
 τοῦ ὄνησις ἢ ἀφέλεια. E. Q. 325.
 ἑάων] Ἐὸν τὸ ἀγαθὸν δασύνεται, ἀφ'
 οὐ καὶ θεός· ἐὸν τὸ ἴδιον ψιλοῦται, ἀφ'
 οὐ καὶ τέχνη. B. 326. Ἄσβεστος δ' ἄρ']
 Ἀκατάπαυστος, μεταφορικῶς ἀπὸ ἀψύ-
 χων εἰς ἑμψυχὰς ἀπὸ γὰρ τοῦ πυρὸς εἰς
 γέλωτα μετετήνεται. E. Q. Vulg.
 329. Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα] Οὐχὶ τῇ
 ἀρετῇ θεραπεύουσι τὰ κακὰ ἔργα. (Ἀλ-
 λως). Οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐσθένειαν ἔχει
 τὰ κακὰ ἔργα. Pal. Οὐκ ἐν ἀρετῇ τὰ

ὥς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρην, 330
 ὠκύτατόν περ ἔοντα θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 χωλὸς ἐὼν, τόχῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρῳ ὀφέλλει.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων 335
 Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
 ἧ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πισθθεῖς
 εὐδεῖν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 αἱ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλών·
 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουσιν, 340

332. τὸ] τῷ sed τὸ suprascr. H. 334. προσέειπε ῥάναξ. 337. χρυσῇ]
 χρυσῇ et 342. W. 339. ῥάναξ ῥεκατηβόλ'.

κακὰ ἔργα, ἢ οὐκ ἀρετὴν ἔχει ἢ κακο-
 εργία. B. Οὐκ ἐνάρετα ποιῶσι τὸν αὐ-
 τὰ ἔχοντα, οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν
 ἐμποιῶσιν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ βραδὺς Ἥφαισ-
 τος ἐνίκησε καὶ κατέλαβε τὸν ταχὺν
 Ἄρην καὶ μὴ ἐνάρετον. E. Ἄλλως.
 Οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν ἔχουσι τὰ
 κακὰ ἔργα. Ὡς δὲ καὶ ῥῆμα συζυγίας
 δευτέρως τῶν περιστωμένων, ὡς ἀπατῆς
 ἀρετῶν ἀρετῶν, τὸ δευτέρως ἀρετῆς ἀρε-
 τῆς, τὸ τρίτον ἀρετῆς ἀρετῆς. σημαίνει
 δὲ τὸ δοξάζει καὶ αὔξει. οἶδε δὲ αὐτὸ καὶ
 πληθυντικῶς, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ
 (τ. 114.). Ἀπὸ ἐτέρας δὲ ἀρχῆς ἢ ἐξῆς
 γνώμη. E. Q. Οὐκ ἀρετῶν ῥῆμα ἐστὶ
 συζυγίας δευτέρως τῶν περιστωμένων.
 δηλοῖ δὲ, οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐθύνειαν ἔχει
 τὰ κακὰ ἔργα. καὶ ἀλλαχοῦ, Ἀρετῶσι
 δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ (text. ed. αὐτοῦ), εὐ-
 θύνουσι. Vulg. Καὶ τίς οὐκ ἐπίσταται
 ὅτι ἡ κακία οὐκ ἐστὶν ἀρετή; Τὸ λεγόμε-
 νον οὖν τοιοῦτόν ἐστιν. εἰ δὲ οἱ ἀρετῇ
 λεγόμενοι κρείττω τῶν ἄλλων καλοῦσι τὰ
 οὐκ ἀρετὰ εἶναι οὐ κρατεῖ οὖν καὶ τὰ κακὰ
 ἔργα. σύμφωνον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον, Κι-
 χάνει τῷ βραδὺς ὀκνῶν. Q. Τοῦ Ἥφαισ-
 του χωλοῦ ὄντος καὶ πέδας μηχανησα-
 μένου κατὰ τοῦ Ἄρεος καὶ τῆς Ἀφροδί-

της καὶ ταύταις κατασχόντος αὐτοὺς θαυ-
 μάσειέ τις, φησὶν ὁ Ὀμηρεὺς, καὶ εἶπει ὅς
 οὐκ εἰσὶν ἀρετὰ καὶ ἰσχυροποιῶντα τοὺς
 ἀσθενεῖς τὰ κακὰ ἔργα. ὀκνῶν γὰρ δηλαδὴ
 τὸν ἀγαθὸν (E. τὸν Ἄρην) βραδὺς ὁ Ἥ-
 φαιστος καταλαμβάνει ἥτοι ζυγρεῖ. E.
 Q. Τελεία στιγμή εἰς τὸ ἔργον. ὁ δὲ
 νοῦς, κατασχύνει τὰ κακὰ ἔργα· ὅν ἢ
 γνωμικόν. Διὰ δὲ τοῦ, Κιχάνει τῷ βρα-
 δὺς ὀκνῶν, ἢ παρὰ πολλοῖς παροιμία ἐστίν.
 Καὶ χολῶν δρόμος· ὁ δὲ νοῦς καταλαμ-
 βάνει ὁ βραδὺς τὸν ὀκνῶν, γνωμικῶς. Q.
 Ἡθοποιία ἐστὶ καὶ παροιμία, Καὶ χολῶν
 δρόμος. E. 332. Μοιχάγρῳ] Τὰ ἐνερ-
 γειῶν ἐστὶ ἐστὶ συλλήψεως μοιχῶν
 ἐκτινύμενα. ἐμοῖως ζωάγρῳ, βοάγρῳ,
 ἀνδράγρῳ. B. Ὡς τὰ ζωάγρῳ. τὰ
 ὑπὲρ τῆς μοιχείας διδόμενα δῶρα, ἢ τὰ
 ὑπὲρ τῆς ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν
 μοιχῶν διδόμενα. E. Q. Μοιχάγρῳ
 ἐμοὶ χαλεπὰ (f. M. ἢ μοιχαλάστια), τὰ
 ὑπὲρ ἀγρεύσεως κ. σ. τ. μ. διδόμενα,
 ἐκτινύμενα. Pal. 333—342. Ἐν
 ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὗ φέ-
 ρονται διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν. Harl.
 338. Διάκτορ (sic in ed. ant.)] Δι-
 άγων τὰς ἀγγελίας. Vulg. 340. Ἀπεί-
 ρονες ἐντὸς ἔχουσιν] Τὸ ἀπείρονες οὐ πρὸς

* Hinc manifesta altera lectio ἀρετῆ pro ἀρετῆ: quæ in scholio præcedenti propter corruptionem verborum dubia erat. BUTTM.

ὕμεις δ' εἰσορόατε θεοὶ πᾶσαι τε θεάιναι,

αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμῃ παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

Ὡς ἔφασκε· ἐν δὲ γέλωι ὥρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωι ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ

Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·

345

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὶσχομαι, ὥς σὺ κελεύεις,

τίσειν αἵσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·

μή με, Ποσειδάων γαῖόχῃ, ταῦτα κέλευε·

350

δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.

341. εἰσορόατε] εἰσορόατε V.

343. ἀθανάτοισι] γρ. μακάρεσσι H.

345. κλυτοεργόν.

346. ἔπεα.

347. ἐγὼ δέ τοι] ἐγὼ σοι (sic) H.

348, 349. Inter hos versus 353. in textu habet. V.

349. προσέειπε.

ἐπίτασιν ἥρκει γὰρ τὸ πρὸς τόσσου, ἀλλ' οἱ παντάχῃθεν εἰλημμένοι, καὶ μήτε πέρας ἔχοντες μήτε ἀρχήν. E. Q. Οἱ ἀπείρωνες δεσμοὶ οὐ σημαίνουσι πλῆθος, ἀλλὰ τοὺς ἰσχυροὺς, οἳ εἰσιν ἔγκυλοι καὶ κρικτωί. πρὸς γὰρ τὴν ἐρώτησιν ἡ ἀπόκρισις ἔσται κατὰ λόγον τοῦ σημαινόμενου οὕτως ἀποδοθέντος. εἶρετο μὲν γὰρ αὐτὸν εἰ θέλει δεσμοῖς κρατεροῖσι πιεσθεὶς εἶδεν παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ ἀποκρίνεται, εἴη μοι πολλάκις τισούτοις δεσμοῖς δεθέντα εἶδεν, ἴσων τὸ (scf. τῇ) πολλαπλασίους, καὶ ἐν τούτοις ἀπείροισιν, ἐν ταυτῇ λέγων τὸ (scf. τῇ) ἰσχυροῖς. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐτίθετο λέγων, Ἥ βᾶ κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς εἶδεν παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ; τὸ γαῖν ἰσχυρὸν δηλοῖ διὰ τῆς ἀπείρωνος, φωνῆς ἀναφέρων ἐπὶ τοὺς κρικτωὺς καὶ ταύτῃ δυσλύντους. ὥς γὰρ ἀλλανχοῦ εἶπε πέδας Ἀρβήκτους ἀλύτους (275.) τοῦτο (scf. οὕτως) ἐνταῦθα τοὺς ἀπείρους δεσμοὺς τοὺς ἀλύτους διὰ τὸ ἐν κύκλῳ περιέχειν. εἰ γὰρ ἀπείρωνες ἀκούμεν ὥς ἀπείροι πλῆθει, ἀλογος ἔσται ἡ ἀπόφασις τρεῖς τόσσους εἶπεν καὶ ἀπείρους. τὸ γὰρ τρεῖς τόσσους (scf. τόσων) πολλαπλασίον ἔστι, τὸ δὲ καθοποιοῦν πολλαπλασίον οὐκ ἄπειρον, ὥστε δεσμοί

τε ἅμα εἶναι ἂν καὶ τὸ πλῆθος ἄπειροι. ὃ γὰρ δεσμοὺς συνοχῇ καὶ δέσιν ὑπαγορεύων τοῦ κατὰ πλῆθος ἀπείρου συγκεχώρισται. ὅπως τε ἡ ἐρώτησις οὐ περὶ πλῆθους ἀλλὰ περὶ δυνάμεως ἦν. εἰ γὰρ βουληθείη δεσμοῖσι κρατεροῖσι πιεσθεὶς εἶδεν ἐρωτᾷ, οὐχὶ πολλοῖς. ἔλογον δὲ πρὸς τὸ πολλοῖς ὅπερ οὐκ ἐπίθετο ἀπικρίνεσθαι, πρὸς δὲ τὸ κρατεροῖς μηδὲν φᾶναι. λέγει ἂν τρεῖς μὲν τόσσους τοὺς πολλαπλασίους, ἀπείρωνας δὲ κραταιοὺς. ὥστε τὸ ἄπειρον καὶ ἐπὶ σχήματος (ins. οὐ) πεπερασμένον καθ' Ὁμηρον τίθεται καὶ ἔστι τοῦ κυκλωτεροῦς ἴδιον καὶ σφαιροειδοῦς. Q. 341. Ὀρώωντες] Ὀρώωντες, βλέποντες. Vulg. (glossa mendosa ad v. εἰσορώωντες). 344. Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωι ἔχε] Διατί οὐκ ἐγέλα ὁ Ποσειδῶν; ἐπεὶ παρεκάλει οὐκ ἐγέλα, ὃ γὰρ παρακαλῶν οὐ γελᾷ. (Ἄλλως.) Ἐπειδὴ ἀδελφὸς ἦν τοῦ Ἄρεος οὐκ ἐνεδέχετο γελᾶν ἐπὶ τῇ δεσμήσει τοῦ ἀδελφοῦ. E. Δίσσεται] Ὡς πρεσβύτερος καὶ αἰδοῦς ἄξιός αὐτοῦ παρακαλεῖ. Q. 348. 349. Inter hos margo addit versum 353. qui tamen suo loco manet. PORS. ex Harl. Ita et Pal. 351. Δειλαί τοι δειλῶν γε] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀγαθαὶ τῶν φαύλων

πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρης εἴχοιτο, χρεὸς καὶ δεσμὸν ἀλύξας;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
"Ἡφαιστ', εἵπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
αἴχεται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.

355

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

354. προσέειπε.
H. PORS.

355. χρεῖος erat, sed χρεῖος fecit eadem manus.

αἱ κατεγνησέαι γίνεσθαι ἐγγηχτικῶς. τούτῳστιν ἡ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου ἐγγύα εἰς ἀγαθὴν ἔστι, καὶ μὴ ἐγγυῶ κακόν. E. "Ὅτι δειλαὶ καὶ δυστυχεῖς αἱ ἐγγύαι καὶ δειλὸν (scr. δειλὸν, ut infra B.) τὸ ἐγγυᾶσθαι. ἢ αἱ πρὸς τοὺς δειλαίους καὶ ἀσθενεῖς γινόμεναι ἐγγύαι οὐδὲν δύνανται, τῶν ἀδικουμένων (Q. Pal. Vulg. male ἀδικημάτων) ἐπεξελεῖν μὴ δυναμένων δι' ἀσθένειαν. E. Q. Pal. Vulg. "Ἡ ὥτως. Αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγύαι καὶ αὐταὶ κακαὶ εἰσι, τὴν πίστιν ὑπὲρ τῶν τωούτων μηδενὸς τηρεῖν δυναμένων. E. Q. Vulg. Pal. παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ τοῦ σοφοῦ ἀπίσθημα, "Ἐγγύη, παρὰ δ' ἄτα. E. Q. Vulg. "Ἄλλως. Τὰ τῶν κακῶν πρῶγματα οὐ μόνον αὐτὰ κακὰ ἀλλὰ καὶ ἐγγύαι αὐτῶν κακαί. τὸ γὰρ, καὶ ἐγγύαι, τὴν ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τὰ πρῶγματα. "Ἄλλως. "Ὅφειλουσιν αἱ ἐγγύαι τῶν ἀσθενῶν διὰ εὐσθενῶν γενέσθαι, ἵνα κατέχειν δύναντο τὸν ἐγγυόμενον τοῦ ἐγγυηθέντος μὴ ἀποτίσαντος. E. "Ἄλλως. Αἱ τῶν δειλῶν ἐγγύαι ἤτοι τῶν κακῶν καὶ ἀτόπων δειλαὶ ἐγγυᾶσθαι. λεγόμεναι γὰρ οὐ πιστεύονται. E. Q. Δειλαὶ ἐγγύαι εἰσὶ καὶ δειλῶν τὸ ἐγγυᾶσθαι. καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς

παίγγραμμα, "Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτα. σκληρὸν δὲ τοῦτο καὶ εἰς ἀνθρώπων τὸ πῶσαν ἐγγύην ἀναιρεῖν καὶ πατέρα τις ἐγγυῆσασθαι βούλεται. ὁ δὲ "Ὀμηρὸς ἄλλῃ διαστολῇ κέχρηται, ὅτι τῶν δειλῶν καὶ εὐτελῶν εὐτελεῖς ὀφείλωσιν εἶναι καὶ αἱ ἐγγύαι. "Ἀπὸ τοῦ μείζονος εἰς ὃ Πόσειδων ἢ κατὰ τὸ ἀπαιτεῖσθαι παρ' ἐμῶν ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξῆς, πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι καὶ καταλάβοιμι; B. Διὰ τοῦτο ἀπαγορεύει τὴν ἐγγύην παντελῶς. B. 352. Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι] Εὐρίσκειμι, καταλαμβάνοιμι. Δίσεις τάνγε σίεσι (v. 407.) Vulg. "Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἂν εὐθύνοιμι¹, γράφει. οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ δῆσαι. Καὶ σὺ θρασὺς, φησὶν ὁ λόγος, οὐ δύναμαι σε δῆσαι². ὁ γὰρ ἐγγυόμενος ἐπὶ ταῖς αὐταῖς γίνεται. εἰ γὰρ ὁ Ἄρης ἀποδράσας, φησὶν, εἴχεται φεύγων, πῶς ἂν σὲ αὐτ' ἐκείνου δῆσαιμι ὅττω μοι πολλοῦ γενναίωτερον; ἤτοι διὰ τὴν αὐτῷ ἀσθένειαν ἢ διὰ τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς ἐκείνον. Q. Vulg. Πῶς ἂν ἐγὼ σε φέριστε³ μετ' ἀθανάτοισι δέοιμι] "Ἐπιζητῶ εἰς τοὺς θεούς. ἢ δεσμήσαιοι καθὰ τὸν Ἄρην. E. 353. Vid. not. ad schol. sq. 355. Χρεῖως] Χρεῖως, τὸ χρεῖος, τῷ χρεῖ. Ἀττικῶς δὲ ἔστι τοῦτο. πλεονασμὸς δὲ ἔστι

¹ Sic Q. et Vulg. it. Etym. M. (v. not. sq.). Barnesius scribit πῶς ἂν εὐθύνοιμι, quod et ratio sane et metrum poscit. BUTTM.

² Schol. vulg. καὶ σὺ θρασὺς ἐξῆς φησὶν ὁ λόγος, ἀρτυνται δ, οὐ δύναμαι σε δῆσαι. Barnes. ex his omittit verba καὶ σὺ θρασὺς eorumque loco substituit καὶ δεσμεῖσαι, Etymologo, ut ait, auctore. Nimirum in Etym. M. verba hujus scholiastae inde ab Εὐρίσκειμι usque ad ἰσὶ τοῦ δῆσαι leguntur, additis verbo δῆσαι his: καὶ δεσμεῖσαι. Cf. not. sq. BUTTM.

³ Memorabilis varietas, cujus vestigia in praecedenti quoque scholio deprehendere videor in his, καὶ σὺ θρασὺς, dum novam potius scholium ordiantur. BUTTM.

οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μένος Ἠφαίστοιο. 360
τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος.

αὐτίκ' ἀναΐζαντε, ὃ μὲν Θρήκηθεν βεβήκει,
ἢ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
εἰς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἐνθα δέ μιν Χάριτες λούσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότω, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἔοντας 365

ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδος ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων, ἡδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχέρητμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Ἀλκίνοος δ' Ἀλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε 370
μυυὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν αὖτις ἔριζεν.

αἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο

ἐν

358. ἔφαυκε. ἔπος. 359. δεσμῶν] δεσμῶν H. ib. ἔειπὼν. 361. ἀναΐ-
ζαντε e rasura H. ib. δε βεβήκει] δ' ἐβεβήκει V. 363. Φαι. 366. εἴ-
ματα ἔσσαν. ἰδέσθαι. 368. ἔρριζεν. 370. Λαοδάμαντα κέλευσε] Λαοδά-
μαντ' ἐκέλευσεν V. ib. Λαοδάμαντα.

τοῦ ἰ ἐν τῇ χρείῳ. Ἀριστάρχος δὲ δεσ-
μὸν γράφει. Q. 361. Θρήκηθεν] Φι-
λοπύλεμιν μὲν οἱ Θράκες καὶ ἀφωρισμένοι
τῇ Ἀρεί. B. 362. ἢ δ' ἄρα Κύπρον]
ὄντος ὁ στίχος ἐπλάκησε τὸν Ἡσιόδου
εἰπεῖν Κυπρογένειαν τὴν Ἀφροδίτην. Cod.
Vind. 56. 363. Ἐς Πάφον] Παρὰ
Παφίους οὐκ ἔστιν Ἀφροδίτης ἀγαλμα,
τέμενος δὲ μόνον καὶ βωμός. ἐμπεύρων
(sc. ἐμπεύρως) οὖν Ὀμηρος εἰπὼν ἐς
Πάφον ἐκέρχεται, Ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός

τε θυήεις. E. 365. Ἐπενήνοθεν αἰὲν
ἔοντας] Γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνὶ ῥήματος τοῦ
σημαίνοντος τὸ μακρὸν καὶ συνάγω. ὁ
παρατακτικὸς ἦνεν, καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ καὶ
ἐν, ἐπενήνοθεν, ἀντὶ τοῦ ἐσώρεον P. E.
Ἐπικνεῖται, ἔπεσται, ἐπανθεῖ. B. Ἐπῆν,
ἐπέκειτα. Vulg. 372. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν
σφαῖραν] Παλαιὸν τὸ ἔθος καὶ παρὰ
Λακεδαιμονίοις δέ. εἰς τὰ σφαιρομάχια
τεθέσθαι, φησὶν ὁ Πίος. εἰκὸς δὲ καὶ
τὴν Ναυσικάαν διὰ τοῦτο καὶ τῆς σφαί-

* Pora. ad vers. 353. "Schol. χρείῳ et χρείῳ. Ἀριστάρχος δὲ δεσμὸν γρ. sc. pro
"δεσμὸν." Ut incertum sit, ex his quidem relationibus, volueritne Aristarchus primo
loco δεσμὸν ἐπιδιδύμειν, multat, pro δεσμὸν: an altero loco δεσμὸν ἀπαλύξαι, quod per
metrum quidem non pejus esset vulgato χρείῳ ἀπαλύξαι. Quanquam Aristarchus si
hoc posterius mutatum isset, δεσμὸν ni fallor potius posuisset. BUTTM.

* Ne puta hunc scholiasten hic legisse ἐπενήνοθεν. Sed cum in collectionibus ad or-
dinem alphabeti factis, glossae ἐπενήνοθεν et ἐπενήνοθεν contiguae essent, ut adhuc sunt apud
Apollonium et Etymologum, alteram pro altera hic excerpuit nictitans compilator.
BUTTM.

* Vocabulum ὁ σφαιρομάχια de pilae lusu apud Pollucem (9. cap. 7.) et apud scri-
ptores Latinos (vid. Gean. Thes.) exstat. Neutrum plurale praebet Eust. ad h. l. in
his verbis, καὶ ἐν χερσὶν αὖτις Λακεδαιμονίους ἀγῶν τὰ σφαιρομάχια. Patet autem nunc

πορφυρέην, τὴν σφιν Πάλυβος ποιήσῃ δαΐφρων·
 τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιάοντα,
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀεθρεῖς 375
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρῃ ἄν' ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πούλυβοτείρῃ,
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κούροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
 ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπῳ ὀρώρει. 380
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἧ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,

373. δαΐφρων.

381. δῖος.

383. λαῶν.

ρας τῇ παιδιᾷ τέρπεσθαι. E. Q. 377. Ἀνιδύν] Ἀνακινεῖν εὐθέως. Q. Ἐγκει-
 ται τὸ ἄνω (Vulg. Παρὰ τὸ ἄνω) καὶ
 τὸ ἰθύνειν, εἶον ἀνορμῶντες ἤλλαντο γάρ.
 Q. Vulg. 379. Ταρφέ' ἀμειβομένω] Πικρῶς πλέκοντες (Barnes. διαπλ.) εἰς
 ἀλλήλους ἐναλλασσόμενοι. Vulg. 380. Κόμπῳ] Γρ. δούπος. Pal. 383. Ἀπει-
 λήσας] Ἐπηγγέλων. Οὐδ' ἠπειλῆσεν ἄν-
 ακτι (Π. ψ. 863.). Harl. Βητάρ-
 μονες] Ὀρχησταί, οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρ-
 χοῦμενοι, ἀπὸ τοῦ ἡρμωσμένου βαίνειν.
 Vulg. Θαυμάζοντος τοῦ Ὀδυσσεύς
 τοὺς ὀρχηστάς καὶ μαρτυροῦντος, Ἡ μὲν
 ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους, Ἡ
 δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο, ἐπάγει ὁ ποιητής,
 γήθησε δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, ἐκδεικνύ-
 μενος τὸν ἀγνωσῶντα καὶ φροντίζοντα μὴ
 πάλιν διακέσῃ καὶ ἀλαζῶν εἶναι δόξῃ.
 ὥστε καὶ προάγεσθαι ἐπὶ τὸ ἐκαινεῖν τὸν
 μαρτυρήσαντα ἀλήθειαν αὐτῷ· ὁ ξείνος
 μάλα μοι δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι. καὶ
 ἐπὶ ταύτῃ δῶρα διδόναι προτρέπεται τοὺς

παρόντας. λοιπῶν δὲ ὄντων ἔτι ἀπράκτων
 ἂν ἀπηγγείλατο, τὸ τῆς φῶδης καὶ τὸ τῆς
 ἐσθῆτος καὶ τὸ τῶν λουτρῶν τῶν θερμῶν·
 εἶρητο γάρ, Ἀεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κι-
 θαρίς τε χοροὶ τε, ἔλματ' ἔξαμαιβὰ λοετρά
 τε θερμὰ καὶ εὐναί (248.). ἡ μὲν ἐπί-
 δεξις τῆς ἐσθῆτος οὐ μόνον δι' ἃν ἐκεδύ-
 οντο μαρτυρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἃν δωρή-
 σασθαι παρεκέλευτο. Δώδεκα γάρ φησι
 κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες, Τρισκαι-
 δέκατος δ' ἐγὼ αὐτός· Τῶν οἱ φάρος ἑκα-
 στος εὐκλινές ἦδὲ χιτῶνα, Καὶ χρυσοῖο
 τάλαντον ἐνεύκατε. τῶν δὲ λουτρῶν ἡ
 ἐπίδειξις καὶ τῆς δαυτὸς ἐν οἷς φησιν,
 Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε θέρμετε δ'
 ὕδωρ, Ὅφρα λοεσσάμενός τε ἰδῶν τ' εὖ
 κείμενα πάντα Δῶρα Δαιτί τε τέρπηται
 καὶ αἰοδῆς ἔμμεν ἀκούων (426—9).
 ὅθεν καὶ ταύταις πάλιν μαρτυρεῖ ὁ Ὀδυσ-
 σεύς Ἀσπασίως μὲν ἰδὼν Θερμὰ λοετρά
 (450.)· καὶ περὶ τοῦ φδοῦ λέγων ὡς Κα-
 λὸν ἀκούμεν ἔστιν αἰοδοῦ (ι'. 3.)· περὶ
 δὲ τῆς δαυτὸς, Οὐ γὰρ ἔγνω γέ τι φημὶ τί-

hoc illum ex hoc nostro scholio hausisse. In quo mendosam esse voculam *ις* vel
 inde patet quod nullum ea præbet cum præcedentibus nexum, qualis esse tamen debet
 εἰ *σφαιρομέχμη* hæc ad Lacodæmonios spectant: neque hæc trahi potest dictio *θωπεῖν*
ις—, quæ significat spectandi causa proficisci. Quare cum idem hic Pios supra
 etiam ad γ. 356., de rebus in itineribus sibi visis loquatur, suspicor, τὰ *σφαιρομέχμη*
 esse locum, ædificium huic lusu destinatum; id autem tanquam pristini illius Laco-
 dæmoniorum moris etiam tum superstes sibi que Spartæ visum monumentum a Pio
 hic memorari; scribendumque esse εἰ τὰ σφ. BUTTM.

ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σάβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

ὣς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο· 385

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες·
ὁ ξείνος μάλα μοι δοκᾷ πεπνυμένος εἶναι,
ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὥς ἐπεικές·
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες 390

ἄρχοι κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·

τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὐπλυνές, ἡδὲ χιτῶνα,

καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήντος·

αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ
ξείνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἢ χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395

Εὐρύαλος δὲ ἔαυτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι

καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον·

δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε· 400

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,

τογὰρ ἐγὼ τὸν ξείνον ἀρεσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις·

δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἐπὶ κώπη

384. ἐτοῖμα] ἐτύμα *cod* γρ. ἐτοῖμα H. ἔτυμα *pro v. l. V.* 389. *Fei.* ἐπεικές.
392. ἕκαστος φᾶρος] φᾶρος ἕκαστος V. W. *ib.* τῶν δὲ ἕκαστος. 393. ἐνεί-
κατε *et augetur.* ἐνείκατε H. 394. ἀολλέες] ἀολλέα V. 396. δὲ ἔ
αὐτῶν] δὲ ἑαυτὸν H. *ib.* *Fe.* ἐπέεσσι. 397. *Inter lineas repositum*
habet ἔπος H. *ib.* ἔπος. ἔειπεν. 399. ἕκαστος. 401. λαῶν.
403. 405. *Fei.*

λας χαριέστερον εἶναι (i. 5.). E. Q.
385. Γήθησεν δ' I. μ. Ἀλκινόοιο] Κεχα-
ρισμένην τοῖς ἀκούουσι τὴν μαρτυρίαν
προφέρων εἰς χαρὰν ἐκίνησε τὸν Ἀλκί-
νω. δῆλον δὲ ἐκ τῆς διαθέσεως ἧς ἔχει
ἐκτενχθέντων αὐτῶν· δῶρα γὰρ δίδωσι
καὶ τοὺς ἄλλους συμβάλλειν προτρέκε-
ται. Q. 390. Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆ-
μον] Δῆλον δὲ ἐκ τούτων ὅτι ἀριστοκρα-
τία τις ἐστίν· ἐξέχει δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ

Ἀλκίνοε δώδεκα ὄντων, ὥς ὁ ἐξῆς στίχος
δηλοῖ. E. Q. 394. Ἀολλέα] Ὁμοῦ
συναχθέντα, ἀθρόα. *Vulg.* 396. Εὐ-
ρύαλος δὲ ἑαυτὸν] Ὁ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐν-
ειδίσας ὥς τινα ἐλωτῆρα καὶ μὴ ὥς
στρατιώτην τιμήσας. Q. Ἀρίσταρχος
τὴν ἑ ἐγκλίνει καὶ Ἡρωδιανός. *Harl.*
403. Ὡς ἐπὶ κώπη ἀργυρῇ] Ἀναστροφὴ
τῆς λέξεως, ἐν ᾗ τινι ἄορι ἦτοι φασγάνῳ
καὶ σκαθηρῷ ἀργυρῇ κώπη ἦν. Q.

* *καὶ ἄλλῃ* barbaram recentiorum formam esse putabam: nunc J. G. Schneidero
credo deleta ultima syllaba scribendum esse *καὶ ἄλλῃ*. BUTTM.

ἀργυρή, κολεόν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.

405

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, πάτερ ὦ ξυῖνε· ἔπος δ' εἶπερ τι βέβακται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοι δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἰμῆσθαι,
δοῖεν· ἐπειδὴ δητὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις.

410

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη παλὺμητις Ὀδυσσεύς·
καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
μηδὲ τί τοι ξίφεός γε ποθὲ μετόπισθε γέναιτο
τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.

415

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἥελιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·
καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρει κήρυκες ἀγαυοὶ·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐκ ὑψηλοῖσι θρόνοις.

420

Ἦ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ, ἥ τις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτῇ θῆς φᾶρος εὐκλυνὲς, ἥ δὲ χιτῶνα.

425

404. κολεόν δὲ] κολεῶν V. 406. Γετάν. 407. Γέσση. 408. Γέσση.
409. Vulgatam habet ex emend. ejusd. m. H. Sed erat θέλλαι, quod ha-
bet scholiastes Apollonii I. 1334. PORS. 410. τε ἰδεῖν. 415. Γε-
πέεσσιν. 417. δύσετό] δύσετο H.

404. Κολεός (sic ed. ant.)] Ἦ ἑ-
φοθήκη. Vulg. Κολεόν] Γρ. κολεός.
Harl. 408. Βέβακται] Πεφλυάρη-
ται. ἔθεν καὶ βάβαξ (Vulg. βάξ),
παρὰ τὸ βάξιν, ἐκεκράκτης (Vulg. ὁ
κράκτης, scilicet ὁ κεκράκτης). E. Vulg.
409. Φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι]
Scholium, ut ait Maius, ex supple-
mentis codicis longe recentissimis:
Ὅμοιον ταῦτο εἶπε καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος
ὁ θεολόγος ἐν τῇ κατὰ Ἰουλιανοῦ πρώτῃ
στηλιτευτικῇ. ἔχει δ' αὖτως· ταῦτο μὲν
δὴ τὸ ἐμὸν θαῦμα, καὶ εἰ μὲν ψευδές,

αὖραι φέρειεν, εἰ δ' ἀληθές, πάλιν Βα-
λαάμ προκηρύττει καὶ δαίμονες ἑμαλα-
γοῦσι τὸν Ἰησοῦν ἄκοντες καὶ ἐκ τῶν
ἐναντίων, ἵνα μᾶλλον πιστωθῇ ἡ ἀλή-
θεια. E. 413. Καὶ σὺ φίλος] Καὶ σὺ,
φησὶν ὁ Ὀδυσσεύς Ἀττικῶς. μὴ ἔτι γέ-
νοιτο τοῦ ξίφους ὃ μοι δέδωκας ποθὲ ἐπὶ
τὸ ἐμπροσθεν ἦτοι ἐπιθυμία. Q. 415.
Ἀρεσσάμενος] Φιλοφρονησάμενος. Q.
424. Φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ] Τὸ κιβώτιον,
παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ χεῖσθαι τὰ ἐμβαλλό-
μενα. Q. 425. Ἐν δ' αὐτῇ] Λέγει
τὸ, ἵνα βάλλωμεν τὰ δῶρα τῶν Θεαίων.

ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνῃτε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
 ὄφρα λασσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα
 δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικον,
 δαιτί τε τέρπηται, καὶ αἰοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
 καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειπον ἐμὸν περικαλλῆς ὀπάσσω, 430
 χρύσειον, ὄφρ' ἐμῆθεν μεμνημένος ἡμάτα πάντα
 σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ', ἁλλοισὶν τε θεοῖσιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳῇσιν εἶπεν,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
 αἱ δὲ λοστροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ, 435
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχσαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαΐον ἐλαῦσαι·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλῆα χηλὸν
 ἐξίφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλυμα δῶρα,
 ἐσθῆτα, χρυσὸν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν· 440
 ἐν δ' αὐτῇ φάρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δισμὸν ἦλόν,
 μή τις τοι καὶ ὁδὸν δηλήσεται, ὀππότεν αὐτὲ

426. 428. 430. *For.* 427. *τε ἰδὼν τ' εὖ]* *γε ἰδὼν εὖ* (*sed τ' post ἰδὼν additum a m. recenti, ut puto. PORS.*) *H.* *ib.* *ἰδὼν.* 429. *ὕμνον]* *ὕμνων* *H.* 432. *ἐνὶ μεγάρῳ]* *ἐν μεγάρῳ* *V.* 433. *ἔειπεν.* 435. *τρίποδ' ἵστασαν* *ex emend. ejusd. m. H.* *ἵστασαν* certe vera lectio. *Sed ἵστασαν non operarum error, ut ait Ernestus. PORS.* 436. *ἐν δ' ἄρ']* *αἱ δ' ἄρ'* *ex emend. H.* *ib.* *ἔχσαν]* *ἔχσαν* *H.* 438. *ἄρ'* *erasum H.* 440. *ἔσθῆτα.* *For.* 442. *ἔπειτα.* 443. *ἴδε.* 444. *ὀππότεν]* *ὀππότεν* *an H. W.* *ὀππότεν* *an αὐτὸς V.*

καὶ αὐτὴ δὲ πρόσφερε τὸ φάρος καὶ τὸν χιτῶνα. τὸ γὰρ ποτήριον φιλοτιμίας ἔνεκα δίδωμι. *B. Q.* 426. Ἀμφὶ δὲ αἰ] Ἐνεκα δὲ αὐτοῦ. *B.* Ἰήνῃτε]· Εὐφράνῃτε, θερμάνῃτε. *B.* 434. Τρίποδα] *In cod. Harl. ad marginem:* γρ. καὶ λήβητα, quod se notare dicit Porsonus ut pateat quam facile variae lectiones ex meris interpretationibus fluxerint. *Vid. nos supra ad B. 334.* Addit scholiastes *Harl.* ἔχε δὲ ὁ λέβης τρίποδα. 443. Θεῶς δ' ἐπὶ δισμὸν ἦλόν] Ἐπίβαλε. δισμῶς

γὰρ ἠφανίζοντε (*scr.* ἠσφαλίζοντε) τὸ παλαιὸν· νεώτερον γὰρ δακύνον ἢ κλαῖς. Τὸ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ποιῆσαι τὸν Ὀδυσσεῖα ἐξασφαλιζόμενον, ἀπερὲς· δακῆ γὰρ (*immo, δακῆ γὰρ αὖ*) μὴ πιστεύειν τοῖς συμπλέουσιν. διότι (*scr.* διὸ τῇ) γυναικὶ τὰ περὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χηλεῦ ἀπέδωκεν (*sc.* ὁ ποιητής). *B. Q.* 444. Ὀππότεν] *an αὐτὲ εἰρησθῇ]* Ταῦτο συντελεῖ εἰς τὴν ἀπελογίαν τοῦ Ὀδυσσεὺς εἶναι. ἔσκε γὰρ κατ' εἰκόμα ἀκολουθεῖν ταῖς ναυσὶ τῶν Φαίηκων κατασκευασθῆναι καταπλέων

εὔδησθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ 445
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δΐος Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θαῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλε
 ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δίδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λαύσασθαι ἄνωγεν,
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἶδε θυμῷ 450
 θερμὰ λούτρ'· ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν,
 ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψῶς ἠυκόμοιο·
 τόφρα δὲ οἱ κομιδὴ γε, θεῷ ὥς, ἔμπεδος ἦεν.
 τὰν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαὶ λαῦσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖνας καλὴν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα, 455
 ἔκ ῥ' ἀσάμινθου βὰς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας
 ἦϊε· Ναυσικάα δὲ, θιῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγος πύκα ποιητοῖο
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 460
 Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μῆσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρ' ὀφέλλεις.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,

445. ἰὼν] ἰόν H. Citat schol. ad v. 79. ἐὼν PORS. 446. εὔδης.
 449. ἄνωγεν] ἀνάγει H. V. γρ. ἄνωγεν H. 450. Ἴδε. 451. γ' ἐθά-
 μιζεν] γε θάμιζεν H. V. W. 452. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ V. 453. οἱ κομιδὴ
 γε—ἦεν] μοι κομιδὴ γε—εἴη schol. ad 451. H. ib. Fw. Fws. 456. Fw-
 ποτῆρας. 460. Γέκεα. 464. θύγατερ] θυγάτηρ V.

εἰς τὴν πατρίδα. Q. 448. Δίδαε φρε-
 σὶ πότνια Κίρκη] Ἐδίδαξεν ἐπεὶ πρῶτον
 οἱ ἐταῖροι ἔλυσαν τὸν ἀσκήν. E. Cf.
 Vulg. 449. Αὐτόδιον] Ἐξ αὐτῆς ἐκεί-
 νης τῆς ἰδοῦ οὐκ ἀλλαχοῦ τοῦ παραχωρη-
 θέντα· ἢ αὐτοδίας, πρὶν ἀλλαχοῦ πο-
 ρευθῆναι μετὰ τὸ δεῖναι τὸ κιβότιον. E.
 Παραχρήμα, ἐξ αὐτῆς ἰδοῦ· ἢ αὐτοδίας
 πρὶν ἀλλαχοῦ χωρισθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ
 τῆς κιβότου. B. Q. Cf. Vulg. 450.
 Ἀσάμινθον] Ἀσάμιθος λέγεται διὰ τὸ
 μαύθαι καὶ οὖν ἀφανίζειν τὸν ἄσιν (scg.
 τὴν ἄσιν) ἦτοι τὸν ῥόσκον. Τὸ δὲ βὰ πα-
 ρακληρωματικὸς στίλβος. Pal. Q.

451. Ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενος] Ἀντὶ τοῦ
 οὐδὲ ὡς κομιζόμενος ἦτοι κομιδῆς καὶ
 ἐπιμελείας ἡξισόμενος (sic), ὡς δὴ λέ-
 γει τὸ ἐπιφερομένου, τόφρα δὲ μοι κο-
 μιδὴ τοῦ θεοῦ ὡς ἔμπεδος εἴη. B. Q.
 453. Θεῷ ὥς] Ὡς θεῷ εἶπε διὰ τὸν ἐν-
 εξίαν τοῦ σώματος καθίσταν μὲν καὶ ἡ
 Καλυψὼ ὑποχρεῖται θήσει ἀθάνατον. B.
 456. Οἰνοποτῆρας] Τοὺς αὐτοχουμένους
 τοὺς φέροντας ταῖς χερσὶν ἐντήρια αἶσιν
 πλήρη. Q. 458. Στή ῥα παρὰ σταθ-
 μόν] Ἐκείθενδε ὡς ὑπεμνήσθη αὐτὸν τῆς
 εἰεργασίας. Q. 459. Ἐν ὀφθαλμοῖσιν
 ὀρῶσα] (Γρ.) ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.

αὐτῷ νῦν Ζεὺς θεῇ ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, 465
 αἰκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κείθι, θεῶ ὦς, εὐχετοώμην
 αἰεὶ ἡμᾶτα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιάσαιο, κούρη.

Ἥ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἵξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερῶντό τε οἶνον. 470
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἴωται ἀποπροταμῶν, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο, 475
 ἀργιόδοτος υἱός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·

Κήρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι,
 Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχρύνεός περ.
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
 τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας 480
 αἶμας Μαιῶσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φύλον ἀοιδῶν.

Ὦς ἄρ' ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 ἥρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 485
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

466. φοίκαδε. φιδέσθαι. 467. Ἔως. 468. ἐβιάσαιο] ἐβιάσσαι. γρ.
 βιάσθαι H. 470. τ' erasum H. ib. φοῖνον. 471. ἦλθεν ἄγων] ἦλθε
 φέρον H. 472. τετιμένον] τετιμημένον H. ib. λαοῖσι. 476. υἱός
 a m. pr. υἱός ex emend. σὺς in marg. pro v. l. H. 483. ἥρωϊ] ἥρω V.
 ἥρω W.

Pal. 468. Ἐβιάσσαι (sic ed. ant.)] ἔτη, ὡς ἔξης ἔζη. ἐκ τούτου τοῦ τρίτου
 τὸ ζῆν περιποίησας, ἔσθας. Vulg. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ τῇ γίνεται τὸ προσ-
 Ἐβιάσσαι] Γρ. βιάσθαι. Harl. 477. τακτικὸν ὡς ἐχρύσου χρύσου. τὰ δὲ
 Κήρυξ τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας] Τοῦτο φάγησι κατ' ἐπέκτασιν. τὰ δὲ ἔξης
 (scr. τὸ τῇ) ῥῆμα προστακτικόν ἐστὶ δέξαι τοῦτο καὶ πόρε κρέας Δημοδόκῳ.
 παρὰ ποιηταῖς εἰρημένον χρόνον ἐνεστώτος B. Q. 485. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Δαι-
 καὶ παρατατικού. καὶ ἐστὶν ἀπὸ θέματος μωνίως τῇ τάξει ἐχρήσατο. οὐ γὰρ αἶμα
 τοῦ τῷ, ὡς λῶ λῆς λῆ, ζῶ ζῆς, ζῆ, αὐτῷ τῇ δόσει τῶν κρεῶν εἵθους ἐπιτάττει τὰ
 τῷ τῆς τῇ. τούτου δὲ παρατατικὸς ἔστιν περὶ τὸν ἥρωα φῶν, ἀλλὰ προθεραπεύ-
 ὡς ἔζων, τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον ἔτης σαι μὲν τῇ τιμῇ. τὰ δὲ πρῶταγμα εἰς

Δημόδοκ', ἔρχοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομι' ἀπάντων
 ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων
 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖεις,
 ὅσσ' ἔρξαν τ', ἔπαβόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί· 490
 ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεών, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
 δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλον, ἦγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν. 495
 αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέγῃς,
 αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ἄπασε θίσπιν αἰοῖδῃν.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖτε δ' αἰοῖδῃν, 500
 ἔνθεν ἔλων, ὥς οἱ μὲν εὐστέλμων ἐπὶ τηῶν
 βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες;
 Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππων·
 αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.

489. Ἀχαιῶν. 490. ἔρξαν. Ἀχαιοί. 492. ἄεισον] αἰεῖτε Apollonius in v. PORS. 493. ἐποίησεν] ἐποίησε H. 494. δῖος. 495. αἶ
 ρ' Ἴλιον] αἶ Ἴλιον W. ib. οἳ Ἴλιον. 500. φᾶτε αἶ μὲν] ὥς αἶ μὲν et supra
 γρ. ὥς αἶ μὲν. 503. Ἀργεῖοι. 504. ἐρύσαντο.

καιρὸν ἐπέθετο ὅτε ἔμελλεν ἐκείνος ἀεί-
 δειν. Q. 488. "Ἡ σέ γε μοῦσ'" Ἡ
 Τερψιχόρῃ, ἢ αἶ μοῦσαι. E. 491. "Ἡ
 αὐτός] Γρ. καὶ, ἢ αὐτός, ἀντὶ τοῦ καθ' ὅ.
 Supra alterum ἢ scriptum παρὶ.
 PORS. ex Harl. "Ἄλλου ἀκούσας]
 Τὸ γὰρ μὴ παρὸν ὥς ἐν Τροίᾳ Δημόδοκος
 πάντως οὐκ ἄλλου ἀκούσας ἦσε, φαιμέν
 ὅτι αὐτοδίδακτος ἦν ὑπὸ θεοῦ ἐμπειρόμενος,
 ὥς καὶ αὐτὸς φησιν, "Ὅν πέρι μοῦσ'" ἐπί-
 λησεν (63.). Q. 492. Ἀλλ' ἄγε δὴ]
 Πῶθ' αὖτε τὸ ἐπίταγμα ἵνα παρ' ἄλλου
 μαθόντες τὰς ἐν Ἰλίῳ πράξεις ὑπομένον-
 τες ἀκούωμεν. ἐπειδὴ πᾶς ἔπαινος φθό-
 νων παρὰ τῶν ἀκούοντων ἐπάγεται, ἢ δὲ

ἐπαινουμένην προσέφη ἀκρίβως μαῖζα τὴν
 ἔκκληξεν. Q. Ἴππου κόσμον] Τὴν κατα-
 σκευὴν, ἢ τὴν εἰκονομίαν, ἢ τὴν ἐπίθεσιν.
 B. Q. 493. Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀ-
 θήνῃ] Οἱ τῶν Ἑλλήνων τέκτονες. Pal.
 In Vulg. ad solum nomen Epe-
 ascriptum δ τῶν Ἑλλήνων τέκτων.
 Σὺν Ἀθήνῃ] Τοῦτό τινες τοῖς ἐξῆς συν-
 ἄπτουσιν. E. 494. Δόλον] Ἀρισταρ-
 χος καὶ Ἀριστοφάνης, δόλφ, φασίν.
 Harl. 497. Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν] Γρ. αὐ-
 τικά καὶ πᾶσιν. Harl. 499. Θεοῦ ἤρ-
 χετο] Ἀπὸ τῆς μοῦσῃς ἐμπειροθεὶς ἢ ἀπὸ
 θεοῦ ἀρξάμενος. Pal. Ἀπὸ θεοῦ τὴν ἀρχὴν
 τῆς τραγῳδίας (ἰνα ποιούμενος ἢ) ἀπὸ τῆς

* Voluit itaque ἴ. BUTTM.

* Propria laus, puta. In seqq. autem haec ἐπαινουμένην προσέφη idem quod ἰαυρίων
 τῶ ἰω. πρην. valere debent quidem; an possint non dicam. BUTTM.

ὥς ὁ μὲν εἰστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πάλλ' ἀγόρευον, 505
 ἡμενοὶ ἀμφ' αὐτὸν· τρίχας δὲ σφισιν ἦδανε βουλῇ,
 ἢ διατμήξαι κοῖλον δόρυ κλέϊ χαλκῷ,
 ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
 ἢ εἶαν μέγ' ἀγαλμα θεῶν θελκτῆριον εἶναι,
 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν 510
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὶν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃν εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦιδεν δ', ὥς ἄστυ διέπραθον υἱὸς Ἀχαιῶν,
 ἵπποθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515
 ἄλλον δ' ἄλλη αἶψα πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν·
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Διὶ φόβοιο
 βήμεναι, ἥντ' Ἀρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κῆρ δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο πολμήσαντα
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. 520

506. ἀμφ' αὐτόν] ἀγγ' αὐτοῦ H. V. glossa πλησίον αὐτοῦ H. ib. γάνθανε.
 508. ἄκρας] ἄκρης H. W. ib. φέρουσιν 509. ἢ εἶαν] ἢ εἶαν (ex
 emend.) H. V. εἶαν W. 513. Ἀργείων] ἀργεῖω H. ib. Ἀργεῖων.
 514. γάστρῳ. Ἀχαιῶν. 518. Μενελάῳ.

μοῖσος ἐμπευσθεὶς. Q. 506. Ἀγγ' αὐτοῦ
 text. Gr. ἡμενοὶ ἀμφ' αὐτόν. Pal. Σφίν²
 Ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς. Vulg. 507. Διατμή-
 ξαι] Ἀρίσταρχος διαπλήξαι, ὡς ἀλλαχού,
 Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσωσι· Ἀχαιοί·
 (II. ψ. 120.). Harl. Κοῖλον δόρυ] Ἀπὸ
 τοῦ λέγεσθαι τὰ ξύλα δούρατα ἀνόμασε
 τὸν ξύλινον ἵππον ἐκεῖνον δόρυ κοῖλον. Τὸ
 δὲ κλέϊ χαλκῷ ἐτυμολογεῖται ἐκ τοῦ κη-
 στερητικοῦ καὶ τοῦ ἐλέους, ἦτοι τὸ ἐλέους
 ἐστερημένον. Q. 508. Ἐρύσαντες]
 Ἐκόςαντες². Vulg. Ἐπ' ἄκρας]
 Ἐπὶ κρημνῶν, ἢ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως. B.
 509. Θεῶν θελκτῆριον] Ἰλαστήριον, εἰς
 τέρεϊν θεῶν εἶναι. τέρεϊν γὰρ τοὺς θεοὺς
 τὰ ἀκαθήματα. B. Q. 510. Τῇ περ
 δὴ καὶ ἔμελλεν] Ἡτινι βουλῇ καὶ μετ-

ἔπειτα ἔμελλε τελευτήσεσθαι τὸ εἶναι
 αὐτὸν θελκτῆριον εἶναι. εἶπε γὰρ, τρίχας
 δὲ σφισιν ἦδανε βουλῇ. Q. 516. Πό-
 λιν κεραϊζέμεν] Τὴν πόλιν πορθεῖν καὶ
 διαφθεῖραντα. Q. Αἰπήν] Ἀπὸ μὲν τοῦ
 αἰσῆς ἢ αἰσῆ καὶ ἡ ὑψηλὴ γίνεται, ἀπὸ
 δὲ τοῦ αἰπὺς ἢ αἰπεῖα. B. 517. Προτὶ
 δώματα Διὶ φόβοιο] Ἀλκιμος γὰρ οὗτος
 γέγονε μετὰ θάνατον Ἑκτορος. E. Q.
 Καὶ ἐκ τούτου εἰ μεταγενέστεροι τὴν
 Ἑλένην καὶ Διὶ φόβῳ γήμασθαι λέγουσι.
 E. Q. Pal. Vulg. 519. Αἰνότατον
 πόλεμον] Ἐφη δὲ αἰνότατον πόλεμον πολ-
 μήσαντα ἔπειτα νικῆσαι διὰ τὴν μεγά-
 θυμον Ἀθηναίαν, ἥτοι διὰ τὴν οἰκείαν φρό-
 νησιν καὶ πανουργίαν. Q. 520. Διὰ
 μὲν. Ἀθήνην] Διὰ τὴν οἰκείαν φρόνησιν

² Sic in ed. ant. Fuit itaque fortasse οφὶς ἐπίκλησι. BUTTM.

³ Vide infra ad s. 440. Sed διατμήξαι Photius MS. et Suidas τ. σί. PORS.

⁴ Nominativum observa, qui est etiam in duobus Vindob. et habet quo se com-
 mendat. BUTTM.

Ταῦτ' ἄρ' αἰδοῖς αἶδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.

ὥς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσῶσα,

ὅς τε ἦς πρόσθεν πάλιος λαῶν τε πέσῃσιν,

ἄσπεϊ καὶ τεκέσσιν ἀμύνων ἡλῆες ἡμάρ·

525

ἢ μὲν τὸν θήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' εἰσιδῶσα,

ἀμφ' αὐτῶ χυμίνῃ λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθεν

κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἡδὲ καὶ ὤμους,

εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζυν·

τῆς δ' ἐλπεινστάτῃ ἄχει φθινύθουσι παρειαί·

530

ὥς Ὀδυσσεὺς ἐλπεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβεν.

ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δακρυα λείβων,

Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπεφράσατ', ἡδ' ἐνόησεν,

ἡμενος ἄγχι αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

535

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λυγρεῖαν,

οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἰεῖδει.

ἔξ οὗ δορπείομέν τε, καὶ ὥρρε δῖος αἰδοῖς,

ἐκ τοῦδ' οὐπω παύσατ' οἷζυροῖο γόοιο

540

524. πρόσθεν] πρόσθε H. προπάρουθε πόλιος V.

ib. Γαῖης. λαῶν.

525. Γάσπεϊ.

526. ἀσπαίροντα εἰδῶσα.

530. φθινύθουσι sed φθίνουσι

ex emend. H.

533. ἡδ' ἐνόησεν] ἡδὲ νόησεν H. V.

537. λυγρεῖαν] λυ-

γρεῖαν W,

538. πως] πω W.

539. ὥρρε δῖος] ὥρρε θεῖος H.

ib. Γαῖης.

καὶ πανουργίαν. Pal. 523. Πόσιν ἀμ-
φιπεσῶσα] Περιπεσῶσα τὸν ἄνδρα περι-
πτυξαμένη, περιχυθεῖσα αὐτῷ. Q. 524.
Πρόσθε] Γρ. προπάρουθε. Harl. 525.
Καλλίστρατος, ἄσπεϊ καὶ ὄρεσιν (sic),
ὡς τὸ, Ἀμυνόμεναι ὄρεσιν (Il. ε'. 486.).
Harl. 526. Ἀσπαίροντα εἰδῶσα text.
Γρ. καὶ ἀσπαίροντ' εἰσιδῶσα. Pal. 529.
Εἴρερον] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν περὶ
τὰ ἔργα. καὶ ἀναπέπλευται κατ' ἀρχὴν
παρὰ τὸ ἐρῆν. Hucuaque Q. sed
Vulg. ita:—παρὰ τὸ ἐρῆν μετὰ ἐλευ-
θερίας εἶρεν καὶ λέγειν τοὺς δούλους: et

Pal.—παρὰ τὸ ἐρῆν μετὰ ἐπιθυμίας. ἢ
κοῦσιν*. Τὴν ἐξ αἰχμαλωσίας δουλείαν
νῦν ἐκάλεσαν, ἀπὸ τοῦ ἐρῆν. ἢ παρὰ τὸ
ἐρῆν——τοὺς δούλους. ἄσπεϊ δὲ εἴρηται
ἢ λέξις. E. Εἴρερος κατὰ τοὺς παλαιούς
αἰχμαλωσία, δουλεία, παρὰ τὸ ἐρῆν εἴ-
ρειν. οἱ γὰρ ἐν δουλείᾳ καὶ τοῦ λέγειν
στέρνεται μὴ παρήρησιαζόμενοι. B. Τοῦ
κακοῦ παραμυθίαν ἔχει τὸ ἀποδοκρῆσαι.
φησὶ γοῦν, Αἰψήρως δὲ κόρος κρυερῶς γόου
(δ'. 103.). ταύτῃ δὲ οὐδὲ ἐξουσία δα-
κρύων διδεται, ὥς ἐπικουφίσῃ τὴν συμ-
φορὰν. Q. 539. Ἐξ οὗ δορπείομεν]

* Κοῦσιν; Græciā recentioribus significat τὴν πωδουάσιν. Vid. Ducangium. BUTTM.

ὁ ξείνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπόμεθα πάντες,
 ξεινοδόκοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
 εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τὰδ' αἰδοῖο τέτυκται,
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες. 545
 ἀντὶ κασιγνήτου ξείνος θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσι,
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ καὶθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
 ὅ, τι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιον ἔστιν.
 εἴπ' ὄνομ', ὅ, τι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε, 550
 ἄλλοι θ', οἱ κατὰ ἄστυ, καὶ οἱ περιναϊετάουσιν.
 αὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακός, οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κατέκωσι, τοκῆες.
 εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τήν, δῆμόν τε, πόλιν τε 555
 ὅφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 αὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,

543. πολὺ] πολλὸν: et supra αὐτω γρ. ἐστί H. vid. infra 549. 545. Φει.
 547. ἐπιψαύει] ἐπιψαύει et in text. et marg. Sed mox ἐπιψαύει H. ἐπιψαύει
 V. W. 549. φάσθαι] φᾶσθαι H. ib. ἔστιν] αὐτω H. Scripserat ἐστίν sed
 ἐστί transversis lineis notatum et αὐτω additum. Vid. supra 543. PORS.
 550. εἴπ'. 551. φάστυ. 555. Φειπέ.

Ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ δεδορθήκαμεν. B. 541. Μάλα] Γρ. μέγα. Harl. 542. Ὁ μὲν σχεθέτω] Σχεθέτω, φησὶν, ὁ τραγυδεύς. ἦτοι καλυπθῆτω τῆς τραγυδίας ἵνα μὴ τὸν ξείνον Ὀδυσσεῖα καὶ τοὺς ξεινοδόκους, ἦτοι τοὺς ὑποδεχομένους ἡμᾶς τοὺς ξένους ἐκ-
 ἄλλῃ θλιβεραῖς ᾄσμασιν. ἔνεκα γὰρ τοῦ ξείνου ταῦτα κεκρίνεται (sic) ἢ τε εὐνοχία καὶ ἡ λύρα. Q. Τερπόμεθα πάντες] Δημοτικῶς ἄγαν καὶ τοὺς ἄλλους ξεινοδό-
 χους καλεῖ. E. 546. Ἀντὶ κασιγνήτου ξείνος] Ὁ ξείνος καὶ ἱκέτης ἀντὶ ἀδελφοῦ τυγχάνει ἐκείνου τῷ ἀνδρὶ δὲ κατ' ὀλίγον ὀργιστεῖται ταῖς διαβολαῖς. B. Q. 547. Ὀλίγον περ ἐπιψαύει] Ὀλίγον, φησὶν, ἐπιψαύει καὶ πλησιάζει ταῖς πραπίδεσιν καὶ ταῖς φρεσὶν, διὰ τὸ σχεδὸν ἐκ τούτων

ταῖς ἀδμοναῖς καὶ θλίψεσι πόρρω εἶναι. Q. Ἀπτεται ταῖς φρεσὶν, ἀντὶ τοῦ φρόνιμός ἐστιν. Pal. Q. Vulg. 554. Τακῆς] Γρ. γονῆς. Harl. 555. Εἰπὲ δέ μοι γαῖαν] Εἰπέ μοι τὴν σὴν πόλιν ἵνα πρὸς τὸν ἡμέτερον νῦν δουλεύσωσι καὶ τὰ πλοῖα. ἴσασιν γὰρ τὰ ἐνθυμήματα τῶν βίαν ἀνδρῶν. B. Q. 556. Τιτυσκό-
 μέναι] Καταστοχαζόμεναι. Q. Vulg. 557. Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι] Ταῦτα δ' Ἀλ-
 κίνοος περὶ τῶν αὐτοῦ νῆων καυχᾶται λέ-
 γων ὅτι αἱ ἐμαὶ νῆες κυβερνήτου οὐ δέον-
 ται οὔτε μὴν πηδαλίων, οὔτε (scf. ἄτε) εἶσαι εὐκατασκεύαστοι καὶ περὶ τὸν πλοῦν εὐστροφοὶ καὶ ταῖς δυσχερείαις τῶν κυ-
 μάτων ὅλως ἀσήμενες, νοήματα εἶσαι καὶ φρένες ἄνδρῶν, ἦτοι καλῶς ταῖς

* Scribendum νοήματα γινώσκει καὶ φρένας. BUTTM.

οὐδέ τι πηδάλλεῖ ἐστὶ, τὰ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν
 ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πῖνας ἀγροῦς 560
 ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστα ἄλως ἐκπερόωσιν,
 ἥερί καὶ νεφέλη κεκαλυμμένα· οὐδέ ποτέ σφιν
 οὔτε τι πημαυθῆναι ἐπι δῖος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τὰδ' ὥς ποτε πατὴρ ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
 Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565
 ἡμῖν, οὐνεκα πομπὴν ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων.
 φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργεία νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιῶσαν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
 ραισόμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαιν.
 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δέ κεν θεὸς ἦ τελέσειεν, 570
 ἦ κ' ἀτέλειετ' εἴη, ὥς αἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

559. 560. ἴσασι. 564. τὰδ' τὸδ'. H. ib. ἐγὼν] ἐγὼ (eraso v) H. ib. εἰ-
 πόντος. 566. ἀπήμονες et suprascr. ἀμύμονες H. 567. εὐεργεία] περικαλλία V.
 ib. εὐεργεία. 568. ἡεροιδεῖ. 569. ἡμῖν] ἡμῖν ex emend., ut videtur, ejusd.
 m. et mox πάλαι. H. ib. ἀμφικαλύψαι] ἀμφικαλύψαι ex emend. sed pro
 α. m. pr. erat i. e. εν. Infra γ'. 177. textus habet πάλαι ἀμφικαλύψαι
 H. PORS. 571. Γα.

ελατῆρσι καὶ ἐταίρωις ἐπείκουσαι, γνώ-
 σκουσαι τε πόλεις πάντων ἀνδρῶν καὶ
 ἀγροῦς πῖνας, ὥς αἱ διαπλέουσιν καὶ ἐν
 ταύτοις παραγενόμεναι. Q. 563. "Ἐπι
 δῖος] Τὸ γὰρ, ἐπὶ δῖος, ἀπὸ κωνῶ".
 B. Q. 565. Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 ἡμῖν] "Ὀργισθῆναι μέλλει· ἀντὶ τοῦ φθο-
 νῆσαι. B. "Ἀγασσέσθαι"] "Ἀγαν ὀργισ-
 θῆναι. Vulg. 567. Φῆ ποτε] "Ὅτι δ
 Ποσειδῶν εἰπὼς ποτε ἔτι φθείρω (scit.
 φθερῶ) τὴν εὐεργεία τῶν Φαιήκων νῆα
 ὀργιζόμενος διὰ τὸ πλεῖν ταύτων τὰς νῆας
 ἀπήμονας, φθόνῳ πάντως βαλλομένης.
 Q. "Ἀλογον δοκεῖ, πῶς ἀκούσας ὁ Ὀδυσ-
 σεὺς τὴν Ποσειδῶνος γνώμην (ins. μηνύει,
 e schol. ad 571.), ἔτι ἐν προσκραύσει
 γέγωνε τῷ θεῷ. διὰ καὶ ὑποκτείνειν ταῖς
 στίχους ταύτους. Φαμὲν οὖν ἔτι ὑποσχό-

μενος ἤδη Ἀλκίονος τὴν πομπήν, αἱ δὲ
 ἀγαθοὶ τὰς ὑποσχίσεις οἷκ ἀνοπαλαίν-
 σιν· Οὐδ' ἀτελεύτητον ἔστι κεν κεφαλῇ
 κατατείσω (Π. α'. 527.)· ἔτι δὲ καὶ ἡ
 φιλοξενία ἐπαίει καταφρονεῖσθαι τὴν
 πρόβησιν μηδὲ πᾶν πιστευμένῳ παρὰ
 τοῦ Ἀλκινόου. διὸ φησι, τὰ δὲ κεν θεὸς
 ἦ τελέσειεν ἦ κ' ἀτέλειετ' εἴη. νῦν δὲ ἐν
 τῇ διηγήσει Ὀδυσσεὺς οὐ μόνον τὴν ἔχθραν
 τοῦ θεοῦ λέγει ἀλλὰ καὶ τὴν μαντείαν
 τὴν παρὰ τοῦ Κύκλωπος, "Ὅψέ ποτ' εἴδη
 ἰδέσθαι ἀπὸ πάντας ἐταίρους (i. 534).
 Q. 569. "Ραισόμεναι] Γρ. ραίσσασθαι.
 Harl. "Ραίσεσθαι] Γρ. ραίσσόμεναι.
 Pal. 570. "Ὡς ἀγόρευ'"] Ταῦτά, φησιν,
 ἅπερ εἶπεν ὁ Ποσειδῶν ἦ τελέσειεν καὶ
 πράξει ἢ καταλείψει ἀτέλεστα, καθὼς
 αὐτῷ δόξῃ. Q. 571. "Ἡ κ' ἀτέλειετ'

• Vid. not. ad γ'. 104. BUTTM.

• Sic in antiq. edd. Confer. μέλλω in schol. B. Etiam in cod. Vind. 56. ἀγασσέσθαι
 suprascripto α. BUTTM.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄστινας ἴκεο χώρας
 ἀνθρώπων· αὐτοὺς τε, πόλεις τ' εὖ ναιεταώσας·
 ἥ μὲν ὅσοι χαλκοί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
 οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθὶ θυμῷ,
 Ἀργείων, Δαναῶν, ἡδ' Ἰλίου, αἶτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ', ὄλεθρον
 ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν αἰοδῇ.
 ἦ τίς τοι καὶ πῆος ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ,
 ἐσθλὸς ἔων γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἳ τε μάλιστα
 κηδίστοι τελέθουσι, μεθ' αἶμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἦ τίς πῦρ καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερείων
 γίνεται, ὅς κεν, ἑταῖρος ἔων, πεπνυμένα εἰδῇ.

572. *ῥεπέ.* 573. *ἔπη]* *ἔπη* W. 576. *θεουδής.* 577. *ῥεπέ.*
 578. *Ἀργείων.* *ῥίλων.* 579. *supra τὸν δὲ θεὸν habet ὃν θάνατον H.* 580. *αἰοδῇ*
(= ergo) H. 581. *ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ]* *ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ, et supra πρὸ*
τῆς Ἰλίου ἀπώλετο H. *ib. Ἰλιόθι.* 583. *αὐτῶν]* *ἀνδρῶν H. V.* 584. *ἦ]*
ἦ H. ἦ πῦρ τις V. *ib. κεχαρισμένα]* *κεπνυμένα H.* *ib. ῥεπῶς.* 585. *καςι-*
γνήτω] *καςιγνήτω γέ H.* 586. *κεν ἑταῖρος]* *κ' ἑταῖρος H.* *ib. ῥεπῶς.*

εἶπ.] Nūn τὸ εἶπ' ἀντὶ τοῦ εἰπῶσι. Vulg.
 Ἰπὸ τῆς κατὰ τὴν διήγησιν ἡδονῆς ὁ Ἀλ-
 κίνοος τῆς προρρήσεως ἐπελάβετο. ἀλλὰ
 πῶς Ὀδυσσεὺς ταῦτα ἀκούσας τὴν Πο-
 σεϊδῶνος μηνύει ὀργὴν ἢ ἠθέλησε τάληθ' ἡ-
 κειν; E. Vulg.^d 581. Ἡ τίς τοι
 καὶ πῆος] Αἶμα οἱ παῖδες, γένος ἀδελφοὶ
 καὶ ἀκνιστοί. οἳ πῶς γοῦν φίλτατοι τυ-
 χάνουσι μετὰ τὸ αἶμα καὶ τὸ γένος. B.
 Q. Ἀπέφθιτο (text. Hom. ἀπώλετο)]
 Διαφθάρη. Vulg. 583. Μεθ' αἶμά τε
 καὶ γένος αὐτῶν] Αἶμα μὲν λέγειν ἀκου-
 στέον τὰ τέκνα. καὶ γὰρ τὸ Αἵματος εἰς
 ἀγαθοῦ (δ. 611.), δηλοῖ τὸ ἐκ σπέρ-
 ματος εἶναι ἀγαθοῦ, ὅτι καὶ τὸ σπέρμα

ἐν αὐτῷ ἐστὶ (Q. ἐπὶ) τῷ αἵματι. τὸ
 δὲ κατὰ γένος αὐτῶν ἦτοι τῶν τέκνων
 λέγει, ἔν' ἢ τὰ ἐκγονα, ἔν' ἢ τὸ αὐτοῦ
 γένος, ἵνα τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς
 ἐκ γενέσεως ὀνομάζῃ· μεθ' οὓς κηδίστους
 εἶναι τοὺς κατ' ἐκγονάμων συγγενεῖς ὅπερ
 εἰσὶ γαμβροὶ καὶ πενθεροί, οὓς πῶς ὀνο-
 μάζει διὰ τὰ ἐπιδιδόμενα ἐπὶ ταῖς γαμου-
 μέναις πάμματα καὶ πόσια. Q. et bre-
 viatum Pal. Καὶ γένος ἀνδρῶν] Γρ.
 αὐτῶν. Harl. 586. Πεπνυμένα εἰδῇ]
 Ὅταν τις τῶν αὐτῶν ἐπιτηδεύματων ζη-
 λωτῆς τυγχάνῃ. B. Πεπνυμένα] Γρ.
 κεχαρισμένα. Harl.

^d 564—572. Conf. infra schol. γ'. 172. 173. BUTTM.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσι, Ἴατα.

ΤΟΝ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκούμεν ἔστιν αἰοῖδ' αὖ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν·
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,

5

2. κρείον] κρείων sed κρείων ab eadem manu, ut puto, emend. H. PORS.
ib. λαῶν.

Ἰατέσεις. Τῆς μεγάλης διηγήσεως τὴν ἀρχὴν περιέχει ἡ βασιφθία αὕτη· ὡς ἀποκλείσας ἐξ Ἰλίου Ὀδυσσεὺς πρῶτον μὲν τῇ Κικόνων παρέβαλε γῆν, καὶ μίαν αὐτῶν τὴν ἐπὶ θάλασσαν ἐπόρθησε πόλιν, Ἰσμαρον καλουμένην, ἔπειτα δὲ Μάλεον παρακλόντα Ἰωνικῆς ἀκρωτήριον ὑπὸ σφοδροῦ πνεύματος ἐξηνέχθη περὶν μέγα πέλαγος καὶ τῇ τῶν Λωτοφάγων παρέβαλε γῆν. καὶ ἐντεῦθεν ἀποκλείσας τῇ Κυκλωπείᾳ (scr. -ία), τὸν μὲν ἄλλον στόλον εἶασε πρὸς τῇ νήσῳ καθορμούντας. καὶ τέλος ἔσχεν ἐνταῦθα ἡ βασιφθία. Q. Ἄλλως. Ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσεύς διηγημάτων, ἐν οἷς φησι πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκεσι, καὶ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι· καὶ ὅτι ἐτύφλωσε τὸν Κικλῶπα Πολύφημον, καὶ ὡς ἐκεῖνος κατέφαγεν αὐτοῦ ἑξ ἑταίρους ἀπὸ δώδεκα συνελθόντων. Pal. E. Q. et brevius Vulg. 2. Ἄλκινος κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν] Τὸν εὐεργέτην ἐπαινεῖ· σύμφωρον γὰρ τῷ δαίμονι. τὸ μὲν δὲ

κρείον τῆς βασιλείας ἔπαινος, τὸ δὲ ἀριδείκετε τοῦ κατὰ μορφήν ἀξιόματος. τὸ δὲ (i. τοῦτο δὲ) ἀπλοῦν ἀντὶ παραγωγῆς τοῦ ἀριδικωτάτου (sic). καὶ ἡ γενικὴ κεῖται ἀντὶ δοτικῆς. Q. 4. Θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν] Ἀστροῖς. κατὰ γὰρ Πυθαγόραν μουσικῶς καὶ κατὰ ἐναρμόνιον κίνησιν κινῶνται. Pal. 5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι] Προσχαρίζεται εἰς τὰ τοιαῦτα τοῖς Φαίαισι Ὀδυσσεὺς εἰδὼς αὐτῶν τὸ ἡδυπαθές. Ἐγκαλοῦσι δὲ τῷ Ὀδυσσεὶ φιληδονίαν, λέγοντες τὴν ἀπὸ λαοῦ τέλος ἡγούμενον τοῦ βίου διὰ τούτων. ἀρμόζεται δὲ τοῖς ἡθεσιν αὐτῶν ἀκούσας παρὰ τοῦ Ἀλκινόου, Ἀεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ· συμπόσιον γὰρ τότε παρῆν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως. καὶ τούτων οἱ μὲν ὅτι εὐφροσύνη τῆς ἡδονῆς τῷ φρονεῖν διαφέρει, οἱ δὲ ὅτι τέλος ἐπὶ εὐσείας ἢ τάξεως ἢ συμπληρώσεως· ἀκουστέον δὲ, τῶν πρὸς εὐωχίαν. Q. Ἄλλως. Ταῦτα ἀρμόζοντες τῷ καιρῷ λέγει. οὐ τοῦ

2 Intell. λύνει vel ἀπολογεῖται. BUTTM.

ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατά δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζονται αἰδοῦ,
 ἡμενοὶ ἐξείης· παρὰ δὲ πλήρωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
 οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχεῖν δεπάεσσι 10
 ταῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 σοὶ δ' ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονέοντα
 εἴρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
 τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
 κῆδ' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεαὶ οὐρανίαιες. 15
 πῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 εἶδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ,
 ὑμῖν ξῆνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω, καί μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει 20

6. ἦταν] ὅτ'. H. ἔτ' & W. ib. ἔχῃ] ἔχει H. 9. ἀφύσσω] ἀμφυσ-
 σω (sic) H. 10. ἐγχεῖν] ἐκχεῖν H. ib. οἰνοχόος. 11. εἶδεται.
 12. σοι] σου sed correctum in σοι H. 13. στοναχίζω] στεναχίζω. In
 schol. marg. στεναχίζω H. στεναχίζω V. W. 14. τί δ' ἔπειτα] τί ἐπ-
 εῖτα. In schol. marg. τοι: H. τί ἔπειτα V. τοι ἔπειτα W. 17. εἶδετ'.
 19. Λαερτιάδης.

παντὸς δὲ βίου τὴν ἡδονὴν τέλος εἶρηκεν ἀλ-
 λὰ συμποσίου τινός. Vulg. Q. In cod.
 Q. obelo configuntur versus quat-
 tuor 5—8. 7. 'Ακουάζονται' ἡ 'Ακροῶν-
 ται, Vulg. 11. Ταῦτέ τί μοι κάλλιστον]
 Ταῦτο τὸ τέλος φησὶ φαίνεται μοι καλὸν
 εἶναι. σοὶ δὲ φαίνεται καλὸν τὸ τὰ ἐμὰ
 κῆδεα εἴρεσθαι. Ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ εἴρεσ-
 θαι, ἢ ἡ ἐπιείρισθαι. B. Q. 13.
 'Ὀδυρόμενος] Καὶ μὴν οὐ κλαίει νῦν.
 ἀλλ' ἡ σύγκρισις πρὸς τὸ, Εἰπέ δ' ὅτι
 κλαίεις (θ'. 577.). Q. 14. Τί πρῶτον]
 Περὶ δυσχερῶν πραγμάτων μέλλων λέ-
 γειν προασφαλίζεται, ὥστε ἐὰν ἐφάνη τι
 αὐτῷ ἐχληρὸς, εἰς τὸν βιασάμενον τὸ αἴ-
 τιον ἦ. ἔτι δὲ καὶ προσοχὴν ἐργάζεται
 τοῖς ἀκροωμένοις. Q. 19. 'Ὅς πᾶσι δό-
 λουσιν] 'Εν ἀνθρώποις διὰ τοὺς δόλους

ἀπέκειμαι, ἥτοι ἐν τοῖς ἀπάντων στόμα-
 σιν εἰμι διὰ τοὺς δόλους. Παρεῖται ἡ
 διὰ, καὶ ἡ δοτικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς κεῖται·
 διὰ δόλους γὰρ μέλω. ἑμῶν ἐστὶ τῆ,
 Σὺ πάντες μαχόμεθα (Π. ε'. 875.),
 ταυτέστι διὰ σέ. B. Q. Πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις μέλω ἐν δόλοις, ἥτοι ἐν ἐπιμελειᾷ
 εἰμι ὡς δόλοις κρέπον στρατιωτικοῖς. B.
 'Ὅστις ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις διὰ
 φροντίδος εἰμι ποιῶν δόλους, εἴ μιν τὸ
 κλέος μέχρι τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγον. Q.
 20. Καί μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει] Διὰ δό-
 λους ἔνδοξός εἰμι. ὁ γὰρ δόλος καὶ ἐπὶ ἀγα-
 θοῦ τάσσεται· νῦν δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου ταῦτα
 λέγει. ὑπερβολὴ γὰρ δόξης τὸ μέχρι θεῶν
 ἐφθακέναι τὸ κλέος. Ταῦτα δὲ πρὸς
 σόστρισιν ἑαυτοῦ λέγει ὥστε κατ' ἀξίαν
 τιμηθῆναι ὑπὸ τῶν Φαιάκων. ἦδη γὰρ καὶ

^b Sic in antiq. edd. In posterioribus 'Ακουάζονται] 'Εμῶν, ἀκουάζονται. 'Ακροῶν-
 ται. Vid. supra not. ad γ'. 139. BUTTM.

ναιετάει δ' Ἰθάκην εὐδείλῳ ἐν δ' ἔρος αὐτῇ
 Νήριτον, εἰσοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
 Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήισσα Ζάκυνθος·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλλ' ἐστὶναι
 πρὸς ζόφον, (αἱ δὲ τ' ἀναθεὶ πρὸς ἥϊον τ', ἡλίον τε,) 25
 τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγωγ' ἔς
 γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἦ μὲν μ' αὐτῷ ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόντι εἶναι· 30

23. ἀλλήλοισι] ἀλλήλοισιν H. 27. οὔτι] οὔτοι W. 28. ἔς. ἰδέσθαι.
 29. 31. notantur literis α, γ, in margine interiori. In eodem margine,
 sed inadversum 33, scriptus est 30 notatus στί β. Si igitur Thom.
 Bentleius nostrum inter codices v. 30 omittentes numerare voluit, festi-
 nabit. ib. 27α. 30. Uncinis includit W.

περιμαρτύρηται ἐπὶ τοῦ κιθαριδοῦ. B. Q. 21. Ἰθάκην εὐδείλῳ] Εὐπερίριστον. πᾶσαι γὰρ αἱ νῆσοι εὐκατάληπτον ἔχουσιν τὸν περιορισμὸν ὡς πρὸς τὴν ἡπειρόν. ἡ τὴν εὐάερον, εὐ τῆς ἑλῆς ἔχουσιν. εἶναι δὲ φασιν εὐ πρὸς τὴν δαίτην κειμένην. δαίτη γὰρ ἡ δύσις. καὶ γὰρ οὕτως ἔχει τῇ θέσει ὡς πρὸς τὰς ἄλλας νῆσους πλησιάζουσας. διὰ καὶ ἐπιφέρει, αὐτὴ δὲ χθαμαλή. B. Q. Πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένην (scilicet κειμένην). Vulg. Ἦτοι ἐπιφανῆ, εὐ πρὸς τὴν δαίτην κειμένη. εἰ δὲ σημαίνει τὴν ἀκρασίαν (scilicet εὐκρασίαν), δασύνεται ἀνάγκη. ἑλῆ γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ ἡλίου ἀφῆ, ἴσθαι καὶ τὸ εὐαθερεῖν τὸ ἡλίου χρῆσθαι. MS. Barnes. Vid. et ad β'. 167. 22. Νήριτον] Ὁ Φιλόξενος Νήριον ἀπὸ φησι διὰ τὸ, Ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης ἐκπονήσωμεν εὐδείλοισιν (γ'. 81.). πρὸς δὲ Νήριον, ὡς περ ἀκρασίας (ὁ Κράτης em. FORS.), τὸν περὶ τὸν λιμένα νότον, ἐν ᾧ ἦν συναρπής τόπος, ἱερὸν νυμφῶν. ἀφ' οὗ καὶ τὰς νύμφας κοινῶς Νηιάδας προσαγορεύεσθαι. Harl. Q. ἀπὸ τοῦ Νηίου, Ἰεροῦ νυμφῶν αἱ Νηιάδες καλεῖσθαι (γ'. 104.) Q. Εἰσοσίφυλλον] Ἐσωσις γὰρ ἡ κήσις. ἐκ δὲ ταύτης τὸ καταπνεύμενον δηλοῖ διὰ τὸ

ἔρος. Q. Pal. 24. Δουλίχιόν τε Σάμη τε] Τὴν Σάμην ἐν ἄλλοις Σάμην λέγει. Οἱ τε Ζάκυνθος ἔχον ἢ οἱ Σάμην ἀμφεμένοντο (Π. β'. 634.). ἐπὶ τῆς δὲ τῇ Ἰθάκῃ καὶ τὰς ἄλλαις συναρπάζουσιν νῆσους εἰς αὐξήσιν, ὥς αἰσθύνονται αὐτῷ οὐκ ἐλπίδος ἡγουμένου χέρας. Q. Δουλίχιον μία τῶν Ἐχινάδων. Pal. Vulg. 25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλή] Ταπεινὴ ἢ κοιλὴ τὴν θέσιν. Πῶς οὖν πανυπερτάτῃ; ἡ τῇ δόξῃ, ἡ πρώτῃ τῶν ἄλλων ὡς πρὸς δύσιν. Vulg. B. Q. Cf. Strab. 10. p. 454. Πῶς χθαμαλή; πῶς πανυπερτάτῃ; ἡ δὲ σύγκρισις ἡ πρὸς τὰς ἄλλας νῆσους ποιεῖ αὐτὴν λέγεσθαι χθαμαλὴν, αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν μὴ ἀνταξιοτάτη πρὸς Σάμην καὶ Ζάκυνθον ὑψηλὴ ἐστίν. ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς δύσιν αὐτῆς μέρος ὑψηλὴ ἐστὶ διὰ τὸ ἔρος, τὸ δὲ πρὸς ἀνατολὴν χθαμαλή· εἰκὸς οὖν ἔχειν αὐτὴν (Q. αὐτὸ) ἄμφω. ἡ χθαμαλὴ μὲν διὰ τὴν θέσιν, πανυπερτάτῃ δὲ διὰ τὴν τῶν εἰκόντων λαμπρότητα· ἐπάγει γὰρ, τρηχεῖα ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. Τὸ δὲ, πρὸς ζόφον, οὐ πρὸς σύγκρισιν τῶν λεχθεισῶν νήσων εἴρηται, ἐπεὶ ἐστὶ δυτικωτέρα ἢ Σικελία. B. Q. 26. Πρὸς ζόφον] Πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη. αἱ γὰρ ἄλλαι νῆσοι καὶ Κεφαλληνία ἀν-

ὥς δ' αὐτὼς Κίρκη καταρήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη, δολέεσσα, λιλαυμένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
 ὥς οὐδὲν γλύκιον ἢς πατρίδος οὐδὲ τακῆων
 γίνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ γαίῃ ἀπάνευθε τακῆων.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδὺ εἰσπῶ,
 ὃν μοι Ζεὺς ἐφείκεν ἀπὸ Τροίης ἰόντι.

Ἰλίοθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσαν,
 Ἰσμάρω· ἔνθα δ' ἐγὼ πάλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
 ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

33. ἐμὸν] ἐμὸν H. ib. ἔπειθεν] ἔπειθεν H. V. 34. ἦς. 35. γί-
 νεται] γίγνεται W. ib. φοῖκον. 39. φιλιόθεν. 42. ἴσης.

σταλικότεραι αὐτῆς εἰσιν. B. 32. Αἰαίη] Ἐξ Αἰαίης νῆσον τῆς Τυρρήνιας ἢ Κολχικῆς. Αἰαία (Aia em. Barnes.) γὰρ πόλις Κολχίδος. Pal. Q. Vulg. Νῦν δὲ Αἰαία ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος ἢ κλησίαν τοῦ Ἄιδου οὖσα ἀπὸ τῶν στενωμάτων τῶν ἐν αὐτῇ, παρὰ τὸ αἰ αἰ θρηνητικὸν ἐπιβῆμα. MS. Barnes. Αἰαίη. τοῦ Αἰετοῦ (scr. Αἰήτου) θυγάτηρ. ἢ ἀπὸ Αἰαίας χώρας τιμωμένη. ἔστι δὲ πόλις Κολχίδας. E. 33—35. Tres hi versus notantur obelo in cod. Q. 35. Γίνεται] Εἴην τῆς ἡμῶν πατρίδος ἄλλῃ τίς ἐστι γαῖα πύρρῃθεν πῖον καὶ λιπαρά, ἀλλ' οὐκ τῆς ἡμῶν πατρίδος γλυκύτερα ἡμῖν οὐ λογίζεται. Q. 37. Εἰ δ' ἄγε] Εἰπὼν, φησὶ, τὸ ἵκμα ἄγε δὴ καὶ τὸν νόστον εἰπὼ τὸν πολλῶν συμφορῶν καὶ κακῶν πλήρη. Q. Ἐνὶ πῶ (sic ed. ant.)] Ἐρῶ, λέξω. Vulg. 39. Κικόνεσσι] Ἡ μὲν χώρα Κικονία, ἔστι δ' αὐτὴ τῆς Θράκης. ἡ δὲ πόλις Ἰσμαρος. τῇ γὰρ γενικῇ τὸ εἰδικὸν ἐπαγογενὲς τὸ, Ἡ δ' ἄρα Κίρκην ἴκων, Εἰς Πάφον (θ'. 362.). Πορθεῖ δὲ τοὺς Κικονίας ὅτι συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ. (Vid. mox.) B. Q. 40. Ἰσμάρω] Ποταμῷ. ἢ τῇ νῦν καλουμένῃ Μαρώνειᾳ. E. Ἰσμαρος πόλις τῆς Κικονίας ἣτις νῦν Μαρωνίαν (Μαρώνεια em. Barn.) λέγεται. Vulg. Ἰσμάρω. ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον] Τότε δὲ ἐγὼ τὴν Ἰσμαρον ἐπύρρῃσα· πόλιν τῆς Κικονίας (has tres voces om. codd. Ambr.) ἢ νῦν Μαρώνεια λέγεται. Harl. B. Q. Πόλιν ἔπραθον] Ἐπεὶ οἱ Κίκωνες τῇ Πριάμῳ συνεμάχησαν· Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ (II. β'. 73.). Vulg. 42. Δασσάμεθ'] Παράγγελμα ἦν στρατηγικὸν τὰ λάφυρα ἐξ ἴσου διανέμειν. ἡ γὰρ πλεονεξία ἐποτέμεται τὴν προθυμίαν. ἔθεν καὶ Ἀχιλλεὺς διαλοιδореῖται Ἀγαμέμνονι. B. Q. Ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης] Ὡς μή τις καταλάβῃ

* Vid. Eustath. p. 335, 19. Steph. Byz. v. Ἰσμαρος et Μαρώνεια. Nomen post habuit a Μαρώνε Εὐανθίῳ φίλῳ, qui erat Bacchi: vid. infr. schol. ad 197. Suid. v. Ἰσμαρὸς εἶπε. BARNES.

* Conf. Athen. i. p. 33. d. 8. p. 351. e. cum Eustathio ad Od. i. 198. p. 1623, 49. 53. = p. 347, 28. 34. ubi pro καταλαβῆναι ed. Rom. habet καταλυφῆναι, scr. καταλαβῆναι. FORB.

ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διεῖν ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.

ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βούς.

τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
οἱ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλείονες καὶ ἀρείους,
ἥπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρτασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν εὐόντα.

ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεια γίνεται ὥρη,

46. ἑλικας. 48. σφισι] σφω H. W. 49. μὲν] μὲν H. 51. ἦλ-
θον] ἦλθον ὅ ex emend. Citat scholiastes II. β'. 467. 468. quo confirma-
tur ἔρη. H. Voluit fortasse librarius ἦλθον ὅ ἔσσα τε φύλλα. PORR.
ib. γίνεται] γίγνεται ut semper W.

στερισκόμενος τῆς ἰσομοιρίας τῶν μερίζο-
μένων. Q. 43. Διεῖν ποδί] Μεταφο-
ρικῶς τῇ νηϊ. οἱ δὲ διεῖν τῇ ὀρεῖ καὶ τα-
χεῖ. οἱ δὲ τῇ ζῴντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ ἀποθα-
νόντες. καὶ γὰρ ἐτέρωθι, Διεὶς βροτός
(ζ'. 201.). φησὶν. Pal. Vulg. Q. οἱ
δὲ τῇ κῶπῃ. οἱ δὲ τῇ διεῖν ἐκ τῆς θα-
λάσσης πρὶν ξηρανθῆναι τὴν ἐκ τῆς βά-
σεως ὑγρασίαν (Q. ὑγρότητα). λέγει
δὲ τὸν Ἰδῶτα. Vulg. Q. Ἄλλως.
Διεῖν ποδί, ἦτοι τῇ πεδαλίῃ, ἢ ἢ ἀπὸ
μέρους τοῖς πλείους. ἢ ἀντὶ τοῦ παρα-
χρήμα πρὶν τὴν νοτίδα τοῦ Ἰδῶτος ξηραν-
θῆναι, ἢν ἔχομεν ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ πο-
λέμου. B. Q. 44. Τοὶ δὲ μέγα νήπιοι]
Ἐναντία, φησὶ, λέγει ἑαυτῷ ὁ Ὅμηρος.
ἐν μὲν γὰρ Ἰλιάδι παράγει τὸν Ὀδυσ-
σεῖα τύπωμα καὶ τοὺς μηδὲν αὐτῷ προσ-
ῆκοντας τῶν στρατιωτῶν Ὅν ὁ αὐτὸς δῆμου
τ' ἄνδρα ἴδω βόωντά τ' ἐφεύροι, Τὸν
σκήπτρῳ ἐλάσασκε παραστάς (II. β'.
198. 199. confus. cum 189.). καὶ
ταῦτα πειῶν ἐκείθεν. Ἐνταῦθα δὲ αὐτὸς
τῶν ἰδίων ἀρχεῖν δύναται, αὐτὸς γὰρ αὐτῷ
πεύθονται ἀποπλεῖν. στρατηγῷ δὲ ἐστὶ
κακοῦ τὸ καταφρονεῖσθαι. αὐτὸς αὖν λέ-
γειν δευρὸς ἦν, ἐπειθε γὰρ αὐν. αὐτὸς δὲ ξη-
μέγας, ἐδέδεκε γάρ. αὐτὸς μὲν χρηστὸς,
ἤρουντο γάρ. Ἐραῶμεν αὖν ὅτι εὐθύς
ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὄντες οἱ ἑταῖροι ἐγαυρίων

τῇ τύχῃ. τοιαῦτα δὲ τινα καὶ Ἀγαμέμ-
νων πέπειθεν. ἐναντιῶντο γὰρ αὐτῷ
πολλάκις Ἕλληνες. παραδεδωκε δὲ ἡ
ἱστορία, καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι
δεύτερον ἀπίστασιν ἐποίησαν οἱ ἴδιοι αὐ-
τοῦ στρατιῶται. Q. 47. Κίκονες Κι-
κόνεσσι γεγώνευν] Πῶς οἱ ἀπολλόμενοι
Κίκονες βοῶν εἶχαν; φημὲν ὅτι ἐν τῇ
πορθεῖσθαι ἐβόων, ἤκουσαν δὲ οἱ γείτονες
οἱ τὴν ἥπειρον οἰκοῦντες, ὅ ἐστι μεσθόγει.
οἱ γὰρ πορθηθέντες παραθαλάσσιον ἦσαν.
B. Q. 51. Ὅσσα φύλλα καὶ ἄνθεια
γίνεται ὥρη] Καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν
Ἰλιάδι (β'. 467.), Ἔσταν ὅ ἐν λειμῶνι
Σκαμάνδρου ἀνθεμένοντι Μυρίαι, ὅσσα τε
φύλλα καὶ ἄνθεια γίνεται ὥρη. Δόξειεν
ἂν τις ἐλάττωσιν εἶναι ἐκ τοῦ ἐπαγομέ-
νου τὰ ἄνθεια. ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη τῶν
φύλλων. οὐκ ἐστὶ δέ. οὐ γὰρ τοῦ πλέ-
θους παραστατικὰ παρείληπται ἄμφω,
ὅσπερ ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῆς ψάμμου,
Δίην γὰρ φύλλωσιν ἐοικότες ἢ ψαμάθει-
σιν (II. β'. 800.). ἐπίτασις γάρ ἐστι
κατὰ τὸ ἐπηρεγμένον· ἀλλὰ τὰ μὲν
φύλλα παρίστησι τὸ πλῆθος, τὰ δὲ ἄν-
θη τὴν τοῦ πλῆθους ποικιλίαν ἐν τε τῇ
καθοπλίσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφίεσει, τῶν
Θρακῶν μάλιστα, ὅν εἰσιν οἱ Κίκονες,
ταῖς χροαῖς ποικιλλόντων τὴν ἀμφίεσ-
σιν. Q. Vid. eadem fere supra ali-

ἥριος· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρείσθη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ βοῆσι·
 βάλλοι δ' ἀλλήλους χαλκίῃσιν ἐγχείησιν.
 ὄφρα μὲν ἦώς ἦν, καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἥμαρ,
 τόφρα δ' ἀλεζόμενοι μάνομεν πλεονάς περ ἑόντας·
 ἦμος δ' ἡέλιος μετενίσσεται βουλευτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.
 ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νῆος εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.

55

60

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτῳ, φίλους ἀλῶσαντες ἑταίρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρεῖς ἕκαστον αὔσαι,
 οἱ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑποδηθέντες.
 νηυσὶ δ' ἐπ' ὥρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε

65

53. πάθωμεν] πάθωμεν H. πάθωμεν V. W. 58. μετενίσσεται] μετενίσ-
 σεται H. V. 59. Ἀχαιούς. 60. δὲ ἑκάστης. 64. ἀμφιέλισσαι.
 65. ἕκαστον. 66. ὑποδηθέντες] ὑποδηθέντες V. ὑπὸ δηθέντες W.
 68. θεσπεσίῃ] θεσπεσίῃ V.

eno loco ad ζ'. 103. 56. ὄφρα μὲν
 ἦώς ἦν] Τὸ ἀπὸ πρωῒας μέχρι ὕρας στί-
 λασσόμενα. Q. 57. Ἀλεζόμενοι (sic
 per e)] Ἀμυνόμενοι ἢ ἐκκλίνοντες. Vulg.
 58. Βουλευτόνδε] Τὸν καιρὸν ἐν ᾧ οἱ βόες
 λύνονται τῶν ἔργων. Q. Vulg. 60. Ἐξ
 δ' ἀφ' ἐκάστης] Πολλοὶ κατηγοροῦσι τοῦ
 ἀπειθῶν, ὅν εἰς ἴσθι καὶ Ζεῦς. ἔτε-
 ρον γὰρ ἡγοῦνται μήτε πλεονας μήτε
 ἐλάττωας ἀνιῆσθαι ἀφ' ἐκάστης νῆος.
 ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπιτάγματος. χρὴ
 δὲ τὰ πλάσματα πιθανὰ εἶναι. Λύει
 δὲ ὁ Κράτης αὐτὰς. βούλεται Ὅμηρος
 ἐβδομήκοντα δύο ἀπολλόμενους σημαίνει.
 τίς μὲν τὸ φάναι, ἀπώλλοντο (sic) οἱ
 ἐβδομήκοντα δύο. εἴτε ἐκ μιᾶς νεὸς
 ἀπάντων εἴτε ἐκ πλείονων, μηκέτι εἶναι
 τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν πλήρη ἐν

ἐκάστῃ πλοίῳ. ὅτε γὰρ ἐμελλαν ἀπο-
 πλεῖν τότε ἐξ ὀνόματος καλῶν πάντας
 καὶ εὐρὺν τοὺς λείποντας, ἀναγκαίως
 ἐμέρισεν εἰς τὰς νεὺς ἐξ ἴσθι, ἐνέλεον
 δὲ ἐξ εἰς ἐκάστην νεὺν ἰρέται. Q. οἱ
 ἀπολλόμενοι βουλὴ τῇ Ὀμήρῳ σημαίνει.
 περὶ οὖν τὸ φάναι, ἀπώλλοντο οἱ οἱ.
 καὶ σχεδὸν ἀδύνατον εἶπεν ποιητικῶς διὰ
 τὸ μέτρον. B. 62. Τὸν προτέρω (sic
 ed. ant.)] Εἰς τοῦμπροσθεν. Vulg.
 65. Πρὶν τινα] Ἀρχαῖον ἔθος ἦν, τῶν
 ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἐκ
 τρίτῳ ἀνακαλεῖν. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἵνα
 εἴ τις ὑπολίσκοιτο ἐν τῇ πεδίῳ προσέλθαι.
 Q. Ἀρχαῖον ἔθος τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολ-
 λυμένων τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτῳ
 τοὺς περιλειφθέντας ἐπὶ ἐπίσω (ἀπ.
 em. Barn.) οἴκαδε. ἢ ἵνα καὶ ἔτι

• J. G. Schneider certissime emendat:—νεὺς, ἀλλ' ἴσως ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπιτάγματος.
 BUTTM.

γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁράρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἰστία δέ σφιν 70
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ δίοσχισεν ἰς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δέισαντες ὀλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἥπειρόνδε.
 ἔνθα δὺν νύκτας, δὺν τ' ἡμέατα, συνεχὲς αἰεὶ
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες· 75
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμάρ εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦως,
 ἰστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες,
 ἤμεθα· τὰς δ' ἀνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
 καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἀλλὰ με κῦμα, ῥόος τε, περιγυάμπτοντα Μάλειαν, 80
 καὶ βορέης ἀπείωσι, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἔνθεν δ' ἐνῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἀνθινὸν εἶδαρ ἔδουσιν.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἥπειρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ· 85
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο βοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε γῶν ἐτάρους προῖην πεύθεσθαι ἰόντας,

71. εἴς. 72. κάθεμεν] κάτθεμεν H. 73. προερύσσαμεν. 74. συνεχὲς] συνεχές V. 77. λεύκ' ἰστία τ' ἀνερύσαντες. 78. τε omittit H.
 87. τ' ἐπασσάμεθ'] τε πασσάμεθ' W. 88. προῖην] προῖαν, a m. pr.
 H. W.

(scg. εἴ τις] ἀπολύπειτο ἐν τῇ πεδίῳ προσέλθαι. Vulg. 69. 'Οράρει δ' οὐρανόθεν νύξ'] 'Επιφάνημα βητορικόν. Pal. 80. Μάλειαν] Νῦν ἐνικῶς Μάλειαν, ἐτέρωθεν δὲ πληθυντικῶς. 'Αλλ' ὅτε δὴ βαῖ μελλεν Μαλειῶν ὄρος αἰεὶ ἴζεσθαι (δ. 514.). ἔστι δὲ νῆσος (Ε. ἀκρωτήριον) τῆς Λακωνικῆς. B. E. Q. 'Ακρωτήριον τῆς Λακωνικῆς λίαν ἐπικίνδυνον. ἴθεν ἡ παροιμία, Μαλειῶν δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε. 'Barnes, e nott. vett. ut ait. 81. Παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων] Τῆς Λακωνικῆς πόλεως ὥς ἐκεῖ ἐν Κυθήραις αὐτοῦ βουλομένου κατασθῆναι. ἡ συνέδριον δὲ ἔπρὸ τῆς Λακωνικῆς. Καὶ ἄλλως. 'Ανέμου ὄντος σφιδροῦ ἀπὸ τῆς περὶ Μάλειαν καὶ Κυθήρων θαλάττης εἰς τὴν Λιβύην ἀπηνέχθη, ὅπου ἦσαν οἱ Λωτοφάγοι. Q. 84. Γαίης Λωτοφάγων] Τοὺς Λωτοφάγους ἐν Λιβύῃ ὑποτίθενται εἶναι οἱ νεότεροι. μέχρι δὲ νῦν Αἰγύπτῳ βοτάνην ἐκτραίνοντες ἀλοῦσι καὶ πέττωτες ἐσθίουσιν. Q. Λωτός ἐστὶ βοτάνη εὐδμοῦς. ἔναι δὲ μυρόλωτον λέγουσι. Pal. et Q. qui in hoc addit βρώμα. 88. Προῖαν] Προῖεμ-

'Quamvis sat magna sit insula Cythera, ne dubites tamen scripsisse scholiasten τοιοῦτον δέ. BUTTM.

ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας,
οἵτινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

90

οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.

τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·

95

ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.

τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
νῆυσί δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.

αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
σπερχομένους νῆων ἐπιβαινέμεν ὠκείων,

100

μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθῃται.

οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον
ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἔθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.

105

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,

90. εἶεν] ἦεν H. 91. μελιηδέα. 96. μετ'] παρ', ex emend. H. V.
98. ἄγον] ἄγων H. 99. νῆυσί δ' ἐν] νῆυσιν ἐν ex emend. : a m, pr. erat
ἐν. Particulæ δὲ nullum vestigium. Μοχ δῆσας τ' ἐρύσας et supra γρ.
δῆσα ἐρύσας H. PORS. ib. ἐρύσας.

πω. Vulg. 89. Κήρυκα] Ὁ κήρυξ ἔμ-
φασιν εἶχε βασιλικῆς καὶ δημοσίας πρεσ-
βείας. Q. Τρίτατον κήρυκα· ἵνα μὴ
εἰσπηγείηται ὅσι διὰ τὸν κήρυκα. Vulg.
Pal. 92. Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι] Δί-
καιοι ὄντες ἄνδρες βίβη τινα οὐ κατεῖχον
ἀλλὰ πειθοῖ. Τὸ δὲ, μῆδοντο, δηλοῖ ὅτι
οὐχ ἐκούσιος ἦν ἐκείνων ὁ γενόμενος ὄλε-
θος. καὶ γὰρ οἱ Λωτοφάγοι δίκαιοι ὄντες
βίβη οὐδένα κατεῖχον ἀλλὰ τῷ λόγῳ μόνον
ἔβηλον. Q. 97. Νόστου τε λαθέσθαι]
Ἀκολουθῶν τῇ φωνῇ (ἰ. φύσει) ὡς ἐπὶ
ἀλόγων ζώων. οὐχ ὡς μέντοι τοῦ (ἰns.
λωταῖ) λήθην ἐμποιοῦντος, ἀλλὰ διὰ τὴν
ἡδονὴν καταφρανοῦντος (scg. -ες) τοῦ νόσ-
του. ἑμοῖον δὲ ἐστὶ τῷ, Λάθοντο δὲ θού-
ριδος ἀλατῆς (II. ε'. 322.). οὐ γὰρ ἐπε-
λάθοντο ἀλλὰ κατημέλησαν. Q. 98.

Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον] Διδάσκει
ὅτι οὐ χρὴ ὑπεριδεῖν ἐταίρους κινδυνεύον-
τας. ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς πρὸς τοὺς
ἐκθηριωθέντας ὑπὸ Κίρκης μόνος τολμᾷ
καὶ ἔρχεται. ἐγκράτειαν δὲ σημαίνει
αὐτοῦ, εἰ μήτε τὴν ἀρχὴν ᾗψατο τοιαύ-
της ἡδονῆς, ἢ καὶ γευσάμενος ἀπέστη καὶ
οὐκ ἐνικήθη τῆς ἰδίας φύσεως. Q. 106.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν] Ζητεῖ Ἀριστο-
τέλης πῶς ὁ Κύκλωψ ὁ Πολύφημος μήτε
πατὴρ ὢν Κύκλωπος, Ποσειδῶνος γὰρ ἦν.
μήτε μητρός, Κύκλωψ ἐγένετο. αὐτὸς δὲ
ἐτέρῳ μύθῳ ἐπιλύεται. καὶ γὰρ ἐκ Βο-
ρέου ἴπποι γίνονται, καὶ ἐκ Ποσειδῶνος
καὶ τῆς Μεδοῦσης ὁ Πήγασος ἵππος· τί
δ' ἄτοκον ἐκ Ποσειδῶνος τὸν ἄγριον τοῦ-
τον γεγονέναι; ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ
αὐτοῦ ἀναλόγως τῇ θαλάσῃ ἄγρια γεν-

ἰκόμην, οἳ ῥα θεῶσι πεπαιθότες ἀθανάταισιν
 αὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρώσιν·
 ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ, καὶ κριθαὶ, ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν 110
 οἶνον ἐρισταφύλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι, αὔτε θέμιστες·
 ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θέμιστεύει δὲ ἕκαστος
 παίδων ἡδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι. 115

108. φυτεύουσιν] φυτεύουσιν W.

110. πυροὶ] πυρραὶ V.

111. Γαῖων.

114. ἑκάστος.

καὶ τὰς ἡ τερατώδη ἢ παραλλαγμένα. Γε-
 λοῖως δ' αὐτοὺς ἐτυμολογῇ Ἡσιόδος (Θ.
 144, 145.), Κύκλωες δ' ὕσαν οὔτεμ' ἢ
 ἐπένυμαν οὔτεμ' ἄρα σφίον Κυκλωτερῆς
 ὀφθαλμοὺς εἰς ἐνέκετο τῇ μετώπῃ. ἢ δ'
 Ὅμηρος φαίνεται φύσιν αὐτῶν λέγων· εἰ
 γὰρ (f. γῆν) ἦν τὶ τοιοῦτον, ὥσπερ τὰς
 ἄλλας βιότῃτας τῶν ὀφθέντων ἔγραψεν
 ἐκ' αὐτοῦ Κύκλωες, τὸ μέγεθος τὴν ὁμό-
 τητα, οὔτω καὶ (scf. καὶ) τὸ περὶ ὀφ-
 θαλμοῦ ἔγραψε. φησὶ δὲ ἡ Φιλίξεος ὅτι
 ἐπλάτυσεν τὸν Ἡσιόδον τὸ τὸν ἕνα ὀφθαλ-
 μὸν τυφλωθέντα μηκέτι ὄρεῖν. οὔτε δὲ
 περὶ πάσων τῶν Κυκλώων εἶπε τοῦτο
 Ὅμηρος, εἰκὸς τε τὸν Πολύφημον κατὰ
 τῶνα ἄλλην αἰτίαν τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἀπολωλέναι (scf. ἀπολωλεμέναι)
 πρὸ τῆς Ὀδυσσεὺς ἀφίξεως. Οἱ δὲ ἀν-
 τιλέγοντες τούτῳ φασὶ, εἰ δύο εἶχεν ὀφ-
 θαλμοὺς καὶ τὸν ἕνα Ὀδυσσεὺς ἐτύφλω-
 σεν, πῶς συμφωνήσει τὸ ἐκ' αὐτοῦ λεγό-
 μενον, Κύκλωες εἰ καὶ τίς σε καταχθονί-
 ον ἀνθρώπων ἢ Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀει-
 κελίην ἀλαστών (502.); οὐκ εἶπεν
 ὀφθαλμῶν. ἔτι δὲ καὶ τὸ προκείμενον
 παρὰ τοῦ Κύκλωος, ὅτι δύναται μου ὁ
 Ποσειδῶν λίσσασθαι τὸν ὀφθαλμόν. εἰ
 γὰρ ἦν ἐτερόφθαλμος ἤδη ὑπάρχων ἔλε-
 γον ἂν αὐτῷ Ὀδυσσεὺς, καὶ πῶς τὸν ἕτε-

ρον οὐκ ἐθεράπευσεν; ἀλλ' εἶπεν, Ὡς οὐκ
 ὀφθαλμὸν γε ἴσεται οὐδ' Ἐρυσίχθων
 (525.). Δι' αὐτοῦ δὲ τούτου ἀπολο-
 γοῦνται περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν διόφθαλμος,
 διὰ τοῦ εἰπεῖν, εἰ τὸν πρῶτον πηρωθέντα
 ὀφθαλμὸν οὐκ ἐθεράπευσεν, οὐδὲ τούτῳ
 ἴσεται. Q. Κυκλώων] Δίκαιοι οὔτοι
 πλὴν Πολύφημον. ἔθεν τὸ μὲν ὑπερφιά-
 λων, κῆν μεγάλων, τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ
 ἐχόντων χρεῖαν νόμων διὰ τὸ θέμιστεύειν
 ἕκαστον παίδων ἡδ' ἀλόχων (cod. B.
 μὴ ἐχόντων νόμους φύσει δὲ δικαίων).
 Πῶς οὖν ἡδίκουν τοὺς θαίακας καὶ ἐλό-
 πων (ζ. 5, 6.); διὰ τὸ ἀνόμων τῆς
 πελτείας. Vulg. et ex parte B.
 111. Ἐρισταφύλον] Ἐκ τελείου καρποῦ
 τῆς σταφυλῆς γινόμενον. Vulg. Pal.
 Καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει] Πλουτί-
 ζει, ἀέξει αὐτὰ αὐτοῖς, ἦτοι τοῖς Κύκλω-
 ψι, ἢ αὐτοῖς τοῖς πράγμασι. Pal. 112.
 Βουλευφόροι] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρον-
 ται ὡς ἐπιτελεσθῶσι. Pal. Vulg. Οὔτε
 θέμιστες] Ἀθεμίστους λέγει οὐχ ὡς ἀδί-
 κους, ἀλλ' ὡς μὴ θέμιδος ἦται νόμου
 χρήζοντας εἰς εὖρεσιν τοῦ καλοῦ. ἦσαν
 γὰρ ἀγαθοί. Q. 115. Οὐδ' ἀλλήλων
 ἀλέγουσι] Οὐ φροντίζουσιν ἀλλήλων ὅσον
 ἕνεκὲν ὑποταγῆς. ἕκαστος γὰρ αὐτοκρά-
 τωρ ἐστὶ καὶ οὐχ ὑποτάσσεται τῷ ἑτέρῳ.

* Sic scripta hæc protulit Maius facitque inde, δ' ἴσαν οὔτεμ'—, non male. Quan-
 quam ἴσαν est ἴσαν, et in Hesiodi edd. est δ' ἴσαν ἴσαν. BUTTM.

ῃ Hæc verba ex eodem in Harl. scholio profert Porz. ad 502. BUTTM.

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρέκ λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδόν, οὔτ' ἀποτηλαῦ,
 ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γογάασιν
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
 αὐδὲ μιν εἰσαιχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε καθ' ὕλην
 ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφαῖς ὄρεων ἐφέποντες.
 οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταίσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἤγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
 οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηι,
 αὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 ἦας εὐστέλμους, αἳ κέν τελόιεν ἕκαστα,
 ἄσπερ ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἳά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περώσιν θάλασσαν

120

125

120. εἰσαιχνεῦσι] εἰσχερεῖσιν V. 122. καταίσχεται] κατήχεται H.
 126. εἴ κε] οἳ καὶ H. 127. ἕκαστα. ἄπαντα corrigit Kidd ad Dawes.
 M. C. p. 253. 128. ἄσπερ.

ἔπειτα τοῦ Πολυμήμου κράζοντος ἦλθον
 πάντες. Q. 116. Νῆσος ἔπειτα λα-
 χεία (sic properisp. Mediol.)] Ζηρέ-
 δοτος, τὴν βραχεΐαν, γράφει διὰ τοῦ ε,
 ἐλάχεια (hucusque FORS. ex
 Harl.). οἱ δὲ τὴν εἰσκαφον, οἱ δὲ τὴν
 εὐγειον, τὴν λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσ-
 θαι δυναμένην. Q. ΛΑΧΕΙΑ, εὐγειος
 ἢ εἰσκαφος, λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσ-
 θαι δυναμένη. Vulg. Λάχεια (sic in
 textu). ἢ τὸ τῆς νῆσου ὄνομα γνωσθὲν
 ἐκ Κίρκης Ὀδυσσεῖ ἢ γ. . . ἢ ἐπιτη-
 δεία εἰς τὸ λαχαίνεσθαι ἥτοι σκάπτεσ-
 θαι, ὅθεν καὶ τὸ λάχανον. ἢ ἐλάχεια,
 ἵνα ὡς περ λογὸς λήγῃα¹· οὕτω καὶ ἐλα-
 χὺς ἐλάχεια, ἢ ἐλαχίστη. Pal. Λαχεῖα
 (sic Mediol. ubique), ἀπὸ τοῦ λαχαι-
 νω. οὕτως ἀναγνωστέον, ὅτ' ἢ εὐγειος εἰ-
 σκαφος, παρὰ τὸ δύνασθαι αὐτὴν λαχαί-
 νεσθαι καὶ σκάπτεσθαι. E. Εὐάροτος
 γῆ. Harl. Q. Conf. ad κ'. 508. 9.

Οἰκονομικῶς δὲ εἰς ταύτην νύκτωρ κατ-
 ηέχθησαν (Q. κατήχθησαν) ἵνα μὴ
 ἀπώλυνται πάντες. Q. Vulg. 119.
 Ἀπερύκει] Ἀπείργοι, καλύει. Vulg. ed.
 ant. Nam in recentt. omnia hæc
 in indicativo. 124. Μηκάδας] Ἦτοι
 μηκωμένας, ἀπὸ τῆς φωνῆς. Q. Vulg.
 Μήκη γὰρ λέγεται ἢ τῶν αἰγῶν φωνή.
 ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὰ μήκη κίειν ὅ ἐστι πο-
 ρεύεσθαι. Vulg. Barnes. 125. Νέες
 πάρα μιλτοπάρηι] Μιλτωτὰς παρειὰς
 ἔχουσιν, τευτέστι πρόρας κεχρισμένας.
 μίλτος δὲ ἐστὶ πηλὸς βουσιώδης (E. βού-
 σιος). E. Q. Cf. Vulg. 126. Κά-
 μοιεν] Κατασκευάσαιεν. Vulg. 127.
 Αἴ κε τελόιεν] Ἀστίναις τὰς νῆας οἱ
 ναυτικοὶ κατασκεύασαν ἵνα τὰ πρὸς ἑκ-
 αστον καιρὸν ἐπιτηδεύειν φέρωσιν. Q.
 128. Οἳά τε πολλὰ] Ἐλλειψιν ἔχει προ-
 θέσεως, ἵνα λέγῃ, δι' οἷα πολλὰ αἵτια
 καὶ πρὸς γὰρ ἐπ' ἀλλήλους περώσιν ἄν-

¹ Paucæ litteræ cultro interceptæ : ita tamen ut dubium etiam sit, an ad hoc scho-
 lium pertinuerint hæc ἢ γ. . . BUTTM.

² Vid. Gramm. m. ampl. §. 62. Obs. 3. c. not. BUTTM.

οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο. 130
οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γῆ, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοὶ μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθυὸν λήϊον αἶεν
εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὐδας. 135
ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἣν οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
οὗτ' εὐνάς βαλέειν, αὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μῆναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν αἷται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἵγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προῦφαίνεται ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προῦφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν. 145
ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
οὗτ' οὐν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὖσσελμούς ἐπικέλσαι.
κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἰστία πάντα·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἥω δῖαν.

130. α' κε] οἳ καὶ V. 134. αἶεν] αἰεὶ H. V. 135. ὑπ' οὐδας] ἐπ' οὐδας
a m. pr. H. 138. ἐπικέλσαντας] ἐπικέλσαντες, a m. pr. H. V. 139. ἐπο-
τρύνῃ] ἐπετρύνει H. 143. προῦφαινε ἰδέσθαι. 144. παρὰ] περὶ Apollo-
nιους v. ἀήρ. FORS. 145. οὐρανόθεν] οὐρανόθεν (sic) H. ib. γὰρ] γὰρ
H. δὲ W. 147. προτὶ] ποτὶ H. 148. ἐσίδομεν. 151. δῖαν.

θροναί. Pal. 135. 'Αμῶεν] Γρ. ἀμ-
μῶεν (sic). Harl. 'Επ' οὐδας] Γρ. ἐπ'
οὐδας. Harl. 136. Πείσματος] 'Απο-
γείου σχοαίου ὃ κείθεται ἢ ναῦς. Pal.
Vulg. 137. Εὐνάς] 'Αγκύρας. εὐνάς
λέγει τὰ τῶν πλοίων σιδηρὰ ἀγκύρια διὰ
τὸ εὐνάσθαι ὑπὸ τούτων τὰ πλοῖα καὶ
ἡρεμεῖν. Q. 138. 'Αλλ' ἐπικέλσαντας]
'Αλλ' ἐπιφαύσαντας ἐν τοῖς τοιαύτοις λι-
μέσι τὰ πλοῖα μῆναι χρόνον ἀβλαβῆ,
εἰς αὐτὸ τῶν ναυτῶν θυμὸς ἐποτρύνῃ αὐ-

τάς πρὸς τὸν πλοῦν. Q. 'Επιφαύσαντας
τῇ γῇ. ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὅθεν καὶ ὁ κῆ-
πος. Pal. 143. Νύκτα δι' ὀρφναίην]
Εἰς τὴν νύκτα τὴν σκοτεινὴν. τὸ γὰρ διὰ
ἀντὶ τοῦ εἰς ἐκληπτεῖν. Q. 144. Παρὰ
in textu; sed in marg. οὕτως περὶ
νηυσίν. Harl. 145. Χωρὶς τοῦ ν τὸ
οὐρανόθεν. Harl. 147. Ποτὶ χέρσινδε
(sic)] Πρὸς τὴν γῆν. Vulg. 148. Τὸ
κέλσαι καὶ τὸ ἐπικέλσαι ἐν λιμένι στή-
ναί ἐστι. Pal. 151. 'Αποβρίξαντες]

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
 ἦσαν θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὤρσαν δὲ Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 αἶγας ὄρεσκάους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι. 155
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· δια δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 ἦες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην 160
 ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκι ἔζελον οἶον.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ἦμεθα δαιτούμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 ἀλλ' ἐνόη· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι 165
 ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν, ἐγγὺς ἑόντων,
 καπνὸν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἶον τε, καὶ αἰγῶν.
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

158. μεταφεικέα.

159. ἐς δὲ ἐκάστην] ἐν δὲ ἐκάστη H. ἐν δὲ ἐκάστη V.

ib. ἑκάστην. 160. λάγχανον] λάχον. In marg. λάγχανον H. 162. ἡδύ.
 163. τοῖος. 164. ἑκάστωι. 167. ὅτιον.

Ἀποβρίξαι κυρίως τὸ ἀπὸ τῆς βορᾶς (Pal. βορᾶς) καὶ τροφῆς κοιμηθῆναι. (Cf. Vulg.) Βρίξαι τὸ βαρὺ ἔχειν. ἔθον ἐν Ἰλιάδι (δ. 223.) ἐπὶ ἀμελείας· ἢ τὸ μετὰ βορᾶν ἔχειν, ὡς ἐνταῦθα. Pal. 153. Ἐδινεόμεσθα (sic)] Περιηρχόμεθα, ἀνιστρεφόμεθα. Vulg. 154. ὤρσαν] ὤσαν citat schol. PORS. ex Harl. Διὸς αἰγιόχοιο] Ἀπὸ τοῦ ἔχειν τὰς κατασφύρας. ἢ ὀχηθεῖς ὑπὸ τῆς αἰγῆς. E. 156. Αἰγανέας δολιχαύλους] Ἀκόντια μακρὰ ἐλασιδέρους αὐλοὺς ἔχοντα, ταυτοῦ ἐστι τὰ σιδήρια. Pal. Ἀκόντια ἐπιμήκεις (Mediol. -η) τοὺς αὐλοὺς ἔχοντα, ἦτοι τὰ σιδήρια (Vulg. ἔστι τὰν σιδήρων). E. Vulg. Γρ. δολιχεσάλους (ut videtur.) PORS. ex Harl. 161.

Ἐς ἥλιον καταδύντα]. Πρὸ τοῦ καταδύναι ἥλιον. ἀντὶ γὰρ ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως νῦν τὴν μετοχὴν ἔλαβεν. Q. 166. Ἐλεύσομεν] Ἄνω τὸ ἐλεύσομεν ἐπὶ μὲν τῆς γαίης κατὰ (scr. καὶ) τοῦ καπνοῦ κοινόν. ἐπὶ δὲ τοῦ φθογγου ὑπακούειν τὸ, ἠκούομεν. ὡς τὸ, Καρκαλίμως αἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, Σῖτον δ' ἐκ μεγάρων (Il. θ'. 505.). ἐπὶ τοῦ σίτου δὲ ὑπακούειν τὸ, φέρετε. Q. 167. Καπνὸν τ' αὐτῶν φθογγὴν αἶον τε καὶ αἰγῶν] Σπονδαῖος ὅλος ὁ στίχος. E. 168. Ἦμος] Ἠνίκα. Τὸ ἦμος ψιλεῖται παρὰ Ἰωσῶ καὶ οὐχ ὑποτάσσει, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὑποτάσσει καὶ δασύνεται. καὶ ὁ ὅτε καὶ ὁ κεν ὑποτάσσει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ τὰ δεύτερα πρόσκαι δι-

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε γὰρ ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Ἄλλοι μὲν νῦν μέμνεν' ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἑμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν·
ἢ ῥ' οὔγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.

Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκάλευστα δ' ἑταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον·
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἔοντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', οἷες τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,
μακρῆσιν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα

171. ἔειπεν. 172. νῦν] ἄν H. V. 177. ἑταῖρων. 182. ἐσχατιῇ]
ἐσχατιῆς a m. pr. sed s. erasum H. 1b. εἶδομεν σπέος. 184. οἷες.
186. εἶδε. 187. ῥά τε] ῥα τὰ V.

φθόγγῳ γράφεται, πάσσομαι πάσει· ὅψομαι ὅψει· καὶ τὰ ὅμοια. Pal.¹ 182. ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ] Ἐπογράφον τὰ κατὰ τὸν τόπον ἐπισημαίνεται τὸ ἐπ' ἐσχατιᾶς^m εἶναι τὸ σπήλαιον. ταῦτα δὲ συνέφερον καὶ πρὸς τὸ εὐχεϊρώτερον αὐτοῖς εἶναι τὸν ἐνοικούντα, ἅμα τε καὶ φυγὴν εὐχερῆς πλησίον τοῦ ἀντροῦ τῆς νεῶς ὀρμισμένης. Q. 183. Δάφνησι κατηρεφές] Κατεσκευασμένον (κατεσκευασμ. em. Barn.) Q. Pal. Vulg. 184. Μῆλ' οἷες τε] Ἐπειδὴ διάφερά εἰσιν ἀνέματα τοῖς προβάτοις, γενικά τε καὶ εἰδικὰ, καὶ αὐτὰ διάφερα πρόβατά τε καὶ ἄρνες ἢ αἶγες, διαφοροῖς ἐνταῦθα ἐχρή-

σατο τοῖς ἀνόμασι μῆλά τε ταῦτα εἰπὼν καὶ ὅας. Q. Προτάξας τὸ γένος ἐπ' ἤνεγκε τὸ εἶδος. Vulg. Ἰαύεσκον] Διέτριβον, ἢ ἐκοιμῶντο, ἢ ἐβοῶντο, ἢ διενυκτέρευον. Q. Ἐβῶν, διενυκτέρευον, διέτριβον. Pal. 185. Ὑψηλῇ] Οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐξῆς βοῶντος ὑπομείνωσιν ἄλλ' ὥσπερ ἀφοσιωσάμενοι ἀπέλθωσι. Q. Δέδμητο] Ὅπως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης, βέβλητο. Harl. Κατωρυχέεσσι] Τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις καὶ ἐμβεβλημένοις, τεθεμελιωμένοις. Pal. Cf. Vulg. 187. ἔνθα δ' ἀνὴρ] Εἰκτως προσυνίστησι τὸ μέγεθος ἵνα ἀξιόπιστος φανῇται (scr. φανῇ τὰ) δύο σύ-

¹ Scriptum hoc scholium a manu longe diversa, ab qua pauca nullius fere pretii, e. g. excerpta quaedam e Tzetze comm. ad Lycophr., exarata sunt. BUTTM.

^m Porro, ob varietatem ἐσχατιῇ vel ἡς ex Harl. refert: "ἐσχατιῆς citat schol. " marg." BUTTM.

αἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤδη.
 καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυχτο πελώριον· οὐδὲ ἑώκει
 ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ρίῳ ὑλῆεντι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

190

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ' νηϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
 βῆν' ἀτὰρ αἶγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 ἱεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμαρον ἀμφιβεβήκει·
 οὐνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ', ἠδὲ γυναικί,

195

189. ἦδη] ἦ, δει H. ἦδει V. ib. ἦδη. 190. ἑώκει. 194. ἑρυσθαι.
 196. μέλανος] μενελά' V. ib. ἑώκει. 197. ἠδέος. 198. ἱεὺς]
 ἱερεὺς H. 199. παισὶ] παισιν H. παιδί V. W.

ματα σιτούμενος. πλείστας δὲ παραβο-
 λὰς ποιῆται τοῦ μεγέθους αὐτοῦ. διδ
 καὶ ἔρει ἄνθρωπον εἰκασεν ὥς ὑπερβάλ-
 λοντα παντὸς ζώου μέγεθος, καὶ οὐδ'
 ἔρει ἀπλῶς, ἀλλὰ ρίῳ ὑλῆεντι, ὃ ἐστὶν
 ἔρει τῇ ὑψηλοτέρῃ καὶ τούτῃ ὑλῆεντι.
 τοῦτο δὲ ἐστὶν ὑπερβολὴ ὑπερβολῆς. Q.
 196. Ἀσκὸν ἔχον] Εἰκότως καὶ πρὸς ποι-
 μένας ἀπιὼν ἄλφειτα καὶ εἶναι βαστάζει.
 εἶχε δὲ καὶ τὸν εἰκοῖον λόγον πρὸς παιθῶ,
 ὃ ἢ διὰ λόγους καταπληκτικούς ἢ τῇ
 αἰῶν καταπραΐνῃ. Q. 197. ἔδωκε
 Μάρων] Μάρων Εὐάνθους υἱός, ὃ δὲ Εὐ-

άνθης υἱός Διονύσου. γυνὴ Μάρωνος Οἰ-
 δερῇ^a, ὡς Πορφύριος. Q. 198. Ἱερεὺς
 Ἀπόλλωνος] Ταῦτα σημειοῦνται τινες
 πρὸς τὸ μὴ παραδιδόναι Ὅμηρον Διόνυσον
 εἶναι εὐρετὴν, τὸν δὲ Μάρωνα αὐτὸν Διονύσου
 ἀλλ' Ἀπόλλωνος ἱερέα, δι' ὅλης τῆς ποι-
 ῆσεως εἶναι μνημονεύων. ἢ δ' ἀπότασις
 πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν δὲ (τόν πο-
 lum, vel τόνδε τόν em. FORS.)
 Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου^a.
 Q. Cf. Eustath. 199. Σὺν παισὶ]
 Σὺν παιδί^b, Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφά-
 νης. Harl. Περισχόμεθα] Ὅτι περι-

^a Scribendum Οἰδερῇ, puto, ab excoaratione ovium, unde utres. BUTTM.

^b Haec ultima, ἢ δ' ἀπότασις π. τ. i. Porsouus profert ex Harl. BUTTM.

^c Praeter auctores quos citant Clarkius et Ernestus ad lectionem παιδί confirman-
 dam nunc demum memorandus est Hesychius, cujus locum fortasse a se non intel-
 lectum omisit Musurus, e MS. unico protulit Schowius. Σχόμεθα, ἐπὶ τοῦ εἶναι
 μὴ σὺν παιδί περισχόμεθα, περισχόμεθα. Glossa hoc modo scripta erat, cum primum
 eam ex Homericis Lexico in suam transferebat Hesychius. Σχόμεθα, ἐπὶ τοῦ περι-
 σχόμεθα. ΟΥΝΕΚΑ ΜΙΝ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΙ ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΘΑ. Verum librarius unus scripserat
 εἶναι, alius supra vocalem ε posuit diphthongum ου. Librarius unus ita scripserat

pronomen, ΜΗ, ubi duo quidem puncta significant * pronunciandam esse, quasi iota
 esset, lineola vero est pro littera N. Sed librarius alter puncta neglexit, et lineolam
 pro accentu cepit. Reliquae duae varietates, N scilicet ante labialem Π in M mutata
 et ΑΙ diphthongus in Ε vocalem corrupta, adeo faciles et communes sunt, ut nemi-
 nem morari possint. Ut facilius partem eorum quae scripsi, intelligant lectores,
 meminere velim, terminationem η, sic in MSS. scribi ε simpliciter, η autem sic,
 ε; η scribi Α simpliciter, η autem χ. Quod ad εἶναι et εἶναι attinet, ea simpliciter

ἀζόμενοι· ὥκει γὰρ ἐν ἄλσσι δειδρήεντι
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος· ὃ δέ μοι πόρην ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσῷ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
 δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορέῃσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
 ἡδύν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
 ἡΐδει δμῶων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμὴν τε μὴ οἶη.
 τὸν δ' ὅτε πίνοιν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 χεῦ· ὁδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδῶδει,
 θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦϊα
 κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οἶσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἄνδρ' ἐπιλεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
 ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.

200. ῥέκει. 202. εὐεργέος. 204. φοῖνον. 205. ῥηδύν.
 206. ἡΐδει] ἡΐδῃ W. ib. ῥηΐδει. 207. αὐτὸς] αὐτός τ' ex
 emend. fortasse recenti H. PORS. 208. μελιηδέα φοῖνον. 209. ὕδα-
 τος] ὕδατος ὁ V. ib. φαίει. 210. ῥηδῖα. 211. ἀποσχέσθαι et
 suprasc. ἀποσπῆραι H. Sed est glossa, non varia lectio, ut opinor.
 PORS. 213. οἶσσατο] ὀίσσατο W. 214. ἐπιειμένον] ἐπικείμενον H.
 ib. ἐπιειμένον. 215. φαίει.

ἐσάσαμεν αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα
 σὺν τῇ παιδί αὐτοῦ. Q. (Harl.) 200.
 "Ὅκει γὰρ ἐν ἄλσσι Φ. A.] Παιδευτικῶς.
 δεῖ γὰρ φείσασθαι τοῦ ἱερέως διὰ τὴν
 ἱερουσύνην. Q. 202. Χρυσῷ] Διὰ τοῦ-
 του καὶ τὸ τίμιον δηλοῖ, οὐκ γὰρ ἐδόκει
 παρὰ ταῖς παλαιαῖς τὸ ἄργυρον χρυσίον τί-
 μιον εἶναι. ἀναγκαιῶς δὲ μετὰ τῶν τοι-
 οῦτων δώρων ἀπαριθμεῖται καὶ ὁ οἶνος,
 ὅτι ὡς ἐφάμιλλας αὐταῖς ἐδόθη. Q.
 209. "Ἐν δέπας κ. τ. λ.] Τοῦτο προφ-
 κωδήσας ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ὁ τοιοῦτος
 (Mediol. τοιοῦτος) ἐκατέσθη. Q. Vulg.
 211. Οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν] Ἀπο-
 σχέσθαι τοῦ οἶνου οὐκ ἦν προσφιλὲς τῇ
 κείνῃ, διὰ καθάπερ ὕδωρ ἔχων καλὸς ἦν.

permutari omnes sciunt. Exemplum interrogationis, quod a Græcis εἴρωμα vocatur,
 hocce dat Sextus Empiricus Pyrrhon. Hypotypos. i. 189. τίς ἵκεα χρὴ θαυμάζειν ἄ-
 νδρα πᾶντι; Quod sumtum est ex Aristoph. Ran. 1040. ubi editiones recte et metro
 convenienter εἴρωμα. In ejusdem Aristophanis Av. 517. clausula est verius anapa-
 estici, τίς οὐκ ἵκεα τῶν ἄρ' ἵκωνται; Sic omnes, nisi fallor, editiones, quam Kuste-
 rianam præcedunt. Kusterus e MS. edidit εἴρωμα εἴρωμα, cui duo Brunckiani acce-
 dunt. Nempe in codice, unde corruptela in editiones manavit, scriptum erat,
 εἴρωμα. PORS.

Καρπαλίμω δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδὲ μιν ἔνδον
 εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμους νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
 ἔλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθρεύμεσθα ἕκαστα
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκαὶ
 ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
 ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· νᾶον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα,

220

217. κάτα] κατὰ et supra γρ. κάτα H. 218. ἕκαστα. 220. Γαρ-
 νῶν. ἕκασται. 221. μέτασσαι et supra μεσήλικες H. 222. νᾶον]
 νᾶων correxit eadem manus, sed primo voluisse videtur νᾶων H. PORS.
 νᾶων V. W.

Q. 216. Οὐδὲ μιν ἔνδον] Γρ. οὐδέ τιν' ἔνδον. Harl. 218. Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον] Ἦν ἐκ τῆς εὐταξίας τῆς κατὰ τὸ ἄντρον καὶ τῆς τῶν σκευῶν διακοσμήσεως τὸ τοῦ δεσπότου ἦθος στοχάσασθαι, εἰδὲν τῆς ἀγριότητος ὑποφαίνων (sic). Q. 219. Ταρσοί] Οἱ καλαθίσκου ἐν οἷς τυρκομοῦσι (Q. Ταρσὸς μὲν πλεκτὸς καλαθίσκος, ἐν οἷς τυρκομοῦσι, καὶ ἐκτυπῶνται οἱ τυροί.) λέγονται δὲ καὶ τάλαροι καὶ ψυχοὶ (Pal. ψυχῶν, Q. ψυχῶν) ἢ τῶν ψυκτῆρες, διότι ἐν αὐταῖς τὸ γάλα ψύχεται (Pal. Vulg. ψύχεται). ἔστι δὲ ἄγγεῖα πλεκτά. ταρσοὶ δὲ λέγονται παρὰ τὸ τέρσαι ὃ ἔστι ξηράναι. Pal. Q. Vulg. Στείνοντο δὲ σηκαί] Ἐστονυχμοῦντο αἱ μᾶνδραι καὶ τὰ περιβόλα ἐν οἷς ἐγκεκλεισμένα εἰσὶ (Vulg. συγκέκλεισται) τὰ θρέμματα. Q. Pal. Vulg. ἢ αἱ καταδύσεις τῶν θρεμμάτων. Pal. Vulg. 220. Διακεκριμέναι] Ἄνω ἡδύως (βίως em. Mai.) ἀρσενικὰ τάλας κατ' ἐπικράτειαν τοῦ θηλυκοῦ ἐξήνογκε (scg. ἐπ.) τὰ, διακεκριμέναι δὲ ἕκασται. Q. 221. 222. Χωρὶς μὲν πρόγονοι κ. τ. ε.] Πρόγονοι αἱ προγεννημένοι καὶ παλαιότεροι. μέτασσαι αἱ

γεγεννημένοι μέσαι τῇ ἡλικίᾳ. αἱ δὲ νεώταται ἀπὸ τῆς ἔρσης ἀνιμιάσθησαν ἔρσαι οἷον πορνᾶ καὶ ἀπαλαὶ καὶ δροσάδεικ. ὁρὸς δὲ ἔστι τὸ ὑδατῶδες τοῦ γάλακτος. Εἰκὼν δὲ πάντα τὰ ἀκολουθοῦντα τῷ ἐλακλήρῳ ποιμένι περὶ κυνῶν οὐδὲν εἴκει. ταῦτο δὲ συμφερότως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. οἷον γὰρ ἂν ἐσάθῃ Ὀδυσσεύς, διὰ τὴν ὑλακὴν τῶν κυνῶν. ἄμα καὶ ἄθῃ τὴν χώραν διὰ τοῦτο ὑποτίθεται. Q. Μέτασσαι. αἱ ἐπιγεννημένοι τοῖς πρόγονι, αἱ μεθελικέστεροι. E. Πρόγονοι. προγενέστεροι, παλαιότεροι ἢ μεταγενέστεροι τῇ ἡλικίᾳ. μέτασσαι. μέσαι, μεσήλικες. ἔρσαι. αἱ πορνᾶ καὶ ἀπαλαὶ καὶ δροσάδεικ ἀπὸ τῆς ἔρσης, ἢ ἐνδεεῖς τῇ ἡλικίᾳ. νᾶων. νῶν ἀντὶ τοῦ περιβρέοντο καὶ καταβρέοντο, ἢ ἐπεπλήρωτο. ἢ ἔκουν. ὁρβ. τῷ διεφθορότι γάλακτι, ἢ τῇ ὑποστάθμῃ τοῦ γάλακτος. ὁρὸς γὰρ λέγεται ἢ τοῦ γάλακτος ὑδατῶδες ὑπόστασις. Vulg. et singula quædam in Pal. Πρόγονοι, οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέτασσαι. ἔρσαι δὲ ἀπαλαὶ, καὶ τῷ ἔαρὶ γενόμενοι. Hesych. Νᾶων] Ἀρίσταρχος, νᾶων, τινὲς δὲ, νᾶων, οἱ δὲ, νᾶων (sic iterum).

* Nimirum masculinam proprie vocem ἄρνης esse statuens, superius illud ἄρνω masculinè a poeta adhibitum dicit; suaviter; quoniam scilicet nullum ibi genus expressum. BUTTM.

* Apparet istud μεταγενέσθαι nescio quo errore transpositum, ac, deleto ἢ, post μέτασσαι inserendum esse. Ita respondent sibi προγενέσθαι, μεταγενέσθαι, πορνᾶ, et similiter παλαιότεροι τῇ ἡλικίᾳ, μεσήλικες, ἰδυῖς τῇ ἡλικίᾳ. BUTTM.

* Æschylus in Agam. ονῖον pullos ἄρνωι vocat. Barnes. Immo leonem, ferarum: vid. ibi intpp. BUTTM.

γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

εὐθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἑταροὶ λίσσοντ' ἐπέεσσι

τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα

225

καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας

σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ·

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἥτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,

ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ

οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἔσσεσθαι.

230

Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον

ἤμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος

ὕλης ἀζαλῆς, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.

ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὄρυμαγδὸν ἔθηκεν·

235

ἡμεῖς δὲ δέισαντες ἀπαισσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.

αὐτὰρ ὄγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πῖονα μῆλα,

πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενά λεῖπε θύρηφιν,

224. ἔπεεσσι. 226. ἄρνας. 229. ἴδοιμι. 231. κείαντες] κῆαν-
τες sed : a m. recenti vel fortasse scholiastæ, is enim in marg. κῆαντες H.
PORS. 234. φοι. 235. ὄρυμαγδὸν] ὄρυγμαδὸν H. et sic alibi, nisi fallor.
Error quidem manifestus; sed caute distinguendum est inter errores, qui
metro, aut scriptoris seculo, aut stylo disconveniunt, et inter errores,
qui totam linguæ indolem violant. Non enim dubitandum videtur, quin
bene Græcum sit ὄρυγμαδός. In Procli hymno ad Solem 13. (apud
Brunck. Analect. II. p. 441.) ὄρυγμαδός MS. Harl. 1752. ὄρυμαγδῷ α'. 133.
et in marg. ὄρυγμαδῷ κυρίως: In α'. 70. ὄρυγμαδός. PORS.

Harl. 223. Γαυλοί τε] Νῦν μὲν ἔξυ-
τόνως τὸ γαυλοὶ, ἐπὶ δὲ τοῦ πλοίου βα-
ρυτόνως. γαυλοὶ δὲ τὰ ἀμόλγια, γαλοὶ
τινὲς ὄντες. ἦτοι ἀγγεῖα ποιμενικὰ
(σκαφοειδῆ ins. Vulg.) εἰς α' αἱ ποιμέ-
νες ἀμέλγοντες δέχονται τὸ γάλα. εὐ-
θετοῦσι δὲ καὶ εἰς τυρῶν ἀπόθεσιν. Q. et
inde ab ἀγγ. ποιμ. Vulg. Τοῖσιν]
Ἐν οἷς. Vulg. Nimirum legit τοῖσιν
ἀμέλγεν. 228. Ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην]
Ἐδειξε μέντοι πεισθέντα τοῖς ἑταίροις
εὐθὺς ἀποτρέχων (scilicet. Ἐδει——ἀπο-
τρέχων). ὅτι δὲ ἐν τοιαύτοις ἀσυνέτως
ἔπραξεν αὐτὸς ὁμολογεῖ. Q. 229. Ὅφρ'
αὐτόν] Ἄλογον, εἰπόντα λογίσσασθαι τὸν
ἀφικόμενον ἄγγιον εἶναι τοιαῦτα πρε-
δοκᾶν παρ' αὐτοῦ. ἡ δὲ λύσις ἐκ τῆς

λίξεως. προληπτικῶς γὰρ τρόπῳ χρῆται
ἃ μετὰ ταῦτα ἔγνω ταῦτα ἐξ ἀρχῆς τι-
θεῖς. Q. Καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ] Ποῖον
ξένιον ἤλπιζε λαβεῖν παρὰ ἀνθρώπου θη-
σαυροὺς μὴ ἔχοντος, τυροὺς δὲ μένον καὶ
γάλα βλέπον; δεῖ δὲ τὰς κατηγορίας
ποιεῖν οὐκ ἐκ τῶν ἀποβάντων· ἀδῆλον
γὰρ εἰ ἐπιεικὲς ἦν ἀνὴρ. εἰ καὶ πρὸ τῆς
πειρας γὰρ λέγει περὶ τοῦ Πολυφήμου τὰ
ἐπίθετα ταῦτα δεινὰ ἄλλοτε ἐπράτ-
τετο εἰ μὴ ἐπὶ τῶν ἔργων οὐκ ἔγνωσται.
δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὸ ἀδῆλον ἐν τῇ βίῃ
καὶ τῶν φρασίων κρεῖττόν ἐστιν ὅπου ἐν
τοῖς τοιαύτοις ἐνίοτε καὶ ἄφρονες κατορ-
θοῦσιν. Q. 234. Ἴνα οἱ ποτιδόρπιον]
Ἴν' αὐτῷ δεπνοῦντι φῶς παρεῖη. Pal.
Vulg. Q. 235. Ἐκτοσθεν δ' ἄντροιο

ἀρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας, 240
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τὸν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι, ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν
 τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
 ἐζόμενος δ' ἔμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη. 245
 αὐτίκα δ' ἡμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμυσάμενος κατέθηκεν
 ἡμισυ δ' αὐτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὅφρα οἱ εἴη
 πίνειν δαιτυμένῳ, καὶ οἱ ποτιδῶρπιον εἴη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπένυσε πονησάμενος τὰ αἶ ἔργα, 250
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἶά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλα, τοί τ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; 255
 ὧς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτὸν τε πέλωρον·
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

239. Γαρνιεύς. 241. Γεῖκος. 243. θύρῃσιν] θύρῃσι pro v. I. H.
 244. ἔφκ. 245. ὑπ' ἔμβρυον] ὑπέμβριον hic et infra 309. 342. H.
 ib. Γεκάστη. 248, 249. Γα. 249. δαιτυμένῳ,] αἰνυμένῳ, H. αἰνυμένῳ,
 pro v. I. V. W. 250. Γὰ Γέργα. 251. εἶρετο δ'] ἤρετό θ' V. ib. εἰσίδεν.
 258. προσέειπον] προσέειπα V. ib. ὥς Γεπέεσσιν. προσέειπον.

βαλάν] Δηλονότι τὴν συρφετώδη ὕλην. Vulg. Barnes. 240. Θυρεὸν μέγαν] Τὸν μοχλόλιθον, ἢ τὸν ἐν τῇ διαβάσει σκέποντα καὶ ἀσφαλιζόντα. Q. 243. Ἠλίβατον] Τὴν ἡλὸν, ἢ ποιῶσαν τινα ἀλνταίνειν τῆς βάσεως, ἢτοι ἀμαρτάνειν. Q. 245. Ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν] Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὅμηρος γὰρ ὑπέναντι τῆς συνηθείας βρέφος μὲν λέγει τὸ κατὰ γαστρί, ἔμβρυον δὲ τὸ νεογνὸν ἢ τὸ τέκνον. Pal. Vulg. Ἐμβρυον ἡμεῖς μὲν τὸ ἐν τῇ γαστρὶ ὁ δὲ Ὅμηρος τὸ γεγενημένον. Q. 246. Θρέψας] Πήξας, τυρπηήσας. Q. 247. Πονήσαμενος μετέθηκεν] Ἐτέργησεν. Γράφεται δὲ, ἀμυσάμενος, ἢτοι συλλαγών. E. 248. Ἠμισυ δ' αὐτ' ἔστησεν] Σταθῆρὸν ἀπὸ τοῦ οὐροῦ (scg. ὀρόῳ) ἐποίησεν. Q. Εἶασεν ἐν τοῖς ἄγγεσιν. Vulg. 249. Αἰνυμένῳ] Ἐπιθυμοῦντι, λαμβάνοντι. Vulg. 254. Τοί τ' ἀλόωνται] Γρ. μηχανώνονται. Harl. Pal. 255. Ψυ-

* Sic edd. aut. Recentiores e textu edito, δαιτυμένῳ, cui non respondet explicatio. BUTTM.

Ἡμεῖς τοι Τρώϊθεν ἀποπλავχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητιάσθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνωνος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δ' ἤ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστὶ
 τόσσην γὰρ διέπερσε πάλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265
 πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχασόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἢ καὶ ἄλλως
 δώης δωτήην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.
 ἀλλ' αἰδέϊο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοι εἰμέν.
 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετάων τε, ξείνων τε, 270
 ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο ηὐλαὶ θυμῷ·
 νήπιος εἷς, ὃ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδόμεν, ἢ ἀλέασθαι.
 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν, 275

259. Ἀχαιοί. 261. οἴκαδε ἰέμενοι. 262. μητιάσθαι] μητίσασθαι
 H. W. 263. λαοὶ δ' Ἀτρεΐδην. 264. γε omittit H. 265. δι-
 έπερσε] δὴ έπερσε H. ib. λαφούς. 266. αἴτε] αὐ. Deinde γούνα primo
 acripserat, sed eadem manus fecit γούναθ'. Nempe per circumflexum,
 qui in hoc ut in omnibus paullo antiquioribus MSS. semicirculus ple-
 rumque est, egit lineam rectam, quæ acutum notat; postea τῷ ᾱ junxit
 τὸ θ. Voluit igitur γούνατα ab initio sequentis versus elisionem pati H.
 PORS. 267. εἴ τι] εἴτοι H. 272. αὖτις] αὐτίκ' W. 273. εἷς] ἧς V.
 νήπιός εἷς W. 274. δειδόμεν] δείδιμεν H.

χάς παρθέμενοι] Ἀφειδήσαντες τῆς ἐαν-
 τῶν ζῆς. Q. 261. Ἄλλην ὁδὸν
 ἄλλα κέλευθα] Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐ-
 τό. τὰ γὰρ δύο ἐν σημαίνουσιν. Q.
 262. Μητίσασθαι x] Ἐργάσασθαι.
 Vulg. 263. Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδην] Ἰσως
 ἵνα φοβηθῇ ἀνελεῖν αὐτὸν τοῦτό φησι.
 Q. 266. Κιχασόμεν] Παραγενόμεθα.
 Vulg. ed. ant. mendose. 267. Ἰκέ-
 μεθα] Ἰκέται ἰσμέν παρὰ τὰ σὰ γού-

ατα παραγενόμενοι. ἐνόμιζε δὲ αὐτὸν αἰ-
 δεῖσθαι τὸν ἰκίσαι Δία· διὰ καὶ ἐκή-
 γαγε, Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετάων τε
 ξείνων τε, ἀπὸ τοῦ τιμωρός. τινὲς δὲ τὸ
 ἐπιτιμῆτωρ ἀπὸ τοῦ, ἐντίμους παρεχό-
 μενος. Q. 270. Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ]
 Βοηθός, τῆς τιμῆς ἐπέκτης. E. 274.
 Ἀλέασθαι] Ἐκφυγεῖν, φροντίδα ποιῆν.
 E. 275. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν]
 Ἀσεβῆς ὢν ὁ Πολύφημος διαβάλλει καὶ

* 253—255. de obelis ab Aristophane tribus his versibus appositis vid. schol.
 γ'. 71. BUTTM.

x Sic ed. ant. Recentt. ita, Μητίσασθαι] Ἐμν, μητίσασθαι, ἰργάσασθαι. Vid. not.
 ad γ'. 139. BUTTM.

οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμὲν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὔτε σέῃ, οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπῃ ἔσχατος ἴων εὐεργέας ἦα·
ἣ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἣ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.

280

ᾧ φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότες πολλά·
ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφη δολίοις ἐπέεσσι·

Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὅμῃς ἐπὶ πείρασσι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πάντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.

285

ᾧ εἰφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
ἀλλ' ὅγ' ἀναιῆσας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἵαλλε·
σὺν δὲ δύνω μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ

276. φέρτεροι εἰμὲν] φέρτεροί εἰμην W. 278. με in textu et schol. sed
in text. ex emend. ut olim γε fuisse videatur H. PORS. ib. κελεύει]
κελεύει V. 279. ὅπῃ] ὅπῃ W. ib. εἴφ'. εὐεργέας. 281. εἰδότες.
282. ἐπέεσσι. 283. νέα] νῆα H. V. ib. κατέαξε. 286. τοῖσδε]
τοῖσ a m. pr. sed δέ et θ addita ab eadem, ut puto, in recensione H.
PORS.

τοὺς λοιπούς. ὅτι γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἦσαν
ἄθεοι παρίστανται ὁ ποιητὴς λέγων, Νεῦ-
σαν ἄγ' ὅπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέα-
σθαι (411.) Vulg. et sic fere Q.
276. Πολὺ φέρτεροί εἰμην] Διὰ τούτων
κατὰ τὸν ἀκροατὴν ἵνα μισήσωσι τὸν
Κύκλωπα τῆς ἀσεβείας, καὶ ἐφησθῶμεν
αὐτῷ κατασθέντι. ἐπιτείνεται δὲ αὐτῶν
ἀσεβεία. οὐ γὰρ ἀγνωῦντες θεοὺς φαί-
νονται ἀλλὰ καταφρονεῖντες αὐτῶν δι'
ἀλαζονείας· ἀμέλει δὲ τοῖς τὰ τοιαῦτα
εἰς θεοὺς ἀποβρίβασιν μετὰ τὴν τύφλωσιν
θεοὺς εὐχεται. Q. Φέρτερον τὸ κρεῖσσον
λέγει παύσας τῷνομα ἀπὸ τοῦ μᾶλλον
φέρειν δύνασθαι τὰ προσπίπτοντα. τοῦ-
τοις αὖ ἐν εἶδει καὶ ἐπλότερος, ὁ φέρειν
μᾶλλον ἔπλεον δυνάμενος. καὶ ἀντιφέρει
ὁ ἐξ ἐναντίας τῇ φέρωντι ἀντιφέρειν τῇ

ἴσθ, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐμφανίζει λέγει,
ἦτοι ἀπὸ τῶν φερόντων ἐναντία ἔπλα ἢ
καὶ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, Ἡλικες ἱσοφόροι
(σ'. 373.). Q. 278. Εἰ μὴ θυμός με
κελεύει] Πανουργίας ἄγαν ἐλπίδα αὐτῷ
ὑποβάλλει φιλανθρωπίας, εὐόμενος διὰ
ταύτου προάξειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν
ἐπὶ (scr. περι) τῆς νεώς. διότι οὐδὲ
ἦσαν τῶν ἐταίρων ἄχρι μάθῃ πόσει εἰ-
σὶν εἰ συνακαλοσθέντες αὐτῷ. οὐκ
ἠκρίβωσεν δὲ τὸ τῆς πονηρίας διὰ τὴν
ἀκρίβειαν τῆς ἐρωτήσεως. τί γὰρ ἦν
χρήσιμον ἵνα (f. ἴαν) μάθῃ; Q. 282.
Ἄψορρον] Ταχέως, ἀντιστρέφως τῇ ἀλη-
θείᾳ. E. Πάλιν, οὐχ ἀπλῶς. Vulg.
283. Νέα μὲν μοι, ὅπως Ἀρίσταρχος.
Harl. 285. Προσπελάσας] Προσεγ-
γίσας, ἀντὶ τοῦ προσήξας (ita Barn.

κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει, δεινὴ δὲ γαῖαν. 290
 τοὺς δὲ διαμελείσσι ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον·
 ἥσθι δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
 ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχεθόμεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρώοντες· ἀμνηχανίη δ' ἔχε θυμόν. 295
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κεῖτ' ἐντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
 ἄσπον ἰὼν, ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, 300
 οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν·
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὀβριμον, ὃν προσέθηκεν. 305

291. ὠπλίσσατο] ὠπλίσσατο et in 344. Etiam 311. aliquid turbari videtur in ὁ H. PORS. 292. ὥστε primo, sed ὥστε ex emend. si non ejusd. m., antiquae tamen H. PORS. 295. θυμόν] θυμῶ a m. pr. H. ib. ἔργ'. 300. ἐρυσσάμενος. 301. ἦπαρ] ἦτορ pro v. l. V. 304. κε] πω V. 305. προσέθηκεν] προέθηκεν H.

e MS. pro προῤῥήξας.). Vulg. 290. Κόψε] Συνέτριψε. Vulg. 291. Μελείσσι] Κατὰ μέλος. Vulg. 292. ἥσθι δ' ὥστε λέων] Ἐμφαντικώτατον τῇ παραβολῇ ἐχρήσατο. παρατετηρημένων δ' ἐπὶ τῶν λεόντων ἐστὶ τὸ ἐσθίειν τὸ μέρος ἰκεῖνο οὐ δράττεται, τοὺς δὲ κύνας ἀπ' ἄλλων ἐκ' ἄλλο μεταπηδῶν. διὰ καὶ κυῶν μέληθηται. Q. Οὐδ' ἀπέλειπεν] Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐκ λευφάσου τινὸς μένους, ἐπέγνω τὴν ἀμότητά αὐτοῦ Ὀδυσσεύς. Q. Vulg. 294. ἡμεῖς δὲ κλαίοντες] Τίς γὰρ ἄλλη σωτηρίας ἐλπίς ἦν; σημαίνει δὲ δι' αὐτῶν τὴν ἑαυτοῦ ἀσέβειαν (scg. εὖσ. vid. ad 317.). Ἐκφυγῶν τὰ, μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν. Q. 296. Ἐκλήσατο (sic)] Ἐκλήρωσεν, ἀκάρησεν. Vulg. 297. Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων] Εἰς ἔμφασιν τοῖς πα-

ρατατικοῖς κέχρηται ἀδιαλείπτως ἐσθίοντος καὶ πίνοντος. καὶ τὸ, ἀνδρόμεα, μεῖζον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸ κεῖτο ἐμφαντικῶς. οὐ γὰρ ἂν ἐκ προνοίας ἀνεκλήθη, ἀλλὰ καταναγκασμένη ἀκτροπὴν σημαίνει τὸ ῥῆμα. Q. 298. Τανυσσάμενος] Ἐκταθείς. ἐμφαντικῶς δὲ ἐδήλωσε τὸ μέγεθος. Vulg. 300. Ξίφος ὅξο] Διὰ τὴν μὴ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν ἡ Κύκλωψ τὰ ξίφη καὶ ἀπεργύμνωσε αὐτούς; τῆς ἐπιβουλῆς ἵσως ἔλαθεν αὐτὴν πρὸς τὴν βορὰν ἐπεργόμενον. Q. 301. Ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν] Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἦπαρ συνέχουσιν. φρένες δὲ λέγεται ὁ ὕμην ὁ σκέπων τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἦπαρ. Q. 302. Θυμὸς] Νῦν λογισμὸς. Vulg. 303. Αὐτοῦ γὰρ ἀπώλομεθα] Ἐφθάρημεν ἂν πάντως εἰ τὴν βουλὴν ἣν ἐβουλευσάμεν ἐπλήρωσα, δηλαδὴ τὴν διὰ

ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ ὄϊαν.

Ἦμος δ' ἠρυγέεια φάη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαίε, καὶ ἠμελγε πλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἦκει ἐκάστη.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπῦσε πονησάμενας τὰ ἄ' ἔργα, 310
εὖν δ' ὄγε δ' αὖτε δύο μάρψας ἀπλίσσατο δόρπον
δειπνήσας δ' ἀντροῦ ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄψ' ἐπέθηχ', ὥς εἴτε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ροίζῳ πρὸς ὄρεσ τρέπε πίονα μῆλα 315
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν κακὰ βυσσοδομεύων,
ἔπαις τισαίμην, δαίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥέπαλον παρὰ σηκῶ,
χλωρὸν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμιν, ὄφρα φοροίη 320
αὐανθέν· τὸ μὲν ἄρμετ' εἰσκομὴν εἰστρούωντες
ὅσσαν θ' ἰστὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
φορτίδες, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
τόσσαν ἦν μήκος, τόσσαν πᾶχος εἰστρούασθαι.
ταῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιας ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς, 325

306. δῖαν. 309. ἐκάστη. 310. τὰ ἔργα. 311. ἀπλίσσατο
ἄρπον] ἀπλίσσατο δειπνῶ. Hoc etiam infra 344, sed suprasc. γρ. δει-
πνῶ H. δειπνῶ W. 314. εἴτε] εἴτε ex rasura H. 315. πολλῇ] πολλῇ
ex emend. sed recenti H. ib. δέ] δ' ἐν V. 317. δαίη primo, sed
mutatum in δαίη H. 321. αὐανθέν] αὐανθέν H. ib. εἰστρούωντες.
322. εἰκοσόροιο. 323. θαλάσσης additum rubro liquore H. 325. ὄρ-
γυιας] ὄργυιας V.

εἴφους σφαγῆν τοῦ Κύκλωπος. Q. 315. Πολλῇ δ' ἐν ροίζῳ] Ἐμφαντικῶς πρὸς τὸ μέγεθος, εἴ γε δλην κοίμην ροιζήσας ἐξ-
ἔρει πρὸς τὸ ὄρεσ. τὸ γὰρ σύριγγι χρή-
σασθαι ποιμαίνοντα ἡμέρου ποιμένος. Q. Ρολζφ, ἀσήμεφ φονή, συριγγῆ. Vulg. Pal. Ἰωνικὸν ὅσπερ ἡ ροίζος ὅττω πα-
ρά τισι καὶ ἡ λιμός. B. 317. ἔπαις τισαίμην] Μεγαλοψύχως οὐχ ὅπερ σω-
τηρίας ἑαυτοῦ ἀλλ' ὑπὲρ ἐκδιμήσεως τῶν ἀπολωλότων σκέπτεται καὶ τοῦτο δὲ εἰς τὴν εὐσέβειαν τοῦ ἀνδρὸς ὄρα, τὸ μὴδὲ ἐν ταῖς ἐσχάτως ὄντα ἀπογινώσκων βοη-
θείας. Q. 322. Νηὸς εἰκοσόροιο] Τὴν ὁπὸ εἴκοσι ἐρετῶν ἐρετρομένην. E. Q. Ἐχουσ' εἴκοσι κόπας. Pal. 325. ὄρ-

* Porsonus "scholiastem habere πολλῇ" ait; fortasse in lemmate scholii quod e Q. protulimus. Apponit idem glossam Photii: Ροίζει παρ' Ὀμήρῳ θαλάσσης. πολλῇ δ' ὀλζφ πρὸς ὄρεσ τρέπει. BUEHM.

καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα.
αἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρίψας ὑπὸ κόπρῃ,
ἣ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή. 330
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἀναγον,
ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας
τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πῖονα μῆλα,
πάντα μάλ'· οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
ἣ τι οἰσσάμενος, ἣ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπύθηκε θυρεὸν μέγαν ὑφ' ὅσ' αἰείρας, 340
ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπῆυσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
σὺν δ' ὄγε δ' αὐτὲ δὴ μάργας ὠπλίσσατο δόρπον.
καὶ τότε γὰρ Κύκλωπα προσήδων ἄγχι παραστὰς, 345

327. δ' ἐθόωσα] δὲ θόωσα W. 333. ἰκάνοι] ἰκάνει H. ἰκάνει V. 336. Φεσ-
πέριος. 339. οἰσσάμενος] οἰσάμενος W. ib. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν H. ἐκ-
έλευεν V. 341. ἦς. 342. Ἐκάστη. 343. Ἐὰ Φέρμα.

γυναι] Ἐκτεταμένον τῶν χειρῶν τὸ διά-
στημα ἔργον λέγεται. Q. Vulg. 326.
Ἀποξύναι] Ἀπολεπίσαι. Pal. 327.
Ἐθόωσα] Ἐπέξωσα (Vulg. ἀπ.). ἐκ
τοῦ συναντῶν τὸ ὁμόνυμον. ὁ τρόπος
μετάληψις. Pal. 328. Ἐπυράκτεον]
Ἐπύρου εἰς τὸ βάλλον ποιῆσαι. Pal.
Vulg. 329. Ὑπὸ κόπρῃ] Ἀριστοφά-
νης, ὑπὸ κόπρου· ὡς ὑπὸ κόλπου, ὑπὸ μά-
λης δέ τι φέρει. Harl. 330. Ἠλιθα]
Κύθη, παρὰ τὸ αἶλις ἢ ἀθρόως (Me-
diol. ἀβρόν), βασιλῆς. Vulg. et unus
ex Ambr. 331. Πεπαλάχθαι] Ἀρίσ-
ταρχος, πεπλάσθαι. Harl. Scr. πε-
παλάσθαι vel πεπαλάσθαι: vid. Eu-

stath. p. 357, 52. Apollon. v. πάλος.
333. Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ] Πῶς οὐκ ἐδέ-
διε τοὺς ἐκγόνους Ποσειδῶνες Φαίακας,
τὴν πῆρυσιν λέγον Κύκλωπος; Ἀριστο-
τέλης οὖν φησι ὡς εἶδει (scr. ἦδει) ἐχ-
θροὺς ὄντας αὐτοῖς, οἱ σφέας σινέσκοντο
(ζ'. 6.). Q. Ἰκάνει. In marg.
schol. ἰκάνει. PORS. ex Harl.
335. Ὅρα ὅτι αὐτεμάτως καὶ δίχα λαγ-
μοῦ (λαγμοῦ præfert Schaefer) ἑαυτὸν
ἐπιδίδωσι πρὸς τοὺς κυνέκους. Harl.
339. Ἡ τι οἰσσάμενος] Οἰκονομικῶς,
ἵνα καὶ οἱ ἄρσενες διηθῶσι διασῶσαι
καὶ ἐξαγαγεῖν τοὺς ἐταίρους. Q. Τῷτο
ὑπολαβὼν ἀφ' ἑαυτοῦ, τὸ βαλεῖν ὄντως

κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·

Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
ὄφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε γῆς ἐκεκεύθει

ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδ' ἐμψύειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.

350

σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ἦτεε δεύτερον αὖτις·

Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν ὄνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ζείνιον, ὦ κε σὺ χαίροις.

355

καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐρισταφύλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον·
τρίς μὲν ἔδωκα φέρον, τρίς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.

360

αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισι·

346. φαίνοιο. 347. φαῖνον. 348. ἐκεκεύθει] ἐκεκεύθη ἁ m. pr. sed ei
a secunda H. PORS. ib. ὡς φειδῆς. 349. φέρον] φέρω V. 350. φαί-
καδε. 353. ὃ ἔδεκτο] δὲ δέκτο H. ib. ἔκπιεν] ἔπιεν. δέκτο etiam schol.
marg. H. ib. ἦσατο. 354. φηδύ. 355. φειπέ. 356. κε σὺ χαίροις] καὶ σὺ χαί-
ροις. In hoc versu et 365. 370. scriptum erat ζεινήιον, sed in ζείνιον ab
eadem manu mutatum H. PORS. 358. 360. φαῖνον. 360. αὐτὰρ
οἱ] αὐτὰρ οἱ H. ib. ἀλλά φοι. 362. φαῖνος. 363. δὴ φειπέεσσι.

πάντα τὰ μῆλα. ἥ καὶ ὁ θεὸς ἐμβαλεῖν
ἐκέλευσε. B. 346. Κισσύβιον] Παι-
μενικὸν ποτήριον. τοῦτο δὲ εὔρηται καὶ
παρὰ τῇ συνῳτῇ Εὐμαίῳ. Q. Ἦτοι
ἐκ κισσίου ξύλου κατασκευασμένον, ἥ
ὄνομα (Vulg. ins. κύριον) ποτηρίου, ὡς
Θηρίκλειον, παρὰ τὸ ἐκεῖσε κεῖσθαι τὴν
πόσιν (Pal. et Vulg. om. ὡς Θηρ.—
πίσιν), ἥ ἔχων κισσοὺς ἐξωθεν. Vulg.
Q. Pal. 347. Τῇ] Ἀντὶ τοῦ λάβε,
τὸ δὲ τῇ πόθεν κανονίζεται; ἐκ τοῦ τάν
τῶ, ὡς ζῶ ζῶ. τὸ δὲ δεύτερον τῆς, τὸ
δὲ τρίτον τῇ. Pal. Vid. schol. θ. 477.

Πῖε οἶνον] Τὸ, πῖε οἶνον, ὡς πρὸς τὸ φα-
γεῖν. συγγένηται (sic) δὲ τὸ τοῦ βρώ-
ματος εἶδος, ἐπεὶ οὐχ ὡς αἷτιον πρέκει-
ται^α. Q. 353. Ἦσατο] Διασύνεται
τὸ ἦσατο. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦδω.
Ἐμαθεν δὲ ὅτι ἦσθη ἀπὸ τοῦ δεύτερον
αἰτήσαι, καὶ διὰ τοῦ μηδέπω γάλακτος
πεποκέσθαι ἐπὶ τῇ τροφῇ. Πιθανὰ οὖν
ταῦτα, ἵνα^β πολλάκις αἰτήσας μεθυσθῇ.
Q. Ἦσατο, εἰς ἡδονὴν αὐτὸ ἔσχευ. Q.
356. Ἴνα τοι δῶ ζείνιον] Εἰρωνεία τοῦ-
το· ἥ καὶ ἀληθές, ὅτι πῶν δῶρον ἔδωκε
τῇ Ὀδυσσεῖ τὴν οἰκίαν τύφλωσιν ἐν ᾗ

^α Ex his hoc unum intelligo, lxxi) hic non esse causale. BUTTM.

^β Cf. not. ad α'. 13. BUTTM.

Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μὲ ὄνομα κλυτὸν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερῶ· σὺ δέ μοι θὸς ξένιον, ὥς περ ὑπέσθης· 365
 Οὔτις ἔμοι γ' ὄνομ' ἔστ'. Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 μήτηρ, ἥδ' πατήρ, ἢ δ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο γαλήνῃ θυμῷ·
 Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἴδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισι,
 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται. 370

Ἢ, καὶ ἀνακλιθεὶς πάσει ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
 κῆτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν αἰχλῆνα· καθά μιν ὕπνης
 ἦρι πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέστυτο αἶψα,
 ψυμοί τ' ἀνδρόμει· ἃ δ' ἐρύγετο οἰνοβαρεῖον.
 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μαχλὸν ὑπὸ σποδῷ ἤλασα παλλῆς, 375
 εἴως θερμαίνοντο· ἔπεισέ τε πάντας ἑταίρους
 θάρσυνον, μὴ τίς μοι ὑποδάϊτας ἀπαδῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μαχλὸς ἐλαΐκος ἐν πυρὶ μέλλεν
 αἴψασθαι, χλαυρὸς περ εὖν, διεφασίτετο δ' αἰαῶς,
 καὶ τότε ἐγὼν ἄσσω φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι 380
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐπέπνευσεν μέγα δαίμων.

365. ἐξερῶ. 366. ἔμοι' ἔστ'] ὄνομα. αὐτῶν (αἶνε ἔστ') et sic schol.
 infra ad 399. H. ὄνομα. αὐτῶν V. W. 367. ἢ δ' H. 368. αὐτῶν
 αὐτῶν V. W. 369. γαλήνῃ. 372. καθά μιν] καθά δέ W. 373. φάρυγος]
 φάρυγος H. ih. Γαῖος. 374. οἰνοβαρεῖον. 376. ἔπεισέ τε] ἔπεισσι
 δὲ H. ih. Γέπεισσι. 379. αἴψασθαι] αἴψασθαι H. W. 381. ἐν-
 πέπνευσεν] ἐπέπνευσε H.

καὶ ἐχάρη ὁ Ὀδυσσεύς. B. 360. Gr. αὐτὰρ, οἱ. Harl. 364. ὄνομα κλυ-
 τόν] Κλυτὸν οἷος ἔδειξεν ἀλλ' ἐξ οὗ κα-
 λῶμαι, ἢ ἔστω ἐκάνυμον, ὥς καὶ Ἰβυ-
 κος, κλυτὸς ἥρως*, ὁ καλούμενος. Q.
 366. Οὔτις ἔμοι' ὄνομα] Περισπα-
 στέν (scilicet. Προσ.) νῦν τὸ ὄνομα. ἐπὶ δὲ
 τοῦ, Οὔτις με κτείνει (408.), παρεξυ-
 πτόν, ὥς δύο γὰρ μέρη λόγου παραλαμ-
 βάνεται. Q. 372. Ἀποδοχμῶσας]
 Πλαγῶσας (B. -άσας), δόχμων γὰρ τὸ
 πλόγων. Pal. Vulg. B. 373. Παν-
 δαμάτωρ] Ἐπιθετικῶς ὁ ἕως ὁ πάντας
 θαμᾶζων καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. Vulg. φάρυγος] Συνεκδοχικῶς τοῦ στόματος.
 φάρυγγα γὰρ καλεῖται τὴν ἐνδὴν ἀχανίαν
 τοῦ στόματος εἰς ἣν ἀνέκει τὰ δύο στό-
 ματα, τὸ τε τοῦ οἰσοφάγου καὶ τὸ τοῦ
 λάρυγγος. καὶ οἰσοφάγος μὲν λέγεται ὡς
 φασιν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες τὸ δεχόμενον
 τὰ σιτία ἦτοι ὁ στόμαχος, λάρυγξ δὲ
 αὐτὸ τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἡχίαν. Q. 374.
 Ψυμοί] Τὰ λεπτὰ κόμματα τῶν ἀνδρο-
 μίων κρεῶν, ἔθεν καὶ ψυμὸς ἄρτου παρ'
 Ἡσίοδῳ (Ἐ. 440.) βλαμῶς. οὗ καλῶς
 δὲ ἐχρήσατο ὁ Ὅμηρος τῇ λέξει ἐπὶ
 κρεῶν. B. 376. Εἴπως (Barnea. e
 MS. εἴως)] Ὅπως, ἴσα, Vulg. 379.

* Crederem in his latere aliquid ad sanandum versum neglecto digamma laboran-
 tem, nisi presentissima medicina esset ὦς φάν', ἀτάς αἱ. BUTTM.

* Vid. Etym. M. v. ἄως. BUTTM.

αἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαΐνον, ὅζυν ἐπ' ἄκρων,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεῖς
 δίνεον· ὥς ὅτε τις τρυπῶ ὄρου νήϊον ἀνὴρ
 τρυπάνει, οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσπείουσιν ἱμάντι
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἑμμένεις αἰεὶ·
 ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρῆκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περίρρεε θερμὸν ὄντα,
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσταν αὐτμῇ,
 γλήτης καιομένης· σφαραγαῖντο δὲ αἱ πυρὶ ρίζαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἥδ' ὀξέπαρον,
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλην ἰάχοντα,
 φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·
 ὥς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέει περὶ μοχλῷ.

383. ἐνέρισαν] ἐνέρισαν ex emend. sed ejusdem manus H, PORS, ib. ἀερθεῖς] ἐρεισθεῖς H. 384. ὅς] ὅς et schol. marg. H. 385. ὑποσπείουσιν] ὑποσπείουσιν H. 386. αἰεὶ] αἰεὶ; H. ib. ἐκάτερθε, 388. περίρρεε] περίρρεε H. 389. 390. εἰν, 392. εἰδάχοντα, ' 393. τε] γε H. W.

Διεισφύεται] Διεισφύης ἦν ἐτι πεπυ-
 ρωτο. Vulg. Harl. 383. 'Ενέρισαν] Γρ. ἐνέρισαν. Harl. 'Ερεισθεῖς] Γρ. ἀερθεῖς. Harl. Pal. 384. Τρυπῶ] 'Αντὶ τοῦ τρυπῶ, ἀπὸ τοῦ τρυπῶμι ἐκτικῶς. B. 385. 'Υποσπείουσιν] Τὸ κλῆρες, τρύπανον. Vulg. 387. Πυρῆκεα] Πυρῆκης δὲ μοχλὸς ἐ οἷον ἡ κοινω-
 μένος πυρὶ. εἰ δὲ καὶ βαρυτέως γράφε-
 ται πυρῆκης συνηγορεῖται ὑπὸ τῷ τα-
 νύκους ἔφρους καὶ τῶν ὀμῶν. δύναται
 δὲ πυρῆκης εἶναι καὶ ἐ πυρὶν ἔχον ἀκρῶν,
 ἀφ' ἧς ἡ ἀκμή. B. Πυρῆκεα ὡς τα-
 νύκους (sic pargol.), ἀντὶ τοῦ ὀξυτάτου
 πυρὸς ἔχοντα. Q. ΠΥΡΙΕΙΚΕΑ, πεπυ-
 ρωμένον. Vulg. ed. ant. Τὸ δὲ, ἐλόν-
 τε, 'Αρίσταρχος ἀντὶ τοῦ, ἔχοντες.
 Harl. 388. Τὸν δ' αἶμα] Τὸν μοχλὸν
 λέγει. Φασὶ δὲ οἱ ἱατροὶ ἐτι οἱ καιόμε-
 νοι αἶμα οὐκ ἀποβάλλουσι φρυγγομένον
 τῶν σαρκῶν. ῥητέων ὅτι ἐτι ὡς ἐφθασεν
 ἀποφρυγῆναι τὰ ἐν βάθει ἀργεῖα. B. Q.
 390. Σφαραγαῖντο] Διεισφύωντο, ἐστα-
 ράσσοντο μετὰ ἤλου (scr. ἤλου.—μ. η.
 om. Pal.), ἡ κατεκωῶντο. B. Pal.

391. 'Ὅς δ' ὅτ' ἀνὴρ] 'Αμύχανα ταῦτα
 εἰς μετάληψιν ἴσα τετέλεσεν Ὅμηρος
 ὁμοῖαν τὰ ὀνόματα τοῖς ὑποκειμένοις.
 σχιδὼν γὰρ ἐν τῇ φωνῇ πᾶν τὸ τῶν ὀφ-
 θαλμῶν πάθος ἐδήλωσε. Πῶς δὲ μὴ εὐ-
 θὺς πληγὴς ταῖς χερσὶν ἐπελάβετο τῶν
 περιστρεφόντων τὸν μοχλόν; ἢ ἐτι μα-
 κρὰν ἀπέσχον· ἢ ἢ ἐπίθεσις ὀξεῖα. ἢ
 ἐτι αἱ κινήσεις τῶν μεγάλων σωματῶν
 βραδεῖαι. ἢ περιελγῆς ὢν τῷ πάθει ἐπ-
 ετετέλεσσε· ἢ οὐκ ἐσφράνει διὰ τὴν μέ-
 θην. εὐρὺ δὲ ἦν καὶ τὸ σπέρμα, εἴτε (scr.
 ὅτε) μὴ εἶναι ῥάδιον συνελῆσαι εἰς ἓνα
 τόπον. Q. 393. Φαρμάσσων] Φαρμα-
 φεβροποιῶν (Barn, e cod. et Eust.,
 om. Στεβροποιῶν), στομῶν, στομοποιῶν.
 Vulg. 'Εφορμῶν, στομῶν, στεβροποιῶν.
 Pal. 'Ἦτοι φαρμακῶν καὶ ἐνδοσπαιῶν,
 B. Σιδήρου τε κράτος ἐστίν] Τὸ βάπτει
 ψυχρῷ τὸν πεπυρωμένον σίδηρον. ἰσχυ-
 ρὸν γὰρ αὐτὸν ποιῶ. Vulg. 394. Σίξ']
 Σίξεν ἀντὶ τοῦ ἐσφύριζεν ἦτοι φωνὴν ἀπ-
 ατέλει ὡς ἐπὶ τοῦ βαπτομένου σιδήρου. B.
 Καὶ τῷτο ὀνοματοποιεῖται ἀπὸ τοῦ
 κατὰ τὸ λίπος (sic properisp.) γινε-

σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωζεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ. 395
 ἡμεῖς δὲ δέισαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἔξερυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
 τὸν μὲν ἐπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἑο χερσὶν ἀλύων.
 αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυνεν, οἳ ρά μιν ἄμφις
 ὤκειον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοῖσσας· 400
 οἳ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφάιτων ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὃ, ττι ἐ κήδοι·
 Τίπτε τόσον, Παλύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας,
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὖπνους ἄμμε τίθησθα;
 ἢ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405
 ἢ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ, ἢ ἐ βίηφι;
 Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.
 Οἳ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον εἶοντα, 410

395. ὤμωζεν] ὤμωζεν H. ib. σμερδαλέον δ' ὤμωξε· περὶ δ' ἐπιτίταχε πέτρῃ
 emendat Kidd ad Dawes. M. C. p. 270. 396. δέισαντες] δδείσαντες pro
 v. l. V. 397. ἐξέρυσ'. 398. ἴαχε. 400. φαίκεον. 402. κήδοι]
 κήδοι V. ib. Fe. 404. τίθησθα] τίθεισθα V. 405. τίς σευ] τις σε H.
 σε, et σεο pro v. l. V. ib. ἀέκοντος. 406. κτείνει] κτείνει, ex emend. H. V.
 ib. ἢ] αὐδὲ V. 408. αὐδὲ] ἠδὲ pro v. l. V. 409. πτερόεντ' ἀγόρευον]
 πτερόεντα προσήδων V. ib. ἔπεα.

μένου σισιλυγοῦ (Cod. Barnes. et
 Eust. σισιλισμοῦ. Q. σειλυγοῦ), δ
 ἔστι συνεχείας (emendant σισιγείας).
 Vulg. Q. 398. 'Αλύων] Νῦν ἀντὶ
 τοῦ ἀδημονεῖν, ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα
 ἀντὶ τοῦ χαίρειν, ὡς τὸ, 'Ἡ ἀλύεις ὅτι
 Ἴρον ἐνίκησας (σ'. 333.). μέση γὰρ ἡ
 λέξις, ὡς καὶ ἡ συμφερά καὶ ἡ τύχη καὶ
 ὁ δαίμων καὶ τὰ θύμια. B. 399. Αὐ-
 τὰρ ὁ Κύκλωπας] Καίτοι οὐ περὶ αὐτὸν
 ἔκουν ἀλλ' ἀπάνευθεν ταύτου καὶ ἐφοί-
 των ἄλλοθεν ἄλλος. λύει δὲ τὴν ἀπο-
 ρίαν τὸ μέγα βοῆν αὐτὸν καὶ ἐν ἐρημίᾳ
 εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἐξακούεσθαι. οὐκ
 εἰσῆλθον δὲ ἐν τῇ σπηλαίᾳ. τὸ γὰρ εἰσ-
 ελθεῖν ὄλεθρον τὸν ὄντων (sic) ἐποίησε,
 καὶ ἀγρύει τὴν ὑπόθεσιν τῆς πάσης ὑπο-
 θέσεως (sic) B. Q. 400. Δι' ἄκριας]
 Τοὺς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους.

Vulg. Q. ἢ τὰς τῶν ὄρων ἀκρωτηρίας.
 Vulg. Pal. 'Ακριας κατὰ τοὺς παλαι-
 οὺς ἀκρα ὄρων, λόφοι, ἐσχατιαί, γωνιαί.
 καὶ ἀκρίζειν τὸ τὰ ἀκρα ἐπιπορεύεσθαι.
 B. 403. Πολύφημος] Ἐσταῦθα τὸ ὄνο-
 μα ἀπὸ τῶν εἰδότην ἀκούει ὡς (del. ὡς)
 δ' Ὀδυσσεύς. ὕβρις πρότερον Κύκλωπα
 ὀνομάζων ὕστερον κοῖνομα (sic) λέγει.
 Q. 'Αρήμενος] Εὐρήμενος (del. vo-
 cem), βλαπτόμενος. B. βεβλαμμένος.
 Pal. Vulg. 404. Νύκτα δι' ἀμβρο-
 σίην] Γρ. δι' ὀρφναίην. Harl. 410.
 Εἰ μὲν δὴ μήτις σε] Εἰκότως ὁ Κύκλωψ
 ἀλγῶν οὐκ ἀντήκουσεν αὐτῶν λεγόντων·
 ἐπεὶ ἔλεγεν αὖ εὐθύς, ὅτι καὶ ἄνθρωπος
 Οὐτίς οὗτος (scilicet οὗτω) λεγόμενος ἐβλα-
 ψε. γέγονε δὲ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας ἡ ἀπά-
 τη. κφεκίνοι δὲ νομίζοντες ληστὰς εἶναι
 τοὺς ἐπηρεάζοντας αὐτὸν παραγεγόνασιν.

νοῦσόν γ' οὕτως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
ἀλλὰ σύ γ' εὐχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι·

ὣς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνησι, 415

χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων·

αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,

εἴ τινά που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·

οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλευαν, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο, 420

εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν, ἥδ' ἐμοὶ αὐτῷ,

εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,

ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·

ἄρσενες ὅιες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι, 425

καλοὶ τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·

τοὺς ἀκέων συνέργον εὐστρεφέεσσι λύγοισι,

τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,

σύντρεϊς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,

411. νοῦσόν γ'] νοῦσαν δ', et sic citat scholiastes supra ad 275, ubi etiam ἀλέασθαι, H. V. 412. post hunc additum habet V. τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσι, πατὴρ δὲ σὸς εὐχεται εἶναι. ib. ἄνακτι. 413. ἐγέλασσε φ. κῆρ] ἐγέλασε φ. ἦτορ, sed γρ. κῆρ super ἦτορ H. 416. ψηλαφῶν] ψηλαφῶν V. 418. λάβοι] λάβῃ V. ib. ὅεσσι. 419. οὕτω] οὕτω V. ib. γὰρ ἐμὲ ἔλπετ'. 425. ὅιες. 426. ἰοδνεφές. 427. συνέργον. 428. τῆς] τοῖς H. ib. εἰδώς.

εὐρώντες δὲ οὐδένα ἀφοσιωσάμενοι ἀνεχώρησαν. Q. 412. Post hunc in marg. Cod. Harl. additur versus, Τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσι, πατὴρ δὲ σὸς εὐχεται εἶναι. 425. "Ἀρσενες ὅιες ἦσαν] Ἀριστάρχος ὅιες (sic) c. Τὸ δὲ δασύμαλλοι οἰκείαν ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ κατακρίκτισθαι ὑπὸ τοῖς ἐρίοις τοὺς ἐταίρους. ἀρμολίως δὲ αἰεὶ κέχρηται τοῖς ἐπιθέτοις ποτὲ μὲν καλλίτριχα λέγων τὰ μῆλα (336.) διὰ τὸ εὐεργεῖς τῶν ἐρίων τῶν γὰρ ἄλλων ζώων αἱ τρίχες περιτταί· καὶ εἰς τανύποδα (464.) τὰ μῆλα διὰ τὸ

περὶ τοὺς πόδας ἰδίωμα. οὕτω δένδρων, δρύες ἐψέκομοι (186.), μηλέαι ἀγλαόκαρποι, συκέαι γλυκεραί καὶ ἐλαῖαι τηλεθάουσαι (η'. 115. 116.) διὰ τὸ αἰθαλές, ἰτέαι δλεσίκαρποι (κ'. 510.). ἐπὶ δὲ ζώων, ἵπποι ἀερόποδες, ἡμίονες ταναεργοὶ (sic), κρατερόνυχες ἵπποι, ἀργιόδοντες βες. ἐπὶ πτηνοῦ ἀγκυλοχείλης. κοῦραι τανύγλωσσοι (ε'. 66.). B. Q. 427. Λύγοισι] Λύγος ἐστὶν ἱμαντῶδες φυτὸν. δ δὲ ἄχρος (scg. ἄχρος) λέγεται παρ' Ἀττικοῖς ἀρσενικῶς. B. 429. Σύντρεϊς αἰνύμενος] Ἦτοι

* Leg. vid. *alii*. Et sic sponte in ipso textu Barneaius. BUTTM.

τὰ δ' ἑτέρω ἐκάτερθεν ἵτην, σώοντες ἑταίρους. 430
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ἕως φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 ἀρνειὸς γὰρ ἦν, μῆλων ὄχ' ἀριστες ἀπάντων,
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυοθεὶς
 κείμεν· αὐτὰρ χερσὶν αὐτοῦ θεσπεσίαιο
 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ. 433
 ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ δΐαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάη ροδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσυνα μῆλα·
 θήλαιαι δ' ἐμέμηκαν ἀνήμελκτοι περὶ σηκοὺς,
 οὐθατα γὰρ σφαραγῶντο· ἀναξ δ' ὀδύνησι πακῆσι 440
 τειρόμενος πάντων ὅων ἐπομαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἱσταότων· τὸ δὲ νῆπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὅων στέρνοισι θίδοντο.
 ὕστατος ἀρνειὸς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 λαχμῷ στεινόμενος, καὶ ἑμοὶ πυκινὰ φροσέοντι. 443
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Κριὲ πέπον, τί μοι ὥδε διὰ σπείος ἔσσυο μῆλων
 ὕστατος; οὔτι πάρος γε λαλειμένος ἦρχεαι αἰῶν,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' αἰθέα ποίης,

430. ἑκάτερθεν. 431. ἕκαστον. ἕως. 432. ἁρνεῖς. 433. ἡ-
 γων. 440. ἑναξ. 441. 443. ὄϊον. 443. φυ. 444. ὕστατος]
 ὕστατος δ' a m. secunda, sed antiqua H. PORS. ib. ἁρνεῖς. 445. λαχ-
 μῷ] λάχρη, pro v. l. V. W.

τυλαιόμενος, συλλαμβάνων, συζευγνύων
 τρεῖς κριούς, ὧν ἡ μὲν ἔφερε τὸν ἄνδρα
 δεδεμένον ὑπὸ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, οἱ δὲ
 ἕτεροι διαπορεύοντο ἐκαστέρωθεν περιφυ-
 λάσσοντες καὶ περισώζοντες τοὺς φίλους.
 B. 434. Ἀέτου] Ἄνθους τοῦ ἑρίου.
 λέγει δὲ λαμπεροῦ. Q. Τοῦ ἄνθους. λέ-
 γει δὲ τοῦ ἑρίου. Vulg. Pal. 435.
 Στρεφθεὶς ἐχόμεν] Συστρέψας τὰς χεῖ-
 ρας. οὐδὲ γὰρ ἦν τις τοῦ δῆσαι αὐτὸν
 αὐτοῦ δῆσαντος τοὺς ἄλλους. B. Q.
 440. Σφαραγῶντο] Ἐβαρῶντο διὰ τὸ
 πρῶτας μὴ ἀμελχθῆναι. B. Διατείνον-
 το, ἐκτεπλησμένα ἦσαν. Q. 442.
 Ὀρθῶν ἱσταότων] Κατὰ τὴν οἰκίαν τά-

ξιν βηματούντων καὶ τότε, ἕκαστος ἑρθεὶς
 λέγει, οὐ γὰρ πλανήεις ἢ ὑπτίως ἱστά-
 των ἐψηλάφει. B. 444. Ὑστατος ἀρ-
 νεῖος] Καὶ τοῦτο εἰς ἀγωνίαν τοῦ ἀκρεα-
 τοῦ, ἀλλὰ δὲ (sc. δὴ) καὶ εἰς τὴν φι-
 λεταυρίαν τοῦ Ὀδυσσεύς, ὅτι τὸ αὐτοῦ
 ἀσφαλὲς ἐν ἑτέρῳ ἔθετο, οὐκ ἀξιώσας
 διὰ τῶν τριῶν προβάτων ἀσφαλῶς διακο-
 μισθῆναι. διδάσκει δὲ διὰ πολλῶν οἶους
 δεῖ εἶναι τοὺς ἄρχοντας διὰ τοὺς ὑπετε-
 ταγμένους. Q. 445. Λαχμῷ στει-
 νόμενος] Τῇ λαχνώσει, τῇ λασιότητι,
 τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν στενωχω-
 ρούμενος. B. Q. Λαχμῷ, τῇ δα-
 σύτητι τῶν μαλλῶν. Γράφεται καὶ,

μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις· 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἰσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σύγ' ἄνακτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνω,
 Οὔτις, ὃν οὐπὼ φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον. 455
 εἰ δὲ ὁμοφρονέεις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
 εἰπεῖν, ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου ραίοιτο πρὸς οὐδεῖ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
 λωφήσεις κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις. 460
 Ὡς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἑο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ σπέους τε, καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῶν,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὅφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ἰκόμεθ'· ἀσπᾶσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάστω,

451. λιλαίεαι] γρ. ποθέεις. Sed potius credo referendum ad 453. ubi textus ποθέεις, ὡς suprascripto a m. secunda, sed antiqua. H. PORS.
 452. ἰσπέριος. σὺν Ἄνακτος. 454. φρένα φαίνω. 457. ὅππῃ] ὅπῃ, (sic) H. ὅππῃ W. ib. ἑπεῖν. 458. φαί. 459. θεινομένου] θεινομένου et supra glossa τυκτομένου, postea ὡς finale textus in σ mutavit. ib. καδδὲ ἐμὸν] καδδ' ἐμὸν sed in marg. καδδέκεν pro v. l. H. PORS. καδδ' ἐμὸν W.
 461. ἑπεῖν. ἑο. 463. πρῶτ' ὑπὸ Ἀρνειοῦ. 464. πίονα] πίοι H. πίοι V.
 468. ἀνὰ δ' et supra ἐν H. ib. νεῦον ἑκάστω.

λάχνη, παρηνίμωι τῇ λάχνη. Vulg. Pal. Harl. 454. Δαμασσάμενος] Δαμασσας, ἀντὶ τοῦ ἀλλυῖσθαι. Vulg. 455. Εἶναι ὄλεθρον] Γρ. ἔμμεν' ὄλεθρον. Harl. Pal. 456. Εἰ δὲ ὁμοφρονέεις] Ὁμόφρονες ἵ γένωο πρὸς τὸ θηλεῖσαι τὰ τῶν παλαιῶν. δοκεῖ δὲ βουκολικὸν εἶναι ταῖς νεωτέροις τὸ πρὸς κριὸν διαλέγεσθαι. δαιμονίως δὲ ὑπὸ Ὁμήρου πρῶτον κατέρχονται τὸ αὐταῖς ταῖς ζώαις ὡς φρονέουσι διαλέγεσθαι, ὡς Ἑκτωρ, Εὐάνθε τε καὶ σὺ Πόδαςγε (Il. θ'. 185.). Q. Φω-

νήεις, λαλῆσαι δυνάμενος - ποτιφωνήεις ὁμόφρονες. Vulg. ed. ant. 464. Τα- ταναύποδα] Τὰ τεταμένους (Q. τεταγμ.) τοῖς ποσὶ βαδίζοντα, ἢ ταναύποδα (Vulg. ἢ ἰσχυρόποδα, ἢ τετανόποδα). τανὸν (Barn. em. ταναῖον) γὰρ τὸ ἐπιμηκέες. ἢ τουναντίον νεύοντα τοὺς πόδας κατὰ τὸν ἐλγμὸν τῆς πορείας, οἷον εἰλεῖντα ὡς οἱ βόες. Q. Vulg. Ἰσχυρόποδα, τεταμ- μένους τοὺς πόδας ἔχοντα. Δημῶ δὲ, τῇ λίπῃ, δημὸς γὰρ τὸ λίπος (sic) λέγεται. B. Q. 468. Οὐκ εἶων] Κλαίειν.

† Scr. ὁμόφρονες et refer ad ποτιφωνήεις vid. schol. vulg. BUTTM.

κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
πόλλ' ἐν νῆϊ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ.

470

οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον·
ὄξῃς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·

Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.

475

καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζω σῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἑσθόμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόβι μᾶλλον·

480

ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
κάδδ' ἔβαλε προπάροιθε νεῶς κυανοπρώροιο,
τυτθὸν ἐδύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·

τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κύμα,

485

πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν

477. σέ γε μέλλε] σέγ' ἐμελλε H. W. ib. ἔργα. 478. γίγν. 482. 539. καὶ] καὶ a m. pr. et sic κ'. 127. H. 483. τυτθὸν] τυτθῶν, H. Hunc versum uncinis includit W. 484. ἐκλύσθη] ἐκλείσθη H.

ἐπέρβατον. Pal. Ἀνέειναι δὲ, ἀντὶ τοῦ, αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίειν, ἀναεῦναι αὐτοῖς διὰ τῶν ἐφύων μὴ κλαίειν. Pal. Q. 469. Ἀλλ' ἐκέλευσα] Καὶ τοῦτο διὰ νεύματος. συνεκδοχὴ γὰρ (scg. δὲ) ὁ τρόπος. εὐ γὰρ μόνον τὰ πρόβατα ἀλλὰ καὶ τὰς αἴγας ἐνθέσθαι κελεύει. ἀφ' ἱνὸς οὖν τὸ ἔλκω. B. Q. 473. Ὅσων τ. γ. βοήσας] Ὅσων ἐξακούηται φωνὴ ἀνδρός. Πότερον τὸ, ἀπῆν, αὐτὸς μόνος, ἢ σὶν τοῖς ἑταίροις; Pal. 481. ἦκε δ' ἀπορρήξας] Ἐμφαστικῶς ἔργον. ἅμα μὲν οὐχ ὥς ἀνελίσθαι ἐκτετῆσαι λίθον, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν ὄργην ὅτι καὶ καὶ καὶ παραδίδωκεν ἔρρηξεν. Q. 483. Τυτθὸν etc. Vid. 540. Οἰήϊον] Πηδάλιον, παρὰ τὸ εἰσάγειν ὃ ἴσθι κατεθύνειν.

Vulg. B. Οἰήϊον ἦται τὸ ἄκρον τοῦ πηδαλίου. οἰήϊον δὲ λέγεται ἐκ τοῦ αἴω καὶ κομίζειν τὴν ναῦν. Q. 484. Ἐκλύσθη] Ἐκυματίσθη. B. Ἐκλυδανίσθη. Vulg. 485. Τὴν δ' αἰψ' Τὴν δ' αἰψ', ἔργα. Harl. 486. Θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι] Οἱ (sic) Ἀριστάρχου, θέμωσαν. Ὁ μὲν Ἀριστάρχος ἀποδίδωκεν οὕτως, ἡγγισε δὲ τῇ χέρσῳ· Καλλίστρατος δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐποίησε, παρὰ τὸ θεῖναι παραγωγῶς. Ἄλλως. Ἠνάγκασεν, ἐβιάσατο. ἀπὸ τῆς θέμωδος ἢ μεταφορὰ τῆς καταναγκαζούσης τῷδε τὰδε ποιῆν. Q. Τὸ θέμωσαν οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ Ἠνάγκασεν ὡς ἐβρήθη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐποίησε, κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ τὸ θεῖναι, τουτέστι ποιῆσαι. B. Ἐγγίσει ἐποίη-

ὥσα παρὶξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. 490

ἀλλ' ὅτε δὴ δῖς τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε δὴ Κύκλωπα προσηύδων· ἄμφι δ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὅς καὶ νῦν πότπονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα 495

αὐτὶς ἐς ἥπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθευξαμένου τευ, ἢ αὐδῆσαντος, ἄκουσε,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νῆια δούρα,
μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.

Ὡς φάσαν· ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν, 500
ἀλλὰ μιν ἄφορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

Κύκλωψ, αἶ κέν τίς σε καταβητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
φάσθαι, Ὀδυσσεῖα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ἔχοντα. 505

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μὲ οἰμώζας ἡμείβετο μύθῳ·

489. κώπης] κώπῃσι H. κώπῃσι V. 491. ἀπῆμεν] ἀπῆμεν H. 492. τότε δὴ] τότε ἐγὼ W. 493. ἔρεσσον. 499. ὀκρυόεντι] ὀκρυόεντι H. W. Quae verior est scriptura. MS. Hesychii, Μαρμάρῳ κρυόεντι, partim recte. PORS. 502. αἶ κέν τίς σε καταβητῶν] εἰ καὶ τίς σε καταβητῶν citat schol. supra ad 106. H. 503. ἀεικελίην. 504. πτολιπόρθιον] πτολιπόρθον, sed vulgatum 530 H. V. 505. Λαέρτεω. Γαῖκία. 506. ἡμείβετο] ἀμείβετο V.

σεν τῇ γῇ. Vulg. Cf. 542. 490. Προπεσόντες] Σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκείμενοι. Vulg. Πρήσσοντες ἔρεσσον] Ἀριανὸς, πλήσσοντες. Sic Mediol. et quidem sine sigla codicis. 491. Πρήσσοντες ἀπῆμεν] In marg. Ῥιανὸς, πλήσσοντες. PORS. ex Harl. ΑΠΙ-ΜΕΝ. ἀφειστήκειμεν. Vulg. Πῶς δὲ ἤκουσεν ἔτι Πολύφημος διπλάσιον αὐτοῦ ἀποστάντος; καὶ φάμεν ἔτι οὐκ ἦν ἴσως πολὺ τὸ διάστημα. ἔτι δὲ καὶ γέγωνε βοήσας. δυνατόν οὖν ἐπιτείνοντα τὴν βοὴν ἀκουσθῆναι. ἢ τάχα οὐ τὴν διπλασίονα ἰδὼν σημαίνει, ἀλλ' ὅτι (scr. ὅτε)

τὸ δεύτερον διεπεραιώθημεν. ἦν δὲ καὶ μεγαλόφωνος Ὀδυσσεύς, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (γ'. 221.), Ἄλλ' ὅτε δ' ὅπα τὴν μεγάλην. ἄμεινον δὲ εἰπεῖν ὡς τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ σπηλαίου ἤκουσεν αὐτοῦ, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ αἰγμαιοῦ. Q. Πῶς οὖν ἀκούει; προσέ-ρηκε γὰρ, Ἄλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσων τις γέγωνε βοήσας, ἦτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς. ἢ δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπέσ-χομεν πάλιν. οὕτως γὰρ ἡ ναῦς ἠνέχθη. Vulg. 495. Βέλος] Βλήμα. νῦν γὰρ τὸν βληθέντα λίθον λέγει. Vulg. 498. Σύν κεν ἄραξ'] In Pal. Γρ. ἄραξ (sic).

ὦ πόποι, ἣ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδ' ἐμάντις ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε,
 Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὅς με ματσοῦν' ἐκέκαστο,
 καὶ ματσοῦμενος κατρυγῆρα Κυκλώπεισσιν· 510
 ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
 χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγας καὶ καλὸν ἐδύγμην
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν
 ᾧν δέ μ', ἔων ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανός, καὶ ἄκιχυς, 515
 ὀφθαλμοῦ ἀλάωσας, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσαιο αἶνω.
 ἀλλ' ἄγε δαῦρ', Ὀδυσῆ', ἵνα τοι παρ' ἑξίνια θείῃ,
 πομπὴν τ' ὀτρύνω δόμεται κλυτὸν Ἑννοσίγαιον·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὖχεται εἶναι·
 αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος, 520
 οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 εὖτιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀΐδος εἶσω,
 ὥς οὐκ ὀφθαλμὸν γ' ἴησεται οὐδ' Ἑννοσίχθων. 525
 ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
 εὖχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

514. ἐπιειμένον. 516. ἀλάωσας] ἀλάωσεν H. ἀλάωσεν W. ib. ἔδα-
 μάσσαι] ἔδαμάσσαι et supra, σσαι H. ἔδαμάσσαι W. ib. φάνη. 520. αἶ
 κ' ἐθέλῃσ'] αἶκε θέλῃσ' H. 522. προσέειπον. 523. τε] γέ H.
 526. φάνακτι.

Nam in textu antea videtur fuisse
 ἄρ ἄρ. 508. Ἐσκε τις ἐνθάδε μάντις]
 Ἐκ τούτου νοητέον ὅτι δεισιδαίμονες οἱ
 Κύκλωπες, ὅτι ὑπήκουον βουλήμασι θεῶν,
 καὶ οὐκ ἀπέκτειναν τοὺς προλήγοντας αὐ-
 τοῖς τινα παρὰ θεῶν ἐσόμενα. Q. 516.
 Ἀλάωσεν] Cod. Harl. pro interpre-
 tatione addit, ἐτύφλωσας, ἐματαιώ-
 σας. In Vulg. ed. ant. iidem est
 ΑΛΛΩΣΑΣ. ἐτύφλωσας. 525. Οὐκ
 ὀφθαλμὸν γ' ἴησεται] Μὴ βουλόμενος,
 οὐ γὰρ δυνάμενος. οὐκ ἐβούλετο δὲ Πο-
 σειδῶν τὸν ἴδιον ὕψος θεραπεῦσαι, δίκαιον

ἡγούμενος τιμαρῆσθαι αὐτὸν τῆς πονη-
 ρίας. ὁ δὲ τοῦς, οὐδὲ Ποσειδῶν ἰάσε-
 ται σε κακὸν ἐόντα. B. Q. Διατί
 Ὀδυσσεὺς αὐτῶς ἀνοήτως εἰς τὸν Πο-
 σειδῶνα ὠλιγόρησεν εἰπὼν, ὥς οὐκ ὀφ-
 θαλμὸν γ' ἴησεται οὐδ' Ἑννοσίχθων; Ἀν-
 τισθένης μὲν φησι διὰ τὸ εἰδέναι ὅτι οὐκ
 ἦν ἰατρός ὁ Ποσειδῶν ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων.
 Ἀριστοτέλης δὲ εὖχ' ὅτι οὐ δυνήσεται
 ἀλλ' ὅτι οὐ βουληθήσεται διὰ τὴν πονη-
 ρίαν τοῦ Κύκλωπος. Q. Διὰ τὴν τύ-
 φλωσιν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰς φωνὰς ταύτας
 ἀργίσθη ὁ Ποσειδῶν. τούτων γὰρ ὁ τοῦς,

Κλῦθι, Ποσειδάων, γαίηοιχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἱτίον γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
δος μὴ Ὀδυσσῆα πολυπόρθιον οἶκαδ' ἰκέσθαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐν οἰκῇ ἔχοντα.

530

ἀλλ' εἰ αἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον εὐκτίμενον, καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὄψ' ἐκ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
ἦος ἐπ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἶκῳ.

535

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· ταῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὃγ' ἐξαυτὶς παλὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἦκ' ἐπιδιδήσας· ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον.
κάδδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο,
τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.

540

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', εἴθα περ ἄλλαι
ῆες εὖσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἴατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ·

545

ῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

μῆλα δὲ Κύκλώπης γλαφυρῆς ἐκ νῆος ἐλόντες
δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.

ἄρνεϊον δ' ἐμοὶ οἶω εὐκνήμιδες ἑταῖροι,

550

μῆλων δαιομένων, δόσαν ἔροχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ

Ζηνὶ κελαϊνεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,

529. σὸς εἰμὶ] σὸς εἰμι W. ib. εὐχεται] εὐχεο V. 530. πολυπόρθιον
οἶκαδ'. 531. omittit H. Uncinis includit W. ib. Λαέρτεω. Foick.
532. Foi. τε φιδεῖν. 533. ἐν] ἦν nunc, sed e erasum H. ib. οἶκον.
ἐλθόν. 535. Foick. 538. εἴν'. 539. μετόπισθε] προπάρωθε et supra
γρ. μετόπισθε H. 542. obelisco notat V. 549. εἴσης. 550. Φαρ-
κεῖον. 552. Φανάσσει.

οὐδὲ δὲ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ἔντα.
Vulg. 533. 'Ες πατρίδα γαῖαν] Πα-
τρίδα, τὴν πατρικὴν. οὐ γὰρ οἶδεν ὁ
Ὅμηρος τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα ἀπλοῦν,
ἀλλὰ κτητικόν. B. 538. Περιδιδήσας
(sic ed. ant. non 'Επιδιδήσας)] Πε-
ριστρέψας. Vulg. 540. Τυτθόν] 'Επὶ

τοῦ προτέρου (483.) ἀθετεῖται. πῶς
γὰρ ἂν ἔμπαλιν ἡ ναῦς ἠνέχθη; Vulg.
Q. Harl. 542. Θέμωσε] 'Απὸ τοῦ
θεσμῶς, ὁ νόμος καὶ ἡ ἀνάγκη. B. Cf.
486. 550. 'Ἀρνεῖον δ' ἐμοί] 'Ἰσως τὸν
σώσαντα ἑαυτὸν ἔλαβε καὶ πάλαι ἐξαί-
ρετον αἶγα εἰς τὴν ἄγραν ἐν τῇ νήσῳ. Q.

ῥέξας, μηρὶ ἔκλον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίετο πᾶσαι
νῆες εὐσταλμοί, καὶ ὅμοι ἐρήρες ἑταῖροι.

555

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.

καὶ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἡριγένεια φάη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

560

δὴ τότε ἔγῳν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

565

553. ἔκλον· ὁ δ'] ἐκαίον W. Post W additum ἄρ' m. antiqua H. Legi igitur voluit emendator, μηρὶ ἔκλ', ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐ. i. PORS. ἐκαίον W.

554. ἄρα] ὅγε H. V.

ib. μερμήριζεν et ζ in ξ mutatum H. μερμή-

ρίζον V. 537. ἡδύ.

559. καὶ τότε κοιμήθημεν] δὴ τότε κοιμήθη-

μεν, et sic κ'. 186. H. W.

561. ἐποτρύνων] ἐποτρύναι H. ἐποτρύναις V. W.

554. Ἄλλ' ὅγε μερμ.] Γρ. ἀλλ' ἄρα. Harl. 564. Ἐξῇς δ' ἐζόμενοι (immo ad κ'. i.)] Διὸ (f. διατί) τοὺς τόπους ἀπλῶς λέγει, Κυκλάπων δ' ἐς γαῖαν (106.), Αἰολίαν β' (sic, pro δ') ἐς νῆσσαν (κ'. i.), ποῦ δὲ εἶσαν αὐταὶ ἢ ποῦ

κείμεναι, οὐκέτι διασαφεῖ. Πληθυντικῶς δὲ ῥήμασι κέχρηται διὰ τὴν τῶν ἑταίρων συμπαρουσίαν. Q. 565. Ἐνθεν δὲ προτέρω] Περιπλανηθέντος αὐτοῦ καὶ μὴ εἰδότες ποῦ ἔπαισι, περίττωσιν (scil. περιττῶν) τὸ προτέρω. Q.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Κάπ' ἔχει Αἰόλου, Λαιστρυγόνος, ἔργα τε Κίρκης.

Αἰολίην δ' εἰς νῆσον ἀφικόμεθ· ἔνθα δ' ἔναιεν

ὑπόθεσις. Τὰ περὶ τὸν Αἰόλου ἀπαγγέλλει τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεὶ ἐν ἀσκή ἀνέμους· λύσαντες δὲ οἱ ἱταῖροι κοιμωμένου Ὀδυσσεὺς ὑπνοστοῦσι πρὸς Αἰόλου. καὶ ὡς εἰς Λαιστρυγόνιαν ἀφίκοντο, ἔνθα ἑνδεκα ναῦς ἀπώλεσε. καὶ ὅσα ἔπαθε παρὰ Κίρκῃ μεταμορφωσάσῃ αὐτοῦ τοὺς ἱταίρους εἰς σῦς καὶ πάλιν ἄνδρας ποιησάσῃ. καὶ ὅπως αὐτὸς ταυτὴν διέφυγε παρ' Ἑρμοῦ φάρμακον λαβὼν τὸ μῶλυ καὶ παρ' αὐτῇ τὸν ἐνιαυτὸν ἔμεινεν. Q. Ἄλως. Ὅτι Ὀδυσσεὺς διηγεῖται πῶς Αἰόλος αὐτὸν ἐξέπεμψεν εἰς τὴν πατρίδα οὐρίον ἄνεμον δοὺς τὸν ζέφυρον καὶ τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθεύδων ἀσκή. λυθέντος δὲ καὶ τοῦ ἀσκού ὑπὸ τῶν ἱταίρων εἶναι γὰρ χρυσὸν ἐνόμιζον· καὶ παλινδρομήσας εἰς τὴν Αἰολίαν οὐ προσεμμένου αὐτὸν τοῦ Αἰόλου· ἐκεῖθεν ἀποπλέων εἰς Λαιστρυγόναν ἀφικνεῖται, καὶ τὰς ἑνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας ἐνταῦθα, μὲν εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται. καὶ σὺν Εὐρύλοχῳ τοὺς ἡμίσεις τῶν ἱταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει πεισομένους τίνες οἱ κατοικοῦντες. μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σῦας ὑπὸ τῆς Κίρκης πλὴν Εὐρύλοχου αὐτὸς εἰς τὴν ζήτησιν ἐλθὼν οὐδὲν ἐβλάβη ὑπὸ τῶν φαρμάκων· διὰ τοῦ φαρμάκου οὐ εἰλήφθη παρὰ Ἑρμοῦ. τὴν δὲ ἀρχαίαν φύσιν τῶν ἱταίρων λαβόντων ἐνιαυτὸν παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ ἀποπεμφθῆναι δεηθεὶς

εἰς ᾗδην πέμπεται περὶ τοῦ νόστου πεισομένου Τειρεσίου. Q. Cf. Vulg. Ἀφηγεῖται ἐνταῦθα Ὀδυσσεὺς πῶς παρεγένετο εἰς Αἰολίην νῆσῳ ἐν ᾗ κατῴκει Αἰόλος, καὶ ἀσκή βοεῖν δῆσας τοὺς ἀνέμους δέδωκε, μόνον ζέφυρον ἐάσας ἔξω, μετὰ τὸ φιλοξενίᾳ αὐτόν, καὶ ὅπως νομίσαντες οἱ αὐτοῦ ἱταῖροι θησαυρὸν εἶναι λίσσονται τὸν ἀσκήν. καὶ πάλιν ἀντιπνευσάντων ἀνέμων αὐτοῦ κοιμωμένου μετὰ ἑννέα ἡμέρας καὶ νύκτας πλέοντες εἰς Αἰολίαν παραγίνονται. ὡς ἰδὼν Αἰόλος μετ' αἰσχύνης ἀπεδίωξεν εἰπὼν οὐ δίκαιον εἶναι, ὅς οἱ θεοὶ μισάττανται τούτοις βοηθεῖν. διηγεῖται δὲ καὶ περὶ τῆς Κίρκης καὶ ὅπως ἐθηριοποίησε τοὺς αὐτοῦ ἱταίρους. ὕστερον αὐτὸς Ὀδυσσεὺς παρ' Ἑρμοῦ τὸ μῶλυ λαβὼν καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κίρκην οὐ μόνον ὅτι δοῦσα αὐτῇ μαγικὴν τροφήν καὶ φαγόντα οἰκέτ' ἐθηριοποίησεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὸ ξίφος ἐπὶ ταύτην ἄρας ἔπεισε ταύτην ἐπιστρέψαι τοὺς αὐτοῦ ἐρήρας ἀπὸ χοίρων εἰς ἀνθρώπους, ὅθεν κακεῖνη θαυμάσασα αὐτὸν καὶ γνοῦσ' Ὀδυσσεῖα εἶναι κατέχει αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς αὐτοῦ ἱταίρους ἐν τῇ αἰκῇ αὐτῆς τρέφουσα ἐπὶ χρόνον, συγκοιμωμένου αὐτῇ Ὀδυσσεὺς. διηγεῖται δὲ καὶ πῶς βουλῇ τῆς Κίρκης ἀπέρχονται ὡκεανὸν μαντευόμενοι περὶ τῆς ἐπανόδου αὐτῶν. Pal. 1. Αἰολίην δ' εἰς νῆσον] Αἰολίαν νῆσον πρὸς τῇ Σικελίᾳ ζ'. Αἰόλη ἢ κατὰ τὸν πορθμὸν στοργγύλη, Διδύμη.

Αἶολος Ἰπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Ἰέρᾱ, Ἰκεσία, Λιπαρά, Ἐρικώδης, Φωνικώδης. Q. Cf. schol. sq. et schol. Apollon. 3, 42.* Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγόμενας ἀλλὰ τινὰ ἄλλαν ἐκτετατισμένην νῆσον λέγει. εἰ δὲ λέγουτες (Pal. τινὲς δὲ, omisso λέγοντες) περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν ἐκπλαῦσθαι τὸν Ὀδυσσεῖα Λατοφάγους μὲν λέγουσι τοὺς νῦν Ἀκραγαντίνους, εἰ δὲ τοὺς Καμαριναίους (hucusque Pal. cultro hic mutilatus) Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεωτίους. Vulg. (edd. recent.) B. Q. Τὰς δὲ Αἰόλου νήσους τὴν τε κατὰ τὸν πορθμὸν Στρογγύλην καὶ τὰς λοιπὰς ἐξ Διδύμην, Ἰέραν, Ἰκεσίαν, Λιπάραν, Ἐρικώσσαν, Φωνικώσσαν¹. Τινὲς δὲ ταύτας τὰς νήσους ἐν τῇ Τυρρηνικῇ πελάγει κεῖσθαι λέγουσιν. Vulg. (edd. recent.) 2. Αἶολος Ἰπποτάδης] Δευκαλίην ἐφ' οὗ δὲ κατακλυσμὸς γέγονε Πρωμηθεὺς μὲν ἦν υἱὸς, μητὴρ δὲ ὡς πλείστου λέγουσι Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσιόδου Πρωμείης, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος Ἡσιόδου τῆς Ὀκεανοῦ τοῦ Πρωμηθεὺς (sic). ἔφημε δὲ Πύρρην τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώραν τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς δοθεῖσαν² τῇ Ἐπιμηθεὶ εἰς γυναῖκα³. γίνονται δὲ τῇ Δευκαλίῳ θυγατέρες μὲν δύο Πρωτογένεια καὶ Μελαΐθεια, υἱὰ δὲ Ἀμφικτύον καὶ Ἑλλην. εἰ δὲ λέγουσιν ὅτι Ἑλλην γένος μὲν ἦν Διὸς λόγῳ δὲ Δευκαλίονος. ἐξ οὗ Ἑλλήνους Αἰόλος ἄλλος δὲ ἴσται ὁ Ἑλλήνους παῖς πατὴρ δὲ Κριθέας, Ἀθάμαντος, Σισύφου⁴, ὁ δὲ Ἰππέτης υἱὸς Μίμαντος.

τρῆς γὰρ Αἰόλους φασὶ γενεῆσθαι, πρῶτον τὸν τοῦ Ἑλλήνους, δεύτερον τὸν ἐξ Ἰππέτου καὶ Μελαΐθης, τρίτον τὸν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀργεῖ. πρὸς τοῦτον δὲ φησὶν ὁ Ἀσκληπιάδης (ips. τὸν Ὀδυσσεῖα ἐλθεῖν), τὸν ἐκ Ποσειδῶνος. φυλάσσει δὲ Ὀμηρος τῇ (sic) εἰπεῖν ἐξ Ἰππέτου. Q. Αἰόλοι δύο, αὐτὸς μὲν Ἰππέτου τοῦ Μίμαντος, ἕτερος δὲ Ἑλλην (Ἑλλήνους em. Ern.) ὃς ἦν Διὸς, οὗ καὶ Ἡσιόδου μέμνηται. Vulg. Αἶολος⁵ ὁ Ἰππέτου ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὡς μὲν (Tz. ὡς βασιλεὺς) ἀστρωνομικώτατος καὶ πολέμειρος ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι παρὰ (Tz. περὶ) τῶν ἀνέμων χάριν τῶν ναυτιλλομένων καὶ προλέγειν, ὡς τυχὼν ἐν (Tz. εἰ ἐν) Ταύρῳ ἄστρῳ πλεούσων μέχρι τοῦδε ζέφυρος αὐτοῖς ἴσσεσθαι πλέων (Tz. ἴσεται πλέων) ἄνεμος, εἰ ἐν δύοσι κυνὸς τοιόσδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος. καὶ ταύτου ἕνεκα ἐμυθεύσαντο αὐτὸν εἶναι δεσπότην ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμακλειίδην καὶ Πρωτοκλῆ καὶ Πρωκρέοντα (Tz. Πρωτοκρέοντα) ὡς φησὶν Ὀρφεύς⁶. οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοῖς δεσπότης εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δέειν ἀσκή⁷ ὡς αὖ βούλωνται αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἐφ' οὖν. οὕτω γοῦν φασὶ καὶ τὸν Αἶολον τοῦτον τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῇ ἀσκή καταδήσαντα δοῦναι τῇ Ὀδυσσεῖ, ζέφυρον δὲ μόνον εἶναι ὡς αὐτῇ χρειωδέστατον καὶ φορέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκήν δέχομαι. φασὶ γὰρ εἰ μηχανικὸν καὶ τὰ ἀβήτουργικὰ γράφοντες, ὡς εἰς τις δελ-

* Scholium aliud ad hanc versum vide [redacted] ascriptum ad l. 564. BUTTM.

¹ Non bene hic inserta legebantur haec: Τινὲς δὲ ἄλληγεοῦντες—σφραγισσάμενοι, quae vid. infra ad vers. 6. BUTTM.

² Scribendum: Πανδώρας οὗς—δοθείσης. Illa autem ἀπὸ τοῦ πυρὸς idem valent quod sermone seniore ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου. BUTTM.

³ Pandoram Epimethæo uxorem Jupiter dedit, non Vulcanus. Scripsit scholiastes, ἀπὸ τοῦ πυρὸς, respiciens verba Hesiodi E. 57. οὗς δ' ἐγὼ ἐντὶ πυρὶ δώσω παῖδι. Jupiter illud dicit. Heinrich. Certissima emendatio quam si statim cognovissem calpam male sani sermonis in scholiasten non coniecissem. BUTTM.

⁴ Turbata haec in hunc sensum sunt restituenda: ἐξ οὗ Ἑλλήνους Αἰόλος. πατὴρ Κριθέας, Ἀθ' Σισ. ἄλλος δὲ ἴσται ὁ Ἰππέτης παῖς⁵ ὁ δὲ Ἰππέτης α. τ. ι. Vid. Eust. init. huius rhapsodiae. BUTTM.

⁵ Sumptum hoc scholium usque ad vocem Αἰόλος e Tzetze Comm. ad Lycophr. 738. unde variantes aliquas lectiones allevi. BUTTM.

⁶ Vid. fr. Orph. 53. e Suid. v. τριτοκρέοντες et Etym. M. p. 768. 1. BUTTM.

πλωτῇ ἐνὶ νῆσῳ· πᾶσαν δὲ τέ μιν πέρι τεύχος
 χάλκεον, ἄρρηκτον· λισσὴ δ' ἀναδέσσειε πέτρῃ.
 τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γογγῶσιν·
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώνοντες.

5

6. υἱέες] υἱες a m. pr. H.

ib. ἡβώνοντες] ἡβώνοντες H.

φῖνα ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν καὶ ἔχων παρ' ἑαυτοῦ, ποιήσει ὡς ἂν βούλοιο πνεῖν ἀνεμῶν. καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἰόλος ὡς ἂν καὶ μαγικώτατος. τοῦτο δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς Ἰκάστος ὃς τὸ Ῥήγιον ἔκτισεν ὡς φησι Καλλιμάχος B, Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰκάστου Αἰολίδας¹. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκή μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος τῇ ζιφύρῳ ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας τῇ δεκάτῃ τὴν αὐτοῦ πατρίδα καὶ πυρπολοῦντάς τινας θεασάμενος κοπιήσας, ὃς ἀεὶ τὰν πόδα τῆς νῆδος ἔχων, ἐκαθεύδῃσεν. οἱ φίλοι δὲ τούτου λήθοντι τὸν ἀσκὸν χρυσίῳ νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέντων δὲ τῶν ἀνέμων καὶ ἀντιπνεύς ταρμαζόντων τὸ πέλαγος πάλιν εἰς τὴν Αἰολίαν ἀντιβρέυσεν ἄκων τοῖς ἀνέμοις φερούμενος. Pal. 3. Πλωτῇ ἐνὶ νῆσῳ] Ἔοιαι (Vulg. ἐνίοτε) μὲν τὴν ἐμπλομήν, οἷον (Q. οἱ δὲ) τὴν ἐν πλεομέναις τόποις κειμένην νῆσον (Q. ἴτα: —κειμένην. νῆσος δὲ διωδικῶς λέγει τὴν Αἰολίαν). ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πλωτῇ, φερετῇ, οἷον περιφερμένη ἄστε ποτὶ μὲν ἐν ταῖς δεξιαῖς μέρεσι, ποτὶ δὲ ἐν ταῖς ἀριστεραῖς ἐρῶσθαι. οἷον δὲ τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον Ἰστωρὶ Πίνδαρος (fr. Prood. 2. Schn.) λέγων αὐτὸς, Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φερετὰ κυμάτασι Δῆλος παντοδαπῶν ἀνέμων μεταῖς. Ἐν δὲ ἄλλῃ, προσπλεμένη ἐπ' ἀνθρώπων, ἢ περιφερμένη ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἔμεινον δὲ τὸ

πρότερον. εἰ γὰρ ἐπέκει τῇ θαλάσσῃ οἷον ἂν εἶδὲ ἐκ δευτέρου αὐτὴν εἶδεν Ὀδυσσεύς. ἢ περιβρεμένη. Q. Vulg. Ἄλλως ἐν πλεομέναις τόποις κειμένη, ὅτι εἰς νῆσαι πλησίον ἡπείρου κείμεναι τὸ πρὸς τῇ ἡπείρῳ μέρος ἔχουσιν ὑφάλων πετρῶν πλήρες αἱ οὐ δύνανται περιπελέσθαι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος περιφορητῇ εἰκειότερον γὰρ φησι μὴ ἐρριζῶσθαι τῶν ἀνέμων νῆσον. Q. 4. Χάλκεον] Ἰσχυρόν. ἀπείσβατον γὰρ ἐστὶ διὰ τὴν περὶ αὐτὸ λειότητα. Vulg. Χάλκεον ἄρρηκτον] Λέγει τὸ ἐστίν. Πῶς ἄρρηκτον; ὅτι πέτρα περιτρέχει τὴν πύλον περιβαλὼς τάξιν ἐπέχουσα. B. Q. 5. Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες] Καὶ τοῦτο εἰς εὐδαιμονίαν ἔσαν πάντων ἀπολαύσει τῶν τέκνων. εὐδαιμον γὰρ τῷ μὴ ἐπὶ πολλῶν ἐξουσίαν δοῦναι τὰς θυγατέρας. ὁ καὶ περὶ τὴν Πριάμῳ εἰκὼν ἐμῶμεν. ἐπὶ φιλοτεκνίας γὰρ παρ' ἑαυτοῦ ἀνέλαβε τοὺς ἀνδρας τῶν θυγατέρων. Q. 6. Ἐξ μὲν θυγατέρες] Αἰόλος Τηλεκράτης τὴν Λαιστργίαν γῆρας ἐγέννησε θυγατέρα ἕξ καὶ ταύταις ἴσως υἱός. εἰς δὲ ταῖς μὲν ἄρρεσι ὀνόματα Ἰκάστης, Εὐθέος, Φαλακρὸς, Χρίσιππος, Φερίμαν, Ἀνδρικλῆς, ταῖς δὲ παρθέναις Ἐφη (Gyrald. Iphthe), Αἰόλη, Περίβοια, Δία, Ἀρτικρόταια (scr. Ἀστικρόταια), Ἠφαίστεια. ὁ δὲ Εὐριπίδης ἰτέρως Ἰστωρῆ. Q. Ἄλλως. Ταῖς² ἀλλογοῦντες Αἰόλῳ μὲν λέγουσι τὸν ἐναυτίον, δώδεκα δὲ

¹ Vid. fr. 202. ex hoc Tzetze loco et ad Lycophr. 45. BUTTM.

² Quae hinc sequuntur aliunde excerpta et ab hoc scholio aliena spectant ad argumentum huius libri. BUTTM.

³ Gyraldus de Diis Synt. g. de Aeolo: "Legimus in Graecis commentariis, Aeolum uxorem habuisse Teleporam Laestrygionem, quam quidam Leopatra vocant; ex qua liberos duodecim" etc. Sequuntur nomina filiorum unde hic quaedam correxi. Gyraldus scholia HomERICA manu scripta ante oculos habuerit, an illi haec etiam legantur, nescio. BUTTM.

⁴ Heraclid. Alleg. cap. ult. BUTTM.

ἐνθ' ὅγε θυγατέρας πόρον υἷάσιν εἶναι ἀκούσας.
 οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρῃ κεδνῇ
 δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κείται.
 κνισσῆεν δέ τε δῶμα περισυναχίζεται αὐλῇ
 ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοῖης ἀλόχοισιν
 εὐδαῖον, ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.
 καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
 μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
 Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν
 αὐτὰρ ἐγὼ τῶ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἥδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεύχε δὲ πομπήν·
 δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·
 ἐνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
 κείνον γὰρ ταμῖν ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 ἡμὲν παυόμεναι, ἥδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλησι.

7. ἀκούσας] ἀκούεις a m. pr., i in a mutavit manus recentior H. ἀκού-
 τις W. 12. τρητοῖς λεχέεσσι] τρητοῖσι λέχεσσι H. 14. ἕκαστα.
 15. Ἴλιον Ἀργείων. Ἀχαιῶν. 16. αὐτὰρ] καὶ μὲν H. V. W. ib. κα-
 τέλεξα] καταλέξω H. 18. ἀνήνατο] ἀνήνατο W. 19. δείρας] ἐκδείρας H.
 δῶκε μοι ἐκδείρας W.

παῖδας τοὺς μῆνας, ἄρβενας μὲν τοὺς χει-
 μερικοὺς, θηλειὰς δὲ τοὺς καλοκαίριους
 (haec inde ab ἄρβενας om. Q.). Τινὲς
 δὲ ὅτι παρετήρησεν, ἀστράλογίας ἐμπειρος
 εἶναι, ἡλίον ὅτε ἐν Ταύρῳ ζέφυρον πνεύ-
 σαι. οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσιν ἐνίοτε καὶ
 καθ' ἑαυτοὺς, ὥς καὶ πολλοὶ, καὶ γὰρ
 ἡμεῖς, δέχα βασιλικῷ προστάγματι
 προστασόμενοι. Q. et Vulg. edd. re-
 cent. ad 1. 7. Ἐνθ' ὅγε θυγατέρας
 πόρον υἷάσιν] Ἀρχαῖον ἔθος τὸ συνοικί-
 ζειν ἀδελφεὺς, καὶ ὁ Ζεὺς ἀδελφῇ εἴσῃ
 συνοικεῖ τῇ Ἥρᾳ. μεγίστη γὰρ εὐδαιμο-
 νία καθ' Ὅμηρον ἢ ἐμοφροσύνη. ὅταν
 εἴν τῇ τῆς συνοικίσεως ἐπιταρεῖ προσω-
 ἀρχοντι φυσικὸν φιλοστοργίας πάθος ἐκ
 γένους καὶ συναναστροφῆς παιδικῆς, δι-
 πλασιάζεται εὖνοια. B. Q. 10. Κνι-
 σῆεν] Ἦτοι εὖνομον, ἢ κνίσσης μέτοχον

διὰ τὸ πλῆθος τῶν φεομένων. Vulg. Q.
 Περιστεναχίζεται] Περιηχεῖται ἐκ τοῦ
 λαοῦ. Q. 12. Τρητοῖς λεχέεσσι] Por-
 sonus ex schol. marg. Harl. affert
 τρητοῖσι. 13. Καὶ δώματα καλά] Γρ.
 καὶ τεῖχεα μακρά. Harl. 15. Ἴλιον]
 Περὶ τῆς Ἰλίου. ἐπιτόμως ἐκατέρωθεν τῶν
 πηγήσεων τὴν ὑπόθεσιν ἐδήλωσε. B.
 19. Δῶκε δέ μοι ἀσκόν] Διὰ τὸ στεγνόν
 καὶ ἄρβανγὲς τριῶν ἀσκὸν δίδωκεν. B.
 20. Ἐνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων] Ἀθρόως
 πνέοντων. βύκται δὲ ἄνεμοι ἢ κατὰ ὁ-
 μανοῖαν οἱ ἡχητικοὶ ἢ οἱ σφοδροὶ καὶ
 κατὰ βύθον αἰκτοί. ἢ καὶ ὥς ἀπὸ ἀβή-
 του ῥήματος τοῦ βύσσω ἦτοι εἰς βύθον
 κατὰγω. B. Τῶν ἀθρόως πνέοντων ἢ
 ἰσχυρῶς, καὶ πληροῦντων τὰ ἰστία. λέ-
 γονται δὲ εἴτως ἐκ τοῦ ἄγειν βοήν. Q.
 21. Κείνον γὰρ] Προσφιλὲς γὰρ λίαν

ἡὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαινῇ,
 ἀργυρέῃ, ἵνα μῆτι παραπνεύσῃ ὀλόγον περ·
 αὐτὰρ ἔμοι πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν αἶψαι, 25
 ὄφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἔκτελεσιν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.

Ἐνῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀπεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγυὺς ἔόντες. 30
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπῆλυθε κεκμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νῆος ἐνώμων· οὐδέ τω ἄλλω
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θάσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
 οἱ δ' ἑταροὶ ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευαν,
 καί μ' ἔφασαν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι, 35
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτερος Ἴπποτάδαο.
 ὥδε δέ τις εὔπεισκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

*Ω πόποι, ὥς ὁδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, ὅτεῶν τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
 πολλὰ μὲν ἐκ Τρώης ἄγεται κειμήλια καλὰ 40
 ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὐτὲ ὁμῇν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.

26. φέροι] φέρῃ V. 30. ἔόντες] ἔοντας et es super ac ab eadem manu
 H. PORS. ἔοντας V. 31. ἐπῆλυθε] ἐπέλλαβε H. V. 34. ἐπέεσσι.
 35. Φοίκαδ'. 37. Εὔπεισκεν Εἰδών. 38. δ] ἢ V. 39. ὅτεῶν] ὁτέων V.
 42. οἴκαδε νισσόμεθα] οἴκαδ' ἐνεισόμεθα H. ib. Φοίκαδε.

τοῖς θεοῖς Αἰόλος. Q. 23. Μέρμιθι] schol. marg. ἔόντες ἡμεῖς. Harl.
 Σχωρίφ ἦται σύρματι ἀργυρῇ. B. Μέρ-
 μιθι φαινῇ] Προσκουόμεναι. ἵνα τῇ
 δεσμῷ ἀπατηθῶσιν οἱ ἑταῖροι. καὶ γὰρ
 οὐδὲ ἐκ τῆς κουφότητος ἦν γνωρίζαι.
 προσεδέδετο γάρ. Vulg. 24. Ἀργυρέῃ]
 ἵνα μὴ ἐκείναι δυνηθῶσι βαστάξαντες
 αἰσθῆσθαι τῆς κουφότητος, ἀπατηθῶσι
 τε τῇ ἀργυρῇ μέρμιθι. B. 26. Οὐδ'
 ἄρ' ἔμελλεν ἐκτελέειν] Οὐκ ἔμελλεν δὲ
 εἰς πέρας ἄγειν ταύτην τὴν βουλὴν. B.
 Q. Ἐκτελέσειν (sic)] Πληρῶσειν.
 Vulg. 30. Πυρπολέοντας] Ἀντὶ τοῦ
 κυρτεῦντας ὅ ἐστι πῦρ καίοντας, ἢ περὶ
 πῦρ ἀναστραφομένους. B. Q. Vulg.
 ἐγγυὺς ἔόντας text. cum var. l. -ες, et
 31. Ὑπνος ἐπέλλαβε] Γρ. ἔλαβε. Γρ.
 ἐπῆλυθε. Pal. 32. Πόδα νῆος] Τὸν με-
 ταγωγὸν τοῦ κέρατος κάλιν· ἢ τὸ πη-
 δάλιον. Q. Vulg. 38. Καὶ τίμιός
 ἐστιν] Γράφεται, καὶ τιμῆς, ἦτοι τιμή-
 εις. B. 39. Ὅτεων] Διχῶς ὅτεων καὶ
 ὅτεων. ἐκράτησε δὲ ὅτεων προπαροξυτέ-
 ρως. Q. Καὶ γαῖαν ἵκηται] Γρ. καὶ
 δῶμαθ' ἵκηται. Harl. 41. Ληΐδος]
 Ὅτι διηρημένως ἀναγνωστέον. βεβλῆται
 γὰρ λέγειν ἐρωτικῆς (f. στρατιωτικῆς)
 λαίας, ὥς ὅτε, Ὀδυσσεὺς μὲν στερέσαι τῆς
 ληΐδος ἤθελε πάσης Τρωϊάδος (v. 262.).
 Q. Ἐκτελέσαντες] Ζηρούτος, ἐκτελέ-
 ωντες. Harl. 42. Οἴκαδε νισσόμεθα]

καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
 Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θάσσαν ἰδόμεθα, ὅ, τι τὰδ' ἐστὶν,
 ὅσους τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἀσκήϊ' ἔσταιν.

45

Ὡς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
 ἀσκήϊον μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
 τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρει πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἀπὸ πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγος
 ὄγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μαρμάριζα,
 ἥε πρῶτων ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἥ ἀκείων τλαίην, καὶ ἔτι ζῶϊσι μετείην.

50

ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐπὶ νηϊ
 κείμεν· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θύελλῃ
 αὐτὶς ἐπ' Αἰολίῃ νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.

55

Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ·
 αἰψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θεῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε γὰρ κήρυκά τ' ἐπασσάμενος καὶ ἑταῖρον
 βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ αἰσι τέκεσσι.
 ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' αὐδαῖ
 ἰζόμεθ'· αἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἐκ τ' ἐρώοντο·

Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;

43. τάγ'] τὰδ' H. W. ib. f. m. 44. ἰδόμεθα. 58. τε πασσά-
 μεθ' τ' ἐπασσάμεθ' H. 61. f. m. f. m. 62. εἰς δῶμα παρὰ σταθμοῖ-
 σιν] ἀναδόματ' ἐπισταθμοῖσιν H.

Γράφεται, εἰκαδ' ἐπισσάμεθα. Q. Νηυσί-
 μεθα] ἀπελυσόμεθα. Vulg. 43. Τὰδ'
 ἔδωκεν] Ὅπως Ἀρίσταρχος ἔλλαυ δὲ, τὰ
 ἔδωκε, καὶ τὰ γ' ἔδωκε. καὶ, τάγε δῶ-
 κεν, Ἡρωδιανός. Harl. 44. Ὅτι τὰδ'
 ἐστὶν] Τί εἰσι καὶ κατὰ τὴν πιστότητα.
 ἔθεν καὶ ἐπεξηγήσατο, ὅσους τις χρυσὸς
 καὶ ἄργυρος ἀσκήϊ' ἔσταιν. Q. 51.
 Ἀποφθίμην] Ἀποφθαρείην, ἀκαυρεθείην.
 Vulg. 55. Αὐτὶς ἐπ' Αἰολίῃ] Ἐφ' ἧ
 καὶ οἱ ἄνεμοι κατὰ πρόταγμα ὑπέστρε-
 φον πρὸς Αἰολίην (f. Αἰόλιν). Q. 56.
 Ἐπ' ἠπείρου βῆμεν] Τὴν νῆσον ἠπείρου

εἶπε κατὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ ὑγροῦ, ὡς εἰ
 ἔλογεν ἐπὶ τὴν γῆν ἔβημεν. B. Q. 60.
 Βῆν εἰς Αἰόλιν κλυτὰ δώματα, τὸν δ' ἐκ-
 ίχανον] Ὁ στίχος σφικνῶδης. σφικνῶδες δὲ
 ἐστὶ τὸ ἐλλεῖπον ἐν μέσῳ τοῦ στίχου χρό-
 νου, ὡς ἐνταῦθα. χρήζει γὰρ ὁ δεύτερος πῶς
 χρόνου. τὸ γὰρ αἰὶν τροχαῖός ἐστιν. ἀλλὰ
 τὰ ἐμύχρονον (scf. μόνυχρον) ὡς διχρονον
 λαμβάνομεν. Q. Ὁ στίχος λογαρῆς
 ἐστὶν. B. Vind. 62. Ἐλθόντες δ'
 ἀνὰ δώματ' ἐπὶ σταθμοῖσιν] Γρ. πρὸς
 δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν. Harl. 64.
 Ἐχραε] Μανικῶς ἐπέθετα. Vulg. Barn.

ἢ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὅφρ' ἀφίκοιο
πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴ ποῦ τοι φίλον ἔστιν. 65

ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
ἄσάν μ' ἑταροὶ τε κακοὶ, πρὸς ταῦτί τε ὕπνος
σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.

ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 70
οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μῦθον·

ἔρρ' ἐκ νήσου θάσσον, ἐλέγχιστε ζώοντων·
οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπεχθῆται μακάρισσιν.

ἔρρ', ἐπειὴ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις. 75

ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

ἦνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλγεεινῆς,
ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.

Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ· 80
ἐβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
τῆλέφυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν

65. ἀφίκοιο] videtur a pr. m. fuisse dñ ἔχει H. PORS. 66. ἐστὶν] ἢ V. 70. μαλακοῖσι] κακοῖσι sed linea transversa damnatum, et suprascrip. μαλακοῖσι H. Nisi merus est error, volebat καλοῖσι. PORS. id. ἐπέεσσιν. 75. ἔρρ' ἐπειὴ ῥα θεοῖσιν] ἔρρ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν H. W. ἔρρ' ἐπεὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν V. 76. ἱκάνεις.

70. Μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν] Ζηρόδοτος, μαλακοῖσιν ἀμειβόμενος, γράφει. Harl. 72. ἔρρ'] Μετὰ φθορᾶς ἀναχάρι. Q. 75. ἔρρ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν text. Gr. ἔρρε ἐπεὶ ἄρα θεῶ ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις. Pal. Sed observo, prima verba sedulo deterasa esse (ut commodè tamen legi possint), relictis tantum τόδ' ἱκάνεις propter mendum in textu τόνδ'. Cf. Codd. Vind. 77. ἀκαχήμενοι] Διὰ τὴν ἀκαχήμενοι; ἐπὶ τῇ ἡμῶν αὐτῶν ματαιότητι, ἵτι οὐκέτι φαίνεται πομπή. Ματίῃ δὲ (79.) ματαιότητι, φρενοβλαβία, μεταλογίη, ματαιοπραγία. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ματῷ ματία, ὡς ἀμαρτῷ ἀμαρτία. ἔστι δὲ Ὀμηρικόν. B. Q.

78. Τηρεσία ἢ δουλεία, ὑπειρεσία δὲ ἢ κυνηλασία. Pal. 79. ἡμετέρῃ ματίῃ] Ἀγνωμένως (scr. εὐγν.) ἑαυτὸν παραλαμβάνει εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ὅτι ἀφύκνωσεν. Q. 81. Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον] Ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνος (f. -ων) Λάμου τοῦ Ποσειδῶνος παιδός. ἢ ὄνομα Λαιστρυγόνος. Vulg. Q. Ἄλλως. Περιφραστικῶς τὴν Λάμον καὶ, Ἰλίου ἐξαλαπάξει πόλιν (Π. ε'. 642.), τὴν Ἰλίον. καὶ αὐτὴ μὲν καλεῖται Λάμος οἱ δὲ ἐνοικοῦντες Λαιστρυγόνες. B. Q. 82. Τηλέφυλον] Μεγάλην. τῶν γὰρ τοιούτων πολὺ διεστᾶσιν αἱ πόλεις. τινὲς δὲ τὸ κύριον Τηλέφυλον ἐξεδείξαντο. οἱ δὲ τηλέφυλον φασὶ μακρόφυλον, οὐ τῇ διαστάματι ἀλλὰ τῇ πλάτει τῆς πόλεως ἢ

ἥπνυι εἰσελάων, ὃ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' αὖπτος ἀνὴρ δαῖς ἐξήρατο μισθοῖς,
 τὸν μὲν, βουκολίῳν, τὸν δ', ἀργυφά μῆλα νομαίῳν·
 ἔγγυς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθαι.

85

τῷ μῆκε. Vulg. Πέρβω ἀλλήλων καὶ διασταδὸν τὰς πύλας ἔχουσιν· ἢ μακρίπιδων. B. Q. Δαιστρυγόν] Τὴν τῶν Δαιστρυγόνων. Δαιστρυγόνες δὲ οἱ τῶν Λάμων αἰκῶντες. Vulg. Παιμένα συμῆ] Τὸν βουκόλῳ ὃ τὸν μῆλον νομεύς, διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ πρίβαστα. B. Κατασχευατικῶς εἴρηκε συμῆνα καὶ τὸν βουκόλῳ. Vulg. "Οθι συμῆνα] "Ομοσύνῃς τῷ γένει τὸ εἶδος εἶπε, ἀντὶ τοῦ νομῆος νομῆς (f. νομῆα), ἥτοι ἔνθα οἱ νομῆες ἀλλήλους προσφθόγγονται διὰ τὸ πλησίον (Vulg. σύνεγγυς) εἶναι τὰς νομῆς. ἢ μᾶλλον τοῦ διασπόμεντος τὸ ἀπειροστίον τῶν πυλῶν μέτρον ἀπῆλθεν, καὶ οὕτως τὴν φωνὴν ἀκούεσθαι (Vulg. ἔξακ.) τοῦ τε εἰσελαύνοντος καὶ τοῦ ἐξελαύνοντος, ὅσους νότ' ἔχει καὶ αὐτῷ. "Οσοι τε γέγονε βόησας (f. 473.). B. Q. et Vulg. ab "Οσοι οἱ νομῆες ἀλλήλους ad ἐξελαύνοντος. 84. "Ελπίει"] Προσπαρεῖν, φωνῇ. Q. 85. Τῶν (scr. τὸν) μὲν βουκολίῳν] Κατὰ μὲν τὸν καιρὸν τῆς . . . " βουκολίῳν, διὰ τὸν αἵατῳ ἕξ ἔστι . . . τοῖς βοσὶ, κατὰ δὲ τῆς ἡμέρας . . . πρίβαστα. δύναται εἶναι τις, φησὶ, . . . ἀκεῖ λαμβάνειν δύο μισθοὺς ἐπειδὴ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς αἱ νομαὶ ἐγγὺς εἰσι καὶ οὐ πέρβω. B. 86. "Εγγὺς γὰρ νυκτός] Τῆς ἡμέρας ἢ διὰς ἐγγὺς εἶναι πέφικε τῆς νυκτὸς. τοῦτο δὲ ἔφη ὡς μὴ τῆς ἡμέρας ἀφισταμένης τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ τῇ παρακείλευσει αὐτῆς εἰσερχέσθαι νύκτα ἐν ἀκαρεῖ. "Αλλως. Πλησίον γὰρ τῆς πύλας εἶναι αἱ νυκτεριναὶ τε καὶ ἡμεριναὶ νομαὶ, καὶ τοσαῦτον πλησιάζουσιν ὡς τὸν ἐξελαύνοντα τῆς πύλας ἀκούειν τοῖς (scr. τῶν).

ἐν ἀκαρεῖ. "Αλλως. Κράτης βραχίλειος αὐτοῦ ὑποτίθεται τὰς νύκτας. καὶ γὰρ φησιν αὐτοὺς εἶναι περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος περὶ ἧς "Αρατὴς φησι (61.), Κεῖνη πον κεφαλὴ τῇ κείνεται ἥχι περ ἄκραι Μίσγονται διότις τε καὶ ἀνταλὰ ἀλλήλῃσιν. ἔθεν σύνεγγυς οὐσῶν τῶν ἀνταλῶν ταῖς διόσις λέγειν τὸν συνητὴν, ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε, καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ τὸ πλησιάζειν τὰς τῆς νυκτὸς κελεύθους, ἢ τὴν νύκτα ἐγγὺς πετάχθαι τῆς ἡμέρας βραχυτέρῳ ὄσαν. τὸν αὖ καθοδεῖν παρατιθέμενον διπλοῦς μισθοὺς λαμβάνειν, ἢ τὸν ἐν ὑπερ τὸ τῆς ἡμέρας πολλὸν καταχρόμενον. Q. Αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ νομαὶ ἐγγὺς εἰσι τῆς πύλας. Φασὶ δὲ τοὺς Δαιστρυγόνους κατασχευατικῶς τὴν τῶν Δαιστῶν περὶ Σικελίαν χώραν, ἐν ᾗ γαστῆσθαι πολλὴν μύρτα καὶ τὸν αἵατῳ, ὥστε τὰ μὲν λάσσι τῇ ἡμέρᾳ νόμεσθαι τὰ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτί. καὶ οὕτως τὸν νομέαντα ἀργυρεῖν δύο μισθοὺς ἀποφέρεισθαι. Κράτης δὲ φησι κατὰ τῆς τοῦ δράκοντος αὐτοὺς κατασχευατικῶς κεφαλῇ, περὶ ἧς "Αρατὴς λέγει, Κεῖνη πον κ. τ. λ. ὥστε πλείον μὲν εἶναι τὴν ἡμέραν, διότι δὲ τὴν νύκτα, ὡς ἀνάκαλον παρὰ τοῖς Κυμμερίοις. αἷτις οὖν δύναται διαγρυπνεῖν διπλοῦς κινεῖσθαι μισθοῖς. Vulg. Τοῦ γὰρ ἡλίου ἔντες ἐν θαρινῇ τροπικῇ τοῖς ἀρκτέροις ἀνθρώποις μεγίστην τὴν ἡμέραν ἔχειν, καὶ μὴ ἔχειν νύκτα (incide, et ins. τὴν γὰρ νύκτα) μόνον μῶς ἄρας διάστημα εἶναι, ταυτίσθαι τὴν ἡμέραν εἶναι κγ' ὥρων. ἔγνων δὲ ὅτι τοῖς βαριετέροις μεγίστη τῶν νοτιωτέρων ἡμέρα. περὶ ταύτων καὶ "Ομηρος τῶν τόπων μνημονεύει νῦν. φησὶ γὰρ

¹ Pudet profecto. Sed typographi mendum ejusmodi in ed. Mod. relictum esse non crediderim. BUTTM.

² Lacunas tales ex solo sensu supplere, intelligenti semper lectori relinquendum. BUTTM.

ἐνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν περὶ πέτρῃ
 ἡλίβατος τετυχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν·
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντίαι ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προὔχουσιν· ἀραιὴ δ' εἰσόδος ἐστίν· 90
 ἐνθ' οὔγ' εἴσω πάντες ἔχον νῆας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεκτο
 πλησίσαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κύμα γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σθέθον ἔζω νῆα μέλαιναν, 95
 αὐτοῦ ἐκ' εἰσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα θήσας.
 ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
 ἔθθα μὲν αὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν, φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἷον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα.
 θῆ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προῖην πύθεσθαι ἰόντας, 100
 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκβάαντες λείην ὁδόν, ἥπερ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ, 105
 θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάτῃ.

87. πέρι] περὶ V. 91. ἀμφιελίσσας. 92. δίδεκτο] δέδεκτο V. 93. κύ-
 μά γ'] κύματ'. Primo fuit γ' pro τ', sed nihil in accentibus mutavit. Quod
 si alterum consilio scripsisset, ita notasset, κύμα γ' H. Apollonius v. ἀέξετο
 habet κύματ'. PORS. 98. ἔργα. 100. προῖην] προῖεν H. W. 104. ἑ-
 στυδ'. 105. ἑάστεος. 106. θυγατρὶ] θυγάτερ (sic) H. θυγάτῃ W.

ἔτι, τηλέκλυτον (sic) Λαιστρυγώνην
 (cetera sine variet. ad νομείων) . . .
 γὰρ δύναται τις δουλεύσαι . . . ἀ δύο
 ἡμέρας. Pal. 87. "Ἐνθ' ἐπεὶ"] Ἐπειδὴ
 εἰς λιμένα τὸν ἄξιον θαύματος ἤλθομεν,
 ἐκεῖ ἔσω τὰς νῆας ὀρμήσαμεν. B. Q.
 89. "Ἀκταὶ δὲ προβλήτες"] Αἱ προβεβλη-
 μέναι ἐν τῇ θαλάσῃ πέτραι καὶ προ-
 ἔχουσιν ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν στονὰν ποιῶ-
 σαι τὸν εἰσπλῆν. Vulg. Q. 95. Αὐ-
 τὰρ ἐγὼν] Προικονομεῖ τὸν τρόπον τῆς
 φυγῆς τοῦ Ὀδυσσεύς. Q. 97. Παιπα-
 λίσσας] Τραχεῖαν. ἔνθεν κὰν τῇ συν-

ηθεῖα παιπαλίμων λέγομεν ἄνδρα τὸν τρα-
 χύν καὶ μὴ δελαῖν. Vulg. 98. Ὅττε
 βοῶν] Βοῶν ἔργα ἢ ἡροτριασμένη γῆ, ἀν-
 δρῶν δὲ, ἀμπελῶν καὶ τὰ τιαῦτα. B.
 100. Προῖην] Προέπεμπαν. Vulg. 103.
 "Ἡπερ ἄμαξαι] Γρ. ἢ κεν ἄμαξαι. Harl.
 104. Καταγίνεον] Κατεβίβαζον. ἔστι
 δὲ ἀγινεῖν κυρίως μὲν τὸ ἄγειν ἐκ τῆς τοῦ
 ἄγος παραγωγῆς, νῦν δὲ τὸ καταφέρειν.
 B. 105. Σύμβληντο] Ἠρχατο. Vulg.
 sed Barnes. em. ξύμβληντο· σιωή-
 χοντο. 106. Θυγατρὶ ἰφθίμῃ] Γενναίᾳ
 κατὰ τὸ σῶμα. Ἀντιφάτῃς (scf. -ῆα)

ἡ μὲν ἄρ' εἰς κρήνην κατεβήσεται καλλιρέεθρον
 Ἄρτακίην, ἔθθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκει·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσιφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
 ὅστις τῶν εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσει. 110
 ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπεριφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 εὖρον, ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλεε κλυτὸν Ἀντιφάτῃα,
 ὃν πόσιν, ὅς δ' ἦ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115
 αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων ὠπλίσσατο δόρπον·
 τὰ δὲ δῦ' αἰζαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοῇ διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἰόντες
 φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 μυρίοι, οὐκ ἀνδρεσσὶν εἰκότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 οἱ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθείσι χερμαδίοισι
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
 ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων.
 ἰχθῦς δ' ὡς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.

107. κατεβήσεται] κατεβήσατο H. 108. προτὶ] προτὶ V. ib. φέρεσκει.
 110. τῶν] τῶνδ' H. V. W. ib. οἷσιν] τοῖσιν W. ib. ἀνάσσει] ἀνάσσει V. ib. φανάσσει. 115. ἐμήσατο] ἐμήδετο V. ib. πόσιν. 116. δόρπον] δεί-
 σιν H. V. W. 118. τεῦχε] τεῦξαι H. τεῦξε V. ib. φάστεος.
 120. Γίγασιν. 123. ἀνδρῶν] ἀνδρῶν τ' H. ib. ἀγνυμενάων. 124. πεί-
 ροντες] σπείροντες V. ἀσπείροντας ἀταρτέα Apollonius v. φέροντες. PORS.
 ib. φέροντες] πείροντες H. V.

ἀπὸ τῆς Ἀντιφάτης, τὸ δὲ Ἀντιφάτας
 ἀπὸ τῆς Ἀντιφάτης. B. 108. Ἄρτα-
 κίην] Ὀνομα κρήνης. εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα
 παρὰ Κίρκης μαθήντες (Vulg. παρ' αὐ-
 τῆς μεμαθηκότες). λέγει γὰρ, Οἶδα καὶ
 αὐτὴ Ἡμὲν ἴσ' ἐν πύτρῃ πάθει (Vulg.
 πάθ') ἄλλα ἰχθυόοντι, Ἡδ' ἴσ' ἀνδρῶν
 ἄνδρες (κ'. 457.). ἡ κατὰ τὸ σιωπόμε-
 νον παρὰ τῶν φυγόντων μαθήντων παρὰ
 τῆς Κίρκης (Q. μαθήντες παρὰ τῆς Κίρ-
 κης) ἐπύθετο. Q. Vulg. (Barnesius
 schol. vulg. ex arbitrio contextit.)
 110. Τὰ δὲ, οἷσιν, Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ
 π. Harl. 113. Ἐστύγον] Ἐφοβήθη

σαν, ἐξεπλόγησαν. ἡ γὰρ Στὺξ ἐκ-
 πληκτικὴ ἐστίν. B. Q. 115. Ὅν πεί-
 ρον] Ἀντιφάτας (sic) ἀπὸ τῆς Ἀντι-
 φάτης εἰθελαι. Q. Cf. ad 106. 116.
 Δείκων] Γρ. δόρπον. Harl. 121. Ἀν-
 δραχθείσι χερμαδίοισι] Ἡτοι τοῖς δυνα-
 μέναις ἄνδρα καταβαρύνειν. ἡ ἀτερ-
 πέας μὲν ἦν χερμάδια ἄλλα δὲ ἀχθοφο-
 ρήματα· ἡ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς
 βαστάζουσιν. B. Μέγα βάρος παρέχουσι
 τοῖς βαστάζουσιν ἀνδράσι· ἡ εὐγενέσι,
 τοῖς δυναμέναις ἄνδρα καταβαρύνειν ἡ
 μεγάλοις. Q. Cf. Vulg. 124. Ἰχθῦς
 δ' ὡς πείροντες] Ἀπὸ τοῦ νηχόμενοι καὶ

ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεον λιμένους πολυβοηθεὺς ἐντὸς, 125
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὅζυ' ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἐκοψα νέως κυανοπρώροιο.
 αἶψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπησ', ἢ ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
 οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρρεψαν, δέισαντες ὀλοθρον. 130
 ἀσπασίως δ' ἐς πότον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νῆς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτοῦ ὄλοντο.
 Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε 135
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαισιμβρότου Ἥελιοιο,
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὀκεανὸς τέκε παῖδα.

126. ἐγὼ ξίφος] ἐγὼν ἄορ H. ib. ἐρυσσάμενος. 129. φύγοιμεν] φύ-
 γωμεν H. 130. οἱ δ' ἅμα] οἷδ' ἅμα H. ἄλλα W.

περῶντας ὥς ἰχθύες. ἢ διαπείρωντες
 ὡς ἰχθύας. Γράφεται καὶ, σπαίρωντας.
 πείρωντες δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διαίρωντες.
 Vulg. "Ἦτοι περῶντας (scg. περῶντες)
 καὶ νηχόμενοι ὡς ἰχθύς. ἢ πείρωντες αὐ-
 τοῖς τοῖς ὀδοῦσιν. Τὸ οὖν πείρωντες ἀντὶ
 τοῦ περῶντες (scg. περῶντες) τὸν λιμένα
 καὶ διαπείρωντες ὡς ἰχθύες. Εἰ δὲ γρά-
 φεται, ἰχθύς ὡς εἶροντες ἀτερπέα δαίτα
 φέροντες, ὁ νῦν αὐτοῦ ὅπως, ὡς ἰχθύς
 αὐτοὺς συνείρωντας καὶ ὀμαθοὺς ποιῶντες
 ἔφερον εἰς τοὺς οἴκους. ἢ ἴσως ξύλοις ἀπε-
 ξυσμένους διέπειρον αὐτοὺς καὶ ὡς ἰχθύας
 ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνείλκοντο. B. Q.
 Ἀριστοφάνης, ἰχθύς δὲ ὡς εἶροντες.
 Harl. Πένοντο] Ἀρίσταρχος, φέροντο.
 Harl. Φέροντο] Προσεφέροντο. Vulg.
 130. Οἷδ' ἅμα] Τοῦτο μὲν ἐμφαντικόν.
 ἔναι δὲ γράφουσιν, οἷδ' ἄρα πάντες.
 Καλλίστρατος δὲ καὶ Ῥιανὸς διὰ τοῦ λ,
 οἷδ' ἄρα (scg. ἄλλα) πάντες°. Harl.

Ἀνέρρεψαν] Ἀνεκινήθησαν εἰς τὸ κωπη-
 λατεῖν. Q. 131. Ἐπηρεφέας φύγε
 πέτρας] Τὰς τοῦ στόματος πέτρας οὗ
 τὰς βαλλομένας. ἦτοι ἀνωθεν ἐπηρεφεῖς,
 ἢ ἐπιεκκλιμένας καὶ βαλλομένας κατὰ
 τῆς νῆος. B. Q. 135. Αἰαίην δ' ἐκ
 νῆσον] Ὀνομα νῆσου. ταύτην ἀνὰ φασί
 τὸ νῦν Κίρκαιον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. Q.
 Vulg. 136. Αὐδήεσσα] Ἦτοι περ-
 βήτης· ἢ εἰς διάλεξιν καὶ προσαγορεύ-
 σιν ἀνθρώπους ἐρχομένην· ἢ καθὼ ἐπίγειός
 ἐστιν. B. Q. Vulg. Ἀριστοφάνης, οὐ-
 δήεσσα. Harl. Cf. ad ε'. 334. 137.
 Ὀλοόφρονος] Τοῦ συνετοῦ (Vulg. συνε-
 τὰ) καὶ ἐλόκληρα φρονούντος Q. Vulg.
 ἢ ἐλόθρια φρονούντος. καὶ γὰρ μάγος ἦν.
 Q. Αἰήταο] Αἰήτης Κόλχων ἀδελφός
 (scg. βασιλεὺς), πατὴρ Μηνδείας, Κίρκης
 ἀδελφός. Q. 138. Ἀμφω δέ] Ἦτοι ὁ
 Αἰήτης καὶ ἡ Κίρκη ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ
 Ἥλιου. Q. 139. Ἐκ Πέρσης] Πέρση

* Hoc etiam coniecit Tournius Car. Nov. in Suid. v. ἀνέρρεψαν, laudans ε'. 328.
 v. 78. FORS.

ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νῆϊ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ 140
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐκβάντες δύο τ' ἡμέα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦώς,
 καὶ τότε ἐγὼν ἱμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγαγον ὄξυ 145
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιώπην,
 εἶπας ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐναπὴν τε πυθοίμην.
 ἔσθην δέ, σκοπὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἰσάτο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυδείης,
 Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. 150
 μερμήριζα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἐλθεῖν, ἥδ' ἐπυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἶθοπα καπνόν.
 ὦδ' ὃς μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι. 155
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,

140. νῆϊ] νῆα H. V. 141. θεός] videtur a m. pr. fuisse θεῶν H. PORS.

146. παρὰ] παρὰ ^{ἐπὶ} H. 147. ἔργα ἴδοιμι. 149. εἰσάτο. 152. καπνόν]

ἐσθην et suprascr. γρ. καπνόν H. ib. ἴδον. 156. νεός] νεός H. ib. ἀμφιελίσσης.

Ὀκεανοῦ μὲν ἦν θυγάτηρ, Ἥλίου δὲ θυγάτηρ. Ἥλιος δὲ καὶ Πέρσης Αἰήτης καὶ Κίρκης. Ἡσιόδος δὲ (Θ. 411.) καὶ τὴν Ἑκάτην Περσηίδα λέγει. Vulg. Q. 140. Κατηγαγόμεσθα] Κατάγεσθαι φασιν τὸ ἀπὸ θαλάττης εἰς λιμένα ἐλθεῖν, καὶ ἀνάγεσθαι τὸ ἀνάκαλιν. δοκοῦσι γὰρ κατὰ τῆς ἀκτῆς ἔρχεσθαι. B. Q. 141. Ναύλοχον] Ἡρεμον (sic), παρὰ τὸ λάζεσθαι ἢ κεκρυμμένον, παρὰ τὸν λόγον. Q. Ἄλλως. τὸν εἰς φυλάκην τῶν νεῶν ἐπιτήδειον ἢ ἐν ᾧ ὥσπερ κειμῶνται αἱ νῆες ἢ τὸν τὰς ναῦς κρύπτωντα ἢ ὑποδεχόμενον. B. Q. et ex parte Vulg. Ἐγὼ δὲ ναύλοχον λέγω ἐκ τοῦ λοχᾶσθαι καὶ κρύπτεσθαι ἐν αὐτῇ τὰς νῆας. B. Q. 146. Ἀνήϊον] Ἀνήρχοντο τόπον ὑψηλὸν ἀφ' οὗ ἐστὶ περισκέψασθαι καὶ ἀποσκοπεῦσαι Q.

(Vulg. Περιώπην. τόπον ὑψ. etc.) 150. Διὰ δρυμὰ] Διὰ δρυμῶν πυκνῶν καὶ τῆς ὕλης. ἀντιπτάσει γὰρ ἐνταῦθα κέχρηται. Δρυμὰς δὲ κατάπικτος ταῖς δένδροις τόπος, δριμόμος τις ὢν. Q. 152. Αἶθοπα] Ἀρίσταρχος τὸν ἐκ τοῦ αἶθεσθαι ἀναδιδόμενον. Q. (sed in Mediol. male ad 150. relatum: cf. Vulg.) 153. Δοάσσατο] Κυρίως δοάσασθαι τὸ δυεῖν ἐλέσθαι θάτερον. ἔστι δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιούς οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἔδοξεν ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἡρέθη: προεκρίθη. πρῶτον μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ δοῦναι τοῖς φίλοις αὐτοῦ δεῖπνον, εἶτα στεῖλαι αὐτοὺς εἰς τὸ μαθεῖν τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. B. Q. 155. Δεῖπνον ἐτέροισιν δόμεναι] Ὅπως διὰ τὸ ἐλέγα εἶναι τὰ σιτία αὐτὰς ἐφύλασσειν. Q. 156. Ἡία] Καὶ ὑπάρχον. κατανίξεται

καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῶνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
 πίομενος, δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο. 160
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
 πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
 κάδδ' ἔπεσ' ἐν κοίτησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 165
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπας τε λύγους τε·
 πῆσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, εὐστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεζάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
 βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ ἧα μέλαιναν,

163. κάδδ'] κάδ δ', ut semper, W.
 δ'] πῆσμάθ' pro v. l. V.

165. Εἰρυσάμην.

167. πῆσμα]

δὲ οὕτως, ἔω τὸ ὑπάρχον, ὃ μέλλον ἔστω, ὃ
 παρακείμενος ἦκα, ὃ μέσος εἶα καὶ δια-
 λύσει, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἦα. B.
 159. Κατήϊεν] Εἶν τὸ πορεύομαι, καὶ ὃ
 παρατακτικὸς ἦεν, ἦεις, ἦιε, καὶ κατήϊεν.
 B. 160. Δὴ γάρ μιν ἔχεν] Τὸν (Q.
 τὴν) ἔλαφόν φησιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκ-
 κικαῦσθαι καὶ ὡς ἐν πυρὶ γεγονέναι, διὰ
 καὶ ἐπὶ τὸν ποταμὸν κατιέναι (Q. κατ-
 ἤρχετο) τοῦ πεῖν ἔνεκα. Vulg. Q.
 Ζηνόδοτος, δὴν γάρ μιν. Harl. 161.
 Κατ' ἄκνηστιν] Καταχρηστικῶς φησιν ὃ
 Ἀρίσταρχος ἐπὶ τῶν θηρίων εἶναι τὴν
 ἄκνηστιν. οὐ γὰρ αὐτὴν μόνην ἀδυνατῶ-
 σι κινήσασθαι (scf. κῆσ.) ἀλλὰ καὶ
 τὴν ὁσφύν καὶ τὸν τράχηλον. Ἄλλως.
 Δεῖ γινώσκειν ὅτι αὐτὸς ἐπεξηγεῖται ἡ
 ἐστὶν ἄκνηστις διὰ τοῦ εἰπεῖν μέσα νῶτα,
 ἦτοι ἡ ῥάχις, ἡ τὰ μέσα τῶν τετραπύ-
 δων παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κινήσασθαι. Q.
 Cf. Vulg. 163. Μακῶν] Ὀνοματο-

πεποίηκε τὴν λέξιν, οἶον, ποιῶν φωνὴν καὶ
 ἄσχημον ἀποτελέσας. Vulg. B. Q.
 164. Ἐμβαίνων] Γρ. διὰ τοῦ μ. P ἐμ-
 πάσας, ἐπιβάς, πλησιάσας ὡς τὸ, Λάξ
 ἐν στήθεσσι βάς (Π. ζ. 65.) Harl.
 Ἐπιβαίνων ὡς λάξ. Vulg. 166. Ῥῶ-
 πας τε λύγους τε] Ἰμαντώδη φυτὰ ἐπι-
 μήκεις καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα.
 B. Q. Vulg. 169. Καταλοφάδια¹]
 Ὅφ' ἐν ἀναγνωστέον ὡς τὸ καταμαδία²
 καὶ τόνφ καὶ σημασινομένη. B. Q. Ἄλ-
 λως. Καταλοφάδια ἀντὶ τοῦ καταλο-
 φάδιως. Οὕτως (B. οὐδὲ) δὲ δεῖ νοεῖν ὅτι
 ἐβάσταξε τὴν ἔλαφον ὃ Ὀδυσσεὺς με-
 ταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων (B.
 καὶ τῶν δύο ποδῶν). μέσων γὰρ τῶν πο-
 δῶν τὴν (scf. τῶν) ἄνω ἔσχε τὴν ἰδίαν
 κεφαλὴν ὃ Ὀδυσσεὺς. κατεῖχε δὲ τοὺς
 δύο πόδας συνδεδεμένους ταῖς δύο χερσὶ
 σκηριπτομένους τῇ δόρατι. B. Q. ΚΑ-
 ΤΑ ΛΟΦΑΔΕΙΑ. κατὰ λόφον καὶ αὐ-

¹ Prima schol. Harl. verba nunc video corrupta esse ex his: Γρ. διὰ τοῦ μ ἐν πῆ-
 σμα: idque adnotatum est propter eos quibus Græcus sermo requirere videretur ἰσ-
 βαίνων. BUTTM.

² Καταλλοφάδια et ἰ super u o schol. marg. codicis Harl. affert Porz. BUTTM.

³ Hæc forma non occurrit, sed καταμαδίαι, et Π. ψ. 431. Ἰσσε δὲ δίδκειν οἷον κατα-
 μαδίαι φέρονται. BUTTM.

ἔγχει ἐριδόμενος, ἐπεὶ οὕτως ἦεν ἐπ' ὤμου
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.. 170
κάδδ' ἔβαλον προπάροιθε νεώς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι, παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ', ἀχϋύμενοί περ,
εἰς Ἀἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ. 175
ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἐν νηὶ θεῇ βρώσις τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμεν, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.

ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πύθοντο·
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλως ἀτραγύτῃσι
θήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησας ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 185
δὴ τότε· ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσι εἶπον·

172. νεώς] νεός W. 173. ἐπέεσσι. ἑκάστον. 174. πως καταδυσόμεθ']
πῶς καταδυσόμεθ' H. πῶ W. 175. ἐπέλθῃ] ἐπέλθη, text. ἐπελθεῖν schol. H.
178. ἐπέεσσι. 184. ἡδύ. 188. ἔειπον.

χόνοι, κατὰ τραχήλου. Vulg. 170. Ἐπεὶ οὕτως ἦεν ἐπ' ὤμου] Οὐκ ἐβουλόμην
γὰρ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κατὰ τοῦ ἰνὸς
ὤμου φέρειν τὴν ἔλαφον. Q. Οὕτως
ἦεν] Ἀριστοφάνης δὲ, οὕτως εἶχεν.
Harl. Οὕτω εἶχον] Οὐκ ἐνεδέχετο
ἔχειν. Vulg. 174. Οὐ γάρ πως] Τινὲς
φασιν ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρξατο. ἐγὼ δὲ
αἶμαι ὅτι ἡ σύνταξις οὕτως εἶχει. ἢ
ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἢ (sic: vcr. δὴ)· ὦ φί-
λοι ἄγετε δὴ, ὅφρ' ἐν νηὶ βρώσις τε πό-
σις, μνησόμεθα βρώμεν. οὐ γὰρ πῶ κα-
ταδυσόμεθα ἥτοι καταλευσόμεθα καὶ
κατέλθωμεν, ἀχϋύμενοί περ εἰς Ἀἶδαο
δόμους πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπελθεῖν. Q.
175. Εἰς Ἀἶδαο δόμους] Οὐκ ἔστιν ἀπο-

θανεῖν παρὰ τὴν εἰμαρμένην. δεῖ δὲ
ἐσθίειν. Q. 178. Ἐν τισὶ τὰ, αὐτως,
φέρεται. Harl. 179. Ἐκ δὲ καλυ-
ψάμενοι] Ἀπογυμνώσαντες τὰς οἴμης
ἥτοι ἀποσκεπασθέντες τὰ ἴδια σώματα
ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγερθέντες. Q. 180. Θη-
ήσαντ' ἔλαφον] Ἔθας γὰρ ταῖς πολλαῖς
θαυμάζειν τὰ ἀπὸ ἀγρᾶς εἰλημμένα. Q.
182. Ἐρικυδέα] Τὴν ποιῶσαν γαυριῶν.
ἢ μεγάλως ἐνδοξα (ἐνδοξον σπ. Barn.)
Vulg. 185. ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ]
Οὐδὲ μετὰ τὴν τροφὴν λέγει πρὸς αὐτοὺς
περὶ τῆς κατασκοπῆς, ἀλλ' ἐαυτὴν (s.
ἰωθινὴν) πρώτην. Q. 188. Ῥιανὴς, δὴ
τότε· ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον
εἶπον. Harl. Μετὰ πᾶσι] Ἐννι, μῦ-

Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
 ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἥως,
 οὐδ' ὅπῃ ἥελιος φαισίμβροτος εἰς ὑπὸ γαῖαν,
 οὐδ' ὅπῃ ἀννέεται· ἀλλὰ φραζώμεθα θάσσον,
 εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι εἶναι·
 εἶδον γὰρ σκοπὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας εὐκνήμιδας ἑταίρους
 ἡρίθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.

190. 191. 192. ὅπῃ] ὅπῃ W. 190. γὰρ Fθμεν. 194. Feῖδον. 199. Fέρ-
 γων. 204. ἡρίθμεον] ἡρίθμαι V. ib. ἀρχὸν] ἀρχὸν H. 205. θεοει-
 δής.

θεν. Vulg. (ed. Schrevel.) 190. ὦ φίλοι] Καλλίστρατός φησιν ὡς ὑπὸ
 τινος ὁ στίχος (189.) προτέτακται ἀγ-
 νοῦντος τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος, ὡς θέλει ἀρ-
 χεσθαι ἀπὸ τοῦ γάρ. Harl. ὦ φίλοι
 οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος] Ταῦτα δὲ
 λέγει οὐκ ἀπορῶν, ἀλλὰ δεινοπαθὼν τοῖς
 παροῦσιν. ἀγνοοῦμέν φησιν ἐν τοῖς κλι-
 ματί ἴσμεν, καὶ οὐ δυνάμεθα συγκρίναι
 ὡς πρὸς ἑτέραν χώραν εἰ ἀνατολικοὶ ἴσ-
 μεν ἢ δυτικοί. ἐλθόντες οὖν μάθωμεν
 παρὰ τῶν οἰκητῶν, καὶ οὕτως τὸν ἐπὶ
 τῇ πατρίδα πλοῦν ποιησώμεθα. Ἐκ
 τούτων δὲ ἐκτετοπισμένη φαίνεται ἡ

πλάνη τοῦ Ὀδυσσεύς. B. Q. Ἄλλως.
 Ἀλογόν ἐστι τὸ τοῖς ἑταίρους ἀθυμῶν
 περιβάλλειν. λύεται δὲ ἐκ τοῦ καιροῦ.
 πρὸς γὰρ τὸ δεῖν σκέψασθαι τοὺς οἰκίτη-
 ρας τῶν τόπων ἡρμῶν τὴν ἀπορίαν τῶν
 χωρίων εἰπεῖν. Q. 193. Ἐγὼ δ' οὐκ
 οἶμαι] Τοῦτο εἶναι διὰ μέσου φησὶν Ἀρ-
 χίλοχος (scg. Ἀρίσταρχος^o) ὡς ἂν
 ἀπαληψάντος τοῦ Ὀδυσσεύς ἰδίᾳ ἀνα-
 πεφωῆσθαι. Q. 195. Νῆσον τὴν
 πέρι πόντος] Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔρος ἐπὶ κεῖται
 ἡ θάλασσα τῇ νήσῳ, οἷον δοκεῖν ἐπάνω
 αὐτῆς εἶναι. χθαμαλὴ γὰρ νῆσος προεί-
 ρηται. ἀπὸ τῆς στεφάνης οὖν τοῦ ἔρους,

* Vid. not. ad β'. 1. BUTTM.

* Nominum Ἀρχιλόχου et Ἀρίσταρχου confusorum exempla vid. ap. Ruhnck. in
 Prol. ad Hesych. to. II. p. 7. BUTTM.

βῆ δ' ἰῆναι, ἅμα τῷ γε δύο καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γούοντας ὅπισθεν.

εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ζεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.

210

ἅμφι δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἡδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέβηλξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.

οὐδ' οἱ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
οὐρῆσιν μακρῆσι περισσαινόντες ἀνέστην.

215

ὥς δ' ὅταν ἅμφι ἀνακτα κύνας δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ', αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·

ὥς τοὺς ἅμφι λύκοι κρατερώνυχες, ἡδὲ λέοντες,
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδουσιν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.

ἔσταν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο

220

Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουαν ἀειδούσης ὅπῃ καλῇ,

ἰστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεᾶων

λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

208. Γέλοσ'. 216. ἔταν] ἔτ' ἂν W. ib. Γάνακτα. 219. ἔβω.
220. εἰνὶ θύρῃσι] ἐν προθύροις V. W. 221. Γοπί. 223. Γέργαι.

ἰστοφάνωνται, εἶπεν. Q. 210. 'Ἐν
βήσσησι] 'Ἐν ταῖς βασιλείαις τόποις Q. ἢ
ἐν ταῖς προβάσεσι καὶ ὀρεῖναις κοιλάσιν.
Q. Vulg. Δώματα Κίρκης] 'Ἀπὸ τοῦ
εὐλαβητικῆς τοῦ δώματα πρὸς ἐνικὸν τὸ
δῶμα ἐπήντησεν, ὡς τὸ, ἐξ ἐτέρων ὅτε-
ρος, εἴτα ἐπιφέρει, οὐκ ἂν τίς μιν ἀνήρη
περὶ αὐτὴν τὴν Κίρκην. Q. 213. Τοὺς
αὐτὴ κατέβηλξεν] 'Ἐξ ἀνθρώπων εἰς φύ-
σιν λεόντων καὶ λύκων μετέβαλεν. Q.
Τὸ ἔβηλξεν οὐ πρὸς τὸ μεταμορφῶσαι ση-
μαίνει ἀλλὰ τὸ νοθέστερον ποιῆσαι πρὸς
τὰς ἐνέργειας, ὡς ἐν 'Ιλιάδι, Αὐτὰρ Ἀ-
χαιῶν θέλγῃ νόον (μ'. 255.). οἷον νοθέσ-
τερον ἐπολεῖ Q. Πράνους καὶ ἡμέρους

ἐποιήσεν. Vulg. 217. Μειλίγματα
θυμοῦ] Τὰ μειλίσσαντα καὶ καταπραῦ-
νοντα αὐτῶν τὸν θυμὸν. B. Q. φησὶ δὲ
τὰς ἀπομογδαλίας αἷς προσδεχόμενοι οἱ
κύνας ἐγρηγόρασιν. ἢ κρέα τινα καὶ πρὸς
ἡδονὴν δωρήματα. Q. Cf. Vulg. φησὶ
τὰς ἀπομογδαλίας δὲ τῶν δακτύλων αὐ-
τοῦ· ἦτοι τὰ ἐκ τοῦ πίον (f. πίονος) θυ-
μίσματα. B. 220. 'Ἔσταν δ' εἰνὶ θύ-
ρῃσι] 'Ἀρίσταρχος γράφει, ἔσταν δ' ἐν
προθύροις. Harl. 221. 'Ἀειδούσης ἐπὶ
καλῇ] Οὐδὲν ἄτοπον τὴν εἰς τόπον αἶσαν
τοιοῦτον ἐπακλέπτειν τῇ φῶσιν τὸν πῶνον.
αἱ εὐγενεῖδες δὲ εἰσάγονται παρ' Ὀμήρου
ἰστουργοῦσαι. Q. 222. 'Ἰστὸν ἐποιχο-

* Mendosissime scriptum scholium sic dispice et corrige. Spectat illud potius ad
212. ubi μιν singulariter acceptum refertur a grammatico ad δῶμα quod sit in pre-
ced. δώματα. Cujus rei aliud exemplum profert ex Od. f': ubi postquam v. 266.
dictum sit ἐξ ἐτέρων ὅτερος ἐπὶ ἐνὶ ἐνὶ relatum ad δώματα καὶ δ' Ὀδυσσεύς. inferatur mox (268.)
οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ἐπιπροσπύσσειν. Tum aliam etiam tangit rationem, qua μιν illud
in nostro loco referatur ad Circen. Nam vox non vox, ἀρχή, dirimenda est ita:—
μιν ἀρχή. ἢ πρὸς αὐτὴν ἐπὶ Κίρκην. BUTTM.

ὅς μοι κήδιτος ἐτάρων ἦν, κεδνότατός τε 225

ᾧ φίλοι, ἔδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἰστὸν
καλὸν αἰοδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
ἧ θεὸς, ἧ γυνή· ἀλλὰ φθογγώμεθα θάσσον.

ᾧ ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

ἧ δ' αἰψ' ἐξελθῶσα θύρας ὤϊζε φασινὰς, 230

καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·

Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὅισσάμενος δόλον εἶναι.

εἶσεν δ' εἰσαγαγῶσα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.

ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιστα καὶ μέλι χλωρόν

οἶνω Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνεμίσγε δὲ σίτω 235

φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαβοῖατο πατρίδος αἵης.

αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκεν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα

ῥάβδω πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἔεργον.

οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,

231. αἰδρεῖσιν. 232. ὀισσάμενος] ὀισάμενος W. Post 233 addi-
tum habet in margine τεύχε δὲ εἰ κυκεῷ χρυσέφ' ἔπαϊ, ἔφρα πίειν V. 235. φοί-
νη. 238. ἐέργον. 239. δέμας] τρίχας V.

μένης] Περιουμένης εἰς τὸ ἰσουργεῖν. Q.

225. ὅς μοι κήδιτος] Συγγενικωτάτης

(Vulg. -έτατος) φροτῖδος ἄξιος, φίλ-
τατος ἐξ ἐνγαμίας. Q. Post 225.

Codd. Vind. 50. et 133. inserunt

hunc: Ὁ σφιν εὐφρανέων ἀγορήσατο

καὶ μετίεπεν. 231. Ὀισσάμενος δό-
λον εἶναι] Ἀπὸ τοῦ φιλοφρόνως αὐτοὺς

καλεῖν μόνον εἶσαν, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν θε-
ρίων ἡμερότητας. B. Q. Vulg. Post

v. 233. Εἶσεν etc. additur in mar-
gine codicum Harl. et Q. hic ver-

sus. Τεύχεν (Q. τεύχε) δὲ κυκεῷ χρυ-
σέφ' ἔπαϊ ἔφρα πίειν V. Vid. v. 316.

235. Πραμνεῖω] Ἡ πραῖνοντι τὸ μένος

ἢ παραμενομένης ἢ καλαῖω· ἢ πραι-
νείω, τῇ ἀπὸ τῆς Πράμνου. B. Ἔστι

μὲν τῇ ἐκ πραινείας ἀμπέλου γυναικὸς

αἶψ. λέγεται δὲ πραινεία ἀμπελος ὡς

καὶ θέσεια καὶ μαλίκερς (Vulg. hoc

tantum, ὡς καὶ Θασία). ἔστι δὲ πραι-

νείω τῇ πραῖνοντι τὸ μένος, οἷον τὴν ψυ-

χὴν εἰς πράττητα ἄγωντι. οἱ δὲ ἐτι τῶν

αἰνῶν ἔστι μὲν καυστικαὶ, ἔστι δὲ ἡδεῖς,

τινὲς δὲ πραινείσιν καὶ παραμάνιμοι εἰς

καλαίωσιν καὶ μὴ μεταβάλλουσι. Q.

Vulg. Sed in Q. post vocem ἄγωντι

statim ἔστι δὲ παραμάνιμοι κ. τ. α.

omissis intermediis. 238. ῥάβδω

πεπληγυῖα] Πρὸς τὴν γοητείαν καὶ ἢ

πληγὴ τῆς ῥάβδου ἐνήργει. καὶ ὅπως αἱ

ῥάβδοι τῶν θεῶν ἐνεργεῖ παρ' Ὀμήρῳ.

πλήξας οἷον τῇ σκῆπτρῳ τοὺς Αἰάντας

ὁ Ποσειδῶν ἔθηκε μένος (Il. v. 59.).

καὶ Ἀθηναίαν τὸν Ὀδυσσεῖα ῥάβδω πεπλη-

γυῖα πάλιν ἐποίησε γέροντα (Od. v.

429.). καὶ ὁ Ἑρμῆς ὥσπερ τιμὴν ἔλαβον

χρησάται αὐτῇ, τῇ τῶν ἀνδρῶν Ὀμματα

θέλγει Ὡς ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ ὑπνώ-

οντας ἐγείρει (Il. v. 343.). Q. 239.

Τρίχας τε καὶ πόδας] Γράφεται, τρίχας

τε καὶ δέμας. Q. Τρίχας τε καὶ δέμας]

7 Cod. Vind. 50. et 133. versum habent in ipso textu et ita quidem incipientem:

τιῶχι δὲ εἰ, ut 316. cum deberet esse τιῶχι δὲ ταῖς. BUTTM.

καὶ τρίχας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὥς τὸ πάρος περ. 240
ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανείης,
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιτυνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον. 245
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
κῆρ ἄχει μέγαλ' ὀβρισημένος· ἐν δὲ οἱ ὅσσοι
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὀλεθρον· 250

240. τρίχας] δέμας V. 241. ἐφέρχατο. 245. φερέων. 246. φέποις
ἰέμενός. Hunc versum spurium esse censet Heynius Excurs. 3. ad II. τ.
247. fu. 249. ἀγασσάμεθ' ἀγαζόμεθ' H.

Ζηρόδοτος, καὶ πόδας, γράφει καὶ ἐν
ἄλλῃ, φωνήν τε τρίχας τε καὶ δέμας.
Harl. 240. Αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος]
Πρὸς τὴν ἐξῆς ἀθέτησιν ὅτι τὸ σῶμα μόνον
ἡλλοιοῦτο ἢ δὲ ψυχὴ ἔμενεν ἀμετάβλητος.
πῶς ἂν οὖν λέγῃ, σὸν δὲ τίς ἐνὶ στήθεσσι
νόος ἐστὶν (329. ubi vid. schol.) τῇ καὶ
τοῦ νοῦ ἡλλοιωμένου; ἢ δὲ λύσις ἐκ τῆς λέ-
ξεως. Q. Οὐχ ὁ σύμψας ἀλλὰ τὸ φιλάσ-
θρων (Vulg. ed. aut. ἀλλὰ καὶ κατὰ
τὸ φιλασθρόπου) μόνον. διὸ καὶ σαίνου-
σιν ὥσπερ δελφῖνες. Φιλάσθρων δὲ οὐκ
ἔστιν βιοτάν (Mediol. φιλάσθρων —
βιοτάν), κατὰ τὸν Πίνδαρον (fr. inc.
141. Schneid. ex Eust. ad h. l.).
Q. Vulg. Ἐμπεδος δὲ ἑδραῖος, βέβαιος,
μὴ συνακολουθήσας τοῖς λοιποῖς. B. Q.
242. Παρ' ἄκυλον] Ἀρίσταρχος οὐκ
εἶδε τὸν στίχον. ὁ δὲ Καλλίστρατος ἀντ'
αὐτοῦ γράφει, Παντὸς μὲν (Harl. παν-
τός με) ἔλθῃς ἐτίθει μελιηδέα καρπὸν
(huc. PORSO ex Harl.). ἄκυλον δὲ

φῃσι τὸν τῆς πρὶν καρπὸν, βάλανον δὲ
τὸν τῆς δρυός. καρπὸν τε κρανείης, τὸν
τῆς κρανείας καρπὸν ὅς περταξίς καλεῖ-
ται, οἱ δὲ βάρβυλος, οἱ δὲ μάραος^b. Q.
Cf. Vulg. Ἄκυλον, τὸν τῆς πρὶν
καρπὸν τὸν καὶ ἄγριον βάλανον, (ἰνα
iterum βάλανον,) τὸν τῆς δρυός. σικα-
μίνους ἢ σικαμίνους, μιμαίκυλα τὸ κόμα-
ρον. βάλανοι δὲ οὐ δρυῶν μόνον ἀλλὰ
καὶ φοινίκων καθ' ὁμοιότητα. ὅττω δὲ
καὶ τὸ τοῦ αἰδαίου παρὰ τισιν ἄκρον. καὶ
βάλανοι δὲ Διὸς τὰ καστανά. Κράνεια
δὲ παραφύττειν τὸ φυτὸν ὃ δὲ καρπὸς
σεσίγηται παρὰ τῇ πενητῇ, καλεῖται δὲ
πέρταξις· οἱ δὲ βάρβυλον φασιν, οἱ δὲ
μάραος. B. 243. Χαμαιτυνάδες] Ἐπὶ
βόθρου ἐρίσσευσαι καὶ κοιμώμεναι. Vulg.
245. Ἀδευκέα] Πικρὸν, ἀνιστέρητον,
ἀπροσδόκητον. Q. 248. Ὦϊετο θυμός]
Προεφήτει καὶ προεκεῖτο. Q. 249.
Ἀγασσάμεθ' Ἐν ἄλλῃ, ἀγαζόμεθα.
Harl. Ἀγασσάμεθα^c, ἀμεμαζόμεθα.

^a Si vere hoc e cod. enotatum, fontem habes mendosae scripturae παρ' ἄκυλον, pro
παρ' ἄκυλον. Pal. text. παρ' ἄκυλον. BUTTM.

^b Sic etiam ap. Eust. haec nomina scripta sunt, nisi quod ibi est πέρταξις: schol.
vulg. πέρταξις. Cf. mox schol. B. BUTTM.

^c In schol. Vulg. ἀγασσάμεθα et ἀγαζόμεθα utrumque tanquam lemma expressum
est. Conf. infra ad μ. 353. E. 82. BUTTM.

Ἦιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὔρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
ἕστοισιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.

ἔθα δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένην λίγ' αἶδεν,
ἢ θεός, ἢ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλαῖντες.

255

ἢ δ' αἰψ' ἐξελθαῖσα θύρας ᾧζε φασινὰς,
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖν ἔποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷσάμενος δόλον εἶναι.

οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη· δῆρὸν δὲ καθήμενος ἐσκαπίαζον.

260

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ᾧμοιῖν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.

τὸν δ' αἰψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.

αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων,

καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

265

Μή μ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα, διотρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·

οἶδα γάρ, ὡς οὗτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον

ἄξεις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ζῆν τοῖσδεσι θᾶσσον

φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἥμαρ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

270

Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,

ἔσθων καὶ πίνων, καίλη παρὰ νηὶ μελαίνῃ·

αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

253. omittit H. Uncinis includit W.

257. ἀφιδρεῖσιν.

264. ἀμ-

φοτέρῃσι λαβὼν] ἀμφοτέρῃ, σιν ἔλὼν H.

265. omittit H. Uncinis inclu-

dit W. ib. ἔπεια.

266. ἀέκοντα.

267. εἶδα.

268. ἄξεις]

ἄξεις H.

ib. τοῖσδεσι] τοῖσιδε V.

270. ἔφατ'] φάτε V.

ib. προ-

έειπον.

ἀργυρόηλον, ἀργυρόηλον. Vulg. 251.

Ἦιομεν] Τοῦ δὲ ἦιομεν ἐπιστάς εἶναι, εὖ παραστατικὸς ἦεν, τὸ πληθυντικὸν ἦιομεν καὶ κατὰ συναίρεσιν ἦομεν. Ἄλλως γὰρ φασιν αἰδέσθαι ἐν παρηχημένῳ κατάρχω μὲν τὸ ἦτα μίνω ἐκέρχεται διὰ τὸ ο. διὰ καὶ ἐν τῇ ἐρτάζῳ τὴν ἔνδον ἀξίαν. ἐρτὴ γὰρ εἰς ἥς εἶδ', ὃ ἐστὶν ἀγαθὰ, ἔρονται, ἔδεν ἐν τῇ ἐρτάζῳ ἢ ἀξίαν.

τοῦ δὲ ἦεν ἢ χρῆσις καὶ μετ' ἐλθέει ἐν τῇ, παρὰ νηὶς ἀνήϊον ἢ δὲ θαλάσσης (274.), καὶ πρὸ τούτου, παρὰ νηὶς ἀνήϊον ἐς παρυπὴν (146.). B. 259. Οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν] Ἐφανίσθησαν, ἀφανίς ἐγένετο. Q. Ἐφανίσθησαν ἑμοῦ. Pal. 268. Σῶν] Ἀρίστηρχος ἀντὶ τοῦ σῶν. Harl. 271. Τῷδ' ἐνὶ χώρῳ] Ὡς τὸ, Κλεινὸς Ἰουδοῖα, μετ-

Ὡς εἰπὼν, παρὰ νῆος ἀπήιον, ἥδ' ἐθαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱεράς ἀνὰ βήσσας, 275
 Κίρκης ἵζεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
 ἔρχομένω πρὸς δῶμα, νηνίη ἀνδρὶ εἰκῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτη· τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη·
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε 280
 Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἀκρίας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου αἰδῖρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σῦες πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἢ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι 285
 αὐτὸν νοστήσειν, μενεῖς δὲ σὺ, ἔνθα περ ἄλλοι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἥδ' ἐσαώσω·
 τῇ τέδε φάρμακον ἰσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἔρχευ, ὃ κεν τοι κρατὸς ἀλαλκήσει κακὸν ἡμάρ.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δῆνεα Κίρκης·
 τεύξει τοι κυκεῶν, βαλεῖ δ' ἐνὶ φάρμακα σίτω· 290
 ἀλλ' οὐδ' ὥς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
 φάρμακον ἰσθλὸν, ὃ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα·

274. Γειπών. 278. Γεφακός. 280. Γέπος. 282. Αἰδῖρις. 283. Γέρ-
 χεται. 285. σὺ] σὺγ H. V. W. 287. δ' omittit H. W. 288. ἀλαλ-
 κήσει] ἀλάλῃσι H. V. ἀλάλῃσιν W. 289. Γερέω. 290. ἐνὶ] ἐν W.
 292. Γερέω. Γέκαστα.

εσχηματισμένον^d. B. 275. Ἱεράς
 ἀνὰ βήσσας] Τὰς ἀστιβήτους. Vulg.
 277. Ἑρμείας χρυσόρραπις] Οἷχ ὡς
 ἀστυλόγου (scf. Αὐτολόκου) πατήρ, Ὁ-
 μῆρος γὰρ ταῦτα οὐ δηλοῖ, ἀλλ' ὅτι ὁ λέ-
 γος θεός, καὶ τὴν σπουδαῖον εἰς λόγον τι-
 μῆ. λέγει γοῦν καὶ ἡ Ἀθηναῖα, Τῷ σε
 καὶ οὐ δύναμαι προλαπεῖν Οὐνεκ' ἐπητής
 ἐσσι καὶ ἀρχίνους (v. 331.). καὶ ὅτι τῇ
 Κίρκῃ προσέειπεν ἵξειν αὐτήν. Q. 279.
 Ἑπηνήτη] Ἑπηνή λέγεται ὁ μύσταξ.
 πρῶτον ὑπηνήτη, ἄρτι γενηῖται, πρῶτης
 ἡβῆς καὶ ἡλικίας ὥτι, ἀρχηγενείας (scf.
 ἀρτιγενεῖα) γενεήτης. Q. ὑπηνή δὲ ἐστὶ
 πρὸ ἐπάνω χεῖλος ἐφ' ὃ πρῶτον γεννᾶται

ὁ κυκεῶν, ὃ ἐστὶν ἡ πρώτη τοῦ γενείου ἐκ-
 φυσίς. Q. Vulg. Ἑπηνήτης, ὃ τὸ χεῖ-
 λος πρῶτον χρυαζὼν γενεῖα. Q. 281.
 Αἰδῖας] Ἑπηνή, αὐτ' δ. Vulg. Schrevel.
 Διάκριας] Ἀκρας ἔχοντας τόπους, τα-
 τέστι τραχεῖς καὶ ἐλώδεις. Vulg.
 283. Πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντας] Νῦν
 φησι τὰς καταδύσεις ἔχειν κείθονται
 (Vulg. κρέκνεται) καὶ συγκεκλεισμέναι
 εἰσίν. Q. Cf. Vulg. 290. Κυκεῶν]
 Κυκεῶνα κατὰ ἀποκοπήν. κυκεῶν δὲ λέ-
 γεται τὸ ἐξ αἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφι-
 των καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμειγμένον
 πόμα. Vulg. 291. Θέλξαι] Κακῶσαι,
 τὴν τοῦ ἀλλοιῶσαι. Vulg. Barnes.

^d Num χῶρεν πρὸ χῶρε dictum esse vult grammaticus? BUTTM.

ὅππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ράβδῳ,
 δῆ τότε σὺ ξίφος ὅζῃ ἐρυσσάμενος παρα μῆροῦ
 Κίρκη ἐπαΐξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων. 295

ἢ δέ σ' ὑποδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνῇ,
 ὄφρα καὶ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
 ἀλλὰ κέλευθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὁμόσσαι·
 μήτι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο· 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνηγόρα θεῖη.

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
 ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἵκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν 305

294. ἐρυσσάμενος. 295. ἐπαΐξαι] ἐπαΐξας V. 296. κελήσεται]
 κελήσεται H. 300. τι] σι W. 303. ἐρύσας. 304. εἵκελον.

293. Περιμήκεϊ ράβδῳ] Φαίνεται ἡ
 ράβδος ἀλλοιούσα τὰ σῶματα ὡς κικεύει
 δὲ τὴν ψυχὴν. Q. 296. Ἡ δέ σ' ὑπο-
 δείσασα] Φοβηθεῖσα ὡς τρυθησομένη,
 ὡς ὡς ἀποθανομένη. B. Q. Vid. ad
 323. Κελήσεται (sic; et sic etiam
 schol. Harl. ut refert PORS.)]
 Ἀπὸ τοῦ καλέσεται. Εὐνηθῆναι, οὐ δι'
 ἀκολασίαν, ἀλλ' ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Ἑρμῆς
 (331.) λογισαμένη ὡς θεοφιλῆς. Q.
 Cf. ad 334. 298. Λύσῃ θ' ἐτάρους]
 Ἀπολύσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆς φαρμα-
 κείας ἢ τοὺς σὺς φίλους χοίρους ἐποίησεν.
 Q. 299. Μακάρων μέγαν ὅρκον ὁμό-
 σαι] Ἡ τῶν θεῶν τὸν ὅρκον, ἢ εἰς τοὺς
 θεούς. λήπει δὲ ἡ κατὰ, ἢ ἢ κατὰ μα-
 κάρων. Q. 301. Μή σ' ἀπογυμνωθέν-
 τα] Τοῦ ξίφους δηλονότι, καὶ, Γυμνὸς
 ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος (II. φ.
 50.). οὐ γὰρ ἐσθῆτις φησι. B. Q.
 305. Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί] Οὕτως
 εἶπε πῶς καλεῖται παρ' ἀνθρώποις. ἐπ-
 ἤγαγε γοῦν ὅτι ἀνέγνωστίον ἐστὶν ἀν-
 θρώποις. Q. Μῶλυ, βοτάνης εἶδος παρὰ
 τὸ μολύειν ὃ ἐστὶν ἀφανίζειν τὰ φάρ-

μακα. φασὶ δὲ αὐτὸ ἐλκόμενον τῇ τέλει
 τῆς ῥίζης θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀσπασπῶ-
 ντι. B. Q. Vulg. Χαλεπὸν δέ τ' ὀρύ-
 σσειν] Χαλεπὸν ἐρύττειν ἐν τῇ γῇ καὶ
 εὐρίσκειν τὰ εἶδη τοῦ φαρμάκου. Q.
 Ὡστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐ-
 κείνης φαρμάκων. Μῶλυ δὲ ἐστὶ κατὰ
 τοὺς ἱατροὺς τὸ ἀγριὸν πύργων*. ἀλλη-
 γορικῶς δὲ εἶπον (sic), οὐδ' εἰ λέγει μῶ-
 λυ, δάφνη, κένιζα, ῥάμνος, ἰτιά, ἀστήρ
 τε θαλάσσιος, ἱασπικὸς λίθος, ἄλλα τε
 πολλὰ φυτὰ καὶ ζῶα λίθοι ἀντιπαθεῖσι
 μαγικοῖς παρὰ τρόποις. Pal. Καὶ ὁ ἐν
 ταῖς τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ βιβ-
 λiois* λέγει αὐτως, ὅτι τὸ μῶλυ ἤγειν τὸ
 ἀγριὸν πύργων μετὰ εἴσου πινόμενον τὰς ἐκ
 θηρίων λείβει βλάβας καὶ θώρακος παύει πό-
 νους. ἄλλων ἐδύνας μετ' αἶνου ἢ βοδίνου. ὅζου
 δορκίαν ποιεῖ ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον. καὶ
 ὁ χυλὸς αὐτοῦ σὺν γάλακτι ὑπαλειφόμενον
 ἀλγῆματα καὶ ὀφθαλμῶν ἀγλῆς καὶ ὑπο-
 χύσεις ἀρχομένας ἀνθρώπων τε καὶ κτηνῶν
 ἀπαλλάσσει. εἰ δὲ μέλιτος Ἀττικοῦ μέ-
 ρη δύο βάλλεις (f. ἐμβάλλεις) καὶ χυλοῦ
 τοῦ πηγάνου μέρος ἐν ὑπαλείφῃ κεφα-

* Vid. Schneid. Lex. in Πύργων. BUTTM.

* Cf. Foes. Econ. Hippocr. in μῶλυ. BUTTM.

ἀνδράσι γε θητοῖσι· θεὸς δέ τε πάντα δύναται.

Ἑρμείας μὲν ἔπει· ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
ἦσαν αὖ ὑλῆεσσαν· ἐγὼ δ' εἰς δώματα Κίρκης
ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.

ἔσθην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῆς καλλιπλοκάμοιο·
ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυσεν αὐδῆς.

ἦ δ' αἶψ' ἐξελθῶσα θύρας ὤϊξε φαιινὰς,
καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, ἀκαχήμενος ἦτορ.

εἴσε δέ μ' εἰσαγαγῶσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσσὶν ἦεν·

τεύξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα', ἔφρα πίοιμι·
ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιοσιν, οὐδέ μ' ἔβελξε,
ράβδῳ πέπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξαι ἐταίρων.

ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπῆδραμε, καὶ λάβε γούτων,

306. δύναται] ἴσασιν H. V. 316. τεύξε] τέχε H. ib. δέπα'] δί-
και H. 319. ἴσας. 320. λέξαι] λίξο H. W. λίξο in text., λίξο et
λίξαι pro v. l. V. 321. ἐρυσσάμενος. 323. ἰάχουσα.

λῆς παύει τὰ αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐγκάρδια
αὐτοῦ φύλλα τοῖς ὄσιν ἐμβύματα. Pal.⁸

306. ἴσασιν] Γρ. δύναται. Harl.

307. Ἑρμείας μὲν] Οὕτω σιωτακτέον
τὸ ρητόν. Ἑρμείας μὲν ἔπειτα ἀπῆλθεν
εἰς τὸν μακρὸν καὶ ὑψηλὸν Ὀλυμπον, ἐγὼ
δὲ εἰς τὰ δώματα τῆς Κίρκης καὶ εἰς τὴν
ὑλῆν τῆς νῆσος ἐπορεύθη. Q. 310.

Ἔσθην etc.] Post hunc versum in
Cod. Vind. 133. additur hic: Κίρ-
κης δ' ἔνθα ἄκουσεν αἰδομένης ἐκὶ καλῆς.

315. Καλοῦ, δαιδαλέου] Ἐν τούτοις
ἐπιτέτακτο τοῦ, καλοῦ δαιδαλέου ὑπὸ δὲ
θρήνυς ποσσὶν ἦεν αὐ μόντοι παρ' Ἀρ-
στάρχου. Q. 316. Δέπα'] Ἐν ἄλλῃ,

γῆρατ' ὑπὸ Λεκαρῶ^h. Harl. 318.

Ἐβελξε'] Ἠλλαίωσεν. Vulg. 320.

Λέξο] Οὕτως Ἀρίσταρχος δισινδράμβης
τὸ λέξο^k. Ἀδελφὸν δὲ πότερον κυκεῶ, ἢ

συναριθμῶ (-αῦ em. PORS.) Harl.
Λέξω] Κοιμηθῶ ἢ ἐναριθμηθῶ^l. Vulg.

323. Μέγα ἰάχουσα] Διὰ τὸ φοβεῖσθαι

⁸ Hæc duo codicis Pal. marginalia ideo tantum posui ne quicquam omissemus mihi
objici posset. Sunt autem scripta a manu longe diversa ab illa quæ vera illa scholia
scripsit, sed eadem quæ pannum illam Tzetzen, quem dedi ad n. 2. BUTTM.

^h Luge: Ἐν ἄλλῃ, ἴσα, αἰ γῆρατ' ὑπὸ Λεκαρῶ. PORS. Od. λ'. 136. Nescio ta-
men cor non utrobique scribamus potius ἴσα, γῆρα. Quid enim? scribimusne
etiam Ἐν ἴσῃ? Ἀντιλέξω (Il. ε'. 565.)? aut Τεύχε' ὑπὸ Τρώων (Il. ε'. 404.)? BUTTM.

^l Emendatum in recent. edd. ἴσα; recte. Cf. schol. 329. BUTTM.

^k Videntur quidam legisse λίξο elisum pro λίξω, quod plenum extat Il. ε'. 639.
Postea e λίξο nota elisionis neglecta factum est λίξω. PORS.

^l Manifesta corruptela, pro qua Schrevel. ed., in ejus textu est λίξω, substituit

καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόντα προσηύδα·

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἐτοκῆς; 325

θαῦμά μ' ἔχει, ὥς οὔτι πικρὸν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης·

οὔδ' ἄρ' οὔδ' τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,

ὅς κε πῖνῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων·

σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.

ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ 330

φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,

ἐκ Τροίης ἀνιόντα θεῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.

ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεοῦ, νῶϊ δ' ἔπειτα

εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὅφρα μιν γέντε

εὐνῇ καὶ φιλότῃ, πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν. 335

324. ἔπεα. 326. ὅς] ὅς H. 329. ἀκήλητος] ἀκήλτος H. Hunc
versum uncinis includit W. 334. ἐπιβήσομεν] ἐπιβήσομεν H. ἐπιβήσομεν W.
ib. μιν γέντε] μιν γέντες V.

τροπῆσαι, οὐκ ἀποθανεῖν. Vulg. Vid.

ad 296. Διὰ τὴν ἐφοβήθη ἢ Κίρκη

τὸ ξίφος τοῦ Ὀδυσσεύς θεὰ εἶσα; φα-

μὲν ὅτι τοῦς πολλὸν χρόνον ζῶντας δαίμο-

νας, θανάτῳ δὲ ἡμῶς καθυποβαλλομένους,

θεὸς εἴθεον ἐνομάζειν ὁ ποιητής. Q.

324. Καί μ' ὀλοφυρομένη] Ἀριστοφάνης,

καὶ με λισσομένη. καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις

ἢ γραφή. Harl. 328. Ἀμείψεται ἔρ-

κος ὀδόντων] Διαβῆ, παρέλθοι. τὰ φάρ-

μακα δηλονότι, ὥς τὸ, Δαῖρα σέσσηκεν

(II. β'. 135.). ἀντὶ καταλέγεται (scr.

ἀντικαταλλάσσεται) τὰ ἔξω καὶ ἔλθῃ

εἰς τὰ ἔσω. Q. 329. Σοὶ δέ τις] Ὁ

Σιδανίης φησὶν ἀθετεῖσθαι τὸν στίχον^m.

Harl. Καὶ μὲν (scr. μὴν) καὶ τῶν

ἄλλων. Ἄπει (scr. αὐτὰρ) νοῦς ἦν ἡμ-

πεδός ὥς τὸ πάρος περ (240.). εἰ γὰρ

ἔμενεν ὁ νοῦς, πῶς ἀπορεῖ ἐπὶ τοῦ Ὀδυσ-

σεύς ὅτι εὐ μεταβέβηκε; ἢ τάχα περὶ

τοῦ ἡγριῶσθαι τὸν νοῦν ἐκείνου φησὶ. ἢ

ἐκ τῆς λέξεως λείπειτο· ἢ γὰρ παραφρασ-

τικῶς λέγει, Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν

ἀκήλητος νόος ἐστίν, ἀντὶ τοῦ ἀκήλητος

εἶ. Q. Ἀκήλητος] Ἀθελκτος, ἀκά-

κωτος, ἀκατάκλωστος, ἀνεξάπλητος.

B. Q. 330. Ἡ σὺ γ' Ὀδυσσεύς]

Ὅποτε ἐπέστησε, τότε ἔγνω. τινὲς

γὰρ παρ' Ὀμήρῳ οἱ θεοί. B. Ἡ σὺ γ'.

ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ εὐτακ^o. Q.

334. Εὐνῆς ἡμετέρης] Οὐχ ἡδυνῆς ἀλλὰ

πίστεως ἕνεκα τοῦτο προβάλλεται. Q.

hinc: λίξαι] ἴσμεν, λίξαι (cf. not. ad δ'. 139.). ποιμήνῳ, ὁ ἀρσενεῖ; Barnesius: λίξαι vel
λίξαι] ποιμήνῳ ὁ ἀρσενεῖ. Ceterum nimis diu invenustum hoc asyndeton in Ho-
meri textu relictum est ἔρχομαι σοφίῳ, λίξαι: pro quo jungendum est σοφίῳ λίξαι, ut
λίξαι σοφίῳ εἰς εὐνῆν (δ'. 102.). ἔρχομαι enim sic absolute alii imperativo jungi solet, ut ἔρ-
χαι, διῶκε ἀλλοιούσιν (δ'. 529.). Sic etiam dubitatio scholiastarum de significatione verbi
λίξαι solvitur. BUTTM.

^m Ad schol. Harl. cf. supra, schol. 240. In ultimis scholii Q. Pro ἢ γὰρ scr. εἰ γὰρ
(de Circe): quanquam praestaret παραφραστικῶς γὰρ. BUTTM.

ⁿ Mendum in schol. vulg. ἀθετεῖσθαι (v. ad 318.) jam a Barnesio e MS. correctum.
Tamen ex solo hoc scholio in lexica migravit vox ἀθετεῖσθαι. V. Scott, Append. ad
Steph. Thes. BUTTM.

^o Scr. ἀντὶ τοῦ ἔργου. Vid. not. ad π'. 149. BUTTM.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλη σοι ἥπιον εἶναι;
 ἢ μοι σὺς μὲν ἔθηκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
 αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
 εἰς θάλαμόν τ' ἵεναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ὅφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀτήνορα θείης;
 αὖθ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεῖα, μέγαν ὅρκον ὁμόσσαι,
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 ὣς ἑφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀπώμυνεν, ὡς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
 καὶ τότε γὰρ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
 Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἱ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν.
 γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἐκ τε κρηνέων, ἀπὸ τ' ἀλσέων,
 ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
 τάων ἢ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγας καλά,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλον

336. προσέειπον. 349. Γει. 350. γίνονται] γείνεται H., et schol. γήγνηται. ib. κρηνέων] κρηναίων H., et schol. κρηναίων. κρηναίων V. 352. ἔβαλλε] ἔκβαλε H. 353. καθύπερθ', ὑπένερθε] καθύπερθεν, ὑπέρθεν V.

Cf. ad 296. 348. Τέως μὲν] Γρ. κεδναί. Harl. 349. Δρήστειραι] Τερ-
 έτιδες, διάκωαι, ἱεουργαί. γίνεται δὲ ἀπὸ
 τοῦ δρῶ τὸ πρᾶττα, ἰσχυραί. Q. 350.
 γίνονται δ' ἄρα ταί γε] Κατήγντο δὲ
 τῇ γενέσει ὑφίστασθαι P. νύμφας τινὰς
 εἰς ἕδατος. τινὰς δὲ ὑπερβατέων ἢ δὲ τε-
 τάρτη ἕδαρ ἐφόρει ἐκ τε κρηναίων. εἰ δὲ
 ἀλληγοροῦσι Κίρκην μὲν λέγοντες τὸν ἐν-
 αὐτὸν, τέσσαρας δὲ θεοπασιδας τὰς
 ἑσας. B. Q. Vulg. Ἐκ τε κρηναίων
 (Vulg. plenius ἐκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἀλσέων)] Ἐνθα αἱ παῖδες νύμφαι καὶ αἱ
 δρυάδες. Q. Vulg. 351. Οἳ τ' εἰς ἅλα-
 δε] Οἷτε, γράφει Ζηρόδοτος. Ἀρίσταρ-
 χος δὲ, οἱ εἰς ἅλα (huc. PORS. ex
 Harl.). δεύτερον ὃ δὲ ἔστιν ἢ εἰς. Q.
 352. Ῥήγας καλά] Βακτὰ περιβάλαια
 καὶ ἱμάτια. Q. 353. Λίθ'] Ἐνθαδε
 ἐξυπαγνέον τὸ λίτα, πληθυντικὸν γὰρ
 ἔστιν, οὐχ ἑνικόν. Q. Λέγει λίτα τὰ
 ἐφασκλάματα, καὶ πορφύρεα (sic) κέκλη-
 κε τὰ ἀλεπόφυρα καὶ ἀπαλὰ περιβά-
 λαια. Q. Αἴτα. ἀπλᾶ περιβάλαια.

¶ In Vulg. scholium ita incipit: "Τρίστανται νύμφας κ. κ. κ. Recte. Illa enim, κατήγντο δ. κ. γ. sunt explicatio verbi γίγνεται. Tum novum scholium: "Τρίστανται etc." "Statuunt esse nymphas ex aquis: etc." Τινὰς autem reliquias ab refina-
 gas ἐπὶ, parum refert. BUTTM.

¶ Suspicio primas duas vocis δεύτερον litteras jungendas esse praecedenti ἅλα; co-
 teras autem natas ex obliterata in antiquiori aliquo codice scriptura vocis περιβά-
 λαια. BUTTM.

ἡ δ' ἑτέρα προπάρειθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφί τίθει χρύσεια κάτεια· 355
 ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἡδύν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥτοπι χαλκῷ, 360
 εἰς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὦμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λαῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἥδ' ἐχιτῶνα· 365
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγούσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου,
 καλά, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρήνης ποσσὶν ἦεν.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λείβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξιστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν. 370
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθῆῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
 ἐσθήμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ·
 ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὅσσετο θυμός.
 Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἔμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ 375
 χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

354. ἐτίταινε] ἐτίτασε V. 355. κάτεια] κάτεια V. κύπελλα pro v. l.
 356. φῶν. 357. φῶν. 360. φῶν. 368. 372. uncinis inclu-
 dit W. 370. omittunt H. V. 373. σὺ φάντασε. 376. στυγερὸν]
 κρατερὸν H. W. 377. ἄγχι παρισταμένη] ἄγχαυ δ' ἰσταμένη. Fuerat πα-
 ρισταμένη, sed emendavit eadem manus. H. PORS. ib. φέρεα.

Vulg. 354. 'Ετίταινε τραπέζας] Παρ-
 εἶχεν, ἔπειθε κατὰ τῆς τραπέζης προπα-
 ρατιθεῖσα τοῖς μέλλουσιν ἐστιᾶσθαι. Q.
 'Ετίταινε] 'Ετεινε, εἴλεκε. Vulg.
 355. Κάτεια] Γρ. κύπελλα. Harl.
 360. 'Ἡτοπι χαλκῷ] Λαμπρῷ ἐν ᾧ
 ἔστιν ἐνοπτρίσασθαι. B. Διανυγῇ, ἐν
 ᾧ ἔστιν ἰδεῖν ἑαυτόν. B. Vulg. 361.
 Λό' ἐκ τρίποδος] Τὸ τέλειον ἀπὸ τοῦ λό-
 γου, ἦτοι λοστρά ἐπέχεεν. Q. Cf. ad v.
 29. 362. Θυμῆρες] Καταθύμιον, ἡδὲ,
 τῆς ψυχῆς ἐράσμιον. Q. Τὸ μὲν, θυ-
 μῆρες, προπερισπωμένως, τὸ δὲ, θυμαρῆς,
 ἐξυτάνως. γράφεται γὰρ ἀμφότερον.
 Pal. Harl. Κατὰ κρατὸς τε καὶ
 ὦμων] 'Ἡ δὲ κεράσασα ἐκ τοῦ τρίποδος,
 εἰς ἄλλα ἄγγος δηλονότι. B. Q. 376.
 Κρατερὸν] Γρ. στυγερὸν. Harl. 377. Ἀγ-

* Quicquid audent hæc verba certe lemmati præfixo non respondent. Contra hic

Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔχεις ἴσος ἀναύδου,
θυμὸν ἰδὼν, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
ἢ τινά που δόλον ἄλλον οἶσται, οὐ δέ τί σε χρὴ
δειδόμεν' ἤδη γάρ τοι ἀπώμοστα καρτερόν ὄρκον. 380

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὅς ἐναίστιμος εἴη,
πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἰδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδίσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πνῖν, φαγέμεν τε, καλεύεις,
λύσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ ἐμήρας ἐταίρους. 385

Ὡς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μυγάραιο βεβήκει,
ράβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωξε συφειοῦ,
ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν. 390
οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσσε
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο, νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν, 395
καὶ πολὺ καλλίστες καὶ μεῖζονες εἰσοράσθαι.
ἔγνωσαν δέ μιν κείνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.

378. ἴσος. 380. οὐ δέ τί] οὐδέ τί H. 381. καρτερόν] κρατερόν H.
382. προσέειπεν. 385. ἰδίσθαι. 387. ἴδω. 388. ὡς ἐφάμην] ὡς
ἄρ' ἔφη H. 389. ἀνέωξε] ἀνέωξε H. 390. Γεφύκτας. 392. Γε-
καστῶ. 393. ἔφυσσε] ἔφυσσε H. ἔφυσεν W. 397. ἕκαστος.

χρὴ δ' ἰσταμένη] Ἔστι δ', ἄγχι πα- Αἰψ' ἐγένοντο] Ἀρίσταρχος, αἰψ' ἐγένον-
ρισταμένη. Harl. 385. Ἀρίσταρχος, τα. Harl. Νεώτεροι] Μᾶλλον νέαι.
λύσασθ' ἐτάρους. Harl.* 388. Γρ. ὡς συγκριτικῶς δὲ κεῖται τὸ νεώτεροι. Q.
ἐφάμην. Harl. 389. Γρ. ἀνέωξε (sic). 390. Μεῖζονες] Ἐπειπερ οἱ μετὰ πείρας
Harl. 393. Τῶν δ' ἐκ μὲν] Ἀριστο- κακίας εἰς ἀρετὴν στραφέντες βελτίους
φάνης, ταῖς δ' ἐκ μὲν. Harl. 395. ἑαυτῶν γίνονται, μαθόντες τὸ κακὸν εἰς

tandem ad finem perducitur explicatio illorum λῶ in τρέψας quae imperfecta supra legitur. Ex his vestigiis facile cognoscitur unum haec duo olim fuisse scholium, quod doceret, verbum λῶ non spectare ad proximum in τρέψας, sed ita explicandum et jungendum esse, λῶν δ' ἰσχύειν κατὰ πρῶτόν τι καὶ ἕκον: haec autem in τρέψας pendere a verbo κρέσσασθαι. Mox verba κατὰ πρ. v. s. w. facili errore credita sunt novum lemma constitutere, et ita scholium discerptum est: cui plene tamen instaurando obstat aliqua nunc in particulis maxime difficultas quam alia expediendam relinquo. BUTTM.

* E textu Harl. nil varietatis enotavit Porsonus, neque aliunde, nisi quod in Pal. est λῶναι, quicquam cognovi. Sunt fuit opinor λῶσαι respondens illi λῶναι v. 387. BUTTM.

πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἑλέαιρε καὶ αὐτή.
ἢ δὲ μιν ἄγχι στᾶσα προσήυδα δῖα θεῶν·

400

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἡπειρόνδε,
κτῆματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίφας ἑταίρους.

405

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεκίθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

εὐρον ἔπειτ' ἐπὶ νῆϊ βοῇ ἐρίφας ἑταίρους
οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.

ὥς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόρτιες περὶ βοῦς ἀγελαίας

410

ἔλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκαὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι

μητέρας· ὥς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,

δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς

415

ὥς ἔμεν, ὥς εἰ πατρίδ' ἰκαίετο καὶ πόλιν αὐτῶν

τρηχεύης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἡδ' ἐγένοντο·

καὶ μὲ ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διστρεφές, ὥς ἐχάρημεν,

399. κονάβιζε] κονάχιζε W. 400. δῖα θεῶν] πότνια κίρκη H. ib. διῖα.
401. διογενὲς Λαερτιάδη. 403. ἀμπρωτα ἐρύσσετε. 404. κτῆματα
δ'] κτῆματ' H. 410. πόρτιες] πόριες text. et marg. H. ut citant Apol-
lonius v. ἄγραυλοι, et disertis schol. Veneta ad Il. ρ'. 4. 40. PORS. πόριες W.
414. ἴδον. 415. δακρυόεντες] δακρύνοντες V. 417. τ' ἐτράφεν] τέτρα-
φεν H. 418. ἔπειτα.

κακῶς ἔταθεν. B. 400. Γρ. δῖα θεῶν.

Harl. 404. Ἐν τισι γρ. κτῆματα δὲ

σπέεσσι, καὶ, κτῆματα ἐν σπέεσσι.

Harl. Πελάσσετε] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπέ-

θεσθε. Vulg. 405. Ἰέναι] Νῦν ἀντὶ

τοῦ ἐπιστρέφειν. Vulg. 410. Πόριες']

Νέαι βόες, μόσχου. Ἀγελαίας δὲ νο-

μαίαις, ἀζεύκτους. Q. Vulg. 411. Κί-

προν] Τὴν βουστασίαν. B. Τὴν στάσιν

τῶν βοῶν. Vulg. 412. Οὐδέτι σηκαί]

Καίπερ μικραὶ εἶσαι αἱ ἱσαύταις οὐ καλύ-

ουσιν αὐτὰς τοῦ σκιρτῆν. B. 416. Πάλιν

αὐτῶν] Ἀριστάρχος, πόλιν αὐτῆν. Harl.

Πόλιν Ἰθάκης, τὴν Ἰθάκην. B. 417.

* In schol. Vulg. lemma vitiose scriptum ΠΟΡΙΤΕΣ. BUTTM.

τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδ' αὖτε πελάσσαι,
καὶ πῇ περ εἶντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Διογενὲς, ταῦτον μὲν εἴσομεν, εἰ σὺ κελύεις,
αὐτοῦ παρ' ἡγ' ἢ τέ μένειν, καὶ ἦα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.

Ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνῆιον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λάλειπτο,
ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδειςεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαυλον ἐνιπὴν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
ἐνδουκίως λαῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας καλὰς βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' ἄρα πάντα ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.

440. Nullum in Harleiano vestigium est lectionis ex Eustathio memoratæ. Sed ἀποτμήξας diserte citant scholia Veneta et Codicis Townleiani ad Il. ψ. 120. Adde quod in Il. λ'. 146. idem Codex Townleianus supra vocem τμήξας scriptum habet πλῆξας αἱ πλείους. Quod ad verborum proprietatem attinet, idem fere discrimen videtur quod apud Latinos abscido a cædo, et abscindo a scindo. PORS. 441. πῇ] πειῶ V. pro v. l. 442. ἐπέεσσιν. 443. διογενὲς. 449. Κίρκη] κίρκης ex emend. sed m. antiquæ H. 451. καλὰς] εὐλας H. W. εὐλάς V. 452. ἄρα] εὐ W. 453. εἶδον. 454. στοναχίζετο] στεναχίζετο H. V. W.

τὴν αἰτίαν διατίθρασεν αὐτὸν εἶπε. Q. 441. Καὶ πῇ] Ἀντὶ τοῦ, καὶ πῇ περ εἶντος. Q. Συγγενεῖ. Vulg. Κτιμένην γὰρ γεγαμήκει τὴν Ὀδυσσεύς ἀδελφὴν. Vulg. Q. Γαμβρῷ μοι ἔστι ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ Κτιμένη. B. Cf. ad ε. 363. Διαίρεσις τοῦ νόμου ἦν οὐκ οἶδεν Ὀμηρος. Ὁ υἱὸς διαιρεῖται εἰς τὸν γνήσιον καὶ νόμιμον ὃς ἐστὶ καὶ κυρίως υἱός· εἰς τὸν γνήσιον μόνον, ὃς ἐστὶν ὁ ἐκ πορνείας· εἰς τὸν νόμιμον, ὃς ἐστὶν ἐπίθετος· εἰς τὸν φυσικόν, ὃς ἐστὶν ἀπὸ μητρὸς ἐγνωσμένης καὶ

πατρός· εἰς τὸν ἔκθετον, τὸν καὶ σπουρίαν, αὐτὸν κατέρα ἐκ αἵματος οὔτε τὴν μητέρα. B. Sed quid hæc ad πῇ? 450. Λαῦσέν τε] Λαύσασθαι ἐκέλευσε. μετωνυμία δὲ ὁ τρόπος. B. 451. Οὐλάς] Ἐνιω, καλὰς. Vulg. Schrevel. 452. Δαινυμένους δ' ἄρα τοὺς γε] Γρ. δαινυμένους δ' εὖ πάντας. Harl. 453. Φράσσαντό τε πάντα] Ἐν ἄλλῃ γράφεται, φράσαντό τ' ἐσάντα*. Harl. Φράσσαντο] Ἐπέγνωσαν. Ἐσαντα] Ἀπειαντίας. Περὶ δ' ἐστεναχίζετο]

* Variantem hanc immo unice veram lectionem exhibet etiam non solum Cod. Vind. 133. in quo superscriptum est εἰς ἐσάντα, sed glossa vulgata, Ἰσάντα quam eo quo in edd. ant. est loco insertam supra apposui, cum recentiores editores, nescii quo spectaret, tacite eam omiserint. BUTTM.

ἡ δέ μιν ἄγχι στᾶσα προσήδα δῖα θεάων· 455

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἡδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον, 460
εἰσὶκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβετε,

οἷον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχεῖης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελῆες, καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποιθε. 465

ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἦν, περὶ δ' ἔτραπον ὄραι,
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, 470
καὶ τότε μὲν ἐκκαλέσαντες ἔφασκεν ἐρίηρες ἐταῖροι·

Δαιμόνι, ἥδη νῦν μνηστήκεο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

ὣς ἔφασκεν αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ. 475

455. δῖα. 456. omittit H. Uncinis includit W. ib. διφορούς
Λαερτιάδη. 457. Γαῖα. 460. Γαῖον. 464. αἰὲν] αἰεὶ H. 465. πέ-
ποιθε] πέπασθε V. pro v. l. 468. ἡδύ. 470. omittit H. alienā
manu adscriptum habet V. Uncinis includit W. 474. ὑψόροφον] εὐκτί-
μενον H. ib. Γαῖον. 475. 479. Hos versus in marg. repositos habet so-
lita manu, ut στίχους, sed non numeratos H. PORS. Uncinis includit W.

Περὶ χεῖ. Vulg. 457. Θαλερόν] Ἀρισ-
τοφάνης, στρυγερὸν γόον. καὶ οὐκ ἔχαρις
ἡ γραφή. Harl. 458. Ἐν πόντῳ πά-
θετ' ἄλγεα (ισμῶ: 459. Ἀνάρσιοι
ἄνδρες)] Τοὺς Λαιστργόνους αἰετίζεται
καὶ τὴν Κόκλωπα. B. 463. Ἀσκελῆες
καὶ ἄθυμοι] Ἀγαν κατεσκληρότερες καὶ
κεκμηκότες, σκληροὶ, σκελετευμένοι (scf.
ἐσκελετευμένοι) καὶ νεκρωμένοι καὶ ψυ-
χικῆς ἰσχύος ἐστερημένοι. B. Q. Cf.
Vulg. Ἀθυμοι] Κεκακομένοι τὴν ψυ-
χὴν οἷον ἄψυχοι. Vulg. 465. Πέπασθε]

Κέκτησθε. Vulg. ed. ant. Nam re-
centiores ejus loco suffecerunt Πέ-
ποσθε] Κέκτησθε, πεπείθατε: ex mera
ut apparet correctione. Illam al-
teram esse Aristarchi lectionem
Eustathius docet. 469. Περὶ δ'
ἔτραπον ὄραι] Παρήλθον αἱ ὄραι, ἐπι-
νή, θερινὴ καὶ ἐξῆς. ὁ δὲ καὶ (471.)
περισσός. ἦτοι παρήλθον δὲ πάλιν αἱ
καιροὶ ἐπὶ τὴν ὄραν. B. Q. et ultima,
α παρήλθον, Vulg. 474. Γρ. ὑψόρο-
φον. Harl. 481. Γαῖον ἐλλειπόμενον]

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεῖα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
 γούνων ἐλλιγάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

ᾧ Κίρκη, τέλοςόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσθης,
 αἶκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
 ἡδ' ἄλλων ἐτάρων, οἱ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
 ἀμφ' ἐμὲ ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.

Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνεντε οἴκῳ·
 ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἰκέσθαι
 εἰς Ἀἶδας δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
 τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,

477. Γηδύ. 479. οἱ μὲν] δὴ τότε H. V. ib. κατὰ] ἀνὰ H. V.
 482. ἔπεα. 484. Γαῖκαδε. 486. γένηαι] γένηαι V. 487. δῖα.
 488. δι' Διογενὲς Λαερτιάδῃ. 489. ἀέκοντες. Γαῖκα. 494. τεθνηῶτι]
 τεθνηῶτι W.

Διὰ τῶν γυνάτων τῆς Κίρκης λιτὴν ἐποίησα καὶ παρακλήσιν. ἀντὶ τῶν (scf. τῷ, τῶν) γυνάτων ἀψάμενος. Q. 490. Ἄλλ' ἄλλην χρὴ] Πῶς πέμπει αὐτὸν ἵνα ἀκούσῃ; προῖδει γὰρ καὶ τὸν τῆς δαίμονος ἔρωτα· Θάνατος δέ τ' ἐξ ἄλλος αὐτῷ Ἀβλήχρως (λ'. 134.). καὶ μὴ πεισθῆναι Καλυφαῖ τὴν ἀθανασίαν ὑποσχυσμένη. δι' αὐτῆς δὲ οὐ μαντεύεται, ἵνα μὴ δοκῇ ἐρῶσα φοβερώτερον καθιστᾶν τὸν πλεῖον καὶ ἀπιστηθῇ. Q. 491. Εἰς Ἀἶδας δόμους] Ὁ δὲ Ὀμηρικὸς νοῦς τοῦ τὸν Ὀδυσσεῖα εἰς ᾧδου ἰλθεῖν μέθοδος ἐστὶ τῶν ἐφεξῆς δηλωθησμένων μέθων τε καὶ ἱστοριῶν καὶ λοιπῶν ἐκ τῆς τοιαύτης πλάσεως. B. Ἐταοῆς Περσεφονείας] Ἡ αἰὴ τεντίστω ἐν σκότει διαῶνσα.

καὶ (scf. ἡ) μᾶλλον αἰνῇ, ἢ δεινῇ, πλεωαζούσης καὶ νῦν προθέσεως. Γράφεται δὲ καὶ, Φερσεφόνη, Ἰωνικῶς. B. 492. Ψυχῇ χρησομένους] Μαντευσομένους, ὁφείλοντας χρησμοτεθῆναι (f. χρησμοδηθῆναι, v. Steph. Thea.). Q. Διὰ τὴν αὐτὴν οἴκ αὐτῇ μαντεύεται; ὅτι οἴκ ἂν ἐπίστευσεν Ὀδυσσεὺς ἐρώσης αὐτῆς. εἴτα (Vulg. ἡ) κατὰ μὲν Σειρήνας καὶ τὸν πορθμὸν ὡς γειτνιάσα μηνύει, περὶ δὲ αὐτὸν αὐτὸν Τειρεσίαν εἶπεν εἰδὼς ἐρῶσαν (scf. ἐρῶσαν) τὴν Κίρκην. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιτρέπει τῷ μάντει. Vulg. Q. 494. Τῷ καὶ τεθνηῶτι] Φασὶν ὡς ἰδόντας δύο ἐν Κιθαιρῶνι μνησμένους ἰδὼν ἀνείλε τὴν θήλειαν, καὶ οὕτως μεταβέβληκε εἰς γυναῖκα. καὶ πάλιν τὸν ἄρρενα, καὶ ἀπ-

αἶω πεπνύσθαι· τὰ δὲ σκιαὶ αἴσσαντιν.

495

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἤθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄραϊν φάος ἡλίοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορόσθην,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

500

ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἀΐδος δ' οὐπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.

Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω·
ἰστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ δ' ἰστίᾳ λευκὰ πετάσας,
ἦσθαι· τὴν δέ κ' εἰ τοι πνοιῇ Βορέας φέρῃσιν.

505

ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' ὠκεανοῖο περήσης,
ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσος Περσεφονείης,

500. καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήδα Η. Idem nisi quod προσηδων V. ib. δὴ φωνήσας. προσέειπον. 503. διφα. 504. διφογενὲς Λαερτιάδῃ. 506. δ'] θ' Η. 509. τε λάχεια] τ' ἐλάχεια m. pr. quam lectionem memorat scholiastes, sed rejicit H. ib. Περσεφονείης] φερσεφονείης Η., ut et 534. sed per π tantum scribitur 564. λ'. 47. 212.

ἔλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. τούτων Ζεὺς καὶ Ἥρα κριτὴν εἶλαντο, τίς μᾶλλον ἡδεύεται τῇ συνουσίᾳ τὸ ἄρρεν ἢ τὸ θῆλυ· ὁ δὲ εἶπεν. Οἶον μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνὴρ· Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι (Q. δέκα μὲν τ' ε.) γυνὴ τέρεσσα κόημα. διόπερ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα ἐκῆρυσεν, ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντείαν δωρεῖται. Q. Cf. Vulg. 495. Οἶφ πεπνύσθαι] Συνετῷ, ἔμφρονι εἶναι. Q. Vulg. Οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ πλὴν τοῦ Τειρεσίου σκιαὶ εἰσι καὶ ὡς σκιαὶ ὁρμῶσι, καθάπερ αὐταὶ παρέκωτο (scf. αὐταὶ παρέκωνται) ταῖς κινουμέναις. Q. Τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσαντιν] Ἀντὶ τοῦ αἰ ψυχαί. ὁ μόντοι ποιη-

τῆς πρὸς τοὺς ἄλλους νεκροὺς ποιεῖται τὴν σύγκρισιν. οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ ὡς σκιαὶ αἴσσαντιν. B. Q. 508. Ἄλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' ὠκεανοῖο περήσης] Ὅλα ὁμοῦ ἀναγνωστέον, ἀλλ' ὁπόταν περήσης, ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια (sic proparox.) καὶ ἄλσος καὶ αἰγυρεῖ, ἧς μὲν αὐτῷ κέλσαι. Ἐνθ' ἀκτὴ τε βαθεῖα ὡς ὑπόσκαφος. αὐ γὰρ εἰκὸς ὅτι ἐσκαμμένη. αὐ δὲ γράφειν, ἐλάχεια. αὐ γὰρ εἰκὸς ἐλάχιστον ἀκούειν τῆς Περσεφόνης τὸ τέμενος. οὐκ ἄτοπον δὲ περὶ τὴν ἀκτὴν εἶναι ἄλσος. πολλὰ γὰρ εἶναι τις ἄλσος ἐπιθαλάσσια. B. Q. 509. Ἀκτὴ] Ἡ προηγουμένη καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασ-

τ Conf. schol. λ'. 90. et Apollod. 3. 6. 7. ubi in hexametro altero legitur τὰς δ' ἑκάς ἑκα. Conf. et Heynium ad eum locum, qui Phlegontem Trall. (Mirab. 4.) sequens egregie errat cum legendum putat Ἐνία δ' ἑκα. quasi unam eandemque voluptatem ita inter se partiantur mas et femina ut alter unam altera novem ejus partes auferrat. Sensus est: si voluptatis in concubitu decem partes statuamus, ea integra fruitur femina, mas autem nonnisi ex una parte. BUTTM.

μακραί τ' αἰγυριοί, καὶ ἰτέαι ὀλεσίκαρποι· 510
 ἦα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίῃ,
 αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδεω ἵναί δόμον εὐρώεντα.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
 Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ·
 πέτρῃ τε, ξύνεσις τε δύο ποταμῶν ἐριδούπων. 515
 ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
 Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·

σαν ἄκρα (H. πέτρα). Vulg. B. ΛΑ-
 ΧΕΙΑ. ἐλαχίστη. Vulg. Conf. ad
 508. et supra ad ι. 115. Ἄλσεν] Ἰερὰ καὶ σύνδετρα χωρία. Vulg.
 B. 510. Ἰτέαι ὀλεσίκαρποι] Ἀπο-
 βάλλουσι γὰρ τὸ ἄνθος πρὶν πεπαυθῆ.
 ἢ ἐπεὶ οἱ πίνοντες τὸ ἄνθος ὄγονται γι-
 νώται. B. Q. Et sic fere schol.
 Vulg. prius. Ἄλλως. Σημείωσαι ὅτι
 ἄκαρπα φυτὰ εἶπεν εἶναι ἐν τῇ ἄλ-
 σει τῆς Περσεφόνης, διὰ τὸ νεκροῖς
 προσήκειν. B. Q. Ἀποβάλλει γὰρ
 τὸ ἄνθος. οἰκίως δὲ ἀγόνους φυτοῖς
 ἐχρήσατο. ἐκεῖνα (ικανὰ em. Barn.
 οἰκία aptius Boeckh.) γὰρ νεκροῖς
 τὰ ἄκαρπα. φησὶ δὲ Θεόφραστος ἐν
 φυτικαῖς τῶν χυλῶν τῆς Ἰτέας πινόμε-
 νω ἀφανίζειν τὴν γονὴν τῶν ἀνθρώ-
 πων. Vulg. schol. posterius. 513.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα] Τὸ ἐξῆς,
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε
 καὶ Κωκυτὸς ῥέουσι. τὸ δὲ σχῆμα καλεῖ-
 ται προδιεzeugμένον (Vulg. addit καὶ
 καθ' ὑπέρβατον), ὅταν τὸ μεταξὺ δύο
 ὀνομάτων ἐνικῶν κληθυστικὸν τεθῇ ῥῆμα.
 τοῦτο καλεῖται Ἀλκμανικὸν ὡς ὅτι
 Ἀλκμάν πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο, ἀλλ'
 ὅτι πολὺ ἐστὶ παρ' αὐτῷ, εἶω (Welck.
 fr. 3. p. 21.), Κάστωρ ὠκίαν πέλαν

ἐλατῆρες καὶ Παλινδρούκης. ὁμοίον δὲ ἐστὶ
 τὸ σχῆμα, Εἰ δὲ κ' Ἀρης ἀρχῶσι μάχης
 ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων (Il. υ'. 138.)· καὶ,
 ἔνθα ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλεται ἡδὲ Σκά-
 μανδρος. Q. et priora Vulg. 514.
 Κόκυτος·] Λέγεται ὁ πρῶτος ποταμὸς ὁ
 τὸν βροτὸν δεχόμενος, τῶν ἀνθρωπίνων
 παθῶν ἐκπύσιμον κακόν. εἴτα Πυριφλε-
 γέθων ἦτοι τὸ πῦρ τὸ ἀφανίζον τὸ σάρ-
 κων τῶν βροτῶν. εἴτα ὁ Ἀχέρον μετὰ
 τὸν Κωκυτὸν καὶ τὸ Ἰρίον (scilicet ἡρίον)
 ὅπερ ὀφειλὴ νεκρῶν ἐστὶν ἰαχὴ γίνεται.
 εἴτα Στυγὸς ἀπορρώγης. οὐκ ἐστὶ γὰρ
 ὅς οὐ στυγνάζει τὸν τεθνηκότα. Q. 515.
 Πέτρῃ τε ξύνεσις τε] Φησὶ γὰρ ὡς πέ-
 τρα τίς ἐστι κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον καθ'
 ὃν ἡ τῶν βροτῶν συμβολὴ γίνεται τοῦ
 τε Κωκυτοῦ καὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος εἰς
 ταῦτο μισγομένον καὶ βρόντον εἰς τὸν
 Ἀχέροντα. B. Εὐνεσις. συνάφesis καὶ
 εἰς ταῦτο συμβολὴ τῶν ποταμῶν. Vulg.
 517. Βόθρον] Ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς τῇ
 νεκρομαντείᾳ δηλοῖ, καὶ παρίστησι διὰ
 τῆς τῶν νεκρῶν θυσίας καὶ τῆς τῶν εἰδώ-
 λων αὐτῶν ἐπιφανείας, ἀθάνατους εἶναι
 τὰς ψυχάς· τὸ γὰρ λέγειν, Ὁ δ' Ἀΐδῳδε
 βεβήκει (γ'. 110. ζ'. 11.), σημαντή-
 ριον ἐστὶν ὡς αἱ ψυχαὶ παραμένουσιν εὖ
 διαφθεύονται. Q. Πυγούσιον] Πηχυ-

* Hic etiam subtilis Zenodoti ingenium cognoscas qui prae tulit ἄρχων, Aristarcho illud schema, quod in structura per *καὶ* locum recte servat, pinguis ad alteram etiam per *ἢ* trabente. BUTTM.

* Sic proparoxytone hic quidem Mediol. Sed hoc ut sexcenta alia in accentibus sola incuria admissum videtur. Ubique enim apud ceteros auctores et in Homeri edd. antiquis Κωκυτὸς eodem tono quo vox appellativa: quodque nunc quidem in Homeri edd. obtinet Κάκυτὸς τε, id ex arbitrio Barnesii, cuius notam vide, propaga- tum puto. BUTTM.

ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
 πρῶτα μελικρήτω, μετόπειτα δὲ ἡδέϊ αἶνῳ,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν. 520
 πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμνηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
 ῥέζειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἶν ἰερευσέμεν οἶῳ
 παμμέλαν', ὅς μῆλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν. 525
 αὐτὰρ ἐπὶν εὐχῇσι λίσσῃ κλυτὰ θῆναι νεκρῶν,
 ἔνθ' οἶν ἀρνειὸν ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
 εἰς Ἑρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπὸ νοσφὶ τραπέσθαι,
 ἴεμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
 ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνεώτων. 530
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δειράντας κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Αἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 535
 ἦσθαι, μηδὲ ἑᾶν νεκύων ἀμνηνὰ κάρηνα

519. Ἡδῆ γάρ. 524. αἶψ] εἰς V. ib. ὄξυ. 526. θῆναι. 527. ῥέ-
 ζειν a m. pr. ζ in ξ mutatum a recenti H. PORS. ib. ὄξυ γαρ. 528.
 528. στρέψας] στρέψας W. 529. Γίεμενος. 530. κατατεθνεώτων] κα-
 τατεθνηώτων, et sic ubique, W. 533. δειράντας] δειράντες et as super es,
 si non eadem manu certe antiqua. Idem factum λ'. 46. H. PORS.
 ib. κατακῆαι] κατακείαι W. 534. τ' Αἰδῇ] θ' αἰδῇ ex emend. H.
 535. Ερυσσάμενος.

αἶν. κυγὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος μέ-
 χρι τῶν δακτύλων συσταλμένον μῆκος·
 ἀπολήγει γὰρ τὸ μέτρον εἰς τοὺς δακτύ-
 λους πῦξ γινόμενος. B. Πυγμαῖον.
 κυγὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέ-
 χρι τῶν δακτύλων κικαμμένον διάστημα, ἐξ
 οὗ καὶ πυγμή. αἰνίσσεται δὲ διὰ τούτου
 τὸ μὴ ἀρεῖσθαι μηδ' ἐπ' ἐξουσίας εἶναι
 τοὺς τετελευτηκέτας ἀλλ' ὥσπερ ἔχεισθαι
 καὶ ἐγκεκλεισθαι καθάπερ καὶ οἱ δάκτυλοι.
 Q. Vulg. Ἐνθα καὶ ἐνθα] Εἰς πλάτος
 καὶ εἰς μῆκος. Vulg. B. Q. 518. Χοὴν
 χεῖσθαι] Τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχειρομένην χύ-
 σιν. Q. Vulg. Καυοπεπῶς δὲ χοὴν,

σπυδῆν. Q. 531. Ἀμνηνὰ] Ἀσθαῖ,
 μένος οὐκ ἔχοντα, ἐκ (ἢ em. Barn.) σώ-
 ματος (οἱ στόματος) δύναμιν, ἀπὸ τοῦ
 μόνον ἔχειν ἐκεῖ τὴν ψυχὴν. Vulg. 522.
 Στεῖραν βοῦν] Εἰς τὸ θμῆν. ἄλλα γὰρ
 καὶ στεῖρα τὰ τῶν νεκρῶν. Vulg. 525.
 Παμμέλαινα] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ θμῆν.
 Vulg. 528. Εἰς Ἑρεβος στρέψας]
 Καὶ πῶς ἠπίστατο τὴν δύσιν ἐν σκότῳ
 ὄντος; λέγομεν ὅτι παρὰ τοῖς Κυμμερίοις
 σκότος ἦν, οὐχ ὅπου ἡ θυσία ἐγίνετο. B.
 Ἀπονόσφι τραπέσθαι] Εἰς τὰ ἐπίσω τρά-
 πηθι αὐτὸς ἴεμενος τῶν τοῦ ποταμοῦ ρε-
 μάτων. B. Νόσφι τραπέσθαι] Ὡς

αἵματος ἄσσοι ἵμεν, πρὶν Τειρεσίᾳο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα.

540

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἔσσειν·
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔντυο Νύμφη,
 λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ ἱζύι,
 καλλὴν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπόθηκε καλύπτρην.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ἄτρυνον ἐταίρους
 μαιλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

545

Μηκέτι νῦν εὐδόντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
 ἀλλ' ἴομεν· ᾗ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.

Ὡς ἐφάμην· τῷσιν δ' ἐπεκείβετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους·

550

Ἐλπήνωρ δὲ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λῆν
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρῶς,
 ὅς μοι ἀνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 ψύχους ἱμεῖρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·

555

κινυμένων δ' ἐτάρων ὅμαδον καὶ δαῦπον ἀκούσας
 ἔξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάβετο φρεσὶν ἦσιν
 ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
 ἀλλὰ καταπτικρὺ τέγος πέσεν· ἐκ δέ αἱ αὐχὴν
 ἀστραγάλων εἶαγῃ, ψυχὴ δ' Αἰδοῦσθε κατῆλθεν.
 ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον εἶπον·

560

Φάσθε νῦ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινήs Περσεφονείης,

538. λαῶν. 539. φαίησιν. 542. εἵματα ἔσσειν. 543. ἔντυο. 547. ἐπέεσσι. ἑκάστων. 549. ἴομεν] ἴωμεν H. 553. 557. ἔφασιν. 555. αἰνοβαρείων] οἰνοβαρείων H. ib. οἰνοβαρείων. 559. φαί 560. εἶαγῃ. 561. ἔφασιν. 562. φαῖκόνδε.

πρὸς τοὺς νεωτατούς. Vulg. 543. Ἀργύφειον] Ἀργύφειον, ὃ ἐστὶ λαμπρὸν τῇ ἀφῇ (scg. ὑφῇ) καὶ εὐκατασκευάστων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ' ἀργύφειον. B.

548. Ἀωτεῖτε] Ἀπανθίζετε τὸν ὕπνον. Vulg. 555. Ψύχους ἱμεῖρων] Ἀναψύξαι διὰ τὸ πνίγος καὶ τὴν μέθην ἐκ θυμῶν τῆς ἀκρας (recent. αἵρας). Ψύ-

ψυχῇ χρηστομένους Θηβαίου Τειρεσίαια.

565

Ὡς εἰφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
ἔζόμενοι δὲ καταῦθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα βοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νῆϊ μελαινῇ
ἄρνειον κατέδρησεν οἶν, θῆλιν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἦ ἐνθ' ἦ ἐνθα κίοντα;

570

572. *φαρμακόν. ἔφιν.*574. *ἔδωκε.*

χοε, ψύχας, τῆς αἵρας. Vulg. 573.
ῥεῖα παρεξελθοῦσα] Ἀντὶ τοῦ μαδίως
παρὰδραμοῦσα ἡμῶς, ἦτοι κρυφίως. B.
ἀάθρα ποιήσασα. Vulg. 574. ἢ ἐν-

θα ἢ ἐνθα] Ἀντὶ τοῦ, ἢ εἰσερχόμενον ἢ
ἐξερχόμενον τὸν θεὸν καὶ μὴ θέλοντα οὐ
δύναται τις ἰδεῖν. B.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Λάμβδα δ' ἐν Ἀἰδα ψυχαῖς ἐντύγχαν' Ὀδυσσεύς.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἥδ' ἠθάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμύπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία τῇ μελαίνῃ·
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο
ἔκμενον οὔρον ἴει πλησίστιον, ἰσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴδυνε.
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·

2. ἀμύπρωτα ἐρύσσαμεν. δῖαν. 6. κατόπισθε] μετόπισθε W. 9. ἑ-
κάστα.

6. κατόπισθε] μετόπισθε W.

9. ἑ-

ἑτάροισι. Δηγεῖται καὶ ταῦτα αὐ-
τὰ Ὀδυσσεύς, τίνα αὐτῷ εἰς ἄδου κατ-
ελθόντι ἔχρησε Τειρεσίης· καὶ ὡς τὴν
μητέρα εἶδε, καὶ ἄλλας πολλὰς τῶν πα-
λαιῶν γυναικῶν, καὶ τῶν εἰς Ἴλιον συ-
στρατευσάντων ἐνίοις, καὶ τῶν ἐν ᾧδου
καλαζομένων τινάς. Pal. Q. Ἀπαγο-
γέλλαι πῶς κατὰ Κίρκης ἐντολὰς εἰς
ᾧδου κατήλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου
τοῦ μάντεως περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν
ἄλλων ἑταίρων σωτηρίας· καὶ ὡς τοὺς
ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδεν ἐν ᾧδου, καὶ
τὴν μητέρα, καὶ ἐς Ἴλιον συστρατευσάν-
των τινάς, καὶ τῶν ἐν ᾧδου καλαζομένων τι-
νάς. Vulg. Pal. 3. Ἐν δ' ἰστὸν τιθέ-
μεσθα] Οὐκ ἀπλῶς ἐνεθήκαμεν τῇ νηϊ,

ἀλλὰ μετὰ τὸ στήσαι τὸν ἰστὸν καὶ
ἀπλῶσαι τὰ ἰστία, οἷον ἐντρεπίσαμεν.
Vulg. 7. Ἰγμενον, ψιλῶς, ἦτοι ὀργάν.
Harl. Ἐσθλὸν ἑταῖρον] Ἐταῖρον εἶπεν,
ὃς ἀξιώσεως αὐτῆς τὸν ἄνεμον. Q. Vid.
ad 10. Νῦν τὸν σύνεργον. Vulg. 8.
Κίρκη εὐπλόκαμος] Ὁ Τζέτζης ἀλληγο-
ρῶν (scilicet ἀπορῶν) πῶς ταῦτα Κίρκη ὅπισ-
θεν οὐρίους πηλὰς πέμπει, φησὶ, πέμπει
ἀνέμους οὐκ ἔσθενεν ἡ Κίρκη π. . . (scilicet
πρωτὶ) δ' ἰδοῦσα οὔριον ἐκέλευσε πηλὰν
(scilicet πλεῖν) τότε. Pal. Αὐδήεσσα]
Ἡ περίφημος, ἡ ἢ ἔχουσα αὐδὴν ἀνθρώ-
πων, ἡ ἢ φωνητικὴ. B. 10. Ἄνεμος]
Ὡς ἂν ἀξιώσεως τῆς Κίρκης τὸν ἄνεμον
τάττειν. Vulg. Vid. ad 7. 11. Πω-

δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ἡ δ' εἰς πείραθ' ἵκανε βαθυρροῦ ὠκεανοῖο·
 ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
 ἥρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
 Ἥλιος φαίθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 οὔθ' ὅπότε ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 οὔθ' ὅταν ἀψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλοη τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 ἦα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥοὸν ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὅφρ' εἰς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσῃ Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερῆια μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
 εἶχον· ἐγὼ δ' ἄρ' ὅζυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 βόθρον ὄρυξ', ὅσσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·

14. Κιμμερίων] χιμμερίων et κερβερίων pro v. l. V. 16. ἐπιδέρκεται] κατα-
 δέρκεται W. 21. παρὰ ῥοὸν] παρὰ ῥρίων H. παραρρίων V. 24. εἶχον]
 ἔσχον H. V. W. ib. ἐρυσσάμενος. 25. ὄρυξ' ὅσων] ὄρυξα ὅσων H.

τοπονομήσας] Διήλός ἐστιν ὁ ποιητὴς διὰ τὸ
 ποταπονομήσας ὠκεανὸν καλῶν τὴν ἔξω
 θάλασσαν*. ἀλλαχού δὲ ποταμὸν τὸν
 ὠκεανὸν καλεῖ διὰ τὸ ῥεῖν. B. Q.
 τὴν θάλασσαν διερχομένης, πλεούσης.
 Vulg. 14. Ἐνθα δὲ Κιμμερίων] Κιμ-
 μέριοι ἔθνος περιουκῶν τὸν ὠκεανόν. ἔνθα
 δὲ γράφουσι χιμμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων
 ὡς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμε-
 ρίων φησὶ Σκύθας ἐξελπισθῆναι. ἄλλοι δὲ
 Κιμμερίους φασὶ ὑποτίθεσθαι (Pal. ὑπο-
 τίθεται) τοὺς κατὰ δύσιν οἰκῶντας καὶ
 προσκειμένους (hic substituit Pal.) ταῖς
 κατὰ τὸν ὄρθον τόποις. ἢ νεκροῖς, ἀπὸ τοῦ
 ἐν ταῖς ἡρωϊκαῖς (ἡρώϊς em. Barn.) κεῖσ-
 θαι. Vulg. Τινὲς, τῶν νεκρῶν παρὰ
 τὸ ἐν ἔρρι κεῖσθαι. Οὔτω οἱ Κιμμέριοι
 οἱ Σκύθαι νεμάδες ὄντες ἐκ τῶν δυτικῶν
 τοῦ ὠκεανοῦ μερῶν ἐλθόντες ἐπάρθησαν
 τὸν ναὸν Ἀπόλλωνος τὸν ἐν Δελφοῖς. διὸ
 δυσφημεῖ ὁ ποιητής. B. Ἀρίσταρχος,

Κερβερίων^b. Harl. 16. Ἥελιος φαί-
 θων ἐπιδέρκεται] Πῶς οὖν ζῶσιν; ἢ ἐπι-
 δέρκεται μὲν, φαίθων δὲ οὐ. Vulg. B.
 Ἐπιλάμπει μὲν ὁ ἥλιος τοὺς Κιμμερίους,
 αὐ φαίθων δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ πάντῃ λάμπει
 (huc. PORS. ex Harl.). οὔτε τὴν
 δύσιν οὔτε τὴν ἀνατολὴν διὰ τὸ δυτικαῖς
 καὶ ἀνατολικαῖς ὁρᾷ περιέχεσθαι, κατὰ
 μόνον δὲ μεσημβρίαν ἥλιον ὁρᾷσι. τὸ οὖν,
 Ἄλλ' ἐπὶ νύξ', ἐπὶ τῆς ἀορασίας κεῖται.
 B. Q. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης,
 καταδέρκεται. Harl. 18. Προτράπη-
 ται] Ἀπυραυνοῦθεν τράπηται. διὰ τί προ-
 τράπηται; δοκεῖ εἰδῆναι ὁ ποιητὴς ὅτι ὁ
 ἥλιος τὴν ἐκούσιον πορείαν ποιοῦμενος ἀπὸ
 δύσεως εἰς ἀνατολὴν ἕλκεται ἐπὶ τοῦ παντός
 ἀσθένεται εἰς τὸ ἐναντίον καὶ αὐτὸς.
 προτράπηται γὰρ ἀντὶ τοῦ μεταβάλλε-
 ται, ἀποκλίνει. B. Q. Vulg. 23. Ἰε-
 ρῆια] Οὐκ ἐρθῶς ἐπὶ γὰρ νεκρῶν τιμῆα
 καὶ ἔνταμα, ἐπὶ δὲ θεῶν ἱερῆια. ἢ ὅτι τὰ

* Hoc ita intelligo, Homerum eo verbo indicare, oceanum sibi esse mare, exter-
 num scilicet. BUTTM.

^b Lege Κερβερίων, quam lectionem memorant schol. Aristoph. Ran. 187. et Etymo-
 logus p. 513, 45. Hic etiam alias lectiones notat, χιμμερίων et Κιμμερίων. PORS.

ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοᾶς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσι,
 πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γονούμην νεκύων ἀμνηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἣτις ἀρίστη, 30
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
 Τειρεσίη δ' ἀπάρευθεν οἷν ἱερευσέμεν οἶω
 παμμέλαν', ὅς μῆλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπαδειροτόμησα 35
 εἰς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἑρέβους νεκύων κατατεθνηϊῶτων,
 νύμφαι τ', ἡἴθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσai·

26. χοᾶς] χοῆν et χέομεν a m. pr. sed ex emend. χέομ ην (sic) H. PORS.
 χοῆν V. χοῆν χέομην W. 27. ἡδέϊ φαίην. 32. ὄϊν. 34. ἔθνεα.
 37. Ἑρέβους] ἐρέβους manus antiqua, ου pro εν recens H. PORS. ib. κα-
 τατεθνηϊῶτων] κατατεθνηῶτων V. W. 38—43. obelisco notat V. Unci-
 nis includit W.

θρέμματα ἱερεῖα ἐκάλουν. Vulg. 26. Χοᾶς χέομεν] Χοῆν χέομένην, ἀπὸ κυνοῦ κατὰ τῶν τριῶν (Q. κατὰ τρίτην). B. Q. PORS. ex Harl. “Ζηροδοτος, “χεῖμα. In alia parte marginis, “χοῆν ἐχεῖμα.” 29. Γονούμην νεκύων] Πῶς, εἰ μὴ αἰσθάνονται πρὸ τοῦ πιεῖν; εἰς τὴν τιμὴν τῶν δεσποτῶν. ἢ δεσφεῖς ἢ γονυκατῶν ἐπηγγελόμεν. Vulg. 30. Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν] Ζητεῖται διὰ ποίαν αἰτίαν κατελθὼν ἐν τῇ φθῇ Ὀδυσσεὺς ἐτάξατο τοῖς νεκροῖς, ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν θῆσαι; καὶ φαμεν ὅτι οἱ νεκροὶ ἄτικοι εἰσι καὶ οὐ τίκτουσι, διὰ τοῦτο ἐτάξατο αὐτοῖς βοῦν μὴ γονῶσαν. Q. 34. Τοὺς δ' ἐπεὶ] Πρὸς τὴν περίφρασιν ἀπέδωκε τὸ τοὺς. τί γὰρ ἐστὶν ἔθνεα νεκρῶν; δηλοῖται τοὺς νεκροὺς ὅτι εὐχολαῖς καὶ λιταῖς ἐλλισάμην. Q. Τὰ ἔθνεα νεκρῶν οὐκ ἄλλο τι σημαίνει ἢ τοὺς νεκροὺς. διὰ

ταῦτό φησι, τοὺς δ' ἐπεὶ. B. 37. Ψυ-
 χαὶ δ' ὑπ' ἐξ Ἑρέβους] Ὅς μυῖας νομισ-
 τέων αὐτὰς ἤκειν ἐπὶ τὸ αἷμα. B. Q.
 38. Νύμφαι τ' ἡἴθεοί τε] Οἱ καὶ (Οἱ
 γ' em. PORS.) παρὰ Ζηροδοτῆ καὶ
 Ἀριστοφάνει ἡθετοῦντο ὡς ἀσύμφωνοι
 πρὸς τὰ ἔξῃς (huc. PORS. ex Harl.).
 οὐ γὰρ μεμυγμένοι παραγίνονται αἱ ψυ-
 χαί· νῦν δὲ ὁμοῦ νύμφαι, ἡἴθεοι, γέρον-
 τες, παρθέναι. καὶ ἄλλως οὐδὲ τὰ τραύ-
 ματα ἐκ τῶν εἰδῶλων ὁρᾶται. ἴθην ἐρω-
 τῶ, Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε; τὸν Ἀγα-
 μέμνονα. Q. Ἀθετοῦνται οὗτοι οἱ ἔξ,
 ὅτι οὐκ ἐπὶ προσέρχονται· καὶ ὅτι ἀδύνατον
 φέρειν τὰς ψυχὰς τὰς τῶν σωμάτων
 πληγὰς. Ἀλλὰ πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν
 πεποιήται τῶν μετὰ ταῦτα ρηθέντων.
 Vulg. Νύμφαι, αἱ ἄνδρας ἔχουσai·
 ἡἴθεοι, οἱ ἄλγυες· νέαι ἀταλαί, αἱ μηδὲν
 τλῆναι δυνάμεναι. B. 39. Νεοπενθέα]
 Ἀεὶ νεάζον ἔχουσai τὸ πένθος ἢ νέον

πολλοὶ δ' αὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν, 40
 ἄνδρες ἀρήφατοι, βεβρωμένα τεύχε' ἔχοντες
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 θεοπεσίη ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκελυσσα 45
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Αἴδῃ καὶ ἐπαιῇ Περσεφονείῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὅζῃ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 50
 ἤμην, αὐδ' εἰὼν νεκύων ἀμνηστὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίᾳο πυθέσθαι.

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἐταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῃ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαυστον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ, 55

40. πολλοὶ δ'] πολλοὶ τ' V. 41. τεύχε'] εἶματ' V. 42. ἄλλοθεν ἄλλος] ἔθα
 καὶ ἔθα H. V. 43. ἰαχῇ. 46. κατακῆαι] κατακείαι W. 48. αὐτὰρ ἐγὼ]
 αὐτὲς δὲ H. W. ib. ἐρυσσάμενος. 53. μεγάρῃ Κίρκης] Κίρκης μεγάρῃ W.
 ib. κατελείπομεν] κατελείπομεν V. 54. ἄκλαυστον] ἄκλαυτον, a m. pr. H. W.
 55. ἰδὼν.

πυθέσθαι. Q. Ἐν τῇ κείνῃ πυθεῖ-
 σαι. Vulg. 40. Πολλοὶ δ' αὐτάμενοι]
 Τωαῦτ' εὐχάματι ὑποτίθεται τοὺς νεκροὺς
 αἶψα καὶ ἀπέθανον. Q. 41. Βεβρω-
 μένα] Δακνόντα βεβρωῦσθαι, ἢ ἐστὶ
 μεμολύνθαι διὰ τοῦ βρωτοῦ ἦτοι τοῦ μετὰ
 πότους αἵματος. B. 42. Ἐθα καὶ
 ἔθα] Γρ. ἄλλοθεν ἄλλος. Harl. 44.
 Δὴ τότε ἔθ' ἐτάροισι] Αὐτὸς γὰρ ὡς ἡ
 Κίρκη ἔφη αὐτῷ ἐπὶ τοῦ βόθρου μένει.
 ἐταῖσθα εἴην χωρίζει τοὺς ἐταίρους ἵνα μὴ
 κατακύνωσι τῶν μαντείων. Vulg. 48.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος] Κοινὴ τις παρὰ ἀν-
 θρώπων ἐστὶν ὑπόληψις ὅτι νεκροὶ καὶ
 δαίμονες σίδηρον φοβοῦνται. Q. 51.
 Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος] Ἐπεὶ ἄτα-
 φος. τῶν δὲ τωαῦτων καὶ πρὸ τοῦ πικρῷ
 φθόνῳ αἱ ψυχαί. Vulg. Ὁ Τει-

ρεσίᾳς πίνω τοῦ αἵματος ἐμαντεύεσθαι αἱ
 δὲ (f. αἶ τε) ἄλλαι ψυχαὶ πίνουσαι ἐπι-
 γινώσκον. ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ Ἑλπήνορος ἄτε
 δὴ μήπω ἐπιβᾶσα τῇ τῆς Λήθης πεδίῳ
 καὶ πρὸ πόσεως ἐπιγινώσκει τὸν Ὀδυσ-
 σέα. B. Q. Καὶ ἄλλως. Πῶς αὐδέ-
 να ἔρξ τῶν παρὰ Κίρκῃ τῶν ἑλπίων
 γόνων ἀπαλλομένων; ἐπεὶ εἰ καὶ ἀδύνα-
 μος (vid. ποικ) ἐτάφησαν. Q. Οὐδὲν
 ἔρξ τῶν παρὰ τῇ Κίρκῃ τῶν ἑλπίων
 τρυφῶν ἀπολεμένων. αὐτοὶ γὰρ, εἰ καὶ
 ἀδύναμος, ἀλλ' εἴν ἐτάφησαν. Vulg.
 52. Οὐ γὰρ πω ἐτέθαπτο] Εἰ ἀποφαίνε-
 ται εἴν περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πῶς
 ἐξῆς διατάζων φησὶ, πῶς ἦλθες ἐπὶ ξί-
 φῳ; διὸ ἡ Καλλίστρατος ἀθετεῖ. εἰ
 μὴ αἶρα φησὶν ἐπὶ, οὐκ ἠσθόμεθα τὸν θά-
 νατον διὰ τὸ περὶ ἄλλα ἀσχολεῖσθαι.

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρώεντα;
ἔφθης πεζὸς ἰών, ἢ ἔγῳ σὺν νῆϊ μελαίνῃ.

ὣς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώζας ἡμείβετο μύθῳ·

διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 60

ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ, καὶ ἀθέσφατος αἴνος·

Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα

ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,

ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν

ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀϊδὸςδε κατήλθε. 65

ῥῆν δέ σε τῶν ὅπιθεν γουνάζομαι, εὐ παρόντων,

πρὸς τ' ἀλόχου, καὶ πατρός, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα,

Τηλεμάχου θ', ὃν μῶνον ἐν μεγάροισιν ἔλειπες·

οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀἴδαο

ῆσαν ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα τῆα· 70

ἴθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·

μή μ' ἄκλαυστον, ἀπαπτον, ἰὼν ὅπιθεν καταλείπειν,

56. ἔπεα. 58. ἰών] ἰὼν H. 60. Uncia in cludit W. ib. δι-
φογενὲς Λαερτιάδῃ. 61. αἴνος. 65. κατήλθε] βεβήκει H. V. ib. ἐφάγη.
69. ῥῆν. 70. εὐεργέα. 71. ἄναξ. 72. ἄκλαυστον] ἄκλαυ-
τω, a m. pr. H. W.

Q. Κθεὶς ἐβρυδείης] Τῆς πλατεῖαν
ἰὼν ἐχούσης. Q. 58. Ἐφθης πεζὸς
ἰών] Πεζὸς ἰὼν ἔφθης^d ἐνταῦθα τα-
χύτερον παρὰ ἐγὼ μετὰ τῆς μελαίνης
νῆς. Q. Οὐκ ἔστι κερταμίας ὁ λόγος·
ἀλλ' ἐπειδήπερ αὐτὸς οὐρὰ χρησάμενος
πολλῇ καὶ μιᾷς ὕρας διαβάς ἔλθον ἀκκα-
νὴν περιτυγχάνει αὐτῷ περὶ τὰς φῆλας αὐ-
λὰς, πυνθάνεται, τίς ἢ μετὰ θάνατον
τῶν σωματίων (ἰ. θάνατον, τὸν τῶν σω-
μάτων,) πορεία; εἰ σε καὶ ναῦς εὐριο-
δρομοῦσα προλαμβάνειν οὐκ ἐπίσταται.
Ἦ ὅτι ἀπὸ νῆσου ἐστάλησαν ἄμφω,
ἀλλὰ δὲ πλεῖον οὐκ ἦν παρὰ τῇ Κίρκῃ.

Q. Πᾶσα ἰών, γρ. Harl. ° 65. Βε-
βήκει] Γρ. κατήλθε. Harl. 66. Τῶν
ὅπιθεν] Τῶν καταλειμμένων οἴκει,
τῶν εὐ παρόντων. Λεῖπει ἢ πρὸς, ἢ
πρὸς τῶν εὐ παρόντων γουνάζομαι καὶ
ἐκτετεύ. ὡς πρὸς τῶν θεῶν καὶ πρὸς Διός.
Vulg. 67. Πρὸς τ' ἀλόχου] Οὐ προσ-
τίθῃσι τὴν μητέρα. ὁρᾷ γὰρ αὐτῆς τὴν
ψυχὴν. οὐδὲ περὶ τοῦ θανάτου αὐτῆς
λέγει ἵνα μὴ λυγρὴ τὸν παρακαλούμε-
νον. Q. 68. Ἐλειπες] Διὰ τὸ μέτρον
διφθογγωγραφεῖται, ἐφεῖλαν γράφασθαι
διὰ τοῦ ι. B. 69. Ἐνθένδε κιὼν] Χά-
ριν τοῦ λαβεῖν ἐφόδια καὶ μαθεῖν περὶ

^d Porsonus refert in schol. Harl. esse πεζὸς ἢ ἰσθμίου; sed in alio ejusd. codicis
scholio (in lemmate sequentis, puto, quod in Mediol. non differt) fuisse quidem ἰών
sed: ex e fecisse eandem manum. Nimirum textui Harleiano scriba hoc adaptavit,
in quo est ἰών. BUTTM.

* Ut variam lectionem intelligas sciendum est, * cum superscribitur in fine vocis
valde simile esse contractioni ei qua significatur ei vel n. Πᾶσα igitur corruptum
est ex πᾶσι idque ex πᾶσιν. PORS.

νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι·
 ἀλλά με κακῆναι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστιν,
 σῆμά τέ μοι χεῖραι, πολὺς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι
 ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμον,
 τῷ καὶ ζῶος ἔρεσσον, ἰὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.

75

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπον·
 ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.

80

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
 ἦμεθ'· ἐγὼ μὲν ἀνθυθεὶς ἐφ' αἵματι φάσγανος ἴσχαν'
 εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνευῖνης,
 Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
 τὴν ζῶην κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρὴν.
 τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ.

85

74. κακῆναι] κακκῆναι W. 78. ἰὼν] ἐγὼ V. 79. προσέειπον.
 80. ἔρξω. 81. ἐπέεσσιν. 83. ἀγόρευεν] ἀγορεύων V. ib. εἶδωλον. 84. κα-
 τατεθνευῖνης] κατατεθνηυῖνης H. W. κατατεθνηκυῖνης V. 86. Ἴλιον. 87. Ἰδὼν.

τοῦ πλεῖ. Vulg. 73. Μῆνιμα γένω-
 μαι] Ἦτις μὴ ἐργασθῶσι σὲ οἱ θεοὶ δι'
 ἐμὲ ἄταφον ἰαθέτω. B. 74. Κακ-
 κῆναι] Κατακαῦσαι. ἀπὸ τοῦ κατάκαυ-
 σον. Vulg. Κινη (scr. ἢ κινή),
 κακκῆναι. Ἀρίσταρχος, κακκῆναι. προ-
 περιωπυμένως δι' ἀπαρέμφατον γὰρ
 ἐστιν. Q. 75. Σῆμά τέ μοι χεῖραι]
 Εὐτρέφισέν μοι σῆμα καὶ τάφον ἐπὶ τῇ
 αἰγιαλῇ τῆς πελῆς καὶ λευκῆς θαλάσ-
 σης. Q. 76. Ἀνδρὸς δυστήνοιο καὶ ἐσ-
 σομένοισι πυθέσθαι] Τὸ σχῆμά ἐστι σο-
 λοικοφανές· οὐκ ἔστι γὰρ κατεσκεῖν τῶν
 αὐτῶ σχηματιζομένων σολοικιστῶν ἢ βαρ-
 βαρισμῶν· κέκριται δὲ σολοικοφανῆ ταῦ-
 τα καλεῖν σχήματα. φασὶ γὰρ οἱ κα-
 λαοὶ, πᾶν τῷ αὐτῷ λάλημα ἦσαν σχῆμα
 ἀμάρτημά ἐστιν ἐκαύσιον διὰ τέχην. σο-

λοικισμὸς δὲ ἀμάρτημα ἀκούσιον ἐξ ἀμαρ-
 θίας λαληθέν παρὰ νόμον ἢ ῥῆμα ἢ ἄλλο
 τι ὅν λέγουσιν οἱ τεχνικοί. B. 83. Εἶδω-
 λον] Εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ εἶδέναι διὰ μένου
 τοῦ ἰ γραπτέως, εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἶδους
 προσλήφεται τὸ ε. Vulg. Ἀγορεύων]
 Διαλεγόμενον. Vulg. Ἀγορεύειν (su-
 prascripto ο)] Τινὲς εἰκαιότερον, ἀγο-
 ρευσον¹. Harl. 84. Ψυχὴ μητρὸς κα-
 τατεθνηυῖνης²] Ὅτι πρὸς τὸ ἐκ τῆς περι-
 φράσεως νοούμενον ἀπήντησε. ψυχὴ γὰρ
 μητρὸς κατατεθνηκυῖας ἐστὶν ἢ Ἀντί-
 κλεια. B. Q. Κατατεθνηυῖνης (sic ed.
 ant.)] Τελευτώσης. Vulg. Αὐτολύκου
 θ. μ. Ἀντίκλεια] Ὁ λόγος ἦ (scr. ἦν
 vel ἐστὶν), Ἀντίκλειαν διὰ τὸ (duas
 voces del. Barn.) διὰ τὸν πόθον τοῦ
 παιδὸς βρόχῳ λαυτὴν ἐξαγαγεῖν τοῦ βίου.

¹ Si hunc revera imperativum rejicit hic scholiastes, nemo profecto refragabitur. Sed participium a vulgato scholiasta explicatum, a Barnesio receptum, ab Ernes-
 laudatum, unice verum esse non solum alterum participium ἴσχαν sed totius oratio-
 nis tenor clamat. BUTTM.

² Hanc formam ex schol. Harl. quoque citat Porsonus. BUTTM.

ἀλλ' οὐδ' ὥς εἶων προτέρην, πυκινόν περ ἀχέων,
αἵματος ἄσπον ἱμεν, πρὶν Τειρεσίᾳο πυθέσθαι.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο, 90
χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε
τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡέλιόιο,
ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὄζυ,
αἵματος ὄφρα πῖω, καὶ τοι νημερτέα εἶπω. 95

Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῖω ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν

91. προσέειπε. Post hunc versum habet uncinis inclusum Διογενὲς Λαερτιάδην, παλυνμήχαν' Ὀδυσσεύ W. 93. Ἰδῃς] Ἰδῃ W. ib. Ἰδῃς. 95. εἶπω. 97. ἐγκατέπηξ'] δ' ἐγκατέπηξ', sed videtur fuisse ἐγκατέπηξ' H. FORS.

Vulg. 88. 'Ἀλλ' οὐδ' ὥς εἶων Καρτερικὴς ὁ ἔρως τοῦ ἡδύος ἀεὶ προκρίνων τὸ συμφέρον. Q. 90. 'Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου] Ὅτι πάλιν πρὸς τὸ ἐκ περιφράσεως νοητὸν ἀπήντησε. ψυχὴ γὰρ Θηβαίου Τειρεσίαο ἐστὶν αὐτῷ (scilicet, ὁ) Τειρεσίας. διὸ ἐπήνεγκεν ἔχων αὐτὸν ἔχουσα. Ἦλθε φησὶν ἡ ψυχὴ τοῦ Τειρεσίαο εἰς ἐμὲ ἔγνω καὶ προέειπε ἡμῖν. Q. Σολοικεφαλὲς καὶ τοῦτο, ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Τειρεσίαο, ὥς παρακατιῶν ὁ λόγος δηλώσει. B. 'Ἰστορία περὶ Τειρεσίαο'. Φασὶ δὲ ὅτι αὐτὸς ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζωντας ἐν τῇ Κιθαιρῶνι εὐρὴν ἀνείλε τὴν θήλειαν καὶ γέγονε γυνή· εἴτα τὸν ἄρβυλον καὶ γέγονε πάλιν ἀνὴρ. ἐτέρως δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι γυνὴν τὴν Ἀθηναῖαν Ἰδὴν γυνὴ γέγονε. ἐρρίζοντες δὲ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἡραν καὶ λέγοντες, πλείονα πόθω ἔχειν ἐν τῇ σικουσίᾳ τὰς γυναῖκας ἢ περ τοὺς ἄνδρας, κριτοῦ δὲ γεγενημένου Τειρεσίαο ὥς καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ φαιμένου ὅτι δεκαπλασίως ἐρρὶ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνή, ὀργισθεῖσα ἡ Ἡρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχα-

ρίσατο τὴν μαντικὴν καὶ πολυχρόνιος ζῆν. ὥς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῇ ᾗδῃ τοῦτοφ χαρίζεται μόνῃ φρονεῖν τῶν ἄλλων ἀπάντων νεκρῶν περὶ δὲ τοῦ (scilicet, τῆς) Διὸς καὶ Ἡρας παρὰ Τειρεσίαο ἕνεκα τῆς λαμπρίας κρίσεως καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητῆς ὥς ἀπὸ Τειρεσίαο φησὶ, Οἴη μὲν μάραν δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνὴρ· τὰς δέκα δ' ἐμκέκλησι γυνὴ τέρεπουσα νέημα. Pal. 91. 'Ἐμὲ δ' ἔγνω] Τῷ νῦν, αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς. ἐπεὶ τυφλὸς ἦν. Q. 'Ἐμὲ δ' ἔγνω. αὐτὸς εἴη, ἀλλ' ὅτι σφάγια κομίζω μετὰ τὸ πικεῖν ἐκ τῆς μαντείας γνωρίζει αὐτόν'. ὅση δ' ἄρτις (recent. ἂν τις: verius, opinor, ἄρα τις) ἐκδέχεται τυφλώττειν τὸν Τειρεσίαον, τοσούτῃ καλὸν τὸ ἔγνω, ἵνα καὶ τὸ ἐλλείπον τῶν ὕψων τῇ τῆς συνέσεως γνώσει πληροῦται. Vulg. 92. Ζηνδοτος, τίπτ' αὐτῶς. Harl. 93. 'Ἀτερπέα χῶρον] Τὸν ἐκτροπὴν αὐτὸν ἔχοντα. ἐπεὶ αὐτεῖς ὑποστρέφει ἐκεῖθεν. Q. 94. 'Ἀπισχε δέ] Ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον καὶ τὸ ξίφος κατέχων πρὸς ἐκφύβησιν τῶν ψυχῶν ἡρώτα ἐκάστην τίς εἴη. Pal.

¹ Totum hoc scholium transcriptum est e Tzetze schol. ad Lycophr. 683. Posui tamen ob varietatem lectionis nonnullam. BUTTM.

² Fortasse scrib.: αὐτὸς εἴδῃς ἔγνω, ἀλλ' ὅτι σφάγια κομίζω, μετὰ τ. π. ἐκ τῆς μαντείας γ. α. BUTTM.

καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσήυδα πάντας ἀριύμεαν·

Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ εἶω 100

λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὃ ται κότον ἔθετο θυμῷ,

χαόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἔτι μὲν γε καὶ ὥς, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκαιοθι,

αἱ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων,

ἐππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα ἤα 105

Θρινακίῃ νῆσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον·

βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἵφια μῆλα

Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·

τάς εἰ μὲν κ' ἀσινέας εἰάας, νόστου τε μέδῃαι,

καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκαιοθι· 110

εἰ δέ κε σῖνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον

νῆί τε, καὶ ἐτάροισ'· αὐτὸς δ' εὔπερ κεν ἀλύξῃς,

ὃψ' ἐ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους,

νῆος ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ,

ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἱ τοι βίοντον κατέδουσι, 115

μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα δίδοντες·

ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσται ἐλθών.

αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύϊσι

κτείνῃς, ἥ δ' ὀλέσῃ, ἢ ἀμφαδὸν ὄξ' εἰ χαλκῷ,

98. με λέπεσσι.

99. μελιηδέα.

102. φοι.

103. γε] κε H.

105. δὴ] κεν ἢ (sic) H.

ib. εὐεργέα.

106. ἰοειδέα.

107. ἵφια.

112. ἰτάροις] ἰτέροις V.

114. ἐν] ἐν ex emend. sed antiqua H.

ib. φοίκα.

116. ἔδνα.

118. ἐπεὶ] ἐπὶ H.

104. Αἰε' ἐθέλης] Ἐάν δύνῃ. Vulg.

106. Θρινακίῃ] Τῇ Σικελίᾳ· ἐπεὶ τρία

ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Πάχυνον (B.

πάγχυμον), Λιλύβαιον. Vulg. B. Καὶ

ἔδει μὲν Τρινακρίαν λέγεσθαι, διὰ δὲ τὸ

εὐφανότερον οὕτως ἀνόμεσται. B. 108.

Ἐς πάντ' ἐφορᾷ] Τεκοσμηαίνει, ὅτι οὐκ

ἂν τις ἀδικήσας τιοῦτον θεὸν διαλάθῃ.

Q. 111. Τεκμαίρομ' ὄλεθρον] Τελεσ-

θῆναι οἶμαι, ἢ σαφῶς εἰδῶς προαγορεύω.

τὸ γὰρ τεκμήριον σαφὲς ὀρίζονται ση-

μεῖον. B. 113. Ὁψ' ἐ κακῶς νεῖαι]

Ἐπὶ γὰρ τῇ τῶν βοῶν τολμήματι ἐπὶ τὰ

ἔτη ὅλα παρὰ Καλυψοῖ διατρίβει· καὶ

πάλιν ναυαγήσας πρὸς τοὺς Φαίακας ἐκ-

βράττει. Vulg. 116. Μνώμενοι α. α.

καὶ ἔδνα δίδοντες] Τῇ γὰρ ἀληθείᾳ ἦδη

ὄντος ἐν Ἰθάκῃ τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ ἔνδον

ἐπ' αὐτοῦ προσφέρουσιν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες

τὰ ἔδνα. ὥστε ἄξιον μνημονεύειν τοῦ δή-

εις, ὃ ἐστὶν εὐρήσεις. Vulg. 119. Ἡὲ

δόλφ ἢ ἀμφαδόν] Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅπως ἂν,

καὶ δόλφ καὶ φασερῶς ἴμοιον τῇ, Ἄρ-

τέμιδι κέκλη ἢ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ (ρ. 37.).

ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐήρες ἔρετμον, 120
 εἰσόκε τοὺς ἀφίκηται, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμυγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήκους,
 οὐδ' εὐήρε' ἔρετμα, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ τοι ἐρίῳ μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει 125
 ὅππότε κεν δὴ τοι συμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
 φῆη ἀθηρηλογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἔρετμον,
 ρέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,

121. Ἰσασι.
 συμβλημένος V.

123. τοι Ἰσασι.
 127. φῆη] εἶπυ V.

125. φέρει.
 129. ἰδνακτι.

126. συμβλήμενος]

καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἦε. καὶ ἀπῆλθον
 γὰρ τὸ ἐνδιδάξαι τὸν μόνον. καὶ φαί-
 νεται δὲ τὰ μὲν πρῶτα δόλφ, ἰδῆς δὲ
 φανερῶς ἐπιτιθέμενος. Vulg. 120.
 Ἐρχεσθαι δ' ἔπειτα] Συμβουλευεῖ Τει-
 ρεσίας τῷ Ὀδυσσεῖ ἐπειδὴν περιγένηται
 τῶν μνηστῆρων τότε δ' ἔρχεσθαι λαβόν-
 τα εὐήρες ἔρετμον εἰσόκε τοὺς ἀφίκηται
 οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν ἀνέρες. βούλεται
 δὲ ἡ τοῦ Τειρεσίου παραίνεσις, λαβεῖν
 τὸν Ὀδυσσεῖα νόπῃ ἐπὶ ταῖς ὅμοις καὶ
 δεύειν ἕως ἂν εἰς ἄνδρας μὴ εἰδότες θά-
 λασσαν, ἢ ἐκβρωματιζομένους (scr. ἐμ-
 βρ. ex Eust.) μετὰ ἀλλῶν, ἢ ἐπιστήμο-
 νας νῆων¹. ἵνα δηλαδὴ τιμηθῇ Ποσει-
 δῶν ἡπειρώτατος ἐν τόποις οἷς αὐτὸν φέρεται
 αὐτοῦ τὸ ὄνομα. φιλοτιμία γὰρ τις καὶ
 τὸ τιμᾶσθαι τινος (scr. τινα) παρ' οἷς
 αὐτὸ γνωρίζεται. B. ἵνα κἀκεῖνοι γῆυσιν
 τὴν τοῦ Ποσειδῶνος δύναμιν. Vulg.
 122. Ἀνέρες οὐδέ θ' ἄλεσσι] Τοῖς ἀπὸ
 θαλάσσης. εἰσὶ γὰρ πον καὶ ἐν μίση
 ἡπειρῷ ἄλλες ὀρεκταί. B. Q. Τοῖς ἐκ
 θαλάσσης βρώμασιν, ἰχθύσιν οὐρίοις (scr.

ἡπειρώταις). ἐνδέχεται γὰρ ἄλλας πῆγνυσθαι
 καὶ παρὰ ἡπειρώταις. Q. 127. Ἀθη-
 ρολογόν (sic Mediol.)] Ὀξυτάτης, δη-
 λαὶ δὲ τὸ πτόν. εἰ δὲ κότεραι τὸ κίνη-
 τρον τῆς ἀθέρας (vid. infra e Vulg.)
 εἰσιναι. Q. Πτόν. φησὶ δὲ παρὰ τὸ
 εἶναι λογὸν τῶν ἀθέρων. ἴδεν καὶ ἀθερί-
 ζειν τὸ τοῖς ἀθέραις καθαίρειν. λέγεται
 δὲ καὶ πλόγη χειρᾶσα, ὅσπερ καὶ πλόγη
 θαλασσίας ἢ κῆπη. B. Τῶν ἀθέρων
 εὐοδρευτικὸν ἔργον. ἀθέρες γὰρ λέγου-
 νται κυρίως τῶν ἀσταχυῶν τὰ ἄκρα. λέ-
 γει δὲ τὸ πτόν, Ὡς δ' ἔτ' ἀπὸ πλατέος
 πτόφιν (sic propaetox.) μεγάλῃ κατ'
 ἀλωῇ θρόσκουσι κυεύμενοι (κύαμι) με-
 λανόχροες ἢ ἐρέβινθοι (Il. v. 588.). ὁ
 μέντοι Σοφοκλῆς (Brunck. Lex. So-
 phocl. v. ἀθηροβρ.) ἀπεδείξατο τῆς ἀθή-
 ρης κίνηθρον λέγων οὕτως, ὅμοις ἀθηρέ-
 βρωτον ἔργον φέρων¹. Vulg. 129.
 Ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι] Ἐν ταῖς
 οἰκείοις κλήροις εἰ τιμᾶμεναι εἴτ' οὖν ἂν
 θρωποι εἴτε καὶ θεοὶ οὐκ ἂν ἐπὶ τινος γέ-
 νοιντο φιλοτιμίας μεῖζονες. εἰ μέντοι ἐν

¹ Sic etiam Eust. Sed dant repetita negatio ut fere videatur pro ἢ bis legendum esse μά. BUTTM.

² Apparet Sophoclem aliter hoc vocabulum cepisse quam illos qui ab ἀθήρ, ἀθήρες; non igitur de ventulatro. Propius enim ad litteram ab ἀθήρς erant qui deducere, et ἀθήρες κότεραι redderent, quod est cochlear quo puls agitur. Quare supra etiam in schol. Q. scribendum ἀθήρες. Ἀθηρέβρωτον ἔργον autem iudicabat Sophocli id quod pulvis castribus inservit. BUTTM.

ἄρνειον, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάρπρον,
οἵκαδ' ἀποστείχιν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
—ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἄβληχρός μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη
γῆρα ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

130

135

130. φαρυγόν.

131. οἵκαδ'. ἔρδειν.

134. πέφνη] πέφνη H.

135. γῆρα] γῆρα W.

ib. ὑπο] ὑπὸ H.

ib. λαοί.

τόπως τισὶ τοῖς κέρβη καὶ οἷς αὐτοὶ πολυ-
τεύονται λάβειν γῆρα, ἐνταῦθα δὲ
πλοῦτον ἢ χάριν. ἦγε (f. ἦγε) ἦδη διὰ
τὴν παρὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς εὐσέβειαν καὶ
θεραπείαν καὶ ἡπειράτης αὐτὸν τιμηθεῖν
Πηλεΐδην. Vulg. 133. Θάνατος δέ τοι
ἐξ ἁλὸς αὐτῷ] Ἀβτὴ ἐστὶν ἐν τῇ Ὀδυσ-
σεῖ (Haliens. 2, 497.) περὶ τοῦ Ὀδυσ-
σεὺς ἱστορία, ὅπως ἐτράθη παρὰ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ τοῦ Τηλέγονος τοῦ ἐκ τῆς Κίρκης,
διὰ τοῦ κέντρου τῆς θαλασσίας τρυγόνος.
B. Γράφεται καὶ, ἔξαλος, ὅ ἐστι πα-
ράδειξ^m. B. Διπλὴ ἀνέγνωσις. καὶ,
ἔξαλος, προπαροξυνώμενος ἀπὸ τοῦ ἔξω καὶ
κέρβη τῆς θαλάσσης· καὶ, ἐξ ἁλός, διη-
ρημένως, διὰ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον φ
ὁ Τηλέγονος ἀπὸ αἰχμῆς ἐχρήτη. Vulg.
ἔξω τῆς ἁλός. αὐτὸ γὰρ αὖθεν ὁ ποιητὴς
τὰ κατὰ τὸν Τηλέγονον καὶ τὰ κατὰ τὸ
κέντρον τῆς τρυγόνος. Q. Τεὶ ἐξ ἁλός
(scf. τὸ ἔξαλος), ὡς ἔκβιος, εἶν' ἡπει-
ρωτικὸν καὶ αὐτὸ θαλάσσιον (scf. —ας).
ἔστιν δὲ κατὰ παράθεσιν, ἐξ ἁλός, εἶν'
ἀπὸ θαλάσσης, ὡς τὸ, Ἐπιστολή μέγα
δαίμων ἐξ ἁλός (ε'. 421.). καὶ φα-
νω ὡς ἐντεῖξαι τῆς Κίρκης Ἠφαιστος
κατεσκεύασε Τηλέγονον δόρυ ἐκ τρυγόνος
θαλασσίας, ἢ φόρκος ἀνέλεν ἐσθίουσαν

τοὺς ἐν τῇ φάρκῃ ἐκί (scf. Φαρκίδι ἐκ
Eust.) λίμνη ἰχθύς· αὐτὸν μὲν ἐπιδρα-
τίδα ἀδαμαντίνην τὸν δὲ στύρακα χρυ-
σοῦν εἶναι, τὸν Ὀδυσσεὺς ἀνέλενⁿ. ἀλλ'
εἶγε καὶ ἐν παραθέσει ἢ ἐξ ὁδοῦ τὸ
ἔξω δηλοῦν, ὡς τὸ, Ἐκ τ' ἀνδροκτασίας
(Il. λ'. 164.). ὁ μόνον Ἀσκαλωνίτης
τὸ πᾶν ἐξω ἡγεῖται, ὅ ἢ ἐκθλίβει τοῦ
ω, ὡς ἐν τῇ, Βαθὴς ἐξάλλεται αὐλῆς
(Il. ε'. 142.). οὐκ ἀναγκαῖον δὲ, τῆς ἐξ
ἦδη τὸ ἔξω σημαίνεισης. Q. Οἱ νεώ-
τεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέκλασαν τὸν
Κίρκης καὶ Ὀδυσσεὺς, ὅς δοκεῖ κατὰ ζή-
τησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ'
ἀγνοίας τὸν πατέρα διακρήσασθαι τρο-
γόνος κέντρον. Διοχόλος δὲ ἐν Ψυχα-
γωγαῖς ἰδίως λέγει, Ἐβρωδὸς γὰρ ἐνέθετο
πειθόμενος, Ὅν θ' ὡς ἐπληξεν ἢ δ' οὐδ'
χειλόμεσιν, Ἐκ τοῦδε ἄκουσθαι πωτίον
βοσκήματος Σήφει παλαιὸν δέρμα καὶ
τριχορβύς^o. Vulg. 134. Ἀβληχρός]
Ὁ ἐν γῆρα γενόμενος ἡρεμαῖος θάνατος.
B. Q. 135. Ἀρημένον] Ὡς βεβλαμ-
μένον, ἀπὸ τοῦ ἀνέσθω γῆρα κεκρατημέ-
νον. φύσει δὲ τὸ γῆρας βλαβερόν ἐστι
τοῖς κεκτημένοις κῆν ἀνισσιν ἦ. διὸ ἀρη-
μένον φησὶν. B. Q. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ ἔλ-
βιν] Μέρους εὐτυχίας καὶ τοῦτο βασιλι-

^m Ineptus adnotator cogitat de voce ἔξαλλος, de qua vide Eust. ad h. l. et Schnei-
derum. BUTTM.

ⁿ Turbata et ut videtur omissa quaedam sunt; quae ita sunt instauranda ut sermo
strui possit in hunc modum: ὡς τὸ δόρυ, ὃ Ἠφαιστος πατισσύνει Τηλέγονον——, τὸν
Ὀδυσσεὺς ἀνέλεν. BUTTM.

^o In versu hujus fragmenti secundo Meursius corrigebat νεώτερος νεολόμεσιν. Valck.
in Diatr. p. 286. totum versum ita: ἐπὶ σὲ πλεῖστον νεώτερος χυλόμεσιν ut stercus ardem
dicatur fuitura ventris a χυλόμεσιν vel χυλοῦσθαι, illi stercorei autem infuerit os pasti-
nacum. Vid. Butl. ad hoc fr. in ed. Aeschyl. VIII. p. 221. BUTTM.

ὄλβιοι ἔσονται· τάδε τοι νημερτέα εἶρω.

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
μητρὸς τήνδ' ὁρώ ψυχὴν κατατεθνηυῖης·

140

ἢ δ' ἀκέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ὃν υἱὸν
ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδ' προτιμυθήσασθαι.

εἰπὲ, ἀναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον εἶντα.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπε·
ῥηϊδίόν τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θεῶν·

145

ὄντινα μὲν κεν εἴας νεκύων κατατεθνηυῶτων
αἵματος ἄσπον ἵμεν, ὅδε τοι νημερτές ἐνὶ φρεσὶ·

ὦ δέ κ' ἐπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἴσιν ὀπίσσω.

Ἦς φασμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἀνακτος, ἐπεὶ κατὰ θεσφατ' ἔλεξεν.

150

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὅφρ' ἐπὶ μήτηρ
ἦλυθε, καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνων,

καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρόεντα,
ζῶος ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωῶσιν ὀράσθαι·

155

μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,

Ἦκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὕτως ἐστὶ περῆσαι,

136. εἶρω. 137. προσέειπον. 139. φρεσὶ. 140. κατα-
τεθνηυῖης] κατατεθνηυῖης H. κατατεθνηυῖης V. κατατεθνηυῖης W. 141. οὐ-
δ' ὃν] οὐδ' ὃν, ex emend. H. V. W. ib. φόν. 142. φρεσὶ.
143. μ' ἀναγνοίη τοῖον εἶντα] με ἀναγνοίη τὸν εἶντα H. W. Et sic Apollo-
nius v. ἀναγνοίη. PORS. τὸν pro τοῖον text., υἱὸν pro v. l. V. ib. φρεσὶ φά-
καξ. 144. αὖτις] αὐτίκ' V. W. ib. προσέειπε. 145. ἐπὶ φ. θεῶν]
ἐν φ. θήσω, sed ἐν ex emend. H. W. θήσω etiam V. ib. φρεσὶ φρεσὶ.
146. κατατεθνηυῶτων] κατατεθνηυῶτων V. W. 148. ἐπιφθονέεις] ἐπιφθονέεις
H. V. W. 150. φάνακτος. 153. φέρεα. 156—158. obelo no-
tat V. Uncinis includit W. 157. πρῶτα, τὸν] πρῶτα. τὸν H.
ὦ V.

κῆς ὄλβιους εἶναι τοὺς ἐπ' αὐτῷ λαούς. ἦς) μεταξὺ πολλοὶ εἰσι ποταμοί. B. Q.
B. 156. Μέσσω γὰρ μεγάλοι ποτα-
μοί] Ὡς γὰρ αὐτὸν ἐκ τῆς πατρίδος τὸ γὰρ ἐξῆς, μέσσω ὀκεανός. γέλοιον δὲ
ἐληλυθέναι διὰ τῆς Ἰταλίας εἰς (scr. καὶ περὶ εἶντα. Vulg. 157. Ὀκεα-

πεζοὺς εἶντ', ἦν μή τις ἔχῃ εὐεργάειαν.

ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις

τηί τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; εὐδὲ πῶς ἦλθες 160

εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

μήτηρ ἐμὴ, χρειῶ με κατήγαγον εἰς Ἀἶδαο,

ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαιο.

οὐ γάρ πῶς σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδες, εὐδὲ πῶς ἀμῆς 165

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶψα ἔχων ἀλάλησαι οὔζυν,

ἔξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμεν' Ἀγαμέμνονι δῖω

Ἴλιον εἰς εὐπωλιν, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,

τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε ταηλεγυῆος θανάτοιο; 170

ἦ δολιχὴ νῆσος; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

οἷς ἀγανῶς βελέεσσιν ἐπαρχομένη κατέπεφεν;

εἰπὲ δέ μοι πατὴρ τε, καὶ υἱὸς ὃν κατέλειπον,

158. ἔχῃ] ἔχῃ H. ib. εὐεργάειαν. 161. καὶ εἶδες. 162. προσέειπον.
165. Ἀχαιῖδες. 167. δῖω. 168. εὐπωλιν] ἄπωλιν V. ib. εἶλιν.
169. φεπέ. 171. νῆσος] νῆσος H. 172. ἀγανῶς βελέεσσιν] ἀγα-
μῶν βελέεσσιν H. ib. φεῖς. 173. 176. φεπέ.

πρῶτα] Καὶ οὐκ ἐπήγαγε δεύ-
τερα δὲ καὶ τρίτα, ὥστε κατὰ τὸ
συνεχόμενον ἐκδέξασθαι. ἢ αὖτως· ὅταν
ἵνα μὴ ἄλλω ποταμῷ ἢ βεῖμα λέγωμεν,
αὐτὸν πρῶτον ὀκισθῇ. Vulg. 159.
ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν] Τὸ ὅς ἐν μέρει λόγου
παροξύνουσιν, ἀντὶ τοῦ ἄρτι, ὡς ἑομοίως
τῷ, Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ συμβλήμενος (εἰ.
260.). Q. 160. 161. Ἀριστοφάνης
ἀθετεῖ. Harl. 170. Ταηλεγυῆος] Μα-
κροκοιμήτου. Vulg. Τοῦ μεγαλοκαίτου
θανάτου, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, παρόντων οἱ
ἀποθνήσκοντες οἰκέται ἐμείνονται κατὰ
τοὺς Ἕλληνας. Q. 171. ἦ Ἄρτεμις]
Ἀπὸ γὰρ τῆς σελήνης ἐπέρχονται τινα
νοσήματα. B. 172. Οἷς ἀγανῶς βε-

λέεσσιν] Πραΐσσιν. αἱ γὰρ αἰφροδίαι θά-
νατοι ἀνώδυνοί εἰσιν. B. Q. 173. Εἰ-
πὲ δέ μοι πατὴρ τε] Τὰ τοιαῦτα δὲ
Ὀδυσσεὺς ἐρωτᾷ τὴν ψυχὴν τῆς ἐαυτοῦ
μητρὸς περὶ τῆς συνείνους αὐτοῦ καὶ τῶν
παίδων. καὶ οὐκ ἀπεικὸς τοῦτο ποιῶν.
Ἐπειδὴ γὰρ φασιν αἱ ψυχαὶ μετὰ τὴν
τοῦ συνθέτου διάλυσιν αἰσθῆσιν ἔχουσι
πῶς τῶν τῆδε καὶ γινῶσιν ἀσωματικτέραν
καὶ ἀπλουστέραν τῶν συντεθειμένων ἐκ
τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καλῶς λα-
βεῖν τῶν τοιούτων τὴν εἰδησιν ἐκ τῆς μη-
τρὸς ψυχῆς εἶχε τὸν ἔρωτα. Ἐξῆς
καὶ ὡς ἐνὸν ἤκουσεν ἅπερ αὐτὸς δὲ Ὀδυσ-
σεὺς πρὸ τῆς αὐτῆς ἐρωτήσεως οὐκ ἐγί-
γνωσκεν, ἀλλ' ἡμῶς καὶ τότεν τότεν ἀμεί-

* Scr. ἀγανῶς. Sed praecedentia nimium inquinata aliter expedire nequeo, nisi
conjectura liceat fuisse, Τὸ νῦν δὴ ἐν μέρει λόγου παροξύνουσιν. BUTTM.

ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἑμὸν γέρας, ἢ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι. 175

εἰπέ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βαυλὴν τε νόον τε,
ἢ μένει παρὰ παισὶ, καὶ ἔμπειρα πάντα φυλάσσει·
ἢ ἤδη μιν ἔγνημεν Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος.

ὣς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀραιβέτα πότνια μήτηρ·
καὶ λίην κείνη γε μένει τετληπότι θυριῶν 180

σοῦπιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δὲ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν τῶκτες τε, καὶ ἤματα, δακρυχεύουσι.

σοὺ δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔπηλος
Τηλέμαχος τεράνῃ κίμεται, καὶ δαΐτας εἶσας 185

δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δακτυλόων ἀνδρ' ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι· πατήρ δὲ σὺς αὐτόθι μίμνει

ἄγρῳ, οὐδὲ πάλινδε κατέρχεται· οὐδέ τί σῖναϊ,
δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·

ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὖθει, ὅθι θμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἴται 190

αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
πάντῃ οἱ κατὰ γούρον ἀλαῆς οἶνοπέδοιο

174. ἢ ἔτι] ἢ τι V. 175. οὐκ ἔτι] οὐκέτι V. 177. παρὰ] παρ V.
177. 178. numerantur α. δ. In marg. β κτήσιν ἐμὴν θμῶας τε καὶ ὑπεροφές
φές μάγα δῆμα γ' εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιο τε φήμην H. Eadem habet
V. nisi quod θμῶας et ὑπεροφές. 178. Ἀχαιῶν. 181. 187. εἰ.
183. ἔπηλος. 184. εἶσας. 185. ἐπέοικε. 189. δακρυ. 190. εἴ-
ται] ἦσται, sed spiritus in lenem mutatus H. ib. κόνι in κονί^α pñutavit
manus recentior H. FORS. ib. εἴματα εἴται. 192. πάντῃ]
πάντῃ W. ib. εἰ. εἰνοπέδοιο.

βαν δ' δόστηρος. Q. "Ον κατέλειπον]
Ἀριστοφάνης, οὗς κατέλειπον. Harl.
176. Εἰπέ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου] Εἰ-
δάς Ὀδυσσεὺς τὰς ἐκυρὰς ἐχθρόδως περὶ
τὰς νουὺς διακειμένας περὶ Πηνελόπης
ἑστάτης ἐρώτησεν. ἢ δὲ εὐφραίνουσα τὸν
υἱὸν περὶ πρώτης αὐτῆς ἀπεκρίνατο. Q.
181. "Οἷζυραὶ δὲ οἱ αἰεῖ] Οὐ διὰ τοὺς
μνηστῆρας· οὐκ γὰρ ἦσαν ἐπιθέμενοι·
ἀλλὰ διὰ σέ. B. Οὐχ ὑπὸ μνηστῆραν

ἀχλουμένη· οὐδέποτε γὰρ οἱ μνηστῆρες
οἷγε μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐπίασιν· ἀλλὰ
σὲ ζητούσῃ. Vulg. 184. Τεράνῃ] Σε-
σημείωται τὸ ὄνομα ἀδαιρέτως· ἐξενεχ-
θέν. Harl. Q.—Ἀριστάρχος, τεμένεια.
Harl. 186. Καλέουσι] Γρ. ποτεύουσι.
Vind. 56. 190. Ἐν κόνι] Κατὰ
συγκοπὴν, ἢ κατὰ συναίρεσιν. κόνις ἢ
εὐθεῖα, κόνιος, κόνι καὶ κόνι. B. Ἐν κόνει]
Ἐν τῇ γῇ. Vulg. ἦσται. ὁτως Ζηρό-

* Notat hoc verbum Schaefer, observans etiam in Mœride p. 402. et in Phryniclio
p. 194. Pauw. illud legi. BUTTM.

φύλλον κεκλιμένον χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
 εἴθ' ὅγε κείτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
 σὸν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
 οὕτω γὰρ καὶ ἔγων ἐλόμην, καὶ πότμεν ἐπέσπον·
 οὗτ' ἔμ' ἐνὶ μεγάροισιν εὖσκοπος Ἰοχίαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπωχομένη κατέπεφνε·
 οὔτε τις οὐν μοι νῆυσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
 τηκεῶνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σή τ' ἀγανοφροσύνη μεληδέα θυμόν ἀπηύρα.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγων· θέλον φρεσὶ μερμηρίζας
 μητρός ἐμης ψυχὴν εἰλεῖν κατατεθνηυῖης·
 τρεῖς μὲν ἐφωρμήθην, εἰλεῖν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
 τρεῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἵκελον, ἥ καὶ ὀνείρων,
 ἔπατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὅζῳ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

193. βεβλήαται] βεβλήατο H. 195. πότμεν] πότμον V. 197. οὗτ' ἔμ' ἐν] οὔτε μέγ' ἐν, (sed primum e lenem habuisse videtur. PORS.) H. W. οὔτε με ἐν V. 198. ἀγανοῖς βελέεσσιν] ἀγανοῖσιν βέλεσσιν H. ib. φαίς. 202. μεληδέα. 204. κατατεθνηυῖης] κατατεθνηυῖης H. W. κατατεθνηυῖης V. 205. ἄνωγε] ἀνάγει (sic ab eadem manu) H. ἀνάγει V. 206. χειρῶν] χερῶν V. ib. εἵκελον] ἱκέλον H. ib. ἱκέλον σκιῇ. 208. προσήδων] προσήδα (quod ex vett. edd. notat Ernestus), sed ὡν suprascriptum et circumflexus in acutum mutatus, cum in hoc loco, tum κ'. 482. 500. Quae sane mirifica varietas videtur. H. PORS. ib. ἔετα.

δοτος. Ἀρίσταρχος, ἦτο. Harl. Ἦσται] Ἐδεδύται. Vulg. 193. Κεκλιμένον] Κεκλαδευμένον, πετακώταν. Vulg. Χθαμαλαί] Οὐχ αἱ πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ' αἱ ἐν τῇ γῇ, ἢ ταπειναί. Vulg. 195. Αἱ χαρίεσσαι γραφαὶ ἔχουσιν, ἰὼν (σὸν em. PORS.) νόστῳ πιδίον. Harl. 196. Οὕτω γὰρ καὶ ἔγων ἐλόμην] Οὐχ ὥς οἱ νεώτεροι, ἔτι δαυτὴν ἀνήρτησε Ναυπλίου φειδῶς μηνύσαντες θάνατον Ὀδυσσεύς. Vulg. 199. Οὔτε τις οὐν μοι νῆυσος] Ἄλλα γὰρ νῆος, ἄλλο τηκεῶν· οὐ γὰρ ταυτῶν. B. 201. Ἀλλὰ με σὸς τε πόθος] Ὅτι οὐχ ὥς οἱ νεώτεροί φασιν, αὐτὴν ἀπώλεσθαι παρὰ Ναυπλίου πε-

πυσμένην τὴν Ὀδυσσεύς τελευτήν. εἰ διεσφάλησαν ὑπὸ τοῦ λεγομένου παρὰ συμβότου ὥς, ἀπώλετο λευγαλέφ θανάτῳ, Ὡς μὴ θάνῃ ὅστις ἔμεινε Ἐνθάδε ταπεινὸν φίλος εἶη καὶ φίλα ἔρδι (σ'. 359.). διαβρήδην γὰρ οὐν ἐμελογεῖ τεθηκέναι ἕνεκα τοῦ ποθεῖν τὸν Ὀδυσσεά. Q. Σά τε μήδεα] Ἄπερ κακῶς ἐβουλεύσω τὸν Κίκλωπα τυφλώσας, καὶ ὑποβληθεὶς τω-αῖσδε ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος κακώσεσιν. Q. 202. Σή τε ἀγανοφροσύνη] Εὐφρήμης τὴν ἀγχόνην ἐσιώπησεν, ὥς δὴ αἰτίαν ἐχόντων τῶν οὕτως ἐπεξαγαγόντων ἰαν-τοὺς τοῦ βίου. Vulg. Q. 206. ἱκέ-λον] Γρ. ἱκέλη (sic), ἢ ψυχῇ. Harl.

Μῆτερ ἐμὴ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἰν Ἀῖδαν φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
 210 ἀμφοτέρω κρυεῶιο τεταρπόμεσθα γόοιο;
 ἢ τί μοι εἶδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
 ὦτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
 "Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ὦ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φρωτῶν,
 215 οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰθομένοιο
 δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λευκ' ὀστέα θυμός·
 220 ψυχὴ δ', ἥτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
 ἀλλὰ φάωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα

211. ἀμφοτέρω] ἀμφότερῳ (sic eadem m.). Glossa. ἐγὼ τὸ καὶ σὺ H. PORS.
 212. εἶδωλον. 215. περὶ] περὶ V. 218. ἴνες. 220. κε] κεν V.
 222. φάωσδε] φάας δὲ ex emend. ejusd. m. H. Fuerat, opinor, φάας δὲ.
 PORS. φάωσδε V.

209. Μίμνεις ἑλέειν] Εἰς ἐνθόμηνσιν ἀγεις'. Q. 212. "Ἡ τί μοι εἶδωλον"] "Ἡ φησι οὐχ ὑπάρχεις σὺ ἢ ἐμὴ μήτηρ, ἀλλ' εἶδωλόν τι καὶ ὀπτασίωμα τὸ παρ' ἡμῶν νῦν ὀρόμενόν ἐστιν, ὅπερ ἢ ἀγαυὴ καὶ λαμπρὰ Περσεφόνη παράτρυνεν ἐλθεῖν εἰς ἐμὴν ὄψιν. Q. Εἶδωλον. τὴν εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνα οὐ μάντι καὶ εἰς ἄλλην αἰσθήσιν. Vulg. 218. Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας] Σημαῖωσαι ἐνταῦθα ὅτι τὰ νεῦρα ὡς κινήσεώς τε καὶ αἰσθήσεως ὄργανα τὸν ἄνθρωπον ἔχουσι τοῦ ζῆναι λόγον. αἱ δὲ σάρκες καὶ τὰ νεῦρα αἱ μὲν εἰς ἀσφάλειαν ἐγένωντο καὶ ἀνάπαυσιν τῶν νεύρων, τὰ δὲ εἰς ἀντέρεισιν τοῦ ζῆναι. διὰ τοῦτο εἶπε καὶ τὸ, Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσι. B. 220. Δαμνᾷ, ὡς κινᾷ. εἰ δὲ μνᾶται, ὅς κεν πρῶτα λίπη, ὡς Κράτης. εἰ δὲ Ἀσκαλωνίτης, συνεδάμνα, ἢ τοῦ δαμνᾶται ἀποκοπή, ἔξεδον δὲ ἀναγκάσκειν περισπωμένως, ἀπὸ τοῦ δαμνῶμαι ὡς πειρῶμαι, Πειρᾷ ἐμαῖο γηραιῇ (Π. σ'. 390.), καὶ ἐκφανομένου τοῦ εἰ, ὡς τὸ δύναται παρ' Ἀττικαῖς. Harl. 222. Ἀλλὰ φάωσδε τάχιστα] Ἀλλὰ ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ ᾄδου

* Verbum μίμνεις explicat, quasi esset μίμνεις. **NOTA**

* Difficile et corruptum scholion fortasse etiam mutilum; in quo cetera non expedio. Prope initium lege: εἰ δὲ, δαμνᾶται, ὡς κε πρῶτα λίπη ὡς Κράτης. Triplex igitur fuisse videtur lectio: vulgata ita scripta ΔΑΜΝΑΙΕΤΕΙ; secunda ΔΑΜΝΑΤΕΤΕΙ pro δαμνᾶται ἰπτι, quae plenius litteris exarata occasionem dedit Crateti corrigendi ΔΑΜΝΑΤΑΙΩΣ. Illud receptae lectioni obstat, quod δαμνᾶν δαμνῶ nusquam apud poëtam occurrit, sed aut δαμνᾶμι aut δαμνᾶμαι, hoc activo sensu usurpatum Od. ξ. 488. In ll. ξ. 199. δαμνᾷ rite adhibetur utpote contractum e δαμνᾶται, quod ipsum numeros meliores redderet. PORS. Excidisse aliquid post nomen Κράτης mihi quoque exploratum est. Certe quae sequuntur non amplius spectant ad huius scholii textum; sed memoratur tantum in illis, per aliquem cum praecedentibus nexum, tanquam itidem legitima 2. personae forma δαμνᾷ (accentum nondum appingo); cui in

ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴρησθα γυναίκεϊ.

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπίεσιν ἀμειβόμεν· αἱ δὲ γυναῖκες

ἤλυθον, ὥτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνη,

225

ἔσσαι ἀριστῆων ἄλοχοι ἔσαν, ἡδὲ θυγατρὲς·

αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀλλὰς ἠγερθεόντο.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλυνον, ὅπως ἐρέωμι ἐκάστην·

ἡδὲ δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·

σπασσάμενος ταπήκες ἅρ' παχέος παρὰ μηρῶ

230

οὐκ εἶων πίνειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.

αἱ δὲ προμηστῖναι ἐπήσαν· ἡ δὲ ἐκάστη.

ὅν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

Ἔνθ' ἦτοι πρώτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν,

223. ἴσθ'. *ἴσθησθα*. 224. *ἐπίεσιν*. 225. *Περσεφόνη*] *Περσεφέ-
κεια* H. 228. *ἐκάστη*] *ἐκάστη* (sic) H. ib. *ἐκάστη*. 231. *πί-
κειν* a m. pr. sed nunc ex correctione *πίειν* H. PORR. *πίειν* W. 232. *ἐπ-
εσαν*] *ἐπῆσαν* H. W. ib. *ἡ δὲ*] *ἡδὲ* W. ib. *ἐκάστη*. 233. *ἐξαγόρευεν*] *ἐ-
ξερίεσκον* sed *supra*scr. γρ. *ἐξαγόρευεν* H. ib. *ἴδον*. 234. *πρώτη*] *πρῶ-
τον* text. *πρώτη* schol. H. ib. *ἴδον*.

καὶ εἰς τὸ φῶς αὖθις ἐπανελθεῖν προθυ-
μοῦ. Q. *Διολαίει*] *Διολαίει* τὸ ἐλθεῖν ἢ
ἐκίεσθαι. B. 223. *Γυναικί*] *Γυναικί* δὲ
ἔτι δύο αὐτῶν αἰθεῖων, τοῦ γυνὸς καὶ τοῦ
γυναικὸς ἀρρήτου ἢ ἡ γενικὴ γυναικὸς, ἐκ
μὲν γυναικὸς ῥημά τε τὸ γυναικίζω καὶ
ὄνομα ἡ γυναικίας, ἐκ δὲ τοῦ γυνὸς ἡ γυν-
υς. δηλοῖ δὲ αὐτὸς ὅς μόνον τὸν λόγον
ἔτι δὲ καὶ τὸν δευτέρον, ἀλλὰ καὶ τὸν μὴ
ἱκανὸν δι' ἀπορίας γυναικὶ συνεῖναι. καὶ

περὶ Ἀλεξάνδρου ἐρρήθη, εὐλαβεῖντο γὰρ
φησι μὴ γίνεσθαι (Plut. in Alex.) B.
232. *Προμηστῖναι*] *Ἦτοι ἐπὶ μίαν
ἐξῆς, ἢ ἐπὶ πολλὰς, ἢ ἐπὶ στίχων. καὶ
ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον προμενέσταιαι,
ἀπὸ τοῦ προμενέω τὴν ἑτέραν. Vulg.
Ἦτοι μία καὶ μία κατὰ τάξιν ἐπῆρχοντο
καὶ ἀλλεπαλλήλοι. B. Q. Ἦ δὲ] Τὸ
δὲ, ἡδὲ, Ἀρίσταρχος φιλοῖ καὶ οἱ ἄλλοι.
Harl. 234. *Τυρῶ ἴδον*] *Ταύτην ἐπὶ**

discrimen tertium, quæ in textu est, additum fuit pronomen ἐν, et fortasse, ad indi-
candum sensum itidem activum, accusativum quoque μί, ὅς με δαμνῶ, quod corrup-
tum transit in *ἐνιδάμνω*. Hanc itaque formam δαμνῶ Ptolemæus Ascalonita docebat
esse decurtatam e pleniori δαμνῶσαι: sic enim legendum, ἢ ἐνιδάμνῶσαι ἐπικουρά: pro-
nuntiandumque esse exitu inflexo δαμνῶ, plane ut *σιγῶ* 2. pers. verbi *σιγῶμαι*. Com-
paratur tandem Atticum etiam δύνῶ pro δύναισι. Quod autem ait grammaticus *ἐ-
πικουρά* τὸ 2. de eo ipse viderit. Ceterum concinit cum his, nostramque rationem
confirmat schol. Il. ξ. 199. ubi illud 2. personæ δαμνῶ ita explicatur: δαμνῶ—*ἐπικουρά*
τοῦ δαμνῶσαι: cui scholio dum accentus e codice appingantur, ego grammaticum
dedisse statuo, non δαμνῶσαι: quod brevium esset δαμνῶ, ut δύνῶ: sed δαμνῶσαι; ut
apparet ex scholii nostri formis δαμνῶμαι et illo e δαμνῶσαι corrupto δαμνῶται. Jam si
legitima est forma δαμνῶ in 2. pers., legitima est etiam in 3. act. δαμνῶ. Illi contra
grammatici qui utrumque damnavent, in Iliade opinor scribebant δαμνῶ pro δαμνῶ-
σαι, et in nostro loco δαμνῶσαι ὥς. Poterant utique etiam δαμνῶσαι ἐπὶ, sed hujus
scripturæ nullum in hoc scholio vestigium. BUTTM.

ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι, 235
 φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδας·
 ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνικῆος θείοιο,
 ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησι·
 καί ῥ' ἐπ' Ἐνικῆος πωλόσκετο καλὰ ῥέεθρα.
 τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαίηοχος Ἐννοσίγαιος 240
 ἐν προχῶς ποταμοῦ παρελέξατο δινῆεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῆμα περιστάθη, οὐρεὶ ἴσον,

237. ἦ] ὃ V. 240. ἄρα εἰσάμενος] ἄρ' εἰσάμενος V. ἄρ' εἰ. W. ib. Φει-
 σάμενος. 242. περιστάθη] παρεστάθη V. ib. ἴσον.

νύμφης οὕτω καλεῖσθαι φασὶ διὰ τὴν
 λευκότητα· λέγεσθαι δὲ οἱ μὲν Ἦσσαν,
 οἱ δὲ Συλῶ, οἱ δὲ Ὀσάνην, οἱ δὲ Λασ-
 σήν. Q. Εὐπατέρειαν] Ἐν ἧθει εἶπεν.
 δυσσεβῆς γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβρον-
 τῶν τῇ Διὶ καὶ ἀνταστράπτων διὸ καὶ
 κεραυνοῖς περιέπεσεν. εἰρωνεῖα οὖν κέχρη-
 ται. Vulg. et brevius B. Q. 235.
 Σαλμωνῆος ἀμύμονος] Τινὲς ἀτασθάλου
 γράφουσι. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ τὴν εὐπατέ-
 ρειαν μετέθηκεν; Harl. "Οτι οὐχ ὑπο-
 τίθεται ἀσεβῆ τὸν Σαλμωνέα, ὡς οἱ νεώ-
 τεροι. οὐ γὰρ εὐπατέρειαν (ips. ἀν)
 τὴν Τυρῶ εἶπεν οὔτε ἀμύμονος πατρός.
 Q. 236. Φῆ δὲ Κρηθῆος] Αἰόλου καὶ
 Λαοδίκης τῆς Ἀλκίονος Σαλμωνεὺς καὶ
 Κρηθεύς. Q. 237. Ἐνικῆος] Ἐνικεύς
 Ἡλιδὸς ποταμὸς καὶ Θεσσαλίας. Πῶς
 οὖν ἐν Ἰλιάδι ὁ Ἀξίος; ἢ τοῦ μὲν
 Ἀξίου τὸ ὕδωρ τοῦ δὲ Ἐνικέως τὸ σῶμα.
 ἴθιεν καὶ ἐραστά (f. ἠράσσαντο e textu).
 Vulg. 238. Ὃς πολὺ κάλλιστος πο-
 ταμῶν] Ἐναντίον εἶναι δοκεῖ τοῦτο τῇ,
 Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴη-
 σιν (Π. φ'. 158.). οἱ γὰρ κάλλιστος
 αὐτός πάντων οὐκ ἄρα ἐκεῖνος. Λύεται
 δὲ κατὰ λέξιν. τὸ γὰρ κάλλιστον οὐχ

ἐν λέγεται ἀλλὰ πλείω. δηλοῖ δὲ καὶ
 αὐτὸς ποτὲ μὲν λέγων, Λαοδίκην ἐσάγου-
 σα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην (Π. ζ'. 252.)·
 ποτὲ δὲ, Ἦστε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος
 ἀρίστην Κασάνδρην (Π. ν'. 365.). καὶ
 μὴν καὶ ἀμφότεραι τοῦ Πριάμου θυγα-
 τέρες, καὶ ἐὰν ἡ μία θυγατρῶν εἶδος ἀρί-
 στη, οὐκ ἄρα τις ἄλλη, ἀλλ' ἡμῶς καὶ
 ἐπὶ τῶν δύο τοῦτο φησι. Δύναται δὲ
 καὶ τὸ, αἶαν", μὴ τὴν γῆν λέγειν ἀλλ'
 ἱεῖμα κρήνης. φέρει δὲ τὸ ἔπος καὶ Εὐ-
 δοξος ἄνευ τοῦ ν, Ἀξίου, οὗ κάλλιστον
 ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴα. πολλῶν γὰρ πο-
 ταμῶν ἐμβαλλόντων εἰς τὸν Ἀξίου θαλε-
 ρῶν, Αἴα ἡ κρήνη διαυγέστατον ἀνήσιν
 ὕδωρ. ὥστε τὸ κάλλιον οὐκ ἐπὶ τοῦ πο-
 ταμίου ὕδατος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κρηναίου φη-
 σίν. Ἔστι δὲ καὶ ἐκ τοῦ προσώπου λῦ-
 σαι. τὸ γὰρ περὶ τοῦ Ἐνικέως ἡ Τυρῶ
 λέγει ἐρασθεῖσα αὐτοῦ. Q. 241. Ἐν
 προχῶς ποταμοῦ] Ἐπαφροδίτης ἡμοῦ καὶ
 φιλονεικῶς ἐν αὐτῇ μέσθ τῷ ποταμῷ, οὗ
 δὴ ἡ Τυρῶ ἦρα, τοῦ Ποσειδῶνος κοινωῆ-
 σαι θελῶσαι, ὥσπερ ἐπεγγελῶντα*.
 Προχῶσι δὲ, τοῖς εἰς θάλασσαν τῶν πο-
 ταμῶν στόμασιν. Vulg. 242. Περι-
 στάθη οὐρεὶ ἴσον] Κύκλωθεν ἰστάθη

* In hoc et sq. schol. nomen fluvii constanter ita scribitur Ἀξίος, non Ἀξίε. BUTTM.

* Nimirum respicit nunc scholiastes alium Iliadis locum, β'. 850., ad quem suo scholio hodie destitutum hoc nostrum conferendum est. Vid. Heyn. BUTTM.

* Barnesius, praenunte ut ait MS., reposuit τῷ Ποσειδῶνι κ. θελῶσαι; quod quo va-
 leat non video. Sensus ni fallor requirit Ἐπαφροδίτην—καὶ φιλονεικῶς—εἰς Ποσειδῶνα—
 θελῶσαι. BUTTM.

κυρτωθέν· κρύψεν τε θεόν, θητήν τε γυναῖκα·
 λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνιοι ἔχουσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεισσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα, 245
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι· περιπλομένου δ' ἵναιαυτῷ
 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλῃσι εὐναὶ
 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀτιταλλέμεναί τε.
 ἦν δ' ἔρχετο πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μὴδ' ὀνομήνης· 250
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

ἣ δ' ὑποκυσσαμένη Περίην τέκε καὶ Νηληϊά·
 τὸν κρατερῶν θεράποντε Διὸς μεγάλῃο γενέσθην
 ἀμφοτέρω· Περίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ 255
 ναῖε πολύρρητος· ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.

τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
 Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμφιάονά θ' ἱππιοχάρμην.

Τὴν δὲ μετ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωπόιο θυγάτρα,
 ἣ δὴ καὶ Διὸς εὖχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι· 260
 καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,

243. κρύψεν τε] κρύψεν δὲ V. 244. uncinis includit W. 245. ἔργα.
 246. φοι. ἔπος. 252. ἔειπεν. 255. εὐρυχόρῳ] εὐρυχόρῳ ex emend. hic et 264.
 Deinde Ἰαολκῷ ita scriptum, ut « an » sit, nescias, sed superscript. Ἰαολ-
 κῆς H. PORS. Ἰαολκῷ W. 259. 265. 270. ἴδον.

σφαιροειδῆς, ὃν τρόπον Σκάμανδρος ἔσω-
 ζε τοὺς Τρῶας Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείη-
 σι μεγάλῃσιν (Π. φ'. 239.), οὗ πύργου
 ἀλλ' ἄερα παρέχον αὐτοῖς. B. Q. 244.
 Λῦσε δὲ] Ζηρόδοτος ἀγνοεῖ τὸν στίχον.
 Harl. 248. Τέξεις] Οὕτως Ἀρίσταρχος.
 Ζηρόδοτος δὲ κακῶς, τέξει γ'. Τινὲς δὲ,
 ἀνεμῶλῃσι εὐναί, γράφουσιν, οὐκ εὖ. Harl.
 Ἀποφώλῃσι] Καὶ ἀπόκρυφοι, ἀπαιδεύονται
 (ἄπαιδες em. Mai. vid. schol. vulg.),
 μάταιαι. ἀλλὰ δηλαδὴ ἀγλαὰ γεννῶσι.
 γίνεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν δῶν ἅπαντα
 ἀποβρίσκονται ὡς οὖρια. B. Ἀδόκιμοι,
 ἄγονοι, ἀπαιδες, ἄκαρποι. Vulg. 249.
 Σὺ δὲ τοῖς] Ἀγτικόν. τὰ βηθέντα δηλα-

δὴ τέκνα γένους ἄβρετος ἐσόμενα. B.
 253. Περίην τέκε] Σημείωσαι ὅτι τὸ
 τεκεῖν ἐπὶ μητρὸς τὸ δὲ γενῆσαι ἐπὶ
 πατρὸς. Περίαν ἀρσενικῶς. B. 254.
 Θεράποντε Διός] Βασιλεῖς. καὶ γὰρ οἱ
 πολεμικοὶ θεράποντες Ἄρης. Vulg.
 257. Τοὺς δ' ἑτέρους] Καλῶς τοὺς ἑτέ-
 ρους. δύο γὰρ ἦσαν γένη παίδων, τὸ μὲν
 ἐκ Ποσειδῶνος, τὸ δὲ ἐκ Κρηθέως. Q.
 258. Ἱππιοχάρμην] Ἦτοι χαίροντα ἱπ-
 πῶς, ἢ ἐφ' ἵππων μαχόμενον. Vulg.
 261. Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε] Ὅτι οἱ πε-
 ρὶ Ἀμφίονα ἐτείχισαν τὰς Θήβας διὰ τὸ
 δεδαικέναι τοὺς Φλεγύας. μετὰ δὲ τελευ-
 τὴν αὐτῶν κατασκαφείσης τῆς πόλεως

οἱ πρῶτοι Θήβης ἴδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἰδύνατο
 ταιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἔοντε.

Τὴν δὲ μετ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν, 265
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
 γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγείσας
 καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θυγάτρα,
 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς, μένος αἰὲν ἀτειρής.

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην, 270

263. οὐ μὲν] οὐ μὲν (sic) H.

ἐπὶ Εὐρύμαχου τοῦ Φλεγυῶν βασιλέως, Κάδμος ὕστερον ἔλθων ἀνέκτισε τὴν Θήβην. Q. 263. Ἀρίσταρχος, ἐπεὶ οὐ μιν. Harl. Ἐπεὶ οὐ μιν ἀπύργωτον] Διὰ τοὺς Φλεγύας. μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν αὐτῶν Εὐρύμαχος ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὥς φησι Φερεκύδης ἐν τῇ δεκάτῃ. Vulg. 265. Τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην] Τηλεβόαι στρατεύσαντες κτείνουσι τὸν Ἡλεκτρίωνος παῖδα περὶ θρεμμάτων ἀγωνιζόμενον. καὶ Ἀμφιτρίων ἀποκτείνας ἀκουσίως Ἡλεκτρίωνα φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνη δὲ Ἡλεκτρίωνος οὐκ ἔβουλετο γαμήσθηναι πρὶν τίσασθαι τοὺς Τηλεβόας ὑπὲρ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν. ὑποσχέται δὲ τοῦτο Ἀμφιτρίων καὶ αὐτὴν εἰς Θήβας μεταγωγὴν πορεύεται ἐπὶ Τηλεβόας. ἐν ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνίεται ἐπὶ τὴν Ἀμφιτρίωνος οἰκίαν ἔχων καρχήσιον εὐκλὸς (εὐκλὸς em. Sturz.) Ἀμφιτρίωνι. ἣ δὲ Ἀλκμήνη δεκοῦσα τὸν ἐαυτῆς παστὸν (ἀσπαστὸν em. Sturz. An ἐραστὴν;) εἶναι πυνθάνεται περὶ τῶν Τηλεβόων εἰ κατέκτεινεν αὐτούς. ὁ δὲ Ζεὺς λέγων αὐτῇ πάντα ἴσα ἐγένετο δίδωσι καὶ τὸ καρχήσιον φάμενος ἀριστεία εἰ-

ληφέναι παρὰ τῶν στρατιωτῶν. ἣ δὲ ἀσμένως ἀποτίθεται ἐπὶ ταύτῃ (ἔπειτα αὐτῇ*) συνευπασθεὶς Ζεὺς ἀπέρχεται, καὶ τῇ αὐτῇ παραγενόμενος νυκτὶ Ἀμφιτρίων μίσγεται. καὶ γενᾷ Ἀλκμήνη ἐκ μὲν Διὸς Ἡρακλῆα, ἐκ δὲ Ἀμφιτρίωνος Ἰφικλέα. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδην (Sturz. num. 12. p. 103. sqq.) Vulg. 268. Καὶ Μεγάρην Κρείοντος υ. θ. ἣν ἔσχευ Ἀμφ. υἱός] Κρείοντος τοῦ Θηβῶν βασιλέως. Γημαμένη Ἡρακλεῖ παῖδας ἴσχει Θηριόμαχον καὶ Κρεοντιάδην. βαδίζοντος δὲ αὐτοῦ εἰς φθον ἐπὶ τὸν τοῦ κυνὸς ἄθλον Δίος ὁ τῶν Θηβῶν βασιλεὺς πεισθεὶς Ἡρᾷ καταστρέφει τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἵνα θύσῃ. οὐ γὰρ αὐτὸν ἐκινήσεν φέτο. παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς ἀναιρεῖ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας. μανεῖς δὲ διὰ τὴν Ἡραν κτείνει τοὺς ἰδίους. ἔμελλε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰφικλέα εἰ μὴ ἔφθασεν Ἀθηνᾶ καλίσασσα. ἣ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδην. Vulg. 269. Μένος αἰὲν ἀτειρής] Ὀργῆς ἀφορήτου μεστός. Vulg. 270. Ἐπικάστην] Παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ἰακάστην. Vulg. Λαῖος ὁ Οἰδίποδος

* Barnesius cum in MS. invenisset *Ἰακάστην* legit et edidit *Ἰωνικακιδιάνην*. Mirum. Vid. Pherecyd. Sturzii n. 29. p. 134. et ibidem (p. 137.) ex Apollonii quoque scholiaste (ad 1, 741.) decimum Pherecydis librum in Amphionis historia citatum. BUTTM.

* *Ἰσμενα αὐτῇ*, sic Spohnium jam emendavisse (de extr. Odysseæ parte p. 24.) postea cognovi. BUTTM.

* *Καταστρέφει* lego, ex historia. Coronati enim ad aram sistebantur mactandi. Huc refer Euripidis Herc. Fur. Vid. et East. ad h. l. BARNES.

ἡ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖσσι νόοιο,
 γημαμένη ᾧ ἰῆῖ· ὁ δ' ἐν πατέρ' ἐξαναρίζας
 γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεῶν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
 Καδμείων ἦρασσε, θεῶν ἑλοῖς διὰ βουλὰς·
 ἡ δ' ἔβη εἰς Αἴδαο πυλάρταο κρατεροῖο,

275

271. ἔργον. αἰδρεῖσσι.

272. ἔβ. ἔβ.

275. ἔβασσα.

πατὴρ παρὰ Φαίβου μαντεῖαν λαβὼν ἔτι
 τυκτέμενος παῖς ἄπ' αὐτοῦ ἀναιρεῖ αὐτὸν,
 Ἐπικρότη γῆμας γυνὴ Οἰδίποδα καὶ
 τούτῳ ἐκτίθησι. Συκυώνιος δὲ (οἱ. Συ-
 κυῶνι. οἱ δὲ) ἱπποφορβοὶ ἀναλαμβάντες
 ἔτρεφον αὐτόν. ἡλικίας δὲ γενόμενος ὁ
 Οἰδῖπος ἦλθεν εἰς Θήβας ἐπιζητῶν τοὺς
 γονεάς. ἀπακτείνας δὲ ἀπιστίως τὸν πα-
 τέρα λαμβάνει πρὸς γάμον οὐκ εἰδὼς
 τὴν μητέρα ἐπιλυσάμενος τὸ τῆς Σφου-
 γῆς αἶσθημα τὸ λέγων, τί δίκους, τί
 τρίπους, τί τετράπους. καὶ λέγων ἔτι
 τὸ δίκους ἔστιν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τρίπους
 γέροντα βαστάζοντα βακτηρίαν, καὶ τὸ
 τετράπους τὸ νῆπιον τὸ συρέμενον. γίνε-
 ται δὲ ἐκ τούτων Ἐπικρότης καὶ Πολυνεί-
 κης καὶ θυγατέρες Ἀντιγόη καὶ Ἰσμήνη.
 ἑσπερον δὲ ἡ Ἰκάστη ἐπυροῦσα ἔτι τῇ
 παιδί παρεμύγη ἑαυτὴν ἀσκήτησεν· ὁ δὲ
 Οἰδῖπος ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος ἦλθεν εἰς
 τὴν Ἀττικὴν, καὶ φησιν Ἰσπεία· Κο-
 λωνίον καλεσάμενον. καὶ ἰκέτευεν ἐν τῇ
 ἱερῇ τῶν θεῶν, Διὶ καὶ Πελωσίχῳ
 Ἀθηναίᾳ καὶ Διὶ ἀγόμενος ὑπὸ Κρέοντος
 ἔσχευ ἀπιστεῖν Θησείᾳ^α. τελευτῶν δὲ
 ὁ Οἰδῖπος διὰ γῆρας παρεκάλεσε τὸν
 Θησέα μηδενὶ τῶν Θηβαίων δεῖξαι τὸν
 τάφον. ἐβελῆσαι γὰρ αὐτὸν καὶ νεκρὸν
 αἰκίσσασθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίανι
 (fragm. ed. Siebelis p. 114.) Vulg.

273. Ἄφαρ] Οὐκ εὐθέως· ἐπεὶ πῶς ἔσχε
 παῖδας; ἀλλ' ἐξαίφνης. B. Ἀνάπυσ-
 τα] Ἀνὰ στόμα πᾶσι λέγεσθαι καὶ
 πυνθάνεσθαι· ἢ διὰ δόξα (Vulg. φανερά).
 B. Vulg. Προπαρεμύτης φησὶν^α ἐν
 τῇ καθόλου, περιττῆς εἰσεως τῆς ἀπὸ, ἀντὶ
 τοῦ πυστά, ἐξάκουστα. δύναται δὲ καὶ
 τοῦ ἔπιστα ἐγκυμμένου ἄλλη στήρσις
 ἐντεθῆναι μετὰ προσθέσεως τοῦ π, ὡς ἐν
 τῇ ἀσκήτους, ἀσκήτης (scf. ἀσκητής).
 αἱ δὲ εἰς στερήσεις μίαν συγκατάθεσιν
 ἐδήλωσαν, καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀκυστά.
 B. Q. 274. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ]
 Ἀγνοεῖ τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν φυγὴν Οἰ-
 δίποδος. καὶ ἐν Ἰλιάδι (ψ. 678.) γρά-
 φει αὐτὸν ἐν Θήβῃ τελευτηκέναι· Μηκι-
 στίως υἱὸς Ταλαμῶντος ἀνακτος, ὅς τις
 Θήβαςδ' ἦλθε διδουπόντης Οἰδίποδος. B.
 Q. Πολυηράτῳ] Πολλὰς ἀράς καὶ βλάβ-
 ας ὑπεμεινάσθαι παρὰ θεῶν. B. Q.
 Vulg. εὖ γὰρ, ἐρασμίῳ· ἔπος ᾧ ἢ τῇ
 ὑπακτιμένῳ ἀκλινῶν. Vulg. 275.
 Θεῶν ἑλοῖς διὰ βουλὰς] Τὰς τῇ Οἰδίπῳ
 ἑλοῖς καὶ διὰ βουλὰς γινόμενας. Τὸ δὲ
 ἐξῆς, πάσχων θεῶν ἑλοῖς διὰ βουλὰς. B.
 Q. Τὸ ἐξῆς, ἄλγεα πάσχων θεῶν
 ἑλοῖς διὰ βουλὰς Καδμείων ἦρασσαν·
 εὐχὴ θεῶν ἑλοῖς διὰ βουλὰς ἦρασ-
 σαν. Vulg. 276. Πυλάρτω (sic)]
 Τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶν-

^α Alias dictum etiam Ἰσπεία vel τὸν εὖν ἰσπείαν. Vid. Harpocration, Pollux, Pausanias (1, 30.). schol. Soph. Œd. Col. 711. (ἰσπείαν, ἰσπείαν) et Argum. fabulæ: it, Siebelis fr. Androt. p. 115. 116. BUTTM.

^β Barnes. post Διὸς ins. ἰσπείαν δὲ, et pro ἀπιστεῖν legit βελῆσαι. Debitis saltem ἐπιμαρτυρίαι: et ante ἀγόμενος satis erat ἴσα; quis simplicius etiam est ἀγόμενος δ' ἴσα. BUTTM.

^γ Herodianus. Hinc penes quemvis arbitrium sit, verbum φασὶν in his scholiis in φασὶν interdatum mutandi, sive e libris sive ex mea correctione ita ediderim. Nam constans est in codd. harum vocum confusio. BUTTM.

ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ μελάθρου,
ὣ ἄχει σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ἐπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἑρινύες ἐκτελέουσιν.

Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς 280
γῆμεν εὖν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηῖα ἴφι ἀνασσειν,
ἡδὲ Πύλου βασιλεύει· τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον. 285
ταῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρὴ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,

278. Ff. 280. εἶδον. 281. ἴφιν. ἔδνα. 283. Μινυηῖα] μιν-
ῖα V. ib. εἶφι ἔδνασεν. 284. ἡδὲ] ἡ δὲ W. ib. Fm.

τας καὶ συγκλείοντος. Vulg. 277. Μελάθρου] Νῦν, δακτύλ. Vulg. 280. Καὶ Χλῶριν ἴδον π.] Νηλεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Τιτυὸς παῖς ἐξελασθεὶς ὑπὸ Πελλίου τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἰωλκῆς ἀφίκετο εἰς Μεσσηνίαν τῆς Πελοποννήσου. καὶ λαβὼν παρὰ ἐγχωρίων τὴν Πύλον κτίσει, καὶ γαμῶ Χλῶριν τὴν Ἀμφίονος τῷ Ἰάσῳ καὶ Φερσεφόνῃ τῆς Μίαν θυγατέρα, βασιλεύει τε οὐ μόνον τῶν Πυλίων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Ὀρχομενῷ καὶ γίνεται εὐδαιμονῶν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερικύδῃ (Sturz. n. 26. p. 126. Vulg. 282. Ἀμφίονος Ἰασίδαο] Οὐ τοῦ Ζήθου ἀδελφοῦ· ἕτερος γὰρ οὗτος. B. ἕτερος οὗτος ὁ Ἀμφίων Ἀργεῖος ὁ Διός. Vulg. 284. Ἠδὲ Πύλου βασιλεύει] Σύνδεσμος^h. ἐπὶ Νηλεὺς ἀκουστίων. ὁ (sic in Mediol. An ζ? an η?) Ὀρχομενοῦ καὶ Πύλου ἐβασίλευσεν. Q. 285. Νέστορά τε Χρόμιόν τε] Πῶς εἰν ἐν Ἰλιάδι (λ'. 692.), εἰς γὰρ Νηλεὺς ἀμείβετο ὅς (sic) ἦμεν; ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων (scr. ἄλλων), ἐκ Χλωρίδος δὲ τρεῖς. ἡ γὰρ κατ' ἐξοχὴν τῶν τριῶν ἐμνήσθη Χρομίου μὲν ὡς πρεσβυτάτου, Περικλυμένου δὲ ὡς ἀνδριστάτου, Νέστορος δὲ ὡς σιωπηστάτου. Vulg. Δηλονότι οἱ δώδεκα παῖδες Νηλεὺς ἐκ διαφόρων ἦσαν. ὡς ἐξοχνοτέρου τούτων μέμνηται, τοῦ μὲν Χρομίου ὡς πρεσβυτέρου, τοῦ δὲ Περικλυμένου ὡς γενναϊοτέρου, τοῦ δὲ Νέστορος ὡς σιωπητοῦ. διὰ τὸ ἀγλαὰ προσέθηκεν. Q. Περικλυμένον τ' ἀγέρωχον] Ἠσιόδος τὸν Περικλυμένον διηγέεται δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος ὅσπερ ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς αἶον ζῶντι ἢ δένδρῳ ἐθέλει εἰκόνα. Ἀγέρωχον εἰν ἀναγνωστέον^k εἰν τὸν ἀγῶνα βελδὺς μεταφερόμενον καὶ μετασχεόμενον^l εἰς ὃ δὲ βούλετο. Q. Vulg. 286. Ταῖ-

^f Huius nominis tonum perspicere nondum potui, quod in dissyllabis formis ut apud Homerum fere Χλῶρις, in trisyllabis (vid. mox) Χλωρίδα, scribitur. Cf. Heyn. ad Apollod. 3, 5, 6. qui tamen male Χλωρίδα citat ex Apollod. 1, 9, 9. ubi est Χλωρίδα: sed apud Pausaniam 2, 21, 5, 16, 10, 29. variat scriptura inter Χλῶρις et Χλωρίδα. BUTTM.

^g Heyn. ad Apollod. 1, 9, 9. vere, opinor, emendat μινύει. BUTTM.

^h Nimirum alii, ut apparet ex Eustathio ad h. l. p. 436, 40. scribebant ἢ δὲ, quod nunc adoptavit Wolfius. BUTTM.

ⁱ Fragmentum ipsum Catalogi e schol. Apollon. 1, 156. posuit Ruhnck. in Ep. Crit. I. p. 111. Cf. Heyn. ad Apollod. 1, 9, 9. BUTTM.

^k Scr. ἀναγνωστέον. In Vulg. scholium est separatum Ἀγέρωχον τὸν εἰς—βούλετο. BUTTM.

^l Egregia derivatio ex ἀγῶν, μέν, et χίω. BUTTM.

τὴν πάντες μνῶντο περικτῖται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἰδίῳ, ὅς μὴ ἔλκεας βόας· ὀρυμετώπους

288. ἑλκεας.

σι δὲ ἐπὶ ἰφθίμῳ Πηρῷ¹] Νηλεὺς δὲ
Πηλεΐδης ἔχον θυγατέρα Πηρὰ τοῦτομα
κάλλει εὐπεπιστάτην εἰδὼν ταύτην ἐξ-
εἶδον πρὸς γάμον, εἰ μὴ πρότερον ἐκ Φυ-
λάκης τὰς τῆς μητρὸς Τυροῦς ἐλάσειέ τις
βοῦς παρ' Ἰφίκλην. πάντων δὲ ἀπορρυ-
μένων Βίας ὁ Τάλαυ² μένος ὑπέσχετο
δράσειν ταῦτα, καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν
Μελάμπεδα μέλαι τὸ ἔργον. ὁ δὲ, καί-
πορ εἰδὼς ὅτε δὴ μάντις ἔτι ἀλώσεται
ἐνιαυτὸν, εἰς τὴν "Οἶον" ἀφυκνέεται
ἐπὶ τὰς βοῦς. εἰ φύλακες ἐνταῦθα καὶ εἰ
βοσκῶναι κλέπτουσι αὐτὸν λαμβάνουσι
καὶ παραδιδόσιν Ἰφίκλην. καὶ δεθεὶς
ἐφυλάσσετο καρεζυγμένον αὐτῷ θερα-
πόντων δύο ἀνδρῶς καὶ γυναῖκας. καὶ ὁ
μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπαικῶς ἐθεράπειεν, ἡ
δὲ γυνὴ φαιδρότερη. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
ἐλήγην πρὸς τὸ τελειωθῆναι περιγίει Με-
λάμπευς ἀκούει ὑπερβῆναι τῶν σκυλῶν
διαλογημένων ὅτι καταβεβρόκειεν τὴν δο-
κῶν. καὶ τοῦτο ἀκούσας καλαῖ τὰς δια-
κίνας καὶ κελεύει αὐτὸν ἐκφέρειν, τῆς
κλίνης λαμβανόμενος· τὴν μὲν γυναῖκα
πρὸς ποδῶν τὸν δὲ ἀνδρα πρὸς κεφαλῆς.
εἰ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες ἐκφέρουσιν. ἐν
τισσούτῃ δὲ καὶ ἡ δοκὸς κατακλᾶται καὶ
ἀπειλείται τῇ γυναικὶ καὶ κτείνει αὐτήν. ὁ
δὲ ἀνὴρ ἐξαγγέλλει τῷ Φυλάκῃ ὁ δὲ Φύ-
λακες Ἰφίκλην τὰ γενόμενα. εἰ δὲ ἐλθόντες
παρὰ τὸν Μελάμπεδα ἐρωτῶσιν αὐτὸν
τίς ἐστίν. ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. εἰ δὲ
αὐτῷ τὰς βοῦς ὑπέσχεοντα δώσειν ἴαν
μηχανὴν τινα εἶργειν παῖδων γενέσεως Ἰφί-
κλην. καὶ πιστεύονται ταῦτα. ὁ δὲ Με-
λάμπευς βῆν ἱερύσας τῷ Διὶ διαίρει

μαίρας πᾶσι ταῖς ἑρυσιν. εἰ δὲ ἔρχονται
πάντες πλὴν ἐνὸς ἀργυκῶ. ὁ δὲ Μελάμ-
πευς ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ἑρυσίας εἴτις
οἶδε μηχανὴν πῶς ἂν Ἰφίκλην γένουσι
παῖδες. ἀπειρῶντες δὲ ἐκείνῳ κομίζουσι
τὸν ἀργυκῶν. αὐτὸς δὲ τὴν αἰτίαν ἐξ
ἀπαιδίας (scr. α. τῆς ἀπαιδίας) σφαρῆς
εἰθέως εἶρεν. διώξας (διώξαι em.
Sturz.) γὰρ τὸν Φύλακα μετὰ μαχαί-
ρας τὸν Ἰφίκλην ἔτι νεογνὸν ὄντα διὰ τὸ
ἰδεῖν αὐτὸν ἄσπερόν τι ποιῶντα, ἔπειτα
τὸν Φύλακα μὴ καταλαμβάνοντα τῆξαι
τὴν μάχαιραν εἰς τινα ἄχερδον καὶ περι-
φῶναι αὐτῇ τὸν φλῶν, τὸν δὲ Ἰφίκλην διὰ
τὸ δέος μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. ἐκέλευ-
σεν ὦν ὁ ἀργυκῶς τὴν μάχαιραν τὴν ἐν
τῷ ἄχερδι κομίζειν καὶ ἀποσμήξαντα τὸν
ἴον δίδουσι ἀπ' αὐτῆς πινῶν ἐν οἶνῳ δέκα
ἡμέρας Ἰφίκλην γενῆσαι (scr. γενή-
σεσθαι) δὲ αὐτῷ παῖδας ἐκ τούτου. ποι-
ήσας δὲ ὁ Ἰφίκλης τοῦτο τὴν γυνῆν ἀν-
αφρόντισι καὶ ἴσχει Πεδάρκην παῖδα.
καὶ δίδουσι τὰς βοῦς τῷ Μελάμπεδι. ὁ
λαβὼν καὶ ἀγαγὼν εἰς Πύλον δίδουσι
Νηλεῖ ἔδρα τῆς Πηροῦς. καὶ λαμβάνει³
αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι πρὸς γάμον.
καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες Περιελκῆς καὶ
Ἀρητος καὶ Ἀλφεισίβουα. ἡ δὲ ἱστορία
παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἐβδόμῃ. Vulg.
Vid. Sturz. n. 26. p. 124. sqq. et
cf. Eust. ad h. l. (p. 435, 40. sqq.);
item hic statim schol. ad 290.
287. ΠΕΡΙΚΤΟΝΕΣ, εἰ περιαικύντες.
Sic Vulg. ed. ant. quod tamen me-
rum videtur esse mendum e glossa
περικτῖνες natum. Περικτῖται in

¹ Quattuor versus pro lemmate sunt, in quibus nihil variatum nisi περιαικύνται oxytone et ἱλκεας βοῦς pro βίας. BUTTM.

² Immo ὁ Ἀρεθῶν: nam quod ait Sturzianus intelligi debere nomen σφαρῆς, id nullo modo fieri potest. BUTTM.

³ Certissima est Barnesii emendatio pro ἑρῶν vel ἑρῶν. Montem Othryn, Latine masculinum, Graecis esse τὴν "Οἶον" Hesiodi et Nicandri auctoritate probat idem. BUTTM.

⁴ Sic recte Sturzianus: vulgo λαμβάνουσιν. BUTTM.

⁵ Lacunose olim: τῷ Μελάμπεδι, ὁ λαμβάνει τῷ ἀδελφῷ α. γ. ι. Supplevit e MS. Barnesius; nisi quod verba καὶ ἀγαγὼν ex Eustathio nunc addimus. BUTTM.

ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης
 ἀργαλέας· τὰς δ' υἱὸς ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων 290
 ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πείσθη,
 θεομοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροῖῳται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύτητο,
 ἅψ' περιπελλομένου ἔτος, καὶ ἐπ' ἄλυσθον ὥραι,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐη, 295
 θέσφατα πάντ' εἰπόντι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

291. μοῖρα πέσθησε] μοῖρ' ἐπέσθησε H. W. μοῖρ' ἐπέσθησε V.
 296. φεικύντα.

294. Γέ-

lemm. 287. Οὐδέ τι Νηλεΐς] Ἀριστοφάνης οὐδ' ἔρα. Harl. 289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε] Τυρῶ ἦλθε παρὰ Δηϊωεία τὸν θεῖον. ὁ δὲ κατασχὼν αὐτὴν εἰς Θεσσαλίαν δίδωσι Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ ἤδη ἐκ Ποσειδῶνος ἰσχυρῆϊαν Νηλέα καὶ Περίαν. ὁ ταύτην Νηλεὺς Ἰφικλῶν τὸν Φυλάκου τοῦ Δηϊωείως ἀπῆγει τὰ τῆς μητρὸς. καὶ ὅς οὐκ ἀπεδίδου. Μελάμπεους δὲ ὁ Ἀμφιάροος ὑπὸ δρακόντων τὰ ὄντα καθαρθεὶς ὡς καὶ τῶν ἀλόχων ἐπακούειν ἔβωον, τὰς Ἰφικλῶν βοῦς ἀπελάσων ὑπὲρ τοῦ γῆμαι Πηρῶ τὴν Νηλεὺς Βίαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, συλληφθεὶς καὶ εἰς εἰρκτὴν ἐμβληθεὶς κατακώσας τε διαλεγόμενον σκυλῆκον, ἔλγον ἐπὶ ἀπέχεσθαι τῆς δουρῆς, ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι. τοῦ δὲ οἰκήματος κατανεχθέντος μαθὼν ὁ Ἰφικλῶν ὑπισχεῖται τῷ Μελάμπεδι τὰς βοῦς εἶνε τῆς ἀτεκνίας· αὐτὸν δὲ τῆς τέχνης παύσει. ὁ δὲ Μελάμπεους παρ' ἀλγυσιῷ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ ἀναζητήσας ἐκείνην τὴν μάχαιραν ἀχέρδου φλοῖφ' ἐκαλυμμένην, ἣν ἐπήνογκε Φύλακος τῷ Ἰφικλῶ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἐκτέμνωσι, τὰ τετραπόδα, θύσας τε θεοῖς τοῖς μνηίσουσιν ὑπὲρ τῆς τῶν τετραπόδων εὐνοχίας, τὸν Ἰφικλῶν ἀπεφάνετο πατέρα

Πρωτεσιλάου καὶ Ποδάρκους. Vulg. Μετὰ θάνατον Σαλμωνίδος Τυρῶ κομιζομένη παρὰ Δηϊῶνι τῷ θεῷ κουρεύεται ὑπὸ Ποσειδῶνος. ὁ δὲ Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ δίδωσι αὐτήν. αὐξήθει δὲ Νηλεὺς ἀπῆγει Ἰφικλῶν τὸν Δηϊωείως· τὰ τῆς μητρὸς. τοῦ δὲ μὴ ἀπωμένοντος ὑπέσχετο τὸν γάμον θυγατρὸς τῷ δυναμένῳ ἀπαιτῆσαι. μετὰ Μελάμπεδος δὲ (scr. Μελάμπεους δὲ deleto μετὰ) ὁ Ἀμφιάροος πειρώμενος ἀπελάσαι τὰς βοῦς ἠγγεῖσθη. καὶ περὶ παιδοποιίας μαρτυρούμενος Ἰφικλῶν δέχεται τὰς βοῦς. ὁ γὰρ Ζεὺς εἶπε τῷ μάντι ἐνὶ κρατηθῆναι μέλλει ὑπὸ τοῦ Ἰφικλῶν. Q. Cf. Eustath. p. 435. 31. sqq. Ἰφικλῶν υἱὸς ὢν τοῦ Ἡρακλέους (sic) βοῦς ἔβασκεν ἰσχυρὸς τυγχάνων τὴν βώμην τοῦ σώματος. ὁ γὰρ Νηλεὺς θυγατέρα ἔχων ὄρασαν τὴν καλούμενην Πηρῶ ἔλεγε δοῦναι ταύτην τῷ κατασχόμενῳ ἐξελάσαι τὰς βοῦς τῆς ἰσχύος τοῦ Ἰφικλέους. Q. 290. Ἀργαλέας] Χαλεπὰς, δυσκόλους. ὅθεν τοῦ περιέχοντος δὲ ἔξωθεν πράγματα· αὐτὰ τὰ περιεχόμενα ἐπινόμενον. ἀργαλαί γὰρ οὐκ αὐταὶ αἱ βόες, ἀλλ' αἱ περὶ αὐτὰς πραγματεύονται καὶ σπουδαί. B. Vulg. 296. Διὸς δ' ἐτέλεσσεν ἐφετμήν] Γρά-

* Ap. Eustath. κομιζομένη, manifesto τοῦ διακομιζομένην sensu quo in lexicon etiam transtulit verbum H. Stephanus; Schneider non item; ob contrariam, puto, significationem quae obtinet apud Eurip. Alc. 314. BUTTM.

* In nota fluctuatione formarum Δηϊῶνι, οἷς et Δηϊωείῳ, ἔω, dedi quod et scriptura ed. Mediol. bis mendosa proxime abesset: ibi enim paulo ante Δηϊῶνι et hic Δηϊῶνι υἱ.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτον,
ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρον' ἐγείνατο παῖδ'·
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ' ἀγαθὸν Πηλεΐδην·
τοὺς ἄμφω ζῶντας κατέχει φυσίζους αἶα·
οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑτερήμεραι, ἄλλοτε δ' αὖτε

300

297. ἴδον. 298. τυνδαρέῳ ex emend. H. ib. κρατερόφρον' ἐγεί-
νατο] κρατερόφρονι γείνατο V. κρατερόφρονε γείνατο W. 300. κατέχει φυσίζους]
κατέχει φυσίζους H. 301. πρὸς] παρὰ H. V.

φεται, Διὸς δ' ἐτέλετο βουλῇ. B. 297. Καὶ Λήδην εἶδον τὴν Τυνδαρέου' παρά-
κοιτον] Ζεὺς Λήδας ἐρασθῆς τῆς Θεοτίου
παιδὸς εἰς κόκκον αὐτὴν μετέβαλε καὶ
διωγτὰς ἐμήνη αὐτῇ. μετὰ χρόνον δὲ
ἐκείνη τεκοῦσα αὐτὴν ἀποτίθεται εἰς λάρ-
νακα ἵδον συζῆθαι τοὺς Διосκείρους καὶ
τὴν Ἑλένην γινέσθαι, γόνυ (Q. γόνυ)
μὲν Διὸς ἐνέκλῃσιν δὲ Τυνδαρέῳ. Q. et
Vulg. qui addit: ἣ δὲ ἱστορεῖται παρὰ
τοῖς νεωτέροις. 298. Ἡ ῥ' ὑπὸ Τυνδα-
ρέῳ] Παριζυτώνης τὸ Τυνδαρέῳ, ἀκο-
λούθως τὸ (scr. τῇ), Οὐχ ὡς Τυνδαρέῳ
κούρη κακὰ μύσαστο (σ. 199.) Q.
(Harl.) Σαμείωσαι' οὐ Τυνδαρέῳ
ἐφείλει γράφειν, ἀλλ' ἢ Τυνδαρέῳ. Cod.
Vind. 133. Μετὰ δὲ τὸ γαμήθηναι
τῇ Τυνδαρέῳ, τέτυκε τοὺς Διосκείρους,
ἐκ μὲν Διὸς Πηλεΐδην ἐκ δὲ Τυνδαρέῳ
Κάστορα. Q. (Harl.) 299. Τῶτον
δ' μὲν Πηλεΐδης ἀπὸ τοῦ θεοῦ σπέρ-
ματος ἱστορεῖται γινέσθαι ἡ δὲ Κάστορ

ἀπὸ Τυνδαρέῳ. Vulg. 301. Τιμὴν
πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες] Ἀραιμεθόντος Κάσ-
τορος ὑπὸ Μελιάρχου ἢ Πολυδαίμωνος,
Πηλεΐδης ἀφθάρτου ὡς διὰ τὸ ἐκ Διὸς
γενέσθαι, παρακάλεσε τὸν πατέρα ἵνα
ἀντρέψῃ αὐτῷ νείμεισθαι πρὸς τὸν ἀδελ-
φὸν τὴν ἀφθαρσίαν ὅτε παρ' ἡμέρας
ἀμφοτέρους ἐπὶ μὲν ἐν Ὀλύμπῳ διατρέ-
βην, ἐπὶ δὲ ἐν Ἀἰθέρῳ. Q. Vulg.
Παρὰ Ζηνός] Γρ. πρὸς. Harl. 302.
Ἑτερήμεραι] Ἑτέραν παρ' ἑτέραν ἡμέρας
οἱ διὰ ἄμα (ins. ἡ: cf. Vulg.) μίαν
παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶσι. Τούτο δὲ φη-
σιν ἐπεὶ αὐτοὶ εἰσι οἱ Διόσκου καὶ γινέ-
μουν ὑπὸ γῆν δακτύσι τεθνήσκειν, ἀνατέλ-
λונτες δὲ (male hic iterum ins. διὰ
γῆν) δακτύσι ζῇ. ἡμέρας δὲ ἐκάλεσε
καὶ νύκτας. αὐτὸ γὰρ ἐν φασὶ εἰσι τὰ
θεῶν. τούτοις δὲ πάσχει τοὺς θεοὺς ἥττή-
σαντα διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους αἶσαν φι-
λίας. ἣ δὲ αἴσῃσι κρείσσει ἐκ τοῦ Πη-
λεΐδης κρείσσει ἀφθάρτου τοῦ γένεσθαι

"Sic Vulg. ed. ant. Nam in recent. correctum Τυνδαρέῳ (vid. not. sq.), codex Q. autem lemma habet e versu 301. BUTTM.

"Sic per α, et sine ι, et proparoxytone, hic in lemma, et mox hic ex Homeri verbis, in dativo pariter atque in genitivo scriptum hoc nomen; cum in Homeri exemplis vulgatis hic et in loco allato σ. 199. prostet Τυνδαρέῳ, Τυνδαρέῳ. Nihilominus autem additum, ut vides, παραζυτώνης. Eademque omnia refert Porsonus ex Harl. additque, "sed voluit fortasse παραζυτώνης;" quod mendum sane non infrequens in his scholiis. In textu cod. Pal. est τὴν Τυνδαρέῳ et ὑπὸ Τυνδαρέῳ (nam ι dativi semper ibi omittitur); et sic in textu omnes quorum scriptura innotuit codices, etiam ille Vindob. cujus scholium hic posui, et ipse Harleianus in quo dativus solus per emendationem scriptus est proparoxytone. Quod autem ait Porsonus quinquages scholiasten Harl. scripsisse Τυνδαρέῳ, id eo spectat, quod alia observatio quam eorum proxime exhibemus (Mire δὲ), sicut in cod. Q. ita sine dubio in cod. Harl. quoque, huic de nominis forma observationi statim adheret. BUTTM.

τεθναῖσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσι.

Τὴν δὲ μετ', Ἰφιμέδεια, Ἀλκίονος παράκοιτιν,
εἰσίδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·

305

καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδες, μινυθαδίω δὲ γενέσθην,

ᾧ τόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην

οὗς δὴ μηκίστους θρέψε Ζεῖδωρος ἄρουρα,

καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὀρίωνα·

ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεις ἦσαν

310

εὖρος, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.

οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ

φυλόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο·

ᾧ τ' ὅσσ' ἐπ' Ὀλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὀσση

Πήλιον εἰσοσίφυλλον, ἃ οὐρανὸς ἀμβρατὸς εἶη

315

καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·

303. λελόγχασ'] λελόχασιν H. ib. ἴσα. 304. Ἰφιμέδεια] ἀμφι-
μέδεια ex emend. ejusd. m. Sed ἰφιμέδεια defendit locus Pindari &
scholiaste mox ad 307. citatus. H. PORS. 305. εἰσίδον. 310. τοί-
γε] τοῖδε V.

ἐπὶ θεῶν. B. Q. 307. Ἐφιάλτη] Διὰ δὲ τοῦ π τοῦ ῥωμα—ἐν Νάξῳ μὲν φαντι θανάτῳ Ἰφιμέδειας παῖδας ὡς τε καὶ σὲ τελεφεύσας Ἐφιάλτα:—(sic). Locus est Pindari Pyth. 4, 159. PORS. ex Harl. 308. Ὄς δὴ μη-
κίστους] Τί οὖν ὁ Τιτυὸς ἐπ' ἐννέα καίτε πέλεθρα (577.); γηγεῖας ἐκείνας, ταύ-
τας δὲ ἀντεξίσταται ἀνθρώποις. Vulg. 310. Ἐννέωροι] Ἐννεάχρονι γὰρ γυνό-
μειοί φησιν ἦσαν καὶ ἐννεαπήχεις κατὰ τὸ εὖρος κατὰ δὲ τὸ μῆκος ἐννεόργυιοι. ἐννέησαν οὖν ἀκ τούτων, εἴπερ ἂν εἰς μέ-
τρον ἡλικίας ἦκαίτο (317.), ἀπὸ οὗ ἐμελ-
λον ἔσεσθαι, ὑπερέβαλον πάντως ἂν τὸν Τιτυόν, ὡς ἐννέα πέλθων ἦν τὸ μῆκος, καὶ τὸν Ὀρίωνα. B. 311. Ἀτὰρ μῆ-
κος γε (sic recte ed. ant. non τε ut in recentt.) γενέσθην ἐννεόργυιοι] Δαι-
μόνιος ἢ ἀκρίβεια. ἀνάλογον γὰρ σῶμα οὗ τὸ πλάτος τέταρτον (τρίτον Barnes. ex Eust.) ἴσoti τοῦ μήκους. Vulg. Ἐν-
νέα ὀργυῶν. ὀργυῖα (sic) δὲ ἴσoti ἢ

τῶν χειρῶν ἔκτασις. Vulg. 312. Ἀ-
πειλήτην (sic ed. ant. non ἦτην)]
ἀμβραβαιοῦντο. Vulg. 314. Ὀσσην]
Ὀσημα ὄρου. Ὀσση δὲ καὶ Πήλιον
ὄρη Θετταλικά ἐγγίζοντα τῷ Ὀλύμπῳ
ὄρει Μακεδονικῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν Πελο-
ποννήσῳ ὁμώνυμα ὄρη καθὰ καὶ ἐν τοῖς
τοῦ Περσηγητοῦ διδύλματι. B. Ὀσσην
ἐπ' Ὀλύμπῳ] Ἰν' ἐξ Ἰσίου μογέθους πο-
λεμῶσι. Ἀθετοῦνται δὲ ὡς ἀδύνατοι.
ἀλλὰ μέμασαν φησιν, οὐκ ἔπραττον δέ.
Vulg. 316. Καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσσαν]
ἔβησαν πῶς οὐ ληρώδες διατάζειν ὡς εἰς
τοῦτο τὸν ποιεῖν; ἀλλ' ἔοικεν ὁ ποιη-
τὴς τὰ ἀδύνατα τοῖς ἀδυνάτοις συμμέ-
λων ἀναιρέσει ἀναγκαῖα τοσούτον ἀναι-
ρεῖν καὶ τὸ πρῶτον. ὅσπερ εἰ λέγει ὅτι
ἐκτετάσθησαν· πτέρυγας ἄρα εἶχον· ἀλ-
λὰ μὴν πτέρυγας οὐκ ἔσχον· οὐκ ἔρα-
ν ἐκτετάσθησαν. αὐτως οὖν καὶ νῦν συνελο-
γίσαντο, ἐξετέλεσαν ἂν εἰ ἥβησαν. ἀλλ'
ὅσπερ ἀδύνατον ἦβησαι ταῖς θεομάχου
οἰτρὶ καὶ ὅτε λέγει τὸν τῷ αὐτῷ πύλεμον.

ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὅν ἤνικας τέκε Λητώ,
ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ῥηῆσαι, πυκάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάχνη.

Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδοι, καλὴν τ' Ἀριάδην,

320

318. ἰούλους] ἰούλλας H. 319. γένυς] γένυς (sic) H. 320. 325. 328. ἴδω.

Q. 317. 'ΑΛΛ' ὄλεσεν Διὸς υἱός] Οἱ μᾶλλον φασὶ τὴν Ἀρτεμιὶν ἔλαφον σέμψαι (Vulg. ἔασαι) δι' αὐτῶν, τοὺς δὲ τὴν (εἰς τὴν em. Barn.) ἔλαφον ἀφάντας ἀλλήλους διασχίσασθαι (Q. τοὺς δὲ ἐκείνην βουλομένους ἀνελθεῖν αὐτοὺς φορνεύσαι.) Vulg. Q. 318. 'Ἰούλους] Τὰς κατὰ τῶν γενεῶν κρῆτας τρήχας ἰούλους λέγει, διὰ τὸ τοὺς ἔδη ταύτας ἔχοντας ἀρχεσθαι ἰέναι ἐπὶ τὸ ἴδω, ἵ ἐστι τὸ τέλειον (Vulg. ἴδω τὸ τέλειον λέγει). Vulg. Q. 319. Γένυς] Πληθυντικῆς αἰτιατικῆς ὡς τὸ, Ἐκ δὲ λέκτος αἶκον φέρων (σ'. 417.). Harl. 320. Φαίδρην τε] Θησεὺς δ' Ἀθήνας ἔχον παῖδα Ἰπευλότῳ ἐξ Ἀμφίχωνος Ἀρτίστῃς θυγατρὸς Φαίδρας τὴν Μίνως θυγατέρα τοῦ τῶν Κρητῶν βασιλέως. αἰλαβοόμενος δὲ μητρικῆς ἐπιβολῆς πέμπτῳ ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἰπευλότῳ Τριζακίῳ ἀρχων. ἦν γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν Πισθέως Λίδραν (edd. ant. male ἔχθραν) μητέρα τις ἀρχὴ δεῦρε. Φαίδρα δὲ ἐρατικῶς διατεθεῖσα τῷ Ἰπευλότῳ, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ τρυφήν τὸ μὲν πρῶτον ἰερὸν Ἀφροδίτης ἐν Ἀθήναις ἱδρύσαστο τῇ οὖν Ἰπευλότῳ καλούμενον. εἰς Τριζῆνα δὲ ἑσπερον παραγενεμένη διακίετο καίθων τὸν κωπίσαντα ἴκας αὐτῇ μυγίῃ. χαλεπῶς ὅτε κείνῳ προσδεξαμένου τὸν λόγον λέγεται βραβεύσασθαι (φραβεύσασθαι em. Barn.) αὐτὴν ἀντιστρέφειν τὴν αἰτίαν, καὶ πρὸς Θησέα διαβάλλειν ὡς Ἰπευλότῳ πειθόμενῃ αὐτήν, ἡ δὲ τριῶν ὡς φασιν αὐτῷ παρὰ τοῦ Περαιδῶντος εὐχῶν εἶναι ἐμολόγησεν ἥτις ἐν εὐχῇσι συνετέλεσεν, πιστεύσας τῇ Φαίδρῃ μίαν ταύτην ἦττόσαστο παρὰ τοῦ (scr. παρ' αὐτοῦ τὸν τοῦ)

σευδὲς διαθεῖν. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐμολογήσιν (scr. λόγουσιν) τὸ ἄρμα γυμνάζοντα, παραφανέντες ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταύρου καὶ ταραχθέντων τῶν ἱππων, ἐλαίμενον ἀποθανεῖν. τὴν δὲ Φαίδραν φανερώς γενομένης τῆς διαβολῆς ἀπάγγξασθαι. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Vulg. Πρόκριν τε] Πρόκριν Ἐραχθίδος θυγατρὸς Κέφαλον τὸν αὐτῆς ἑνδρα συνεχῶς ἐπὶ θήραν ἰκίετο ἐτήρει λαθραίως διὰ ζήλοτυκίας. ὁ δὲ Κέφαλος νομίσας εἶναι θῆραν ἀπὸ τοῦ τῆς ὄλης κτίου ἐλαθὼν αὐτὴν Πρόκριν κατακτείνσας. Vulg. Κέφαλος δ' Ἀχιονίδης γάμος Πρόκριν τὴν Ἐραχθίδος ἐν τῇ Θερμῷ (scr. Θερμῷ) κατέκει. θέλων δὲ τῆς γυναικὸς ἀπειρηθῆναι λέγεται (scr. ἔρχεται) εἰς ἀποδημίαν ἐπὶ ἔτη ἑκτὸ καταλυσὼν αὐτὴν ἔτι κόμην εἶσαν. ἔπειτα κατακτείνσας καὶ ἀλλοειδῇ αὐτὴν ποιήσας ἔρχεται εἰς τὴν εὐκίαν ἔχον αἶσμον, καὶ πάλιν τὴν Πρόκριν διέξασθαι ταῦτα καὶ συμμυγῆναι αὐτῷ. ἡ δὲ Πρόκριν ἀποφθαλμίσασα τῷ κόμῳ καὶ τὸν Κέφαλον ἱρῶσα πάντα καλὰ συγκοιμᾶται αὐτῷ. ἐκφύρας δὲ αὐτὴν ὁ Κέφαλος αἰτιάται τὴν Πρόκριν, ὅτι μὴν ἀλλὰ καταλλογίς ἐξεργάζεται ἐπὶ θήραν. πυκνῶς δὲ αὐτοῦ ταῦτα ἰδὼντος ἀπέπτυσεν ἡ Πρόκριν ὅτι μέγεται γυναικὶ ἐτέρῃ. προσκαλοσαμένη οὖν τὸν εἰκέτην ἔλεγεν εἰ σίσυφον. ὁ δὲ θεράπων ἔφη τὸν Κέφαλον ἰδεῖν ἐπὶ τινος ἱεροῦ κορυφῇ, καὶ λέγειν συνεχῶς Ὅτι τοφίλῃ παραγενεῖ, καὶ ταῦτα μόνον σισυφίδας. ἡ δὲ Πρόκριν ἀκούσασα ἔρχεται εἰς ταύτην τὴν κορυφὴν καὶ κατακρίπτεται. καὶ τὸ αὐτὸ λέγωντος αὐτοῦ τυθιμένη

* Seneca requiritis oboant, ἐμολογούμενοι. BUTTM.

κούρην Μίνως ἐλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱεράων
ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' ἔμιν Ἀρτεμις ἔσχε
Δίη ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.

323. pro ἦγε μὲν citat γήμας schol. ad Apollon. Rhod. 111. 996. PORS.
ib. δέ μιν Ἀρτεμις ἔσχε] γε μὲν ἄρτεμις ἔκτα H. ἔκτα etiam W.

προστρέχει πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος
ἰδὼν αὐτὴν αἰφνιδίως ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται,
καὶ ὥστερ' εἶχε βάλλει (ins. ex Eust.
τῇ) μετὰ χεῖρα ἀκοντίζῃ τὴν Πρέκριν καὶ
κτείνει. μεταπεμφάμενος δὲ τὸν Ἐρεχ-
θέα θάπτει πολυτελεῶς αὐτήν. ἡ δὲ
ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἐβδόμῃ.
Vulg. Καλὴν τ' Ἀριάδην] Ἀριάδην
Μίνως θυγάτηρ γυνὴ Θησεύς, ἐξ ἧς Δη-
μοφῶν καὶ Ἀκάμας. Q. Vulg. Κα-
λὴν τ' A. κ. Μίνως ἐλοόφρονος (sic ed.
ant. Vid. ad schol. sq.)] Θησεὺς ὁ
Αἰγέως λαχὼν μετὰ τῶν ἡθίων εἰς Κρή-
την κλεῖ τῇ Μινωταύρῃ παρατεθησάμε-
νος πρὸς ἀναίρεσιν. ἀφικόμενου δὲ αὐτοῦ
ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν διατεθεῖσα ἡ τοῦ
Μίνως θυγάτηρ Ἀριάδην διδωσιν ἀγα-
θίδα μίλτου· λαβοῦσα παρὰ Δαυδάλου
τοῦ τέκτονος, καὶ διδάσκει αὐτὸν, ἐπει-
δὴν εἰσέλθῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγαθίδος ἐκ-
θεῖσαι περὶ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνω θύρας καὶ
ἀνελίσσονται ἵνα μὴ μέχρις ἂν ἀφίκηται
εἰς τὸν μυχόν. καὶ ἰδὼν αὐτὸν καθεύδοντα
μάρψῃ κρατήσαντα τῶν τριχῶν τῆς κε-
φαλῆς τῇ Ποσειδῶνι, θύσαι καὶ ἀπιέναι
ἐπίσω ἀνελίσσονται τὴν ἀγαθίδα. ὁ δὲ
Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδην εἰς τὴν ναῦν
ἐμβάλλεται καὶ τοὺς ἡθίους καὶ παρθέ-
ρους εὐδῆτο φθάσαντας τῇ Μινωταύρῃ
παρατεθῆναι. καὶ ταῦτα ποιήσας νυκτὸς
μίσγῃς ἀπεκλεῖ. προσημίας δὲ τῇ Δίῃ
ἦσχε ἐκβὰς ἐπὶ τῆς ἡϊόνος μετακειμῆται.
καὶ αὐτῇ ἡ Ἀθρηά παραστᾶσα κελεύει
τὴν Ἀριάδην ἔλθῃ, καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς

Ἀθήνας. συντέμνῃ δὲ διαναστὰς ποιῶ
τοῦτο. καταλοφυρομένης δὲ τῆς Ἀριάδης
ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανέῃσα θαρρεῖν αὐτῇ
παρανέει, Διονύσου γὰρ ἔσεσθαι γυναῖκα
καὶ εὐκλεῖ γενέσθαι. ἴδεν δὲ θεὸς ἐπιφα-
νεὶς μίσγεται αὐτῇ καὶ δωρεῖται στέφα-
νον αὐτῇ χρυσοῦν. ἔν αὐθις εἰ θεοὶ κατη-
στέρισαν τῇ τοῦ Διονύσου χάριτι. ἀν-
αιρεθῆναι δὲ αὐτὴν ὑπ' Ἀρτέμιδος προ-
μένην τὴν παρθέναν. ἡ ἱστορία παρὰ
Φερεκύδῃ (Sturz. num. 59. Cf. Eust.
ad h. l.). Vulg. 321. Κούρην Μί-
νως ἐλοόφρονος] Καὶ πῶς, Μίνως εἶδον
Διὸς ἀγλαὴν υἱόν (568.); ἡ τὸν κατὰ
τῶν ἀσεβῶν ἐλοόφρονος, ὡς ἀλλόστορα τὸν
κατὰ τῶν ἀλαστέρων. ἐλοόφρονος εἶναι,
τοῦ ἐλαδ τοῖς ἀδίκους φρονούντος. ἡ τοῦ
τέλειος φρονούντος. Q. 323. Οὐδ'
ἀπόνητο] Ἦτοι ἐπέσχε θάνατον (spectat
ad ἔσχε). διὸ λέγει, οὐδ' ἀπόνητο αὐτῇ,
ἦτοι οὐκ ἐκορέσθη αὐτῇ, ἐπεὶ ἀπέθανεν.
B. Οὐδ' ἀπόνητο. συστήλλεται δὲ
διὰ τὸ μέτρον. B. Ἀρτεμις ἔκτα]
Ἀριστοφάνης γράφει, Ἀρτεμις ἔσχε.
Harl. ἔσχε] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνείλεν.
Γράφεται καὶ, ἔκταν (sic. Barn.
ἔκτα). Vulg. PORS. ex Harl.
"Huc etiam pertinet, ut puto,
"aliud scholion marginale etc.:
"τινὲς, ἐτέλεσεν, γρ. Pro ἀπόνητο
"sc." 324. Δίη ἐν ἀμφιρύτῃ] Δία
ἦσχε πρὸς τῇ Κρήτῃ ἦτις (Barn. e MS.
ins. νῦν) Νάξος καλεῖται. ἰερὰ δὲ αὐ-
τῇ τοῦ Διονύσου. Q. Vulg. Διονύσου

» Sic Barnes. e MS.; antea per siglam, l. τῇ ζῇ. Posuit hoc fragm. Sturzianus in collectione sua sub num. 25. Conf. et Antonia. Lib. c. 41. BUTTM.

* De glomo minio tineto cogitant, non videntes legendum esse μίνο. BUTTM.

* Nimirum ut scribatur ἐλοόφρονος. Vid. schol. α'. 52. α'. 137. et lemma scholii hie præcedentis. BUTTM.

Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' Ἐριφύλην, 325

μαρτυρήσιν] Καταμαρτυρίαίς, κατηγο-
ρίαις. ἔπει ἀσέβειας (scr. -αν) αὐτῆς
κατεμαρτύρησεν ὥς ἐν τῷ ἄλλοι μογεί-
σῃς τῷ Θεῷ. Διαφανοῦσι δὲ εἰ καὶ τε-
ρι πρὸς Ὀμηρον περὶ τῆς Ἀριάδης λέ-
γοντες αὐτὴν ἐν Νάξῳ καταλειφθεῖσαν
γεγαυῆσθαι τῷ Διονύσῳ. B. Q. Ἐπει
κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν μογεί-
σῃς ἐν τῷ τεμένει αὐτοῦ τῷ Θεῷ. εἰ
δὲ καὶ τερατὰ φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν
ἐκὸς Θεῶν ἀρπαγῇ ἐκ τῷ Διονύσῳ.
Vulg. 325. Μαῖράν τε] Μαῖρα
Πρίτου καὶ Ἀντείας θυγάτηρ. ἔτε-
λοῦτο δὲ παρθένος. Vulg. Μαῖρα ἡ
Πρίτου τοῦ Θεοράδου θυγάτηρ καὶ
Ἀντείας τῆς Ἀμφιάνακτος ἐγένετο κάλ-
λει διαπρεπεστάτῃ. ἡγουμένη δὲ περὶ
πλείους τῶν παρθένων εἶπετο τῇ Ἀρτέ-
μιδι ἐπὶ τὰ κυνηγέσια. ταύτης ἐρασθεὶς
Ζεὺς ἀφικνεῖται ὥς αὐτὴν καὶ λαμβάνων
διαφθείρει. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη τέκεται
Λοκρὸν τὸ Ἰννομα παῖδα, ὃς Θήβας μετ'
Ἀμφιάνας καὶ Ζήθου εἰκίζει. τὴν δὲ
Μαῖραν λέγεται τοξευθῆναι ἐκὸς Ἀρτέμι-
δος διὰ τὸ μηκέτι παραγίνεσθαι εἰς τὰ
κυνηγέσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερικίδῃ
(Sturz. num. 72.). Vulg. Κλυμέ-
νην τε ἴδον] Κλυμένη Μινίου θυγάτηρ.
Vulg. Κλυμένη Μινίου τοῦ Ποσειδῶ-
νος^b καὶ Εὐρυπείας τῆς Ἰπέρφαντος
γαμηθεῖσα φυλάκῃ τῷ Διόνῳ Ἰφικλῶν
τέκεται ποδάρη παῖδα. ταύτην λέγεται
διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσ-
θαι ταῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχίων
διέρχεσθαι, καὶ διὰ τοῦ τάχους τὴν κυ-
φότητα μὴ περικλᾶν τοὺς ἀθέρας. ἔνιαι

δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆναι
φασιν Ἡλίου, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς.
ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσίοδου. Vulg. Q.
Στυγερήν τ' Ἐριφύλην——τιμῆστον^c]
Ἀμφιάνας ὁ Ἰσκληὺς^d γῆμας Ἐριφύλην
τὴν Ταλαοῦ καὶ διενεχθεὶς ὑπὲρ τῶν
πρὸς Ἀδραστων, καὶ πάλιν διαλυθεὶς ἐρ-
κόμενος ἀμαλῆγῃ ὑπὲρ ὧν ἂν διαφέ-
ρῃται πρὸς ἀλλήλους αὐτὸς τε καὶ Ἀδρα-
στις ἐπιτρέψιν Ἐριφύλην κρίνειν καὶ
πεῖθεσθαι αὐτῇ. μετὰ δὲ ταῦτα γενο-
μένης τῆς ἐπὶ Θήβας στρατείας ὁ μὲν
Ἀμφιάνας ἀπέτρεπε τοὺς Ἀργεῖους καὶ
τὸν ἐσόμενον ἔλεθρον προεμαντεύετο. λα-
βοῦσα δὲ ἡ Ἐριφύλη τὸν ἔρπον παρὰ τοῦ
Παλυνεῖκου τὸν τῆς Ἀρμονίας, προέθετο
ταῖς περὶ τὸν Ἀδραστων βιαζομένους τὸν
Ἀμφιάναν^e ἰδόντα τὴν τῶν δούρων ὑπο-
δοχὴν καὶ πολλὰ τὴν Ἐριφύλην αἰτιασά-
μενος (Barn. -αν), αὐτὸν καὶ (Barn.
αὐτὸν μὲν) ἐξορκίσαι πρὸς τὴν στρα-
τείαν, Ἀλκμαῖον δὲ προτάξαι μὴ πρό-
τερον μετὰ τῶν ἐπυγῶν ἐπὶ Θήβας πε-
ρεύεσθαι πρὶν ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα.
ταῦτα δὲ πάντα δράσαι λέγεται τὸν Ἀλκ-
μαῖον καὶ διὰ τὴν μητροκτονίαν μακῆ-
ναι. τοὺς δὲ θεοὺς ἀπολύσαι τῆς νόσου
αὐτὸν διὰ τὸ ὅπως ἐπαμύνοντα τῷ πατρὶ
τὴν μητέρα κατακτείνει. ἡ ἱστορία πα-
ρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Vulg. Στυγερήν τ'
Ἐριφύλην] Ἰφίως θυγατέρω. μισητὴν
δὲ, διὰ τὸ λαβεῖν παρὰ Παλυνεῖκου ἡ
Ἀδραστου χρυσῶν ἔρπον καὶ προδεδωκέ-
ναι Ἀμφιάναν τὸν ἄνδρα αὐτῆς μὴ βου-
λόμενος στρατεύεσθαι ἐπὶ Θήβας εἰδὼτα
ὡς μάντιν τὸ ἀποβησόμενον. Q. Vulg.

^b Barnesius Eustathium sequens inserit ἡ ὡς Ἰννο, τοῦ Ἰφους. Debebat, Ἰφους, h. e. ἡ Ἰφους. Sed cavere monet lectorem idem, quoniam scholiastes mox Eriphylen (se-
cundo loco) Ἰφίως θυγατέρα dicit, quam notissimum sit Talai filiam fuisse, ut et
ipsa haec scholia (priori loco) agnoscant. BUTTM.

^c Totum scholium Barnesius e MS. "et ex historia" melius se ordinasse prædi-
cat. Nos damus ut est in ed. ant. BUTTM.

^d Scr. Ἰσκληῖος. Sic enim alibi quoque pro Ὀϊκλῖος. Vid. Heyn. ad Apollod. 1,
8; 2. BUTTM.

^e Barnes. post βιαζομένους interponens, hic inserit ὧν: quod tamen non videtur
Iacyntho, quæ mihi videtur, orationi. Sensus sic fere sarcias: πρὸς τὴν (ad-
iunxit se) τοῖς περὶ τὸν Ἀδραστων βιαζομένους τὸν Ἀμφιάναν εὐπρεπῶς αὐτῆς. τὴν δὲ
Ἀμφίαναν B. C. 1. BUTTM.

ἡ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.
 πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήσω,
 ὅσας ἡρώων ἀλόχους ἶδον, ἡδὲ θυγάτρεις·
 πρὶν γάρ κεν καὶ νύξ φθεῖτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ἄρῃ
 εὐδεν, ἢ ἐπὶ νῆα βοὴν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους,
 ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς, ὑμῖν τε, μελήσει.

330

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντας ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 κληθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιάεντα.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλεος ἤρχετο μύθων·

Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,

335

εἶδος τε, μέγεθος τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἶσας;
 ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 τῷ μὲν ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὕτω χρηρίζοντι κολάετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, θεῶν ἰότητι κέονται.

340

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχέτορος,
 ὅς δ' ἦ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·

ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὑμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης

327. ἐγὼ] ἔγωγε H. 329. φθεῖτ'] φθίτ' H. W. 336. ἰδὲ] ἰδέ/ H.
 ib. εἶδος. εἶσας. 337. ἕκαστος. 339. ἔμμορ] ἔμῳ V.
 341. μετέειπε. 342. omittit H. Uncinis includit W. 343. ἔμ-
 μορ] ἔμμορ H. ἔμμορ W. ib. ἀπὸ] ἀπο utrobique V.

326. Ἀνδρός] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ ἀνδρός.
 Vulg. Ἐδέξατο] Ἠγάσασα, ἐδέξατο.
 Τιμήντα] Ἐτιμώτερον. Vulg. 329.
 Νίξ φθεῖτο] Τὴ τέλει, φθεῖτο, ἀντὶ τοῦ
 φθαρείη, εἰς παύσασα, ἀναλυνθείη. Q.
 Φθίω, ὃ μὲλλον φθινῶ, ὃ παρακείμενος
 ἔφθικα, ὃς κρίνω κρινῶ κέρικα, καὶ κλίνω
 κλινῶ κέκλικα· ὃ παθητικὸς ἔφθιμαι καὶ
 τὸ ἐκτικὸν μεταθέσει τοῦ ὃ καὶ κράσει
 τοῦ ε καὶ εἰς τὴν εἰ, φθείμην φθεῖθ
 φθεῖτο. B. Φθείται (sic)] Ἐκλί-
 πτω. Vulg. In marg. φθείτο. Harl.
 333. Κληθμῶ] Τῇ μετὰ ἡδονῆς καὶ
 τέρψεως ἡσυχίᾳ. B. Vulg. 335. Πῶς
 ὑμῖν] Ἀντὶ τοῦ ποδοπόδ, ὁποῖος. B. Q.

336. Εἶσας] Τὰς ἀναλογείσας τῇ σέ-
 ματι, καὶ ὁρθὰς καὶ δικαίας. Vulg.
 337. Ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν] Διὰ δύο
 φησὶν ἡ Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικρολο-
 γεῖσθαι· ὅτι δὴ καὶ αὐτῆς ἐστὶ ξείνος·
 αὐτῇ γὰρ πρώτη προσήλθε· καὶ ὅτι ἕκασ-
 τος αὐτῶν εἰπορεῖ. Vulg. Ἐκαστος
 δ' ἔμμορε τιμῆς] Μαῖραν ἔχει τὴν εὐσίαν,
 ὥστε τιμῶν δύνασθαι. Q. Vulg. 343.
 Ἀπὸ σκοποῦ] Οὐκ ἀπισκόμενος, συνετῶς,
 αὐτὰ κατὰ τὴν διάθεσιν καὶ τὴν σκοπὴν
 ἡμῶν εἶπεν ἡ βασίλισ· φιλέξεται γὰρ
 ἴσμεν. ἢ οὐκ ἀποθεν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν
 καὶ τῆς δόξης ἢς περὶ αὐτῆς ἔχομεν ὅτι
 φιλέξενός ἐστιν. ἢ οὐκ ἀποθεν τοῦ δέου-

μυθεῖται βασιλεία περίφρον' ἀλλὰ πίθεσθε
Ἀλκινόου δ' ἐκ ταῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.

345

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
ταῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἔγωγε
ζῶος Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

Ζεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
ἔμπης οὖν ἐπιμείναι ἐς αὖριον, εἰσὶ κε πᾶσαν

350

δωτίνην τελέσω· πομπή δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,

εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μένειν,
πομπήν τ' ἐτρύνετε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοιτε,

355

καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐκίεσθαι·
καί κ' αἰδοῖότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην

345. ἔργον. ἔπος.

347. ἔπος] γέρον et supra γρ. ἔπος H.

ib. ἔπος.

348. Γασσάν.

350. ἐς αὖριον] ἐσαύριον V.

354. λαῶν.

της διαλέγεται. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν
τελευτών. ὁ δὲ κῆρ, οὐκ ἀποθνήσκων τοῦ
βίωτος αἰδὲ ἀποθνήσκων τῆς δοκίμου ἢ περὶ
αὐτῆς ἔχοντες, ὅτι φιλέοντες ἔστι, μυθεῖ-
ται, ἀλλὰ καὶ συνετῶς καὶ ὡς οἰόμεθα.
B. Ἀπὸ σκοπεῦ. ἀποθνήσκων τοῦ σκοπεῦ,
ἀπὸ εἰκασμοῦ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τελευτών.
Ἀπὸ δόξης. ἀποθνήσκων ἢ ἔχοντες περὶ τοῖς
ξένους διαθέσεως. Vulg. 345. Ἀλκι-
νόου δ' ἐκ ταῦδε] Ὅσα δὲ εἶπεν Ἀρήτη
ταῦτα ἤδη κεκύρωται ὑπὸ Ἀλκινόου.
πάντα γὰρ αὐτῇ δοκεῖ τὰ τῆς γυναικὸς
δόγματα. ἀρέσσομεν οὖν καὶ τῇ βασιλεῖ
τῇ Ἀρήτῃ πειθόμενοι. B. Οἶον ἐν Ἀλ-
κινόῳ ἐστὶ τὸ τελείως ἀπαλλαχθῆναι.
ἔχεται] ἠρτηται. Vulg. 347. Τοῦ-
το μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος] Τὸ κυρεῖσθαι
τὰ τῆς Ἀρήτης δόγματα παρ' ἐμοῦ,
καὶ μὴ διαστᾶν πρὸς αὐτήν. B. 349.
Ζεῖνος δὲ τλήτω] Τὸ ἐξῆς, τλήτω ἐπιμεί-

ναι ἐς αὖριον. Ὁ δὲ οὖν (versu seq.)
παραπληρωματικός. Q. 352. Τοῦ γὰρ
κράτος] Δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ οὕτως
ισχύς ἐστιν ἐν τῇ δήμῳ. B. Q. 354.
Ἀριδείκτε λαῶν] Ὅθεν Ἡσίοδος, πλεό-
τηρ δ' ἀρετὴ καὶ κῆδος ἐκπιδεί. Q. Pertin-
net ad 360. 355. Εἴ με καὶ εἰς ἐν-
ιαυτὸν] Θεραπεύει τοὺς Φαίακας εἰ βού-
λωντο (ἐ. -αὐτο) μένειν. Q. Χαρίεντος
(scr. Χαρίεντος) τό λέγειν, ἐτοίμως
ἔχειν καὶ πάντα ἐνιαυτὸν ἐπιμένειν αὐ-
τόθι, τῶν διδομένων αἰεὶ πλεοναζόντων.
Vulg. 356. Γρ. πομπή τ' ἐτρύνετε.
Cod. Vind. 133. Γρ. πομπή δ' ἐτρύ-
ναιτο. Harl. 358. Ἀριστοφάνους, πλει-
οτέρῃσι χερσίν. Harl. 359. Αἰδοῖτε-
ρος] Αἰδοῦς ἀξίως. Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος
(E. 311.), πλεόντῃ δ' ἀρετῇ καὶ κῆδος
ἐκπιδεί. B. Vind. 133. Vulg. (et vid.
ad 355.) ἀλλὰ καὶ Ὀμηρος. Vulg.

ε Bern. sine cod. addit βασιλεῖς ὑπὸν αἰδούσῃ ex II. γ. 402. sensum eo implendum
esse ratus. BUTTM.

πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃδ' ἰδοῖατο νοστήσαντα. 360

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ὦ Ὀδυσσεύ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες,
ἡπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπῆν, οἷά τε πολλοὺς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο· 365

σοὶ δ' ἐνὶ μὲν μορφῇ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί·
μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' αἰδοῖς, ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐταῦ, κήδεα λυγρά.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἄτρεκέως κατὰλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἅμ' αὐτῷ 370

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο, καὶ αὐταῦ πότμον ἐπέσπον.
νῦν δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρῃ
εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
καί κεν ἐς ἧν δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι. 375

Τὸν δ' ἀπαμειβόμετος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ὥρῃ μὲν πολέων μύθων, ὥρῃ δὲ καὶ ὕπτου·
εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύσαι 380
κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·

360. ἰδοῖατο. 362. εἴσκομεν. 364. πολυσπερέας] πολυσπερέας H.
365. ἴδοιτο. 366. ἐνὶ] ἐπὶ H. ἐπὶ V. ib. φέεν. 368. Ἀργείων.
369. φέει. 370. ἴδες. 371. ἴλιον. 373. ἐν μεγάρῳ] ἐν μεγάρῳ
(sic eadem m.) H. PORS. ib. ἔργα. 374. δῖαν. 377. λαῶν.
380. οἰκτρότερ'] οἰκτότερ' V. ib. ἀγορεύσαι] ἀγορεύειν (sic) H.

362. Τὸ μὲν οὔτι σ' εἴσκομεν] Τὸ εἶδος, τὸ μὲν ἡπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπῆν οὔτι σ' εἴσκομεν. Q. Vulg. 363. Ἐπὶ κλοπῆν] Παραλογιστικόν. καὶ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος κλέπτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐπιθυμητήν. καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμῶν τῶν ἀλλοτρίων τοῦτο ποιεῖ. B. Q. Vulg. 364. Πολυσπερέας] Πολυέθνους (πολυέθνεῖς om. Barn.) B. Vulg. 365. Ἐκεῖθεν ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας ὅθεν τις οὐκ ἂν διασκοπήσειεν εἰδὲ προῖδοιτο ὅτι ψεύδεται. B. Ὅθεν τις οὐκ ἂν διασκοπήσειεν εὐμαρφίᾳ, ὡς ἔσθλην τράπεζαν, ἐξεσμένην. Q. 366. Ἀναστροφέον τὴν ἔπι, ἢ (scr. καὶ) τὴν ἐν. Harl. 381. Οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο] Μετὰ τὸν πόλεμον. εἴτα ἐξηγεῖται τὸ μετόπισθεν εἰπὼν, οἳ Τρώων μὲν ἐπεξέφην

^b Vulg. ed. ant. bis, si ἴσκειν. BUTTM.

¹ Scr. Εὐμαρφίᾳ ὡς ἔ. τ., εἰ ἐξεσμένην, quod ponum est acholinum ad vocem μαρφί 367. male agglutinatim praecedenti. BUTTM.

οἱ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτὴν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπὸ σπένδαο ἄλλυδις ἄλλη
ἀγνὴ Περσεφόνη γυναικῶν θηλυτεράων,

385

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχρυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἄμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίοβοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κῆνός, ἐπεὶ πῖον αἶμα κελαινόν·

κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἵβων,

390

πιτνὰς εἰς ἐμὰ χεῖρας, ὀρῆσθαι μανεαίνων·

ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπειδος, οὐδέ τι κίκυς,

386. Ἀτρεΐδαο.

388. Γόλαφ

392. Γω. Γίς.

γῶν θάνατον. Q. 383. Κακῆς ἰότητι γυναικός] Ἑλένης ἢ Κλυταμνήστρας. ἢ κακωθείσης Κασάνδρας, ἢ διαφθείρας ἢ Λακρὸς Αἴας ἐν τῇ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσμενῇ κατέστησε ταῖς Ἑλλήσι τὴν Ἀθρῶν. Vulg. et brevius B. 384. Ἀλλὰ καὶ ὁ Σίσυφος κέρδιτος ἐν διατί καλᾶζεται; τὸ κακότερον ὁ Γλαῦκος τοῦ προγόνου εἰς σύνοισιν μετέστηκεν. Πῶς δὲ καὶ Ἡρακλῆς ἐνταῦθα μένων θεός; καὶ πῶς οἶόντε τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ ἐν ἄδου καὶ ἐν οὐρανῷ; καὶ ἡ Ἡβὴ δὲ καθ' Ὀμηρῶν παρθένος, ὅθεν καὶ εἰσὶν αἰῶν. ἀπὸ θάνατον δὲ αὐτὸν ἔχει καὶ τὴν σκευὴν. μὴ πῶν δὲ πῶς ἐμμελῆ; Τὴν μὲν σκευὴν ἔχει κατὰ φαντασίαν, τῶς δὲ δύο στίχους καὶ ἡμεῖς ἀθετοῦμεν, Εἶδωλον (602.), καὶ, Τέρπεται ἐν θαλῆς (603.). Οὐ πάντες δὲ οὕτω ἐν τῇ τῶν ἀτάφων εἰσὶ χεῖρας οἱ μὲν καλᾶζόμενοι, οἱ δὲ καλᾶζοντες, ὥς ὁ

Μίνως, καὶ ὁ Ἡρακλῆς. οὗτοι δὲ μὴ πεποκότες τοῦ Αἴθης ὕδατος καὶ φθέγγονται χωρὶς τοῦ πειῖν. Vulg. Ἀλλυδις ἄλλη] Ἀρίσταρχος δὲ οὕτως, ὥς τὸ, Ἐγκέφαλος δὲ διὰ σπένδα (cod. δι' ἀσπένδα) ἄλλυδις ἄλλη^m. Ἀριστοφάνης δὲ, ἄλλη, φησί. Harl. 385. Γυναικῶν θηλυτεράων] Θηλυτέρας λέγει ψυχὰς τὰς δειλοτέρας ἢ χαλῶντας. Q. 389. Ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι text. Γρ. ἐπεὶ πῖον αἶμα κελαινόν. Vind. 133. 390. Πῶς μὴ πῶν τὸ αἶμα γινώσκει; Harl. Qui hanc notam scribebat præcedentem versum in exemplari suo non habuisse videtur. PORS. Immo, ut nunc apparet, habuit scripturam Cod. Vind. modo allatam. 391. Πιτνὰς εἰς ἐμὰ χεῖρας] Ἀπὸ τοῦ ἐκτείνων τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ πιτνᾶν, πιτνῶ, πίνηναι. B. 392. Κίκυς] Κίχησις μετὰ

* Quæ sequuntur in edd. ant. continuantur cum scholio præced. eo utique non pertinentia: quare in recentt. edd. tacite hinc avulsæ, verba quidem Ἀλλὰ καὶ μετέστηκεν posita sunt ad v. 593. de Sisypho: reliqua autem omnia ad v. 623. Ego in pristinum locum omnia restitui, ut iudicium de iis integrum esset. Apparet autem fragmentum hoc esse disputationis alicujus quæ objectiones huic Homeri Νεισείῃ factæ diluerentur. Quare numerum præpositi versus 385. quo orditur necyia altera pars ad quam hæc spectant. BUTTM.

† Respicit verba Glauco II. ζ'. 153. Ἐνθα δὲ Σίσυφος ἴσχει τὸ κέρδιτος γίνετ' ἀνδρῶν. BUTTM.

‡ In hoc versu enim, qui est Od. ι'. 458., vox ἄλλη, cui iota subscribere negligebant fere, manifestum est adverbium. BUTTM.

οἷη περ πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων

395

Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦέ σε γ' ἐν ἡέσσι Ποσειδάων ἐδάμασσε,

ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν;

ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,

400

βοῦς περιταμνόμενον, ἦδ' οἶων πῶσα καλά,

ἦέ περὶ πτόλιος μαχεύμενον, ἦέ γυναικῶν;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

οὔτ' ἐμέ γ' ἐν ἡέσσι Ποσειδάων ἐδάμασσε,

405

ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,

οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·

ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,

394. δάκρυσά τ' δάκρυσα H. ib. δάκρυσα ἰδὼν. 395. ἔπεα. 396. Ἄτρε-
ϊδῃ. Ἄναξ. 402. ἦέ] ἦδ' V.° 403. προσέειπε. 404. διογενὲς Λαερτιάδῃ.

δυναμὸς. Q. Vulg. 393. Γναμπτοῖσι] Περιφερέσι. χεῖρες γὰρ καὶ τὸ λατὸν σῶμα περιφέρει. B. Κάμπτεσθαι δυνα-
μένους. Vulg. 397. Τανηλεγέος] Ἦτοι πολυμερίμων, ἢ τοῦ ταναῶ ἀλγῇ ποιῶν-
τος. B. Τοῦ ἔχοντος τεταμένῃν τὴν λό-
γην (Harl. τὴν ἡλύγην), ἦτοι τὴν νύκ-
ταⁿ. Q. Harl. 398. Οἱ ἦέ (i. e. versus ab ἦέ incipientes et qui ab iis pendent, scilicet 399—403. PORS.)

ἀθετοῦνται ὑπὸ Ἀριστοφάνους ὡς ὑπὸ τῶν εἰρησομένων μετανεχθέντων (ὡς ἀπὸ—
έντες em. PORS.). Harl. 399. Ἀρ-
γαλέων] Ἀριστοφάνης, λευγαλέων. Harl.
401. Βοῦς περιταμνόμενον] Ἐλαύνοντα περικυκλούμενον. Q. Περιλαύνοντα.
Vulg. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκο-
ρας καὶ ἀρπαγῇ ἐκαὶ ἐπιχειρήσας εἰς εὖ ἀπῆλλαξεν, εἰκότως τὰ ὅμοια πεποθέναι ἵκονταί· τὸν Ἀγαμέμνονα. Q. Vulg.

* Interpretatio variae lectionis συναλογίης. PORS.

* Hunc versum mirifice distortum et depravatam citat Suidas v. Ἠί. Ἠί. βαρυτάτος διαζυντικὸς σύνδεσμος ἢ διατμήξει καὶ ὅτι δέν. (δ. 507.) περιτωμένους δὲ ἀπορηματικὸς περισῶται ἢ μαχιοῦται ἢ καὶ οὐχί. Sic edd. Med. Ald. Ad περισῶται notat Por-
tus; "Videtur superfluum. Ideo praeterii." Postea Kusterus hanc vocem, non monito lectore, eiecit, et insuper μαχιοῦται in μαχίονται mutavit. Scias autem ve-
lim haec omnia Suidam bona fide descripsisse e Photii codice jam corrupto, cujus si-
militudinem penes Collegium SS. Trinitatis servatum habet διαζυντικὸς—διατμήξει
—ἀπορηματικὸς περισῶται μαχιοῦται ἢ καὶ οὐχί:—Hunc locum ita transcripsit bo-
nus Suidas, ἀπορηματικὸς. περισῶται, aut cum ita distractum fortasse invenisset,
περισῶται ἢ pro ingenii sui modulo emendandum putavit. Sed nunc nihil planius
quam primo scripsisse Photium, ἀπορηματικὸς. ἢ περι πτόλιος μαχιοῦται, ἢ καὶ οὐχί:
Quam et ipsa varietas est, quanquam mendosa, tamen notabilis. Porro obiter observo,
Hesychium v. Ἠί citare in δ. 372. μέλις, quod et Platonis scholiastes habet. PORS.

ἔκτα, σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βῶν ἐπὶ φάτῃ. 410
 ὥς θάνον οἰκτίστω θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο, σῦς ὥς ἀργιόδοτος,
 οἱ ρὰ τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμέοιο
 ἦ γάμῳ, ἦ ἐράνῳ, ἦ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη.
 ἦδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας 415
 μονάξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθείσας,
 κείμεν ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅσα Πριάμοιο θυγατρὸς, 420
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρῃ δολόμεντις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἵρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἣ δὲ κυνῶπις
 νοσφίσσας, ὅδ' ἐμοὶ ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,

409. *Feikéde.* 412. *Γάς.* 415. *ἀνδρῶν φόνῳ]* *φόνῳ ἀνδρῶν scriptum*
primo, sed θ additum supra φ H. 416. *ἐν]* *ἐν V.* 417. *Γιδόν.*
 419. *θῦεν]* *θυῖεν V.* 420. *Γέτα.*

409. Σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ] Ὅτι τῇ ἐπι-
 βουλῇ κακίῃ σιωπῇ (ἢ συνήνεγκε).
 τὸν γὰρ χιτῶνα καὶ τὸν πέλεκυν Ὅμηρος
 οἷα εἶδεν. Q. 410. Δειπνίσσας] Δει-
 πνῶν δούς. Δειπνίζω γὰρ ἐνεργητικόν, δει-
 πνῶ δὲ παθητικόν. B. 414. Εἰλαπίνη]
 Ἀπὸ τοῦ εἰλαρ τὸ βρῶμα καὶ τοῦ πίνω
 γίνεται εἰλαπίνη. B. 416. Μονάξ]
 Ἰσως ἐν μονομαχίᾳ. B. ENHEA.
 προσφῇ. Hoc in Vulg. inter glossas
 Μονάξ. καταμίνας: et Ὀλοφύραο.
 ἠλέησας: insertum tacite omiserunt
 edd. recent. Et sane casu aliquo
 huc videtur venisse. 417. Κεῖνε
 μάλιστα] Τὰ κατ' ἐμοῦ πρᾶχθέντα ὑπὸ
 Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας. B.
 420. Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅσα] Ἐλε-
 ενήν. οὐ τὴν Κασσάνδραν ἀλλὰ τὴν ὅσα
 αὐτῆς λέγει. Τινὲς δὲ λείπειν φασὶ τὴν

περὶ, ὅσα νῶμεν ἐν τῇ σφαγῇ τὴν Κλυ-
 ταιμνήστραν ἐκείδῃ αὐτῇ τὰ περὶ τῆς
 Κασσάνδρας. Q. 422. Ποτὶ γαίῃ χεῖ-
 ρας αἵρων] Πρὸς τῇ γῇ ὅν καὶ κείμενος
 ἐγὼ τὰς χεῖρας περιέβαλον ἀνακυφίζον
 αὐτὰς πρὸς τὸ ἐκσπᾶσαι τὸ ξίφος. ἢ
 οὕτως, παρὰ τῇ φασγάνῳ ἀποθνήσκων
 καὶ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἔβαλλον τύπτων
 τὴν γῆν καὶ ἐπαρόμενος αὐτῇ πρὸς τῇ γῇ
 ὅν καὶ σφαιδάζων τὰς χεῖρας ὥς οἱ κατ-
 αρόμενοι εἰσβάσι ποιῖν. ὥς ἔφη, Παλλὰ
 γαῖαν πολυφέρβην χερσὶν ἀλοῖα°. ἢ δὲ
 Ἀγαμέμνων οὐ καταρόμενος ἀποθνήσκων
 δὲ περὶ τὸ ξίφος τοῦτο ποιῶ ἄρασσων
 ταῖς χερσὶ τὴν γῆν καὶ ἐκτείνων αὐτὰς
 εἰς αὐτὴν καὶ περιβάλλων. ἢ εἰς τὴν γῆν
 αἵρων καὶ ἐκτείνων τὰς χεῖρας ἔβαλλον
 ἐκτείνων καὶ λταναίνων, εἰς ἀκολαθῆς
 ἐπάγει, Ἡ δὲ κυνῶπις νοσφίσσασα ἦτοι

* Hoc solum excerpit Porsonus cum hac nota "Saltem lucratur variam lectio-
 nem ad H. i. 564." (568.) nimirum πολυφέρβην pro πολυφίερβην. BUTTM.

χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν, σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.

425

ὥς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,

ἣτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·

οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές,

κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἥτοι ἔφην γε

ἀσπᾶσιος παίδεσσιν, ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν,

430

αἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔρχοχα λύγρ' εἰδυῖα

οἱ τε κατ' αἰσχος ἔχευε, καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω

θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἔησιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρυόπα Ζεὺς

435

ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βουλὰς,

ἔξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·

σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρῃ δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἔοντι.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι,

440

μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφασκόμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῆς,

ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.

ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἐκ τε γυναικός·

427. βάληται] βαῖληται (sic) H.

ib. ἔργα.

428. ἔργον ἀεικές.

431. αἶκαδ. λυγρὰ εἰδυῖα.

432. οἱ τε videtur fuisse a m. pr. H.

PORS. ἢ τε V.

ib. εἶ.

433. ἦ] εἶ V.

ib. εὐεργός.

434. προσέειπον.

436. ἤχθηρε] ἤχθηρε V.

439. προσέειπε.

440. εἶ.

εἰδῆς.

442. φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον] φαῦσθαι· τὸ δὲ κεκρυμμένον. H.

443. τε] γε H. V.

ἀπεστράφη μὴ αἰδεσθεῖσα. B. Q.

425. Κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν] Καθελεῖν,

συνκλεῖσαι, συσφύζει. B. 427. Ὡς]

Ὠς. B. 427. βάληται citat

schol. Harl. Sed aliud schol.

de toto versu, ἐν πολλοῖς ὡ φέ-

ρεται. Et perfecto, ut semel

criticum agam, omnium fere qui

pro spuris notantur dignissimus

hic qui expungatur. PORS. 429.

Κουριδίῳ] Ὅτι κουριδίῳ αὐτὸν φα-

σα¹. ἐναι γὰρ γεγαμῆσθαι τὴν Κλυ-

ταιμνήστραν Ταντάλῳ, ὡς Εὐρπίδης

(Iph. Aul. 1149.) εἰσάγει αὐτὴν λέ-

γουσαν, Ἐγῆμας ἄκουσάν με κἄμβαλες

βίᾳ², Τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατα-

κτανέν. Q. 432. Καὶ ἐαυτῇ αἰσχος

ἐπέβαλε. Harl. 433. Εὐεργός] Καλε-

εργός. Καὶ ἐκείνη, ἣτις εὐεργὸς καὶ

ἀγαθὴ ἐπάρχει γυνή. B. Σώφρων, καλὰ

ἔργα πράσσουσα. Vulg. 434—439.

Ἀθετοῦνται παρὰ Ἀριστοφάνει. Harl.

436. Γυναικείας διὰ βουλὰς] Αἰνίσσεται

τὴν Ἀερότην. Vulg. 441. Τινὲς, μηδ'

¹ Vid. not. ad π'. 149.

² Scr. φασιν. Ὅτι—φασιν, nimirum ideo σημειοῦνται verbum. BUTTM.

³ In edd. κἄμβαλες βίᾳ, quod mirum quam jejunum post Ἐγῆμας ἄκουσάν; quare vix nunc dubium quin fuerit olim κἄμβαλες βίᾳ. BUTTM.

λήν γὰρ πιυτή τι, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδε,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια. 445
 ἥ μὲν μιν νύμφην γε νύη καταλείπομεν ἡμεῖς,
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δὲ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶ,
 ἠήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῶ,
 ἄλβιος· ἥ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὤψεται ἐλθὼν,
 καὶ κῆνος πατέρα προσπτύσσεται, ἥ θέμις ἐστίν. 450
 ἥ δ' ἐμὴ οὐδὲ περ υἱὸς ἐνπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἴασε· πάρος δὲ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 κρύβδην, μὴδ' ἀταφανδὰ, φίλην ὅς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν. 455
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζῶντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἥ που ἐν Ὀρχομενῶ, ἥ ἐν Πύλῳ ἡμαθέοντι,
 ἥ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
 οὐ γάρ πω τέθηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης. 460
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσέειπον·
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διαίρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῶει ὃγ', ἥ τέθηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάλλειν.
 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 465
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,

444. *Γαῖδα*. 446. *νύην*] *νύκτωρ*, et suprascr. γρ. γε νύη H. Merus error, sed obsoletum non inutilis. Vide infra ad ξ. 206. *PORS.* 447. *Γαῖδα*.
 453. *Γαῖδα*. 455. *οὐκ ἔτι*] *οὐκ ἔτι* V. 456. *Γαῖδα*. 457. *ἐμοῖο*] *ἐμοῖο* H. V.
 459. *Μενελάω*. 460. *δῖος*. 461. *προσέειπον*. 462. *Ἀτρεΐδῃ*. *Γαῖδα*.
 464. *Γαῖδα*.

οἶ, κακῶς. Harl. 457. *Εἴ που ἔτι ζῶντος*] Ἀθεταῖται διὰ τὸ εὐθὺς. εἰ γὰρ ἐπέεσσιν ὅτι οὐκ ἔτι τέθηκε, πρὸς τί ἐρωτᾷ, ἢ που ἔτι ζῶντος ἀκούετε; Harl. 458. ἢ ἐν Πύλῳ] Παρὰ μὲν Νέστορι ἐν Πύλῳ δοξάζει αὐτὸν εἶναι διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν φιλοφροσύνην (Vulg. φίλῳ) καὶ δούαμιν τοῦ Νέστορος, παρὰ δὲ Μενελάω διὰ τὴν συγγένειαν, ἐν Ὀρχομενῶ δὲ διὰ τὴν ἀσυλίαν (Vulg. ἱνα. καὶ

ἀσφάλειαν). ἐκεῖ γὰρ καὶ αἱ κοινὴ τῶν πόλεων θησαυροὶ πρόην ἔκειντο, ἱερὸν δὲ ἐκεῖσε τῶν Χαρίτων μέγιστον ἦν. ταῦτέ φησι καὶ ὁ ποιητὴς ἐν Ἰλιάδι (ι. 381.), Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποταμίσσεται (Vulg. προταμίσσεται). B. Q. Vulg. (sed Vulg. paulo aliter in verbis, neque habet emblemata de Gratiarum templo). 460. *Οὐ γὰρ πω*] *Οὐ γὰρ πω*, αἱ Ἀριστάρχου. Harl. 467. *Πα-*

Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε, δέμας τε,
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἔγνω δὲ ψυχὴ με παδάκεος Αἰακίδαο,

470

καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μείζον ἐνὶ φρεσὶ μήσσαι ἔργον;
πῶς ἔτλης Ἀἰδῶσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμώντων;

475

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,

ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν

εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην·

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς

480

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,

αὐτίς ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὗτ' ἄρ' ὀπίσσω·

πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,

Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,

ἐνθάδ' ἐὼν· τῷ μῆτι θανὼν ἀναχίζου, Ἀχιλλεῦ.

485

ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλω

ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίος πολὺς εἴη,

468. *Feῖδος.* 471. *ῥ'] γ' V.* *ib.* *ἔπεα.* 472. *Διογενὲς Λαερτιάδη.*
473. *ἔργον.* 475. *Feῖδωλα.* 476. *προσέειπον.* 477. *Πηλέος]* *Πηλέος H.*
ib. *Ἀχαιῶν.* 479. *Feῖποι.* 480. *Ἀχαιῖδος.* 483. *ἴσα.* 484. *Ἀργεῖοι.*
486. *προσέειπε.*

τρακλῆς] Ἀἴτη ἡ γενικὴ ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ
τῆς Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφο-
κλῆς. *Vulg.* 470. *ἔγνω δὲ ψυχὴ με]*
Μεθὰ ἔπει τοῦ αἵματος. ἐστὶ δὲ κατὰ τὸ
σιωπώμενον. *B. Q.* 473. *Μήδαι sic*
lemma in ed. ant. sed cum scholio
βουλεύσθ, ἐργάσθ. *Vulg.* 475. *Ἀφρα-*
δέες] *Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσώματοι.* *Εἰδῶλα]*
Αἰ εἰς τὸ θεῖν μόνον εἰκόνες. *Καμώντων]*

Ἀποθανόντων. *Vulg.* 488. *Βουλοίμην*
κ' ἐπάρουρος] *Πῶς τοσοῦτον φιλοζῶν εἰσ-*
άγει τὸν πρακτέοντα τὸν ὀλιγοχρόνιον
μετ' εὐκλείας ζῆν; ἦτοι ὡς παραμυθεύ-
ματος τὴν δυστυχίαν Ὀδυσσεὺς ταῦτά
φησι, ἢ τὸ ἀπρακτὸν τῶν νεκρῶν ὄρεῖν
βδελύσσεται τὴν παρὰ τοῖς νεκροῖς
διαίταν. *Q.* *Ἐπάρουρος]* *Γεωργός* ἢ
ἐπίγειος καὶ ζῶν. *B.* 489. *Ἀκλήρῳ]*

* Mutila haec in hunc sensum sarcienda:—εἰσάγει αὐτὸν, πρακτέοντα τὸν μακρὸν ἀλλ'
ἀπλῶς βίος τοῦ ὀλιγοχρόνιον μετ' εὐκλείας ζῆν. BUTTM.

ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν. 490
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
 ἢ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἢ καὶ οὐκί.
 εἰπέ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσται,
 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 495
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 οὐ γὰρ ἐγὼν ἱπαραγωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 τοῖος εἶν, οἷός πατ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
 εἰ τοῖόςδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ, 500
 τῶ κε τέω στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἱ κεῖνον βιόωνται, ἐργασσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος αὐτὶ πέπυσμαι·
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο 505
 πᾶσαι ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γὰρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς εἴσης
 ἦγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

490. φανάσσειν. 491. ἔνισπε] ἐνίσπε post rasuram H. 493. φειδέ.
 499. λαόν. Ἀργείοισιν. 500. πατέρος] πατρός V. 501. τέω] τεῶ
 sed τέων ex emend. ejusd. m. H. τέων V. 502. ἀπὸ] ἀπο V. ih. ἐφέρ-
 γουσιν. 503. προσέειπον. 507. εἴσης. 508. Ἀχαιοὺς.

Πένητι, κλῆρον καὶ οὐσίαν μὴ ἔχοντι
 B. Βίητες] Γρ. βίος. Harl. 495.
 'Αν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε] Σημείωσαι
 μόνον τὴν Φθίαν Ἑλλάδα λέγειν τὸν Ὀ-
 μῆρον καὶ Ἑλλήνας μόνους τοὺς ἐναικούν-
 τας αὐτῇ. τοὺς δὲ ἐν ἄλλοις τόποις οἰ-
 κοῦντας Ἀργεῖους κικλήσκει καὶ Ἀχαι-
 οὺς. B. 497. Ζηνοδοτος, εἰ γὰρ ἐγὼν.
 Harl. Vind. 133. 500. Εἰ τοῖόςδ'
 ἔλθοιμι] Ἐὰν ἦλθον ταιῦτος αἰθὺς ἀπὸ
 τοῦ ἄδου· εἰς τὸ τοῦ πατρὸς μου δῶμα
 εἰς ἡμῶν πρὶν ἐν ζωῇ, διὰ τοῦτό τοι
 στυγνὰν ποιήσομαι τὸ ἐμὸν μένος καὶ
 τὰς χεῖρας, ᾧ ἂν τινι εἰς κατάπλη-
 ξιν ἀγάγοιμι (v. schol. sq.) B. Q.
 501. Τῷ κε τέω] Οὕτως ἂν τινι. Στύ-
 ξαιμι] Εἰς κατάπληξιν ἀνάγοιμι (scr.
 ἀγάγοιμι). Vulg. Ὁ Ἀρίσταρχος καὶ
 ἐγκλίνει τὸ τέων. Harl. In cod. Vin-
 dob. 50., qui habet τέων, super-
 scriptum est ἐκείνων. 508. Ἐκ Σκύ-
 ρου] Σκύρος· ἐστὶ πόλις Δωδεκείας. Q.

* Hucusque Porsonus ex Harl. sed tanquam scholium ad 498. quodque respiciat
 lectionem Zenodoteam. Et saepe verba ἀπὸ τοῦ ἄδου explicare videntur illa ἐν' αὐγὰς
 ἡελίοιο. Unice autem veram esse Zenodoti lectionem, vel haec verba ostendunt,
 τοῖος εἶν οἷός πατ'· ad quae itidem respicit scholium his, οἷος ἦμην, quaeque nemo nisi
 Aristarchus conjungere potuit cum tali sermone, Οὐ γὰρ ἐγὼν ἱπαραγωγός. BUTTM.

* Etym. M. Σκύρος ἡ νῆσος, ὡς ἀργυρώδης ἐστὶ καὶ λιπαρά. σκύρος γὰρ ἡ λατύπη.

ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ γ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεικέσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ,
 οὔποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προθέσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἰκῶν
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δῆϊότητι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι λαοὶ ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν·
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ
 ἦρ' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 κῆττιοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δῶρων·

511. τ' omittit H. ib. νεικέσκομεν] νικέσκομεν et suprascr. ἐνικέσκωμεν. In marg. utrumque νικάσκομεν et νικέσκομαι H. νικάσκομεν W. 512. ἀμφὶ πόλιν Τροίην] ἐν πεδίῳ Τρώων V. W. τρώην, sed duo puncta nigriore atramento H. ib. μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ] μαρνοίμεθα χαλκῷ W. ib. Ἀχαιοί. 513. οὔποτε ἐς πληθὺν] αἰδέσθον ex emend. H. Et sine variatione ἐνὶ πληθού H. V. αὔποι ἐνὶ πληθού W. 514. ὦν] ἰὼν V. ib. αἰδέσθ] οὐδ' ἐν H. ἐν V. ib. εἶν. εἶκων. 517. λαόν. Ἀργείοισιν. 520. γυναίων. εἵνεκα δῶρων] Pluralem numerum retinet etiam Apollonius. Sed singularem dat Hesychius, cujus locus ita legendus e MS. Γυναίων. γυναϊκίον. Γυναίον εἵνεκα δῶρου. etc. Non longe ab hoc loco, sed versus numerum notare oblitus sum, scholiastes H. utitur voce φερσεφῶνης et π supra φ priorem posuit scriba. PORS.

Vind. 133. Vulg. 509. Τρισυλλάβης τὸ Τροίην, ὡς καὶ Ἀρίσταρχος φησι. Harl. Vind. 133. 510. Μύθων] τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων. Vulg. 511. Νικέσκομεν (sic ed. ant.)] Ἐνικέσκωμεν. Vulg. 518. Ἀλλ' οἶον] Ἀλλὰ μυθήσομαι οἶως τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο. Θαυμαστικῶς δὲ τὸ οἶον. Q. 519. Εὐρύπυλον] Εὐρύπυλος ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου τοῦ Ἡρακλέους παῖς λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχήν, τῆς Μυσίας πρόστατο (Vulg. τῆς Μυσίας ἀρχῆς πρόσταται). πυθόμενος δὲ Πρίαμος περὶ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἔπεμψεν εἰς (Vulg. ὡς) αὐτὸν ἵνα παραγένηται σύμμαχος. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ ὡς οὐκ ἔξην αὐτῷ διὰ τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πρίαμος τῇ μητέρι αὐτοῦ δῶρα· ἣ δὲ λαβοῦσα τὸν υἱὸν ἔπεμψεν ἐπὶ στρατείαν (Q. στρατόν). ὦ Νεοπτόλεμος· ὁ τοῦ Ἀχιλλέως υἱὸς ἀναρεῖ. Q. Vulg. et hic quidem addit: ἣ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσίλαμ. (Sturz. num. 24.) 520. Κῆττιοι] Τῶς ἀπέδωσαν μεγάλοι,

Δίδυμος λέγει ἐν ὑπομνήμασι ξ'. Ὀδυσσεύς. Quod nisi obiter in comm. ad ξ observavit Didymus, corrigendum apud Etymologum λ. BUTTM.

* In Vulg. lemmatibus loco sunt integri versus 518—520. et medius quidem ita scriptus in ed. ant. ἦρ' Ε. παῖς δ' α. σ. ε. BUTTM.

† Vulg. τῇ μητέρι αὐτοῦ δῶρα Ἀστυόχῃ χερσὶν ἔπεμψεν, ἣ δὲ λαβοῦσα τὸν Ἡρακλέους υἱόν. BUTTM.

κείνον δὲ κάλλιστον ἶδον, μετὰ Μένονα δῖον.
αἰτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάρη' Ἐπειὸς,
Ἀργείων αἱ ἀριστοί, ἐμὰ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτάαλτο,
ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἢ δ' ἐπιβῆναι.
ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
δάκρυά τ' ὠμόργυντο, τρέμει δ' ὑπὸ γυνὴ ἐκάστω.
κείνον δ' οὐκοτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ἐφθαλμοῖσιν,
ἔπ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παριῶν

525

521. ἶδον. ἔβω. 522. κατεβαίνομεν] κατεβαίνομεν H. 523. Ἀρ-
γείων. 524. uncinis includit W. 526. τρέμει δ'] τρέμει θ' H.
ib. ἐκάστω. 527. ἶδον.

παρὰ τὸ κῆτος". κρείσσω δὲ ἀποδιδάναι
Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητεῖας. ἦν γὰρ ὁ
Τηλέφος Μυσίας βασιλεὺς, καὶ Ἀλκαῖος
δὲ φησι, τὸν Κήτειον ἀπὸ τοῦ Μυσῶν.
Vulg. Κήτειαι, προπαρκευμέναι. καὶ
τοὺς μεγάλους ἀκουστέον παρὰ τὸ κῆτος,
ὡς κατ' Ἀριστάρχου· ἄλλοι δὲ ἔθνος Μυ-
σίας τοὺς οὖν Ἑλαάτας" καλουμένους.
ἔνιοι δὲ γράφουσιν, κήτειαι (ορίνορ κή-
τειαι. PORS.), αἱ συγγενεῖς, αἱ δὲ, χή-
τειαι γυναικῶν, ὡς ἰσχυροτέραι τῶν γυναι-
κεῶν δόρυ ἐνεκεν^b· εἴη καὶ ὁ Ἐκτωρ
φησὶ, Τὰ φρονέον δόρυσι κατατρέχω
καὶ ἔδυθ' Ἀσπίδος (Il. β'. 225.) ἄμεινον
δὲ τῷ Ἀριστάρχῳ πείθεσθαι. Harl. B.
Q. Γυναῖαν εἵκεκα δόρυ] ἔνιοι μὲν
γυναῖα δόρυ ἀπέδωκαν τὴν χρυσὴν ἄμπε-
λον ἦν ἐχαρίσαντο Ζεὺς Τρωτὶ ἀπὸ τῆς
Γαυμηίδους ἀρκαυγῆς, ἥτις κατὰ διαδο-
χὴν μετέτεκεν εἰς Πρίαμον. οὐδὲν δὲ
παύσαι οἶδεν Ὀμήρου. κρείσσω δὲ ἀποδι-
δάναι ὡς ὑπέσχετο Πρίαμος τῷ Εὐρυπύλῳ
μίαν τῶν θυγατέρων δόσειν γυναῖκα. ὡς

καὶ Ὀθρυονεῖ ὑπέσχετο (Il. γ'. 365.).
ἐν δὲ ἄλλῃ, τῶν δοθέντων δόρυ τῇ Εὐ-
ρυπύλῳ γυναῖκί ὑπὸ τοῦ Πριάμου, ἵνα
πέσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἄκοντα ἐπιστρα-
τεῦσαι· συμμαχήσαντα τοῖς Τρωσὶ. Vulg.
Γυναῖαν εἵκεκα δόρυ] Ἄ εἰδὼν (scr.
-ον) ἔνιοι εἰς τὸ κατακεῖσαι τὸν ἄνδρα
ἐξελεῖν εἰς τὸ ταξείδιον. Οἱ μὲν, διὰ
τὸν Ἑρμῆος γάμον. Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶ-
τος ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν (δ'. 6.)
ὁ Τηλέμαχος (ὁ Μενέλαος em. Mai.)
τῇ Νεοπατέρῃ, αἱ δὲ, ὅτι ἄμπελον χρυ-
σὴν Πρίαμος ἀμαλόγησεν Ἀστυόχῃ τῇ
αὐτοῦ ἀδελφῇ· Εὐρυπύλου δὲ μητρὶ, ἐπὶ
τῇ πέμψαι τὸν υἱόν. ἔνιοι δὲ, ὅτι Πρία-
μος ὑπέσχετο μίαν τῶν θυγατέρων Εὐ-
ρυπύλῳ ἐκδόσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀθρυ-
ονεῖ. B. Q. 524. Ἡμὲν ἀνακλῖναι]
Περὶ γρηγορέως^d ὡς ἀρετῇ. θυρωροῦ γὰρ
ἔργον. Et mox: Ἀριστάρχου οὐκ οἶδε
τὸν στέχον ἐνὶ (ἔνιοι em. PORS.) δὲ
τῶν ὑπομημάτων. PORS. ex Harl.
525. Ἀριστάρχου, Ἐνθ' ἄλλοι πάντες

^a In Pal. ascriptum αἱ μεγάλοι καὶ αἱ τοῦ κῆτους. BUTTM.

^b Manifesto hoc corruptum ex Ἑλαάτας: quanquam ab Ἑλαίᾳ Æolidia urbe for-
matur alia Ἑλαάτης vel Ἑλαίτης. V. Steph. Byz. v. Ἑλαία et ad eum Holstenium p.
108.; item Strabonem qui Ἑλαίτιδα vocat hanc ipsam τῶν Κητεῶν, qui videntur ipsi,
terram lib. 12. p. 571. et 13. p. 616. BUTTM.

^c Sic Harl. et Ambrog. nisi quod in Harl. deest articulus τῶν. Corrigendum au-
tem: αἱ ἰσχυροτέραι τῶν γυναικῶν δόρυ ἵππων. BUTTM.

^d Vid. Apollod. 3, 12, 3. et ibi Heyn. Serv. ad Ecl. 6, 72. BUTTM.

^e Περιγράφειν et διαγράφειν utrumque delere per consequentiam sonant, modo ta-
men significandi differant. Περιγράφειν est lineis voces includere et sic delendas
monere. Διαγράφειν est transversa linea per litteras ducta damnare. PORS.

δάκρυ' ὁμορζάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἐκέλευεν
 ἱππόθεν ἐξιμένας· ξίφεις δ' ἐπεμαίετο κόπην,
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μετόϊνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πάλιν διαπέραμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἰσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
 ἀσκηθῆς, οὐτ' ἄρ βεβλημένος ὀξεῖ χαλκῷ,
 οὐτ' αὐτοσχεδίῃ οὐτασμένος· οἶά τε παλλὰ
 γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.

530

535

Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
 φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 γηθοσύη, ὃ αἱ υἱὲς ἔφην ἀριδείκεται εἶναι.

540

Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκρῶν κατατεθνηῶτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κῆδ' ἐκάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμονιάδαο
 νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
 τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
 παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

545

529. με] μέ' H. ib. ἐκέλευεν] ἐπέκλινεν sed superscr. γρ. ἐκέλευεν H.
 530. ἐξιμένας] ἐξί εἶναι et μ erasum H. 536. γίνεται] γίνετ' H. scilicet
 in quibusdam MSS. erat, γίνετ' ἐπὶ ἐταλλέμῳ. PORS. 538. φοῖτα] ὄχε-
 το H. 539. φοῖ. 540. κατατεθνηῶτων] κατατεθνηῶτων hic et 563.
 564. H. κατατεθνηῶτων hic et 563. 566. W. 541. εἶροντο. Εἰκάστη.
 ἀπῶσαι corrigit Kidd ad Dawes M. C. p. 253. 546. Uncinis inclu-
 dit W.

κατὰ δούρειον ἵππον Ἀχαιοί. Harl.
 530. PORS. ex Harl. Ἐξελθεῖν.
 ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ἐξιμεῖναι (sic).
 Εἰφεις δ' ἐπεμαίετο κόπην] Ἐξήτει,
 ἐφήτετο. καὶ ἔστι τὸ κόπην ἀντίστω-
 ας, ἐφήτετο τῆς κόπης τοῦ ξίφους. Q.
 538. Ὡς] Γρ. φοῖτα (sic). Harl.
 Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα] Ὁξυτάτως.
 ἀδελὸν δὲ πότερον σφοδελόν ἢ ἀσφοδελόν.
 λέγει (ἀπ' ἀγεται;) γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ
 α. Τινὲς δὲ γράφουσι σποδελόν, διὰ
 τὴν σποδὴν (sic; Harl. σποδὴν:
 PORS. em. σποδὸν vel σποδὴν) τῶν

καυμένων νεκρῶν. ἄμεινον δὲ ἀσφοδελόν,
 διὰ τὸ Περσεφόνης (Harl. Φερσ. sed
 superscripto π) εἶναι λειμῶνα τὸν τό-
 πον. εἶπε δὲ ἀσφοδελόν τὸν τόπον τὸν
 ἔχοντα ἀσφοδελόν, ἥτις ἐστὶ βετάνη
 ὁμοία σκίλλῃ. Q. 539. Χωρὶς τοῦ α,
 γηθοσύη, ἀντὶ τοῦ χαίρουσα. Harl.
 541. Εἶροντο δὲ κῆδ' ἐκάστη] Ἐλεγον
 τὰ κῆδεα τῶν ἐν ζωῇ καταλειφθέντων.
 Q. 546. Παῖδες ὧ Τρώων δίκασαν καὶ
 Παλλὰς Ἀθήνη] Φυλαττόμενος δ' Ἀγα-
 μέμνων τὸ δέξαι θατέρῳ χαρίζεσθαι (Q.
 -σασθαι) τῶν περὶ τῶν Ἀχαιῶν ἑλάν

* In edd. ante Barn. in hoc lemmate ante vocem Παῖδες legebantur insuper omnia
 haec textus (542—545.) Αἴαντος ψυχὴ—ἀμφ' Ἀχιλλῆος. BUTTM.

ὥς δ' ἤ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶνδ' ἐπ' ἀέθλων
 τοίῃν γὰρ κεφαλῇν ἐνέκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,
 Αἴανθ', ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 τὸν μὲν ἔγῳν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν

550

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
 οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἑμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων
 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι
 τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
 ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
 ἀχρύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
 ἐκπάγλως ἤχθηρε· τῶν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.

555

ἀλλ' ἄγε δῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
 ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγῆνορα θυμόν.

560

549. ἔργα τέτυκτο] ἔργα ἐτέτυκτο H. ἔργ' ἐτέτυκτο V. ib. Feïdes. ἔργα.
 551. ἐπέεσσι. 554. Ἀργείοισι. 555. Ἀχαιοί. 556. ἴσον.
 557. φθιμένοιο] φθιμένοιο primo scriptum, sed ultima litera erasa, et in su-
 pra μ positum, ut nunc sit φθινόμεναι, vereor ne ab eadem manu H. PORS.
 φθινόμεναι V. 560. ἄναξ. ἔπος.

ἀμφισβητούτων, αἰχμαλώτους τῶν Τρώ-
 ων. ἀγαγὼν ἡρώτησεν ἐπὶ ἐσπέρῳ τῶν
 Τρώων (Q. et Harl. τῶν Ἀχαιῶν) ἢ
 μᾶλλον ἐλυκῆθησαν. εἰσόντων δὲ τὸν
 Ὀδυσσεύα τῶν αἰχμαλώτων, δηλαδὴ ἐκεῖ-
 νων εἶναι τὸν ἀριστὸν κρίναντες (hoc ver-
 bum om. Q. et Harl.) τὸν πλεῖστα
 λυκῆσαντα τοὺς ἐχθρούς, ἔδωκαν (Vulg.
 ἔδωσαν: scilicet. ἔδωκεν) εὐθὺς τῷ Ὀδυσ-
 σεῖ τὰ δέπλα. Q. Harl. Vulg. Ἀθε-
 τεῖ Ἀρίσταρχος. ἢ δὲ ἱστορία ἐκ τῶν

Κυκλικῶν. Harl. 547. Ἀέθλων]
 Ἀθλων, ἀγόνων^b. Vulg. ed. ant.
 553. Εἵνεκα τευχέων οὐλομένων] Διὰ τὰ
 τιαυτὰ δέπλα πῆμα καὶ βλάβην ἔθεντο οἱ
 θεοὶ τοῖς Ἀργείοισιν ἵτι κατεχόρησαν ἐπ'
 αὐτοῦ τὸν Αἴαντα φανευθῆναι τοῖον ὄντα.
 Q. 554. Οὐλομένων] Ὀλέθρου ἀξίον
 ἢ ἐλεθρίων, φθειρομένων (scilicet. -όντων).
 πῆμα γὰρ καὶ αὐτὰ οἱ θεοὶ ἐπέσχεσαν τοῖς
 Ἑλλησι. B. Q. 558. Ἀλλὰ Ζεὺς
 Δαναῶν] Δείκει τὸ, ὅς Δαναῶν. B.

^a Conf. quae notavi ad L. Bos Ellips. p. 396. (v. Πέλιμος) et add. not. ad Cic. Brut. p. 629: ed. Wechel. a. 1590. SCHAEF.

^b Idem fere scholion, quod legitur in editis, habet Harl. Sed pauca discreta exhi-
 bet. Pro ἡρώτησεν ἐπὶ ἐσπέρῳ τῶν Τρώων μᾶλλον ἐλυκῆθησαν substituit Barnesius, non
 repugnante Clarkio, ἢ ἐπὶ ἐσπέρῳ αὐτῶν οἱ Τρῶες μ. ἢ. nimis quidem audacter, sed
 non nimis eleganter. Harl. pro τῶν Τρώων dat τῶν Ἀχαιῶν, quod facinus est correcto-
 ris, qui vulgatae lectionis vitium vidit, veram corrigendi viam non vidit. Rectissime
 Bentleius, τῶν ἡρώων, ut liquet ex Eustathio. Deinde ἐλυκῆσαν, non ἐλυκῆσαν schol.
 ed. et MS. Omittit etiam κρίναντες MS. et legit ἔδωκαν. PORS.

^c Etiam e cod. Vindob. 50. enotata var. lect. τῶνδ' ἐπὶ ἀέθλων. Memorabilis autem
 variatio ob sequens ἀέθλων, quod nunc ad νύχτιν refertur. BUTTM.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μὴ οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἐρεβος νεκύων κατατεθνεϊώτων.

ἔνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τὸν,
ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνεϊώτων.

565

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἶδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρύσειον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νεκύεσσιν,
ἥμενον· οἱ δὲ μιν ἄμφι δίκας εἶροντο ἄνακτα,
ἥμενοι, ἑσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἀΐδος δῶ.

570

Τὸν δὲ μετ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,

564. ὅμως προσέφη] ὁμῶς προσέφη V. ib. ἥ] ἥ V. et εἴ pro v. l.
566. ἰδέειν. 567. ἶδον. 568. νεκύεσσιν] νέκυσιν W. 569. εἶ-
ροντο δίκας. 572. εἰλεῦντα.

564. Ἐνθα χ' ὅμως] Τότε ὅμως κεχολω-
μένος ὑπάρχων προσέφη ἂν ἐμὲ ἢ τούτου
μὴ γενομένου ἐγὼ ἂν ἔλεγον πρὸς αὐτόν.
B. Ἐνθα χ' ὁμῶς] Περισπαστέον.
ἐπιβρῆμα γάρ. τῇ συνδεσμῷ οὐ χρῆται,
ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τῇ ἔμπης. διὸ καὶ τὸ,
Ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρις (Il. μ'. 393.
Vid. Apollon. v. ὅμως c. not. Vil-
loia.) οἱ πλείους περισπῶσιν. Ὁ νοῦς,
οὕτως (f. ὁμοίως) τοῖς κεχολωμένοις
προσέφη ἂν, ὡς καὶ ἐγὼ αὐτὸν, δηλονότι
προσέφη. (Ἄλλως.) Ὅντως (f. ὁ-
μοίως) καὶ ἐγὼ ἔφη ἂν πρὸς τὸν Αἴαντα
κεχολωμένα ῥήματα θλήψας. ἀλλ' ὁ
θυμὸς δ' ἐμὸς ἤθελε καὶ τῶν ἄλλων τὰς
ψυχὰς τῶν τεθνεώτων ἰδεῖν, καὶ σχολὴν
εἶναι εἶχαν. Q. 567'. Νοθεύεται μέχρι

τοῦ, Ὡς εἰπὼν οἱ μὲν (scr. δ' μὲν) αὐθις
ἔδν (text. ed. ἔβη) δόμον αἴδος εἶσω
(626.). καίτοι οὐκ ὄντες ἀγενεῖς περὶ
τὴν φράσιν^k. Harl. 569. ἥμενον]
Οὐκ ἄρα ἐκεῖθεν δ' Μίνως ἵνα καὶ ἀφ-
θῇ (sic). ἄλογον γὰρ τὸ καὶ ἐν τοῖς δι-
καζομένοις καὶ αὐτῶν δίκων (scr.—φ
—φ) ἐπεξελεῖν^l. Q. 570. ἥμενοι
ἑσταότες τε] ἥμενοι οἱ ἐντελεῖς, ἑστα-
ότες οἱ εὐτελεῖς. B. Q. 573. Τοὺς αὐ-
τὰς κατέπεφνεν] Ὑποτίθεται τοὺς ἐν
ᾧ τὰ τοιαῦτα πράττειν οἶα καὶ ἐν ζῶσιν
ἐποίουν. B. Q. Οἰοπόλοισιν] Ἐρήμοις
(Vulg. ins. ἐν οἷς ἔστι μόνον πολεῖσθαι,
ὃ ἔστιν ἀναστρέφειν). ἢ ἡμέροις, ἐν
οἷς μόνος ἂν τις πορεύετο διὰ τὸ ἡμέρον.
ἢ ἐν οἷς οἷες ἀναστρέφονται, οἷον ἔκνυ

^k Manifestum est, ad hunc versum ut principium narrationis spectare scholium :
nam dubium hoc quidem relinquere codd. Harl. et Vindob. 50. (in quo haec tantum :
νοθεύεται μέχρι τοῦ, ὡς εἰπὼν), apparet a notis Porsoni (ad h. l. et in postscripto) et
Alteri. BUTTM.

^l Schol. Pind. ad Ol. i. 97. versus ponens de Tantalō 583, 584. καὶ τὰ ἱξῆς, addit :
πλὴν εἰ μὴ κατὰ Ἀρίστηρχον οἷα εἰσι τὰ ἱξῆς ταῦτα. Cf. infra scholl. 569. 576. 592.
600. 601. BUTTM.

^l Verbum ἐκεῖθεν bis in hoc scholio usurpatum, aut perperam scriptum, pro ἐκεί-
θεν, sive magis pro ἐκείθεν. Quippe hoc agit criticus hic et ad 576. et 592. ut de-
monstret, personas quas hic recenseat omnes videre non potuisse Ulyssem, ut qui a
fovea sanguine repleta non recesserit (vid. v. 627.). Ἐκεῖθεν itaque pro eo quod ad
576. ἐκείθεν. BUTTM.

πρὸν ἔχων ῥέπαλον παγχχάλευον, αἶψ' ἀαγέτ.

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἐπ' ἐπέα πᾶτε πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημέτω ἥπαρ ἔκειρον,
δέρτρων ἔσω δύνοντες· ὃ δ' αὖκ ἀπαμύνετο χερσίν·

575

574. ἀαγέτ.

575. εἶδον.

577. γῦπε] γύπες H.

ib. ἐκάτερθε.

κείμενοι τὰ πρέβιατα B. Q. Vulg. 576. Πέλεθρα] Πλήθρα. πλήθρων ἦ (δελ. δ) ἐστὶν ἕκτω μέρει σταδίων. λέγει δὲ ἔτι τοῦ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐπὶ ἐνείκῃ δίκαιτο πλέθρα, ὥστε κατέχευε τόπων ἐνὶ ἡμίσει σταδίων. ἦν δὲ ὁ Τιτυὸς Διὸς καὶ Ἑλένης υἱός. Ἐν δὲ ἄλλῃ, μέτρῳ τι γῆς. Vulg. Καταγέλαστα καὶ ταῦτα, κατεστρωμένους σὶν (scilicet ἐν) τῇ δαπέδῳ προῆλθεν ἐπὶ τὸ σφάγιον^m. αὐτὸς γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ εἰδόμενος διαβῆναι εἰς τὸ ἄρεος. Q. 577. ἥπαρ ἔκειρον] Οὐ τὰ ἐπικείμενα ἡμέτω τῇ ἥπατι. ἀλλὰ τὸν ἀπέκλων, ἀλλὰ τὸ δέρμα. Q. 578. Δέρτρων] Τὸ δέρτρων ἢ τὸ ἐκτὸς τῆς σαρκὸς δέρμα ἢ τὸ ἐπικείμενον λεπτέστατον δέρμα τῇ ἥπατι, ἔκαστ' ἢ πολλὰ γλῶσσαι φλάμουλαν· εἶδε καλεῖν. B. Τὸ δέρτρων ἢ Ἀντίμαχος μὲν ὁ Κολοφώνιος τὸν ἀπέκλων ἀκούει τὸν ἐν ταῖς καλουμέναις ἐγκάτοις. λέγει γὰρ, αὐτὸς τι θερμὸν ἀναπνέον χαλὰδας δέρτρους καλὴφας^o. ὁ δὲ ἀπέκλων, φησὶν Ἀπολλώνιος, ὃν ἀρ-

γέτρων^p θημὸν καλεῖ (Il. λ'. 818. φ'. 127.), οὐ περὶ τὸ ἥπαρ ἀλλὰ περὶ τὴν κοιλίαν ἐστὶν. Διὸς δὲ τὴν ὑπὲρ τὴν δερμὴν σάρκα δέρτρων καλοῦσιν, οὐ πᾶν δὲ τὸ ἐκδεδαρμένον μέρος τοῦ σώματος, ἀλλὰ τὸ περιστεληθεὶς καὶ περικαλύπτει τὴν κοιλίαν. ὁ δὲ καὶ ἀνασχέσαντες ἐξαιροῦσι τὸ ἐντὸς. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τοῦ . . . μετὰ τοῦ δέρματος, καὶ χωρὶς ἔστιν ἐκδεσθῆναι. ἴδον τινὲς καὶ τὸ τὸ σκλήρην ἐξαιρεῖν ἀποδεχτροῦσι (scilicet -ῶν) καλοῦσιν. σκλήρην δὲ καὶ οἱ γύπες δέρτρων ἔσω δύνουσι, τὸ ἥπαρ ἐσθίοντες εἰς τὴν ἐκφάνειαν τῆς σαρκὸς ἥς ἐντὸς τὸ ἥπαρ. τὸ γὰρ, δέρτρων εἶσω, ἔσω ἐστὶ τῇ, εἰς δέρτρων. τῇ γὰρ ἔσω ἀντὶ τῆς εἰς Ὀμήρου χρῆται· Καὶ ἦέσ' ἠγῆσας Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω (Il. α'. 71.), ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ Ἴλιον. Q. Ἦτορ τὴν ὑπὲρ τὴν σάρκα πυμῆλην. ἢ τὸν ἐπικείμενον τῇ ἥπατι ἡμέτω. ἔστι δὲ ἀπέκλων τὸ λεγόμενον ὑπὲρ τῶν λατρῶν ἦτορ. ἐν δὲ ἄλλῃ τὴν δερμὴν. Vulg. ΑΠΕΚΟΕΝ^q (Barn.

^m Cf. ad 569. Σφάγιον autem, et infra ad 592. τὸ σφάγιον, de fovea cum sanguine. BUTTM.

^p Porcous in scholis Harl. saepe δέρτρων, semel tantum δέρτρων, legi dicit. Sane vulgarissima harum litterarum est in codd. confusio. Possis tamen de dialecto quoque cogitare Dorienstem fortasse. Quin tertiam etiam formam praebet Etym. Gud. in v. μέτρων: ὅστις περὶ τὸ δέρτρων δέρτρων αὐτὸν περὶ τὸ μέτρων μέτρων. BUTTM.

^o Ex Eustathio tria haecque verba innotuerant, quae posuit Schellenbergius fragm. 73. χαλὰδας δέρτρων καλὴφας. Nunc, nisi haec αὐτὸς τι θερμὸν praecedentem versum clauderant, integrum habes hexametrum Θερμὸν ἀναπνέον χαλὰδας δέρτρων καλὴφας. BUTTM.

^q Ex hac forma patere puto, quod ex dativo ἀργίῳ solo apud Apollonium in v. colligi non potuisset; nimirum grammaticos formas ἀργίῳ, ἀργίῳ explicasse etiam per anaplastum ab ἀργίῳ, quod esset ionicum pro ἀργίῳ. BUTTM.

^r Apparet hoc ἀσίσαι corruptum esse ex antiqua aliqua lectione cujus glossemata fuerant et ἀσισαί and ἀσισαί. Puisse autem suspicor illud ex ἀσισαί ἀσισαί et licere puto in poeta tam antiquo de deperditis etiam a fuga revocandis cogitare. Quodsi ponimus ἀσίσαι datum esse ex ἀσισαί, ipsa versus mensura facillima nos conjectura deducet ad ἀσισαί, cui vicinam formam doriamus nobis praebet apud Aristoph. Acharn. 869. ubi ἀσισαί est, ἀσισαί significatione, derivatum a simpliciter ἰσίσαι quod in Simmii ovo occurrit ita: Ἐμὰς ἰσίσαι (et αἶν) φῆλ' ἰσίσαι in a. pro-

Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκωπε,
Πυθώδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

580

Καὶ μὲν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλὴν ἄλγε' ἔχοντα,
ἵσταότ' ἐν λήμῃ· ἡ δὲ προσέπλεξε γενεῇ
στεῦτο δὲ διφάων, πῖεν δ' οὐκ εἶχεν ἐλᾶσθαι·
ὅσσάκι γὰρ κύφει ὁ γέρον, πῖεν μετρίων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπαλέσκετ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρήθεν χεῖς καρπὸν,
ὄγχοι, καὶ ροαὶ, καὶ μελέων ἀγλαόκαρποι,

585

579. ἤλκησε] ἤλκυσε a m. pr. ἔλκυσε ex emend. H. Sed ἤλκησε dat
Clemens a Valckenaerio ad II. χ. 82. citatus. PORS. 581. καὶ μὲν]
καὶ μιν a m. pr. sed suprasc. accentibus et literis correctum in καὶ μὲν H.
ib. εἰσεῖδον. 582. προσέπλεξε] προσεπέλαξε H. 583. στεῦτο] στήτο V.
585. ἀναβροχέν] ἀναβροχθέν H. ib. ποσσὶ] ποσὶ H. 586. καταζήνασκε]
καὶ ἐξήρανε H. 587. δένδρεα δ'] δένδρεά θ' et text. et schol. H.
588. ὄγχοι] ὄγγχοι H. ὄγγχοι V.

e textu reposuit ἀπαμύνητο). ἀπεκώ-
λυεν. Vulg. 579. Λητὼ γὰρ ἤλκησε]
Διὰ τοῦτο ὑπ' αὐτῆς ἀργίσθη καὶ τοῖς ἑρ-
νέοις ἐκδεδότο. Q. 'Ἠλκησε] 'Εβιάσατο,
ἀπὸ τοῦ ἄλκῃ ἡ δύναμις, ἐδυνάστευσε. B.
Ἐλκυσε (sic ed. ant.)] 'Ὀδύνησεν.
Vulg. Γρ. ἤλκησε. Harl. 580. Διὰ
καλλιχόρου Πανοπῆος] 'Εν Πανοπῇ τῆς
Φωκίδος πόλει τὰ κατὰ τὸν Τίτυον. ἦν
δὲ Γῆς καὶ Διὸς παῖς. B. Q. Πανόπη
πάλιν Φωκίδος. Vulg. Καλλιχόρου]
'Ἀντὶ τοῦ καλλιχόρου, καλοῦς τόπους
ἐχούσης. B. 581. Τάνταλον εἰσεῖδον
κρατερὰ (sic ed. ant.) ἄλγε' ἔχοντα]
Τάνταλος Διὸς καὶ Πλουτοῦς συνδιατρί-
βων τοῖς θεοῖς καὶ συκοφαντίας αὐτοῖς
ἀπλήστως διατέθη. κλέψας γὰρ τὸ νέκ-
ταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἔξεν αὐτῷ,

ἔδωκε τοῖς ἀμήλιξιν, ἐφ' οἷς ἀγανακτή-
σαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν
οὐρανῷ διαίτης καὶ ἐξαρτῆσαι ἐκ' ἔρκους
ὑψηλοῦ ἐκδεδεμένον τῶν χειρῶν, καὶ τὴν
Σέκυλον, ἔνθα ἐκεκδήσατο (f. ἐκεκῆδε-
το: sed Barn. e MS. ἐκεκῆδεντο),
ἀνατρέψαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιά-
δῃ. Vulg. 582. Προσεπέλαξε] Γρ.
προσέπλεξε. Harl. Προσεπέλαξε (sic
ed. ant.)] Προσῆγγιζεν. Vulg. 583.
Στεῦτο] Ἰστατο νῦν ἐπὶ τῶν ποδῶν.
κίχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ διασκευαστῆς παρὰ
τὴν τοῦ ποιητοῦ συνήθειαν. Vulg. Cf.
Eustathium, qui hæc de διασκευαστῇ
cum verbo, φασὶ, excitavit. 586.
Καταζήνασκε] 'Ἀπὸ τοῦ ἄζω, τὸ ξηραί-
νω, ἀζαίνω. B. Κατεξήρανε. ἄζη ἢ ξη-
ρασία. Vulg. 588. Χεῖς καρπὸν] Τὰ, χεῖς,

tradit. Hunc autem sensum non bene coire puto cum verbo κίχρω, κίχωνω, sed optime
cum subst. κίχων quod hoc ipso libro (392.) usurpat poeta de umbra, αἶμα δ' ἴσ' ὅτι
ἴσ' ἱμαῖδος οὐδὲ σὶ κίχων (κίχων opinor, vel κίχων). et in comp. κίχων; quas vim impul-
sivam maxime vel compulsivam indicant. Quin ipsa quam quaero forma verbalis
κίχων deperdita non est plane, cum eam præter Etymol. Gudianum memoret Sui-
das ita, Κίχων τυχώνω, ἰσχών: e quibus illud τυχώνω non nisi per sensum imperfectionis
a voce κίχων derivari potuit. Quamquam ab hæc ipsa derivare verbum nil nos co-
git, cum κίχων, κίχων sicut plane ut ἴσχω, ἰσχύω. BUTTM.

PORS. ex Harl. καὶ ἐξήρανε. cui addit in postscripto: "sic schol. sed textus et
" Apollonius v. ἄζω vulgatam retinent." Atqui scriptura illa corrupta est e κατε-
ξήρανε, quas non varia lectio erat, sed explicatio. BUTTM.

συκαῖ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαῖαι τηλεβόωσαι
τῶν ὀπὸτ' ἰθύσει ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι, 590
τάσθ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νύφρα σκιάοντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδόν, κρατέρ' ἄλγυ' ἔχοντα,
λαῖαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,
λαῖαν ἄνω ᾤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μάλλοι 595
ἄκρον ὑπερβαλέιν, τότε ἀποστρέψασκε κραταιῖς
αὐτῖς, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδοντο λαῖας ἀναιδῆς.
αὐτὰρ ὅγ' ἀψ' ᾤσασκε τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶς
ἔρρεν ἐκ μελέων, κοινὴ δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Τὸν δὲ μετ', εἰσενόησα βῆν' Ἡρακλεΐην, 600
εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,

592. εἰσεῖδον.

596. κραταιῖς.

598. αὐτὰρ] αὐτ' ἄρ Η.

601—603. obelo notat V.

ib. εἶδωλον.

καὶ ἐπὶ ξηρῶν. ὁ δὲ γῆρας, ἐπέκλινεν κατὰ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. B. Q. 590. Τῶν ὀπὸτ' ἰθύσει] Ταυτέστιν ἐφάψασ-
θαι ταῖς χερσὶν ἵτε ἄρμα ὁ γέρον. B.
592. Σίσυφον] Ἡ τιμωρία ταύτου ἦν ἵνα
λίθον μέγαν ἀναβιβάσῃ ἐν κορυφῇ ὄρους.
ταῦτον ὁκνᾷ ἀνελίξασθαι, διατεινόμενος
ὁ λίθος πάλιν ὑπέστρεφε τῇ οἰκείᾳ δυνά-
μει χρώμενος. B. Πῶς δύναται σὺν τῷ
λίθῳ καὶ τῇ ἀκρωρείᾳ, ἐφ' ἣ ἐκάλυψε τὸν
λίθον ἦκειν ἐπὶ τὰ σφάλγια (cf. ad 576.);
πῶς τε κολάζεται κέρδις τῶν καὶ συν-
ετώτατος; Q. Schol. Vulg. in ed.
rec. huc relatum quære ad 384.
594. Σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε]
Τοῖς μὲν ποσὶν ἀντιβαίνων εἰς τὴν γῆν,
ταῖς δὲ χερσὶν ᾤθων ἄνω τὸν λίθον. Q.
595. Λαῖαν ἄνω ᾤθεσκε] Ἐπαινέται τὸ
ἔπος ὡς διὰ τῶν μακρῶν συλλαβῶν τὴν
δυσχέριαν ἐμφαίνειν. Q. 596. Τέτ'
ἀποστρέψασκε κραταιῖς] Ὁ μὲν Ἀρίσ-
ταρχος καὶ Ἡρωδιανὸς ἐξυτένης κατὰ

συστολῇ, ὡς λικριῖς, ἀμφοιδίς, ἐπιβή-
ματικῶς, ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης τὸ πλήρες,
κραταιὰ ἴς, εἶναι ἰσχυρὰ ἴς (huc. P. ex
Harl.). φ' ἐπέισθη καὶ ἡ συνήθεια. ἡ
κραταιὰ δύναμις τοῦ λίθου, ὃ ἐστὶ τὸ
βάρος. B. Q. Τότε ὁ λίθος ὑπέστρεφε
κραταιῖς, ὃ ἐστὶ ταχέως. τὸ δὲ ὅλον ἐπὶ
τοῦ λίθου ἀκυστέον, ὡς Ἀρίσταρχος φη-
σι*. Harl. 600. Τὸν δὲ μετ' εἰσενό-
ησα] Καὶ τοῦτο νεωτερικόν. οὐ γὰρ εἶδε
(scilicet. οἶδε) τὸν Ἡρακλέα ἀποτεθανω-
μένον· εὐδὲ τὴν Ἥβην γεγαμημένην, ἀλλὰ
παρθένον. διὰ καὶ παρθενικὰ ἔργα ἀπο-
τελεῖ· εἰσυχνοῖ γὰρ καὶ λοίπῃ. Q.
601. Εἶδωλον, αὐτὸς δὲ] Ὅτι εἰς τρία
διαίρει, εἰς εἶδωλον, σῶμα, ψυχὴν. τοῦτο
δὲ οὐκ αἶδεν ὁ ποιητής. B. Q. 602. Καλ-
λίσφυρον Ἥβην] Τὴν Ἥβην τὴν καλλίσ-
φυρον. ταύτην δὲ καλλίσφυρον ὁ ποιητής
λέγει ὡς ἰσχυρὰς ἔχουσιν τὰς σφυρὰς
(sic, pro neutro) ἦτοι τοὺς ἀστραγά-
λους, εἰς τὸ ὅλον σῶμα ἀνέχεσθαι πέφν-

* Ex eo quod Aristarchus in hunc locum commentatus est, non tuto colligas eum
pro genuino habuisse. FORS.

* Conf. Schol. γ'. 464.

παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπέδιλου.
 ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
 πάντας ἀτυζομένους ὁ δ', ἐρεμνὴ νυκτὶ εἰκῶς,
 605
 γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ πτερύγεσσιν οἶστον,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βάλλοντι εἰκῶς.
 σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ,
 χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θεσκέα ἔργα τέτυκτο,
 610
 ἄρπτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροκοί τε λέοντες,
 ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,

603. primo omisus, sed in marg. additur ut β' inter 605. et Γ 606.
 H. Uncinis includit W. 604. Ἔως. 605. 607. Ἐφουκός. 608. φαί.
 609. Ἐργα.

καὶ". Q. Καλῇ, ἀπὸ μέρους εὐρυθμίας.
 Vulg. 603. Παῖδα Διὸς μεγάλοιο] Τούτων ὑπὲρ Ὀνομακρίτου πεποιθῆσθαι φασιν. ἡθέτηται δέ. ἔκκει δὲ οὐ τὴν εἰσὶν ἔχων Ἥρην, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρείαν.
 Harl. 604. Ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν] Ἡνίκα κατήλθεν ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον, πόλεμον ἦρε πρὸς τοὺς νεκροὺς καὶ τὸν Ἀΐδην. τρώσας δὲ τὸν Ἀΐδην καὶ τοὺς νεκροὺς εἰς φυγὴν τρέψας ἀνήγαγε τὸν Κέρβερον. καὶ μετὰ θάνατον Ἡρακλέους νομίσαντες οἱ νεκροὶ ὅτι πάλιν βιάσασθαι αὐτοὺς κατήλθεν ἐμάχωντο πρὸς τὸ εἶδωλον αὐτοῦ. τοῦτο δὲ ἐστίν, ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς. B. Q. (et Harl. nam PORS.

in schol., ait, citari οἰωνῶν τε). 605. Γρ. πάντας ἀτυζομένους. Harl. 608. Ἀορτήρ] Ὁ τοῦ τελαμώνος κρεμαστήρ ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται. Vulg. 610. Χαροκοί] Γρ. χαλεκοί. Vind. 133. 612. Μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο, ὅς κεῖνον τελαμῶνα ἐξ ἐγκατέθετο τέχνη.] Ἐνταῦθα στικτεύω. ὁ γὰρ νοῦς οὗ τεχνησάμενος πρότερόν τι τοιοῦτον ἐπὶ τοῦτο ἦλθε τὸ ἔργον· οὗτ' ἂν ἐξῆς τι τοιοῦτον τεχνήσαιο. ὁ κατασκευάσας ἐκεῖνον τὸν τελαμῶνα ἄλλον τοιοῦτον οὐκ ἐτεχνήσατο, ἀλλ' οὐδὲ τεχνήσεται. ὡς εἴ τις λέγει, οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία τοιοῦτο οὐδὲν ἄλλο. εἰς ἐκεῖνον γὰρ τὸ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισε.

* Nimirum hic enarrator ἄβην sensu appellativo de aeterna Herculis juventute intelligit. Cf. schol. ad v. sq. BUTTM.

* Vide quam egregie negligat differentiam particularum οὐκ et μὴ grammaticus, et eo ipso tamen eam firmet. Nam si idem valere οὐκ et οὐ credidit, non erat cur hoc illi in explicatione sua substitueret. Non perspexit autem enarrator, postquam illo μὴ innuere non verum aliquem artificem, sed hypotheticum; quod et consentaneum erat in phantasmate: quippe ὅς, valet εἴ τι, et ad τεχνήσαιο intelligendum ἄν. Aliquanto cautius auctor scholii sq. BUTTM.

* Recte Barnesius emendat πᾶν, collatis Heliodori (Aeth. 3, 4.) verbis his de Charicles: ζῶντι δὲ ἰσθίοντι τοῖς στίγμασι ἃν ὁ τεχνήσας εἰς ἑαυτὸν τὸ πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν, οὕτως πρὸς τὸν τι τοιοῦτον χαλκευσάμενος οὕτως αὐτῷ ἀποποιήσας: quae ideo etiam sunt memorabilia, quod apparet scriptorem non Homeri tantum sed veteris enarra-

ὅς κ' ἐνὶ τελαμῶνι ἐγὼ ἐγκάθ' ἔτετο τέχνη.

ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσι,
καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

615

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἅ δ' εἴλ', ἥ τίνα καὶ σὺ κακὸν μῶρον ἠγῇλάζεις,
ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αἰγᾶς ἡλίου.

Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίου, αὐτὰρ οἷζ' ἔχον

εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖρονι φῶτι

620

διδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·

καὶ ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον

φράζετο τοῦδ' εἴ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἀέθλον.

τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἥγαγον ἔξ' Αἰῶος·

Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψε, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

625

613. *ἔγ.* 614. *αὐτίκα]* αὐτ' ἔμ V. *ib.* *ἶδεν.* 615. *ἔπεια.*
616. *Διογενὲς Λαερτιάδη.* 617. *ἦ]* ἦ V. 618. *ὀχέεσκον]* ἔχέεσκον V.
623. *τι]* τίνα V. 625. *ἦ δέ]* ἦ δέ H.

Vulg. Οἱ δὲ ὅπως μὴ τεχνήσμενος
μηδὲ ἄλλο τι τεχνήσαιο ἀνθρώπος ἔς
εἰργάσατο τὸν τελαμῶνα ἑαυτοῦ. δηλοῦν-
τος τοῦ ποιητοῦ ὅς πάντος ἂν εὐπετῶς
ἔργον γένετο τεχνίτης ὁ δημιουργὸς τοῦ
τελαμῶνος. ἢ ὅς εἴ τις λέγει, οἷον Φειδίας
ἐπείχε τὸν Δία, τοιοῦτον οὐδὲν ἄλλο ἐν
τῇ ἑαυτοῦ ἐνέθηκε τέχνη, ἀντὶ τοῦ ἐνεύ-
ησε (scr. ἐπεύησε). B. 613. Ἐγὼ ἐγ-
κατέθετο τέχνη] Ἐνέθηκεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ
τέχνη, ἢ ἔστιν ἐπεύησεν. Vulg. Ἐγκά-
θετο τινὲς εὐ κυνῶς τελαμῶνι ἐγὼ ἐγκά-
θετο τέχνη. Harl. Scribe: Ἐγκά-
θετο] Τινὲς, ἔς κείνῳ τελαμῶνι ἐγὼ ἐγκά-
θετο τέχνη. Vid. not. ad schol. 612.

615. Καὶ μ' ὀλοφυρόμενος] Ἐλέγχεται
ἐκ τούτων τὰ προκείμενα περὶ τοῦ Ἡρα-
κλέους εἰδῶλου, αὐτὸς γὰρ μετ' ἀθανά-
ταισι θεοῖσι. πῶς οὖν ὀλοφύρεται ἐν δει-
νῶς ἂν; Q. 617. ἠγῇλάζεις] Ἀγῇ
κακῷ μῶρῳ. ἢ διόγεις. B. Δυστυχίαν
βουκολεῖς. Q. Διόγεις καὶ ὑπομένεις.
Vulg. 618. Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον]
Συνίστησι ἑαυτὸν τοῖς Φαίλαξιν ἐνδεικ-
νόμενος ὅτι τὰ ὅμοια Ἡρακλεῖ ὑπέστη
εἰς ᾧδεν καταβάς. ἅμα καὶ τὸ ἄπιστον
τῆς καταβάσεως ἐπιστάσας τῷ περὶ τὸν
Ἡρακλέα διηγήματι. Q. 622. Schol.
Vulg. in ed. rec. huc relatum quære
ad 384. 623. Χαλεπώτερον] Γρ. κρα-

toris ipsa hæc verba ante oculos habuisse. Commode etiam Theocriti verba ex Epigr.
7. apponit Barnesius, quibus Homeri tantum dictio variatur: ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν
ἀφ' οὗ εἶχεν. Apparet autem et Theocritum et hunc scholiasten secutos esse scri-
pturam versus 613. eam quam exhibet schol. Harl. BUTTM.

* Respicere videtur hoc ἢ ad aliam aliorum explicationem qualis tamen nulla in
hunc quidam codice præcedit. BUTTM.

* Vid. ad v. 241. BUTTM.

Ἦς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτίς ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὰ πρόσθεν ὄλοντο.

καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,

Θησεία, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·

630

ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,

ἥχῃ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἤρει,

μή μοι Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

626. ἔβη] ἔδν schol. supra citatus ad 565. H. ib. φαίνων. 629. εἴσω.
630. unciois includit W. 631. ἔθνε'. 632. ἥχῃ.

τερότερον. Harl. 630. Θησεία Πειρί-
θοόν τε] Ὁ μὲν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος,
ὃ δὲ Δίας καὶ Διός. Q. 631. Ἀλλὰ
πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο] Μῆκος δὲ λόγων
κατηράλυσεν εἰ περὶ πάντων διηγήσατο.
ἐπεὶ οὖν ἄπιστος ἦν τὸ φιλήκουσιν ὅσα τὸν
Ὀδυσσεύς ἐκουσίως τῆς τῶν παραδέξαν
θαυμάτων ἱστορίας ἀπιστήναι, ἀξιώπιστον
τὴν ἀπαλλαγὴν διὰ τοῦ δέους ἐποιήσατο.
τὸ μὲν γὰρ μέναι τιούτων τινῶν προφαι-
νομένων ἀσύνετον, τὸ δὲ μηδενὸς ἐπικει-
μένου κινδύνου κατολογηῆσαι τῆς θέας
ἀπίθανον. Q. 633. Μή μοι Γοργεῖν
κεφαλὴν] Καὶ πῶς ἐν τῇ ὅλῃ τῆς Ἀθη-
ναῖς ἐγκείμεθα φησὶν αὐτήν; λέγει γὰρ,
Λάβε δ' αἰγίδα θυσσαυδέσσαν, εἴτα ἐπ-
άγει, Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρύεσσα
ἰωκὴ. Ἐν δὲ τε Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῖο
πελώρου (Il. ε'. 738. sqq.). Φησὶ δ'
Ἀριστοτέλης ὅτι μήποτε ἐν τῇ ἀσπίδι οὐκ
αὐτὴν εἶχε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος,
ὥσπερ αὐτὴ τὴν ἔριν καὶ τὴν κρύεσσαν

ἰωκὴν ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς Γοργόνος γινόμενον
τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν. καὶ
μήποτε πάλιν ρητέον ὅτι οὐκ αὐτὴν εἶχε,
ἀλλ' ὅτι γεγραμμένη ἐν τῇ ἀσπίδι ὥσπερ
σημεῖόν τι. ρητέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι αὐτὴ
Ὀδυσσεύς λέγει, ὡς ἦν ἐν ᾧδου ἡ Γοργ-
νὴς κεφαλὴ, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἐφοβήθη μὴ
τοιούτος δαίμων ἐκπεμφθῇ. φοβηθῆναι
οὖν, οὐκ ἰδεῖν λέγει. ἢ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ ἐν
ᾧδου, τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ ἀσπίδι. καὶ Γορ-
γεῖν κεφαλὴν αὐτὴν πάντως τὴν τῆς Γορ-
γόνος, ὡς τὰ, Τοῖον γὰρ κεφαλὴν πόθεον
υἱὲς Ἀχαιῶν^b. ἦτοι ἐκεῖ μὲν τὸ σῶμα
ἐν ᾧδου δὲ τὴν ψυχὴν. ἢ Γοργεῖν κεφα-
λὴν φοβερόν τινα δαίμονά φησι. ἐκ τοῦ-
του^c τὸ πλάσμα τὸ περὶ τὴν Γορ-
γόνην γέγονεν Ἡσιόδῳ, καὶ συγγένειαν
αὐτῆς γενεαλογεῖν ἐπεχείρησε, καὶ ἐνό-
ματα περιέθηκε, καὶ ὅτι ἐκατατομήθη.
B. Q. Οὐ τὴν Γοργόν. ὡς τὸ, Τοῖον
γὰρ κεφαλὴν. γέλοιον δὲ δεδωκέναι τὴν
κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, ὥσπερ κεφαλὴν;

^b Respicit memoriter Od. α'. 343. ubi est τοῖον γὰρ αἰφῶλόν καὶ ἰώ, de Penelope Uly-
ssem lugente. BUTTM.

^c Haec, ni fallor, inserenda particula δὲ cum praecedentibus sunt coniungenda. Hoc
enim dicit, opinor, Homerum quidem hac Γοργεῖν κεφαλῇ appellatione non certam
quandam personam sed horribilem aliquem qualemcunque daemonem intellexisse;
Hesiodum autem hinc effecisse suam Gorgonem Medusam eique caetera omnia affu-
xisse in Theog. 274. sqq. BUTTM.

ἔξ' Αἴδος πέμψειν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ ἧα κίων ἐκέλευον ἑταίρους

635

αὐτοὺς τ' ἀμβάινειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·

οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον.

τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·

πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος εὖρος.

634. Περσεφόνεια] περσεφόνεια et φ supra π H.

καθ' ἑαυτὴν ἰλθεῖν δυναμένης. Q. 634. Ἐξ Αἴδος] Ἀρίσταρχος, ἐξ εἰδῶ^d. Harl.

^d Hoc leviter correctum genuinam fortasse lectionem præbebit, ἐξ εἰδῶ. Hæc enim vox semper trisyllaba est apud Homerum. Neque obstat quod vulgatus editt. omnes retinent Od. ψ. 322. ἔξ ὧς Ἀΐδιος δῖμος ἦλθεν εὐρώεσσα. Ibi enim legendum cum Harleiano ἔξ ὧς εἰς Ἀΐδιος δῖμος ἦλθεν εὐρώεσσα, ut π. 512. FORS.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Μῦ Σειρῆνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἡελίοιο.

ΑΤΤΑΡ ἔπει ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὀκεανοῖο
νῆς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἡριγενείης

3. νῆσω ἐς] νῆσων τ' H. νῆσόν τ' W. ib. ἡριγενείης] ἡριγενείας H.

Ἑρμῆσι. Διηγρεῖται τὴν ἐξ ἔδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην. καὶ ὡς τὰς Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε καὶ Χάρυβδιν· καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νεὸς καὶ τῶν ἐταίρων ἀπώλειαν ἀπελόντων τινὰς τῶν ἡλίου βοῶν. καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς Καλυψὶ διεσέθη. Pal. Q. Vulg. 2. Κῦμα θαλάσσης] Δι' ἔλου θάλασσαν ἀπὸ Ὀκεανοῦ διαστέλλει ὁ ποιητής. B. Q. Εὐρυπόροιο] Πλατὺν πόρον ἐχούσης, οἰονεὶ τὸ ῥεῦμα. ἢ καλοῦς πόρους ἐχούσης. Vulg. 3. Ὅθι τ' Ἡοῦς] Οὐχ ὡς ἐπιτελλούσης· τῆς ἡμέρας ἐν τῇ Αἰαίᾳ τοῦτο εἶρηκεν, ἀλλ' ἦτοι ἀπλούστερον, ἐπεὶ παρεγενόμεθα ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ κατὰ σύγκρισιν τῶν Κυμμερίων. ἢ ὡς πρώτην φῶς παρέχουσαν, ἀνατελὴν κέκληκεν. ἐπεὶ διηγήσας ὅπως τοῦ Κυρκασίου ἥλιος ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τῷ τῆς Κίρκης ξόανῳ. Vulg. Ταῦτα ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἔδου. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἐκ τοῦ ἔδου εἰς τὰ φαινεῖα διήλθομεν.

Ἡοῦς δὲ εἶπεν, ἐπὶ τὰ ἀνατολικά δηλονότι μέρη τῆς νῆσου προσωρμίσαντα. B. Ἡ ὡς ἐπὶ ἀνατολικά μέρη τῆς νῆσου προσωρμίσαντων· ἢ ὅτι ἐξ ἔδου ἐλθόντων (scr. -τες) πρῶτην αὐτὴν τὴν (del. τὴν) φαιτεινὴν ἰδεύσαντο. ἔνιοι δὲ βίαιότερον ὑπερβατῶς κολλῶντο τὸ Ὀκεανοῖο τῷ, ὅθι τ' Ἡοῦς ἡριγενείης, οὗ φησιν αἰκεῖν ἡ ἡμέρα (scr. vid. κολλῶντες—οὗ, φασιν, αἰκεῖ ἡ ἡμ.)· ἐξ αὐτοῦ γὰρ ἀνατέλλει καὶ εἰς αὐτὸν δύνει. οὐ μόνον δὲ ἐστὶ βίαιον ἀλλὰ καὶ ἑναντίον τῷ ποιητῇ. οὐ γὰρ παραδίδωσι ὁ Ὅμηρος τοὺς ἥρωας πεπισταμένους ὅτι ἐξ Ὀκεανοῦ αἰ ἀνατολαὶ τοῦ ἡλίου, ἀλλ' αὐτὰς ἐκ τοῦ Ἰλίου προσέπου τὸ τοιοῦτον παρέδωκεν· Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας· Ἐξ ἀκαλαβρείταιο βαθυρρόου Ὀκεανοῖο (Π. η'. 421.)· καὶ, Ἐν δ' ἔπειτα Ὀκεανῷ φάος ἡελίοιο (Π. θ'. 485.). αἱ δὲ ἥρωες ἄλλως λέγουσι· Οὐτ', ὅση ἡέλιος φαισεῖμβροτος εἶσ' ἐπὶ γαίᾳ (Od. κ'. 191.). Q. Παρεγένετο ὅπου ἐμέρι-

* Lego ἀνατελλούσης ex Eust. qui 464, 37. hoc scholion laudans in τῶν παλαιῶν, ita legit. BARNES.

οἰκίᾳ καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἑλίοιο·
 ἦα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ δ' ἴαν.

5

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 δῆ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐην εἰς δώματα Κίρκης
 εἰσέμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνηῶτα.

10

φίτρους δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρόεχ' ἀκτῇ,
 θάπτομεν ἀχρύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
 πῆξάμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν.

15

Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
 ἐξ Ἀΐδου ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα
 ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 σῖτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
 ἡ δ' ἐν μέσσω σταῖσα μετηύδα δῖα θεάων·

20

Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
 δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαζ θήσκουσ' ἄνθρωποι.

4. ἀντολαί] ἀντολαί H. ib. φωκία. 6. additum εὐρυτέρως sed postea erasum H. Vid. v. 3. PORS. 7. δῖαν. 9. προΐην] προΐην H. V. W. ib. ἐκ] ἐκ W. 10. τεθνηῶτα] τεθνηῶτα H. τεθνηῶτα W. 14. ἐρύσαντες. 16. ἕκαστα. 17. ὥκα] ὥκα V. 19. 23. Γῶον. 20. δῖα. 22. ὅτε τ' ἄλλοι] ὅτε ἄλλοι H.

ζῶν (si recte lego) ἢ ἡλικ. Pal. 4. Χοροί] Χῶραι, τόποι, ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει τὴν εὐχρον καὶ μεγάλην^b. Vulg. Ἀγτὶ τοῦ χῶροι] ἴδεν καὶ εὐρύχορος. B. 7. Ἀποβρίξαντες] Ἀπὸ τοῦ βαρύνεσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ ἔκτου. B. 9. Δὴ τότ' ἐγὼν] Πρὸ πάντων ἐσπούδακε τὸ ἀποδοῦναι τῇ φίλῃ τὰ νομιζόμενα, μήτε ὑπὸ τοῦ φόβου τῶν ἐν τῇ αἰδῇ δεινῶν τὴν μνήμην ἐκταραχθεὶς μήτε τοῖς προφητευθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Τειρεσίου ἐκθαμβηθεὶς. Q. 11. Φίτρους] Παχέας ξύλα. B. Κορμούς. Vulg. 12. Θάπτομεν] Ἑ-

καίμεν. Vulg. 14. Τύμβῳ χεύαντες] Γῆν ἐπιχέαντες, ἢ ἢν αὐτὸς τύμβος. B. Ἐρύσαντες] Νῦν, στήσαντες. Pal. Vulg. 15. Ζηῖδοτες γράφει, ἀκροτάτῳ τύμβῳ ἵνα σῆμα πέλειτο. Harl. 19. Οἶνον ἐρυθρόν] Τὸν ποιοῦντα τὰ ἐρυθρά, ἢ τοιοῦτον κατὰ τὴν χρῆσιν. B. 22. Δισθανέες] Ὡς περ τὸ δαιμόνιος καὶ δαιμόνιος, οὕτω καὶ τὸ διθανέες δισθανέες. τίθεται γὰρ τὸ σ καὶ εἰς ἀμφότερα, καὶ ὅτε πρὸ τοῦ (ἵμμο μετὰ τὸ) δι φωνῇεν ἢ, καὶ ὅτε σὺμφωνον. B. Δις θανέες] Οὕτως ἐν δυοῖς μέρεσι λέγου.

^b Et hoc scholion laudat Eust. 465, 12 ὡς ἐν τῷ παλαιῷ, e ejus verbis patet γὰρ supplendum post λίγμ. BARNES.

ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὖθι πατημέριοι· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδόν, ἥδ' ἑκάστα 25
 σημανέω· ἵνα μὴ τι κακοῖραφίη ἀλεγυειῇ,
 ἢ ἄλως, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ. 30
 ἤμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 ἡ δέ με χειρὸς ἐλαῦσα φίλων ἀπενέσφιν ἐταίρων
 εἶσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἔξερέεινεν ἑκάστα·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
 ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.

25. ἐγὼ δείξω] ἐγὼ τι δείξω H. ib. ἑκάστα. 26. κακοῖραφίη

ἀλεγυειῇ] κακοῖραφίη ἀλεγυειῇ H. κακοῖραφίης ἀλεγυειῆς V. 30. ἦδ' ἡδύ.

32. νηός] νεὼς H. 33. ἡ δέ με] ἦδ' ἐμὲ H. ἡ δ' ἐμὲ W. 34. ἑκάστα.

36. με πέεσσι. 38. ἐρέω.

φησὶ γὰρ Ἀπολλώνιος· ὥς ὅτι δις καὶ
 τρίς ἐν ταῖς συνθέσεσιν ἐκβάλλει τὸ σ,
 δίπους, τρίπους. Q. Ὅτε] Τὸ ὅτε ἀντὶ
 τοῦ ἐπειδὴ, ὥς ἐκεῖ, Ὅτε με βροτοὶ οὗτι
 τίωσιν (v. 129.). B. 26. σημανέω]
 Λέγω ὑμῖν τὴν ὁδὸν ἵνα μὴ διὰ τὸ ἀμ-
 φιβάλλειν καὶ ἀγνοεῖν τὴν ὁδὸν τῇ ἀλλή-
 λων κακοτεχνίᾳ καὶ ἀπειρίᾳ ἀλγήσητε.
 Ἄλλως. ἵνα μὴ τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ πλοῦ εἰς
 βάρβαρον ἐλθόντες τύπω τῇ τῶν ἐνοικούν-
 των κακοτεχνίᾳ ἀλγήσητε. B, Q. Διὰ τὴν
 ἢ Κίρκη τοσούτων ὄντων κινδύνων τῇ Ὀδυσ-
 σεϊ ἐν τῇ οἰκαδὲ παρ' αὐτῆς ἀπόπλῃ οὐχὶ
 πάλιν τὸν αὐτὸν ἐκέλευε πλοῦν ὅνπερ ἦλθεν
 ἀποκλεῖν, ἀλλὰ καὶ (παρὰ em. vel ins.
 Mai.) τὰς Σειρῆνας καὶ τὴν Σκύλλαν καὶ
 τὴν Χάρυβδιν συνεβούλευε ποιῆσθαι τὸν
 πλοῦν καὶ παρὰ τὴν νῆσον ἐν ᾗ αἱ ἡλίου

βόες ἦσαν; Ῥητέον οὖν ὅτι τῶν δύο ἀπέ-
 πλων χειρίστων ὄντων οὐδὲν ἡμάρτανεν ἢ
 Κίρκη συμβουλεύουσα τοῦτον ποιῆσθαι
 τὸν πλοῦν ἐν κακῶν ἐκλογῇ αἰρετώτερον
 ὄντα. οὐ γὰρ ἐξ ὧν ἀπειθήσαντες αὐτῇ
 ἠτύχησαν ἀποκτείναντες ἡλίου βοῦς, αἰ-
 τιᾶσθαι χρὴ, θεωρεῖν δὲ ὅτι εἰ ἐπεισθη-
 σαν αὐτῇ οὐδὲν αὖ παθόντες δεινὸν οἰκαδὲ
 ἀπῆλθον, Q. 33. ἦδ' ἐμὲ] Ἀντιδια-
 σταλτικὴ ἢ ἐμὲ. Harl. 34. Εἶσέ τε
 καὶ προσέλεκτο] Παρέκλινεν ἑαυτὴν καὶ
 προσηγάγετο. Pal. Προσέκλινεν ἑαυτῇ
 καὶ προσηγάγετο. ἢ καὶ προσδιέλεξατο,
 ὃ καὶ ἄμεινον. Προσέλεκτο ἀντὶ τοῦ
 ἐκούμῃσι. B, Q. Προσέλεκτο] προσεῖ-
 πεν. Vulg. 38. Μνήσει δέ σε καὶ θεὸς
 αὐτός] Τὸν Ποσειδῶνά φησι. διὰ τῶν
 ἔργων ὑπομνήσει περὶ τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγο-

Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξειαι, αἱ γὰρ τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφείας εἰσαφίκηται.

40

ὅστις αἰδρεῖη πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνή, καὶ νήπια τέκνα,
οἴκαδ' ἐροτῆσαντι, παρίσταται, αὐδὲ γάνυται·
ἀλλὰ τε Σειρήνες λυγυρῇ θέλγουσιν αἰοιδῇ,
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὅστεόφιν θίς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.

45

ἀλλὰ παρὶξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιηδία, μὴ τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκούμεν, αἱ κ' ἐθέλησθα.
δησάντων σ' ἐν νηὶ θεῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
ὄρθεν ἐν ἰστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀτήφθω·
ὄφρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούης Σειρήνοισιν.

50

40. ἡ τις] ὅτι H. 41. αἰδρεῖη πελάσῃ] αἰδρεῖη πελάσῃ H. ib. ἀκού-
σῃ] ἀκούσῃ H. ib. αἰδρεῖη. 43. οἴκαδε. 48. δεψήσας] δὲ ψήσας H.
ib. μελιηδία. 52. ῥινοί.

μένων ἔτι ἀληθῆ εἰσι. B. Q. 39. Σει-
ρήνας] Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς Ἀχελώου
καὶ Στερότης τῆς Παρθάνας (sic ed.
ant.) αἱ Σειρήνες, κατ' ἐνίαν δὲ Ἀχε-
λάου καὶ Τερψιχόρης μιᾶς τῶν μουσῶν.
ἐλέμεναι δὲ παρθενίαν ἐμυσήθησαν ὑπὸ
Ἀφροδίτης καὶ ἔχουσιν περὶ ἀπέπτυ-
σαν εἰς τὸ Τυρρητικὸν κλίμα. καὶ νῆσον
κατέσχον Ἀνθεμοῦσαν (ita pro -ούσαν
Barn. e MS.) ὀνομαζομένην. ὀνόματα
δὲ αὐτῶν Ἀγλαοφῆμη, Θελεξίπεια, Πισι-
νή καὶ (Barn. e MS. ἡ) Λήγεια. κατὰ
δὲ Ὅμηρον δύο. Σειρήνων (γὰρ ib. B.
Barn.) λέγει. Vulg. Τὰς Σειρήνας
Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης μιᾶς τῶν Μου-
σῶν, αἱ δὲ Στερότης τῆς Παρθάνας (sic),
ἀγαπησάσας τὴν παρθενίαν ἀπεστύγη-
σαν Ἀφροδίτῃ καὶ ὠρίθωσαν. αἱ δὲ ἀπ-
έπτυσαν εἰς τὴν Τυρρητίαν περὶ νῆσον
Ἀνθεμοῦσαν. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Ἀγλαο-
φῆμη καὶ Θελεξίπεια. Φασὶ δὲ ὡς
Ὀδυσσεὺς φυγὼν αὐτάς, ὀργισθεῖσαι καθ-
ῆκαν ἑαυτάς εἰς θάλασσαν. Ὅμηρος

δὲ εἴτε γένος αὐτῶν παρίστησιν εἴτε
περὶ αὐτάς φησιν εἶναι. Q. Αἱ
Σειρήνες ἢ ὄρνιθες κέλαδοι (f. δυσκέλαδοι)
ἦσαν ἐν λειμῶνι, ἢ γυναῖκες θελκτικαὶ
καὶ ἀπατητικαί, ἢ αὐτὴ ἡ κολακεία.
πολλοὺς γὰρ θέλγει καὶ ἀπατᾷ καὶ ὥσα-
ναι θανατοῦ. B. 42. Τῷ δ' οὔτι γυνή]
Τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας τοῦ
μέλους τῶν Σειρήνων μὴ δύνασθαι κινη-
θῆναι ἐπὶ τοῦ πρόσω τῇ ἀρρήτῃ τῆς αἰ-
δῆς ἡδονῇ, ἀλλὰ θνήσκεν ταύτης ἀκού-
οντας. Q. 43. Οἴκαδε ἐροτῆσαντι] Ὁ
μὲν Ἀριστοφάνης φησὶ κατατακτομένους
τῇ φθῇ καὶ αἰφνιδίως ἐκλείποντας ἀπο-
λέσθαι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν τῶν
ἀναγκαίων σπάνιν. Q. 46. Περί δὲ
ῥινοὶ μινύθουσι] Περί δὲ τὰ ὅστέα τὰ
δέρματα σήπεται. Q. 51. Ὀρθὴν ἐν
ἰστοπέδῃ] Ὀρθὴν ξύλιν ἐκ τῆς τρέκιδος
ἣ προσαδέσεται ὁ ἰστός ἐν ᾧ δεσμεῖται τὸ
ἄρμενον. Q. Τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ὁ ἰστός ἐν-
τίθεται. Vulg. 52. Σειρήνοισιν] Ὅτι
δύο καθ' Ὅμηρον αἱ Σειρήνες, οὐ τρεῖς.

αἱ δὲ κε λίσσῃαι ἐτάρους, λῦσαί τε κελεύης,
οἱ δὲ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάσγε παρέξ' ἐλάσσωσιν ἐταῖροι,
ἔνθα τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διηγεκέως ἀγορεύσω,
ὅπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλευέιν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.

ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
κῦμα μέγα ροχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

Πλαγκτὰς δὲ τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτὶ πᾶ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι

53. αἱ] αἱ H. ib. κελεύης] κελεύσης et supra γρ. κελεύεις H. 54. ἐνὶ]
ἔτι W. 55. ἐπεὶ δὴ] ἐπὶ δὴ H. ἐπὶ δὴ W. 58. ἐρέω. 59. προτὶ]
προτὶ V. 61. πλαγκτὰς] πλακτὰς H.

Q. 53. 54. Hos tamen versus
ἀθετεῖ, ut videtur, Aristophanes^d.

PORS. 54. Δεόντων] Ἀρίσταρχος
γράφει, διδόντων^e, ὡς τιθέντων. Harl.
56. Διηγεκέως] Οἷον κατὰ μίαν παραγ-
γελίαν, ἢ δι' ἑλ. Vulg. 57. Ὀπ-
ποτέρῃ] Ἀντὶ τοῦ, διὰ ποίας. Vulg.
58. Ἀμφοτέρωθεν] Ἐκατέρου μέρους
ἀμφοτέρας τὰς ὁδοὺς. B. Ἐκ τοῦ ἐνδὸς
μέρους. B. (sic) Ἐκατέρωθεν. Vulg.
59. Ἐπηρεφέες] Πικναί, ἢ ἐπικρεμάμε-
ναι, ἐψηλαὶ καὶ ἐπίστεγοι. Vulg. Q.
61. Πλαγκτὰς] Ὁ μὲν Κράτης, ὅτι
πελάζεται (scq. πλάζεται] περὶ αὐτὰς
τὸ κῦμα. οἱ δὲ ὡς τὴν Δῆλον κινεῖσθαι
καὶ φέρεσθαι. Vulg. Ἀπὸ τοῦ προσ-
πλήσσεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ κύματα. B.
Θεοὶ μάκαρες καλέουσι] Ἀνθρώποι δὲ

οὐδέν. καὶ τούτω δῆλον ὅτι πέπλακεν.
Vulg. 62. Οὐδὲ πέλειαι—φέρουσιν]
Ἦτοι μυθικῶς φησι τὰς περισσότερας διὰ
τῶν Πλαγκτῶν ποτομένας ἀποκομιζειν
Διὶ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἶρηκεν.
ὅτε γὰρ ἕκαθεν τῶν Πλαγκτῶν γένηται
τὸ ἄστρον τὸ λεγόμενον (Vulg. ὁ λεγό-
μενος) Ταῦρος, τότε συμβαίνει τῶν ἐπὶ
τῆς αὐρᾶς αὐτοῦ κειμένων ζ' ἀστέρων οἱ
Πλειάδες λέγονται ἵνα ἀμαυροῦσθαι ἐκ
τῆς ἀναφορᾶς τοῦ καπνοῦ^f. Φέρουσι δὲ
τροφὴν ἰσορ θαλάσσιον ἥλιφ, ἐν καὶ
Πλάτων ἐν Φαῖδρῳ (p. 246. e.) Δία
προσηγόρευσε· ὁ μὲν δὲ μέγας ἐν αὐρα-
νῇ Ζεὺς πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνει. Vulg. Q.
Ἄλλως. Ἐδεῖ τὰς περισσότερας ὡς ἀκε-
ραίους καὶ ἀκάκους, καὶ ἔξέλας τῇ πτή-
σει, λέγεσθαι φέρεν τῇ Διὶ τὴν τροφήν,

^d πηλείων text. Γρ. πηλείων. Harl. BUTTM.

^e Lege διδόντων Attice pro διδόντων a διδῆμι quod fluit a διῶ ut εἴθῃμι a θέω. Impf. διῶ ipse Homerus usurpat Il. λ'. 105. Suid. et Hesych. διδῆμι, (τι) διερμύω. In Xe-noph. Anab. 5. [5, 8, 10. vel 24.] legendum ex Cod. Paris. διδῆμι pro διερμύων, quod in διδῆμι corruptit Hesychius. Idem e nostro loco διδόντων διερμύων. Sic MS. lectionem διδόντων recte correxit Musurus. PORS. Adde Schaeferi not. ad Greg. Cor. Aol. 55. BUTTM.

^f Pors. in scholiis Harl. (ad hunc versum et seqq.) et Πλαγκτὰς et Πλακτὰς scrip-tum esse refert. BUTTM.

^g In alio breviori codicis Q. scholio ita: Τινὲς φυσικῶς ἀπαλύνοντες φασὶν ὅς ποτ' ἐκ τῆς τροφῆς τῆς Πλειάδος εἰς τὴν αὐρὰν ἀστέρων ἄφρατος ἵγνιντο ἐν τοῦ καπνοῦ. BUTTM.

τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῆς πέτρῃ·
 ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 τῇ δ' αὖτω τις νῆς φύγει ἀνδρῶν, ἥτις ἴκηται,
 ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φαιτῶν
 κύμαθ' ἀλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
 οἷη δὲ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νῆς,

65

66. τῇ δ'] τῇδ' a m. pr. sed τὴν δ' ex emend. antiqua H. PORS. τῇδ' V.

ἥτις ἐστὶν ἀμβροσία. Q. 64. 'Αλλά τε καὶ τῶν] 'Αλλά καὶ ἀπὸ ταύτων τῶν πελειῶν ἀφαιρεῖται μία (scf. μίαν) λῆς, ἀντὶ τοῦ λισσῆ, πέτρῃ. B. 65. 'Αλλ' ἄλλην ἐνίησι.] Τὴν πλάτην τῶν διερχομένων ἐκεῖσε ζῶον ταῖς Πλαγκταῖς φησι πέτραις ἐναρίθμιον εἶναι, ἥτοι συγκατατεταμένην καὶ ἀχώριστον. Q. 66. 'Ἡτις] Γρ. ἴστις. Harl. 69. Οἷη δὲ κείνη γ' ἐπέπλω ποντοπόρος ναῦς 'Αργὸ πασιμέλουσα] Τυρὸ ἢ Σαλμωνίως ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πέλιαν, ἔγχευε Κρητῆα. καὶ ἴσχει παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσωνα καὶ Φέρητα καὶ Ἀμφιάνα. Αἴσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνετα· Ἰάσων, κατὰ δὲ Φερεκύδην ἐξ Ἀλκιμέδης¹. τελευτῶν δὲ αὐτός καταλαβεῖ τοῦ παιδὸς ἐπίτροπον τὸν ἀδελφὸν Πέλιαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν ἵνα αὐξήθῃ τῷ υἱῷ παράσχῃ. ἢ δὲ τοῦ Ἰάσωνος μήτηρ Ἀλκιμέδην δείσασα δίδωσιν αὐτὸν τρέφεσθαι Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ. τραφεὶς δὲ καὶ ἡβήσας ἔρχεται εἰς Ἰωλκὸν ἀπαιτῶν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν τὸν Πέλιαν. ὁ δὲ ἔφασκεν χρῆναι αὐτὸν

πρότερον διακομίσαι τὰ χρυσοῦν δέρος ἀπὸ Κόλχων, καὶ τοὺς πυρπολούς ἀγελεῖν ταύρους. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰάσων λέγει τῷ Χείρωνι. καὶ αὐτῷ ὁ Χείρων συνεκπέμπει τοὺς ἡϊθέους². κατασκευάζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργὴν. πλείοντες δὲ ἀφικνῶνται ἐπὶ τὴν τῶν Βιθινῶν χώραν, καὶ ὁρῶσι τὸν Φωνέα πηρὸν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ἔχον γὰρ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τῆς Βορέου καὶ ἐπαγγέμας Εὐρυτίαν³ δίδωσιν αὐτοὺς τῇ μητρὶ διαβληθέντας πρὸς ἀναίρεσιν. Ζεὺς δὲ χαλεπήνας λέγει αὐτῷ, πρότερον βούλεται ἀποθανεῖν ἢ τυφλὸς γενέσθαι. ὁ δὲ αἰρεῖται μὴ ὁρᾶν τὸν ἥλιον. ἀγανακτήσας δὲ ὁ Ἥλιος Ἀργείας ἐκπέμπει αὐτῷ αἵτινες εἴποτε μέλλει (scf. μέλλει) ἐσθίειν, αὐτοῦ δειπρᾶσθαι ἐμβάλλουσιν φθορὰν τινα⁴. καὶ οὕτω Φωνὸς ἐτιμωρεῖτο. τοῦτων οὖν τὸν Φωνέα θεωρήσαντες οἱ περὶ τὸν Ἰάσωνα παρεκάλουν ὑποθέσθαι, πῶς δεῖ πλεῦσαι (scf. δεῖ διαπλεῦσαι) τὰς Πλαγκτὰς λεγομένας πέτρας. ὁ δὲ εἶπεν ἰδὼν τὰς Ἀργείας ἀπαλλάξουσι τῆς πρὸς αὐτὸν ὁρμῆς. θέτες δὲ συσθήκας ἐπαγγέλλονται αὐτῷ τοῦτο ὁρᾶσαι. ὁ δὲ λεί-

¹ Vid. Sturz. ad Pherecydis fr. num. 33. BUTTM.

² Barnesius corrigit ἡμῖθιους; et revera infra schol. ξ'. ultimo de Argonautis legitur ἡμῖθιους, pro qua voce ibi Sturzianus corrigit ἡϊθιους. Cf. schol. λ'. 320. (de Theaeo); sed ibi μετὰ τῶν ἡϊθιους de juvenibus in Cretam missis, quorum tam diversa ratio, ut ob id ipsum fere Barnesii correctioni faveam. BUTTM.

³ Εὐρυτίαν ἐν Κόλχων ἀδελφὴν schol. Soph. Antig. 992. Ἰδαίης Δαρδάνιος Apollod. 3, 15, 3. et al. Appono haec in similitudinem horum feminae nominum digitorum intendens. BUTTM.

⁴ Barn. pro αἵτις δειπρᾶσθαι scribit τὰ αἰσῶν λ. πῶντα, quibus parum juvamus. Eustath. ad h. l. ex eodem, ut apparet, fonte haec referens, ita: αἱ λιμῶντις Ἰταίους ἐν Ἀθήναις ἀφασπάζονται δαυμάτιον τὰ βρέματα. Hinc in nostro emendo—ἰεθίον, τὰ βρέματα αὐτοῦ δάψαζον ἐμβάλλουσιν φθορὰν τινα. BUTTM.

Ἄργω πασιμέλousα, παρ' Αἰήτας πλέousα· 70
καί νύ κε τὴν ἐνθ' ὤκα βάλετ μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρῃ παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.

Οἱ δὲ δῶα σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸς εὐρὺν ἰκάνει
ὄξείῃ κορυφῇ, νεφέλῃ δέ μιν ἀμφιβέβηκε
κυανέῃ· τὸ μὲν οὐπὸς' ἔρωϊ, οὐδέπὸς' αἴθρη 75

73. δῶα] διὰ V.

γαί αὐτοῖς, πᾶσαν δύναται ἔχειν τάχος ἢ Ἄργῳ; πάντων δὲ πελαιῶδες. ἐκέλευσεν ἀφεῖναι περισσότερὰν κατὰ τὴν συμβαλὴν τῶν πετρῶν, καὶ μὲν μεσολαβηθῆ, μὴ πλεῖν, εἰ δὲ σωθῆ, τότε περαινῶν τὸν πλεῖν. εἰ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες πωῶσι. κατασχευθείσης δὲ τῆς περισσότερᾶς διὰ τῆς εὐρείας, προσβάλλουσι τῇ Ἄργῳ διὰ . . . πλεγαδίας* πέτραι συνελθούσαι τῆς νεῆς συμπίπτουσιν, αὐτὰ δὲ σώζονται. εἰ δὲ Βορέϊδες Ζήτης καὶ Κάλαις ἀποδιώκουσι τὰς Ἀργεῖας ἀπὸ τῶν Φωκίας δεῖπτον. καὶ οὕτω παραγίνονται εἰς Κάλχους. ἢ δὲ Ἰστυρία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Vulg. 70. Ἄργῳ] Ἡ Ἄργῃ κατ' ἀνείφρασα. ἢ ὅτι τὰς Ἀργεῖας (f. Ἀργεῖας) εἶχε. B. Πασιμέλousα] Ἐπιθετὴ τῆς Ἀργεῖας ἀπὸ τοῦ πᾶσαν ἐν διμελείᾳ εἶναι διὰ τὸ κλῆρος. ἢ πᾶσι μέλousα θεοῖς. Vulg. Πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλά-

δος ἐν φροντίδι εἶσα. ἐκ πάσης γὰρ τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἥρωας. ἢ παρὰ πάντων εἶσα διὰ φροντίδος ὡς ταχεία. Q. Ἐφ' ὧ πασιμέλousα. Νεωτερικὸν δὲ τὸ γράφειν πασιμέλousα*, ἢ τοῖς ἐν Φάσιδι πολλὴν φροντίδα ποιήσασα. Q. 73. Ὁ μὲν οὐρανὸν] Vid. ad 75. 75. Τὸ μὲν οὐπὸς' ἔρωϊ] Τὸ μὲν, ἦτοι τὸ νέφος, εἶπότε ἔρωϊ, ἦτοι οὐδέποτε ὑποχωρεῖ, λήγει· ὡς τὸ, Ἐπερώησαν δὲ εἰ Ἰαπεῖ (II. θ'. 122.)· νεφέλῃ γὰρ εἰπὼν ἀπέδωκε τὸν λόγον πρὸς τὸ νέφος καὶ οὐ πρὸς τὴν νεφέλῃ. διὰ τοῦτο εἶπε, τὸ μὲν οὐπὸς' ἔρωϊ. B. Q. In Vulg. magna confusio: O MEN OTPANON ET-PTN IKANEN. πρὸς τὸ συνόνομα P ἀπῆντησε τὸ οὐπὸς' ἔρωϊ. ΝΕΦΟΣ. νεφέλη. TO MEN. τὸ νέφος. TO MEN ΟΥΠΟΤ' ΕΡΩΕΙ. σχηματῶν σημασιολογίας ἀκόλουθον. ΕΡΩΕΙ. ὑποχωρεῖ.

* Tam manifesta sunt in his lacunae vestigia ut ejus signum apponere non dubitaverim. Eustathius ita: Ἀσκληπιάδης εἶπεν τῆς περιτρίτης καὶ συνεπιθίτης ἐκ πάσης ἁλλὰ κατὰ τὸ εἰρησίων, ἐισβάλλουσι τῷ λαπῶ διὰ τῶν συμπελαγῶδων, εἰ δὲ συμπίπτουσιν. τὸν ἄρῃον ἐρώησαν (Barn. recte em. συμπίπτουσιν—ἐρώησαν) τῆς Ἀργεῖς ἰαλασας κατὰ τὸ ἐν τῇ περιτρίτῃ σύμβολον. Huic sensui quam parum apte accommodarint scholii verba Barnesius et ad Hygin. 19. Muncker, apud ipsos vide. Ego contentus sum in verbo προσβάλλουσι (quod Eustathius, qui lacunosum et ipse pte oculis habuit scholium, in ἐισβάλλουσι mutabat) et in illo διὰ indicia monstrare sensus hujus: Ἀργοναύτας ἀδιδίχτες πᾶσι ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν, idque a Symplegadicis commissis abscisum fuisse. In simili autem periculo, vocis συμπελαγῶδης prors. in nostro scholio commissa est, non minus integro manente vocabulo, quam illa Argo, nisi quod poeticum ~~καὶ ἐν σχολίῳ~~ prosa miramur. BUTTM.

* Hoc solum ex Harl. excerptit Pors. Quod autem in Mediol. utraque hujus vocis scriptura circumscriptum in penultima habet id meris ejus editionis mendis ~~est~~ ~~est~~. BUTTM.

* Ad illa πρὸς συνόνομα et οὐν σημασιολογίας cf. schol. Vulg. ad γ'. 184. BUTTM.

* Primum Barnesius jam vidit scholium subiectum lemmati Ὁ μὲν οὐρανὸς α. α. spectare ad v. 75. Nimirum occitantis librarii ab uno lemmate ad alterius scholium ~~transiit~~ periiit scholium ad v. 73. quod sine dubio spectabat schema illud αὐτὸ δὲ δῶα σκόπελοι, ὁ μὲν—; cf. Eust. De altero autem schemate scholiastes ait, “ver-

κείνου ἔχει κορυφὴν, οὗτ' ἐν θέρει, οὗτ' ἐν ὀπάρῃ·
οὐδέ κεν ἀμβραίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἰκόσι καὶ πόδες εἴεν·
πέτρῃ γὰρ λῖς ἐστὶ, περιζεστῇ εἰκυῖα.

μίσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἡεροειδὲς
πρὸς ζόφον, εἰς Ἑρεβος τετραμμένον· ἥπερ ἂν ὑμεῖς
ἦα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμι Ὀδυσσεῦ.

οὐδέ κεν ἐκ τῆς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
τόξῳ οἴστυσας κᾶλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἐνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακῦα·

80

85

78. γε] τε W. ib. εἰν et ἡ super εἰ H. ib. εἰν εἰσάφικου. 79. εἰκυῖα.
80. ἡεροειδὲς.

Ἀριστάρχος· οὐ λέγει πρὸς τὸ νέφος τὴν
ἀπέναντον εἶναι, ἀλλὰ, ταῦτο εὐθέως
λέγει, τὸ κεκαλύφθαι τὴν σκέπην τῇ
νέφει. Q. 77. Οὐ καταβαίη] Δείκει ὁ
θεός. ἦτοι, οὐδὲ καταβαίη, ἀντὶ τοῦ, ὅπως
ἀνέλθῃ. B. Q. Ἀριστάρχος γράφει,
οὐκ ἐπιβαίη. Harl. Οὐδέ κεν ἀμβραίη]
Οὐ δυσὸς ἀνελθεῖν. Οὐδ' ἐπιβαίη] Οὐ-
δὲ κατέλθῃ. Vulg. 78. Οὐδ' εἰ οἱ
χεῖρές γε] Ὅτι ὁμοῖα ἢ προσφερὰ (sc.
προφ.) τῆς ὑπερβολῆς τῇ, Οὐδ' εἰ μοι
δέκα μὲν γλῶσσας (Il. β. 489.). Q.
Χεῖρές γε] Schol. marg. χεῖρές τε.

Harl. 81. Εἰς Ἑρεβος τετραμμένον]
Εἰς τὰ πρὸς δύο μέρη νεῖων. πιθανῶς
δὲ ἴσα μὴ προιδόντες εἰ ἐταῖροι παύσαν-
ται τῆς κωπηλασίας. Vulg. Εἰς Ἑρε-
βος ἦν ἀπεστραμμένον, ὥστε δεῖ ἀπεσ-
τράφθαι ἐξ αὐτοῦ τὴν αἰγὴν τοῦ ἡλίου.
Q. 84. Ἀφίκοιτο] Ἀντὶ τοῦ, κατα-
λάβει. Vulg. 85. Σκύλλῃ] Σκύλλα
Φόρκυος θυγάτηρ καὶ Ἑκάτης, ἔχουσα
πρὸς ταῖς κλυοαῖς σκύλακας, κατέχουσα
τὴν περὶ Σικελίαν περθεμένην. ἔνθεν μὲν
Σκύλλῃ ἐτέρωθεν δὲ Χάρυβδις (235.).
Σκύλλα θυγάτηρ μὲν ἦν Φόρκυος καὶ

“ba, ὡς ποῦ ἱκανῶς ἀπαντῶσαι πρὸς τὸ ἐνάντιον” h. e. pro κείνῃ subjectum habere ge-
nere neutro τὸ νέφος, cuius ulterioris explicationis fragmina sunt hæc: ΝΕΦΟΣ. το-
φία. Mox aliud de eadem re scholium cum eodem lemmate Τὸ μὲν εἶπον ἱκανῶς, ad-
ditum, in quo dum tantum voces perperam coaluerunt. Scr. σχῆμα, τὴν συμπληρώ-
σαν ἀνέλκεται. Ita nimirum vocat hoc schema grammaticum quoniam sensum nomi-
nis, non formam sequitur. Nescio tamen an hic etiam rectius scribendum, τὴν
συμπληρώσαν ἀνέλκεται. Barnesius duo hæc scholia conficere conatus est pessime.
BUTTM.

· In Mediol. lemma huic scholio est præfixum Νεφίλη δ. μ. α. et mox fæde scrip-
tum ita εὐθέως λέγει τῇ καλύφθαι. BUTTM.

· Immo οὐδ' ἐπιβαίη. Eustathius: τὸ δὲ γράφειν, οὐδ' ἐπιβαίη (ἐπιβαίη), οὐκ εἶναι ἀφε-
λῆς, ἀλλὰ γελοῖον. Et sic est in lemmate schol. vulg., ubi quoniam male bodie hæc
scriptura explicata est (vid. supra), Barnesius audacter reposuit ἐπιβαίη, hoc, ut so-
let, pro vera textus varietate venditans. BUTTM.

· Recepit hoc Wolfius. Sed utrumque, ni fallor, olim junctum erat, χεῖρές γε εἰ-
κόσι καὶ πόδες. Nam foedissimus profecto est hiatus etiam in censura, quando ac-
cidit in pleonastico. Ne quis enim objiciat e. g. Il. γ'. 197. ἔγωγε ἴδμεν, memine-
rit in quibusdam verborum formis reduplicationem esse, qua digamma quoque re-
duplicatur, illaque ἴδμεν, ἴδμεν respondere his ἴδμεν, διδόμεν: contra in talibus qua-
lis sunt ἴδμεν, ἴδμεν, ἴδμεν, nullum reduplicationis usquam vestigium esse. BUTTM.

· Sic edd. ant. nisi quod in illis versus. “Εὐδὲ μὲν in lemmatis forma positus est;

ἔξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἐκάστη 90
 σμερδαλέῃ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπύγους κοίλοιο δέδουκεν,
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βρεθροῦ· 95
 αὐτοῦ δ' ἰχθυῖα σκόπελον περιμαιμώουσα
 δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποδι μεῖζον ἔλπει
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγᾶστονος Ἀμφικρίτη.
 τῇ δ' οὐκ ἔστι ποτὲ ναῦται ἀκῆριοι εὐχετόωνται
 παρφυγίῃ σὺν νηϊ· φέροι δέ τε κρατὶ ἐκάστῳ
 φῶτ' ἐξαρκέζουσα νηὶς κυανοπράοιο. 100
 Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,

90. Γοι. Γενέσθη. 94. ἐξίσχει] ἐξ ἰσχει V. 96. εἰσθε] ὅτεθ H.
 98. ὅθεν ποτὶ] ὅ πόποτε W. 99. ἐκάστη] ἐκάστῳ H. ib. Γεκάστη.

ἀποσπῆν τοὺς ἀρεῶμενους. φέροι δέ τε
 κρατὶ ἐκάστῳ φῶτα ἀρεῶμενους (99.).
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βρεθροῦ καὶ
 οἱ ἐχόντες ἀντίληπον, ὁρῶντες ἂν τις
 θέλωτο τοὺς ἀκάλους. Κράτης δὲ ἐν
 ταῖς περὶ διαφύσεως ἀφυλάκτους ἀκούει,
 οὕτως περὶ τῆς εὐκλείας διαλογίσεως, τοι-
 οῦτω γὰρ τοὶ παύονται ζῶντες μὲν ἔχον
 κεφαλὰς καὶ δειρὰς οἱ ἐλάσσονας. Q.
 Ἀντιφ. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ περιμαίματος
 καὶ ἀποσπῆν. τινὲς δὲ, διαφύσεως,
 οἷς οὐδεὶς ἂν τις διαφύσει φυλάξασθαι
 διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς δεινότητα· ἀρεῶν γὰρ
 τὸ φυλάσσειν, ὅθεν καὶ ὁ πύλαρις. ἔστι
 δὲ ἀρεῶν ἀνέγνωσαν ἄνθρωποι, ἀρεῶν, ἄγροι,
 ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀρεῶν καὶ μὴ ἀντιφ-
 ρων καρεῶν. τινὲς, οὐδεμῶς φροντίδος
 ἔχοντες· ἀρεῶν γὰρ ἡ φροντίς. ἔστι δὲ ἀ-
 ρεῶν τοὺς ἐμπροσθίους, ὡς καὶ παρὰ τῇ
 κυματῇ· ὅτε τοὺς ἀρεῶν εὐκλείῃ, μα-
 τηγία, πόδας κομίζειν; σὺ δὲ φέρεις
 ἐπισθίους. Ἀμεινον δὲ ἀποδιδόναι τοὺς
 χαλεπαῖς καὶ διαφύλακτους παρὰ τὸ
 ὀρεῖν ὅ ἐστι φυλάσσειν. ἢ τοὺς δυσορ-

μήτας, παρὰ τὸ ὀρεῖν· οὐ γὰρ χρῆται
 αὐτοῖς ἡ Σαῦλα εἰς πορείαν. Vulg. Ἡ
 διαφύλακτι, οἷς οὐδεὶς ἂν διαφύσει φυ-
 λάξασθαι διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς δεινότητα.
 ἢ ἀρεῶν. ἢ οὐδεμῶς φροντίδος ἔχοντες. ἢ
 ἀνέγνωσαν, εἰ μὴ ἀνέγνωσαν ὀρεῖσαι. Ἀλ-
 λος. Ἀρεῶν, οὐκ ἀρεῶν παρὰ τοὺς ἀρεῶν
 καρεῶν. ἢ κρεμαστοί, ἀπὸ τοῦ αἰσθῆναι,
 τὸ κρεμαῖ. B. 90. Δειραὶ περιμήκεες]
 Ἀντισταδισαῖος τῇ μήκει. Q. 91.
 Σμερδαλέῃ κεφαλῇ] Κατὰ μὲν τοὺς πολ-
 λὰς κινεῖς πιθανώτερον δὲ δρᾶντας
 καὶ γὰρ μένος δρᾶντος τρεῖς στίχους ἔχει
 δίδωται. Vulg. 92. Πυκνοὶ καὶ θα-
 μέες] Ἐκ παραλλήλου ἔταξε εἰς λέξεις
 ἰσοδυναμούσας. Vulg. 94. Γρ. βρεθ-
 ρου. Harl. 95. Περιμαιμώουσα] Ἐπὶ
 τοῦ λιμῶν ἐνθουσιῶσα καὶ κορυμνῇ. B.
 97. Ἀγᾶστονος] Μεγάλους ψάφους ἀνα-
 τελοῦσα· ἢ μεγάλους στεναγμαῖς ἐπι-
 φέρουσα διὰ τοὺς ἐν ταῖς ναυμαγίαις ἀκαλ-
 λυμένους. Vulg. 98. Ἀμεινοφάνης, τῆδε,
 ἔφην δὲ τὸ πόποτε. Harl. Ἀκῆριοι] Νῦν,
 ἀνευ κηρὸς καὶ θανάτου, ἀβλαβεῖς. Vulg.

* Non Aristophane, ut alias, sed Philemone; vid. Lex. Segner. p. 476. ubi pro ἀ-
 μείζων ἀπὸ πρᾶσθαι. In nostro scholio erat omnis μέσση et οὐ δέ. BUTTM.

πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοΐσ τεύσεαι·
 τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθελώς·
 τῷ δ' ὑπὸ δ' ἰα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ·
 τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνίστην ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναρροιβδεῖ 105
 δεινόν· μὴ σύ γε κῆθι τύχοις, ὅτε ροιβδῇσειεν·
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἑρσίσχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὤκα
 νῆα παρῆξ ἐλάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 ἐξ ἐτάρους ἐν νῆϊ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντα. 110

102. διοΐσ τεύσεαι] δι' ὁδοῦσεαι V. „104. ἀναρροιβδεῖ] ἀναρροιβδεῖ, ut et
 105. H. ib. ὤκα. 106. ροιβδῇσειεν] ροιβδῇσειεν H. 109. παρῆξ ἐλάαν]
 παρῆξ ἐλάαν V.

102. Πλησίον ἀλλήλων] Μετὰ τὸ στίξαι
 τελείως εἰς τὸ Ὀδυσσεῦ, τὸ, πλησίον ἀλ-
 λήλων, ὡς ἀπὸ ἀλλῆς ἀρχῆς προφερόμεθα,
 καὶ στίξομεν εἰς τὸ ἀλλήλων. Ἄρα τῷ
 εἰσι, πλησίον ἀλλήλων εἰσὶν^b. εἴτα σα-
 φηρίζει τὸ διάστημα. Ἐγὼ δὲ εἰς τὸ,
 πλησίον, στίξων οἶμαι μηδὲν λάβειν. Q.
 Δὴ διοΐσ τεύσεαι] Ὅστις καταλάβῃς ἀπὸ
 σκοπέλου εἰς σκοπέλου. B. Q. 103.
 Τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι] Οἰκονομικῶς, ἔν' εἰς
 ταῦτα ἐκκρεμασθῇ ὁ Ὀδυσσεύς. διὰ καὶ
 τὸ μέγας πρόσκειται ἵνα δυνηθῇ βαστάξαι
 τὸν κρεμάμενον ἥρωα. παρατηρημένως
 δὲ οὐκ ἐλάαν ἢ ἄλλο δένδρον ἀλλ' ἐρι-
 νεὺν παρέλαβεν, ὥστε εἶπε καὶ ἐν κρη-
 μυῖς φέρεσθαι. Q. 104. Δῖα Χάρυβ-
 δις] Ἡ φοβερά, παρὰ τὸ δέος. Θαλάσ-
 σης δὲ βάθος (Vulg. ins. ἀναποτικόν)
 ἐστὶ μεταξὺ τοῦ Ἀδρίου καὶ τοῦ Τυρρηνι-
 κοῦ πελάγους. B. Q. Vulg. Οὐκ ἐδή-
 λωσέ γε μὴν ὁ Ὅμηρος πότερον θηρίον
 ἐστὶν ἢ ἄμικτος. Ὑπερτείνει δ' αὐτὸν
 Καλλίστρατος ὡς μαχόμενον τοῖς ἔπειτα.
 B. Q. 105. Τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνίστην]
 Τινὲς τὸ τρεῖς ἀντὶ τοῦ πολλάκις. ἄμικτος

δὲ τῷ, ἐπ' ἡματι, ἀντὶ τοῦ νυχθημέρι-
 δι' ὅτι γὰρ ὥρῃ γίνεται ὁ σπασμὸς τοῦ
 ὕδατος, ὡς Ὀδυσσεύς φησιν (cf. ad
 439.). καὶ ἀλλαχοῦ, ἔνδεκα δ' ἡμέραι
 θυμὸν ἐτέρποντο (Π. φ'. 45.), ἀντὶ τοῦ
 νυχθημέρι. Q. Τρεῖς δ' ἀναρροιβδεῖ] Ἀμ-
 πωτικὸς δὲ τις, ἀνάποσις τις καὶ ἀναρροί-
 φησις. ὑπονοεῖται γὰρ τὸ ὕδωρ ἐν τισὶ
 κυλάμασι τῶν πετρῶν, καὶ πάλιν βήρυτ-
 ται, ὅτι (f. διδ) τὸ ὕδωρ καλεῖται βήρυττα.
 ἦν δὲ αὐτὸς ὁ τόπος τοῖς πλέουσιν ἐπικίν-
 δυνος, θανάτου μιστὸς, ὅτι τὸ πλεῖον ἐν
 ταύτῃ τῇ τόφῃ ὑποβρίχων ἐγίνετο. Q.
 Ἡ κατὰ τὴν Σκύλλαν ἐστὶν ἱστορία
 αὕτη, ὡς ἦν γνωστὴ περικαλλὲς μέχρι ἡμ-
 παλοῦ. ἔθεν καὶ ἔθεν κυτῶν προσπεφύ-
 κεισαν κεφαλὰι αὐτῆς ἔξ. τὸ δ' ἄλλο
 αὐτῆς σῶμα ἰφισειδές. ὁ θηρίον τοῦς παρα-
 πλέοντας τὰ πελάγη ταῦτα κατήσθιεν
 ἀφειδῶς ἢ θηριωδῶς. Ἡ δὲ Χάρυβδις
 ἐστὶ τόπος τις καλὸς περὶ τὴν θαλάσ-
 σαν, καὶ ἵσταται ἐν ταύτῃ ὕδωρ ὥστε
 τὸν τυθμένα τῆς θαλάσσης συστρεφε-
 μένου τοῦ ὕδατος φαίνεσθαι, καὶ ἀναρροί-
 φεται καὶ πάλιν ἀναρροῖται τρεῖς τῆς

^b Corrupta haec sunt e sermone laetud. πλησίον ἀλλήλων circumscribente in hunc sen-
 sum, αἱ δὲ δύο πλησίον ἀλλήλων εἰσίν. Certe citra duriorē ejusmodi ellipsin verba
 poetæ, ut hodie edi solent, expediri non possunt. Quare nemo, opinor, non amplec-
 tetur optimam quam mox hic scholiastes proponit rationem, quæque hic primum
 prodit. BUTTM.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
εἰ δ' ἄγε δή μοι ταῦτο, θεῖα, νημερτές ἐνισπε,
εἴπως τὴν ὅλην μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους.

ὣς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶων·
σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆϊα ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεται ἀθανάτοισιν·
ἢ δέ τοι οὐ θνητῇ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστί,
δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν·
οὐδέ τις ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς·
ἦν γὰρ δηῦνθηθα, κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δύδω, μὴ σ' ἐξαυτίς ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔλῃται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταῖν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὀρμηθῆναι·

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεται· ἐνθα δὲ πολλὰὶ
βόσκοντ' Ἑλίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,

111. προσέειπον.
118. ἴφια.

115. ἔφα.

116. ἔργα.

125. τῆς] τὴν Η.

ἡμέρας. Q. 111. Ἀτίζομαι^b] Ἐκ-
κληττόμενος. Vulg. 116. Καὶ δ' αὖ
τε] Ὁ μὲν αὖ σύνδεσμος, ἢ δὲ τε ἀν-
τισημία. ἰ δὲ λόγος, καὶ ἐκεῖ πολεμῆϊά
σε ἔργα μέμηλεν ὃ σχέτλιε. B. Q.
120. Οὐδέ τις ἐστ' ἀλκή] Ἐσταῖθα
στικτέω. αὐδὲ ἐστὶ λόγος κατὰ τῆς
Σκύλλης ἀλέξεσις^c. φυγέειν δὲ ἀπ' αὐ-
τῆς κρεῖττω. ἀλκή γὰρ, ἢ βοήθεια καὶ
ἀλέξεσις. Vulg. 124. Κραταῖν] Κρα-
ταῖς καλεῖται ἢ μήτηρ τῆς Σκύλλης.
μάγου δὲ Ἐκάτην αὐτὴν καλεῖσιν. Vulg.
Ἀμεινω γράφειν, κραταῖς, ἀντὶ τοῦ
ἰσχυρῶς (B. κραταῖς), ὅς ἀλλασχῶ,

τότ' ἀποστρέψασκε κραταῖς (λ'. 596.),
ἵνα λέγῃ, κραταῖς ἐπιβῶ τὴν μητέρα
τῆς Σκύλλης. καὶ ἐξόνεται. εἰάν δὲ ἢ κύ-
ριον, προκαροῦνεται. B. Q. Harl.
Ἀθετοῦνται γ', ὅτι διὰ τούτων σημαίνει
μὴ εἶναι τὴν Σκύλλαν σύμφυτον τῇ
πέτρῃ. Harl. 126. Θρινακίην] Νῆσός
ἐστὶν ἐν ὁκεανῷ ἱερὰ ἡλίου (Vulg. Νεί-
λου). Q. Vulg. 128. Ἑλίοιο βόες]
Ἡλίου ἐσταῖθα τὸν χρόνον λέγουσιν εἶναι,
βόας καὶ μῆλα τὰς ἡμέρας. αἱ ἑπτὰ γὰρ
ἀγέλαι, ὧς ἐκάστη γ', τέ γίνονται. γένος
δὲ οὐ γίνεται αὐτῶν. καὶ γὰρ αἱ ἡμέραι
τοῦ χρόνου οὔτε πλείονες γίνονται οὔτε

^b Variam hic habes lectionem pro ἀμειβόμενος. Sed scribendum ἀποζέμενος, quod et in margine habet cod. Vindob. 50. Perbona autem lectio. Nam ἀμειβόμενος non commode adhibetur nisi finito alterius sermone. At Ulysses Circei interpellat. BUTTM.

^c Sic ed. ant. Recentiores inserunt αὐδὲ ante ἀλέξασιν. Barn. em. ἰ δὲ λόγος, αὐδὲ ἵσιν κατὰ τῆς Σκύλλης ἀλέξασιν. Quod verum videtur. BUTTM.

ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσσα δ' οἶων πάντα κελεύ,
 πεντήκοντα δ' ἑκάστα· γόνος δ' οὐ γίνεσθαι αἰτῶν,
 οὐδέ ποτε φθινύθουσιν· θεαὶ δ' ἐπιποιμένεσσι εἰσι,
 130
 νύμφαι εὐπλόκαμοι, Φαειδουσά τε, Λαερτιάδῃ τε,
 ἃς τέκεν Ἥλιος ὑπερίσθι δῖα Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πάντα μετήρ
 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπαύρισε τηλόθι ναίειν,
 135
 μήλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλίκας βοῶν.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσιτέας εἴποις, πότται τε μεύηται,
 ἢ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχουσιν, ἴασιθι·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τὰς τεκμαίρομαι ὕλεθρον
 οἷό τε, καὶ ἐτάροις· πύτος δ' εἴπερ κεν ἀλῶξαις,
 140
 ὅψ' ἐκακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους.
 Ὡς ἔφατ'· αἰετῆρα δ' ἐ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἥϊος.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιλχε δῖα θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίον ὤτρυνον ἐταίρους,
 κίπούς τ' ἀμφιβάλλον, ἀπὸ τε πρυμνήσια λῶσκει.
 145
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι πάθον·
 ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολλὰν ἔλλα τύπτον ἀμειβόμενοι.
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεῶς κυανοπρώροιο

130. πεντήκοντα ἑκάστα. 133. 143. δι' α. 135. Θρινακίην ἐς]
 Θρινακίαν ἢ Η. 136. ἑλίκας. 140. ἀλῶξαις] ἀλῶξαι sed η in ai manta-
 kum H. ἀλῶξαις V. ἀλῶξαι W. 141. αἰετῆρα] αἰετῆ H. 147. omittit H.
 Uncinis includit W. 148. νεῶς] νεῶς W.

ἐλάττωες, ἀλλ' αἰετῆ αὐταί. B. 129.
 ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι] Ἀριστοτέλης φυσικῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας αὐτὸν λέγειν φησὶ τὴν οὖσαν¹. τὸν γὰρ πεντήκοντα ἀριθμὸν ἐκταπλασιάζουσι εἰς τὴν τριακοστὴν πεντηκοστὴν περιεστάναι εὐρήσεις (Q. εἴρηκε). Vind. 56. Q. Τόσσα δ' οἶων πάντα] Οἶμαι λέγειν τὰς τοσαύτας νύκτας. Q. 130. Πεντήκοντα δ' ἑκάστα] Ἐκάστα βουκόλια καὶ ποι-

μναι, ἥτοι μία ἑκάστη τοῦτων ἀγέλη ἀπὸ πεντήκοντα φέρει. Q. 131. Θεαὶ δ' ἐπιποιμένεσσι εἰσι] Θεαὶ δὲ αἱ ὁραὶ εἰσι. B. Οὐ κωλύουσιν αὐταὶ εἰδυῖαι κόλασθησμένους αὐτοὺς. Vulg. 133. Νέαιρα] Νεαίρη σύνεστιν ὁ Ἥλιος, ἐπεὶ δὲ νέος ὁ θεός. Vulg. Post hunc versum in cod. Vind. 133. insertus est hic: Αὐτοκασιγνήτη Θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο: quī mīhi quidem ab omni parte ut

¹ Q. mendose, εἰς τὴν οὖσαν. Vulg. natmona manto, Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησὶ. λέγει γὰρ τὰς κατὰ ἡμέρας πεντήκοντα πρὸς ταῖς τριηκοσίαις.—Barnesius affert Luciani locum Astrol. 22. in quo verissime, sed ad hoc usque tempus inane, pro βολῆς emendat, βίας: καὶ τοῦ ἡλίου τὰς βίας τὰ δὲ ἰγὼ ἔματα συμβάλλομαι εἶναι. BUTTM.

ἴκμενον οὔρον ἴει πλησίον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 Κίρκη ὑπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα. 150
 αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 ἤμεθα· τὴν δ' ἀνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
 δὴ τότε γῶν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' εἴους,
 θέσφαθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων 155
 ἀλλ' ἐρέω μὲν γῶν, ἵνα εἰδότες, ἢ κε θάνωμεν,
 ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτος ἀνώγει θεσπεσιῶν
 φθόγγον ἀλυσάσθαι, καὶ λιμῶν' ἀνθεμόντα·
 οἷον ἐμ' ἠνώγει ὅπ' ἀκούμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ 160
 ᾗσ' ἐν ἀργαλέῳ, ὅφρ' ἐμπεδόν αὐτόθι μίμνω,
 ὄρθον ἐν ἰστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
 αἱ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
 ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
 Ἦτοι γῶν τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφαισκειν· 165
 τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νῆς εὐεργῆς
 νῆσον Σειρήνοισιν· ἐπαυγε γὰρ οὔρος ἀπήμων.

151. ἕκαστα. 152. ἴθυνεν] ἴθυνον H. ἴθυνε V. ἴθυνεν W. 154. ἴδμεναι.
 155. ἔφα. 156. αὐτὰρ γῶν Ferén. Feidotes. 157. φύγοιμεν et ω super α ab
 eadem manu H. PORS. 160. ἔφα. 163. α] αἱ H. 164. ἃ nunc, sed
 post rasuram H. 165. πίφαισκειν] πίφαισκω H. ib. ἕκαστα.
 166. εὐεργῆς. 167. ἀπήμων] ἀμήμων H.

genuinum se approbat. 152. Ἦ-
 μεθα] Δημοτικῶς εἰς μέσον παρατίθησι
 τὰ ἀπέρρητα, κοινὸς γὰρ ὁ κίνδυνος. Q.
 Post v. 153. in Harl. et Vind. 133.
 insertus est hic: Κέλνυτέ μεν μύθων
 κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι. Nimi-
 rum ut aliquoties in his scholiis
 observamus, erant qui tali γὰρ,
 quale est in v. 154: offenderentur
 ubique. 154. ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ
 ἕνα ἴδμεναι*] Τὰ κατὰ μέρος αὐτὸ λέγει,
 ὅτι θέλγουσιν ἡδονήν, ὅρα μὴ τῆς μελῆδος
 ἐπειθυμήσαντες ἀμελήσωσι τῶν παραγγελ-
 μάτων. Q. 157. Ἦ κεν ἀλευάμενοι']
 Εἰ μὲν καταφραθήσει τῆς φθῆς, οὐδὲν
 ἡδύκει ὁ δεσμός· εἰ δὲ ἐθέλγεται δεθεῖς,
 ἐσώζεται, φιλομαθῆς δὲ καὶ ἐγκρατῆς,
 ὅστε τοῦ μὲν λωτοῦ οὐκ ἐθέλησε, τῶν δὲ
 Σειρήνων ἀνήκουος μεῖναι οὐκ ἐκαρτέρησεν.
 Q. 160. Οἷον ἐμ' ἠνώγει] Ἵνα πείρα
 μάθῃ ὅτι ἀληθεύει. καὶ ἄλλως ἔδει τινα
 εἶναι τὸν μηρόσποντα, ὅτι οὐκέτι ἐξακού-
 ονται αἱ Σειρήνες. Vulg. 163. Καὶ
 ἐνταῦθα εἰ δύο ὀβελίζονται ὡς ἀδικάτα-
 τοι. Harl. 164. Ὑμεῖς δ' ἐν text. Gr.
 ὑμεῖς μ' ἐν Vind. 133. 167. Gr. ἀπή-

* Immo ad 158. Σειρήνων. BUTTM.

* Immo ad 160. Ἀλλὰ με δεσμῶ. BUTTM.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἥδ' ἔ γαλήνη
 ἔπλετο νηεμίῃ, κοίμησε δὲ κύματα θαίμων.
 ἀνστάντες δ' ἑταροὶ νηὸς ἰστία μηρύσαντο, 170
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλλον' οἱ δ' ἐπ' ἑρετμὰ
 ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ζεστῆς ἐλάτῃσιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ κρητὸν μέγαν τροχὸν ὄξείῃ χαλκῷ
 τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πιέζων
 αἴψα δ' ἰαίνετο κρηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἱς, 175
 ἡελίου τ' αὐγῇ, Ἵππεριονίδαο ἀνακτος
 ἐξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' αὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
 οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδῃσαν ὁμοῦ χεῖράς τε, πόδας τε,
 ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν
 αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,

168. ἥδ' ἔ] ἥδε H. 170. ἀνστάντες] ἀνστάντες H. ib. μηρύσαντο] ἡρύσαντο V. 171. βάλλον' θέσαν V. 174. πιέζων] πιέζον H. 175. ἱς. 176. Ἰάνακτος. 179. ἀνῆψαν] ἀνῆπταν H. V. W. 181. ὅτε τόσσον] ὅτε δὴ τόσσον H. sed sine δὴ schol. ib. ἀπῆμεν ὅσον] ἀπῆν ὅσον H. V. Et ἀπῆν diserte citat schol. Aliud schol. habet ἀπῆν et pro participio absoluto capit, citans Eurip. Phœniss. 294. 296. H. Male: si enim ἀπῆν est verum, constructio est ναῦς διώκοντες, ut στρατεύμα εὐθύνοντας Eurip. Hec. 38. τριήρεις οὐκ εἰδότες Thucyd. I. 110. PORS. ib. τε γέγωνε] τ' ἐγγέγωνε H.

μαν. Harl. 168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος] Ἐπεὶ οὖν ἡσίοις καὶ τοῖς ἀνέμοις θέλγειν αὐτὰς ἔφη. Vulg. Q. Δασείως τὸ ἥδε. Harl. 169. Κοίμησε δὲ κύματα θαίμων] Κατ' ἐπιβουλὴν Περσίδωνος, ἵνα μᾶλλον αὐτῶν ἀκούσῃ ὁ Ὀδυσσεύς· τοὺς δὲ ὅτι καὶ τοὺς ἀνέμους ἰσάσαν γηγεύουσιν τῇ φωνῇ. B. Q. Ἰσως ἢ Κίρκη, ἵνα μὴ ἀπροφύλακτοι προσενηχῶσιν, ἢ Περσίδων, ἵνα ἀκούσῃ. Vulg. 170. Ἰστία μηρύσαντο] Συνέστειλαν, ἀπὸ τῆς τῶν μηρυμένων ἐρίων συσταλῆς. B. Q. Συνέστειλαν διὰ τῶν κάλων. Vulg. 171. Ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν (sic ed. ant.)] Καταθέντες δηλονότι τὸ κέρας. Vulg. 172. Λεύκαινον ὕδωρ] Ἐτυκτον (Vulg. ἤρεσαν)· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. λευκαίνεται γὰρ ὑπὸ

τῶν κερῶν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ σφοδρῶς κωπηλατεῖν. B. Q. Vulg. Ζεστῆς ἐλάτῃσιν] Κόπαις ἐξ ἐλάτου (sic) ξύλου κατεσκευασμέναις. Q. Ἀπὸ ἐλάτης δένδρου κατεσκευασμέναις κόπαις. Vulg. 174. Πιέζων] Ἐμάλασσαν. Vulg. 177. Πᾶσιν ἄλειψα] Ἐπέπλασα ἐμφράττων τῶν ὅτων τοὺς πόρους. Q. Ἐνέφραξα. Vulg. 178. Ὀμοῦ χεῖράς τε πόδας τε] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁμοῦ, ὁμοῦ χεῖρας ὁμοῦ πόδας. Q. 179. Ἀνῆπτον (sic ed. ant.)] Ἐδέσμευον. Vulg. 180. Τύπτον ἑρετμοῖς] Τὸ ἐξῆς, ἀλα τύπτω ἑρετμοῖς ῥίμφα διώκοντες. B. 181. Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν] Τὸ μὲν, ἀπῆν, ἐπὶ τῆς νηὸς, τὸ δὲ, διώκοντες, ἐπὶ τῶν ἑρετμῶν (scr. ἑρετῶν). B. (Harl.) Ἀπῆμεν] Ἀπῆν ἢ ἡ γαῦς· νῦν δὲ οἱ ἐν τῇ

Recentt. Πιέζων] Ἐνω, πιάζων. Ἐμ. Vid. ad ὁ. 139. BUTTM.

Hoc verum hujus scholii lemma esse sequentia demonstrant. BUTTM.

ρίμφα διώκοντες, τάσθ' αὖ λάβει ἀνιάλας νῆς.
ἐγγύθεν ὀρυμένῃ λυγρῇ δ' ἔκτοκεν αἰδῆν'

Δεῦρ' αὖ γ' ἰὼν, πολὺν αἰὶν Ὀδυσσεύ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατὰσθησον, ἵνα κωϊτέρῃ ὅπ' ἀκούσῃς.

183

οὐ γάρ πώ τις τῆδε παρήλασε νῆϊ μελαίνῃ.

πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρην ἀπὸ στεμάτων ὅπ' ἀκούσῃς

ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νῆται, καὶ πλείονα εἰδώς.

ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐν Τροίῃ εἴρεϊν

Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μάχησαν

190

ἴδμεν δ', ὅσσα γένῃται ἐπὶ χθονὶ πωλυβοτείρῃ.

Ὡς φάσαν, ἰεῖσθαι ἔπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἔμεν κῆρ

ἦθελ' ἀκούμεναι, λῦσαι δ' ἐκέλευον ἐπαίρουσ,

ἄφρασι νευτάζων· οἱ δὲ προσκαπόντες ἔρασαν.

αὐτίκα δ' ἀνστάτες Περμήδης, Εὐρύλοχος τε,

195

184. Ἀχαιῶν. 185. 187. ἴε'. 187. μελίγηρην] μελιγέρου. V.
188. ἴδμεν. 189. 191. ἴδμεν. 190. Ἀργεῖοι. 192. ἴεα. 195. ἀν-
στάτες] ἀναστάντες H. ib. Εὐρύλοχος] γρ. Εὐρυλός H.

νῆϊ. προσεπάγη (sc. -ει) τὸ διώκοντες. ἀλλ' ἔχθος ἔχει ἡ μετοχή τὸ αὐτὸ δύνασθαι τῇ ῥήματι μετὰ τούτου ἐπειδὴ Εὐριπίδης (Phoen. 290.), Μέλλων δὲ πέμπει μ' Οἰδίπῳ κλεινὸς (ekaidit γένος), Ἐν τῇδ' ἐπιστράτευται Ἀργεῖοι πόλιν· ἀπὸ τοῦ ἐπειδὴ ἔμελλον ὁ Οἰδίπῳ νῆϊ πέμπειν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐπειδήκαρ πάντῃ ἴδμεν¹, ὅς ἢ ὁ νῆϊς εἴπας, ἔτε δὲ ἡ νῆϊς ἀπῆν, ἴστω τε γένηται βέβαιος· καὶ γὰρ ταχέως αὐτὴν ἤλασεν. Q. (Hagl.). 182. Ῥίμφα διώκοντες] ἑλκῶντος ἑλαίνοντες. Q. 184. Δεῦρ' αὖ γ' ἰὼν] Ἐν τούτοις ὁ ποιητὴς προσωποποιεῖται

λέγων τὸ ἄρα, ὡς ἐκ προσώπου τῶν Σειρήνων καλουμένων τὸν Ὀδυσσεῦ πρὸς ἐαυτὰς, ὅπως δῆθεν τέρψεται τῇ ταύτων αἰδῇ. ὁ δὲ νῆϊς τῆς προκλήσεώς ἐστι τὸ χρηματίζουσι τούτῳ καὶ τοὺς φίλους αὐτῷ βρῶματαις Σειρήνων αὐτοῦ ἄξιον. Q. Παλῖναι· Ὀδυσσεύ] Μαντικαὶ τινες αἱ Σειρήνες, ἴδμεν γὰρ ῥίμψαντες τοῦτομα. Q. Vulg. Πῶς εἴω ἔτε αἶα ἀκούουσιν, οὐ γὰρ ῥίμψαντες· ὅτι θεοὶ οἷς ἀνὴρ μὴ ἐπιστήσουσιν αἶα ἴσασιν. Vulg. 188. Νῆται] Ἐπικέρχεται. Q. Ἀπέρχεται. Vulg. 193. Δῖσαι δ' ἐκέλευον²] Μαρτυρία τῆς ἡδονῆς ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἡττήται. Vulg. B.

¹ Pro ἴδμεν scribendum ἴδμεν. Nam scholiastes ante oculos habentis lectionem ἀπῆν, ἴσσω, mens est haec: participium διώκοντες, de remigibus, verbo ἀπῆν de navi eodem modo subungi quo in exemplo Euripideo participium μέλλων, de Eteocle, verbo ἐστράτευται de Achæis. Hinc mox istud ῥίμφα διώκοντες iterum explicat ita, καὶ γὰρ ταχέως ἤλασεν. Nos si illo exemplo uti velimus, quod tamen hodie nemo, opinor, fecerit, ita hoc efferamus: sicut μέλλων ibi pro μέλλοντες, ita hic διώκοντες positum esse pro διώκοντες sc. τῶν ἰσῶν. Verum in ea ipso quod remiges hic silentur, Eteocles autem illic nominatur, magna sita est differentia. Homeros si revera junxit ἀπῆν—διώκοντες, navem et nautas tanquam synonyma cogitavit. BUTTM.

² Sic ed. ant. cum δ; pro edito in textu τ', et verbo singulari, nimirum ob praecedens αἶα. BUTTM.

πλείοσί μ' ἐν δούμοισι δέει, μάλλον τε πιέζουσ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάσγε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
φθγγῆς Σειρήνων ἠκαύσσει, οὐδέ τ' αἰαδῆς,
αἰψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλαστο ἐμοὶ ἐμήρες ἐταῖροι,
ὃν σφιν ἐπ' ὥσιν ἄλειψ', ἐμὰ τ' ἐκ δούμων ἀνέλωσται. 202

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπισσεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δούπον ἀκούσας
τῶν δ' ἄρα δεισάντα· ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά·
βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥέον· εἴχετο δ' αὐτοῦ
νῆς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμά προήκα· χερσὶν ἔπειγον. 205
αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νῆος ἰὼν, ὤτρυνον ἐταῖρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστα·

ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδασήμοκος εἰμὲν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἐπὶ κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
εἴλῃ ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῷ κρατερῆφι βήφῃ· 210
ἀλλὰ καὶ ἐνθεῖ ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
ἐκφύγομεν καὶ πῶς τῶνδε μνησέσθαι οἶω.

196. τε πιέζουσ] δὲ πιέζουσ H. τε πίεζα V. 197. παρήλασεν] παρήλασαν, ex emend. ejusd. m. H. W. ib. οὐδ' ἔτ'] οὐδέ τ' V. 202. ἀκούσα a m. pr. : postea additum, sed a m. antiqua H. PORS. ib. ἴδον. 204. βόμβησεν] βόμβησεν H. ib. κατὰ ῥέον] καταρρέον H. καταρρέον V. ib. εἴχετο] ἴσχετο H. V. W. 206. ἐγὼ] ἐγὼν H. 207. ἐπέεσσι ἕκαστα. 209. ἔτι] ἐτι, sed primo fuisse videtur ἐπι, deinde lenia in asperum mutatus eo, in ei. H. Plutarchus habet τόγῃ μεῖζον ἐπὶ PORS. 212. τῶνδε] τῶνδε¹ H.

196. Μᾶλλον δὲ πιέζουσ text. Gr. μᾶλλον τ' ἐπεπιέζουσ (sic). Harl. Ἐπιέζουσ text. Gr. πίεζον. Vind. 133. 202. Καπνὸν μέγα κῦμα] Εἰκότως καπνόν. ἐν ἡμέρᾳ γὰρ αὐτῇ φαίνεται πῦρ. Vulg. Καπνόν, ἐκ τῆς συγκρούσεως καὶ παρατρήσεως τῶν Πλαγκτῶν· δούπον δὲ, ἐκ τῆς ἐκρήξεως. B. Q. 205. Προήκα] Καταναήκα. ὅτλοι δὲ τῶν προβεβηκυῖαν τὴν ἀκμὴν ἔχοντα, ἢ τὰ προέχοντα τῆς νεώς. B. Q. Προέχοντα καὶ προτεταμένα τῆς νεώς. Vulg. 209. Ἐπι] Ἐπέρχεται. Vulg. Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἐπὶ κακόν] Περιέχει· ὥς, Τρῶες ἔπαυτο (scf. ἔπον) πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι (Il. λ'. 483.) ἢ ἐνεργεῖ· ὥς, Τὸν δέρον ἀμφιδέπον (Il. η'. 316.). Q. Vind. 133. Ἐκεῖ ῥῆμά ἴσσι· ἔπος, ἔπει· ἀντὶ τοῦ περιέπει. δασείως οἶν. Ζηνόδοτος δὲ ἔχει. Harl. Cf. Vind. 133. Supra text. Harl. scriptum : Gr. ἔτι. 212. Καὶ πῶς τῶνδε μνησέσθαι οἶω]

¹ Sic lectum in Mediol. Scholium tamen spectat lectionem Iru, et sic est in text: Vind. BUTTM.

ἦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

ὕμεις μὲν κόπῃσιν ἄλως ῥηγμῖνα βαθεῖαν

τύπτετε, κληῖδεςσιν ἐφήμενοι, αἱ κ' ἐπὶ Ζεὺς

215

δῶν τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.

σοὶ δὲ, κυβερτῇ, ὧδ' ἐπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

βάλλου, ἐπεὶ τὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾶς

τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔργε

ῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι

220

κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄρμυ βάλῃσθα.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὅκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.

Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,

μήπως μοι δῖσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι

εἰρεσῆς, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφείας αὐτοῦς.

225

καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγυειῆς

λαυθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι

αὐτὰρ ἐγὼ καταδύς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δαῦρε

μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, εἰς ἱκρία τὸς ἔβαινον

πρώρης· ἔθθεν γάρ μιν ἐδύμην πρῶτα φανεῖσθαι

230

Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.

213. εἶπω. 216. ὑπεκφυγέειν] ὑπέκπροφυγέειν H. 219. ἔργε. 220. σκοπέλου] σκέτελον sed eadem manu in σκοπέλου mutatum H. PORS. σκοπέλου V. 221. ἐξορμήσασα] ἐξορμήσασθα V. 222. Γεπέεσσι. 228. ἐγὼ] ἐγὼν plane schol. sed v in text. ex emend. H. 230. πρῶρης] πρῶρησ, sed σ factum v ab eadem manu. H. PORS.

Τῶν ἐπιστάτων κακῶν οἶμαι ποιήσασθαι
μείαν εἰς τὸ ἐκφυγεῖν ἡμᾶς τὸν ἀπὸ τού-
των κίνδυνον. B. 214. Ἄλως ῥηγμῖνα]
Νῦν τὸ ἐπιπολάζον. παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι
ταῖς κόπαις. Vulg. ῥηγμῖνα βαθεῖαν]
Εἶπε τὴν προσκρουομένην τοῖς σκοπέλοις
θάλασσαν· ἥ γὰρ τῶν αἰγιαλῶν ἐπιπο-
λαία ἐστίν. B. Q. 218. Οἰήϊα] Αὐ-
χένια. Q. Πηδάλια. Vulg. Πηδάλια
αὐχένια. Pal. 220. Σκόπελον] Ἐπι-
κῆς σκοπέλου, τῆς Σκύλλης. Harl. Ἐπι-
μαίεο] Ἐπιμέμνησο. Q. Ἐφάπτου.
Vulg. 223. Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυ-
θόμην] Εἰπὼν περὶ τῆς Χαρύβδews καὶ
τῆς ἀμπύτιδος τοῖς ἐμοῖς φίλοις, οὐκέτι
καὶ περὶ τῆς Σκύλλης εἶπον αὐτοῖς, μήπως

με καταλείψουσιν αὐτὸν ἄπρακτον ἐν τῇ
θλίψει καὶ τῷ φόβῳ αὐτῶν. Q. Ἄπρηκτον
ἀνίην] Πρὸς ἣν πράξασθαι τι καὶ μηχαν-
ήσασθαι οὐκ ἐδυνάμεθα· ἥ τὴν ἀνίαν τὴν
ἀπραξίας αἰτίαν· οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ λυπεῖσ-
θαι ἐδύναντο πράξαι. B. Q. et, inde
ab οὐδὲν γὰρ, Vulg. 227. Λαυθανό-
μην] Νῦν, ἐκὼν ἡμέλουν. Vulg. 228.
Αὐτὰρ ἐγὼ καταδύς] Καὶ γὰρ εἰ θεοὶ
τρεφόμενοι καὶ εἴκουσι. Vulg. Αὐ-
τὰρ ἐγὼν] Καὶ πῶς οὐ μᾶλλον ἐξεπλά-
γησαν εἰ ἑταῖροι; ἥτοι εἰν ἀπεστραμ-
μένοι καὶ ἐρίσσοντες ὀκλιζόμενοι οὐκ εἴ-
δον, ἥ οἶοντα τεθαβῆναι αὐτὸν ὡς καὶ
μῶν ἀμύνεσθαι τὸν ἐπερχόμενον. Q.
229. Ἐβαινον] Ἐπέβαινον, ἰστάμην.

οὐδέ πη ἀθρήσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσσε
πάντη παπταίνοντι πρὸς ἡροειδέα πέτρην.

Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλόομεν γούωντες·
ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδιδος
δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ. 235
ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσσειε, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ,
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχρη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν·
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ, 240
πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
δεινὸν ἐβεβρύχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
ψάμμῳ κυανῇ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλθρον·
τόφρα δέ μοι Σκύλλῃ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους 245
ἐξ ἔλεθ', οἱ χερσὶν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
ἦδὴ τῶν ἐνόησα πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν,

233. ἡροειδέα. 234. δέ] μὲν H. 235. διὰ. 244. ἴδομεν
primo, sed ἴομεν ex emend. H. ib. τὴν ἴδομεν. 246. φέρτατοι]
φέρταται H.

Vulg. 233. Πρὸς ἡροειδέα πέτρην] Τὴν ζοφώδη διὰ τὴν πυκνότητα τῶν περὶ αὐτὴν νεφῶν. B. Q. ^m 237. Ὅτ' ἐξεμέσσει] Ἀντὶ τοῦ πλημμύραν ἐποίησαν, ἀνέβραζεν. B. Ἐξεράσειεν. Vulg. Λέβης ὥς] Τὰ ἐν τῇ καθόλου γινόμενα περὶ Χάρυβδιν λέγει. Vulg. 238. Ἀναμορμύρεσκε] Ἀνεκινήθη. Q. Ἀνεδίδου, ἀνέζει. Vulg. 240. Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε] Ταῦτα διὰ μέσου ἐξηγεῖται πρὸς τοὺς Φαίακας προληπτικῶς, ἅπερ ἕστερον μόνος ἐθεάσατο ναυαγῆσας, ὅπότε τοῦ ἐρινεοῦ ἐξείχετο. οὐ γὰρ εἶναι τε νῦν, εἴ γε δι' ἐκτὸς ὥρων τὴν ἄμπετον καὶ πλημμύραν ἀπεδίδου ἢ Χάρυβδιδος. Q. Ἀναβρόξειε] Ἀναπίοι, ἀναβρόφησιν.

Vulg. Ἀνέπει. ὁ θεασάμενος οἱ ἑταῖροι ἐδεῖσαν. B. 242. Βεβρύχει (sic ed. ant.)] Ἦχον ἐποιεῖ. Vulg. Γαῖα φάνεσκε ψάμμῳ κυανῇ] Τὸ ἐξῆς, ἢ γαῖα ἢ κυανῇ. ὥστε εἶναι καθολικὸν τὸ τῆς γῆς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, γαῖα μέλαινα. οὐκ ἔστιν οὖν μαρικὸν τὸ ἐπίθετον, ἀλλὰ πάσης τῆς γῆς. Q. 243. Ψάμμῳ κυανῇ] Ἀντὶ τοῦ κυανίζομένης ὡς, Φοίνικι φαεινός (Il. ε'. 538.). Q. 244. Ὀῖομεν^m] Νῦν, ἀπεβλέπομεν. Vulg. 245. Γλαφυρῆς] Γρ. κοίλης. Harl. 246. Οἱ χερσὶν τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν] Πάντες (Q. πάνυ) ἐπαινοῦμεν τοὺς τελευτήσαντας. Vulg. Q. 247. Σκεψάμενος] Ἀντὶ τοῦ ἀποβλεψάμενος

^m Scholium ad v. 235. indicat nota ad 85. BUTTM.

ⁿ Sic ed. ant. quod recentt. mutarunt in ἴδομεν. In text. Harl. ἴδομεν, sed ex em. ἴομεν. BUTTM.

ὑψόσ' αἰρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 ἔξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχρῆμασι κῆρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμήκει ῥάβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων,
 ἐς πάντων προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε.
 ὡς οὖν ἀσπαίροντες αἶσαντο προῦ πέτρας
 αὐτῶν δ' εἰνὶ θύρῃσι πατήσθαι κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀργοντάς ἐν αἰνῇ θηϊότητι.
 οἴκτιστον δὴ κῆνο ἐμοῖς ἶδεν ὀφθαλμοῖσι
 πάντων, ὅσ' ἐμόγησα, πόρους ἄλῃς ἐξερεῖναι.

250

255

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινὴν τε Χάρυβδιν,
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα ῥῆσον
 ἰκέμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 δὴ τότε γῶν, ἔτι πάντων ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,

260

249. ὑψόσ' et supra ὑψόθι H. 250. τότε γ' erat primo ut videtur;
 nunc τότε es. H. PORS. ib. ὕστατον] ὕστερον V. 254. ἀσπαίροντα δ']
 ἀσπαίροντά δ' H. ib. ἔρριψε] ἔριψε H. 255. προῦ] ποῦ H.
 256. κεκλήγοντας] κεκληγόντας H. κεκληγόντας V. 258. ἶδεν. 259. ἐξ-
 ερεῖναι] ἐξαλεῖναι V. 263. ἴφια. 264. ἔτι πάντων ἐὼν] ἐν πάντων ἐὼν H.

ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ ἐπὶ τοὺς ἑταίρους προ-
 εῖρκε γὰρ ὅτι ἀλλασχοῦ εἶχον τοὺς
 ὀφθαλμοὺς πλανωμένους πρὸς τὸ ζητῆ-
 σαι ποῦ ἔστιν ἡ Σκύλλα. B. 249.
 Ὑψόσ' αἰρομένων] Ὑψόθεν, διχῶς.
 Harl. φθέγγοντο καλεῦντες] Ἀντὶ τοῦ
 φθεγγόμενοι ἐκάλεον ἐξ ἀνύματος. B.
 250. Καλλίστρατος ὑποσεῖ τὸν στίχον
 λέγων ἐκλίεσθαι τὸ τάχος τῆς ἀρκαγῆς.
 Harl. 251. Ἐπὶ προβόλῳ] Προβεβ-
 λημένῳ τόκῳ εἰς θάλασσαν. B. Q. Προ-
 βεβλημένη πέτρα, ἡ τόκῳ ἐξέχοντι. Vulg.
 252. Τοῖς ὀλίγοις] Τοῖς μικροῖς τοὺς
 μεγάλους κυνηγοῦσι. Vulg. Δόλον κατὰ
 εἶδατα βάλλων] Καταβαλὼν εἶδατα δό-
 λον ἰχθύσι. τὰ εἶδατα δὲ φησι δόλον
 εἶναι. B. Εἶδατα] Οὕτως Ἀρίσταρ-

χος. ὁ δὲ Καλλίστρατος, δείλιστα°. Harl. 253. Βοὸς κέρας] Κέρας Ἀρίσ-
 ταρχος τὸ κεράτιον συρίγγιον, ὃ ἐπιτι-
 θέασι πρὸς τὸ μὴ ἐσθίεσθαι ἐπὶ τοῦ ἰχ-
 θύος τὴν ὀρμιάν. ἔνιοι δὲ τὴν τρίχα. Q.
 Βοὸς κέρας ἦτοι τὴν τρίχα λέγει, ἢ τὸ
 ἐπικείμενον τῇ ὀρμῇ κέρας. ἐπὶ κέρατος
 γὰρ ἡ ὀρμὴ τρέχει καθικμένη καὶ ἀνιε-
 μένη (Vulg. ἀνελκαμένη). εἰώθασι δὲ
 οἱ ἀλιεῖς μεταξὺ τοῦ ἀγκίστρου καὶ τῆς
 σπάρτου κέρας βόειον προσάπτειν, ἵνα
 καταπιόντες τὸ ἀγκίστρον οἱ ἰχθῦες μὴ
 τρώγῃσι τὴν σπάρτον. Vulg. B. Q. 256.
 Κεκληγόντας, ἐὰν διὰ τοῦ ω, προπερισπᾶται, ἐὰν δὲ διὰ τῶν ντ, ὡς
 λέγοντα. Harl. 257. Ἐν αἰνῇ θηϊο-
 τῇτι] Νῦν ἐν τῇ δεινῇ σκαρογμῇ.

* Poeticum verbum ex δείλιστα, quo usus est Callim. fr. 458. PORS.

μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένων,
οἷῶν τε βληχὴν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίου,
Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελίοιο.
ὃς δὲ τότ' ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·

Κέκλυτέ μιν μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἐταῖροι,
ὅφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίου,
Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελίοιο·
ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμειν ἔφασκεν.
ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·

Σχέτλιος εἷς, Ὀδυσσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
κάμνεις· ἦ ῥά νύ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνω,
οὐκ ἰάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·

266. *ῥέτος.* 268. 273. *ῥ* H. ib. *ἐπέτελλε*] *ἐπέτελλε* H.

269. 274. *τερψιμβρότου*] *τερψιμβρότου* H. 272. *ὕμιν* primo, sed *ὕμιν* ex emend. antiqua H. ib. *ῥέτος.* 275. *ἔφασκεν* primo, sed *en* statim mutatum in *en*, et super *ασκεν* positum *ησαν* H. PORS. *ἔφασκεν* V. 277. *ταῖσιν*] *ταῖσι* V. 281. *ἀδδηκότας*] *ἀδδηκότας* H. Quod etiam habet codex Townleianus in tribus Iliadis locis; ubi bis citat scholiastes locum Odys. α'. 134. Consentit MS. Ven. PORS.

Vulg. 265. *Αὐλιζομένων*] *Εἰς τὴν ἔπαυλιν εἰσιουσῶν.* Q. *Εἰς καίτην παραγενομένην.* Vulg. *Ἀπὸ κοινοῦ τὸ αὐλιζομένων.* Pal. 267. *Τειρεσίαι*] *Ὁ γὰρ Τειρεσίας Θηβαῖος μάντις ὃν προεῖπε τῷ Ὀδυσσεῖ μὴ τῶν τοῦ Ἥλιου βοῶν ἢ προβάτων καθάψασθαι, εἰ μὴ βούλοιντο ἰδεῖν τῶν φίλων αὐτοῦ πάντων ἔλεθρον.* Q. 268. *Ἐπέτελλεν*] *Ἐπετέλλαντο, προσέτατταν.* Vulg. 269 et 274. *Τερψιμβρότου*] *Γρ. φαειμιμβρότου.*

Harl. 276. *Ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσον*] *Εἰσθάν εἰ ποιητὴς τὴν δὲ (ἰμμο παρὲς) πρόθεσιν αἰτιατικῇ συντάσσειν. Παρὲς ἄλλα φύκος ἔχευε (Il. ι'. 7.)· παρὲς περιμήκεα δοῦρα (infra 443. ubi. vid.).* Vind. 133. 279. *Σχέτλιος*] *Καρτερικός, ἀνένδοτος· καὶ ἐν Ἰλιάδι, (κ'. 164.), Σχέτλιος ἴσσι γεραιέ, σὺ μὲν πόνου ὀκτετε λόγεις.* B. Q. *ΠΕΡΙ ΤΟΙ ΜΕΝΟΣ.* *περισσὴ σοι δύναμις.* Vulg. 281. *Καμάτῳ ἀδδηκότας*] *Ἀγ-*

* Sic ed. ant. Nam. recentt. lemma mutarunt scholio intacto. BUTTM.

ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
νῆσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ.

285

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
γίνονται· πῇ κεν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἣν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,

ἣ Νέτου, ἣ Ζεφύροιο δυσαιέος, οἳ τε μάλιστα
νῆα διαρραΐουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;

290

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπον ὅ' ἐπλισόμεσθα, θοῇ παρὰ νηὶ μέροντες·
ἥωθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρεῖ πόντῳ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦρεον ἄλλοι ἑταῖροι,
καὶ τότε δῆ γίνωσκον, ὅ δῃ κακὰ μῆδετο δαίμων·
καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόντα προσηύδων·

295

Εὐρύλοχ', ἣ μάλα δῆ με βιάζετε μῦνον ὄντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ἐμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
εἴ κέ τιν' ἡὲ βοῶν ἀγέλην, ἣ παῦ μὲν οἶων,
εὕρωμεν, μή ποῦ τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν,

300

ἢ βοῶν, ἣ ἔτι μῆλον, ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔπηλοι

285. ἡεροιδεῖ.

287. γίνονται] γήγνηται V.

289. δυσαιέος]

δασέος text. sed δυσαιά schol. H.

290. διαρραΐουσι] διαρραΐουσι H.

ib. ἀέκητι: Γαυδάκτων.

295. ὅ δῃ] ἔτι V.

296. ἔπεια.

298. ἄγε νῦν

· μοι] ἄγε δῆ μοι νῦν H.

300. μῆσου] μῆ πέν W.

301. ἔπηλοι.

εὐσθέτας^α καμάτῳ καὶ ἀγρυπνίᾳ· Μὴ
μοι μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες ἦδὲ καὶ θνητῷ
(II. κ'. 98.). Ἀγρυπνίᾳ· κατ' ἀντί-
φρασιν, ὡς τὸ ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρη-
μένης (Od. ζ'. 2.). ὁ γὰρ ὕπνος οὐ
βλάπτει. B. Q. ΑΔΗΚΟΤΑΣ: κικ-
μηότας, κάμνοντας. Vulg. 284. Ἀλλ'
αὐτὸς διὰ νύκτα] Ἐκ νυκτῶν, ἣ ἐν νυξί, ἢ
μετὰ τὰς νύκτας, ὅ ἐστιν ὄρθρου. ὡς
τὸ, Πόλεμον ἐκ βοτάνης (II. ι'. 493.),
ἀντὶ τοῦ μετὰ τὴν βοτάνην. ἢ κατὰ τὰς
νύκτας. B. Q. Ζηρόδοτος, ἀλλ' αὐτως.
καὶ ἔστιν ἠθικόν. Harl. Ἀλάλησθαι
ἄνωγας] Ὁ Ἀσκαλωνίτης προπεριστῆ,
ἐν ᾧ παρακειμένῳ χρόνῳ ἀπὸ τοῦ ἀλλῶ,
ὡς νοσησθαι. δίδωται προκαροζίνεσθαι

ὡς Αἰολικὸν ἐν ᾧ τὸ θέμα ἔλημι ὡς τί-
θηναι, ἄλματι ὡς τίθεμαι, καὶ διπλασιασ-
μὸς μετ' ἐπιτάσεως Αἰολικῆς ἀλλάλημαι,
ἀλάλησαι, ἀλάληται. Q. 290. Διαρ-
ραΐουσι (sic. ed. ant.)] Διαφθείρουσι.
Vulg. Διάρραϊουσι] Χερὶς τοῦ σ,
διαρραΐουσι. Ζηρόδοτος δὲ γράφει, Φθίον
ἀέκητι ἑταίρων. Harl. Θεῶν ἀέκητι]
Ἄνευ θεῶν, ἐκ κακοβουλίας. Q. 297.
Βιάζετε] Ζηρόδοτος, βιασθ' οἶον (Vind.
βιασθ' οἶον. PORS. em. βιάζεσθ' οἶον)
έόντα. οὐ νοήσας ὅτι ποιητικῶς σχημα-
τίζεται. Harl. Vind. 133. 301. ἢ
βοῶν, ἢ ἐτι μῆλον] Μεμφήδωρος (Vind.
Μεμφέδ) ὁ τὴν Σικελίαν περιηγησάμενος
καὶ Πολύαιος καὶ Πανόσις φύλακα τῶν

ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυν, ὡς ἐκέλευον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,

στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργείᾳ νῆα,

ἄγχι ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξαπέβησαν ἐταῖροι

νῆος, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

μνησάμενοι δ' ἔπειτα φίλους ἐκλαιον ἐταίρους,

οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νῆος ἐλαῦσα·

κλαιόντεςσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

ἤμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἦν, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,

ᾧρσεν ἐπὶ ζῆν· ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς

λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε

γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁράει δ' οὐρανόθεν νύξ.

ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

νῆα μὲν ᾠρμίσαμεν, κοῖλον σπῆος εἰσερύσαντες·

ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἡδὲ θόωνται·

καὶ τότε γῶν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·

ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νῇ θοῇ βρώσις τε, πόσις τε,

ἐστίν, τῶν δὲ βοῶν ἀποχρώμεθα, μή τι πάθωμεν·

δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἵφια μῆλα,

Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορεῖ καὶ πάντ' ἐπακούει.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπιθέτο θυμὸς ἀγῆνωρ.

305. εὐεργεία.

313. ζῆν] ζῆν H.

317. εἰσερύσαντες.

319. ἔειπον.

322. ἵφια.

Ἡλίου βοῶν φυλάκων (Vind. Φυλαίων)

φησι γενέσθαι, ὃν Φίλοστέφανος Λιέλι-

δοῦς (Vind. -οῦν) εἶναι φησὶ καὶ ἔχειν

ἐν Μόλαις ἡρῶν. Q. Vind. 56.

303. Οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυν] Ὡς αὖ

βλάψουσιν βοῶν τῆς τοῦ Ἡλίου ἀγέλης ἢ

πρόβατον. Q. 312. Τρίχα νυκτός] Ἀν-

τι τοῦ τρίτου μέρους τῆς νυκτός. B. Q.

Ἔτοι τρία μέρη, ἢ τρίτου μέρος τῆς νυ-

κτός. Vulg. 313. Ζῆν achol. Sed in

hīs ζῆν memoratur. Citatur etiam,

αἰνεσθεῖς παρ' ἐπὶ ἡμεῖς, παρ' Ἀνακρέ-

ωντι: quod ad aliam lectionem ζῆν

referendum est. PORS. ex Harl.

314. Λαίλαπι] Τετάρτη μετὰ ἀνέμου. Vulg.

318. Θόωνται] Ἀπὸ τοῦ, θάου, καὶ καθ-

έδραι, ὅς ὕδατος γλυκέας ἐκεῖ ῥέοντες.

Q. 319. Μετὰ μῦθον ἔειπον] Supra

μῦθον in Harl. γρ. πᾶσιν, quod Por-

sono glossa potius esse videtur

quam varia lectio, quoniam supra

μετὰ minutissimis litteris scriptum

sit ἐν πᾶσι. 323. Ὡς πάντ' ἐφορεῖ]

Φαίγοντες οἷα αὖ λάθωμεν τὸν πότα

ἐφορεῖται· καθὰ καὶ Ἀγαμέμνων πρὸ

τῶν ἑρκίων ἐφορεῖ τὰς Τρῶας ταῖς ἐπι-

μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος 325
 γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρός τε, Νότος τε.
 οἱ δὲ, ἔως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαϊόμενοι βιότοις·
 ἀλλ' ὅτε δὴ νῆες ἐξέφθιτο ἥια πάντα,
 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη, 330
 ἰχθῦς, ὄρνιθας τε, φίλας ὃ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔπειτα δὲ γαστέρα λιμός.
 δὴ τότε ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νῆσου ἰὼν ἤλυξα ἐταῖρους, 335
 χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντισσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλοφάροισιν ἔχρυναν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
 Κέκλυτέ μιν μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἐταῖροι· 340
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
 λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπῆν.
 ἀλλ' ἄγετ', Ἥλίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τὰ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν.
 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν, 345
 αἰψά κεν Ἥλῳ ὑπερίονι πίονα γῆν
 τεύξομεν, εἴθα καὶ θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἰσθλά·

325. ἄλληκτος] ἀνακτος V. ib. ἄη] ἄη H. Schol. in MS. Town-
 leiano ad II. ε'. 526. διασκιδαῖσιν ἀνέτες: ὡς τιθέντες ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀημι· τὸ
 δὲ παρ' Ἡσιόδου ἄλλοτε δὲ ἄλλοι ἀεῖσιν, Ἀσκληῶν. PORS. 327. οἱ δὲ ἔως]
 οἱ δ' εἰως H. αἰδ' εἰως V. ib. ἔως. 331. ὅ post φίλας erasum H.
 334. φήνει] φήνει W. 337. θεοῖς] θεοῖσιν ex emend. ejusd. m. H.
 Nempe voluit αὐτὸν delere, et ἔχουσιν pro participio cepit. PORS. 347. ἐν-
 θα κε] ἐν δὲ κε, et κε ex emend. κε: supra εἰ quoque additum α, conante
 nimirum librario ἐθα scribere, sed conatum non perfecit H. PORS. ἐν δὲ
 κε V. W.

μαρτυρομένης (II. γ'. 276.). Q. 329. Ἥια] Βρόματα δηλοῦσι. Vulg. 330.
 ἄγρην ἐφέπεσκον] Ἐπὶ ἄγρην ἐξέλεσαν. Vulg. B. Q.
 λίσκει ἢ ἐπὶ. B. Ἐφέπεσκον] ἐπὶ ἄγρην. Vulg. Γρ. ἐφέπεσκον (sic) ἐπὶ ἄγρην.
 λίσκει γὰρ ἢ ἐπὶ. Harl. 335. Ἠλυξα
 ἐταῖρους] Ἐξέκλυνα. Vulg. Ἐκτὸς
 ὕψους αὐτῶν ἐγενήμην. Vulg. B. Q.
 336. Ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο] Ἐνθα ἦν
 σκέπη πρὸς τὸ μὴ ἀνεμίζεσθαι. Vulg.
 347. Θεῖμεν ἀγάλματα] Θεῖμεν, θεῖ-
 μεν ὡς τὸ, δαίμεν δαίμεν. θεῖμεν ἀπὸ

εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 νῆ' ἐθέλη ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κύμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, 350
 ἢ δὴθὰ στρεῦγεσθαι, εἰὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤρεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν, οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο
 βοσκέσκοντο ἑλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι, 355
 τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 φύλλα δρεφάμενοι τέρενα δρυὸς ὑφικόμενοι·
 οὐ γὰρ ἔχον κρή λευκὸν εὐστέλμου ἐπὶ νηός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν, 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐκώπτων ἔγκατα πάντα.

348. τι] τιθ H. 349. ἔσπωνται] ἔπονται H. ἔσπονται V. 354. νεός]
 νεός H. 355. ἑλικες. 357. φύλλα] φύλλα δὲ H.

τοῦ ἀναθεῖναι. ἀγάλματα δὲ ἀναθή-
 ματα. B. Q. 349. ἔσπωνται] Ἀκαλου-
 θήσωσιν. Vulg. 350. Βούλομ' ἅπαξ]
 Βούλομαι ἅπαξ ἀπολέσαι τὸν θυμὸν πρὸς
 τὸ τῆς θαλάσσης κύμα χανῶν. Q. 351.
 Στρεῦγεσθαι] Κατὰ στράγγα ἐκρεῦσαι,
 ὃ ἐστὶ κατ' ὀλίγον στραγγίσαι καὶ ἀπο-
 θανεῖν. B. Κατὰ στράγγα, ὃ ἐστὶ κατ'
 ὀλίγον ὑποβρεῖν. Vulg. Στρεῦγεσθαι]
 Γρ. στρέγγεσθαι. Hagl. 353. Αὐ-
 τῖκα δ' Ἥελίοιο βοῶν] Βόας Ἥλιου λέ-
 γουσιν ὅτι ἦσαν ἐκεῖ βόες ἀνατεθειμένοι
 τῷ Ἥλῳ. καὶ διὰ τὸ εἶπασθαι τοὺς
 ὑπὸ τὸν Ὀδυσσεῖα τούτων ἱερῶν ὄντων
 ἀπεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων παρὰ
 καιρὸν καὶ οὕτως ἀπαλέσθησαν. ἡ νόμος
 ἦν μὴ σφάζεσθαι τοὺς ἐργαζομένους βόας,
 ἀλλὰ καὶ γήρως καταλαβόντας τούτους

ἡλευθέρουν αὐτοὺς μέχρις ἂν τελευτήσω-
 σιν. εἰ δὲ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἑταῖροι ἀπὸ
 τούτων τινὰς ἀρπάσαντες καὶ σφάζαντες
 ἐκείθεν παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν ἐδι-
 ώχθησαν, καὶ τοιαύτῃ κινδύνῳ ὑπέπεσαν.
 ἢ λέγουσιν ἀλληγορικῶς βόας Ἥλιου τὰς
 ἡμέρας, τούτων δὲ καταναλωσάντων ἐ-
 κείσε τὰς πρὸς τὸν πλοῦν ἐπιτηδείας ἡμέ-
 ρας καὶ μὴ ἐξελθόντων ὅτε ἦν ἐνδεχόμε-
 νον, ἔπαθον ὅτινα ἔπαθον. B. ΔΡΕΨΑ-
 ΜΕΝΟΙ. λαβόμενοι. ΕΡΕΨΑΜΕΝΟΙ.
 στεφανωσάμενοι. Vulg. Cf. ad §. 82.
 360. Μηρούς τ' ἐξέταμον] Ἦγουν ἐσχισ-
 μένους ποιήσαντες. μετὰ γὰρ τὸ τοὺς
 μηρούς ἀπὸ τῶν στεάτων κατακαλύψαι,
 ἃ κνίσσῃ καλεῖ ὁ ποιητής, ἐσχίζαν. τοῦ-
 το γὰρ δηλοῖ τὸ δίπτυχα. Q. 363.
 Ἐγκατα] Κυρίως σπλάγχχνων ἐπλήν·

* Ad schol. Vulg. confer etiam schol. x'. 249. cum not. BUTTM.

* Istud ἰσλὴν corruptum esse ex ἰ σελὴν patet ex Eustathio, qui ad Ἰγκατα ita: εἰ
 δὴ καὶ σπλάγχχνον—ἰούθης ἱεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ σελαν ἦεν ἰ σελὴν κατὰ τοὺς παλαιούς. Hinc
 jam, cui lubet, sensum scholio nostro affigito. BUTTM.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἑκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελῶσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο κήδυμος ὕπνος³⁶⁸
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θεὸν καὶ θίνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἥδυσ αὐτμή³⁶⁹
οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γυγῶνευ³⁷⁰

Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἔόντες,
ἦ με μάλ' εἰς αἶθρ' κοιμήσατε τηλεῖ ὕπνῳ³⁷¹
οἱ δ' ἑταροὶ μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.

Ὠκία δ' Ἡελίῳ ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
λαμπετή ταυῦπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι. 375
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χυόμενος κῆρ³⁷²

Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἔόντες,
τίσαι δὴ ἑτάρους λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
εἰ μευ βούς ἔκτειναν ὑπέρβιον³⁷³ ἥσιν ἔγαγε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ἡδ' ὅπότε ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανῶθεν προτραποίμενη. 380
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσιν βοῶν ἐπιεικὲς ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φασίνω.

Τὸν δ' ὑπαμβιβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς³⁷⁴

368. νεὸς] νεὸς H. νεὸς V. ib. ἀμφιελίσσης. 369. γῆδός.
373. ἑργον. 375. ἔκταν ἑταῖροι] ἔκταμεν ἡμεῖς H. W. ib. fm.
378. λαερτιάδεω. 382. ἐπιεικὲς.

ἦλον δὲ ἐκ τοῦ ἐνόματος. B. 370. Οἰ-
μῶξας δὲ θεοῖσι] Μετὰ βοῆς διὰ τὴν ἐκ-
πληξιν ἐφθεγγόμενη. B. Q. 372. Εἰς
αἶθρ' Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ αἶθρ. Q.
374. Ὠκία δ' Ἡελίῳ] Ἐναντίον τοῦ-
τα τῷ, Ἡέλιος δ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ
πάντ' ἐπακύνει (II. γ'. 277.) ἀπ' ἐαν-
τοῦ γὰρ ἐχρῆν ἐγνωκέναι τὸν πάντα ἐφ-
ορῶντα. ὡς τὸ δ' ἂν ἢ τῇ λέξει τὸ γὰρ
πάντα δηλοῖ τὰ πλεῖστα. ἄλλως τε οὐκ
ἠγνόει τὸ πεπραγμένον Ἡλίου ἀλλ' ἔδει
ὡς ποιμαίνουσιν καὶ ταύτην ἀπαγγέι-
λαι. ἢ τῷ καιρῷ λύεται, ὡς νυκτὸς ἐπι-
θεμένον τοῖς βοσὶ τῶν ἑταίρων. B. Q.
Πῶς ἔ' πάντα ἐφορῶν οὐκ εἶδε πάντα;
ἴσῃ, ἀλλ' οὐκ ὑπὸ τὸ αὐτό. Vulg. Ἐν
πολλοῖς, ὡς δὲ Ἡελίῳ. ἐν ᾧ (b' ἢ em.
PORS.), ὡς δὲ ἄγγελος. Harl. 375.
Ἐκταμεν ἡμεῖς] Οὕτως αἱ Ἀριστάρχου.
Harl. 378. Τίσαι δὴ ἑτάρους] Ταῦτα
ἔ' Ἡλίου πρὸς τὸν Δία ἀράμνος λέγει,
ὡς ἀντιβλάβῃ τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσ-
σεύς, ὑπὸ ᾧ τὰς αὐτοῦ βούς καὶ τὰ πρό-
βατα ἔκτεινόν τε καὶ ἔφαγον. Q.
379. ὑπέρβιον] Βιαστικῶς, ἄγαν βιαί-
ος. B. Q. 387. Ἀργῆτι] Λεικῇ, ἢ

Ἡέλι', ἥτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε, 385
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα. Καλύψουσ' ἠὲ κόμοιο
ἢ δ' ἔφη Ἑρμείας διακτόρῳ αὐτῇ ἀκούσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βέες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεῶν τέρατα προῦφαινον
ἔρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὄβελοις ἐμεμύκει, 395
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὥς γίνετο φωνή.

Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι
δαίοντ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἔβδομον ἡμᾶρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων 400
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρεῖ πόντῳ,
ἰστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστίᾳ λεύκ' ἐρύσαντες.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
πῆος ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
ἢ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων
ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα

385. φάεινε] φάειναι H. 388. φοῖνοσι. 390. αὐτῇ] αὐτοῦ V.
393. ἀποτέθνασαν] ἀποτίθνασαν H. 394. τέρατα] τέραα H. W.
399. ὅτ' ἄρ'] ὅτε δ' H. ὅτε δὴ W. 402. ἐρύσαντες. 407. πολλὸν] πο-
λὸν V. πολλὸν pro v. l.

τεφρώδει. Vulg. 388. Ζηνάδοτος, τρη-
θὰ βαλὼν. Harl. Vind. 133. Κεά-
σαιμι] Σχίσσαιμι ἢ καύσαιμι. Vulg.
390. Διακτόρου] Τοῦ διάγοντος τὰς ἀγ-
γελίας. Q. 392. Ἐπισταδόν] Ἐφεσ-
τῶτες. Vulg. 394. Τέραα (Q. Τέ-
ραα)] Σημεῖα προσήμαινον ἐπὶ τῇ ὀργῇ
ἡμῶν. B. Q. 398. Ἐλάσαντες] Γρ.
ἐλάοντες. Harl. Ἐλόντες (sic ed.
ant.)] Ἀτελάσαντες. Vulg. 400.
Λαίλαπι] Λαίλαψ ἐστὶν ἡ μετ' ὄμβρου
σφοδρότης τοῦ πνεύματος. Q. 406.
Ἠχλυσε] Ἀχλύϊ καὶ σκότφ περιελήφει,
ἐπληρώθη. Vulg. 408. Ζέφυρος] Ζέ-
φυρον τὸν θρασκίαν λέγει ὡς καὶ ἐν ἄλ-
λοις. B. 409. Προτόνους] Τὰ σχοινία

ἀμφοτέρους· ἰστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα 410
 εἰς ἀντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νῆϊ
 πλῆξε κυβερνήτῃ κεφαλὴν, σὺν δ' ὅττ' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικώς
 κάππεσ' ἀπ' ἱκρίοφιν, λίπε δ' ὅττις θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆϊ κεραυτὸν 415
 ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
 ἐν δὲ θεοῖου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νῆος ἑταῖροι.
 αἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναι
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νῆος ἐφαίταν, ὅφρ' ἀπὸ τοίχους 420
 λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
 ἐκ δὲ αἱ ἰστὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς·

413. *Feuicós.* 415. Turbavit aliquid in voce ἄμυδις librarius; sed hoc enim saltem voluisse video, de spiritu, lenis an asper esse deberet, dubitatum esse dicere H. PORS. 418. *ἱκελοι.* 420. *τοίχους]* *τείχους* V. 421. *ψιλὴν]* *φίλην* V. 422. *ἐκ]* *ἐν* V. *ib. ἔαξε]* ἄραξε et *suprascr. ἔαξε σινέτρην* H., quorum hoc certe interpretamentum est, fortasse et illud. PORS. ἄραξε W. *ib. φα. ἔαξε.*

τὰ κατέχοντα τὸν ἰστὸν. Vulg. 410. 'Ἰστὸς δ' ὀπίσω πέσεν] Πρὸς τῇ πρύμνῃ, διὰ καὶ ἐπλήξε τὸν κυβερνήτην. B. 411. Εἰς ἀντλον κατέχυνθ'] Εἰς τὸν τόπον τῆς ἀντλίας. B. 'Αντλον] τὴν ἀντλίαν εἰς ἣν ἐγχέεται τὸ κατηδιζόμενον εἰς τὴν ναῦν ὕδωρ. Vulg. 413. Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς (impro ad 'Αρνευτῆρι)] 'Ἦτοι ἐπὶ κεφαλῆς νηχομένων κολυμβητῶν, παρόντων τὸ ἀρνίον πάντοτε ἐπὶ κεφαλῆς περιπατεῖ καὶ πηδᾷ. B. 'Αρνευτῆρι] κυβιστῆρι, ἐρχιστῆ. Vulg. 415. Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε] Ἄμα τῷ ταῦτα γενέσθαι ἐβρόντησε. Q. 417. Θεοῖου] Θεοῖου πυρός. εἴ γε ἀπὸ τοῦ θεοῦ (scr. θεοῖου) διαίρεσιν, διατί τὸ θεῖον (scr. θεοῖου) διὰ διφθόγγου; φα-

μὲν, ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ ε, ὡς εἰς, εἰς. Q. 'Ενέπλητο δὲ θεοῖου, ἦτοι τεσφίω. B. Θεοῖου] Θεοῖου. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πυρὸς κεραυνίου. Vulg. Πέσον δ' ἐκ νῆος ἑταῖροι] 'Εβρίσσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν. B. 421. Τρόπιος] Τρόπις τὸ κατέταται ξύλον περὶ ᾧ σχίζεται τὸ κῦμα. Vulg. 422. 'Ἰστὸν ἄραξε] Συνέβηξε αὐτὸν πρὸς τὴν τρόπον τὸ κῦμα. B. Αἱ 'Αριστάρχου καὶ αἱ πλαίους ἄραξε. Ζηνόδοτος δὲ ἔαξεν. Harl. 423. 'Επίτονος] 'Ο ἱμάς, ὃς ἡρτηται μὲν τοῦ ἰστοῦ, διὰ δὲ αὐτοῦ ἐλκόμενον τὸ κέρας ἀνάγεται πρὸς τὸν ἰστὸν. ἀλλὰ (scr. ἄλλως.) ὁ συνέχαν τὸ κέρας καλῶς (scr. κάλως). Q. 'Ο ἀνέλκων τὸ κέρας ἱμάς πρὸς τὸ ὕψος τοῦ ἰστοῦ. Pal.

* Hanc vocabuli formam nouum inveni: quare corrigerem *τιεφίον* (vid. Ducang. v. *τιεφίον*, et Schneid. v. *τιεφίον*), nisi infra etiam ad ζ. 307. legeretur *τιεφίον*. BUTTM.

τῷ ῥ' ἄμφω συνέργον ὁμοῦ τρόπον ἤδ' καὶ ἰστόν
ἰζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμεν ὀλοαῖς ἀνέμοισιν. 425

Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων
ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὤκα, φέρων ἑμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὅφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παπνύχιος φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινὴν τε Χάρυβδιν. 430

ἡ μὲν ἀνερροίβησε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεῖς
τῷ προσφύς ἐχόμεν, ὥς νυκτερίς· οὐδ' ἔπη εἶχον
αὔτε στηρίζαι ποσὶν ἔμπεδον, αὐτ' ἐπιβῆναι.
ῥίζαι γὰρ ἐκάς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435

μακροί τε, μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
καλεμέως δ' ἐχόμεν, ὅφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἰστὸν καὶ τρόπον αὐτίς· ἐλδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθην ἀνέστη,

424. β'] γ' V. ib. συνέργον. 435. ἦσαν] ἔσαν V. ἔσαν pro
v. l. εἶχον W. ib. ῥέας. 438. ἐλδομένῳ.

B. Ἰμάς, ἦτοι ὁ τῶν κεράτων δεσμός.
ἡ δ' ἰμάς, ὁ πρὸς ἄκρην τῇ ἰστίῃ, δι' οὗ τὸ
ἄρμενον (ed. ant. ἔρμιον) ἀνέλκεται.
Vulg. 426. ΘΥΕ. ὄρμα. Vulg. ed.
ant. 427. Ἦλθε δ' ἐπὶ νότος] Οὐχ
ὡς ἐναντίος τῷ ζεφύρῳ, ἀλλ' ὡς χειμέ-
σαι διπλάμιος. Q. 428. Ὄφρ' ἔτι τὴν
ὀλοὴν] Ὅπως καὶ ταύτην τὴν ὀλοὴν Χά-
ρυβδιν ἀναμετρήσω καὶ διέλθωμι, καὶ εἰς
νῦν λάβωμι, καὶ ἀναθεωρήσαιμι. B. Q.
432. Ποτὶ μακρὸν ἐρινεόν] Πρὸς τὴν
μακρὴν σκυῖν, ἣν εἶδον πρὶν εἰς τὸ τῆς
Σκύλλης σπήλαιον, ἐπαρθεῖς καὶ κρατή-
σας ταύτης, ὥπως μὴ καταπνυγῶ ὑπὸ
ταῷ θαλασσίῳ ὕδατι. Q. 435. ῥίζαι
γὰρ ἐκάς ἦσαν] Γρ. εἶχον. Harl. E.
χον] Ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ χον. Vulg. Ἀπὴ-
ροι] Ἀπηρημένοι, ἀπηρτισμένοι ἔξω τοῦ
σκοπέλου. εἶδειξε δὲ ἐναργῶς τὸν κρεμά-
μενον. ἡ παλὴ ἀλλήλων διεστηκότες. ἡ
ἀπεθεν. B. Q. Ἦτοι ἀπηρτισμένοι. ἡ
παλὴ ἀλλήλων διεστηκότες. ὡς παραι-

ρούμενοι. ἡ ἀπεθεν. Vulg. 436. Μακ-
ροί τε] Τὸ μακροὶ πρόκειται ἵνα σημαί-
νῃ τὸ ἀπήωροι. ὥς γὰρ μακροὶ ὄντες
πρόβρωθέν εἰσι τοῦ σκοπέλου. τὸ δὲ μεγά-
λοι πρὸς πίστιν τοῦ δύνασθαι βιασάξαι
τὸν ἦρωα. τὰ γὰρ μακρὰ τῶν ξύλων
βραδύως κάμπτεται εἰ μὴ ὥσι παχέα. Q.
439. Ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον] Ὡς δὲ δικασ-
τὴλος ἀνὴρ κρίνων πολλὰ νεῖκεα νέων δι-
καζομένων, οὕτως ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀνέστη
ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν, τῆμος, ἐν τοσοῦτ' ἡμέ-
ρῃ, τὰ ξύλα τῆς νῆος, ἦτοι ἡ τρόπις καὶ ὁ
ἰστὸς, ἐφάνησαν ἐξεμηθέντα τῆς Χαρίβ-
δεως. Q. Ἐν πολλοῖς ἐπιστάχθησαν εἰς
στίχοι, διὰ τὸ, Τρεῖς μὲν γὰρ τ' ἀνέστησαν
ἐπ' ἡματι (supra 105. ubi vid.) καὶ
εἰδείχθη αὐτῷ τὰ ἐναντία λέγων ὁ ποιη-
τής. νῦν γὰρ ἀπαξ μόνον καὶ ἀναβάλ-
λαι καὶ ἀναβροφεῖ· ἡμεῖς φασὲν ἡμῶν
τὸ νυχθήμερον, ὥστε δι' ἑκτὴν ἡμέραν τρεῖς
γενέσθαι τὰς ἀναδόσεις. Q. Ἦτοι ἀπὸ
τῆς πρώτης ἐκρατύντο ἔνδον τὰ δοῦρα ἕως

κρίνων νείκεα πολλὰ δικάζομένων αἰζηῶν, 440
 τῆμος δὴ τὰ γε δοῦρα Χαρίβδιος ἐξεφαάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδοῦπησα παρὲξ περιμήκεια δοῦρα,
 ἰζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι δῆρεσσι χερσὶν ἐμῇσι.
 Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 445
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ἔνθεν δ' ἐνῆμαρ φερόμεν· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 ἦσαν ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοί· ἐνθα Καλυψὼ
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αἰδήεσσα·
 ἦ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω; 450
 ἦδη γάρ τοι χθίζος ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ

442. χεῖρε] χεῖρα V. 443. μέσσω δ' ἐνδοῦπησα] μέσω, δ' ἐνδοῦπησα H. Voluit fortasse librarius ἐνδοῦπησε: Sed quid hic codex legat infra ε. 478. nunc non memini. Certe quidem ἐνδοῦπησε habet Apollonius v. Ἀτλφ. PORS. 445. 446. uncinis includit W. 446. εἰσιδέειν. 447. ἔνθεν δ'] ἐνθα δ' H. 451. τοι] τῷ H. ib. Folckp.

τοῦ γεύματος. καὶ ἄλλαι, ἐν τόσῳ ἐφάρ-
 ησαν τὰ δοῦρα ἀπὸ τῆς Χαρίβδους, ὥς
 ὅταν ἐστράφη τις ἀνὴρ ἐπὶ δόρπῳ κρίνων
 κατὰ τὴν ἀγορὰν, τυττέσθην ἐν τῇ και-
 ρῷ τοῦ γεύματος. B. Ἐπὶ δόρπῳ] Ἐπὶ
 τὴν δειλὴν ἄραν. Vulg. (Barnes.)
 441. Τὰ δὲ δοῦρα, Ἀρίσταρχος. Harl.
 443. Μέσσω δ' ἐνδοῦπησα] Τὸ ἔλκεν, περὶ
 τὰ μακρὰ ξύλα πρὸς ψόφον ἀπετέλεσα.
 B. Δοῦπησα] Πρὸς ψόφον ἀπετέλε-
 σα. Παρὲξ περιμήκεια δοῦρα] Τὸ ἔλκεν,
 περὶ τὰ μακρὰ ξύλα. Vulg. Παρὲξ]
 Ἀντὶ τοῦ ἔλκεν ἀπὸ τῶν ξύλων· εἴ-
 ποθε γὰρ ὁ ποιητὴς τὸ παρὲξ ἐπιβόημα
 αἰτιατικῇ συντάττειν². Παρὲξ ἄλλα φύ-
 κος ἔχενεν (B. ἔχενεν. Il. ι. 7.) ἀντὶ
 τοῦ ἔλκεν ἔξω τῆς αἰσῆς. καὶ ἡ μὲν πα-
 ρὰ σημαίνει ὅτι πλησίον τῶν ξύλων καὶ
 παρ' αὐτὰ ἔπασσε, ἡ δὲ ἐξ ὅτι οὐκ ἐπάνω
 τῶν ξύλων· ἐπεὶ κἄν ἐπλήγη τὸ σῶμα·
 ἀλλ' ὅτι μικρὸν ἔξω αὐτῶν. ἔστιν οὖν

ἀντὶ τοῦ ἔπασσε πλησίον μὲν τῶν ξύλων,
 ἐκτὸς δὲ αὐτῶν, εἴτα ἐπηξάμενος ἐγγὺς
 αὐτῶν ἐγενόμην καὶ κατέσχεον. B. Q.
 Cf. schol. et Heyn. ad Il. ι. 7.
 444. Δῆρεσσι] Ἀπισκασάμην ταῖς χερ-
 σὶ τὸ ὕδωρ. ὅπως κόπαις τοῖς χερσὶ μου
 διετηξάμην. Vulg. 445. Σκύλλην δ'
 οὐκ ἔτ' ἔασσε] Νοθεύονται δύο (hoc ex
 Harl. quoque PORS.). τί γὰρ εἰ
 εἶδεν ὅπου οὐ δύναται ἔρμην ἢ Σκύλλα,
 ἀλλ' ἐνδρῦται τῇ σπηλαίῳ; ὥς ἐκ τῶν
 λόγων τῆς Κίρκης ἔστι μαθεῖν. εἰ γὰρ
 ἐβούλετο διὰ τῆς Χαρίβδους πλεῖν ὁ
 Ὀδυσσεύς, οὐκ ἂν ἠδυσήθη ὑπὸ τῆς Σκύλ-
 λης, ὥς οὖν ἡμμένης (scilicet ὥς ἀνημμένης)
 τῇ σπηλαίῳ. ἢ τάχα, ἐμὲ οὐκ εἴασεν
 εἰς αὐτὴν ἰδεῖν, ἀλλὰ διεξέπρασσε. Q.
 Εἰσιδέειν] ἰδεῖν, συντυχεῖν. Vulg. 447.
 Δεκάτῃ δέ με] Οὐ δεῖ ζῆτεῖν πῶς δια-
 καρτερεῖ ὁ ἦρως, ἀπούσης τῆς Ἀθηναίης.
 Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι διαμπερές ἢ σε φυ-

² Vid. supra schol. 276. BUTTM.

σά τε καὶ ἰφθίμη ἀλόχῃ· ἐχθρὸν δὲ μοί ἐστιν
αὐτὶς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογούμεν.

452. ἐχθρὸν] ἀλόχῃ V.

λάσσω Ἐν πάστεσσι πόντοις (V. 47.). κατ' Ὀμήρῳ δισσεύονται κατὰ τέχνην
Vulg. 453. Ἀριζήλως] Ἀριδήλως. οὗ καὶ χρεῖαν προέρχεται. Q. Ἐκδήλως.
γὰρ ἐκτέταται ὁ ζῆλος. δῆλον ὅτι αἱ Vulg.

